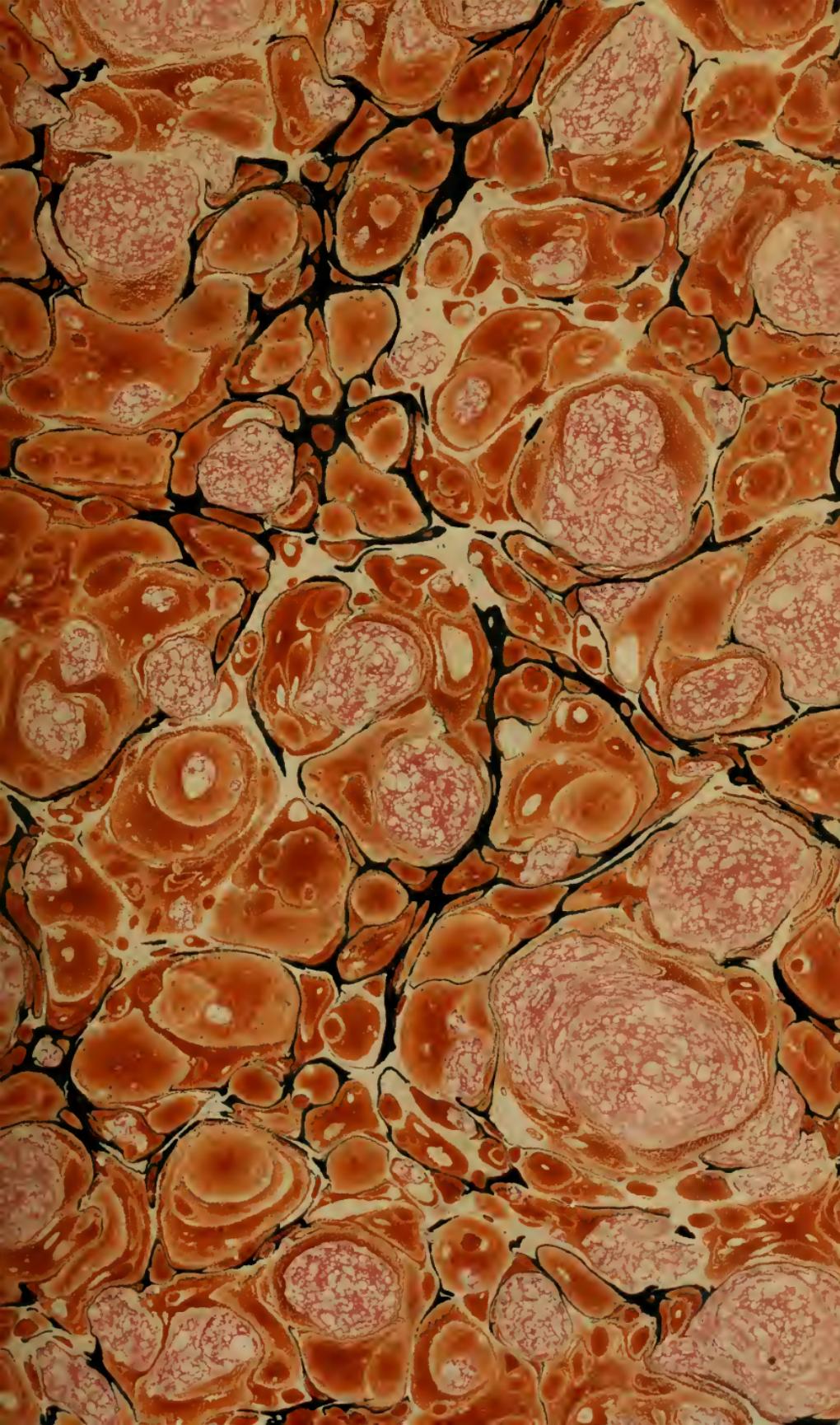
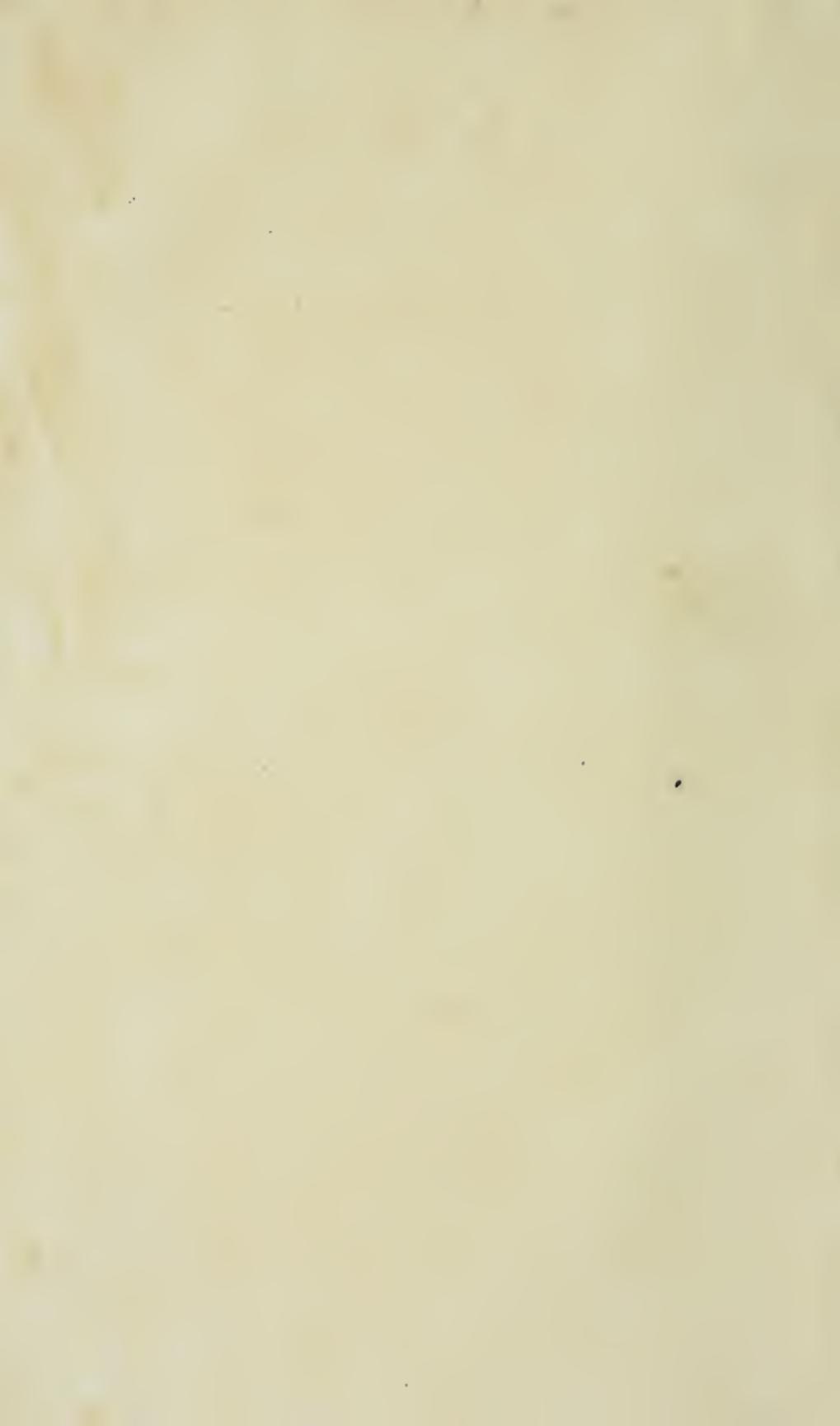

Toronto University Library
Presented by

The Right Reverend Dr. Lord Bishop of Southwark
through the Committee formed in
The Old Country
to aid in replacing the loss caused by
The disastrous Fire of February the 14th 1890

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Toronto

<http://www.archive.org/details/operaomnia04home>

L
H766E

(ΟΜΗΡΟΥ ΑΠΑΝΤΑ.)

HOMERI

OPERA OMNIA:

EX RECENSIONE ET CUM NOTIS

SAMUELIS CLARKII, S. T. P.

ACCESSIT

VARIETAS LECTIÖNUM MS. LIPS. ET EDD. VETERUM,

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI:

QUI ET SUAS NOTAS ADSPERSIT.

VOLUMEN QUARTUM.

GLASGUÆ:

Excudebat Andreas Duncan, Academiæ Typographus:

VENEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

1814.

ANNA TOMMO

18299

in The Black Forest

20000 Miles to Go (1929)

© 1929 by Anna Tommo

18299
L

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

HOMERI ODYSSEA:

EX RECENSIONE ET CUM NOTIS

SAMUELIS CLARKII, S. T. P.

ACCESSIT

VARIETAS LECTIONUM MS. LIPS. ET EDD. VETERUM,

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI:

QUI ET SUAS NOTAS ADSPERSIT.

VOLUMEN SECUNDUM.

GLASGUÆ:

Excudebat Andreas Duncan, Academiae Typographus:

VENEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

1814.

БІЛУЗДО ТОЧИО

— АДРЕСОВАНО

ІВАНІІНІЙ СІРГІЙ ІВАНОВИЧІ
ІМЕНІ СІРГІЯ ІВАНОВИЧА

О РЕДАКЦІЇ ВІДНОВЛЕНІЯ

ІМІДЖ

ІМІДЖ — ІДЕНТИЧНІСТЬ ВІДНОВЛЕНІХ ДОКУМЕНТІВ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ξ'.

Ὑπόθεσις τῆς 'Ραψῳδίας Ξ'.

ΞΕΝΙΣΜΟΣ 'Οδυσσέως γίνεται ἐν τῷ ἀγρῷ παρ' Εὔμαιῳ· καὶ ποικίλη τι
ὅμιλία.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

'ΟΔΥΣΣΕΩΣ παρουσία πρὸς Εὔμαιον, καὶ λόγοι γίνονται, ἀνεπλάττοντος ἴσχυ-
τὸν καὶ πράξεις τινὰς ἐκτιθεμένης.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ξ'.

Ἐπιγραφαι·

Οδυσσίας πρὸς Εῦκαλιον ὄμηλία,

Ἀλλως·

Ξὶ δ' Ὁδυσῆς ξείνεσεν Εῦκαλιος ἀγρῷος ὑφορβός.

ΑΥΤΑΡ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν,
Χῶρον ἀν' ὑλήντα δι' ἀκοιας. ἢ οἱ Αδήνη

AT hic ex portu ingressus est asperam viam,
Locum per sylvorum, per juga; qua ei Minerva

Ver. 1. Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη etc.]
Laudat hic Poëtam *Dionysius Halicarnassensis*, quod sententiarum membra ita
intersecuerit, periodosque ita disposuerit, ut ad orationem solutam quam proxime
accedat narratio. Τὸν δὲ βαλόμενον ἐν τέτοι
τῷ μέρει κατορθῶν τὰ τῆς λέξεως μέρια, δεῖ
πολυειδῶς σέρφειν τε καὶ συναρμότειν, καὶ
τὰ κῶλα ἐν διατήμασι ποιεῖν συμμέτρως, μὴ
συναπαρτίζοντα τοὺς σίχοις, ἀλλὰ διατίμενον
τὸ μέρον, ἄνισά τε ποιεῖν αὐτὰ καὶ ἀνό-
μαικα πολλάκις δὶς καὶ εἰς κόμματα συνάγειν
βραχύτερα κώλων, τάς τε περισσότερα μῆτε ισο-
μηγέθεις, μῆτε ὁμοιοσχήμονας τὰς γέν ταρα-
χεμένας ἀλλήλαις ἔργαζονται. "Εγγιγα γὰρ
φαίνεται λόγος τὸ παρὰ τὰς ρύθμους καὶ τὰ
μέτρα πεπλανηθέντα. — "Αὐτὰρ ὅγ' ἐκ λιμέ-
"νος etc." Dionys. Halicarn. πτὸς συνάθ-
σως, §. 26. Ubi de hoc loco fusius.

Ibid. ὁ ἐκ] Apud *Dionysium*, ὅγ' ἐκ.
Ibid. τρηχεῖαν ἀταρπόν, Χῶρον ἀν' ὑλήντα] Oīas διὰ στλιόνων σημάνεις Κρανατὴν [τὴν
Ιδάκην] καλῶν. Strabo, *Geograph.* Lib. X.
p. 697. al. 454. Vide supra ad l. 21.
Ibid. τρηχεῖαν] Vide ad Il. β'. 635.
Ver. 3. Πέιφαδε] Vide ad Il. β'. 514.
et ξ. 500.

Ibid. δῖον ὑφορβόν,] Fidelitate nimirum,
et in rebus domini sui curandis studio
eximium. Barnesius et propter Generis
nobilitatem δῖον appellari existimat. Vide
infra ad ver. 22. item δ'. 412.

Ibid. ὁ οἶ] Al. ὁς οἱ. Clark. Apud
Eustathium, quod est ad vitandum hiatum
mollius: sed illud, ὁ οἱ usitatus *Homero.*
Ern.

Ver. 4. Κῆδετο οἰκήνων,] Apud *Hesychium*

- Πέφραδε δῖον ὑφορβὸν, ὅς οἱ βιότοιο μάλιστα
Κῆδετο οἰκήσων, ἃς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
 5 Τὸν δ' αὐτὸν ἐνὶ προδόμῳ εὗρ' ἥμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
‘Τψηλὴ δέδμητο, πεξικέπτω ἐνὶ χώρᾳ,
Καλὴ τε, μεγάλη τε, περίδρομος· ἦν δὲ συβάτης
Αὐτὸς δείματ' ὕεσσιν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρτῳ γέροντος,
 10 ‘Ρυτοῖσιν λάέσσι, καὶ ἐπείγησσεν ἀχέρεδῳ·
Σταυρὸς δ' ἐκτὸς ἐλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πυκνὸς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας·
‘Ἐντοσθεν δὲ αὐλῆς συφεύς δυοκαΐδεκα ποίει
Πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσίν· ἐν δὲ ἐκάστῳ

Designaverat eximum subulum, qui ei victimum maxime
Curabat famulorum, quos comparaverat nobilis Ulysses.
 5 Eum autem in vestibulo invenit sedentem, ubi ei caula
Alta ædificata erat, undique-conspicuo in loco,
Pulchraque, magnaque, vacuis-spatiis-circumdata; quam scilicet subulum
Ipse ædificaverat suibus, absente rege,
Sine domina, et Laërtē sene,
 10 Advectitiis lapidibus, et cinxerat sepe-spinosa;
Palosque extra adegerat prorsus binc atque illinc,
Densos et crebros, nigra roboris parte circum-fissa;
Intra vero caulam suilia duodecim fecerat
Prope invicem, cubilia suibus; in singulis autem

in oīκūas legitur: κῆδετο δὲ οἰκήσων, male.
Ern.

Ibid. κτήσατο] Vide supra ad l. 296.

Ver. 6. πεξικέπτω ἐνὶ χώρᾳ,] Eustathius in commentario citat, καταρρέεσσι λίθοις· Minus recte, propter sequentem ‘Ρυτοῖσιν λάέσσι, ver. 10. Clark. Est e l. 185. huc tractum, ubi est ὑψηλὴ δέδμητο καταρρέει. Et ipse Eustathius mox tradit codices accuratiores habere περιστ. ē. X. Ern.

Ver. 7. περιδρόμος:] Περιδρευτὴ, γέίτονας μὴ ἔχεται τες ἴμποιζοντας τῷ βελομένῳ περιδραμῷ καὶ περιτιθεῖν αὐτήν. Schol.

Ver. 8. Αὐτὸς δείματ' ὕεσσιν,] Τὸ δὲ “αὐτὸς δείματο,” κατ’ ἔνοχὴν ἔχει τὸ Αὐτός· — ὡς αὐτὸς δασταίσσει, Eustath. Al. Αὐτὸς δείματο εἶται. Clark. Sed illud εἶται jam est in νοσφὶ δεσποίνης etc. i. e. insciis domina et Laërtē sene. Ern.

Ver. 10. ‘Ρυτοῖσιν λάέσσι,] Schol. ‘Ἐλαύσσις, μεγάλαις, καὶ μὴ δυναμίνης διὰ χιρῶν βεσαχθῆναι λίθοις. Eustathius et ed Amst. 1650. habent ἐπιστολὴν λάέσσι, quod verum est. Ern.

Ibid. ἐπείγησσεν] Ἐχαράκωσεν θρηγός δὲ λέγεται ἢ τὰς οἴκους σεφάνι. Schol.

Ibid. ἀχέρεδῳ] Ἀχέρεδος ἵετο ἀκανθῶδης φυτόν, ἐξ οὗ τὰς αἰμασίας ποίεται. “Ἐντοσθεν δὲ ἀπέδοσαν τὴν ἀγρίαν ἄπιον ἀκανθῶδης γὰρ οὐτὸν εἴηθεν εἶναι. Schol.

Ver. 11. Σταυρὸς:] Τὰ ὁρῶντα καὶ ἀπεξιστούντα ξύλα. Schol.

Ver. 12. θαρίσσις,] Al. μεγάλης, apud Eustath.

Ibid. μέλαινος δρυὸς] “Ητοι δάσος, ἢ τὴν ἐντείνοντα, τὸ ἴγναρδὸν τῷ δρῦνος” μελάνδρου γάρ λέγεται διὰ τὴν χρονίαν ἢ ἢ τὸν φλοῖον τοῦ δρυνοῦ. Schol. Ἀξιστοχός δὲ τὸν φλοῖον τοῦτο νοεῖ. Κεάτης δὲ τὴν δασύτητα καὶ πολ-

- 15 Πεντήκοντα σύες χαμαιενάδες ἔρχατόντο
 Θήλειαι τοκάδες· τοὶ δὲ ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
 Πολλὸν παυρότεροι· τὰς γὰρ μινύδεσκον ἔδοντες
 Ἀντίθεοι μνησῆρες· ἐπεὶ προϊαλλε συβάτης
 Αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τὸν ἄριστον ἀπάντων·
 20 Οἱ δὲ τριηκόσιοι τε καὶ ἕξήκοντα πέλοντο.
 Πὰρ δὲ κύνες, Θήρεσσιν ἐοικότες, αἰεὶ ἴαυον
 Τέσσαρες, ὃς ἔθρεψε συβάτης, ὥρχαμος ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δὲ ἀμφὶ πόδεσσιν ἐοῖς ἀράρισκε πέδιλα,
 Τάμνων δέρμα βόειον, ἐϋχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

- 15 Quinquaginta suis humi-cubantes concludebantur
 Fœminæ genitrices; mares autem foris dormiebant,
 Multo pauciores; hos enim minuebant comedentes
 Eximii proci; quippe mittebat subulcus
 Semper saginatorum porcorum optimum omnium:
 20 Hi vero trecentique et sexaginta erant.
 Juxta autem canes, feris similes, semper dormiebant
 Quatuor, quos nutriverat subuleus, princeps virorum.
 Ipse autem circa pedes suos aptabat calceamenta,
 Incidens pellem bubulam, bene-coloratam; cæteri autem jam

24 ἐν Χροον] R. at Eustath. εὐχροές.

λὴν πυκνότητα τῶν φύλλων μελάνδρου καὶ
 λεῖ. Eustath.

Ver. 15. σύες χαμαιενάδες] Ἀπὸ τῆς πα-
 ρακολαθέντος αὐτοῖς· πολλὰ γὰρ τῶν ἀλ-
 λῶν περιπατῶν δοῦτα ποιοῦται καὶ ἐσώτα.
 Hesychius. Παχύνεσθαι δὲ τὸν σῦν ἀκένῳ μὴ
 λαζμενον μάλιστα, ἀλλ' ἐν τῷ βορβόρῳ δια-
 τριβοντά τε καὶ σρεφόμενον —. Καὶ Ὁμηρος
 δὲ ἔοικε ὑπόδηλον ταῦτα· περὶ μὲν οὖν τῆς
 κυνιδενσθαι αὐτὸν καὶ φιληδεῖν τοῖς ρυπαν-
 τέροις τέλμασι, λέγων “σύες χαμαιενάδες.”
 Ἐλιαν. de Animal. Lib. V. cap. 45.

Ver. 16. Θήλειαι τοκάδες] Eustathius ex
 epitheto isto “τοκάδες” colligendum existi-
 mat, præter has, alias fuisse steriles.
 “Ορα δὲ (inquit) καὶ ὡς μεταξὺ ἀστένων συνῶν
 καὶ τοκάδων ἡ ἐδίπτο μὲν τὰς σείρας, ἐνίφρυνε
 δὲ ὅμως καὶ αὐτὰς, διὰ τὸ εἴπειν, Θήλειαι
 τοκάδες· διὰ τὸ εἶναι καὶ ἐπερούσις θηλείας αὐ-
 μὴ τοκάδες εἰσί. Cui tamen observationi
 vix ullus videtur locus.

Ver. 18. Ἀντίθεοι μνησῆρες] Male Scho-
 liastes; Νῦν, οἱ ἱναντίοι τοῖς θεοῖς. Quo
 sensu vox Ἀντίθεοι μνησῆρες apud Poë-
 tam usurpatur. Rectius Eustathius; Τὸ δὲ,

“Ἀντίθεοι μνησῆρες,” — εἰ τοὺς ἰσοδένες λέγει,
 διὰ τε γένος τυχόν, καὶ κάλλος καὶ πλεύτον
 καὶ ἀνδρίαν, Ομηρικάπτερον ίσι. Vide ad II.
 γ'. 16. et δ'. 88.

Ver. 21. Πὰρ δὲ κύνες, Θήρεσσιν ἐοικότες,]
 “Οτι καὶ τοῖς συμφροτάτοις καλά τινα παρα-
 πλέκων δὲ Ποιητὴς, πλάτυτα ἐνταῦθα καὶ ὅπε
 ἐκινδύνευσεν ἀν μικρῷ δὲ Οδυσσεὺς ἐκ τῶν κυ-
 νῶν τῇ Εὔμειν, εἰ μὴ οἷα σοφὸς ἐφιλάξατο.
 Eustath.

Ibid. αἰεὶ ἴαυον] Eustathius in com-
 mentario citat, ἵκτος ἴαυον. Ex versu (ut
 videtur) 16.

Ver. 22. ὥρχαμος ἀνδρῶν.] Νῦν ἐνόχος
 ἐπὶ τῇ εὐγενείᾳ. Schol. Alter Eustathius;
 “Οτι σεμνώνων τὸν Εὔμειν, — λέγει — “ὅ-
 χαμον ἀνδρῶν,” ήγει ἀρχικὸν ἀνδρα· ἦ καὶ
 ἀρχοντα δέλων ἐτέρων, ὡς καὶ μετὰ ταῦτα
 φανεῖται. Videtur autem Epitheto hoc
 apud Poëtam, ut et Epitbeto δος; supra
 ver. 2. et similibus, homo quavis de cau-
 sa eximius denotari. Similiter Philætius
 bubulcus, ὥρχαμος ἀνδρῶν appellatur infra
 v'. 185. Vide supra ad ver. 2.

Ver. 24. Τάμνων] Al. Τέμνων.

- 25 "Ωχοντ' ἄλλυδις ἄλλος, ἅμ' ἀγρομένοιστι σύεσσιν
 Οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε,
 Σῦν ἀγέρμεν μητῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
 "Οφρ' ἴερεύσαντες, πρειῶν κορεσαίατο θυμόν.
 Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἵδον κύνες ὑλακόμωροι·
- 30 Οἱ μὲν, κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 "Ἐζετο κερδοσύνη· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 "Ενθα κεν ὡς παρὰ σαδμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος,
 'Αλλὰ συβώτης ὥκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπὼν
 "Ἐσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον· σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

25 Ibant alio alias; cum congregatis suibus
 Tres; quartum autem dimiserat ad-urbem,
 Suem ut-ageret procis superbis, ex-necessitate;
 Ut sacrif-factis, carnibus satiarent-se animo.

Extemplo vero Ulyssem viderunt canes latratores:

50 Hi quidem clamantes accurrerunt; at Ulysses
 Sedit astutia; baculumque ei excidit manu.
 Tunc suum apud stabulum indignum sustinuisse dolorem,
 Sed subulcus ocyus pedibus velocibus subsecutus
 Ruit per vestibulum; corium vero ei excidit manu:

32 [?] R. et mox Eustath. πὰρ σαθμῷ.

Ibid. ἐνχροές·] Al. ἐνχροον.

Ibid. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι·] Σὺν δηλαδὴ ἦρχεν

εὐμαριος. Eustath.

Ver. 26. ἀποτροπήκης] Vox ἀποτροπήκης
 hoc in loco non est Perfectum, sed Aoristus
 ex ἀποτροπήμι. Alioqui non consta-
 ret Temporum ratio. Vide ad Il. a'. 57.

Ver. 28. κορεσάιατο θυμόν.] Al. κορεσαί-
 στο θυμῷ. Quæ forte et verior lectio. Max-
 imè enim propria ista vocis mediæ signifi-
 catio; "Ut se ipsi satiarent animo." At-
 que ita infra ver. 46. κορεσάμενος κατὰ
 θυμόν. Vide supra ad ε'. 491. et ad Il. τ'.
 167. Cæterum Eustathius hoc mala in
 parte accipit, Procisque a Poëta vitio da-
 tum existimat. Τὸ δὲ "κορεσθαι," (in-
 quirit) ὅτι ἀνοίκειον ἀγαθοῖς ἀνδράσι, πολλαχοῦ
 ἰδούλωθι. Sed minus recte. Nam ean-
 dem phrasin usurpat Poëta infra ver. 46.
 de Ulysse; aliisque permultis in locis, ubi
 isto sensu accipi nullo modo potest.

Ver. 29. κύνες ὑλακόμωροι·] 'Ο μὲν Ἀοί-
 ταρχος, ὁξύφωνοι κρείσσον δὲ ἀποδιδόνται, οἱ
 περὶ τὴν ὑλακτῶν μεμωρημένοι, ὃ ἐις πεπο-
 νημένοι. Schol. Simili ratione voces ἐγκε-

σιμάρρους, ὕψωροι exponuntur τὰς περὶ τὰ
 ἔγχεια μεμωρηκότας· et, Οἱ περὶ λέπεις καὶ τόξα
 μεμωρημένοι· Iliad. β'. 692. δ'. 242. Quod
 autem addit Eustathius; ἢ καὶ οἱ περὶ ὑλα-
 κτῶν καὶ φυλακὴν ὄντες, παρὰ τὴν ὠραν, τὴν
 φυλακήν plane ridiculum.

Ver. 50. Οἱ μὲν, κεκλήγοντες ἐπέδραμον·]
 Sic apud Theocritum;

Τὰς δὲ κύνες προσίοντας ἀπότρεψεν αἵψιν ἵρον-
 σαν, —

Θεσπίσιον δὲ ὑλάκοντες ἐπέδραμον ἄλλοις.
 Idyll. XXV. 68. 70.

Ibid. κεκλήγοντες·] Vide ad Il. β'. 514.
 et γ'. 51. Al. κεκληγῶτες.

Ibid. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς "Ἐζετο κερδοσύνη·]
 Φυσικὸν φυσιν βούθημα πρὸς ἀποτροπὴν κυ-
 νῶν, τὸ καθεσθῆναι καὶ προστάτην ἕτην ἔρδον,
 ὃς μὴ ἐπιτιθέμενον. Schol. et Eustath. Similiter
 Plutarchus; "Ημέρα μὲν ἔμφασιν ὅμη
 καὶ ὑψηλὴ φρονήματος ποιεῖσθαι οἱ κύνες, ἀπο-
 τρεπόμενοι τῶν συγκαθεῖσμένων" ὡς πε καὶ
 ταῦτα εἴρηται· "Οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδρα-
 "μον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς; "Ἐζετο κερδοσύνη·
 "σκῆπτρον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός." Οὐκίτι γάρ

- 35 Τὸς μὲν ὄμοκλῆσας σεῦεν κύνας ἀλλυδίς ἀλλη
Πυκνῆσιν λιθάδεσσιν ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·
“Ω γέρον, οὐδίγε σε κύνες διεδηλήσαντο
Ἐξαπίνης· καὶ κέν μοι ἐλεγχείην κατέχενας.
Καὶ δέ μοι ἄλλα Θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε, σοναχάς τε·
40 Ἀντιδέεις γὰρ ἄνακτος ὀδυξόμενος καὶ ἀγεύων
“Ημαι, ἄλλοισιν δὲ σύμεις σιάλες ἀτιτάλλω
“Εδομεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός πει εἰδωδῆς
Πλάζετ’ επ’ ἄλλοιδέσσων ἀνδρῶν δημόν τε, πόλιν τε,
Εἴτε ἔτι ζέει, καὶ οὐδὲ φάσι ηὔλιοιο.
45 Ἄλλ’ ἔπεο, κλισίηνδ’ ἴομεν, γέρον, ὄφεις καὶ αὐτὸς
Σίτε καὶ οἶνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμὸν,
Εἴπης, ὀππόθεν ἐσσί, καὶ ὀππόσα κήδει ἀνέτλης.
“Ως εἰπὼν κλισίηνδ’ ἡγήσατο δῖος ὑφορβός·

- 55 Canes quidem increpans pepulit alio alium
Crebris lapidibus; ipse vero affatus est dominum;
“ O senex, certe propemodum te canes disperdiderunt
“ Repente; et mihi opprobrium offudisses.
“ Quinetiam mihi alios Dii dederunt doloresque, gemitusque:
40 “ Deo-parem enim ob-herum lugens et dolens
“ Sedeo; aliis autem sues pingues nutrio
“ Ad-comedendum: at ille egens alicubi cibi
“ Vagatur apud alienorum virorum populumque, urbemque;
“ Sicubi adhuc vivit, et videt lumen solis.
45 “ Verum sequere, ad casam eamus, senex, ut et ipse
“ Cibo et vino saturatus in animo,
“ Dicas, unde sis, et quot dolores toleraveris.”
Sic locutus ad casam prævit nobilis subulcus;

35 Τὸς τὴν] A. 2. 3. 36 Πυκνῆσιν λ..] Edd. vett. bene.

ἀρρεμάχονται τοῖς ὑποπτεῦσι καὶ γεγενέσι
ταχινῷ τῷ; ἕτερος ὄμοιος. De Solertia Animalium. Et Plinius de canibus; “ Imperitus eorum (inquit) et saevitia mitigatur ab homine considente bumi.” Nat. Hist. Lib. VIII. cap. 40. Notandum tamen apud Poëtam neque ista ratione tumultu fuisse Ulyssem, nisi Subulcus etiam canes vi abegisset; ver. 52. 35.

Ver. 31. σκῆπτρον διὸ οἱ ἵκτεσι χειρός.] Οὐ διὰ φέρον, ἀλλὰ ἐκὼν ἐφέψηται αὐτὸν. Schol.

Ver. 55. Τὸς μὲν ὄμοκλῆσας σεῦεν κύνας] Sic apud Theocritum;

Τὸς μὲν ὅγι λάεσσιν, ἀπὸ χθοῖς ἔσσον ἀλέσσει,
Φυτίμεις ἀπὸ ἔτιοις διδίσσοντο· τερτιὴ δὲ φωνὴ
Ἡταῖροι μάλα πᾶσι, ἐρνίσσασκε δὲ οὐαγμῆς.
Idyll. XXV. 73.

Ibid. ἀλλυδίς ἀλλη] Al. ἀλλυδίς ἀλληλού.

Ver. 45. δημόν τε, πόλιν τε,] Vide ad Il. B. 547.

Ver. 46. Σίτε καὶ οἶνο] Al. Οἶνος καὶ οἶνος.

- Εἰσεν δὲ εἰσαγαγὼν, ρῶπας δὲ ὑπέχενε δασείας.
 50 Εσόρεσεν δὲ ἐπὶ δέρμα ιονθάδος ἀγρίς αἰγὸς,
 Αὐτῷ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ· χαῖρε δὲ Οδυσσεὺς,
 "Οτι μιν ᾧς ὑπέδεκτο· ἔπος τὸ ἔφατ', ἐκ τὸ ὄνομαζε·
 Ζεύς τοι δοίη, ζεῖνε, καὶ ἀδάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 "Ο, ττι, μάλιστ' ἐδέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.
 55 Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εῦμαίσ συβῶτα·
 Ξεῖν, γέ μοι Θέμις ἐσ', γέ δὲ εἰ κακίων σέδεν ἐλδοί,
 Ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἄπαντες
 Ξεῖνοι τε, πτωχοί τε· δόσις δὲ ὀλίγη τε φίλη τε
 Γίγνεται ἡμετέρῃ· ἡ γὰρ δμώων δίκη ἐσὶν,
 60 Αἰσι δειδιότων, ὅτε ἐπικρατέωσιν ἄνακτες
 Οι νέοι· γέ γὰρ τῷ γε θεοὶ κατὰ νόσον ἐδησαν,
 "Ος καν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὅπασσεν,

- Collocavitque illum introductum, virgulta autem substravit densa;
 50 Instravitque pellem villosae agrestis capræ,
 Ibidem cubile-ut-esset, magnum et densum: gaudebat autem Ulysses,
 Quod ipsum sic exciperet; verbumque dixit, et compellavit;
 "Jupiter tibi det, bospes, et immortales dii alii
 "Quodcunque maxime velis, quia me lubens excepisti."
 55 Illum autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
 "Hospes, non mihi fas est, neque si pejor te venerit,
 "Hospitem indigne-tractare; a Jove enim sunt omnes
 "Hospitesque, pauperesque; munus vero exiguumque, carumque
 "Est nostrum: hic enim servorum mos est,
 60 "Semper timentium, cum dominantur heri
 "Juvenes: certe enim illius quidem Di reditum impedierunt,
 "Qui me studiose dilexisset, et possessionem dedisset,

59 Γίνεται] R. contra est 157. 60 ἐπικρατέωσιν] F. ut Eustath. quod præ-tulerim.

Ver. 48. "Ως εἰπὼν, κλασίν δὲ ἡγήσατο] καὶ μεγίθες αὐτῷ φησιν δὲ Ποιητής. Eustath. ad i'. 221.

Dixit; et angusti subter fastigia tecti

Ingentem Aeneam duxit; stratisque locavit,
Effultum foliis et pelle Libystidis urse.

Aen. VIII. 366.

Ver. 50. ιονθάδος] Δασείας, ἵνθοι γάρ
αι βίζαι καὶ ἱκέτεις τῶν τριχῶν. Schol.

"Ιστον δὲ ὅτι οὐ τῷ περὶ ὄνομασις ἡλικῶν
γράψι ὁ γραμματικὸς Ἀριστόφανος — περὶ
ιονθάδος Ομηροῦ, — ὅτι ἐφ' ἡλικίας τινος

Ver. 54. ὑπεδεξο.] Al. ὑπεδέξω.

Ver. 56. Ἄλσοι,] Al. Ἄλση.

Ver. 57. πρὸς γάρ Διός εἰσιν ἄπαντες Ξεῖνοι] Vide supra ad ζ'. 207. et i'. 269. 270.

Ver. 58. δόσις δὲ ὀλίγη τε φίλη τε] Vide supra ad ζ'. 208. et ad II. a'. 167.

Ver. 60. ὅτε ἐπικρατέωσιν ἄνακτες οἱ νέοι] Eustathius per istud ἄνακτες νέου Procos intelligit. Τὸ δὲ "ἐπικρατέωσιν ἄνακτες"

Οἵα τε ὡς οἰκῆς ἄναξ εὔθυμος ἔδωκεν,
Οἶκόν τε, κλῆρόν τε, πολυμυνήσην τε γυναικαί,
65 "Οσ οἱ πολλὰ κάρησι, Θεὸς δὲ ἐπὶ ἔργον ἀέξει"
·Ως καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ὡς ἐπὶ μίμω.
Τῷ κέ με πόλλ' ὕνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόδ' ἐγήρα.
·Αλλ' ὅλεθ· ὡς ὥφελλ' Ἐλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθας
Πρόχυν, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γύνατ' ἔλυσεν
70 Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἴνεα τιμῆς
"Ιλιον εἰς ἐπώλουν, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
·Ως εἰπὼν, ζωσῆρι θῶσι συνέεργε χιτῶνα.
Βῆ δὲ ἴμεν ἐς συφεές, ὅπις ἔθνεα ἔρχατο χοίρων.

" Qualia scilicet suo famulo Dominus benignus dederit,
" Domumque, et facultates, et multum-ambitam uxorem;
65 " Qui ei multum laboraverit, cuique Deus labore incremento adjuverit;
" Ut et mihi hic labor incrementum-habet, in quo versor.
" Ideo me multum juisset dominus, si hic senesceret;
" Sed periit: utinam Helenæ genus periisset
" Funditus; quoniam multorum virorum genua solvit;
70 " Etenim ille ivit Agamemnonis propter honorem
" In Ilium aptum-equis, ut Trojanos oppugnaret."
Sic locutus, cingulo celeriter constringebat tunicam:
Perrexitque ire ad suilia, ubi greges conclusi erant porcorum:

71 εὐπωλον] Edd. vett. bene.

εὐφήμως περὶ μυητέρων ἐφη. Dna Dacier autem hoc de Telemacho accipiendum contendit: ut opinor, minus recte.

Ibid. ἐπικρατέσσων] Apud Eustathium, ἐπικρατέσσαι.

Ver. 61. τῇ γε θοὶ κατὰ νόσον ἔδησαν.] Id est, Κατέδησαν τάττε τὸν νόσον. Ut recte notavit Barnesius.

Ver. 62. "Ος κεινὸς ἔμ' ἵνδυκέως ἐφίλει, καὶ κτᾶσιν ὅπασσιν,] Barnesius male vertit, "Qui me valde diligebat, et possessionem proculdubio dedisset." Ac si particula κεινοῦ utrumque vocabulorum ἐφίλει et ὅπασσιν non æque respexisset.

Ver. 65. ἀέξει] Al. ἀέξη. Clark. Vid. ad l'. 360.

Ver. 66. ὡς ἐπὶ μίμων] Al. ὡς ἐπιμίμων.

Ver. 68. 'Αλλ' ὅλεθ· ὡς ὥφελλ'] Καὶ ὥφελλε μὲν ἴνταῦθα εἰπεῖν ὅτι διὰ τὴν Ἐλένην δὲ ἄλλως διὰ λύσην ἄκρων σχηματίσας τὸν τοιότον λόγον εἰς ἀρὰ, φησίν "ὡς ὥφελλ'" "Ἐλένης etc." Eustath.

Ver. 69. Πρόχυν,] Νῦν, παντελῶς. Schol. Quod autem de hoc versu annotat Eustathius; Τὸ δὲ ὑπὸ γύνατ' ἔλυσι δοκεῖ ἀντιδέστας εἰσῆσθαι πέχος τὸ "Πρόχυν," ἵνα πως λίγη, ὡς ἐπὶ γόνῳ πέσοι τὸ τῆς Ἐλένης φῦλον, ιτεῖ πολλῶν ὑπὸ γύνατ' ἔλυσε· id vero subtilius videtur.

Ibid. ἔλυσεν.] Eustath. ἔλυσε. Recte. Ern.

Ver. 72. συνίεργε] Al. ἐπίεργε.

Ver. 75. Εὐσέ τε, μίσυλλιν τε,] Al. Εὐσέσι, μίσυλλέν τε.

Ver. 76. 'Οπτήσας δὲ ἄρα πάντα] Vide supra ad β'. 500. et ad Il. α'. 466.

Ver. 77. σάλυνεν] Vide ad Il. α'. 509. et 558.

Ver. 78. κισσυβίᾳ] Ἀγραικικῇ ἐπιτάμπῃ. Schol. Vide infra ad ver. 112.

Ibid. κίσσην μειλιδία οίνον] "Ηγεν συνίεις εν ὅδατι. Eustath. Al. κίσσα.

Ver. 81. Χοίρε· ἀτάσσο σάλης γε σύνας] "Οτι διαφορά τις εἴναι δοκεῖ χοίρων καὶ σύνης,

- "Ενθεν ἐλῶν δύ' ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρως ἴέρευσεν·
 75 Εὗσέ τε, μίσυλλέν τε, καὶ ἀμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειρεν·
 'Οπτήσας δὲ ἄρα πάντα φέρων παρέδηκ' Ὁδυσῆς,
 Θέρμην αὐτοῖς ὄβελοῖσιν· οὐδὲ ἄλφιται λευκὰ πάλυνεν·
 'Ἐν δὲ ἄρα κισσυβίᾳ κίρην μελιηδέα οἶνον·
 Αὐτὸς δὲ ἀντίον ἵζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα·
 80 "Ἐσθίε νῦν, ὃ ξεῖνε, τά τε δμώεσσι πάρεσι
 Χοίρε· ἀτὰρ σιάλες γε σύνας μνησῆρες ἔδθοσιν,
 Οὐκ ὅπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, ἀδὲ ἐλεητύν.
 Οὐ μὲν σχέτλια ἔργα Θεοὶ μάκαρες φιλέσσοιν,
 'Αλλὰ δίκην τίσοι, καὶ αἴσιμα ἔργα ἀνθρώπων.

- Illinc sumptos duos attulit, et ambos mactavit;
 75 Ustulavitque, conciditque, et veribus infixit:
 Assata autem omnia, ferens apposuit Ulyssi,
 Calida ipsis in-veribus; farinamque albam inspersit:
 In poculo autem miscebat dulce vinum:
 Ipse vero ex-adverso sedit; adbortansque allocutus est;
 80 "Comede nunc, o hospes, qui utique servis adsunt,
 "Porculos; at pingues sane sues proci comedunt,
 "Non ultionem-divinam habentes in mentibus, neque misericordiam.
 "Haud quidem improba opera Dii beati amant,
 "Sed justitiam honorant, et aqua opera hominum.

75 Εὖσεν, μ.] Edd. præter R.

αἱ ἐμφαῖνει ὁ Εὔμαλος. — καὶ ίσως ἡ καθ
 ἥλικιαν ἡ διαφορὰ τοῖς χοίροις καὶ τοῖς σιά-
 λοις· ἡ κατὰ τὸ ζαποφέιας μὲν εἶναι τὸς
 σιάλεων; — ὀλιγοτροφεῖ δὲ τὸς χοίρους. Eu-
 stath. "Η δὲ καὶ παλαιὸς νόμος, ὡς φοιτον' Αν-
 δροτίων, τῆς ἐπιγονῆς ἔνεκα τῶν θερμάτων,
 μὴ σφάττειν πρόβατον ἀπέκτον ἢ ἀποκονδύλιον
 τὰ δὲ τέλεια ποιον." — ἀτὰρ σιάλες γε
 "σύνας μνησῆρες ἔδθοι." Athenaeus, Lib.
 IX. cap. 4.

Ver. 82. Οὐκ ὅπιδα φρονίοντες] "Οπιδα,
 τὴν εἰς τὸ μέλλον τῶν θεῶν ἐπιτροφήν. Schol.
 Ita infra v'. 215.

Οὐδὲ ὅπιδα τρομένης θεῶν —.

Et φ'. 28.

— οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἡδέσσατ.

At spocrate Deosmemores fundi atque nefandi.
 Virgil. En. I. 547.

Vide et ad Il. π'. 288.

Ibid. φρονίοντες] Al. τρομέοντες.

VOL. IV.

Vcr. 83. Οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μά-
 καρες φιλέσσοιν,]

"Τρεῖς γὰρ ἐς σέργυσιν ἔδει δαίμονες.
 Sophocl. Trachin. ver. 283.

Μισῆ γὰρ ἐς τὸν βίον. —
 Euripid. Helen. ver. 909.

Nee facta impia fallacum hominum Cœlicolis
 placent. Catull. Carm. XXX. ver. 4.

Τῆς δὲ προνοίας τῶν θεῶν θῶν ἐστι τὸ βάλσο-
 θει δικαίως τὰς ἀνθρώπους βιῶν· καὶ τοτὸ φη-
 σιν ὁ Παντῆς ἐνσχέτατα, "Οὐ γὰρ σχέτλια
 "ἔργα εἰτ." Dionys. Halicarn. πιεὶ τῆς
 'Ορκέω ποίησας, §. 14. Ubi notandum,
 pro Οὐ μὲν σχέτλια, legisse hic Dionysi-
 um, Οὐ γὰρ σχέτλια εἰτ.

Ver. 84. 'Αλλὰ δίκην τίσοι, καὶ αἴσιμα
 ἔργα ἀνθρώπων.] Versus hic (notante Du-
 porto, Gnomolog. Homeric. ad hunc locum;
 itemque Barnesio,) apud Grotium in Sto-
 bæi Excerptis legitur hoc modo:

85 Καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάργοις, οἵτ' ἐπὶ γαις
 Ἀλλοτρίης βῶσιν, καὶ σφιν Ζεὺς ληῆδα δώῃ,
 Πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε ἔκαστος.
 Καὶ μὲν τοῖς ὅπιδος πρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.
 Οἴδε δὲ καὶ τι ἵσασι, Θεοὶ δέ τιν' ἐπλυνον αὐδὴν,
 90 Κείνε λυγχὸν ὄλεθρον, ὅτ' ἐκ ἐδέλευσι δικαίως
 Μνᾶσθαι, ὃδε νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ· ἀλλὰ ἔκηλοι
 Κτήματα δαρδάπτωσιν ὑπέρβειον, ὃδ' ἔτι φειδώ.
 "Οσσαι γὰρ νύκτες τε, καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
 Οὕποδ' ἐν ἱερεύσασ' ἴερηῖον, ὃδὲ δύ' οἵω·

85 "Etiam hostes quidem et inimici, qui terram
 "Alienam invaserint, et ipsis Jupiter prædam dederit,
 "Impletisque navibus redierunt domum unusquisque;
 "Etiam his quidem ultiōnis ingens metus animis incidit:
 "Hi vero etiam aliquid sciunt, Deique aliquam audierunt vocem,
 90 "Illius tristem mortem; quandoquidem nolunt rite
 "Ambire, neque redire ad sua: sed tranquilli
 "Bona absumunt immodice, neque amplius est parsimonia.
 "Quotquot enim noctesque et dies a Jove oriuntur,
 "Nunquam unam mactant victimam, neque duas solas;

86 δοῖ] R. 87 οἰκόν δε νέεσθαι] Eæd. vid. not. 89 Οἴδε δέ τι] Edd. vett.
 ἵσασι] R.

"Αλλὰ δίκην τίνουσι, καὶ ἵσασιν ἔργ' ἀνθεώπων.

Quod ferri non potest: Nam vox ἵσασιν
 medianum necessario producit. Nisi forte
 legas (conjectante Barnesio) καὶ ἵσασ' ἔργ'
 ἀνθεώπων.

Ver. 85. 88. Καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρ-
 γοις, — Καὶ μὲν τοῖς] De hujusmodi Synta-
 xi ἀνακολύθω, vide ad Il. β'. 355. et γ'.
 211. Σημείωσαι δὲ ἐνταῦθα τὸ ἀκατάλληλον
 τῆς συντάξεως καὶ σολικοῦδες ἐν τῷ "Καὶ μὲν
 "δυσμενέες καὶ ἀνάργοις" Καὶ μὲν τοῖς ὅπιδος
 "κράτερον δέος." Ἐχεῖν γὰρ ἓναι κατὰ δο-
 τικῆν πτῶσιν, "Καὶ μὲν δυσμενέεσσι καὶ ἀνά-
 "ργοις ὅπιδος ἴερος δέος." Μικρῖται δὲ ὁ Ποιη-
 τὴς ἐνταῦθα θυμέμενον ἀνδρες τὸν Εὔφρασον.
 Eustath. Aliam autem deinceps hujus
 loci explicandi rationem addit: "Ισας δὲ
 καὶ ἄλλως δύναται ὅρθως ἔχειν, εἴτε τὸ δεύ-
 τερον "μὲν" ληφθεῖν ἀντὶ τῷ "ἄλλᾳ" ἵνα
 εἴποι μὴ ἱκετεύως ἄλλα ἀπολύτως, ὅτι καὶ
 μὲν ἀνάργοις ἀνδρες πλήσσοντες δὴ τὰς νῆας,
 ἀπῆλθον ἄλλὰ καὶ τάτοις δέος ἐἰνι ὅπιδος.
 Quos est valde inficetum. Ita tamen ac-

cepisse videtur Meric. Casaubonus: "Pro-
 "corum," inquit, "iniquitatem Eumaeus
 "Subuleus exaggerans, ait eos esse pe-
 "jores piratis hostibus, qui, facta in ter-
 "ram aliquam impressione, contenti na-
 "ves suas spoliis implevisse, quasi divinam
 "ultiōnem aliquatenus reveriti, alio se
 "conferunt; nec terris, quas semel spo-
 "liaverunt, incubant et incumbunt; quod
 "contra fiebat a Procis, quotidianis hos-
 "tibus et spoliatoribus domus Ulyssis."
 De nupcra Homeri editione, Dissertat. I.
 Eandemque interpretationem secutus vi-
 detur Barnesius; ac si istud Πλησάμενοι
 δέ τε νῆας etc. ver. 87. sententia esset ἀπό-
 δοσις. Sed errant viri eruditii: hoc enim
 ait Poëta; nempe, "Terræ alienæ popu-
 "laturibus, etiam si prædam feliciter nac-
 "ci fuerint, domumque incolumes redie-
 "rint; metum tamen in posterum ultiōnis
 "animo incidere; Procos autem omni vin-
 "dicta metu carere."

Ver. 86. βῶσιν,] Ἐπίλθωσιν ἵπι βόσιν.
 Schol.

95 Οἶνον δὲ φθινόθεστον ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.

Ἡ γάρ οἱ ζωὴ γ' ἦν ἀσπετος· ὅτινι τόση

Ἀνδρῶν ἡρώων, ὃτε Ἡπείρου μελαινῆς,

Οὐτ' αὐτῆς Ἰδάκης, ὃτε ξυνεείκοσι Φωτῶν

Ἐσ' ἄφενος τοσσότον· ἐγὼ δέ κε τοι καταλέξω·

100 Δώδεκ' ἐν Ἡπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πάσαι οἰῶν,

Τόσσα συῶν συβόσεια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν

Βόσκεσσι ξεῖνοι τε, καὶ αὐτῷ βάτορες ἄνδρες.

Ἐνθα δέ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἐνδεκα πάντα

Ἐσχατιῇ βόσκοντ· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσπλοὶ ὄρονται.

95 " Vinum vero consumunt immoderate exhaustientes.

" Certe ei victus erat copiosus: nulli tantus

" Virorum heroum, neque continentis nigrae,

" Neque ipsius Ithacæ, neque simul-viginti virorum

" Sunt divitiae tantæ; ego vero tibi recensebo:

100 " Duodecim in continente armenta sunt; tot greges ovium,

" Tot suum pascua, tot stabula lata caprarum,

" Pascunt hospitesque, et ipsius pastores viri.

" Hic autem stabula lata caprarum undecim omnia

" In extremo-agri pascuntur; virique boni custodiunt.

92 εὖτε φειδῶ] Edd. vett. *Eustath.* qui tamen et alteram memorat.

104 ὄρονται] F. A. L.

Ibid. βάσιν, — σφιν Ζεὺς] *Eustathius*
recte βάσιν et σφι. *Ern.*

Ibid. δῆμην,] *Al.* δοῖον.

Ver. 87. οἰκήνος ἔκαστος] *Eustathius* in
commentario citat, οἰκήνος νίσσοι. Atque
ita in duobus MSS. scriptum reperit Tho.
Bentleius.

Ver. 89. οἴδε δὲ καὶ τι ἵσσασι,] Ita edidit
Barnesius. Vulgati habent, οἴδε δὲ τι ἵσσα-
σι. Quod est valde durum.

Ver. 90. 91. οὐκ ἴθιλοι δικαίως Μιᾶσ-
σαι, — ἀλλὰ ἔνδοι Κτημάτα διεδάπτουν]
Hinc Horatius:

Venit enim magnum donandi parca juventus,
Nec tantum Veneris quantum studiosa culinæ.

Vel, uti emendavit eruditissimus Bent-
leius;

Venit enim (indignum!) donandi etc.
Sermon. II. ver. 79.

Ver. 92. εὖτε φειδῶ.] *Al.* ἐκ ἵπτι φειδῶ.
Sed " ita scribendo," (ut recte *Henricus Stephanus,*) " esset asyndeton." *Al.* εὖτε
ἵπτι φειδῶ.

Ver. 94. οὐποθ' ἐν ιερένος] *Al.* ιερένος.
Ut infra v. 5. ιερένον. Atque eodem
modo fortasse et ιερένος pronunciabatur.

Ibid. ιερένον,] Vide ad *Il.* χ'. 159.

Ibid. δύ' οἴα.] *Al.* οἴα. Quod perinde
est. Vide ad *Il.* ς'. 566. *Clark.* Οἴα, quod
et ipsum rectum. v. not. cf. ς'. 245. sed
tamen vulgatum Homero usitatus. *Ern.*

Ver. 96. Ἡ γάρ οἱ] *Al.* Ἡ γάρ τοι.

Ver. 97. Ἡπείρου μελαινῆς,] Τῆς κατ'
ἀντικοῦ Κεφαλλνίας νῦν λέγου· μέρος δὲ ιστι-
τῆς μελαινῆς Ἡπείρου αὐτη καὶ μετ' ὀλίγον
ἐπιφέσται, " Δώδεκ' ἐν Ἡπείρῳ ἀγέλαι."
Schol. Vide *Strabonem, Geograph. Lib.* X.
pag. 695. al. 453.

Ver. 100. ἀγέλαι] Βοῶν δηλαδή· ίσως δὲ
καὶ ἵπτων ἐπ' ἀμφοῖ γάρ φασιν ἡ ἀγέλη κυ-
ριολεκτεῖται. *Eustath.*

Ibid. πάσαι οἰῶν,] Apud *Strabonem*, loco
suprav. citato, πάσαι μῆλων.

Ver. 101. συβόσια,] Ita edidit *Barnesius;* atque ita apud *Veteres* legi annotat.
Vulg. συβόσια.

- 105 Τῶν αἰεί σφιν ἔκαστος ἐπ' ἥματι μῆλον ἀγινεῖ,
 Ζατρεφέων αἰγῶν, ὃς τις φαινηται ἄριστος.
 Αὐτῷ ἐγὼ σὺς τάξδε φυλάσσω τε, ρύομαι τε,
 Καὶ σφι συῶν τὸν ἄριστον ἐν κρίνας ἀποπέμπω.
 "Ως φάδ· οὐδὲν δὲ τὸν ἔνδυκνέως κρέα τὸν ἅσθιε, πῖνε τε οἶνον
- 110 Ἀρπαλέως, ἀκέων· κακὰ δὲ μνησῆρσι φύτευεν.
 Αὐτῷ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἥραξε θυμὸν ἐδαδῆ,
 Καὶ οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ὃ περ ἔπινεν,
 Οὕντος ἐνίπλειον· οὐδὲν δὲ τὸν ἔδεξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα περέστητα προσηύδα·
- 115 Ὡς φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
 "Ωδε μάλ' ἀφνείος καὶ καρτερός, ὡς ἀγορεύεις;
 Φῆς δὲ αὐτὸν φθίσθαι· Αγαμέμνονος εἴνεκα τιμῆς.
 Εἰπέ μοι, αἴκε πόδι γνώμα τοιῶτον ἔόντα.

- 105 "Quorum semper ipsis unusquisque in-dies pecudem fert,
 "Saginatorum caprorum, quicunque appareat optimus.
 "At ego sues has custodioque, tueorque,
 "Et ipsis suum optimum bene-selectum mitto."
 Sic dixit: ille autem intente carnes comedebat, bibebatque vinum
- 110 Avide, tacitus; mala autem procis moliebatur.
 At postquam cœnasset, et refecisset animum cibo,
 Etiam ei impletum dedit Eumæus poculum, quo scilicet bibebat,
 Vino plenum: is vero accepit, gaudebatque animo,
 Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;
- 115 "O amice, quisnam te emit possessionibus suis,
 "Ita valde dives et fortis, ut prædicas?
 "Dicis autem ipsum periisse Agamemnonis propter honorem.
 "Dic mihi, si forte norim, talis cum-fuerit.

115 σ' ἵπριστο] R. 120 ἵπιπολλα] Ead. 122 ὥτις κεῖνον] F. A. L.
 recte.

Ver. 103. ἔδεκα πάντα] Vide supra ad i. 244. et ad II. κ'. 560.

Ver. 106. Ζατρεφίων αἰγῶν,] Henricus Stephanus legendum conjicit Ζατρεφίων τ' αἰγῶν.

Ver. 108. ἐν κρίνας] Ita Barnesius. Al. ἐν κρίνας.

Ver. 111. δείπνησε,] Vide supra ad δ'. 555.

Ver. 112. Καὶ οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ὃ περ ἔπινεν,] Ασκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλαῖος ἐν τῷ περὶ τῆς Νεισορίδος φησί, ὅτι τῷ σκύ-

φῳ καὶ τῷ κισσούβιῷ τῶν μὲν ἐν ἀξει καὶ μετρίοις ἀδεις ἔχειτο, συβάνται δὲ καὶ νομεῖς καὶ οἱ ἐάγροι, ὡς ὁ Εὔμαρος "πλησάμενος "δῶκε σκύφος ὃ περ ἔπινεν." Athenaeus, Lib. XI. cap. 14. Vide et supra ad v. 57. Cæterum Eustathius hoc de Ulysse intelligit, qui, postquam ipse biberit, poculum Eumæo tradat. Ισίον δὲ (inquit) ὅτι Οδυσσεὺς ἵταῦθα δίδωσι σκύφον τῷ Εὔμαρῳ, δεξιόμενος κατὰ τὸν τῷ προστίνει λόγον. Atque hanc veram omnino explicationem contendit Dna Dacier. Sed minus recte. Pri-

Ζεὺς γάρ πε τόγε οἶδε, καὶ ἀδάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 120 Εἰ κέ μιν ἀγγείλαιμι ιδάν· ἐπὶ πολλὰ δὲ ἀλήθην.
 Τὸν δὲ ἡμείβετέ ἔπειτα συβάτης, ὅρχαμος ἀνδρῶν
 Ὁ γέρον, φτιεῖκενον ἀνὴρ ἀλαζήμενος ἐλθὼν
 Ἀγγέλλων πείσειε γυναικά τε καὶ φίλον υἱόν.
 Ἄλλ’ ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀληταί
 125 Ψεύδοντ’, δὲ ἐδέλεσον ἀληθέα μυθήσασθαι.
 “Ος δὲ ἂν ἀλητεύων Ιδάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
 Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀωατήλια βάζει.
 Ή δὲ εὗ δεξαμένη φιλέει, καὶ ἔκαστα μεταλλᾷ.
 Καὶ οἱ ὁδυρομένη βλεφάρων ἀπὸ δάκρυα πίπτει,
 130 Ἡ θέμις ἐσὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοδ’ ὅληται.
 Αἴψα κε καὶ σὺ, γεραιὲ, ἔπος παρατεκτήναο,
 Εἴτις τοι χλαινάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δοίη.

“Jupiter enim hoc scit, et immortales dii alii,
 120 “Si de eo viso nuntium-ferre-possim; per multa etenim loca erravi.”
 Huic autem respondit deinde subulcus, princeps virorum;
 “O senex, nullus illum vir vagatus ubi-venerit
 “Nuncians persuaserit uxorice et dilecto filio.
 “Sed aliter receptionis indigentes viri errores
 125 “Mentiuntur, neque volunt vera loqui.
 “Quicunque enim errans Ithacæ in populum venerit,
 “Profectus ad dominam meam, fallacia loquitur:
 “Hæc vero benigne exceptum diligit, et singula inquirit;
 “Et ei lugenti palpebris lachrymæ decidunt;
 130 “Qui mos est mulieris, cum maritus alibi perierit.
 “Statim et tu, senex, fabulam fabricares,
 “Si quis tibi lænamque, tunicamque, vestimenta daret.

125 οὔτε Σέλεσση] F. A. L. male. vid. infra δ'. 316. 126 ὃς τε καὶ ἄλλ.] F. A. L. quod prætulerim. 131 περὶ τεκτήναο] A. L. male.

mo enim istud “φτερεῖταιν” non est, (uti illi aceipiunt,) ex quo ipse jam “biberat;” sed, ex quo ipse “bibere solebat;” (vide ad Il. α'. 37.) quod de *Ulysse* dici vix potuit. Deinde, si illud “ὅ δὲ ιδίατο, χαῖρε δὲ Συ-” μῆ,” (quod volunt *Eustathius* et *Dna Dacier*,) de *Eumeo* intelligatur; etiam sequens “Καὶ μιν φωνήτας etc.” de eodem intelligendum erit. Rectius itaque *Athenaeus*, loco jam supra citato, itemque *Barnesius*, istud “πλησάμενος δῶκε σκύφος,” de *Eumeo* accipiunt.

Ibid. σκύφος,] *Aristarchus apud Athenaeum*, Lib. XI. cap. 4. legit σκύφος. Clark. Etiam *Eustathius* hanc lectionem memorat: et sic est in Edd. quibusdam recentioribus, ut Amst. 1650. Ern.

Ver. 115. Ὁ φίλε, τίς γάρ σε] *Barnesius* legendum conjicit, τίς καὶ ἦσθαι. Vide autem supra ad α'. 174. 190. et ad Il. δ'. 201.

Ver. 117. φεισθαι] Al. φεισθαι. Vide et supra ad β'. 183.

Τε δ' ἥδη μέλλοντι κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ
 'Ρινὸν ἀπ' ὁσεόφιν ἐρύσαι· ψυχὴ δὲ λέλοιπεν.
 135 Ἡ τόν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὁσέα δ' αὐτῷ
 Κεῖται ἐπ' ἡπείρος, φαμάδω εἰλυμένα πολλῆ.
 "Ως ὁ μὲν ἔνδ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κῆδε ὄπίσσω
 Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται· ἵ γὰρ ἐπ' ἄλλον
 "Ἡπιον ἀδεὶ ἄνακτα κιχήσομαι, ὅπποσ' ἐπέλθω.
 140 Οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὗτις ἴκωμαι
 Οἶκου, ὅδι πρῶτον γενόμην, καὶ μὲν ἔτρεφον αὐτοῖς.
 Οὐδέ τι τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 "Οφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὰν ἐν πατρίδι γαῖῃ·
 'Αλλά μ' Ὁδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.

" Illius autem jam oportet canes velocesque alites

" Cudem ab ossibus traxisse; anima vero destituit:

135 " Vel illum sane in ponto comederunt pisces, ossa autem ipsius
 " Jacent in littore, arena involuta multa.

" Sic ille quidem illic periit; amicis vero dolores pone

" Omnibus, mihi autem maxime, effecti sunt: non enim amplius alium

" Mitem adeo dominum inveniam, quoconque profectus-fuero;

140 " Neque si ad patris et matris iterum ivero

" Domum, ubi primum natus sum, et me educaverunt ipsi.

" Neque omnino ob-hos amplius tantum lugeo, dolens licet,

" Oculis ut-videam, existens in patria terra;

" Sed me Ulyssis desiderium capit absentis.

134 ἱρέων] F. quod et ipsum rectum. 156 εἰλυμένα] Edd. præter R. quod
 non uecessarium est. rectum est ver. 479. 142 Οὐδέ νυ] Edd. præter R.

Ver. 126. "Ος δ' ἀν ἀλητεύαν] Al. "Ος δέ
 κ' ἀλητεύων.

Ibid. 'Ιδάκης ή δῆμον] Vide supra ad
 a'. 105.

Ver. 131. ἕπος παρατεκτήναιο,] Παρα-
 τεκταίνεσθαι est fraudulenter fingere; nam
 simplex etiam in bonam partem dicitur:
 fraudem præpositio indicat. Eustathius
 bene interpretatur per παρατεχνᾶσθαι,
 quod eodem sensu et modo dicitur. Ern.

Ver. 133. Τε δ' ἥδη μέλλοντι κύνες] Vir-
 gil.

Hie! terra ignota, canibus data præda Latinis
 Alītibusque jaces. ————— Eēn. IX. 485.

Ver. 134. ἱεύσαι,] Al. ιεύναι.

Ver. 135. "Ἡ τόν γ' ἐν πόντῳ] Virgil.

————— aut gurgite mersuni

Unda feret; piscesque impasti vulnera lambent.
 Eēn. X. 559.

Ver. 141. αὐτοί.] Apud Eustathium ἔ-
 τοι.

Ver. 142. Οὐδέ τι] Al. Οὐδέ νυ et Οὐδέ
 ἄρα.

Ibid. ἀχνύμενός περ,] MS. a Tho. Bent-
 leio collatus, ιιμένός περ. Quod et aptius
 congruit cum sequente, 'Οφθαλμοῖσιν ἰδέσ-
 θαι.

Ver. 145. Τὸν μὲν ἐγάνε, ὃ ἔτινε, καὶ ὡς
 παρέοντ' ὑνομάζειν Αἰδέομαι.] Φησὶν, τὸν Ὁ-
 δυσσία φιλοφρονματικῆς προσηγορίας ὑνομά-
 ζειν αἰδέομαι προσβύτερον δὲ ἀδελφὸν καλῶ-
 Schol. Τὸ δὲ "ὑνομάζειν αἰδέομαι," ἀντὶ τοῦ
 αἰδέομαι Οδυσσίᾳ νῦν καλεῖν πρός ὑνομα δίκα-
 τινες προσερήσεις φιλοφρονος. Eustath. Εἳτι

- 145 Τὸν μὲν ἐγὼν, ὃς ζεῖνε, καὶ τὸ παρεόντα ὄνομάζειν
Αἰδεομαι περὶ γάρ μ’ ἐφίλει καὶ κῆδετο θυμῷ.
Ἄλλα μιν ἡδεῖον παλέω, καὶ νόσφιν ἔοντα.
- Τὸν δ’ αὗτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Ω φίλ’, ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνει, ὃδε τι φῆσθαι
- 150 Κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἅπιστος.
Ἄλλ’ ἐγὼ τὸν αὐτῶν μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὥρᾳ,
Ως νεῖται Ὀδυσσεύς εὐαγγέλιον δέ μοι ἔσω,
Αὐτίκ’, ἐπει πεν κεῖνος ἵων τὰ ἂ δώματ’ ἰκταί.
Ἐσσαι με χλαινάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα παλά.
- 155 Πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, ὃτι δεχοίμην.
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς Αἴδαο πύλησι

- 145 “Hunc quidem ego, o hospes, etiam non præsentem nominare
“Revereor; valde enim me diligebat et curabat in-animo:
“Sed ipsum fratrem-majorem voco, etiam longe absentem.”
Hunc autem rursus allocutus est patiens nobilis Ulysses;
“O amice, quandoquidem prorsus negas, neque omnino dicis
150 “Illum venturum esse, animus vero tibi semper incredulus:
“Verum ego non temere loquar, sed cum juramento,
“Quod redibit Ulysses; munus-læti-nuntii vero mihi sit,
“Statim, postquam ille reversus suas ad-aedes pervenerit,
“Indue mihi lænamque, tunicamque, vestimenta pulchra:
155 “Ante autem, etiam licet valde indigens, nequaquam acciperem.
“Inimicus enim mihi is æque ac Orci portæ

146 μῆδετο θυμῷ] F. male. 151 αὔτως] A. 2. 5. L. 154 Vid. not.

μὲν γὰρ τῷ μηδένα τῶν Πυθαγορείων ὄνομά-
ζειν Πυθαγόραν, ἀλλὰ ἔντονα μὲν ὀπότε βέ-
λοιντο δηλώσαι, καλεῖν αὐτὸν Θεῖον ἐπει δὲ ἐ-
τελεύτησεν, ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα. Καθάπερ “Ο-
μηρος ἀποφαίνει τὸν Εὔμασιν ὑπὲρ Ὀδυσσείων
μεμνηρένον,” Τὸν μὲν ἐγὼν, ὃς ζεῖνε, καὶ τὸ
“παρεόντα ὄνομάζειν Αἰδεομαι” περὶ γάρ μ’
“ἐφίλει καὶ κῆδετο λίνην.” Jamblichus de
vita Pythagoræ, cap. 35. Nescio tamen
annon simplicius fuerit ita locum hunc in-
telligere; nempe Eumæum Ulyssis, prop-
ter eximiā ejus benignitatem et mansuc-
tudinem, etiam absentis mentionem fa-
cere nisi cum reverentia non posse. Cae-
terum Spondanus istud τὸ παρείαντα, ut et
οἰχομένῳ versu superiori, non “absentem,”
sed “defunctum,” vertendum contendit.
Minus recte.

Ver. 146. περὶ γάρ μ’ ἐφίλει καὶ κῆδετο
θυμῷ] “Vel περὶ,” (inquit Henricus Sic-
phanus) “jungendum eum θυμῷ, ut sit, ē-
“φίλει γάρ με καὶ κῆδετο με περὶ θυμῷ.”
Vel, ἐφίλει θυμῷ, pro ἐν θυμῷ, πέρι id est
“περιστῶς.”

Ver. 151. οὖν αὔτως] Al. ἢχ αὔτως.
Clark. Oīn in MSS. olim constanter lec-
tum testatur Eustathius, qui, hinc intelli-
gi, ait, sequens verbum spiritu leni, more
Ionicō, pronunciandum. Unde, ut hoc ob-
iter notem, patet, spiritus tum in libris
scriptos nondum fuisse: alias ineptum
fuisse, istud notare. Ern.

Ver. 152. εὐαγγέλιον] Αγαθῆς ἀγγελίας
δῶρον. Schol. Sic infra ver. 166. — ὃτι
ἄρτι ἐγὼν εὐαγγέλιον τὸδις τίσω.

Ver. 154. “Ἐσσαι με χλαινάν τε,] Deest

Γίνεται, ὃς πενήι εἴκων ἀπατήλια Βάζει.

"Ισω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,

'Ισίν τ' Ὀδυσσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,

160 Ἡ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω·

Τῇ δ' αὐτῇ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·

Τῇ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τῇ δ' ἵσαμένοι,

Οἴκαδε νοσήσει, καὶ τίσεται, ὃς κεν ἔκεινε

'Ἐνθάδ' ἀπιμάζει ἄλοχον, καὶ φαῖδιμον νιόν.

165 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·

"Est, qui egestati cedens fallacia loquitur.

"Sciat nunc Jupiter primum deorum, hospitalisque mensa,

"Larque Ulyssis eximii, quem adveni;

160 "Certe quidem hæc omnia perficiuntur, sicut dico:

"Hoc autem ipso anno veniet huc Ulysses;

"Hoc quidem exeunte mense, isto autem instante,

"Domum revertetur, et ulciscetur, quicunque illius

"Hic probro-afficit uxorem, et illustrem filium."

165 Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;

157 Γίγνεται] F. A. L. ut 59. 159 Ἔξιν] F. A. 2. 3. L.

hic versus in duobus MSS. a Tho. Bentleio collatis; neque ejusdem Eustathius in commentario meminuit. Clark. Versum hunc pro spurio rejicere non dubitem. Abest etiam ab ed. Flor. et in ed. R. notatus asterisco. Fictus est ex ver. 152. Ern.

Ver. 156. Ἐχθρὸς γάρ μοι κύνος, etc.]

"Ἐχθρὸς γάρ μοι κύνος ὁμῶς ἀΐδεο πύλησιν,
"Ος χ' ἐτελον μὲν κούβει ἐν φεσιν, ἄλλο δὲ βάζει.

Iliad. i. 312.

Ver. 158. ξενίη τε τράπεζα] Sic apud Horatium; "Umbram hospitalem." Carm. Lib. II. Ode iii. ver. 10.

Ver. 159. Ισίν τ' Ὀδυσσῆος] Ita ex MSS. veterumque Editionum Scholiis ex Eustathio, et ex Etymolog. Magn. edidit Barnesius. Atque ita (uti et ipse annotat) in omnibus scriptum occurrit infra τ'. 304. Ita etiam legitur apud Porphyrium, Quæst. Homeric. 2. Vulg. hoc in loco, Ισίν τ' Ὀδυσσῆος. Cæterum Scholiastes explicat, Ὁ βωμὸς τῆς ισίας. Vide et Porphyrium, loco jam citato. Clark. Ισίν habent etiam A. 1. et Rom. Atque hanc esse veram lectionem, Ionismus docet, qui usurpat ισίν potius quam ισία. Sic H. in Ven.

22. Hesiodus Theog. 454. Callini. H. in Del. 525. Anacr. III. 19. Ern.

Ver. 161. Τῇ δὲ αὐτῇ λυκάβαντος ἐλεύσεται] Λυκάβας δὲ καὶ νῦν ὁ ἴναυτός & μόνον διὰ τὸ λυγαῖον, ὃ ἐστι λελαθότας, καὶ οἶον σκοτεινῶς παρέχεσθαι· ἀλλὰ καὶ διότι αἱ κατ' αὐτὸν ἡμέραι, καθ' ὅμοιότητα διαβάσσεις λύκων, ἀλλάλοιν ἔχουσαι. Πιεσύεται δέ, φασι, τὰς λύκους διαβάνοντας βίαιοι ποταμοί, ἐνδακόντας τὴν πέρκην τῶν ἀεὶ προγεγένεταν τὰς ἱπομένας σιχηδὸν διανήκοσται, καὶ ἔπειτα μὴ παρερύσσονται τῷ ποταμῷ ἀλλοι ἀλλαχεῖ, οἷς καὶ Αἰλιανὸς [de Animal. Lib. III. cap. 6.] ισοργῇ. Eustath. Aliter tamen de voce λυκάβας ipse Ηλιανός: Λέγεται δὲ φίλον ἡλίου εἶναι αὐτὸν [λύκων] καὶ διὰ ταῦτα εἰς τιμὴν τὴν τε γάρ τε κεληθῆσαι καὶ τὸν ἴναυτὸν Λυκάβαντα εἰσὶν οἱ λέγεται· χαίρειν δὲ αὐτῷ καὶ τὸν Ἀπόλλανον λόγος. De Animal. Lib. X. cap. 26. Et Macrobius: "Annum quoque vetustissimi Græcorum λυκάβαντα appellant, τὸν ἀπὸ τῆς λύκου, id est Sole, βασινέμενον καὶ μετερμένον. Λύκον autem Solēm vocari etiam Lycopolitana Thebaïdos civitas testimonio est; quæ pari reliquie Apollinem, itemque Lupum, hoc est Λύκον, colit; in utroque Solem vene-

“Ω γέρον, ότ’ αὐτός ἐγών εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
Οὐτ’ Ὁδυσσεὺς ἔτι οἴκου ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
Πίνε, καὶ ἀλλα παρεξ μεμνάμεθα, μηδέ με τέτων
Μίμησον· ἦ γὰρ θυμὸν ἐνί σήδεσσιν ἐμοῖσιν

- 170 “Αχυρυμαὶ, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
‘Αλλ’ ἦτοι ὅρκον μὲν ἕάσομεν· αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς
“Ἐλθοι, ὅπως μιν ἔγωγ’ ἐδέλω, καὶ Πηνελόπεια,
Λαέρτης δ’ ὁ γέρων, καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς.
Νῦν αὖ παιδὸς ἄλασον ὁδύζομαι, ὃν τέκ’ Ὁδυσσεὺς,

“ O senex, neque profecto ego munus-læti-nuncii hoc solvam,
“ Neque Ulysses amplius domum veniet: sed quietus
“ Bibe, et alia præter-hæc memoremus, neque mihi hæc
“ In-mentem-revoca: certe enim animo in pectore meo
170 “ Doleo, quando aliquis meminerit honorandi Domini.
“ At sane juramentum quidem omittamus: verum Ulysses
“ Veniat, ut ipsum ego volo, et Penelope,
“ Laertesque senex, et Telemachus deo-par.
“ Nunc rursus nati-causa in-perpetuum lugeo, quem genuit Ulysses,

163 νοσήσας] F. A. L. vid. not. 168 Πίνε, καλλα] Eæd.

“rans.” *Saturnal.* Lib. I. cap. 17. Clark. In hac lectione hi duo versus referuntur ad præcedentia, τὰς τελείτας, ὡς ἀγροτοί. Sed *Eustathius* ait, τὰς ἀκριβεστέρας scribere τε δὲ αὐτὰς λ. *Hoc rursus*, porro, anno redibit *Ulysses*: Ita versus præcedens referendus ad id, quod in genere de redditu *Ulyssis* dixerat in 152. Ern.

Ver. 162. Τῇ μὲν φίνοντος μηνὸς, τῇ δὲ ἰσαμένοιο,] Περὶ τριακάδα καὶ νεμπνίαν. *Schol.*
“Homerus quoque cum ait; Τῇ μὲν φίνοντος μηνὸς, τῇ δὲ ἰσαμένοιο” quid aliud
“ nisi illum φίνοντα dicit, cuius paulatim
“ deficientis supputatio in nomen desinit
“ secuturi; et ἰσαμένον illum qui præce-
“ dit numerum successorus priori in de-
“ factum meanti.” *Macrobius, Saturnal.*
Lib. I. cap. 16. Συνιδὼν δὲ [ό Σόλων] τῷ μηνὸς τὴν ἀναμαλίαν, καὶ τὴν κίνησιν τῆς σε-
λήνης, ὅτε δυσμένη τῷ ἥλιῳ πάντας, ὅτ’ ἀ-
νισχοντι συμφέρομένην, ἀλλὰ πολλάκις τῆς
αυτῆς ἡμέρας καὶ καταλαμβάνουσσαν καὶ παρ-
εχομένη τὸν ἥλιον, αὐτὴν μὲν ἔταξε ταῦτη, ἔτιν καὶ νέαν καλεῖσθαι: τὸ μὲν πρὸ συνόδου μό-
ριον αὐτῆς, τῷ πανομένῳ μηνὶ, τὸ δὲ λοιπὸν
ἡδη τῷ ἀρχομένῳ προσέκειν ἡγύμενος: περῶτος
(ὡς εἰοκεν) ὄρθος ἀκέσσας Ὁμήρος λέγοντος,
“Τῇ μὲν φίνοντος μηνὸς, τῇ δὲ ἰσαμένοιο.”

Τὴν δὲ φίεῖσθαι ἡμέραν νεμπνίαν ἐκάλεσε. *Plutarch. in vita Solonis.* Vide et *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποίησις, §. 15.

Ver. 163. νοσήσας,] Al. νοσήσας. Atque ita in duobus MSS. scriptum reperit *Tho. Bentleius.* Quæ et potior videtur lectio. Clark. *Nosήσας* sane libri plures et meliores habent. Sed si hæc lectio præferatur, post erit scribendum ἀποτίσεται pro καὶ τίσεται. Ern.

Ibid. ἐς κεν] Al. ὅσπει.

Ver. 168. Πίνε, καὶ ἄλλα] Al. Πίνε τε, καλλα.

Ver. 169. Θυμὸν ἐνί σήδεσσιν ἐμοῖσιν”Αχυρυμαὶ] *Eustathius* in commentario citat, Συμέδος ἐνί σήδεσσιν ἐμοῖσιν”Αχυρυμαὶ.

Ver. 171. ὅρκον μὲν ἕάσομεν] Al. καῦνον μὲν ἕάσομεν. Ut infra ver. 183. Sed hoc in loco minus recte, propter sequentem Αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς etc.

“Ορκον δὲ φεῦγε, καὶ δικαιόσις ὄμνιξ.

Menand. citatus a Dupont. in Gnom. ad hunc Homeri locum.

Ibid. et ver. 183. ἕάσομεν] *Barnesius* scribendum contendit ἕάσομεν. Sed male. Vide ad Il. δ. 42.

- 175 Τηλεμάχῳ τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοῖ, ἔρνεϊ ἴσου,
 Καὶ μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν ὅτε χερείω
 Πατρὸς ἑστοφίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγητόν·
 Τῇ δέ τις ἀδανάτων Βλάψε φρένας ἔνδον ἔίσας,
 'Ηε τις ἀνδρώπων ὁ δ' ἔβη, μετὰ πατρὸς ἀκεψήν,
 180 Εἳς Πύλον ἡγαδένην τὸν δὲ μητῆρες ἀγανοὶ
 Οἴκαδ' ιόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
 Νάνυμον ἐξ Ἰδάκης Ἀργειοίσις ἀντιθέοιο.
 'Αλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἔασομεν, ἢ κεν ἀλώη,
 'Ηε φύγοι, καὶ κένοι οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων·
 185 'Αλλ' ἥγε μοι σὺ, γεραῖς, τὰ σαυτῷ κήδε' ἔνισπε,
 Καὶ μοι τεττάρης ἀγόρευσον ἐπήτυμον, ὅφε' εὖ εἰδῶ,
 Τίς; πόθεν εἴς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδε τοκῆς;

- 175 " Telemachi, quem postquam nutriterant dii, plantæ similem,
 " Et ipsum putabam fore in viris haud pejorem
 " Patre suo caro, mente et specie admirabilem;
 " Ejus utique aliquis immortalium læsit mentem intus æquam,
 " Vel aliquis hominum; is autem ivit, ad patris auditionem,
 180 " In Pylum divinam: ei vero proci superbi
 " Dignum venienti insidias-STRUUNT, ut genus dispereat
 " Sine-nomine ex Ithaca Arcesii deo-paris.
 " Sed sane illum quidem sinamus, sive opprimatur,
 " Sive effugiat, et eum protegat manu Saturnius:
 185 " Sed age mihi tu, senex, tuas ipsius ærumnas enarra,
 " Et mihi hoc dic verum, ut bene sciām,
 " Quis? unde es virorum? ubi tibi urbs, et parentes?

181 ιόντα] F. male. 185 ἀλώη] F. A. L. 184 φύγη — ὑπέρσχη] F. A.
 2. 5. L. 185 ἔνισπε;] F. A. L.

- Ver. 176. χερείω] Al. χέρεια, vel χειρῆα.
 Ver. 177. φρένας καὶ εἶδος] Eustathius
 in commentario citat, δέμας καὶ εἶδος.
 Ver. 182. Νάνυμον] Vide ad Il. v. 227.
 Ver. 183. ἢ κεν] Al. εἴ κεν.
 Ver. 184. φύγοι, — ὑπέρσχοι] apud Eu-
 stathium, φύγη — ὑπέρσχη.
 Ver. 185. σαυτῷ] Barnesius edidit τὸν
 αὐτῷ.
 Ver. 189. εὐχετόωντο;] Al. εὐχετάντας,
 quod rectius erit, si Eumeus intelligatur
 existimasse, cum iisdem abiturum Ulys-
 sem, eosque adhuc esse in littore cum navi;
 quod non est absurdum. Ern.

- Ver. 190. Οὐ μὲν γάρ τι σε πιζὸν] Vide
 supra ad α'. 175.
 Ver. 193. νᾶιν] Apud Eustathium, ἡμῖν,
 vel ἡμῖν.
 Ver. 195. ἵτι ἔργον ἱποιν,] Id est, ut
 recte Eustathius, ἔργον ἱπότοιν. Al. ἵτι
 ἔργα ἱποιν, et ἵτι ἔργα σράπωντο.
 Ver. 196. καὶ εἰς ἐναυτὸν ἀπαντα Οὔπι
 διαπεπίσαιμι, λέγων ἐμὰ κῆδεα] Virgil.
 — si prima repetens ab origine pergam,
 Et vacet annales nostrorum audire laborum;
 Ante diem clauso componet vesper Olympo.
 An. 1. 378.
 Ver. 199. Ἐκ μὲν Κεντάων γένος εὐχομαι

- 'Οπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
 "Ηγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 190 Οὐ μὲν γάρ τι σε περὶον δῖομας ἐνδάδ' ἵκεσθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς:
 Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Εἴη μὲν νῦν νῷον ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδωδή,
 'Ηδὲ μέδυν γλυκερὸν, κλισίης ἐντοσθεν ἐστι,
 195 Δαίνυσθαι τ' ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιεν,
 'Ρηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀπαντα
 Οὔτι διαπρῆξαιμι, λέγων ἐμὰ κῆδεα θυμῷ,
 "Οσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ιότητι μόγησα.
 'Ἐν μὲν Κρητάων γένος εὐχομαι εὐχειάων,
 200 'Ανέρος ἀφνειοῦ πάις· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι

" Quanam autem in nave venisti? quomodo te nautæ
 " Duxerunt in Ithacam? quosnam se esse profitebantur?
 190 " Nequaquam enim te peditem puto huc venisse."
 Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 " Enimvero tibi ego hæc valde accurate enarrabo.
 " Esset quidem nunc nobis in longum-tempus et cibus,
 " Et vinum dulce, casam intra manentibus,
 195 " Epularique quietis, alii autem opus obirent;
 " Facile postea et in annum integrum
 " Neutiquam perficerem narrans meos dolores animi,
 " Quotquot utique jam omnes deorum voluntate pertuli.
 " Ex Creta quidem genere glorior me esse lata,
 200 " Viri divitis filium: multi vero et alii

195 τ'] abest R. Ibid. ἔτοι] F. A. L. et ἔργα τράπουντο] R.

ἐνειώων,] " In hoc versu," inquit Barnesius, "Rhythmus insignis, ut Odyss. α'. ver. 40. 'Ἐρ γὰρ οἵσαο τίσις ἔσσεταις Ἀτρεΐδαο' et ver. 397. Λιττὰρ ἐγὼν οἴκου ἀναζητοῦντο. Item S'. ver. 224. οὐδέ τε Ηεσκλῆπι, οὐτε Εὐεύποτο Οἰχαλῆπι. Et μέρον τοῦ Αργού πασιμίδεσσα, παρ' Αἴγαρον πλίνεσσα. Talis ille Simmias in Gorgo, apud Atheneum, Lib. XI. fol. 491. Αἴγαρος ὁκῖαι πρόπολοι πιλαντο πίλειαι. Item Antholog. Lib. I. cap. 13. §. 16. fol. 19. Πιευάζεις τὸν Νεῖλον οὐδὲ οὐδεποτε προσθίειν. Item; Τῇ πολυκάθανος τῷτον ηρίον Αρκαδίων. Hac Rhythmi dulcedine capti Neoterici, præsertim Orientali talibus et Septentrionalibus Linguis ὄμοιο-

" πτώτως cadentibus, sonum semper sibi similem in versibus condendis captabant; quod in Anglica nostra Lingua, Gallica et Germanica, aptius quam in Graeca aut Latina conveniet. Verum nec Ovidius nec Virgilius hanc rem intactam reliquerunt, præsertim in ὥραιοις τελεύταις." Vide ad Il. ζ. 236. Cæterum de tota haec narratione Eustathius: Εἰδὼς δὲ [ὁ Ποιητὴς] ὃς ἐκ ἄρ τῶν τις ἐξεστον ἀνθρώπων ἐπισχαφίσιν λόγων ὅτων Ψευδῶν, ἀρτούντες ἐν τῷ μέσῳ ἴσοριαις τοις ἀληθεῖσι καὶ τοπογραφίαις καὶ ἱέραις ἐκ ὑδρίοις χρησίμοις καὶ λόγων ἀξίοις. Όρειζεις δὲ καὶ ἡποροῦντος καλλιγραφία τὴν διηγησιν. Καὶ ἔλας πολὺ τὸτε παγωγὸν ἵτιθησι καὶ τῷ τοιν-

- Τιέες ἐν μεγάροις ἡμέν τράφεν, ἥδ' ἐγένοντο,
Γνήσιοι ἔξ ἀλόχῳ ἐμὲ δ' ἀνητὴ τέκε μήτηρ
Παλλακὶς, ἀλλά με ἵσον ἴδαιγενέεσσιν ἐτίμα
Κάσωρ Τλακίδης, τῷ ἐγὼ γένος εὐχομαῖ εἰναι·
 205 "Ος ποτ' ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ᾧς, τίετο δῆμω,
"Ολβῷ τε, πλάτῳ τε, καὶ νιάσι κυδαλίμοισιν.
"Αλλ' ἦτοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο Φέρεσσαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμος τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
Παιδεῖς ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρος ἔβάλοντο·
 210 Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκὶ ἐνειράν.
"Ηγαγόμην δὲ γυναικα πολυκλήρων ἀνδρώπων,

- " Filii in ædibus et educati sunt, et natī,
" Legitimi ex uxore; me autem empta peperit mater
" Pellex; sed me æque ac legitimos honorabat
" Castor Hylacides, cujus ego genus glorior me esse:
 205 " Qui quondam in Cretensibus, Deus veluti, honorabatur populo,
" Fortunisque, divitiisque, et filiis gloriosis.
" Sed sane illum fata iverunt mortis ferentia
" In Orci domos: facultates vero diviserunt
" Filii magnanimi, et sortes jecerunt:
 210 " At mihi valde pauca dederunt, et ædes tribuerunt.
" Duxi autem uxorem locupletissimorum hominum,

201 νῖες ἐνι] R. 202 ἀλόχων] R. A. 2.5. 205 "Ος τότ]" F. R.

τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ διὰ τὴν φευδῆ πωλάσιν ἔξα-
θερίζοιστο.

Ibid. εὐξιάων,] Νῦν — μακεῖς: τενὴ γὰρ
ἡ Κορητ. Schol.

Ver. 201. Τιέες ἐν μεγάροις] Al. Τιές ἐνὶ
μεγάροις, et Τιέες ἐν μεγάροις.

Ver. 202. ἔξ ἀλόχου] Al. ἔξ ἀλόχων,
quod non temere spreverimus. Nam po-
tuit plures deinceps uxores legitimas ha-
buisse. Ern.

Ibid. ἐμὲ δ' ἀνητὴ τέκε μήτηρ Παλλακὶς,]
Virgil.

Mæonio regi quem serva Lyceimnia furtim
Sustulerat. — En. IX. 546.

Ibid. ἀνητὴ] Ἐξ ἀγορεσίας δέλη. Schol.
Ver. 203. ιδαιγενέεσσιν] Τέκνοις γνήσιοι
Schol. Al. ιδαιγενέεσσιν. Clark. ιδαιγ.
quidam apud Eustathium, et Schol. in
MS. Aloys. Alemanni apud Barnes. Ex
analogia Etym. M. sic deberet esse, et
forte sic scribendum apud eum, vid. Χαι-

ρίκακος: ubi ait composita e barytonis dis-
syllabis abficere tertiae personæ iota, ut
ιν' χαιρέκακος: in hyperdissyllabis abficere
ultimam syllabam, ut μαίνω, μαίνει μαι-
φόνος, ιδαινῶ, ιδαινέι. Sic sc̄. non
μαίνω, ιδαινεῖ. Sed ultima syllaba
tantum abficienda, fit ιδαιγενής. Ern.

Ver. 205. "Ος ποτ]" Al. "Ος τότ".

Ibid. Κρήτεσσι,] Al. Κρήτης.

Ver. 208. ζωὴν] Περιφοίαν. Schol.

Ver. 209. καὶ ἐπὶ κλήρους ἔβαλοντο οἱ παιδεῖς τὴν
πατρικὴν κτῆσιν ὅτεν ἡ κληρονομία λίγεται.
Eustath. Clark. ἔβαλοντο, ut Il. V'. 552.
Sic Homerus et antiquiores constanter.
Posteriores etiam ἔβαλον dixere, ut Matth.
XXVII. 35. Ern.

Ver. 214. καλάμην γε σ' δίομαι εἰσορόων-
τα Γινώσκειν] Πιθανῶς τῷ παραδίγματι ὡς
γὰρ πεδὸς ἀγρεοῖς ὄντος τῷ λόγῳ. Εἰς δὲ ὅδιν
ἥττον ἐναργέστερος γὰρ ἀπὸ τῆς καλάμης ἔν-
τει νοῆσαι τὸ κάλλος τῶν πεδιζομένων καρ-

- Εἶνεκ' ἔμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ δὲ ἀποφάλιος ἦσα,
Οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δέ τοι πάντα λέλοιπεν·
'Αλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' ὅσματι εἰσορόωντα
 215 Γινώσκειν· οὐ γάρ με δύη ἔχει οὐλίδα πολλή.
 'Η μὲν δὴ θάρσος μοι "Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη,
Καὶ ρηξηνορίην· ὅπότε κρίνοιμι λόχου δέ
 "Ανδρας ἀριστᾶς, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
Οὕποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
 220 'Αλλὰ πολὺ πρώτισος ἐπάλμενος ἔγχει ἔλεσκου
 'Ανδρῶν δυσμενέων, οὐ, τε μοι εἴξειε πόδεσσι.
 Τοῖος ἕ' ἐν πολέμῳ ἔργου δέ μοι καὶ φίλον ἔσκεν,

" Gratia meæ virtutis; quia non despabilis eram,
 " Neque fugax-in-hello: nunc autem jam omnia defecerunt:
 " Sed tamen stipulam saltem te arbitror intuentem

- 215 " Cognoscere; profecto enim me calamitas tenet cumulate multa.
 " Sane quidem omnino audaciam Marsque dederunt et Minerva,
 " Et vires-bellicas: cum legerem ad insidias
 " Viros optimates, mala inimicis serens;
 " Nunquam mihi mortem ante-oculos-ponebat animus generosus,
 220 " Sed multo primus insiliens hasta occidebam
 " Virorum inimicorum, quicunque mihi cederet pedibus.
 " Talis eram in bello; opus vero mihi haud gratum erat,

220 [ἔλεσκον] F. ὄλεσκον] R. 222 Τοῖος ἕα ἐν] F. A. L. Ibid. [ἔσκεν] Eæd.

πῶν, θτως καὶ ἐν πρεσβυτικῇ σώματος τὴν
 ἀρχαῖαν ἔξι κατανοῦσαι. Schol. Hinc apud
 Erasmus, Proverbium, Ex stipula cognos-
 cere. "Ἐκ τῆς καλάμης γινώσκειν — dici-
 tur, quoties e vestigiis quibusdam in
 "senecta reliquis conjecturam facimus,
 "cujusmodi quis fuerit in adolescentia;
 "translata metaphora a segetibus." Erasm. Adag. Sect. de Conjecturis. Sic apud
 Lucianum: "Ως ἐννῦ ἀπὸ τῆς καλάμης τεκ-
 μαρισθεῖ, in Pseudomanti, haud longe ab
 initio. Cæterum laudat hanc Metapho-
 ram Aristoteles: Τὸ γὰρ μανδάνειν ῥάδιας,
 ηὖν φύει πᾶσιν ίσι — . Ή δὲ μεταφορὰ
 ποιεῖ τόπο μάλιστα. "Οταν γὰρ εἴη τὸ γῆ-
 ρας καλάμην, ἵστος μάδησιν καὶ γνῶσιν διὰ
 τὴ γένες ἄμφω γὰρ ἀπηνθηκότα. Rhetoric.
 Lib. III. cap. 10.

Ver. 215. δύη] Κακοπάθεια, καὶ οὐτὲ εἴ-
 δεις δυσυχία. Schol.

Ver. 217. Καὶ ρηξηνορίην· ὅπότε κρίνοιμι
 λόχορδες]

'Εσ λόχον· ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαφαίνεται ἀνδρῶν,
 "Εγερτὸς, τε δειλὸς ἀνὴρ ὃς τὸ ἀλκημοσ, ἑζεράνιθη
 Iliad. v. 277.

Ver. 218. φυτεύων, Οὕποτε etc.] Post φυ-
 τεύων debet esse punctum, ut est in edd.
 vett. In θτοτε est initium novæ senten-
 tiæ, et, ut multis aliis locis, intelligen-
 dum δι. Barnesius medium distinctionem
 habet. Ern.

Ver. 219. προτιόσσετο] Porphyrius,
 Quæst. Homeric. 16. exponit προεμαντεύε-
 το. Scholiastes autem, προβλεπειν, προε-
 δέχετο. Clark. Intelligam: cogitabat, in-
 tuebatur mortem. Non veniebat mihi
 in mentem de morte, non obversabatur
 animo periculum mortis, unde timor nasci
 solet. Liv. I. 25. nec his, nec illis pericu-
 lum suum — obversatur animo. Ern.

Ver. 220. [ἔλεσκον] Al. ὄλεσκον.

Ver. 221. οὐ, τε μοι εἴξει πόδεσσι.] Ver-
 tunt: Qui mihi cederet pedibus, i. e. qui
 fugeret; nam aliter intelligi non potest.

- Οὐδ' οἰκαφελίη, ἢτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα.
 'Αλλά μοι αἱεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἥσαν,
 225 Καὶ πόλεμοι, καὶ ἀκούτες ἔνξεσοι, καὶ ὁῖσοι,
 Δυνεῖται, τά τ' ἄλλοισιν γε καταριγηλὰ πέλονται.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά πε Θεὸς ἐν φρεσὶ Δῆκεν.
 "Αλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐωιτέρπεται ἔργοις.
 Πεὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβίμεναι νῖας Ἀχαιῶν,
 230 Εἰνάκις ἀνδράσιν ἥρξα, καὶ ἀκυπόροισι νέεσσιν,
 "Ανδρας ἐσ ἄλλοδαπάς· καὶ μοι μάλα τύγχανε πάντα.
 Τῶν ἔξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
 Δάγχανον· αἴψα δὲ οἶκος ὄφέλλετο, καὶ ρά ἔπειτα
 Δεινός τ' αἰδοῖος τε, μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
 235 'Αλλ' ὅτε δὴ τήνδε συγερὴν ὁδὸν εὐρύοντα Ζεὺς

- " Neque rei-familiaris-cura, quae scilicet nutrit claros filios:
 " Sed mihi semper naves remigio-instructæ gratae erant,
 225 " Et bella, et tela bene-polita, et sagittæ;
 " Tristia, quæ utique aliis horrenda sunt.
 " At mihi ea grata erant, quæ scilicet Deus in auimo posuit:
 " Alius enim alii vir delectatur operibus.
 " Ante enim quam in Trojam profecti sunt filii Achivorum,
 230 " Novies viris imperavi, et velocibus navibus,
 " Viros aduersus externos; et mihi abunde contigerant omnia;
 " Ex quibus eligebam quæ-placebant; multa autem post
 " Sortito-obtinebam: statim vero domus augebatur; et deinceps
 " Gravisque reverendusque inter Cretenses factus-sum.
 235 " Sed cum jam hoc odiosum iter late-sonans Jupiter

231 καὶ μοι μάλα τύγχανε πολλὰ] R. quod melius puto, et aptius sequentiū:
 πολλὰ δ' ὀπίσσω λάγχανον.

Quæ autem virtus, persequi fugientem? Verterim: qui mihi confideret pedibus, qui fretus pedum robore et celeritate mecum concurreret. Sic infra 262. εἴσ-αντες ὑβριν, propter insolentiam. Eri.

Ver. 222. Τοῖος ἐν πολέμῳ] Barnesius legi posse conjicit, τοῖος ἐν πολέμῳ. Sed nihil opus; quum vox ἡα hoc sensu alibi apud Poëtam occurrat: nempe Iliad. 8. 321. ε. 887. et infra ver. 352. hujus libri. Clark. Et exprimitur in edd. vett. εα. vid. Var. Lect. Eustath. habet τοῖος ἐν πολέμῳ. Eri.

Ibid. ἔργον δέ μοι ἡ φίλοι ἔσκεν, Οὐδ' οἰκαφελίη,]

—ἔργον δέ μοι ἡ φίλοι ἔσκεν, Οὐδ' οἰκαφελίη, "ἢ τέφει ἀγλαὰ τέκνα· 'Αλλά μοι αἱεὶ νῆες etc." ὡς τὰς αὐτὰς ἀμελεῦντας οἰκιας, καὶ πορζουμένες ἐξ ἀδικίας. Plutarch. in Catone Majore, haud longe a fine. Ubi notandum pro φίλοι ἔσκεν, legisse hic Plutarchum, φίλοι ἔσκεν. Caeterum nonnulli, notante Eustathio, ἔργον hoc in loco κατ' εξοχὴν accipiunt τὴν γεωργίαν μόνην. Atque ita exponit Scholastes.

Ver. 223. Οὐδ' οἰκαφελίη,] Οἰκαφελία, οἰκα-νεία, ἴσπιμεία. Schol.

Σοὶ δ' οἰκαφελίη μετίτω, μήγαρόν τε φυλάσσουν.
 Naumach. Gnom. ver. 20.

- 'Εφάσαδ', ἡ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γένατ' ἔλυσε,
 Δὴ τότε μ' ἥνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 Νήσος' ἡγήσασθαι ἐς "Ιλιον· ἀδέ τι μῆχος
 Ἡεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δὲ ἔχε δήμις φῆμις.
 240 "Ενθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἱες Ἀχαιῶν,
 Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμος πέρσαντες ἔβημεν
 Οἴκαδε σὺν νήσοις· Θεὸς δὲ ἐκέδασσεν Ἀχαιός.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῶ κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεύς·
 Μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι,
 245 Κεριδίῃ τὸν ἀλόχω, καὶ πτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνάγει ναυτίλλεσθαι,
 Νῆας ἐν σείλαντα σὺν ἀντιδέοις ἐτάροισιν.
 "Εννέα νῆας σεῖλα, θῶς δὲ ἐσαγείρατο λαός.

- " Decrevit, quod multorum virorum subtus genua solvit;
 " Utique tunc me jusserrunt et inclytum Idomeneum
 " Naves ducere in Ilium: neque ulla ratio
 " Erat denegandi, gravis nempe premebat vulgi vox.
 240 " Ibi quidem novem-annis belligerabamus filii Achivorum,
 " Decimo autem urbem Priami populati, ivimus
 " Domum-versus cum navibus; Deus vero dissipavit Achivos.
 " At mihi misero mala strewbat providus Jupiter;
 " Mensem enim solum mansi delectans me filiis,
 245 " Virgineaque uxore, et facultatibus: at postea
 " In-Agyptum me animus impulit navigare,
 " Navibus bene-adornatis cum eximiis sociis.
 " Novem naves adornavi; cito autem coactae sunt copiae.

238 ἡγήσασθαι] R. male. 240 πολεμίζομεν] F. A. L. 242 ἐκέδασσεν] Ead.
 male. 247 Νῆας ἐνσειλ.] Edd.

Ver. 226. τά τοῦ ἄλλοισι γε καταργητὰ] Eustath. ἄλλοισι γε. Recte. Erm.
 Ibid. καταργητὰ] Al. κατὰ φίγητα, et καταρρήγητα.

Ver. 228. "Ἀλλος γάρ τοῦ ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.] "Ἐν τάποις καὶ γνωμικὸν παρεμιας ἐκτίθεται τῆς λεγόσης, " "Ἀλλα παρ' ἄλλοις καλά." Eustath.

'Αλλ' ἄλλος ἄλλως καρδίην λαίνεται.
 Archilochus apud Clem. Alex. Strom. VI.

ubi et hic Homeri locus adducitur.

'Αλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ὥδεται τρέποις.
 Euripides apud Eudem, ibid.

Καὶ γὰρ ἐπίστης ἐπέργων ἔρως

"Επνιζέ γε φέννας.

Pindar. Pythior. Ode X. ver. 93.

Denique non omnes eadem mirantur amantque.

Horat. Epist. Lib. II. ii. 58.

Castor gaudet equis; ovo prognatus eodem,
 Pugnis: quot capitum vivunt, totidem studiorum

Millia. ————— Id. Serm. Lib. II. i. 26.

————— trahit sua quemque voluptas.

Virg. Eclog. II. 65.

Vide et supra ad 9'. 167.

Ver. 251. τάντα] MS. a Tho. Bentleio collatus, πολλά. Clark. Vid. Var. Lect.

- Ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίγεις ἐταῖχοι
 250 Δαινυντ· αὐτὰρ ἐγὼν ἴερήια πολλὰ παρεῖχον,
 Θεοῖσίν τε ρέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
 Ἐβδομάτη δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὔρειν,
 Ἐπλέομεν Βοσέη ἀνέμῳ ἀκραέῃ, καλῷ,
 Ρηϊδίως, ὥσει τε κατὰ ρόον· ἐδέ τις ἐν μοι
 255 Νηῶν πημάνδη, ἀλλ' ἀσκεδέες καὶ ἀνεσοι
 "Ημεδα· τὰς δ' ἀνεμός τε, κυβερνῆται τ' Ἰδυνον.
 Πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἕυρρείτην ικόμεσθα.
 Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 "Ενδ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίγεις ἐταίρες

- " Sex-diebus quidem postea mei dilecti socii
 250 " Convivabantur; at ego victimas multas præbebam,
 " Et Diis ad-sacrificandum, et ipsis ad epulas parandas.
 " Septimo autem navibus-conscensis a Creta lata,
 " Navigavimus Borea vento puro, bono,
 " Facile, veluti secundo flumine: neque ulla adeo mihi
 255 " Navium læsa est, sed sospites et incolumes
 " Sedebamus: has autem ventusque gubernatoresque dirigebant.
 " Quinto-die autem ad Ægyptum pulchre-fluentem venimus:
 " Statui vero in Ægypto fluvio naves remis-utrinque-agitatas.
 " Ibi quidem ego jubebam caros socios,

250 ίγώ ίερ.] F. A. L. quod sequente adspirata et alibi reperitur, et ferri potest.

Ver. 235. στόδε] Apud Eustathium, τὴν
 γι.

Ver. 246. Αἴγυπτόνδε] Vide infra ad
 ver. 257, 258.

Ver. 247. ἐν εἴλαντα] Ita Barnesius.
 Vulgg. λεύσιλαντα. Clark. At Eustath. νῆσος
 εν είλαντα. Ern.

Ver. 250. ιερῆια] Θέρματα. Schol.
 Vide ad II. χ'. 159.

Ver. 251. Θεοῖσίν τε ρέζειν.] Pronunciat-
 batur Θεοῖσιν ut recte notavit Barnesius.
 Vide ad II. α' 18.

Ver. 254. ὥσει τε κατὰ ρόον] Al. ὡς εἴτε
 κατάρρεον.

Ibid. οὖν] Proinde.

Ver. 256. τὰς δ' ἀνεμός τε, κυβερνῆται
 τ' Ιδυνον.] Virgil.

— fugimus spumantibus undis,
 Qua cursum ventusque gubernatorque vocabunt.

Ἐπ. III. 269.

Ver. 257. Πιμπταῖοι] Τῶν διὰ ἄκρων [τῆς

Κρήτης] — τὸ δ' ἵπον τὸ Σαμάνον ίσιν —
 "Εσι δ' ἀπὸ — τῷ Σαμανίᾳ πρὸς Αἴγυπτον,
 τεττάρων ἡμερῶν καὶ νυκτῶν πλῆσ. Strabo,
 Geograph. Lib. X. p. 727. 728. al. 474.
 475.

Ibid. Αἴγυπτον ἕυρρείτην ικόμισθα] "Ita
 " appellatur Ægyptus propter Nilum a
 " quo certis temporibus irrigatur." Spon-
 dan. Pessime. Recte enim Barnesius
 hic per Αἴγυπτον non Terram Ægypti, sed
 fluvium Nilum intelligit, qui in sequenti
 verso et alibi saepè apud Poëtam Αἴγυπτος
 appellatur. "Patet," inquit, "hic ex
 " Masculino Epitheto, Ægyptum hic non
 " dici de Terra, sed de Fluvio —. Præ-
 " terea hoc Epitheton semper de Fluvio
 " apud Homerum dicitur:"

Ναιὲ δὶ Σατνίέντος ἕυρρείτης παῖ ὅχθας.

Iliad. ζ'. 54.

Similiter Eustathius: Δηλοὶ δὶ, ὡς καὶ πρὸ
 τέτων, καὶ ὅτι Αἴγυπτος καὶ ὁ Νεῖλος in-

- 260 Αὐτῷ πὰς νήσοις μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι·
 Ὁπτῆρας δὲ κατὰ σκοπίας ὥτενα νέεσθαι·
 Οἱ δ', ὕβρεις εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶ,
 Αἴψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρὸς
 Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναικας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
 265 Αὐτάς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀυτή·
 Οἱ δὲ, βοῦς ἀΐοντες, ἀμ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 Ἡλίου· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
 Χαλκὴ τε σερποῦς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 Φύζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, ἀδέ τις ἔτλη
 270 Μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοτεν ἔσῃ.

- 260 " Illic apud naves manere, et naves tueri;
 " Speculatorum autem per speculas hortabar ut irent:
 " Hi autem insolentiae cedentes, sequentes impetum suum,
 " Statim admodum Aegyptiorum virorum per pulchros agros
 " Populabantur, mulieresque abducebant, et infantes liberos,
 265 " Ipsosque interficiebant; cito autem ad urbem pervenit strepitus:
 " Illi autem clamorem audientes, simul cum aurora apparente,
 " Venerunt: impletus est vero totus campus peditibusque et equitibus,
 " Aērisque fulgore: Jupiter autem gaudens-fulmine
 " Fugam meis sociis malam immisit: neque quisquam sustinuit
 270 " Consistere contra: circum enim mala undique stabant.

251 φίξειν] Eæd. male. 254 κατάρριψον] Eæd. 258 ἀμφιέλισσας] Eæd.

- λεῖτο· φοῖ γάρ· "Αἴγυπτον ἰύρειτην ἴκομισ-
 " θα." Καὶ, "Στῆσα δὲ Αἴγυπτῳ ποτα-
 " μῷ νίας." Vide ad ver. 258.
 Ver. 258. Στῆσα δὲν] MS. a Tho. Bent-
 leio collatus, Στῆσαν.
 Ibid. Αἴγυπτῳ ποταμῷ] "Ομηρος — τοῖς
 ἀσχαίοις ἐχρήσατο δύναμασιν —, καθότι καὶ
 Αἴγυπτον τοὺς ποταμὸν ἔπιν, & Νεῖλον. Pau-
 sanias, Lib. IX. cap. 40. Vide Plin. Nat.
 Hist. Lib. V. cap. 9. item supra ad γ'.
 500. et δ'. 581. et λ'. 638.

Ver. 262. ὕβρεις εἴξαντες,] Νικηθέντες ὑπὸ^{τῆς}
 ὕβρεως. Schol.

Ibid. μένει σφῶ,] Apud Eustathium,
 μένει σφῶ.

Ver. 263. Αἴγυπτίων] Similiter infra ver.
 286. Αἴγυπτίς· Ubi Barnesius; "Duæ,"
 inquit, "ultimæ Syllabæ coalescent in
 "unam." Sed nihil opus. Vide supra
 ad γ'. 127. et ad II. β'. 557.

Ver. 264. ἐξ δὲ γυναικας ἄγον, καὶ νήπια

τέκνα,] "Ἄγον, ἀντὶ τῆς, εἰς αἰχμαλωσίαν ἀπέ-
 φερον. Schol. Sic Iliad. I. 589.

"Αἰδηρας μὲν κτείνειοι —.
 Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγοσι, βαθυζώντες τε γυναι-
 κας.

Ver. 265. Αὐτάς τ'!] Viros, maritos et
 patres. Vide ad II. α'. 4. Ern.

Ver. 266. βοῦς ἀΐοντες,] Vide ad II. δ'.
 252.

Ver. 267. πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε
 καὶ ἵππων, Χαλκὴ τε σερποῦς,] Lucret.

Præterea magnæ legiones cum loca cursu
 Camporum complent: —
 Fulgor ibi ad cœlum se tollit; totaque circum
 Aēre renuidescit tellus. —
 Lib. II. ver. 323. 327.

Ut saepē ingenti bello cum longa cohortes
 Explicuit legio, et campo stetit agmen aperto,
 Directæque acies, ac late fluctuat omnis
 Aēre renidenti tellus. —
 Virgil. Georgic. II. 279.

- "Ενδ' ἡμέων πολλάς μὲν ἀπέκτανον ὅξει χαλκῷ,
Τὰς δ' ἄγαγον ζώες, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
Αὐτὰρ ἔμοι Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τῷτο νόημα
Ποίησ· (ἀς ὄφελον θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν
- 275 Αὐτῇ ἐν Αἰγύπτῳ ἔτι γάρ νῦ με πῆμ' ὑπέδεκτο·)
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέντι ἐὕτυκτον ἔδηκε,
Καὶ σάκος ἀμοιῇ δόρυ δ' ἐκβαλον ἔκτοσε χειρός·
Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆς ἐναντίον ἥλυδον ἵππων,
Καὶ κύστι γένεας ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καὶ μ' ἐλέησεν.
- 280 Εἰς δίφρον δέ μ' ἔσας ἤγεν οἴκαδε δακρυχέοντα.
Ἡ μέν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήισσον μελίησιν,
Ιέμενοι κτεῖναι· (δὴ γὰρ κεχολώσατο λίην)
Ἄλλ' ἀπὸ κεῖνος ἐρυκε· Διος δ' ἀπίζετο μῆνιν
Ξεινίς, ὃς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἐργα.

- " Ibi nostrum multos quidem interfecerunt acuto aere;
" Alios autem duxerunt vivos, sibi operaturos ex-necessitate.
" At mihi Jupiter ipse in mente hoc cogitatum
" Effecit; (ut debui mori, et fatum assequi
275 " Illic in Aegypto; adhuc enim me malum exceptit !)
" Statim de capite galeam fabrefactam deposui,
" Et scutum ab humeris; hastamque projeci ex manu:
" At ego regis obviam ivi equis;
" Et osculatus-sum genua prehensa: hic autem servavit, et mei misertus est;
280 " In currum vero me locatum duxit domum lachrymas-fundentem.
" Profecto me valde multi adoriebantur fraxineis bastis,
" Cupientes interficere, (jam enim irati erant valde;)
" Sed ille arcebat: Jovis nempe veritus est iram
" Hospitalis, qui utique maxime indigne-fert mala opera.

273 φρεσὶ ὡδε νόημα] F. A. L. Eustath. quod prætulerim. Vulgatum glossæ similius. 276 εὕτυκτον] Edd. omnes vett. et Eustath. recte, ut saepe de similibus dictum.

- campique armis sublimibus ardent.
Æn. XI. 602.
- Ver. 270. πιξὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἴσην.] Sic Iliad. π'. 111.
- πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἰστέριτο.
- Ver. 272. ἄγαγον] MSS. duo a Tho. Bentleio collati, ἄγαγον. Quo modo et in Vulgatis legitur infra §. 441. ubi repetitur hic locus. Clark. Sed ἄγον in hac
- re proprie dicitur et in altero loco MS. Bentleii habet ἄγαγον. Ern.
- Ver. 273. ἐν φρεσὶ τῷτο νόημα] Eustathius in commentario citat, ἐν φρεσὶ ὡδε νόημα. Clark. Vid. Var. Lect.
- Ver. 278. Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆς ἐναντίον] Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ ἐν τῷ, "βασιλῆς ἐναντίον ἥλυδον," ὅτι ὁ Σεθῶς; Κασσίλενει Αἰγύπτου τόπε. Eustath.
- Ver. 279. καὶ μ' ἐλέησεν] Eustathius in commentario citat, καὶ μ' ἰσάνωσεν.

- 285 "Ενθα μὲν ἐπτάετες μένον αὐτόδι, πολλὰ δ' ἄγειρα
Χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίας ἀνδρας· δίδοσαν γὰρ ἀπαντες.
'Αλλ' ὅτε δὴ ὄγδοον μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Δὴ τότε Φοίνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς,
Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ πάντα ἀνδρῶποισιν ἐάργει·
290 "Ος μ' ἄγε παρπεπιθῶν ἡσιν φρεσὶν, ὅφεις ἵκόμεσθα
Φοινίκην, ὅδι τῷγε δόμοι παῖς πτήματ' ἔκειτο.
"Ἐνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
'Αλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, παῖς ἡμέρας ἐξετελεῦντο,
"Ἄψ περιτελλομένης ἔτεος, παῖς ἐπήλυθον ὥραι,
295 'Ες Διβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο,
Ψεύδεα βελεύσας, ἵνα οἱ σὸν φόρτον ἄγοιμι·
Κεῖθι δέ μ' ᾧς περάσησι, παῖς ἀσπετον ἄνον ἔλοιτο.
Τῷ ἐπόμην ἐπὶ νηὸς, οἴομενός περ, ἀνάγκη.

- 285 "Ibi quidem septem annos mansi ibidem, multasque collegi
"Divitias inter Aegyptios viros; dederunt enim omnes.
"Sed cum jam octavus mihi revolvens annus venisset,
"Tunc demum Phoeniceus venit vir, fallacia doctus,
"Veterator, qui jam multa mala hominibus fecerat:
290 "Qui me duxit persuasum ipsius ingenio, donec venissemus
"In Phoeniciam, ubi ejus scilicet domus, et possessiones erant.
"Ibi apud ipsum mansi integrum in annum:
"Sed quando jam mensesque et dies exacti essent,
"Iterum se-circumvolvente anno, et supervenissent tempora;
295 "In Libyam me navi imposuit pontum-transeunti,
"Mendacia meditatus, ut secum onus portarem;
"Illic autem me ut venderet, et magnum pretium acciperet.
"Hunc sequebar in navi, suspicans licet, ex necessitate.

289 ἀνθρώπους ἴεργει] R. sic videtur habuisse Hesych. Nam iáργει apud eum non est loco mota glossa, ut visum Cel. Alberto, sed corrigenda ἴεργει, quippe post ίεχ. posita. 297 περάσει] F. Ibid. ἄραιτο] Ead. vid. not.

Ver. 283. ἀπὸ κεῖνος ἔρυκει] Suos nimirum a vi Ulyssi inferenda arcuit. Ita infra σ'. 104. — κύνας, σύνας τ' ἀπειρύκων. Et Iliad. δ'. 542. — βελίων ἀπειρύκων ἤσων. Barnesius, Versionem Editionis Didymi secutus, male reddit, "ille erit puit."

Ver. 286. Χόνιματ'] Al. Κτύματα'.

Ver. 287. 'Αλλ' ὅτε δὴ ὄγδοον μοι] Pro-

nunciabatur ὄγδοη. Ut recte notavit Barnesius.

Ver. 288. Δὴ τότε Φοίνιξ ἦλθεν ἀνὴρ,] 'Επειδὲ καὶ τὸν Εὔμαιον ὑπὲ Φοινίκων πεπραμένον. Schol.

Ibid. Φοίνιξ] Barnesius edidit Φοῖνιξ. Sed minus recte. Nam Φοινίκην infra ver. 291. et alibi apud Poëtam medium producit. Vide ad Il. β'. 267.

- 'Η δ' ἔθεεν Βορέη ἀνέμῳ ἀκραῖῃ, καλῶ,
 300 Μέσσον ύπερ Κερῆτης· Ζεὺς δέ σφιν μῆδετ' ὄλεθρον.
 'Αλλ' ὅτε δὴ Κερῆτην μὲν ἐλείπομεν, όδε τις ἄλλη
 Φαίνετο γυιάμων, ἀλλ' ὡραῖος ἥδε Θάλασσα,
 Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔισησε Κρονίων
 Νῆσος ύπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ύπ' αὐτῆς.
 305 Ζεὺς δὲ ἄμυδις Βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νῆσον κεραυνόν.
 'Η δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
 'Εν δὲ θεείσι πλῆτο· πέσον δὲ ἐκ νῆσος ἀπαντεῖ.
 Οἱ δὲ κορώνησιν ἵκελοι, περὶ νῆσα μέλαιναν
 Κύμασιν ἐμφορέοντο· Θεος δὲ ἀποαινυτο νόσον.
 310 Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,

" Illa vero currebat Borea vento puro, bono,

500 " Per-medium supra Cretam: Jupiter autem eis moliebatur exitium.

" Sed cum jam Cretam quidem liquissimus, neque ulla alia

" Apparebat terrarum, sed cœlum et mare;

" Tum vero atram nubem statuit Saturnius

" Nave super cava, obscuratus autem est pontus sub ipsa:

505 " Jupiter vero crebro tonuit, et injectit navi fulmen.

" Hæc autem contorta est tota, Jovis percussa fulmine,

" Sulphureaque impleta est; ceciderunt autem ex navi omnes.

" Hi vero cornicibus similes, circum navem nigram

" In fluctibus ferebantur: Deus autem auferebat redditum.

510 " At mihi Jupiter ipse, habenti licet dolores animo,

500 δὲ σφισ] R. suavius.

Ver. 289. Τρόπητης,] Πανθρόπος, ἀπατεών.
Schol.

Ibid. ἀνθρώπουσιν ἐάργειν] Al. ἀνθρώπες
 ἐσώργει.

Ver. 290. ἥσοι φρεσίν,] Consentunt in
 hac scriptura edd. vett. sed ed. Amst.
 1650. recte habet ἥσοι φρέσιν. Ern.

Ver. 294. περιτέλλομεν ἔτοις,] Al. ἐπι-
 τελλομένας ἔτοις] Virgil.

— volventibus annis. En. I. 238.

Ver. 297. Κεῖται δέ μ' ὡς περιέσσονται.] Vox
 περιέσσονται antepenultimam corripit, quippe
 ex περιέσσω, non ex περάω, deducta. Vi-
 de ad II. a. 67. Al. περιέσσει et περάσσοι.
Clark. De verbo supra dictum. περιέσσει
 magis conveniret cum ἔλαιτο, sed non est
 necesse. Ern.

Ibid. ὥνον ἔλαιτο.] Editio Florentina,
 notante Barnescio, habet ὥνον ἔλαιτο. Quam

et veram omnino lectionem contendunt
 nonnulli. " Il faut certainement lire
 " ἔλαιτο, avec l'Édition de Florence de
 " 1488 —. C'est qu' ἔλαιτο ne se trouve
 " du tout point, en ce sens-là, dans Ho-
 " mère: Au lieu qu' ἔλαιτο s'y trouve
 " souvent dans le sens d'auferre, repor-
 " tare, [nempe domum] qu'il doit avoir
 " ici; car le Phénicien en question, après
 " avoir vendu Ulysse en Lybie, devoit
 " en reporter l'argent chez lui. Vid. II.
 " f. 5. x'. 507. v. 247. Odyss. v. 422. etc."
*Histoire Critique de la République des
 Lettres*, Tom. VIII. pag. 41.
 Ver. 299. 'Η δὲ ἔθεεν] Virgil.

— vastumque cava trabe currimus æquor.
 En. III. 191.

Currit iter tutum non secius æquore classis.
 En. V. 862

‘Ισὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρέπῳ
 ‘Ἐν χείρεσσιν ἔδηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
 Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς, φερόμην ὄλοοῖς ἀνέμοισιν·
 ‘Εννήμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ

- 315 Γαῖη Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
 “Ἐνθὰ με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
 “Ἡρως ἀπράτην τὸ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
 Αἴθρω καὶ παράτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἴκου,
 Χειρὸς ἀνασήσας, ὅφει ἵκετο δάματα πατρός·
 320 Άμφὶ δέ με χλαινάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἔσσεν.
 “Ἐνθ’ Ὁδυσῆος ἐγὼ πυθόμην κεῖνος γὰρ ἔφασκεν,
 Ξεινίσαι, ἡδὲ φιλησαι, ίόντ’ ἐς πατρίδα γαῖαν·

“ Malum longum navis cœruleam-habentis-proram
 “ Manibus imposuit, ut adhuc malum effugerem.
 “ Hunc scilicet amplexus, ferebar perniciose ventis;
 “ Per novem dies ferebar, decima autem me nocte nigra
 515 “ Terra Thesprotorum appulit magna unda volvens.
 “ Ibi me Thesprotorum rex exceptit Pheidon
 “ Heros gratis; hujus enim dilectus filius cum-supervenisset,
 “ Frigore et labore afflictum duxit in domum,
 “ Manu sublevatum, donec pervenisset ad ædes patris:
 520 “ Mihi vero lænamque, tunicamque, vestimenta induit.
 “ Ibi de-Ulysse ego audivi; ille enim dicebat,
 “ Hospitio se illum excepisse, et amice tractasse euntem in patriam terram:

315 τίλασε μέγα] F. A. L. recte. 316 ἐκομίσατο] Ead. male. 522 ξεινίσαι] R. v. 351.

Ver. 500. Ζεὺς δέ σφιν] Al. Ζεὺς γάρ σφισι.

Ver. 301. ‘Αλλ’ ὅπε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, etc.] ‘Αφηγεῖται δὲ καὶ κινδυνεύσαι, καθὰ καὶ πρὸ τῆτων ἔφη μετὰ τὰς τὰς ἡλίας βόσις. Eustath. Vide supra ad μ. 403. etc.

Ibid. οὐδὲ τις ἄλλη Φαινότο γαιάων, etc.] Virgil.

Postquam altum tenuere rates, nec jam amplius ullæ

Apparent terræ; cœlum undique et undique pontus;

Tum mihi cœruleus supra caput astitit imber, Noctem hyenemque ferens; et inhorruit unda tenebris. En. III. 192.

Ver. 308. Οἱ δὲ κορώνησιν ἔκιλοι,] Virgil.

Apparent rari nantes in gurgite vasto.

En. I. 122.

Ver. 309. Κύμασιν ἐμφορέοντο:] Pro φορέοντο ἐν κύμασιν. Nam alias ἐμφορέονται est repleri, ingurgitari, sed cum genitivo. Ern.

Ver. 315. Γαῖη Θεσπρωτῶν] Θεσπρωτία, πόλις περὶ τὰ ἵσχατα τῆς Θεσσαλίας. Schol.

Ver. 316. Θεσπρωτῶν βασιλεὺς] Thesproti apud Thucydidem, Lib. II. ἀβασιλεύσοι dicuntur; uti notavit Barnesius.

Ver. 317. ἀπρατην] Al. ἀπραδῆν.

Ver. 319. Χειρὸς ἀνασήσας,] Verbum ἀνασήσας est recipientis supplicem, eoque hic respici puto. Mox 321. scr. ἔφασκε. Ern.

- Καὶ μοι πτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεὺς,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολύκηπτόν τε σίδηρον.
 325 Καὶ νῦν ἐς δεκάτην γενεὴν ἔτερόν γ' ἔτι βόσκοις
Τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια πεῖτο ἀνακτος.
Τὸν δὲ ἐς Δωδάνην φάτο βήμεναι, ὥφει Θεοῖ
Ἐπ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βελὴν ἐπανέσῃ,
"Οππως νοσήσῃ Ἰδάκης ἐς πίονα δῆμον,
 330 "Ηδη δὴν ἀπεών, ἡ ἀμφαδὸν, ἡ προφηδόν.
"Ωμοσε δὲ πρὸς ἐμὸν αὐτὸν, ἀποσπενδῶν ἐνὶ οἴκῳ,
Νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἐταίρες,
Οἱ δὴ μιν πέμψει φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
'Αλλ' ἐμὲ πρὸν ἀπέπεμψε τύχητε γὰρ ἐρχομένη νῆσ
 335 'Ανδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δελίχιον πολύπυργον.
"Ενδ' ὅγε μ' ἡνάγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάσω

- " Et mihi bona ostendit, quot collegerat Ulysses,
" Aesque, aurumque, et multum-elaboratum ferrum.
 525 " Et sane in decimam generationem alium adhuc aleret,
" Tot ei in ædibus res-preciosæ jacebant regis.
" Ipsum autem in Dodonæ dicebat ivisse, ut Dei
" Ex quercu alto-vertice Jovis consilium audiret,
" Quomodo rediret Ithacæ in opulentum populum,
 530 " Jam diu absens, an palam, an occulite.
" Juravit autem coram me ipso, libans in domo,
" Navem deductam, et paratos esse socios ;
" Qui jam ipsum comitabuntur dilectam in patriam terram.
" Sed me prius dimisit : contigit enim ut iret navis
 535 " Virorum Thesprotorum in Dulichium tritici-feracem.
" Tunc ille me jussit mittere regi Acasto

529 "Οπως] F. A. L. 534 'Αλλά με] R.

Ver. 322. Ξενίσαι, ἡδὲ φιλῆσαι,] Al. Ξενίσεις ἡδὲ φιλῆσαι.

Ver. 324. Χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολύκηπτόν τε σίδηρον.] Eustathius in commentatoro citat, Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἄλις, ἵσητα Σ' ὑφάντην. Ut supra γ'. 136. et infra σ'. 231.

Ver. 326. Τόσσα οἱ ἐν μεγάροις] Apud Eustathium, Τόσσα ἐν μεγάροις.

Ver. 327. Τὸν δὲ ἐς Δωδάνην φάτο βήμεναι,] Τὸ γὰρ δὲ μαντηῖον τόπον [τὸ ἐν Δωδάνῃ] νεόνυμισον ἀρχαιότατον τῶν ἐν Ἑλλησι χρηστηρίων εἶναι. Καὶ ἡ τὸν χρέον τῶν μάνην. Ηε-

rodotus, Lib. II. §. 52. "Η Δωδάνη τοίνυν τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ Θεσπρωτῶν ἦν καὶ τὸ δόος ὁ Τόμαρος, ἡ Τμάρος, (ἀμφοτέρως γὰρ λέγεται,) ὑφὲ κατατεθεῖσεν καὶ εἰ Τραγικοὶ τε καὶ Πίνδαρος Θεσπρωτίδα εἰρήκασσι τὴν Δωδάνην ὕπερον δὲ ὑπὸ Μολοττοῖς ἐλέγετο. Strabo, Geograph. Lib. V. pag. 505. al. 528.

"Ἐπεὶ γὰρ ἥλθει πρὸς Μολοσσά δάπεδα,
Τὴν αἰτίων τὸ ἄμυντον Δωδάνην, ἵνα
Μαρτιαῖα θύκος τὸ ίσιν Θεσπρωτεῦ Διὸς,
Τίτεας τὸ ἄπιστον αἱ προσήγοροι δέγουσ.
Æschylus, Prometh. Vinct. ver. 827.

- 'Ενδυκέως τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἥνδανε βελή
 'Αμφ' ἐμοὶ, ὅφερ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
 'Αλλ' ὅτε γαῖης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νῆες,
 340 Αὐτίκα δέλιον ἡμαρέμοι τερειμηχανόωντο.
 'Ἐκ μὲν με χλαινάν τε, χιτῶνα τε, εἴματ' ἔδυσαν,
 'Αμφὶ δέ μοι ράνος ἄλλο κακὸν Βάλον, ἡδὲ χιτῶνα,
 'Ρωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὥρησε.
 'Εσπέριοι δ' Ιδάνης εὔδειέλε ἔργ' ἀφίκοντο.
 345 "Ενθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἕϋσσελμω ἐνὶ νηὶ,
 "Οπλῶ ἔϋσρεφέϊ σερεῶς αὐτοὶ δὲ ἀποβάντες
 "Εσσυμένως παρὰ Δίνα Διλάσσης δόρπον ἔλοντο.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
 'Ρηϊδίως· κεφαλῆ δὲ κατὰ ράνος ἀμφικαλύψας,
 350 Ξειὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα Διλάσση

- " Accurate; illis autem malum in animo placebat consilium
 " De me, ut adhuc omnino in calamitatis pestem inciderem.
 " Sed quando a-terra longe progressa est pontum-transiens navis,
 340 " Statim servilem diem mihi moliebantur:
 " Exuerunt quidem me lēna, tunicaque, vestimentis,
 " Circumque me pannum alium malum jecerunt, et tunicam,
 " Lacera, quæ et ipse in oculis vides.
 " Vespertini autem Ithacæ amoenæ ad culta pervenerunt:
 345 " Ibi me quidem ligaverunt bonis-transtris-instructa in navi,
 " Fune bene-torto arce; ipsi vero egressi
 " Festinanter ad littus maris cœnam sumpseri.
 " At mihi vinculum quidem resolverunt dñi ipsi
 " Facile; capitū autem panno obvoluto,
 350 " Lævigatum per clavum delapsus applicui mari

339 πολλὸν ἐπίτλω] F. A. L. vitiose. 341 χιτῶνα τὸν εἴματα] R. A. L.
 male. 345 ἕϋσσελμω] Edd. vett.

"Εἰ. Τα τε Δωδέντι τις ἐπί ἐπιχειρῆ πεπόλεσται·
 Τὸν δὲ Ζεὺς ἐφίδησε καὶ ὃν χειροπίσιον ἐπι-
 Τίμους ἀνθεύσατο· νεῖον δὲ ἐν πυθμένι φέρεται.
 "Ενθεν ἐπιχθόνιοι μεντήσια πάντα φέρονται.
 Hesiod. apud Scholiasten in Sophocle.
 Trachin. ver. 1174.

Ver. 328. ἴπακέση] Al. ἴπακεσαι. At-
 que ita citat Strabo, Geograph. Lib. VII.
 pag. 506. al. 329. Idem tamen, Lib. XVI.
 pag. 1105. al. 762. citat ἴπακέση. Al. ἴπα-
 κέση.

Ver. 329. νοσήσῃ] Al. νοσήσειν.

Ibid. Ιδάνης ἐπί πίστα δῆμον,] Vide su-
 pra ad α'. 105.

Ver. 331. Ωμοσι] Apud Eustathium in
 commentario, "Ομοσι. Ut infra τ'. 288.

Ibid. ἀποσπίνδων] Al. ἵπισπινδων.
 Ver. 333. πέμψοι] Al. πέμψωσι.
 Ver. 335. 'Εσ Δελιχιον] Τὸ δὲ Δελιχιον,
 νῆσος δὲ αὐτῷ μία τῶν Ἐχινάδων. Eustath.
 Ibid. πολυπύργον.] Al. πολυμηλον.
 Ver. 336. 'Ακάσω] Al. 'Εκάσω.
 Ver. 338. δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.] Schol-
 iastes interpretatur, 'Ἐπι ταῖς συμβεβη-

Στῆθος ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρησι
Νηχόμενος, μάλα δ' ὥκα θύρηφ' ἕα ἀμφὶς ἐκείνων.

"Ενδ' ἀναβὰς, ὅδι τε δρίος ἦν πολυανθέος ὄλης,
Κείμην πεπτηώς· οἱ δὲ μεγάλα σενάχοντες

355 Φοίτων· ἀλλ' ὃ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
Μαιεσθαι προτέρω· τοὶ μὲν πάλιν αὗτις ἐβαίνουν
Νηὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐμὲ δὲ ἐκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
"Ρηϊδίως, καὶ με σαδμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες
"Ανδρὸς ἐπιταμένῳ· ἔτι γάρ νῦ μοι αἴσα βιῶναι.

360 Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
"Α δειλὴ ζείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας,
Ταῦτα ἔκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ηδ' ὅσ' ἀλήδης.
"Αλλὰ τάδ' ὃ κατὰ κόσμον ὅτοματι, ὃδέ με πείσεις,

" Pectus; deinde autem manibus remigavi ambabus

" Natans; valdeque cito foris eram seorsum ab illis.

" Tunc cum-ascendissem, ubi utique quercetum erat floridæ sylvæ,

" Jacebam stratus: illi autem valde gementes

355 " Ibant; sed haud enim ipsis videbatur melius esse

" Inquirere ulterius; hi quidem retro iterum ibant

" Navem in cavam; me autem absconderunt dii ipsi

" Facile, et me stabulo appulerunt ducentes

" Viri prudentis; adhuc enim jam mihi fatum vivere."

360 Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;

" O miser hospitum, certe mibi valde animum commovisti,

" Hæc singula dicens, quot scilicet passus, et quantum vagatus es.

" Sed ea non pro decenti dicta arbitror, neque mihi persuadebis,

351 διήρεσσ' ἀμφ.] R. non male. 352 θύρηφ] R. Hoc habuit Hesych. vid.

Σύνορθεν, ἔξω ἡμῶν, quod hinc ductum consentiunt viri docti, an corrigendum sit θύρηφ ἕα, ambigunt. vid. Cel. Albertum: nec hanc lectionem

κύατις τημωδίαις ἀλληγορίαις ὑπομείναιμι.
Videtur itaque is leguisse δύνης ἔπι.

Ver. 340. ιμοὶ περιμηχανόντο] Al. ἵμοι
πέρι μηχανόντο· et ἵμεν πέρι μηχανόντο.

Ver. 341. Ἐκ μέν με] Al. Ἐκ μέν γε.

Ver. 343. Ῥωγαλία] Al. Ῥωγαλίον, et
Ῥωγαλίνη.

Ver. 348. ἀνίγνωμψαν] Al. ἀνίγνωψαν.

Ver. 350. ἰφόλκαιον] Πηδάλιον. Schol.

Ver. 352. θύρηφ] Al. θύρηφ. Clark.
Vid. Var. Lect.

Ver. 353. δρίος] Δρυάδης καὶ σύσκιος τό-
τοι. Schol. Al. δρύος.

Ver. 355. ἀλλ' ὃ γάρ σφιν] Vide supra
ad x. 190. Eustathius autem in com-
mentario citat, ἀλλ' ἵπει ὃ σφιν.

Ver. 358. σταθμῷ] Σταθμὸν δὲ καὶ νῦ
τὸν ἀγροτικὸν οἰκον λέγει.

Ver. 361. Α δειλὴ] Al. Ω δειλέ.

Ver. 363. οὐ κατά κόσμον δίοματι] "Ηγε-
ᾶκοσμα νομίζω. Eustath.

Ver. 364. σί σε χρὴ τοῖον ἔοντα Μαψι-
δίοις ψεύδεσθαι;]

— μη ψεύδε, ἐπιστάμενος σάφειαν.
Iliad. 8. 404.

- Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆι· τί σε χρὴ τοῖον ἔοντα
 365 Μαψιδίως φεύδεσθαι; ἐγὼ δὲ εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς,
 Νόσον ἐμοὶ ἄνακτος, ὅτ' ἦχθετο πᾶσι θεοῖσι
 Πάγχυ μάλ', ὅττι μιν ὅτι μετὰ Τρέσσοι δάμασσαν;
 'Ηὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
 Τῷ κέν οἱ τύμβοι μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
 370 Ἡδέ πε καὶ ὡς παιδὶ μέγα κλέος ἔρατ' ὅπισσω.
 Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς "Ἄρειαις ἀνηρεῖψαντο.
 Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· όδε πόλινδε
 "Ἐρχομαι, εἰ μή πέ τι περίφρων Πηνελόπεια
 'Ελθέμεν ὀτρύνησιν, ὅτ' ἀγγελίη ποδὲν ἔλθῃ.
 375 'Αλλ' οἱ μὲν τὰ ἔκαστα παρέμενοι ἐξερέθσιν,
 'Ημὲν οἱ ἄχυνται δὴν οἰχομένοι ἄνακτος,

" Locutus de Ulysse: quid te oportet, talis cum sis,

- 365 " Temere mentiri? ego autem certe novi et ipse
 " De-reditu mei domini, quod odio is haberetur omnibus diis
 " Omnino valde, quia ipsum non inter Trojanos domuerunt,
 . " Vel amicorum in manibus, postquam bellum confecisset.
 " Tunc ei tumulum quidem fecissent omnes Achivi,
 370 " Atque etiam suo filio magnam gloriam comparasset in-posterum.
 " Nunc autem ipsum inglorie Harpiæ abripuerunt.
 " At ego apud sues semotus; neque ad urbem
 " Eo; nisi quando forte prudens Penelope
 " Venire jubeat, quando nuntius alicunde venerit.
 375 " Sed illi quidem singula assidentes interrogant,
 " Tum qui dolent diu absente rege,

Homero confidenter cum Barnesio abjudicaverim. 567 ὥττε] F. A. L.
 male. 570 ὥπισσω] Edd. vett.

Cætrum minus recte hic Eustathius:
 Καὶ ὅσα τὸ Μαψιδίως φεύδεσθαι, δηλῶν ὡς τὸ
 μὴ μάτην φεύδεσθαι, & πάντα φεύτον. Isti-
 usmodi enim distinctioni nullus hic vide-
 tur locus.

Ver. 566. ὅτ' ἦχθετο πᾶσι θεοῖσι Πάγχυ
 μάλ', ὅττι μιν ὅτι etc.] Ιστίον δὲ ὅτι τὸ
 "ὅτ' Ἇχθετο" δύνεται νοεῖναι καὶ ἀντὶ τῆς
 ἴμιον ὅντος δηλαδὲν, ἢ ὁ Οδυσσεὺς.
 Eustath. Pro posteriori accipiendi ratione
 plane faciunt sequentia. Clark. Οδ ἕχθετο
 π. 9. quæ lectio planior videtur. Ordo ora-
 tionis hic: Non oportet te, talen virum,
 reditum domini mei singendo, me, qui

rem præclare intelligo, fallere velle. Il-
 lum vero invisum fuisse omnibus diis,
 maxime patet ex eo, quod etc. Ἡχθετο
 intell. ab ἔχθομαι, ut bene accipit Doct.
 Abresch. Diluc. Thuc. Auctar. p. 291.
 Ern.

Ver. 569. Τῷ κών οἱ Barnesius edidit
 Τῷ κάνει οἱ. Sed et ferri potest vulgata
 Lectio. Vide ad Il. u. 51. item z. 212.

Ver. 370. ὡς παιδὶ μέγα κλέος ἔρατ']
 Filio suo magnam gloriam comparasset,
 nempe Ulysses. Ita Iliad. γ'. 573. ε'.
 165. — καὶ ἀσπετον ἔρατο κόδος. Barne-
 sius aliique male vertunt, " suo filio mag-

- 'Ηδ' οἱ χαίρεσσιν βίοτον νήποιν ἔδοντες.
 'Αλλ' ἐμοὶ καὶ φίλον ἐσὶ μεταλλῆσαι, παῖς ἔρεσθαι,
 'Εξ δὲ μού Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἔξηπαφε μύδω,
 380 "Ος τὸν ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαιῶν ἀληθεῖς,
 "Ηλυθ' ἐμὸν πρὸς σαθμόν ἐγὼ δέ μιν ἀμφιγάπαζον.
 Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆς ἰδέσθαι
 Νῆσος ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἕελλαι·
 Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ήτος θέρος, ήτος ὥπαρχην,
 385 Πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἐτάξοισι.
 Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθὲς, ἐπεὶ σέ μοι ἡγαγε δαίμων,
 Μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε·
 Οὐ γὰρ τένεκ' ἐγώ σ' αἰδέσσομαι, ωδὲ φιλήσω,
 'Αλλὰ Δία ξένιον δείσας, αὐτὸν τὸν ἐλεήσας.
 390 Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·

- " Tum qui gaudent victimum impune edentes.
 " Sed mihi non gratum est inquirere et interrogare;
 " Ex quo scilicet me Ætolus vir decepit sermone;
 380 " Qui utique viro imperfecto, multas per regiones vagatus,
 " Venit meam ad casam: ego autem ipsum amanter-completebar.
 " Dixit autem eum se inter Cretenses apud Idomeneum vidisse
 " Naves reficien tem, quas ei confregerant procellæ:
 " Et dixit venturum, vel in æstatem, vel in autumnum,
 385 " Multas opes advehentem, cum deo-paribus sociis.
 " Et tu, senex multa-passe, postquam te ad me duxit deus,
 " Neque omnino mihi mendaciis gratificare, neque mulce:
 " Non enim ob-id ego te honorabo, neque diligam,
 " Sed Jovem hospitalem veritus, teque ipsum miseratus."
 390 Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;

377 χαίρεσσιν βίοτον] Edd. vett. bene. 380 "Ος δὲ ἄνδεις.] R. 381 "Ηλυθ' ἵματος δέματος"] F. A. L. vulgatum melius, quod et interpretatur Eustathius. 387 Μήτε τί μου] A. male. 388 αἰδέσσομαι] Edd. vett. Eustath. 389 ιλεαίσων] R.

"na gloria crevisset." Quod cum vocis ἔρατο significacione nullo modo congruit.

Ver. 374. ἔλθη] Al. ἔλθοι.

Ver. 380. "Ος τὸν ἄνδρα] Al. "Ος δὲ ἄνδεις.

Ver. 381. "Ηλυθ' ἵματος τέρης σταθμόν"] Al. "Ηλυθεὶς ἵματος τέρης δέματος".

Ver. 383. ἀκειόμενον,] Θεραπειόντα, ιώματον. Schol. Al. ἀκειάμενον.

Ver. 387. Μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο,]

μηδέ μὲν οἰκτίσας

Ξένθαλτε μάθοις ηὐδέσσοι.

Æschyl. Prometh. Vinct. ver. 685.

Ver. 388. αἰδέσσομαι] Ita ex MS. et ex Schol. Vett. edidit Barnesius. Quocum facit et MS. a Tho. Bentleio collatus.

Vulgg. αἰδέσσομαι. Quæ vox alibi apud Poëtam non occurrit. Vide ad II. l. 504.

636. et χ'. 419.

- “Η μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ σῆθεσσιν ἀπίσιος,
Οἶον σ’ ἀδ’ ὁμόσας περ ἐπήγαγον, ἀδέ σε πείθω.
’Αλλ’ ἄγε νῦν ρήτρην ποιησόμεν· αὐτὰρ ὑπερβε
Μάρτυροι ἀμφοτέροισι Θεοὶ, τοὶ” Ολυμπον ἔχοσιν.
 395 Εἰ μέν κεν νοσήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
“Εσσας με χλαινάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα, πέμψας
Δελίχιονδ’ ἴεναι, ὅδι μοι φίλον ἐπλετο θυμῷ.
Εἰ δέ κε μὴ ἔλθησιν ἄναξ τεὸς, ὡς ἀγορεύω,
Δμῶας ἐπιστεύσας, βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
 400 ”Οφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἡπεροπεύειν.
 Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὑφορβός.
 Ξεῖν, ὃτῳ γάρ κέν μοι ἔϋκλείη τὸ ἀρετή τε
 Εἴη ἐπὶ ἀνδρῶπες ἄμα τὸ αὐτίκα, καὶ μετέπειτα,
 “Ος σ’ ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα,

“ Certe valde quidam tibi animus in pectoribus incredulus,
 “ Quod te neque vel juratus induxi, neque tibi persuadeo.
 “ Sed age nunc sponsonem faciamus; at desuper
 “ Testes ambo bus Dii sint, qui Olympum habitant.

- 395 “ Si quidem redierit herus tuus in hanc domum,
 “ Indutum me lænaque, tunicaque, vestimentis, mitte
 “ Ad Dulichium ut-eam, quo mihi gratum est animo:
 “ Sin non venerit herus tuus, ut prædico,
 “ Famulis incitatis, dejice magna de rupe,
 400 “ Ut et alius mendicus caveat decipere.”

Hunc autem respondens allocutus est nobilis subulcus;
 “ Hospes, etenim sic mihi bona-fama, virtutisque nomen,
 “ Esset inter homines simul nunc, et deinceps,
 “ Qui te postquam in casam duxissem, et xenia dedissem,

- 393 ὥπισθεν] F. A. L. ὥπισθεν est verbum in hac re ordinarium Homeri.
 conf. v. 476. 598 τεὸς ἀγορεύω] A. L. 599 ἵπισσενας] F. A. L. quod placet. 403 τὸ] Abest F. A. L. male. Ibid. καὶ μετόπισθεν] R.

Ver. 389. ἐλεῖσας.] Al. ἐλεισαν. Atque ita in commentario legit Eustathius.

Ver. 592. Οἶον σ’ ἀδ’ ὁμόσας περ ἐπήγαγ-
 γον,] “ Nullum enim vinculum ad astrin-
 gendam fidem jurejurando majores arc-
 “ tius esse voluerunt.” Cicero, de Offi-
 ciis, Lib. III. §. 31.

“Οστις γὰρ ὁμονοι τῷδὲ πιθεῖται,
 οὐτὸς ἐπισχεῖν φαδίας ἵπισσαται.
 Amphis apud Stobaeum, §. 27.

Ver. 393. ρήτρην] Τὴν ἐπὶ ρήτροις καὶ ὁμο-
 λογιμίνοις συνθήκην. Schol.

Ibid. ὥπισθεν] Al. ὥπισθε.
 Ver. 597. Δελίχιον] Πόλις τῆς Κιφαλλη-
 νίας. Schol. Aliter Eustathius. Vide su-
 pra ad ver 535.

Ver. 399. ἵπισσενας,] Al. ἵπισσενας.
 Ver. 400. ἀλεύεται] Al. ἀλεύαται. Ut
 infra ὡ'. 29.

Ver. 402. οὐτῷ γάρ] Refertur istud γὰρ

- 405 Αὔθις δὲ κτείναιμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην·
 Πρόφρων δή κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
 Νῦν δ' ὥρη δόρποιο· τάχισά μοι ἔνδον ἔταιροι
 Εἰεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λυρὸν τετυκοίμενα δόρπον.
 "Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλες ἀγόρευον.
 410 Ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἥλιδον ὑφορβοῖ·
 Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ Ἡδεα ποιμηθῆναι·
 Κλαγγὴ δ' ἀσπετος ὥρτο συῖν αὐλιζομενάων.
 Αὐτὰρ οἱ οῖς ἐτάροισιν ἐπέκλετο δῖος ὑφορβός·
 "Αξεδ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνω ιερεύσω
 415 Τηλεδαπῶ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὄντος ὄπερε, οἵτεροι οἴζυν
 Δὴν ἔχομεν, πάσχοντες ὑῶν ἐνεκ' ἀργιοδόντων·
 "Αλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδοσιν.

405 " Deinde interficerem, dilectumque animum eriperem :

" Promptus sane deinde Jovi Saturnio supplicarem.

" Nunc vero hora cœnæ : citissime mihi intus socii

" Fuerint, ut in casa lautam apparemus cœnam."

Sic hi quidem talia inter se dicebant.

410 Prope autem suesque et viri venerunt subulci;

Has quidem deinceps incluserunt in sua-claustra ad-cubandum:

Strepitus vero ingens ortus est suum stabulantium.

Verum suos socios hortabatur nobilis subulcus;

" Ducite suum optimum, ut hospitis-gratia mactem

415 " Longinqui : una autem ipsi recreabimur, qui utique ærumnam

" Diu habemus, patientes suum gratia albis-dentibus;

" Alii vero nostrum laborem impune edunt."

405 φίλον τὸν] Ead. 406 πρόφρων κεν δὲ ἔπειτα] F. A. L. quod prætulerim,
 ut usitatus Homero. 411 ξέρξαν] F. A. L. rectius.

ad id quod eleganter reticetur: " Ne
 " mihi istiusmodi pactionis auctor sis; Ita
 " ENIM etc." Clark. Ironice ista di-
 cuntur. Enimvero ita me bella fama vir-
 tutis sequeretur etc. nec opus est ista el-
 lipsi. Ern.

Ver. 405. μετίπειτα,] Al. μετώπισθεν.

Ver. 405. Αὔθις δὲ κτείναιμι,] Male hic
 Eustathius: "Εγ δὲ τῷ " Αὔθις δὲ κτείναιμι,"
 περιπτὼς ὁ σύνδεσμος, ληφθεὶς συνήθως ἀντὶ^τ
 τῷ Δῆ. Quidni enim (si oportuisset) et
 scribere potuisset Homerus, Αὔθις δὲ κτεί-
 ναιμι etc. Vide autem ad Il. ἀ'. 57. et ἔ'.
 490.

Ibid. κτείναιμι,] Al. κτείνοιμι.

Ver. 406. Πρόφρων δή κεν ἔπειτα Δία Κρο-
 νίωνα λιτοίμην.] "Αποκον γὰρ ὥστο ὁ Εὔμαιος
 ἀνδρας τινὰ φόνη καὶ αἴματι κεχραμμίνον, καὶ
 ὅλος ἴναγη, προσιλθεῖν τῷ θεῷ. Kyriac.
 Stroz. de Republ. Lib. X. Porro aliam
 hujus loci interpretationem affert Eusta-
 thiuss: Διπλὴν (inquit) ἔννοιαν ἔχει. "Η γὰρ
 λέγει Βαρέως καὶ σιδωνικῶς κατ' ἀπτίφρεσον,
 ὡς ὅτω πρόφρων ἂν εὐξαίμην Θεῶν ξενίη, φο-
 νέντας ξένον" ή καὶ ἀλλας κατὰ συναλοιφὴν,
 [legendo nimirus Δία Κρονίου ἀλιτοίμην,] ὅτι
 ὅτις θεῶν πρόφρων, πτοι ἐκάστοις καὶ μιτά
 ἥπτεται, ἀλίτοιμι πηγαν ἀμάρτοιμι εἰς θεόν.
 Verum posterior hæc accipiendi ratio
 cum isto δή κεν ἔπειτα parum apte conve-

- "Ως ἄρα φωνήσας κέασε ζύγια νηλέις χαλκῷ·
Οἱ δὲ ὅν εἰςῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον·
- 420 Τὸν μὲν ἔπειτ ἔιησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· ὃδε συβάτης
Λήθετ ἄρ τοις ἀθανάτων, (Φρεσὶ γὰρ κέχροντ ἀγαθῆσιν,)·
Ἄλλ' οὐκ ἀπαρχόμενος, πεφαλῆς τείχας ἐν πυρὶ βάλ-
Ἀργιόδοντος οὐσ, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι, [λει
Νοσῆσαι Ὁδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
- 425 Κόψε δὲ ἀνασχόμενος σχίζῃ δρυὸς, ἣν λίπε πείων·
Τὸν δὲ ἐλιπε ψυχή· τοὶ δὲ ἐσφαξάν τε καὶ εῦσαν·
Αἴψα δέ μιν διέχεναι· οὐδὲ ἀμοδετεῖτο συβάτης,
Πάντοτεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόνι·
Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτεις ἀκτῇ,
430 Μίσυλ.λόν τοις ἄρα τάλλα, καὶ ἀμφ' ὁβελοῖσιν ἔπειραν,

Sic locutus, scidit ligna acuto ære:

Illi autem suem adduxerunt valde pingue quinquennem:

- 420 Eum quidem postea statuerunt ad focum; neque subulcus
Oblitus est immortalium, (mente enim utebatur bona;)·
Sed hic auspicans, capitis pilos in ignem jecit
Albis-dentibus suis, et precabatur omnes Deos,
Ut-rediret Ulysses prudens suam in domum.
425 Percussit autem manu-sublata, segmine quercus, quod liquerat findens;
Hunc vero reliquit anima: hi autem jugularunt et ustularunt;
Statimque ipsum diviserunt; frusta autem cruda ponebat subulcus,
Undique auspicans a membris, in pingue adipem:
Et alia quidem in ignem jecit, conspersa farinæ flore;
430 Minutatim dein secuerunt cætera, et verubus infixerunt,

418 κίασεν] F. A. L. male. 419 εἰσάγαγον] R. magis poëtice.

nit. Cæterum Barnesius edidit cum nota interrogationis, Δία Κρονίανα λιτόμενη; Sed et hoc minus recte.

Ibid. δὴ καὶ ἔπειτα Al. καὶ δὲ ἔπειτα.

Ver. 411. ἄρα ἵρεσαν] Vide ad II. α'. 51.

Ibid. κατὰ ἥδεια] Τὰς συνήδεις κοίτας. Eustath. Fuerunt, teste Barnesio, qui exposuerint, "De more:" Quo sensu haec vox nullibi apud Poëtam usurpatur. Vide ad II. ζ. 511. et σ'. 268.

Ver. 415. ὄντορειθ.] Ονήσεως καὶ ὀφελίας μετάσχοικους. Schol.

Ver. 419. εἰςῆγον] Al. εἰσάγαγον.

Ver. 421. Λήθετ] Vide supra ad λ'. 101.

Ver. 422. 425. 427. Ἄλλ' οὐκ ἀπαρχόμενος, — Κόψε δὲ ἀπαρχόμενος — οὐδὲ ἀμοδε-

τεῖτο συβάτης,] Ταῦτα δὲ Ρωμαῖος ἔτι καὶ εἰς ἐμὲ πράττοντας ἴστι ταῖς θυσίαις ίδων ἐπίσαμαί καὶ μιᾶς πίσει τῆδε ἀρχύμενος, ἢ βαρβάρος ἐπίσθητι εἶναι τὰς οἰκιστὰς τῆς Ρώμης, ἀλλ' οὐ πολλῶν τόπων συνεληλυθότας "Ελληνας. Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. VII. sub fine.

Ver. 425. Κόψε δὲ ἀπαρχόμενος] Dionysius, loco jam allato, citat Κόψε δὲ ἀπαρχόμενος. Ex versu (ut videtur) 422. Ipse autem alibi, ut recte annotat Sylburgius, citat Πλάτωνος ἀπαρχόμενος. Πιεὶ Συνθέσεως, §. 5.

Ver. 426. τοὶ δὲ ἐσφαξάν] Apud Dionysium, τοὶ δὲ σφάξαν. Clark. "Ἐσφαξαν, gulam abscederunt, ut sanguis effundetur, εὗσαν ustularunt pilos. Ern.

- "Ωπτησάν τε περιφρεαδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἀν δὲ συβάτης
"Ισατο δαιτρεύσων" (περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ἥδη·)
Καὶ τὰ μὲν ἔπταχα πάντα διεμοιχάτο δαιτῶν·
435 Τὴν μὲν ἵαν Νύμφησι καὶ Ἔρμη, Μαιάδος υἱοῦ,
Θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἐκάστῳ·
Νάτοισιν δ' Ὁδυσῆα διηνέκεεσσι γέραιςεν
"Αργιόδοντος ύός· κύδαινε δὲ θυμὸν ἀνακτος·
· Καὶ μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὅδυσσεύς·
440 Αἴδ' ὁτας, Εὔμαιε, φίλος Διὸς πατρὶ γένοιο,
· Ως ἔμοι, ὅττι με τοῖον ἔοντ' ἀγαθοῖσι γεράίρεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβάτα·
"Εσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖςδε,

- Assaveruntque scite, detraxeruntque omnia:
Posuerunt autem in mensis simul-omnia: subulcus vero
Surrexit divisurus; (valde enim mente æqua norat;)
Atque illa quidem septifariam omnia partitus est dividens;
455 Partem quidem unam Nymphis et Mercurio, Maiæ filio,
Posuit precatus; cæteras vero distribuit singulis:
Tergo autem Ulyssem perpetuo honorabat
Albis-dentibus suis; lætificabat vero animum domini:
Et ipsum compellans allocutus est prudens Ulysses;
460 "Utinam sic, Eumæe, dilectus Jovi patri fieres,
"Ut mihi; siquidem me, talis cum-sim, bonis honoras."
Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
"Comede, eximie hospitum, et delectare hisce,

435 υἱοῦ] F. A. L. 456 ἱκάστοις] R.

Ver. 427. ἀμοθετεῖτο] Όμῶν ὅταν τὰν
χρᾶν, ἀπήρχετο τοῖς θροῖς. Schol.

Ver. 432. Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν] Ἐλεὺς δ'
ἰτιν ἡ μαγιστρικὴ τράπεζα. Athenaeus, Lib.
IV. cap. 22.

Ver. 434. διεμοιχάτο] Pronunciabatur
forte διεμοιχάτο. Vide ad Il. α'. 4. Clark.
Ut ἀμμορος. Ern.

Ver. 435. Νύμφησι καὶ Ἔρμη] Δωρεῖται
δὲ μῖσσον δὲ Εὔμαιος Νύμφησι μὲν ἵα γῆθιν
ἀναθίσσειν προφέλετος ζώοις, ὡς ἐπιστεύσαι
κρήνας καὶ ἄλλους καὶ ιεροῖς ποταμοῖς, ὡς
προδεδήλωτοι [Odyss. x'. 550.] Ερμῆ δὲ ὡς
καὶ αὐτῷ νομίμως, καὶ αἰνεῖται καὶ τὰν θερμά-
των. Eustath. Καὶ Σιμωνίδης θύειν αὐτὸς φη-

σι Νύμφας καὶ Μαιάδος τόκῳ. Οὗτοι γὰρ
ἀνδρῶν αἵμ' ἔχοσι ποιέντων. Schol.

Ibid. υἱοῦ] Al. νιστῆ.

Ver. 436. ἱκάστη] Al. ἱκάστοις.

Ver. 437. Νάτοισιν δ' Ὁδυσῆα διηνέκεεσσι] Virgil.

Vescitur Æneas —————
Perpetui tergo bovis, et lustralibus extis.
An. VIII. 182.

Ver. 445. δαιμόνιε] Vide ad Il. β'. 190.
Ibid. Τίρπεο τοῖςδε, οἷα πάρει]

———— τίρπεο πᾶσιν ὄμης, οἷα δίδυσι θιές.

Diog. Laërt. Lib. I. in vita Periandri.

- Οῖα πάρεστι. Θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δὲ ἔάσει,
 445 "Ο, ττὶ κεν ὁ δυμῶν ἐδέλει, δύναται γὰρ ἄπαντα.
 Ἡ ρά, καὶ ἀργυματα δῦσε δεοῖς αἰειγενέτησι·
 Σωίσας δὲ αἴδοπα οἶνον, Ὁδυσσῆς πτολιπόροθλῷ
 'Εν χείρεσσιν ἐθήκεν, ὃ δὲ ἔζετο ἢ παρὰ μοίρῃ.
 Σῖτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὃν ρά συβάτης
 450 Αὐτὸς κτήσατο οἶος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
 Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Δαέρταο γέροντος.
 Πάρο δὲ ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
 Οἱ δὲ ἐπ' ὄνειαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖσας ἵαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητός ἐξ ἔρον ἔντο,
 455 Σῖτον μέν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος· οἱ δὲ ἐπὶ κοῖτου,
 Σίτε καὶ πρεῖν κεκορημένοι, ἐσσεύοντο.

- " Qualia adsunt; Deus autem hoc quidem dabit, illud vero sinet,
 445 " Quodcunque suo animo voluerit; potest enim omnia."
- Dixit, et primitias sacrificavit diis sempternis:
 Libatoque nigro vino, Ulyssi urbium-vastatori
 In manibus posuit; hic autem sedebat suam juxta partem.
 Panem autem ipsis distribuit Mesauius, quem scilicet subulcus
 450 Ipse sibi-comparaverat solus, absente domino,
 Seorsum a domina et Laerite sene:
 Ipsum nempe a Taphüs emit possessionibus suis.
 Hi autem ad cibos paratos appositos manus porrigeant.
 At postquam potus et cibi desiderium exemissent,
 455 Panem quidem eis abstulit Mesauius; illi autem ad cubitum,
 Pane et carnis saturati, properabant.

444 τὰ μὲν — τὰ δὲ] R. 455 κοῖτην] F. A. L.

Ver. 444. Θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δὲ ἔάσει·] Sic Iliad. x'. 250.

Τῷ δὲ ἔπειρος μὲν ἐδωκε πατὴρ, ἔπειρον δὲ ἀνένευσε.

Similiter et apud Pindarum:

— τὰ μὲν δώσει, τὸ δὲ ἔάσει.
 Pythior. Ode. XII. ver. ult.

Cæterum apud Eustathium legitur hic, τὰ μὲν δώσει, τὰ δὲ ἔάσει.

Ibid. ἔάσει,] Vide ad Il. δ'. 42.

Ver. 445. ἔδειλι,] Al. ἔδειλη.

Ver. 446. ἀργυματα] Τὰς ἀπαρχάς. Schol.
 Ἀπάργυματα αἱ μεγάλαι ἀπαρχαὶ τῶν θυ-

σιῶν τῶν τιλείων· παρὰ τὸ ἄρχω, ἀπάρχω, ἀργυματα καὶ ἀπαρχυματα, ὡς "Ομηρος·" ἀργυματα· "τα δῦσε δεοῖς αἰειγενέτησι." Elymolog. Mogn. in voce ἀπαρχυματα.

Ibid. θυσι] Ηγγιν, κατὰ τὰς παλαιὰς, ιθυμιαστεν· ὑδέποτε γάρ, Φασι, παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ "θυσι," ἀντὶ τῆς σφάξαι ιερῶν λέγεται. Eustath.

Ver. 447. Ὁδυσσῆς πτολιπόροθλῷ] Vide supra ad a'. 2. et infra ad χ'. 230.

Ver. 450. Αὐτὸς κτήσατο οἶος,] Nempe κτέατεσσιν ἑοῖσιν, ver 452. Vide supra ad ver. 8.

Ver. 455. κοῖτον,] Al. κοῖτην.

- Νῦξ δ' ἄρετος πηλόδε κακὴ σκοτομήνιος, ὥε δ' ἄρα Ζεὺς
 Πάννυχος· αὐτὰς ἦν Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἐφυδρος.
 Τοῖς δ' Οδυσσεὺς μετέειπε, συβάτεω πειρητίζων,
 460 Εἴπως οἱ ἐπόντες χλαῖναν πόροι, η τιν' ἐταίρου
 "Αλλον ἐποτρύνειεν· ἐπεὶ ἔοικόδετο λίην·
 Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
 Εὐξάμενός τι ἐπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνάγει
 'Ηλεός, ὃς τ' ἐφένη πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι,
 465 Καὶ δέ ἀπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ὁρχήσασθαι ἀνῆκεν,

Nox vero deinde supervenit mala obscura; pluebat autem Jupiter
 Tota-nocte; at spirabat Zephyrus magnus semper aquosus.
 Inter hos vero Ulysses locutus est, subulcum tentans,
 460 Si quo-pacto sibi exutam lənam præberet, vel aliquem sociorum
 Alium dare-hortaretur; siquidem ipsius curam-gerebat valde;
 "Audi nunc, Eumæe, et alii omnes socii,
 "Gloriabundus aliquod verbum dicam; vinum enim jubet
 "Stultum, quod utique impulit sapientem etiam valde cantare,
 465 "Et ad molliter ridendum, et saltandum incitavit,

461 ἐποτρύνεις] Eæd. male.

Ver. 457. δέ ἄρετος πηλόδε κακὴ.

Ibid. σκοτομήνιος,] 'Αστέλλωνος, σκοτεινή· ἡ
 καθ' ἣν ἡ σελήνη ἀπεσκότωται τῇ περὶ τὸν
 ἥλιον συνῳδῷ μήν γὰρ, ἡ σελήνη. Schol. Si-
 militer Eustathius. Σκοτομήνιος δὲ νῦν ἐχει
 ἀπλᾶς ἡ ἀστέλλωνος, ἀλλὰ καθ' ἣν ἡ σελήνη ἀ-
 ποσκοτεῖται, φασι, ἐγγρίσσαται ἥλιος πέρι σύν-
 οδον. Fortasse tamen rectius per Νῦξ σκο-
 τομήνιος idem intelligas quod supra depin-
 gitur;

Νύκτα δὲ δέργναιντο· ἐδὲ πρέσβαινετος θέσθια.

"Ἄλλος γάρ περινυσσὸν βαθεῖται δέν, ὃδὲ σελήνη
 οὐρανόθεν πέμψαντες κατείχετο γὰρ νεφέσσοις.

Odyss. i. 145.

Ver. 459. συβάτεω] Vide ad II. a'. 1.

Ver. 463. οἶνος γάρ ἀνάγει 'Ηλεός, ὃς τ'
 ἰφίκης etc.]

Οἶνος γάρ πυξὶ ίστον ἐπικρανοίσιν ὄνεισε,
 'Εσθίλον, ἀλεξίσκον, πάσης συνοτηρῶν ἀσιδῆς,
 'Εν μίν γάρ θαλίν ιερὸν μέρος, ἀγλαῖν τε,
 'Εν δὲ χοροτυπίν etc.

Panyasis, εἰς ἀκρασίαν, ver. 11.

Quid non ebrietas designat? operta recludit;
 Spes jubet esse ratas; ad prælia trudit inermem;
 Sollicitis animis onus eximit, etc.

Horat. Epist. Lib. I. v. 16.

Ver. 464. πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι, Καὶ
 δέ ἀπαλὸν γελάσαι,] Τὸν γὰρ οἶνον "Ομῆρος,
 ὃν ἡλεὸν ὥσπερ ἡλίῳ καλεῖ, καὶ ματαιο-
 ωσιόν ὃδὲ κιλεύει σκυδρωπὸν εἶναι, μῆτε ἀδον-
 τα, μῆτε γελάντα, μῆτ' ἐνρύθμως ποτὶ καὶ
 περὶ ὅρχου πρεπεῖμενον" ἔχει ὅπως ἀγροίκος
 ὃδὲ ἴπαρτιζερος ἔτιν ἀλλ' ἡδὲ στόντας ἐκάπειραν καὶ
 ποστόπτος καὶ ποιότητος διαφοράν. "Οὐδειν ὃν
 εἴπειν ὡς ἄρετον πολύφρονα δὲ οἶνος ποιεῖ ἀεῖσαι,
 ἀλλὰ "μάλ' ἀεῖσαι," τατέσιν ἀμέτρως καὶ
 ἐπὶ πλεῖστον ὥσπερ προσοχλεῖν. Οὐδὲ ἔτι γε-
 λάσαι, μὰ Δί, ὃδὲ ὁρχήσασθαι καὶν δὲ ἐπ'
 ἀμφοτέρων λαβὼν τὸ "ἀπαλὸν," τὴν ἀνα-
 δρον εἰς τόπον πρόστιτων ἵπισομίζει. "Καὶ
 δέ ἀπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ὁρχήσασθαι ἀνη-
 "κεν." Athenaeus, Lib. IV. cap. 27.

Οἶνος καὶ φρονίσταις οὐς ἀφεοντας ἀναβάλλει.
 Sthenelus, Poëta, apud eundem Athene-
 aeum, Lib. X. cap. 7.

Ver. 465. Καὶ δέ ἀπαλὸν γελάσαι,] Ovid.
 Cura fugit multo diluiturque mero:
 —————— tunc veniunt risus.

Art. Amat. I. 238.

Caterum de voce γελάσαι, vide ad II. a'.
 67.

Ibid. καὶ τ' ὁρχήσασθαι ἀνῆκεν,] Sic apud
 Athenaeum;

Καὶ τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τὸ ἄρρητον ἀμείνον.

Ἄλλ' ἐπεὶ δὲ τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, ἐκ ἐπικεύσων

Εἴδ' ὡς ἥβωμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἶη,

Ως δέ τὸ Γροίη λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες.

- 470 Ἡγείσθη δὲ Οδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
Τοῖσι δέ ἀμα τρίτος ἦρχον ἐγώ αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
Ἄλλ' ὅτε δή τοι ἵκομεσθα ποτὶ πτόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Ἡμεῖς μὲν περὶ ἄσυ κατὰ ρωπῆια πυκνὰ,
Ἀνδόνακας καὶ ἔλος ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες

“Et aliquod verbum emisit, quod scilicet non-dictum melius.

“Sed postquam sane primum garrulus-esse-cœpi, non celabo:

“Utinam sic pubescerem, viresque, mihi integræ essent,

“Sicut quando sub Troja insidias duximus instructas:

- 470 “Duces autem erant Ulyssesque, et Atrides Menelaus;
“Cum his vero una tertius dux-eram ego; ipsi enim jubebant.
“Sed quando jam venissemus ad urbem, altumque murum,
“Nos quidem circa urbem per virgulta densa,
“In arundinibus et palude sub armis prostrati,

469 ὑπὲτροφίν] R. 471 ἰγὼν] R. quod h. l. melius est. vid. ad 250.

Οἶος γάρ τι γίγαντα καὶ ἐκ ἴδεστα κρείτεν.
Lib. X. cap. 7.

Et apud Ovidium:

Ebrius incinetis philyra conviva capillis
Saltat. ————— Fast. Lib. V. ver. 337.

Ibid. ἀνῆκεν,] Eustath. ἀνῆκε, quod verum est. Ern.

Ver. 466. Καὶ τι ἔπος προέηκεν,] Τῆς δὲ μίδης δέδει ἡτο πατηγορεύσαι, ὡς τὸ πεῖρι τὰς λόγους ἀρετᾶς καὶ ἀόριστον. “Οἶος γάρ τις ἕφεται” etc. (supra ver. 464.) Καὶ τοι τὸ διενότατον, ὡς δὲ καὶ γέλως καὶ ὄρχησις ὃδὲν ἀχρι τέτων. “Καὶ τι ἔπος προέηκεν, ὡς τις τὸ ἄρρητον ἀμείνον.” Plutarch. πεῖρι Ἀδολεσκίας.

Ος δέ ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρος, ἐκ τοῦ κατονού
Τῆς αὐτῆς γλώσσου παρεπεδεῖ, ὃδὲν οὐε-

Μυθηται δέ ἀπάλασια. —————

Theogn. Gnom. ver. 479.

Ver. 467. Πρῶτον ἀνίκησαν,] Quae-
“dam præterita media (inquit Phil. Lab-
“be) ego notavi penultimam aneipitem
“habere longam. Cujus rei rationem si-
“quis a me repeatat, fatebor ingenuo hac
“in parte insciatum, aut amplius cogitan-
“dum pronunciabo. En igitur ea verba,
“quæ primus, quod sciām, observavi a

“reliquorum, quæ ab aoristo secundo pro-

“fecta ejus quantitatē referre solent,

“natura ac conditione desciscere. Ἐφῆγα

“αἱ γίγαντες αἱ περιγυαταὶ αἱ

“περιζωταὶ αἱ βούθω, μίμυκα αἱ μύκω,

“(nam ἴμυκον penultimam breviam, ut et

“ἴσρηγας et similia;) κίνηργα, αἱ κοῖζω, κέκν-

“φαὶ αἱ κύφω.” Prosd. pag. 44. 45. Nem-

pe non advertit vir eruditus Præterita Me-

dia non unam habere omnia formandi ra-

tionem. Alia enim Aoristi secundi se-

quuntur analogiam; ut τίπτω, ἔπιπτω,

τίτυπτα λέγω, ἔπειπτον, λέπογα. Alia au-

tem aut ex Aoristo primo, aut ex Pra-

senti rentine vel diphthongum, ut φαίων, ἔ-

φαίνων, πέφηνατ πείθω, ἔπιθω, πέπισθω-

vel syllabulam positione longam, ut δίσκων,

δίδοσκως πειρθω, ἔπισθων, πέποθω-

vel vocalem longam, ut τεῖχω, ἔπειχω, τέτρ-

εῖργα, γίγέω, ἔπειργω, ἔπειργατ περάτω, ἔπειργον,

πειωργαταὶ κοῖδω, κέκοδω, κίνηργατ etc.

Vide ad Il. β'. 314.

Ver. 473. πεῖρι ἄσυ] Al. ποτὶ ἄσυ et

παρὰ ἄσυ.

Ibid. κατὰ ρωπῆια πυκνὰ,] Virgil.

Hic inter densas corylos. —————

Eclig. I. 14.

- 475 Κείμενα· νῦξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέαο πεσόντος,
 Πηγυλίς, αὐτὰρ ὑπερθε χιῶν γένετ', ηὔτε πάχυνη,
 Ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσαλλος.
 "Ενδ' ἄλλοι πάντες χλαῖνας ἔχουν, ηδὲ χιτάνας,
 Εῦδον δ' εὔκηλοι, σάκεσσιν εἰλυμένοι ὥμες·
- 480 Αὐτὰρ ἡγώ χλαῖναν μὲν ἴαν ἐτάροισιν ἐλειπον
 'Αφραδίαις, ἐπεὶ ἡκὲ ἐφάμην ρίγωσέμεν ἔμπης·
 'Αλλ' ἐπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
 'Αλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄσρα βεβήκει,
 Καὶ τότ' ἡγών 'Οδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα,
 485 'Αγκῶνι νύξας. (οὐδὲ ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουε·)
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,
 Οὐτὶ ἔτι ζωοῖσι μετέσσοματ, ἀλλά με χεῖμα

- 475 " Jacobamus: nox autem supervenit mala, Borea orto,
 " Glacialis; at super nix facta est, veluti pruina,
 " Frigida, et scutis circum accrescebat glacies.
 " Ibi alii omnes lénas habebant, et tunicas,
 " Dormiebantque quieti, scutis cooperiti humeros:
 480 " At ego lénam quidem profectus sociis reliqueram
 " Stultitia; quoniam non putabam me frigus valde passurum:
 " Sed sequebar, scutum solum habens, et cingulum nitidum.
 " Sed quando jam tertia pars noctis erat, astraque transierant;
 " Utique tunc ego Ulyssem allocutus sum, prope existentem,
 485 " Cubito pungens; (is vero prompte audivit;)
 " Nobilissime Laërtiade, solers Ulysses,
 " Nequaquam amplius vivis interero; sed me byems

476 αὐτὰρ ἦπειτα] F. A. L. v. 593. 480 ιγάνη] A. L. non bene. 481
 ἀφραδίαις] F. A. L.

Ver. 474. 'Ανδόνακας] Al. 'Αν δόνακας.
 Ibid. πεπτηώτες] Vide ad Il. β'. 818. et ζ'. 261.

Ver. 476. Πηγυλίς, ἡ παγετὸς κατὰ τὴν Παλαιάν, ἡ παγετώδης. Eustath. Cæterum apud Etymolog. Magn. notante Barnesio, legitur Πηλυγίς. Clark. Sylburgius non dubitat, Etym. sic legisse, ob adpositam derivationem, παρὰ τὸ πήσων, πηλὺς, ὡς πλήθω, πληθὺς. Sed a πήσων non potest fieri πηλὺς, verum πηγὺς, unde πηγυλίς; unde suspicari licet scripturam in Etym. M. esse vitiosam. Ern.

Ibid. ὑπερθε] Al. ἐπειτα.

Ver. 477. περιτρέφετο] Πέριξ ἐπήγυντο, ιταγετύτο, συνίσατο, ἵσεριέτο. — Οὕτω δὲ καὶ γάλα θεῖψας Κύκλωψ [supra i. 246.] τυγχούσιται. Eustath. Al. πειριτρέφετο. Vide ad Il. ε'. 903. Clark. Simile illud Aristophanis in Nub. 150. κάτα ψυχείση πειρίφυσαν περσικά, ubi valde laborant interpres. Ern.

Ibid. κρύσαλλος.] Τὸ πεπηγὸς ὑδωρ. Schol.
 Ver. 479. σάκεσσιν εἰλυμένοι] Al. σακίσσιστοι εἰλυμένοι.

Ver. 481. 'Αφραδίαις,] Al. 'Αφραδίαις, et
 'Αφραδίη.

Ver. 485. 'Αγκῶνι νύξας:] Barnesius le-

Δάμναται· ὃ γὰρ ἔχω χλαιναν· παρά μ' ἡπαφε δαι-
Οιοχίτων ἔμεναι· νῦν δ' ὥκητι φυκτὰ πέλονται. [μαν,
490 "Ως ἐφάμην ὁ δ' ἐπειτα νόον σχέδε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οῖος ἐκεῖνος ἐν βελενέμεν, ἡδὲ μάχεσθαι·
Φθεγξάμενος δ' ὀλίγη ὅπι με πρὸς μῆδον ἔειπε·
Σίγα νῦν, μήτις σεῦ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκόση.
"Η, καὶ ἐπ' ἀγκάνος κεφαλὴν σχέδεν, εἶπέ τε μῆδον·
495 Κλῦτε, φίλοι, Θεῖος μοι ἐνύπνιον ἥλθεν ὄνειρος·
Λίην γὰρ νηῶν ἐκὰς ἥλθομεν ἀλλά τις εἴη
Εἰπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.
"Ως ἔφατ· ὥρτο δ' ἐπειτα Θόας, Ἀνδραιμονος υἱὸς,
500 Καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαιναν δέτο φοινικόεσσαν,

" Domat; non enim habeo lənam : decepit me deus,
" Sola-cum-tunica ut-essem; nunc vero non amplius effugium est.
490 " Sic dixi ; is autem deinde sententiam habebat hanc in animo,
" Qualis ille erat ad-consultandum et pugnandum:
" Locutus autem summissa voce, me sermone affabatur;
" Sile nunc, ne quis te Achivorum alius audiat.
" Dixit ; et in cubito caput tenuit, dixique sermonem;
495 " Audite, amici, divinum mihi in somnis astitit somnum;
" Valde enim a navibus longe venimus; sed aliquis eat
" Nunciatum Atrida Agamemnoni, pastori populorum,
" Si plures a navibus jusserit venire.
" Sic dixit: surrexit autem deinde Thoas, Andraemonis filius,
500 " Confestim, lənamque depositus purpuream,

489 ήμεν] F. A. L. 491 οἶον] R. perperam. 500 χλαιναν βάλει] F. A. L.

gendum conjicit, Ἀγκῶν ἀννύσσεις. Sed nihil opus. Vide ad Il. α'. 51.

Ver. 487. Οὔτι] Al. Οὔτοι.

Ver. 489. ήμεναι] Al. ήμερεν, ήμεναι, et ἵνειαι.

Ibid. φυκτὰ] Barnesius scribendum contendit φυκτά. Rationibus haud satis idoneis. Vide ad Il. ζ'. 488.

Ver. 490. νόον σχέδε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ] Τὸ δὲ " νόον σχέδεν," ἀντὶ τοῦ, ἔχενψε τὸν μυση-ριάδην λόγον κατὰ νῦν. Eustath. Rectius, ut opinor, interpreteris: " Cogitatum hoc " concipiebat in animo."

Ver. 491. οἶος ἐκεῖνος ἐν βελενέμεν, ἡδὲ

μάχεσθαι.] Γράφεται δὲ καὶ, " Οῖος ἐκεῖνος
" ἐν τελίσαι ἔργον τε ἔπος τε." Eustath.

Ver. 494. σχέδεν] Al. θέτο.

Ver. 496. Λίην γὰρ νηῶν ἐκὰς ἥλθομεν.] Vide Strabonem, Geograph. Lib. XIII. pag. 894. al. 599.

Ibid. ἀλλά τις εἴη] Eustath. Τὸ δὲ εἴη
ἐ μόνον ἀντὶ τοῦ ὑπάρχοι κεῖται, ἀλλά καὶ
μόνον ἀντὶ τοῦ πορεύοντο, ὡς ἀπὸ τοῦ εἴη ἐνερ-
γετος, διεν καὶ εἴσατο ἀντὶ ἐπορεύη etc. Ern.

Ver. 498. Εἰ πλίονας παρὰ ναῦφιν ἐπο-
τρύνειε νέεσθαι.] "Ηγύη ὅπως πλέινες σρατιώτας
πέμψει ὁδε. Eustath.

Ver. 500. θέτο] Al. βάλει.

Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆσος· ἐγὼ δὲ ἐν εἴμαστι καίνω
Κείμην ἀσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος ἡώς.

“Ως νῦν ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἶη,
Δοίη κέν τις χλαιναν ἐνι σαδμοῖσι συφοεβῶν,

505 ’Αμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆσος·

Νῦν δέ μ’ ἀτιμάζοι, κακὰ χροῖ εἴματ’ ἔχοντα.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·

“Ω γέρον, αῖνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,

Οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἐπος νηκερδεῖς ἔειπες·

510 Τῷ δέτ’ ἐσθῆτος δευήσεαι, ὅτε τεν ἄλλο,

“Ωγ ἐπέοιχ’ ἵκετην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,

Νῦν ἀτὰς ἡώθεν γε τὰ σὰ ράκει δυοπαλίξεις·

Οὐ γὰρ πολλαὶ χλαιναὶ, ἐπημοιβοί τε χιτῶνες

’Ενθάδε ἔννυσθαι, μία δὲ οἴη φωτὶ ἐκάστῳ.

515 Αὐτὰρ ἐπὴν ἐλάθησιν ’Οδυσσῆος φίλος υἱὸς,

“ Perrexitque currere ad naves: ego vero in vestimento illius

“ Jacui libenter; illuxit autem aureo-solio aurora.

“ Ita utinam nunc pubescerem, viresque mihi integræ essent;

“ Daret aliquis lenanam in stabulis subulcorum,

505 “ Utrumque, amicitia ac reverentia viri boni:

“ Nunc autem me despiciatui-habent, mala corpore vestimenta habentem.”

Hunc autem respondens, allocutus es Eumæe subulce;

“ O senex, narratio quidem tibi bona, quam dixisti;

“ Neque quid adhuc præter decorum verbum inutile locutus es:

510 “ Ideo neque veste indigebis, neque ulla alia-re,

“ Quarum decet supplicem miserum compotem-factum-esse,

“ Nunc ; at mane quidem tuis te pannis amicies;

“ Non enim multæ lenanæ, mutatoriæque tunicæ

“ Hic ad-induendum; una autem sola viro cuique.

515 “ At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,

501 Βῆ δὲ λίναι] Eæd. 509 ἔνισπεις] Eæd. 514 ἔννυσθαι] Eæd.

Ibid. φουκότοσσαν,] Pronunciabatur φου-
κούτοσσαν. Vide ad Il. β'. 267. et ς'. 153.

Ver. 501. Βῆ δὲ θέειν] Al. Βῆ δὲ λίναι.

Ver. 508. αῖνος μέν τοι ἀμύμων,] Δῆλον
δὲ ὅτι αῖνος παρὰ τοῖς Παλαιοῖς ἐ μόνον ἔπαι-
νος, ιες δὲ πολύτιμος Ὀδυσσεὺς, ὡς αἱ Σιερῆνες
[supra μ'. 184.] εἶπον, ἀλλὰ καὶ λόγος συμ-
βολικὸς ἐκ μύθου ἐσογίας περικίτειαν ἔχων
παραποτικήν. Eustath. Ita Hesiodus fa-

bulam Accipitris et Lusciniæ αἰνον appellat; ”Εγγ. καὶ Ἡμερ. I. 200.

Ver. 509. Οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἐπος
νηκερδοῖς ἔειπες·] Οὐ γὰρ παρὰ τὸ προσῆκον τὰ
κακὰ πηγόρευσας. Porphyri. Quæst. Home-
ric. 16.

Ibid. ἔπαις·] Al. ἔπικαις; et ἔνισπεις.

Ver. 511. ἀτιμάσαντα,] Vide supra ad
ζ'. 193. et ad Il. α'. 67.

Αὐτός τοι χλαινάν τε χιτῶνά τε, εἴματα δώσει,
Πέμψει δ', ὅπη σε κραδίν θυμός τε κελεύει.

"Ως εἰπὼν ἀνόργωσε· τίδει δ' ἄξιοι πυρὸς ἐγγὺς
Εὔην, ἐν δ' οἴāν τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.

520 "Ενδ' Ὁδυσεὺς κατέλεκτ· ἐπὶ δὲ χλαιναν βάλεν αὐτῷ
Πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἥ οἱ παρεχέσκετ' ἀμοιβᾶς,
"Εννυσθαι, ὅτε τις χειρῶν ἐκπαγλος ὄροιτο.

"Ως ὁ μὲν ἔνδ' Ὁδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
"Ανδρες κοιμήσαντο νενίαι· ἐδὲ συβάτη

525 "Ηνδανεν αὐτόδι κοῖτος, ὃνταν ἄπο κοιμηθῆναι.
"Αλλ' οὐδὲ ἔξω ἵων ὠπλίζετο· χαῖρε δ' Ὁδυσσεὺς,
"Οττι ρά οἱ βιότι περικήδετο, νόσφιν ἔοντος.

Πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺν περὶ σιβαροῖς βάλετ' ἄμοις,
"Αμφὶ δὲ χλαιναν ἑσσατ' ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνὴν,

530 "Αν δὲ νάκην ἐλεῖτ' αἰγὸς ἐτρεφέος μεγάλοιο·

" Ipse tibi lēnamque tunicamque, vestimenta dabit,

" Mittetque, quo te cor animusque jubet."

Sic locutus surrexit; ponebat autem ei prope ignem

Lectum, oviumque et caprarum pelles injiciebat.

520 Ibi Ulysses decubuit; injectit autem lēnam ipsi

Densam et magnam, quæ ei præbebat copiam-mutandi,

Ad-induendum, quando aliqua hyems terribilis orta esset.

Sic ibi quidem tunc Ulysses decubuit; apud ipsum vero

Viri cubuerunt juvenes: non autem subulco

525 Placuit illic lectus, ut a suis seorsum cubaret:

Sed is extra profectus armabat-se: gaudebat vero Ulysses,

Quod scilicet sibi facultatum curam-habebat, dum ipse abesset.

Primum quidem ensem acutum circum fortes posuit humeros;

Lēnam autem sibi circumdedit arcentem-ventos, valde densam;

530 Ac pellem sumpsit capræ bene-nutritæ magnæ:

519 ἵν δ' αἰγῶν τε καὶ οἴων] Eæd. 521 μαλακὴν] Eæd. hoc epitheton læ-
næ aptius.

Ver. 512. τὰ σὰ ῥάκεα δνοταλίξεις·] 'Αντὶ^τ, διὰ χειρὸς ἔξεις, ἀμφίσηη, συρράψεις· ἥ περιτινάξεις, περισχίψεις. Etymolog. Magn. in voce Δνοταλίξω.

Ver. 513. χλαιναι, ἰσημοιβοί τε χιτῶνες] Χλαιναι, χλαυμῆδες, τὰ ἔξωθεν περιβλήματα.

— Χιτῶνες, τὰ ἔσωθεν ἀνδρεῖα ἱμάτια. Schol.

Ver. 515. 516. 517. Αὐτὰρ ἵστην etc.] Desunt hi tres versus in MS. a Tho. Bent-

leio collato.

Ver. 517. θυμός τε κελεύει.] Al. καὶ θυ-
μὸς ἀνάγει.

Ver. 521. μεγάλην,] Al. μαλακὴν.

Ibid. παρεχέσκετ' ἀμοιβᾶς,] Πλατῖχε τὰς
ἀμοιβᾶς καὶ ἴναλλαγάς. Schol. Cæterum Barnesius edidit, legendumque pronun-
ciat, παρεχέσκετ' ἀμοιβᾶς· ut sit παρεκπιτο
ἀμοιβάin uti infra φ. 41. Κίστης ἵνι μεγά-
λοις· verum, ut opinor, auctoritate haud
satis idonea. Porro vir eruditus Tho.

Εἴλετο δ' ὁξὺν ἀκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
 Βῆ δὲ ἴμεναι κείων, ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
 Πέτρη ὑπὸ γλαφυρῆ εῦδον, Βορέω ὑπὸ ἰωγῆ.

Sumpsitque acutum jaculum, canum propulsatorem et virorum.
 Perrexit autem ire decubitus, ubi scilicet sues albis-dentibus
 Rupe sub cava dormiebant, Boreæ sub tegmine.

Bentleius in uno MS. scriptum reperit
 παρέχωσκεν ἀμοιβάς.

Ver. 527. νόσφιν ἔοντος.] *Al.* νόσφιν ἔοντι.

Ver. 528. ξίφος ὁξὺν περὶ σιβαροῖς βάλειτ'
 ὄμοισι,] Virgil.

Tum lateri atque humeris Tegeæum subligat
 ensem. *Aen.* VIII. 459.

Ver. 529. χλαιῖγαν ἵεσσατ'] Vide supra
 ad l. 296. *Al.* χλαιῖγαν ἵεσσατ'. Minus
 recte.

Ver. 550. νάκην] Δίξημα αἰγὸς δασύμαλλον. *Schol.*

Ver. 553. Βορέω ὑπὸ ἰωγῆ.] Ἰωγὴ, ἡ σκίτη — καὶ ὑπιώγαι δὲ, αἱ ὑπιώγωγαι καὶ σκίται. *Etyymolog. Magn.* Κυρίας ἐν Ἰωνίᾳ τῆς πνοῦς ἔστι, καὶ τῇ ἄγνωσθαι σημαίνοντος τὸ κλᾶσσαι, ἵωγὴ λοιπὸν ἡ τῆς πνοῦς ἄν εἰπει κλάσσαις. Ἐφη δὲ πε, “εὐδον Βορέω ὑπὸ ἰωγῆ,” ὅπερ ἄγνωται ἡ τῇ Βορέᾳ πνοή. *Porphyri. Quæst. Homeric.* 29. *Al.* ὑπὸ ἰωγῆς.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ο'.

Ταύτησις τῆς 'Ραψωδίας Ο'.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΝ Ἀθηνᾶ ὄναρ ἐπιτάσσει εἰς Ἰθάκην ἐπανελθεῖν προτρέπεται· ὃς δᾶρα παρὰ Μεγελάς λαβὼν πέμπεται· καὶ ἐμβαίνει μέλλων εἰς τὴν γαῖαν, Θεοκλύμενόν τινα Ἀργεῖον μάρτιν ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ Φεύγοντα· καὶ Εὔμαιος Ὁδυσσεῖ διηγεῖται, ὡς Φοίνικες αὐτὸν ληίσαμενοι ἐν Συρίᾳ νήσῳ, ἀπέδοντο Λαέρτῃ· καὶ ἡ Τηλεμάχεις ναῦς κατάγεται εἰς Ἰθάκην, καὶ ταύτην εἰς αὖτις ἀποπέμψεις, αὐτὸς πρὸς Εὔμαιον ἔρχεται.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἡ ΓΡΑΜΜΑ Ο'.

Ἐπιγραφαί.

Τηλεμάχος ἐπάνοδος· Μυτήνεων λόχος· Τηλεμάχος πρὸς Εὔρυαιον ἀφίξεις.

"Αλλως.

Οὐ, ἐπέβη Ἰθάκης Λακεδαιμονος ἐξ Ὀδυσσεῖδης.

Ἡ δὲ εἰς εὐρύχοος Λακεδαιμονα Παλλὰς Ἀθῆνη
"Ωιχεῖτ," Ὁδυσσῆος μεγαδύμε φαίδιμον νὶον
Νόστος ὑπομνήσθε, καὶ ὅτενέθεσα νέεσθαι.

IN spatiōsam vero Lacedæmonem Pallas Minerva
Ibat, Ulyssis magnanimi illustrem filium
De-reditu submonitura, et hortatura ut-rediret.

Ver. 1. Ἡ δὲ εἰς εὐρύχοος Λακεδαιμονα] Connectitur cum *Odyss.* v. 439. 440.

Ibid. εὐρύχοος Λακεδαιμονα] Sic Oraculum apud *Herodotum*;

—— Σπάστης οἰκήτος εὐρυχέειο.
Lib. VII. §. 220.

Cæterum nonnulli *Spartam* εὐρύχοος appellatam existimarent propter *Choreas*, quarum meminit *Plutarchus* in libro de *institutis Laconicis*. Alii vero εὐρύχοος exponunt simpliciter *latam*. Εὐρύχοος, φασὶ, λέγει — γῆν, τὴν εὐχωρον καὶ μιγάλην. *Eustath.* ad *Odyss.* μ'. 4. Quod et eo verisimilius videtur, quod alius terris idem epitheton sæpe tribuat Poëta. Vide supra ad δ'. 635. §. 4. et λ'. 255. Vir ta-

men eruditus *Isaacus Casaubonus* alteram sententiam amplectitur, reprehenditque *Athenæi Latinum Interpretē*, quod εὐρύχοος "agri spatiost" reddiderit. *Annotat.* in *Athenæum*, Lib. IV. cap. 3. *Clark.* Vid. ad *Il. β'*. 498. *Erm.*

Ver. 3. Νόστος ὑπομνήσθε, καὶ ὅτενέθεσα νέεσθαι.] Φρονεῖ γάρ ὡς εἰκὸς ὁ Τηλέμαχος, ἵν τῆς κατ' αὐτὸν Ἀθηνᾶς, καιρὸν εἶναι ηδη τῇ ιπαγλεῦτι αὐτῷ. *Eustath.*

"Ηδη γάρ μοι θυμὸς ἐίλεται οἴκαδ' ικέσθαι.
Infra ver. 66.

Vide ad *Il. α'*. 194.

Ibid. ὄτενέθεσα] Vide ad *Il. α'*. 338. x'. 55.

- Εῦρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέσορος ἀγλαὸν υἱὸν
 5 Εὔδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάς κυδαλίμοιο·
 "Ητοι Νεσορίδην μαλακῷ δεδημένον ὑπνῳ·
 Τηλέμαχον δὲ όχι ὑπνος ἔχε γλυκὺν, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 Νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατέος ἔγειρεν.
 'Αγχῆ δὲ ισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 10 Τηλέμαχ', ὡκὲ τῇ παλὰ δόμων ἄπο δὴν ἀλάλησαι,
 Κτήματά τε προλιπάν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 Οὕτω ὑπερφιάλες· μή τοι πατὰ πάντα φάγωσι,
 Κτήματα δαστάμενοι, σὺ δὲ τηῦσίν οὖδον ἔλθης.
 'Αλλ' ὅτρυνε τάχισα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
 15 Πεμπέμεν, ὥφελέ τῇ οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμης·

Invenit autem Telemachum et Nestoris inclytum filium

- 5 Cubantes in vestibulo domus Menelai illustris;
 Nestoridem quidem molli domitum somno;
 Telemachum autem non somnus tenebat dulcis; sed eum in animo
 Noctem per placidam curae de-patre excitabant.
 Prope autem stans allocuta est cæsia-oculis Minerva;
 10 "Telemache, non amplius bene a tua domo diu aberras,
 " Possessionibusque relictis, virisque in tuis ædibus,
 " Ita superbis; cave ne tibi omnia comedant,
 " Possessionibus divisis, tu autem inane iter feceris.
 " Sed hortare citissime bello-strenuum Menelaum,
 15 " Ut te dimittat; ut adhuc domi eximiam matrem invenias:

8 ἔγειρε] F. ἔγειρε] A. L. sine ν. non bene. 10 τῆλα] R. vid. not. 12
 φάγωσιν] Edd. male.

Ver. 5. Εὔδοντ' ἐν προδόμῳ] Quoniam infra ver. 7. legitur, Τηλέμαχον δὲ όχι ὑπνος ἔχε γλυκύν, ideo vocem Εὔδοντ' hoc in loco non Εὔδοντε, (uti exponit Scholiastes,) sed Εὔδοντα intelligendam contendit Barnesius: scilicet ut ad Pisistratum solum referatur. Sed nihil opus. Primo enim vox Εὔδων de eo qui ad somnum captandum decubuerit, (ut opinor,) satis recte dici potest: Deinde istud, Τηλέμαχον δὲ όχι ὑπνος ἔχε γλυκύν, ver. 7. non impedit quin paululum dormierit Telemachus, etsi non, (ut Nestoris filius) μαλακῷ διδυμένος ὑπνῳ. Similiter de Jove dicit Poëta, Iliad. a'. 611. "Ενθα κάθεινδ' ἀναβάς· de eodem autem statim deinceps, β'. ver. 2. Δία δὲ ὡκὲ ἔχε νήδυμος ὑπνῳ.

Ver. 8. μελεδήματα πατέος ἔγειρεν.] Barnesius aliique vertunt, "curas de patre ex-citabat." Sed ad vocis ἔγειρεν significatiōnem rectius (ut opinor) interpreteris, "curæ de patre eum e somno excitabant;" sive, "insomnem reddebat." Vide supra ad γ'. 48. et ad Iliad ψ'. 234. ω'. 344.

Ver. 10. ἄπο δὴν ἀλάλησαι,] MS. a Tho. Bentlicio collatus, ἄπο τῆλα ἀλάλησαι. Atque ita in commentario citat Eustathius. Clark. Sic et ed. Rom. idque mihi properter τὸ ἔτι melius videtur, cui τὸ δὴν non sat satis aptum est. Ern.

Ver. 15. Κτήματα] Al. Χούματα.
 Ibid. τηῦσίν] Vide supra ad γ'. 316.

"Ηδη γάρ ρα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εύρυμάχω γήμασθαι ὁ γὰρ περιβάλλει ἄπαντας
Μνησῆρας δώροισι, καὶ ἐξάφελλεν ἔεδνα·

Μή νῦ τι, σεῦ ἀέκητι, δόμων ἐκ πτῆμα φέρηται.

20 Οἰσθα γὰρ οῖος θυμὸς ἐνὶ σήθεσσι γυναικός·

Κείνε βέλεται οἶκον ὄφελλειν, ὃς πεν ὅπιοι,

Παιδῶν δὲ προτέρων καὶ καριδίοιο φίλοιο

Οὐκέτι μέμνηται τεθνήτος, ὃδε μεταλλᾶ.

Ἄλλὰ σύγ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἔκαστα

25 Δυωάων, ἥτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,

Εἰσόκε τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.

"Ἄλλο δέ τοι γε ἔπος ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ·

Μνησῆρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆς λοχόωσιν

'Ἐν πορθμῷ Ιδάκης τε, Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,

" Jam enim paterque fratresque jubent

" Eurymacho nubere; is enim superat omnes

" Procos donis, et exaugere-solet sponsalia:

" Nequod, te invito, ex ædibus bonum efferatur.

20 " Scis enim, qualis animus in pectoribus mulieris;

" Illius vult domum augere, qui duxerit;

" Filiorum autem priorum, et mariti-cui-virgo-nupserat dilecti,

" Non amplius recordatur mortui, neque inquirit.

" Sed tu ubi-veneris ipse committas singula

25 " Famularum ei, quæcunque tibi optima videatur esse,

" Donec tibi ostenderint dī illustrem uxorem.

" Aliud autem tibi verbum dicam; tu vero repone animo;

" Procorum tibi diligenter optimates insidiantur

" In freto Ithacæque, Samique asperæ,

18 ἔεδνα] Edd. vid. not. 26 φαίνωσι] R. 27 τοι ἔπος] F. A. L. male.

Ver. 16. "Ηδη γάρ ἡ πατήρ τε] Hinc Vulgg. ἔεδνα. Clark. Recte Barnes. Edd. Ovidius: vulgg. aliis locis pariter ἔεδνα habent, sed parum constanter. Ern.

Me pater Icarius viduo discedere lecto
Cogit, et immensas increpat usque moras.
Hroïd. Epist. I. 81.

Vide Strabonem, *Geograph.* Lib. X. pag. 708. al. 461.

Ibid. πατήρ] Ικάριος ὁ Οἰβάλης. *Schol.*

Ver. 17. γήμασθαι] Vide supra ad λ'. 272.

Ver. 18. ἔεδνα] Ita Barnesius. Nempe ut ἥλιος, ἥλιος ἔρση, ἔρση ita ἔδνον, ἔεδνον.

Vulgg. καὶ οὐκέτι μέμνηται] Euripid.

Ver. 22. Παιδῶν δὲ προτέρων καὶ καριδίοιο φίλοιο Οὐκέτι μέμνηται] Euripid.

" Απίττειν' αὐτὴν, ἥτις ἄνδρες τὸν πάρος

Καινοῖσι λίπτοις ἀποβαλλεῖται πάλλον φιλεῖ.

Troud. ver. 662.

Παλαιὰ καινῶν λίπτεται καθευμάτων,

Id. Medea, ver. 76.

Ubi Scholiastes hunc Homeri locum citat

30 Ἰέμενοι κτεῖναι, τρὶν πατρίδα γαῖαν ἵκεσθαι.
 Ἀλλὰ τά γ' ἐκ οἴώ πρὶν καὶ τινα γαῖαν καθέξει
 Ἀνδρῶν μνησῆρων, οἵ τοι βίοτον κατέδεσσιν.
 Ἀλλὰ ἑκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέαν νῆα,
 Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν πέμψει δέ τοι ἔρον ὅπισθεν
 35 Ἀδανάτων, ὃς τις σε φυλάσσει τε ρύεται τε.
 Αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
 Νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἐταίρους·
 Αὐτὸς δὲ πρώτισα συβάτην εἰσαφικέσθαι,
 "Ος τοι ὑῶν ἐπίερος" ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἴδεν.
 40 Ἔνδα δὲ νύκτ' ἀέσαι τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἶσω
 "Αγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 Οὔνεκά οἱ σῶς ἐσσὶ, καὶ ἐκ Πύλας εἰλήλαθας.
 "Η μὲν ἄρ' ὡς εἰπώστ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν" Ολυμπον.

50 "Cupientes occidere, antequam in patriam terram veneris.
 " Sed ea scilicet non futura puto: prius etiam aliquem terra detinebit
 " Virorum procorum, qui tibi victimum devorant.
 " Sed longe ab insulis abstine bene-fabricatam navem,
 " Cumque nocte simul naviga: mittet autem tibi ventum-secundum
 35 " Immortalium, quicunque te custoditque, tueturque.
 " At ubi ad primum littus Ithaca perveneris,
 " Navem quidem in urbem mitte et omnes socios:
 " Ipse vero primum subulcum adi,
 " Qui tibi suum custos est, simulque tibi bene-vult.
 40 " Illic autem noctem perage; eum vero mitte in urbem
 " Nuncium laturum prudenti Penelopæ;
 " Quod ei salvus sis, et ex Pylo veneris."
 Hæc quidem sic locuta abiit ad magnum Olympum.

32 οἵ τε βίοτοι] F. A. 1. R. 39 δοθ' ὑῶν] R. male.

Ver. 25. τεθνητος,] Vide ad Il. β'. 818.
 Al. τεθνεότος.

Ver. 27. σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ] Virgil.

— tu condita mente teneto. Aen. III. 388.

Ver. 28. Μνησῆρων σ' ἐπιτηδεῖς] Vide supra ad δ'. 842. etc.

Ver. 29. Ἐπιθεμῶ τ' Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παιπαλοίσ-
 ισης εἰνὶ θάλασσα ἕπο γῆς περιχομένην· ισθ-
 μὸς δὲ εἰνὶ γῆ ὑπὸ θαλάσσης περιχωρένη.

Schol. Ibid. Σάμοιό τε παιπαλοίσησσις,] Σάμον δὲ,
 τὴν γῆν Κεφαλληνίαν ὡς καὶ ὅταν φῆ. "Ἐγ-

" πορθμῶ τ' Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παιπαλοίσ-
 " οις." Τῷ γὰρ ἐπιδέτῳ τὴν ὁμωνυμίαν δί-
 σταλταί, ὡς ἐπὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐπὶ τῆς
 νήσου, τιθέσις τένομα. Τετραπόλις γὰρ ὅστις
 τῆς νήσου, μία τῶν τεττάρων ἐστὶν ἡ καὶ Σάμος
 καὶ Σάμην καλεμένη, καθ' ἐκάπερον τένομα
 ὁμωνυμίσσα τῇ νήσῳ. Strabo, Geograph.
 Lib. X. pag. 695. al. 453. Apollodorus
 autem, notante Strabone, ibid. insulam
 non Σάμην, sed Σάμον semper appellatam
 contendit. Vide supra ad α'. 246. Cae-
 terum quod hic ait Scholiastes, Τὴν Σάμην

- Αὐτὰρ ὁ Νεισορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνος ἔγειρεν,
 45 Λάξ ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῆδον ἔειπεν·
   "Εγρεο, Νεισορίδη Πεισίρετε, μάνυχας ἵππος
   Ζεῦζον ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὅφεα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
   Τὸν δ' αὖ Νεισορίδης Πεισίρετος ἀντίου ἥνδα·
   Τηλέμαχ', ὃπως ἐσὶν, ἐπειγομένος περ ὁδοῖο,
 50 Νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάσαν· τάχα δ' ἔσσεται ἡώς.
   "Αλλὰ μέν", εἰςόπει δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη
   "Ηεως Ἀτρείδης, δερικλειτὸς Μενέλαος,
   Καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
   Τε γάρ τε ξεῖνος μιμούσκεται ἥματα πάντα
 55 Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὃς κεν φιλότητα παράσχῃ.
   "Ως ἔφατ· αὐτίκα δὲ χρυσόνδρονος ἥλυσθεν ἡώς.

At hic Nestoridem ex dulci somno excitavit

- 45 Calcitrando pede motum; et ei verbum dixit;
   " Surge, Nestoride Pisistrate, solidos-ungulis equos
   " Junge currui subducens, ut conficiamus iter."
   Hunc autem Nestorides Pisistratus contra allocutus est;
   " Telemache, nequaquam licet, festinantes quamvis ad-iter,
 50 " Noctem per tenebrosam aurigare; cito autem aderit Aurora.
   " Sed mane, dum dona ferens in currum posuerit
   " Heros Atrides, hasta-inclitus Menelaus,
   " Et verbis mitibus compellatum dimiserit.
   " Etenim hospes recordatur dies omnes
 55 " Viri hospitalis, qui amicitiam præbuerit."
   Sic dixit: statim autem aureo-solio venit Aurora.

47 πρήσσωμεν R.

ἥρηκε Σάμον διὰ τὸ μέτρον plane nihil est.
 Alibi enim occurrit vox Σάμες.

Μισσηγῆς δὲ Σάμες τοι καὶ Ιμβρὸς παταλούσσης.
Iliad. ἀ'. 78.

Ubi facile scribere potuisset Poëta Σάμης,
 si ita oportuisset.

Ver. 39. ὅμως δέ τοι ἡπτα σίδεν.] Vide
 supra ad γ'. 405.

Ver. 45. Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰπῆσθ' ἀπέβη] Virgil.

Sic fatus, nocti se immiscuit atræ.
Aen. IV. 570.

Ver. 44. ἔγειρεν,] Scr. videtur ἔγειρε,
 quia sequitur λάξ. Ern.

Ver. 47. πρήσσωμεν ὁδοῖο.] In vulgatis

editum est πρήσσωμεν. Verum cum in omnibus editionibus legatur πρήσσωμεν,
 πρήσσησιν, *Iliad.* ἀ'. 264. *Odyss.* γ'. 476. ὁ'. 219. ubi idem fere hemistichium occurrit; etiam hic πρήσσωμεν edidi. Clark. At πρήσσωμεν est in edd. Flor. Alld. Lov. item Amst. 1650. etc. Πρήσσωμεν est ex ed. R. unde in alias fluxit, etiam Barnesianam. Schol. min. tamen agnoscent hanc lectionem, et interpretantur πρεπάσσωμεν. Infra ver. 219. omnes, etiam Rom. habent πρήσ-
 σσωμεν ὁδοῖο. Ern.

Ver. 50. Νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάσαν.] Con-
 jicit Dna Dacier hoc eadem accidisse noc-
 te quam supra depegit Poëta;

Νὺξ δ' ἄρετος πακὴ σποτομῆνος, etc.

§. 457.

- 'Αγχίμολον δέ σφ' ἥλθε βόὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 'Αντας ἐξ εὐνῆς, 'Ελένης παιδὸς καλλικόμοιο.
 Τὸν δ' ὡς ὅν ἐνόησεν 'Οδυσσῆος φίλος νιὸς,
 60 Σπερχόμενός Ῥα χιτῶνα περὶ χροῖ σιγαλόεντα
 Δῦνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ σιβαροῖς βάλετ' ὄμοις
 "Ηρως· βῆ δὲ θύραζε, παιρισάμενος δὲ προσηύδα
 Τηλέμαχος, φίλος νιὸς 'Οδυσσῆος θείοιο.
 'Ατρείδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
 65 "Ηδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 "Ηδη γάρ μοι θυμὸς ἔέλθεται οἴκαδ' ικέσθαι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βόὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Τηλέμαχ', τῷ σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐγύξω
 'Ιέμενον νόσοιο· νεμεσοῦμαι δὲ καὶ ἄλλῳ

Prope autem ad eos venit bello strenuus Menelaus,
 Ubi surrexit e lecto, Helena a comas-pulchra.
 Hunc autem postquam animadvertisit Ulyssis dilectus filius,
 60 Festinans utique tunicam circum corpus splendidam
 Induit, et magnum pallium fortibus injecit humeris
 Heros: ivit autem foras, astansque allocutus est
 Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini;
 "Atride Menelaë Jovis-alumne, princeps populorum,
 65 "Jam nunc me dimitem dilectam in patriam terram;
 "Jam enim mihi animus cupit domum ire."
 Huic autem respondit deinde bello strenuus Menelaus;
 "Telemache, non te ego in multum tempus hic detinebo
 "Cupientem redditus: succenseo autem et alii

63 Versus hic abest ab ed. R.

ideoque hoc in loco noctem διοφερὴν appellatam existimat: scilicet ut dicat Pisistratus, "nocte tam obscura et intempesta iter nullo modo instituendum esse." Sed male. Neque enim Epitheton διοφερὴν omnino noctem intempestam, aut solito obscuriorum denotat; sed omni nocti in universum tribuitur; neque, ut de eadem ipsa nocte hæc intelligentur, ulla videtur ratio. Re vera hoc dicit Pisistratus, "noctem, (non "istam utique, sed omnem,) ad iter faciendum, tempus esse omnino inidoneum."

Ver. 51. ἐπιδίφρια] 'Επὶ τὸν δίφρον τιθέμενα, ή τὸ ἄρμα. Schol.

Ver. 60. Σπερχόμενός Ῥα χιτῶνα] Virgil.

Consurgit —, tunicaque inducit artus.

Æn. VIII. 457.

Ver. 62. παιρισάμενος δὲ προσηύδα] Al. παιρισάμενος δ' ἐπος, πῦνα.

Ver. 63. Τηλέμαχος,] Deest hic versus in nonnullis editionibus, itemque in MS. a Tho. Bentleio collato. "Ac certe," inquit Henricus Stephanus, "malim abesse, quod supervacaneus videatur." Clark. Recte Stephanus. Nam Telemachus jam nominatur ver. 59. *Ern.*

Ver. 69. 70. νεμεσοῦμαι δὲ καὶ ἄλλῳ 'Ανδρὶ etc.] Apud Dionysium Halicarnassensem, περὶ τῆς Ομέρου παιώνεως, §. 19. sub initio, contrahuntur hæc in unum versum, hoc modo;

- 70 Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὃς καὶ ἔξοχα μὲν φιλέησιν,
"Εξοχα δὲ ἐχθαιρησιν ἀμείνω δὲ αἰσιμα πάντα.
Ἴσον τοι κακὸν ἐσθ', ὃς τ' ἐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
Ξεῖνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκῃ.
Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
75 Ἀλλὰ μέν, εἰςόκε δῶρα φέρων ἐωιδίφρια θεία
Καλὰ, σὺ δὲ ὁ φθαλμοῖσιν ἴδης εἴπω δὲ γυναιξίν,
Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἐνδον ἐόντων.
Ἀμφότερον, κῦδος τε καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,
Δειπνήσαντας ἵμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν. [γος,
80 Εἰ δὲ ἐθέλεις τρεφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον "Ἄρ-
"Οφρα τοι αὐτὸς ἔπαμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,

- 70 " Viro hospitali, qui immoderate quidem diligit,
" Immoderate autem oderit; meliora nempe æquabilia omnia.
" Æquale sane malum est, qui et nolentem redire
" Hospitem impellat, et qui ire-festinautem detineat.
" Oportet hospitem præsentem amice-tractare, volentem autem dimittere.
75 " Sed mane, dum dona ferens in currum posuero
" Pulchra; tu autem oculis videris: dicam vero mulieribus
" Jentaculum in ædibus ut-parent abunde ex intus existentibus.
" Utrumque, gloriaque et splendor, et utilitas est,
" Pastos ire multam super immensam terram.
80 " Sin vis divertere in Hellada, et medium Argos;
" Ut te ipse sequar; subjungam autem tibi equos,

Καὶ δὲ ἄλλῳ νεμεσῷ, ὃς καὶ ἔξοχα μὲν φιλέησιν.

Vide ad ver. 70.

Ver. 70. ὃς καὶ ἔξοχα μὲν φιλέησιν, "Εξο-
χα δὲ ἐχθαιρησιν] Τῆς δὲ Ομήρου σοφίας κα-
κῶν καταματεῖ ἵσι δείγματα, ὅπις καλὰ
καὶ ἀλλὰ σοφῶν ἀνδρῶν ἀποφθέγματα πε-
νταφώνησιν· οἷον τὸ — Μηδίν ἄγαν· "Καὶ δὲ
" ἄλλῳ νεμεσῷ, ὃς καὶ ἔξοχα εἰτο·" Dionys.
Halicarn. περὶ τῆς Ομήρου ποίησις, §. 19.
Euripides.

Χεῖν γὰρ μετρίας ἄλληλας
Φιλέσις θνητὸς ἀναπίγνασθαι,
Καὶ μὴ τρέσθαις μυιὸν λύσκης.
Hippolyt. ver. 255.

Ver. 71. ἀμείνω δὲ αἰσιμα πάντα.] Ἐγγύς
ἵσι τῷ ιπποῖ, ὃς πάντων μέτρον ἔρισον. Eustath.

Ver. 73. ἐποτρύνῃ, — κατερύκῃ.] All. ἐπο-
τρύνῃ, — κατερύκῃ.

Ver. 74. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθ-
έλοντα δὲ πέμπειν.] Sic apud Theocritum:

Μηδὶ ξεινοδόκον κακὸν ἔμειναι· ἄλλὰ τραπέζα
Μυλίσαντ' ἀποτέμψαι, εἰτα ἐθέλωντι νέεσθαι.
Idyll. XVI. 27.

— ne sit mora; mitte volentem.

Ovid. Fast. Lib. IV. ver. 269.

Καὶ οἱ γε ἄνθρωποι ὑποδέχονται αὐτὴν [χε-
ιλόδονα] κατά τὸν τῆς Ομηροῦ ξενίας θερμὸν,
ὅς κλείει καὶ φιλεῖν τὸν παρόντα, καὶ ἵναι
βαλόμενον ἀποτίμεταιν. Elian. de Animal.
Lib. I. cap. 52.

Ver. 76. 77. γυναιξὶν, Δεῖπνον] Scr. γυ-
ναιξὶ, ut ver. 95. κέλευσε Δεῖπνον. Ern.

Ver. 78. Ἀμφότερον, κῦδος τε καὶ ἀγλαΐη,
καὶ ὄνειαρ, Δειπνήσαντας ἵμεν] Τετίσι τὸ
τῆς ξεῖνος διεπνήσαντας ὑποχωρῆσαι εἰς ὅδον,
ὄνειρο μὲν τῷ ξενοδοχηθέντι δια τὸ φαγεῖν· —
κῦδος δὲ καὶ ἀγλαΐα τῷ ξενοδοχήσαντι. Eustath.
Atqui utrumque videtur τῷ ξενοδ-

- Αἰσαὶ δὲ ἀνδρώπων ἡγήσομαι· όδε τις ἡμέας
 Αὕτως ἀποπέμψει, δώσει δέ τι ἐν γε φέρεσθαι,
 Ἡ τινὰ τριπόδων εὐχάλκων, ἡὲ λεβήτων,
 85 Ήὲ δύ δημιόντες, ἡὲ χρύσειον ἄλεισον.
 Τὸν δὲ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 Ἀτρεΐδη Μενέλαος διοτρεφὲς, ὅρχαμε λαῶν,
 Βέλομαι ἥδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ· (ἢ γὰρ ὅπισθεν
 Οὔρον οἴων κατέλειπον ἐπὶ πτεάτεσσιν ἐμοῖσι·)
 90 Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος, αὐτὸς ὅλωμαι,
 "Η τί μοι ἐκ μεγάρων πειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.
 Αὔταρ ἐπεὶ τόγ' ἀκοστε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Αὔτικ' ἄρ' ἡ ἀλόχω ἥδε δμαῆσι κέλευσε,

"Et ad urbes hominum ducam: neque quisquam nos
 "Incassum remittet; dabit autem aliquid unum saltem ferendum;
 "Aut aliquem tripodum bene-aeratorum, aut lebetum,
 85 "Aut duos mulos aut aureum poculum."
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 "Atride Menelaë Jovis-alumne, princeps popolorum,
 "Volo jam redire ad nostra; (non enim pone
 "Custodem discedens reliqui apud possessiones meas:)
 90 "Ne patrem deo-parem quærens, ipse peream,
 "Aut aliquod mihi ex aedibus supellectile pereat."

At postquam hoc audiisset bello strenuus Menelaus,
 Statim suam uxorem et famulas jussit,

84 εὐχάλκων] Edd. vett. recte.

χηθέντι tribuendum. Cæterum Scholias-
 tes κῦδος hic exponit παράσημα Φυκῆς.

Ver. 79. Δειπνήσαντας] Vide supra ad
 δ'. 555.

Ver. 80. ἀν' Ἑλλάδα καὶ μίσον "Ἄργος,]
 Ποιητικῶ δὲ τινὶ σχῆματι συγκαταλέγειν τὸ
 μέρος πῶ ὅλῳ φασι τὸν "Ομηρον ὡς τὸ "ἀν'
 "Ἑλλάδα καὶ μίσον "Ἄργος." Strabo, Geo-
 graph. Lib. VIII. p. 524. al. 340. Vide
 autem supra ad α'. 344. et ad Il. β'.
 528.

Ver. 81. "Οφρα τοι αὐτὸς ἵτωμαι,] Τὸ δὲ
 "οφρα ἵτωμαι ἀπὸ κοινῆ ἔχει χρεωτικῶς τὸ
 "μένι εἰσόκε," [supra ver. 75.] οἷον "Ἀλλὰ
 μένι εἰσόντες δῶρα φίσω καλά· εἰ δὲ ἴθεισι,
 μένι δηλαδὴ, οφρα τοι αὐτὸς ἵτωμαι. Eu-
 stath.

Ver. 85. Αὕτως ἀποπέμψει] Ita omnes.
 Quod tamen, ut opinor, ferri non potest.

Barnesius quidem *Anapæstum* quovis in
 loco pro *Dactylo* adhiberi posse contendit. Verum ejus rei exemplum alibi
 apud Homerum non occurrit. In versu
 enim isto quem hic citat vir eruditus,
Odyss. C. 289. "Οπλισσόν τ' ἦτα, καὶ ἄγγε-
 σιν —, pes tertius, "ἴα καὶ" non est *Anapæstum*, quippe vox ἦτα me-
 diani natura producit. Et in aliis locis
 a Barnesio ibi (ad *Odyss.* β'. 289.) citatis;
Βοέντος καὶ Ζίφρος — Iliad. i. 5. Νέα μέν
 μοι κατέταξε — *Odyss.* i. 283. "Ιέρευν δὲ σύ-
 ας — φ. 181. pedes isti "Βοέντος," "Νέα
 "μένι," "Ιέρευ," non sunt *Anapæsti*, sed
Spondai; pronunciando nimis, Βόέντος, Νέα μένι, Ιέρευ. Ideoque hoc in loco erro-
 rem aliquem latere crediderim. Vide ad
 β'. 289. Quænam autem vera demum sit
 lectio, non liquet. Clark. In receptioni-

- Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἔνδον ἔοντων.
- 95 Αγχίμολον δέ οἱ ὥλθε Βοηθοίδης Ἐτεωνέν,
- ‘Αντας ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ ό πολὺ ναῖεν ἀπ’ αὐτῷ·
- Τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
- ‘Οπτῆσαι τε κρεῶν· ο δ’ ἄρ’ ὡκ ἀπίδησεν ἀκόσας.
- Αὐτὸς δ’ ἐς δάλαμον κατεβήσατο κηώντα,
- 100 Οὐκ οἶσ, ἄμα τῷγ ‘Ελένη κίε καὶ Μεγαπένθης.
- ‘Αλλ’ ὅτε δὴ ρ̄ ἵκανον, ὅδ’ οἱ κειμήλια κεῖτο,
- ‘Ατρείδης μὲν ἔπειτα δέως λάβεν ἀμφικύπελλον,
- Τίον δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε ἄνωγεν
- ‘Αργύρεον· ‘Ελένη δὲ παρίσατο φαριαμοῖσιν,
- 105 ‘Ενδ’ ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ὃς κάμεν αὐτή.

Jentaculum in ædibus parare abunde ex intus existentibus :

- 95 Prope autem ad ipsum venit Boëthœdes Eteoneus,
Ubi-surrexisset e lecto; quippe non procul habitabat ab ipso:
Hunc ignem accendere jussit bello strenuus Menelaus,
Assareque carnes; is vero non inobsequens-fuit, ubi audivisset.
Ipse autem in thalamum descendit odoratum,
- 100 Non solus; simul cum-ipso Helena ivit et Megapenthes.
Sed quando jam pervenissent, ubi ei bona-recondita jacebant,
Atrides quidem deinde poculum cepit rotundum,
Filium autem craterem portare Megapenthem jussit
Argenteum: Helena vero astitit arcis,
- 105 Ubi erant ei pepla omnigeno-artificio-varia, quæ elaboraverat ipsa.

101 ὥδιοι] Edd. vett. vid. not.

bus quibusdam, ut Amst. 1650 est: αὐτῶς
ἀμφίκυψι, nescio qua auctoritate. Ipsa
quidem hæc lectio non absurda. Ern.

Ver. 85. ‘Ηι δύ δημόνες,] ‘Εν δὲ τῷ, “δύ
“δημόνες,” δύο μὲν λέγει διὰ τὴν ἔνωρθα.
Οὐ γὰρ ικελπτίζον οἱ ἄνωες τότε. Eustath.
Atqui equos celeres tunc in usu fuisse li-
quet ex Iliad. o'. 679. etc.

Ver. 97. 98. Τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε — ‘Οπ-
τῆσαι τε κρεῶν] “Mallem hic,” inquit
Barnesius, “legere ‘Οπτῆσαι κρεῶν, ut sen-
sus sit, “Ignem jussit accendere, Ad as-
“sandum carnes.”” Sed male. Clark.
‘Οπτῆσαι κρεῶν, attice dixit, ut monet Eu-
stath. Ern.

Ibid. κῆαι] Al. κῆσαι.

Ver. 101. ἵκανον, ὥδιοι κειμήλια κεῖτο.]
Ita edidit Barnesius. Vulgg. ὥδιοι. Quod
versum perimit: nam ἵκανον medium sem-

per producit. Cæterum MS. a Tho.
Bentleio collatus habet ὥδιοι κειμήλια κεῖτο.
Clark. In ὥδιοι, οἱ, aut est διττογραφία, dua-
bus lectionibus in unam contractis, aut,
quod magis placet, ὥδιοι plene scriptum est,
ut multa multis locis similiter, de quo jam
passim admonuimus, pronunciandū ὥδιοι
οἱ, ut recte a Burnesio editum est. Ern.

Ver. 102. et 120. ἀμφικύπελλον.] Κατὰ
τὸν Δειπνοσοφιστὴν, [Athēnæum, Lib. XI.
cap. 9.] ἀμφικύπελλον δὲν ἄλλο σημαίνει,
ἢ οἵ τινες ἀμφίκυρτον. Σιληνὸς δὲ, τὸ μὲν ἱχον
ἄτα. Eustath. Ubi plures hujus vocis
interpretationes affert. Vide et ad Il. a'.
584.

Ver. 104. φαριαμοῖσιν,] Τοῖς κιβωτοῖς.
Schol.

Ver. 109. διὰ δάματος,] Eustathius vi-
detur legisse διὰ δάματα.

Τῶν ἔν' ἀειφαμένη· Ελένη Φέρει, δῖα γυναικῶν,
“Ος κάλλισος ἔην ποικίλμασιν, ἡδὲ μέγισος·
‘Ασηρὸς δὲ ὡς ἀπέλαμπεν, ἐκείτο δὲ νείατος ἄλλων.
Βὰν δὲ οὐναὶ προτέρω διὰ δάματος, ἔως ἵκοντο

110 Τηλέμαχον τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Τηλέμαχ', ἥτοι νόσου, ὅπως Φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς,
“Ως τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδεπος πόσις” Ήρης.
Δώρων δέ, ὅστ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ πειμήλια κεῖται,
Δώσω ὁ κάλλισον καὶ τιμητατόν ἐξι·
115 Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
‘Εσίν ἄπας, χρυσῷ δέ ἐπὶ χείλεα κενράμανται·
“Ἐγον δέ ‘Ηφαιστοι· πόρεν δέ εἰ Φαιδίμος ἔρως,

Horum unum sublatum Helena ferebat, præstantissima mulierum,
Quod pulcherrimum erat ornatu-versicolori, et maximum;
Stella autem veluti resplendebat; jacebat vero ultimum omnium.

Perrexerunt autem ire ulterius per domum, donec pervenissent

110 Ad Telemachum: hunc autem allocutus est flavus Menelaus;
“Telemache, sane redditum, quemadmodum animo tuo cupis,
“Sic tibi Jupiter perficiat, altitonans maritus Junonis.

“Donorum autem, quotquot in mea domo recondita jacent,

“Dabo, quod optimum et pretiosissimum est:

115 “Dabo tibi craterem elaboratum; argenteus autem

“Est totus, auro vero labra munita sunt;

“Opus vero Vulcani: donavit autem illum *mīhi* Phædimus heros,

109 εἰως] R. 114 ἵστη] F. male.

Ibid. εἰως ἵκοντο] “En,” inquit Barnesius, “Amphibrachys in Sexto loco.” Minus recte. Pronunciabatur enim ac si scriptum fuisset ὡς ἵκοντο vel ὡς ἵκοντο. Vide ad Il. 6. 559. Al. εἰως ἵκοντο. Quod vix ulla ratione ferri potest.

Ver. 115. Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον] Virgil.

Ipsius Anchise longævi hoc munus habebis, Cratera impressum signis, quem Thracius olim Anchise genitori in magno munere Cisseus Ferre sui dederat monumentum et pignus amoris. *Æn.* V. 535.

Ibid. κρητῆρα τετυγμένον] Quoniam Menelaus Telemacho δίπας ἀμφικύπτειλον ipse tradere dicatur, infra ver. 120. ideo per κρητῆρα τετυγμένον hoc in loco poculum istud intelligit Dna Dacier. “Ho-

“mère” inquit “donne ici le même nom à la coupe que Menelas met entre les mains de Telemaque, et à l’urne que Megapenthes met à ses pieds; car il appelle l’une et l’autre κρητῆρα.” Quod nullo modo ferri potest. Apertissime enim apud Poëtam distinguitur Poculum a Cratere permultis in locis, præsertim autem hic ver. 102. 103. et ver. 120. 121.

Ibid. τετυγμένον] Vide ad Il. Σ. 488.

Ver. 117. “Ἐγον δέ ‘Ηφαιστοι·] Διῆ δὲ διέσασθαι πρὸς ὑπερβολὴν εἰρημένοι τὸ, “‘Ηφαίστος τε ἔργον,” ὡς λέγεται. Αθηνᾶς ἔργα, τὰ καλά, καὶ Χαρίτων, καὶ Μεσῶν ἵπει ὅτι γε οἱ ἄνδρες [Σιδῶνοι] ἡσαν καλλίτεχνοι, διλοῦτον κρατῆρα ἱπταῖν ὃν ὁ Εὔντος ἔδωκεν ἀντὶ Λυκάδονος. Φησὶ γὰρ [Il. Ψ. 742.] — κάλλος λειπεῖται πάσαν ἵπταιν Πολλὸν, ιστὶ Σι-

Σιδονίων Βασιλεὺς, ὅδ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
Κεῖσέ με νοσήσαντα τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.

120   “Ως εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
“Ἡρως Ἀτρεΐδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
Θῆκ' αὐτῷ προπάροιδε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης
‘Ἄργυρεον· Ἐλένη δὲ παρίσατο καλλιπάρογος,
Πέπλον ἔχοσ' ἐν χερσὶν, ἐπος τ' ἔφατ', ἐκ τὸνόμαζεν”

125   Δῶρόν τοι καὶ ἔγώ, τέκνου φίλε, τότο δίδωμι,
Μνῆμ' Ἐλένης χειρῶν· πολυηράτε ἐς γάμος ὥρην,
Σῇ ἀλόχῳ φορέειν τείας δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ¹
Κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο

“ Sidoniorum rex, quando ejus domus suscepit

“ Illic me in-reditu-profectum: tibi autem volo hoc præbere.”

120   Sic locutus, in manibus ponebat poculum rotundum

Heros Atrides; craterem vero splendidum

Posuit ante ipsum ferens fortis Megapenthes

Argenteum: Helena autem astitit genas-pulchra,

Peplum habens in manibus, verbumque dixit, et compellabat;

125   “ Donum tibi et ego, fili dilecte, hoc do,

“ Monumentum Helenæ manuum, optabilium in nuptiarum tempus,

“ Tuæ uxori gestandum; interim vero dilectam apud matrem

“ Jaceat in domo; tu autem mihi gaudens perveneris

119 ἐπάσσαι] Edd. vett.

“ δόνες πολυδαιδαλοι εῦ πᾶσκησαν.” Strabo, νοσήσαντα etiam cum vocula κεῖσε conjuncta, ubi sensu vulgato plane usurpatur;

Ibid. πόρεγ δέ ἐ Φαῖδηρος ἡρως, Σιδονίων βασιλεὺς,] Vide supra ad Ὅ. 617.

Ver. 118. ἀμφεκάλυψεν] Scr. ἀμφεκάλυψε. Ern.

Ver. 119. Κεῖσέ με νοσήσαντα] Barnesius vocem νοσήσαντα hoc in loco non “rever-sum,” sed “profectum,” vertendam contendit. Νοσήσαι, ἐπὶ τῷ οἴκῳδε ἐπανελθεῖν εἴρηται καταὶ δὲ παρὸς Ομῆρος καὶ ἄντι τῷ ἀπλῶς ἐλθεῖν. Κεῖσέ με νοσήσαντα. Phavorinus a Barnesio citatus. Idque ex eo porro confirmari existimat Barnesius, quod cum vocula κεῖσε conjuncta sit. Verum cum νοσίω isto sensu nusquam alibi apud Homerum occurrat, rectius fortasse Eustathius; “Ιωνες δὲ (inquit) καὶ αὐτὸς [νοσήσαι] ιχὶ τῷ οἴκῳδε ἐπανελθεῖν εἴρηται. Εἰ γὰρ καὶ μὴ εἰς Σιδόνα εἰόντοις ὁ Μενίλαος, ἀλλ᾽ εἰς τῷ οἴκῳδε καλλινοσεῖν ἐπλανθῆ ικεῖ. Quin et alibi occurrit vox

Κεῖσέ με νοσήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Iliad. ψ. 145.

Clark. Pro Barnesii ratione, quam et Eustath. sequitur, est, quod et composita hujus verbi sic dicuntur, ut νοσίω pro eo accipiatur, ut περινοσῖν et ὑπονοσῖν. Jos. A. J. XVI. 10. 8. ὑπονοσῖν ἐκ τινος dixit, pro abire ab aliquo, recedere a partibus ejus. Ap. Euripidem Rhes. 427. νόσος est expeditio. cf. Gesnerum in Indice Orphic. v. νόσοιο. Ern.

Ver. 120. χερσὶ] Al. χειρὶ.

Ver. 123. Ἐλένη δὲ παρίσατο καλλιπάρογος, Πέπλον ἔχοσ'] Virgil.

Nec minus Andromache, digressu mæsta supremo,

Fert picturatæ auri subtemine vestes,

Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐσ τατερίδα γαῖαν.

- 130   “Ως εἰπώστ’ ἐν χερσὶ τίθει· οὐδὲν ἐδέξατο χαίρων.
Καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει Πεισίσρατος ἦρως
Δεξάμενος, καὶ πάντα ἐῶ θηῆσατο θυμῷ.
Τὸς δὲ ἥγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος·
‘Εχέσθη δ’ αὖτε ἐπειτα κατὰ κλισμάς τε, θρόνος τε.
135   Χέρνιβα δ’ ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχενε φέργσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίφασθαι· παρὰ δὲ ξεσήν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ’ αἰδοΐη ταμίη παρέδηκε φέργσα,
Εἴδατα πόλλ’ ἐπιδεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.

“ Domum ad bene-ædificatam, et tuam in patriam terram.”

- 150 Sic locuta in manibus posuit, hic autem accepit gaudens.
Et haec quidem in capsu posuit Pisistratus heros
Accepta; et omnia suo admiratus est animo.
Hos antem duxit ad domum capite flavus Menelaus:
Sederunt vero deinde in sedibusque, soliisque.
155 Aquam autem famula gutturnio infudit ferens
Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
Ad-lavandum; juxtaque politam extendit mensam.
Panem vero veneranda proma apposuit ferens,
Ferculis multis impositis, gratificans de praesentibus.

137 τὰς δι] F. A. L. quod usitatissimum Homero. vid. ver. 188. Ibid.
ιτάννυε] Edd. vett. male.

Et Phrygiam Ascanio chlamydem. —
Æn. III. 482.

et v'. 554. Cæterum deducta vox πολυ-
ηρατος non ex ἐρῶμαι, (penultimam enim
tum necessario produceret;) sed ex ἐξαμαι.
Vide ad Il. a'. 67.

Ver. 127. Σὴ ἀλόχῳ φορέειν] Non, ut male reddit Barnesius, "Ut tuæ uxori portes;" sed, ut recte versio Wetstena-na, "Tuæ uxori gestandum." A pity nimirum congruit hæc interpretatio et cum reliqua sententia, et cum ipsis vocis φο-ρέειν significatione: Eodem enim sensu alibi apud Poëtam usurpatur hæc vox:

Ver. 124. ἐν χερσὶν,] Al. ἐν χείρι.
 Ver. 125. Δᾶρον τοι καὶ ἴγώ, — Μνῆμ'
 Ἐλένης χειρῶν,] Al. Δᾶρον τι καὶ ἴγώ.
 Virgil.

Accipe et hæc, manuum tibi quæ monumenta
mearum
Sint, puer, et longum Andromache testentur
amorem.   *Æn.* III. 486.

Ibid. τέχνου φίλε,] Vide supra ad λ'.
90, 91.

Ver. 126. πολυπράτε ἐς γάμῳ ὥσπειν,] Τὸ
δέ, πολυπράτε, ἀμφιβολίαιν ἔχει. "Ἄδηλον
γὰρ εἴτε πολυπράτε" Ἐλένης ἡπτέον, εἴτε γά-
μις πολυπράτε. *Eustath.* Verum prior ista
acciendi ratio ad vocis πολυπράτε signifi-
cationem multo minus apta; ad senten-
tiam cum de se ipsa loquatur *Helena*,
plane absurdia. Vide infra ad ver. 365.

τὰ μὲν ἔτι καταδυητοῖσιν ἐοίκεν
"Ανδρεσσιν φορέειν. ————— Lind 1412

Iliad. x. 440.

^{τότε δὲ Ζεὺς} "Εκτοξι δῶκεν
H. χειραλῆ φορέειν. — w'. 799.

Ver 128 Kṣīṇḍuḥ Al. Kṣīṇḍuḥ

Ver. 128. *Kleßw*] Al. *Kleßar*.
Ver. 130. *zsezi*] Al. *zsezi*.

- 140 Πὰρ δὲ Βοηδοίδης κρέα δαίτετο, καὶ νέμε μοῖρας·
 Ὄνιοχόει δὲ νιὸς Μενελάῳ κυδαλίμοιο·
 Οἱ δὲ ἐπ' ὄνειαδ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέσορος ἀγλαὸς νιὸς
 145 Ἰππες τε ζεύγνυντ', ἀνά δὲ ἄρματα ποικίλα ἔβαινον·
 Ἐκ δὲ ἔλασταν προδύροιο καὶ αἰθέστης ἐριδέπλα.
 Τὰς δὲ μέτ' Ατρείδης ἔκει ξανθὸς Μενέλαος,
 Οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,
 Χρυσέων ἐν δέπαι, ὅφρα λείψαντε πιοίτην.
 150 Στῇ δὲ ἵππων προπάροιδε· δεδισκόμενος δὲ προσηνύδα·
 Χαίρετον, ὡς κέρω, καὶ Νέσορι ποιμένι λαῶν
 Εἰπεῖν· ή γὰρ ἔμοιγε, πατήρ ὡς, ἥπιος ἦν,

- 140 Juxta autem Boëthœdes carnes dividebat, et distribuebat portiones;
 Vinum vero fundebat filius Menelai inclyti:
 Hi autem ad cibos paratos appositos manus extenderant.
 Ad postquam potus et cibi desiderium exemissa,
 Utique tunc Telemachus et Nestoris illustris filius
 145 Equosque junxerunt, currusque variegatos concenderunt:
 Exegerunt autem e vestibulo et porticu sonora.
 Cum his vero Atrides ivit flavus Menelaus,
 Vinum habens in manu dulce dextra,
 Aureo in poculo, ut ubi libassent proficiscerentur.
 150 Stetit autem equos ante; propinansque allocutus est;
 “Valete, o juvenes, et Nestori pastori populorum
 “Dicite salutem; certe enim mihi, pater tanquam, mitis erat,

144 Δὴ τότε] R. A. 2. 3. bene. 145 Ἰππες τ' ιζεύγ.] F. A. L.

Ver. 151. *πείρινθα*] Κιβωτίου τῆς ἀμάζης.
Schol.

Ver. 159. *Εἴδατα πόλλα’ ιπιθεῖσα,*] Deest hic versus in MSS. duobus a Tho. Bentleio collatis. Clark. Sed abesse hic versus non potest. Ern.

Ver. 140. *κρέα δαίτετο,*] Συστέλλει δὲ τὸ κρέα τὴν ληγύσσαν ἐνταῦθα, ὡς ἀποκοτὴν ταῦθὸν ἐκ τῆς κρίστας. Eustath.

Ver. 141. *Ὄνιοχόει δὲ νιὸς Μενελάῳ*]’ Ωνιοχόει παρὰ τοῖς ἀρχαῖοις δὲ εὐγενίσατο παῖδες, ὡς δὲ τὸ Μενελάῳ νιὸς: “Ὄνιοχόει δὲ νιὸς Μενελάῳ κυδαλίμοιο.” Καὶ Εὔρωπιδης δὲ ποιητὴς ἐν παισιν φινοχάστε. Alienatus, Lib. X. cap. 6.

Ver. 144. *Καὶ τότε*] Al. Δὴ τότε.

Ver. 146. *αἰθέστης ιεριδέπλα.*] Ita ex Editt. Vett. recte restituit Barnesius; ita enim in omnibus legitur Iliad. v. 523. Odyss. v. 599. 495. quin et ita hic habet MS. a Tho. Bentleio collatus. Vulgg. ιεριδέπλα. Quod versum perimit.

Ver. 149. *Χρυσίη ἐν δέπαι, ὅφρα*] Nulla analogia produci potest ultima vocis δέπαι. Vide ad Il. v. 342. et v. 285. Cæterum fortasse legendum ‘Ἐν δέπαι χρυσίῃ, ὅφρα etc. scilicet ut χρυσίῃ (uti sæpe fit) pronuncietur χρυσῷ. Ita certe alibi Poëta;

————— ἐν δὲ οἷον ἔχειν

‘Ἐν δέπαι χρυσίῃ. —————

Oddyss. v. 260.

Εἴως ἐν Τροίη πολεμίζομεν υἱες Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπυμένος ἀντίον ἥγδα.

- 155 Καὶ λίγην κείνῳ γε, διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις,
Πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αὐτὸν γὰρ ἐγὼν ὡς
Νοσήσας, Ἰθάκηνδε κιῶν, Ὁδυσεῖ ἐνὶ οἴκῳ
Εἴποιμι, ὡς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότητος ἀπάσης
Ἐρχομαι, αὐτὰρ ὑγια κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
160 “Ως ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὅρνις,
Αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὄνύχεσσι πέλωρον,
“Ημερον ἔξ αὐλῆς· οἱ δ' ιὔζοντες ἔποντο
‘Ανέρες ἡδὲ γυναικες· οἱ δέ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
Δεξιὸς ἡΐξε πρόσθ’ ἵππων, οἱ δὲ ιδόντες
165 Γήδησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ιάνθη.

“Quamdiu in Troja pugnabamus filii Achivorum.”

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

- 155 “Et omnino illi, Jovis-alumne, sicut dicis,
“Omnia hæc profecti narrabimus: utinam enim ego sic
“Reversus, in Ithacam ubi-venero, Ulyssi in domo
“Dixero, ut a te potitus amicæ-tractationis omnigenæ
“Veniam, afferam autem supellectilia multa et bona.”

- 160 Sic ei locuto supervolavit dextera avis,
Aquila album anserem ferens unguibus maguum,
Mansuetum e corte; clamantes autem sequebantur
Viri et mulieres: hæc vero ipsos prope cum-venisset
Dextera emicuit ante equos: hi autem conspicati
165 Gavisi-sunt; et omnibus in mentibus animus lætatus est.

155 Εἴως ἐνι] Edd. vett. Εἴως ἐνι ferri possit, quæ forma frequens apud Homericum. vid. ver. 109. 157 κιῶν 'Οδυσῆ] F. A. L. vid. not.

Καὶ δίπται χρυσέψι διδίσκητο. — σ'. 120.
Clark. Sed vid. dicta ad II. a'. 285. et
vid. infra 557. Ern.

Ver. 151. καὶ Νέσοι ποιμένι λαῶν Εἰπεῖν] Nempe Εἰπεῖν, χαίρειν.

Ver. 152. πατὴρ ὡς, οἵτος ἦν,] Vide supra ad β'. 47. et 234.

Ver. 153. Εἴως ἐν Τροίη] Al. “Εἴως ἐν Τροίη. Vide supra ad ver. 109.

Ver. 157. κιῶν, 'Οδυσεῖ ἐνὶ οἴκῳ] Al. κιῶν 'Οδυσῆ ἐνὶ οἴκῳ. Cæterum MS. a Tho. Bentleio collatus habet 'Οδυσῆ. Clark. Eustathius sic explicat: αὐτὸν γὰρ ἐγὼν νοσήσας, τῷτοι Ιθάκηνδε κιῶν, 'Οδυσσεῖ

(vitiose editur 'Οδυσσεῖα) ἐνὶ οἴκῳ εἴποιμι. Sed illud τῷτοι ιστὶ durum est. Quid enim opus illa exegesi, qua alibi opus non fuit, ut a'. 268. Longe profecto melius est, utinam ego redux Ithacam reperiam Ulyssensem domi, ut dicere possim etc. Nam alibi accusativum loci jungit verbo νοσῦν, ut νοσήσω δόμονδε a'. 85. Itaque lectionem alteram librorum veterum non damnarim; sed forte simplicissimum, νοσησάς accipere profectus hinc. Vid. ad 119. Ern.

Ver. 160. ἐπέπτατο δίξιος ὅρνις, Αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων] Virgil.

Τοῖσι δὲ Νεσογίδης Πεισίσρατος ἔρχετο μύθων
Φράζεο δὴ, Μενέλαε διοτρεφεῖς, σέρχαμε λαῶν,
Εἰ νῦν τόδ' ἐφῆνε θεὸς τέρας, οὐε σοι αὐτῷ.

170 "Ως φάτο· μερμήριξε δ' ἀργῆφιλος Μενέλαιος,
Οππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας.

Τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·

Κλῦτέ μεν, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Ἄδανατοι βάλλεσθαι, καὶ ὡς τελέεσθαι οἵτα.

175 "Ως ὅδε χῆν ἥρπαξ, ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ,
Ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενέν τε, τόκος τε· [Θεὶς,
"Ως Ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαλη-
Οἴκαδε νοσήσει, καὶ τίσεται· ηὲ καὶ ἥδη
Οἴκοι, ἀτὰρ μνησῆροι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα.

His autem Nestorides Pisistratus exordiebatur sermonem;

" Considera jam, Menelaë Jovis-alumne, princeps popolorum,

" An nobis hoc ostenderit deus portentum, an tibi ipsi."

Sic dixit; cogitabat autem bellicosus Menelaus,

170 Quomodo ei rite responderet meditatus.

Hunc autem Helena stolata præveniens dixit verbum;

" Audite me; at ego vaticinabor, sicut in animo

" Immortales suggerunt, et sicut perfectum-iri puto.

" Sicut hæc anserem rapuit, nutritum in domo,

175 " Profecta ex monte, ubi ei genusque, partusque;

" Sic Ulysses mala multa passus, et multum vagatus,

" Domum redibit, et ulciscetur; aut etiam jam

" Domi est; quinetiam procis malum omnibus serit."

Hanc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

178 κακά] Edd. vett. quod ego non repudiari. Non est necesse, Homerum duobus locis eodem modo dixisse: κακά magis redolet correctionem, quam κακά.

Namque volans rubra fulvus Jovis ales in æ-
thra, —

Cynum excellentem pedibus rapit improbus
uncis.   Æn. XII. 247. 249.

Ver. 162. ἕλοντες] Vide supra ad I.
594. et ad II. δ'. 455.

Ver. 163. ὁ δὲ σφινν ἰγγύθει ἐλθὼν]
Ita ex Editt. Vett. et ex Eustathio recte
restituit Barnesius: Atque ita habet MS.
a Tho. Bentleio collatus. Al. ὁ δὲ σφιν ἰγ-
γύθει ἐλθάν.

Ver. 164. οἱ δὲ θόρτες Γηθοσαν,] Virgil.

Tum vero augurium Rutuli clamore salutant.

Æn. XII. 257.

Ver. 168. Εἰ νῦν] Al. Ἡ νῦν.

Ver. 170. ὑποκρίναιτο] Vide ad II. α'.
309. 338.

Ver. 171. Τὸν δ'] Al. Τόν γ'.

Ibid. ὑποφθαμένη] Vide ad II. β'. 45.

Ver. 178. ἀτὰρ μνησῆροι κακὸν πάντεσσι
φυτεύει.] Ita edidit Barnesius ex Odyss.
ε'. 159. ubi in omnibus ita scriptum ec-

- 180 Οῦτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδεπος πόσις "Ηερῆς"
Τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῶ ᾧς, εὐχετοώμην.
"Η, καὶ ἐφ' ἵπποιν μάσιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὥκα
"Ηἰξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
Οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες
185 Δύσετό τ' ἡέλιος, σκιώντο τε πᾶσαι ἀγνιαί.
Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆνος ποτὶ δῶμα,
Τίέος Ὀρσιλόχου, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
Ἐνθα δὲ νῦντ' ἀεσαν· οἱ δὲ τοῖς πὰρ ζείνια δῆκεν.
Ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος ἡώς,
190 Ἰππες τε ζεύγνυντ', ἀνά δ' ἄρματα ποιήλ' ἑβαινον.
Ἐκ δ' ἐλασαν προδύροιο καὶ αἰθέστης ἐριδόπε.
Μάσιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πετέσθην.
Αἴψα δ' ἐπειδ' ἵκοντο Πύλες αἰπὺ πτολίεθρον.

- 180 " Sic nunc Jupiter faciat, altitonans maritus Junonis;
" Ita tibi et illic, deo tanquam, vota fecerim."
Dixit, et equis flagellum incussit: hi autem valde celeriter
Ruerunt ad-campum per urbem prompti.
Ii vero toto die quatiebant jugum utrinque habentes:
185 Occidit autem sol, obumbrabanturque omnes viæ.
Ad Pheras vero pervenerunt, Dioclei ad domum,
Filii Orsilochi, quem Alpheus genuit filium.
Illic vero noctem peregerunt: is vero eis hospitalia apposuit.
Quando vero mane-genita apparuit rosea-digitis aurora,
190 Equosque junxerunt, currusque variegatos concenderunt:
Exegerunt autem e vestibulo et porticu sonora:
Flagellavit vero Pisistratus, ut inirent-cursum; ii autem non invitū volarunt.
Statim vero postea venerunt ad Pyli altam urbem;

185 Δύσετο] Edd. vett. ut alibi, et mox ver. 295. at δύσετο omnes ver.
47. 188 Ἐνδάδε] Ead. præter R. 191 ἐριγδέπτε] A. 2. 3. perperam.
192 μάσιξε] F. A. L.

currit, et ex Eustathio, qui in commentario hunc versum hoc modo citat; Οἴ-
ζοι ἴσι, μνησῆσοι κακὸν τάντοσοι φυτεύων.
Cum Barnesio porro facit et MS. a Tho.
Bentleio collatus. Vulgg. μνησῆσοι κακὰ
τάντοσοι φυτεύει. Quod et ipsum ferri
posset. Vide ad Il. a'. 51.

Ver. 182. μάσιν] Vide ad Il. ψ'. 500.
Ver. 185. Δύσετό τ' ἡέλιος, σκιώντο τε
τᾶσαι ἀγνιαί.] Virgil.

Vertitur interea cœlum, et ruit Oceano nox,

Involvens umbra magna terramque polumque.
Æn. II. 250.

Sol ruit interea, et montes umbrantur.
Æn. III. 508.

Cæterum vulgati hic habent Δύσετό τ'
ἡέλιος etc. Barnesius autem edidit Δύσετο
recte. Primam enim producit.

Ver. 186. Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο,] Al. Ἐς δὲ
Φηρὰς ἵκοντο· ut infra ver. 296. Η δὲ Φε-
ρᾶς ἐπέβαλλεν.

Καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέσοςος υἱόν·

- 195 Νεισορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
Μῦθον ἔμον; Ξεῖνοι δὲ διαιρπερὲς εὐχόμεν' εἶναι
Ἐκ πατέρων φιλότητος· ἀτὰρ καὶ ὄμηλικες ἐσμέν·
“Ηδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνησιν ἐνήσει.
Μή με παρεξ ἄγε νῆα, διοτρεφὲς, ἀλλὰ λίπ' αὐτῷ,
200 Μή με γέρων ἀένοντα κατάσχῃ ὃ ἐνὶ οἴκῳ,
‘Ιέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὰν Θᾶσσον ικέσθαι.
“Ως φάτο· Νεισορίδης δ' ἄρ' ἐῷ συμφράσσατο θυμῷ,
“Οππως οἱ πατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.
“Ωδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
205 Στρέψ' ἵππες ἐπὶ νῆα θόη, καὶ θῖνα θαλάσσης·
Νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
‘Εσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Μενέλαος ἔδωκε.

Et tunc Telemachus allocutus est Nestoris filium;

- 195 “Nestoride, quomodo mihi pollicitus perficeris
“Verbum meum? hospites autem penitus gloriamur esse
“Ex patrum amicitia; atqui et aequales-aestate sumus:
“Hoc autem iter magis concordia nos conjunget.
“Ne me præter navem agas, o Jovis-alumne, sed relinque illic;
200 “Ne me senex invitum detineat sua in domo,
“Cupiens amanter-tractare; mihi autem opus est cito domum-pervenire.”
Sic dixit: Nestorides autem suo consultabat animo,
Quomodo ei rite pollicitus perficeret:
Sic vero ei cogitanti visum est satius esse:
205 Vertit equos ad navem velocem, et littus maris:
Navis autem in puppi depromebat pulchra dona,
Vestes, aurumque, quæ ei Menelaus dederat:

197 εἰμεν] Ead. 198 ὁμοφροσύνησι ἀνήσυ] F. male. 200 μή μ' ὁ γίρων] R.
201 χρεῶ] Ead. 202 συμφράσσατο] Edd. vett.

Ver. 187. Ορσιλόχοιο,] MS. a Tho. Bentleio collatus, Ορτιλόχοιο. Atque ita in pluribus editionibus legitur supra γ'. 488. et infra φ'. 16.

Ver. 188. Ἐνθα δὲ νύκτ' ἀεσαν] Barnesius sensum postulare existimat, ut scribatur Ἐνθάδε. Sed minus recte. Vide ad II. 9'. 160.

Ver. 191. ἐριδέπτω] Al. ἐριγδέπτω. Vide supra ad ver. 146.

Ver. 197. 201. φιλότητος· — φιλέειν] Vide ad II. α'. 538. et υ'. 504.

Ibid. ιερμέν] Al. ειμέν.

Ver. 198. Ἡδε δὲ ὁδὸς] Al. Ἡ δὲ ὁδός.

Ver. 199. Μή με παρεξ ἄγε νῆα,] Μή με παρεξ τὴν φέρεσσαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν ναῦν, ἐπ' ἄλλην ὁδὸν ἐπάγης. Schol.

Ver. 200. Μή με γίρων] Al. Μή μ' ὁ γίρων.

Ver. 201. ίμὲ δὲ χρεὰν Θᾶσσον ικέσθαι.] Vide ad II. κ'. 45. Cæterum Eustathius in commentario citat χρεῶ. Atque ita in pluribus codicibus scriptum reperit Tho. Bentleius. Quæ forte et verior lec-

Καὶ μιν ἐποτρύνων ἔπειτα πτερόενται προσηύδα·

Σπεδῆ νῦν ἀνάβανε, κέλευθε τε πάντας ἑταίρους,

210 Πρὸν ἐμὲ οἴκαδικόσθαι, ἀπαγγεῖλαι τε γέροντι
Εὗ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ Φρένα καὶ κατὰ Θυμόν,
Οἵος ἐκείνης Θυμὸς ὑπέρβιος, ὃ σε μετήσει·

Ἄλλ’ αὐτὸς καλέων δεῦρο εἰσεται· ωδέ σε φημὶ¹
“Αψίνειας πενέον· μάλα γὰρ πεχολώσεται ἐμπηνός·

215 “Ως ἄρα Φωνήσας ἐλασεν καλλίτριχας ἵππος
“Αψίνειας πενέον· μάλα γὰρ πεχολώσεται ἐμπηνός·
Τηλέμαχος δὲ ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·

“Εγκοσμεῖτε τὰ τεύχε, ἑταῖροι, τῇ μελαίνῃ·
Αὐτοί τοι ἀμετάναμνεν, ἵνα πρήστημεν οὐδοῖο.

220 “Ως ἔφατο· οἱ δὲ ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ηδὲ ἐπίθοντο.
Αἴψα δὲ ἄρετε εἰς ξεινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.

Et ipsum hortans verbis alatis allocutus est;

“Festinanter nunc conscende, jubeque omnes socios;

210 “Priusquam ego domum ivero, renunciaveroque seni:

“Bene enim ego hoc novi in mente et in animo,

“Qualis illius animus vehemens: non te dimittet;

“Sed ipse invitaturus huc veniet; neque te puto

“Retro iturum vacuum: valde enim irascetur omnino.”

215 Sic utique locutus impulit pulchros-jubis equos

Retro Pyliorum in urbem, celeriterque domum pervenit.

Telemachus vero sociis hortans præcepit;

“Ordinate arma, socii, in nave nigra;

“Ipsique consendamus, ut perficiamus iter.”

220 Sic dixit: illi autem ei maxime quidem auscultarunt, et paruerunt.

Statim vero ingrediebantur, et in transtris sedebant.

215 ὅδε οἱ φημὶ] R. 215 καλλίτριχος] A. 2. 5. corrupte. 221 ἔμβανον]

R:

tio, quia vox *χεινῶν* alibi apud Homerum non occurrit.

Ver. 204. “Ωδὲ δὲ οἱ φρονέοντι διάσπαστο
κέρδοις εἴναι·] Virgil.

Hæc alternanti potior sententia visa est.

AEn. IV. 287.

Ver. 205. Στρείψις ἵππος ἐπὶ νησὶ θόνῳ,]
Vide Strabonem, Geograph. Lib. VIII.
pag. 558. 559. al. 550.

Ver. 206. ινι] Al. ινι.

Ver. 209. ἀνάβαντι,] Al. ἔμβαντι· ut in-

VOL. IV.

fra ver. 219. Cæterum Eustathius expōnit ἀνάπλεε. Minus recte; ut liquet ex ver. 219. 221.

Ibid. κίλινι τε] Al. κίλινε δέ.

Ver. 213. οὐδὲ οἱ φημὶ] Al. οὐδὲ οἱ φημὶ.

Clark. Eustathius utrumque habet. Erm.

Ver. 215. ἔλαστι] MS. unus a Tho.
Bentleio collatus, ἔμαστι. Clark. Scr.
ἔλαστι καλλ. ut aliibi reperitur. Erm.

Ver. 218. τεύχει,] Τὰ τῆς οὐας ἐργαλεῖα.
Schol.

- Ἡτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὔχετο· Νῦν δὲ Ἀδήνη
Νῆι παρὰ πρύμνῃ σχεδόθεν δέ οἱ ἥλυθεν ἀνὴρ
Τηλεδαπός, Φεύγων ἐξ Ἀργεος, ἄνδρα πατακτάς,
 225 Μάντις ἀτὰρ γενείν γε Μελάμποδος ἔνγονος ἦν,
“Ος πρὶν μὲν ποτ’ ἔναιε Πύλων ἐνι, μητέρει μῆλων,
Αφνειός Πυλίοισι μέγ’ ἔξοχα δώματα νείων·
Δὴ τότε γένετο ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων,
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγανότατον ζωόντων,
 230 “Ος οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εἶχε Βίη· ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο
Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ’ ἄλγεα πάσχων,
Εἴνεκα Νηλῆος κέρης, ἀτης τε Βαρείης,
Τὴν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐριννύς.

- Atque is quidem hæc properabat, et supplicabat; sacraque faciebat Minerva
Navis ad puppim; prope autem ad eum venit vir
Longinquo, fugiens ex Argo, viro interfecto,
 225 Vates; at genere Melampodis proles erat,
Qui antea quidem quandam habitatbat in Pylo, genetrice ovium,
Dives inter Pylios valde egregias ædes habitans:
Tunc denum aliud ad populum pervenit, patriam fugiens,
Neleumque magnanimum, clarissimum viventium,
 230 Qui ei opes multas integrum in annum
Tenebat vi: ille vero tamdiu quidem in ædibus Phylaci
Vinculo in gravi ligatus erat, duros dolores patiens,
Gratia Nelei filiæ, noxæque gravis,
Quam ei in mente posuit dea gravis Erinnys.

254 [Ἐριννυς] F.

Ver. 219. πρέσσωμεν οὖσιον.] Vide supra
ad 47. Ern.

Ver. 221. εἴσβανον,] Al. εἴμβανον.

Ver. 226. Ος πρὶν μὲν] Melampus.

Ver. 227. μέγ’] Al. μέτι.

Ver. 228. ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα
φύγων,] Τετέσιν εἰς Ἀργος ἤλθε, τὸν Πύλων
φυγάν. Eustath. Cæterum MS. a Tho.
Bentleio collatus, hic legit ἄλλων δῆμον
uti infra ver. 238.

Ver. 231. τίως μὲν] "Εως τῷ τελειωθῆναι
τὸν ινιαυτὸν. Schol. Pronunciabatur au-
tem τῶς μέν.

Ver. 232. Δισμῷ ἐν ἀργαλέῳ] Vide su-
pra ad λ'. 292.

Ver. 233. Εἴνεκα Νηλῆος κέρης,] Πηρᾶς.
Eustath. Vide supra ad λ'. 286.

Ver. 234. δασπλῆτις Ἐριννύς.] Δασπλῆσ-
τιλαστος. Schol.

Ver. 236. καὶ ιτίσατο ἦγον ἀυξίς, Ἀρ-
τίσιον Νηλῆα,] Vox τιμωμα apud Poëtam,
voce media, sæpe de injuria, sæpe de in-
juriæ auctore ulciscendo usurpatum: Vide
Iliad. τ'. 208. χ'. 20. Odyss. γ'. 306. ψ'.
51. Hic autem videtur ιτίσατο ad utrum-
que simul referri. Cæterum Scholiastes
sententiam ita exponit. Καὶ τιμωμένατο
τὸν Νηλεων ὑπομείνας ἦγον χαλεπόν. Clark.
Ordinaria σύνταξις est τίσαται τινά τινος,
v. c. φόνος, ἀδικίας: sed locum habet etiam
accusativus, et τίσατο Νηλῆα ἦγον ἀυξίς
est, ab Neleo summis pœnam injuria.
Ern.

Ver. 237. κασιγνήτῳ τῇ] Τῷ Βίαντι. Schol.

- 235 Ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἥλασε βῆς ἐριμύκες
 'Εσ Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργου ἀεικές,
 'Αντίθεον Νηλῆα, πασιγγήτῳ τε γυναικα
 'Ηγάγετο πρὸς δώμασθ· ὁ δὲ ἄλλων ἵκετο δῆμον,
 'Αργος ἐς ἱππόβοτον τόθι γάρ νυ οἱ αἴσιμον ἦν
- 240 Ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν.
 "Ἐνθα δὲ ἔγημε γυναικα, καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
 Γείνατο δὲ Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, υἱες πραταιώ.
 'Αντιφάτης μὲν ἔτικτεν Οἰκλῆα μεγάθυμον.
 Αὐτὰρ Οἰκλείης λαοσσόν Αμφιάρην,
- 245 "Ον περὶ κῆρι φίλει Ζεύς τ' Αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων
 Παντοῖην φιλότητ· ἀδὲ ἵκετο γήρασος ἀδὸν,
 'Αλλ' ὅλετ' ἐν Θήβησι, γυναιίων εἴνεκα δώρων.

235 Sed is quidem effugit mortem, et abegit boves mugitibus-præstantes
 In Pylum ex Phylace, et ultius est factum indignum,

Deo-parem Neleum, fratrique uxorem

Duxit ad domum; ipse vero aliorum venit ad populum
 In Argos equis-pascendis-aptum: ibi enim ei fatale erat

240 Habitare multis imperantem Argivis:

Ibi autem duxit uxorem, et altam posuit domum,
 Genuitque Antiphatem et Mantium, filios fortis.

Antiphates quidem genuit Oicleum magnanimum;
 At Oicleus populi-concitatorem Amphiaraum,

245 Quem ex-animo diligebat Jupiterque Αἴγιοχος, et Apollo
 Omnipotens amore: neque pervenit *is ad senectutis limen;*
 Sed perii Thebis, muliebrium gratia donorum.

244 Οἰκλήνης] F. A. 1. Ibid. 'Αμφιάρεων] F. A. L. sic et ver. 253. 'Αμφιφένον] R. male.

ad λ'. 289. supra. Cæterum MS. a Tho. Bentleio collatus, hic legit κασιγνήτῳ δὲ.

Ver. 240. πολλοῖσιν ἀνάσσοντ'] Al. πολλοῖσι τ' ἀνάσσον.

Ver. 241. ἔγημε] Vide supra ad λ'. 272.

Ver. 242. Μάντιον,] Al. Φῆμιον. Atqui ejusdem iterum meminit Poëta infra ver. 249. Μάντιος αὖτε etc.

Ver. 245. "Ον περὶ κῆρι φίλει Ζεύς τ' Αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων] Τὸν δὲ Ἀμφιάρεων φιλῶν ὁ Ζεύς μὲν λέγεται, ὡς βασιλικὸν ἄνδρα καὶ διὰ τὴν διογενῆ καὶ διοτρεφῆ 'Απόλλων δὲ, ὡς μάντιν. Eustath.

Ver. 246. Παντοῖην φιλότητ'] Arup Platonem, loco jam infra citato, Παντοῖη φιλότητ'.

Ibid. ἀδὲ ἵκετο γήρασος ἀδὸν,] Θεὸς γὰρ πτερωμένης ἐκ ἀπολύτη, ζῶντι δὲ ἀγαθῶν αἵτιος γίνεται· ἡ πατὰ τὸ Μενάνδρειον, "Οὐ οἱ θεοὶ φιλόσιν, ἀποθνήσκειν νέος." Schol. Secundum posteriorem interpretationem Plato in Axiocho; Οἱ θεοὶ (inquit) τῶν ἀνθρωπίων ἐπιστήμονες, οὐδὲ περὶ πλειστα ποιῶνται, θάπτον ἀπαλλάττυσι τὴν ζῆν. Αγαπητὸν γάρ καὶ Τροφάνιος οἱ δειμάμενοι τὸ Πυθοῖ τὴν θεῦ τέμενος, ἕνδαμνοι τὸ κράτος αὐτοῖς γενέσθαι, κομαδίντες ἐπειτὴν ἀνίστησαν. — Τὸ δὲ Ἀμφιάρεων, — "Τὸ περὶ κῆρι φίλει Ζεύς τ' Αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων, Παντοῖη φιλότητ· ἀδὲ ἵκετο γήρασος ἀδὸν." Et Plutarchus: Οὐχ ὁ μακροστάτος; βίος ἀριστος, ἀλλ' ὁ σπουδαίοτατος; — τὸ γὰρ κα-

- Τε δ' οἵτις ἐγένοντ' Ἀλκμαίων, Ἀμφίλοχός τε.
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδεα τε, Κλεῖτόν τε·
250 Ἄλλ' ἥτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἡώς,
Κάλλεος εἴνεκα οἶο, ἵν' ἀδανάτοισι μετείη.
Ἄνταρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
Θῆκε βροτῶν ὅχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν; Ἀμφιάρης·
"Ος δέ" Τπερησίνδη ἀπενάστιτο, πατρὶ χολωθείς,
255 "Εὐθ' ὅγε ναιετάνω μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι".
- Τε μὲν ἄρ' οὐδὲς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δέ ὄνομ' ἔνει,
"Ος τότε Τηλεμάχος πέλας ἴσατο· τὸν δέ ἐκίχανε
Σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
Καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
260 "Ω φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Λίσσομ' ὑπὲρ θύεων καὶ δαιμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
Σῆς τ' αὐτῷ κεφαλῆς, καὶ ἐτάίρων, οἵ τοι ἔπονται,

Huic autem filii nati sunt Alcmæon, Amphilochusque.

Mantius rursum genuit Polyphidemque, Clitumque:

- 250 Sed sane Clitum aureum-solum-habens rapuit Aurora,
Pulchritudinem ob ipsius; ut immortalibus interesset.
At magnanimum Polyphidem vatem Apollo
Reddidit hominum longe optimum, postquam mortuus est Amphiaraus:
Qui scilicet in Hyperesiam migravit, patri iratus;
255 Ubi ille habitans vaticinabatur omnibus mortalibus.

Hujus quidem filius advenit, Theoclymenus autem nomen ei erat,
Qui tunc prope Telemachum stetit: hunc vero deprehendit
Libantem, supplicantemque, velocem apud navem nigram;
Et ipsum affatus verba alata dixit;

- 260 "Ο amice, quoniam te sacra-facientem deprehendo hoc iu loco,
"Oro per sacra et deum, at deinde
"Per tuumque ipsius caput, et socios, qui te comitantur,

λὸν ἐν ίν μήκει χρόνοι θείον, ἀλλ' ἐν ἀρτῇ
καὶ τῇ καισὶν συμμετρίᾳ τέτο γὰρ εὐδαιμον
καὶ θεοφίλει ἴναι νενομισταί. Διὰ τέτο γάν
τὸς ὑπεροχωτάτους τῶν ἡρώων καὶ φύντας ἀπὸ
θεῶν, περὶ γῆρας ἐκλιπόντας τὸν βίον οἱ ποιη
ταὶ παρίδοσαν ἡρῶν. "Οἰσπει κάκινον, "Ον
"περὶ κῆρη φίλει Ζεύς τ' Αἰγιοχος καὶ Αἰτόλ
"λαν Παντοίην φιλότητ". ὦν ἵκετο γῆρας
"ὦδόν." De Consolat. ad Apollonium.
Mihi autem videtur istud "ὦν ἵκετο γῆρας
"ὦδόν" minime ab ipso Poëta felicitate
tribui: sed ex historia scilicet acceptum
simpliciter memorari. Ut exponit Eu-

stathius: Τὸ δὲ "ὦν ἵκετο γῆρας ὦδόν"
ἀπλῶς ὕστα καὶ ἀφελῶς εἰπεῖν δοκεῖ ὁ Ποιητὴς, — αὐτὸ τὸ ὄν διηγύμενος. Clark. Ora
tio structa est more veteris simplicitatis:
E periodica ratione est: Quem vehemen
ter quidem amarunt Jupiter et Apollo:
neque tamen ad senectutem pervenit: sive,
quem quamquam vehementer etc. tamen
ad senectutem non pervenit. Ern.

Ver. 247, γυναιῶν εἴνεκα δώρων.] Τὸν θε
μον ἵκετο τῷ Αμφιάρῃ ἀκεστίον. Schol. Vide
supra ad λ'. 326.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέᾳ, μηδὲ ἐπικεύσῃς.

Τίς; πόθεν εἴς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἡδὲ τοκῆς;

265 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·

Τοιγὰς ἔγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·

Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοι ἐσὶν Ὀδυσσεὺς,

Εἴ ποτ' ἔην τῦν δ' ἥδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.

Τένεκα τῦν ἐτάρες τε λαβὼν καὶ τῆα μέλαιναν,

270 Ἡλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδῆς·

Οὕτω τοι καὶ ἔγών ἐκ πατρίδος, ἄνδρα καταπτὰς

"Ἐμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε, ἔται τε,

"Ἄργος ἀν' ἵπποβοτον, μέγα δὲ κρατέεσσιν Ἀχαιοί·

275 Τῶν ὑπαλευάμενος Δάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,

Φεύγων ἐπεὶ νῦ μοι αἴσα κατ' ἀνδρῶπες ἀλάλησθαι.

"Αλλά με τῆος ἐφεσσαι, ἐπεὶ σε φυγὴν ἴκετευσαι,

" Dic mihi interroganti vera, neque celes.

" Quis? unde es hominum? ubi tibi urbs, et parentes?"

265 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

" Evidem tibi hospes, valde accurate dicam:

" Ex Ithaca genere sum, pater autem mihi est Ulysses,

" Si quando erat: nunc vero jamjam periit tristi morte.

" Propterea nunc sociisque assumptis et nave nigra,

270 " Veni interrogaturus de-patre diu absente."

Hunc autem rursus allocutus est Theoclymenus deo-par;

" Sic tibi et ego ex patria, viro interfecto

" Tribule: multi autem fratresque sodalesque sunt,

" Argos per equis-pascendis-aptum; multum autem pollut Achivi:

275 " Ab his elapsus mortem et fatum atrum,

" Fugio: quippe mihi fatale est inter homines vagari.

" Sed me navi impone, quia tibi fuga-capta supplicavi,

274 [Ἀχαιῶν] R. sic et Eustath. [Ἀχαιῶν ἦγεν Ἀργείων. idque verum puto.

κρατίσσιν refer ad fratres et propinquos.

Ver. 250. [Ἄλλ'] ἦτοι Κλεῖτον] Ammonii libri in ἡμέρᾳ habent ἄλλ' ἦτοι τέτοιον, quod vix a librario est apud Amm. Ern.

V. 251. οἵοι] Al. εἴοι.

Ibid. ἀθανάτοισι] Vide ad Il. a'. 398.

Ver. 254. [Τηλεσίνηδ'] Τετίστιν εἰς τηλεσίαν, πόλιν Ἀργεας. Eustath.

Ibid. πατερι] Mantio, ver. 249.

Ver. 256. ἀλλ'] Ut supra dictum est —, ver. 223.

Ver. 261. ὑπὲρ θυέων] Per sacra. Θυέσσι habuimus Il. l. 495. §. 270. Hinc porro recte apud Hesych. θυσῶν, corrigit Jensius, et Cel. Hemsterh. θυέων. Ern.

Ver. 261. αὐτὸς ἐπειτα] Al. ἡδὲ τοκῆων.

Ver. 266. ἀγορεύων] Al. καταπλέξων.

Ver. 268. Εἴ ποτ' ἔην] Vide ad Il. γ.

180.

Ibid. λυγρῷ ὀλέθρῳ.] Al. λυγρὸν ὀλέθρον.

Μή με κατακτείνωσι· διωκέμενας γὰρ οἶω.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἥνδα·

280 Οὐ μὲν δὴ σ' ἐδέλοντά γ' ἀπώσω νῆσος ἔτσης·

'Αλλ' ἔπειτα αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεαι, οἵα κ' ἔχωμεν.

"Ως ἄρα φωνῆσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,

Καὶ τόδε ἐπ' ικριόφιν τάνυσσεν νεὸς ἀμφιελίσσονται·

'Αν δὲ καὶ αὐτὸς νῆσος ἐβήσατο ποντοπόδοιο.

285 'Εν πρύμνῃ δὲ ἄρετέ πειτα καθέζετο· πάρο δέ οἱ αὐτῷ

Εἴσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι ἐλυσαν.

Τηλέμαχος δὲ ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν

"Οπλῶν ἀπτεσθαι· τοὶ δὲ ἐσσυμένας ἐπίδοντο·

'Ισὸν δὲ εἰλάτινον κοίλης ἐντοσθε μεσόδημης

290 Στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἐδησαν,

" Ne me interficiant: persecui enim eos me puto."

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

280 " Non quidem jam te concendere-volentem depellam a navi æquali :

" Sed sequere; at illic amice-excipieris de talibus qualia habemus."

Sic utique locutus, ab eo accepit æream hastam;

Et hanc super tabulata extendit navis remis-trinque-agitatæ:

Conceddit autem et ipse navem pontum-transeuntem.

285 In puppi vero deinde sedit; juxtapaque seipsum

Sedere-fecit Theoclymenum: illi autem rudentes solverunt.

Telemachus vero socios hortatus jussit

Arma capessere: illi autem festinanter obediverunt.

Malum autem abiegnūm concavūm intra receptaculum

290 Statuerunt erectum; funibusque colligarunt;

284 [ιβήσετο] Edd. vett.

Ver. 272. Οὔτω τοι καὶ ιγάν] 'Ως ὁρᾶς,
μίνος φεύγω. Schol. Male. Refertur enim
istud Οὔτω ad id quod dixerat Telemachus, ver. 267. 270. nempe ex Ithaca pa-
tria se illuc profectum: Ut hic dicat
Theoclymenus, " Ita se quoque e patria
" illuc venisse."

Ibid. Οὔτω τοι] Al. Οὔτω δή.

Ver. 274. 'Αχαιοι] Al. 'Αχαιῶν.

Ver. 280. [Σιλωτά] Barnesius sensum
postulare existimat ut legatur ἀίσκοτα.
Sed nihil opus.

Ver. 285. τοδέ] Al. τογ'. Clark. Post
τάρυτον; scribi debebat. Ern.

Ver. 284. [ιβήσετο] Al. ιβήσετο. Vide
ad Il. β'. 55. et ι'. 109.

Ver. 292. ήι] Vide ad Il. ο'. 24. et
π'. 762.

Ver. 295. Δύσιτό τ' ήιλιος,] Strabo, Geo-
graph. Lib. VIII. pag. 559. al. 350. hunc
locum citat, alio adjecto versu, quem in-
seruit Barnesius:

Βάν δὲ ταχὺς καὶ Χαλκίδα καλλιρέιθρον·
Δύσιτό τ' ήιλιος etc.

Qui versus, uti ad Strabonis locum anno-
tat Cascubonus, in Vulgatis nusquam re-
peritur; neque ejus omnino meminit Eu-
stathius. Eundem autem iterum citat
Strabo, Lib. X. pag. 687. al. 447. ubi pro
Χαλκίδα καλλιρέιθρον, legitur Χαλκίδα πε-
ριήσσαν.

"Ελκον δ' ισία λευκὴ ἐϋσρέπτοισι βοεῦσι.

Τοῖσιν δ' ἵκμενον ἔρον ἕι γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Δάβρεον ἐπαιγίζοντα δὶ αἰδέρος, ὅφεσ τάχισα
Νῆντος ἀνύστεις θένσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὑδωρ.

295 Δύστετό τ' ἡέλιος, σκιώντο τε πᾶσαι ἀγυιαί.

‘Η δὲ Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἐπειγομένη Διὸς ἔρω·

‘Ηδὲ παρ’ Ἡλίδα δῖαν, ὅθι πρατεόσιν Ἐπειοί.

“Ενθεν δ’ αὖ νήσοισιν ἐπιπροέκηε θοῆσιν,

‘Ορμαίνων, ἥ κεν θάνατον φύγοι, ἥ κεν ἀλώη.

300 Τὰ δ' αὐτὰ ἐν κλισίῃ Ὁδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς

Δορπείτην παρὰ δὲ σφιν ἐδόσπεον ἀνέρες ἄλλοι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Τοῖς Ὁδυσεὺς μετέειπε, συβάτεω πειρητίζων,

Traxeruntque vela alba bene.tortis loris.

His autem secundum ventum misit oculis.cæsia Minerva

Vehementem, ingruentem per aërem; ut citissime

Navis emetiretur currens maris salsam aquam.

295 Occiditur sol, obumbrabanturque omnes viæ.

Illa autem Pheras appellebat, impulsa Jovis vento-secundo;

Et apud Elida divinam, ubi dominantur Epei.

Hinc vero rursus insulis immisit eam acutis,

Cogitans, an mortem fugeret, an caperetur.

500 Diversa autem parte in casa Ulysses, et nobilis subulcus

Cœnabunt; apud vero ipsos cœnabant viri alii.

At postquam potus et cibi desiderium exemissent,

Inter hos Ulysses locutus est, subulcum tentans,

292 Τοῖσι δ'] F. A. L. 295 Δύστετο] Edd. vett.

Ver. 296. ‘Η δὲ Φερὰς ἐπέβαλλεν, etc.] Vide Strabonem, Lib. VIII. pag. 539. al.

350.

Ibid. ‘Η δὲ Φερὰς ἐπέβαλλεν, etc.] Al. ‘Η Φερὰς δὲ ἐπέβαλλεν. Ceterum de voce ἐπέβαλλεν ita Porphyrius; ‘Ἐπέβαλλες (inquit) σημαίνει τὸ ἐπιτυχῆ, καὶ λυχναῖται, ἀπὸ τῆς βολῆς καὶ τῷ βάλλειν, ὃ σημαίνει τὸ τυγχάνειν τὸ σκοτεῖ. — Λύσις ἐπεῦθεν, “Η δὲ Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἐπειγομένη Διὸς ἔρω·” μετῆκται γάρ ἀπὸ τῶν πίρρων τὸν ἐπέβαλλεν τοιμήτων, ὥστε τυχεῖν. ‘Η ταῦτα ἐπέβαλλεν ἐπιμέτων, ὥστε τυχεῖν τῶν Φερῶν. Quæst. Homeric. I. Eandemque explicationem affert Scholiastes ad β'. 319. supra.

Ibid. ἐπειγομένη Διὸς ἔρω·] Apud Stra-

bonem, loco supra citato, ἀγελλομένη Διὸς ἔρω.

Ver. 297. ‘Ηδὲ παρ’ Ἡλίδα δῖαν,] Vide supra ad i'. 275.

Ver. 298. νίσσουσιν ἐπιπροέκηε θοῆσιν.] Ταῖς ηγεμονίαις Οξείας, μεταληπτικῶς ἐν τῷ κατὰ κίνησιν δίξισ. Ιτὶ τὸ κατὰ σχῆμα. Schol. Θεὰς δὲ λέγουσε τὰς Οξείας τῶν ‘Ἐχισθῶν δὲ μητραὶ αὐταις, πλησιάζουσαι τῇ ἀρχῇ τῇ Κορινθιακῇ κόλπῳ, καὶ ταῖς ἐκβολαῖς τῷ Αχειλλῷ. Strabo, Lib. V111. pag. 539. al. 551. Similiter exponit Dionysius Halicarnassensis, περὶ τῆς Όμορφης ποίησεως, §. 7. itemque Heraclides Ponticus. Vide etiam Strabonem, Lib. X. cap. 702. 703. al. 458. et supra ad i'. 327.

- Εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι, μεῖναι τε κελεύοι
 305 Αὐτῷ ἐνὶ σαθμῷ, ἢ ὅτρύνειε πόλινδε·
 Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
 Ἡώθεν προτὶ ἀσυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
 Πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἐταίρες. [σου,
 'Αλλά μοι εὖ Δ' ὑπόθευ, καὶ ἂμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὅπασ-
 310 "Ος κέ με κεῖσ' ἀγάγη· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκη
 Πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύργον ὁρέξῃ.
 Καὶ κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὁδυσσῆος Θείοιο,
 'Αγγελίην εἰποιμι περιφρόνι Πηνελοπείη·
 Καὶ κεν μητῆρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
 315 Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὄνειστα μυρὶ ἔχοντες.

An ipsum amplius studiose curaret, manereque juberet

- 305 Illic in stabulo, an hortaretur ad urbem *ires*;
 " Audi nunc, Eumæe, aliquique omnes socii;
 " Mane ad urbem cupio discedere
 " Mendicaturus, ut ne te atteram et socios.
 " Sed me bene mone, et simul ductorem bonum præbe,
 310 " Qui me illuc ducat: per autem urbem ipse ex-necessitate
 " Vagabor, si quis forte poculum et panem porrexerit.
 " Et profectus ad ædes Ulyssis divini,
 " Nuncium dixero prudenti Penelopæ;
 " Et procis superbis me immiscuero,
 315 " Si mihi forte cœnam dederint, cibum copiosum habentes.

Ver. 299. φύγοι] *Al. φύγη*.

Ver. 300. Τὰ δ' αὐτὸν ἵνα κλισίγ] *Redit*

Poëta unde digressus est supra §. 533.

Ver. 303. Τοῖς Ὁδυσσεῖς] *Al. Τοῖς δ' Ὅδυ-*

σιοις.

Ver. 306. νῦν, Εὔμαιε,] *Al. νῦν μ', Εὔ-*

μαιε.

Ver. 307. ἀπονέεσθαι] *Vide ad II. α.*

398.

Ver. 309. καὶ ἂμ' ἡγεμόν'] *Al. καὶ μ'*

ἡγεμόν'.

Ver. 311. κοτύλην] *Ἐκπώματος, πότοι πο-*

τηρίας εἶδος τοσέτης, καὶ μίτρον. *Schol.*

Ibid. πύργον] *Πύργον ἄρετον.* *Schol.*

Ver. 314. 315. 316. Καὶ κεν μητῆρεσ-

σσιν —, Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, —. *Αἴψα κεν*

etc.] "Malim," inquit *Henricus Stephanus*, "hunc locum ita interpungere;

"Καὶ κεν μητῆρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην"

"Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὄνειστα μυρὶ ἔχοντες,

"Αἴψα κεν τοῦ δούομαι etc. — quia non est

"rationi consentaneum, ut ille dicat se
 "tum demum cœtum procorum aditum,
 "si illi cœnam porrigant; sed necesse est,
 "ut eos aeat antequam ab iis quicquam
 "accipiat." Ita ille. At recte se habet
 vulgata interpunctionio. Sensus enim istius
 Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν hoc in loco hujusmodi
 est; "Ut videam, ut experiar, an mihi cœ-
 "nam dent;" Vel, "Ea spe, ut mihi
 "cœnam dent;" Quod et ipse deinde ad-
 dit vir eruditus: "Sed potest," inquit,
 "sequendo alteram interpunctionem, ita
 "exponi τοῦ, ut subauditum habeat par-
 "ticipium ὀφόμενος, vel aliquod hujus-
 "modi." Atque ita alibi sæpe Poëta:

"Ηλύθοι, εἴ την μα κληπτόνα πατεῖς ἵνιστος.

Supra §. 317.

Et superius paulo ver. 310. hujus libri:

— κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀτάγη
 Πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύργον ὁρέξῃ.

Αἴψα κεν εῦ δρώοιμι μετὰ σφίσιν, ὅ, ττι θέλοιεν.
 Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μεν ἄκεστον,
 Ἐρμείαο ἔκητι διακτόρος, ὃς ρά τε πάντων
 Ἀνδρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
 320 Δηησοσύνη ἐκ ἄν μοι ἐρίσσειεν Βροτὸς ἄλλος,
 Πῦρ τ' εὗ νηῆσαι, διά τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,
 Δαιτρεῦσαι τε, καὶ ὀπτῆσαι, καὶ οἰνοχοῆσαι·
 Οἵ τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώσαι χέρης.

Τὸν δὲ μέγ' ὄχθησας προεσφῆς, Εὔμαιε συβῶται·
 325 Ω μοι ξεῖνε, τίν τοι ἐνὶ φρεσὶ τῆτο νόημα
 "Ἐπλετο; ἢ σύ γε πάγχυ λιλαίεις αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 Εἰ δὴ μνησήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὄμιλον,

" Statim bene perfecero inter ipsos, quicquid voluerint.
 " Etenim tibi dicam, tu autem attende, et me audi;
 " Mercurii voluntate internuncii, (qui utique omnium
 " Hominum operibus gratiam et gloriam præbet,)
 320 " Officio-servili non mihi contenderit mortalis alias,
 " Ad ignemque bene cumulandum, lignaque sicca diffundenda,
 " Adque-carnes-dividendas, et ad-assandum, et ad-vinum-fundendum;
 " Qualia scilicet optimis præstant inferiores."

Hunc autem valde indignatus allocutus es, Eumæe subulce;

325 " Hei mibi, hospes, cur tibi in mente hoc cogitatum
 " Fuit? certe omnino cupis illuc perire,
 " Si revera procorum vis ingredi cætum,

320 Δηησοσύνη δ' ἡ] F. A. L. ιρίσσειν] Edd. vett. 321 ξύλα δ' ἀνακιάσαι]
 F. A. L. pessime.

Vide et supra l. 229.

Ver. 316. ὥ, ττι θέλοιεν.] " Hinc qui-
 " dem," inquit Barnesius, "apparet. Ve-
 " terum observationem de Homero, quod
 " nuspiam utatur voce θέλω, falsam esse,
 " nec satis firmo niti fundamento." At-
 qui MS. a Tho. Bentleio collatus hic ha-
 bet δττ. θέλοιεν. Quin et ipse Barnesius
 supra §. 356. et infra §. 19. restituit,
 δομοῦ, θέλοις, et ὥς θέλησον: quam in
 vulgatis editum erat, δομοῖσι θέλοις: ὥς κε
 θέλησον. Vide et ad ll. a'. 277.

Ver. 318. Ἐρμείαο ἔκητι] "Eπειδὴ κήρους,
 καὶ παρὰ τοῖς ἥρωσι δὲ κήρους, οἱ ταῦτα
 ἀπεργάντες. Schol.

Ibid. διακτόρου,] Vide supra ad §. 338.

Ibid. ὥς ρά τι] Qui utique —. Qui
 scilicet.

Ver. 320. Δηησοσύνη] Τῇ ἐν τῇ διακονίᾳ
 ἴνεγίᾳ. Schol. Al. Δηησοσύνη.

Ibid. ιρίσσειν] Ita recte Barnesius; at-
 que ita MS. a Tho. Bentleio collatus. Al.
 ιρίσσειν. Quod autepenultimam corripit.
 Clark. Eustath. quoque ιρίσσειν. habet: sed
 sine in fine; quod verum est. Ern.

Ver. 321. Πῦρ τ' εὗ νηῆσαι,] Ξύλα σωρεῦ-
 σαι, ἔνεκεν τῆς πῦρ πεῖσσαι. Schol. Al. Πῦρ τε
 κατ' εὖ νηῆσαι. Τινὲς δὲ "πῦρ εὐηῆσαι" γρά-
 φουσιν ἦτοι φυλάξαι, κατεινάσαι, ζωπυρησαι
 εἰς σωδῷα. Eustath.

Ibid. ξύλα δανὰ] Παρὰ τὸ δῆν, τὸ ἵππο το-
 λὺν χέρον, γίνεται δανὰ, τὰ διὰ τὸν χέρον
 ἔχοντα ἢ παρὰ τὸ δάιον, τὸ καίω, τὰ εἰς καῦσιν
 ἵππηδεια, εὐκαυτα, θερμά. Etymolog. Magn.
 ad vocem δανά. Cæterum legitur et ξύλα
 πολλὰ, notante Eustathio.

- Τῶν ὑβρίς τε, βίη τε, σιδήρεον ἔσανὸν ἔκει.
Οὐ τοι τοῖοι δὲ εἰσὶν ὑποδρησῆρες ἐκείνων,
- 330 Άλλὰ νέοι, χλαινας εὖ εἰμένοι, ἡδὲ χιτῶνας,
Αἱὲ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλά πρόσωπα,
Οἴ σφιν ὑποδρῶσιν ἐῦξεσοι δὲ τρύπεζαι
Σίτε καὶ κρειῶν, ἡδὲ οἶνος βεβρίθασιν.
Άλλὰ μέν· ἢ γάρ τις τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
- 335 Οὕτ' ἐγὼ, γέτε τις ἄλλος ἐταίρων, οἴ μοι ἔσσιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἐλθησιν Ὁδυσσῆος φίλος νίος,
Κεῖνος σε χλαινάν τε χιτῶνά τε, εἵματα ἔσσει,
Πέμψει δέ, ὅππη σε κραδίη, θυμός τε κελεύει.
- Τὸν δέ ἡμείς ετέπειτα πολύτλας, δῖος Ὁδυσσεύς.
- 340 Αἴθ' ἔτως, Εὔμαιε, φίλος Διῆς πατρὶ γένοιο,
Ως ἐμοὶ, ὅττι μὲν ἔπανσας ἄλης καὶ ὁῖζος αἰνῆς.

“ Quorum injuriaque, violentiaque, ad ferreum cœlum pervenit.

“ Nequaquam tales sunt ministri illorum;

330 “ Sed juvenes, lénas bene-induti, et tunicas,

“ Semperque nitidi capitibus et pulchris vultibus,

“ Qui ipsi subministrant: bene-politæ autem mensæ

“ Pane, et carnibus, et vino, oneratæ sunt.

“ Sed mane; non enim quisquam te molestatur præsente,

335 “ Neque ego, neque quisquam alias sociorum, qui mihi sunt.

“ At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,

“ Ille te lénaque, tunicaque, vestimentis induet;

“ Mittetque, quo te cor, animusque jubet.”

Huic autem respondit deinde patiens nobilis Ulysses;

340 “ Utinam sic, Eumæe, dilectus Jovi patri fieres,

“ Ut mihi, quod me cessare-fecisti ab errore et ærumna gravi:

Ver. 325. παραδρώσωι] Al. παρὰ δέωσι.

Ver. 328. Τῶν ὑβρίς τε, βίη τε, σιδήρεον
ἔσανὸν ἔκει.] Dna Dacier ita explicat:
“ Dont la violence et l’insolence sont si
“ grandes, qu’elles ne respectent pas les
“ Dieux, et qu’elles attaquent le Ciel
“ même.” Male: Hoc enim dicere vult
Poëta; nempe, “ Tantam fuisse Proco-
“ rum superbiam, totque indigna facinora;
“ ut eorum fama ad omnium aures perve-
“ nisset.” “ Quorum (uti reddit Sponda-
“ nus) tanta sit protervia, et injurias aliis
“ inferendi consuetudo, ut ejus fama etiam
“ ad cœlum usque pervenerit.” Sic Iliad.
S. 192.

“ Ασπίδα Νεστορίν, τῆς νῦν κλέος ὑπαντὸν ἔκει.

Clark. Ne hoc quidem opus est: ἔργανον
ἔκει est formula exprimens magnitudinem
in usitatam, ex eo, quod maxima mensura
magnitudinis est spatium a cœlo ad ter-
ram, ut bene Longinus de Eridi Home-
rica. Ern.

Ver. 331. Αἱὲ δὲ λιπαροὶ] Pro δὲ inquit
Barnesius potius δὲ legendum videtur.
Minus recte.

Ver. 332. τρύπεζαι Σίτε καὶ κρειῶν, ἡδὲ
οἶνος βεβρίθασιν.] Virgil.

— dapes et plenea pocula mensæ.

Æn. XI. 738.

Πλαγκτοσύνης δ' ἐκ ἔτι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν
Αλλ' ἔνεκ' ὀλομένης γαστρὸς καὶ πάκηδε' ἔχοσιν
Αὐτέρες, ὃν κεν ἵκηται ἄλη, καὶ πῆμα, καὶ ἄλγος.
345 Νῦν δ' ἐπεὶ ἴσχανάς, μεῖναί τέ με κεῖνον ἀνωγας,
Εἴπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὁδυσσῆος θείου,
Πατρὸς Φ', ὃν κατέλειπεν ίὰν ἐπὶ γῆς αος ἐδῶ,
Εἴπεις ἔτι ζώσιν ὑπ' αὐγὰς ἡελίου,
Ἡ ἥδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν ἀΐδαι δόμοισι.
350 Τὸν δ' αὗτε προσέειπε συβάτης, ὅρχαμος ἀνδρῶν.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διὶ δ' εὔχεται αἰεὶ,
Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἵς ἐν μεγάροισιν.
Ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὁδύρεται οἰχομένοιο,
355 Κεριδίης τ' ἀλόχοιο δαιφρονος, η ἐ μάλιστα

“ Errore enim non est pejus aliud hominibus:

“Sed propter perditum ventrem malas curas habent

“Viri, quemcunque invaserit vagatio, casusque, et dolor.

545 " Nunc vero quoniam detines, manereque me illum jubes;
" Dic age mihi de matre Ulyssis divini,
" Patreque, quem reliquit prefectus, in senectutis limine;
" An alicubi adhuc vivant sub splendore Solis,
" An iamiam mortui sint et in Plutonis ædibus?"

350 Hunc autem rursus allocutus est subulcus, princeps virorum;
 "Equidem tibi, hospes, valde accurate narrabo:
 "Laertes quidem adhuc vivit, Jovi autem supplicat semper,
 "Ut anima *sibi* a membris pereat suis in ædibus:
 "Vehementer enim de filio dicit abhortari.

355 "Deinde uxore quam virginem duxerat prudente: quæ insum maxime

344 J. M. F. A. L.

Ver. 533. βιβοίθασιν.] Vide ad Il. β'.
314.

Ibid. κακὰ κηδεῖ ἔχοντιν] Al. κακὰ μηδεῖ

Ver. 544. ὅντες ἵκηται] Al. ὅν τιν' ἵκηται.

Ibid. ἄλη, καὶ πῆμα, καὶ ἄλγος.] Vide supra ad λ'. 611.

Ver. 545. μεναί τέ με κείνος ἀσύρας,] Barnesius vertit, " Meque manere, tales
" quem vides jubes." Sed potius verte-
dum crediderim, " Manereque me illum
" (nempe Telemachum,) jubes." Vide su-
pra ad ver. 534. 536. 537. item ad *Iliad*
a'. 535. §'. 561. φ'. 609.

— — — — — Mózgás

Δ' ἔχειν τὸν θεόν,

"H γὰς τατγίας σέργεσθαι.

. Medea, ver. 651.

Ver. 543. Ἀλλ᾽ εἰςεχ ἀλομένης γαστρὸς]

Νικᾶ δὲ χρεῖα μού, η ταλαιπωρῶστε μού

$\Gamma_{\alpha\beta\gamma\delta} = \frac{\partial^4 \Gamma}{\partial x^\alpha \partial x^\beta \partial x^\gamma \partial x^\delta}$

Diphilus, Fragm. I. ver. 2.

"Ηκαχ' ἀποφθιμένη, καὶ ἐν ὥμῳ γῆραι ἔηκεν.
‘Η δὲ ἄχεις ἐπιδός ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
Δευγαλέω θανάτῳ ὡς μὴ θάνοι, ὃς τις ἔμοιγε
Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη, καὶ φίλα ἔδοι.

- 360 "Οφρα μὲν ἐν δὴ κείνῃ ἔην, ἀχέεσσά περ ἔμπης,
Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
Ούνεκά μ' αὐτῇ θέρψεν ἄμα Κτιμένη ταυτόπεπλα,
Θυγατέρος ἰφθίμη, τὴν ὄσποτάτην τέκε παιδῶν.
Τῇ ὁμῇ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τι μ' ἡσσον ἐτίμα.
365 Αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἥβην πολυνήρατον ἴκόμεδ' ἄμφω,
Τὴν μὲν ἐπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν, καὶ μυρί' ἔλοντο.

" Tristitia affecit mortua, et in cruda senectute posuit.

" Illa autem dolore de suo filio perit gloriose,

" Tristi morte: sic ne moriatur, quieunque mihi

" Hic habitans amicus sit, et amica faciat.

- 360 "Quamdiu quidem igitur illa erat, dolens quantumvis licet,
" Tamdiu aliquid mihi dilectum erat sciscitari et interrogare,
" Quoniam me ipsa nutrit, una cum Ctimena stolata,
" Filia eximia, quam minimam-natu peperit liberorum:
" Cum hac simul nutriebar; paulo autem me minus honorabat.

- 365 "At postquam ad pubertatem optabilem pervenissetus ambo,
" Hanc quidem postea in Samum nuptum-dederunt, et infinita acceperunt:

366 Σάμηνδε δόσαν] F. A. L.

Ver. 346. Εἶτ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὁδυσσῆος] Περὶ τῆς πατρὸς βαζόμενος μαθεῖν ὑποκρίνεται τὸν μὴ εἰδότα τὰ περὶ Αντικλείας. Schol.

Ver. 350. ὅρχαμος ἀνδρῶν.] Vide supra ad ξ. 3. et 22.

Ver. 355. φθίσθαι] Al. φθεῖσθαι.

Ver. 356. καὶ ἐν ὥμῳ γῆραι ἔηκεν.] Περὸς ἀρρεναγηρᾶσσας ἐποίειν, διὰ τὴν ἡών αὐτῆς λύπην. Schol. Ceterum Eustathius in commentario citat, καὶ ὥμῳ γῆραι δῶκεν. Clark. Non bene vertitur: in cruda senectute. Nam cruda senectus est vegeta, quae vires et alacritatem retinet, quae opponitur *esfatoς*: unde ὥμογέσσων apud Homerum Il. ψ. 791. senex, qui adhuc validus est. Sensus est: et ante tempus senem fecit, senectutem maturavit. Ern.

Ver. 357. 358. 'Η δὲ ἄχεις ἐπιδός ἀπέφθιτο —, Δευγαλέω θανάτῳ] Λύπη γὰρ ταχεῖσα διεφέρειν κατά τινας. "Επεροὶ δὲ, ὡς καὶ προσφέρειν, ἀγχόνη φασίν αὐτὴν μεταλλά-

ξαι τὸν βίον. Διὸ καὶ τὸν Εὔμαιον ἀπινέασθαι τὴν τούτον θάνατον. Eustath. Vide supra ad λ'. 329.

Ibid. ἄχεις] Vide ad II. α'. 51.

Ver. 358. ὡς μὴ θάνοι,] Ita edidit Barnesius, quod vocula ὡς hoc in loco "non sit Optantis, verum ad τὸ θάνον pertinet." Quo modo et accipit Eustathius loco supra citato. Al. ὡς μὴ θάνοι.

Ver. 362. Ούνεκά μ' αὐτῇ θέρψεν] Al. οὔνεκ' ἄρ τοι θέρψεν.

Ibid. Κτιμένη] Κυρίως ή Οδυσσίως ἀδελφή. Schol.

Ver. 363. παιδῶν.] Apud Eustathium in commentario, παιδά.

Ver. 365. πολυνήρατον] Vide ad λ'. 274. et supra 126.

Ver. 366. Καὶ μυρί' ἔλοντο.] "Εδνα δηλαδή. Eustath.

Ver. 370. Νῦν δὲ ἡδη τέτων ἐπιδεύματι.]

"Ων ἡ Αντικλεία ιχαρίζετο, τέτων ἐνδέης είμι.

Αὐτὰρ ἐμὲ χλαινάν τε χιτῶνά τε, εἴμαστ' ἔκείνη
Καλὰ μάλ' ἀμφιέσσα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δύσα,
Ἄγρονδε προῖαλλε· φίλει δέ με ηγόρδι μᾶλλον.

- 370 Νῦν δ' ἥδη τέτων ἐπιδεύομαι· ἀλλά μοι αὐτῷ
"Ἐργον ἀείξεσιν μάκαρες θεοί, ὃς ἐπιμίμνω·
Τῶν ἔφαγόν τ' ἔπιόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
Ἐπ δ' ἄρα δεσποίνης ς μείλιχόν ἐσιν ἀκεσαι
Οὔτ' ἔπος, γέτε τι ἔργον ἐπεὶ κακὸν ἐμπεσεν οἶκω,
375 "Ανδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δύμας χατέγεσιν
Αντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἔκαστα πυθέσθαι·
Καὶ φαγέμεν, πιέμεν τε· ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι

" At me lænaque tunicaque, vestimentis illa
" Pulchris valde ubi-induisset, pedibusque calceamenta dedisset,
" Ad-agrum emisit; diligebat autem me corde magis.

- 370 " Nunc vero jam his indigeo; sed mihi ipsi
" Opus incremento-augent beati Dii, in quo vorsor:
" Ex-his comedique, bibique, et venerandis-hospitibus dedi.
" Ex domina autem haud dulce licet audire,
" Neque verbum, neque quod opus; quoniam malum incidunt domui,
375 " Viri superbi: valde vero famuli indigent
" Coram domina loqui, et singula interrogare;
" Et comedere, bibereque; deinde autem et aliquid portare

372 Τῶν δ' ἔφαγον] Eæd. 376 φᾶστα] F. A. 1. 2. L. vid. not.

Schol. Porro MSS. duo a Tho. Bentleio collati hic habent τέτων ἔτι διένουσι.

Ver. 372. Τῶν ἔφαγόν] Al. Τῶνδ' ἔφαγον.

Ibid. καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.] Ἀντὶ τῆς ἀνδρούσιν αἰδῆς ἀξέιος; ξένοις δηλαδὴ, καὶ ικέταις. Eustath. Sic supra n. 165. et 181.

———ος δ' ξειτησιν ἄμ' αἰδοίοισιν ἐπηδεῖ.

Et i. 271.

———ος ξειτησιν ἄμ' αἰδοίοισιν ἐπηδεῖ.

Cæterum nonnulli (notantibus Barnesio et Eustathio) vocem αἰδοίοισιν hic ad sententiam minus honestam detorserunt. In eandemque sententiam concessisse videtur Conradus Ritterhusius, de interpretatione quorundam locorum Oppiani; ad Cyneg. ver. 36. Quod Euniceo (qualem eum de pingit Poëta) omnino indignum; cumque desc ipse loquatur, plane absurdum. Clark. De pudendis accipit etiam Scaliger ad Fest. in affatim, et Cel. Hemsterh. ad Luciani Nigrin. T. I. p. 54. qui Barnesium

imprudenter ab illa interpretatione recessisse ait. Recte. Non potest doceri αἰδοίοισι simpliciter positum, aliter quam de pudendis dici. Atqui id erat docendum, si volebat refellere banc interpretationem. Clarum porro est, hunc versum esse fundum sententiae in epitaphio Sardanapali. Erm.

Ver. 373. οὐ μείλιχόν ἐσιν ἀκεσαι Οὔτ'
ἔπος, γέτε τι ἔργον] Dñs Dacier ita expo-
nit; Ce n'est pas une douceur pour moi:
Non dulce est. "Car (inquit) il ne faut
" pas joindre μείλιχον avec les mots ἔπος
" et ἔργον du vers suivant." Quam expli-
candi rationem in versione secutus est
Barnesius. Eustathius autem aliter; 'Ε,
δὲ τῷ " οὔτ' ἔπος ἀκεσαι, γέτε τι ἔργον,"
προστακεσέον τῷ ἔργῳ τὸ ίδεν, ή τι τοιότον.
ίνα λιγγ, ὡς γέτε ἐσιν ἀκεσαι μείλιχον, γέτε
τι ἔργον ίδεν ή μαθεῖν ή γνῶναι μείλιχον.
Quæ sententia et cum sequentibus, et cum
ipsius vocis μείλιχον significatione aptius

Αγρόνδ', οἵ τε θυμὸν ἀεὶ διμάεσσιν ἴσαινει.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

380 Ω πόποι, ὡς ἄρα τυπὸς ἐών, Εὔμαιε συβῶται,
Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἥδε τοκήων.
"Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
"Ηὲ διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια,
"Ηὲ ἔνι ναιετάσκε πατὴρ καὶ πότνια μῆτηρ·

385 "Η σέ γε μεναθέντα παρ' οἴεσιν, ἢ παρὰ βεσὸν,
"Ανδρες δυσμενέες ηνοσὶν λάβον, ἥδ' ἐπέρασσαν
Τεὸν ἀνδρὸς πρὸς δώματ', οὐδὲ ἄξιον ὅνον ἔδωκεν.

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε συβῶτης, ὅχαμος ἀνδρῶν·

"Ad-agrum, qualia utique animum semper famulis lætificant."

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;

580 "Papæ! ut parvulus existens, Eumæe subulce,
"Multum jactatus es-seorsum a tua patria et parentibus.
"Sed age mihi hoc dic et accurate narra,
"An vastata sit urbs virorum viis-spatiosa,
"In qua habitabat pater et veneranda mater;
585 "An te solum relictum apud oves, vel apud boves,
"Viri hostiles navibus ceperint, et vendiderint
"Hujusce viri ad ædes; hic autem dignum pretium dederit."
Hunc autem rursus allocutus est subulcus, princeps virorum;

583 πόλις] F. 584 ναιετάσκε] R. 585 ὅνος] A. L. male. 586 ἵπιεσσαν] Edd. vett. vid. not.

congruere videtur. Clark. Sine dubitatione posterior interpretatio vera est: prior contorta, quæ vix intelligi potest, quomo-
do in mentem cuiquam potuerit venire.
Ern.

Ver. 576. φάσθαι,] Barnesius edidit φασ-
θαι sed minus recte. Vide ad Il. φ'. 471.

Ver. 380. ἄρα] Non hic vacat istud
ἄρα, sed vim habet in connectenda senten-
tia cum eo quod præcessit ver. 362. Οὐνεκά
μη αὐτὴ θρίψει etc.

Ver. 386. ἵπιεσσαν] Ita recte edidit
Barnesius ex Il. φ'. 78. 102. ubi in Vul-
gatis ita legitur. Cumque Barnesio fa-
cit et MS. a Tho. Bentleio collatus. Vulgg.
hoc in loco ἵπιεσσαν Quod penultimam
corripit, quippe ex πιπεσσω, non ex πιράω
deductum. Vide ad Il. φ'. 67.

— πιπεσσαν δέ μι δεῦρ' ἀγαγόντες.

Infra ver. 427.

"Αλφαι, ὅτη περάσητε. —

ver. 452.

Clark. Vide ad Il. φ'. 40. Hic quoque
Eustath. cum simplici σ. Etiam Hesych.
περάσαι, περάσας; hoc sensu habet. Cæte-
rum in h. v. scr. ηνοσὶ λάβον, ut v. s. ἔδωκε.
Ern.

Ver. 591. αὖθις δὲ νύκτες ἀθέσφατοι] Τυ-
τίσι πάνυ μακραῖ. Eustath. Ita supra λ'.
572.

Νῦν δὲ μάλα μακρὴ, ἀθέσφατος —

Ibid. εὐδεῖν,] MS. unus a Tho. Bentleio
collatus, ἀδεῖν.

Ver. 595. καταλίχθαι] Vide ad Il. β'.
515.

Ibid. ἀνίη καὶ πολὺς ὑπνος.] Τὸ πέρα,
καθεύδειν τῷ πείποντος, τοῖς τελεύτοις μᾶλ-
λον ἡπέρ τοῖς ράσιν ἀρμοδίοις. Ἀschines apud
Slobaeum, Serm. 69. de Somno. "Ταῦτος γὰρ

- Ἐεῖν', ἐπεὶ ἀδό δὴ ταῦτα μὲν ἀνείρεαι ἥδε μεταλλᾶς,
 390 Σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνε τε οἶνον
 "Ημενος· αἰδὲ δὲ νύκτες ἀδέσφατοι· ἔσι μὲν εὔδειν,
 "Ἐσι δὲ τερπομένοισιν ἀκεέμεν· ὃδε τί σε χρὴ,
 Πρὶν ἄρη, καταλέχθαι· ἀνίν καὶ πολὺς ὑπνος.
 Τῶν δὲ ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 395 Εὐδέτω ἐξελθάν· ἄμα δὲ ἡοῖ φαινομένηφι
 Δειπνήσας, ἄμ’ ὕεσσιν ἀνακτορίησιν ἐπέσθω.
 Νῷοι δὲ ἐνὶ κλισίῃ πίνοντε τε δαινυμένω τε,
 Κήδεσιν ἀλλήλων τερπάμεδα λευγαλέοισι,
 Μνωμένω μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ,

- "Hospes, quoniam jam hæc me percontaris et interrogas,
 390 "Silentio nunc attende et delectare, bibeque vinum
 "Sedens; hæ autem noctes immensæ: licet quidem dormire,
 "Licet etiam sese-oblectantibus audire; neque omnino te oportet,
 "Ante horam, cubitum-ire: nocumentum est et multus somnus.
 "Cæterorum autem quemcunque cor et animus jubet,
 395 "Decubet egressus: simul autem atque aurora illuxerit,
 "Pastus, simul sues heriles sequatur.
 "Nos autem in casa bibentesque comedentesque,
 "Doloribus alter.alterius delectemur tristibus,
 "Recordantes; etenim etiam doloribus delectatur vir,

394 ὄντινα] A. 2. 5. 398 λευγαλέοισιν] Edd. vett. male.

Ἐδὲ πολὺς ὅτε τοῖς σώμασιν ὅτε ταῖς ψυχαῖς
 ἥμιν, ὁδὸς αὖ ταῖς πράξισι ταῖς περὶ ταῦτα
 πάντα ἀρμόττων ἐσι κατὰ φύσιν· καθεύδων
 γὰρ ὑδεῖς ὑδενὸς ἔσσος, ὁδὲν μᾶλλον τῷ μὴ
 λύντων. Ἀλλ' ὅτις τῷ ἔγρη ἥμιν καὶ τῷ φρε-
 νῖν μάλιστα ἐσι κηδεμον, ἐγρήγορε χρόνον ὡς
 τλεῖσον, τὸ πρὸς ὑγίειαν αὐτῷ μόνον φυλάτ-
 των χρήσιμον. Plato, de Legibus, Lib.
 VII.

Ibid. ἀνίν] Vide ad Il. ſ. 105. et ὁ. 24.

Ver. 394. ὅτινα κραδίη] Al. ὄν τε κρα-
 δίη.

Ver. 396. Δειπνήσας,] Vide supra ad
 ὁ. 535.

Ibid. ἀνακτορίησιν] Ταῖς δεσποτικαῖς, ἥ
 βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις· δὲ Ἡλιόδωρος, ταῖς
 ὑπὸ ἀνακτορίας· "Διπνήσας ἄμ' ὕεσσιν ἀνα-
 κτορίησιν ἐπίσθω." Hesychius in voce ἀνα-
 κτορίησιν. Ἀνακτορίας δὲ ναὶ Ἀρίσταχος
 μὲν τὰς δεσποτικάς φουν· Ἀρίστοφάντης δὲ,

ἀνέκαστος βόσκων ἀνάσσει, ὃ ἐσιν ἀρχει. Eu-
 stathe.

Ver. 399. μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρ-
 πεται ἀνήρ.] Al. μετὰ γάρ καὶ ἐν ἄλγεσι.
 Seneca:

— quæ fuit durum pati,
 Meminisse dulce est. —

Herc. Fur. ver. 656.

"Habet enim præteriti doloris secura re-
 "cordatio delectationem." Cicero ad Fa-
 miliares, Lib. V. Epist. 12. Τὰ μὲν δὲ μνη-
 μονευτὰ ἥδια ἐσιν, δὲ μόνον ὅσα ἐν τῷ παρόντι,
 ὅτε παρῆν, ἥδια δὲν, ἀλλ' ἐνια καὶ δὲν ἥδια, ἀν-
 δὲ ὑσιρον καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸ μετὰ τέτο.
 "Οδεν καὶ τοτὲ" εἴρηται. "Αλλ' ἥδιν τοι σω-
 " "Σέντα μεμνῆσθαι πόνων" καὶ, "— μετὰ
 " γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ." Τούτη
 δὲ αἵτιον, ὅτι δὲν καὶ τὸ μὴ ἔχειν τὸ κακόν.
 Aristot. Rhetic. Lib. I. cap. 11. "Quid
 " si etiam jucunda memoria est præteri-

- 400 "Οστις δὴ μάλα πολλὰ πάθη, καὶ πόλλ' ἐπαληθῆ.
 Τέτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς.
 Νῆσος τις Συρίη κικλήσκεται, (εἴπεις ἀκέσις,)
 'Ορτυγίης καθύπερθεν, ὅδι τροπαὶ ἡλίου,
 Οὕτι περιπληθῆς λίην τόσον ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν,
 405 Εὐβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθῆς, πολύπυργος.
 Πείνη δ' ὥποτε δῆμον ἐσέρχεται, ὥδε τις ἄλλη
- 400 "Quicunque scilicet valde multa passus fuerit, et multum erraverit.
 " Hoc autem tibi dicam, quod me percontaris et interrogas.
 " Insula quædam Syria vocatur, (sicubi audis,)
 " Ortygiam supra; ubi conversiones Solis,
 " Non ita valde magna; sed bona quidem,
 405 "Fertilis-boum, fertilis-ovium, vino-abundans, tritici-ferax;
 " Fames vero nunquam populum invadit, neque ullus alias

"torum malorum? — Vulgo enim dicitur, *Jucundi acti labores*. Nec male Euripides — *Suavis laborum est præteritorum memoria.*" Cicero, *De finibus*, Lib. II. §. 52. Similiter et *Macrobius*; "Pericula quoque præterita, vel ærumnas penitus absolutas qui evasit, ut re-ferat gratissime provocatur." — Id adeo Euripides expressit;

"Ως ἡδὸν τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνου"

"adjecit enim σωθέντα, ut ostenderet, post finem malorum gratiam relationis incipere. Et poëta vester [Virgil. *Æn.* I. 207.] adjiciendo, olim, quid nisi post emensa infortunia futuro tempore juvare dicit memoriam sedati laboris?

"Forsan et hæc olim meminisse juvabit"
Saturnal. Lib. VII. cap. 2.

Vide et *Gatakeri Annotationes in Antonium*, Lib. VIII. §. 56.

Ver. 400. "Οστις δὴ μάλα πολλὰ πάθη, καὶ πόλλ' ἐπαληθῆ." Aristoteles, loco jam supra adducto, versum hunc citat isto modo:

Μνήμενος ὅστις πολλὰ τάθη, καὶ πολλὰ ἴσχυρη.

Ver. 402. *Νῆσος τις Συρίη κικλήσκεται,* [Mία τῶν Κυκλαδῶν νήσων καλεῖται. Schol. Σύνος δὲ ἵστι μηκύνεσσα τὴν περιόδην συλλαβῆν, ἵστη Φιρεκύδης ὁ Βάθιος ἢνυν νεώτερος δὲ ἵστη ὁ Αθηναῖος ἱερίνης. Ταῦτης δοκεῖ μημονεύειν ὁ Ποιητὴς, Συρίην καλῶν]. "Νῆσος τις Συρίην κικλήσκεται, εἴπεις ἀκέσις, 'Ορτυγίης καθύπερθεν περθεῖς." *Strabo, Geograph.* Lib. X. pag.

746. al. 487. Porro corripitur (notante Casaubono ad hunc locum Strabonis) prima vocis Σύριος in *Anthologia*, Lib. V. Epigr. 62.

Καὶ Σύριος σελήνης σαφεστῶν Φιρεκύδης.

Cæterum apud nonnullos hæc insula vocatur Σύρα. Vide *Menagium, Annotat. in Diogenem Laertium*, Lib. I. haud longe a fine.

Ver. 403. ὅδι τροπαὶ ἡλίου.] Fuerunt qui Homerum hic *Geographiæ* omnino ignarum arguerint, quod hanc insulam sub Tropico locariat. "Cé porcher [*Eusebie*,] dans un recit qu'il fait, parle d'une isle nommée Syrie, qu'il dit être sous le Tropique; cependant cette isle est dans la mer Méditerranée, et par consequent éloignée du Tropique de plus de trois cent lieues.— Je ne doute point — qu'Homère n'ait ignoré la véritable situation de l'isle dont il parle." Perrault, *Parallele des Anciens et des Modernes*, Tom. II. pag. 62. 65. Scilicet per τροπαὶ ἡλίου τοποθετatioν Tropicum solstitialiē intellexit Vir eruditus. Eustathius autem "τροπαὶ ἡλίου" Occasum depositare arbitratur; Tò δὲ "ὅδι τροπαὶ ἡλίου," (inquit) ἀντὶ τοῦ κειμένη τροπαὶ τροπὰς ἡλίου, ήτοι πρὸς τὰ δυτικὰ μέσον τῆς Ὀρτυγίας. Scholiastes aliter exponit: "Εὐθεῖα φρονία εἶναι τὸ ἡλίου στήλαιον, διὸ ὃ σημειεῦνται τὰς ἡλίου τροπάς. Quam in sententiam Huetium concessisse testatur Menagius in Annotationibus ad *Laertium*; "Ἡλιο-

Νέστος ἐπὶ συγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 'Αλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κατὰ φῦλ' ἀνδρώπων,
 'Ελθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν,
410 Οἰς ἄγανοῖς βελέσσοιν ἐποιχόμενος κατέωεφνεν.
 "Ενθα δύω πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασαι.
 Τῆσιν δ' ἀμφοτέρησι πατήρ ἐμὸς ἐμβασίλευε
 Κτήσιος Ὁρμενίδης, ἐπιείκελος ἀδανάτοισιν.

" Morbus odiosus incidit miseris mortalibus :
 " Sed quando senescant in urbe gentes hominum,
 " Veniens argenteum-arcum-gestans Apollo cum Diana,
410 " Suis lenibus telis aggrediens interficere-solet.
 " Illic duæ urbes ; bifariam autem ipsis omnia divisa sunt:
 " His vero ambabus pater mens imperabat
 " Ctesius Ormenides, assimilis immortalibus.

413 [Ορμενίδης] R.

" τρόπια (inquit) fuit parapegma, quo sol-
 " stitia et aequinoctia et siderum orienti-
 " um occidentiumque significaciones per
 " aliquot annorum ambitum designabantur.— Cæterum P. Huetius, vir inge-
 " nio præstans et doctrina, suspicabatur
 " ἡλιοτρόπιον illud in insula Syro construc-
 " tum, non Pherecyde solum, sed et ipso
 " Homero fuisse antiquius; idque ex his
 " versibus *Odyss.* 6. colligebat;

" Νέστος τις Συρίην κακλήσκεται, ἔπει ἀκένες,
 " Ορτυγίης καθάπτειν, ὅθι τρεπεται ἡλιος. —

" Sane inepta est Eustathii interpretatio,
 " qui situm Syriæ his verbis designari
 " contendit: nam τροπαιοὶ ἡλίου non Oc-
 " casum potius quam Ortum, multo etiam
 " minus quam Austrum vel Boream de-
 " signant. Jam vero Strabo— Home-
 " rum Syri insulæ sub Syriæ nomine
 " mentionem fecisse ait. Non itaque
 " Heliotropi primus in Syro conditor,
 " sed restaurator fortasse Pherecydes
 " fuerit." Annotat. ad Lib. I. in *Phere-*
cyde.

Ver. 406. Πείνη δ' ἐποτε δῆμον ἵσερχε-
 ται, ὃδε τις ἄλλη Νέστος etc.] Sic apud *He-*siodum;**

Πέιν μὲν γὰρ ζώσχον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθεύστων
 Νόσφιν ἀπει τε κακῶν, καὶ ἀπει χαλεποῖο πένοιο,
 Νέστον τ' αγγαλέων, αἵτ' ἄνδεσοι γῆρας ἰδωκαν.

"Εγγ. καὶ Ημερ. I. 90.

Et paulo inferius;

VOL. IV.

Οἱ μὲν ἐπὶ Κέρνε θύσαν, ὅτ' ἀρσαῖ ἐμβασίλευεν,
 "Ωρτι θεοὶ δ' Ἑλών, ἀκηδία θυμάν ἔχοντες,
 Νέστον ἀπει τε πόνων καὶ οἴζον· δέδε τι δειλὸν
 Γῆρας ἐπῆν. —————
 Θυντεσσοὶ δ' ὡς ὑπνῷ δεδυκημένοι. —————

ver. 111. 116.

Ver. 407. ἐπὶ συγερὴ] Al. ἐπισυγερὴ.
 Ibid. δειλοῖσι βροτοῖσιν] Sic apud Vir-
 gil.

————— mortalibus ægris.

Georgic. I. 237. *Aen.* II. 268. X. 274. XII. 850.

————— miseris mortalibus. —————

Georgic. III. 66. *Aen.* XI. 182.

Ver. 409. Ἔλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων]
 " Homerus occidi ab Apolline et
 " Diana qui morbo moriuntur, præser-
 " tim vehementi et acuto, ut ab Hera-
 " clide Pontico scriptum est: Hinc illud
 " ejus;

" Ἔλθὼν ἀργυρότεξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν,
 " Οἰς ἄγανοῖς βελέσσοιν ἐποιχόμενος κατίπιζεν.

" Idem æmulatus studiose Valerius Flac-
 " cus, libro III. Argon. (ver. 511.)

" ————— Triviaeque potentis
 " Occidit arcana genitrix absunta sagitta.

" A Diis enim illis immitti mortem exis-
 " tinabant, præsertim velocem; et mortis
 " eos auctores putabant." *Adrian. Tur-*
nec. Adversar. Lib. IX. cap. 8. ipso fine.
 Vide ad *Il.* τ'. 59. et α'. 605. Porro con-
 " firmatur hæc observatio infra ver. 477.

L

- "Ενθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἥλυθον ἄνδρες
 415 Τρῶκται, μυρί ἀγοντες ἀδύοματα νηὶ μελαίνη.
 "Εσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ,
 Καλή τε μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα·
 Τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίαλοι ἡπεξόπενον·
 Πλυνθσῃ τις πρῶτα μίγη, κοίλη παρὰ νηὶ,
 420 Εὐνὴ καὶ φιλότητι τά τε φρένας ἡπεροπεύει
 Θηλυτέρησι γυναιξὶ, καὶ εἰ κ' εὐεργός ἔησιν.
 Εἰρώτα δὴ "πειτα, τίς εἶη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
 "Η δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ·
 "Ἐπ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκε εὔχομαι εἶναι·
 425 Κέρη δὲ εἶμ' Ἀρύβαντος ἐγὰρ ρύδον ἀφνειοῖο·
 "Αλλά μ' ἀνήρωαξαν Τάφιοι, ληῆσορες ἄνδρες,
 "Αγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες

- " Illuc autem Phœnices re-nautica-incliti venerunt viri
 415 " Veteratores, innumeras ducentes merces-ludicras nave nigra.
 " Erat autem patris mei mulier Phœnissa in domo
 " Pulchraque magnaque, et splendidorum operum perita:
 " Hanc autem Phœnices callidi decipiebant:
 " Cum ea lavante quidam primum mixtus est, cavam apud navim,
 420 " Concubitu et amore; quæ scilicet mentes decipiunt
 " Imbecillis mulieribus; etiam si qua frugi fuerit.
 " Interrogabat autem postea, quænam esset, et unde venisset:
 " Hæc autem cito admodum patris indicavit altam domum;
 " Ex Sidone quidem abundante-aeris glorior esse;
 425 " Filia vero sum Arybantis ego abunde divitis:
 " Sed me abripuerunt Taphii latrones viri
 " Ex agro venientem; vendideruntque me huc deductam

hujus libri, ubi mulierem, quam a Diana
 interfectam memorat Poëta, subita morte
 obiisse liquet ex sequentibus, "Αντλῷ δὲ
 ἄνδεσποτος etc.

Ver. 416. "Εσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοί-
 νισσ' ἐνὶ οἴκῳ,] Eustathius Mulierem hanc
 Eumæi matrem fuisse intelligit. Λίγιοι δὲ
 καὶ ὅτι Φοίνικες οἱκεῖ λαθόντες ἡπερόπενον τὴν
 τέττα μητρίας Φοίνισσα δὲ ἦν ἐκείνη "Καλή τε
 " μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα." Et
 in commentario ad ver. 419. Λίγιοι δὲ ἴ-
 ταῦτα περὶ τῆς μητρὸς Εὔμαριος καὶ ὅτι
 "Πλυνθσῃ τις πρῶτα μίγη etc." Eodem
 modo accepisse videtur et Scholiastes; qui
 citatis his verbis "πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ," Ταῦ-

τα (inquit) ιῶς οἱ Φοίνικες Λαίστη διηγή-
 σαντο, πολλᾶ ἄξιον αὐτὸν ἀποφαίνοντες. Sed
 mire admodum errarunt Viri eruditii:
 Cum, ut recte notavit Barnesius, Eumæi
 matris, diversæ plane ab hac muliere, ipse
 meminerit Poëta infra ver. 460.

Ver. 418. Φοίνικες πολυπαίαλοι] Bene
 monet Eustath. Comicum, i. e. Aristophane-
 nem παπάλην dixisse de malitia et fraude.
 Locus est in Nub. 259. 261. Ern.

Ver. 421. καὶ εἰ κ' εὐεργός ἔησιν.] Al. καὶ
 ή καὶ εὐεργός ἔησιν. Ex λ'. (ut videtur) 445.
 supra.

Ver. 422. Εἰρώτα] Al. Ηέρωτα.

Ibid. δὴ "πειτα,] Vide supra ad α'. 290.

Τѣ δὲ ἀνδρὸς πρὸς δῶματ· ὁ δὲ ἄξιον ὄνον ἔδωκεν.

Τὴν δὲ αὐτὲ προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγητο λάθρῃ.

430 Ἡ ρά κε νῦν πάλιν αὐτὶς ἡμῖν οἴκαδ’ ἔποιο,

"Οφρα ἴδης πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφὲς δῶ,

Αὐτές τ; ἥ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.

Τὸν δὲ αὐτὲ προσέειπε γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ.

Εἴη κεν καὶ ταῦτ’, εἰ μοι ἐπέλοιτέ γε, ναῦται,

435 "Ορκῷ πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ’ οἴκαδ’ ἀπάξειν.

"Ος ἔφαν· οἱ δὲ ἄρτα πάντες ἀπώμυνον, ὡς ἐκέλευεν.

Αὐτὰρ ἐπεί ρ̄ ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,

Τοῖς δὲ αὐτὶς μετέειπε γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ.

Σιγῇ νῦν, μή τις με προσαυδάτω ἐπέεσσιν

440 "Τμετέρων ἑτάρων, συμβλήμενος ἥ ἐν ἀγυιῇ,

"Η πτε ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντε

" Hujusce viri ad aedes: hic autem dignum pretium dedit.

" Hanc autem rursus allocutus est vir, qui cum ea mixtus erat clam;

450 " Nunquid jam retro rursus una nos domum sequereris,

" Ut videas patris et matris altam domum,

" Ipsosque? certe enim etiamnum sunt, et divites vocantur.

" Hunc vero rursus allocuta est mulier, et respondit sermone;

" Esset et hoc, si mihi velletις, nautæ,

455 " Jurejurando fidem-dare, incolumem me domum abducturos.

" Sic dixit: illi autem omnes jurabant, sicut jussit.

" At postquam jurassentque, perfecissentque jusjurandum,

" Inter eos utique rursus locuta est mulier, et respondit sermone;

" Tacite-agatis nunc; ne quis me alloquatur verbis

440 " Vestrorum sociorum, obviam-factus vel in via,

" Vel alicubi ad fontem; ne quis ad domum seni

455 μετέπειπε] R. 455 ἀπήμονα δ’ οἴκαδ’] F. A. L. 458 ἀμείψατο] R.

Ver. 423. ἵπερφάδειν] Vide ad Il. §. 500.

Ver. 424. Σιδῶνος πολυχάλκης] Στερρᾶς· ἦ αὐτῆ γὰρ χαλκὸς ἡ γινεται· ἥ πλεσίας, ὡς πορφύρας ἐν αὐτῇ γινομένης. Schol.

Ver. 427. 452. πίρασσαν — περάσσοντε] Vide supra ad ver. 386.

Ver. 451. ἴδης] Al. ἴδη.

Ver. 433. προσέειπε] Al. μετέπειπε. Ex versu (ut videtur) infra 458.

Ver. 436. ἀπώμυνον,] MS. a Tho. Bent-leio collatus, ἰπώμυνον. Quæ forte et

verior lectio. Vide supra ad β'. 577. Clark. Ἀπώμυνον vera lectio, ut β'. 577.

Sic dixit etiam Xenoph. Cyrop. VI. pr. ubi Hutchinson ex h. l. Popium putat aliter sensurum de loco β'. 577. ad quem Eustathii notam de discrimine veterum ἀπομ. et ἵπομ. protulerat. Licet etiam ἀπώμυνον referre eo, quod omnes ex ordine, ad unum omnes jurarunt. Ern.

Ver. 437. ρ̄] Ut dictum est.

Ver. 439. Σιγῇ] Al. Σιγή.

Ver. 441. ποτὶ δῶμα] Al. πρὸς δῶμα.

- Ἐλθὼν ἔξειπη· οὐδὲ ὁ ὥσταμενος καταδήσῃ
Δεσμῷ ἐν ἀργαλέω, ύμιν δὲ ἐπιφράσσεται ὅλεθρον.
Ἄλλ’ ἔχετε ἐν φρεσὶ μῆδον, ἐπείγετε δὲ ἄνον ὄδαιον.
- 445 Ἄλλ’ οὖτε κεν δὴ νηῦς πλείν Βιότοιο γένηται,
Ἄγγελίν μοι ἐπειτα θῶντος ἐσ δάμαδ’ ικέσθω.
Οἴσω γὰρ καὶ χρυσὸν, ὅτις χ’ ὑποχείριος ἔλθῃ.
Καὶ δέ κεν ἄλλ’ ἐπιβαθρὸν ἐγὼν ἐθέλεσσα γε δοίην.
Παιᾶν γὰρ ἀνδρὸς ἔησος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω,
- 450 Κερδαλέον δὴ τοῖον, ἀματροχόωντα θύραζε,
Τόν κεν ἄγοιμ’ ἐπὶ νηός· οὐδὲ ὑμῖν μυρίον ἄνον
Ἄλφοι, ὅπη περάσητε πρὸς ἀλλοδρόμους ἀνθρώπους.
‘Ἡ μὲν ἄρ’ ᾧς εἰπώστ’, ἀπέβη πρὸς δάματα καλά.

- “ Profectus dicat; is autem suspicatus liget me
“ Vinculo in gravi, vobis vero molitatur mortem.
“ Sed retinete in mente verbum; et properate emptionem viaticorum.
- 445 “ At quanto jam navis plena victu fuerit,
“ Nuncius mihi deinde celeriter ad aedes veniat:
“ Afferam enim et aurum, quodcunque sub-manus venerit:
“ Quin et aliud naulum ego volens sane dedero:
“ Filium enim viri boni in ædibus nutrio,
- 450 “ Astutum jam talem, simul-cursitantem foras;
“ Hunc duxero in navim; hic vero vobis infinitum precium
“ Comparaverit, ubique vendendum-transtuleritis ad alienos homines.
“ Hæc quidem sic fata, abiit ad aedes pulchras;

443 ἐπιφράσσεται] Edd. vett. 445 γένοιτο] F. A. I. R. L. 447 χ] abest R.
quod et ipsum ferri potest: nec est apud Eustath. 452 κατ’ ἄλλ.] R.

Ver. 443. ἐπιφράσσεται] Al. ἐπιφράσσεται². Clark. Nullo modo aoristus hic ferri potest: sed futurum ponitur pro conjunctivo aoristi primi, cuius et alia exempla sunt. Eustath. ἐπιφράσσεται³ ὅλεθρον, bene græce, sed contra metrum. Ern.

Ver. 444. ἐπείγετε δὲ ἄνον ὄδαιον.] Σπάδαζετε δὲ πεὶ τὸν ἀγορασμὸν τῶν φρεσίων. Schol.

Ver. 446. οὐ δάμαδ’] Al. πρὸς δάμαδ’.

Ver. 447. ἔλθῃ] Al. εἴη.

Ver. 448. ἐπιβαθρὸν] Μισθὸν, οὐ οἰσι ναῦλον, τῆς ἐπιβάσιος τῆς νεάς. Schol.

Ver. 450. ἀματροχόωντα θύραζε,] "Ητοι ηδὲ δυνάμενον τρέχειν ἔξω· οὐ δυνατὸν ὅντα ἐπανολεύθειν. Γράφεται καὶ ἄμα τροχόωντα. Schol. Similiter et Porphyrius; "Αματρο-

χόωντα θύραζες," ταῦτιν, ηδὲ μοι ἔξω συτρέχειν δυνάμενον, καὶ βάδιν σὺν ἑμοὶ πορσύμενον, οὐκ ἐπικολπίδιον. Ταυτὸν δὲ τῷ "ἀματροχόωντα θύραζε" τὸ "Ἡ δέ με χειρὶς ἐλέσσα δέμον τέληγε θύραζε." [infra ver. 464.] Porphyr. Quæst. Homeric. 4. Porro legitur hic et ὀμοτροχόωντα, notante Eustathio.

Ver. 452. πρὸς ἀλλοδρόμους ἀνθρώπους.] Eustathius in commentario citat, κατ’ ἀλλοδρόμους ἀνθρώπους.

Ver. 455. ἐμπολάντος] Al. ἐμπελάντο.

Ver. 457. ἄρ] Uli ipsius præcepérat Mutiler, — supra ver. 446.

Ver. 459. ὄρμον] Περιτταχήλιον κόσμον. Schol.

Ibid. ἡλίκτροισιν] Al. ἡλίκτροςιν.

Οἱ δὲ ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ᾽ ἡμῖν αὐθὶ μένοντες

455 Ἐν τῇ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπωλόωντο·

Ἄλλ᾽ ὅτε δὴ κοίλη τῆς ἥχθετο τοῖσι νέεσθαι,

Καὶ τότ᾽ ἀρέ ἄγγελον ἤκαν, ὃς ἀγγείλειε γυναικί·

“Ηλυδ’ ἀνὴρ πολύϊδροις ἐμῷ τρόπῳ δάματα πατρός,

Χρύσεον ὄρμου ἔχων, μετὰ δὲ ἡλέκτροισιν ἔερτο·

460 Τὸν μὲν ἄρε ἐν μεγάρῳ δμωαὶ καὶ πότνια μήτηρ

Χείρεσιν ἀμφαφόωντο, καὶ ὁφδαλμοῖσιν ὀρῶντο,

“Ωνον ὑποσχόμεναι” ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.

“Ητοι ὁ καννεύσας κοίλην ἐπὶ τῇ βεβήκει·

“Ἡ δὲ ἐμὲ χειρὸς ἐλάσσα δόμων ἐξῆγε θύραζε·

465 Εὗρε δὲ ἐνὶ προδόμῳ ἡμὲν δέπας ἢδε τραπέζας

“ Illi autem per annum totum apud nos ibidem manentes

455 “ In navi cava facultates multas emebant:

“ Sed quando jam cava navis onerata erat ipsis ad redeundum,

“ Tunc utique nuncium miserunt, qui nunciaret mulieri:

“ Venit vir solers mei ad ædes patris,

“ Aureum monile habens; electris autem intersertum erat:

460 “ Hoc quidem in domo famulæ et veneranda mater

“ Manibus tractabant, et oculis spectabant,

“ Preimum pollicite: ille autem huic innuit tacite.

“ Atque ille quidem postquam innuerat, cavam ad navem ivit:

“ Hæc autem me manu prehensum ædibus eduxit foras;

465 “ Invenit vero in vestibulo et poculum et mensas

456 [“]*Χειρός*] A. I. R. in *Eustath.* Comm. perperam, et *Eustath.* interpretatur [“]*Χειρός*. 461 *Χειρόν*] F. A. L. vid. not. 462 [“]*ὑποσχόμεναι*] F. A. L. quod non repudiem: vid. v. 195. 203.

Ibid. [“]*ἴερτο*] Al. [“]*ἴερκτο*. *Eustath.* *Τετράτι* συνεπίπλεκτο, [“]*ἡ συνεκέλευσο*. *Clark.* [“]*Ἴερκτο* solus *Eustathius* memorat. Estque id verbum elegans et proprium in hac re. *Jos. A. J.* III. 6. 1. λ/θετ τε, διειδεύμενός *χευσίψ* καθειεγγύντες ἄνθρωποι κόσμῳ κρέωνται πολυτελεῖ. De quo loco alibi dicendum erit. Sed tamen [“]*ἴερτο* verum est, quo et infra *Odyss.* σ'. 295. usus est de eadem re. *Ern.*

Ver. 461. *Χειρόν* ἀμφαφόωντο,] Al. *Χειρόν* τε σε *Χειρόν* τοῦ ἀμφαφόωντο. Cæterum *Eustathius* in commentario citat, *Χειρόν* ἀμφαφόωντο. *Clark.* *Eustathii* lectio est edd. vett. præter Rom. Nec spreverim *Χειρόν* τοῦ. Apte autem expressit cupiditi-

tatem spectandi et diligentiam. *Cic.* Paradox. V. 2. *Si L. Mumnius aliquem istorum vidisset matellionem Corinthium cupidissime tractantem, et Verr. IV. 27. iste unum quodque vas in manus sumere, laudare, mirari.* *Ern.*

Ver. 462. [“]*ὑποσχόμεναι*] Al. [“]*ὑποσχόμεναι*.

Ver. 465. [“]*ἡμὲν δέπας ἢδε τραπέζας*] Ita vulgati. Legitur autem, notante *Barne-sio*, et δίπα. Quod rectius videtur. Ita enim Poëta infra τ'. 61.

Αἰ δὲ ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἔχειν, ἢδε τραπέζας,
Καὶ δίπα. ——————

Et v'. 153.

Ανδρῶν δαιτυμόνων, οἵ μεν πατέρ' ἀμφιπένοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶν πρόμολον, δῆμοιό τε φῆμιν.
Ἡ δ' αἴψα τρί' ἄλεισα πατακεύψασ' ὑπὸ κόλπῳ
Ἐκφερεν' αὐτὰρ ἔγων ἐπόμην ἀεσιφροσύνησι·

- 470 Δύσετό τ' ἡέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαι.
Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἥλθομεν ὅπα κιόντες,
Ἐνδ' ἄρα Φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ἀκύαλος νῆσος.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Νὰ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς ἔρον ἴαλλεν.

- 475 Εξῆμαρ μὲν ὄμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἥμαρ·
Ἄλλ' ὅτ' ἄρ' ἐβδόμον ἥμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
Τὴν μὲν ἔπειτα γυναικαὶ βάλ· "Ἄρτεμις ιοχέαιρα·
Ἄντλῳ δ' ἐνδέπησε πεσθσ", ὡς εἰναλίη κῆξ·
Καὶ τὴν μὲν φάγησι καὶ ιχθύσι κύρμα γενέσθαι

" Virorum convivarum, qui circa meum patrem versabantur.
" Illi quidem in concionem processerunt, populique cœtum:
" Hæc autem statim tria pocula abscondita sub sinu
" Efferebat; at ego sequebar stultitia :

- 470 " Occidebatque sol, ohumbrabanturque omnes viæ.
" Nos vero in portum inclytum venimus celeriter profecti,
" Ubi scilicet Phœnicum erat virorum velox-in-mari navis,
" Hi quidem deuide nave-conscensa navigabant humidas vias,
" Nobis navi impositis: Jupiter autem ventum-secundum immittebat.
475 " Sex diebus quidem simul navigabamus nocteque et die;
" Sed quando septimum diem Jupiter induxit Saturnius,
" Deinde mulierem quidem feriit Diana sagittis-gaudens:
" In-sentinam vero ea insonuit lapsa, sicut marina fulica:
" Et hanc quidem phocis et piscibus escam futuram

472 ἀνδρῶν ἦν] R. 474 ἀναβιβασάμενοι] Edd. vett. unde Steph. fecit ἀνα-
βασάμενοι. 476 Ἄλλ' ὅτε δ' ἐβδόμον] F. A. L. aut δ' est pro δὴ, aut ita

Καὶ δίτα ἀμφιπένωιλα. —
Cæterum Codex unus a Tho. Bentleio,
collatus hic habet δίτατ' ἢδι τραπίζας.
Clark. Δίτα est e Schol. ed. Ald. Est-
que haud dubie melius. Non enim unum
δίτας in mensis pluribus. Et statim 468.
mulier inde aufert tria pocula. Ern.

Ver. 467. δῆμοιό τι φῆμιν] Ἐκκλησία,
συνέδριον. Schol. Similiter Eustathius: λέ-
γει δὲ καὶ δήμος φῆμιν διὰ τὴν ἰστα,

μοτικὴν συνέλευσιν ἐπὶ δημηγορίᾳ. Quo tam
men sensu hac vox nusquam alibi apud
Homerum occurrit.

Ver. 472. Φοινίκων ἦν ἀνδρῶν] Al. Φοινί-
κων ἀνδρῶν ἦν.

Ver. 474. Νὰ ἀναβησάμενοι] Ita restituit
Barnesius ex Hesychio, qui vocem ἀναβη-
σάμενοι exponit ἀναβιβάσαντες ἵπποι τὴν ταῦν.
iisdem fere verbis ac Scholiastes in hunc
locum. Al. ἀναβασάμενοι.

- 480 "Εκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀναχήμενος ἦτος.
 Τὸς δ' Ἰθάκη ἐπέλασσε φέρων ἄνεμος τε καὶ ὕδωρ·
 "Ενθα με Λαέρτης πείσατο πτεάτεσσιν ἔστοιν.
 Οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὁφθαλμοῖσιν.
 Τὸν δ' αὖ διογενῆς Ὀδυσσεὺς ἡμείβετο μύθῳ·
- 485 Εὔμαι', ἦ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὅρινας,
 Ταῦτα ἔκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθεις ἄλγεα θυμῷ.
 'Αλλ' ἦτοι σοι μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἰσθλὸν ἔδηκε
 Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
 'Ηπίε, ὃς δὴ τοι παρέχει βρῶσίν τε πόσιν τε
- 490 Ενδυκέως· ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἐγωγε
 Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄσε ἀλάμενος ἐνθάδ' οἴκανα.
 "Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλας ἀγόρευον·
 Καδδραδέτην δ' εἰς πολλὸν ἐσὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·

480 " Ejecerunt: at ego relictus eram, dolens corde.

" Hos autem Ithacæ appulit ferens ventusque et aqua;

" Ubi me Laërtes emit possessionibus suis.

" Sic hanc quoque terram ego vidi oculis."

Huic autem rursus nobilis Ulysses respondit sermone;

485 " Eumæe, certe valde jam mihi in mente animum commovisti,

" Hæc singula dicens, quot scilicet passus sis dolores animo.

" Sed sane tibi quidem etiam ad malum bonum apposuit

" Jupiter, quippe in viri ædes pervenisti multa perpessus

" Mitis, qui jam tibi præbet cibumque potumque

490 " Accurate; degis autem bonam vitam: at ego

" Multas hominum per urbes vagans huc venio."

Sic hi quidem talia inter se loquebantur;

Dormierunt vero non multum in tempus, sed paululum;

forte legendum, ut Clarkius conjicit. Nam ἀλλ' ὅτε δὲ est prope solemnis forma Homeri.

Ver. 476. Ἄλλ' ὅτε ἀρχὴ [βδομον] MSS.
 duo a Tho. Bentleio collati habent, Ἄλλ'
 ὅτε δὲ [βδομον]. Quæ si vera sit lectio,
 pronunciandum erit, Ἄλλ' ὅτε δὲ [βδομον].
 Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 477. 478. βαλ' "Αρτεμις—"Αντλω
 δινδύσποτος] Vide supra ad ver. 409.

Ver. 478. ινδύσποτος] Vide ad II. δ'. 455.
 Ibid. ὡς εἰναλίν κηδ.] "Οργεον θαλάσσιον,
 παραπλάνιον χελιδόνι. "Ενοι δὲ λάρον αὐτὸν
 ξέγυσιν οἱ δὲ αἴθιαι. Schol.

Ver. 483. Οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν [ίδον]
 Schol. Εἰκὼς αὐτὸν ἀκηκοίσαι παρὰ τὸ Λαέρτειον,
 ὃ διηγήσαντο οἱ Φοίνικες. Clark. In
 fine scr. ὁφθαλμοῖσι. Ern.

Ver. 487. παρὰ καὶ κακῷ ἰσθλὸν ἔδηκε
 Ζεὺς,] Vide supra ad δ'. 237.

Ver. 493. Καδδραδέτην] Ita edidit Barnesius; eadem scilicet ratione, ac dicitur κάββαλε, καδδύσται etc. Vide ad II. π'. 106. Al. Καὶ δραδέτην. Clark. Καδδραδέτην exhibent edd. F. A. L. Ern.

- Αἴψα γὰρ ἡώς ἦλθεν εὔθρονος. Οἱ δ' ἐπὶ χέρσος
 495 Τηλεμάχος ἔταροι λύον ισία· καὶ δ' ἔλον ισὸν
 Καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς·
 'Εκ δ' εὐνᾶς ἕβαλον, κατὰ δὲ πευμήσι' ἐδησαν.
 'Εκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης,
 Δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο, κεράντο τε αἴθοπα οἶνον.
 500 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἥρχετο μύθῳ·
 'Τμεῖς μὲν νῦν ἀσυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
 Αὐτὰρ ἔγων ἀγρόνδ' ἐπελεύσομαι, ἢδε βοτῆρας·
 'Εσπέριος δ' εἰς ἀσυ ιδῶν ἐμὰ ἔργα πάτειμι.
 505 'Ηῶδεν δέ κεν ὅμμιν ὁδοιπόριον παραδείμην,
 Δαιτ' ἀγαθὴν πρειῶν τε καὶ οἶνας ἡδυπότοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδῆς·
 Πῃ γὰρ ἔγὼ, φίλε τέκνου, ἵω; τεῦ δάμαν' ἵκωμαι

Statim enim aurora venit pulchro-solio. At ad terram

- 495 Telemachi socii solvebant vela; demiseruntque malum
 Confestim; ipsamque navem in stationem subduxerunt remis:
 Anchoras autem ejecerunt, ac retinacula alligaverunt:
 Ipsique porro egrediebantur in littus maris,
 Cenamque parabant, miscebantque generosum vinum.

- 500 At postquam potus et cibi desiderium exemissent,
 His utique Telemachus prudens exordiebatur sermonem;
 "Vos quidem nunc ad-urbem agite navem nigram;
 "At ego agrum adibo, et pastores:
 "Vespertinus vero in urbem, visis meis operibus, revertar:
 505 "Mane autem vobis viaticum apposuero,
 "Convivium bonum carniumque et vini dulcis."
 Hunc autem rursus allocutus est Theoclymenus deo-par;
 "Quonam enim ego, dilecte fili, ibo? cujusnam ædes accedam

508 τεῦ δάμανθ] F. A. R. *in cuius autem domum eam?* quod non displi-
 cet.

Ver. 494. ἵπποι χέρσος] *Al. ἵπποι χέρση.*

Ver. 496. προέρυσσαν ἐρετμοῖς] Ita recte
 edidit Barnesius; atque ita in omnibus
 scribitur *Iliad.* α'. 435. ubi idem hic ver-
 sus occurrit. *Vulg.* hoc in loco προέρυ-
 σσαν. Quod penultimam corripit. *Al. προέ-
 ρυσσαν.* Quo modo et legendum congi-
 cit Barnesius. Sed nihil opus: Nam
 voces ἐρετμοῖς, προέρυσσαν eodem sensu ali-

bi usurpat Poëta. Vide supra ad l. 75.
 et ad *Il. a'. 435* et 485.

Ver. 497. 'Εκ δ' εὐνᾶς ἕβαλον, κατὰ δὲ
 πευμήσι' ἐδησαν] Virgil.

Anchora de prora jacitur, stant littore puppes.
An. III. 277.

Ver. 499. ἐντύνοντο,] Vide supra ad ξ'.
 51. et ad *Il. i. 203.*

- 'Ανδρῶν, οἵ πρανταὶ Ἰθάκην κατακοιρανέσσιν;
 510 Ἡ δῆμος σῆς μητρὸς ἡώ καὶ σοῖο δόμοιο;
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔνδα.
 "Αλλως μὲν σ' ἀνὴρ γέγονε καὶ ήμέτερονδε κελοίμην
 "Ερχεσθ'. ἐγάρ τοι ζενίων ποδῆς ἀλλά σοι αὐτῷ
 Χεῖρον ἐπεῖ τοι ἐγὼν μὲν ἀπέσσομαι, ὃδε σε μήτηρ
 515 "Οψεταις ἐγὰρ τι θαμὰ μνησῆσος ἐνὶ οἴκῳ
 Φαινεται, ἀλλ' ἄπο τῶν ὑπερειών ισὸν ὑφαίνει.
 "Αλλά τοι ἀλλον φῶτα πιφαύσκομαι, ὅν κεν ἵκηαι,
 Εὐρυμάχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν οὔτον,
 Τὸν νῦν ἴσα θεῶν Ἰθακῆσιος εἰσορόωσι".
 520 Καὶ γὰρ πολλὸν ἀριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα
 Μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὁδυσσῆς γέρας ἔζειν.
 "Αλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὄλυμπιος, αἰδέρει ναίαν,
 Εἴ καὶ σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἥμαρ.

" Virorum, qui in aspera Ithaca dominantur?

- 510 " An recta tuam matrem adibo et tuam domum?"
 Hunc autem Telemachus prudens contra allocutus est;
 " Alioquin quidem te ego et nostram-ad-domum juberem
 " Ire, haud enim tibi xeniorum desiderium esset; sed tibi ipsi nunc
 " Pejus erit: quoniam tibi ego quidem abero, neque te mater
 515 " Videbit; nequaquam enim frequenter procis in domo
 " Apparet; sed seorsum-ab his in superiore-ædium-parte telam texit.
 " At tibi alium virum indicabo, quem adeas,
 " Eurymachum, Polybi prudentis inclytum filium,
 " Quem nunc instar dei Ithacenses suspiciunt:
 520 " Etenim longe optimus vir est, cupidique maxime
 " Matrem meam ducere-uxorem, et Ulyssis munus habere.
 " Sed hæc sane Jupiter novit Olympius, in æthere habitans,
 " An et ipsis ante nuptias perficiat malum diem."

517 ἵκαιο] R. 523 Εἴτε σφιν] R. Eustath. vid. not.

Ver. 503. ἀγερόδ' ἵπειλεύσομαι,] Al. ἀγερόδ' ἵπειλεύσομαι. Al. ἀγερός ἵπειλομαι.

Ver. 505. ὁδοπέρειον] Τόν διὰ τὸν πλεύδεικον ἢ ἀμειβήν. Schol.

Ver. 506. οἴνη ἡδυπότοιο.] Vide supra ad β'. 340.

Ver. 508. Πᾶν γὰρ ἡγά.] Reservatur istud γὰρ ad id quod eleganter reticetur: " Ne- scio quid mihi faciendum sit; Quoniam ENIM etc."

Ver. 513. οὐ γάρ τοι] Al. ἡ γάρ μοι. Al. ἡ γάρ τοι. Al. ἡ γάρ τοι uti infra ver. 515.

Ibid. ξενίων] Τῶν πρὸς ξενίων ὑποδοχὴν

ἵπειλεύσομαι. Schol. Sic infra ver. 545.

————— ξενίων δέ εἰ ἡ πεδίη, ίσαι.

Ver. 517. ἱκηαι,] Al. ἵκαιο.

Ver. 520. μέμονέν τε μάλιστα] Vide supra ad ver. 16.

- "Ως ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὅρνις,
 525 Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι
 Τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὸν χεῦνεν ἔραζε,
 Μεσσηγὺς νήσος τε καὶ αὐτῷ Τηλεμάχοιο.
 Τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσσας,
 "Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἐπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 530 Τηλέμαχ', ὃ τοι ἀνευ θεῶν ἐπέπτατο δεξιὸς ὅρνις·
 "Ἐγνων γάρ μιν ἐσάνται ίδων, οἰωνὸν ἔοντα.
 "Τμετέρρες δ' ὡκ ἔσι γένευς βασιλεύτερον ἄλλο
 "Ἐν δήμῳ Ἰδάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 535 Αἱ γὰρ τετο, ξεῖνε, ἐπος τετελεσμένου εἶη·
 Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
 "Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.

- Sic utique ei locuto supervolavit dextera avis,
 525 Accipiter, Apollinis velox nuncius; in pedibus autem
 Vellebat columbam tenens, pennas autem defundebat ad terram,
 In medio inter navemque et ipsum Telemachum.
 Illum autem Theoclymenus a-sociis seorsum ubi-vocasset,
 Inhaesitque ei manui, verbumque dixit, et compellabat;
 530 "Telemache, nequaquam sine deo volavit dextera ales;
 "Cognovi enim ipsam contra intuitus auguralem esse.
 "Vestro autem non est genere regalias aliud
 "In populo Ithacæ; sed vos potentes semper."
 Hunc autem statim Telemachus prudens contra allocutus est;
 535 "Utinam enim hoc, hospes, verbum perfectum sit;
 "Ita cito cognosceres amicitiamque multaque dona
 "Ex me; adeo ut aliquis te occurrens beatum-diceret."

528 ἄπο νοσφι] R. Ibid. καλίσας] F. A. 1. R. 530 ἥλυθι] F.

Ver. 521. γαμέειν,] Vide supra ad λ'. μῆνιοίκασι, καὶ τὸν μὲν θεὸν Τόρον καλέσσει
 272. τὴν φωτῆ τὴν σφετέρην τὰς δὲ ὄντες λέγεται
 Ver. 523. Εἰ καὶ σφιν] Apud Eustathium Θαυμαστὸς, [Al. Θαυμάτεις,] καὶ προστέκτην τῷ
 in commentario Εἰ καὶ σφιν. Atque ita θεῷ τῷ προειρημένῳ φασίν. Ορώσι γὰρ ιε-
 habet MS. a Tho. Bentleio collatus. Quæ
 et proba lectio. Clark. Ego haud dubi-
 tanter præterim. Nam καὶ frigidius
 h. l. est, nec habet quo referatur. Cor-
 rectoribus videtur deberi, qui καὶ hic pro-
 duci posse non videbant. Ern.

Ver. 525. Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγ-
 γιλος] Αἰγύπτιοι τὸν ἵρακα Ἀπόλλωνι τι-

μῆνιοίκασι, καὶ τὸν μὲν θεὸν Τόρον καλέσσει
 τὴν φωτῆ τὴν σφετέρην τὰς δὲ ὄντες λέγεται
 Θαυμαστὸς, [Al. Θαυμάτεις,] καὶ προστέκτην τῷ
 θεῷ τῷ προειρημένῳ φασίν. Ορώσι γὰρ ιε-
 ρακτεῖς ὄρνιθων μόνον ἀεὶ ἐν ταῖς ἀκτῖοις τῷ
 ήλιῳ ἥρδιν καὶ ἀβαστατίσων βλέποντες, καὶ
 ὀντσωπέμενοι ἥκιστα πορείαν τε τὴν ἀνωτάτων
 ἴασι, καὶ αὐτὸς ἡ Σεία φλόξει λυτεῖ ὑδέν.
 Ἀelian. de Animal. Lib. X. cap. 14.

Ver. 530. εἴ τοι ἄντι θεῶν Virgil.

——— non hæc sine nomine Divum

Eveniunt. —————

En. II. 77.

Ἔτοι τοιούτην προσεφάννες πιστὸν ἔταιρον·

Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα

540 Πειθὴ ἐμῶν ἔτάρων, οἵ μοι Πύλον εἰς ἄμ' ἔποντο·

Καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν

Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλαθω.

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δρυκλυτὸς ἀντίον ἥνδα·

Τηλέμαχον, εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,

545 Τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ ἐποδή ἔσαι.

“Ως εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἔταιρος

Αὐτὸς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

Οἱ δ' αὖθ' ἔβανον, καὶ ἐπὶ κληῆσι κάθιζον.

Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποστὸν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

550 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὁξεῖ χαλκῷ,

Νηὸς ἀπ' ἴρριοφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἐλυσαν.

Dixit, et Piræum allocutus est fidum socium;

“Piræe Clytide, tu etenim mihi aliis etiam in rebus maxime

540 “Obsequeris meorum sociorum, qui me in Pylum comitati sunt:

“Etiam nunc mihi hunc hospitem ducens in ædibus tuis

“Accurate tracta et honora, donec venero.”

Hunc autem rursus Piræus hasta-inclytus contra allocutus est;

“Telemache, etiamsi enim tu multo tempore hic maneas,

545 “Hunc tamen ego curabo; xeniorum autem ei desiderium non erit.”

Sic locutus, navem conscendit, jussitque socios

Ipsosque conscendere, et retinacula solvere.

Hi autem statim conscendebant, et in transtris sedebant.

Telemachus vero sub pedibus ligavit pulchros calceos,

550 Sumpsitque validam hastam præfixam acuto aere,

Navis a tabulatis: illi autem retinacula solverunt.

548 εἰςβαίνου] Edd. vett.

Ibid. ἔπτατο] Al. ἔλυθε. Clark. “Ἐπτα-

το melius est. Ern.

Ver. 531. οἰωνὸν ζόντα.] Τατίσι σημα-

τικὸν καὶ μαντευτικόν. Eustath.

Ver. 532. γένευς] Al. γένος.

Ver. 533. Ἐν δῆμῳ Ιθάκῃς,] Vide supra

ad a'. 103.

Ver. 542. τίμεν,] Vide ad Il. 8. 257.

et v'. 103.

Ver. 544. εἰ γάρ] “Ne de meo obsequio

“dubites, si ENIM etc.”

Ver. 545. Τόνδε δ' ιγά] Al. Τὸν δ' ἐπ'

ιγά.

Ver. 548. καὶ ἐπὶ κληῆσι κάθο, ζον.] Virgil.

Linquere tum portus jubeo, et considere trans-

tris. En. III. 289.

Ver. 550. ἀκαχμένον ὁξεῖ χαλκῷ,] Vir-

gil.

————— ferro præfixum robur acuto.

En. X. 479.

Ver. 552. ὡς ἐκέλευσεν Τηλέμαχος,]

Nempe supra ver. 502. Clark. Scr.

Οι μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.

Τὸν δ' ᾧκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὅφε τίνετ' αὐλὴν,
555 Ἔνθα οἱ ἥσαν ὅντες μάλα μυρίαι, ἥσι συβάτης
Ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἥπια εἰδώς.

Hi quidem sursum-acti navigabant in urbem, sicut jusserat
Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini.

Hunc autem celeriter progredientem pedes ferebant, donec venit in cortem;
555 Ubi ei erant sues valde multæ, apud quas subulcus
Bonus ut-erat, dormiebat, dominis bene cupiens.

556 ἵπιαν] F. A. L.

Ver. 554. πόδες φέρον,] Virgil.

Quo te Mæri pedes? ————— Eclog. IX. 1.

Ver. 556. ἵνιαν,] Al. ἵπιαν.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἡ ΓΡΑΜΜΑ Π'.

Ταῦθεν τῆς Ραψῳδίας Π'.

ἘΛΘΟΝΤΟΣ εἰς τὰς ἀγράς Τηλεμάχοις, πέμπεται Εὔκαστος εἰς τὸν πόλιν, ὁφελῶν ἐπαγγεῖλαι τῷ δεσπότᾳ τὴν παρευσίαν. Γίνεται δὲ ἐν τοῖς ἔξης Ὁδυσσέως πρὸς τὸν οὐδὲν ἀναγνωρισμένος, κατὰ βάλησιν Ἀθηνᾶς, καὶ τῶν ἐπὶ τὴν ἐνέδραν Τηλεμάχοις τεταγμένων ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποσχοφή.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἡ ΓΡΑΜΜΑ Π'.

Ἐπιγραφαι.

Ἄναγνωσιμὸς Ὁδυσσεῖος ὑπὸ Τηλέμαχος.

"Αλλως.

Πῖ δ' ἄξια Τηλέμαχος ἀναγνωρίζει πατέρες ὅν.

ΤΩ δ' αὗτ' ἐν κλισίῃς Ὁδυσσεὺς καὶ θεῖος ὑφορβός

DIVERSA autem ex parte in casa Ulysses et nobilis subulcus

Ver. 1. Τὸ δὲ αὖτ' ἐν κλισίῃς etc.] Observat hic *Dionysius Halicarnassensis* quam singulari cum venustate res etiam tenuissimas et vulgatissimas depingat Poëta. "Εἰς δὴ σαρξ Ὀμήρων μὲν ὁ σαρξ τῷ Συβάτῃ καταγίμενος Ὁδυσσεύς, περὶ τὴν οὐδινὴν ἄρεα ἀκρατίζεσθαι μέλλων, ὡς τοῖς Παλαιοῖς ἔθος ἦν" ἔπειτα δὲ Τηλέμαχος αὐτοῖς ἵπιφαινόμενος ἐκ τῆς εἰς Πιελοπόννησον ἀποδημίας. Προσγράπτα λατὰ καὶ βιωτικὰ οὐμπουρμίνα ὑπέρειν. Πένθεισιν ἡ τῆς οὐμπούειας ἀρτῆν, τὰ ποιῆατα δηλώσαντα παραπτείντα αὐτὸν· "Τὸ δὲ αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὁδυσσεὺς καὶ δοῖς ὑφορβός Ἐντύνοντος ἄριστον ἄμ' ἡοῖ etc." Ταῦθ' ὅτι μὲν ἐπάγεται καὶ κηλεῖ τὰς ἀκοὰς, ποιημάτων τε καὶ τῶν πάντων ὑδίσιων ὑδενὸς ἥττω μοιραν ἔχει, πάντες ἀν οὖδ' ὅτι μαρτυροῦσιν. Περὶ συν-Sicet, §. 3. Ita *Virgilii* (notante *Sylburgio ad hunc Dionysii locum*) agricolarum opera per se et tenuia et pene immunda pari cum elegantia et jucunditate de-pingit;

Sed tamen alternis facilis labor etc.

Georg. I. 79.

Vide ad II. ζ'. 466.

Ibid. θεῖος ὑφορβός] Apud *Dionysium*, loco jam citato, et apud *Athenaeum*, Lib. I. cap. 9. δοῖς ὑφορβός, uti infra ver. 20. Vide supra ad ξ'. 5.

Ver. 2. Ἐντύνοντ' ἄριστον ἄμ' ἡοῖ,] "Ἄριστον, τὴν οὐδινὴν τροφὴν, ἢν τινες ἀκρατισμὸν λέγοσιν. Schol. MSS. apud *Barnesium*. "Οτι τροφᾶς ἐχεῶτο ἥρωες παρεῖ 'Ομήρων πρῶτον μὲν τῷ καλυμένῳ ἀκρατίσματι, ὃ λέγει ἀριστόν, ἢ ἀπαξ μίμηται εἰς Ὁδυσσείᾳ, "Οδυσσεὺς καὶ δοῖς ὑφορβός Ἐντύνοντ' ἄριστον, καὶ μίνα πῦρ." — Λίγης δὲ τὸ πρωτὸν ἴμβρωμά, ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλεῦμεν, διὰ τὸ ἐν ἀκρότῳ βείχειν καὶ προσίσθαι φωμάς. *Athenaeus*, Lib. I. cap. 9. Vide et *Plutar-chum*, *Sympodiac*. Lib. VIII. Probl. 6. Porro *Barnesius Vulgatique* hoc in loco habent, "Ἐντύνοντο ἄριστον ἄμ' ἡοῖ." *Eustathius* autem in *commentario*, et *Athe-*

Ἐντύνοντ' ἄριστον ἄμ' ἡοῖ, πειαμένω πῦρ,
 Ἔπειμψάν τε νομῆας ἄμ' ἀγρομένοισι σύεσσι.
 Τηλέμαχον δὲ περίσσαινον κύνες ὑλακόμωροι,
 5 Οὐδὲ ὑλαον προσίσταται νόσε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 Σαίνοντάς τε κύνας, περί τε κτύπος ἥλθε ποδοῖς.
 Αἴψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἐπει πτερόεντα προσηύδα.
 Εὔμαι, ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδε ἔταιρος,
 "Η καὶ γνώριμος ἄλλος ἐπεὶ κύνες ὡς ὑλάσσιν,
 10 'Αλλὰ περισσαίνοσι ποδῶν δὲ ὑπὸ δεπον ἀκά.
 Οὕπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλοι υἱοί

Parabant jentaculum simul cum aurora, accenso igne,
 Emiseruntque pastores cum congregatis suibus.
 Telemachum vero circum-adulabunt canes latratores,
 5 Neque illatrabant advenienti: animadvertit autem nobilis Ulysses
 Adulantes canes; circumque sonus venit pedum:
 Statim autem Eumæum verbis alatis allocutus est;
 "Eumæe, certe omnino aliquis tibi veniet huc socius,
 "Vel et notus aliis; quoniam canes non latrant,
 10 "Sed circum-adulantur; pedum autem subtus sonum audio."
 Nondum totus dictus erat sermo, quum ei dilectus filius

4 περίσσαιον] Edd. vett. quæ est antiquissima scriptura, in qua / sit longum,
 vel velut e cæsura, vel in pronunciando duplicanda litera sequente, ut
 in aliis: conf. ver. 10. ubi rursus omnes libri sic.

næus, loco jam adducto, legunt "Ἐντύ-
 "νοντ' ἄριστον." Quam lectionem Textui
 inserui, quia ἄριστον (hoc in sensu) primam
 producit. Vide ad *Iliad.* δ. 42. Cæte-
 rum *Dionysius Halicarnassensis*, loco supra
 citato, legit Ἐντύνοντες ἄριστον. Quod
 neque ad sententiam recte se habet. De
 prosodia vocis Ἐντύνοντο, vide ad *Il.* i.
 203. *Clark.* Vide ad *j.* 101.

Ibid. *κιαρένα*] Apud *Eustathium* in
 commentario, *κιάρενοι*. Quod et ferri
 posset. Vide ad *Il. a.* 566. *Clark.* Im-
 mo forte melius, quia in plerisque aliis lo-
 cis hæc forma in omnibus libris est. *Ern.*

Ver. 3. Ἔπειμψάν τε] *Al.* Ἔπειμψαντε.
 Ver. 4. περίσσαιον] Ita edidit *Barnesi-
 sius*: Eadem scilicet ratione ac dicitur *i-
 πεισσίησ*, *Iliad.* δ. 167. et *iποδδίσσας*, in-
 fra ver. 425. hujus libri: Atque ita etiam
 in vulgatis scripta occurrit ipsa vox περί-
 σσαιόντες supra κ'. 215. Cum *Barnesio*
 porro facit et MS. unus a *Tho. Bentley*
 collatus. *Vulgg.* hoc in loco, περίσσαιον.

Ibid. ὑλακόμωροι, Οὐδὲ ὑλαον] "Ορα δὲ
 ὡς τὸ μὲν "ὑλακόμωρον" ἔκτεινε τὴν ἀρχή-
 σαν, τὸ δὲ "ὑλαον" καὶ τὸ "ὦς ὑλάσσιν,"
 (infra ver. 9.) συσίλλει αὐτήν. *Eustath.*
 Cujus rei eidem videtur esse ratio ac in
 vocibus ἀθάνατος, Πρωμηθῆς, et similibus.
 Vide ad *Il. a.* 598. item supra ad ξ'. 29.

Ver. 6. περί τε κτύπος ἥλθε ποδοῖς] *Dionys.* *Halicarn.* loco supra ad ver. 1. cita-
 to, legit ὑπὸ δὲ κτύπος. Quam lectionem
 cum sequentibus ποδῶν δὲ ὑπὸ δεπον ἀκά,
 ver. 10. melius congruere existimat *Syl-
 burgius*. Præstare tamen videtur hoc in
 loco vulgata lectio. *Clark.* Nam ὑπάκουειν
 δεπον dicitur non ὑπέρχεται κτύπος, sed
 περίερχεται, circumsonat. conf. p'. 261:
Ern.

Ver. 7. ἐπει πτερόεντα προσηύδα] Apud
Dionys. *Halicarn.* ibid. προσεφύνειν ἰγγὺς
 ἵόρα.

Ver. 10. περισσαίνοσι] Vide supra ad
 ver. 4.

"Εση ἐνὶ προδύζοισι· ταφὸν δὲ ἀνόργοσε συβάτης·
 'Ἐκ δὲ ἄραι οἱ χειρῶν πέσεν ἄγγει, τοῖς ἐπονεῖτο,
 Κιρνάς αἰδοπα οἴνον· οὐδὲ ἀντίος ἥλυς ἀνακτος·
 15 Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάει καλὰ,
 Χειράς τ' ἀμφοτέρας· Θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 'Ως δὲ πατήρ ὁν παιδα φίλα φρονέων ἀγαπάζει,
 'Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίνης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ
 Μῆνουν, τηλύγετον, τῷ ἐπ' ἄλγεια πολλὰ μογήσῃ·
 20 "Ως τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφοεβός

Stetit in vestibulis: percusus autem prosiliit subulcus;
 Atque ex ejus manibus ceciderunt vasa, quibus utebatur,
 Miscens generosum vinum: ipse vero obvius ivit hero;
 15 Osculatusque est ipsi caputque et ambo lumina pulchra,
 Manusque ambas: uber autem ei excidit lachryma.
 Sicut vero pater suum filium bene volens amplectitur,
 Reversum ex longinqua terra decimo anno,
 Unicum, in-senectute-genitum, ob quem dolores multos passus sit:
 20 Sic tunc Telemachum deo-parem nobilis subulcus

13 πίσσον] F. A. L. quod et ipsum ferri potest. 14 ἀντίον] Eæd. 15 Vide not. 17 φιλαφενείων] F. A. 2. 5.

Ver. 11. Οὐπώταν τίπητο ἔπος, ὅτι] Virgil.

Vix ea fatus erat, cum. ——————
 En. I. 590. II. 323. III. 90.

Cæterum Barnesius inter Varias Lectiones retulit ἡρπται quo modo minime constaret Temporatio. Simile enim esset, ac si quis Anglice diceret he has scarce done speaking; pro eo quod est, he had scarce done speaking. Vide ad Il. a. 57. et d. 492.

Ver. 13. ἄρα]. Ut fieri solet re inopinata percusus.

Ver. 14. ἀντίος ἥλυς ἀνακτος] Apud Dionys. Halicarn. ἀντίος ἥλυειν ἀνακτος. Al. ἀντίον ἥλυς ἀνακτος. Al. ἀντίος ἔδραι ἀνακτος. Quam postremam lectionem et præfert Barnesius, quod "servi fidissimi ac acaritatem melius notet."

Ver. 15. Κύσσε δί μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεια] Sic apud Catullum:

Jucundum os oculosque suaviorum.

Epigr. IX. ver. 9.

Porro Eustathius in commentario hic legit κύσσε et MS. a Tho. Bentleio collatus

habet κύστε. Sed, ut opinor, minus recte. Vide infra ad ἡ. 59. Clark. Κύσσε habent edd. vett. præter Rom. Apud Eustath. est vitium operarum; nam ver. 21. habet κύστε. Ern.

Ver. 16. Θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.] Al. Θαλερὸν κατὰ δάκρυν εἰβαν. Ut supra λ. 590.

Ver. 17. φιλὰ φρονίων] Ita ex Schol. MSS. et ex Editionibus compluribus edit. Barnesius, quocum faciunt Eustathius et MS. a Tho. Bentleio collatus. Atque ita in omnibus legitur, Iliad. δ'. 219. ε'. 116. Odyss. ζ. 515. η'. 15. 42. 75. Henricus Stephanus autem aliquie hic habent φιλοφρονείων quae vox alibi apud Poëtam non occurrit. Clark. Et est φιλοφρονεῖ benignè excipere et tractare; quod huic loco non est aptum. Φίλα φ. habent A. 1. Rom. L. Ern.

Ibid. ἀγαπάζει,] Al. ἀγαπάζῃ.

Ver. 18. 'Ελθόντ'] Al. 'Ελθων.

Ibid. οἱ ἀπίνης γαίης] Etymologicon Magnum exponit; 'Απὸ τῆς Πιλοτοπονίας τὸ γῆρας παλαιὸν ἐκαλεῖτο Αἰγιάλεις ἀπὸ Αἰγιαλίων τῷ νῦν Ιάχης τῇ ι. "Αργεῖον παταμῆ,

Πάντα κύσεν περιφύς, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
Καὶ ῥὸ ὄλοφυρόμενος ἔπει πτερόεντα προσηύδα·
“Ηλέτε, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· ὃ σ' ἔτ' ἔγωγε
”Οψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὥχεο νῆτον Πύλονδε·
25 ’Αλλ’ ἄγε νῦν εἰσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σε θυμῷ
Τέρψομαι εἰσορόων νέον ἀλλοδεν ἐνδον ἔοντα.
Οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι, ωδὲ νομῆας,
’Αλλ’ ἐπιδημεύεις· ὡς γὰρ νῦν τοι εὔαδε θυμῷ,
’Ανδρῶν μνησήσων προσορᾶν αἰδηλον ὄμιλον.

Totum osculatus est circumplexus, tanquam ex morte elapsum:

Et lugens verbis alatis allocutus est;

“ Venisti, Telemache, dulce lumen, non te amplius ego

“ Me visurum putabam, postquam ivisti navi ad-Pylum:

25 “ Sed age, nunc ingredere, dilecte fili, ut te animo

“ Deleter inspiciens recens aliunde-intus existentem.

“ Nequaquam enim frequenter agrum adis, neque pastores;

“ Sed in-urbe-manes: sic enim tibi placet animo,

“ Virorum procorum aspicere perniciosum cœtum.”

καὶ Μελέτης τῆς Ὀλκιανῆς ὑστερον δὲ πάλιν
”Απία ἐκλήνη ἄπο ”Ατίδος τῷ Φορωνίων ταΐ-
δος. Hesychius autem vocem ἀπίνης inter-
pretatur, τῆς μακρὰν ἀπέκτησεν. Quod et
huic loco (notante Duporto in Gnomolo-
gia) aptius convenit.

Ver. 19. Μένον, τηλύγετον,] Καὶ “Ομηρος
ἀγαπητὸν μὲν ὄντα μάρξει “Μένον, τηλύγετον,”
ταῦτα μὴ ἔχειν ὑστερον γονεῖσι, μήτε ἔξει-
γεννημένον. Plutarch. περὶ πολυλίλιας.

Ibid. τῷ ἔτ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ] Eustathius interpretatur, παῖδα πεπαιδευμέ-
νον Τοιῆτος γὰρ (inquit) παις ἐφ' ὃ πολλὰ
μογήσι πατήσει. Sed simplicius, ut opinor,
et ad vocis ἄλγεα significationem rectius
exponas, filium de quo pater perpetua soli-
citudine maximisque animi angoribus af-
fectus fuerat.

Ibid. μογήσῃ] Al. μογήσοι.

Ver. 21. Πάντα κύσεν περιφύς,] Eustathius κύσεις, recte. Ern.

Ibid. ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·] Spondanus istud ἐκ θανάτοιο de Procorum insidiis, quas jam tum evaserat Telemachus, dictum intelligit. Verum, ut opinor, non de hoc præcipue jam loquitur Poëta, sed in universum de inopinato Telemachi in Ithacam reditu, quem desperabat Eumæus. Atque ita ipse Eumæus, ver. 25.

οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
”Οψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὥχεο νῆτον Πύλονδε.

Ver. 23. οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε] Ita Barnesius. Vulgg. ὃ σέ τ' ἔγωγε. Eustathius in com-
mentario, γέ τε ἔγωγε.

Ver. 25. ὄφρα σε θυμῷ Τέρψομαι εἰσο-
ρώω] “ Ut me ipse animo oblectem, te in-
“ tuens.” Hæc videlicet primaria et max-
ime propria vocis mediae significatio.
Vide supra ad l. 491. et l. 296.

Ver. 28. ἐπιδημεύεις] ’Εν τῇ πόλει διατε-
λεῖς, ἢ διατρέψις. Schol.

Ver. 29. προσορᾶν] MS. a Tho. Bentleio collatus, ἰσορᾶν. Quæ et verior fortasse lectio. Nam infra ψ. 303. ubi idem fe-
re versus occurrit, in omnibus legitur
ἴσορῶστον.

’Ανδρῶν μνησήσων ἐσαῦνος ἀδηπλον ὄμιλον.

Clark. ἐσαῦνον recte præfert Clark: sed post ἐπιδημεύεις erit comma ponendum, a quo participium hoc pendet. Ern.

Ibid. ἀδηπλον ὄμιλον.] Τὸν ἀδηπλοποιὸν καὶ
πάντα φείσοντα· ἢ τὸν τῷ φελερῆται καὶ
ἀποδέσθαι αἴτιον. Schol. Similiter Porphy-
rius de Iliad. λ'. 155. [“ Ω; δὲ ὅτε πῦρ ἀ-
δηπλον ἐν ἀξέλῳ ἐμπίσῃ ὑλῆς ”] ’Αδηπλον δὲ πῦρ
(inquit) ἐκ ὕστε τῷ μεγαλοδηπλον, ἀλλὰ τῷ
ἀδηπλοποιὸν, ἵνα δὲ σημαίνει τὸ ἀφανιστικόν.
Quæst. Homeric. 26. Simplicius tamen

30 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἥνδα.

"Εσσεται γέτως, ἄττα· σέδεν δ' ἔνεκ' ἐνθάδ' ικάνω,

"Οφρα σέ τ' ὁφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῆδον ἀκέσω,

Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ηὲ τις ἥδη

'Ανδρῶν ἄλλος ἔγημεν." Οδυσσῆος δέ πε εὐνὴ

35 Χήτει ἐνευναίων κάν' ἀράχνια κεῖται ἔχσα.

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε συβάτης, ὅρχαμος ἀνδρῶν.

Καὶ λίην κείη γε μένει τετλήότι θυμῷ

Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν διῆγοραι δέ οἱ αἰεὶ

Φθίνεσιν νύκτες τε καὶ ἡματα δακρυχεύση.

40 "Ως ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδέξατο χάλπεον ἔγχος.

Αὐτὰρ ὅγ' εἰσω ἵεν, καὶ ὑπέρβη λάινον ὕδον.

30 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

"Erit sic, pater: tui enim causa huc venio,

"Ut teque videam oculis, et sermonem audiam,

"An mihi adhuc in ædibus mater maneat; an aliquis jam

"Virorum alius eam duxerit-uxorem; Ulyssis autem alicubi cubile

35 "Inopia strigularum malas araneas jaceat habens.

"Hunc autem rursus allocutus est subulcus, princeps virorum;

"Et omnino illa manet patienti animo

"Tuis in ædibus: luctuosæ vero ei semper

"Pereunt noctesque et dies lachrymas-fundenti."

40 Sic utique locutus, ei accepit æream lanceam:

At ille introibat, et transivit lapideum limen.

31 σέθει ἔνεκ' sine δ] Edd. vett. 59 Φθινύθεσι] F. A. L.

et rectius (ut opinor) vocem ἀττηλον interpretaris *improbum, iniquum, pernicio-*
sum: Ita enim a Poëta usurpari videtur Iliad. i. 880.

— ίτει αὐτὸς ἐγένετο παῖδος ἀττηλον.

Et ver. 897. ejusdem libri;

Εἰ δέ τινες ἔτις ἀλλα γε θεῖν γένειν ὡδὸς αἰτηλον.

Ver. 31. "Εσσεται γέτως, ἄττα·] Barne-
sius vocem ἄττα, ac si *Hebraica* esset,
"Tu" vertendam contendit. At rectius Scholiastes; "Ἐπίθειγμα τιμητικὸν νεωτέρῳ προσταίτων εἰσιν τοις περιστήσεσιν καὶ τερψίαις, ὡς πάκτα περιστήσεσιν καὶ τερψίαις. Et Hesychius; "Ἄττα, προσφώνησις φιλοφρονητικὴ νέιν πρὸς πρεσβύτερον καὶ τερψίας, ὡς πάκτα περὶ τὸν πατέρα. Sic Iliad. i. 603. et ἡ. 561.

Φῶνις, ἄττα, γενεῖ.

Cæterum quod addit Scholiastes, εἴρηται

παρὰ τὸ ἄπτα κατὰ Μακεδόνας, προπτῇ γενε-

μένη τῷ "π" εἰς "τ," ἄττα id vero non

ita firmo nisi videtur fundamento.

Ver. 34. ἔγημεν] Vide supra ad λ.

272.

Ibid. "Οδυσσῆος δέ πε εὐνὴ Χήτει ἐνευναίων κάν' ἀράχνια κεῖται ἔχσα.] Στερεμένη τῶν ἐγκομιαμένων, γέμει ἀραχνίων πηγὴν ἡμέληπται διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸν 'Οδυσσέα εἰώνασι γὰρ οἱ ἀράχναι ιστηρεγεῖν ἐν τόποις ἀμελημένοις. Eustath. Sic Hesiodus;

'Ἐπ' ὁ ἀγγέων ἐλάσσαις ἀράχναι.

"Ἐγ. καὶ Ήμε. II. 95.

Et Theocritus;

— ἀράχναι δ' εἰς ὄτλ' ἀράχναι

Λεπτὰ διασπορεύοντο — Idyll. XVI. 96.

Et Nonnus Dionysius;

Τῷ δὲ ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὁδυσσεύς.
 Τηλέμαχος δὲ ἐτέρωθεν ἐρήτυε, φάνησέν τε·
 Ἡσ', ὦ ξεῖν· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοδι δῆμοι εἰδεῖν
 45 Σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ πάρα δὲ ἀνήρ, ὃς καταδήσει.
 "Ως φάδ'· οὐδὲ αὖθις ἵαν κατ' αὐτὸν ἐζήτησεν· τῷ δὲ συ-
 Χεῦνεν ὅποι χλωρὸς ῥῶπας, καὶ κῶας ὑπερβάντεν· [Βάτης
 "Ἐνθα καθέζεται ἐπειτα Ὁδυσσῆς φίλος νίος.
 Τοῖσιν δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβάτης
 50 Ὁπταλέαν, ἢ ρά τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες.
 Σῖτον δὲ ἐσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,
 "Ἐν δὲ ἄρα κισσοβίᾳ κίρην μελιηδέα οἶνον.
 Αὐτὸς δὲ ἀντίον ἴζεν Ὁδυσσῆς θείοιο.

Ei autem sedem ingresso pater cessit Ulysses:
 Telemachus vero ex-altera-parte prohibebat, dixitque;
 "Sede, o hospes; nos autem et alibi inveniemus sedem
 45 "Tugurio in nostro: adest nempe vir, qui deponet."
 Sic dixit: ille autem retrogressus proinde sedebat: huic autem subulcus
 Substravit viridia virgulta, et pellem insuper;
 Ubi sedebat deinde Ulyssis dilectus filius.
 Illis autem carnium lances apposuit subulcus
 50 Assarum, quas scilicet priori-die reliquerant comedentes;
 Panem autem festinanter accumulabat in canistris;
 Deindeque in poculo miscebat dulce vinum:
 Ipse vero e-regione sedit Ulyssis divini.

47 ὑπὸ] Ead. 49 Τοῖσι δὲ αὐτῷ] F. A. L.

—— ἐκεῖτο δὲ τολόθι χάρεμες
 ——— ἐξαέγυρος ἀραχνίδων βοσίν.
 Lib. XXXVIII. ver. 15.
 Et Propertius :
 Putris et in vacuo texetur aranea lecto.
 Lib. III. Eleg. vi. ver. 33.
 Et Catullus :
 ——— nam tui Catulli
 Plenus sacculus est aranearum.

Carm. XIII. ver. 7.

Ver. 55. Χάτει ἱενυαίων] Τῶν εἰνησομένων,
 ὃ ἔστι κοιμοσομένων. ἢ τῶν περιβολαίων.
 Schol. Pro posteriori interpretatione non-
 nihil facit quod occurrit supra §. 50. 51.

"Ἐστοργεσσεν δὲ ἐπὶ δέρμα ιονθάδος ἀγρίου αἰγὸς

· Αὐτῷ ἱενυαίων.

Cæterum fuerunt, notante Eustathio, qui
 hic legerent Χάτει ἱενυαίων.

Ver. 57. τετληότι] Vide ad II. β'. 818.
 Ver. 59. Φθίνουσιν νύκτες etc.] Vide ad
 II. β'. 45. Porro Editiones nonnullae,
 quibuscum facit in commentario. Eu-
 stathius, hic habent Φθίνουσιν νύκτες etc.
 Id quod vix illa potest licentia excusari.
 Clark. Non φθίνουσιν, sed φθινούσι. Et
 φθίνουσι verum est. Ern.

Ver. 42. Τῷ δὲ ἔδρῃ — ὑπόειξιν] Ver-
 bum hoc est proprium in bac re, quo et
 usus est Xenoph. Mem. S. II. 5. sed alia
 constructione: λόγῳ ὑπύξαι, cui simile
 ibidem ὅδη παραχωρῆσαι προσβατίσω. At
 Homericum plane usurpavit Plut. in
 Apophth. Eru.

Ver. 44. Ἡσ', ὦ ξεῖν·] Al. Ἡστο, ξεῖν.

Ver. 45. Πάρα δὲ ἀνήρ,] Eumeus vide-
 licet; ver. 46.

Ver. 46. αὖθις] Al. αὐτοῖς.

- Oι δὲ οὐείαντ' ἔτοιμα προκείμενα χεῖρας, ἕαλλον.
- 55 Αὐτὰρ ἐστὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἕρον ἔντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προεφώνεε δῖον ὑφορβόν·
"Ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ εἰ ναῦται
"Ηγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τι εἰ πεζὸν ὁῖσμας ἐνδάδ' ἵκεσθαι.
- 60 Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προεφῆς, Εὔμαρε συβῶτα·
Τοιγάρ τέγω τοι, τέκνου, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω·
"Ἐκ μὲν Κερτάων γένος εὐχεταὶ εὐρειάων.
Φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα διηθῆναι
Πλαζόμενος ὡς γάρ οἱ ἐπίκλωσεν τάγε δαιμῶν.
- 65 Νῦν δὲ αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδρᾶς
"Ηλυδ' ἐμὸν πρὸς σαδμόν· ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίξω·

Hi autem ad cibos paratos appositos manus porrigeant.

- 55 At postquam potus et cibi desiderium exēmissent,
Tunc demum Telemachus allocutus est nobilem subuleum;
"Pater, unde tibi hospes hic venit? quomodo autem ipsum nautæ
"Duxerunt in Ithacam? quinam se esse gloriabantur?
"Nequaquam enim ipsum peditem puto huc venisse."
- 60 Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
"Equidem tibi, fili, vera omnia dicam:
"Ex Creta quidem genus gloriatur lata:
"Dicit autem *sε* multas hominum urbes peragrasse
"Errantem; sic enim ei destinavit hæc deus.
- 65 "Nunc autem demum Thesprotorum virorum ex nave elapsus
"Venis meum ad stabulum: ego vero tibi in-manus-eum-tradam:

66 ἐγὼ δέ τοι] R. 67 ἰθέλης] R. male. 69 Εὔμαρε] Edd. vett. sive ut *ai*
corripiatur ob sequentem vocalem, sive ut pronunciando elidatur ultima.

Ibid. *ἀρ]* Ut jusserset Telemachus.

Ver. 49. Τοῖσιν δὲ κρείων πίνακας; Al. Τοῖσιν δὲ αὐτὸν πίνακας κρείων.

Ver. 50. ὑπέλειτον] Al. κατέλειτον.

Ver. 51. Σίτον δὲ ἱστημένως παρενήνεεν εὐκάλιπτον,] Virgil.

Cereremque canistris

Expediunt. ————— *En.* I. 705.

Ver. 57. Ἄττα,] Vide supra ad ver. 51.

Ver. 58. εὐχετόωντο;] Al. εὐχετόωνται.

Quod cum præcedente Ἡγαγον minus apte convenit.

Ver. 59. Οὐ μὲν γάρ τι εἰ πιθὸν] Simili-

terque infra ver. 224. Vide supra ad *α'*. 173.

Ver. 62. Ἐκ μὲν Κερτάων] Vide supra ad *γ'*. 199.

Ver. 64. ὡς γάρ οἱ ἐπίκλωσεν τάγε δαιμῶν.] Virgil.

————— sic fata Deum rex

Sortitur. ————— *En.* III. 375.

Nam saeva Jovis sic numina poscunt.

En. XI. 901.

Clark. Eustath. ἐπίκλωσι. *En.*

Ver. 65. ίκ νηὸς] Al. παρὰ νηός.

Ver. 66. πρὸς σαδμόν] Al. παρὰ σαδμόν.

"Ἐρξον, ὅπως ἐθέλεις· ίκέτης δέ τοι εὐχεταὶ εἶναι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·

Εῦμαι, οὐ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·

70 Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἡγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;

Αὐτὸς μὲν νέος εἰμί, καὶ ὥπα χερσὶ πέποιθα

"Ἄνδρ' ἀπαρμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.

Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,

"Η αὐτῷ παρ' ἐμοί τε μένη, καὶ δῶμα κομίζῃ,

75 Εὔνην τ' αἰδομένη πόσιος, δῆμοιο τε φῆμιν·

"Η ἦδη ἄμ' ἔπηται Ἀχαιῶν, ὃς τις ἄριστος

Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρησιν.

'Αλλ' ἦτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἰκέτο δῶμα,

"Εσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλά·

" Fac, quomodo vis; supplicem autem tibi se profitetur esse."

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

"Eumae, certe valde hoc verbum triste dixisti:

70 "Quomodo enim jam hospitem ego suscipiam domi?

"Ipse quidem juvenis sum, et nondum manibus confidi

"Virum propulsare, quando quis prior lacesiverit.

"Matri autem meae bifariam animus in mente cogitat,

"An illuc apud me maneat, et domum curet,

75 "Torumque reverens mariti, populique famam;

"An jam una sequatur Achivorum eum, quicunque optimus

"Ambit eam in aedibus vir, et plurima dederit.

"Sed sane hospitem, quoniam tuam advenit domum,

"Induam ipsum lēnaque tunicaque, vestimentis pulchris;

70 οἴκοι] F. A. I. L. 75 Μητρὶ δὲ μοι] F. A. L. 75 εὐδομένη] R.
male.

Ver. 67. ἸΩνεῖς.] Al. ΙΩνῆς.

Ver. 69. ξεῖνος.] Al. ξεῖνας. Ut alibi
sæpe.

Ver. 73. Μητρὶ δὲ ἐμῇ δίχα θυμὸς etc.]
Repugnare hæc existimat Spondanus iis
quæ supra memorantur Odyss. 6. 16. "Ηδη
γάρ τοι πατέρα τοι κατίγυντο τε κίλονται Εὐ-
ρυμάχῳ γήρασθαι etc. " Hæc verba Te-
lemachi (inquit) aut oblivionem illius
aut ἀποστίαν indicant. Oblivionem
quidem, quod non recordetur eorum,
quæ a Minerva apud Menelaum audi-
vit de rato jam consilio Penelopæ alieni
ex procis nubendi: 'Αποστία vero, quia

"id in dubium revocat, neque de ejus
veritate quippiam statuit; Ait enim, du-
bitare adhuc Penelopen, quid factura
sit. Ego sane, ut ingenue dicam, hanc
ἀσυντασίαν in hac parte excusare hacte-
nus non potui." Ita vir eruditus: Sed
revera nulla omnino hic ἀσυντασία. Non
enim nuptias suas cum Eurymacho ipsa
statuisse ibi dicitur Penelope; sed a Con-
sanguineis tantum ad nuptias conficien-
das urgeri: id quod huic loco minime re-
pugnat.

Ver. 74. κομίζῃ,] Al. κομίζοι.

- 80 Δάσω δὲ ξίφος ἄμφηνες, καὶ ποσὶ πέδιλα,
Πέμψω δ', ὅππη μιν πραδίη θυμός τε κελεύει.
Εἰ δ' ἐδέλεις σὺ, κόμισσον ἐνὶ σαδμοῖσιν ἐρύξας·
Εἴματα δ' ἐνθάδ' ἔγω πέμψω, καὶ σῖτον ἀπαντα,
"Ἐδμεναι, ὡς ἂν μή σε κατατρύχῃ καὶ ἐταίρες.
85 Κεῖσε δ' ἂν ψ' μιν ἔγωγε μετὰ μητῆρας ἐῶμι
"Ἐρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὑβριν ἔχοσι,
Μή μιν περιτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἔοντα
"Αὐδρα καὶ ἴφθιμον ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι εἰσι.
90 Τὸν δ' αὗτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὁδυσσεύς·

- 80 " Dabo etiam ensem ancipitem, et pedibus calceamenta;
" Mittamque, quo ipsum cor animusque jubet.
" Sin velis tu, curato eum in stabulis detentum:
" Vestimenta autem huc ego mittam, et cibum omnigenum,
" Ad-edendum, ut ne te atterat et socios.
85 " Illuc vero haud ipsum ego ad procos sivero
" Ire; valde enim petulantem insolentiam habent;
" Ne ipsum convitiis-proscindant; mihi autem dolor erit gravis.
" Efficere autem difficile quid inter plures existentem,
" Virum etiam fortē; quoniam multo potentiores sunt."
- 90 Illum autem rursus allocutus est patiens nobilis Ulysses;

82 κόμισσον] Edd. vett.

Ver. 80. ξίφος ἄμφηνες,] Sic apud Virgilium;

Sed ferro ancipiūt. — En. VII. 525.

Ver. 82. κόμισσον] Ita edidit Barnesius: atque ita habet MS. unus a Tho. Bentleio collatus. Recte, ut opinor. Al. κόμισσον et κόμισσον. Clark. Κόμισσον est in Comment. Eustathii. Ern.

Ver. 83. καὶ σῖτον ἀπαντα,] Εν δὲ τῷ,
" καὶ σῖτον ἀπαντα," δυσχερὲς ἀρσενικὴ γένεσις
νοῦσαι τὴν λέξιν σίτος μὲν γάρ, ὁ ἀκατέργαστος,
ἐπὶ δὲ βρύματος, ὑδετέρους τὸ σῖτον
λέγεται. "Εστι δὲ τοις θεοσπείαις, οὐ τὸ εἰ-
πιν, εἴματα ἀπαντα πέμψω, καὶ τὸ σῖτον
οὐ καὶ τὸ σῖχαι εἰς τὸ σῖτον, εἴτα ἵτα γεγενεῖ
τὸ ἀπαντα" ὑδετέρως, ὡς ἐπὶ ὄψων. Eustath.
Atque vocem σῖτον, etiam posteriori
in sensu, genere masculino effert Poëta
infra τ'. 61.

Αἱ δὲ ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἥξεν. —

Et χ'. 21.

Σῖτος τε κοίτα τ' ὅπτα φούνετο. —

Ver. 84. κατατρύχῃ] Al. κατατρύχοι.

Ver. 85. ἴώμι] Al. ιάσων.

Ver. 88. Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ
πλεόνεσσιν ἔοντα "Αὐδρα καὶ ἴφθιμον"]

— μιᾶς γὰρ χιεὺς ἀσθενής μάχην

Euripid. Heraclid. ver. 275.

Οὐ γὰρ γίνοιτο ἀλλ' εἴ τοις πολλοῖς θεοῖς.

Sophoc. ΟEdip. Tyrann. ver. 855.

— καλετὸν γὰρ ἰευκαρπίνιν ἔντα πολλές.

Infra, Odyss. u. 313.

Ver. 91. ἵπει θύν] Al. ἵπει δῆ.

Ver. 92. καταδάπτεται ἀκάνθος φίλον
ἡπτος,] Nempe καταδάπτεται ut recte Scholias et Eustathius. Barnesius legi posse
conjurit "κατιδάπτεται" pro κατιδάπτεται, ut
"ἥπτος sit Accusativus." Sed nihil opus.

Ver. 96. ἐπιστόμενον θεῖ δύμφην] Τυτέσι
χονσμῶν πολλάκις γάρ, φασι, μαδίσασσαν
τας βασιλεῖς, μαντείας ἐπιγνωμόνιν. Eustath.
ad Odyss. γ'. 215. Spondanus aliam hic

- “Ω φίλ’, ἐπεὶ θήν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἔστιν,
 “Η μάλα μεν καταδάπτετ’ ἀκόντων φίλον ἥτορ,
 Οἴα φατὲ μνησῆρας ἀτύσθαλα μηχανάσθαι
 ‘Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέδεν τοιάτε οὔντος.
- 95 Εἰπέ μοι, ἡὲ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
 ‘Ἐχθρίστ’ ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεῶν ὄμφη·
 “Η τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι· οἵσι περ ἀνὴρ
 Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὅρηται.
 Αἱ γὰρ ἔγαν ψτω νέος εἶην τῷδ’ ἐνὶ Θυμῷ,
- 100 “Η πάις ἔξ ’Οδυσσῆος ἀμύμονος, ἡὲ καὶ αὐτὸς
 “Ἐλθοι ἀλητεύων· (ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἴσα·)

“ O amice, quoniam sane mihi etiam respondere fas est,
 “ Certe valde meum corroditur audientis dilectum cor,
 “ Qualia dicitis procos injusta moliri
 “ In aedibus, invito te, talis cum-sis.

- 95 “ Dic mibi, an sponte succumbas; an te populus
 “ Oderint in civitate, obsequentes dei voci:
 “ An de-fratribus queraris; quibus scilicet vir
 “ Pugnantibus confidit, etiam si magna contentio orta-sit.
 “ Utinam enim ego sic juvenis essem hoc cum animo,
 100 “ Vel filius ex Ulyssse eximio, vel etiam ipse
 “ Venerit errans; (adhuc enim et spei copia est:)

100 πάις] Edd. vett.

affect explicationem; scilicet ut intelligatur “de rumore mortui Ulyssis; quo “audito, subditi hæredem illius, Tele- “machum, tanti non fecerint, ut ei auxi- “liarentur.” Sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 97. “Η τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι·]
 “Ἔγεντος εἰδέλφῶν, ὡς μὴ ὄντων σοι δη-
 λασσήν ἵνα λέγῃ ὅτι, “Η ψκ εἰσὶ σοι ἀδελφοῖς;
 Καὶ ἀλλως δὲ δύναται καὶ ἐπὶ ἀδελφῶν ὄντων
 ἐρωτήναι τὸ, “Η κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι;”
 ἵνα λέγῃ ὅτι, “Η ἀδελφὸς ἵκων, ἐπιμέμφη
 κατοῖς, ὡς μὴ ἐπικράτουσι. Eustath. Pri-
 rem explicandi rationem sequitur Scholias-
 tes; posteriorem præfert Eustathius; quæ et potior videtur. Eandem enim
 phrasin repetit Telemachus infra ver. 115. ubi ex sequentibus, ““Ωδε γὰρ ἡμετέρην
 “γενίν μάνωσε etc.” liquet priori ista ra-
 ratione accipi nullo modo posse. Πᾶς γὰρ
 (inquit Eustathius ad illum locum) ἀν-
 τέτο [“Οὐτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι”] εἴποι
 ἐκεῖνων μάλιστα κασιγνήτων διὰ τὸ μεμο-

νῶσαι; Quin et, ut recte observat idem Eustathius, secundum istam explicatio- nem dicendum erat non, κασιγνήτοις, sed κασιγνήτων ἐπιμέμφεαι. Vide ad Il. a'. 65. 93. et b'. 225.

Ver. 98. ὁρηται.] Al. ὁρώσῃ.

Ver. 99. οὐτω νέος εἶναι τῷδ’ ἐνὶ Θυμῷ,]
 “Ἔγεντος κατὰ σὲ, ἵκων ὃν ἵκω Θυμόν.
 Eustath. Al. τῷ δὲ ἐπὶ Θυμῷ. Clark. Τῷδ’ ἐν Θυμῷ redolēt hebraismum, unde non nulli in ἐπὶ mutarunt. Et sunt alia hu-
 jusmodi in poëtis græcis. Ern.

Ver. 100. καὶ αὐτὸς] Eustathius ver-
 sum huic proximum a Veterum nonnullis
 pro spurio notatum refert; eundemque
 ipse rectius abesse existimat: scilicet ut
 vox αὐτὸς, eodem modo ac πάις, ad
 præcedentem εἶναι referatur. “Οὐα δὲ
 (inquit) ὡς ἐν εὐχῆς τύπῳ εἰπάντων εἴην
 “Οδυσσεῖς, ὡς ἂν ποιήσαιμι τὰ καὶ τὰ λαλεῖ
 ἐν σχήμασι ἀλλοτρίων ἴμφαντικῶν ἀπει ἐν
 τοῖς ἔξει ποιήσαι αὐτός. — Καὶ ὅμως ἡχοῖσιν

Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοις ἀλλότριος Φῶς,
Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
Ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

- 105 Εἰ δ' αὖ με πληδνῖ δαμασαίατο μὲνον ἔοντα,
Βελούμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὄράσσει,
Ξείνες τε συφελιζόμενάς, δμώας τε γυναικας
Ῥυσάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.
110 Καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
Μᾶψ, αὕτας, ἀτέλεσον, ἀνηνύσω ἐπὶ ἔργῳ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἥνδα.

“ Illico deinde mihi caput abscinderet alienus vir,
“ Si non ego illis malum omnibus fierem,
“ Profectus in domum Laertiadæ Ulyssis.

- 105 “ Sin contra me multitudine domarent solum existentem,
“ Mallem in meis interfectus ædibus
“ Mori, quam hæc semper indigna opera videre,
“ Hospitesque male-tractatos, famulasque mulieres
“ Illas violantes indigne in ædibus pulchris;
110 “ Et vinum exhaustum, et cibum comedentes
“ Temere, incassum, in-infinitum, incompleto in opere.”
Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

110 διαφυσσάμενον] A. L. quod tempus Homero in simplici est usitatus.

ταν τὸ σχῆμα τῦτο τινὲς, παρεμβαλόντες
μετὰ τὸ “ἢ καὶ αὐτὸς,” τὸ “Ἐλθοι ἀλη-
“ τεύνω, ἔτι γὰρ καὶ ἀληθὸς αἴσα.” Τῷ γὰρ
τούτῳ σίχῃ παρεντείνοτος ἐγκέκτεται ὁ σιγμός
τῆς εὐφυεῖς ἐμφάσεως. Διὸ καλῶς οἱ Παλαιοὶ
ἐπιστήσαντες ἵναθεσαν τὸ σίχον ὀβειδίσσαντες.
Ac omisso quidem isto versu aptius co-
hærebunt sequentia Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ'
ἰμεῖο κάρη etc. Porro cum similis versi-
culus occurrit infra τ'. 84.

“ Η 'Οδυσσὺς ἐλθῇ' ἔτι γὰρ καὶ ἡ πίθης αἴσα·
ubi ad sententiam plane necessarius est; verisimile videtur eum inde a minus peritis
huc levi cum immutatione translatum.
Clark. Ipse modus loquendi ἐλθοι ἀλη-
τεύων non satis probus videtur: abest
Ulysses ἀλητεύων, sed non venit ἀλητεύων,
ut opinor. Itaque et ipse hunc versum
spurium puto, qui cum reliqua sententia
nullo modo cohaeret. Ern.

Ver. 102. ἀπ' ἰμεῖο κάρη τάμοι] Non,

κάρη τάμοι ἀπ' ἰμεῖο: sed κάρη ἰμεῖο ἀπο-
τέμοι.

Ver. 105. πληδνῖ δαμασαίατο] Pronun-
ciabatur πληδνῦ, sive πληδνῖ duabus syl-
labis.

Ver. 106. κ' ἵν] Al. κίν minus recte.

Ver. 110. Καὶ οἶνον διαφυσσόμενον.] Vide
supra ad τ'. 559. Porro cum ἀφυσσόμενος
et ἀφυσσάμενος semper alibi apud Poëtam
sensu activo usurpantur; Vide ad Il. κ'.
579. π'. 250. ψ'. 220.) legendum hic cre-
diderim διαφυσσομένος: quod et cum præ-
cedente Ρυσάζοντας, et cum sequente ἔδο-
τας, multo aptius congruet. Sed expec-
tandi Codices. Clark. Accedit, quod
ἀφυσσομένος οἶνον melius convenit cum seq-
καὶ σῖτον ἔδοντας. Ern.

Ver. 114. ἀπιχθόμενος καλιταίνει,] Bar-
nacius vocem ἀπιχθόμενος hic reddit, “ odio
“ habens:” Alii vertunt “iratus,” et “in-
“fensus:” cui interpretationi faveat quidem,
quod occurrit supra ver. 95. 96. ubi Ulys-

Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ζεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Οὔτε τι μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
115 Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἵσι περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιδε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὁρηται·
“Ωδὲ γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μένωσε Κρονίων·
Μῆνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε,
Μῆνον δ' αὖ 'Οδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ 'Οδυσσεὺς
120 Μῆνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, όδε ἀπόνητο·
Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἴσ' ἐνὶ οἴκῳ.
“Οσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέσσιν ἄριστοι,
Διλιχίω τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήνετι Ζακύνθῳ,

“ Evidem tibi, hospes, valde accurate dicam;
“ Neque omnino mihi omnis populus invisus irascitur,
115 “ Neque de-fratribus queror; quibus scilicet vir
“ Pugnantibus confidit, etiam si magna contentio orta-sit:
“ Ita enim nostrum genus solitarium-fecit Jupiter;
“ Solum Lærtem Arcesius filium genuit;
“ Solum autem rursus Ulyssem pater genuit; at Ulysses
120 “ Solum me in ædibus genitum liquit, neque fruitus est:
“ Ideo nunc inimici valde multi sunt in domo.
“ Quotquot enim insulis dominantur optimi,
“ Dulichioque, Samæque, et nemorosæ Zacyntho;

121 Τῶν] Edd. præter R.

ses *Telemachum* interrogat, “— ἦ σε γε
“ λαοὶ Ἐχθροίσαντα δῆμον — ;” Verum
cum voces ἀπεχθόμενος, ἀπέχθεσθαι, etc.
nusquam apud Poëtam isto sensu usur-
pantur, sed semper passive “ odio habitus,
“ odio haberi,” significant; etiam hic
ἀπεχθόμενος, “ invisus” reddidi. Vide
Iliad. φ. 83. *Odyss.* κ'. 74. 75. σ'. 164.
Clark. Hæc bene dicuntur: si modo in-
visus satis aptum esset sententiae. Cæ-
terum in hac interpretatione intelligendum
est: populus, quia se scit mihi invisum
esse, odit: secundum illud *Livii*, de tri-
bunis militum, IV. 46. contemnere in-
visum et contemni. *Eri.*

Ver. 115. Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι,]
Vide supra ad ver. 97.

Ver. 116. ὁρηται] Al. ὁράζῃ. Ut supra
ver. 98.

Ver. 117. ἡμετέρην γενεὴν μένωσε Κρο-
νίων.] Χρηστὸς δὲ καὶ δίκαιοι παιδεῖς ἐ μόνον
διὰ τὰς γονεῖς ἀγαπήσσοι μᾶλλον ἀλλήλους,

ἀλλὰ καὶ τὰς γονεῖς δι' ἀλλήλους. ἔτις δὲ
καὶ φρονεῖτες καὶ λέγοντες, ὅτι τοῖς γονεῦ-
σιν ἀντὶ πολλῶν χάρων ὀφίλοντες, μάλιστα
διὰ τὰς ἀδελφὰς ὀφίλεσσιν· ὡς τότε δὲ κτη-
μάτων ἀπάντων τιμώτατον καὶ ἥδιστον ἔχον-
τες παρ' αὐτῶν. Εὖ γέ τοι καὶ “Ομηρος πε-
ποίηκε Τηλέμαχον ἐν συμφορῇ τὸ ἀνάδελ-
φον τείμενον, ““Ωδὲ γὰρ ἡμετέρην γενεὴν
“ μένωσε Κρονίων.” *Plutarch. de Fraterno*
amore.

Ver. 119. αὖ 'Οδυσῆα] Al. αὖτ' 'Οδυσῆα.

Ver. 120. οἴδε ἀπόνητο·] Τυτέσιν ἔδει οἴ-
δεις ὀφεληθεῖ. *Eustath.*

Ver. 121. Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι] Ita restituit Barnesius ex Eustathii Edi-
tione Basileensi, et ex ipsius commentario,
ubi hoc modo explicatur; Διὸ, τετέσι, διὰ
τὴν τοιαύτην μόνωσιν, δυσμενέες μάλα μυρίοι
εἰσὶν ἐν οἴκῳ. Cum Barnesio porro facit
MS. a Tho. Bentleio collatus. *Vulg.*
Τῶν νῦν δυσμενέες etc. *Clark.* Τῷ est etiam
in ed. Rom. *Eri.*

- 'Ηδ' ὅσσοι πραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέσσιν,
 125 Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνᾶνται, τρύχσοι δὲ οἴκου.
 'Η δ' ἔτ' ἀρνεῖται συγερὸν γάμου, ὅτε τελευτὴν
 Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθεσσιν ἔδοντες
 Οἴκον ἐμόν· τάχα δή με διαρράισθοι καὶ αὐτόν.
 'Αλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένοσι κεῖται.
- 130 "Αττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἔχέφρονι Πηνελοπείῃ
 Εἰφ', ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ, καὶ ἐκ Πύλας εἰλήλεθα.
 Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῷ μενέω· σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
 Οἵη ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
 Πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
- 135 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·

- "Et quot in aspera Ithaca dominantur,
 125 "Tot matrem meam ambiunt, atteruntque domum.
 "Illa autem neque abnegat odiosas nuptias, neque finem
 "Facere potest; hi autem consumunt comedentes
 "Domum meam: cito utique me perdent et ipsum.
 "Sed sane hæc quidem deorum in genibus posita-sunt.
 150 "Pater, tu vero vade ocyus, prudenti Penelopæ
 "Dic, quod ei salvis sum, et ex Pylo veni.
 "At ego hic manebo; tu autem huc redi,
 "Soli ubi-nunciaris; aliorum vero nullus Achivorum
 "Audiat: multi enim mihi mala moluntur."
 155 Huic autem respondens, allocutus es, Eumæe subulce;

128 διαρράισσι] R.

Ibid. et ver. 127. μάλα μυρίοις εἰσ' ἐν
 οἴκῳ. — τοὶ δὲ φθινύθεσσιν etc.]

"Ως δ' ὁώτ' ὁφανικοῖο μετ' ἡθίσιο μέλαθρον
 Οὔτι συσφρούνγοι μεμαλότες ἥλικες ἄλλοι
 Κλητοὶ τ' αὐτόμολοι τε πανήμεροι ἡγερέθονται,
 Κτῆσσιν ἀεὶ κείοντες ἀσχημάτῳ δόμῳ.

Oriphian. Halieutic. Lib. III. ver. 358.

Ver. 122. "Οσσοι γὰρ νήσοισιν etc.] Imitatus est hunc locum Ovidius in Epistola Penelopes ad Ulysssem:

Dulichii, Samiique, et quos tulit alta Zacinthus,
 Turba ruunt in me luxuriosa, proci;
 Inque tua regnant, nullis prohibentibus, aula.
 Heroid. I. 87.

Ver. 124. κατακοιρανέσσιν,] Al. κάτα
 κοιρανέσσιν. Clark. Scr. κατακοιρανέσσι.
 Ern.

Ver. 129. 'Αλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν
 γένασι κεῖται.]

"Αλλ' εἰς θεὺς χεὶ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν.
 Euripid. Phæniss. ver. 712.

Exitus in Diis est. —

Ovid. Heroid. XX. 44.

Ver. 130. "Αττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον,] "Οτι
 σίλλει Τηλέμαχος τὸν Εὔμαιον ἀγγελεῖστα τῇ
 Πηνελόπῃ ὅτι σῶς ἐσὶ καὶ ἐκ Πύλας ἥλθεν. —
 'Ομηρικῆς δὲ καὶ τὸτο δεινότητος οἰκονομία,
 ἵνα, λείψαντος καὶ τῷ Εὔμαιος, σχοίν χώραν
 πιθανῶς ὁ τῷ πατρὸς ἀναγγωστις ἐν ἀδείᾳ
 γενίσθαι. Eustath. Vide infra ad ver. 168.
 Cæterum de voce "Αττα, vide supra ad
 ver. 31.

Ver. 131. Εἰφ', ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ,] Al. Εἰπε,
 οἵτι σῶς εἰμὶ.

- Γιγνάσκω, φρονέω, τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
 Ἀλλ', ὅγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Εἰ καὶ Δαέρη αὐτὴν ὅδὸν ἄγγελος ἔλθω
 Δυσμόρω· ὡς τείως μὲν Ὁδυσσῆς μέγ' ἀχεύων,
 140 Ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε, μετὰ δμῶν δ' ἐνὶ οἴκῳ
 Πῖνε καὶ ἥσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ σήθεσσιν ἀνάγοι·
 Αὐτὰρ νῦν, ἐξ ἂν σύ γε ᾧχεο νῆστον δέ,
 Οὕπω μιν φασὶν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως,
 Οὐδ' ἐπὶ ἔργα ιδεῖν ἀλλὰ σοναχῇ τε γόώ τε
 145 Ἡσαι ὁδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὄσεόφιν χρώς.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἥνδα·
 "Αλγιον, ἀλλ' ἔμπης μιν ἔάσομεν, ἀχνύμενόν περ·

" Cognosco, sapio; hæc sane intelligenti imperas.

" Sed age mihi hoc dic et accurate narra;

" An et Laërti eadem via nuncius eam

" Infelici; qui eosque quidem ob-Ulyssem valde dolens,

140 " Operaque inspectabat, et cum famulis in domo

" Bibebat et comedebat, quando animus in pectoribus juberet;

" At nunc, ex quo tu utique ivisti navi ad-Pylum,

" Nondum ipsum dicunt comedisse et bibisse solito-modo;

" Neque opera inspexisse; sed suspirioque luctuque

145 " Sedet lamentans; tabescit autem circum ossa corpus."

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

" Tristius est; sed omnino ipsum sinemus, dolentem licet.

139 ὡς τ' εἴως] F. A. L. 140 μετὰ δμῶν τ' εἰνι] Edd. vett. ut referatur ad
 ἔργα τ'. 147 ἀχνύμενος περ] F. A. L.

Ver. 153. Εἰ καὶ] Al. Ἡ ἄστα.

Ver. 141. ὅτε θυμός] Al. ὅ τι θυμός.

Ibid. ἀνάγοι·] Al. ἀνάγει, cum hortabatur appetitus, hic sensus enim h. l. requiritur. Αἰγάγει accipiendum pro ἀνάγει. Sic est v. 530. conf. et notam ad ver. 466. Ern.

Ver. 142. σύ γε ᾧχεο] Al. σύ γ' ἀπώξεο.

Ver. 143. φαγέμεν καὶ πιέμεν] Ita Vulgati. Barnesius autem, nullis allatis codicibus, de suo edidit φαγέμεν καὶ πιέμεν. "Πιέμεν" inquit "hic omnino le-

"gendum, ut supra ver. 141. Πῖνε καὶ
 "ἥσθι. Prior enim τὰ πιέμεν corripitur,
 "ut σ'. ver. 377. Καὶ φαγέμεν πιέμεν τε.
 "ἔπιτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι. Πῖνε vero
 "priorem semper producit." Ita ille:

Sed tamen mutato nihil opus. Nam et πιέμεν (id quod nec virum ipsum eruditum ex toto fugit) priorem natura longam habet; etsi eandem nonnunquam propter sequentem vocalem corripiat. Πιόμεν δὲ (inquit Athenaeus) — λεπτίον, ἐπτείνοντα δὲ τὸ οὐρανόν γὰρ ἔχει καὶ τὸ οὐρανόν [Iliad. v. 493.] "Πιόμεν" ἐκ βοῶν τάνης. Lib. X. cap. 15. Similiter Iliad. π'. 825.

————— Ιθέλνοι δὲ πιέμεν ἄμεσον.

Vide et supra ad σ'. 160. et infra ad σ'. 3. item ad Il. σ'. 24. Clark. Hæc recte se habent. Sed Eustath. etiam habet φασι. quod et ipsum rectum est. Ern.

Ver. 147. ἔάσομεν,] Barnesius edidit

- Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι,
Πρῶτον κεν τῇ πατρὸς ἐλοίμεδα νόσιμον ἥμαρ.
- 150 Άλλὰ σύ γ' ἀγγείλας ὅπισω κίε, μηδὲ κατ' ἄγρες
Πλάζεσθαι μετ' ἔκεινον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν,
Άμφιπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχισα
Κρύβην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.
- Ἔντοντος δέ τοι τοῦτον τοντοῦ πάντα τοιαῦτα
155 Δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἵεν· όδ' ἄρ' Αθήνην
Λῆθεν ἀπὸ σαδμοῦ πιὰν Εὔμαιος ὑφορβός·
Άλλ' ἦγε σχεδὸν ἥλθε· δέμας δ' ἥπικτο γυναικὶ¹
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδύνη.
Στῇ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὁδυσῆς φανεῖσα·
- 160 Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἵδεν ἀντίου, όδ' ἐνόησεν·
(Οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς.)
Άλλ' Ὁδυσεύς τε, κύνες τε ἵδον, καί ρ' ὥχ' ὑλάοντο,

“ Si enim ullo-pacto essent proprii-arbitrii omnia mortalibus,
“ Primum patris eligeremus redditus diem.

- 150 “ Sed tu, ubi-nunciaveris, revertere; neque per agros
“ Vagare ad illum: at matri dic,
“ Ut famulam œconomam ire-jubeat quam citissime
“ Clam; illa etenim nunciaverit seni.”
Dixit utique, et excitavit subulcum: ille autem cepit manibus calceos;
155 Ligatisque iis sub pedibus ad urbem ibat: neque sane Minervam
Latebat a stabulo profectus Eumaeus subulcus:
Sed ea prope venit: corpore vero assimilata est mulier.
Pulchræque, magnæque, et splendida opera doctæ.
Stetit autem e-regione-ostii casæ Ulyssi apparens;
160 Neque Telemachus vidit coram, neque advertit:
(Nequaquam enim omnibus dii apparent manifesti:)
Sed Ulyssesque, canesque viderunt, et proinde non latrarunt,

160 ἀντίος] F. A. 2. 3. L.

legendumque contendit ἔάσσομεν. “ Cum
“ simplici enim σ' (inquit) corripi debet,
“ ut Odyss. φ'. ver. 233. Οὐκ ἔάσσοντι ἴμοι
“ δόμεναι βιὸν ἥδε φαείτενν.” Sed vide ad
Il. δ'. 42.

Ibid. ἀχνύμενόν περ.] Al. ἀχνύμενοί περ.
Ver. 151. μητίρα] Al. μητέρα.
Ver. 155. Δησάμενος] Vide supra ad i'.
296.

Ver. 156. Λῆθεν] Vide supra ad λ'. 101.

Ver. 157. ἦγε σχεδὸν ἥλθε:] Vide infra
ad ver. 166. 168.

Ver. 159. κατ' ἀντίθυρον] Ἀντικρὺ τῆς
Θύρας. Schol.

Ibid. Ὁδυσῆς φανεῖσα. Οὐδ' ἄρα Τηλίμα-
χος ἵδεν] Sic Iliad. α'. 197.

Στῇ δ' ὅτιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἄλε Πηλείωνος,
Οἴω φανομένη, τῶν δ' ἄλλων ὅτις ὁρᾶτο.

Ver. 163. Κινζηθμῷ] Ἡτοι ποκπυσμῷ, ἢ

Κνυζηθμῷ δ' ἐτέρωσε διὰ σαδμοῦ φόβηθεν.

‘Η δ' ἄρ' ἐπ' ὁφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·

165 ‘Ἐξ δ' ἥλθεν μεγάροι παρέκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
Στῆ δὲ πάροιδ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·

Διογενὲς Δαιερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

“Ηδη νῦν σῶ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,

‘Ως ἀν μνησῆρσιν Θάνατον καὶ πῆρ' ἀραιόντε

170 “Ἐρχησθον προτὶ ἄσυ περικλυτόν· γδ' ἐγὼ αὐτὴ
Δηρὸν ἀπὸ σφῶν ἔσομαι, μεμανία μάχεσθαι.

‘Η, καὶ χρυσείη ράβδῳ ἐπεμάσσατ’ Ἀθήνη·

Φῦρος μέν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς, ἡδὲ χιτῶνα,

Θῆκ' ἀμφὶ σήμεσσι· δέμας δ' ὀφελλε καὶ ἥβην.

175 “Ἄψ δὲ μελαγχεοῖς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν.
Κυάνεαι δ' ἐγένοντο ἐθειράδες ἀμφὶ γένειον.

Cum-gannitu autem aliorum per stabulum trepidaverunt.

Illa autem superciliis innuit: animadvertisit vero nobilis Ulysses;

165 *Exxit autem domo extra magnum murum cortis,*

Stetitque ante ipsam: illum vero allocuta est Minerva;

“*Generose Laertiade, solers Ulysses,*

“*Jam nunc tuo filio verbum dic, neque cela;*

“*Ut procis mortem et fatum moliti*

170 “*Eatis ad urbem inclytam: neque ego ipsa*

“*Diu a vobis abero, prompta ad pugnandum.”*

Dixit, et aurea virga tetigit eum Minerva:

Vestem quidem ei primum bene-lotam et tunicam,

Posuit circum pectora; corpusque auxit et vigorem.

175 *Rursus autem nigro-colore factus-est, genae vero distentæ sunt;*

Cæruleique facti sunt pili circa mentum.

165 ἥλθε] Edd. vett. recte. 175 γναθμοὶ δ' ἵτάνυσθεν] R.

μιτὰ κλαυθμῷ παιᾶ ἥχῳ τῶν κυνῶν. Schol.

Vide Duportum, Praelect. in Theophrasti Charakteres, cap. 4.

Ver. 165. παιᾶν] Al. παιᾶ.

Ibid. τειχίον] Al. θεργκίον.

Ver. 166. 168. τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη· — “Ηδη νῦν σὺ παιδὶ ἔπος φάο,] Τέτοις δὲ καιρὸν χρὴ ἐπισῆσαι τὸ δέσμωτα· ὡν πάντων ταρπίας ὁ ἔμφρων τῷ Ὀδυσσεῖ λόγος καὶ ἡ σύνεσις Ἀθηνᾶ, ἦν πλάττει “Ομηρος ὑποτεθμένην τὰ ποιητάς τῷ Ὀδυσσεῖ. Eu-stath. Sic infra ver. 282.

‘Οπότε κεν πολύβουλος ἐι φεστὶ θήσαι Ἀθήνη,
Νέων μέν τοι ἕχει εἰτ.

Vide ad Il. a'. 194.

Ver. 172. ἐπεμάσσατ'] Barnesius edit. ἐπεμάσσετ. Rationibus (ut opinor) haud satis idoneis. Vide ad Il. g'. 594.

Ver. 175. “Ἄψ δὲ μελαγχεοῖς γένετο,] Sic apud Ovidium :

————— barba comæque

Canitie posita nigrum rapuere colorem;

Pulta fugit macies; abeunt pallorque situsque.

Metam. Lib. VII. ver. 283.

- ‘Η μὲν ἄρετος ἡστέρασσα, πάλιν κίνεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 “Ηἱεν ἐστι κλισίην· Θάμβησε δέ μιν φίλος νιός·
 Ταξβήσας δέ ἐτέξωσε βάλτον ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
 180 Καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα.
 ‘Αλλοῖος μοι, ξεῖνε, Φάνης νέον, ἵνε πάροιδεν,
 “Αλλα δὲ εἶματ’ ἔχεις, καὶ τοι χρώς ἐπὶ ἔπειτα πάροιδεν.
 ‘Η μάλα τις θεός ἐστι, τοι ἐργανὸν εὐχὺν ἔχεσθαι·
 ‘Αλλ’ ἵληθ’, ἵνα τοι πεχαρισμένα δῶσομεν οἵτα,
 185 ‘Ηδὲ χρύσεα δῶρα τετυγμένα· φείδεο δέ ημέων.
 Τὸν δέ ημειβετ’ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Οὕτις τοι θεός είμι· τί μ’ ἀδανάτοισιν ἐίσκεις;
 ‘Αλλὰ πατήρ τεός είμι, τῷ εἰνεκα σὺ σεναχίζων
 Πάσχεις ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
 190 “Ως ἄρετος φωνήσας νιὸν κύσε, καὶ δὲ παρειῶν

- Illa quidem, ita cum-fecisset, abiit: at Ulysses
 Igitur in casam: stupuit vero ipsum dilectus filius;
 Territusque aliorum vertit oculos, ne deus esset,
 180 Et ipsum affatus verba alata dixit;
 “Alius mihi, hospes, appares recens, quam ante,
 “Alia autem vestimenta habes; et tibi corpus haud amplius simile.
 “Certe omnino aliquis deorum es, qui cœlum latum habitant:
 “Sed propitius esto; ut tibi grata demus sacra,
 185 “Et aurea dona arte-elaborata: parce vero nobis.”
 Huic autem respondit postea patiens nobilis Ulysses;
 “Neutquam aliquis deus sum; cur me diis assimilas?
 “Sed pater tuus sum, cuius gratia tu suspirans
 “Pateris dolores multos, injurias sustinens virorum.”
 190 Sic utique locutus, filium osculatus est; perque genas

184 Ἰληθ’] F. A. 1. L. Ibid. δώσομεν] F. A. L. recte. vid. not.

Ver. 176. Κυάνεις δέ ἐγένοτο ἰθυράδες] Ita Vulgati. Barnesius autem ex Isaac Casaubono, et ex Eustathio edidit ἐγένοτο γενναδές. Quo modo et in nonnullis codicibus scriptum reperit Tho. Bentleyus. Clark. Vid. Casaub. Lect. Theocrit. c. 2. Ern.

Ibid. ἀμφὶ γένεσιν.] Al. ἀμφὶ γένεσι.

Ver. 181. ‘Αλλοῖος μοι, ξεῖνε, φάνης] Ver. sum hunc ad Adulatoris levitatem transfert Plutarchus: Τὰς δὲ τῷ Κόλακος ὥσπερ πολύποδος τροπὰς ἥψα φωράσσειν ἔν τις. — Οψιται γὰρ αὐτὸν ὑδαμῆς βέβαιον, ἢντοι

δῖος οἰκεῖον πάδι φιλεῖται καὶ μισῶνται καὶ χαίρονται καὶ λυπέμενον, ἀλλὰ δίκην κατόπτρου, πατῶν ὅντιναν καὶ βιῶν καὶ κυνηγάτων εἰκόνας ἀναδιχόμενον — . Εὐθὺς δὲ λέγειν Χεὶ τρόπος τὸν τοιόταν, “‘Αλλοῖος μοι, ξεῖν, οἰφάντις νιὸν ἢ πάροιδεν.” De Adulatoris et Amici discrimine.

Ver. 184. ‘Αλλ’ ἵληθ’, ἵνα τοι πεχαρισμένα δῶσομεν οἵτα,] Virgil.

Sis felix, nostrumque leves quæcunque laborem: —

Multa tibi ante aras nostra cadet hostia dextra. En. I. 334. 338.

Δάκρυον ἦκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ', (ἢ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,)
Ἐξαῦτις μιν ἐπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

- Oὐ σύ γ' Ὁδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμός· ἀλλά με
 195 Θέλγει, ὅφερ ἔτι μᾶλλον ὁδυρόμενος σεναχίζω· [δαιμων
Οὐ γάρ πως ἀνὸν θνητὸς ἀνῆρ τάδε μηχανώτο
Ω, αὐτῷ γε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν,
Πριδίας ἐθέλων θεῖν νέον, ἡδὲ γέροντα.
Ἡ γάρ τοι νέον ἥσθα γέρων, καὶ ἀεικέα ἐσσο,
 200 Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἵ θρανὸν εὑρὺν ἔχοσι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·
Τηλέμαχ', σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἐνδον ἔοντα
Οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον, ὅτ' ἀγάσθαι.
Οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ· Ὁδυσσεύς·

Lachrymam mittebat humi: ante autem continuerat-se indesinenter semper
Telemachus vero, (nondum enim persuadebatur suum patrem esse,)
Rursus ipsum verbis respondens allocutus est;

“ Haud tu Ulysses es, pater meus, sed me deus

- 195 “ Decipit; ut adhuc magis lugens suspirem:
“ Nequaquam enim mortalis vir hæc machinatus esset
“ Suo ipsis scilicet animo; nisi quando deus ipse aggressus,
“ Facile volens faceret juvenem et senem.
“ Certe enim modo eras senex, et turpiter indutus eras;
 200 “ Nunc vero dii similis es, qui cœlum latum habitant.”
Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
“ Telemache, non te decet dilectum patrem, intus cum-sit,
“ Neque mirari supra-modum neque stupere:
“ Nequaquam enim adhuc alias veniet huc Ulysses:

204 γάρ τι] Edd. vett.

Ibid. δάομεν] Eustathius in commentario citat δάομεν. Atque ita habent MSS. duo a Tho. Bentleio collati. Quæ forte et verior lectio. Vide ad Il. n. 299. et 551. Clark. Δάομεν habent edd. F. A. L. unde erat haud cunctanter in contextum recipiendum. In ed. Rom. est vitium operarum, unde et in alias fluxit. Huc respexit Hesych. δάομεν, ἀποδῶμεν. Conf. Iliad. n. 291. 351. etc. Ern.

Ver. 185. τετυγμένα] Vide ad Il. ζ. 488.

Ver. 187. Οὐ τις τοι θεός εἴμι, τι μ' ἀθα-

νάτοισιν ἵσκεις;] Πρὸς δὲ τὰς μετρίας ἐκ ἀποτόπων ἐσι τηλέμαχοι καὶ ταῖς ἐπανορθώσεσι τῶν ἵσκειν. — Καὶ τὸν τινας λεγομένων ἵσκειν (οἷς πολλοὶ κολακεύοντες ἕπιφθονα λέγουσιν) εἰπεῖν, “ Οὕτις τοι θεός είμι· τι μ' ἀδανάτουσιν ἵσκεις.” Plutarch. de Sui Laude.

Ver. 191. πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.] Τυτέσι τοῖν μέντοι εἰπεῖχεν αὐτό. Eustath. Ita infra τ. 212.

———— δέλω δ' ὅγε δάκρυα κεῖθε.

Ver. 195. στεναχίζω.] Al. σοναχίζω.

- 205 Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοῖσδε, παθὼν κακὰ, πολλά τ' ἀνα-
"Ηλυδὸν εἰκοσῆ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν. [τλᾶς,
Αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναῖς ἀγελεῖς,
"Ἡ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐδέλει· (δύναται γάρ)
"Αλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
210 Ἀνδρὶ νέῳ, καὶ καλὰ περὶ χροὶ εἴματ' ἔχοντι.
"Ρηῖδιον δὲ θεοῖσι, τοῖς ὕρανον εὔρουν ἔχεστιν,
"Ημὲν κυδῆναι θυητὸν Βρετόν, ἥδε κακῶσαι.
"Ως ἄρα φωνήσαις, κατ' ἄρ' ἔζετο· Τηλέμαχος δὲ
"Αμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὁδύετο, δάκρυνα λείβων.
215 Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερος ὠρτο γόοιο.
Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινάτερον ἢ τ' οιωνὶ
Φῆναι, ἢ αἰγυπτιοὶ γαμψῶνυχες, οἵσι τε τέκνα
"Αγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετεεινὰ γενέσθαι.

- 205 " Sed ille ego talis, passus mala, multisque toleratis,
" Veni vigesimo anno in patriam terram.
" Verum tibi hoc opus est Minervæ prædatricis,
" Quæ me talem fecit, uti vult; (potest enim;
" Alias quidem mendico similem, alias autem rursus
210 " Viro juveni, pulchraque circum corpus vestimenta habenti.
" Facile nempe diis, qui cœlum latum habitant,
" Et illustrem-facere mortalem hominem, et vitem-reddere."
Sic utique locutus sedet: Telemachus vero
Circumfusus patrem bonum lugebat, lachrymas fundens.
215 Ambobus autem ipsis desiderium subortum est luctus;
Flebant vero stridule, abundantius quam et aves
Aquilæ, vel vultures unguibus.aduncis, quibus scilicet pullos
Rustici abstulerint, antequam volatiles facti sint:

217 αἰγυπτιοὶ] F. A. L. 218 πετεεινὰ] R.

Ver. 197. Ὡι] Al. οἱ.

Ver. 205. περισσὸν,] Περισσὸν κατὰ τὸ
προσῆκον παρὰ τὸ ὄσιον, γίνεται περισσὸν,
ἐκτάσει τῇ "ο" εἰς "ω." Schol. Vide ad
Il. δ. 559.

Ver. 204. γάρ τοι] Al. γάρ τι.

Ver. 205. πολλά τ' ἀνατλᾶς,] Al. πολλὰ
δ' ἀλαθεῖς.

Ver. 206. ἵτις ίσι] Nulla analogia pro-
duci hic potest ultima vocis ἵτις, sequenti
neque Consonanti, neque Vocali Aspirata:
Neque in his solet esse licentia. Ita
tamen in omnibus legitur et hic et infra

τ'. 484. φ'. 208. ψ'. 102. ω'. 521. ubi idem
versus repetitur. Unde mirum videtur
hujus versus non meminisse *Athenæum*
inter eos quos λαγαρά; appellat, sive ἴμε-
σια χωλότητα ἵχοντας. Lib. XIV. cap. 8.
Vide ad Il. α'. 542. et ψ. 2. Clark. At cæ-
sura tamen potest valere ad ultimam in
ἵτις producendam: estque eo notabilior
cæsura, quia accedit hiatus: cuius generis
et alia sunt exempla apud *Homerum*. Ern.

Ver. 208. ιθίλιον] Al. ιθίλη.

- "Ως ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὁφρύσι δάκρυν εἰ^{βον.}
- 220 Καὶ νῦν κ' ὁδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἡελίοιο,
Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἴψα·
Ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νῆστι σε ναῦται
"Ηγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν ὅτομαι ἐνδάδ' ίπεσθαι.
- 225 Τὸν δ' αὗτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνου, ἀληθείην καταλέξω.
Φαίηνες μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἵ τε καὶ ἄλλας
Ἀνθεώπες πέμπτοσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίηται·
Καὶ μ' εὔδοντ' ἐν νῆστι θοῇ ἐπὶ πόντου ἄγοντες
- 230 Κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην· ἐπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
Χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις, ἐσθῆτά δ' ὑφαντήν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν σπήσσῃ θεῶν ιότητι πέονται.

Sic utique illi miserabiliter sub superciliis lachrymam fundebant.

- 220 Et sane lugentibus occidisset lumen solis,
Nisi Telemachus allocutus fuisset suum patrem statim;
    "Quali enim jam huc, pater, navi te nautæ
"Duxerunt in Ithacam? quosnam se esse profitebantur?
"Nequaquam enim te peditem puto huc venisse."
225 Hunc autem rursus allocutus est patiens nobilis Ulysses;
    "Euidem tibi, fili, veritatem enarrabo;
"Phæaces me duxerunt re-nautica-incliti, qui utique et alios
"Homines deducunt, quicunque ipsis advene-
    "Et me dormientem navi veloci super pontum vehentes
230 "Deposuerunt in Ithacam: dederunt autem mihi splendida dona,
"Æsque aurumque abunde, vestimentaque texta:
"Et hæc quidem in speluncis deorum consilio jacent.

223 εὐχετέωνται] F. A. L.

Ver. 211. 212. 'Ρηΐδιον δὲ Θεοῖσι, — 'Ημίν
χυδῆναι etc.] Ita apud Hesiodum.

Flet noctem, ramoque sedens miserabile carmen
Integrat, et moestis late loco questibus implet.
Georgic. IV. 511.

'Πῦν μὲν γὰρ βριάν, βία δὲ βριάντα χαλέπτη·
'Πῦν δ' ἀρίστου μανύθι, καὶ ἀδηλος ἀτέη· —
Ζεὺς ἵψιβριζετης.

"Ἐγγ. καὶ Ημίν. I. 5. 6. 8.

Ver. 215. ὑφ' ἴμερος ἀρτο γόσιο] Vide
ad II. ψ'. 108.

Ver. 216. ἀδινάτιον ή τοιοντοι] Virgil.

Qualis populea mœrens Philomela sub umbra
Amissos queritur fœtus, quos durus arator
Observans nido implumes detraxit; at illa

Ver. 217. οῖσι τι] Quibus scilicet —.

Ver. 218. πετεινά] Al. πετεινά.

Ver. 219. ἰλεενὸν ὑπ' ὁφρύσι δάκρυν, εἰ^{βον.}] Τὸ δὲ ἐλεεινὸν ἀναμεμίχθαι δηλοῖ καὶ τῷ
καθ' ἕδοντι δακροῦ ἰλεόν τινα, οἷα δὶ ἀνάμ-
νησιν προσπαρξάντων κακῶν. Eustath. Vide
supra ad ὁ. 399.

Ver. 220. Καὶ νῦν κ' ὁδυρομένοισιν ἔδυ φάος
ἡελίοιο,] Virgil.

- Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ικόμην, ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
"Οφρα κε δυσμενέεσσι φόντε πέρι βελεύσωμεν.
- 235 'Αλλ' ἄγε μοι μηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
"Οφρέ εἰδέω, ὅστοι τε καὶ οἵτινες ἀνέρες εἰσί·
Καὶ πενθέμον κατὰ θυμὸν ἀρύμνονα μερμηζίας,
Φρέσσοραι, εἴκεν νῷ δυνησόμενδ' ἀντιφέρεσθαι,
Μένων ἄνευδ' ἄλλων, καὶ διζησόμενδ' ἄλλως.
- 240 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἥδα·
"Ω πάτερ, ἦτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
Χειράς τ' αἰχμητὴν ἔμεναι, καὶ ἐπίφρονα βελήν·
'Αλλὰ λίην μέγα εἶπες, ἄγη μὲν ἔχει· ὃδέ πεν εἴη,
"Αιδης δύω πολλοῖσι καὶ οφθίμοισι μάχεσθαι.
- 245 Μηστῆρων δ' ὅτ' ἀρ δεκάς ἀτρεκὲς, ὃδε δύο οἴαι.

" Nunc autem demum luci veni admonitionibus Minervæ,

" Ut inimicorum de cæde consultemus.

- 235 " Sed age mihi procos enumeratos recense,
" Ut sciam, quotque et quinam viri sint;
" Et meo in animo eximio habita-deliberatione,
" Considerem; an nos possimus adversari,
" Soli sine aliis, an et conquiremus alios."

- 240 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
" O pater, sane tuam magnam gloriam semper audiebam,
" Manibusque te bellicosum esse, et prudentem consilio:
" Sed valde magnum dixisti; stupor me tenet; neque esset-possibile,
" Viros duos cum multis et fortibus pugnare.
- 245 " Procorum autem neque sane decas una, neque duæ solæ,

Et fors omne datum traherent per talia tempus.
Ἀη. VI. 537.

Vide et ad Il. ψ'. 154.

Ver. 223. εὐχετόωντο; Al. εὐχετέωνται.

Ver. 226. ἀληθείην] Vide supra ad π'. 297. et ad Iliad. ψ'. 561.

Ver. 228. et 475. σφίας] Pronunciabatur σφᾶς. Ultima enim vocis σφίας necessario producitur. Similiter εἰδῶ, infra ver. 236. pronunciabatur εἰδῶ. Vide ad Il. β'. 811.

Ver. 229. Καὶ μὲν εὔδοντ' εἰν νητί] Vide supra ad ψ'. 119.

Ver. 251. ισθῆτά δ' οὐφαντήν.] Sic apud Virgilium:

Textilibusque onerat donis. —————

Ἀη. III. 485.

Ver. 252. Καὶ τὰ μὲν εἰ σπήσσοι] Vide supra ψ'. 367.

Ver. 253. ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνας,] Vide supra ad ver. 166. et ad ψ'. 404.

Ver. 241. στοι μέγα κλίος αἰὲν ἄκουον,] Indicat Tempus istud imperfectum "ἄκε-
"ον" famam atque laudes Ulyssis perpetuo celebrari solitas. Similiter apud Sophoclem de Achille dicitur:

———— ὁς, μετὰ ζόντων δ' ὅτε τίν,
"Ηκε' ἀριστα —————.

Philotct. ver. 1305.

Vide ad Il. α'. 57. et ψ'. 84.

Ver. 245. ὅτε τὸ δεκάς ἀτρεκὲς,] Eu-
stath. ἀτρεκὲς, ἦγεν ἀληθῶς καταρράκτης. Numeris additum verbum respondet lati-
no omnino. Sicut ἀριθμὸς ἀτρεκῆς est ἀ-

'Αλλὰ πολὺ πλέονες τάχα δ' εἴσεαι ἐνδιάδ' ἀριθμόν.
 'Ἐκ μὲν Δελιγίοιο δύω καὶ πεντήκοντα
 Κῆροι κενοιμένοι, ἔξ δὲ δρηστῆρες ἔπονται.
 'Ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι κῆροι ἔασιν,
 250 'Ἐκ δὲ Ζακύνθου ἔασιν εἴκοσι φῶτες Ἀχαιῶν,
 'Ἐκ δ' αὐτῆς Ιδάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι,
 Καὶ σφιν ἄμ' ἐσὶ Μέδων κήρυξ, καὶ θεῖος ἀοιδὸς,
 Καὶ δοιὰ θεράποντε δαήμονε δαιτροσυνάων.
 Τῶν εἴ κεν πάντων ἀντίσομεν ἐνδον ἔονταν,
 255 Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσεαι ἐλθάν.
 'Αλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαι τιν' ἀμύντορα μερμηρίζαι,
 Φρέστεν· ὃ κέν τις νῶιν ἀμύνοι πρόφεροι θυμῷ.
 Τὸν δ' αὗτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὁδυσσεύς·

" Sed multo plures; cito autem scies hic numerum.
 " Ex quidem Dulichio duo et quinquaginta
 " Juvenes selecti, sex vero eos famuli comitantur;
 " Ex Samo autem quatuorque et viginti juvenes sunt;
 250 " Porro ex Zacyntho sunt viginti viri Achivorum;
 " Ex ipsa vero Ithaca duodecim omnes optimi;
 " Et cum ipsis simul est Medon praeceps, et divinus cantor,
 " Et duo servi periti epulas-instruendi.
 " His si omnibus nes-offeramus intus existentibus,
 255 " Vereor, ne perquam-amare et graviter eorum injurias ulciscaris reversus.
 " Sed tu, si possis aliquem adjutorem excogitare,
 " Considera, qui nobis auxilietur prompto animo."
 Hunc autem rursus allocutus est patiens nobilis Ulysses;

προβῶς λεγόμενος, numerus plenus, non qui
 crasse dicatur. Vid. Foesii Lex. Hippocr.
 in ἀτρεκίας. Ern.

Ibid. οὐδὲ] Al. οὔτε.

Ver. 247. *Ἐκ μὲν Δελιγίοιο*] Centum
 hic et octo procos enumerat Poëta, cum
 Famulis octo, præter Praeconem et Can-
 torem. Unde totus omnium numerus
 (uti notavit Barnesius) centum atque oc-
 todecim.

Ver. 249. 250. κῆροι ἵστιν, — φῶτες Ἀ-
 χαιῶν,] MS. a Tho. Bentleio collatus, φῶ-
 τες ἵστιν, — κῆροι Ἀχαιῶν. Quæ et verior
 videtur lectio. Nam "κῆροι Ἀχαιῶν" sæpe
 alibi apud Poëtam occurrit; "φῶτες Ἀ-
 "χαιῶν" ne semel quidem. Clark. Nec
 hic inspectus est Eustathius, qui habet
 φῶτες ἵστιν, unde clarum est, cum etiam

legisse κῆροι Ἀχαιῶν. Idque rectum est.
 Ern.

Ver. 253. Καὶ δοιὰ θεράποντε δαήμονε
 δαιτροσυνάων.] Virgil.

totidemque pares aestate ministri,
 Qui dapibus mensas onerent, et pocula ponant.
 En. I. 709.

Ibid. δαιτροσυνάων.] Μαγειρικῶν ἔργων
 Schol.

Ver. 255. Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ] Πολὺ^π
 πικρῶς; καὶ δεινῶς; λείπει δὲ, δεῖδω, ἢ τοιέτο-
 τι. Schol. Similiter Eustathius; "Ορα δὲ
 τὴν ἔλλειψιν ἐπῶ, "Μὴ πολύπικρα" καὶ
 εἰπεῖς. Λείπει γὰρ τὸ, "σκόπει," ἢ "σκέπει,"
 ἢ "δέδουκα," ἢ τι τοιέτον. Ita infra σ'.
 333.

Μὴ τις τινά τάχα" Ιερά ἀμείνων ἄλλος ἀγαστῷ.

- Τοιγάρ έγών ἔρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μεν ἄκεσον,
 260 Καὶ φράσαι, εἰ καὶ νῦν Ἀδήνη, σὺν Δῖ πατρὶ,
 'Αργέσει, ἡὲ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμῆριζω.
 Τὸν δὲ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἥνδα·
 'Εσθλώ τοι τέτω γ' ἐπαρμύντορε, τὰς ἀγορεύεις,
 "Τψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένω ὅτε καὶ ἄλλοις
 265 Ἀνδράσι τε πρατέεστι, καὶ ἀδινάτοισι θεῖσι·
 Τὸν δὲ αὗτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὄδυσσεύς·
 Οὐ μέν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
 Φυλόπιδος πρατερῆς, ὃπότε μνησῆρος καὶ ἡμῖν
 'Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος πρίνηται" Αρηος.
 270 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ, ἀμ' ἵοι φαινομένηφιν,
 Οἶναδε, καὶ μνησῆροις ὑπερφιάλοισιν ὄμίλει·

- "Equidem tibi dicam; tu autem attende, et me audi,
 260 "Et considera, an et nobis Minerva cum Jove patre
 "Sufficiat, an aliquem alium adjutorem dispiciam."
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 "Bonī sane isti sunt adjutores, quos memoras,
 "Alte licet in nubibus sedentes; qui utique et in alias
 265 "Homines dominantur, et immortales deos."
 Hunc autem rursus allocutus est patiens nobilis Ulysses;
 "Haud quidem illi multo tempore seorsum aberunt
 "A-pugna fortī, quando procis et nobis
 "In ædibus meis robur decernatur Martis.
 270 "Sed tu quidem nunc vade, simul atque aurora illuxerit,
 "Domum, et cum procis superbis versare:

274 σὸν γε] R. quod rectum videtur: est enim hic consequens. Eustath.
 autem habet δι.

Et Iliad. S. 95.

Μήτις ταὶς ξύνοντι μεταφέρειν ἐν δόξῃ τινέσθι.

Vide et infra ad ver. 381.

Ver. 260. εἰ καὶ νῦν] Apud Eustathium in commentario εἴτε νῦν. Atque ita in pluribus codicibus reperit Tho. Bentleius. Quæ et proba lectio. Vide supra ver. 238.

Ver. 263. ἐπαρμύντορε,] Al. ἵξ' ἀμύντορε.

Ver. 267. κείνω] Eustathius in commentario citat κείνοι. Quod et ferri potest. Vide ad Il. α'. 566.

Ver. 269. πρίνηται] Vide ad Il. α'. 509. 558.

Ver. 270. ἔρχευ,] Al. ἔρχε.

Ver. 273. γέροντι.] Al. γέροντα. Minus recte.

Ver. 274. σὸν δὲ φίλον καὶ Τετλάτω] Ο δὲ Ὄδυσσεύς ἐ μόνον ἱεντὸν ἀνίχει θυμεμένον, ἀλλὰ καὶ τὸν Τηλέμαχον ἐν τῷ λόγῳ συνιδῶν Χαλεπὸν ὄντα καὶ μαστόντος, ἀμβλύνει καὶ παρασκευάζει πόρρωσιν ἕουχίαν ἄγειν, καὶ ἀνίχεισθαι κελεύων. "Εἰ δέ μ' ἀτιμήσεις δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον καὶ Τετλάτων τοι εἰς." "Ωστε γὰρ τὰς ἴππας ὅχι ἐν τοῖς δόρμοις Χαλεπόσιν, ἀλλὰ πρὸ τῶν δόρμων ὅταν τὰς δυσκαθίκτης πρὸς τὰ δεινὰ καὶ θυμοῦδεις προκαταλαμβάνοντες τοῖς λογισμοῖς καὶ προκατατύνοντες, ἵππη τὰς ἀγῶνας ἀγαποῦσιν. Plutarch. de audiendis Poëtis.

- Αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄδυ συβάτης ὑπερον ἀξεῖ,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἥδε γέροντι.
Εἰ δέ μ’ ἀτιμήσοις δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
 275 Τετλάτω ἐν σῆδεσσι, κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο·
“Ην περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι Θύραζε,
“Η βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δὲ εἰσορόων ἀνέχεσθαι·
‘Αλλ’ ἦτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι ὥχι
 280 Πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσαται αἴσιμον ἥμαρ·
“Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
‘Οππότε κεν πολύβιλος ἐνὶ φρεσὶ θήσει Ἀθήνη,
Νεύσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῆ· σὺ δὲ ἐπειτα νοήσας,
“Οσσά τοι ἐν μεγάροισιν ἀρνία τεύχεα κεῖται,

“ At me ad urbem subulcus postea ducet,

“ Mendico misero similem, et seni.

“ Si autem me ignominia-affiant in domo, tuum tamen carum cor

275 “ Toleret in pectoribus, male paciente me:

“ Etiamsi vel per domum pedibus trahant foras,

“ Vel telis percutiant; tu tamen inspiciens, tolera;

“ At sane cessare jube ab insipientia,

“ Lenibus verbis compellans: illi vero tibi non

280 “ Parebunt; jam enim ipsis adest fatalis dies.

“ Aliud autem tibi dicam, tu vero in animo repone tuo:

“ Quando abundans-consiliis in mente mihi ponat Minerva,

“ Innuam quidem tibi ego capite; tu autem deinde cum-intellexeris,

“ Quæcunque tibi in ædibus martia arma jacent,

282 [Οππότε ἄν] R.

Ver. 276. ποδῶν ἔλκωσι] Sic apud Ciceronem: “ Per me ista pedibus trahantur.” Ad Atticum, Lib. IV. Epist. 16. Et ad Familiares, Lib. VII. Epist. 32. “ Tra-hontur per me pedibus omnes rei.”

Ver. 277. “ Η βέλεσιν βάλλωσι”] Eustathius: βέλεσι, recte. Ern.

Ver. 279. οὐχὶ] Al. γη.

Ver. 280. δὴ γάρ σφι] Al. οὐ γάρ σφι.

Ver. 282. [Οππότε κιν] Al. Οππότε ἄν.

Ibid. πολύβιλος ἐν φρεσὶ θήσει Ἀθήνη,] Τὸ δὲ πολύβιλος Ἀθήνην τὸν φρόντοις λιγεσθει. Eustath. Vide supra ad ver. 166.

Ver. 284. “Οσσά τοι ἐν μεγάροισιν ἀρνία τεύχεα etc.] Cum consilium hoc repeatat

Ulysses infra τ'. 4. etc. Veteres, notante Eustathio, hoc in loco versus octodecim a ver. 281. ad ver. 299. repudiarunt. Ισίου δὲ καὶ ὅτι οὐ περι τῶν ὄπλων ἐνταῦθα παραγγελία τῇ τῆς τ' μάλιστα ἡσψαδίᾳ ἀκινώται, πατὰ τύς Παλαιός. Όδε γάρ, βέλεσινται, φασι, τὰ τοιαῦτα ἔτη, μετὰ καὶ ἀστροίσκων ἵκει δὲ καιριώτατα κεῖνται, ὅτι καὶ εἶδεν Οδυσσεὺς τὰ ὄπλα. Νῦν γάρ, φασι, ἐν ἀγροῖς ἄν, πῶς οἶδεν ὅτι περόχειρα κεῖνται ὄπλα ἐν τῷ οἴκῳ; Eustath. Barnesius autem in annotationibus ad τ'. 4. (quocum facit et Dna Dacier,) versus hosce hoc in loco æque necessarios contendit: “ Non enim “ Ulyssis” inquit “ ex præsentibus tan-tum prudens erat, sed longe ante pro-

- 285 Ἐς μυχὸν ὑψηλᾶς θαλάμου καταδεῖναι ἀείρεις
 Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μυητῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
 Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποδέοντες·
 'Εκ καπνῆς κατέδηκ· ἐπεὶ ὥκετι τοῖσιν ἐώκει,
 Οἵα ποτε Τροίηνδε κιὰν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
- 290 Ἀλλὰ κατήκισαι, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀυτῷ.
 Πρὸς δὲ ἔτι μοι τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
 Μήπως οἰνῳδέντες, ἔριν σήσαντες ἐν ὑμῖν,
 Ἀλλήλες τρώσητε, καταισχύνητε τε δαιτα,

- 285 " In secessum alti thalami depone sublata
 " Omnia prorsus; at procos blandis verbis
 " Palpare, quando te percontentur arma desiderantes:
 " Dicens, Ex fumo deposui; quoniam non amplius illis similia sunt,
 " Qualia quondam ad Trojam proficiscens reliquit Ulysses;
- 290 " Sed foedata sunt, quantum ignis attigit vapor.
 " Insuper autem mihi hoc majus in mente posuit Saturnius,
 " Ne forte vino-gravati, contentione concitata inter vos,
 " Vos invicem vulneretis, foedetisque convivium,

287 μεταλλῶσι] R. Eustath. recte. 291 Πρὸς δὲ τι καὶ τόδε] R.

" spexit futura; et absens etiam sciebat,
 " quæ Arma in sua essent domo, et ubi-
 " nam. Quare utrinque Asterisci de-
 " bent appungi sine Obelo; utrobique
 " enim non sine singulari Artificio a Poë-
 " ta consummatissimo ponuntur." Ita
 ille. Attamen neque consilio huic de
 Procorum cæde, quod ultimum erat U-
 lyssi opus exequendum, adhuc videtur
 tempus; neque in ipsa actione observata
 memorantur hæc omnia præcepta. Vide
 infra ad ver. 295. Clark. Accedit, quod
 hic dicit, se nutu admonitorum, ut faci-
 at, quæ hic præcipit: at infra τ'. 4. ju-
 bet verbis semovere arma. Cæterum, si
 versus sunt ab h. l. alieni, et e σ' huc
 translati, ultimi v. 295—298. illuc exci-
 derunt. Sed videntur tamen omnes hic
 defendi posse. Arma in ædibus esse, vix
 dubitare poterat Ulysses, et de nutu, po-
 tut mutari consilium, cum facultas dare-
 tur verbis admonendi, absentibus procis,
 quod futurum, prævidere non poterat.
 Ern.

Ver. 287. ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν] Eustathius in commentario videtur leguisse ἔπιε σε μεταλλῶσιν.

Ver. 291. Πρὸς δὲ ἔτι μοι τόδε μεῖζον] Al.
 Πρὸς δὲ ἔτι καὶ τόδε μεῖζον. Ut infra τ'. 10.

Ver. 292. Μήπως οἰνῳδέντες, ἔριν σήσαν-

τες] Sic apud Anacreontem;

"Αγε δῶτε μητέθ' ὕτω
 Πατάγης τε καθαλητῶ
 Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ
 Μελετῶμεν. —

Od. LVII. ver. 921.

Et apud Horatium :

Natis in usum latitiae scyphis
 Pugnare, Thracum est. Tollite barbarum
 Morem, verecundumque Bacchum
 Sanguineis prohibete rixis.

Carm. Lib. I. Od. xxvii. ver. 1.

Ver. 294. αὐτὸς γάρ ιφίλκεται ἄνδρα σί-
 δηρος.] Πρόχυρος γάρ ἀνὴρ πρὸς Φόνον, πα-
 ρακειμένα σιδῆρα. Schol. "Ινα ὥστερις σίδηρον
 οὐ μαγνῆτις, οὐτως αὐτὸς ικάνηται τὸν
 θυμάσμανον" καὶ ἀληθῶς, ὅταν ἀχερεγήτης
 θυμός, κατὰ τὸν εἰπόντα, πᾶν τὸ παρατυχόν.
 Eustath. Ita apud Tacitum; "Et visa
 " inter temulentos Arma cupidinem sui
 " movere." Histor. Lib. I. §. 80. Τὸ δὲ
 ἐπιφώνημα καλέμανον ὅριζετο ἀν τις, λέξιν
 ἐπικοσμοῦσαν. "Εσι δὲ τὸ μιγαλοπετίσατον

- Καὶ μνησύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
 295 Νῶιν δὲ οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δὔρε
 Καλλιπέειν, καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἐλέσθαι·
 ··Ως ἀν ἐπιδύσαντες ἐλοίμενα τὸς δέ καὶ ἐπειτα
 Παλλὰς Ἀθηναίη δέλξει καὶ μητίεται Ζεύς.
 ··Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 300 Εἰ ἐτέον γέρμος ἐστι, καὶ αἴματος ἡμετέροιο,
 Μή τις ἐπειτ 'Οδυσσῆς ἀνεσάτω ἔνδον ἔοντος,
 Μήτ' ἐν Δαέρτης ἵσω τόγε, μήτε συβώτης,

" Et nuptiarum-ambitum; ipsum enim allicit virum ferrum.

- 295 " Nobis vero solis duos enses, et duas hastas
 " Relinque, et duo scuta manibus sumenda;
 " Ut impetu-facto capiamus: illos autem postea
 " Pallas Minerva debilitabit, et providus Jupiter.
 " Aliud autem tibi dicam, tu vero in mente repone tua;
 500 " Si vere utique meus es, et sanguinis nostri,
 " Ne quis postea Ulyssem audiat intus esse,
 " Ne quidem Laértes sciat hoc, neque subulcus,

ἐν τοῖς λόγοις. — Οἶον "·Ἐκ καπνῷ κατέθηκε·
 etc." Εἴτα ἵπιφανεῖ, "·Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται
 " ἄνδρα σίδηρος." Demetr. Phaler. περὶ Ερ-
 μνίας, §. 106. 107. Porro hinc apud
 Erasmus, Proverbium, "Ferrum virum
 " attrahit." Adag. Select. de Illecebris
 mali. Clark. Αὐτὸς est sua sponte, suapte
 vi. Ern.

Ver. 295. 298. Νῶιν δὲ οἴοισιν δύο φάσγα-
 να etc.] Οὐ γὰρ συνιδεῖς Ὁδυσσεὺς νῦν εἰ
 καὶ ἄλλων ὅπλων δέσποται ἐπίκεντρα τῶν δύο
 φασγάνων καὶ δύο δὔρων καὶ δύο βοάγριων.
 "Οτι μέν τοι προεπιγένεται καὶ οἱ δύο δὔλοι
 ἐπαμύνοges, τότε δειπέντες εὐποθήσοις καὶ
 ἵπισσων ὅπλων ὡς τὸ πεζόγυμα διδώσων. Eu-
 statih. Notandum tamen, infra τ'. 4. etc.
 ubi eandem orationem repetit Ulysses, verus hosce quatuor non itidem occur-
 rere. Neque, cum consilium hoc de ar-
 mis auferendis exequantur Ulysses et Te-
 lemachus, (ver. 51. ejusdem libri;) ulla
 relinquunt. Quia et infra χ'. 109. non
 duobus adjutoribus solummodo, sed sibi
 ipsi etiam patrique, omnibus simul, arma
 e thalamo asportasse memoratur Telema-
 chus. Unde probabilior videtur eorum
 conjectura, qui totum hunc locum repu-
 diarunt. Vide supra ad ver. 284.

Ver. 297. Ως ἀν ἵπιδύσαντες ἱλοίμενα] Versio Wetsteniana pessime hoc reddit

Ut facta re divina sumamus. Nec meli-
us Dna Dacier; "Dont nous nous servi-
"rons, quand nous voudrons les immoler."
Et in annotationibus: "Au lieu de ἵπιδύ-
"σαντες," inquire, "je crois qu' Homére
"avoir écrit ἵπιδύσαντες" car il me semble
"que le sens demande un futur; à moins
"qu' on explique cet ἵπιδύσαντες, quand
"la fureur se sera emparée de notre es-
"prit." Mire admodum: Nam vox
ἵπιδύα alibi apud Homerum, "Impetu
"facere;" sive, "Impetu dato irruere,"
significat:

Oἱ δὲ ἵπισσαντες τοτὶ Ἰλιον ἤπειρον
 Τρῶαις ἵπιδύσατο — Iliad. ὁ'. 174.

Ubi ipsa Versio Wetsteniana recte inter-
 pretatur, "Trojani recta irruunt." Porro
 composita (ut opinor) vox ἵπιδύα, non ex
 ἵπι et δύα, sed ex ἵπι et δύω. Qua rati-
 one etiam ex analogia antepenultimam
 rectissime producet. Vide Iliad. ὁ'. 281.
 353. 661. Clark. De tempore, ἵπιδύσα-
 τες, accedo Dacieriae. Hesych. ἵπιδύια,
 ὥρημα. Vide ibi Albertum. Ern.

Ver. 300. καὶ αἴματος ἡμετίσιοι.] Apud
 Dionysium Halicarnassensem, περὶ τῆς
 Οὐρῆς ποιήσως, §. 18. ιψοὶ δὲ σε γείνατο
 μάντης. Notante Barnesio. Clark. Cæterum
 apte hoc dicitur ad ingenium Ulys-

Μήτε τις οἰκήων, μῆτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·

Ἄλλ' οῖοι σύ τ', ἐγώ τε, γυναικῶν γνώμεν ιδύν·

305 Καὶ νέ τέο δμάων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,

Ἡμὲν ὅπε τις νὰ τίει καὶ δείδιε θυμῷ,

Ἡδὸντις ἐπὶ ἀλέγει, σὲ δὲ ἀτιμᾶ τοῖον ἔοντα.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος νιός·

Ω πάτερ, ἥτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ' ὅιω

310 Γνάσεαις ἐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναις γέ μ' ἔχεσιν·

Ἄλλ' ὅτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαις ὅιω

Ἡμῖν ἀμφοτέροισι σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.

Δηδὰ γάρ αὖτας εἴσῃ ἐκάστη πειρητίζων,

"Ἐργα μετερχόμενος τοὶ δὲ ἐν μεγάροισιν ἐκηλοις

315 Χρήματα δαρδάπτεσιν ὑπέρβιον, ἐδὲ ἐπὶ φειδῶ.

Ἄλλ' ἥτοι σε γυναικας ἐγὼ δεδάσθαις ἄνωγα,

" Neque quisquam domesticorum, neque ipsa Penelope :

" Sed soli tuque, egoque, mulierum cognoscamus ingenium:

505 " Et aliquem famulorum virorum etiam tentemus;

" Tam ubi aliquis nos honoret et timeat animo,

" Quam qui non curet, teque parum-honoret talem existentem."

Hunc autem respondens allocutus est illustris filius;

" O pater, sane meum animum et postea puto

310 " Cognosces; nequaquam enim animi-remissio me tenet:

" Sed neutiquam hoc emolumento ego fore puto

" Nobis ambobus; te vero considerare jubeo.

" Diu enim incassum vagaberis unumquemque tentans,

" Opera adiens; illi autem in ædibus quieti

315 " Opes devorant præter-modum, neque superest parsimonia.

" Sed sane te mulieres ego explorare hortor,

506 νῶι] A. 2. 5. 310 με ἔχεσιν] R.

sis. Siquid ab calliditate et taciturnitate ingenii mei traxisti natura, quia vere filius meus es. Ern.

Ver. 302. Μήτ' ἐν Δαίρτης ἵσω τόγε,] Apud Dionysium, ibid. Μήτε τι Δαίρτης ἵσω τῶδε.

Ver. 304. Αλλ' οῖοι σύ τ', — ιδύν,] Sensus est: sed soli hoc nos sciamus, ut facilius cognoscamus ingenium et sensus mulierum etc. Ern.

Ver. 305. πειρηθεῖμεν,] Al. πειρηθῶμεν, et πειρηθῆμεν.

Ver. 306. τίου] Vide ad Il. v. 103. et o'. 24.

Ver. 310. γε μ' ἔχεσιν] Apud Eustathium in commentario, με ἔχεσιν. Al. με τ' ἔχεσιν.

Ver. 315. Δηδὰ γάρ αὖτας εἴσῃ] Ακερδίς ίσι τὸ πειρᾶσθαι σε τῶν ἀνδρῶν, ὃν οἱ πλείσις ἴσω τῆς νησὸς περὶ τὴν ἡπειρον. Ἐν σωι γάρ αὖτος μετέρχῃ τὰ ἐκείνων ἔργα, ἵν τοσύτῳ οἱ μυητῆρες τὰ κατ' οἶκον ἰκκειάσθαι. Eustath.

Ibid. εἴσῃ ἐκάστη πειρητίζων, "Ἐργα μετερ-

Αἴ τέ σ' ἀτιμάζοσι, καὶ αἱ νηλητεῖς εἰσιν·

Ἄνδρῶν δὲ ἐκ ἀνὴργωγε κατὰ σαδμὸς ἐδέλοιμι

Ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὑπερα ταῦτα πένεσθαι,

320 Εἰ ἐτεόν γέ τι οἰσθα Δίος τέρας Αἰγιόχοιο.

“Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἄλλήλας ἀγόρευον.

‘Η δὲ ἄρ’ ἔπειτ’ Ἰδάκηνδε κατήγετο νηῦς εὐεργῆς,

‘Η φέρε Τηλέμαχον Πυλόδεν καὶ πάντας ἐταίρους·

Οἱ δὲ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,

325 Νῆα μὲν οὕγε μέλαιναν ἐπ’ ἡπείρῳ ἔρυσσαν,

Τεύχεα δέ σφ’ ἀπένειπαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·

Αὐτίκα δὲ ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δᾶρα.

Αὐτὰρ κήρυκα πρόεσσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,

‘Αγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείη,

330 Οὐνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ’ ἀγρῷ, νῆα δὲ ἀνώγει

“ Quæque te parum honorent, et quæ inculpatæ sint :

“ Viros autem non ego per stabula vellem

“ Nos explorare, sed postea hæc curare,

320 “ Si modo vere aliquod nosti Jovis signum ἈEgiochi.”

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Ast deinde in Ithacam deducebatur navis bene-fabricata,

Quæ tulerat Telemachum a. Pylo, et omnes socios :

Hi vero quando jam portum valde-profundum intrassent,

325 Navem quidem si nigram in terram traxerunt;

Arma autem ipsis avexerunt magnanimi servi ;

Statimque ad Clytii domum ferebant per pulchra dona.

At præconem præmisserunt domum ad Ulyssis,

Nuncium dicturum prudenti Penelopæ,

330 Quod Telemachus quidem in agro, navem autem jusserat

317 νηλητεῖς] Edd.

χόμενος·] Malim ἐκάστης referre ad ἦργα.
Ita sensus erit: Diu enim tentando in-
cassum errabis, facta uniuscujusque inspi-
ciens. Saltem id etiam in ἦργα rursus
intelligendum est. Ern.

Ver. 315. οὐδὲ ἵπαι φιδά.] Al. οὐδέ τε φε-
δώ· et οὐδὲ ἐπί φιδά.

Ver. 317. Αἴ τέ σ' ἀτιμάζοσι,] Al. Αἴ σε-
τ' ἀτιμάζοσι. Minus recte.

Ibid. νηλητεῖς] Σημαίνει τὰς [forte τὰς
ἐκ] ἀμφιτραλάς: — γίνεται δὲ παρὰ τῷ “ νη-
τερητικῷ μορίᾳ, καὶ τῷ ἀλιτεῖν, ὃ σημαίνει
τὸ ἀμφιτρεῖν. Καὶ διὰ τοῦτο, τῷ ἀλιτεῖν διὰ
τῷ “ ἵ” γραφομένῳ, τῷ νηλητῆς γράφεται διὰ
τῷ “ ἥ” ὅτι οἱ Αἰολεῖς ἐτραπον τῷ “ ἵ” εἰς

“ ἥ.” Schol. Atque hinc edidit Barnesius
ut νηλητεῖς cum Vulgati habeant νηλητεῖς.
quæ vox ex analogia medianam debet corri-
pere. Vide supra ad δ'. 378. ad ε'. 108.
et ad Il. i. 575. Clark. Νηλητεῖς ex h.
l. videtur posuisse in Lexico Hesychius,
quod ordo literarum indicat, cum et suo
loco habeat νηλητεῖς. Hoc melius quam
quod Sopinio placebat νηλεγέες, quod
non consentit ordini literarum. Νηλητεῖς
habet etiam Etym. M. in h. v. quamquam
locum Homeri non commemorat: quod
vid. add. Suid. in νηλίτεις. Ern.

Ver. 320. Εἰ ἐτεόν γέ τι οἰσθα Δίος πέρας]

- "Αισυδ' ἀποπλείειν ἵνα μὴ δείσασ' ἐνὶ θυμῷ
 Ιφθίμη βασίλεια τέρει πατὰ δάκρυον εἴβοι.
 Τὰ δὲ συναντήτην κήρυξ καὶ δῖος ὑφορβός,
 Τῆς αὐτῆς ἔνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
 335 Άλλ' ὅτε δῆ ρ' ἰκοντο δόμον θεία βασιλῆος,
 Κήρυξ μέν ῥα μέσησι μετὰ δμωῆσιν ἔειπεν
 "Ηδη τοι, βασίλεια, φίλος πάϊς εἰλήλαθε.
 Πηνελοπείῃ δ' εἶπε συβάτης ἄγχι παρασάς
 Πάνδ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνάγει μυθήσασθαι.
 340 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
 Βῆ ρ' ἴμεναι μεδ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεα τε, μέγαρον τε.
 Μνησῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφοσάν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 'Εκ δ' ἡλίου μεγάροιο παρέκα μέγα τειχίον αὐλῆς,
 Αὐτῇ δὲ προπάροιδε θυράν τέριοντο.

Ad urbem inde navigare ; ut ne verita in animo
 Potens regina teneras lachrymas funderet.
 Occurrerunt autem sibi-invicem praeceps et nobilis subulcus,
 Ejusdem gratia nuncii, dicturi mulieri.

- 533 Sed quando jam pervenissent in domum divini regis,
 Præceps quidem mediis in ancillis dixit ;
 " Jam tibi, regina, dilectus filius venit."
 Penelopæ autem dixit subulcus prope astans
 Omnia, quæcunque ei dilectus filius ipsum jussaret loqui.
 540 At postquam omne præceptum renunciasset,
 Perrexit ire ad sues; liquit autem septaque, domumque.
 Proci vero tristati sunt, dolueruntque in animo;
 Exiverunt autem domo præter magnum murum atrii,
 Et illic ante januas sedebant:

340 ἀπίστειν] F. A. L. male. 345 παῖς] Edd.

¹ Εἴς δὲ δηλαδὴν ὁρμάμενος ἐφης ἀμύντορα τὸν
 Δία ἡμῖν τεισθαι. Eustath.

Ibid. Αἰγιάλοο.] Vide ad Il. a'. 202.
 Ver. 322. ἄρ'] Ut supra dictum est.

ο'. 552.
 Ver. 325. et 359. ἵπτ' ἡπτείροιο ἐρυτεαν,]
 Vide supra ad ο'. 496.

Ver. 332. εἴβοι.] Al. εἴβη.
 Ver. 337. φίλος παῖς εἰλήλαθε.] Al. φίλος

παῖς ίξ Πόλις ἡλθει.

Ibid. et ver. 346. εἰλήλαθε. — τετέλεισαι]
 Vide ad Il. a'. 57. Cæterum Barnesius

inter Varias lectiones retulit εἰλήλαθε.
 Sed praestat hic εἰλήλαθε.

Ver. 341. ἔρκεα τε, μέγαρον τε.] "Ερκεα
 intellige vestibulum, aulam autem ædes re-
 gias. Vid. sqq. μέγα πυχίον αὐλῆς. Eri.

Ver. 346. τετέλεισαι] Al. τετέλεσθαι. Ut
 et in omnibus legitur supra δ'. 663. ubi
 idem fere versus occurrit.

Ver. 347. φάμεν δι οἱ δὲ τελέσθαι] Ita
 Editio Florentina et Henricus Stephanus,
 eosque secutus Barnesius. Recte: Ita
 enim in omnibus legitur supra δ'. 664.
 ubi idem versus occurrit. Editionum

345 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβε πάις, ἥξεν ἀγορεύειν·

“Ω φίλοι, ή μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσαι
Τηλεμάχῳ, ὅδος ηδε· φάμεν δέ οἱ τελέεσθαι.

‘Αλλ’ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ητις ἀρίστη·
‘Ες δ’ ἐρέτας ἀλιηας ἀγείρομεν, οἴ κε τάχισα

350 Κείνοις ἀγγείλωσι θῶμας οἰκόνδε νέεσθαι.

Οὕπω πᾶν εἴρηται, ὅτ’ ἄρε ’Αμφίνομος ίδε νῆα,
Στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,

‘Ισία τε σέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.

‘Ηδὺ δ’ ἄρε ἐνγελάσσας μετεφώνεν οἴς ἐτάροισι·

355 Μή τιν’ ἔτ’ ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἴδε γὰρ ἔνδον·

“Η τις σφιν τόδ’ ἔειπε θεῶν, ή εἰςιδον αὐτοὶ

Νῆα παρερχομένην, τὴν δ’ ὡκεανοῦ πιχῆναι.

“Ως ἐφαθ· οἱ δ’ ἀντάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης·

545 His vero Eurymachus, Polybi filius, incipiebat loqui ;

“ O amici, certe magnum opus superbe perfectum est

“ Telemacho, iter hoc : putabamus autem ei nou perfectum iri.

“ Sed agite, navem nigram trahamus, quæcunque optima;

“ Inque eam remiges marinos congregemus, qui citissime

550 “ Illis nuncient ocyus ut domum redeant.”

Nondum totum dictum erat, quando Amphinomus vidit navem,

Versus ex loco, portum profundum intra,

Velaque contrahentes, remosque manibus tenentes.

Suaviter autem ridens locutus est inter suos socios ;

555 “ Ne quem nuncium jubeamus ire; hi enim intus :

“ Vel aliquis eis hoc dixit deorum, vel viderunt ipsi

“ Navem præternavigantem, eam autem non potuerunt assequi.”

Sic dixit: illi autem ubi-surrexissent, iverunt ad littus maris:

547 φαμὲν δέ μιν μὴ τελέεσθαι] R. A. L. 554 μετεφάνεται μητηρέσσαι] F. A.
L. μετεφάνεται] R.

veterum nonnullæ hic legunt φαμὲν δέ μιν μὴ τελέεσθαι. Pessime: non modo ad prosodiam, sed et ad sententiam; nam vox τελέεσθαι semper apud Poëtam sensu passivo usurpatur. Vide Iliad. β'. 36. Odyss. α'. 201. γ'. 226. χ'. 215. Clark. Eustathius quoque passive interpretatur: η ἔλεγον μὴ ἂν τελεσθήσθαι. Ern.

Ver. 552. Στρεφθεὶς ἐκ χώρης;] Χώρα est non modo locus, quem quis sedendo, jacendo occupat, sed etiam habitus corporis in sedendo, jacendo; unde mutare

locum est etiam manentis in loco, sed mutantis habitum corporis, ut h. l. convertendo se. Contra κατὰ χώραν ἔχει est quiescere, se non commovere. Ern.

Ver. 554. μετεφάνεται οἵς ἐτάροισι·] Al. προσφάνεται οἵς ἐτάροισι. Al. μετεφάνεται μητηρέσσαι.

Ver. 557. πιχῆναι.] Al. πιχῆσαι.

Ver. 361. οὐδὲ τιν' ἄλλων] MS. a Tho. Benito collatus, οὐδὲ τιν' ἄλλων. Atque ita in commentario citat Eustathius. Clark. Sic et ed. Rom. Idque prætulerim: nul-

- Αἴψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν,
 360 Τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
 Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον αὐθόοι, ὃδέ τιν' ἄλλων
 Εἴων, ὅτε νέων μεταΐζειν, ὅτε γεγόντων.
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὔπειθεος νιός.
 "Ω πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν."
 365 "Ηματα μὲν σκοποὶ ἴζον ἐπ' ἄκραις ἡνεμοέσσας
 Αἱὲν ἐπασσύτεροι· ἂμα δ' ἡελίῳ καταδύντι,
 Οὐποτ' ἐπ' ἡπείρος νύκτ' ἀσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 Νηὶ Δοῃ πλείοντες ἐμίμνομεν ἥῶ δῖαν,
 Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες
 370 Αὐτὸν τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων·
 "Ημεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φρεατίωμενα λυγρὸν ὄλεθρον
 Τηλέμαχῷ· μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοις· ὁ γὰρ ὅταν,

Statim vero navem nigram in terram traxerunt;

560 Arma autem ipsis avexerunt magnanimi servi.

Ipsi vero in concilium iverunt conferti, neque quenquam aliorum
 Sinebant, neque juvenum una-considere, neque senum.

Inter hos autem Antinous locutus est Epithei filius;

"Papæ! ut hunc virum dii malo liberarunt!

565 " Die quidem speculatores sedebant in cacuminibus ventosis
 " Semper post-alios-alii; simul autem cum sole occidente,
 " Nunquam in terra noctem peregimus, sed in ponto
 " Navi veloci navigantes, expectabamus auroram divinam,
 " Telemacho insidiantes, ut interficeremus captum

570 " Ipsum: hunc autem tunc quidem abduxit domum deus;
 " Nos vero hic ei consultemus gravem mortem
 " Telemacho, neque nos subterfugiat: non enim puto,

561 [ἄλλον] R. vid. not. 569 Τηλέμαχον] Λ. 1. e ver. 572. 572 ἡμέας] F. A. L. quod favet lectioni Barnesianæ, quæ vera est.

lum alium neque de juvenibus, neque de senibus, qui non esset de numero procorum et sociorum. Ern.

Ver. 365. ἐπὶ ἄκραις] Ἐπὶ τὰ ἱψηλότατα μέρη τῶν ὁρῶν. Schol.

Ver. 369. φθίσωμεν.] Vide ad Il. v. 539.

Ver. 370. τὸν δ' ἄρα τίσις μὲν ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων] "Οτι Ἀντίνοος μηδὲν κατὰ Τηλέμαχον ἀνύσσεις ἐπὶ τῷ λοχῷ, καὶ ὅμως ξαυτὸν συνισῶν ὡς ἡ φαύλων λοχαγὸν συντάξειν δημηγορεῖ παρὰ τοῖς μητηροῖς, ὡς "τίσις μὲν

"ἀπήγαγεν αὐτὸν οἴκαδε διός." Eustath. Porro MS. a Tho. Bentleio collatus hic legit τίσις ἀπήγαγεν, omissa vocula μέν. Quod et ferri posset: Eadem scilicet ratione ac ἐπὶ τῆλαθι, supra l. 253. ἐπὶ ικοντο, ὁ. 109. etc.

Ver. 371. 372. οἱ φρεατίωμενα λυγρὸν ὄλεθρον Τηλέμαχῷ] Non bene coöunt οἱ Τηλέμαχῷ εἰ Telemacho. Eustathius Τηλέμαχῷ non refert, sed etiam nihil, quod versum alter expletat. Ern.

Ver. 372. μηδὲν ἡμᾶς ὑπεκφύγοις] Ita edi-

Τέττα γε ζώοντος, ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.

Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπισήμων βελῆ τε νῶν τε·

375 Λαοὶ δ’ ὥκη ἔτι πάμπαν ἐφ’ ἡμῖν ἦρα φέρεσσιν.

‘Αλλ’ ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὄμηγυρίσασθαι Ἀχαιάς,

Εἰς ἀγορὴν ἢ γάρ τι μεδησέμεναι μιν ὅτι,

‘Αλλ’ ἀπομηνίσει, ἐρέει δ’ ἐν πᾶσιν ἀναστάς,

Οὕνεκά οἱ φόνον αἴτινον ἐράπτομεν, ὃδ’ ἐκίχημεν.

380 Οἱ δ’ ὥκη αἰνήσοσιν ἀκόντες κακὰ ἔργα·

Μή τι κακὸν ρέξωσι, καὶ ἡμέας ἔξελάσωσι

Γαῖης ἡμετέρης, ἄλλον δ’ ἀφικώμενα δῆμον.

‘Αλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ’ ἄγρες νόσφι πόληος,

‘Η ἐν ὅδῷ· βίοτον δ’ αὐτοὶ καὶ κτήματ’ ἔχωμεν,

385 Δαστάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ’ ἡμέας, οἰκία δ’ αὗτε

Κείνε μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἥδ’ ὅς τις ὀπωίσι.

“ Eo utique vivente, perfectum iri hæc opera:

“ Ipse etenim peritus consilioque menteque;

375 “ Populi autem non amplius omnino nobis favent.

“ Sed agite, antequam ille congregari Achivos

“ In concionem; nequaquam enim remisse-acturum ipsum puto,

“ Sed irascetur, dicetque inter omnes, cum-surrexerit,

“ Quod ei cædem gravem struebamus, neque assecuti-sumus:

380 “ Illi autem non laudabunt audientes mala opera:

“ Metuendum, Ne quod malum faciant, et nos expellant

“ Terra nostra, alium autem adeamus populum.

“ Verum prævertamus interficiendo in agro procul ab urbe,

“ Vel in via; victimum autem ipsi, et possessiones habeamus,

385 “ Ubi-diviserimus æqualiter inter nos; ædes autem demum

“ Illius matri dederimus habendas, et ei quicunque eam duxerit uxorem.

dit Barnesius; ne syllaba videlicet circumflexa corripiatur. “ Mutari accentum,” inquit Henricus Stephanus, in annotationibus ad hunc locum “necesse est, “ quum ᾱ corripiatur, et legere ἡμᾶς, vel “ potius ἡμᾶς. ut infra habes ἡμῖν, [ε'. “ 376.] — ἵδη ἄλις ἡμῖν ἀλήμονες εἰσὶ καὶ “ ἄλλοι;” Vide supra ad 9'. 569. et infra ad v. 272. Vulgati hic habent ἡμᾶς.

Ver. 375. ἀνύσσεσθαι] Eustath. habet in Comm. ἀνύσσεσθαι. Ern.

Ver. 375. ἰφ’ ἡμῖν ἦρα φέρεσσιν.] Vide supra ad γ'. 164.

Ver. 376. ‘Αλλ’ ἄγετε, πρὶν κεῖνον] Vide infra ad ver. 381.

Ibid. ὄμηγυρίσασθαι] Vide ad Il. α'. 140'

Ver. 378. ἀπομηνίσει,] Barnesius alii que vertunt, “ ad iracundiam excitabit.” Sed rectius interpretatur Scholiastes, ἐγνωθεσται: ut liquet ex aliis locis ubi eadem vox occurrit. Vide Iliad. β'. 772. γ'. 230. ι'. 426. τ'. 62. Clark. Vide ad Il. β'. 772.

Ver. 381. Μή τι κακὸν ρέξωσι,] Τὸ δὲ “ μή “ τι κακὸν ρέξωσι” ἐλειπτικῶς ἔχει: λέιπει γὰρ τὸ “ διὸ δίδοικα” ἢ ἄλλο τι ὅμοιον. Θυμῷ δὲ σχῆμα τῷ πολλῷ μὴ ἐντος εἰπεῖν ἀνελλιπάσις. ‘Οποῖον τι καὶ τὸ, [supra ver. 376.] “ ‘Αλλ’ ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὄμηγυρίσασθαι εἰς ἀγορὴν Ἀχαιάς.” ‘Εν γὰρ τῷ,

- Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῆδος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βέλεσθε
Αὐτὸν τε ζώειν καὶ ἔχειν πατρῷα πάντα,
Μή οἱ χρήματ' ἐπειτα ἄλις θυμηδέ' ἔδωμεν
390 Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἔκαστος
Μνάσθα ἔέδνοισιν διζήμενος· ή δ' ἀν ἐπειτα
Γῆμαιδ', ὃς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
“Ως ἔφαδ’ οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
Τοῖσιν δ’ Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
395 Νίσι φαιδίμος νιὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος
“Ος ρ’ ἐκ Δελιχίων πολυπύρε, ποιήεντος,

“ Sin vobis hic sermo non placet, sed mavultis
“ Ipsumque vivere et habere paterna omnia,
“ Ne ei deinceps opes affatim animo-gratas comedamus
590 “ Hic congregati, sed ex domo unusquisque
“ Ambiat eam sponsaliis petens; illa vero deinde
“ Nupserit ei, qui plurima dederit, et fatalis venerit.”
Sic dixit: hi autem omnes muti facti sunt silentio.
His vero Amphinomus concionatus est et dixit,
595 Nisi illustris filius, Aretiadæ regis;
Qui scilicet ex Dulichio tritici-feraci, herbosa,

591 διζήμενοι] R.

“ἄγετε,” λείπει ῥῆμα πληθυντικόν· οὖν τὸ
“ὅλοδρούσαμεν” ἢ “ἀνέλαμψεν” ἢ ἐπεροῖσν
τι τοιόταν. Eustath. Vide supra ad ver.
255.

Ver. 382. ἀλλων] Apud Eustathium in
commentario, ἀλλων.

Ver. 387. Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῆδος ἀφανδάνει,
ἀλλὰ βέλεσθε] Ita Editi omnes. Quod ta-
men nulla ratione excusari potest. Nam
ut hujusmodi syllabae natura longæ corri-
piantur, licentia (ut opinor) nec Comœdis
concessa. Barnesius pro βέλεσθε, Veteres
βέλισθε scripsisse contendit; et inde, ab ob-
soleto βέλω pro βέλομα, fieri βέλω, unde
Latinum Volo. Nulla tamen allata auc-
toritate. At vir eruditus Tho. Bentleius
in uno MS. βέλεσθε, in duobus βέλισθαι
scriptum reperit. Vide et Athenæum,
Lib. XI. cap. 5. ipso initio. Notandum
porro vocem ἀλλὰ hoc in loco non recte
se habere. Nam, uti observat Eustathius,
Τὸ “Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῆδος ἀφανδάνει,
βέλεσθε Αὔτὸν ξῆν” ἀρετῶν τινος λείπεται
οὖν, εἰ δὲ ἀφανδάνει, καὶ δοκεῖ καλὸν ὁ φόνος,
ἀλλὰ βέλεσθε αὐτὸν ξῆν. Unde magis veri-

simile mendosi hic aliquid latere. Clark.
Conf. ad ὁ. 234.

Ver. 591. ἔέδνοισιν] Vide supra ad ὁ.
18. Porro Eustathius in commentario,
et MS. a Tho. Bentleio collati, hic legunt
ἴδνοισι.

Ibid. ἡ δ' ἀν ἐπειτα] Al. ἡ δέ κ' ἐπειτα.
Quo modo habent et Editi infra φ. 161.
ubi idem versus occurrit.

Ver. 392. Γῆμαιδ',] Vide supra ad χ.
272.

Ver. 594. μετέειπεν,] Scr. μετέειπεν. Ern.

Ver. 596. 397. “Ος ρ’ ἐκ Δελιχίων — ‘Ηγεῖ-
το μητῆροις’] “Hic ergo Amphinomus
“principem locum inter procos obtinuit,
“ducisque officio defunctus est; quam
“auctoritatem nunc quoque patefecit, cum
“illud Antinoi consilium refellit et im-
“probat.” Spondan. Atqui non omnibus
Procis præesse dicitur hic Amphinomus,
sed iis solummodo ducem fuisse, qui ex
Dulichio venerant. Vide supra ad ver.
247. In universum certe Procorum om-
nium principes et duces depinguntur An-
tinous et Eurymachus:

"Ηγεῖτο μυητῆρσι· μάλιστα δὲ Πηνελοπείη
 "Ηνδανε μύθοισι· Φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν·
 "Ος σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μιτέειπεν·
 400   Ω φίλοι, ἐκ ἀν ἔγωγε κατακτείνειν ἐδέλοιμι·
 Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆιόν ἔστι·
 Κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμενα βελάς·
 Εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμισες,
 Αὐτός τε κτενέω, τάς τ' ἄλλας πάντας ἀνάξω·
 405 Εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοὺς, παύσασθαι ἄνωγα.
 "Ως ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δὲ εἰπήνδανε μῦθος.

Dux-erat procis: maxime autem Penelopæ

Placebat verbis; mente enim utebatur bona:

Qui ipsis prudens concionatus est, et dixit;

400   Ο amici, non ego interficere vellem

“ Telemachum; grave enim genus regium est

“ Interficere: sed primum deorum interrogemus consilia:

“ Siquidem probent Jovis magni jura,

“ Ipseque interficiam, aliosque omnes jubebo:

405   Sin avertant dii, quiescere suadeo.”

Sic dixit Amphionomus; illis autem placebat sermo.

401 ισιν] F. male.

Αντίος δὲ καθῆσο καὶ Εὐέμαχος θεοὺς,
 Άρχοι μυητήρεν ἀρτηδὲν δὲσσαν ἔσοντος.

Supra δ. 628.

Ver. 398. [Ηνδαν] Vide supra ad ver.
 241.

Ver. 402. πρῶτα θεῶν εἰρώμενα βελάς·]
 “Quum rerum humanarum maximum
 “momentum sit, quam propitiis rem,
 “quam adversis agant Diis, —.” Livius,
 Lib. IX. §. 1.

Ver. 403. Εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγά-
 λοιο θέμισες,] Fuerunt, notante Strabone,
 qui hic pro θέμισες legerint Τομῆσιν quo
 nomine Jovis prophetas a monte Τμαρο
 vel Tomaro, ubi ei Sacrum erat, appellatos
 contendunt: Βέλτιον γὰρ εἴναι Τομέσος ἢ
 Θέμιστας γεάφιν ἡδαῖη γὰν τὰ μαντικὰ θέ-
 μιστας λέγεσθαι παρὰ τῷ Ποιητῇ, ἀλλὰ τὰς
 βελάς καὶ τὰ πολιτικάτα καὶ νομοθετήμα-
 τα Τομέσος δὲ εἰρῆσθαι εἰπειρημένως Τμά-
 ρους, οἷον Τομαροφύλακας. Οἱ μὲν δὲ νομέσοις
 λέγεται Τομέσοις. Strabo, Geograph. Lib.
 VII. pag. 506. al. 326. Ipse autem Stru-
 bo; ‘Ομένων δέ’ (inquit) ἀχλέστεον διτέ δίχισ-
 ται, θέμιστας καταχρεπτικῶς καὶ βελάς, τὰ

προτάγματα, καὶ τὰ βελήματα τὰ μαντικὰ,
 καθάτερ καὶ τὰ νόμιμα· τοῖστον γὰρ καὶ τὸ,
 “Ἐξ δευτὲρον θέμιστας Διὸς βελὴν ιπακῆσται.”
 Ibid. Vide supra ad ξ. 327. 328. Ceterum
 observat Casaubonus ad hunc locum
 Strabonis, vocem θέμιστας in Hymno ad
 Apollinem, qui Homero vulgo tribuitur,
 “oracula” denotare, ver. 594.

καὶ ἀγγίλωσι θέμιστας
 Φοῖβος Απόλλωνος κχνσάρευ, δὲ, τηι κει επτο.
 Χεριάν εἰκάσηται δάφης γνάλων ὅποι Παρηνοσοῖ.

Ibid. αἰνήσωσι] Apud Eustathium in
 commentario ad ξ. 327. αἰνήσωσι.

Ver. 404. Αὐτός τε κτενέω,] Apud Stra-
 bonem, loco supra adducto, Αὐτές τε κτε-
 νέω. Al. Αὐτές Σ' ἡ κτενέω.

Ver. 405. Εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεούς, παύ-
 σασθαι ἄνωγα,] Apud Strabonem, ibid. Εἰ
 δέ κ' ἀποτρωπήσονται θεούς, παύσασθαι ἄνωγα.

Ibid. παύσασθαι] Al. παύστοσθαι.

Ver. 408. ιπ̄ ξεσοῖσι θέροισιν,] MS. a
 Tho. Bentleio collatus, ιπ̄ ξεσοῖσι λιθοῖσιν.
 Quae et probabilior videtur lectio; quia
 ξεσός cum λίθος, εἰπε, cum θεός nus-

- Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀντάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσσῆος·
 Ἐλθόντες δὲ ἐπάδιζον ἐπὶ ξεσοῖσι θρόνοισιν.
 'Η δὲ αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
- 410 Μνησήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχεσσι·
 Πεύθετο γὰρ ἐπὶ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὅλεθρον·
 Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βελάς.
 Βῆ δὲ οἴναι μέγαρονδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναικῶν.
 'Αλλ' ὅτε δὴ μνησῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
- 415 Στῇ δὲ παρὰ σαδμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 'Αντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 'Αντίονος δὲ ἐνένιπτεν, ἔπος τὸν ἔφατ', ἐκ τὸν ὄνομαζεν·
 'Αντίο', ὕβριν ἔχων, πακομήχανε, καὶ δέ σε φασίν
 'Ἐν δήμῳ Ιθάκης μεδ' ὄμηλικας ἔμμεν' ἄριστον
- 420 Βελῆ καὶ μύδοισι· σὺ δὲ ἐκ ἄρα τοῖς ἔησθα.

Statim deinde quum-surrexissent, iverunt in domum Ulyssis:
 Quum autem venissent, sedebant in politis sedibus.

Atqui rursus aliud cogitavit prudens Penelope,

410 Procis ut-se-ostenderet superbam contumeliam jactantibus:

Audit enim de sui filii in ædibus morte;

Præco enim ei dixit Medon, qui audiuit consilia.

Perrexit autem ea ire in-domum cum famulis mulieribus.

Sed quando jam ad procos pervenisset nobilissima mulierum,

415 Stetit utique ad postes domus affabre structæ,

Genis obtendens nitida redimicula;

Antinoum vero increpabat, verbumque dixit, et compellabat;

"Antinoë, contumelia-instructe, mali machinator; atqui te dicunt

"In populo Ithacæ inter coætaneos esse optimum

420 "Consilio et verbis: tu vero nequaquam talis eras.

412 Vid. not. 417 [ἐνέπτειν] R. bene, ut ad Iliad. dictum.

quam alibi apud Poëtam, conjunctum reperitur.

Ver. 412. ὃς ἐπεύθετο βελάς.] Post hunc versum in Eustathii editionibus sequitur alius, qui in vulgatis non reperitur;

Αὐλῆς ἵκτος ἐώ· οἱ δὲ ἴδοθι μῆτρις ὕδωρ.

Eumque huic loco omnino inserendum contendit Barnesius, quod "Sensui sit "necessarius, et repetatur in omnibus, ad "δ. ver. 678." Potest tamen sine sententiæ dispendio abesse.

Ver. 422. οὐδὲ ἵκτας; [ἰσπάζειν.] Τὸς

προσδεχομένης ἵκτας ὀνόμασιν ὁμονύμως αὐτοῖς τοῖς ἴκτεινεσσιν, ὡς ἂν τις ἕπτοι τὸς ἵκτοδόχης· ὥστε τε χρῆσται λίγονται οἱ ὅφειλοντες καὶ οἱ δανείζοντες. Schol. Similiter Eustathius; Μίστη λέγεται τὸ "ἵκτης," καὶ ὄμώνυμος· καθὰ καὶ ὁ ξίνος, δη; καὶ τὸν ξενισθέντα δηλοῖ καὶ τὸν ξενίσαντα. Eodem porro modo exponit et Dna Dacier. Verum cum vox ἵκτης isto sensu nusquam alibi apud Homerum usurpatur, rectius fortasse intelligas Penelopen hic per istud ἵκτας seipsem et filium denotare, Antinoo vide-

- Μάργε, τίν δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 'Ράπτεις, ἐδὲ ίκέτας ἐμπάζεαι, οἵσιν ἄρα Ζεὺς
 Μάρτυρος; ἐδὲ ὅσιν κακὰ ράπτειν ἀλλήλοισιν.
 'Η εἰς οἴσθ', ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ίκετο φεύγων,
 425 Δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
 Οὔνεκα ληϊσῆρσιν ἐπιστόμενος Ταφίοισιν
 'Ηκαχε Θεσπρωτές· οἱ δὲ ἡμῖν ἄρδμοιο ἥσαν·
 Τόν ρ' ἔθελον φθῖσαι, καὶ ἀπορράισαι φίλον ἥτος,
 'Ηδὲ κατὰ ζωὴν φαγέειν μενοεικέα πολλήν·
 430 'Αλλ' Ὁδυσεὺς κατέρυκε, καὶ ἕσχεδεν, ιεμένες περ.
 Τῇ νῦν οἶκον ἀτίμον ἔδεις, μνάᾳ δὲ γυναικα,
 Παιδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις·
 'Αλλά, σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀνωγέμεν ἀλλάξ.
 Τὴν δ' αὐτὸν Εὐρύμαχος, Πολύβε παῖς, ἀντίον ἔνδα·

“ Insane, cur autem tu Telemacho fatumque mortemque
 “ Struis, neque supplices curas, quibus utique Jupiter
 “ Testis? neque pium mala suere sibi-invicem.
 “ An non nosti, quando hoc pater tuus venit fugiens,
 425 “ Populum veritus? jam enim irati erant valde,
 “ Quoniam prædones comitatus Taphios
 “ Malo-affecerat Thesprotos; hi vero nobis amici erant:
 “ Illum nempe volebant occidere, et perdere ejus carum cor,
 “ Et victimum consumere dulcem plurimum;
 430 “ Verum Ulysses inhibebat, et retinebat, cupientes licet.
 “ Hujus nunc domum ignominiose comedis, ambisque uxorem,
 “ Filiumque interfici: me vero valde dolore-afficis:
 “ Sed te cessare hortor, et jubere alios.”

Hanc autem rursus Eurymachus, Polybi filius, contra allocutus est;

licet supplices factos, ne quid ipsis mali
 struat.

Ibid. οἵσιν ἄρα Ζεὺς Μάρτυρος;]

Ζεὺς δὲ ἐπιτιμήτως ίκετάων τε ξείνων τε.

Supra l. 270.

Ver. 423. οἴδη ὅσιν κακὰ ράπτειν ἀλλήλοισιν.] Οὐ θέμις ἐσίν. Schol. MSS. apud Barnesium. Τὸ δὲ "εδὲ ὅσιν," ἀντὶ τοῦ "εδὲ ὅσιον," ἐλλειπεῖθαι δοκεῖ. Λείσται γὰρ τὸ "βελλῆ," ἢ τοιόνδε τοῦ ινα λέγου, ὡς ἦν ὅσια δικην, ἢ βελλή, ἢ πρᾶξης, τὸ τὸν ικέτας ράπτειν ἀλλήλοις κακά. Eustath. Ita infra x. 412.

Οὐχ ὅσιν κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσσασι
 Vide Gatakerum, de Novi Instrumenti Stilo, cap. 53.

Ibid. ράπτειν.] Al. ράπτεμι.
 Ver. 425. ὑποδδείσας;] Al. ὑπαδείσας et
 ὑποδείσας.

Ver. 428. φθῖσαι,] Vide ad II. v. 539. Cæterum MSS. duo a Tho. Bentleio collati hic legunt απίναι.

Ver. 432. ἵμε δὲ] Apud Eustathium in commentario, ἵμι τε. Atque ita habet MS. a Tho. Bentleio collatus.

Ver. 433. παύσασθαι] Al. παύεσθαι.
 Ver. 434. Πολύβε παῖς,] Al. πεπυμένος.

- 435 Κέρη Ἰκαρίοι, περίφρων Πηνελόπεια,
 Θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 Οὐκ ἔσθ' ὅτος ἀνήρ, ὃδ' ἔσσεται, ὃδὲ γένηται,
 "Ος κεν Τηλεμάχῳ σῷ οἴει χεῖρας ἐποίσει,
 Ζώντος γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
- 440 Ὄδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένου ἔσαι,
 Αἴψα οἱ αἴμα πελαῖνὸν ἐρώήσει περὶ δερὶ¹
 'Ημετέρω ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πτολίωρδος Ὀδυσσεὺς
 Πολλάκι γένασιν οἶσιν ἐφεσσάμενος, πρέας ὅπτὸν
 'Εν χείρεσσιν ἐθηκεν, ἐπέσχε τε οἴνον ἐρυθρόν.
- 445 Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἔσιν
 'Ανδρῶν· ὃδέ τι μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγε
 "Ἐκ γε μνησήρων· θεόθεν δὲ καὶ ἐσ' ἀλέασθαι.
 "Ως φάτο θαρσύνων· τῷ δὲ ἥρτυεν αὐτὸς ὅλεθρον.
 'Η μὲν ἄρ' εἰςαναβᾶσ' ὑπερωϊα σιγαλόεντα,

- 435 "Filia Icarii, prudens Penelope,
 " Confide; ne tibi hæc in mente tua curæ-sint;
 " Non est ille vir, neque erit, neque fuerit,
 " Qui Telemacho tuo filio manus inferat,
 " Vivente utique me et super terra vidente.
- 440 " Sic enim edico, et sane perfectum erit,
 " Statim ei sanguis ater fluet circum hastam
 " Nostram; quoniam et mihi urbium-vastator Ulysses
 " Sæpe genibus suis imposito carnem assam
 " In manibus posuit, præbuitque vinum rubrum.
- 445 " Ideo mihi Telemachus omnium multo carissimus est
 " Virorum: neque ipsum mortem timere jubeo
 " A procis sane; divinitus autem evenientem non est effugere."
 Sic dixit animum-addens; ei autem struebat ipse mortem.
 Illa autem cum-ascendisset in cœnaculum splendidum,

447 "Ex τε] F. A. L.

Ver. 447. "Ex γι] Al. "Ex τε. Minus recte. Clark. Non a procis sane, sed: a procis quidem, vel utique. Ern.

Ibid. θεόθεν δὲ καὶ ἐστ' ἀλέασθαι.] Ita supra i'. 411.

Νῦσσον γ' ὕπας ἴστι Διὸς μεγάλης ἀλέασθαι.

Πᾶσι μὲν γὰρ ἀνθρώποις τίλος τῷ βίᾳ θάνα-

τος, καὶ ίν οἰκίσκω τις αὐτὸν καθείρξας τηρεῖ. Demosthenes apud Clem. Alexandrin. Strom. VI. Clark. Vide ad Il. μ'. 322.

Ern.

Ibid. οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.] Al. ἐκ τοτινοῦ ἀλέασθαι

- 450 Κλαῖεν ἔπειτ' Ὁδυσῆα, φίλον πόσιν· ὥφεα οἱ ὕπνον
 'Ηδὺν ἐπὶ βλεφάροις; βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 'Εσπέριος δ' Ὁδυσῆϊ καὶ νιεῖ δῖος ὑφορβὸς
 "Ηλυθεν· οἱ δὲ ἄρα δόρπον ἐπισαδὸν ὀπλίζοντο,
 Σῦν ἴερεύσαντες ἐνιαύσιον αὐτὰρ Ἀθήνη
 455 "Αγχι παρισαμένη Δαερτιάδην Ὁδυσῆα,
 'Ράβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα.
 Δυγχὰ δὲ εἴματα ἔστε περὶ χροῦ· μὴ ἐ συβάτης
 Γνοίη ἐσάντα ίδων, καὶ ἔχεφρονι Πηνελοπείη
 "Ελθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.
 460 Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῆδον ἔειπεν·
 "Ηλθει, δι' Εὔματε· τί δὴ ιλέος ἐσ' ἀνὰ ἄσυ;
 "Η ρ' ἦδη μνητῆρες ἀγήνορες ἐνδον ἔασιν
 "Ἐκ λόχῳ; ἢ ἔτι μ' αὖτ' εἰρύαται οἴκαδ' ίόντα;
 Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔματε συβάτα·

450 Flebat deinde Ulyssem, dilectum maritum; donec ei somnum
 Dulcem palpebris immisit cæsia-oculis Minerva.

Vespertinus autem Ulyssi et filio nobilis subulcus

Venit: hi vero coenam scite parabant,

Sue mactato anniculo: at Minerva

455 Prope stans Laëtiadēm Ulyssem,

Virga percussum, iterum fecit senem;

Turpiaque vestimenta induit circum corpus; ne ipsum subulcus

Cognosceret coram intuitus, et prudenti Penelopæ

Iret nunciatum, neque mente contineret.

460 Hunc et Telemachus prior verbis allocutus est;

"Venisti, nobilis Eumæe; quænam jam fama est in urbe?

"Num jam proci eximii intus sunt

"Ex insidiis reversi? an adhuc me demum observant domum euntem?"

Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;

453 ἵππο σταθμὸν ἀπλ.] F. A. L. male. 459 εἰρύσσαιτο] Edd. 465 ἔμελοι] F. recte. vid. not.

Ver. 453. ἵππο σταθμὸν ἀπλ.] *Eπιστημόνας. Schol.* Al. ἵππο σταθμόν.

Ver. 456. πεπληγυῖα,] Vide ad *Il. β'. 314. et γ'. 31.*

Ver. 459. εἰρύσσαιτο.] *Ita Barnesius, et MS. a Tho. Bentlicie collatus.* Recte, ut

videtur. Vide ad *Il. Ψ'. 145. Al. εἰρύσσαιτο.*

Ver. 461. Ηλθει, δι' Εὔματε] *Al. Ηλθει δὴ, Εὔματε.*

Ver. 465. Οὐκ ἔμελον μοι] *Eustath. Οὐκ ἔμελο μοι, recte. Ern.*

- 465 Οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
 "Αἶνο καταβλάσκοντα· τάχισά με θυμὸς ἄνωγεν,
 'Αγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
 'Ομήρησε δέ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ὥκὺς
 Κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἐπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
- 470 "Αλλο δέ τοι τόδε οἶδα, τὸ γὰρ ἵδον ὄφθαλμοῖσιν.
 "Ηδη ύπὲρ πόλιος, ὅδι 'Ερμαῖος λόφος ἐσὶν,
 "Ηα κιὼν, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιθεσαν
 'Ες λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δὲ ἐσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ.
 Βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν
- 475 Καὶ σφέας ὠῖσθην τὰς ἔμμενας· ὀδέ τι οἶδα.
 "Ως φάτο· μείδησεν δὲ ιερὴ ἴσ Τηλεμάχοιο,
 'Ες πατέρ', ὄφθαλμοῖσιν ἰδῶν· ἀλέεινε δὲ ὑφορεόν.

- 465 " Non curae-erat mihi haec inquirere et interrogare,
 " Per urbem incidentem: citissime me animus jussit,
 " Nuncio perlato, rursus huc redire.
 " Occurrit autem mihi a sociis nuncius velox
 " Praecepit, qui scilicet primus verbum tuae matri dixit.
- 470 " Aliud vero utique hoc novi, hoc enim vidi oculis;
 " Jam super urbe, ubi Mercurialis collis est,
 " Eram profectus, quando navem velocem vidi descendentem
 " In portum nostrum; multi autem erant viri in ipsa:
 " Gravata vero erat scutis et ancipitibus hastis:
- 475 " Et ipsos putavi illos esse; neque vero quicquam scio."
 Sic dixit: subrisit autem sacra vis Telemachi,
 Patrem oculis intuitus; vitabat autem subulcum.

471 οἱ, δὲ Ερμ.] F. A. L.

Ver. 466. καταβλάσκοντα] Al. κάτα βλάσκοντα.

Ibid. ἄνωγεν] Al. ἄνάγει. Quæ aut vera lectio; aut erit ἄνωγεν non ex Perfecto ἄνωγα, sed ex Aoristo ἄνωγον. Vide ad Il. δ'. 322.

Ver. 468. 'Ομῆρησι] 'Ομῆσινέβαλε, συνέτυχεν. Schol.

Ibid. ἄγγελος ὥκὺς] Harpocration, ad vocem 'Ομηρούσοντες, citat ἄγγελος ἡλθάν. Quam lectionem et præfert Barnesius.

Ver. 470. τόδε] Al. τόγε.

Ver. 471. πόλιος, οἱ] Barnesius, minister ignarus qua ratione ultima vocis πό-

λιος producatur, ex conjectura tamen editit πόλεως, οἱ. Sed mutato nihil opus. Vide ad Il. α'. 51.

Ibid. οἱ, 'Ερμαῖος λόφος ιστίν,] 'Ερμαῖον τὸ σερὸν τῶν λιθῶν, καὶ συνόλως τὰς ἴνοδίας λιθεῖς. Etymol. Magn. in voce 'Ερμαῖος. 'Ο σωρὸς τέννα λιθῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς 'Ερμαῖον ὄνομά ἔσται· ἢ πάθος iάμενος βωμός· ἢ λόφος 'Ερμαῖος. Schol. Ubi de hac re fusius: ut et apud Etymologicum Magnum, et Eustathium in locum.

Ver. 474. Βεβρίθει] Vide ad Il. β'. 514. et δ'. 492.

Ver. 476. μείδησεν δὲ ιερὴ Τηλεμάχοιο,]

Οι δ' ἐπεὶ γν παύσαντο πόνος, τετύκοντό τε δαιτα,
 Δαινυντ· όδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσῆς.
 480 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὑπνος δῶρον ἔλοντο.

Hi vero ubi jam cessarant ab-opere, apparaverantque convivium,
 Convivati sunt; neque quicquam animus indigebat convivio æquali.

480 At postquam potus et cibi desiderium exemissemnt,
 Tunc demum decubuerunt, et somni donum ceperunt.

Ἄγαλλιασάμενος δηλαδὴ οὐο' οἵς ὑπέστρεψαν
 οἱ μνηστῆρες κενοί. Eustath.

Ibid. ίερὴ ίσ — ιδέων] Vide supra ad λ'.
 90. 91.

Ver. 481. Δὴ τότε κοιμήσαντο,] Al. Κοίτα

τε μνήσαντο.

Ibid. καὶ ὑπνος δῶρον ἔλοντο.] Ovid.

— placidi carpebat munera somni.

Fast. III. 185.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἡ ΓΡΑΜΜΑ Ρ'.

·Υπόθεσις τῆς 'Ραψῳδίας Ρ'.

ΕΙ' Σ τὴν πόλιν ἐλθὼν Τηλέμαχος διηγεῖται τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τῆς ἀποδημίας τὰ κεφάλαια ὑστερού δὲ Ὁδυσσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ τῆς Εὔμειας εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀγρῶν, εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστήρων εἰσέρχεται. Ο δὲ Ποιητὴς ἀπαγγέλλει, πῶς ὁ κύνων ἀναγγωρίζει τὸν δεσπότην· καὶ ὡς Εὔμαιος μὲν εἰς τὰς ἀγρὰς ὑποστρέψει, Ὁδυσσεὺς δὲ ἐν αὐτοῖς μένει.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ρ'.

Ἐπιγραφαι·

Ἐπάνοδος Τηλεμάχῳ εἰς Ἱθάκην.

Ἄλλως.

Ῥώ βάλεις, αἰπόλε τε, μυητήρ τε· κύνων δὲ ἀγέννω.

ΤΗΜΟΣ δὲ ἡριγένεια φάνη ρόδοδάκτυλος Ἡὰς,
Δὴ τότ’ ἐπειθ’ ὑπὸ ποσσὶν ἐδῆσατο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος Θείοιο.
Εἴλετο δὲ ἄλπιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήσει,
5 Αἴσυδε ἱέμενος, καὶ ἐὸν προσέειπε συβάτην.
“Ἄττ’, ἦτοι μὲν ἔγὼν εἴμ’ ἐς πόλιν, ὁφέα με μήτηρ
“Οψεται· (ἢ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι ὅτι

QUANDO autem mane-genita apparuit rosea-digitis Aurora,
Sane tunc deinde sub pedibus ligavit pulchros calceos
Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini:
Sumpsit autem validam hastam, quæ ei manibus apta-erat,
5 Ad urbem iturus, et suum allocutus est subulcum;
“ Pater, sane quidem ego vado in urbem, ut me mater
“ Videat, (non enim ipsam ante cessaturam puto

6 “Ἄττα ἦτοι] F. R. A. I. L.

Ver. 5. ⁶“Αστυδε ἱέμενος,] Proprie: ad urbem properans, gestiens ad urbem ire, ut videret matrem, domum, et quæ esset rerum conditio. Ern.

- Κλαυθμᾶς τε συγεροῦ, γόοιό τε δικρυσόεντος,
Πρέπει γ' αὐτὸν μ' ἔξιδηται;) ἀτὰς σοί γ' ὁδὸς ἐπιτέλλω·
- 10 Τον̄ ξεῖνον δύσηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὅφελός ἂν ἔκειθι
Δαιτα πτωχεύη· δώσει δέ οἰ, ὅσ κ' ἐδέλησι,
Πύργον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' ὅπως ἐσὶν ἀπαντας
Ἀνθρώπες ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
Ο ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ
- 15 Ἔσσεται· ἢ γὰρ ἔμοι φίλος ἀληθέα μυθήσασθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς.
Ω φίλος, χάρις τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεάνω.
Πτωχῶ βέλτιον ἐσι κατὰ πτόλιν, ἡν̄ κατ' ἄγρας,
Δαιτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅσ κ' ἐδέλησιν.
- 20 Οὐ γὰρ ἐπὶ σαδμοῖς μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί,

“ A fletuque odioso, luctuque lachrymoso,
“ Quam scilicet ipsum me inspexerit;) sed tibi sic præcipio:

- 10 “ Hospitem infelicem due in urbem, ut illic
“ Victum mendicet: dabit autem ei, quicunque voluerit,
“ Panem et poculum: me autem haudquaquam licet omnes
“ Homines sustinere, habentem utique dolores animo.
“ Hospes autem si valde irascatur, gravius ipsi
15 “ Erit: certe enim mihi gratum vera loqui.”
Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
“ O amice, neque sane ipse detineri cupio:
“ Mendico melius est in urbe, quam in agris,
“ Cibum mendicare; dabit autem mihi, quicunque voluerit:
20 “ Non enim qui apud stabula maneam, amplius ea-ætate sum,

11 ὅς κε Σίλησ] Edd. vett. Similiter mox v. 19. non bene.

- Ver. 6. "Ἄττα."] Vide supra ad π'. 31.
Ver. 7. παύσισθαι δία] Eustath. παύσισθαι
θαι. Ern.
Ver. 12. 13. ἀπαντας Ἀνθρώπους ἀνέχεσ-
θαι,] ἀνέχεσθαι cum accus. h. l. est alero,
suppeditata quæ petant. Similiter eum
genitivo dixit Lucian. Dea Syr. c. 12.
ἰκετῶν ἀνέχεσθαι, supplicibus veniam dare:
hoc enim petunt. Ern.

Ver. 14. μηνίει,] Vox μηνία medianam na-
tura longam habet, etsi hoc in loco propter
sequentem vocalem corripiat. Nam in Futuro et Aoristo, ubi duæ Vocales
non concurrunt, semper Homero produci-
tur istud i. Vide ad II. π'. 488. i'. 178.
et o'. 24.

Ver. 15. ἢ γὰρ ἔμοι φίλος ἀληθέα μυθή-
σασθαι.] Τὸ δὲ, “ φίλος ἀληθέα μυθήσασθαι,” ἢ
Ἀττικῶς ἀντί τε, φίλον ἐσὶ τὰληδῆ εἰπεῖν
ἢ, φίλα τὰ ἀληθῆ ὕστε εἰπεῖν αὐτά. Eustath.
Ita Iliad. 8. 345.

“Εὐθα δία ἐπταλία κρία τ' ἐδμεναι, τὸ δὲ κύτιλλα
Οἴνη πνέμεναι μελιδέος.

Ver. 18. βέλτιον] Apud Eustathium in
commentario, βέλτερον. Quo modo et
in pluribus Codicibus scriptum reperit
Tho. Bentleius. Atque ita potius legen-
dum crediderim, quod vox βέλτιον alibi
apud Homerum non occurrit.

Ver. 19. ὅς κ' ιδίλγοιν] Ita restituit
Barnesius ex ver. 11. supra, et ver. 559. in-

"Ωςτ' ἐπιτειλαμένω σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
 'Αλλ' ἔχεν ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, ὃν σὺ κελεύεις,
 Αὐτίκ', ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω, ἀλέη τε γένηται·
 Αἰνῶς γὰρ τάδε εἴματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσσῃ
 25 Στίβη ὑπηοίη· ἔκαδεν δέ τοι ἄτυ φάτ' εἶναι.
 "Ως φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ σαδμοῦ βεβήκει,
 Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάσ· κακὰ δὲ μητῆροι φύτευεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ρ̄ ἵκανε δόρυς εὖ ναιετάοντας,
 "Εγχος μέν ρ̄ ἕιησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
 30 Αὐτὸς δὲ εἴσω ἵεν, καὶ ὑπέρβη λάινον ὥδον.
 Τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἰδε τροφὸς Εὔρυπλεια,
 Κώεια κασορυῖστα θρόνοις ἐνὶ δαιδαλέοισι·
 Δακρύσασα δὲ ἐπειτ' ἴδυς κίεν· ἀμφὶ δὲ ἄρετοις

" Ut imperanti hero in omnibus paream.

" Sed vade; me autem ducet vir hic, quem tu jubes,

" Statim, postquam igne caluero, te porque factus-fuerit;

" Valde enim hæc vestimenta habeo mala; cavendum, ne me conficiat

25 " Frigus matutinum; procul autem urbem dicitis esse."

Sic dixit: Telemachus vero per stabulum ivit,

Velociter pedibus progrediens; mala autem procis serebat.

Sed postquam pervenisset ad ædes habitantibus-commodas,

Hastam quidem posuit ferens ad columnam longam,

50 Ipse autem intro ibat, et transivit lapideum limen.

Hunc vero longe prima vidit nutrix Euryklea,

Pelles sternens sedibus in variegatis:

Lachrymans autem deinde recta ad eum ivit; circumque aliæ

29 Vid. not. 31 εἰδεν] Edd. vett. male. 33 ἵπιτα ἴδυς] Edd. vett. quod,

ut v. 6. ἄπττα, cum elisione ultimæ literæ pronunciabatur.

fra, ubi in Vulgatis hoc modo legitur. Atque ita hic legit in commentario Eu-stathius. Al. οὐ καὶ θέλοντι. Vide supra ad σ'. 316. et ad Il. α'. 277.

Ver. 20. τηλίκος εἰρὶ] "Ηγεν ἐκ εἰρὶ ποιαύτης ἡλικίας ἀστε εἰς τὰν ἱέγον πειθεσθαι τῷ κελεύοντι μοι κατ' ἀγέρας. Eustath.

Ver. 22. δὲ] Al. τὸν.

Ver. 23. ἀλέη] Η θερμασία τῇ ἡλίῳ. Schol.

Ver. 25. Στίβη ὑπηοίη] 'Ο παγετὸς ὁ ὥρηνός. Schol. Al. Στίβη ὑπ' ἥοιν, et ὑπ' ἥοίην.

Ibid. δι τοι] Al. δι τε.

Ver. 26. διὰ σαδμοῖο] Al. δι. ἐν μεγά-ροιο. Ex versu, ut videtur, 61.

Ver. 27. Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάσ.] Celeritatem et Agilitatem progredientis optimè depingunt, et quasi ob oculos ponunt versus hujus numeri. Vide ad Il. γ'. 365.

Ver. 29. ρ̄ ἕιησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,] Al. εῖπεις πρὸς κίονα μακρὸν ἔρισσας. Quo modo et leguisse videtur Eustathius. Vide supra ad δ'. 66. et 473. Clark. Ea lectio est ed. Romanæ inter veteres. Err.

Ver. 30. εἴσω ἵεν, καὶ ὑπέρβη λάινον ὥδον.] 'Εννέλλωσται ἡ τάξις· τὸ γὰρ ἔτης, "Αὐτὸς δὲ ὑπέρβη λάινον ὥδον, καὶ εἴσω ἵεν." Schol. Sed nihil opus.

- Δυωαι· Οδυσσῆος ταλασίφρονος ἡγερέθοντο,
 35 Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὥμες.
 'Η δὲ ἵεν ἐκ θαλάμου περίφρεων Πηνελόπεια,
 'Αρτέμιδι ἵκελη, ἷδε χεισῇ Ἀφροδίτῃ·
 'Αμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ Βάλε πήχεε δακρύσασα·
 Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάσαι καλὰ,
 40 Καί ρ̄ ὄλοφυρομένη ἔπεια πτερόεντα προσηνύδα·
 Ἡλθεε, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· ς σ' ἔτ' ἔγωγε
 "Οφεσθαις ἐφάμην, ἐπεὶ ὥχεο νῆι Πύλουδε
 Δάδρη, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλος μετὰ πατρὸς ἀκεῖνο.
 'Αλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἔντησας ὄπωπῆς.

Ancillæ Ulyssis multa-passi congregabantur,
 55 Et osculabantur amplectentes caputque et humeros.
 Egrediebatur autem e thalamo prudens Penelope,
 Diana similis, et aurea Veneri:
 Circum vero filium dilectum jecit brachia lachrymans;
 Osculataque est ipsi caputque et ambo lumina pulchra,
 40 Et lugens verbis alatis allocuta est;
 “Venisti, Telemache, dulce lumen: non te amplius ego
 “Visuram me putabam, postquam iveras nave in-Pylum
 “Clam, me invita, dilecti ad patris auditionem.
 “Sed age mihi narra, quemadmodum tibi contigit videre.”

56 Βῆ δὲ ἵεν θαλ.] F. A. L. 38 πῆχεα] Eæd. male. 39 Κύς κιφαλὴν
 καὶ α.] Eæd. 41 ς σι τ'] F. A. L.

Ver. 52. κατορθῶσα] Vide ad II. γ'. 260. et l. 70.

Ver. 53. ἔπειτ' ιδὺς κίεν] Vulgati habent ἔπειτα ιδὺς κίεν Barnesius autem editit ἔπειτ' ιδύς. Recte. Nam (ut et ipse annotat) vox ιδύς, quæ in *Iliade* et *Odyssaea* plus quadragies occurrit, istis omnibus in locis priorem producit, excepto *Odyss.* ψ. 207. ubi olim quidem legebatur ἔπειτα ιδὺς δέρμιν. Barnesius autem ex Editione *Florentina* recte restituit ἔπειτ' ιδύς δέρμιν. Porro MS. a Tho. Bentleio collatus, et hic et infra ψ. 207. cum Barnesio legit ἔπειτ' ιδύς.

Ver. 56. 'Η δὲ ἵεν ἐκ θαλάμου] Vide infra ad τ'. 53. Al. Βῆ δὲ ἵεν θαλάμου.

Ver. 57. Αρτέμιδι ἵκελη,] Ita in omnibus legitur et hic et infra τ'. 54. ubi idem versus occurrit. Haud tamen satis recte producitur ultima vocis Αρτέμιδι, sequente neque Consonante neque Vocali

aspirata; nisi forte vox ἵκελη pronunciabatur *wikélin*. Quod et eo nonnihil verisimilius videtur, quia et alibi ante hanc vocem, vocalem brevem produxit Poëta;

'Η δὲ ἄνδρι ἵκελη Τέσσαρα κατεύνασθ' ὄμιλον.
Iliad. δ. 86.

Vide supra ad τ'. 206. item ad II. α. 342. τ'. 172.

Ibid. ἷδε χεισῇ Ἀφροδίτῃ] Barnesius hic pro ἷδε legendum conjicit ἷδε atque ita in commentario citat Eustathius, et hic, et infra τ'. 54. quocum facit etiam utrobique MS. a Tho. Bentleio collatus. Qùæ et potior videtur lectio. “Potuit etiam,” addit Barnesius, “Duabus hisce Deabus simul *Penelopam* comparare “Poëta ob diversas prorsus rationes; ob “Castitatem, nempce *Diana*, *Veneri* ob “Formam:” Similiterque Eustathius; Tēτο μὲν, ὡς καλὴ ἵκελη δί, ὡς περίφρεω

- 45 Τὴν δὲ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 Μῆτερ ἐμὴ, μή μοι γόσιν ὕγενδι, μηδέ μοι ἥτορ
 'Ἐν σῆθεσσιν ὅρινε, φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
 'Αλλ' ὑδρηναμένη, καδαρὰ χροὶ εἴμαστ' ἐλάσσα,
 Εἰς ὑπερῷ ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
 50 Εὔχεο πᾶσι θεοῖσι, τελησσας ἐκατόμβας
 'Ρέξειν, αἴκε πόδι Ζεὺς ἀντίτοι ἔργα τελέσσῃ·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὅφεα καλέσσω
 Ξεῖνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἄμ' ἔσπετο δεῦρο κιόντι.
 'Τὸν μὲν ἐγὼ πρόπεμψα σὺν ἀντιδέοις ἐτάροιστι·
 55 Πείραιον δέ μιν ἡνώγεα προτὶ οἴκον ἄγοντα

- 45 Illam autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 "Mater mea, ne mihi luctum excita, neque mihi cor
 "In pectoribus commove, elapo licet grave exitium:
 "Sed lota, puris corpori vestimentis sumptis,
 "In coenaculum ubi-ascenderis cum famulis mulieribus,
 . 50 "Vove omnibus Diis perfectas hecatombas
 "Te sacrificaturam; sicubi Jupiter, ut-vindicentur hæc facta, perfecerit.
 "At ego ad-forum ibo, ut vocem
 "Hospitem, qui me illinc una secutus est hic venientem.
 "Illum quidem ego præmisi cum eximiis sociis;
 55 "Piræum autem ipsum jussi ad domum ducentem

καὶ σώφρων. Verum cum *Corporis* spe-
 ciem solam hoc in loco respicit Poëta;
 propter *Staturam* potius videtur *Penelope*
Dianæ comparari: vide supra ad ζ. 107.
 et infra ad ψ. 71. Atque ita de eadem
Penelope dicitur infra σ'. 247. 248.

————— ἵπει περίσσους γυναικῶν
 Εἶδος τε μέρεσθε τε. —————

Ver. 39. Κύσσε δὲ μιν κεφαλῆν] Vide su-
 pra ad σ'. 15. Porro Vulgati hic habent
Kύσσε. Barnesius autem edidit *Κύσσε* ex Il.
 S'. 571. Odyss. π'. 15. φ'. 225. ubi in
 omnibus cum duplice σ'. scribitur hæc
 vox. Recte, ut opinor: quia *Κύσσε* pri-
 rem corripit. Vide *Iliad.* ζ. 474. ω'. 478.
 et *Odyss.* ε'. 463. ψ'. 354. ξ'. 279. π'. 21.
 190. ψ'. 87. Ceterum MS. unus a Tho.
Bentleio collatus et hic *Κύσσε* legit.

Ibid. κεφαλῆν τε καὶ ἄμφω] Ita resti-
 tuit Barnesius ex σ'. 15. supra, ubi idem
 versus occurrit, et in omnibus hoc modo
 legitur. Ita porro hic in commentario
 legit Eustathius; atque ita iterum in

omnibus legitur infra τ'. 417. *Vulg.* hoc
 in loco κεφαλὴν καὶ ἄμφω.

Ver. 41. οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε] Ita Barnesius.
Al. οὐ σ' τ' ἔγωγε.

Ver. 42. ἵπει ὁχεο νη̄ Πύλονδε Λάθρον,
 ἐμὲν δίκηπτε.] Similiter *Penelope* de *Tele-*
macho apud Ovidium :

Ille per insidias pene est mihi nuper ademtus,
 Dum parat invitatis omnibus ire Pylon.
Heroid. I. 99.

Ver. 44. ὅπως πήντησας ὁπωπῆς;] "Οτε
 περίφρασις τῷ "Τί εἶδος;" τὸ "ὅπως πήντησας
 "ὑπωπῆς;" Eustath. Vide *Odyss.* γ'. 97.
 et δ'. 327, ubi eadem phrasis occurrit.

Ver. 49. Εἰς ὑπερῷ ἀναβᾶσσα,] Deest hic
 versus in MS. a Tho. Bentleio collato;
 eundemque in commentario omittit Eu-
 stathius. Quin et ubi versum huic proxi-
 mine præcedentem itemque sequentes duos
 repetit Poëta infra ver. 58. 60. omittitur
 in Vulgatis hic versus. Quanquam et
 ibi restituendum contendit Barnesius.
 Clark. Sane potuit fieri, ut versus aliunde,
 v. c. α'. 362. adscriberetur. Sed ta-

Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τίεμεν, εἰσόκεν ἔλθω.

"Ως ἂρ' ἐφάνησεν· τῇ δὲ ἀπτερος ἐπλετο μῆδος.

"Η δὲ ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροὶ εἴμαδ' ἐλεῖσα,

Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, τελήσσσας ἐκατόμβας

60 Ρέξειν, αἷκε πόδι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.

Τηλέμαχος δὲ ἂρ' ἐπειτα δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,

"Εὐχος ἔχων ἄμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἐποντο.

Θεσπεσίν δὲ ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀδήνη.

Τὸν δὲ ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.

65 Αμφὶ δὲ μιν μνησῆρες ἀγήνορες ἡγερέδοντο,

"Εσδλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βισσοδόμενον.

Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἐπειτα ἀλεύατο πελὸν ὅμιλον,

"Αλλ', ἵνα Μέντωρ ἥσο, καὶ "Αντίφος, ἢδ' Ἄλιθέρσης,

" Accurate tractare et honorare, donec venissem."

Sic utique locutus est; huic vero pennarum-expers fuit verbum.

Ipsa vero lota, puris corpori vestimentis sumptis,

Vovebat omnibus Diis perfectas hecatombas

60 Se sacrificaturam, sicubi Jupiter, ut vindicarentur ea facta, perficeret.

Telemachus autem deinde ex domo ivit,

Hastam habens: unaque eum canes pedibus velocius sequebantur.

Divinam autem ei gratiam offudit Minerva;

Eumque omnes populi supervenientem admirabantur.

65 Circum vero ipsum proci eximii congregabantur,

Bona prædicantes, mala autem mentibus profunde-cogitabant.

At is horum quidem deinde declinabat magnum cœtum;

Ast, ubi Mentor sedebat, et Antiphus, et Halitherses,

58 χροὶ δὲ εἴμαδ] F. A. L. quod melius; sed sic etiam debebat esse v. 48.

64 ἐρχομενον] A. L.

men est in simili contextu, supra §. 760.
h. e. ubi jubetur se purgare aqua et vota
facere. Ern.

Ver. 51. et 60. ἄντιτα] Vide ad Il. v.
414. et §. 484.

Ver. 55. ἥνωγον] Al. ἥνωγον.

Ver. 57. τῇ δὲ ἀπτερος ἐπλετο μῆδος.]
Eustath. Κίττας δὲ τὸ "ἀπτερος ἐπλετο μῆ-
δος," εἰς Ἰον τῷ ταχέως προσῆκατό φασι τὸν
λόγον. "Απτερος δὲ ὁ παράμενος καὶ μὴ πτε-
ρόεις κατὰ τὸ κοινὸν τῷ λόγῳ ἐπιθετον" ἥγεν-
ε μὴ ἀποτάς ἀλλ' ἐπιμείνας τῇ γυναικί.
Clark. Hæ sunt variae veterum sen-
tentiae de sensu vocis ἀπτερος in h. l.

Proprie ἀπτερος est, ut Clarkius vertit ex-
pers alarum, non pennatus: et sic dixit
clare Ἀeschylus in Eumenid. 51. et 251.
ubi ἀπτερα πατήματα, ubi Schol. μὴ πτε-
ρωτὸς interpretatur. Et huic notioni con-
venit posterior explicatio. Alii autem
a intensive capiebant, non negative, unde
de celeritatis significationem tribuebant,
ut Schol. Ἀeschyl. Agam. 284. interpre-
tatur ἰσόπτερος, inde ταχὺς. Atque hinc
prior explicatio. Ern.

Ver. 58. Η δὲ ὑδρηναμένη,] Post hunc
versum Barnesius, nullis allatis codici-
bus, inserit:

- Οἵ τε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρῶϊοι ἥσαν ἑταῖροι,
 70 "Εὐθα καθέζετ' ἵων τοὶ δ' ἐξερέεινον ἔκαστα.
 Τοῖς δ' ἐπὶ Πείραιος διερικλυτὸς ἐγγύθεν ἥλθεν,
 Ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· όδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος ξείνοιο ἐκάς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
 Τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῆδον ἔειπεν·
 75 Τηλέμαχ', αἴψ' ὅτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικας,
 "Ως τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκε.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔνδα.
 Πείραι', ό γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα.
 Εἴ κεν ἐμὲ μηνστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
 80 Λάθρῃ κτείναντες, πατρῶϊα πάντα δάσονται,
 Αὐτὸν ἔχοντά σε βέλομ' ἐπαυρέμεν, ή τινα τῶνδε·

Qui utique ei a principio paterni erant socii;

70 Illic sedebat profectus; illi autem interrogabant singula.

Ad-hos vero Piraeus hasta-inclytus prope venit,

Hospitem ducens ad-concionem per urbem: neque vero adhuc diu

Telemachus ab hospite procul se-avertit, sed astitit.

Hunc et Piraeus prior sermone allocutus est;

75 " Telemache, statim jube-ire meam ad domum mulieres,

" Ut tibi dona remittam, quae tibi Menelaus dedit."

Illum autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

" Pirae, non enim scimus, quomodo erunt hæc opera.

" Si me proci eximii in ædibus

80 " Clam interfecto, paterna omnia divisent,

" Ipsum habentem te malo iis frui, quam aliquem horum :

Eis ὑπερῷον ἀναβᾶσσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναικίν·
 Ex versu scilicet 49. quem hic omnino
 repetendum contendit: " Eadem est ra-
 "tio enim," inquit, " ut omnes simul
 "iterum hic occurrant, non ut hic unus
 "excidat." Vide autem supra ad ver. 49.

Ver. 61. ἄρε[?] Proinde —. Connectit
 nimirum sententiam eum eo quod praec-
 cessit ver. 52. Αὐτὰρ ἵγαντος ἀγορῆνδε etc.

Ibid. δι' ἐκ μεγάρου βεβήκει,] Διὰ βεβή-
 κει, non est simpliciter *iuit*, sed magno
 gradu, propere *iuit*; ut διαβάς est μακρά
 βιβάς, vid. ad *Il.* μ'. extr. nisi quis malit
 δη, quod cum ζωτικα libenter jungit *Ho-*
merus. Ern.

Ver. 62. ἄμα τῷ γε κύνει] Virgil.

Necnon et gemini custodes limine ab alto

Procedunt, gressumque canes comitantur he-
 rilem.

Æn. VIII. 461.

Ver. 64. Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοῖ] Virgil.

Illam omnis tectis agrisque effusa juventus,
 Turbaque miratur matrum, et prospectat eun-
 tem.

Æn. VII. 812.

Ver. 66. "Εσθλ' ἀγορεύοντες, κακῶς δὲ φε-
 σοι]

Οἵ τ' εῦ μὲν βάζονται, κακῶς δ' ὅπιθεν φρονέονται.

Infra σ'. 167.

— κακῶς φένεται, ἀδὲν λάλησαι.

Moschus, Idyll. I. ver. 8.

In melle sunt lingua sitæ vestrae, atque oratio-
 nes,

Εἰ δέ κ' ἐγὼ τέτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
Δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.
“Ως εἰπὼν, ξεῖνον ταλαπείρειον ἦγεν ἐς οἴκον.

- 85 Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἴκοντο δόμες εῦ ναιετάοντας,
Χλαῖναν μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμάς τε θρόνος τε·
Ἐς δ' ἀσαμίνδες βάντες ἔϋξεσας λέσσαντο.
Τὸς δ' ἐπεὶ ὅν δμαὶ λέσσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαῖῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄξια χλαῖνας οὐλας βάλον, ἥδε χιτῶνας·
90 "Ἐκ δὲ ἀσαμίνδες βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Χέρνιβα δ' ἀμφιπόλος προχώρῳ ἐπέχενε φέρεσσα,
Καλῆ, χρυσείη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι πάρε δὲ ξεῖνην ἐτάνυσσε τράπεζαν·
Σῖτον δ' αἰδοίη ταρίη παρέθηκε φέρεσσα,
95 Εἶδατα πόλλ' ἐπιδεῖσσα, χαριζομένη παρεόντων.
Μήτηρ δ' ἀντίον ἵζε παρὰ σαδμὸν μεγάροιο,

“ Sin ego his cædem et mortem struxero,

“ Tunc demum mibi gaudenti fer ad ædes gaudens.”

Sic locutus, hospitem ærumnosum duxit in domum.

- 85 At postquam pervenissent ad ædes habitantibus-commodas,
Lænam quidem deposuerunt in soliisque sedilibusque;
Inque balnea ingressi bene-polita lavati sunt.
Hos autem postquam famulæ laverant et unixerant oleo,
Circum deinde lænas villosas jecerunt et tunicas;
90 E balneo utique egressi in sedibus sedebat.
Aquam autem ancilla gutturnio infundebat ferens,
Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
Ad-lavandum: juxtapaque politam extendit mensam:
Panem vero verecunda proma apposuit ferens,
95 Ferculis multis impositis, largiens de præsentibus.
Mater autem ex-adverso sedebat ad postes domus,

88 Τὸς δ' ἵπποι] A. 5. L. male. 93 ἵταννος] Edd. vett.

Lacteque; corda felle sunt sita, atque acerbo
aceto. Plaut. Truculent. Scen. II. ver. 76.

Ver. 67. ἵππατα ἀλεύατο] Al. ἵπποις ὑ-
παλεύατο.

Ver. 71. Τοῖς δ' ἵπποι] Al. Τοῖσι δέ. Clark.
In fine scrib. ἥλθε. Ern.

Ver. 78. οὐ γάρ] Refertur istud γάρ ad
id quod eleganter reticetur. “ Ne nimis
“festina; non ENIM etc.”

Ver. 80. δάσονται,] Al. δάσωνται.

Ver. 84. ταλαπείρειον] Vide supra ad
ξ. 193.

Ver. 86. χλαῖναν] MS. a Tho. Bentleio
collatus habet χλαῖνας. Quæ et verior
videtur lectio. Ita enim in omnibus legi-
tur infra ver. 179. et v. 255. ubi iterum
occurrit idem versus.

Ver. 88. Τὸς δ' ἵπποι ἵπποι] Ita ex Editio-

Κλισμῷ πεκλιμένη, λέωτ' ἥλάκατα σρωφῶσαι·
Οἱ δὲ ἐπ' ὄνειαδ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

- 100 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περιφέων Πηνελόπεια·
Τηλέμαχ', ἷτοι ἐγὼν ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα
Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἢ μοι σονόσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ δὲ Ὁδυσσεὺς
"Ωχέδ' ἀμ' Ἀτρείδησιν ἐς" Ιλιον· ὃδέ μοι ἔτλης,
105 Πρὶν ἐλθεῖν μνησῆρας ἀγήνορας εἰς τόδε δῶμα,
Νόσον σῆς πατρὸς σύφια εἰπέμεν, εἴτε ἀκεστας.
Τὴν δὲ αὖ Τηλέμαχος πεπυμένος ἀντίον ἕνδα·
Τοὶ γὰρ ἐγώ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω·
"Ωχόμεδ' ἐς τε Πύλον, καὶ Νέσοςα, ποιμένα λαῶν·
110 Δεξάμενος δέ μ' ἐκεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
Ἐνδυκέως ἐφίλει, ὥσει τε πατὴρ ἐὸν υῖα

In sede reclinata, tenuia pensa versans.

Hi autem ad cibos paratos appositos manus porrigebant.

At postquam potus et cibi desiderium exemissa-

- 100 Illis utique sermonem exordiebatur prudens Penelope;
" Telemache, sane ego in cœnaculum ubi condescendero,
" Decumbam in lectum, qui mihi luctuosus factus est,
" Semper lachrymis meis foedatus; ex quo Ulysses
" Abiit cum Atridis ad Ilium: neque mihi sustinuisti,
105 " Antequam venirent proci eximii in hanc domum,
" Reditum tui patris aperte dicere, sicubi audivisti."
Hanc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
" Evidem tibi, mater, veritatem narrabo:
" Ivimus inque Pylum, et ad Nestorem, pastorem populorum:
110 " Exceptum autem me ille in excelsis ædibus
" Accurate tractabat, tanquam pater suum filium,

nibus nonnullis recte restituit Barnesius.
Vide supra ad §. 49. §. 454. et ad Il. α'.
587. Henricus Stephanus aliisque male
hic ediderunt, Tūs δ' ιωνί. §.

Ver. 89. 91. Αμφὶ δὲ ἄρα χλαῖνας θλαῖς;
βάλλον, — Χίρηνβα δὲ ἀμφίπολος] Virgil.

Dant famuli manibus lymphas, —
— tonsisque ferunt mantilia villis.
Æn. I. 705.

Ver. 93. πάρε δὲ] Al. παρὰ δὲ.

Ver. 97. 159. πεκλιμένη, — παραπλιδὲν,]
Vide ad Il. α'. 309. 314. et ζ'. 454.

Ver. 100. Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε] Barnesius edidit Τοῖσθε· et in annotationibus;
" Ita" inquit " omnino scribendum, vel
" τοῖσθε, pro τοῖσι δὲ, quod hic quidem
" stare nequit; τὸ δὲ, enim παρέλκει, et
" est Encliticum." Minus recte. Vide
ad Il. α'. 57.

Ver. 108. et 122. ἀληθείην] Vide supra
ad n'. 297.

- Ἐλθόντα χρόνιον νέον ἀλλοδεν· ὡς ἐμὲ κεῖνος
 Ἐνδυκέως ἐκόμιζε, σὺν νίσσι κυδαλίμοισιν.
 Αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ὥποτ' ἔφασκε
 115 Ζωὴ, ὃδε δανόντος, ἐπιχθονίων τεν ἀκεῖσαι·
 Ἄλλα μ' ἐς Ἀτρείδην δερικλειτὸν Μενέλαον
 "Ιπποισι προύπεμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 "Ενδ' ἵδον Αργείην Ἐλένην, ἷς εἴνεκα πολλὰ
 'Αργεῖοι, Τρῷας τε, θεῶν ιότητι μόγησαν.
 120 Εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 "Οττεν χρεῖχον ἴκομην Λακεδαίμονα δῖαν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα·
 Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

- " Reversum longo-post-tempore recens aliunde; sic me ille
 " Accurate excipiebat, cum filiis gloriiosis.
 " At de Ulysse malorum-patiente nunquam aiebat,
 115 " Vivo, neque mortuo, terrestrium ex-ullo se audivisse:
 " Sed me ad Atridem basta-inlytum Menelaum
 " Cum-equis præmisit et curribus bene-compactis.
 " Illie vidi Argivam Helenam, cujus gratia multa
 " Argivi, Trojanique, deorum voluntate laborarunt.
 120 " Interrogabat vero statim deinde bello-strenuus Menelaus,
 " Cujusnam rei indigens venissem in Lacedæmonem divinam:
 " At ego ei omnem veritatem dixi:
 " Et tunc demum me verbis respondens allocutus est;

117 προῦπεμψε] A. I. R. male. 120 Ἡρετο] A. I. R.

- Ver. 109. Ὡιχόμιδ' ἵς τε Πύλον, καὶ
 Νίσορα,] Ovid.
 Nos Pylon, antiqui Neleia Nestoris arva,
 Misimus: incerta est fama remissa Pylo.
 Heroid. I. 63.
- Ver. 110. δέ μ' ἵκεῖνος] Al. δέ με κεῖνος.
 Ut ver. 112.
- Ver. 116. δερικλειτὸν] Ita edidit Barnesius ex δ. 52. supra, ubi Vulgati habent δερικλειτός. Cumque Barnesio hic facit et MS. a Tho. Bentleio collatus. Recte, ut videtur. Vide ad Il. δ. 55. Vulg. hoc in loco δερικλειτόν.
- Ver. 118. ἷς εἴνεκα πολλὰ 'Αργεῖοι,
 Τρῷας τε, θεῶν ιότητι μόγησαν.] "Ορα δὲ ὅτι
 τε καὶ πρὸς τὴν Ἐλένην φιλοφρόνως ἵσχε
 διὰ τὴν ξενίαν δὲ Τηλέμαχος·— καὶ ὅδε φρε-
 τικόν τι περὶ αὐτῆς εἶπεν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
- ὑπεραπειλογήσατο ἐν τῷ εἰπεῖν, θεῶν ιότητι
 γενέσθαι τὰ κατ' αὐτὴν. — Εἰ γάρ καὶ ἵκειν
 εἴνεκα αὐτῆς κυνώπιδος τὰ ἐν Ἰλίῳ κακὰ γε-
 νίσθαι φοίν, ἀλλ' ὁ Τηλέμαχος ἀσπερ ἀντὸν
 φυσάμενος εἴπειν, ἵφη θεῶν ιότητι προβῆναι
 αὐτά. Eustath. Porro MS. a Tho. Bent-
 leio collatus, pro μόγησαν hic legit δάμη-
 σαν secundum Eustathii sententiam, mi-
 nus recte. Etenim Tὸ δὲ "ιμόγησαν" (in-
 quirit) σεμνῶς ἵψη ὁ Τηλέμαχος, διὰ τὴν Ἐλέ-
 νην. Εἰπεῖν γάρ, ἷς εἴνεκα ἀλοντο, ἵ τι
 τοιστον, ὅνει διὰ τὸ δυσφημότερον. Atqui
 ipse in versu præcedenti pro πολλὰ λε-
 git πολλοί id quod cum δάμησαν, aptius
 quam cum μόγησαν, convenit.
- Ver. 121. Οττεν] Al. Ὁττεο.
- Ver. 124. Ὡ πόποι] Vide supra δ.
 333. etc. ubi totus hic locus occurrit.

- “Ω πόσοι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐη̄
 125 ”Ηθελον εὐη̄δῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἔοντες.
 ‘Ως δ’ ὁπότ’ ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῦ λέοντος
 Νεβρὸς κοιμήσασα νεγκενέας γαλαδηνὸς,
 Κηνημὸς ἔξερέντι καὶ ἄγκεα ποιέντα
 Βοσκομένη, ὃ δέ τ’ ἀκα ἐν εἰσήλυθεν εὐη̄ν,
 130 ’Αμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν.
 ‘Ως ’Οδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφῆσε.
 Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ ’Αθηναίη καὶ ’Απολλον,
 Τοῖος ἐών, οἵος ποτ’ ἔντημένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ’Εξ ἕριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀνασὰς,
 135 Καὶ δὲ ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες ’Αχαιοί·

“ Papæ! profecto valde jam fortis viri in lecto

- 125 “ Voluerunt cubare, imbellies ipsi cum-sint.
 “ Sicut autem quando in lustro cerva fortis leonis
 “ Hinnulos ubi-composuerit recens-natos, lactentes,
 “ Juga investigat et valles herbosas
 “ Pascens; hic vero statim suum ingressus est cubile,
 150 “ Ambobusque illis sævam mortem infert:
 “ Ita Ulysses illis sævam mortem inferet.
 “ Utinam enim, Jupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
 “ Talis existens, qualis olim bene-aedificata in Lesbo
 “ Ex-contentione cum Philomelide luctatus est, ubi-surrexisset,
 155 “ Prostravitque fortiter, gavisi autem sunt omnes Achivi;

129 ὁ δὲ ἔπιτα εἶναι] A. F. L. quod prætulerim.

Ver. 127. γαλαδηνὸς,] Al. γαλαδηνὸς, et γαλατίνες.

Ver. 129. ὁ δέ τ’ ἀκα] Al. οἱ δὲ ἔπιτα Quo modo legit ex MS. a Tho. Bentleio collatus. Atque ita in Vulgatis legitur supra δ. 538.

Ver. 150. ἔφῆκεν] Al. ἔφη.

Ver. 154. Ἐξ ἕριδος Φιλομηλείδῃ] ’Ο Φιλομηλείδης, ὃς Φιλομηλας νιός ὁ γαρ Πάτερος ἐδύναται δηλεῖσθαι, ὃς Φιλομηλας νιός ὅτι τε τὰ ἀπὸ μητέρων ἐσχηματίζειν Ποιητής καὶ ὅτι τὸ ἔπιφερόμενον ἐκ οἰκείου ἦτι Πατρόκλε. “Καὶ δὲ ἔβαλε κρατερῶς, κε-“ χάροντο δὲ πάντες ’Αχαιοί” Καὶ εἰ Ιλιάδοι δὲ λέγει, [Iliad. c. 670.] “Νῦν τις ἐντοῖς Πατρόκληος διελοί Μηνάσσεω.” Schol. Similiter Heraclides Ponticus; Σύνθετος γαρ Ομήρου τοῖς πατρόδειν ἐπιδέστοις χρῆσθαι· τὰ δὲ μητέρων ὥν τις εὔρει τις θάλαττας παρ-

αντῷ. Quem ad locum Editor in annotationibus; “ Canon” inquit “ diligenter, “ notandus, qui apud Homerum ubique, “ ni longe fallor, verus reperietur.” Vide supra ad δ. 545. Barnesius autem hanc observationem fundamento haud satis firmo nisi contendit. “ Homero enim,” inquit, “ Apollo, Λητοΐδης, audit; ut Ηε-“ siodo, Scut. Herc. ver. 229. Δαναΐδης; “ Περσεὺς dicitur, et Χίέων Φιλλούριδης etc.” Sed quamvis hoc fiat apud alios Poëtas, apud Homerum tamen tota in Iliade atque Odyssaea nusquam reperitur hujusmodi exemplum. Nam vox Λητοΐδης, cuius meminit Barnesius, in Hymno ad Mercurium tantum occurrit, qui an revera sit Homeri, dubitari potest. Porro admidum videtur absimile, Poëtam, qui Par-troclum in Iliade et Odyssaea Μενητιόδη-

- Τοῖος ἐών μητῆρσιν ὁμιλήσειν Ὀδυσσεύς.
 Πάντες καὶ ἀκύμοροί τε γενοίστο πιφρόγαμοί τε.
 Ταῦτα δέ, ἂ μὲν εἰρωτᾶς καὶ λίσσεαι, τὸν ἀνὴρ ἔγωγε
 "Αλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, τὸ δέ ἀπατήσω"
 140 Αλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἄλιος νηρεστής,
 Τῶν τὸ δέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, τὸ δέ ἐπικεύσω.
 Φῆ μιν δέ ἐν νήσῳ ἴδεειν πρατέρ. ἄλιγε ἔχοντα,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψός, ἡ μιν ἀνάγκη
 "Ισχει· οὐ δέ τοι δύναται ἡν πατρίδα γαῖαν ἵεσθαι."
 145 Οὐ γάρ οἱ πάρα τῆς ἐπήρετμοι καὶ ἐταῖροι,
 Οἵ καὶ μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα Θαλάσσης.
 "Ως ἔφατ' Ατρεΐδης δερικλειτὸς Μενέλαος.
 Ταῦτα τελευτῆσας νεόμην ἔδοσαν δέ μοι ὅρον
 "Αθάνατοι, τοι μὲν φίλην ἐς πατρίδα ἐπεμψαν.
 150 "Ως φάτο· τῇ δέ ἄρα θυμὸν ἐνὶ σῆμεσσιν ὄρενε.

- "Talis existens cum procis versaretur Ulysses:
 "Omnes et brevis-ævi fierent et amararum-nuptiarum.
 "Ista autem, quæ me interrogas et precaris, non ego
 "Alia præter verum dixero declinando, neque decipiam:
 140 "Sed quæ quidem mihi dixit senex marinus verax,
 "Horum nullum tibi ego celabo verbum, neque oecultabo.
 "Dixit ipsum is in insula se vidisse duros dolores habentem,
 "Nymphæ in ædibus Calypsus, quæ ipsum necessitate
 "Detinet: ille vero non potest suam in patriam terram venire:
 145 "Non enim ei adsunt naves remigio-instructæ et socii,
 "Qui et ipsum convehant super lata dorsa maris.
 "Sic dixit Atrides hasta-inclytus Menelaus.
 "His peractis redii: dederunt autem mihi ventum secundum
 "Immortales, qui me celeriter dilectam in patriam miserunt."
 150 Sic dixit: ei autem animum in pectoribus commovebat.

157 Πάντες τοι] Eæd. male. 141 Ων] Eæd. ut v. 149. οἱ μὲν ἄκα] Male.

plus vices appellarat, duobus in locis φιλομηλιδῶν uominasse.

Ver. 159. παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν,] Vide supra ad δ. 348.

Ver. 141. Τῶν δὲν] Ita edidit Barnesius ex Eustathio, et ex Odyss. δ. 350. ubi Vulgati ita habent. Atque ita hic in pluribus Codicibus scriptum reperit Tho. Bentleius. Vulgati hoc in loco habent Ων δὲν.

Ver. 142. et 153. δέν] Al. δέγ.

Ibid. δέσιν πρατέρ. ἄλιγε ἔχοντα,] Henricus Stephanus ex Eustathio inter varias lectiones retulit Θαλάσσην πατὰ δάκρυ χίοντα· ut supra δ. 556. ubi occurrit hic locus. Unde legi posse conjicit Barnesius, δέσιν πατὰ δάκρυ χίοντα.

Ver. 146. Οἱ καὶ μιν πέμποιν] Al. Οἱ καὶ μιν. Quæ et potior videtur lectio. Atque ita in omnibus legitur supra δ.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδῆς·

“Ω γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεων Ὀδυσῆος,

“Ητοι ὅδ' εἰ σάφα οἶδεν ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῆδον·

“Ατρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι, τὸ δὲ ἐπικεύσω.

155 “Ισω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,

“Ισίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ήν ἀφικάνω,

“Ος ἦτοι Ὀδυσσεὺς ἥδη ἐν πατρίδι γαῖῃ

“Ημενος, η ἔρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,

“Εσὶν, ἀτὰρ μνηῆστι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.

160 Τοῖον ἔγων οἰωνὸν ἔυστέλμεις ἐπὶ νηὸς

“Ημενος ἐφρασάμην, καὶ Τηλέμαχῳ ἐγεγώνευν.

Τὸν δὲ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

Αἱ γὰρ τέτο, ξενεῖ, ἐπος τετελεσμένον εἴη·

Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,

165 ‘Εξ ἐμεῦ, ὡς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.

Inter hos vero et locutus est Theoclymenus deo-par;

“Ο uxor veneranda Laertiadæ Ulyssis,

“Sane ille non certe novit; meo autem attende sermoni:

“Vere enim tibi vaticinabor, neque occultabo.

155 “Sciat nunc Jupiter primum deorum, hospitalisque mensa,

“Larque Ulyssis eximii, ad quem veni,

“Quod sane Ulysses jam in patria terra

“Sedens, vel repens, hæc audiens mala opera,

“Est; at procis malum omnibus scriit.

160 “Talem ego avem bonis-transtris-instructa in navi

“Sedens observavi, et Telemacho proclamavi.”

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;

“Utinam enim hoc, hospes, verbum perfectum esset,

“Ita cito sentires amicitiamque, multaque dona,

165 “Ex me; ut aliquis te occurrens beatum-diceret.”

156 [Ἐσίν] Edd. vett. at vid. ad §. 159. 160 Οἴον] Edd. vett. quod et ipsum rectum. Ibid. ιγάνη F. male. ἔυστέλμεις] Edd. vett.

560. §. 17. 142. ubi idem versus occurrit. Clark. Sine dubitatione κεν recipiendum in textum. Ern.

Ver. 147. διεγιλευτός] Ita recte Barnesius. Quocum et hic facit MS. a Tho. Bentleio collatus. Vide supra ad ver. 126. Al. διεγιλευτός.

Ver. 150. ίντι σήδεσσιν ὄργια.] Al. ίντι σήδεσσιν ιτάραξε.

Ver. 153. ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῆδον.] Al. ἐμοῖο δὲ σύνθεο μῆδων.

Ver. 156. Ισίη τ' Ὀδυσῆος] Ita MS. a Tho. Bentleio collatus; et Eustathius in commentario: Atque ita in Omnibus scribitur infra τ'. 504. ubi repetitur hic versus. Ita porro scribendum contendit Barnesius supra §. 159. Ipse tamen hoc in loco cum Vulgatis edidit ‘Εσίν.

"Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλας ἀγόρευον.
 Μνησῆρες δὲ πάροιδεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
 Δίσκοισιν τέρπουτο, καὶ αἰγανέησιν ἴέντες
 'Εν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅδι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον"
 170 'Αλλ' ὅτε δὴ δειπνησὸς ἦν, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
 Πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δὲ ἥγανον, οἱ τοπάρος πέρ,
 Καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μέδων, (ὅς γάρ ρα μάλιστα
 "Ηνδανε κηρύκων, καὶ σφιν παρεγίνετο δαιτί·)
 Κῆροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέδλοις,
 175 "Ἐρχεσθε πρὸς δώματ', ἵν' ἐντυνάμεθα δαιτά·
 Οὐ μὲν γάρ τι χέρειον, ἐν ᾧρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι.
 "Ως ἔφαν· οἱ δὲ ἀντάντες ἔβαν, πείδοντό τε μύδῳ.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Proci autem ante Ulyssis domum
 Discis delectabantur, et hastilibus jaculantes
 In fabrefacto pavimento, ubi utique antea insolentiam exercebant:
 170 Sed quando jam cœnæ-tempus erat, et advenerunt pecudes
 Undique ex agris, agebant autem eas, qui scilicet antea;
 Tunc demum ipsis dixit Medon; (hic etenim maxime
 Placebat præconum, et ipsis aderat in convivio :)
 " Juvenes, postquam jam omnes delectati estis mente certaminibus,
 175 " Ite ad ædes, ut paremus convivium:
 " Nequaquam enim malum est, in tempore cœnam capere."
 Sic dixit: illi autem ubi-surrexissent, ibant, parebantque sermoni.

168 Δίσκοισι] F. 174 ἀέδλων] F. A. L.

- Ver. 158. πενθόμενος] Al. πεντόμενος.
 Ver. 160. Τοῖον] Al. Οἶον.
 Ibid. οἴωντὸς ἐυστέλλεις ἵππη γῆς] Supra ὁ'. 524. 531.
 Ver. 165. μακαρίζου] Al. μακαρίζη.
 Ver. 169. ἔχεσκον] Vide supra ad π'. 241. et ad Il. β'. 221.
 Ver. 170. διστρησός] Βαρυτέρως μὲν, ἡ τῷ δεῖπνῳ ὕστερη δὲ, τὸ διστρον. Schol. Al. διστρηγός, et διστρησός. Clark. Vide Albertum ad Hesych. in v. διστρησός. Ern. Ver. 174. ἀέδλων.] Al. ἀέδλων.
 Ver. 176. Οὐ μὲν γάρ τι χέρειον,] Simili fere modo usurpatur vox ἀμενον apud Hesiодον:
 Μηδὶς ἵτε ἀκινήτοισι καθίσειν, ἢ γὰρ ἄμενον.
 "Eḡ. καὶ Ἡμίρ. I. 368.
- Ver. 177. ἔβαν, πείδοντό τε μύδῳ.] Al. ἔβαν οἰκόνδει ἔκασος. Al. ἔβαν ποτὶ οἴκον ἔκασος.
 Ver. 181. Ἰρενον δὲ σύνας] Barnesius legi posse conjicit "Ιρενον" quo modo forte "Ιρενον" pronunciabatur. Quod enim de hoc versu in annotationibus ad Odyss. β'. 289. observat Barnesius, nempe *Anapæstum* babere in Primo loco; id vero in hujusmodi Carmine (ut opinor) ferri non potest.
 Ver. 185. δὴ πυτα] Vide supra ad α'. 290.
 Ibid. ἔμεινα] Al. ἔμεναι.
 Ver. 186. οὐδὲ ἔγωγε Αὔτε βελοίμον] " Monet (inquit Spondanus) hospitem " Eumeus de profectione ad Urbem juxta Telemachi mandatum, cui se obtē-

Αὐτὰρ ἔτει ρ' ἵκοντο δόμες εῦ ναιετάοντας,
Χλαινας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμές τε θρόνες τε,
180 Οι δὲ ιέρευνος ὅης μεγάλες καὶ πίονας αἴγας·
‘Ιέρευνον δὲ σύας σιάλες, καὶ βῆν ἀγελαῖην,
Δαιτ' ἐντυνόμενοι. Τοὶ δὲ ἐξ ἄγροῦ πόλινδε
‘Ωτρύνοντ’ Οδυσσεύς τ' ἴεναι καὶ δῖος ὑφοεβός.
Τοῖσι δὲ μύθῳ ἥρχε συβάτης, ὕρχαμος ἀνδρῶν·
185 Ξεῖν’, ἐπεὶ ἀρ δὴ “πειτα πόλινδ’ ἴεναι μενεάνιες
Σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἀναξ ἐμὸς, ἢ σ’ ἀν ἔγωγε
Αὐτῷ βελοίμην σαδμῶν ρυτῆς γενέσθαι·
‘Αλλὰ τὸν αἰδέομαι, καὶ δεῖδια, μή μοι ὀπίσσω
Νεικεῖη· χαλεπαὶ δέ τ’ ἀνάκτων εἰσὶν ὄμοκλαι·

At postquam venissent in aedes habitantibus-commodas,
Lænas quidem deposuerunt in sedilibusque soliisque;
180 Hi autem mactabant oves magnas et pingues capras;
Mactabant porro sues pingues, et bovem armentalem,
Convivium parantes. At ex agro ad-urbem
Properabant ire Ulyssesque et nobilis subulcus.
Illi autem sermonem exordiebatur subulcus, princeps virorum;
185 “Hospes, quoniam jam demum ad-urbem ire cupis
“Hodie, sicut jussit dominus meus; certe te ego
“Hic mallem stabulorum custodem factum esse:
“Sed illum vereor, et timeo, ne me postea
“Objurget: severæ etenim dominorum sunt increpationes.

177 [Ἑρων οἰκόνδε ἔκαστος] F. A. L.

“perare malle docet, quam propriis stu-
“dere commodis. — Ubi observandum
“est optimi et fidelis servi exemplum,
“qui sua negotia domini negotiis postpo-
“nit.” Minus recte. Non enim de suo
ipsius commodo cogitat Eumeus, sed de
salute hospitis; cui apud se manere mul-
to tutius arbitratur, quam ad urbem pro-
ficiisci:

“Ω μοι ξῦνε, τίν τοι ἵν φέρει τότο νόμιμα
“Ἐπλετο; η σύ γε πάγκυ ιλασίαι αὐτόθι δίεσθαι.
Supra δ. 825.

Et ver. 334. ejusdem libri:

“Αλλὰ μέν’ ἐγάρ τις τοι ἀνέστης ταρσόντι.

Clark. Cæterum verba η σ' ἀν ἔγωγε —
ὄμοκλαι, accipienda in parenthesis. Quo-
niam ire vis in urbem, atque ita jussit do-

minus (nam ego “quidem etc.) age vero
eamus, properemus. Ern.

Ver. 187. γενίσθαι] Al. λιπίσθαι. Quam
lectionem huic loco aptiore existimat
Barnesius. Atque ita habent MSS. duo
a Tho. Bentleio collati.

Ver. 188. αἰδίομαι, καὶ δεῖδια,] Vide ad
Il. δ'. 57. et v. 736.

Ver. 189. χαλεπαὶ δέ τ’ ἀνάκτων εἰσὶν
όμοκλαι.] Euripid.

Δεῦντα τυράννων λίματα. — Medea, 119.

Gravis ira regum est semper. —

Seneca, Medea, 494.

Cæterum Scholiastes ad Aeschyl. Prometh.
ver. 55. hoc in loco pro ὄμοκλαι videtur
legisse ἀπειλαῖ.

- 190 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἕομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
 Ἡμαρ. ἀτὰς τάχα τοι ποτὶ ἔσπερα ρίγιον ἔσαι.
 Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·
 Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις·
 Ἀλλ' ἕομεν· σὺ δὲ ἐπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
 195 Δὸς δέ μοι, εἴ πωδί τοι ρόπαλον τετμημένον ἔσιν,
 Σκηρίπτεσθ', ἐπειὴ φάτ' ἀρισφαλές ἔμμεναι ὃδον.
 Ἡ ρά, καὶ ἀμφ' ὥμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην
 Πυκνὰ ρωγαλέην· ἐν δὲ σρόφος ἦν ἀορτῆρ.
 Εὔμαιος δὲ ἄρα οἱ σκηπτρον θυμαρές ἔδωκεν.
 200 Τὰ βήτην· σαδμὸν δὲ κύνες καὶ βάτορες ἄνδρες
 'Ρύατ' ὄπισθε μένοντες· ὁ δὲ ἐς πόλιν ἤγειν ἄνακτα,
 Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἡδε γέροντι,
 Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴμαστα ἔσο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ σείχοντες ὃδὸν κάτα παιπαλόεσσαν

- 190 " Sed age nunc eamus; jam enim præteriit maxima-ex-parte
 " Dies: at cito ad vesperam frigidius erit."
 Huuc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 " Cognosco, sapio; hæc jam intelligenti præcipis:
 " Sed eamus; tu autem deinde perpetuo præ.
 195 " Da vero mibi, sicubi baculum tibi cæsum est,
 " Ad-innitendum; quoniam dicitis valde lubricam esse viam."
 Dixit utique; et circum humeros turpem sibi-jaciebat peram
 Crebris-locis laceram: inerat vero tortile lorum.
 Eumæus autem ei baculum animo-gratum dedit.
 200 Hi iverunt: stabulum vero canes et pastores viri
 Custodiebant pone manentes: hic autem in urbem ducebat regem,
 Mendico misero similem et seni,
 Baculo innitentem: turpia autem circum corpus vestimenta indutus erat.
 Sed quando jam euntes viam per asperam

203 εἴματ' ἔσο] F. A. L. conf. 338.

Ver. 190. δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
 [Ἡμαρ.] Τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας παρελλήλυθεν.
 Schol. Virgil.

Nunc adeo, melior quoniam pars acta diei.

Æn. IX. 156.

Ver. 195. ισίν, Σκηρίπτεσθ',] Eustathius ιστι, recte. Ern.

Ver. 196. ἀρισφαλές ἔμμεναι ὃδον.] Καὶ
 ὅρα τὸ ὃδον, ἀντὶ τοῦ ὃδον, ιστεδίου Αἰολικῆς τὸ
 "υ," ἀπαρξόδι, φασιν, ινταῦθα οἵτε τὴν λέ-

ζίν· καὶ δίδωκεν ἀφορμὴν ἐπυμολογίας τῷ
 ὃδῷ, καὶ ἐκεῖνος γὰρ ὃδος τοῖς οἰκον ἔσιν.
 'Ηρακλεῖδης δὲ ἐν οἷς περὶ δυσκλίτων ῥημά-
 τῶν γράφει, " Ἀρισφαλές ἔμμεναι ὃδος" φοῖ
 γράφεισθαι ἐκ ἀλλως; ὑπό τινων. Eustath.

Ver. 199. ἄρα] Prout postulaverat U-
 lysses; supra ver. 195.

Ver. 203. Σκηπτόμενον] Veteres non
 consentiebant in h. v. aliis explicantibus
 Σκηρίπτόμενον, aliis simulantem mendicium

205 "Αισεος ἐγγὺς ἔσαν, και ἐπὶ πρήνην ἀφίκοντο
Τυκτὴν, καλλίσοον, ὅτεν ὑδρεύοντο πολῖται,
Τὴν ποίησ' Ἰθάκος, και Νήριτος, ἡδὲ Πολύκτωρ.
'Αμφὶ δ' ἄρε' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος
Πάντοσε πυκλοτερὲς, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
210 'Υψόθεν ἐκ πέτρης· Βαμὸς δ' ἐφύπερδε τέτυκτο
Νυμφάν, ὅδι πάντες ἐπιρέζεσκον ὁδῖται
"Ἐνδα σφέας ἐκίχαν' νιὸς Δολίοιο Μελανθεὺς,
Αἴγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπερπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνησῆρεσσοι· δύω δ' ἄμ' ἐποντο νομῆσε.
215 Τὰς δὲ ἴδων νείκεσσεν, ἐπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν
"Ἐπωαγλον και ἀεικές· (ὅρινε δὲ κῆρ 'Οδυσῆος.)
Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ πακὸς πακὸν ἡγηλάζει.
'Ως αἰεὶ τὸν ὄμοιον ἄγει Θεὸς ὡς τὸν ὄμοιον.
Πῇ δὴ τόνδε μολοβέρὸν ἄγεις, ἀμέγαστε συβῶτα,

- 205 Urbem prope erant, et ad fontem pervenerant
Fabrefactum, pulchre-fluentem, unde aquabantur cives,
Quem fecit Ithacus, et Neritus, et Polycitor;
Circum vero alnorum aquis-nutritarum erat nemus
Undique rotundum; frigida autem defluebat aqua
210 Alte ex petra: ara autem supra facta erat
Nympharum, ubi omnes sacra-faciebant viatores:
Illic in ipsos incidit filius Dolii Melantheus,
Capras agens, quae omnibus antecellebant gregibus,
Cœnam procis; duo autem una sequebantur pastores.
215 Illos autem conspicatus incerepuit, verbumque dixit et compeillavit
Vehementer et indigne; (commovebat autem cor Ulyssis;)
" Nunc quidem omnino malus malum ducit:
" Adeo semper similem dicit deus ad similem.
" Quonam jam hunc voracem ducis, immanis subulce,

208 ὑδατοτρεφέων] A. 2. 5. L. male. 211 ἵππεζεσκον] R.

et dissimulantem veram personam. Sed illud prætulerim. Ern.

Ver. 206. καλλίσοον,] Al. καλλίρροον. Quæ si vera lectio, pronunciandum καλλίρρων uti et notavat Barnesius.

Ver. 207. Ἰθάκος, και Νήριτος,] Πτερελάς παῖδες, Ἰθάκος και Νήριτος, ἀπὸ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος, ἥξεν τὴν Κεφαλληνίαν ἀρίσσαν δὲ αὐτοῖς τῆτο, καταλιπόντες τὰ σφίτερα Ἄην, παραγίνονται εἰς τὴν Ἰθάκην και

τέττον ἰδόντες εὗ πτερουμένον εἰς συνοικισμὸν, διὰ τὸ τῶν παραπεδιμένων ὑψηλότερον εἶναι, και κατοικήσαντες δεῦρο, τὴν Ἰθάκην ἔκτισσαν και ἐκ μὲν τε Ἰθάκης ἡ νῆσος ἵππωνομάσθη Ἰθάκη· τὸ δὲ παραπεδιμένον ὄρος ἐκ τε Νηρίτες Νήριτον. 'Η δὲ ἴσορία παρὰ Ἀκυσιλάῳ. Schol.

Ver. 208. αἰγείρων ὑδατοτρεφέων] Virgil. Populus in fluiis. — Eclog. VII. 66. Ibid. ἦν] Al. ἦν.

220 Πτωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;

“Ος πολλῆσι φλιῆσι παρασάς φλίψεται ἄμφες,
Αἰτίζων ἀκόλας, ἐκ ἀρρας, ὃδε λέβητας·

Τόν κ' εἴ μοι δοίης σαδμῶν ρύτηρα γενέσθαι,
Σηκοκόρον τ' ἔμεναι, θαλλόν τ' ερίφοισι φορῆναι,

225 Καὶ κεν ὄρὸν πίνων, μεγάλην ἐπιγενίδα θεῖτο.

‘Αλλ' ἐπεὶ ἐν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, ἐκ ἐδελήσει

220 “Mendicum molestum, conviviorum contaminatorem?

“Qui multis postibus astans atteret humeros,

“Petens frusta, non tripodes, neque lebetes:

“Hunc si mihi dares stabulorum custodem fieri,

“Cortisque-curator ut-sit, frondemque hædis ferat;

225 “Etiam serum bibens, magnum sibi femur efficeret.

“Sed quandoquidem sane opera mala didicit, non volet

Ver. 210. ἴφύπειθε] Al. ἵφειθε.

Ver. 211. ἴπιρρέστον] Al. ἴπιρρέστον et ἴπιτι βίζτον. Quæ omnia eodem modo pronuncianda. Vide et ad Il. β'. 221.

Ver. 212. σφίας] Al. σφᾶς.

Ver. 218. Σις αἰτὶ τὸν ὄμοιον ἄγει Θεὸς ἡ τὸν ὄμοιον. Πότερον γάρ ἐστιν ἡ φιλία ἐν τοῖς ὄμοιοις, ἀσπερ δοκεῖ καὶ λέγεται; Καὶ γὰρ κολοῖς, φασι, παρὰ πολοῖς ἴσχαντι καὶ, “Αἵτινοι τοι τὸν ὄμοιον ἄγει Θεὸς ἡ τὸν ὄμοιον.” Aristot. Ethic. Magn. Lib. II. cap. 11. Et Rhetoric. Lib. I. cap. 8. Καὶ ἐπεὶ τὸ κατὰ φύσιν ἥδιν, τὰ συγγενῆ δὲ κατὰ φύσιν ἀλλήλους ἐστιν, ἀπαντά σὰ συγγενῆ καὶ ὄμοια ἕδια, ὡς ἴστιτοπολύ· ὅθιν καὶ αἱ παρομίαις εἴρηνται, ὡς “ἥλιξ ἥλικα πέρπετο” καὶ, “αἰτὶ τὸν ὄμοιον.” [Al. “ἄσ αἰτὶ τῷ ὄμοιῳ φίλον τὸ ὄμοιον.”] Vide et Eudem, Ethic. Nicom. Lib. VIII. cap. 2. et Ethic. Eudem. Lib. VII. cap. 1. item Platonem in Lyside; ubi notandum, quod jam legimus Σις αἰτὶ τὸν ὄμοιον etc. legisse Platonem aut memoriter citasse, Αἵτινοι τοι τὸν ὄμοιον etc. Quo modo et citat Aristoteles Ethic. Magn. Lib. II. cap. 11.

Ibid. ὡς τὸν ὄμοιον.] “Ηγενεὶς τὸν ὄμοιον. Eustath. Eodem modo usurpari videtur vocula ὡς apud Euripidem;

Καὶ διηρέογεντος ὡς σὲ κευφίως ἰδέητι μολεῖν.

Hecuba, ver. 993.

Et apud Aristophanem:

Επιεισόμενος ἐν ὀχέμενη ὡς τὸν Θεόν.

Plutus, ver. 52.

Apud Homerum tamen, ut opinor, nusquam alibi reperitur hujusmodi exem-

plum. Cæterum Aristoteles, Ethic. Eudem. Lib. VII. cap. 1. citat, εἰς τὸν ὄμοιον. Clark. De hoc usu particulæ elliptico vid. not. ad Xenoph. Mem. Socr. II. 7. pr. Cæterum hoc est antiquissimum hujus formæ exemplum. Ern.

Ver. 219. ἀμέγαρτος συβάττα] “Ἡ ἐν τῷ συβάττειν ἀφθόντητε, ὁ δηλοὶ τὸ καλῶν πράττειν ἢ ἀ ἐκ της φθονός τῷ συβάττειν οὖν, ἀξει τῷ συφρεβεῖν. Schol. Easdemque fere interpretationes affert Eustathius. Atqui vox ἀμέγαρτος alibi apud Poëtam “gravis,” aut “ingratus,” denotare videtur:

— πάνον δὲ ἀμέγαρτον ὥρελαν.

Iliad. β'. 420.

“Ορσας ἀγραλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀντιτην.

Odys. x. 599.

Ver. 220. ἀνηρὸν] Similiterque infra ver. 577. ἀνηροί. Vide ad Il. ο'. 24.

Ibid. δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα] Λυμελάνα τῶν εὐωχιῶν ἢ, τὸν τὰ καθάρματα ἀποφέρομενον [Ita Barnocius pro vulgato οἱ τὰ καθάρματα περοφέρομενοι] τῶν εὐωχιῶν. Schol.

Ver. 221. φλιῆσι] Ταῖς παρασάστοις τῆς Θύρας. Schol.

Ibid. φλιῆσι — “φλίψεται ἄμφες,”] “Ος ἐκ βῆστας τῶν φλιῶν. Schol.

Ver. 222. Αἰτίζων ἀκόλας,] “Ο μὲν γὰρ Ὀδυσσεὺς καταγείλαται παρὰ τοῖς μυντῆσσιν, “Αἰτίζων ἀκόλας, ἐκ ἀρρας, ὃδε λέβητας.” Μεγαλοψυχίας γὰρ ἡγεντοῦ σημιτῶν, ὡς τὸ διδόναι τῷ πάντῃ μεγάλων, καὶ τὸ αἰτῖν. Plutarch. de Auditione. Porro hinc apud Callimachum:

"Ἐργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον
Βελεται αἰτίζων βόσκειν ἦν γασέρ' ἄναλτον.
Ἄλλ' ἐκ τοι ἔρεω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσαι,
230 Αἴ κ' ἔλθῃ πρὸς δάματ' Ὁδυσσῆος θείοιο,
Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
Πλευραὶ ἀποτρίψεσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.
"Ως φάτο· καὶ παριὰν λάξ ἐνθορεν ἀφραδίησιν

" Opus obire, sed mendicans per populum
" Mavult petendo pascere suum ventrem insatiabilem.
" Verum tibi edico, quod et perfectum erit;
230 " Si iverit ad aedes Ulyssis divini,
" Multa ei circum caput scabella virorum ex manibus
" Latera deterent per domum percussi."
Sic dixit; et accedens ei calce insultavit per-insipientiam

232 Πλευρᾶς] A. F. R. L. sed Eustath. πλευρᾶς.

Αἰτίαν ἀκόλυτης τε καὶ ἐκβολα λύματα δαιτός.
Hymn. in Cererem, ver. 115.

Ibid. οὐκ ἄρας,] Οἱ μὲν χωρὶς τὴν "σ'," τὰ ξύφη, παρὰ τὸ ἄρο· οἱ δὲ μετὰ τὴν "σ," τρίτοδας ἄρρες οἱ μὲν τὰς ἀπὸ τῶν ἀγώνων λαμβανομένας ἀθλα γυναικας λέγει γάρ τα, [Il. Χ. 164.] "Η τρίτως, ἡ γυνή" ἡ ἄρρες, οἱ δὲ τὰς τρίτοδας τὰς ὅτα ἔχοντας οἵσι οὐν αἰσθούσαν δύνανται. Schol.

Ver. 225. Τόν κ' εἴ μοι δοῖς] Male hic Spondanus; "Conatur" inquit "eum sibi in stabulorum custodem comparare, prae-texens (ver. 250.) quantas sit passurus "a procis molestias, si se ipsis obtulerit." Quasi scilicet hoc revera peteret Melanthius.

Ibid. γενίσται,] Al. λιπίσται.

Ver. 224. βαλλόν τ' ἐριφοῖσι φοῖνις,] Πᾶς γάρ κλέδος δίνεται θαλλός περισαγορεύεται ύπό τῶν Ἀττικῶν δὲ, μόνος ὁ τῆς Ἰλαίας. Schol.

Ver. 225. δὲν] Αὐτὶ τῇ ὁρῷν, τὴν ὑδατῶδην καὶ ἐφιδαμένην ὑποσάβηκεν τῷ γάλακτος· ἥ τὸ ἀποκτοντο γάλα, τὸ ὑπολειπόμενον ὑδατῶδες. Schol.

Ibid. ἐπιγυνίδα] Τὴν τὴν σώματος εὐτέλαν-ἀπὸ μέρους, τὴν κατὰ τὸ γόνυν δέματος, τὸ πᾶν ἰσημαίνεν· ἥ τὸ ὑπεράνω τὸ γόνατος. Schol. Vide infra ad σ'. 73.

Ver. 226. ἔργα κάκ' ἵμμαθεν,] Τὸ δὲ "ἔργα κάκ' ἵμμαθε," διπλάσει τὸ μῦ ἐν τῷ ἵμμαθε, κατὰ τὰς Πιλαίνες. Eustath. Eadem scilicet ratione ac ἔλλαβε, ἔλλιτάνεν, etc.

Ibid. οὐκ ἐθιλήσου "Ἐργον ἐποίχεσθαι,]

VOL. IV.

Καθὰ δὲ ἀγαθὸς ἐρῆσθαι, ἵπει μάθειν ἴμμενας ἐσθλός· ὅπως θὲν ὁ φαῦλος, ἵπει ἔργα κάκ' ἵμμαθε. Δυναπέβλητοι γάρ, ἵπει δὲ ὅτε καὶ ἀναπόβλητοι, ὕστεροι αἱ ἀγαθαὶ ἔξεις, ὅπως καὶ αἱ φαῦλαι. Eustath.

Ver. 228. ἄναλτον.] Ἀπιλήρωτον. Schol.
Ver. 231. Πολλά οἱ — βαλλομένοιο.] Vide ad Il. Ξ. 141. et ad Odyss. i. 256.

Ibid. ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων Πλευραὶ ἀποτρίψεσι] Φασὶ [οἱ Παλαιοὶ] τὸ "πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα etc." δηλεῖν ὅτι πολλὰ σφέλα κατὰ σκοτὸν μὲν ἀμφὶ τὸ τὴν Ὁδυσσέως κάρη πεμπόμενα, τῷ δὲ τῷ Ὁδυσσέως παρεκκλίσιον ἵνα πεπτωτοῖσι ταῖς αὐτές πλευραῖς, ἀποτρίψεσιν αἱ ὅπως πληττόμενα πλευραί.—"Ἐτι δὲ καὶ ἄλλως ἐρμηνεύσθων ὅτι πολλὰ σφέλα, πυτέσιν ὑποπόδια, ή καὶ ἀπλῶς βέλη τὰ δὲ δέων, ή ξύλων, ή τοιέτων τινῶν, ἀμφὶ κάρη αἰρόμενα, τὸ τῶν βαλλόντων δηλαδή, ἀποτρίψεσιν αἱ τῷ ξένει πλευραί·—"Ἐτεροι δὲ ἀμφικαρῆ γεάφεσιν ἐν ἐνὶ μέρει λόγῳ καὶ περισπαμένοις· ἵνα η σφέλα, πυτέσιν ὑποπόδια, ἀμφικαρῆ, τὰ ἀμφικέφαλα, ὡς οἶον κεφαλὰς ἀμφοτέρων ἔχοντας τὰς ἐν αὐτοῖς ἵσχοντας καὶ λαβάς. Eustath. Cæterum nonnulli, notante ibidem Eustathio, hic legunt Πλευρᾶς ἀποτρίψει. Quam lectionem et in Editionibus nonnullis reperit Barnesius: sed hoc (ut opinor) ferri non potest. Quamvis enim, uti recte notavit Barnesius, apud Scriptores Doricos hujusmodi Accusativi plurales [αυτᾶς, βελᾶς, τρετᾶς, etc.] ultimam corripiant; apud Homerum tamen hoc nunquam fit. Vide ad Il. α'. 51, et β'. 43. Clark. Nec

- Ισχίῳ ὃδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτῶ ἐνυφέλιξεν,
 235 Αλλ' ἔμεν ἀσφαλέως ὁ δὲ μερμήριξεν Ὁδυσσεὺς,
 'Ηε μεταΐξας ροπάλῳ ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,
 "Η πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη, ἀμφ' ὅδας ἀείρας.
 'Αλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἐσχετο· τὸν δὲ συβάτης
 Νείκεσεν ἄντα ἴδων· μέγα δ' εὔξατο, χεῖρας ἀνασχών·
 240 Νύμφαι κρηνᾶται, κῆραι Δίος, εἴποτ' Ὁδυσσεὺς
 "Τυμῷ ἐπὶ μηρὶ ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ,
 'Αγρῶν, ἥδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηνᾶται ἐέλδωρ,
 'Ως ἐλῶι μὲν κεῖνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ ἐ δαιμῶν·
 Τῷ κέ τοι ἀγλαῖας γε διασκεδάσειεν ἀπάσας,

In-coxam, neque ipsum extra viam dimovit,

- 235 Sed is manebat firme: deliberabat autem Ulysses,
 Utrum irruens baculo animum ei eriperet,
 An ad terram dejiceret caput, circa solum ubi-sustulerat:
 Sed pertulit, animoque cohibuit-se; illum vero subulcus
 Increpuit contra intuitus; valdeque precatus est, manibus sublatis;
 240 "Nymphæ fontanæ, filiæ Jovis, si unquam Ulysses
 "Vobis femora combussit, cooperta pingui adipe,
 "Agnorum et hædorum, hoc mihi perficite votum,
 "Ut veniat quidem ille vir, ducatque ipsum deus:
 "Ita tibi fastus utique dissiparet omnes,

257 ἰλάσι] F. A. 1. L. male. Ibid. ἀμφὶδις ἵρισσας] R. 239 Νείκεσσεν] F.
 A. L. Νείκεσσο] R. quod ferri potest. 245 μὲν ἵκινος] R.

vero putem commode dici πλευρὰς ἀποτρίψιν. Simplicissimum videtur ἀποτρίψιν explicare repellere, repercutere: latera capitis rnulla remittent (ut saxa vocem remittunt) scabella, crebra a lateribus capitis resiliunt scabella. Ern.

Ver. 237. ἀμφ' ὅδας ἀείρας.] Apud Eu-stathium legitur et ἀμφὶδις ἀείρας. 'Εβελεύσατο (inquit) Ὁδυσσεὺς ἡ ἀνέλαι τὸν κακὸν, ἡ ἀείρας ἀμφὶδις, τατέσσιν ἐκ γῆς, πρὸς γῆν αὖθις ἰλάσι τὴν ἱκένα κεφαλὴν ἡ καὶ ἀλλασσ, ἀείρας βάλῃ τὴν κεφαλὴν πρὸς γῆν ἀμφὶδις. Porro Scholiastes (quocum facit et MS. a Tho. Bentleio collatus,) hic legit ἀμφ' ὅδας ἵρισσας. Clark. Vid. Var. Lect. Terentius Adelphi. III. 218. Sublimem medium arriperem, et capite pronum in terram statuerem, Ut cerebro dispergat viam. De ἀμφ' ὅδας vel ἀμφὶδις vid. viros doctos ad Hesych. in hac voce. Ern.

Ver. 239. Νείκεσσι ἄντα ἴδων] Al. Νείκεσσοι; ἄντα ἴδων.

Ibid. μέγα δ' εὔξατο, χεῖρας ἀνασχάν·] Virgil.

Et duplices cum voce manus ad sidera tendit. En. X. 667.

Ver. 240. Νύμφαι κρηνᾶται,] Ταύταις προσεύχεται, ἦτοι καὶ δ' ἡ γερενός ἴστιν. ἡ ὅπις τόπε τὴν κρήνην περήν. Schol.

Ibid. εἴποτ' Ὁδυσσεὺς "Τυμῷ ἐπὶ μηρὶ ἕ-χεις,] Virgil.

Si qua tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris Dona tulit. ——— En. IX. 406.

— colui vestros si semper honores.

En. XII. 778.

Ver. 246. μῆλο κακοὶ φθείρεστι νομῆς,] Πρέβαταν μὲν, ὡς ἐπιτοπολὺ, πὴν κακῶς ἔχῃ, τὸν νομέα αἰτιώμεθα. Socrates apud Xenophontem, Οἰκονομ. λόγος.

Ibid. μῆλα] Τετίσστι τὰ ἵπτα σι Σείματα, τὰς αἴγας δηλαδέ. Eustath.

Ver. 248. ὁλοφύλα ιδάς,] "Le mot

245 Τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰὲν

"Ἄσυ κατ' αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρεσι νομῆς.

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε Μελάνθιος, αἴπόλος αἰγῶν

"Ω πόποι, οἵον ἔεισε κύανη, ὄλαφώια εἰδῶς;

Τόν ποτ' ἐγὼν ἐσὶ νηὸς ἔυσσέλμοιο μελαίνης

250 "Αἴσω τῇλ' Ἰδάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.

Αἴ γὰρ Τηλέμαχον Βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

Σήμερον ἐν μεγάροις, η ὑπὸ μνησῆροι δαμείνη,

"Ως Ὁδυσῆς γε τηλῆ ἀπάλετο νόσιμον ἥμαρ.

"Ως εἰπὼν, τὰς μὲν λίπεν αὐτόθι, ἦκα κιόντας,

255 Αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὥκα δόμες ἵκανεν ἄνακτος.

245 "Quos nunc contumeliosus fers, vagans semper

"Per urbem: at pecudes mali perdunt pastores."

Hunc autem rursus allocutus est Melanthius, custos caprarum;

"Papæ! quale dixit canis, astutias callens?

"Quem aliquando ego in navi bonis-transtris-instructa nigra

250 "Agam longe ab-Ithaca, ut mihi victum multum inveniat.

"Utinam enim Telemachum interficeret argenteum-arcum-gerens Apollo

"Hodie in ædibus, vel a procis domaretur,

"Sicut Ulyssi quidem procul periit reditus dies."

Sic locutus, hos quidem liquit illic, lente euntes:

255 At ipse ivit; valde autem celeriter ad ædes pervenit domini.

249 ἔυσσέλμοιο] Edd.

"ὅλοφῶια (inquit Dna Dacier) signifie
"des finesse, des ruses; mais il signifie
"aussi des sentiments profonds, des mora-
"litez, des sentences, δινὰ βελτιμωτά et
"je l'ai pris ici dans ce dernier sens." Minus recte. Semper enim apud Poëtam priori in sensu usurpatū hæc vox. Vide supra ad ὅ. 410. 460. et x. 289. Clark. Schol. Nicandr. Ther. 1. ad σίνην ὅλοφῶια.
Ἄχ όμηρος δὲ εἰπειν ἵκενος γὰρ ὅλοφῶια
ἴση τὰ διλέθαια, γέρων ὅλοφῶια εἶδες" np. Odys. Ṅ. 460. Sed ea significatio ab illo loco est aliena; nam ibi est senex callidus, ut h. l. sed pro διλέθαια potest accipi Odys. x. 289. ubi ὅλοφῶια δίνεια Κίρκη sunt perniciose fraudes Circes. Non absconsum foret, si h. l. interpretaremur *improbis*, nam et verba et res patiuntur. Ern.

Ver. 250. "Αἴσω τῇλ' Ἰδάκης, ἵνα μοι βίο-
τον πολὺν ἄλφοι.] Locum hunc ita reddit

Dna Dacier; "Je l'envoyerai bientôt sur
"un vaisseau loin d'Ithaque, trafiguer
"pour moi." Et in annotationibus; "Il
"faut lui donner un vaisseau, et l'envoyer
"trafiguer; car avec l'esprit qu'il a, il
"amassera de grandes richesses." At rec-
tius Spondanus; "Eumæo" inquit "mi-
"natur — se eum longe ab Ithaca ab-
"ducturum, ut eum vendat, et inde lu-
"crum ingens faciat. Ita supra ὅ. 451.

—— ὁ δὲ ὑμῖν μυρίου ἀτονούσι
"Αλφοι, ὅπη περάστητε ποδὸς ἀλλοιωθέοντος ἀνθεψάπτου:
Et infra v. 585.

"Ἐς Σικελίας πέμψαμεν, ὅπει τοι ἄξιον ἄλφοι.

Atque ita hic accipit Eustathius; Τὸ δὲ
"βίοτον πολὺν ἄλφοι," ταῦτα ἐπὶ τῷ "ἄ-
"νον μυρίου ἄλφοι" ὁ πρὸ διλέγων ἐρρέθη, διε-
πον μικρὸν Εὔμαιον.

Ver. 251. Αἴ γὰρ Τηλέμαχον] "Optat

Αὐτίκα δ' εῖσω ἵεν, μετὰ δὲ μνησῆσι κάπιζεν,
Ἄντιον Εὔρυμάχῳ τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
Τῷ παρὰ μὲν πρειῶν μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο·
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέδηκε φέργοις,

- 260 "Εδμεναι ἀγχίμολον δ' Οδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Στήτην ἐρχομένων περὶ δὲ σφέας ἥλυδ' ίαὴ
Φόρμιγγος γλαφυρῆς ἀνὰ γάρ σφις Βάλλετ' ἀείδειν
Φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἐλῶν προσέειπε συβάτην·
Εῦμαι, ή μάλα δὴ τάδε δῶματα κάλ' Οδυσῆος,
265 Ρεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐσὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ιδέσθαι.
Ἐξ ἐτέρων ἔτερος ἐσίν· ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ
Τοίχῳ καὶ Θρηγκοῖσι, Θύραι δ' εὐεργέες εἰσὶ

Statim autem introivit, et inter procos sedebat,
Ex-adverso Eurymachi; hunc enim diligebat maxime.
Ei quidem carnium partem apposuerunt *ii*, qui administrabant:
Panem vero veneranda proma apposuit ferens,

- 260 Ad-comedendum: prope autem Ulysses et nobilis subulcus
Steterunt venientes: circum autem ipsos venit sonus
Citharae cavæ; illis enim incipiebat canere
Phemius: at ille manu prehensum allocutus est subulcum;
“Eumæe, certe omnino utique ἡ αὲδε pulchræ Ulyssis;
265 “Facile autem sunt dignoscendæ etiam inter multas visu.
“Ex aliis aliæ sunt: ornata est autem ei aula
“Muro et septis; januæ vero fabrefactæ sunt

257 [Αντίος] F. 262 ἀνὰ δὲ σφισι] F. A. L. 267 ιὐεργίεις] F. A. L. quod
prætulerim, quia descriptio ædium et aulæ magis ad munitionis firmita-
tem refertur, quam ad ornatum: nam ιὐεργίεις Θύραι sunt elaboratae, or-

"Telemacho mortem subitaneam; vel ut
"a Procis propediem occidatur." Ut rec-
te Barnesius. Vide supra ad σ. 409.

Ver. 252. μεγάροις;] Al. μεγάρη.

Ver. 254. αὐτόθι;] Al. αὐτῷ.

Ver. 262. ἀνὰ γάρ σφις βάλλετ' ἀείδειν]
Vide supra ad α. 155. Al. ἀνὰ δὲ σφισι.

Ver. 266. Εξ ἐτέρων ἔτερος ἐστίν.] Διὰ τέ-
των βέλεται δηλῶν, ὡς ἡ μονοστήγων τῶν βα-
σιλείων ὄντων, ἀλλὰ πολυστήγων. Schol.

Σχεδὸν γάρ οὐκέτε — δῆδιν μάτην ὁ ποιητὴς
ἔπος [Ομηρος] λέγειν ἀλλὰ καὶ στολὴν, καὶ
οἰκησιν, καὶ διαιταν πρὸς τὸ τῶν ἀνθρώπων
ἡδονα πολλάκις ἀπεικάζειν. — Μενίλαος δὲ
πολλῆ ἀβροσύνη δῆλος δρᾶται, [vide supra
ad δ. 45.] τῇ Τανταλιδῶν οὐδὲ ματας ὡν. Οὐ
μὴν τῶν γε τῇ Οδυσσίων οἰκησιν θάρμας τέ-

τοις ὅμοιαν, ἀλλὰ ὡς ἡν ἀσφαλῆς ἀνδρὸς τε-
ποίησι, πρὸς αὐτὸν παροινασμένα. Λίγη
γὰρ ὅτες: "Εξ ἐτέρων ἔτερος ἐστίν" ιστορητας
"δὲ οἱ αὐλὴ Τοίχων etc." Dio, Orat. II.
Clark. "Ἐπήσκηται αὐλὴ, instructa, vel mu-
nitia est aula. Ern.

Ver. 267. ιὐεργίεις] Apud Dionem, loco
supra citato, ιὐεργίεις. Quo modo legit et
MS. a Tho. Bentleio collatus. Clark. Vid.
Var. Lect.

Ver. 268. ὃν ἂν τίς μη ἀνηρ ὑπεροπλίσ-
σαιτο.] "Ητοι οὐτερηφανήσιεν, η ιὐχερῶς ιπιβυ-
λίσουν. Schol.

Ver. 269. ιν αὐτῷ] Dio, Orat. XXXIII.
videtur legisse ιν αὐτῷ. "Patitur tamen,"
inquit Fredericus Morellus in annotationi-
bus ad locum Dionis, "Altica ιναλλα-

Δικλίδες· ἐκ ἄν τίς μιν ἀνήρ ὑπεροπλίσσαιτο.

Γιγνάσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαιτα τίθενται

270 "Ανδρες· ἐπεὶ κνίσση μὲν ἀνήνοδεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ
'Ηπυει, ἦν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἐταίρην.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εῦμαίσ συβῶτα·

'Ρεῖ ἔγγως· ἐπεὶ ὃδε τά τ' ἄλλα περ ἔσσο' ἀνόημαν.

'Αλλ' ἄγε δὴ Φραζώμεν· ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.

275 'Ηε σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμες εὖ ναιετάοντας,

Δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ.

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμενον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιδε·

Μηδὲ σὺ δηδύνειν, μή τίς σ' ἔκτοςδε νοήσας

"Η βάλῃ, ἦ ἐλάσση· τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα.

" Bifores; haud quisquam eam vir insultaverit.

" Cognosco autem, quod multi in ipsa convivia celebrant

270 " Viri; quoniam nidor quidem ascendit, cithara autem

" Sonat, quam utique convivio dii fecerunt sociam."

Hunc autem respondens allocutus es, Eumae subulce;

" Facile nosti; quippe neque in aliis rebus quidem es stultus.

" Sed age jam consultemus, quomodo sint hæc opera.

275 " Vel tu primus ingredere ædes habitantibus-commodas,

" Inferque te procis; ego autem relinquar hic:

" Sive vis, mane; ego vero ibo præ:

" Neque tu morare, ne quis te extra conspicatus

" Vel percutiat, vel pellat; hæc te considerare jubeo."

natæ opere, quales passim a poëtis describuntur, εὐερκεῖς autem robustæ
ad muniendam domum et firmæ. 268 ὑπεροπλίσσοντο] Εædem; male.

270 κνίση] F. φόρμιγξ] R. A. 279 βάλει — ἐλάσσει] F. A. L. non bene.

" γὰρ, dico ἐν αὐτῷ, nempe δώματι, quamvis
" πρæeat δώματα.

Ibid. δαιτα τίθενται] Al. δαιτα πένονται.

Ver. 270. μὲν ἀνήνοδεν,] Al. μὲν ἐνήνοδεν.
Minus recte. Huic enim lectioni minus
apte ex adverso respondet sequens ἐν δὲ τε.

Ver. 271. οὐδὲ δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἐταί-
ρην.] Ita supra 9'. 99.

Φόρμιγγές δ', οὐ δαιτὶ συνήροες ιστι δαλεῖη.

Et infra φ'. 450.

Μολωῆ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα
δαιτός.

"Εσίσε καὶ Ομηρος διατηρῶν τὴν ἀρχαίαν τῶν
"Ελλήνων κατάσασιν, λέγειν "Φόρμιγγές δ',
"οὐδὲ δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἐταίρην." Οὐ καὶ
τοῖς εὐωχυμένοις χρησίμους δέσις τῆς τέχνης.

" Ή δ', ὡς ἔσκε, τῷτο νενομισμένον· τρῶτον μὲν
"στοιχεῖσσος τῶν εἰς μίδην καὶ πλήρωσιν ὁρ-
μημένων ιατρὸν λαρβάνη τῆς θύεσσας καὶ τῆς
ἀκρομίας, τὴν Μεσοκήν· Εἴδ' οὖτις τὴν αὐθάδειαν
πρᾶνεν. Περιαιρέμεν γὰρ τὴν συγνότητα,
ποιεῖ πράστητα καὶ χαράν οἰλυάδειον. Athene-
næus, Lib. XIV. cap. 6. Ubi notandum,
Athenæum bic legisse, Φόρμιγγές δ', οὐ
δαιτὶ etc. Quo modo citat et Scholiastes
in Pindar. Nemeor. Od. IX. ver. 18. ετ
δ'. ut videtur, supra 99. Vide et infra
ad ver. 385. item supra ad ε'. 152.

Ver. 276. Δύσσοι] Vide ad Il. ε'. 109.

Ver. 279. "Η βάλῃ, οὐ ἐλάσση·] Τὸ δὲ, "οὐ
"βάλῃ, οὐ ἐλάσση," τετίστιν ἴγγης τύψη, δια-
φορὰν συνήθῃ δηλῶσι. Eustath. Vide ad
Il. ε'. 86.

- 280 Τὸν δὲ ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Γιγνάσκω, Φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις·
Ἄλλ' ἔρχεν προπάρεσθεν, ἐγὼ δὲ ὑπολείψομαι αὐτῷ·
Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων, όδε βολάων.
Τολμήεις μοι θυμός, ἔπει τακὰ πολλὰ πέπονθα
285 Κύμασι καὶ πολέμῳ μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Γαστέρα δὲ ὅπως ἐστὶν ἀποκρύψαι μεματῖαν,
Οὐλομένην, ἢ πολλὰ κάν' ἀνθρώποισι δίδωσι·
Τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες ἐῦζυγοι ὀπλίσσονται
Πόντον ἐπ' ἀτεγύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέροσαι.
290 “Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλας ἀγόρευον·
Αν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ ςατα κείμενος ἔσχεν
“Αργος Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ρά ποτ' αὐτὸς

- 280 Huic autem respondit deinde patiens nobilis Ulysses;
“ Cognosco, sapio; hæc jam intelligenti præcipis:
“ Sed i præ, ego autem relinquar hic:
“ Non enim omnino plagarum inscius sum, neque ictuum.
“ Patiens mihi animus, quoniam mala multa passus sum
285 “ Undis et bello; cum illis et hoc quoque fiat.
“ Ventrem autem haudquaquam licet abscondere avidum,
“ Perditum, qui multa mala hominibus dat:
“ Cujus gratia et naves bonis-transtris-instructæ armantur,
“ Pontum super infructuosum, mala inimicis ferentes.”
290 Sic hi quidem talia inter se dicebant:
Canis autem caputque et aures jacens erexit
Argus Ulyssis malorum-patientis, quem scilicet quondam ipse
- 281 φρονέοντι] Edd. vett. 288 ὥπλιζονται] Edd. vid. not. 296 ἀποκρέμειν
‘Οδυσσῆος] Vid. not. 299 κοπρήσσοντες] A. 2. 5. Si esset κοπρίσσοντες,

Ver. 281. τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.] Ita restituit Barnesius ex Eustathii commentario, et ex Odyss. w. 156. et g. 193. ubi Vulgati hoc modo legunt. Cumque Barnesius facit ex MS. a Tho. Bentleio collatus. Vulg. hic, τά γε δὴ φρονέοντι κελεύεις. Quod propter præcedentem φρονέω minus placet. Porro apud Eustathium legitur τάδε δῆ.

Ver. 283. Οὐ γάρ τι πληγίων ἀδαήμων,] Vide ad II. v. 344. et s. 11.

Ver. 284. Τολμήεις μοι θυμός, ἵτει κακὰ πολλὰ πίπονθα] Δοκεῖ δὲ καὶ ἡ ἐμπιψία ἡ τοιούτη παντοτα, ἀνδρία τις εἶναι. Aristot. Ethic. Nicom. Lib. III. cap. 11.

Ver. 285. μετὰ καὶ] Al. μετὰ δὲ.
Ver. 286. Γασίρα δὲ ὅπως ἴσιν ἀποκρύψαι] ‘Ομάδες λέγοντος, “ Γασίρα δὲ ὅπως ἴσιν “ἀποπλῆσαι μεματῖαν, Οὐλομένην etc.” Εὐριπίδης ποιεῖ.

“ Νικᾶ δὲ χρεία μὲν κακῶς τὸ θλυμέιν
“ Γασίρη, ἀφ τούτου δὲ τάπτα γίνεται κακά.”
Clemens Alexandrin. Strom. VI.

Ubi notandum pro ἀποκρύψαι, citasse Clemensem, ἀποπλῆσαι.. Ita supra n. 216.

Οὐ γάρ τι συγκεῆ ἐπὶ γαστρί κύπειον ἄλλο
“Επλέτο, ἢ τὸ ἐκλίνων οὐ μητασθαν ἀνάγκη.

Porro haud dissimiliter Seneca; “ Cum

- Θρέψε μὲν, όδ' ἀπόνητο· πάρος δ' εἰς "Ιλιον ἤρην
"Ωιχετο· τὸν δὲ πάροιδεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
295 Αἴγας ἐπ' ἀγροτέρας, ἥδε πρόκας, ἥδε λαγωές.
Δὴ τότε κεῖται ἀπόδεσος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἢ οἱ προπάροιδε θυράων,
Ημίονων τε, βωῶν τε, ἄλις κέχυται· ὅφελόν τοι
Δυνατεῖς· Οδυσσῆος τέμενος μέγα κοπεύσοντες.
300 "Ενθα κύνων κεῖται· "Αργος, ἐνίπλειος κυνοράιστέων.
Δὴ τότε γένεται, ὡς ἐνόησεν 'Οδυσσέας ἐγγὺς ἔοντα,
Οὐρῆ μέν ρύπος ἔσηνε, καὶ φάται κάββαλεν ἄμφω·
Ἄσσον δ' ὧκεται· ἐπειτα δυνήσατο οὗτος ἄνακτος
Ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ιδὼν ἀπομόρξατο δάκρυν,
305 'Ρεῖα λαθῶν Εὔμαιον· ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ·

Nutrit quidem, non vero eo fruitus est; prius nempe in Ilium sacram
Ivit: hunc autem antea ducere-solebant juvenes viri

295 Capras in sylvestres, et cervos, et lepores.

Tunc demum jacebat neglectus, absente domino,

In multo stercore, quod ei ante fores

Mulorumque, boumque, abunde fusum erat; donec auferrent

Servi Ulyssis prædium magnum stercoraturi:

300 Illic canis jacebat Argus, plenus rincinorum.

Tunc demum, ut agnovit Ulyssem prope existentem,

Cauda quidem iste adulatus est, et aures dejecit ambas:

Prope autem non amplius tum potuit suum dominum

Venire: at ille seorsum conspicatus abstersit lachrymam,

305 Facile latens Eumæum; statim autem interrogabat sermone;

non improbandum esset, et hoc forte dare voluere, si e libris scriptis est.

vid. not. 300 κυνοράιστέων] Edd. male. vid. not. 302 κάμβαλεν] F. A.

L. 303 ὃκεται] R. ut 321. 305 μύθον] R. quod et ipsum rectum.

"ventre humano tibi negotium est: nec
rationem patitur, nec aequitate mitigata
tur, nec ulla prece flectitur populus esu-
riens." *De Brevitate Vitæ*, §. 18. Ubi
hunc Homeri locum citat Lipsius.

Ver. 288. ὄπλισσονται] MS. a. Tho.
Bentleio collatus legit ὄπλιζονται. Quæ et
potior videtur lectio. Clark. Immo ὄπλι-
ζονται est vera lectio, quæ in omnibus edd.
vett. nostris reperitur. ὄπλισσονται est ex
operarum errore temere propagato. Ern.

Ver. 292. ὃν πά] Quem scilicet.

Ver. 293. Θρέψε μήν, όδ' ἀπόνητο] Vide
infra ad ver. 315.

Ver. 296. ἀποιχομένοιο ἄνακτος,] Al.
ἀποιχομένοις 'Οδυσσῆος. Clark. Melius est,
quod in textu editur. Domini absentia
contemptum reddiderat canem. Similiter
ἄνακτα dominum canis habemus apud
Callimach. H. in L. Pall. Ern.

Ver. 299. κοπεῦσσονται] Apud Etymolog.
Magn. notante Barnesio, κοπεῖσσονται.
Quod ex analogia antepenultimam cor-
ripere debet. Vide ad II. a'. 140. Clark.
Locum hunc, ut editur citat Hesychius
in κόπρος. Κοπεῦσσαι pro κοπεῖσσαι sterco-
rare agros, dici notat Eustath. Cæterum
κοπεῖσσαι hoc sensu est usitatius. Ern.

- Εὔμαι', ή μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ,
 Καλὸς μὲν δέμας ἔσιν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἴδα,
 Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδει τῷδε,
 "Η αὕτως, οἵοι τε τρυπεζῆται κύνες ἀνδρῶν
 310 Γίγνονται, ἀγλαῖης δ' ἔνεκεν κομέσσοιν ἄνακτες.
 Τὸν δ' ἀπάμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα.
 Καὶ λίγην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῇλε θανόντος.
 Εἰ τοῖοσδ' εἴη ἡμὲν δέμας, ηδὲ καὶ ἔργα,
 Οἵον μιν Τροίηνδε κιών κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
 315 Αἴψα κε θηήσαιο, ιδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν.
 Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης

"Eumæe, certe omnino miraculum, canis hic jacet in simo;
 "Pulcher quidem corpore est, at hoc non certo novi,
 "An utique et velox fuerit ad-currendum, cum forma hac,
 "An nullius-prestii, quales scilicet mensales canes virorum
 510 "Sunt; deliciarum vero gratia nutririunt domini."
 Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
 "Et sane viri canis hic est procul mortui.
 "Si talis esset nunc et corpore, atque etiam operibus,
 "Qualem ipsum ad Trojam profectus reliquit Ulysses,
 515 "Statim admirareris, conspicatus velocitatem et robur:
 "Nequaquam enim effugiebat densæ in profunditatibus sylvæ

310 γίγνονται] R. pariter recte.

Ver. 500. ἐνίπλειος κυνοραισίων.] Κυνοραισται ὑε — οἱ τὸς κύνας φίλοιντις ἵξει κατὰ δάλισσον καὶ παραγωγὴν τὸ φίλην γίνεται ἀφ' ἧς καὶ θυμοραισίης, ἀναλόγως τῷ κυνοραιστής. Λέγονται δὲ ὅτι καὶ κρότωνες παῖδες τοῖς ὑστεροῖς. Eustath. Cæterum Vulgati hic habent κυνοραιστίων Barnesius autem edidit κυνοραιστίουν.

Ver. 502. β] Ut solent canes.

Ver. 504. αὐτὰρ ὁ νίσφιν ιδὼν ἀπομέρξατο δάλκην.] Εὖ δὲ καὶ δι Ποιητὴς, δίον ἴστι τὸ παρὰ προσδοκίαν, ἰδίδαξεν. Οὐ γάρ Ὀδυσσεὺς τῷ μὲν κυνὸς θανόντος ἵξειδακησοις, τῷ δὲ γυναικὶ κλαίσσον παρακαθήμενος [infra σ'. 209. 211.] ὥδεν ἵπαθε τοιετον ἵνταῦτα μὲν γὰρ ἀφίκτο τῷ λογισμῷ τὸ πάθος ὑποχείξιον ἵχων καὶ προκατειλημένον· εἰς δὲ ἵκεινον, μὴ προσδοκήσας, ἀλλ' ἵξαίφυντος διὰ τὸ παράδεσσον ἵνετεος. Plutarch. de Animi Tranquillitate.

Ver. 505. μύθῳ] Al. μῦθον.

Ver. 508. Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἵπαι τοῖοις τῷδε τῷδε,] Sic infra ver. 454.

— Οὐκ ἄγα τοι γ' ἵπαι μέδε καὶ φέρεις θοσαν.

Ver. 513. Εἰ τοῖοσδ' εἴη] Cum talis inquit Spondanus "jam esset tunc canis "iste, cur antea dixit Poëta Ulyssem eo "non fuisse usum? quod ego ad infinitatem canis puto referendum: ait "enim [supra ver. 293.] Θεῖψ μὲν, οὐδὲ "ἀπόντο." Atqui non indicat istud "οὐδὲ "ἀπόντο." Ulyssem cane nunquam omnino fuisse usum, sed parum fruitum; quippe qui, simul primum ut canis corporis istam speciem cursusque velocitatem attigisset, ad bellum Trojanum digressus est. Ita supra π'. 120.

Μένον ἦμ' ἐν μυγάδοισι τεκνὸν λίτεν, οὐδὲ ἀπόντο.

Ver. 517. Κυνόδαλον.] Κυνίδαλον μὲν τὸ θαλάσσιον θηγίον, τὸ κῆπος· νῦν δὲ θηγίον ὑπὸ κυνῶν ἀλισκόμενον. Schol.

Κνάδαλον, ὅ, ττι ἴδοιτο· καὶ ἵχνεσι γὰρ περιήδη·
Νῦν δὲ ἔχεται πακότητι ἄναξ δέ οἱ ἀλλοδι πάτρης
"Ωλετο· τὸν δὲ γυναικες ἀκηδέες κομέσσοι.

320 Δμῶες δ', εὗτ' ἀν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐδέλεσσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
"Ημισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
'Ανέρος, εὗτ' ἀν μιν κατὰ δέλιον ἥμαρ ἐλησιν.
"Ως εἰπὼν, εἰςῆλθε δόμος εῦ ναιετάοντας·

325 Βῆ δὲ ἴδυς μεγάροι μετὰ μνησῆρας ἀγαυάς.
"Ἄργον δὲ αὖ κατὰ μοῖρ' ἐλαβεν μέλανος θανάτοιο
Αὐτίκ' ἴδοντ' Ὁδυσῆα εεικοσῷ ἐνιαυτῷ.

"Fera, quamcunque vidisset; et vestigiis enim perquam-sciebat:
"Nunc autem tenetur malo: dominus nempe ejus seorsum a patria
"Periit; hunc vero mulieres negligentes non curant.

320 "Servī nēmpe, quando non amplius imperant domini,
"Non diutius postea volunt justa operari:
"Dimidium enim virtutis aufert late-sonans Jupiter
"Viro, quando ipsum servilis dies corripuerit."
Sic locutus, intravit aedes habitantibus-commodas:

325 Igitur autem recta per-domum ad procos illustres.
Argum vero deinde fatum occupavit atrae mortis
Statim ut-viderat Ulyssem vigesimo anno.

326 μοῖρα λάβεν] R.

Ibid. ὅ, ττι ἴδοιτο] Τὸ δὲ "ὅ, ττι ἴδοιτο" κροίτον φασὶ γράφειν "δίοιτο," ίνα λέγῃ ὡς ἐκ ἐξφρεγμού αὐτὸν θηρίον, ὅπερ ἀν δίοιτο, τατέστι διάκονος — Τὸ γάρ τον "ἴδοιτο" περιμερῆ κυνὸς τὴν ἰχνευτικήν (φασιν) αἰσθησιν, Eustath. Atque ista ratione aptius cohæredit sequens, καὶ ἵχνεσι γάρ περιήδη.

Ver. 320. εὗτ' ἀν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,] Sic apud Terentium:

— foras simul omnes proruunt se,
Abeunt lavatum, perstrepunt; ita ut sit, domini
ni ubi absunt.

Eunuch. Act. III. Scen. V. ver. 51.

Ver. 322. "Ημισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται"] Οὐ γάρ ὑγίεις ἀδὲν ψυχῆς δέλης· & δεῖ γάρ ἀδὲν ὑγίεις πιστεύειν αὐτοῖς τὸν νῦν κεκτημένον. Οἱ δὲ σοφώτατος τῶν ποιητῶν φησιν.

"Ημισυ γάρ τε νόος ἀπαμείρεται εὐρύοπα "Ζεὺς Ἀνδρῶν, οὐδὲν δὲ κατὰ δέλιον ἥμαρ "ἐλησι." Eustath. Lib. VI. cap. 18.

Ubi notandum quod jam legimus "Ημισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται, legisse Athene-

υτη, "Ημισυ γάρ τε νόος ἀπαμείρεται" quo modo citat et *Plato de Legibus*, Lib. VI.

Οὔτοτε δυλεῖη κεφαλὴ εὐθῦτα πέρικεν,

'Αλλ' αὖ σοκοίν.

Theogn. Gnom. ver. 555.

Clark. Etiam *Etym. Magn.* in ἀπαμείρεται habet lectionem *Platonis*: sed vulgatam tamen idem in ἀποαίνυται unde patet Codices variasse. Forte et hoc respexit Hesych. in ἀπαμείρεται. Ern.

Ibid. ἀρετῆς] Τῆς ἐκεστίς πρὸς τὰ ἐργα δομῆς. Schol.

Ver. 323. 'Ανέρος, εὗτ' ἀν μιν] Apud Atheneum et Platonem, locis supra citatis, 'Ανδρῶν, οὐδὲν δὲ.

Ver. 326. "Ἄργον δὲ αὖ κατὰ μοῖρ' ἐλαβεν] Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ ὡς τέθνηκεν ἐτο ταχὺ ὁ Ἄργος οὐφ' ἱδονῆς τῆς ἐπὶ τῷ ἀναγνωρισμῷ. Eustath.

Ibid. ἐλαβεν μέλανος] Eustath. ἐλαβεν rectius, ut mox v. 331. ιφίζεσθε. Ern.

- Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἵδε Τηλέμαχος θεοειδῆς
 Ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβάτην· ὥκα δ' ἔπειτα
 330 Νεῦσ' ἐπὶ οἱ καλέσας· ὁ δὲ, παπτήνας ἔλε δίφρον
 Κείμενον, ἐνθάδε δαιτρὸς ἐφίζεσκεν, κρέα πολλὰ
 Δαιόμενος μητῆρος, δόμον κάτα δαινυμένοισι·
 Τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
 Ἀντίον· ἐνδα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
 335 Μοῖραν ἐλὰν ἐτίθει, κανέν τ' ἐκ σῖτον ἀείσας.
 Ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δάματ' Ὁδυσσεὺς,
 Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος, ἡδὲ γέροντι,
 Σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἔσο·
 Ἡζε δ' ἐπὶ μελίνῃ ὃδε ἔντοςθε θυράων,

- Longe autem primus vidit Telemachus deo.par
 Venientem per domum subulcum; celeriterque deinde
 530 Innuit ad se vocans: ille autem ubi-circumspexit, cepit sedem
 Jacentem, ubi coquus insidere-solebat, carnes multas
 Dividens procis, in domo convivantibus:
 Hanc depositus ferens ad Telemachi mensam
 Ex-adverso; ibi utique ipse sedit: ei autem deinde praeceps
 335 Partem sumptam apposuit, ex canistroque panem sublatum.
 Prope autem post illum ingressum-ibat ædes Ulysses,
 Mendico misero similis, et seni,
 Baculo innitens; turpia autem circum corpus vestimenta indutus erat:
 Sedebat autem super fraxineum limen intra fores,

531 ἕνθα δέ] Edd. 538 εἴματ' ἔστο] Ut supra 203. edd. omnes. 545 Ἄρτον
 δ' ἔλαν] R.

Ver. 527. ἕδοντ' Ὁδυσῆνας ἐπικοστῷ ἴνιαντῷ.]
 Ζῆ δὲ τῶν Λακωνικῶν κυνῶν ὁ μὲν ἄρρεν ἐτη
 δίκα· ἡ δὲ Θήλεια περὶ ἑτη δᾶδεσκα. Τῶν δὲ
 ἄλλων κυνῶν αἱ πλεῖσται περὶ ἑτη τετταρα
 καὶ δεκα, ἡ πεντεκαὶ δεκα. ἔνιαι δὲ καὶ εἴκοσι.
 Διὸ καὶ Ὡμηρόν τινες οἴνοις ὁρδῶν ποιῆσαι
 τῷ εἰκοστῷ ἔτει ἀποδιάνοτα τὸν κύναντο Ὅδυσ
 σίως. Aristot. de Hist. Animal. Lib. VI.
 cap. 20. Apud Ἑλιανοῦ autem Canes
 ultra annos quatuordecim vivere negan
 tur. Κυνὶ βίος φασὶ μήνιστος τέτταρα καὶ
 δίκα τὰ ἑτη. Ἄργος δὲ ὁ Ὅδυσσιος, καὶ ἡ
 περὶ αὐτὸν ιστορία τοικεν παιδίᾳ Ὡμηρὸς εἴναι.
 De Animal. Lib. IV. cap. 40.

Ver. 531. ἕνθαδέ] Ita edidit Barnesius.
 Recte, ut opinor. Vulg. ἕνθα δέ. Cæte
 rum infra ver. 534. rectius videtur ἕνθα
 δέ. Quanquam et ibi edidit Barnesius,

legendumque omnino contendit, ἐνθάδ. Clark. Si ἕνθα δ' ἄρ' referri posset, ad ἕνθα
 δ' v. 530. stare utique posset ac deberet.
 Et sibi apud Homerum fere respondet
 ἕνθα δὲ et ἕνθα δ' ἄρα. Ern.

Ver. 534. ἕνθα δ' ἄρ'] Al. ἕνθα περ.
 Ibid. ἐφίζετο] Al. ἐφίζετο.
 Ver. 535. ἐπίθιμοι] Scholiastes legit περ
 τίθιμοι.

Ver. 536. ἐδύσετο] Al. ἐδύσατο, et ἐδύσ
 σετο.

Ver. 539. ἕπει μελίνῃ ὃδον] Ἀφειλίας δὲ
 ἡρωικῆς ὁ ἐπ μελίας ὃδος, καὶ ὁ κυναρισσίους
 σταθμός· τὰ δὲ γε τῷ Μενελάῳ, [supra δ.
 46.] διὰ τὴν Ἐλένην, ὅσει Φρυγίας τρυφῆς.
 Eustath. Vide supra ad ver. 266.

Ver. 545. Ἄρτον τ' ἔλαν ἔλαν] Ita ex Ve
 terum Exemplarium nonnullis et ex utra

- 340 Κλινάμενος σαδμῷ κυπαρισσίνῳ, ὃν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπισαμένως, καὶ ἐπὶ σάδμην ἴδυνε.
Τηλέμαχος δὲ ἐπὶ οἱ καλέσας προσέειπε συβάτην,
"Ἄρτον τὸ ἔλαν περικαλλέος ἐκ κανέοιο,
Καὶ κρέα, ὡς οἱ χεῖρες ἔχανδανον ἀμφιβαλόντι."
345 Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων· αὐτὸν τε κέλευε
Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνησῆγας.
Αἰδὼς δὲ ἐκ ἀγαθὴν κεχρημένῳ ἀνδρὶ προϊκῆῃ.
"Ως φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκεστεν,
Αγχῆ δὲ ισάμενος ἔπει πτερόεντα προειδύδα·"
350 Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καὶ σε κελεύει
Αἰτίζειν, μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνησῆγας."

- 340 Acclinatus posti cyparissino, quem quondam faber
Poliverat scite, et ad perpendiculum exegerat.
Telemachus vero ad se vocatum allocutus est subulcum,
Panemque totum ubi-sumisset per pulchro ex canistro,
Et carnes, quantum ei manus capiebant comprehendenti;
345 "Da hospiti hæc ferens, ipsumque jube
"Mendicare penitus omnes adeuntem procos:
"Pudor autem non est bonus indigenti viro mendico."
Sic dixit: ivit autem subulcus, postquam sermonem audivieset,
Et prope stans verbis alatis allocutus est;
350 "Telemachus tibi, hospes, dat hæc, et te jubet
"Mendicare, penitus omnes adeuntem procos:

344 Καὶ κρέας] R. quod prætulerim: intelligendum frustum magnum carnis: et ita cavetur hiatus. 347 παρεῖναι] F. A. L. vid. not.

que Eustathii Editione restituit Barnesius; ut vocula scilicet "τι" ad sequentem "Καὶ κρέα" referatur. Atque hoc modo legit M.S. a Tho. Bentleio collatus. Henricus Stephanus autem edidit "Ἄρτον δὲ ἔλαν ἔλαν" itaque videtur accepisse, ac si hæc voces Telemachi orationem inchoarent: Quod, ut recte annotavit Barnesius, ferrimino nequit.

Ver. 344. Καὶ κρέας,] Al. Καὶ κρέας.
Ibid. ἀμφιβαλόντι.] Al. ἀμφιβαλόντε.
Ver. 347. Αἰδὼς δὲ ἐκ ἀγαθὴν κεχρημένῳ ἀνδρὶ προϊκῆῃ. Sic infra ver. 578.

— κακὸς δὲ αἴδοιος ἀλέτης.

Similiter apud Livium; "Pessimus qui-
"dem pudor est — paupertatis." Lib.
XXXIV. §. 4. Τί γν, Ομήρῳ εἰ πιστεύεις

καλῶς λέγειν, λέγοντι δέ, "Αἰδὼς δὲ ἐκ ἀγα-
θὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι;" "Ἐγωγ, ίφη. "Εἰσιν ἄρα, ὡς ἔσουσιν, αἰδὼς ἐκ ἀγαθὸς,
καὶ ἀγαθός. Plato in Charmide.

Αἰδὼς δὲ ἐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἀνδρα ποιεῖσι.
Αἰδὼς, δὲ τὸ ἀνδρας μήτρα σίνεται τὸ δὲ ὄντος.
Hesiod. Εξ. καὶ Ήμερ. I. 315.

Vide ad Il. a'. 45.

Ibid. et ver. 352. προϊκῆῃ.] Μεταίγγ,
παρὰ τὸ ικετεύειν καὶ προσατείν. Schol. Por-
ro Plato, loco jam supra citato, pro προ-
ϊκῆῃ, hic legit παρεῖναι. Quo modo et in
pluribus Codicibus scriptum reperit Tho.
Bentleius. Verisimilior tamen ideo vi-
detur vulgata Lectio, quia, ubi repeti-
tur hæc Telemachi oratio infra ver. 352.

Αἰδῶ δ' ἐκ ἀγαθήν Φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προίκτῃ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-

Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὅλειον εἶναι, [σένς·

355 Καὶ οἱ πάντα γένοιδ', ὅσσα φρεσὶν ἥσι μενοινᾶ.

"Η ρά, καὶ ἀμφοτέρησιν ἐδέξατο, καὶ κατέδηκεν
Αὔδι, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίνης ἐπὶ πῆρης.

"Ησθιε δ', ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔσιδεν,
Εὖδ' ὅδ' ἐδειπνήκει, ὁ δ' ἐπαύσατο θεῖος ἀοιδός.

360 Μνησῆρες δ' ὄμάδησαν ἀνὰ μέγαρ· αὐτὰρ Ἀθήνη,
"Αγχι παρισαμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα

"Ωτρυν', ὡς ἂν πύργα κατὰ μνησῆρας ἀγείροι,
Γνοΐη θ', οἵ τινες εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵ τ' ἀδέμισοι.

'Αλλ' ὃδ' ὡς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.

" Pudorem autem non bonum dicit esse viro mendico."

Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;

" Jupiter rex, fac Telemachum mihi inter viros beatum esse ;

555 " Et ei omnia fiant, quæcumque mente sua agitat."

Dixit, et ambabus accepit, et depositus

Ibidem, pedes ante, turpi super pera.

Comedebat autem, quamdiu cantor in ædibus canebat ;

Quando ille cœnaverat, tum cessavit divinus cantor.

360 Proci vero tumultuati sunt per ædes: at Minerva,

Prope astans, Laertiadēm Ulyssem

Concitatuit, ut panes a procis colligeret,

Cognosceretque, quinam essent justi, quique injusti :

Sed neque sic quenquam exemptura erat malo.

552 Αἰδὸς] R. e v. 547. vitiosa scriptura. 559 Εὖδ' ὃδι δειπνήκει] F. A. L.
non placet.

iterum legitur προίκτη, nec mutandi ullus
est locus;

Αἰδῶ δ' ἐκ ἀγαθήν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προίκτῃ.

Clark. Cum παρεῖναι sit in edd. F. A. L. et προίκτη durum sit, quod jam satis res expressa est τῷ κειχερημένῳ, id h. l. prætulerim. Προίκτη huc translatum est ex versu 552. quod ibi est ἐκ ἀγαθὴν ἔμμεναι ἀνδρὶ προίκτῃ, id h. l. est ἐκ ἀγαθὴν παρεῖ-

ναι ἀνδρὶ κειχερημένῳ. Ern.

Ver. 558. ὡς ὅτι] Μίχησις 8. Schol. Τὸ
δὲ " ὡς ὅτι ἀοιδὸς ἄνδει" ἄντι τοῦ, ἦν ὅτι.
Eustath. Cæterum MS. a Tho. Benileio

collatus habet ἦν. Clark. Quæ si vera est lectio, firmatur Clarkii sententia, ἦν interdum pronunciandum ὡσα, et fuit fortasse ἦν τὸ ἀ. ὡς ὅτι pro ἦν durum est. Ern.

Ver. 559. ἐπαύσατο] Al. ἐπαύσετο.

Ver. 360. Μνησῆρες δ' ὄμάδησαν ἀνὰ μί-

γαρ'] Virgil.

Fit strepitus tectis. —————

AEn. I. 729.

Porro Eustathius haec cum versu præcedenti connectit: Ως δὲ ὁ θεῖος ἀοιδὸς ἐπαύ-

- 365 Βῆ δ' ἵμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἔκαπον,
 Πάντοσε χεῖρ' ὄρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
 Οἱ δὲ ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
 'Αλλήλες τ' ἔροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
- 370 Κέκλυτέ μεν, μηνῆρες ἀγαλμειῆς βασιλείης,
 Τέδε περὶ ζείνε· ἥ γάρ μιν πρόσθεν ὅπωπα.
 'Ητοι μέν οἱ δεῦρο συβάτης ἡγεμόνευεν·
 Αὐτὸν δὲ οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.
 'Ως ἔφατ· 'Αντίνοος δὲ ἐπεσιν νείκεσσε συβάτην·
- 375 Ω̄ ἐρίγνωτε συβάτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
 'Ηγαγες; ἥ οὐχ ἄλις ἦμιν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
 Πτωχοὶ ἀνιηροὶ, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;

- 365 Perrexit autem *is* ire petiturus dextrorum a viro quoque,
 Undique manum porrigena, tanquam si mendicus olim fuisse.
 Hi vero miserae dabant, et admirabantur ipsum;
 Aliique alios interrogabant, quisnam esset, et unde venisset.
 Inter hos autem et locutus est Melanthius, custos caprarum;
- 370 "Audite me, proci inulytæ reginæ,
 "De hoc hospite; profecto enim antea ipsum vidi.
 "Profecto quidem ei huc subulcus dux-erat:
 "Ipsum autem non aperte scio, unde se genere profiteatur esse."
 Sic dixit: Antinous autem verbis objurgavit subulcum;
- 375 "O notissime subulce, cur vero tu hunc in-urbem
 "Duxisti? an non satis nobis errores sunt et alii
 "Mendici molesti, conviviorum contaminatores?

371 πρόσθεν μιν] F.

ἢ συνθῆς βροντὴ ὄμαδος. Sed, ut opinor, minus recte; quia iisdem verbis novam periodum saepius alibi inchoat Poëta: Vide supra ad α'. 365. γ'. 768. et infra ad σ'. 398.

Ibid. αὐτὰρ Ἀθηνᾶ,] Ισίον δὲ ὡς καὶ τοῦ Ἀθηνᾶς ἡ τὸν Ὁδυσσεῖα ὀτρύνασσα ἱωατῆν, ἥ πας ἀντῆς εἰς φρόντος· ἥ, σοκασαμένη καὶ ἐν τοῖς ἀρτι τῷ τούτῳ ἔργε, ἐγχυροῖ τῇ πράξῃ. Eustath.

Ver. 362. πύρεν] Al. Πύρινα στιγία. Schol.

Ver. 365. ἵμεν] Al. ἵμεν.

Ibid. ἐνδέξια] Απὸ τῆς δεξερῆς μίρης. Schol. "Η ἀντὶ τῷ ἐπιδέξιῷ· ἢ πρὸς σαρῆσσαν ἐπῆκται τὸ "ώς εἴτε πτωχὸς πάλαι εἴη." Eu-

stath. Priorem veriorem esse explicacionem liquet ex aliis locis ubi hanc vocem usurpat Poëta. Vide ad Il. α'. 597. et η'. 184.

Ver. 366. ὡς εἰ] Ita Henricus Stephanus et Barnesius. Al. ὡςεί.

Ver. 374. ἐπεσιν νείκεσσε] Scr. ἐπεσι νείκεσσε. Ern.

Ver. 375. Ω̄ ἐρίγνωτε συβάτα,] Al. Ω̄ ἐρίγνωτε. Clark. Dicitur h. l. ἐρίγνωτος in partem deteriorem, ut notat Eustath. O! nimium note. Ovid. Metam. I. 198. Notus feritate Lycaon. Virgil. Eclog. III. 8. Novimus et qui te. Ern.

Ver. 376. ἥ ἔχ ἄλις] Vocabæ ἥ ἔχ

“*Ἡ ὄνοσαι, ὅτοι τοι βίοτον κατέδεσσιν ἀνακτος;*
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι; σὺ δὲ καὶ ποδιτόνδ' ἐκάλεσσας;

380 *Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·*

'Αντίο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐών ἀγορεύεις.

Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοδεν αὐτὸς ἐπελθὼν

"Ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν, οἱ δημιοεργοὶ ἔσσοιν;

Μάντιν, ἡ ἵπτηρα κακῶν, ἡ τέκτονα δέρων,

385 *Ἡ καὶ Δέσπιν ἀοιδὸν, ὁ κεν τέρπησιν ἀείδων;*

Οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτῶν ἐστιν ἀπείρονα γαῖαν.

Πτωχὸν δὲ οὐκ ἀν τις καλέοι τρύζοντά ἐστιν.

“ An parvi-pendis, quod tibi victimum comedant domini

“ Hic congregati? tu autem etiam alicunde hunc vocasti?”

380 *Hunc autem respondens allocutus es, Eumae subulce;*

“ Antinoë, non quidem bona, etiamsi eximus-sis, dicis:

“ Quis enim demum hospitem vocat aliunde ipse ubi-adierit,

“ Alium scilicet, nisi eorum aliquem, qui publici-operarii sunt?

“ Vatem, vel medicum malorum, vel fabrum lignorum,

385 *Vel etiam divinum cantorem, qui delectet canens?*

“ Hi enim vocati utique hominum in immensa terra:

“ Mendicum autem nemo vocaret attritum seipsum.

581 οὐ μὴν] R. 585 δημιόεργοι] Edd. præter R. 385 ὁ δὲν] R.

hic, uti recte notavit Barnesius, in unam syllabam coalescunt. Pronunciabatur sci-
 sit eti μῆνις. Vide ad Il. i'. 549. et i'.
 1. 533.

Ibid. ήμιν ἀλήσουνες] Τῷ δὲ “ημιν” συστέλ-
 λει μὲν τὸν ληγυσσαν, περιστῆ δὲ τὸν ἄρχε-
 σαν λόγῳ ἐγκλιτικῇ, καθά περ καὶ ἀλλαχθ
 ἐποίησε. Eustath. Vide supra ad S'. 569.
 et π'. 572.

Ver. 378. “*Ἡ ὄνοσαι, ὅτι τοι βίοτον etc.*”
 “*Ονοσαι, νῦν ἀντὶ τῷ ὀφελῆ.* Schol. Eustathius aliter: *Τὸ δὲ “Ἡ ὄνοσαι” ἀσείως ἐφη,*
*ἀντὶ τοῦ, οὐ μέμφῃ, ήμιν δηλαδὴν, οὐ τοῖς ἀλή-*ταις, οὐ μὴ βροις δέσι, μηδὲ δαπτανῷ εἴδη-*ναρμέναις τὰ τῷ σίκα τῶν σῶν δεσποτῶν, καὶ*
διὰ τόπον καὶ ἴστρον; ἀγεις τὸς ἀξιολογώτερον
καταφαγομένεις ἐκεῖνα; Καί εἰσιν ἔννοια ὄμοια
πρὸς τὸ [supra i'. 379.] “Αλλ' ὃδε οὐ σε ἐολ-
“τα ὄνοσσεσθαι κακότητος.” Ita illi. Rec-
 tius autem (ut opinor) cum Barnesio in-
 terpreteris, “*An parvi pendis;*” vel, “*An*
pro nihil ducis, domini tui bona absu-
“mi etc.” Vide supra ad i'. 379. S'. 239.
 item Iliad. δ. 539. i. 164. ω'. 459. Clark.**

Malim: *An parum tibi, non satis est?*
Ern.

Ibid. κατέδεσσιν] Al. κατέδαμεν.

Ver. 379. ποδι] Al. προτι.

Ver. 382. Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοδεν αὐτὸς ἐπελθὼν] Aristoteles de Repub. Lib. VIII. cap. 3. versum hunc (notante Barnesio) legit, aut forte memoriter citat, hoc modo:

“*Αλλ' οἶον μὲν γ' εἰσὶ καλεῖν ἐπὶ δαῖτα θαλείην.*

Vide infra ad ver. 385.

Ver. 383. ἔτσιον;] Eustath. ἔτσι. bene.
Ern.

Ver. 384. Μάντιν, ἡ ἵπτηρα κακῶν, — “*Ἡ καὶ Δέσπιν ἀοιδὸν,*” Similiter fere Empedocles apud Clementem Alexandrinum, Strom. IV.

Eis δὲ τέλος, μάντεις τε καὶ ὑμνοτέλοις καὶ ἵπται,
 καὶ πρόμοι ἀνθεύποτοις ἐπιχθονίοισι τίλονται.

Cæterum MS. a Tho. Bentleio collatus hic
 legit, Μάντιν γ', ἡ ἵπτηρα κακῶν. Al. Μάντιν,
 ἡ ἵπτηρα νόσων.

'Αλλ' αἰεὶ χαλεπὸς πέρι πάντων εἴς μνησήρων
Δμωσὶν Ὁδυσσῆος, πέρι δ' αὐτὸν ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε

390 Οὐκ ἀλέγω, εἴως μοι ἔχέφρων Πηνελόπεια
Ζώει ἐνὶ μεγάροις, καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίου ἥνδα·

Σίγα, μή μοι τῶτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·

'Αντίνοος δ' εἴωδε πακᾶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ

395 Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλας.

⁷Η ῥα, καὶ Ἀντίνουον ἔτεα πτερόεντα προσηῦδα·

'Αντίνο', ἦ μεν καλὰ, πατὴρ ᾧς, κῆδεαι νῖος,

" Sed semper difficilis super omnes es procos

" Servis Ulyssis, præcipue vero mihi: at ego

390 " Non euso, quamdiu mihi prudens Penelope

" Vivit in ædibus, et Telemachus deo-par."

Illum autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

" Tace, ne mihi hunc vicissim-compella multum verbis;

" Antinous autem consuevit male irritare semper

395 " Verbis asperis, incitatque etiam alios."

Dixit, et Antinoum verbis alatis allocutus est;

" Antinoë, profecto me bene curas, pater uti filium,

387 ιαυτὸν] Edd. 388. 389 περὶ] Edd.

Ver. 385. "Η καὶ θέσπιν ἀειδὸν, ὃ κεν τέρ-
πησιν] Καὶ τὴν μυσικὴν οἱ πρότερον εἰς παι-
δεῖσαν ἴταξαν, ὃς ὡς ἀναγκαῖον ὕδεν γὰρ
ἔχει τοιῶτον ὃδ' ὡς χρήσιμον, ὥσπερ τὰ
γράμματα πρὸς χερματισμὸν, καὶ πρὸς οἰκο-
νομίαν, καὶ πρὸς μάθημαν, καὶ πρὸς πολιτι-
κὰς πράξεις πολλάς· — ὃδ' αὖ καθάπτει ἡ
γυμνασικὴ, πρὸς γένειαν καὶ ἀλκήν· ὃδέπερ
γὰρ τότεν δέουμεν γιγνόμενον ἐν τῆς μυσι-
κῆς. Λείπεται τοῖναι πρὸς τὴν ἐν σχολῇ
διαγωγὴν· εἰς δόπιο καὶ φάνονται παράγοντες
αὐτὴν. "Η γὰρ σίονται διαγωγὴν ἵνα τῶν
ἰεινδέρων, ἐν ταῦτῃ τάστησοι. Διόπερ "Ομη-
ρος θῶτος ἐπισίστην" "Αλλ' οἶον μέν γ' ἐσὶ κα-
"λειν ἐπὶ δεῖπτα Σαλεῖν." Καὶ οὕτω προει-
πὼν, ἐπέργεις τινάς, "Οἱ καλένσιν ἀοιδὸν (φνοῖν)
" ὃ κεν τέρπησον ἀπαντας." Aristol. de Re-
pub. Lib. VIII. cap. 3.

Ibid. ὃ κεν τέρπησον] Al. δε ἀν τέρπη-
σιν.

Ibid. τέρπησον ἀειδῶν;] Apud Aristote-
lem, loco jam supra citato, τέρπησον ἀπα-
ντας.

Ver. 387. καλέσι] Al. καλέσαι.

Ibid. τρύζοντά ἐν αὐτόν.] Ita edidit Barnesius ex Apollonio τερεὶ Συντάξεως, lib. 2.
Recte, ut videtur. Vulgg. ιαυτόν. Vide ad Il. p. 551. Al. τρύζοντα ὃν οἶκον.

Ver. 389. Δμωσὶ] Al. Δμωσὶ δ.

Ver. 393. Σίγα, μή μοι etc.] Legitur, no-
tante Eustathio, et "Αττα, μή μοι. " Male
"tamen," inquit Barnesius, "quandoqui-
" dem Ultima τοῦ "Αττα brevis est." Sed
et qua ratione etiam extra Cæsuram pro-
duci posset, vide ad Il. a'. 51. Porro et
in uno MS. "Αττα scriptum reperit Tho.
Bentleius.

Ver. 394. 398. et 416. εἴωδε — ἄνωγα;
— ἔσκασ.] Vide ad Il. a'. 57. et 9'. 322.

Ver. 395. Μύθοισιν χαλεποῖσιν. recte. Eustath.
μύθοισι χαλεποῖσιν. recte. Ern.

Ibid. ἐποτρύνει] Eustathius videtur le-
gisse ἐποτρύνειν.

Ver. 397. 'Αντίνο', ἦ μεν καλὰ,] "Εσι καὶ
Εἰωνεία παρ' αὐτῷ, [Ομῆρω,] λόγος διὰ τὸ
ἐπαντί δηλων τὸ ιαυτόν, μετά τινος ἡθικῆς
ὑποκρίσεως· οἶον — ὅταν τις ἀλλως ἐπαινεῖ
προσποιηταί, τῇ ἀληθείᾳ ψέγων. Καὶ τοῦτο

“Ος τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαῖώ· μὴ τῷτο θεὸς τελέσειε.

- 400 Δός οἱ ἑλῶν· οὐ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε·
Μήτ’ ὅν μητέρ’ ἐμὴν ἄζευ τόγε, μήτε τιν’ ἄλλου
Δμῶν, οἱ κατὰ δώματ’ Ὁδυσσῆος θείοιο.
Ἄλλ’ ὃ τοι τοιεῖτον ἐνὶ σήμεσσι νόημα·
Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βέλεα, ηδόμεν ἄλλῳ.

- 405 Τὸν δ’ αὗτ’ Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
Τηλέμαχ’ ύψαγόρη, μένος ἀσχετε, ποῖον ἔειπες;
Εἴ οἱ τόσον ἀπαντες ὀρέξειαν μνητῆρες,
Καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροδεν οἶκος ἐρύκοι.
“Ως ἦρε ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλῶν ὑπέφρηνε τραπέζῃ

- 410 Κείμενον, ὥρ’ ἕπεχεν λιπαρὰς πόδας εἰλαπινάζων.
Οἱ δ’ ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ’ ἄρα πήρην

“ Qui hospitem jubes a domo pellere

“ Verbo violento: ne istud deus perfecerit.

- 400 “ Da ei aliquid sumptum; non tibi invideo; jubeo enim ego:
“ Neque itaque matrem meam verere hac-in-re, neque quenquam alium
“ Servorum, qui in ædibus sunt Ulyssis divini.
“ Sed non tibi tale in pectoribus cogitatum:
“ Ipse enim comedere multo mavis, quam dare alii.”
- 405 Illum autem rursus Antinous respondens allocutus est;
“ Telemache altiloque, animo indomite, quale dixisti?
“ Si ei tantum omnes præberent procī,
“ Etiam ipsum tres menses procul hinc domus detineret.”
Sic utique dixit: et scabellum prehensum ostendit subter mensam

- 410 Jacens, cui scilicet imponebat nitidos pedes epulans.
Cæteri autem omnes dabant, impleveruntque proinde peram

401 Μῆτε τι μητ.] F. non male. 405 ἀπαμείβετο φάνησίν τι] F. ut 445.

406 ἔειπας] R.

ἴσι παρ’ Ὀμήρῳ λεγόμενον ὑπὲ τηλεμάχῳ·
“Ἀντίνοος, ηδόμεν καλᾶ, πατηρ ὡς, κηδεῖαι
“μῖος.” Τῷ γὰρ ἐχθρῷ λέγει, ὅτι ὡς πατηρ
νιῦ πεφόντικας. Dionys. Halicarn. περὶ
τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 7.

Ibid. μῖος] Al. μῖσ.

Ver. 598. ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο
δίεσθαι] Sic apud Euripidem;

———— τὰμὰ δ’ ἐκ ἰωσαταί
Μίλαθρος ἀπωθεῖ, ἐδ’ ἀπόμαζεν ξένες.

Alcest. ver. 566.

Ibid. ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι] Barnesius
Versionesque vulgatae, reddunt “a domo
“exire.” Sed rectius, (ut opinor) inter-
preteris “a domo pellere;” ut infra v.
545.

Αἰδόμειαι δ’ ἀπέκυσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαῖο. —————

Ver. 401. Μήτ’ ὅν] Al. Μῆτε τι.

Ver. 408. τρεῖς μῆνας ἀπόπροδεν οἶκος
ἐρύκων.] Oīnū ἂν εστὶ τρεῖς μῆνας προέλθοι αἰ-
τήσαν. Schol.

- Σίτε καὶ πρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς,
Αὗτις ἐπ' ὅδον ἴων, προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν.
Στῆ δὲ παρ' Ἀντίονον, καὶ μην πρὸς μῆδον ἔειπεν.
- 415 Δὸς, φίλος· ω μέν μοι δοκέεις ὁ πάκισος Ἀχαιῶν
Ἐμμενεῖ, ἀλλ' ὥρισος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
Τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώιον, οὐ περ ἄλλοι,
Σίτε· ἐγὼ δ' ἂν σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔνασιν
- 420 "Ολβίος ἀφνείον, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη
Τοίω, ὅποιος ἔοι, καὶ ὅτεν πεχερημένος ἔλθοι.
Ἡσαν δὲ δημᾶς μάλα μυρίοις, ἀλλά τε πολλὰ,
Οῖσιν τ' εὖ ζώστι καὶ ἀφνείοις καλέονται.
Ἄλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, (ἢ θελε γάρ περ,)
- 425 "Ος μ' ἄμα ληισῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν

Pane et carnis: cito sane et erat Ulysses,
Rursus ad limen proiectus, gratis gustatus Achivos:
Stetit autem juxta Antinoum, et ipsum sermone allocutus est;

415 " Da, amice; haud quidem mihi videris pessimus Achivorum
" Esse, sed optimus; quoniam regi similis es.
" Ideo te oportet dare et melius, quam etiam alii,
" De-pane; ego autem te laudabo per immensam terram.
" Etenim ego aliquando domum inter homines habitabam

420 " Beatus divitem, et saepe dabam erroni
" Tali, qualiscunque esset, et cujuscunque-rei indigens venisset:
" Erant autem mihi servi valde multi, aliaque multa,
" Quibus utique bene vivunt homines, et divites vocantur:
" Sed Jupiter pessundedit Saturnius, (volunt enim aliqua-de-causa;)

425 " Qui me cum latronibus multivagis impulit

409 τραπέζην] F. A. L. 410 ἵπεχε λιπ.] Ead. sic et Eustath. recte.
413 γεύσασθαι] A. I. R.

Ver. 409. ὑπ' ἰφρνι. Al. ὑπ' ἰφρνι.

Vide ad Il. v. 344, et o'. 11. Cæterum Eustathius citat, ὡ μέν τοι δοκέεις.

Ibid. τραπέζην] MSS. duo a Tho. Bent. leio collati, τραπέζην. Clark. Non bene. Nam Σεῆνος non est τραπέζης, sed convivæ. Τραπέζη refertur ad ὑπὸ, unde nec displicet, ὑπ' ἰφρνι. Potest tamen et accipi κείμενον τραπέζη. Ern.

Ver. 410. ἵπει βασιλῆϊ ἔοικας. Τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώιον,] Θρασύλλος δὲ τῷ Κυνικῷ δραχμὴν αἰτήσαντος αὐτὸν, [Ἀντίγονον] "Αλλ' ὡς βασιλικὸν" εἶπε "τὸ δόμα." Plutarch. Apophthegm. "Regem armis, quam munificentia, vinci, flagitosum minus." Bocchus, apud Sallust. Bell. Jurgili. §. 118.

Ver. 413. πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν

Ibid. γεύσασθαι] Al. γεύσασθαι.

Ver. 415. οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ πάκισος

Αἰγυπτόνδ' ιέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὅφερ' ἀπολοίμην·
 Στῆσα δὲ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας·
 "Εὐθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἔταιέρες
 Αὐτῷ πάρε νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἐρυσθαι,
 430 Οπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὥτενια νέεσθαι·
 Οἱ δὲ ὕβρεις εἴξαντες, ἐπεσπόμενοι μένει σφῶ,
 Αἴψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρεῖς
 Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναικας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
 Αὐτές τ' ἔκτεινον· τάχα δὲ ἐς πόλιν ἴκετ' ἀυτῇ.
 435 Οἱ δὲ, βοῦς ἀΐοντες, ἄμ' ἡοῖ φαινομένηφιν,
 Ἡλδον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε, καὶ ἵππων,
 Χαλκὺ τε σεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 Φῦζαν ἐμοῖς ἐτάξοισι κακὴν Βάλεν· ωδέ τις ἔτλη
 Στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοδεν ἐση.

" In-Ægyptum ire, longum iter, ut perirem :

" Statui vero in Ægypto fluvio naves remis utrinque-agitatas :

" Tunc quidem ego hortabar dilectos socios

" Illuc apud naves manere, et naves tueri ;

450 " Speculatores autem ad speculas jussi ire :

" Hi vero insolentiae cedentes, sequentes impetum suum,

" Cito admodum Ægyptiorum virorum per pulchros agros

" Populabantur; mulieresque abducebant et infantes liberos,

" Ipsosque interficiebant: cito vero in urhem pervenit strepitus.

455 " Illi autem clamorem audientes, simul-cum aurora apparente

" Venerunt; impletus autem est totus campus peditibusque et equis,

" Ærisque fulgore: Jupiter autem gaudens fulmine

" Fugam meis sociis malam immisit; neque quisquam sustinuit

" Consistere contra; circum enim mala undique stabant.

Ver. 418. ιγὼ δὲ ἂν σε] Al. ιγὼ δὲ καὶ σε.

stath. ad ver. 448. infra. Vide supra ad §. 257. 258. item ad §. 581. et λ'. 638.

Ibid. σε κλείω] Schol. br. δοξάσω, ὑμνώ, idque sensus postulat. Nec tamen corrigendum κλείω, quod tempus in b. v. non reperitur, unde præsens usurpatum pro futuro. Ern.

Ver. 451. μένει σφῶ,] Al. μένει ᾥ. Quod et præfert Barnesius. Vide ad Il. α'. 51.

Ver. 423. οἵσιν τ' εὖ ζώσι] Quibus videlicet —. Al. οἵσιν τ' εὖ ζώσι.

Ver. 452. ἄμμα ληιστῆρος πολυπλάγκτοσιν] Vide supra ad §. 537.

Ver. 425. οἵσιν τ' εὖ ζώσι] Vide supra ad γ'. 73.

Ver. 456. πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε, καὶ ἵππων, Χαλκὺ τε σεροπῆς] Vide supra ad §. 267. et ad Il. γ'. 339.

Ver. 426. 427. Αἰγυπτόνδ' ιέναι, — Αἰγύπτῳ ποταμῷ] Αἰγυπτος μὲν ἀπλῶς ἡ χώρα, ἡ καὶ ἡ πόλις εἴη: ὁ δὲ μετὰ προσθήκεις Αἰγυπτος πόταμος, τὸν Νεῖλον δηλοῖ. Eu-

Ver. 441. ἄναγον] MS. unus a Tho. Bentleio collatus, ἄγαγον. Quo modo et Vulgati habent supra §. 272. ubi occurrit hic locus. Clark. "Agagōn verum videatur. Ἀνάγαγον de præda, quæ abducitur vi, nusquam dicitur, quod sciām, sed ἄ-

- 440 "Ενθ' ἡμέων πολλὸς μὲν ἀπέκτανον ὁξεῖς χαλκῷ,
Τὰς δ' ἄναγον ζωὸς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
Αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι
Δμήτορος Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρος ἴφι ἄνασσεν.
"Ενθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω, πήματα πάσχων.
- 445 Τὸν δ' αὐτὸν Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίνη;
Στῆθ' ὅτας ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
Μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδηαι.
"Ως τις Θαρσαλέος καὶ ἀναιδῆς ἐσσι προϊκτης.
- 450 Εξεῖνης πάντεσσι παρίσασαι οἱ δὲ διδόσι
Μαψιδίως· ἐπεὶ ὅτις ἐπίσχεσις, ὁδὸς ἐλεητὺς
Ἄλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκάστῳ.
Τὸν δ' ἄναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·

- 440 "Ibi nostrum muitos quidem interfecerunt acuto ære;
"Alios vero abduxerunt vivos sibi operaturos ex-necessitate:
"At me in Cyprum hospiti dederunt obviam-facto
"Dmetori Iasidæ, qui Cypro fortiter imperabat:
"Inde demum nunc huc venio, damna patiens."
- 445 Huic autem rursus Antinous respondit, dixitque;
"Quis deus hanc pestem adduxit, convivii molestiam?
"Sta sic in medium profectus, mea procul a mensa,
"Ne cito amaram Ægyptum, et Cyprum videoas:
"Adeo quidam audax et impudens es mendicus.
- 450 "Ordine omnibus astas: hi autem dant
"Temere; quia nulla est parsimonia, neque miseratio
"Quin de-alienis largiantur; quoniam adsunt multa cuique."
Hunc autem retrogressus allocutus est solers Ulysses;

γεν est verbum proprium de ea re: quamquam ἀνάγαν pro ἄγειν usitatum Homero, ut *Odyss.* γ'. 272. ἀνίγαγεν ὅνδε δόμονδε, sed id est uxorem domum duxit, nempe volentem. *Polybius* tamen 2. 8. ἀνῆγον ἀλισχομένος, cf. ad σ'. 88. 277. *Ern.*

Ver. 448. Μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδηαι.] Dna Dacier hunc versum reddit hoc modo; "De peur que je ne te fasse revoir cette triste terre d' Egypte, ou Cypre." Et in annotationibus; "C'est à dire," inquit, "de la peur que je ne te vende à des corsaires, qui te me-neront encore en Egypte; ou qui iront te vendre dans l'isle de Cypre." Rec-

tius autem (ut opinor) *Eustathius*; Αὐτὸς δὲ τὸ, "Μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον etc.," θυμικῶς ἴρθεν, ὥκι εὐδιανόντον μὲν ἀπλῶς ὅτους ἵστι· δηλοῖ δὲ, ὡς ἐπὶ κακῷ τῷ ξένῳ ἵσται τὸ περὶ Αἰγύπτου καὶ Κύπρου ἀφηγεῖσθαι ὡς ἴπετο ἱκεῖ, καὶ εἶδε τὰ ἱκεῖ.

Ibid. [ἴδηαι] Al. ἵκναι.

Ver. 451. ἵπει ὅτις ἐπίσχεσις, etc.] Al. ἵπει ὅτις ἵπει σχέσις. Cæterum aptissima hæc personæ Antinoi superbæ et iniquæ; qui, cum ipse bonorum Ulyssis diripiendorum reliquis procis dux et auctor sit, simul tamen ac illos pauperi nonnihil largientes videat, profusionis statim incusat,

- “Ω πόποις ἐκ ἄρα σοίγ’ ἐπὶ εἰδεῖ καὶ φρένες ἥσαν·
- 455 Οὐ σύ γ’ ἀν ἐξ οἴκων σῷ ἐπισάτη ὃδ’ ἄλα δοίης,
“Ος νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος, ζῆτι μοι ἔτλης
Σίτε ἀποπροελῶν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεσιν.
- “Ως ἕφατ· Ἀντίνοος δὲ ἔχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καὶ μιν ὑπόδρα ἴδων ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
- 460 Νῦν δὴ σ’ ἐκ ἔτι καλὰ δι’ ἐκ μεγάροιο γ’ οἵων
“Ἄψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὄνειδεα Βάζεις.
“Ως ἄρε ἕφη καὶ Θρῆνυν ἐλῶν βάλε δεξιὸν ἄμον,
Περιμότατον κατὰ νῶτον· οὐδὲ ἐσάδη, κύτε πέτρη,

- “Papæ! haud ergo tibi cum forma etiam mens erat:
- 455 “Non tu utique ex domo tuo supplici vel salem darès;
“Qui nunc alienis assidens, haud quicquam mihi sustinuisti
“De-pane sumptum dare; multa autem adsunt.”
Sic dixit: Antinous vero iratus est ex-corde magis,
Et ipsum torve intuitus verbis alatis allocutus est;
- 460 “Nunc jam te non amplius bene ex domo puto
“Retro cessurum, quando scilicet et opprobria dicis.”
Sic utique dixit; et scabello prehenso percussit dextrum humerum,
Extimum in dorsum: is autem stetit tanquam rupeς,

454 σοὶ ἵπι, sine γ’] F. 457 ἀπὸ προελῶν] F. A. L. 458 δὲ χολώσατο]
Ead. 460 ἐκέντη] R.

suæque ipsius inclementiæ æquitatis spe-
cim prætexit.

Ibid. οὐδὲ ἰλεπτὺς ἀλλοτρίων χαρίσσα-
σει, “Bona aliena largiri, liberalitas—
“vocatur.” Cato apud Sallust. Bell. Ca-
tilin. §. 55. “Quid est aliud nisi aliis
“sua eripere, aliis dare aliena?” Cic. de
Offic. Lib. II. §. 23.

Ver. 454. οὐκ ἄρα σοίγ’ ἵπι εἰδεῖ καὶ
φρένες ἥσαν] Ita supra 9. 176.

“Ος καὶ σοὶ ἔδος μὲν ἀπειρετεῖς, ἔδει κεν ἄλλως
Οὐδὲ θιός τιένεις νέον δὲ ἀποφάνως ἔσσι.

Η νόμος ἐστι, τᾶσσαν μὲν ἀμορφίαν πονηρίας εἰ-
γαι κατάκριτον εἰδὲν δ’ ὡς ἀγαθὸν ἵτανεῖται
τὸ καλόν; Ἀλλά τοι κατὰ τὸν μέγαν ἀλη-
σίας προφήτην “Ομηρον, [supra 9. 169.]
“—ἔδος της ἀκινότερος πέλει ἀνήρ, Ἀλλά
“θιός μορφὴν ἔπεισι σίφει—” Καὶ πάλιν
ἔπεισι τη λέγων, “—ἐκ ἄρα σοί γ’ ἵπι εἰδεῖ
“καὶ φρένες ἥσαν.” Lucian. Amores.

Ver. 455. Οὐ σύ γ’ ἀν ἐξ οἴκων σῷ ἵτανε-

καὶ πίνητα, ὥμας τὸν Ὁδυσσεία καλῶς ὑπο-
δεχόμενον καὶ τροφῆ καὶ κοίτη· τὸς δὲ μην-
τήριας ὑπὸ πλέτε καὶ ὑβρεως ἡ πάντα φάδιας
αὐτῷ μεταδόντας ἔδει τῶν ἀλλοτρίων. Ωσ-
τε καὶ αὐτὸς πεποίηται λέγων πρὸς Ἀντί-
νοον, ὄνειδίζω τὴν ἀνλευθέριαν. “Οὐ σύ γ’
“ἄν εἰς οἴκου etc.” Dio, Orat. VII. Cæte-
rum Gatakerus in Adversariis, cap. 45.
(notante Duporto Gnomolog. Homeric. ad
hunc locum,) legendum conjicit, εἰς οἴκους
τὴν ἵτανετην, vel εἰς οἴκου σῷ ἵτανετην. Quæ
posterior et optima videtur lectio. Ita
enim apte sibi respondent, istud εἰς οἴκους
οὖ, sequensque ἀλλοτρίοισι, ver. 456. Vul-
gatam tamen lectionem ipse Duportus
præferre videtur. Clark. Mibi τὴν melius
placet: εἰς οἴκου simpliciter sine adjecto
pronomine dicitur, etiam in latina lingua.
Ern.

Ibid. ἵτανετη] Hesych. Μεταίτη, ἀπὸ
τῆς ἵτανετης τῇ τραπέζῃ. Clark. Apol-
lon. in Lex. MS. apud Cel. Albertini ad
Hesych. ἀπαρτεῖ λεγομένοις adnumerat. Ern.

- "Εμπεδον· ὃδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο·
 465 'Αλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, πακὰ βισσοδομεύων.
 "Αψ δ' ἄρ' επ' ὃδὸν ιὼν πατ' ἄρ' ἔζετο, καὶ δ' ἄρα πήρην
 Θῆκεν ἐϋπλείν· μετὰ δὲ μνησῆρσιν ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, μνησῆρες ἀγαλλεῖτῆς βασιλείης,
 "Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ σήθεσσι κελεύει.
 470 Οὐ μὰν ὃδ' ἄχος ἐσὶ μετὰ φρεσὶν, ὃδέ τι πένθος,
 'Οππότ' ἀνὴρ περὶ οἵσι μαχειόμενος κτεάτεσσι·
 Βλήτεται, ἢ περὶ βροσὶν, ἢ ἀργεννῆς ὁῖσσιν·
 Αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἴνεκα λυγῆς,

Firmiter; neque sane ipsum commovit ictus Antinoi:

- 465 Sed tacite movit caput, mala profunde-cogitans.
 Rursus autem ad limen profectus desidebat, peramque
 Deposuit bene-plenam; inter procos vero locutus est;
 "Audite me, proci inclytæ reginæ,
 "Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
 470 "Nequaquam quidem dolor est in mente, neque omnino luctus,
 "Quando vir, pro suis pugnans possessionibus,
 "Percutitur, vel propter boves, vel candidas oves:
 "At me Antinous percussit ventrem ob malum,

467 ιτετε] Edd. omnes. recte. 471 οῖσιν] Edd. 472 ἀργενῆσ] A. 2. 5.

Ibid. οὐδὲ ἄλλα δοῖντις,] Οὐδὲ τὸ εὐτελέστατον
 ἀν δοῖντις. Eustath. Similiter Theocri-
 tūs:

Φίς μοι πάντα δύουν, τάχα δ' ὑπερέσθιον ὃδὲ ἄλλα
 δοῖντις. Idyll. XXVII. ver. 60.

Atque hinc apud Erasmus, Proverbium,
 "Ne Salem quidem dederit." Adag. Sect.
 de Avaritia. Clark. Callistratus Gram-
 maticus scribebat ὃδὲ ἄλλα, ut notat Pseu-
 do-didymus. Vid. Kust. ad Suid. in ἄλλα.
 Ern.

Ver. 457. Σίτε ἀποτροπάλων] Al. ἀπὸ^{τροπάλων}. Cæterum Dio, loco supra ad-
 ducto, hunc versum citat hoc modo:

Σίτε ἀπάξασθαι, πολλῶν κατὰ εἰκοναὶ των.

Ex α'. (ut videtur) infra 271.

Ver. 460. Νῦ, δῆ σ' ἐκ ιτι etc.] Non
 bene vertitur non amplius. ιτι in hac
 forma, ut apud latinos jam redundant se-
 ppe. Sepe sic utitur Josephus cum aliis
 prosaisticis, ut VIII. 8. 5. ἐκ ιτιλθε, non
 profectus est. Vid. notata in Obs. Misc.
 XII. p. 495. Ern.

Ver. 463. ὁ δὲ ιτάθη, ήντις πέτρη,] Vir-
 gili.

Ille, velut pelagi rupes immota, resistit.

Ἐρν. VII. 586.

Ver. 464. σφῆλεν βέλος] Eustathius σφῆ-
 λε βέλος, bene. Ern.

Ver. 466. Αψ δ' ἄρ' — πατ' ἄρ' — καὶ
 δ' ἄρα] Ter ἄρα in eodem versu repetitum
 non sine exemplo. Ern.

Ver. 466. Αψ δ' ἄρ' ιπ' ὃδὸν] Al. Αψ
 δ' οὐγ' ιπ' ὃδὸν.

Ver. 471. 472. περὶ οἵσι μαχειόμενος κτεά-
 τεσσι — ἢ περὶ βροσὶν,] "Αντιπτωτικῶ;"
 (inquit Duportus, Gnomolog. Homeric. ad
 hunc locum) "pro περὶ ἀν κτεάτων." Et
 Eustathius; Καὶνας δὲ (inquit) καὶ νῦν ἢ
 "περὶ" περιθεσις μετὰ δοτικῆς λίγεται, ἢ τῷ
 "περὶ κτημάσι," καὶ "περὶ βροσὶν." Atqui
 eandem prepositionem eodem plane in
 sensu casui dativo alibi adjungit Poëta:

———— μαχίσασθαι περὶ δωτικῶν.
 Odys. β. 245.

Νῦν δὲ περὶ πτωχῆς ἐριδάσιονετο. —————

σ. 402.

- Οὐλομένης, ἡ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
 475 Άλλ' εἴπε πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰσὶν,
 'Αντίνοον πρὸ γάρ μοι τέλος θανάτοιο κιχείη.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὔπειθεος νιός·
 "Εσθὶ ἔκηλος, ξεῖνε, καδήμενος, ἡ ἄπαιδ' ἄλλη·
 Μή σε νέοι διὰ δάρματ' ἐρύσσωσι, (οἱ ἀγορεύεις,)
 480 "Η ποδὸς, ἡ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
 "Ως ἔφασθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν·
 "Ωδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
 'Αντίνο', καὶ μὲν κάλ' ἔβαλες δύσηνον ἀλήτην,
 Οὐλόμεν', εἰ δὴ πά τις ἐπεράνιος θεός ἐσι;

- " Perditum, qui multa mala hominibus dat.
 475 " Sed sicubi pauperum dili et Erinnyses sint,
 " Antinoum ante nuptias finis mortis deprehendat."
 Hunc autem rursus Antinous allocutus est, Eupithei filius;
 " Comede tranquillus, hospes, sedens, aut abi alio;
 " Ne te juvenes per ædes trahant, (qui sic loquaris,)
 480 " Vel pede, vel et manu, lacerentque totum."
 Sic dixit: illi vero omnes vehementer indignati sunt:
 Sic autem aliquis dicebat juvenum superborum;
 " Antinoë, non quidem bene percussisti infelicem erronem;
 " Perdite; si forte quis cœlestis deus sit?

489 αἰεῖν] A. 2. 5. male.

Ubi aequa facile scribere potuisset Poëta
 περὶ δαιτῶν, et περὶ πτωχῶν, si ita dictum o-
 portuisset.

Ver. 472. Βλέπεται,] Al. Βλέπεται.

Ver. 475. Άλλ' εἴπε πτωχῶν γε θεοὶ]
 Ως ἐσι Πενία χρῆμα τῷ ὄντι ἐργὸν καὶ ἀσυ-
 λον' καὶ ἔδεις ἀδικού πεντρας ἔδειν γε ἥπτον ἢ
 τὰς τὰ κηρύκεια ἔχοντας. Dio, Orat. 7.
 haud longe ab initio.

Ibid. πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰσιν,]
 Ita supra λ. 279.

————— ὅσσα τε μητρὸς ἐρινύες ἐπιτίθεσται.

Et Iliad. φ. 412.

Οὕτω καὶ τῆς μητρὸς ἐρινύες ἐξαποτίνοις.

Ver. 478. ἄλλῃ] Al. ἄλλη.

Ver. 484. εἰ δὴ πά τις ἐπεράνιος θεός ἐσι,]
 Elegantissime hic reticetur sententiae Apo-
 podosis; "Si —; Quid deinceps fiet?"
 Ut recte Eustathius. Σημιώσω τὸ ὅτι τὸ
 "εἰ δὴ πά τις θεός ἐσι," ἐλλειπτικῶς ἔχει,
 Αἴτιοι γὰρ ἵσται τὸ τι ἦν γένεται, "ἢ" τι

ἄν "ἰρεῖς." Ήνα λέγη ὅτι, Οὐλόμενε, τί γενήσε-
 ται εἰ θεός ἐσιν ὁ ἐμπασινέμενος; Vide ad
 II. α'. 135. Clark. Non arbitror necessa-
 riū esse. Nam referri hoc potest ad
 præcedentia: non bene fecisti cum percus-
 sisti hominem. Nam illud καὶ ἄλλα etiam
 periculum, noxam significare potest. Sic
 Callimacho ἡ παλὸι ἀγῶνες, sunt perniciosa
 certamina. En.

Ver. 485. Καὶ τι θεοὶ ξείνοισι ιοικότες]
 Similiter Hesiodus;

————— ἰγγὺς γάρ ἐν ἀνθρώποισι ἔνοτες
 'Αθάνατοι λευσσοισι, ὅσοι σκολιῆσι δίκησι
 'Αλλήλους τείβεσι, θῶν ὅτιον ὃν ἀλήγοντες.

Ἐγε, καὶ Ήμερ. I. 247

Et ibid. ver. 252.

Οἴ βα φιλάσσουσι τε δίκαιος καὶ σχέτλια ἔργα,
 'Ηίσα ισσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἰλαν.

Et Ovidius:

————— summo delabor Olympo,
 Et Deus humana lustro sub imagine terras.
 Metam. Lib. I. ver. 212.

- 485 Καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι,
Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπισρωφῶσι πόληας,
Ἄνθρωπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
“Ως ἄρ’ ἔφαν μνησῆρες” ὁ δ’ ὥκ ἐμπάζετο μύθων.
Τηλέμαχος δὲ ἐν μὲν πραδίῃ μέγα πένθος ἀείξε
490 Βλημένυς· ὃδ’ ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροις,
‘Αλλ’ ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τε δὲ ὡς ἐν ἡκάσε περιφρων Πηνελόπειαι,
Βλημένης ἐν μεγάρῳ, μετ’ ἄρα δμωῆσιν ἔειπεν.
Αἴθ’ ἔτως αὐτὸν σε βάλοις κλυτότοξος Ἀπόλλων.
495 Τὴν δὲ αὖτ’ Εὐρυνόμη ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν.

- 485 “Etenim dii, hospitibus similes peregrinis,
“Omnimodos se-ferentes, versantur per urbes,
“Hominum insolentiamque et æquitatem insipientes.”
Sic utique dicebant proci: ille autem non curabat verba.
Telemachus vero in corde quidem magnum luctum fovebat
490 *Ob eum percussum; neque tamen lachrymam in humum demisit ex palpebris,*
Sed tacite movit caput, mala profunde.cogitans.
Hunc autem postquam audiverat prudens Penelope
Percussum in domo, inter ancillas proinde dixit;
“Utinam sic ipsum te percuteret inclytus.arcu Apollo.”
495 Hanc autem rursus Eurynome æconomia allocuta est;
- 494 αὖτίν τι] F. sane σε h. l. durius, cum absente Antinoo dicat hoc Penelope.

Similiter ferunt Ἑgyptii (referente Diodoro Siculo,) Deorum nonnullos πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐπιπορεύσθαι, φρυταζομένας τοῖς ἄνθρωποις ἐν ίερών ζώων μορφαῖς, ἵσι δὲ ὅτε εἰς ἄνθρωπων ιδέας, ή τιναις ἄλλων, μεταβάλλοντας· καὶ τέος μὲν μυθῶδες ὑπάρχουν, ἀλλὰ δυνατός, εἴπερ θεοὶ πρὸς ἀλλήδαια εἰσὶν οἱ σάντα γεννῶντες. Καὶ τὸν παντὴν δὲ εἰς Αἴγυπτον παραβαλόντα, καὶ μετασχόντα παρὰ τῶν ιερῶν τῶν τοιότων λόγων, Σειναῖ τε κατὰ τὴν ποίησιν τὸ προσιημένον ἀγνοόμενον. Καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν ιοικότες ἀλλοδαποῖσι, Παντοῖοι τελέθοντες; etc.” Diodor. Sicul. Lib. I. Porro vituperat hunc locum Plato; Μηδεὶς ἄρα — λεγέτω ἡμῖν τῶν παντῶν, ὡς — “— θεοὶ ξείνοισιν ιοικότες ἀλλοδαποῖσι, Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπισρωφῶσι πόληας.” *De Repub. Lib. II.*

Ver. 487. ὕβριν τε καὶ εὐνομίην] All. ὕβρις τε καὶ εὐνομίας.

Ibid. εὐνομίην] Εὐνυμποσίαν, [Ita Barnesius; Al. Εὐνεμποσίαν] καὶ δὲ ἦν εὑ νιμόμεθα καὶ διατελέμεν. Schol. ‘Ο Ποιητὴς τὸν καθ’ ἡμᾶς τόμον ὥκ οἶδε· Θεμιστας δὲ καὶ εὐνομίη λέγει ἀπὸ τῆς ημέτοπες’ “Ἄνθρωπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.” Hesychius a Barnesio citatus. Vide ad Il. v. 249.

Ibid. ἐφορῶντες.] Apud Diodorum Siculum, loco supra citato, ισορῶντες. Al. ιφέποντες.

Ver. 488. ὁ δὲ ὥκ ἐμπάζετο μύθων.] Eustathius hoc de Ulysse exponit. ‘Οδυσσεὺς δὲ, inquit, ὥκ ἐμπάζετο μύθων, οὔτε τῶν Ἀρτίνος ὄπλαδη, οὔτε δέ τις ἔλεγον οἱ λοιποὶ πάντας γὰρ μισεῖ. διὸ καὶ πάντας ἀνέλει. Statim autem deinceps adjicit; “Ισως δὲ καὶ ὁ Ἀρτίνος ὥκ ἐμπάζετο τῶν κατ’ αὐτὸν νεμεσητικῶν μύθων.

Ver. 490. οὐδὲ ἄρα] Neque, ut solent magno dolore affecti —.

Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῆσιν τέλος ἡμετέρησι γένοιτο,
Οὐκ ἀν τις τέτων γε ἐῦθρονον ἥντικοιτο.

- Τὴν δ' αὗτε προσέειπε περίφραν Πηγελόπεια·
Μαῖ, ἔχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανώνται·
500 Αντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνη κηρὶ ἔσκεν.
Ξεῖνός τις δύσηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων. (ἀχερμοσύνη γὰρ ἀνάγει·)
Ἐνδ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ', ἔδοσάν τε·
Οὗτος δὲ θρήνος πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ἄμον.
505 Ή μὲν ἀρέτης ἀγόρευε μετὰ δμωῆσι γυναιξὶν,
Ἡμένη ἐν θαλάμῳ. ὁ δὲ ἐδείπνει δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἡ δὲ ἐπί οἱ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν.
Ἐρχεο, διτὶ Εὔμαρε, κιών τὸν ξεῖνον ἀναχθεῖ·
Ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ηδὲ ἐρέωμαι,

- “Si enim votis exitus nostris fieret,
“Haud quisquam horum ad pulchro-solio-auroram perveniret.”
Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
“Nutrix, inimici quidem omnes, quoniam mala machinantur;
500 “Antinous vero maxime atræ morti similis-est.
“Hospes quidem infelix vagatur per domum,
“A-viris petens; (egestas enim jubet:)
“Ibi alii quidem omnes impleveruntque, dederuntque;
“Hic autem scabello extimum percussit dextrum humerum.”
505 Illa quidem sic loquebatur inter famulas mulieres,
Sedens in thalamo; cœnabat autem nobilis Ulysses:
Illa autem ad se vocatum allocuta est nobilem subulcum;
“Vade, nobilis Eumæe, profectus hospitem jube
“Venire, ut aliquatenus cum-ipso congregiar, et interrogem,

496 τίκος] F. A. L. 505 δμωῆσιν] A. R. 506 ιδείκνυ] R.

Ver. 494. βάλοι κλυτόταξος Ἀπόλλων.]
Vide supra ad ὁ. 409. Porro similiter
apud Virgilium, Apollo vocatur “Arcite-
“nens.” *An.* III. 75.

Ver. 496. Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῆσιν τέλος ἡμετέ-
ρησι γένοιτο.] Eustathius hic pro τίκος, τίκοι
legi annotat. Τὸ δὲ πέλος, (inquit,) γρά-
φεται καὶ τίκος ἵνα λέγῃ ἡ γραῦς ἔτως. Ω
τίκον, εἰ γὰρ ἐπ' ἀραις ἡμετέραις, ἢγεν ὑπὲ
ἡμῶν, ὁ Ἀπόλλων γένοιτο, πάντες ἀπέταλον-
το. Quod ferri non posse existimat *Hen-
ricus Stephanus*: “Nam (inquit) de hac
“quidem, ἵνα γένοιτο τέλος ἡμετέρησι γένοιτο,

“dubitare nos exempla non sinunt; at
“nescio an ipsem Eustathius alteram
“lectionem vel unius exempli auctoritate
“confirmare potuisse, εἰ γένοιτο ἵνα
“ἡμετέραις, id est ὑπὲρ ἡμῶν.” Atqui
MSS. duo a Tho. Bentleio collati τίκος
legunt. Clark. Non inspexere hic Viri
docti veteres editiones. Vid. *Var. Lect.*
In γένοιτο non Apollo, sed περάγμα intelligendum. Si res fieret nostris votis, secundum nostra vota, votorum nostrorum lege: quem sensum habere posse ista verba, non dubito. Ern.

- 510 Εἰ πε 'Οδυσσῆος ταλασίφρονος ἡὲ πέπυσαι,
"Η ἵδεν ὁφθαλμοῖσι πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
Εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοὶ,
Οἵδε μυθεῖται, θέλγοιστο κέ τοι φίλον ἥτορ.
515 Τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τοία δ' ἥματ' ἔξυξα
Ἐν κλισίῃ, (πρῶτον γὰρ ἔμ' ἴκετο νηὸς ἀποδρᾶς)
Ἀλλ' ἔπω πακότητα δίνυσσεν ἦν ἀγορεύων.
"Ως δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὃς τε θεῶν ἐξ
Ἀείδει δεδαὶς ἔπει ἰμερόεντα βροτοῖσι,
520 Τῇ δ' ἄμοτον μεμάσσιν ἀκρέμεν, ὀππότ' αείδει·
"Ως ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
Φησὶ δ' 'Οδυσσῆος ζεῦνος πατρώϊος εἶναι,
Κρήτη ναιετάων, ὅδι Μίνωος γένος ἐσίν.

- 510 " Sicubi de-Ulysse malorum-patiēte vel audiverit,
" Vel eum viderit oculis: multivago enim similis est."
Hanc autem respondens allocutus es, Eumae subulce;
" Utinam enim tibi, regina, tacerent Achivi,
" Qualia hic loquitur, mulceret tibi carum cor.
515 " Tres enim jamjam ipsum noctes habui, tres autem dies detinui
" In casa, (primum enim ad me venit, ubi a nave aufugisset;)
" Sed nondum calamitatem absolvit suam narrans.
" Sicut autem quando cantorem vir aspicit, qui ex diis
" Canit doctus carmina delectabilia mortalibus,
520 " Hunc autem insatibiliter cupiunt audire, quando canit:
" Sic me ille mulcebat assidens in ædibus.
" Dicit autem se Ulyssis hospitem paternum esse,
" In Creta habitantem, ubi Minois genus est.

512 Τὴν] A. 2. 5. 514 Σίλγαι τέ κε τοι] A. 519 βροτοῖσιν] F. male. 520
ἀείδῃ] Edd. præter R.

Ver. 500. μελαίνη κηρὶ ἔοικεν.] Ita Iliad. γ'. 454.

Vide ad II. π'. 521. et 526.

Ver. 506. ἴδείπνει] Al. ἴδείπνει.

Ver. 508. "Ερχεο, δὲ" Εὔμαιε,] Al. "Ερχεο δὲ, Εὔμαιε. Clark. Nescio unde sit haec lectio: quæ alias elegans est. Nam δὲ eleganter adhæret verbis talibus imperandi. Sed διος est epitheton Eumæo aliquoties tributum. Ern.

Ver. 509. προσπτύζομαι,] Al. προσφέγγομαι.

Ver. 513. σιωπήσειαν Ἀχαιοὶ,] " Μνησῆρες

ταῦ δὲ ὀρχηστῆς καὶ ἀσθῆτος τίτετον.

"Ενθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχων,
 525 Προπροκυλινδόμενος· σεῦται δ' Ὁδυσῆς ἀκῆσαι,
 'Αγχῆ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δῆμῳ,
 Ζωτὸς πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε.

Τὸν δὲ αὗτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 "Ερχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
 530 Οὗτοι δ' ήὲ θύρησι καθήμενοι ἐψιάσθων,
 "Η αὐτῷ κατὰ δώματ' ἐπεὶ σφίσι θυμὸς ἐψφρων.
 Αὐτῶν μὲν γὰρ πτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
 Σῖτος καὶ μέδυ ἡδύ τὰ μὲν οἰκητες ἐδεσμοί·
 Οἱ δὲ εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι, ἥματα πάντα,

"Inde jam nunc hic venit damna patiens,
 525 "Supplex pro voluntus: affirmat autem de-Ulysse se audivisse,
 "Prope Thesprotorum virorum in ubere populo,
 "Vivo: multas autem ducit res-preciosas suam ad domum."
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 "Vade, huc voca; ut coram ipse dicat.
 530 "Hi autem vel in foribus sedentes delectentur,
 "Vel illic in ædibus, quippe ipsis animus latus est.
 "Ipsorum etenim possessiones integræ jacent in domo,
 "Panis et vinum dulce; ea quidem domestici ipsorum comedunt:
 "Ipsi vero in nostram-domum divertentes, dies omnes,

530 [Ψιάσθω] Ead. quod Ionismo aptius. conf. φ'. 429. Sed compo-
 situm Odyss. τ'. 331. 370. Ιψιψιάντο aliud suadet, ut monet Eustath.
 h. l. 534 ἡμέτερον γι τολ.] R. ἡμέτερος] A. L.

"Ἐγταῦδα (inquit Barnesius) Ἀχαιοὶ λέγον-
 "ται." Ita infra ver. 596.

— πολλὰ δὲ κακὰ φεονίσουν Ἀχαιῶν.

Et σ'. 95.

— ἵνα μή μιν ἐπιφερσσαίται Ἀχαιοί.

Ver. 519. [Αἰδην] Al. [Αἰδην]

Ver. 523. [Ω] Μίνως γίνος ἴσιν.] Dna Dacier exponit, "Où le sage Minos est "né." Alii autem, notante eadem Dna Dacier, explicant; "Ubi regnant Minois "posteri." Quia scilicet Idomeneus Minois nepos jam tum Cretæ regnaret. Sed prior verior explicatio; ut liquet ex Odyss. ζ. 34. 35. ubi eadem phrasis occurrit;

— κακὰ δῆμον

Πάνταν Φαιῆκαν, ὅδι τοι γίνος ἴσι καὶ αἰτῇ.

Ver. 525. Προπροκυλινδόμενος.] "Ηγεν ἴσι-

τεύων" ἢ καὶ ἴστειτικῶς ἀπὸ τόπων εἰς τόπους κανον.

Eustath. Ver. 527. πολλὰ δὲ ἄγει κειμήλια] Intell. ὡς. Λαδίσσε se ait de Ulysse ut vivo, s. Ulyssem vivere, et multa secum pretiosas domum deportare. Ern.

Ver. 530. [Ψιάσθω] "Αγτὶ τὰ παιζότα-
 σαν, διαλεγίσθωσαν. Schol.

Ver. 533. τὰ μὲν οἰκητες] Barnesius hic pro μὲν, μὴν legi debere putat. Sed nihil opus. Vide ad Il. σ'. 51.

Ver. 534. ἡμέτερον πωλεύμενοι,] Al. ἡμέ-
 τερον γι πωλέμενοι.

Ver. 537. τὰ δὲ πολλὰ καταίνεται] Vulgati habent καταίνεται. Barnesius autem ex Editionum vetustiorum nonnullis edidit κατανέται. Recte, ut videtur. Ita enim, ut ipse annotat, in omnibus Ex-

- 535 Βῆς ἰερεύοντες, καὶ ὅις, καὶ πίονας αἴγας,
Εἰλαπινάζεσι, πίνεσι τε αἴδοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· ς γὰρ ἐπ' ἀνήρ,
Οῖος· Οδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκες ἀμῦναι.
Εἰ δέ· Οδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
540 Αἴψα κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.
“Ως φάτο· Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἐπταρεν· ἀμφὶ δὲ δῶ-
Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια. [μα
Αἴψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπειτα πτερόεντυ προσηύδα·
“Ἐρχεό μοι, τὸν ζεῖνον ἐναντίον ὁδε κάλεσσον.
545 Οὐχ' ὁράας, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἐπεσσιν;

- 555 “ Boves mactantes, et oves, et pingues capras,
“ Epulantur, bibuntque generosum vinum
“ Temere; plurima autem absumuntur: non enim adest vir,
“ Qualis Ulysses erat, qui malum a domo arceat.
“ Sin Ulysses venerit, et accesserit in patriam terram,
540 “ Statim cum suo filio injurias ultus-fuerit virorum.”
Sic dixit: Telemachus autem alte sternuit; circumque domus
Horrendum resonuit: risit vero Penelope.
Statimque deinde Eumaeum verbis alatis allocuta est;
“ Vade mihi, hospitem coram hac voca:
545 “ Nonne vides, quod mihi filius sternuit ad omnia verba?

- 536 Εἰλαπινάζεσι] F. A. 1. R. L. male. 537 κατανέται] R. sola: vitiose,
ex qua fluxit in recentiores. Ibid. ς γὰρ ἐπ' ἀνήρ] F. L. quod non sper-
nendum videtur, vid. ad ver. 460. 539 Οδυσσεὺς τε· ἔλθοι] R. 542 κα-
νάχησε] F. A. L. Ibid. γέλασσε] L.

emplaribus legitur supra *Odyss.* β'. 58. ubi occurrit hic locus: Cumque Barnesio facit et MS. a Tho. Bentleio collatus. Porro Hesychius, notante itidem Barnesio, vocem κατανέται exponit κατανέται, ἀναλίσ-
κεται. Ita *Iliad.* κ'. 251.

— μάλα γὰς νῦν ἄνεται, ἐγγύδιος δὲ οὐδέ.

Et *Odyss.* γ'. 496.

— Ηγον ὁδόν. —

Ver 538. ἀπὸν ἀπὸ οἴκες ἀμῦναι.] Vide infra ad κ'. 208.

Ver. 540. Αἴψα κε σὺν ᾧ παιδὶ] Barnesius, minime ignarus qua ratione vocula σὺν producatur, nullis tamen allatis Codicibus de suo edidit, Αἴψα κε ᾧ σὺν παιδὶ. Quod scilicet hæc lectio sit “tutior, me-“liorque.” Sed mutato nihil opus. Vide

ad II. α'. 51. Clark. Et est vulgatum mollius, quia excluditur hiatus. Ern.

Ver. 541. Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἐπταρεν.] “Οοντις γάρ ποτε ἢ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὃ πταρε-
μός· ἐπεὶ καὶ ὁ κεφαλὴ τιμίας οὐκ ἢ τὸ ποιή-
τον σύμβολον. Διὸ καὶ προσεκυνεῖτο ὃ πτα-
ρεν· καὶ τὴν αἰτίαν λέγουσιν οἱ σοφοί, ἵν οἷς
καὶ Ἀριστοτέλης. Eustath. Καὶ πταρεὺς δὲ
παρ' αὐτῷ [Ομήρῳ] σύμβολον ἀγαθὸν γίνε-
ται. Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ομήρου
ποίησεως, §. 24. Hinc apud Anthologiam,
II. §. εἰς Δυσειδεῖς.

Οὐδὲ λίγει, Ζεῦ σῶσον, Ιἰαν πταρεψ. —

Vide Aristot. Problem. Sect. 33.

Ver. 542. Σμερδαλέον κονάβησε:] Vide ad II. δ'. 455. Al. Σμερδαλέον κανάχησοι.

Ver. 545. ἐπέπταρε πᾶσιν ἐπεσσιν:] Ori-

Τῷ κε καὶ ἐκ ἀτελῆς θάνατος μητῆρσι γένοιτο
 Πᾶσι μάλ', ὅδε κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
 "Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Αἴκ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 550 Εσσω μιν χλαιῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλά.
 "Ως φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν·
 'Αγχε δ' ισάμενος ἔπεια τερεόεντα προσήνδα·
 Ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
 Μήτηρ Τηλεμάχοι· μεταλλῆσαι τί ἐ θυμὸς
 555 Αμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κῆδεά περ πεπαθυῖη.
 Εἰ δέ κέ σε γνοίη νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 "Εσσει σε χλαιῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
 Χεριζεῖς· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμουν,
 Γασέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι, ὃς κ' ἐθέλησιν.
 560 Τὸν δὲ αὗτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὁδυσσεύς.

" Ideo et non imperfecta mors procis fiat
 " Omnibus prorsus; neque quisquam mortem et fatum vitet.
 " Aliud autem tibi dicam, tu vero in mente reconde tua;
 " Si ipsum cognovero vera omnia dicentem,
 550 Induam ipsum lænaque tunicaque, vestimentis pulchris."
 Sic dixit: ivit vero subulcus, postquam sermonem audiverat:
 Propeque stans verbis alatis allocutus est;
 " Hospes pater, vocat te prudens Penelope,
 " Mater Telemachi; sciscitari aliquid ipsam animus
 555 De marito jubet, quamvis dolores passa sit.
 " Quod si te cognoverit vera omnia dicentem,
 " Induet te lænaque tunicaque, quibus tu maxime
 " Indiges; panem autem etiam petens per populum
 " Ventrem pasces: dabit vero tibi, quicunque voluerit."
 560 Illum autem rursus allocutus est multa-passus nobilis Ulysses;

547 Hic versus abest ab ed. Flor. et potest commode abesse.

gen. contra Colsum, Lib. I. (notante Bar-
 nesio,) citat ἵππαρον οἶσιν ἔπεισιν.

Ver. 547. ἀλύξοι] Al. ἀλύξαι, et ἀλύξαι.
 Ver. 548. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.]

Καὶ ταῦτ' ἴπισω καὶ γράψω ζευντέσσω.

Sophoc. Philoctet. ver. 1518.

Ver. 554. 555. μεταλλῆσαι τί ἐ θυμὸς
 — πεπαθυῖη.] "Οτι καὶ ἴνταῦθα κεῖται σχῆ-
 μα καινὸν, ητοι σολοικοφανὲς, ἐν τῷ " μεταλ-

ῆσαι τί ἐ θυμὸς κεῖται, καὶ κῆδεά περ
 " πεπαθυῖη]" τὸ μὲν γὰρ ὄρδον, ὅτι κέλεται
 αὐτὴν ἐ θυμὸς μεταλλῆσαι τι καὶ κῆδεά περ
 παθεσσαν. Eustath. De hujusmodi Syntaxi,
 vide supra ad l. 256. et ad ll. §. 141.
 Porro consulto plane hoc in loco ita
 scripsit Poëta, quum aequo facile scribere
 potuisse πεπαθυῖη.

Ver. 556. Εἰ δέ κι] Al. Ai δέ κι. Ut
 supra ver. 549.

Εὕμαι, αἰψύα κ' ἐγὰ τημερέται πάντ' ἐνέποιμι
Κέρη Ἰκαρίοι περίφρονι Πηνελόπειη·

Οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνης, ὅμην δ' ἀνεδέγμενδ' οἴχυν.
Αλλὰ μνησήσων χαλεπῶν ὑποδειδί' ὄμιλον,

- 565 Τῶν ὕβρις τε βίη τε, σιδῆρεον ἔρωνὸν ἔκει.
Καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μὲν ἔτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
Οὐτὶ κακὸν ρέξαντα Βαλὰν οὐδύνησιν ἔδωκεν,
Οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν, ὅτε τις ἄλλος.
Τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι

- 570 Μεῖναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἥλιον καταδύντα·
Καὶ τότε μὲν εἰρέσθω πόσιος πέρι νόσιμον ἥμαρ,
Ἄσσοτέρω καθίσασα παροὶ πυρὶ εἴματα γάρ τοι
Λύγρῳ ἔχων οἰσθα καὶ αὐτὸς, ἐπειὶ σε πρῶτην ἵκέτευσα.
“Ως φάτο· βῆ δὲ συφορθός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄνεσσεν.

- 575 Τὸν δὲ ὑπὲρ ἔδει βάντα προσενύδα Πηνελόπεια·

“Eumæe, statim ego vera omnia dicam

“Filiæ Icarii prudenti Penelopæ:

“Novi enim bene de illo; parem autem sustinuimus ærumnam,

“Sed procorum difficilium subtimeo cœtum;

565 “Quorum injuriaque, violentiaque, ad ferreum cœlum pervenit.

“Etenim nunc, quando me hic vir per domum euntem,

“Nihil mali cum-feceram, perecum doloribus dedit,

“Neque omnino Telemachus hoc prohibuit, neque quisquam alias.

“Ideo nunc Penelope in ædibus hortare

570 “Manere, festinantem licet, in solis occasum:

“Et tunc me interroget mariti de reditus die,

“Propius ubi-collocarit ad ignem: vestimenta enim

“Mala habeo; nosti et ipse, quoniam te primum supplex-adii.”

Sic dixit: ivit autem subuleus postquam sermonem audiverat.

575 Eum vero super limen profectum allocuta est Penelope;

558 σῖτον δὲ καὶ] R. sed Eustath. habet καὶ.

Ver. 559. ὃς καὶ Ιωνᾶς.] Al. ὃς καὶ Ζε-
λκσιν. Vide supra ad ver. 19.

Ver. 564. χαλεπῶν] Al. χαλεπόν.

Ver. 565. Τῶν ὕβρις τε βίη τε,] Vide su-
pra ad δ'. 327.

Ibid. ιχει.] Al. ηχει.

Ver. 568. τόγ' ἐπήρκεσεν,] Verte: in hoc
openi tulit. Hesych. ιπήρκεσεν, ιβοήθησε.
Ern.

Ver. 572. Ἀσσοτέρω καθίσασα παροὶ
πυρὶ] Non, ut reddunt versiones pluri-
mae, “Propius assidens apud ignem;” sed,
“Propius ubi me collocarit ad ignem.”
Ita nimurum postulare videtur tum sen-
tentia, tum vocum καθίσας, κάθισον, etc.
in Primo Aoristo significatio. Vide Iliad.
γ'. 68. ή'. 49. ί'. 484. et τ'. 280.
Ibid. γάρ τοι] Al. θὰς δέ.

- Οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὔμαιε; τί τῆτ' ἐνόσεν ἀλήτης;
 Ὡς τινά περ δέσσας ἔξαισιον; ηὲ καὶ ἄλλως
 Αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
 580 Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἀπερ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
 "Τβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
 'Αλλά σε μεῖναι ἀνωγεν ἐσ ήέλιον καταδύντα.
 Καὶ δέ σοι ὡδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὡς Βασίλεια,
 Οἶην πρὸς ξεῖνον Φάσθαι ἔπος, ηδ' ἐπακεῖται.
 585 Τὸν δ' αὗτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀτεῖται, ὃς περ ἀν εἴη.
 Οὐ γάρ πά τινες ὡδε καταδηνητῶν ἀνθρώπων
 'Ανέρες υβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόνται.

- " Non tu utique ducis, Eumæe? quid hoc in-animum-induxit erro?
 " An aliquem quodammodo veritus supra-modum? an et aliter
 " Verecundatur in domo? malus autem est verecundus mendicus."
 Hanc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
 580 " Loquitur apposite, quæ scilicet putaret etiam aliis,
 " Contumeliam vitans virorum superbiorum:
 " Sed te manere hortatur in solis occasum.
 " Etenim tibi sic ipsi multo melius, o regina,
 " Solam ad hospitem loqui verbum, et ex-eo audire."
 585 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 " Non insipiens hospes suspicatur, quicunque demum sit;
 " Non enim usquam ulli sic mortalium hominum
 " Viri superbientes injusta machinantur."

578 κακῶς] F. A. 1. L. 580 ἀπερ οἴοιτο] F. A. L.

Ver. 577. Ὡς τινά περ δέσσας ἔξαισιον;] Τὸ δὲ "ἔξαισιον" δηλοῖ μὲν τὸ ἔξω τῷ αἰσι. Ἐστὶ δὲ ἡ αἰτιατικῆς πτώσεως, ἵνα δηλοῖ, δέσσας τινὰ ἄνδρα ἔξαισιον ἡ ἐπιφρόνματικῶς ἀντὶ τῆς ἔξω τοῦ δέσσος. Τινὲς δὲ τὸ "δέσσας ἔξι-
" σιον" καὶ ἀντὶ τοῦ, μίγα φοβηθεῖς, εἴπον. Eustath. Secunda optima videtur expli-
catio: Ut supra δ. 690.

Oὐτε τινὰ μέχος ἔξαισιον. —————

Ver. 579. Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος] Ita ex veterum editionum nonnullis recte edidit Barnesius. Quippe Penelopen hic allo-
quitur Eumæus. Henricus Stephanus aliisque nonnulli male, Τὸν δ' ἀπαμειβό-
μενος. Clark. Τὴν edd. vett. omnes. Ern.

Ver. 581. ἀλυσκάζων] Al. ἀλυσκάζειν. 1
 Ver. 586. Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀτεῖται,] Bar-
nesius aliisque vertunt, "Non insipiens hos-
" pes videtur." Sed rectius, ut opinor,
interpretari, "Non insipiens haec cogitat
" hospes." Ut supra ver. 580. 581.

Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἀπερ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
 "Τβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.

Ibid. ὃς περ] Al. ἀπερ.

Ver. 587. πά] Al. πα.

Ver. 590. διεπέφραδε] Vide ad II. β'. 314. et ξ. 500.

Ver. 596. Ἀχαιῶν] Vide supra ad ver. 515.

Ver. 599. ἄττα] Vide supra ad π'. 51.

Ibid. διελιπόσας.] Πρὸς τὴν διελιπόν τὸν ἔξαν

- ‘Η μὲν ἄρετος ὁ δέ πάντα φορέων· ὁ δέ πάντα φορέων·
- 590 Μυητήρων ἐστιν ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
 Αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπει πτερόεντα προσηύδα,
 “Ἄγκι σχάν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαδ’ οἱ ἄλλοι·
 “Ω φίλε, ἐγὼ μὲν ἀπειμι, σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
 Σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον σοὶ δέ ἐνθάδε πάντα μελόντων.
- 595 Αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φράξεο θυμῷ·
 Μή τι πάδης πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέσσιν Ἀχαιῶν·
 Τὸς Ζεὺς ἔξολέσσει, πρὶν ἥμιν πῆμα γενέσθαι.
 Τὸν δέ αὖ Τηλέμαχος πεπυνμένος ἀντίον ἦνδα·
 “Ἐσσεται γάτως, ἄπτα· σὺ δέ ἔρχεο δειελιήσας·
- 600 Ἡδεν δέ ιέναι καὶ ἄγειν ιερῆια καλά·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀδανάτοισι μελήσει.

Illa quidem sic locuta est; ibat autem nobilis subulcus

- 590 Procorum in cætum, postquam dixerat omnia.
 Statim autem Telemachum verbis alatis allocutus est;
 Prope admoto capite, ut ne audirent alii;
 “O dilecte, ego quidem abeo, sues et illa custoditur,
 “Tuum et meum victimum; tibi autem hic omnia curæ-sint.
 595 “Ipsum quidem te primum serva, et considera in animo,
 “Ne quid patiaris; multi vero mala cogitant Achivorum:
 “Quos Jupiter disperdat, antequam nobis noctumento-sint.”
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 “Erit sic, pater: tu vero vade merenda-sumpta:
 600 “Mane autem veni, et duc victimas pulchras:
 “At mihi hæc omnia et immortalibus curæ-erunt.”

581 ἀλυσκάζειν] Eæd. 587 πω] Eæd.

παραγενόμενος· ταῦτις, τὴν μεσημβρίαν, ἢ τὴν ἰσπερινὴν διατρίψας. “Ενοι δὲ, τὴν δειλινὴν τροφὴν αἰτῶν· καὶ Καλλίμαχος φοῖ, “Δείελον αἰτίζεσσιν, ἄγγειον δὲ κείρας ἀπ’ ἕρ-“γε” τὴν πρὸς τὴν δειλινὴν τροφὴν αἰτῶντες· δείονται· προειδόκαμεν γὰρ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τροῖσι [Barnesius edidit τροῖσι μόνεν] τραφαῖς ἔχουσσι. Schol. Athenaeus, Lib. I. cap. 10. secundum posteriorem explicandi rationem accipit: Της δὲ τετάρτης (inquit) τροφῆς γάτως “Ομηρος μέμνηται, “Σὺ δέ ἔρχεο δειελιήσας,” ὃ καλλέσσι τινὲς δειλινὸν ὅτι μεταξὺ τῷ ὑφέ ήμων λεγομένης ἀρισταὶ καὶ δείπνα. Καὶ ἄριστον μέν ἐσι τὸ ὑπὸ τὴν ἔω λαμβανόμενον δεῖπνον δὲ, μεσημβρινὸν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον δέρκον δὲ, τὸ ἰσπερινόν. Ipse autem,

uti ad hunc locum annotat Casaubonus, alibi alteram explicandi rationem probat, hanc prorsus rejicit: ‘Οσάκις δὲ (inquit) καὶ τροφὰς ἐλάμβανον, προειδόκαμεν ἂδην ὅτι δὲ τρεῖς ὥσταν διὰ τὸ αὐτὸν ποτὲ μὲν ἀριστον. ποτὲ δὲ δεῖπνον ἐνομάζεσθαι. Γελοῖος γάρ εἰσοι οἱ φάσκοντες ὅτι καὶ τίσσαρας ἐλάμβανον, ἐπεὶ δὲ Ποικίλης ἔφη, “Σὺ δέ ἔρχεο δειλιήσας;” ὃ νῦντες ὅτι λέγει τὸν δειλινὸν διατρίψας χρέον. Lib. V. cap. 4. Cæterum ut de cibo sumendo intelligatur hæc vox, facere videntur (uti observat Dna Dacier) sequentia, ver. 602. etc.

—— δέ αὐτὶς ἄρετος ἔχεσθαι ἐπὶ δίρρευτον πλησάμενον δέ ἄρτα θυμῷ διδητούς ἡδὲ ποτῆτος, Βῆρος μετέπειτα μετέπειτα. —————

“Ως φάδ’· ο δ’ αὗτις ἄρε’ ἔζετ’ ἐνέξεσθε ἐπὶ δίφερον.
 Πλησάμενος δ’ ἄρα θυμὸν ἐδητύος, ἥδε ποτῆτος,
 Βῆρ’ ἴμεναι μεντὸν ὕαστος λίπε δ’ ἔργεα τε, μέγαρον τε
 605 Πλεῖον δαιτυμόνων· τοὶ δ’ ὁρχητοῦ καὶ ἀοιδῆς
 Τέρποντες· ἥδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἥμαρ.

Sic dixit: is vero rursus deinde sedebat bene-polita in sede:
 Ubi autem repleverat animum cibo et potu,
 Perrexit utique ire ad sues; liquitque septaque, domumque
 605 Plenam convivarum: hi autem saltu et cantu
 Delectabant-se: jam enim et advenit vespertinum tempus.

602 ἵψαθ] Edd.

Ver. 600. ἵψηται] Vide ad *Il. x'. 159.* Ver. 605. ὁρχητοῦ] Vide supra ad ver.
 Ver. 602. ἐνέξεσθε ἐπὶ δίφερον] *Al. ἐπὶ θρόνῳ* 504.
 ήσετε ἀνέσην. Ver. 606. δείελον ἥμαρ.] *Tὸ τῆς διελνῆς*
 Ver. 604. ἴρκεα] *Al. ἴρκια.* Utii *Iliad.* ἴρκις. *Schol.*
 f. 472.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Σ'.

Τωόθεσις τῆς Ῥψῳδίας Σ'.

ΟΔΥΣΣΕΙΩΣ καὶ "Ιες πυγμὴ γίνεται φαίνεται δὲ καὶ Πηνελόπη τοῖς μητρῶσι, καὶ παց' αὐτῶν δῶρα λαμβάγει· γίνεται δὲ καὶ τις κοινολογία ἐν τοῖς ἔξης Ὀδυσσέως πρὸς Εὐρύμαχον.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἡ ΓΡΑΜΜΑ Σ'.

Ἐπιγραφαί.

Οδυσσέως καὶ Ἰησ πυγμή.

Ἀλλως.

Σῆμα' ἔρει Ἰησ, εὐχος Ὁδυσσεῦς, δᾶρά τ' ἀγάπτων.

ὝΛΘΕ δὲ ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄσυ
Πτωχεύεσκεν· Ἰδάκης, μετὰ δὲ ἐπρεπε γασέρι μάργυρη,
Ἄζηχες φαγέμεν καὶ πιέμεν· ὥδε οἱ ἦν ἵσ,
Οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράσθαι.

ADVENIT autem mendicus publicus, qui per urbem
Mendicabat Ithacæ; excellebat vero ventre voraci,
Ad incessanter comedendum et bibendum; neque ei erat vis.
Neque robur; specie autem valde magnus erat intuentibus.

ἢ ἦδε πιέμεν] A. quod et ipsum ferri potest.

Ver. 1. Ὅλαθε δὲ ἐπὶ πτωχὸς etc.] Καὶ ἡ Καμαδία ἐνθέδει [ἴξ 'Ομήρου] ποδὲν ἔλαβε τὴν ἀφορμήν εὗρε γάρ ὅτι καὶ παρὰ τῷ τὰ σεμνότατα καὶ ὑψηλότατα διηγεμένη, ἵπεισόδιά τινα εἰς γέλωτα κινήντα· διὸ ἐν τῇ — 'Οδυσσείᾳ — παρὰ τοῖς ἀσώτοις μητηροῖσιν εἰςάγεται ὁ πτωχὸς Ἱησος τῷ γενναιοτάτῳ 'Οδυσσεῖ ἐρίζων εἰς πάλην, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ φαινόμενος κυταγίλαστος. Καθόλις γάρ οἰκιῶν εἰς τῇ τῇ ἀνθρώπων φύσει μὴ μόνον ἐπιτείνεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀνίσθαι, ἵνα καὶ διαεκῆ πρὸς τὰς ἐν τῷ ξήν πόντας. Dionys. Halicarn.

περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσων, §. 25. Vide infra ad ver. 57. Clark. Πανδήμιος mendicus non est *publicus*, sed *vagabundus*, et ostiatim petens stipem, ἀλλήτης. Ern.

Ver. 2. μιτὰ δὲ ἐπρεπε γαστρί μάργυρη,] 'Εκπρεπής ἦν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ, εἰτεν ἀπλησίᾳ τέτο γάρ ἡ μάργυρη γαστήρ διαλειμμένως ἥπεται, ὅμοιως τῷ "πόλις ἀκρη," καὶ τοῖς ὄμοιοις. Eustath. Vide et Porphyry. Quest. Homeric. 11.

Ver. 3. φαγίμεν καὶ πιέμεν] Barnesius et Etymolog. Magn. edidit πιέμεν. Quo

- 5 Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε τὸ γὰρ θέτο πότνια μῆτηρ
 Ἐκ γενετῆς. Ἱρον δὲ νέοι κίκλησκον ἀπαντεῖ,
 Οὔνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιῶν, ὅτε πά τις ἀνώγοι.
 "Ος ρ' ἐλθὼν Ὁδυσῆα διώκετο οὗ δόμοιο,
 Καὶ μιν νεικείων ἐπει πτερόεντα προσηύδα.
- 10 Εἶκε, γέρον, προδύρα, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἐλκη.
 Οὐκ ἀτεῖς, ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίζοσιν ἀπαντεῖ,
 Ἐλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἐμπης.
 "Αλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶιν ἐρις καὶ χερσὶ γένηται.
 Τὸν δ' αἴρ' ὑπόδρα ίδαν προσέφη πολύμητις Ὁδυσ-
- 15 Δαιμόνι, ὅτε τί σε ρέζω κακὸν, ὥτ' ἀγορεύω, [σεύς.
 Οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι, καὶ πόλλ' ἀνελόνται.
 Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρος ὅδε χείσεται· ὥδε τί σε χρή
 'Αλλοτρίων φθονεειν· δοκεεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,

5 Arnæus vero nomen erat: hoc enim imposuit alma mater
 Ex nativitate: Irum autem juvenes vocabant omnes,
 Quoniam nuntia-referebat profectus; cum alicubi quis juberet:
 Qui scilicet ubi-venerat, Ulyssem pellebat sua domo,
 Et ipsum objurgans verbis alatis allocutus est;

- 10 " Recede, senex, a vestibulo, ne jam cito et pede traharis:
 " Non sentis, quod jam mihi innuunt omnes,
 " Trabereque jubent? Ego autem verecundor omnino.
 " Sed surge, ne cito nobis contentio etiam manibus fiat."
 Hunc autem torve intuitus, allocutus est solers Ulysses;
 15 " Miser, neque quid tibi facio mali, neque dico,
 " Neque aliquem invideo dare, etiam multa si-sumpserit.
 " Limen autem ambos hoc capiet: neque omnino te oportet
 " Aliena invidere; videris autem mihi esse erro,

7 ὅτε κεν τις] F. A. L. 18 [Αλλοτριοφθονειν] Εαεδ.

modo legit et MS. a Tho. Bentleio collatus. Sed et satis recte se habet Vulgata lectio. Vide supra ad π'. 143.

Ver. 5. τὸ γὰρ θέτο πότνια μῆτηρ] Apud Etymolog. Magn. ad vocem Ἀρναῖος, legitur (notante Barnesio) τὸ γὰρ θέτο οἵ ποτε μῆτηρ.

Ver. 7. Οὔνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιῶν,] Ver-te: quia pro nuncio ibat. Iris ergo sonat nuncium, atque Iris adeo nunciam. Ern.

Ibid. ὅτε πά τις] Al. ὅτε κίν τις.

Ver. 10. μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἐλκη.] Vide supra ad π'. 276.

Ver. 11. ἐπιλλίζοσιν] Τί ἦν τὸ ἐπιλλίζειν; τὸ διανεύσιν ἀπὸ τῆς τὰς διανεύστας συσχέψιν τὰς ὄφθαλμάς· ἵλλαδες γὰρ οἱ συνεργαμμένοι οἱ μάντες. Porphyry. Quæst. Homeric. 11.

Ibid. ἄπαντες,] Etymolog. Magn. ad vocem ἐπιλλίζοσιν, (notante Barnesio,) citat Ἀχαιοί.

Ver. 14. Τὸν δ' αἴρ' ὑπόδρα ίδαν] Al. Τὸν δ' ἀπαμιβόμενος.

Ver. 17. χείσεται] Schol. Χωρίσει, ὅτιν καὶ χειλές, τὰς καταδύστες τῶν ὄφεων. Vid. ad Il. κ'. 93. Nempe χίω, χείω proprie

- “Ως περ ἐγών· ὥλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὅπάζειν.
- 20 Χερσὶ δὲ μῆτι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
Μή σε, γέρων περ ἐάν, σῆδος καὶ χείλεα Φύρσω
Αἴματος· ἡσυχίη δὲ ἀν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἶη
Αὔξειον· ἐ μὲν γάρ τι σ' ὑποσερέψεσθαις ὅταν
Δευτερον ἐς μέγαρον Δαιρετιάδεω Ὀδυσῆος.
- 25 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἰησος ἀλήτης·
“Ω πόποι, ᾧς ὁ μολοβρέος ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
Γενῆ καμινοῖ ἵσος· ὃν ἀν κακὰ μητισαίμην,
Κόπτων ἀμφοτέρησι, χαραὶ δὲ ἐκ πάντας ὀδόντας
Γναθμῶν ἐξελάσαιμι, συὸς ᾧς ληιβοτείρης.
- 30 Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώσωσι καὶ οἴδε

“Sicut ego; opulentiam vero dii solent præbere.

- 20 “Manibus autem nequaquam valde provoca, ne mihi iram-moveas,
“Ne tibi, senex licet sim, pectus et labra fœdem
“Sanguine; quies vero mihi etiam magis adhuc esset
“Cras: nequaquam enim te reversurum puto
“Iterum in domum Lærtiadæ Ulyssis.”
- 25 Hunc autem iratus allocutus est Iris mendicus;
“Papæ! ut hic vorax volubiliter loquitur,
“Vetulæ camino-assuetæ similis; cui mala molirer,
“Verberans ambabus; in-terram autem omnes dentes
“Maxillis excuterem, suis sicut segetem-depascentis.
- 50 “Accinge te nunc; ut omnes cognoscant et hi

23 ὑποσερέψεσθαις] A. L. vulgatum cum ὅταν rectius. 24 Αὔτις ἵσω μεγά-
ρα] F. A. L. non male.

idem est quod χάω, καίνω, hio: unde et
χεῖλος, et alia, in quibus hiatus, diductio
intelligitur. Ern.

Ver. 18. ‘Αλλοτρίων φθονέειν] Al. ‘Αλλο-
τροφθονέειν.

Ver. 19. ὥλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὅπάζειν.]
Ita supra ζ'. 188.

Ζεὺς δὲ αὐτὸς νέμει ὥλβον Ὄλύμπιος ἀνθεώποισιν.
Similiter et Ἐσχύλος;

Θεῖς δὲ δῶράν ἴστιν εὐτοχῆν βοστές.

Septem contra Thebas, ver. 631.

Cæterum Eustathius hoc, “ὥλβον δὲ θεοὶ
“etc.” itemque illud, “ἡσυχίην δὲ ἀν ἐμοὶ
“etc.” infra ver. 22. ad sequentem Ulyssis
de Procis victoriam, futuramque ipsius
prosperitatem referri vult. Minus recte.

Ver. 24. Δευτερον ἐς μέγαρον] Al. Αὔτις
ἵσω μεγάρος.

Ver. 27. Γενῆ καμινοῖ ἵσος·] Τὸ δὲ, “γρῆ
“καμινοῖ ἵσος,” οἱ μὲν κατὰ τὸ πολύλαλον φα-
σίν, ᾧς ἐν ῥόπορικῷ δηλατται λεξικῷ. “Ἐτεροι
δὲ τὸ μὲν Γενῆ διὰ τὸ ῥυσὸν τὴν προσώπων εἴ-
τον· τὸ δὲ καμινοῖ, διὰ τὸ ἱσιφανόνυμον μί-
λαν, ᾧς οὖν ἔχ τινος ἀσβόλης. Eustath.
Prior interpretation ad vocis ἵσος signifi-
cationem aptior; alioqui enim εἰκελος
potius dicendum fuisse videtur. Cæte-
rum Aristarchus et Herodianus, notante
ibidem Eustathio, vocem καμινὸν expo-
nunt τὴν καμινεύτριαν, ἢτοι φρύντεσσαν κρι-
θᾶς πρὸς εὐχερεσίαν ἀλευσοποίουν.

Ibid. μητισαίμην,] Barnesius edidit μη-
τισσαίμην et in annotationibus, “Ita”

Μαργαρένες· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρω ἀνδρὶ μάχοιο;

"Ως οἱ μὲν προπάγοισθε θυράων ὑψηλάων
Οὐδὲ ἐπὶ ξεῖνῃ πανθυμαδὸν ὄκριόντο.

Τοῖν δὲ ξυνέηχ' ιερὸν μένος Ἀντινόοιο,

35 Ἡδὲ δ' ἄρετε κηγελάσας μετεφάνεε μητρήσεσσιν·

"Ω φίλοι, καὶ μέν πώ τι πάξος τοιῶν ἐπύχθη·
Οἵην τερπαλὴν θεὸς ἥγαγεν ἐς τόδε δῶμα·

"Ο ξεῖνος τε καὶ Ἰησος ἐρίζετον ἀλλήλοιην

Χερσὶ μαχέσσασθαι ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ἦκα.

40 "Ως ἔφατ· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀνήτελαν γελώντες,

"Αμφὶ δὲ ἄρα πτωχὸς πανοείμονας ἥγετέντοιτο.

Τοῖσιν δὲ Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος νίος·

"Nos pugnantes: quomodo vero tu cum juniori viro pugnaveris?"

Sic hi quidem ante fores altas

Limine in polito animose rixabantur.

Eos autem animadvertisit sacra vis Antinoi;

35 Suaviterque ridens allocutus est procos;

"O amici, haud quidem unquam aliquid antea tale factum est;

"Qualem delectationem deus duxit ad hanc domum:

"Hospesque et Iris contendunt inter-sese

"Usque-ad manibus pugnandum: sed committamus ocyus."

40 Sic dixit: illi autem omnes surrexerunt ridentes,

Circumque mendicos pannosos congregabantur.

Inter hos autem Antinous locutus est, Eupitheci filius;

55 προσφάντες] F. A. L. μετεφάνει] R. 39 μαχήσασθαι] A. 2. 5. ut v. 62.

inquit "scribendum, duplici σ., ob Με-
"trum." Sed nihil opus. Nam μητρά-
μην antepenultimam producit. Vide ad
Il. ψ. 512.

Ver. 29. οὐδὲ ἀπιθανεῖσης.] Τῆς κατεσ-
θίσεως τὸ ληῖον, ὃ ἦτι τὸ στοφέον χωρίον·
ἴαν γὰρ εὔρεθη σὺς ἀλλότροις στέσσιμοι πειδί-
οι βοσκουίν, ἐρδοντίζεται. Schol. "Ἐ, Σα-
λαμῖναι δὲ χλωρῷ σίτου καὶ ληῖας κομάντος,
ἴαν σὺς ἡμετοῦτα ἀποκείη, νόμος ἴσις Σαλα-
μῖναι τὸς ὁδίστας ἐκτρίβειν αὐτῆς· καὶ τότο
ἔνται τὸ ταχίστης ὅρμης "οὐδὲ ληιθεῖσης" φα-
σίν. Οἱ δὲ ἑτίοις ιόσαι, καὶ λίγοισι, χλωροῖ
σίτου τὴν σὺν γενεαλόγῳ, ἀσθενεῖς ἔχει τὰς
ἰδόντας. Ἀelian. de Animal. Lib. V. cap.
45. ipso fine. Verum posterior ista ex-
plicatio satis inepta.

Ver. 54. Τοῖν] Al. Τοῖσιν. Quod hoc

quidem in loco perinde est. Vide ad Il.
α'. 566.

Ibid. ιερὸν μένος Ἀντινόου,] Χρηστολογῆ-
κατὰ ιδος οίκειον ὁ Ποιητὴς τὸν κάκιστον Ἀν-
τίνοον, ἢν τῷ "ιερὸν μένος Ἀντινόου" ἡς καὶ
μετ' ὀλίγῳ "ιερὴν τὸ Τιλεμάχεον" φησίν. Εἰ
γὰρ καὶ κακὸς ὁ Ἀντίνοος, ἀλλ' εἰχει την
ιφ' οἷς ἰκεῖται αὐτὸς ἵταντεθαι. Eustath.
Vide supra ad α'. 29.

Ver. 55. μετεφάνει] Al. μετεφάνει.

Ver. 57. Οἴνη τερπαλὴν θεὸς ἥγαγεν] Ο
διὰ πάσης τῆς Ἰλακῆς σκυδεράτος Ποιητὴς,
καὶ ὡς οἰνοῦ ἄγοιος, μυσίας ἰλαρότητας ἐν
Ὀδυσσείᾳ σαρίζεται, ἢ μήτοι ἐν φράσισι καὶ
ξυντάξι διηγήσοιτο καὶ ἀιδοῖον σρυφάντων Ιχ-
θίσιον, καὶ αἰσθάναι αἵ τε ταῦτα καθίσσεται
ἀλλα καὶ ἐν τῷ σκάπτων καὶ παίζει, ὃ καὶ
ἐνταῦθα ποιεῖ μετὰ καὶ παπτικῆς χάριτος.

- Κέκλυτέ μεν, μνησῆρες ἀγήνορες, ὅφει τι εἴπω.
 Γασέρες αἴδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυξί τάσδ' ἐπὶ δόρπῳ
 45 Κατθέμεδα, κνίσσης τε καὶ αἴματος ἐμπλήσαντες·
 'Οππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 Τάων ἦν κὲ ἐδέλησιν, ἀνασὰς αὐτὸς ἐλέσθω·
 Αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαισεται, ἀδέ τιν' ἄλλου
 Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἔασομεν αἰτήσοντα.
- 50 "Ως ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·
 "Ω φίλοι, ὅπως ἐσὶ νεωτέρω ἀνδρὶ μάχεσθαι·
 "Ανδρα γέροντα, δύη ἀρημένον· ἀλλά με γαστὴρ
 "Οτρύνει κακοεργὸς, ἵνα πληγῇσι δαμείω.

- " Audite me, proci eximii; ut aliquid dicam;
 " Ventres isti caprarum jacent in igne; quos in cœnam
 45 " Deposuimus, pinguedine et sanguine impletos:
 " Uter autem vicerit, superiorque fuerit,
 " Eorum quem voluerit, ubi-surrexerit, ipse eligat:
 " Semper autem deinceps inter nos convivabitur; neque quenquam alium
 " Pauperem intus misceri nobis sinemus mendicaturum."
 50 Sic dixit Antinous: illis autem placebat sermo.
 Hos vero dolos-meditans allocutus est solers Ulysses;
 " O amici, nequaquam aequum-est cum juniori viro pugnare
 " Virum senem, calamitate labefactum; sed me venter
 " Instigat maleficus, ut plagis domer.

47 κε Θέλησιν] F. A. L. 51 προσέφη] Eæd. 58 ἱπάμυννον] F. A. L. Ibid.
 ἱκέλευσε] Eæd. 59 τοῖς αὐτῖς] Eæd.

Tι γὰρ δεῦ εἰπεῖν καὶ τὰ λοιπὰ, οἷς, ὅσα
 καὶ παιδεῖς, ἥδες τιτθείνει τὺς ἀπαλλάξεις
 καὶ ἀπλαγέες ἀκροτάτες. Eustath. Vide
 supra ad ver. 1.

Ver. 41. κακοειμόνας] Κακὰ ἴματα περι-
 βιβλημένας. Schol.

Ver. 44. Γασίρες αἴδ' αἰγῶν κίστ' ἐν πυ-
 ξίν] Schol. Οἰξιον τὸ ἄθλον, τοῖς διὰ γαστέρα
 δυντυχόσιν. Clark. De formula ἐν πυξὶ κει-
 σαι supra dictum. Add. infra v. 25. Ern.

Ibid. τάσδ'] Ita Barnesius. Al. Τὰς δ'.

Ver. 53. ἀλλά με γαστὴρ Οτρύνει κακο-
 εργός.] 'Ετ δὲ τῷ, "ἀλλά με γαστὴρ Οτρύνει
 "κακοεργός," ἀμφιβολον, ποίαν λέγει γασ-
 τη, εἴτε τὴν ἰαντήν, δ' ἢν πάσχειν εἴπει καὶ πρὸ^τ
 μικῆν, εἴτε τὴν ὀπταμένην καὶ κειμένην, ὡς
 ἕρπεδην, πρὸς ἵκανθλον. Eustath. Sed nulla
 omnino hæc ἀμφιβολία. Priorem enim

veram esse explicandi rationem liquet ex
 epitheto κακοεργός. Vide supra ad γ'. 286.

Ver. 54. ἵνα πληγῇσι δαμείω.] Ut sub-
 eam periculum plagarum gravissimarum.
 Mox v. 57. Τάτω δὲ με ἵψι δαμάσσον, sens-
 sus est: et in hujus Iri gratiam me op-
 primat. Simile est, cum multis aliis, Ci-
 ceronianum absolvere, vel condemnare ali-
 quem alicui. Ern.

Ver. 56. ἵπε ἥρα φίλων] Vide supra
 ad γ'. 164.

Ibid. παχεῖν] Al. βαρεῖν.

Ver. 58. ἱπάμυννον,] Vide supra ad β'.
 377. Al. ἱπάμυννον.

Ibid. ὡς ἱκέλευσιν] Post hunc versum in
 utraque Eustathii editione sequitur;

Αὐτὰς ἱετέ βομβάν τε, τελέτησάν τι τὸ ὄξον.

- 55 Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
 Μή τις ἐπί "Ιρω ἥρα Φέρων ἐμὲ χειρὶ παχείη
 Πλήξῃ ἀτασθάλλων, τότῳ δέ με ἴψι δαμάσσῃ.
 "Ως ἔφαδ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμυνον, ὡς ἐκέλευεν.
 Τοῖς δ' αὐτῖς μετέειφ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο.
- 60 Ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
 Τέτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
 Δείδιδ· ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται, ὃς κέ σε θείνῃ.
 Ξεινοδόκος μὲν ἐγὼν, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον Βασιλῆς
 Εὐρύμαχός τε καὶ Ἀντίνοος, πεπνυμένω ἄμφω. [σεὺς
- 65 "Ως ἔφαδ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον αὐτὰρ Ὁδυσ-
 Ζάσατο μὲν ῥάκεσσιν περὶ μῆδεα, φαῖνε δὲ μηρὺς

- 55 " Sed age nunc mihi omnes jurate firmum jusjurandum,
 " Ne quis Iro gratificans, me manu robusta
 " Percutiat prævaricans, eique me violenter domet."
 Sic dixit: illi autem omnes abjurabant, sicut jubebat.
 Inter eos autem rursus locuta est sacra vis Telemachi;
- 60 " Hospes, si te jubet cor et animus generosus,
 " Illum propellere; fac: cæterorum autem neminem Achivorum
 " Time; quoniam cum-pluribus pugnabit, qui te percutiat.
 " Hospitum-exceptor quidem ego; comprobant vero reges
 " Eurymachusque et Antinous, prudentes ambo."
- 65 Sic dixit: hi autem omnes comprobarunt: at Ulysses
 Cinxit quidem se pannis circum genitalia, ostendebat vero femora

62 μαχήσσεται] A. R. L. voluerunt dare μαχίσσεται, quod prætulerim, ut
 magis Homericum. 64 Ἀντίνοος τε καὶ Ε.] R. 66 καὶ ἥπα.] A. 2. 5.

Quem versum omnino hic restituendum contendit Barnesius. Ac occurrit quidem hic versus supra §. 578. x. 546. μ'. 304. σ. 437. et Iliad. §. 280. Sed et potest sine sententia dispendio abesse.

Ver. 59. μετίψῃ] Al. μετίψῃ.

Ver. 64. Εὐρύμαχός τε καὶ Ἀντίνοος,] Ita Vulgati. Barnesius autem ex utraque Eustathii Editione et ipsius commentario edidit, Ἀντίνοος τε, καὶ Εὐρύμαχος. Quod scilicet "Principem Procorum Antinoum "primo nominari" oporteat.

Ver. 65. αὐτὰρ Ὁδυσσος Ζάσατο μὲν ῥάκεσσιν περὶ μῆδεα, φαῖνε δὲ μηρὺς] Virgil.

Hac fatus, duplum ex humeris dejectis amictum:

Et magnos membrorum artus, magna ossa, lacertosque,

Exiit; atque ingens media consistit arena.

Ἐπ. V. 421.

'Ισίον δὲ (inquit Eustathius) καὶ ὅτι τὸ "Ζάσατο ῥάκεσσιν" ἵμφαινι, μὴ ἔνων κεῖσθαι τὸ πυγμάχει, καὶ γάρ τος ἀναστέλλει τὸ ματίον ἀλλ' ἀπόδυταμένης, ἵτα ματίον ἔννουταις ὃν ἵσταται Ὁδυσσος; Ιζώσατο ῥάκεσσιν ἄνγειρας, μῆδεα μὲν καλύπτει, φαίνε δὲ μηρὺς καὶ ὄμοις καὶ στήθεα καὶ βραχίονες. Quod tamen hinc non liquet. Videtur enim Ulysses pannis se hic accinxisse, quod cingulo careret: Euryalus certe, pugnorum certamen initurus, cingulo utitur, Iliad. ψ'. 683. Cæterum de hoc loco Dionysius Halicarnassensis; Ο δὲ πεῶτες ἐπιχειρήσας ἀποδιδοῦνται τὸ σώμα, καὶ γυμνὸς Ὄλυμπιάσιος δραμὰ, ἵπτη τῆς πετραιδικάτης Ὄλυμπιάδος, "Ἀκανθὸς ὁ λακ-

Καλάς τε, μεγάλας τε, φάνεν δέ οι εὔρεες ὄμοι,
Στήθεα τε, σιβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀδήνη
"Αγχι παρισαρένη μέλε· ἥλδανε ποιμένι λαῶν.
70 Μνησῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
"Ωδε δέ τις εἴπεσκεν ίδων ἐς πλησίον ἄλλον·
"Η τάχα Ἰερός ἄριος ἐπίσπασον κακὸν ἔχει·
Οἶνος ἐκ ρακέων ὁ γέρων ἐπιγενίδα φαίνει.
"Ως ἄρ' ἔφαν· "Ιερῷ δὲ κακῷς ὠρίνετο Θυμός·
75 Ἄλλα καὶ ὡς δησῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκη,

Pulchraque, magna que; nudati sunt autem ei lati humeri,

Pectoraque, robustaque brachia: at Minerva

Prope astans membra auctavit pastori populorum.

70 Proci vero omnes vehementer admirati sunt:

Sic autem aliquis dicebat intuitus propinquum alium;

"Certe cito Irus miser-Irus accersitum malum habebit:

"Qualem ex pannis senex coxam ostendit."

Sic utique dixerunt: Iro autem male commovebatur animus:

75 Sed et sic famuli ducebant cinctum vi,

74 κακὸς ὡς.] F. A. L. quod et ipsum rectum.

δαιμόνιος ὄν. Τὰ δὲ ποδὶ τέτων δὶς αἰσχύνης εἶχον ἀπαντεῖς "Ελληνες δλα γυμνὰ φύνειν ἐν ταῖς ἀγωνίαις τὰ σώματα, ὡς "Ομηρος τεκμηριοῖ, μαρτύρουν ἀξιοπιστότερος [forte ἀξιοπιστότερος] τε καὶ ἀρχαιότατος ἦν, ζωννυμένης τὰς ἡρωας ποιῶν. Τὴν γὰρ Αἴαντος καὶ Ὀδυσσείως πάλην ἐπὶ τῇ Πατρόκλου ταῦθι γνομένην ἀφηγεύμενός, Φρονινός (Iliad. Ψ. 710.) "Τὰ δὲ ζωσαμένα βίτην εἰς μίσσον ἀγῶνα." Καὶ ἔτι σαφέστερον ἐν Ὁδυσσείᾳ τῷτο ποιεῖ φανερὸν ἐπὶ τῆς "Ιεροῦ καὶ Ὁδυσσέως πυργῆς, ἐν τοῖς δὲ τοῖς ἔποισι. "— ἀντάρ 'Οδυσσέως Ζώσας "το μὲν ἥρασιν περὶ μῆδας etc." Τὸν δὲ πτωχὸν ἔκτιτο βουλόμενον μάχεσθαι ἀλλ' ἀπωδελιῶντα εἰσάγον, τάδε εἴπουν. "— 'Αλλα "λὰ καὶ ὡς μνησῆρες ἄγον, ζώσαντες ἀνάγα "κη, Διοίστα." Τέτο δὲ τὸ Ἱερός ἀρχαιόν ἐν τοῖς "Ελληνοι ὄν, οἱ φυλάττοντες μέχρι τοῦδε Ραματοὶ δῆλοι εἰσιν ἢ προσμαθόντες παρ' ἡμῶν ὕπερον, ἀλλ' ἔδε μεταθέμενοι σὺν χρόνῳ καθάπτερον ἡμῖς. Antiquitat. Rom. Lib. VII.

Ver. 66. Ζώσατο μὲν ἥρασιν] Al. Ζώσατο καὶ ἥρασιν. Clark. Eustath. habet ἥρασιν, quod verum est. Ern.

Ver. 69. μέλε· ἥλδανε] "Ητοι εὐτεραφῆ καὶ

λιπαρὰ ἰτωίει, εὐρύνθατα τὰ μέλη. Porphyr. Quæst. Homeric. 10.

Ver. 72. Η τάχα Ἰερός ἄριος] Τὸ δὲ "Ἴερος ἄριος" ταυτὸν τῷ "Ιερος κακοῖος, καθ' ὅμοιότητα τῷ "κακοῖοις ἐκ ὄνομαστην" [Odyss. τ'. 260.] καὶ τῷ, ὑπνος ἀϋπνοις, παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ τῶν ὄμοιων. "Η καὶ ἄλλος ἄριος, ὃ μηκέτι ἴστομνος Ἱερος, ἀλλὰ τεθνηκόμενος. Eustath. Vide et Porphyr. Quæst. Homeric. 16. sub fine. Cæterum Meric. Casaubonus hanc vocem aliter exponit: "Nec ille (Scholiastes) nec Eustathius" inquit "rationem nominis explicant; ad "quam respicere videtur Homerus, cum "addit, ἐπίσπασον κακὸν ἔχει. Ego suspicor illum ad significationem verbi ἄριος, "vel ἄριος, alludere voluisse. Certe αἴρετο τὸν vel αὐθαιρετον (quod in Eustathio) "plane idem quod ἐπίσπασον in hoc sensu, cum τῷ κακὸν, junctum." De numeraria Homeri editione, Dissertat. I. Mire admodum.

Ver. 73. Οἶνος ἐκ ρακέων ὁ γέρων ἐπιγενίδα φαίνει.] Hinc Strabo, Geograph. Lib. I. pag. 28. al. 15. Οἶνος ἐκ ρακέων ὁ Βίων. Quem ad locum Casaubonus in annota-

Δειδιότα σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.

'Αντίνοος δ' ἐνέπιτεν, ἔπος τὸ ἔφατ', ἐν τε ὄνόμαζεν·

Νῦν μὲν μῆτ' εἴης, Βεγάϊε, μήτε γένοιο,

Εἰ δὴ ταῦτον γε τρομέεις καὶ δειδιας αἰνῶς,

80 "Ανδρα γέροντα, δύη ἀρημένον, ἢ μιν ἴκανει.

'Αλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσαι·

Αἴ κέν σ' ὅτος νικήσῃ, πρείσσων τε γένηται,

Πέμψω σ' Ἡπειρόνδε, Βαλὰν ἐν νηὶ μελαίνῃ,

Εἰς Ἐχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,

Timentem; carnes vero tremebant circum membra.

Antinous autem increpabat, verbumque dixit, et compellabat;

" Nunc quidem neque sis, jactator, neque natus fueris,

" Si profecto hunc tremis et times graviter,

80 " Virum senem, calamitate labefactum, quæ ipsum occupat.

" Sed tibi edicam, quod et perfectum erit;

" Si te hic vicerit, superiorque fuerit,

" Mittam te in-Epirum, conjectum in navem nigram,

" Ad Echetum regem, hominum perniciem omnium,

77 ἐνέπιεν] R. A. non male, ut supra admonitum ad Iliad.

tionibus, citato hoc Homeri versu; "Quum Ἰπιγνώσιδα" inquit "Aristarchus exponet, τὸ ἱπάνω τῷ γόνατος. Crates, τὴν Ἰπιγνώσιδα Chares vero, τὴν ἡφ' ὅλων τῷ σώματος εὐσαρξίαν" Strabo ita παραδῶν, "secutus videtur Cratetis expositionem: aut potius Chareti, quam etiam aliis" Homer locus confirmat, ὅδ. ε'. Hesychius autem cum Aristarcho vocem Ἰπιγνώσιδα exponit, τὸ ἱπάνω τῷ γόνατος λίγει δὲ τὸν μηρὸν, ἀφ' ὅτε διεπειπόντων τὴν τῷ σώματος εὐσαρξίαν. Vide supra ad ε'. 225. Clark. Hunc versum multi ad multa accommodarunt. Eri.

Ver. 75. ὁρησθε] Apud Dionysium Hali carnassensem, loco supra ad ver. 65. citato, μητῆρες. Clark. Vid. ad u'. 160.

Ver. 77. ἐκ τοῦ ὄνόμαζεν] Videtur scrip. τὸν τὸν ὄνόματε. Eri.

Ver. 78. μῆτ' εἴης, βεγάϊε, μήτε γένοιο.] Τὸ δὲ, " μήτε εἴης, μήτε γένοιο," ἢ ἀντὶ τοῦ, μῆτε νῦν εἴης, μήτε εἴηντος (ὅδος γὰρ τοῖς θυμημάνοις μέμφεσθαι καὶ τὸ πῦρ γεγονός, καὶ ἵστασθαι μὴ ἀν γενισθαι, εἰ καὶ ἀέναντος ἡ ἀρεῖ) ἢ, μῆτε εἴης ἄρτη, ἀλλὰ τειδεῖν, μῆτε μῆτε πάλιν ὑπέροχη γένοιο. Eustath.

Ibid. βεγάϊε,] Μεγάλως ἵσταιρέμενη, βοῶν

ἔργα ποιῶν. Schol. "Οτι δὲ — ὁ βῆς πολὺ μήγιδος παρεμφάνει ἐν ταῖς συνθέσισι, δηλοῖ καὶ ἡ "βῆ" ἵστασις, ἢν ἐν τῷ ζώῳ τέτυ εἰληφθει λέγεσθαι εἴ τις ἵστασθαι καὶ ὁ βέβρωσις, καὶ ὁ βέβρωσιν, καὶ ὁ βέβρωσιν. Eustath. in commentario ad Iliad. i. 824.

Ver. 83. Πέμψω σ' Ἡπειρόνδε,] Λίγει δὲ καὶ νῦν Ἡπειρον, χώραν ίδιαν ὅπου καλεμένην ἀντιτίθεται κειμένην Ἰδάκην, μεγάλην ἀφ' οὗ καὶ Πύρρος Ἡπειρώτης ὑπέροχος, ἄρχεις τῶν ἰκτενῶν. Eustath.

Ver. 84. Εἰς Ἐχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,] "Ἐχετος ἦν μὲν οὐεις Βάκετα, ἀφ' οὗ καὶ οἱ Σικελία πόλις Βάκετος καλεῖται." Σικελῶν δὲ τρέποντο λέγεται. Τότε τὸς μὲν ἵχχωρίους κατὰ πάντα τρόπον σινεοῖς, τὸς δὲ ξίνεις ἀναιροῦν λαβάμενον [Barnesius edit. διατίθεται λαβάμενον] τοσαύτην δὲ κακίαν ἔχειν, ὡς καὶ τὸς μακροῖς οἰκεῖταις, στε θέλειν σφόδρα τινὰ τιμωρῆσαι καὶ ξίνη περιβαλλεῖ Σαράτη, ἵππεμπτιν αὐτῷ. [Ila Barnesius pro vulgato αὐτάς] πολλὰς γὰρ μυχανὰς ἔξερεν τὴν πικρὰν ταῦτην τυραννίδα, λίθοις δὲ αὐτὸν ὀνειδεῖν.

- 85 "Ος κ' ἀπὸ ρῖνα τάμησι καὶ γάτα νηλεῖς χαλκῷ,
Μήδεά τ' ἐξερύσσεις, δῶν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
"Ως φύτο· τῷ δὲ ἔτι μᾶλλον υπὸ τρόμος ἐλλαβε γυῖα·
Ἐς μέσσον δὲ ἄναγον· τῷ δὲ ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
Δὴ τότε μερομῆριξε πολύτλας δῖος Οδυσσεὺς,
90 "Η ἐλάσει, ὡς μιν ψυχὴ λίποι αῦθι πεσόντα,
Ἡέ μιν ἦκ' ἐλάσειε, τανύσσειεν τ' ἐπὶ γαιῆ.
"Ωδε δέ οἱ Φρονέοντι δούσσατο κέρδιον εἶναι,
"Ηκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Αχαιοί.
Δὴ τότε ἀνασχομένω, οἱ μὲν ἥλασε δεξιὸν ὠμον

- 85 "Qui nasum abscindat et aures sævo ære,
"Genitaliaque evulsa det canibus cruda discerpenda."
Sic dixit: ei vero adhuc magis tremor subiit membra:
In medium autem eum duxerunt: illi vero ambo manus elevarunt.
Tum demum deliberavit multa-passus nobilis Ulysses,
90 An feriret, adeo-ut ipsum anima linqueret illic lapsum;
An ipsum leviter feriret, extenderetque super terram.
Sic autem ei cogitanti visum est satius esse,
Leviter ferire, ut ne ipsum cognoscerent Achivi.
Tunc demum manibus-elevatis, percussit quidem dextrum humerum

86 ἐξερύσσεις; δύῃ] A. 3. perperam. 87 ἥλαυθε] F. A. L. 90 ἐλάσαι] Edd. omnes, et Eustath. qui interpr. πλῆξε ut Schol. 95 ἐπιφρασσαίατ'] Edd.

Ibid. "Ἐχετον βασιλῆα,]" "Ορα δὲ καὶ ὅτι τὸν "Ἐχετον δέον τύραννον εἰπεῖν, δὲ βασιλία εἴπειν ἡγεοτό γάρ ἐστιν Ομῆρος ἡ τύραννος λέξις. Eustath. Similiter Dionysius Halicarnassensis; Τὸν δὲ βιαίως καὶ παρανόμως ἀρχοντα Τύραννον μὲν καὶ καλεῖ, νεώτερον γάρ τὸ δοματοῦ σῖσις δὲ τοῖς ἔργοις γίνεται, δείκνυσιν ἐν τέτοισι; "Εἰς "Ἐχετον βασιλῆα, βροτῶ δηλῶ λόγιμονα πάντων. "Ος κ' ἀπὸ ρῖνα τάμησι καὶ γάτα νηλεῖς χαλκῷ." Περὶ τῆς Ομῆρος ποιήσως, §. 21. Vide Gatakeri Cinnium, sive Adversaria Miscellanea, Lib I. cap. 1. Barnesius autem in annotationibus ad hunc locum; "Nota," inquit, "Homerum βασιλία vocare, non τύραννον" illa enim Vox iis temporibus extabat quicdem, ut Hymn. Martis ver. 5. "Αγριβίσσοις τύραννοι." Ita ille. Sed rectius fortasse hinc colligas, Hymnum istum non Homeri esse, sed recentioris cuiusdam auctoris. Οὕτη γὰρ Ομῆρος, (inquit Scholastes ad Sophoclis Εδίπ. Tyranni Epigraphen,) ἐτε· Ησίδης, ἐτε ἄλλος θεῖς τῶν

παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει.

Ver. 87. ἥλαυθε] Al. ἥλαυθε.

Ver. 88. "Ἐς μέσσον δὲ ἄναγον," inquit Eustathius, "εἰς μέσσον ἄναγον," περιττὴν ἡ πρόθεσις. At nescio annonam hoc in loco vim habeat præpositio ἀνὰ, ut dicatur Irus invitus reluctansque in medium vi adduci. Vide ad ver. 75. Aliquo facile scribere potuisset Poëta, "Ἐς μέσσον δὲ ἄγαγεν. Clark. Immo Iones libenter ἀνάγειν pro ἄγειν dicunt, ut Eustathius alio loco notat: et sic sape Homerus dixit. Vide supra ad c. 441. Ern.

Ibid. τῷ δὲ ἄμφῳ χεῖρας ἀνέσχον] Versiones vulgatae, quas fere secutus est Barnesius, reddunt, "Hi autem ambas manus elevaverunt." Sed rectius, ut opinor, istud ἄμφῳ de Viris intelligas. Vide et Iliad. ψ. 686. Virgil.

Constituit in digitos extemplo arrectus uterque, Brachiaque ad superas interritus extulit auras.

En. V. 426.

95 Ἰρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασσεν ὑπ' ἥπτος, ὅσεα δ' εἴσω
"Ἐθλασεν· αὐτίκα δ' ἥλθεν ἀνὰ σόμα φοίνιον αἴμα·
Καὶ δ' ἐπεσ' ἐν κονίοις μακάν, σὺν δ' ἥλασ' ὁδόντας,
Δακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μητῆρες ἄγανοι
Χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλω ἔκθανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
100 Εἶλκε δι' ἐκ προδύξοι, λαβάν ποδός· ὄφε, ἵκετ' αὐλὴν,
Αἰδήσοντας τε θύρας· καί μιν ποτὶ ἐρκίον αὐλῆς
Εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἐμβαλε χειρὶ,
Καί μιν φωνήσας ἐπεια πτερόεντα προσηύδα·
Ἐνταυθῷ νῦν ἦσο, κύνας τε σύας τ' ἀπερύκαν,

95 Irus; ille autem *ei* cervicem percussit sub aure, ossaque intus

Fregit: statim autem venit per os ruber sanguis:

Decidit vero *is* in pulveribus vociferatus, collisitque dentes,

Calcitrans pedibus terram: at proci eximii

Manibus sublatis risu emoriebantur: verum Ulysses

100 Extrahebat per vestibulum, prehensum pede; donec venit ad atrium,

Porticusque fores; et ipsum ad septum atrii

Statuit reclinatum; baculum autem *ei* injecit manui,

Et ipsum affatus verba alata dixit;

"Hic nunc sede, canesque, suesque abarcens;

100 "Ελεξ] F.

Clark. Apollon. Rhod. II. 68. αὐτίκ' ἀνασχόμενοι ἡθέων προπάροις βαρείας χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλους μένος φίεον ἀντίσσωντες. Conf. mox v. 94. ubi pariter est dualis: δὴ τὸν ἀνασχορίνα. Eru.

Ver. 90. "Ἡ ἰλάσει,"] Ita edidit Barnesius ex versu sequente 'Hé μιν ἦκ' ἰλάσει. Recte, ut videtur. Vulg. "Ἡ ἰλάσει. Al. "Ἡ ἰλάσοι.

Ver. 91. τανόσσειν] Ita iterum recte Barnesius: quocum facit et MS. a Tho. Benileio collatus. Vulg. τανόσσειν. Quod antepenultimam corripit. Vide ad *Il. e. 58.*

Ver. 95. ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίται· Ἀχαιοί.] Τειχηράμιναι δηλαδὴ τὸν ἄνδρα ἐκ τῆς γῆτος βριαῖς ἰλάσεις. Eustath.

Ibid. Ἀχαιοί.] Οἱ μητῆρες. Ut recte Barnesius. Vide supra ad *o. 515.*

Ver. 94. Δὴ τὸν ἀνασχομένον, δὲ μὲν] De hujusmodi Syntaxi, vide supra ad *μ. 75.*

Ver. 95. ἔλασσεν ὑπ' ἥπτος, ὅστια δὲ εἴσω "Ἐθλασεν" etc.] Pulcherrime rem depingunt et quasi ob oculos ponunt hæc verba. Clark.

Imitatus est Apollon. I. c. 95. κόψει μετατίγδην ὑπὲρ οἴστος, ὅστια δὲ εἴσω ἥπτεν ὃδ' ἄμφι ὁδοῦν γνὺξ ἡρτεπεν etc. Eru.

Ver. 96. ἥλθεν ἀνὰ σόμα] Al. ἥλθε κατὰ σόμα.

Ver. 99. Χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλω ἔκθανον·] "Ωσαύτως δὲ καὶ λυπημένων διαφορὰς ἐπιδίκνυσι, [Ουηρος,] καὶ ἱδομένων ἐμοίων· ὕσπερ ὁ μὲν Ὁδυσσεὺς διηγέμενος, ὃν τρέπον τὰς Κύκλωπας ἐξπάτησεν, ἔφη, [supra l. 413.] — ἴμὸν δὲ ἐγέλασσος φίλοιο κτῆρε, οἱ δὲ μητῆρες πιστόντα τὸν παταχὴν ἰδόντες, "Χεῖρας· γε τὸν ἀνασχόμενον γέλω ἔκθανον." Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ομήρου ποιήσεως, §. 16.

Ibid. γέλω] "Ἐν δὲ τῷ, "γέλω ἔθανοι," ἀδηλοεν — εἴτε κατὰ ισονατάλητον κλίσιν ἢ δισυλλαβία τῷ γέλω, εἴτε καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἐκ τῷ γέλωτι, ὅτε ἀδ' ἂν ἔχοι τὸ λαττα προς γεγραμμένον. Eustath. Ο χράς, τῷ χρέῳ, Ἀττικάς, ὡς γέλως, γέλω. Οἱ δὲ ἀπὸ τῷ χρέῳ, χρωτὶ, ἀποκοπῇ τῆς "τι" συλλαβῆς. Suidas ad voces 'Ἐν χρέῳ πεκαρμένος. Sed et γέλω Dativus simpliciter esse potest et

- 105 Μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι,
Λυγρὸς ἐών· μή πά τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρη.
“Η ρά, καὶ ἀμφ’ ὄμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
Πυκνὰ ρωγαλένην ἐν δὲ σρόφος ἦν ἀστήρ.
“Αψ δ’ ὅγ’ ἐπ’ ὑδὸν ιὰν κατ’ αὐτὸν ἔζετο· τοὶ δὲ ἵσαν εἴσω
- 110 Ἡδὺ γελώντες, καὶ ἐ δεικανόντ’ ἐπέεσσιν.
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀδάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
“Ο, ττι μάλιστ’ ἐθέλεις, καὶ σοι φίλον ἐτίλετο θυμῷ,
“Ος τῶν τὸν ἀναλτὸν ἀλητεύειν ἀσέπαυσας
Ἐν δήμῳ τάχα γάρ μιν ἀνάζομεν” Ήπειρόνδε
- 115 Εἰς Ἐχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.
“Ως ἄρετε φαν· χαιρεν δὲ κλεηδόνι θεῖος οὐδυσσεύς.
‘Αντίνοος δὲ ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γασέρα θῆκεν

- 105 “Neque tu sane hospitum et mendicorum dominus esto,
“Vilis cum-sis; nec ubi aliquod malum etiam majus accipias.”
Dixit utique; et circum humeros sibi turpem jaciebat peram,
Crebris locis laceram; tortile vero inerat lorum.
Retro autem ipse ad limen profectus desidebat; illi autem iverunt intro
110 Suaviter ridentes, et eum blande-compellabant verbis;
“Jupiter tibi det, hospes, et immortales dii alii,
“Quocunque maxime vis, et tibi gratum est animo;
“Qui hunc insatiabilem a mendicando cessare-fecisti
“In populo: cito enim ipsum ducemus in-Epirum,
115 “Ad Echetum regem, hominum multatorem omnium.”
Sic utique dixerunt; gaudebat autem omne nobilis Ulysses:
Antinous vero ei magnum ventrem apposuit

106 ἵπανης] F. A. L. Vulgatum melius. vid. Il. λ'. 591. sic et Hesych.
109 “Αψ δὲ ὅγ’ ὑδὸν] F. δὲ ἄρετε φαν] A. L. ἄρα bis ponit supra vidimus.
110 καὶ δεικ. sine ι] F. R.

γίλος, quae vox apud Poëtam occurrit infra
v. 346.

“Ασβετον γέλον ἔργοι. ——————

Nisi ibi forte vera sit lectio, quam habet
MS. a Tho. Bentleio collatus, “Ασβετον γέ-
λω ἔργοι. — Vide infra ad ver. 211.

Ver. 104. κύνας τι σύνας τ?] Ita recte
Barnesius ex Editionibus quamplurimis.
Henricus Stephanus male, κύνας σύνας τ?.
Caeterum MS. a Tho. Bentleio collatus hic
habet σύνας τι κύνας τ? quo modo et citat
in commentario Eustathius.

Ver. 106. ἵπανης.] Al. ἵπανης.
Ver. 107. ἀμφ’ ὄμοισιν — βάλλετο]
“Humeris sibi circumjiciebat.” Hæc ni-
mirum propria verbi βάλλετο in Voce Me-
dia significatio. Vide supra ad i'. 491.
et i'. 296.

Ver. 110. γελώντες,] Al. γελώντες.
Ibid. καὶ ἐ δεικανόντων?] Al. καὶ δεικανό-
ντων. Clark. In fine scr. ἵπεσσι. Ern.
Ibid. In MS. sequitur versus hic:

“Ωδὶ δέ τις ἵπεσσι νινούς ὑπερηφετότων”
qui versus passim in simili contextu oc-

'Εμπλείην κνίσσης τε καὶ αἷματος· Ἀμφίνομος δὲ
"Ἄστες ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείσας,
120 Καὶ δέπατι χρυσέω δειδίσκετο, φάνησέν τε·
Χαῖρε, πάτερ, ὃ ξεῖνε· γένοιτο τοι ἔξπερ ὄπίσσω
"Ολβος, ἀτὰς μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·
'Αμφίνομ', οὐ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
125 Τοιάττα γὰρ πατρός· ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νῖσον Δελιγῆνα ἔνν τ' ἔμεν, ἀφνειόν τε·
Τῇ σ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπητῇ δὲ ἀνδρὶ ἔοικας.
Τὴνεκά τοι ἔρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μεν ἄκεστος·
Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνδρώποιο,
130 Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπὶ πνέεις τε καὶ ἔρπει.

Plenum pinguedineque et sanguine : Amphinomus vero
Panes ex canistro duos apposuit sublatos,

120 Et poculo aureo propinabat, dixitque;

" Salve, pater, o hospes, adsit tibi in posterum saltem

" Felicitas; at nunc quidem malis teneris multis."

Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;

" Amphinome, certe valde mihi videris prudens esse ;

125 " Tali enim patre es; quippe famam bonam audiebam,

" Nisum Dulichiensem bonumque esse, divitemque;

" Ex hoc te dicunt natum esse: ingenioso autem viro similis-es.

" Propterea tibi dicam, tu autem attende, et me audi:

" Nihil imbecillius terra nutrit homine,

130 " Omnia, quotquot super terram spirant et serpunt.

115 τὸν τον — ἵπαυτας] F. A. L. 117 πρὸς γαστρα] Ead. 121
ως τοι ὁπίσσω] Ead. 125 Τοῖς γὰρ καὶ] F. A. L.

currit, ut ἡ. 482. Potest sane abesse: sed tamen arridet. Fuit autem relicta hic a librario antiquiori lacuna, quæ hoc versu expleta est manu altera, quæ initia Odysseæ scripsit. Ern.

Ver. 115. Eiς Ἐχετον βασιλῆα,] Vide supra ad ver. 84.

Ver. 116. θιός,] Al. δῖος.

Ibid. χαῖρι δὲ κλεψόν] Recte omne, non gloria, ut aliae versiones et hinc Lexica interpretantur. Omen est in verbis Antinoi: Ζεύς τοι δοῖν — ὦ, ττι μέλισ' ιδίας. Ern.

Ver. 117. ἄρα] Ut pollicitus erat —. Supra ver. 46.

Ibid. παρὰ] Al. πρὸς.

Ver. 121. Χαῖρε, πάτερ, ὃ ξεῖνε·] Barnesius edidit πατήρ, quod ea sit "tutor" lectio. Sed nihil opus. Vide ad Il. 2.

Ibid. ή; πρὸς ὁπίσσω] Editiones nonnullæ hic habent ως τοι ὁπίσσω. Καὶ ἵχυ καὶ τὸν (inquit Eustathius) τὴν αὐτὴν ἴνναν, ως ἰσδιναμῆτος τῷ "ως" τῷ "ἰς" προθέτου. Vide supra ad ἡ. 218. M.S. etiam a Tho. Bentleio collatus hic legit ή; προι. Clark. Conf. v. 199.

Ver. 125. Τοῖτε γὰρ πατέρος] MS. a Tho. Bentleio collatus, Τοῖς γὰρ καὶ πατέρος. Quæ et proba lectio. Clark. Quam

Οὐ μὲν γάρ ποτε Φησὶ κακὸν πείσεσθαι ὄπίσσω,
”Οφέλι ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, καὶ γένατ’ ὁράενη”
’Αλλ’ ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
Καὶ τὰ φέρει ἀεναζόμενος τετληθότι θυμῷ.

135 Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,

“Etenim nunquam putat malum passurum esse se in posterum,
“Quamdiu felicitatem præbent di, et genua vigent:
“Sed quando demum et mala dii beati perficiunt,
“Et hæc fert nolens reluctantani animo.

135 “Talis enim mens est terrestrium hominum,

135 τελίωσι] F. A. I. L.

non dubitem in textum recipere, ob consensum librorum, vid. Var. Lect. et quia exquisitor. Ern.

Ver. 126. Νίσσον Δαλιχιῆνα] Τὸν ἀπὸ Δαλιχίας Schol. Vide supra ad π'. 595. 596.

Ver. 129. Οὐδὲν ἀκινότερον γαῖα τέφει
ἀνθρώποιο,] Al. Οὐδὲν ἀκινότερον.

Οὐ μὲν γάρ τι πει τοι εἰς τὸν ἀνθρώπων ἀνδρῶν,
Πάντων, οἵσσα τε γαῖαν ἐπιτείνει τε καὶ ἔργα.
Iliad. ε'. 446.

Ω πότου, οὐ διελόν θυντῶν γένος. —

Empedoc. apud Clem. Alex. Strom. III.

ubi citatur et hic Homeri versus. Καὶ γὰρ ἀτυχεῖν θὲν ἀνθρώπῳ ἀλλὰ τάντας ταῦτα πεπιθανεῖν. “Ασκοπος; γάρ ἡ τύχη, (φησίν οὐ Θάρρεας;) καὶ δινῆ παραδίσθαι τὰ προστετονικά, καὶ μεταρρίψαι τὴν δοκεσσαν τύπαιρίαν, ἐφίνα καιοὺς ἔχσατα τακτόν. Ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα, καὶ καθ' ἵνατον ἴσταται λογίσσασθαι βάσιν, καὶ ἄλλων ἀκέσσαι παλαιῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν ἣν τεῶτος μὲν ἐστιν ὁ θεός “Ομηρος, εἰπὼν, “Οὐδὲν ἀκινότερον ποι γαῖα τέφει ἀνθρώπου etc.” Plutarch. de Consolat. ad Apollonium. Clark. Attmon. περὶ διαφορ. λεξ. in ἀδέν. Οὐδὲν διὰ τοῦ δ. καὶ θεῖν διὰ τοῦ θ., διαφίσεις θὲν μὲν γάρ τὸ ἐν τῷ καθόλῳ, ὡς Φρεμών, θὲν ἐν κόσμῳ κενόν. πᾶσα γὰρ ἡ τοῦ κενοῦ φύσις βαραζέσθαι θὲν δε ἀγαλμάτων εἰς τὸ ἕδον ἀτίσικον, σημαῖνει τὴν τοῦ ἑνὸς ἄπορον, καὶ ἐπιφορὰν ἐπέρας ἀρχῆς. οὐδὲν διὰ τοῦ διατάξεις διὸ καὶ ὁ ποιητὴς Φησίν θὲν ἀκινότερον γαῖα τέφει ἀνθρώπου ὁ ἐν ινυλλάσσων ἀμφαρτάνει διὸ καὶ Ζηνόδοτον εὑδίνεστι, γεάροντας θεῖν ἀκινότερον etc. Ern.

Ver. 130. Πάντων, οἵσσα τε γαῖαν ἐπιτείνει τε καὶ ἔργα.] Apud Plutarchum, loco jam supra adducto, citantur versus huic præcedens, sexque proxime sequentes, omissis hoc versu. Quin et verisimile vide-

tur versum hunc hujus loci proprium non esse, sed ex *Iliad.* φ'. 447. huc irrepsisse. Nam præcedente γαῖα τέφει, parum apte sequitur γαῖαν ἐπι πνεύμα.

Ibid. ιπὲται πνεύμα] Ita edidit Barnesius, ut vocula ιπὲται “aque referri possit ad πνεύμα, “et ιπὲται.” Vulg. ἐπιπνεύμα.

Ver. 131. Οὐ μὲν γάρ ποτε Φησὶ κακὸν πείσεσθαι θεοῖς] Οἴα τῆς ἀγαθῆς ἐλπίδος ἐπιπνεύμενος αὐτὸν. Eustath. Similiter *Eschylus*;

“Οταν δὲ δαιμόνος εὔρηξε, πιπελέναι
Τὸν αὐτὸν αὖτε δαιμόνον ἐρειν πύχα.

Persæ, ver. 603.

ubi Scholiastes hunc Homeri locum adducit. Similiter et Simonides;

Οὐδὲ, ψυχὴς ὅταν η, σφοντὶδ ἔχει καμάτη.

Fragm. εἰς τῶν θυντῶν βίον, ver. 10.

Nescia mens hominum fati sortisque futuræ,
Et servare modum, rebus sublata secundis.

Xen. X. 501.

Ver. 132. Οφέλι ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ,] Νῦν, τοῖς ἀγαθοῖς παρέχουσιν εἰδαμονισθμοῖς τῷ [infra τ'. 114.] ἀρετῶσι δὲ λαοῖς] Schol. Similiter fore *Eustathius*: Αρετὴν δὲ τὴν εἰδαμονισθμοῖς λέγει καὶ εὐθνηίαν τῷ βίῳ. Stephanus autem per ἀρετὴν hoc in loco, vigorem corporis potius, quam felicitatem, intelligendum censet: *Thesaur. Ling. Græc.* ad vocem ἀρετήν. Sed hoc, uti observat Meric. *Casaubonus*, de nupera Homeri Edit. *Dissertot.* II. cum sequentibus minus congruit. Porro vigor sequentiū “γένατ’ ὁράει” deuotatur.

Ibid. καὶ γένατ’ ὁράει] Similiter *Iliad.* λ'. 477.

—— ὁράει αἵμα λαζὸν, καὶ γένατ’ ὁράει.

Et apud *Theocritum*:

—— οἰς γόνον χλωρόν.

Idyll. XIV, ver. 70

Οῖον ἐπ' ἡμαρτ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Καὶ γὰρ ἔγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὅλῳς εἶναι,
 Πολλὰ δὲ ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίῃ καὶ κάρτει εἴκων,
 Πατρί τ' ἔμῷ πίσυνος, καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι.

140 Τῷ μή τις τοι πάμπαν ἀνὴρ ἀδεμίσιος εἴη,

“ Qualem diem adducat pater hominumque deumque.
 “ Etenim ego quondam consuescebam inter homines beatus esse;
 “ Multa autem injusta feci, viribus et robori obsequens,
 “ Patreque meo fretus, et meis fratribus.
 140 “ Quare nequis utique omnino vir injustus sit;

139 Πατρὶ ἡμῖν] F. 140 μή τις πάμπαν] Edd.

Ver. 153. τελέσωσι,] Apud Plutarchum, loco supra ad ver. 129. citato, τελέσσι. Al. τελέσσωσι.

Ver. 134. Καὶ τὰ φέρει ἀεκάδεμενας τελότης Θυμῷ.]

Τλητὸν γὰρ μᾶρτις Θυμὸν θίσας ἀνθεύσασιν.
Iliad. ὁ. 49.

“ Quod autem” inquit Mericus Casaubonus “τετληπότι Θυμῷ vertunt hic patienti “animo; nihil a mente Poëtae, nisi commoda expositione leniatur, fingi potest “alienius. — Nemo mala sua patienter ferentem vere dicat miserum. — Fa- teor apud Homerum eam verbi notio “nem non semel occurrit: sed nihil “obstat, quin, ut nomen (ut Grammatici “loquuntur) substantivum τλήμων, alias “patientem, alias miserum et aerumnosum “significat; ita et participium τετληπότις, “requirente id sententia, eandem significatio- “cationis latitudinem admittat.” *De nupera Homeri editione, Dissertat. II.*

Ver. 135. Τοῖος γὰρ νόος ἦσιν etc.]

Tales sunt hominum mentes, qualis [al. qualij] pater ipse

Jupiter auctiferas [al. auctiferus] lustravit lumine terras.

Cicero apud Augustin. de Civitate Dei, Lib. V. cap. 8. et Casaub. de nup. Homer. edit. Dissertat. II.

Τοῖος ἀνθεύσασιν νόος, οὐ Γλαῦκη ταῖς Λεπτίναις, Γίνεται θιντοῖς, ἐποίη Ζεὺς ἐπ' ἡμέση ἄγει.

Archilochus a Menagio emendatus in annotationibus ad Diog. Laert. in Pyrrhone, Lib. IX.

Porro haud dissimiliter Euripides:

ἘΩ Ζεῦ, τι δῆτα τὺς ταλαιπώρους βροτὸς
 Ψευτοῦ λέγεσι; οὐ γὰρ ἐπεγνώμενος,

Δεῦμέν τι τελαῦθι, ἀττινὴ σὺ τυγχάνεις θέλων.
Supplices, ver. 734.

Et Terentius:

Omnibus nobis ut res dant sese, ita magni atque humiles sumus.

Hecyra, Act. III. Scen. iii. 20.

Virgiliius denique;

Venturum species animorum; et pectora motus
 Nunc alios, alios dum nubila ventus agebat,
 Concipiunt. — *Georgic.* I. 420.

Ver. 156. Οῖον ἐπ' ἡμαρτ ἄγησι πατὴρ] Οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐκδιχοταῖσι ὅτι οἷον ἂν ἢ το κατάστημα τῇ ἀρπᾷ, τοιαύτην καὶ τὴν ἡμέραν διατελέσσιν οἱ ἀνθρώποι. Οἱ δὲ Παιητὸς λέγει, ὅποια ἂν ἢ τὰ προσπίκτοντα, τέτοιος ἐξομοιώσεις. Schol. Eustathius priorem harum explicationum antiquiore notat; ipse autem alteram sequitur: “Οποῖα, inquit, τὰ προσπίκτοντα, τοιαύτος ἐσι καὶ ὁ νόος;” ἐν εὐτυχίᾳ συνεχαίρομενος. ἐν δὲ τοῖς ἀνάπταλυν, τακτινόμενος. Quod et optimè cum præcedentibus convenit. “ Ut ἡμαρτ “autem,” inquit Casaubonus, *de nup. Homer. edit. Dissertat. II.* sub fine, “ seu “ἡμίεν, pro quoconque vitæ statu, sive “meliore sive deteriore, accipiatur; satis usitatum est. Et Homerus ipse alibi “in non dissimili sententia, δέλιοις ἡμαρτ “vocat servitutem: — “Ημισυ γάρ τ' ἀρτο- “τῆς ἀποσινότα εὐέρωτα Ζεὺς Ἀνέρος, εὐτ- “ἄν μιν κατὰ δέλιον ἡμαρτ ἐλποι.” [supra p. 322.] Porro alii, notante itidem Casaubono, vocem οἶον, non ad ἡμαρτ, sed ad νόος referunt; ut sit, Τοῖος νόος ἀνθεύσασιν, οἶον [νόον scilicet] ἐπ' ἡμαρτ ἄγησι πατὴρ etc. Sed et hoc cum reliqua sententia minus apte congruit. Vide Menagium, *Observat. in Laertii Pyrrhonem*, Lib. IX.

- Αλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ, ττι διδοῖεν.
 Οἱ ὄρόω, μυητῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωνται,
 Κτήματα πείρονται, καὶ ἀτιμάζονται ἀκοιτιν
 Ἀνδρὸς, ὃν ἐκ ἔτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
- 145 Δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν· ἀλλά σε δαιμῶν
 Οἶκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσεις ἐκείνῳ,
 Ὁπότε νοσήσει φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Οὐ γὰρ ἀναιμωτεί γε διακρινέεσθαι ὅτι
 Μυητῆρας, πάκεινον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ὑπέλθοι.
- 150   “Ως φάτο· καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον·
 “Αψ δὲ ἐν χερσὶν ἔδηκε δέπας ποσμήτοις λαῶν.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ κατὰ δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
 Νευσάζων κεφαλῆ· δὴ γὰρ πακὸν ὕσσετο θυμῷ.

“ Sed ille silentio dona deorum babeat, quodcunque dent:
 “ Qualia video procos injusta machinantes,
 “ Possessiones consumentes, et dedecorantes uxorem
 “ Viri, quem non amplius puto ab amicis et patria terra
 145 “ Diu absuturum; valde autem prope esse: sed te deus
 “ Domum subducat, neque occurras illi,
 “ Quando redierit dilectam in patriam terram;
 “ Non enim sine-cruore utique diremptum iri puto
 “ Procos, et illum; postquam domum subierit.”

150   Sic dixit; et libatione-facta babit dulce vinum;
 Iterumque in manibus posuit poculum principi populorum.
 Verum is ivit per domum, caro afflictus corde,
 Nutans capite; jam enim malum augurabatur animo.

144 ἐκίτη] R. 148 ἀναιμωτι] Edd. et Eustath. 149 ιτιλθοι] F. A. L.
 152 διὰ δῶμα] F. A. L.

Ver. 137. 140. Καὶ γὰρ ἴγώ ποτ' — Τῷ
 μὴ τις etc.] Haud dissimiliter Euripides:

Οὐ τὰς κερατῶντας κεντατίς ἡ μὴ κεέων·
 Οὐδὲ εἰτυχίντας εἴ δοκειν πράξειν ἀεί·
 Καὶ γὰρ γὰρ οὐ ποτ', ἀλλὰ τὸν ὃν εἴμ' ἔτι,
 Τὸν πάντα δὲ ὄλβον ημασὶ ἐν μὲν ἀρείλετο.

Hecub. ver. 242.

Ibid. ἵμιαλλον] Scholiastes interpretatur,
 ἴώκιν, ἴνομιζόμην, et Eustathius ιώκα. Vi-
 de supra ad α'. 252.

Ver. 140. μὴ τις τοι] Apud Dionys.
 Halicarn. πιεὶ τῆς Ὄμηρος ποιήσεως, §. 21.
 μὴ τις ποτε. Atque ita habet MS. a Tho.
 Bentleio collatus. Clark. Ego ποτε πρæ-

tulerim. Nam qua auctoritate nitatur τοι,
 non constat, opinor, cum veteres edd. etiam Eustathius nec τοι, nec ποτε habeant.
 Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 145. μάλα δὲ σχεδόν] Barnesius
 edidit μάλα δὴ σχεδόν “ ut magis hinc loco
 “ congruum.” Sed minus recte.

Ver. 148. ἀναιμωτι] Ita edidit Barne-
 sius; atque ita in Vulgatis scribitur haec
 vox infra α'. 531. Al. ἀναιμωτι. Clark.
 At vid. ad II. φ'. 363.

Ver. 149. πάκεινον] Al. καὶ κῦνον.

Ibid. ιτιί κι μέλαθρον ὑπίλθοι.] Editio-
 nes nonnullæ, notante Barnesio, hic ha-
 bent ιτιλθοι. Eustathius autem et Henri-

- 'Αλλ' ἐδὲ ὡς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀδήνη,
 155 Τηλεμάχον ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχει ἵψι δαμῆναι.
 "Αψ δὲ αὐτοῖς κατέστη ἕζετ' ἐπὶ θρόνος ἐνθεν ἀνέση.
 Τῇ δὲ ἕρῃ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀδήνη·
 Κέρη Ἰηαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείη,
 Μνησήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
 160 Θυμὸν μνησῆρων, ιδὲ τιμέσσα γένοιτο
 Μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ νιέος, ή πάρος ἦν.
 "Αχρεῖον δὲ ἐγέλασσεν, ἐπος τ' ἐφατ', ἐκ τ' ὄνομαζεν.
 Εὔρυνόμη, Θυμός μοι ἐλέδεται, γάτι πάρος γεα
 Μνησήρεσσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισι περ ἐμπην.
 165 Παῖδι δέ κεν εἴποιμι ἐπος, τό κε κέρδιον εἶη,
 Μὴ πάντα μνησῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄμιλεῖν,

Sed neque sic fugit mortem: præpedivit nempe et hunc Minerva,

155 Telemachi sub manibus et hasta fortiter ut domaretur.

Iterum vero resedit in sede, unde surrexerat.

Cæterum in mentem posuit dea cæsia-oculis Minerva

Filiæ Icarii, prudenti Penelopæ,

Procis se ostendere, ut diffunderet maxime

160 Animum procorum, et honorata fieret

Magis viroque et filio, quam antea erat.

Effuse autem risit, verbumque fecit, compellabatque;

"Eury nome, animus mihi cupit, nequaquam antea quidem,

"Procis me-ostendere, invisis licet omnino:

165 "Filio autem dicam verbum, quod utilius fuerit,

"Ut non prorsus procis cum superbis versetur,

155 Θυμός] F. R. Eustath. recte. Sic et supra x'. 574. sine varietate.

ous Stephanus legunt ὑπέλθοι. Quam lectionem et præfert Barnesius, quod "apte clandestinum Ulyssis adventum significet." Attamen non videtur Poëta hoc in loco adventum clandestinum, sed adventum simpliciter denotare voluisse. Clark. Et tamen ὑπέλθοι melius: unde latinorum succedere tectis apud Virgil. et subire tectum conf. Od. μ'. 21. Ern.

Ver. 150. ἐπειν μελιηδέα σίνον] Scr. ἐπις, ut opinor. Ern.

Ver. 152. κατὰ δῶμα,] Al. δὲ δῶμα.

Ver. 153. Θυμός.] Al. Θυμός.

Ver. 155. Τηλεμάχον ὑπὸ χερσὶ] Infra x'. 92.

Ver. 157. Τῇ δὲ ἕρῃ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ] Virgil.

Hic mentem Æneæ genitrix pulcherrima misit.

Æn. XII. 551.

Ver. 159. ὅπως πτεράσσει μάλιστα Θυμὸν μνησῆρων,] Τετέσιν, ἵνα καὶ τὰς μνησῆρες διαχέι ἐπιδοκοπίσσασα γάμες ὑποσχίσαι. Eustath. Clark. Πτεράσαι Θυμὸν non ab-simile hebraismo πτλατίνειν τὴν καρδίαν, sicut et latinis contractio animorum pro tristitia dicitur. Ern.

Ver. 160. ιδὲ τιμέσσα] Al. καὶ τιμέσσα. Quod et præfert Barnesius.

Ver. 162. Ἀχρεῖον δὲ ἐγέλασσον,] Οἷον ὃν οὐκ επιθέτις. Schol. Τὸ δὲ "ἀχρεῖον ἐγέλασσον" ἀντὶ τῆς ἀπαιχον καὶ πρὸς ἀδερίαν χρείαν. "Αττικοὶ δὲ, φασι, τὴν λέξιν ταῦτα προπαραξύνσιν, ἀχρεῖον λέγοντες. Eustath. Ita Iliad. β'. 269.

Οἴτ' εῦ μὲν βάζεσι, κακῶς δ' ὥπιθεν φρονέσσιν.

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῆδον ἔειπεν·

Ναι δὴ ταῦτα γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

170 Αλλ' ἵδι, καὶ σῷ παιδὶ ἔως φάο, μηδὲ ἐπίκευθε,

Χρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·

Μηδὲ ὅτῳ δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα

"Ερχεν· ἐπεὶ πάκιον πενθήμεναι ἀκριτον αἰεί.

"Ηδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα

175 Ἡρῶ ἀδανάτοισι γενείσαντα ἰδέσθαι.

Τὴν δ' αὗτε προσέειπε περίφραν Πηνελόπεια·

Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραῦδα, κηδομένη περ,

Χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίσθαι ἀλοιφῇ·

"Αγλαῖην γάρ ἔμοιγε θεοί, τοὶ "Ολυμπον ἔχοσσιν,

" Qui scilicet bene quidem loquuntur, male autem pone cogitant."

Hanc autem rursus Eurynome economa allocuta est;

" Næ jam hæc quidem omnia, filia, apposite dixisti.

170 " Sed i, et tuo filio verbum dic, neque cela,

" Corpus ubi-tibi-laveris, et unixeris genas:

" Neque sic lachrymis fœdata circum faciem

" Vade; quoniam malum est lugere indiscriminatim semper.

" Etenim jam quidem tibi filius ea-estate, quem tu maxime

175 " Supplicabas immortalibus barbatum videre."

Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope;

" Eurynome, ne hæc suadeas, sollicita licet,

" Corpus ut-mihi-lavem, et me-ungam unguento:

" Pulchritudinem enim mihi dii, qui Olympum habitant,

169 [ιστας] R. 173 [ἀστι] R. male.

"Αλγήσας δ', ἀχεῦον ἴδειν. —————

Et apud Theocritum:

'Αχεῦον κλέζουτε. —————

Idyll. XXV. ver. 72.

Atque hinc apud Suidam, Ἀχειόγειλας ἄνθρωπος, ὁ ἐτί τοῖς ἀχεῦσι καὶ μὴ σπαδαιοῖς γελῶν καὶ καίρων.

Ver. 165. Παιδὶ δὲ καὶ εἴποιμι] Barnesius edidit, Παιδὲ δὲ καὶ εἴποιμι Rationibus, ut opinor, haud satis idoneis.

Ver. 166. Μὴ πάντα μνησκούν ὑπερφιάλοισιν ὄμιλειν,] Ita apud Demosthenem:

"Οστις δ' ὁ μιλῶν ἡδεῖται κακοῖς ἀνδρῶν,

- Οὐ πάποτις ἡδεῖται κακοῖς γυνώσκων ὅτι

Τοῦτος ἐτί τοι διε τερηται Συνάν.

Orat. de Falsa Legatione.

Ver. 167. Οἴτ' εῦ μει βάζεσι, κακὸν δ' ὥπιθεν φρονέσσιν.]

"Ος καὶ εἴπη γλώσση λαῖσα, φονεῦ δ' ἔπειτα.

Theog. Gnom. ver. 96.

— ἡδος τοῖς λόγοις φονεῦ κακοῦ.

Euripid. Orest. ver. 908.

Vide supra ad p. 66. Clark. In fine v. scr. videtur φρονέσσι, aut saltem in seq. ιπτε. Ern.

Ver. 169. ξιτεις,] Al. ξιτας.

Ver. 173. ιτι κάκιον πενθήμεναι ἀκριτον ἀστι.] Ita supra δ. 545.

180 "Ωλεσαν, ἐξ Ἀ πεῖνος ἔβη κοίλης ἐνὶ υποσίν.

· Αλλά μοι Αὐτούνον τε καὶ Ιπποδάμειαν ἀνωχθε

· Ελθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρεσήτεον ἐν μεγάροισιν.

Οἴη δ' ἐκ εἰςειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.

"Ως ἄρετος δὲ δί τοι μεγάροιο Βεβήκει,

185 Αγγελέοςα γυναιξί, καὶ ὀτρυνέοςα νέεσθαι.

"Ενδ' αὐτὸν ἄλλ' ἐνόπεις θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Κέρη Ιηαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὑπνον ἔχειν.

Εῦδε δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθειν δέ οἱ ἄψεις πάντας

Αὐτῇ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων

190 "Αμβροστα δῶρα δίδει, ἵνα μιν θησαίατ' Ἀχαιοί·

Κάλλει μέν οἱ πρώτα πρόσωπά τε καλὰ κάθηγεν

· Αμβροσίω, οἵῳ περ ἐϋζέφανος Κυθέρεια

180 "Perdiderunt, ex quo ille ivit cavis in navibus.

" Sed mihi Autonoënque et Hippodamiam jube

" Venire, ut mihi astent in ædibus;

" Sola vero non intrabo ad viros; verecundor enim."

Sic dixit: vetula autem e domo exivit

185 Nunciatura mulieribus, et bortatura ad-eundum.

Tunc demum aliud cogitavit dea cæsia-oculis Minerva:

Filiae Icarii dulcem somnum infudit.

Dormiebat vero ea reclinata: solutæ autem sunt ei compages omnes

Ibidem in lecto: interim vero præstantissima deārum

190 Immortalia dona dabat; ut ipsam admirarentur Achivi:

Pulchritudine quidem ei primum vultusque pulchros purificavit

Divina, quali scilicet pulchre-coronata Venus

182 ὄφρα ἄντοι] R. 183 Ἀ πεῖνος ἐπιμι] F. A. L. non bene. 188 Εῦδε —

ἀψεια] Eæd. 189 τίως ἄρα] Eæd. quod prætulerim.

Μηκέτι, Ἀτρίος νῦν, τοὺν χρόνον ἀσκεῖται ἡτο
Κλαῖται, ἐπεὶ ἐκ ταῦταν τινὰ δίκουεν.

"Nec siccii sint oculi, amiso amico, nec
fluant: lachrymandum est, non ploran-
"dum." Seneca, Epist. 63. sub initio.

Ibid. ἀχερτον] Vide ad II. a'. 309 314.
Ver. 174. "Ηδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος.]

Τε δὲ "τηλίκος" ἐμπνύει τὸ, "γενεῖσαντα
"δίστηται," ὁ τελιώστητος δεύγματα καθ' ἓν χει-
σμεῖνοι ἄν παῖς μπορεῖ. Eustath. "Docet,"
inquit Spondanus, "majorem esse lati-
"tia quam doloris causam Penelopæ,
"quod jam tali frueretur filio, qualem
"illa maxime optaverat." Recte. Dna

Dacier autem aliter exponit; "Eury-
"name" inquit "ne cherche point à
"faire plaisir à Penelope, en lui disant
"que son fils est en âge de lui donner
"de la consolation; mais elle veut lui
"faire voir le besoin qu'elle a de recourir
"au secours de l'art pour s'embellir; et
"elle lui en donne une raison très forte,
"c'est que son fils est déjà homme fait,
"et par consequent qu'une femme, qui a
"un fils de vingt ans, a besoin de quelque
"secours." Mire admodum, ne dicam
inepte.

Ver. 182. ὄφρα πέ μοι] Al. ὄφρα ἄντοι.

- Χρίεται, εὗτ' ἀν ίη Χαρίτων χορὸν ομερόντα.
Καὶ μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα δῆκεν ιδέσθαι·
195 Λευκοτέρην δὲ ἄρα μιν δῆκεν πριεῖται ἐλέφαντος.
‘Η μὲν ἄρετος ἔρξασ’ ἀπεβήσατο δῖα δεάων.
“Ηλιδον δὲ ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάρου,
Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὑπνος ἀνῆκε,
Καὶ ρὸς ἀπομόρξατο χερσὶ ταρσείας, φώνησέν τε·
200 “Η με μάλιστα αἰνοπαδῆ μαλακὸν περὶ κάμην ἐκάλυψεν.
Αἴδε μοι ὡς μαλακὸν δάνατον πόροι” Αρτεμις ἀγνὴ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτερον ὀδυρούμενη κατὰ δυμὸν

- Ungit-se, quando adeat Gratiarum chorū amabilem;
Et ipsam proceriorem et crassiorem reddidit conspectū;
195 Candidiorēmque ipsam fecit secto ebore.
Sic quidem ubi-fecisset, abiit nobilissima dearum.
Venerunt autem famulæ candidis ulnis ex domo,
Cum-strepitu advenientes; hanc autem dulcis somnus dimisit;
Et ea abstersit-sibi manibus genas, et locuta est;
200 “Certe me valde ærumnosam mollis somnus cooperuit:
“Utinam mihi sic mollem mortem daret Diana casta
“Statim nunc; ut ne amplius lugens animo

196 ἀπεβήσετο] F.

- Ver. 185. οὐκ εἴτεπι] Al. & καὶ τούτη.
Ver. 188. λύθει δὲ οἱ ἄψει πάντα] Vide supra ad Il. 794.
Ver. 190. Ἀχαιοί] Vide supra ad p.
515.

Ver. 191. Κάλλει μέν οἱ περῶτα] Νῦν τὰ μόνα Κάλλος γὰρ τὸ τῆς Ἀρεβᾶτος μύρον.
Schol. et Hesych. Cæterum apud Barneum legitur et Κάλλει μέν οἱ περῶτα.
Sed nihil opus.

Ibid πρόσωπά τι καλλὰ καθρέψῃ] Ita editi omnes. Henricus Stephanus autem, (quainvis conjecturæ suæ contra exemplarium fidem indulgere non sit ausus,) “Non dubitarem” inquit “quoniam hic legendum esset πρόσωπατα pro πρόσωπά τι.” — Ita Iliad. 9. scriptum habemus προσώπατα πρόσωποι. versu 212. MSS. “δίων βλοσυροῖσι πρόσωπαται.” Et MSS. a Tho. Bentleio collatus legit πρόσωπατα. Atqui nusquam alibi apud Homerum occurrit hæc vox. Ideoque, pro πρόσωτα, hoc in loco, legendum crediderim πρόσωτα. Ita nimirum apte sequetur πρόσωπά τι.

firmaturque hæc conjectura tum ex eo quod vox πρόσωτα sententiæ hic parum congruere videatur; tum ex ver. 171. supra, ubi similis sententia occurrit:

Χρέωτ’ ἀπονέμειν, καὶ ἐπιχείσασα παρεῖται.
Verum cum conjecture huic nulla faveant Exemplaria, Textum non muto. Cæterum Eustathius in commentario citat, πρόσωπα καλλὰ καθρέψῃ. Clark. Eustathii lectio favet Stephani correctioni. Ex quibus et quam bonis Codicibus sit τι, non constat. Ern.

Ver. 193. εὖτ’ ἀνηγῇ] Al. εὖτ’ ἀνίη.
Ibid. χορὸν ομερόντα] Al. χορὸν εἰς ιδέαντα.

Ver. 195. πριεῖται ἐλέφαντος.] Virgil.
— sectoque elephanto. En. III. 464.
Πριεῖται δὲ ἐλέφαντος, (inquit Eustathius,) τὸ ἐλεφάντινον οὖται πρὸς διασολὴν τοῦ ζώου. Vide autem ad Il. 8. 141. Clark. Cæterum Eustathius habet θῆκε πριεῖται ἐλέφαντος, quod verum est. Ern.

Ver. 196. ἀπεβήσετο] Al. ἀπεβήσετο.

Αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποδέγσαι φίλοιο
Παντοίην ἀρετήν· ἐπεὶ ἔξοχος ἦν Ἀχαιῶν.

- 205   “Ως φαμένη, κατέβαιν’ ὑπεράϊα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἶη ἄμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δύ’ ἔποντο.
‘Η δ’ ὅτε δὴ μιησῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ρα παρὰ σαδμὸν τέγεος πύκα ποιητοῦ,
‘Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ πρήδεμνα.
210   ‘Αμφίπολος δ’ ἄρα οἱ κεδὺν ἐκάτεροι παρέειν.
Τῶν δ’ αὐτῷ λύτο γένατ’, ἔρω δ’ ἄρα θυμὸν ἐθελχθεῖν.
Πάντες δ’ ἡρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.

“ *Aevum corrumpam, mariti desiderans dilecti*
“ *Omnigenam virtutem: quoniam praestantissimus erat Achivorum.*”

- 205   Sic locuta, descendebat ex cœnaculo splendido,
Non sola; simul hanc et famulæ duæ comitabantur.
At quando demum ad procos pervenisset nobilissima mulierum,
Stetit utique ad postes domus fabrefactæ,
Genis obtendens nitida redimicula:
210   Ancilla autem ei honesta utrinque astitit.
Horum vero illic solvebantur genua; amore autem animo deliniti-sunt:
Omnes vero optabant apud eam in lectis recumbere.

210 ‘Αμφίπολος ἄρα] F. A. L.

Ver. 199. Καὶ δὲ ἀπομόρχατο χειρὶ παρ-
τὰς,] Bene pinxit poëta gestum evigi-
lantium non sponte, et nondum satia-
torum somno. Erm.

Ver. 202. ἵνα μηκέτι ὀδυσσομένη κατὰ θυ-
μὸν Αἴῶνα φεύγειν.] Ita supra ε'. 152.

— κατιβίστο δὲ γλυκὺς αἰών
Νέστος ἐλυγομένων.

Et ver. 160. ejusdem libri;

Κάμπος, μὴ μοι εἰς ἴνδα εὖλότο, μηδὲ τοι αἰών
Φεύγεται.

Cæterum Barnesius Αἴῶνα φεύγειν hoc in
loco vertit, “in longum tempus macerarēr.”
Quo sensu vox αἰώνιος nusquam apud Homerum usurpatur.

Ver. 203. φεύγειν,] Vide ad Il. β'. 43.

Ver. 211. Τῶν δὲ αὐτῶν λύτο γένατ’,] Καὶ
‘Ομηρος αἰτι παράγε τοὺς ἀρίστους ὅτε ἀγε-
νεῖς, θετε μὲν ἀφόβεις, η̄ ἀλύτεις παντελῶς-
ἐν τῷ μὲν ἄγαν δὲ τοῖς πάθεσι κρατισθεῖαι, τῶν
φαιώνων διαφέροντας —. Φαίνεται δὲ ἐν κα-
τωτέροις ἡ τῷ μετροῖς διαφορά· καὶ ὁ μὲν Ὁδος-
τὸς τῆς ἱεντῆς γυναικὸς ἰσχῶν, καὶ κλαίσσαν-

τε’ αὐτῷ ὁρῶν, φέρει “Οφθαλμοὶ δὲ ὡςὶν
“κίρια ἴσασαι, η̄ σιδηρος;” [infra τ'. 211.]
τῶν δὲ μυντίσιων, τῆς αὐτῆς ἱερῶντων, τῶν
Θεαστίσιων αὐτῶν, — λύτο γένατ’, ἔρως
“δὲ ἄρα θυμὸν ἐθελγεῖ. Πάντες δὲ ἡρήσαντο
“παραὶ τῆς Ομηρές ποιήσεως, § 16. Vide
supra ad ver. 99. Cæterum Meibomius
hic, notante Barnesio, legendum vult,
Τῶν δὲ αὐτῷ τὰ γένατ’. Vide ad Il.
ω'. 1. et ad ver. 237. hujus libri. Clark.
Male. In hac forma nunquam articulus
reperitur, et αὐτῆς commodum sensum ha-
bet. His vero ibi tum soluta genua. Erm.

Ibid. ἔρω δὲ ἄρα θυμὸν ἐθελχθεῖν] ‘Ο
ἔρως, inquit Barnesius, ἀντὶ τοῦ ἔρως, ἔρωτος.
Similiter Eustathius; Τὸ δὲ ἔρως δοκεῖ Αἰο-
λικὸν εἶναι ἀπὸ εὐθείας τῆς, δὲ ἔρως. Et occi-
currit ipsa vox ἔρως: hoc in sensu apud
Homерum, Iliad. ξ. 315.

Οὐ γάρ πάποτε μὲν δέ τις ἔρως ἀδὲ γυναικίς,
Θυμὸς εἰς σύνθεσιν περιπτεχεῖθεις ἐλάμασσιν.

Et apud Hesiodum:

‘Η δ’ αὖ Τηλέμαχον προσεφάνεν ὃν φίλον νιόν·

Τηλέμαχ’, ἐκέτει τοι φρένες ἔμπεδοι, ὅδε νόημα·

215 Παῖς ἔτ’ ἐών, καὶ μᾶλλον ἐνī φρεσὶ κέρδε’ ἐνώμας·
Νῦν δ’, ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἰκάνεις,
Καὶ κέν τις φαῖη, γόνον ἔμμεναι ὀλβίας ἀνδρὸς,
Ἐς μέγεδος καὶ κάλλος ὄρώμενος, ἀλλότριος φάε,
Οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναισίμοι, ὅδε νόημα.

220 Οἶον δὴ τόδε ἔργον ἐνī μεγάροισιν ἐτύχαδη,
“Ος τὸν ξεῖνον ἔασται ἀεικισθήμεναι ὅτα.
Πῶς νῦν; εἴτις ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
“Ημενος, ὅδε πάθοι ρύσακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς,
Σοὶ κὲ αἰσχος λάβῃ τε μετ’ ἀνδρώποισι πέλοιτο.

Hæc autem deinde Telemachum alloquebatur suum carum filium;

“ Telemache, non amplius tibi mens integra, neque cogitatio:

215 “ Puer adhuc cum-esses, etiam magis in mente prudentia versabas:

“ Nunc autem, quando jam magnus es, et pubertatis limitem attigisti,
“ Et aliquis diceret, filium te esse beati viri,
“ Magnitudinem et pulchritudinem intuens, alienus vir;
“ Non amplius tibi mens est justa, neque cogitatio.

220 “ Quale jam hoc facinus in ædibus factum est,

“ Qui hospitem sivisti indigne-tractari ita.

“ Quomodo nunc? Si quis hospes in nostris ædibus

“ Sedens, sic pateretur vexatione ex gravi,

“ Tibi dedecus opprobriumque inter homines foret.”

‘Ηδ’ Εἳρες, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Αυτομέλης πάντων τε θεῶν, πάντων τ’ ἀνθρώπων.

Theogonia, ver. 120.

Et Euripidem;

‘Η δ’ ἐστὶν ἡ σπάζεσσα καὶ διδέσθ’ ἔρων.

Hippolyt. ver. 449.

Ἐδύνατο δὲ [addit Eustathius] καὶ ἐκ τῆς ἔρως, ἔρωτος, ἔρωτι, ἀπεκεισθέθαι, καθ’ ὄμοιότητα τῷ “γέλω ἔκθανον.” Ἀλλ’ ἐ δοκεῖ γνωστὸν Ὁμήρου ἔνται τὸ ἔρως, ἔρωτος. Attamen occurrit vox ἔρως Iliad. γ’. 442.

Οὐ γὰρ πάτοτέ μ’ ὅδε ἔρως φρένας ἀμεινάλυψεν.

Et ἔ. 294.

‘Ως δ’ ἦσαν, ὡς μην ἔρως πυκνὰς φείνας ἀμφεπάλυψεν.

Vide supra ad ver. 99. Cæterum Dionysius Halicarnassensis, loco supra citato, hic legit; ἔρως δ’ ἄρα Συμὸν Ἐθελγεν.

Ver. 214. οὐκίτι τοι φένεις] Οὐκίτι sim-

pliciter negat, ut et ver. 219. Vide supra ad ἔ. 460. Ern.

Ver. 215. ἐνī φρεσὶ — ἐνώμας.] Metaphora elegans in νωμᾶς, valde arrisit scriptoribus et ad imitationem vocata est. Vid. Cl. Abresch. Anim. ad θεογ. p. 718. Ern.

Ver. 216. ἥβης μέτρον ἰκάνεις,] Τὸ ἀκμαῖον τῆς ἡλικίας. Schol.

Ver. 217. 218. Καὶ κεν τις etc.] Henricus Stephanus versus hosce duos parenthesi includi vult. Sed, ut opinor, nihil opus.

Ver. 221. Ος τὸν ξεῖνον ἔασται ἀεικισθήμεναι] Vide infra ad ver. 232.

Ver. 222. Πῶς νῦν; εἴτις etc.] Πῶς νῦν; ut opinor simile est illi Demosthenico πῶς γὰρ; quomodo queso possis recte sapere, prudens esse videri? Nam si hospes in ædibus nostris male tractetur, tua sit turpitudine necesse est: quam contrahere

- 225 Τὴν δὲ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἥνδα·
 Μῆτερ ἐμή, τὸ μὲν όστε σε νεμεσοῦμαι κεχολῶσθαι·
 Αὐτὰρ ἔγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἔκαστα,
 'Εσθλά τε, καὶ τὰ χέρηα· (πάρος δὲ ἔτι νήπιος ἦν.)
 'Αλλά τοι όστε δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
- 230 Έκ γάρ με πλήσσεσι, παρόμενοι ἄλλοδεν ἄλλος,
 Οἵδε κακὰ φρουέοντες, ἐμοὶ δὲ όστε εἰσὶν ἀρωγοί.
 Οὐ μέν τοι ζείνε γε καὶ "Ιρε μᾶλος ἐπύχθη
 Μητρέων ιότητι· Βίη δὲ ὅγε φέρτερος ἦν.
 Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων,
- 235 Οὕτω νῦν μητῆρες ἐν ἡμετέροις δόμοισι
 Νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοις, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,

- 225 Hanc vero rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 "Mater mea, id quidem non indigne-fero quod irasceris:
 "At ego animo intelligo et nōvi singula,
 "Bonaque, et pejora; (antea autem adhuc infans eram:)
 "Sed non possum prudentia omnia intelligere:
 230 "Nam me perterrent assidentes aliunde alias,
 "Hi mala cogitantes: mibi autem non sunt auxiliatores.
 "Nequaquam tamen hospitis et Iri pugna facta est
 "Procorum consilio: viribus autem hic potentior fuit.
 "Utinam enim, Jupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
 235 "Ita nunc proci in nostris aēdibus,
 "Nutarent capitibus domiti, alii quidem in aula,

225 Τὸν δὲ] F. A. 1. L. 228 πάρος δὲ τι] R.

culpa sua stulti hominis est. Ἡθελει de hospitibus, uti de supplicibus dici, supra admonitum est. Ern.

Ibid. εἴτε ξεῖνος] Al. εἴτε ξεῖνος.

Ibid. et ver. 235. ἡμετέροισι] Al. ὡμετέροισι.

Ver. 227. νόεω καὶ οἶδα] Vide ad Il. a'. 57. et v. 736.

Ver. 228. χίρων] MS. a Tho. Bentleio collatus, χίρεια. Atque ita in Vulgatis legitur infra v. 310. ubi repetitur hic versus. Clark. Sic et editum est a Clarkio Il. §. 582. §. 400. Constantia quidem in edendo adhibenda erat. Ern.

Ibid. πάρος δὲ τι] Al. πάρος δὲ τι. Ut infra v. 310.

Ver. 229. οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα πάντα.]

Οὔδες δέ ἀνθεώταν αὐτὸς ἀπάντα σοφός.
 Theogn. Gnom. ver. 898.

Ver. 232. Οὐ μέν τοι ξένος γε καὶ Ἰρε μᾶλος ἐπύχθη Μητρέων ιότητι] Καὶ συμειώσαι τὴν τῷ Τηλέμαχῳ διενότητα. Πηνελόπη μὲν γὰρ [supra ver. 221.] αἰκισθῆναι ἀλλοδῶς τὸν ξένον ἔφη, ὅτε σφέδας ἀφεῖς ὁ Αρτίοος ἐβαλεν αὐτὸν· Τηλέμαχος δὲ προεποιεῖσθαι λαζάρου, νοῖς τὸν τοῦς μητρὸς λόγον ἐπὶ τοῖς κατὰ τὸν Ἰρεν καὶ τὸν ξένον, ἵψος δὲ τὸν ξένον αἰκία τὸν ξένον. Ποιεῖ δὲ τὸτε ιππιτός; ἵνα πάνη τὸν θέρυβον, διπεστελλογνούμενος μὴ αἰκισθῆναι τὸν ξένον. Eu-
 stathe. Eodem modo accipiunt Dna Da-
 cier et Spondanus. Attamen nullum hic videtur Telemachi artificium. Nam quo-
 minus et Penelope de Ulyssis et Iri certa-

- Οι δέ ἔντος δέ δόμοιο, λελῦτο δὲ γυῖα ἐκάστα.
 Ως νῦν Ἱερος ἐκεῖνος ἐπ' αὐλείησι θύρησιν
 Ἡσαι νευσάζων πεφαλῆ, μεθύοντι ἐοικῶς,
 240 Οὐδέ δέδος δύναται σῆναι ποσὶν, ὃδε νέεσθαι
 Οἴκαδ', ὅπῃ οἱ νόσοι· ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.
 "Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλας ἀγόρευον.
 Εὔρυμαχος δέ ἐπέεσσι προσήνδα Πηνελόπειαν·
 Κάρη Ιαρείοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 245 Εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἄν" Ιασονος Ἀργος Ἀχαιοί,
 Πλέονές κεν μυητῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
 Ἡώθεν δαινύατ· ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν,

- "Alii autem intra domum; solataque essent membra cujusque;
 "Uti nunc Irus ille ad atrientes fores
 "Sedet nutans capite, ebro similis;
 240 "Neque erectus potest stare pedibus, neque reverti
 "Domum, qua ei reditus est; quoniam cara membra soluta sunt."
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Eurymachus autem verbis allocutus est Penelopen;
 "Filia Icarii, prudens Penelope,
 245 "Si omnes te viderent per Iasum Argos Achivi,
 "Plures proci in vestris aedibus
 "A-mane convivarentur; quoniam præstas mulieribus,

238 Ἱερος κεῖνος] Edd. parum concinne.

mine locuta intelligatur, nulla (ut opinor) satis idonea ratio.

Ver. 237. λελῦτο δὲ γυῖα ἐκάστα.] Vulgati habent λέλυτο. Τὸ δὲ "λέλυτο δὲ γυῖα ἐκάστα," ταῦτά εἰσι τῷ λυθεῖν, δρισκήθε μὲν ὅν, τεθέν δὲ ἀντὶ εὐκτικῆς. Eustath. Quod tamen ferri non potest. Quippe ista ratione vox λελῦτο medium corripere omnino debuitur:

Σὺ δὲ βίη λέλυται. — Iliad. §. 105.

Τίδε μὲν δὴ τοι λέλυται. — a. 599.

Alli igitur (notante Barnesio) hic λέλυτο legerunt. Sed rectius videtur quod addit Eustathius; Ισως δὲ καὶ ἀπὸ λελῦτο συγχίκεωται. Ac proinde scribendum erit λελῦτο. Atque hoc, uti notavit Barnesius, cum præcedente Νεύσιον optime congruit. Simili ratione ex δαινύοντο fit δαινῦτο, Il. a. 665. Vide et infra ad ver. 247.

Ver. 238, ἐπ' αὐλείησι] Al. ἐπ' αὐλείησι.

Ver. 240. Οὐδέ δέδος δύναται σῆναι] Al. Οὐδέ δέδος σῆναι δύναται.

Ver. 245. ἀν" Ιασονος Ἀργος] "Ιασονος Ἀργος, ἡ Πελοπόννησος, ἀπὸ Ιάσου βασιλίως καὶ ἡ Ἀχαια. Hesych. Τὴν γῆν ὄμωνυμίαν τοῖς ἵπιδέτοις διασίλλεται τὴν μὲν Θετταλίαν Πελοποννικὸν "Αργος καλῶν" [Il. B'. 681.] — Τὴν δὲ Πελοπόννησον, "Εἰ δὲ κεν "Αργος ικομεθ' Ἀχαιούν·" [Il. i. 141.] σημαίνειν ἴταῦτα ὅτι καὶ Ἀχαιοὶ ίδιας ὄντος οἱ Πελοποννήσοι καρ' ἄλλην σημαίνειν. "Ιασόν τε "Αργος τὴν Πελοπόννησον "λέγει" Εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἄν" Ιασονος Ἀργος Ἀχαιοί, τὴν Πηνελόπειν ὅτι πλέιν ἀν λάβοι μυητῆρας· γὰρ τὰς οἵδης τῆς Ἐλλάδος οἰκός ἀλλὰ τὰς ιγγύς. Strabo, Geograph. Lib. VIII. pag. 568. al. 569.

Ver. 246. Πλείσιος κεν μυητῆρας] "Vel "πλείσιος (inquit Barnesius) hic habent "dum pro Amphimacro, ut δ. ver. 485. "Ταῦτα μὲν δὴ θτω τελέω, γίρον, ὡς σὸν κειλεῖσι. Vcl certe, quamvis scribatur

Εἰδός τε, μέγεθός τε, ἵδε φρένας ἔνδον ἔστας.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα περίφρων Πηνελόπεια·

- 250 Εὐρύμαχ', ὃς εἶμην ἀρετὴν, εἰδός τε, δέμας τε,
"Ωλεσαν ἀδάνατοι, ὅτε" Ιλιον εἰσανέβαινον
Ἀργετοῖ· μετὰ τοῖσι δὲ ἐμὸς πόσις ἦν Ὁδυσσεύς.
Εἴ κεινός γέ ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον ὅτῳ.

- 255 Νῦν δὲ ἄχομας τόσα γάρ μοι ἐπέσσενεν κακὰ δαίμων.
"Η μὲν δὴ ὅτε τέ τοις λιτῶν κατὰ πατρίδα γαῖαν,
Δεξιτερῷ ἐπὶ καρπῷ ἐλῶν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
"Ω γύναι, καὶ γάρ οἵων ἔυκνήμιδας Ἀχαιΐς

"Formaque, staturaque, et mente intus æqua."

Huic autem respondit deinde prudens Penelope;

- 250 "Euryache, profecto meam virtutem, formamque, corpusque,
"Perdiderunt immortales, quando ad Ilium navigabant
"Argivi; cum iis autem meus maritus erat Ulysses.
"Si ille utique reversus meum statum gubernaret,
"Major gloria esset mea et melior ita.
255 "Nunc vero tristor: tot enim mihi immisit mala deus.
"Certe quidem, quando demum ibat relictæ patriæ terra,
"Dextra in carpo prehensa me manu allocutus est;
"O mulier, non enim puto bene-ocreatōs Achivos

258 εὐκ. J F. A. L.

"τρισυλλάβως, in Scansione legendum
"πλέονες δισυλλάβως —. Vel denique
"πλέονες legendum, ut sit *Anapæstus* in
"Prima sede?" Atqui neque *Amphimacer* neque *Anapæstus* (ut opinor) hujusmodi in Carmine ferri potest. Vide supra ad δ'. 485. et β'. 289. Evidem legendum, potius *Πλέονες*, et pro *Spondæo* habendum crediderim; pronunciando videlicet *Πλέονες*, vel *Πλᾶνες*. Cumque et MS. a Tho. Bentleio collatus *Πλέονες* hic legit, hanc lectionem Textui inservi. Clark. Si inspectæ fuissent edd. veteres, non conjectisset Barnesius, *Πλέονες* forte legendum esse, sed hanc esse veram lectionem vidisset. Est enim in omnibus *Πλέονες*. Ern.

Ibid. ὑμετίροισι] Ita Barnesius ex pluribus Editionibus; atque ita MS. a Tho. Bentleio collatus. Henricus Stephanus aliquique male, ὑμετίροισι. Clark. Τιμετίροισι habent omnes edd. vett. Ern.

Ver. 247. Ἡδονὴ δαινύστη] Qua ratione

ex δαινύστη fit δαινῦτο, *Piad.* α'. 665. ita "hic (inquit Barnesius) δαινύστη" Ionice "pro δαινύστη, [δαινῦτο,] quod per συγ-
"κοτὴν pro δαινύσιτο, quæ causa *Penul-*
"timam producendi; ad τὸν enim re-
"spicit ver. 245." Atque ita sensisse videtur *Scholiastes*, qui exponit Εὐάχοιντο. Vide supra ad ver. 237.

Ibid. περίσσοις γυναικῶν, Εἰδός τε, μίγε-
θος τε,] Ἐν μεγάλῃ γάρ ἡ μεγαλοφυχία,
ἀσπεν καὶ τὸ κάλλος ἐν μεγάλῳ σώματι οἱ μικροὶ δὲ, ἀστεῖοι καὶ σύμμετροι, καλοὶ δὲ. Aristot. Ethic. Lib. IV. cap. 7. Θολεῶν δὲ ἀρετὴ σώματος μὲν, κάλλος καὶ μίγεθος. Φυχῆς δὲ, σωφροσύνη, etc. Id. Rhetoric. Lib. I. cap. 5.

Ver. 252. ἥεν] *Al.* ἥεν. Vide infra ad ν. 256.

Ver. 253. ἀμφιπολεύοι,] *Al.* ἀμφιπολεύει, et ἀμφιπολεύην.

Ver. 254. Μιᾶζόν κε κλέος εἴη] *Al.* γε κλέος. "Quod (inquit Barnesius) melius

- Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
 260 Καὶ γὰρ Τρῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
 'Ημὲν ἀκοντισάς, ἥδε ρυτῆρας δῖσῶν,
 'Ιππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχισα
 "Ἐκριναν μέγα νεῖκος ὄμοις πτολέμοιο.
 Τῷ εἰκόνι δέ, εἴ κεν μ' ἀνέσει θεὸς, ή κεν ἀλών
 265 Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
 Μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
 'Ως νῦν, ή ἔτι μᾶλλον, ἔμεν ἀπονόσφιν ἐόντος.
 Αὐτῷ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,

" Ex Troja bene omnes incolumes reddituros:

- 260 " Etenim Trojanos aiunt pugnaces esse viros,
 " Et jaculatoris, et tractores sagittarum,
 " Equorumque velocium consensores; qui citissime
 " Decreverint magnam contentionem gravis-æque belli.
 " Ideo nescio, an me remittat deus, an capiar
 265 " Illic in Troja: tibi autem hic omnia curæ-sint.
 " Memor-sis patris et matris in ædibus,
 " Sicut nunc, vel adhuc magis, me absente.
 " At postquam jam filium barbatum videris,

264 ἀλών] A. 265 ἵνα Τρ.] F. A. L. 267 ἀπὸ νόσφιν] Edd.

"sonat quam κε." Sed ad sententiam
rectior particula κε.

Ver. 255. ἵπποσσεν κακὰ δαιμῶν.] Eu-stathius: ἵπποσσεν κακὰ δαιμῶν. recte. Conf. u. 87. Ern.

Ver. 256. ὅτε τ' ηἱε λιπάν] Pronunciabatur, uti nota Barnesius, ηἱε. Quo modo et scribitur Iliad. μ'. 571.

Ver. 257. Δεξιοτέρην ἵπι καρπῷ ἐλάν] Virgil.

Tum pater Evander dextram complexus euntis Hæret, inexpletum lachrymans, atque ita fatur. Ern. VIII. 558.

Ver. 258. οὐ γὰρ ὅτω] Al. οὐ γάρ τ' οἶω. Porro refertur istud γάρ ad id quod ele-gan-tan reticetur: "Hæc tibi monenda ju-dicavi; non ENIM etc."

Ver. 260. Καὶ γὰρ Τρῶας φασὶ] Πιθανῶς ἀπιδοποιεῖ τὸς μνηστῆρας, ὅτι ἐν τοῖς ἄλλοις εἴκος ἀνηρησθαι αὐτόν. Schol.

Ver. 262. Οἵ κε τάχισα "Ἐκριναν μέγα νεῖκος] Barnesius hic subaudiendum existimat ἡν, "ut sit pro κείμενον." Sed nihil

opus. Quod enim querit, id jam ante in manibus habet, nempe particulam κε, quæ vocι ἐκριναν vim Modi Potentialis tribuit. Ita Iliad. 9'. 150.

"Ἐνθα κε λευγαλέως ἵην. —————

Et v'. 723.

"Ἐνθα κε λευγαλέως ἵην
Τρῶες ἐκάρησαν. —————

Cæterum recte deinde addit Barnesius, errare Couradum Rittershusium, qui hæc de priori bello Trojano, sub Hercule et Laomedonte, accepit. Videtur nimirum et is particulae κε vim ignorasse. Clark. "Ἐκριναν μ. v. π. non est decreverint bellum, sed decreverint bello, pugnant fortissime, atque ita bellum componere tentent. Κρίνειν πόλυμον esse, bellum finem querere, docet Cl. Wesselingius ad Diodor. XII. p. 554. Et sic est haud dubie in locis ibi allatis, et ubi dativus rei, per quam finiendum est bellum, additur, ut μάχη. Hoc quidem in loco nil impedit,

- Γήμασθ', ὃς καὶ ἐδέλησθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιπῆσαι
 270 Κεῖνός δ' ᾧς ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 Νὺξ δ' ἔσαι, ὅτε δὴ συγερὸς γάμος ἀντιβολῆσει
 Οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
 Ἀλλὰ τοῦτον ἄχος πραδίην καὶ θυμὸν ἴκανει.
 Μνησῆρων ἥχη ἦδε δίκη τοπάροιδε τέτυκτο.
 275 Οἵτινες γυναικαὶ καὶ ἀφνειοῖσι θύγατρα
 Μνησεύειν ἐδέλωσι, καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν.
 Αὐτοὶ τοι γένεται βόας καὶ ἕφαι μῆλα,
 Κέρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδέσσιν.

“ Nube, cui volueris, tua domo relicta.

- 270 “ Ille utique sic dicebat; quæ sane nunc omnia perficiuntur.
 “ Nox autem erit, quando demum odiosæ nuptiæ obvenient
 “ Perditæ mihi, cujus utique Jupiter felicitatem abstulit.
 “ Sed hic gravis dolor cor et animum occupat:
 “ Procorum non hic mos olim fuit;
 275 “ Qui scilicet præstantemque mulierem et divitis filiam
 “ Ambire velint, et inter se contendant;
 “ Ii ipsi sane adducunt boves et pingues oves,
 “ Puellæ convivium amicis, et splendida dona dant:

275 'Αλλὰ ταῦτα] F. male.

quo minus sit ita dictum, ut latinis cernere certamen vel bellum; de quo vid. Periz. ad Sanct. Min. p. 781. Ern.

Ver. 268. Αὐτὰς οἰτὴν δὲ ταῖδα γενεῖσαντα[τα]· Ἐν δὲ προτέρεται, ἐν τέτοιῳ ἀποτέρεται γέρας γὰρ τότε ἰγένετο. Schol. Verum hæc interpretatio subtilior videtur, et ab ipsius Poëtæ mente prorsus aliena.

Ibid. γενεῖσαντα] Τοῦ δὲ, γενεῖσαντα, ἐκ εὑδηλῶν εἴτε γενεῶ ἵσιν ὁ ἴνεστως, εἴτε καὶ γενεῖάν παράγωγον. Eustath. Male: Nam ex γενεῖάω fieret γενεῖσαντα, antepenultima correpta. Vide ad II. α'. 140.

Ver. 269. 288. Γήμασθ', — γήμασθαι] Vide supra ad λ'. 272.

Ver. 270. Κεῖνός δ' ᾧς ἀγόρευε,] Apud Aristarchum, notante Barnesio, Κεῖνος τοσσού ἀγόρευε.

Ver. 272. Οὐλομένης ἐμίθεν,] Ἀπολλυμίνης μᾶλλον, ἢ προδέσσον τὴν κοίτην τῷ ἀνδρός. Schol. Male. Nec melius Eustathius: Τὸ δὲ "ἐλομένης" λόγος μὲν ἐνεργητικῶς ἱέρεθν, ὡς καὶ in Ιταΐδῃ, ἡ ἐλομένη μῆνις ἵππι καὶ νῦν

αὔτη ἀλλγεα τοῖς μνησῆροι θέσει. Recte autem deinceps adjicit: "Ισως δὲ καὶ παθητικῶς ἀντὶ τοῦ, τῆς παθέσσος ὄλεθρου, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀνόλβου. Διὸ ἐρμηνεύων ἐπάγει τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπήκηρας ἥγεν νῦν ἀφῆκεν ἀνολβον, ἢτοι δυσδαιμόνια.

Ibid. τῆς τε] Cujus videlicet.

Ver. 274. οὐχ ἥδε δίκην] Schol. Οὐχ ἔτος ὁ τρόπος. Sed δίκη h. l. est aliquid amplius, nempe mos ita traditus a majoribus et receptus, ut prope legis vim habeat. Conf. τ'. 43. Ern.

Ver. 277. Αὐτοὶ τοι γένεται βόας] Τὸ δὲ "ἀπάγεται" ταυτὸν τῷ "ἄγεσι" περιττὴ γάρ ἡ πρόθεσις. Eustath. Nescio tamen annon eam hic vim habeat præpositio ἀπό, ut dicantur Proci hi pecudes de suis ipsorum stabulis depromptas afferre. Clark. Sic dici ἀπάγειν, nec reperi, nec credo. Immo legendum arbitror ἀπάγεσιν, quod pro ἀγεσι dici totidem verbis ad v. 88. monet Eustath. ubi vid. Ἀπάγειν est abducere, abigere, non adducere. Nam quod

- 'Αλλ' ἐκ ἀλλότριον βίοτον νήπιοιν ἔδεσιν.
- 280   “Ως φάτο· γῆδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὄδυσσεὺς,
Οὕνεκα τῶν μὲν δᾶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
Μειλιχίοις ἐπέεσσι· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
Τὴν δ' αὐτὸν Ἀντίνοος προσέφη, Εὔπειθεος νίος·
Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
- 285   Δᾶρα μὲν ὅς κ' ἐδέλησιν Ἀχαιῶν ἐνδάδ' ἐνεῖκαι,
Δέξασθ'. ἐγὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἔσιν·
‘Ημεῖς δ' ὅτε ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, ὅτε πῃ ἄλλη,
Πρέπει γε σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄγιστος.
“Ως ἔφατ’ Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
- 290   Δᾶρα δ' ἄρετος οἰστέμεναι πρόεσσαν κήρυκα ἔκαστος.
Ἀντινώῳ μὲν ἐνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλου

“ At non alienum victimum impune edunt.”

- 280   Sic dixit: gavisus est autem multa-passus nobilis Ulysses,
Quod eorum quidem dona attrahebat, mulcebat autem animum
Elandis verbis; mens vero ei alia agitabat.
    Illam autem rursus Antinous allocutus est, Eupitheci filius;
    “Filia Icarii, prudens Penelope,
285   Dona quidem quicunque voluerit Achivorum huc ferre,
    “Accipe; non enim bonum recusare donationem est:
    “Nos vero neque ad opera prius ibimus, neque unquam alio,
    “Quam scilicet tu ei nupseris Achivorum, quicunque optimus.”
    Sic dixit Antinous; illis autem placebat sermo:
290   Donaque proinde allaturum præmiserunt præconem quisque.
    Antinoo quidem tulit Præco magnum perpulchrum peplum,

288 Πρὸς σιν γε] R.

Græci dicant φόρον ἀπάγειν, id nescio an
huc conveniat. Ern.

Ver. 278. Κέρης δαῖτα φίλοισι,] Al. Κέ-
ρης δαῖτα φίλησιν.

Ibid. δῶρα] MS. α Tho. Bentleio col-
latus, ἔργα.

Ver. 280. γῆδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὄδυ-
σσεὺς, Οὕνεκα τῶν μὲν ετοῖς.] Πάλιν τῆς Πη-
νελόπης τοῖς μητῆροις προσδιατεγμένης ἐκ
ἄπανθρωπως, ἵκειναν δὲ αὐτὴν χαριζομέναν
ιμάτια καὶ κόσμους ἀλλον ἡδομένος Ὄδυσσεὺς,
“Οὕνεκα τῶν μὲν δᾶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ
θυμὸν” εἰ μὲν ἐπὶ τῇ δωροδοκίᾳ καὶ πλεονε-
ξίᾳ χαίρου, τὸν καμαδέμαντον ὑπερβάλλει μασ-
τηστείᾳ Πολίτηρον· — εἰ δὲ μᾶλλον οἰόμενος
ἴποχειρίσεις ἔχειν διὰ τὴν ἐλπίδα, καὶ τὸ μέλ-

λον ἐπροσδοκῶντας· λόγον ἵχει τὸ ἡδόμενον
αὐτῷ καὶ θαρρέων. Plutarch. de audiendis
Poëtis. Spondanus aliter accipit; scilicet,
“ut ex eo gaudeat Ulysses, quod licet
“hæc dona accipere Penelopen videat,
“tamen intelligat nihilominus, integra
“et constanti illam esse mente.”

Ver. 281. περίλκετο,] Al. παρέθλετο.

Ver. 284. περίφρον] Al. περίφων.

Ver. 286. οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν
ἴσιν·] ‘Η γὰρ χάρις ἡ οὐτον δεομένη τῷ
λαμβάνοντος η τῷ διδόντος, οὐκ ἀμφοῖν τελεῖ-
ται πρὸς τὸ καλὸν ὃ δὲ μὴ δεξάμενος, ἀστερ
σφαιραν εὖ φερομένην κατήσχυνεν ἀταλῆ
πισθεῖσαν. Plutarch. de Socratis Genio.
Vide et supra ad δ. 651.

- Ποικίλον ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
Χρύσειαι, κλητῖσιν ἐγγάμπτοις ἀραρυῖαι.
"Ορμον δ' Εὔρυμάχῳ πολυδαιδαλον αὐτίκ' ἔνεικε,
295 Χρύσεον, ἡλέκτροισιν ἐερμένον, ἥλιον ὁς.
"Ερματα δ' Εὔρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
Τρίγληνα, μορόντα χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
"Ἐπ δ' ἄρα Πεισάνδρῳ, Πολυκτορίδᾳ ἀνακτος,
"Ισθμιον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα.
300 "Αλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν παλὸν ἔνεικεν.
"Η μὲν ἐπειτ' ἀνέβαιν ὑπερώια δῖα γυναικῶν.
Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι ἐφερον περικαλλέα δῶρα.
Οἱ δ' εἰς ὁρχηστὴν τε καὶ ἵμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.

Varium; inerant autem fibulae duodecim omnes

Aureæ, acubus bene-inflexis aptatae.

Monile vero Eurymacho multa-arte-elaboratum statim tulit,

295 Aureum, electris consertum, solem veluti.

Inaures autem Eurydamanti duo servi tulerunt,

Trinis-ocellis, exquisitas; gratia autem effulgebat multa.

A Pisandro vero, Polycorde rege,

Collare tulit servus, perpulchrum ornamentum.

300 Aliud autem aliis donum Achivorum pulchrum tulit.

Ipsa quidem deinde ascendebat in cœnaculum nobilissima mulierum:

Cum-ea autem simul famulæ ferebant perpulchra dona.

Illi vero in saltationem et desiderabilem cantum

Conversi delectabant-se; manebantque dum vesper advenirent;

300 παλὸν ἔδωκεν] F. A. L. 502 Τὴν δ' ἄρ[?] F. male.

Ver. 287. Ήμέν δ' ἀτ' ἱππὸν ἐργα] Τέτο δὲ
Ομῆρος προαναφώνωις, ὃς ἔδεις τῶν μνηστή-
ρων ἐκφεύγειται τὸν ὅλεθρον. Eustath. At-
qui Poëtam hoc voluisse vix crediderim.
Vide supra ad β. 127.

Ver. 288. Πρόν γέ σε τῷ] Al. Πρόν γέ
σε τῷ, et Πρόν σε γε τῷ.

Ver. 290. ἄρ[?] Proinde.

Ibid. περίσσαν κήνυκα] Non præmis-
runt, sed miserunt. Vide ad Il. α. 3. Ern.

Ver. 292. δυοκαίδεκα πᾶσαι] Haud mi-
nus quam duodecim —. Vide supra ad
ι. 244. et ad Il. α. 375. 470.

Ver. 293. κλητῖσιν ἐγγάμπτοις] Κατα-
κλεῖσιν, εἰς ἄς καθίσσαν τὰς περέντας. Schol.

Ver. 294. Ορμον] Τὸν κατὰ τὴν τραχήλῳ
περικίμενον χευστὸν κόσμον. Schol.

Ver. 296. Ερματα] Δῶρα, τῶν ὅταν κόσ-
μον ὁ ἴσι τὰ ἐνάπτια. Schol. ex MS. a Bar-
nesio excerpt.

Ver. 297. Τρίγληνα,] Τρίγλορα κόσμια, ἐν
ἡ τὰ τριόφθαλμα τρίγλοντα. Schol.

Ibid. μορόντα] Τὰ μετὰ πολλῷ μόρῃ καὶ
κακοτοπείας κατεσκευασμένα. Schol. Ali-
ter Barnesius; " Vocem autem μορόντα,"
inquit, " hoc certe in loco, existimo non
" solum spectare ad Operis elegantiam
" exquisitam, aut Opificis industrium et
" elaboratum ingenium; verum etiam
" ad fatalem tandem earundem gemma-

- 305 Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἥλιθεν.
 Αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἔσασαν ἐν μεγάροισιν
 "Οφρα φαείνοιεν· τερὶς δὲ ξύλα πάγκανα θήκαν
 Αῦν πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῶ·
 Καὶ δαῖδας μετέμισγον· ἀμοιβηδίς δὲ ἀνέφαινον
 310 Δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφεονος· αὐτὰρ ὁ τῆσιν
 Αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δμωαὶ Ὀδυσσῆος, δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
 "Ἐρχεσθε πρὸς δώματ', ἵνα αἰδοίη Βασίλεια·
 Τῇ δὲ παρ' ἥλακατα στροφαλίζετε· τέρπετε δὲ αὐτὴν
 315 "Ημεναι ἐν μεγάρῳ, η ἐρία πείκετε χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τέτοιοι φάος πάντεσσι παρέξω.
 "Ηνπερ γάρ καὶ ἐδέλωσιν ἐνθέρονον ηῶ μίμνειν,
- 505 Eis autem se-delectantibus niger vesper advenit.
 Statim lampadas tres statuerunt in ædibus
 Ut lucerent; circum autem ligna arida posuerunt,
 Sicca dudum, prædura, recens fissa ære;
 Et faces miscuerunt: alternatim vero succendebant
 510 Famulæ Ulyssis multa-passi: at inter eas
 Ipse generosus locutus est solers Ulysses;
 " Famulæ Ulyssis, diu absentis regis,
 " Ite ad ædes, ubi est veneranda regina:
 " Apud eam vero pensa versate; et delectate ipsam
 515 " Sedentes in domo; vel lanas carpite manibus.
 " At ego his lumen omnibus præbebo.
 " Etiamsi enim velint usque ad pulchro-solio Auroram manere,

306 [ἔσασαν] F. A. male. 307 [ἴστι δὲ ξ.] A. L. nescio an melius Eustath.
 interpr. λαμπτῆρες ιφ' ἀν κείνται etc.

"rum Retributionem, quam nacti sunt
 "ab Ulyssis manibus hi Proci." Mire
 admnodum: cum occurrat eadem vox
 μορόντων Il. ξ. 183. uhi hujusmodi ex-
 plicationi nullus omnino locus.

Ver. 299. [Ισθμιον] Περιτραχήλιον· ἐνθεν
 καὶ παρίσθια· διάφορον δὲ τῷ ὅρμῳ· τὸ μὲν
 γάρ περιέχεται σῷ τραχήλῳ, ὃ δὲ ὅρμος
 καχάλασαι. Schol.

Ver. 500. [ἴνεικεν] Al. ἐδωκεν.
 Ver. 502. Τῇ δὲ ἡμέρᾳ] Τῇ δὲ ἡμέρᾳ.
 Ver. 506. Αὐτίκα λαμπτῆρες] Virgil.

— dependent lychni laquearibus aureis
 Incensi. — En. I. 730.

Ibid. λαμπτῆρες] Εσχάρας μετιώρες.

ἢ τὰς χυτερόποδας, ιφ' ἀν ἔκαπιν. Schol. Ισέον
 δὲ ὅτι λαμπτῆρας λίγεις ἂς νῦν οἱ ἀγροτικοὶ
 λυχνίας φασίν· ιφ' ἀν δῆδες κείμεναι κατὰ
 δόρπουν ἀνάπτονται· η ξύλα ἔργα διὰ τὸ ἀκαπ-
 τον· η καὶ ἀμφο ἀναριψ. Eustath.

Ver. 515. πρὸς δώματ', ἵνα αἰδοίη —
 "Ημεναι ἐν μεγάρῳ] Δώματα et μέγαρον capè
 de ὑπεράψ, γυναέο; de quo supra ad-
 monuimus. Ern.

Ver. 515. εἴρια] Τὸ δὲ, εἴριον, "Ομῆρος μὲν
 περιπαροξύνει, ὄμοιως τῷ λείριον. Οἱ δὲ ὑπι-
 πον παροξύνεται πρὸς ἀναλογίαν ἴτέρων παρο-
 χυόντων δακτυλικῶν λίξεων. Eustath. ad
 Iliad. γ'. 388.

Ver. 318. Οὔτι με νικήσθοι] Non me

Οὕτι με νικήσοσι· πολυτλήμων δὲ μάλ’ εἰμί.

“Ως ἔφαν· αἱ δὲ ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.

- 320 Τὸν δὲ αἰσχρῶς ἐνέιπτε Μελανθὼ καλλιπάρης,
Τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
Παιδα δὲ ὡς ἀτίταλλε, δίδε δὲ ἄρε ἀδύρματα θυμῷ.
‘Αλλ’ γέ δὲ ὡς σχέδε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης.
‘Αλλ’ οὐγέ Εὔρυμάχῳ μισγέσκετο, καὶ φιλέεσκεν.

- 325 Ἡ δὲ Οδυσῆ ἐνέιπατεν ὄνειδείοις ἐπέεσσι· [ἔσσι,

Ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος
Οὐδὲ ἐπέλεις εῦδειν, χαλκήιον ἐς δόμον ἐλθάν,
‘Ηε πτε ἐς λέσχην ἀλλ’ ἐνθάδε πόλλ’ ἀγορεύεις
Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ’ ἀνδράσιν, γέδε τι θυμῷ

- 330 Ταρβεῖς· οὐδὲ σε οἶνος ἔχει φρένας, οὐ νῦ τοι αἰεὶ

“ Nequaquam me domabunt: multorum-patiens nempe valde sum.”

Sic dixit: hæ autem riserunt, et se invicem intuebantur.

- 320 Eum autem turpiter objurgabat Melantho pulchra-genis,

Quam Dolius quidem genuit; curavit autem Penelope,

Filiamque velut enutriebat, dabatque oblectamenta animo:

Sed neque sic retinuit dolorem in animo Penelopes;

Sed ea cum-Eurymacho miscebatur, et eum amabat:

- 325 Quæ utique Ulyssem objurgabat contumeliosis verbis;

“ Hospes miser, tu sane aliquis mente exturbatus es;

“ Neque vis cubare, æream in domum profectus;

“ Vel aliquo in diversorium; sed hic multa prædicas

“ Confidenter multos inter viros; neque quid animo

- 330 “ Times: certe utique tibi vinum occupat mentem; vel sane tibi semper

320 [ἐνέιπε] R. v. 77. sic et mox 325.

vincent vigilando, nec me vigiliæ tam longæ fatigabunt. Ern.

Ver. 320. et 325. [ἐνέιπτε] Al. [ἐνέπτε].

Ver. 323. σχίζει] Al. ἔχει. Clark. Cæterum sensus est: sed ne sic quidem dolores Penelopes ad se pertinere putabant, et ejus malis dolebat, sed potius voluptates quærebat et cum proco Eurymacho consuescebat. Ern.

Ver. 325. ὄνειδίοις] Al. ὄνειδιοις. Vide autem ad Il. α'. 519.

Ver. 326. Ξεῖνε τάλαν,] Τὸ δὲ ξεῖνε τῶν; ἵπποι οὐβρεὶ φοινὶ ή Μελανθώ. Eustath. Minus recte. Erat enim hoc epitheton commune, quo ab omnibus appellabatur.

Ver. 327. χαλκήιον ἐς δόμον ἐλθάν,] Χαλ-

κῆιος δὲ δόμος τὸ τῶν χαλκίων ἱεραστήριον, ἵνδα εἰσίστεται ἀπαλλήτως οἱ πτωχοὶ, ἐκοιμώντο πατὰ τῷ συρι.

Ver. 328. [Ἡ τι ἐς λέσχην] Λέσχας ἐλεγον δημοσίες πτίνες πότες, οἵ οὖσι σχολὴ ἀγορεῖς ἐκαθίζοντο πολλοί. Suidas in voce Λέσχη: ubi et hunc Homeri locum adducit. Vide et Pausaniam. Phocic. Lib. X. cap. 25. sub initio. Porro hinc Hesiodus:

Πάκε δὲ θη χαλκήιος θῦκον, καὶ ἐπ’ ἀλία λέσχην.
“Εἳγ. καὶ Ημερ. II. 111.

Et ver. 118.

‘Ελτίς δὲ ἐκ ἀγραθῆ πεχημένον ἀνδρας κομίζει.
“Ημενον ἐν λέσχῃ.

Τοιχτος νόος ἐσίν· ὁ καὶ μεταμάλια βάζεις.

Ἡ ἀλύεις, ὅτι Ἰησον ἐνίκησες τὸν ἀλήτην;

Μή τίς τοι τάχα "Ιησ ἀμείνων ἄλλος ἀνασῆ,

"Ος τίς σ' ἀμφὶ πάρη πεκοπῶς χερσὶ σιβαρῆσι,

335 Δάματος ἐκπέμψησι, φορύξας αἴματι πολλῷ.

Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-

ῆ Τάχα Τηλεμάχῳ ἔρεω, κύον, οἵ ἀγορεύεις, [σεύς·
Κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὐδῇ διαμελεῖσι τάμησιν.

"Ως εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναικας.

340 Βὰν δ' ἴμεναι διὰ δᾶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης

Ταρβοσύνη· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.

Αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπτῆρσι φαείνων αἰδομένοισιν

"Talis mens est: quare et vana loqueris.

"An exultas, quod Irum vicisti erronem?

"Cave, ne quis tibi cito Iro melior alias insurgat,

"Qui te circum caput contusum manibus robustis

535 "Domo emittat, foedatum sanguine multo."

Hanc autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;

"Certe cito Telemacho dicam, canis, qualia loqueris,

"Illuc profectus; ut te ibi membratim concidat."

Sic locutus, verbis perterruit mulieres.

340 Perrexerunt autem ire per domum; solataque sunt subtus membra cujusque
Timore: putabant enim ipsum vera dixisse.

At is apud lampades praelucens accensas

531 μεταμάλια] F. A. 1. R. quod ut magis Ionicum, praetulerim. Sic et
Hesych. et apud Apoll. Rh. I. 491. MS. Guelpher. Erasm. Schmidii et
edd. plures. sed v. 391. omnes edd. habent μεταμάλια. 534 συβαῆσι]

Ver. 329. Θαρσαλίας] Al. Θαρράλεος.

Ver. 330. ἡ βάσις τοῦ οἴνου ἔχει φρένας;]

Οὕτως σε πληθεις πόλλοι ἀναγκάζει λαλεῖν.

Ephippus apud Athen. L. II. c. 2.

Ver. 531. μεταμάλια] Apud Eustathium, μεταμάλια. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 532. ባλύεις, ὅτι Ἰησον ἐνίκησες]

Καὶ τῷ ἀλύειν ποτὲ μὲν ἀντὶ τῷ δάκνεσθαι καὶ
ἀπορρίσθαι κέχερται "Ως ἕφαδ· ἡ δὲ ἀλύ·
"ιστὸς ἀπεβήσατο, τείρετο δὲ αἰνάς;" [Pliad.
I. 352.] ποτὲ δὲ ἀντὶ τῷ γαυριῶν καὶ χαίρειν· "Ἡ ἀλύεις ὅτι Ἰησον ἐνίκησες τὸν ἀλήτην;
Plutarch. de audiendis Poëtis. Al. ἀλύεις.
Clark. De hoc verbo multi multa vid.
inpr. Perizon. ad Aelian. V. H. IX. 25.
Proprie est errare, nullo certo loco con-

sistere, aut quiescere, unde et de jactatione
agrotantium a medicis dicitur. De animo cum dicitur, ita late patet, ut latinorum
levitas, quae de omnibus animi motibus atque etiam de jactatione, superbia
dicitur. Est autem suavis lusus in ἀλύεις
et ἀλήτην. Ern.

Ver. 538. Κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὐδῇ διαμελεῖσι τάμησιν.] Κεῖσ' ἐλθὼν esse, ad eum
profectus, eo vadens, ubi est, notat Eustath. sed in sequentibus friget, ut te ibi concidat.
Intelligam, ut te e vestigio, statim,
concidat, et ita pro merito puniat. Hesych. αὐδησι, εἰδέσι. Ern.

Ibid. δαμαστεῖσι] Vide supra ad I. 291.

Ver. 339. Ὡς εἰπὼν, λατέσσι διεπτοίησε

Εἰσήκει ἐς πάντας ὁρώμενος ἀλλα δέ οἱ κῆρ

"Ωρμαινε φρεσὶν ἥσιν, ἢ ρ' ἐκ ἀτέλεσα γένοντο.

345 Μνησῆρας δ' ἐπάμπαν ἀγήνορας εἴς Αδήνη
Λάβης ἵσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύη ἄχος πραδίην Λαερτιάδεω Οδυσῆος.

Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβις παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Κερτομέαν Οδυσῆα· γέλων δ' ἐτάροισιν ἔτευξε.

350 Κέκλυτέ μεν, μνησῆρες ἀγαπλειτῆς Βασιλείης,
"Οφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ σῆθεσσι κελεύει.
Οὐκ ἀδεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Οδυσῆος ἐς δόμουν ἴκει
"Εμπῆς μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτῷ
Καὶ κεφαλῆς ἐπεὶ ὃ οἱ ἐνι τρίχεσ ὃδ' ήβαιαί.

Stetit omnes intuens: alia vero ei cor

Agitabat mente sua, quæ utique non irrita facta sunt.

345 Procos autem non omnino eximios sinebat Minerva
Contumelia abstinere acerba; ut adhuc magis
Subiret dolor cor Laertiadæ Ulyssis.
His vero Eurymachus, Polybi filius, incipiebat loqui,
Incessens Ulyssem; risum vero sociis fecit;

350 "Audite me, proci inclytæ reginæ,
"Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
"Non sine-deo hic vir Ulysseam in domum venit:
"Omnino mihi videtur facium splendor esse ipsius
"Et capitū; quoniam non ei sunt capilli ne pauci quidem."

edd. veteres. 342 αἰθομένησιν] Edd. præter R. 347 Δύνη] F. A. I. L.
Ibid. Λαερτιάδην Οδυσῆα] F. A. L. non male. 349 ἔτευχε] Eæd. bene.

γυναικας.] 'Ανύει δὲ Οδυσσεὺς γῦν τὴν τε τῶν
δειλῶν πτῖσαν, καὶ μάλιστα τὴν τῶν μνησῆ-
ρων· ἵπτε γὰρ αὐταὶ ἀπῆλθον, γνώσεται καὶ
εἰσίτι τὴν ἐκείνων ὑδρίαν ἐών αὐτῷ. "Ἐτι γε
μὴν ὁ Ποιητὴς εὐπλαστοτέραν ὅτῳ ποιόμενοι τῷ
Οδυσσεῖ τὴν εὐθὺς ἴφεξης ὄμιλίαν, ὅτε κατὰ
σχολὴν ἐ μόνον τῇ γυναικὶ ὄμιλόσι, ἀλλὰ καὶ
τῇ Εὔρυμάξι, τὸ ἀναγκαῖοταπον κρύψει· δὲ
καὶ τὰ ὅπλα μερ' αὐτῆς κατὰ τὰσσαν ἄδιαν.
Οὐδὲν γὰρ εἰκαίω ὁ Ποιητὴς παραφίττει,
ἀλλὰ πρὸς μίδον πιθανότητος καὶ οἰκονομί-
αν τῶν ἴφεξης. Eustath.

Ver. 342. αἰθομένησιν] Ita Barnesius ex
utrique Eustathii editione. Alii hic ha-
bent αἰθομένησιν.

Ver. 344. ὃ δέ] Quæ utique —. Quæ, ut
memorabitur.

Ibid. γένοντο.] Al. γένοντο.

Ver. 347. Λαερτιάδιω Οδυσῆος.] Al. Λαερ-
τιάδην Οδυσῆα.

Ver. 349. ἔτευχε.] Al. ἔτευχε.

Ver. 353. "Εμπῆς μοι δοκέει δαΐδων σέλας
ἔμμεναι αὐτῷ Καὶ κεφαλῆς·] "Επίσσος μοι δο-
κεῖ τὸ φαινόμενον σέλας τῶν δαΐδων εἶναι, καὶ
αὐτῷ τῆς κεφαλῆς, ὡς ἴψιλωμένης. Eustath.
Minus recte, ut opinor. Quippe vocem
ἔμπης ista in significatione apud Homerum
vix usquam reperias. Vide infra ad τ. 57. ubi vox ᔁμπης simili fere in sensu oc-
currit. Clark. Eodem sensu et aliis locis
occurrit, sed tamen omnes Grammatici
veteres ᔁμπης etiam pro ὄμοιως dici notant.
Vid. Viros doctos ad Hesych. in h. v. Sed
adfirmandi vis sane aptior et analogiæ con-

- 355   “**Η ρ'**, ἄμα τε προσέειπεν Ὁδυσσῆα πτολίπορθον·
       Ξεῖν, η̄ ἄρ' κ' ἐδέλεις θητεύμεν, εἰ σ' ἀνελοίμην,
       Ἄγρες ἐπ' ἐσχατῆς, (μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσαι,)
       Αἴμασιάς τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
       Ἐνθα δ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
 360   Εἴματά τ' ἀμφίσταιμι, ποσίν δ' ὑποδήματα δοίην.
       Ἄλλ' ἐπεὶ ἐν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, τῷ ἐδελήσεις
       Ἐργον ἐποίχεσθαι· ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
       Βέλεαι, ὅφες ἀν ἔχης βόσκειν σὴν γασέρ' ἄναλτον.
- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσ-
- 365   Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶιν ἔρις ἔργοιο γένοιτο [σεύς·
       “Ωρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἡματα μακρὰ πέλονται,
       Ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
       Καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοιες, ἵνα πειρησάιμεθα ἔργα

- 555   Dixit utique; simulque allocutus-est Ulyssem urbium-vastatorem;
       “Hospes, nunquid vis mercede-servire, si te suscipiam,
       “Agri in extremitate, (merces autem tibi sufficiens erit,)
       “Sepesque colligens, et arbores proceras plantans?
       “Illic autem ego cibum quidem perennem præberem,
 360   “Vestimentaque circum-induerem, pedibusque calceamenta darem.
       “Sed quandoquidem sane opera mala didicisti, non voles
       “Opus adire; sed mendicare per populum
       “Mavis; ut possis pascere tuum ventrem insatiabilem.”
       Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
- 365   “Eurydice, si enim nobis contentio operis fieret
       “Tempore in verno, quando scilicet dies longi sunt,
       “In herba; falcem quidem ego bene-flexam haberem,
       “Et tu quoque tales haberes, ut experiremur opus

356 Ιδίωις] Ead. 359 Ἐνθα κ' ἵγα] R. 361 ἔμαθες] F. A. L.

venientior. Cæterum dicterium et aculeus est in hoc, quod eum divinitus missum docet ex eo, quod splendeat caput ejus: et in eo perstringit calvitiem, quæ apud veteres valde obnoxia dicacibus. Ern.

Ver. 354. Καὶ πειθαλῆς] Al. Κακκεψαλῆς.
 Ver. 356. ιθέλαις] Al. ιθέλωις. Quæ et potior videtur lectio.

Ver. 358. Αἴμασιάς] Τὰς πειριβόλις; τὰν τοῖχων, τὰς χάλικας. Schol. Ο δὲ Θρακικὸς περαφερεῖς λίθος ἡρμήνευσε τὰς αἵμα-

σιὰς, εἰπάντι φυτεύων κατὰ τὰς λίθους ἱκλίγων. Eustath.

Ibid. λίγων,] Οἰκοδομῶν ἐν συλλέκτων λίθοις. Schol.

Ver. 359. Ἐνθα δ' ἵγα] Apud Eustathium, “Ἐνθα κ' ἵγω. Atque ita habet MS. a Tho. Bentleio collatus. Quæ et proba lectio.

Ver. 360 Εἴματά τ'] Al. Εἴματα δ'.

Ver. 361. ἔμαθες,] Vide supra ad ε'. 226.

Νήσιες ἄχρει μάλα κνέφαος, ποίη δὲ παρείη.

370 Εἰ δ' αὖτις βόες εἶτε ἐλαυνέμεν, οἴ τεροι ἄριστοι,
Αἴθωνες, μεγάλοι, ἅμφω πεκορηότε ποίης,
Ἡλικες, ἰσοφόροι, τῶν τε σθένος ὥκ αἱαπαδὸν,
Τετράγυνον δὲ εἴη, εἴκοτε δὲ ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ,
Τῷ κέ μὲν ἴδοις, εἰ ἄλλα διηνεκέα προταμοίμην.

375 Εἰ δ' αὖτις πόλεμόν ποδεν ὄρμήσειε Κρονίαν
Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη, καὶ δύο δῆρε,
Καὶ πυνέη πάγχαλκος ἐπὶ προτάφοις ἀραινῖα.
Τῷ κέ μὲν ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
Οὐδὲ ἄν μοι τὴν γαστέρα ὄνειδίζων ἀγορεύοις.

380 Ἀλλὰ μάλιστα βρίζεις, καὶ τοι νόος ἐστιν ἀπηνής.
Καὶ τότε τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἡδὲ προταταῖος,
Οὐνενα πάρε παύροισι καὶ ὥκ αγαθοῖσιν ὄμιλεῖς.

“ Jejuni usque penitus ad tenebras, herba autem adesset.

370 “ Sive rursus et boves essent agendi, qui utique optimi,
“ Rutili, magni, ambo saturati herba,
“ Aequalēs-ātate, pares-operi-sustinendo quorum utique robur non imbecille,
“ Arvum autem quatuor-jugerum esset, cederetque subtus gleba aratro;
“ Tunc me videres, an sulcum continuum proscinderem.

375 “ Sive demum et bellum alicunde moveret Saturnius
“ Hodie; at mihi scutum esset, et duæ hastæ,
“ Et galea tota-ārea temporibus apta;
“ Tunc me videres primis in pugnatoribus mixtum,
“ Neque mihi ventrem exprobrans loquereris.

380 “ Sed valde contumeliose-te-geris, et tibi animus est inclemens;
“ Et quodammodo quidam videris magnus esse et fortis,
“ Quoniam cum paucis et non bonis versaris.

362 πτώσιν] F. A. I.

Ver. 365. εἰ γὰρ τῶν] Refertur istud τοις. Schol. Atqui vox ποίη alibi apud γὰρ ad id quod eleganter retinetur: “ Ne Poëtam “herba” simpliciter significare “ne tam ignavum operisve inscientem ar- videtur. Vide Iliad. §. 347. Odys. i. 449. “bitreres; si ENIM, etc.” Porro retine- Ver. 369. ἄχρει μάλα κνέφαος,] “Ηγετού ἄχρει βασίας ἵσπειας. Eustath.

Ver. 370. οἴ τεροι] Al. ἄξια.

Ver. 373. Τετράγυνον] Τίσσαρας ἔχον γύνας· γύνον δὲ μέτρον γῆς. Schol.

Ver. 374. ἄλλα διηνίκια] Τὴν ὑπὸ μιᾶς δέρμης σχιζομένην. Schol.

Ibid. προταμοίμην.] Scholiastes exponit

Ibid. ἔργοιο] Τῇ κατὰ γεωργίαν. Eustath.

Ver. 367. 'Ἐν ποίη] Ο Δημητριακὸς χέρ-

- Εἰ δὲ ὁ Οδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἴκοιτ' ἐσ πατρίδα γαῖαν,
Αἴψα κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἔοντα,
385 Φεύγοντι σείνοιντο δι' ἐκ προδύροιο θύραζε.
“Ως ἔφατ· Εὔρυμαχος δὲ ἔχολώσατο πηγόθι μᾶλλον,
Καὶ μιν ὑπόδρεα ἴδων, ἐπει πτερύεντα προσήνδα·
“Α δεῖλ', ἢ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἱ ἀγορεύεις
Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· γέδε τι θυμῷ
390 Ταρβεῖς· ἢ ρά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἢ νῦ τοι αἰεὶ^{τοι}
Τοιότος νόος ἐσίν· ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις.
“Η ἀλύεις, ὅτι Ἰρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; [σεὺς
“Ως ἄρα φωνήσας, σφέλας εἶλετο· αὐτὰρ ὁ Οδυσ-
‘Αμφινόμῳ πρὸς γῆνα καθέλετο Δελιχῖος,
395 Εὔρυμαχον δείσας· οὐδὲ ἄρε οἰνοχόον βάλε χεῖρα
Δεξιτερὴν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόρβησε πεσθσα·

- “ Sin Ulysses veniret, et accederet in patriam terram,
“ Statim tibi portæ, etiam latæ licet admodum sint,
385 “ Fugienti arctarentur per vestibulum foras.”
Sic dixit: Eurymachus vero iratus est ex-corde magis,
Et ipsum torve intuitus, verba alata dixit;
“ Ah miser, certe cito tibi perficiam malum, qualia dicis
“ Confidenter multos inter viros, neque quid animo
590 “ Times: certe utique vinum tibi mentem occupat; vel sane tibi semper
“ Talis mens est: quare et vana loqueris.
“ An exultas, quod Irum vicisti erronem?”
Sic utique locutus, scabellum sumpsit: at Ulysses
Amphinomi ad genua desidebat Dulichiensis,
595 Eurymachum veritus: hic autem pocillatorem percussit ad-manum
Dextram; gutturnum vero humi sonuit lapsum:

585 στίνοιτο] F. A. L. recte. 592 Totus versus abest ed. Flor.

simpliciter διεκόψαιμι. Eustathius autem Ulyssem et hic se Eurymacho præferre intelligit. Τὸ δὲ περοχαίμην, ἀντὶ τοῦ, πρὸς οὐδὲ ἀρστράσαιμι, καὶ ὡς εἰπεῖν περοκόψαιμι· καὶ τὰ πάντα ἔχων ἵστα, ὅμως περβαλοίμην τῇ ἀριτῇ. Potior (ut opinor) Scholiastis interpretatio; quia in hoc, ut et in sequenti exemplo, ver. 575. nullum inter se et Eurymachum certamen depingere videtur Ulysses, sed suas ipsius vires et animos solummodo exhibere.

Ver. 582. οὐκ ἀγαθοῖσιν] Al. ἀπιδανοῖσιν.
Ver. 384. 585. Αἴψα κέ τοι τὰ θύρετρα,
Φεύγοντι σείνοιτο] Οὐτως ταρασσόμενος διὰ τῶν θυρῶν φύγης, ὡς δοκεῖ σενοχωρεῖσθαι.
Schol.

Ver. 585. δι' ίχ προθύροιο] Apud Eustathium in commentario, δι' ίχ μηγάδοι.

Ver. 589. Θαρσαλίας] Al. Θαρσάλιος.

Ver. 591. μεταμώλια] Al. μεταμώνια.

Ver. 592. Η ἀλύεις,] Vide supra ad ver. 532.

- Αὐτὰρ ὅγ' οἰμώξας πέσεν ὑπτίος ἐν κονίησι.
 Μνησῆρες δ' ὄμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
 Ὁδε δέ τις εἴπεσκεν ίδων ἐς πλησίον ἄλλον·
- 400   Αἴδ' ᾕφελλ' ὁ ζεῦνος ἀλώμενος ἄλλοδ' ὀλέσθαι,
 Πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' ὅτι τόσον κέλαδον μεθέκεν.
 Νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν· ὃδέ τι δαιτὸς
 'Εσθλῆς ἔσσεται ηδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ·
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἴερῃ ἵς Τηλεμάχοιο·
- 405 Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ ὥκετι κεύθετε θυμῷ
 Βρωτὸν ὃδέ ποτῆτα· θεῶν νῦν τις ὑμῖν ὁροθύει.
 'Αλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ιόντες,
 'Οππότε θυμὸς ἀνωγε· διάκα δ' ὅτιν' ἔγωγε. [τες,
 'Ως ἔφαδ· οἱ δ' ἄρα πάντες ὄδαξ ἐν χείλεσι φύν-
- 410 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὁ θαρσαλέως ἀγόρευεν.

At ille ejulatu-edito cecidit supinus in pulveribus.

Proci vero tumultuati sunt per aedes obscuras:

Sic vero aliquis dicebat intuitus in propinquum alium;

400   “Utinam hospes errans alibi periisset,

“Antequam venisset: ita neutiquam tantum tumultum intulisset.

“Nunc autem de mendico contendimus: neque ulla convivii

“Boni erit voluptas; quoniam pejora vincunt.”

Inter hos autem et locuta est sacra vis Telemachi;

405   “Miseri, insanitis, et non amplius tenetis animo

“Cibum, neque potum: deorum certe aliquis vos concitat.

“Sed bene epulati decumbite domum profecti,

“Quando animus jubet; pello vero neminem ego.”

Sic dixit: illi autem omnes mordicus labris compressis,

410 Telemachum admirabantur, quod audacter loquebatur.

595 σφέλας ἔλλαβεν] R.

Ver. 393. εἴλετο] Al. ἔλλαβεν.

Ver. 396. βόμβησ] Vide ad Il. 8. 125.

455.

Ver. 401. Πρὶν ἐλθεῖν] Al. Πρὶν τὸ ἐλθεῖν. Clark. In fine videtur scr. μεθίκη. Ern.

Ver. 402. περὶ πτωχῶν] Al. περὶ πτωχῶν.

Ver. 403. ἵπει τὰ χερείονα νικᾶ.]

“Οπε τὸ χῦσον τὸ ἀγαθὸ μένος σφίσει.

Sophocles, Philoctet. ver. 456. a Burnesio citatus.

Ver. 404. μετέειφ] Al. μετέφη.

Ver. 405. οὐκέτι κεύθετι θυμῷ Βρωτὸν ὃδέ ποτῆτα·] Ιστον δὲ ὅτι τὸ “ὥκετι κεύθετι θυμῷ Βρωτὸν ὃδέ ποτῆτα,” ἀσείως ἐφέδη διὰ τὸ τε; μνησῆρας μὴ κρύπτειν, ἀλλ' ἐκφαίνειν, ὡς οἱ ἔστεμματες τὰ ἐντὸς, ὅτα καὶ αὐτὸς ὅπερ εἶχον ἐθεού βέλευμα, τὸ τὸν ζένον δηλαδὴν ὡς ἐφέδη μετρόδη διέσθαι. Eustath. Minus recte. Ideo enim, ut opinor, Procos reprehendit Telemachus, quod non tranquilli et sine strepitu cibum et potum sumant.

Ver. 408. Οππότε] Al. Βίτοτε.

Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσσα φαιδίμος νιὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος·

“Ω φίλοι, ἐκ ἀν δῆ τις ἐπὶ ρῆθεντι δικαίῳ

‘Αντιβίσιοις ἐπέεσσι καδαπτόμενος χαλεπαίνοι·

415 Μήτε τι τὸν ξεῖνον συφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμών, οἱ πατὰ δάματ' Ὁδυσσῆος θείοι.

‘Αλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθα δεπάεσσιν,
“Οφρα σπείσαντες πατακείομεν οἴκαδ' ιόντες·

Τὸν ξεῖνον δὲ ἐῶμεν ἐνὶ μεγάροις Ὁδυσσῆος

420 Τηλεμάχῳ μελέμεν· τῷ γὰρ φίλον ἵκετο δᾶμα.
“Ως φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπε.

Τοῖσιν δὲ πρητῆρα περάσσατο Μέλιος ἥρως,

Κῆρυξ Δελιχιεὺς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·

Νάμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισαδόν· οἱ δὲ θεοῖσι

Ipsis vero Amphinomus concionatus est, et dixit,

Nisi illustris filius, Aretiadæ regis;

“O amici, haud jam quisquam super dicto æquo

“Contrariis verbis carpens sæviat:

415 “Neque omnino hospitem pulsate; neque quemquam alium

“Famulorum, qui in ædibus sunt Ulyssis divini.

“Sed agite, pocillator quidem incipiat poculis,

“Ut postquam-libaverimus, decumbamus domum profecti:

“Hospitem vero sinamus in ædibus Ulyssis

420 “Telemacho curæ-esse; hujus enim dilectam venit ad domum.”

Sic dixit: illis autem omnibus gratum sermonem dixit.

Ipsis vero craterem miscuit Milius heros,

Præco Dulichiensis; famulus autem erat Amphinomi:

Distribuit vero deinde omnibus astando: illi autem diis

411 Τοῖσι δ'] F. A. L.

Ibid. ἀνωγετέ] Vide ad Il. 9'. 322.

Ver. 409. ὅδας ἐν χείλεσι φύντες;] Vide supra ad α'. 381.

Ver. 413. 414. οὐκ ἀν δῆ τις ἐπὶ ρῆθεντι δικαίῳ — χαλεπαίνοι·]

Tοῖς γὰρ δικαίοις ὑχὴ θυμέσθαι χρεῶν.

Euripid. Bacch. ver. 672.

Ver. 415. Μήτε τι] Al. Μήτ' ἔπι.

Ver. 417. ἐπαρξάσθα δεπάεσσιν,] ‘Απὸ τῆς πρώτης ἀρξάσθα. Schol. Vide ad Il. α'. 471. et supra ad π'. 183.

Ver. 419. ἐνὶ μεγάροις Ὁδυσσῆος] Al. ἐν μεγάροισιν ἐκπλον.

Ver. 420. Τηλεμάχῳ μελέμεν] ‘Επιμελείας ἀξισθαι ὑπὸ Τηλεμάχου. Schol.

Ver. 422. Μέλιος ἥρως,] “Οτι τὸν κήρυκα Μέλιον, ὃς θεράπων ἦν Ἀμφινόμοιος ἥρωα καλίστας ὁ Ποιητής, ἐμφαίνει ἀδικοφοίαν καταῆσθα τῷ ἥρωι ὄντεπτος, ὡς μὴ μόνον ἵτι πάντα μεγάλων ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ θεραπόντων λεγομένων καθάπτει καὶ κρίνει ὁ Ἐσιωνεὺς ἐλέχθη, [Odyss. 8'. 22.] καὶ ὅρχαμος ἀνδρῶν ὁ Εὔμαιος. Eustath. Notandum autem Præ-

425 Σωείσαντες μακάρεσσι, πίον μελιηδέα οἶνον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἐπιόν δ', ὅσον ἡθελε θυμὸς,
Βάν ρ' ἴμεναι κείοντες ἐὰ πρὸς δώματ' ἔκαστος.

425 Ubi libassent beatis, biberunt dulce vinum.

At postquam libassent, bibissentque, quantum volebat animus,
Perrexerunt utique ire decubituri suas ad domos quisque.

425 Λείψαντες μακ.] F. A. L.

cones apud Veteres magno semper in Ver. 425. Σωείσαντες] Al. Λείψαντες.
honore habitos. Vide et supra ad §. 3. Ver. 427. Βάν ρ' ἴμεναι] Al. Βάν δ'
22. ἴμεναι.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἡ ΓΡΑΜΜΑ Τ'.

‘Υπόθεσις τῆς ‘Ραψῳδίας Τ’.

ΣΤ΄ Ν Τηλεμάχῳ ἔκθεσιν ποιεῖται τῶν ὅπλων Ὁδυσσεὺς, καὶ πρὸς Πηνελόπην
ἐκ Κεύτης εἶναι ὑποκρίνεται· γίγνεται δὲ αὐτῷ δι' ἀλητικοῦ μναγγωρισμὸς πρὸς Εὐρύ-
κλειαν, τὰς πόδας αὐτῷ νίπτεται· καὶ κατὰ παρέβασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται,
ὡς ἐν Παρηγασσῷ ὑπὸ συὸς ἐπλήγη κυνηγῶν.

ΤΗ Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἡ ΓΡΑΜΜΑ Τ'.

Ἐπιγραφαι·

“Οδυσσέως καὶ Πηνελόπης ὄμιλίᾳ· καὶ ὑπὸ Εὐρυκλείας ἀναγνωρισμός·

Αλλως.

Ταῦ δὲ ἀναγνωρίζει ἐξ ἐλῆς γενῆς Ὁδυσσης.

ΑΥΤΑΡ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὁδυσσεὺς,

Μνησήρεσσι φόνον σὺν Αδήνῃ μερμηρίζων·

Αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπει πτερόεντα προσηύδα·

Τηλέμαχε, χεὶ τεύχε ἀρνία κατθέμεν εἴσω

5 Πάντα μάλ· αὐτὰρ μνησῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσε

Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποδέοντες·

Ἐπ καπνῷ κατέδηκ· ἐπεὶ ὧνέτι τοῖσιν ἐώκει,

AT in domo relinquebatur nobilis Ulysses,

Procis cædem cum Minerva meditans :

Statim autem Telemachum verbis alatis allocutus est;

“ Telemache, oportet arma martia deponere intus.

5 “ Omnia prorsus ; at procos blandis verbis

“ Palpare; quando te percontentur arma desiderantes :

“ Dicentem, Ex fumo deposui; quoniam non amplius illis similia sunt,

Ver. 4. χρὴ τεύχε ἀρνία κατθίμεν εἴσω] Occurrent versus huic proxime sequentes novem supra π'. 286. etc. verum eos huic loco aptius convenire arbitriati sunt Veteres, notante Eustathio; “Ενθα (inquit) καὶ κεῖται σφὸς ἵνος εκάστης σιχῇ ἀστ-

ρίσκος δίχα ὀβελᾶς· ὡς ἵνταῦθα τῶν τοιώτων ἄριστα κειμένων — ἐ μὴν ἐκεῖ, [Odyss. π'. 286.] ὡς ἱππεῖντοι οἱ Παλαιοί. Similiter Scholiastes; Οἱ ἀστερίσκοι· ὅτι ἐνθάδε καλῶς, ὅτι ἴσωραν τὰ ὄστα. Barnesius autem et Dna Dacier versus hosce utrobiique aptius-

- Οἵα ποτε Τροίηνδε κιὰν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
 Ἀλλὰ κατήκισαι, ὅσσον πυξὸς ἴκετ' ἀҮτμῆ.
- 10 Πρὸς δὲ ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἐμβαλε δαίμων,
 Μήπως οἰναδέντες, ἔριν σήσαντες ἐν ὑμῖν,
 Ἀλλήλες τρώσητε, καταισχύνητε δὲ δαῖτα,
 Καὶ μνησύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
- “Ως φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατέρι·
- 15 Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προεσφῆ τροφὸν Εὔρυπλειαν·
 Μᾶι, ἄγε δὴ μοι ἐρυζὸν ἐνὶ μεγάροισι γυναικας,
 “Οφρα πει ἐς θάλαμον καταδείομαι ἐντει πατρὸς
 Καλὰ, τά μοι κατὰ οἴκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει,
 Πατρὸς ἀποιχομένου· ἐγὼ δὲ ἔτι νήπιος ἦν·
- 20 Νῦν δὲ ἐδέλω καταδέσθαι, οὐ καὶ πυξὸς ἴξετ' ἀҮτμῆ.

“Qualia quondam ad Trojam proficisciens reliquit Ulysses;
 “Sed fœdata sunt, quantum ignis attigit vapor.

- 10 “Insuper autem et hoc majus in mentem injecit deus;
 “Ne forte vino-gravati, contentione concitata inter vos,
 “Vos-invicem vulneratis, deturpetisque convivium,
 “Et nuptiarum-ambitum; ipsum enim allicit virum ferrum.”
 Sic dixit: Telemachus vero dilecto obedivit patri:
 15 Evocata inque allocutus est nutricem Eurycleam;
 “Nutrix, age jam mihi contine in ædibus mulieres,
 “Dum in thalamum deponam arma patris
 “Pulchra, quæ mihi in domo neglecta fumus corrumpit,
 “Patre absente; ego nempe adhuc infans eram:
 20 “Nunc autem volo deponere, ubi non ignis attinget vapor.”

10 δὲ τ.] R.

sime positos contendunt. Vide supra ad π'. 284.

Ver. 10. οὐ φρεσὶν ἐμβαλε δαίμων,] Vide ad Il. π'. 194.

Ver. 12. καταισχύνητε δὲ] Al. καταισχύνητε τι τι ut supra π'. 295.

Ver. 13. αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος,] Vide supra ad π' 294.

Ver. 16 ἄγε δὴ μοι ἐρυζὸν ἐνὶ μεγάροισι γυναικας,] “Οτι οἱ τοσσότοι αἱ δμωαὶ τῷ Οδυσσεῖς ἀπίστοι, ὥστε δὲ ἵχι οἱ Τηλέμαχος καταδισται τὰ ὅπλα ιν ἀσφαλεῖ, οἱ μὴ λάθοι αὐτάς, ποὺς τὸ μὴ λέπτεται δολαὲν τοῖς μνησηρει. Eustath.

Ibid. οὐ μεγάροισι] Vide ad π'. 513.
 Ern.

Ver. 20. ίξετ'] Al. ίξετ. Ut supra ver. 9.

Ver. 22. ἱπφεστίας ἀνέλοιο,] Φρέσμας γίνη. Schol.

Ver. 25. εῖας] Al. εῖας.

Ibid. προέλωσκίμων,] Προεῖναι, προίσχεσθαι. Schol.

Ver. 27. οὐ κει ἐμῆς γι Χοίρικος ἀπτηται,] Τροφὰς λαμβάνει τὸ τι μετρῶν καὶ τὸ μετρέμενον, χοῖνις. Schol. Eodem modo Eu-stathius: Οὐδεὶς ἀργὸς τραφέσται παρ' ιμοι.—Χεῖν δὲ οὐ, οὐδὲ φῆ δισημος γὰρ οὐ λέπ-

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 Αἶ γὰρ δή ποτε, τέκνου, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο,
 Οἶκος κῆδεσθαι, καὶ πτήγατα πάντα φυλάσσειν.
 'Αλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάσις ὅσει;
 25 Διωὰς δ' ἡκ εἴας προβλωσκέμεν, αἴ κεν ἐφαινοῦ.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπινμένος ἀντίον ἥδα·
 Ξεῖνος ὁδός· καὶ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὃς κεν ἐμῆς γε
 Χοίνικος ἀπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλεθάς.

"Ως ἄρ' ἐφάνησεν τῇ δ' ἀπτερος ἔπλετο μῆδος.
 30 Κλήϊσσεν δὲ θύρας μεγάρων εῦ ναιεταόντων.

Τὼ δ' ἄρ' ἀναίξαντ' Ὁδυσεὺς καὶ φαίδιμος νιὸς
 "Ἐσφόρεον κόρυθάς τε, καὶ ἀσπίδας ὄμφαλοέσσας,
 "Ἐγχεά τ' ὁξύόντα· πάροιδε δὲ Παλλὰς Ἀδήνη,

Hunc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea;

"Utinam enim jam tandem, fili, prudentiam susciperes,
 "Domum ad-curandum, et possessiones omnes servandas.
 "Sed age, quænam tibi deinde comitans lumen portabit?

25 "Famulas nempe non sinebas præire, quæ præluceant."

Hanc vero rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

"Hospes hic; non enim otiosum tolerabo, qui meum sane
 "Modium attingat, etiam longe qui.venerit."

Sic utique dixit: huic vero pennarum-expers fuit verbum,

50 Clausit autem januas ædium habitantibus-commodarum.

Tum vero impetu-facto Ulysses et illustris filius
 Intro-ferabant galeasque et scuta umbonibus munita,
 Hastasque acutas; ante autem Pallas Minerva,

29 "Ως δ' ἄρε] F. A. L.

ει, ἵπι τε σκύνεις τῷ μετρῶντος, καὶ τῷ μετρημέναις πράγματος. Οὕτω δὲ καὶ ὁ μέδιμνος, καὶ τὸ τάλαντον, καὶ ὁ ξέσης. — 'Ισίον δὲ ὅπι τε τὸ "ἵπι χοίνικος μὴ καθῆσθαι," τὸ πυθαγόρειον, ἦγεν μὴ τρέψθαι ἀγύον ἐκ τῆς ῥιζίτων Ὄμηρικῆς χωρίς ἀσπενται. Vide et Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὄμηρος ποιησίως, §. 7.

Ver. 29. τῇ δ' ἀπτερος ἔπλετο μῆδος.] Vide supra ad p' 57.

Ver. 30. Κλῆϊσσεν δὲ] Ita edidit Barnesius ex Odyss. a'. 165. infra; ubi etiam in Vulgatis scriptum est εἰκλήϊσσεν. Recte: Fit enim ex κλῆϊω, cuiusmodi verbo Aristostos primos et Futura corripiunt. Vide ad Il. a'. 140. Vulg. hic Κλῆϊσσεν δέ.

Ver. 31. Τὼ δ' ἄρ' ἀναίξαντ' Ὁδυσεὺς — [Ἐσφόρεον] Non, impetu factio, sed, tuin vero aggressi sunt inferre, vel cuperunt inferre. Eodem modo ὁμαλην et ἀνορματη dicitur apud Homerum. Ἀναίξας sic fere est Il. a'. 584. Ern.

Ver. 32. [Ἐσφόρεον] Barnesius edidit Eisphōreos.

Ver. 33. ὁξύόντα.] Vide ad Il. i'. 50.

Ibid. πάροιδε δὲ Παλλὰς Ἀδήνη, Χεύσος λύχνον ἔχεσσα,] Τὴν δεῦδα κυνίως· τῇ δὲ παρ' ἡμῖν καλλιμένη λύχνῳ τὰς ἡρωας χεωμένες ὁ Ποιητης ἡκ εἰσάγει· καὶ ὅπει 'Ησίοδος μέμνηται 'Ορθᾶς δὲ πεποίκη τὴν Ἀθηνᾶν, φούντοις ὄπαν, καθαρὸν αὔτῳ παρέχειν τὸ φῶς· καὶ οἰνίων, δικ τὴν ἀσβεστον Ἀδήνης

- Χρύσεον λύχνον ἔχεσσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.
 35 Δὴ τότε Τηλέμαχος προεφώνεεν ὃν πατέρ' αἴψα·
     “Ω πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
     “Εμπῆς μοι τοῖχοι μεγάρων, καλαὶ τε μεσόδμαι,
     Εἰλάτιναι τε δοκοὶ, καὶ κίονες ὑψόσ’ ἔχοντες,
     Φαίνοντ’ ὄφθαλμοῖς, ἀεὶ πυρὸς αἰθομένοι.
 40 Ἡ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἱ χρυσὸν εὐρὺν ἔχεσσι·
     Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προεφη πολύμητις Ὄδυσσεύς·
     Σίγα, καὶ πατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδὲ ἐρέεινε·
     Αὕτη τοι δίκη ἐσὶ θεῶν, οἱ “Ολυμπον ἔχεσσιν.
     Αλλὰ σὺ μὲν πατάλεξαι· ἐγὼ δὲ ὑπολείψομαι αὐτῷ,
 45 Ὁφρα κέστι δημάς καὶ μητέρα σὴν ἐρεδίζω·

- Auream lucernam teneus, lumen per pulchrum faciebat.
 55 Tum demum Telemachus alloquebatur suum patrem statim;
     “O pater, profecto magnum miraculum hoc oculis video;
     “Omnino mibi parietes ædium, pulchraque intercolumnia,
     “Abiegnæque trabes, et columnæ in-altum erectæ,
     “Lucent oculis, tanquam igne ardente.
 40 “Certe omnino aliquis deorum intus, qui cœlum latum habitant.”
     Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
     “Tace, et in tua mente retine, neque interroga:
     “Hic sane mos est deorum, qui Olympum habitant.
     “Sed tu quidem cubitum eas; ego vero relinquar hic,
 45 “Ut adhuc-magis famulas et matrem tuam provocem;

40 ἔχεσσι] Edd. vett. recte.

λύχνον Schol. a Barnesio emendata. Vide
de Pausan. Attic Lib. I cap. 26.

Ver. 34. Χέρσον] Pronunciabatur Χέρ-
σον.

Ver. 57. “Εμπῆς μοι] Vide ad σ'. 553.
Ern.

Ver. 57. 39. τοῖχοι μεγάρων. — Φαίνοντ'
ὄφθαλμοῖς.] Similiter apud Plautum:

Ἄεδες totæ consulgebant tuæ, quasi essent aureæ.
Amphitr. Act. V. Scen. i. ver. 44.

Ver. 37. μεσίδαι,] Τὰ μεταξὺ τῶν κιό-
νων διαφράγματα οἵ τινες ἡσαν περὶ τὰς τοι-
χες τὰ ἄκρα βασιζόντες τῶν δοκῶν. Schol.
Ver. 38. ὑψόσ’ ἔχοντες,] Al. ὑψός ἔχον-
τες.

Ver. 40. Ἡ μάλα τις θεὸς ἔνδον.] Simili-
ter fere Hippolytus apud Euripidem;

“Ω θεῖον δέδης πνεῦμα·

“Ἐσ’ ἐν δόμοισι τοῖσδε γ” Αἰστεῖς θεός.

Euripid. Hippol. ver. 1394.

Ibid. τις θεός] Al. τις θεῶν. Ut pronun-
cietur videlicet θεῶν notante Barnesio.
Vide ad II σ'. 18.

Ver. 45. Αὕτη τοι δίκη ἐσὶ θεῶν,] Οὐτος
ὁ τρόπος, τὸ, ὃς βέλονται, φαίνεται. Schol.
Rectius, ut videtur, Eustathius: Αὕτη θέ-
μις θεῶν, η τῷ ἐπιφαίνεσθαι, ποιεῖν ὅτα, καθὰ
δηλαδὴ βλέπεται. Quod autem deinceps
addit; Τινὲς δὲ γε ἀφεσιν, Αὔτη τοι δίκη
ἐσὶ θεός, τυπίσης ἡλίῳ ὅλλος τις ὁ ἔνδον ἔφεται
θεός, οὐ αὐτὴν ἡ Δίκη, ισομένη σὺν ἡμῖν, η καὶ
θεα πότε id vero, ut opinor, ferri non pot-
est. Vide supra λ'. 217. et infra ω'. 254.
ubi similis phrasis occurrit.

Ibid. οἱ “Ολυμπον ἔχεσσιν.] “Hoc” in-

- Ἡ δέ μ' ὀδυσσομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἔκαστα.
 · "Ως φάτο· Τηλέμαχος δὲ δί ἐκ μεγάρου βεβίκει
 Κείων ἐς θαλάμον, δαΐδων ὑπολαμπομενάνων,
 "Ενθα πάρος ποιμᾶν, ὅτε μιν γλυκὺς ὑπνος ἰκάνος.
 50 "Ενδ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο, καὶ ἡῶ δῖσαν ἔμιμνεν.
 Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
 Μνησήρεσσος φόνον σὺν Ἀδήνῃ μερμηρίζων.
 "Η δ' ἵεν ἐκ θαλάμου περίφρων Πηνελόπεια,
 'Αρτέμιδις ἵέλη, ἡδὲ χρυσῆ Ἀφροδίτη.
 55 Τῇ παρὰ μὲν κλισίν πυρὶ κάτθεσαν, ἐνδ' ἄρδ' ἔφιξε,
 Διωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἦν ποτε τέκτων
 Ποίησ' Ἰκράλιος, καὶ ὑπὸ θεῆνυν ποσὶν ἦκε.

"Hæc vero me lamentans interrogabit de singulis."

- Sic dixit: Telemachus vero ex domo discessit
 Cubitus in cubiculum, facibus illucentibus,
 Ubi antea cubabat, quando ipsum dulcis somnus opprimebat:
 50 Ubi sane et tunc cubuit, et auroram divinam expectabat.
 At in domo relinquebatur nobilis Ulysses,
 Procis cædem cum Minerva meditans.
 Egrediebatur autem e thalamo prudens Penelope,
 Diana similis, et aurea Veneri:
 55 Ei juxta ignem quidem sedem deposuerunt, ubi utique insidere-solebat,
 Circumcirca ornatam ebore et argento; quam olim faber
 Fecerat Icmalius, et subtus scabellum pedibus posuerat

54 ή] F. A. L. vid. not. ή est e vitio R. nam Eustath. habet ή. 55
 ένθαδ] Ead.

quit Spondanus "dici existimo ad differ-
 rentiam Deorum inferorum, quibus non
 "est peculiare ut luceat." Verum hoc
 in loco istiusmodi plane est importuna.

Ver. 47. 51. ix μεγάρου — ἐν μεγάρῳ]
 E triclinio, ubi convivati erant proci: ibi
 noctu mansit Ulysses. Ern.

Ver. 48. ὑπολαμπομενάνων,] Al. ὑπὸ λαμ-
 πομενάνων.

Ver. 53. "Η δ' ἵεν ἐκ θαλάμου]" O δὲ πο-
 λυφωνάτας ἀπάντων τῶν ποιητῶν Ὁμηρος,
 ὅταν μὲν ὅφεις εὐμόρφῳ, καὶ κάλλος
 ἥδονῆς ἐπαγγελὸν ἐπιδιέζεσθαι βέληται, τῶν
 τε φωνίνων τοῖς κρατίσοις χρήσεται, καὶ
 τῶν ἡμιφωνῶν τοῖς μαλακωτάτοις· καὶ ὁ
 κατατυκνάσι τοῖς ἀφώνοις τὰς συλλαβὰς,
 ἥδε συγκόψει τὰς ἡχες, παρατίθεις ἀλληλοις

τὰ δυσίκινφορα· πρεπεῖαν δέ τινα ποιήσει τὴν ἀρ-
 μονίαν τῶν γραμμάτων, καὶ βίσσαν ἀλύτω-
 διὰ τῆς ἀκοῆς ὡς ἔχει ταυτί· "Η δ' ἵεν ἐκ
 "θαλάμου περίφρων Πηνελόπεια, Ἀρτέμιδης
 "ἵέλη, ἡ χρυσῆ Ἀφροδίτη." Dionys. Ha-
 licarn. περὶ συνδισεως, §. 16.

Ver. 54. 'Αρτέμιδις ἵέλη,] Vide supra ad
 e'. 57.

Ibid. ήδε χρυσῆ Ἀφροδίτη] MS. a Tho-
 Bentleio collatus, ήδε χρυσῆ Ἀφροδίτη. At-
 que ita legitur apud Eustathium, in com-
 mentario; et apud Dionysium, loco supra
 citato. Quæ et potior videtur lectio. Vi-
 de supra ad e'. 57. Clark. Immo omnes
 edd. veteres habent ήδε, idque haud cun-
 tanter recipiendum erat. Ern.

Προσφυέ ἐξ αὐτῆς, ὅδ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
"Ενθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.

- 60 Ἡλάθον δὲ δμωαὶ λευκάλενοι ἐκ μεγάροιο.
Αἱ δὲ ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἥρεον, ἡδὲ τραπέζας,
Καὶ δέπαι, ἐνθεν ἄρδες ὑπερμενέοντες ἔπινον.
Πῦρ δὲ ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον ἄλλα δὲ ἐπ'
Νήησαν ξύλα πολλὰ, φόως ἔμεν, ἡδὲ θέρεοθαί. [αὐτῶν
65 Ἡ δὲ Ὀδυσσῆ ἐνένιπτε Μελανθῶ δεύτερον αὐτις.
Ξεῖν, ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνήσεις διὰ νύκτα
Δινεύων κατὰ οἶκον; ὀπιττεύσεις δὲ γυναικας;
"Αλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο.
"Ἡ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἰσθα θύραζε.

Aptum ex ipsa; ubi magna injiciebatur pellis.
Ilic desidebat deinde prudens Penelope.

- 60 Venerunt autem famulæ candidæ-ulnis ex domo:
Hæ autem panem quidem multum auferebant, et mensas,
Et pocula, unde scilicet viri superbientes bibeant.
Ignem vero a foculis ad terram jecerunt; aliaque super ipsos
Cumularunt ligna multa, ut lumen esset, et calefactio.
65 At Ulyssem increpabat Melantho secundo rursus;
“Hospes, adhuc et nunc hic molestus eris per noctem
“Versans in domo? observabisque mulieres?
“Sed exi foras, miser, et convivio juvare;
“Aut cito et torre percussus ibis foras.”

64 ἔμιν] Ead. 65 ἴνεντε] R. sic et v. 90. 67 ὀπιττέοις] F. A. L.

Ibid. χευσθῆ] Barnesius edidit χευσέην
Quod eodem inodo pronunciandum.

Ver. 55. ἵνδ' ἄρει ἱφίξει,] Al. ἐνθα δὲ ἱφίξει.

Ver. 58. Προσφυέ ἐξ αὐτῆς,] "Ηγυν προσφυκῆναν καὶ ηναμένην τῇ κλεισῃ. Eustath.

Ibid. ὅδ' ιτοι μέγα βάλλετο κῶας;] Οὐ λίτα δαιδάλεον ὑπεστρωμένον ἔχουσα, ἢδι σάπητα μαλακὴν ισίν, κατὰ τὴν τρυφέαν Ἐλίνην, [supra δ. 124.] κῶας δὲ μέγα κατὰ ηρωικὴν καὶ τῷτο ἀρίλειν. Eustath. Vide supra ad δ. 45. et ε'. 266.

Ver. 61. ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἥρεον, ἡδὲ τραπέζας,] Virgil.

Postquam prima quies epulis, mensæque remotæ.
An. I. 727.

Ver. 62. δίτα,] Barnesius edidit δίταξ.
Atque ita habet MS. a Tho. Bentley col-
latus, infra ad v. 155.

Ver. 66. ἀνήσεις] Vide ad II. v. 103.
et ὁ. 24. item infra ad v. 178.

Ver. 67. ὀπιττεύσεις] Al. ὀπιττέοις et
δινεύων.

Ver. 72. Ἡ ὅτι ὑ λιπόω,] Editiones non nullæ, notante Barnesio, hoc in loco legunt, Ἡ ὅτι τοι ρυπόω.

Ver. 73 Πτωχίω δὲ ἀτὰ δῆμον,]

Ἐτ τῷ πίνονται δὲ τοῖν ἦ τὸ ἀδεῖα,
Καὶ ἦ σος τοι, ἦ τὸ απιμια βιο.

Euripid. Erechtheus, ver. 16.

Ibid. ἀναγκαῖν γὰρ ἵτσιγει]

Τὸ τῆς ἀνάγκης ἐσ' ἀδέειαν σθίνει.

Aeschylus, Prometheus, ver 105.

“Necessitate, quæ ultimum et maximum
“telum est.” Liv. Lib. IV. §. 28.

Ver. 75. 80. Καὶ γὰρ ιγώ ποτε οἶκον —
‘Αλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξ;] Similiter Euripides;

- 70 Τὴν δὲ ἄρετον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δαιμονίη, τί μοι ᾧδε ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
 Ἡ ὅτις λιπών; κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εῖματα;
 Πτωχεύω δὲ ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαῖ γάρ ἐπείγει.
 Τοιάτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔστι.
- 75 Καὶ γάρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
 "Ολβίος ἀφνείον, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη
 Τοίω, ὅποιος ἔστι, καὶ ὅτεν κεχρημένος ἔλθοι.
 Ἡσαν δὲ δρῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
 Οἵσιν τὸν ζώστι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
- 80 Ἄλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἥδελε γάρ πε. Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὁλέσσῃς

- 70 Hanc autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;
 "Improba, cur in me sic invehis irato animo?
 "An quod non niteo? mala autem corpori vestimenta indutus sum?
 "Mendicoque per populum? necessitas enim urget.
 "Tales mendici et errores viri sunt.
- 75 "Etenim ego quandam domum inter homines habitabam
 "Beatus divitem, et sæpe dabam erroni
 "Tali, qualis esset, et cujuscunque rei indigens venisset.
 "Erant vero mihi servi valde multi, aliaque multa,
 "Quibus scilicet bene vivunt homines, et dicit̄ vocantur:
- 80 "Sed Jupiter perdidit Saturnius; voluit enim aliqua-de-causa.
 "Ideo nunc *cave*, ne aliquando et tu, mulier, omnem amittas

71 τί με ὁδοῖ] F. A. L. quod et ipsum rectum et forte h. l. melius. 72
 ὅτι τοι ῥυπών] Ead. 73 καὶ ἐπείγει] A. 81 ὁλέσσῃ] F. A. l.

Κάγκα γάρ την ποτὲ, ἄλλὰ νῦν ὡς εἴμ' ἵπι.

Τὸν πάντα δὲ ὁλβὸν ἡμαρτὼν μ' ἀφείτο.

Hecuba, ver. 284.

"σίν] τὸν ζώστι, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται;³⁰
 ὡς μόνον καλημέναν αὐτῶν ἀφνεῶν, ἄλλ' ἐκ
 ὅντων κατ' ἀλήθειαν. Qua ratione dixit
 Horatius:

Non possidentem multa vocaveris

Recte beatum.

Carm. Lib. IV. Od. IX. 45.

Verum istiusmodi explicatio huic loco
 minime convenit.

Ver. 80. Ἄλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε]

Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιβέσπει ἄλλοτε ἄλλο;
 "Ἄλλοτε μὲν πλετεῖν, ἄλλοτε δὲ δίνειν.
Theogn. Gnom. ver. 157.

Ver. 81. μή ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶ-
 σαν ὁλέσσῃς] Τὸ δὲ "μή ποτε πᾶσαν ὁλέσσῃς

Et Ovidius:

Nos quoque florimus, sed flos erat ille caducus.
Trist. Lib. V. Eleg. VIII. ver. 19.

Ver. 76. δόσκον] *Dare solebam* —.

Ver. 77. ὅποιος ἔστι, καὶ] *Al. ὅποιος ἔστικεν.*

Ver. 79. Οἵσιν τὸν] *Quibus videlicet.*

Ibid. καὶ ἀφνειοὶ καλέονται] *Dio Chrysostomus* hoc ita videtur accepisse, ac si
 Poëta divites, vulgaria aestimatione tantum,
 non revera felices dicere voluerit. *Παιητὴς*, (inquit, *Orat.* 78. sub initio) ἡχι αὐτῷ
 γνώμην ἀποφανόμενος, ἄλλὰ τὴν τῶν ἀν-
 θρώπων ἐξηγημένος δέξαν, [φησὶν,] "Οἴοι [Οἱ-

Αγλαῖνην, τῇ νῦν γε μετὰ δμωῆσι κέκασσαι,
Μή πώς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνη,
“Η Οδυσσεὺς ἔλθῃ ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἴσα.

85 Εἰ δὲ ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε, καὶ ἐκέτι νόστιμός ἐστιν,
“Αλλ᾽ ἦδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκητι
Τηλέμαχος· τὸν δὲ ἔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Δῆθει ἀτασθάλλασθ· ἐπεὶ ἐκέτι τηλίκος ἐστιν.
“Ως φάτο· τῇ δὲ ἦκεσσε περίφρεν Πηνελόπεια·

90 Αμφίπολον δὲ ἐνένιπτεν, ἕως τὸ ἔφατ', ἐκ τὸ ὄνόμαζεν·
Πάντως, θεοσαλέη, κύνον ἀδδεῖς, ὅτι με λήθεις
“Ερδεσσα μέγα ἔργου, ὃ σῆς κεφαλῆ ἀναμάξεις.
Πάντα γὰρ εὗ ἥδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἐκλυεις αὐτῆς,
“Ως τὸν ζεῖνον ἐμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
95 Αμφὶ πόσει εἴρεσθαι· ἐπεὶ πυκνῶς ἀκάχημα.

“ Pulchritudinem, qua nunc sane inter ancillas ornata es;

“ Ne forte tibi domina irata sæviat,

“ Vel Ulysses venerit; adhuc enim et spei copia est.

85 “ Sin ille quidem ita perit, et non amplius redditurus est,

“ At jam filius talis Apollinis utique voluntate

“ Telemachus; hunc autem nulla in ædibus mulierum

“ Latet perperam-agens; quoniam non amplius tantillæ-ætatis est.”

Sic dixit: eum vero audivit prudens Penelope;

90 Ancillam autem objurgabat, verbumque dixit, compellabatque;

“ Omnino, audax, canis intrepida, non me lates

“ Perpetrans magnum facinus, quod tuo capite lues.

“ Omnia enim bene-nosti, quoniam ex me audivisti ipsa,

“ Quod hospitem eram in ædibus meis

95 “ De marito interrogatura; quoniam multum tristor.”

90 ὄνόμαζε] F. A. L. recte. 95 ἥδησθα ἵστι πυκνῶς ἀκάχημα] F. e v. 95.
ἥδησθα] A. L.

ἀγλαῖνην” καὶ τὸ, “μή πως τοι δέσποινα χα-
“λεπτήνη,” [ver. 85.] συνθῆτη ἔλλειψιν ἔχει τὸ “ὅρα,” ἢ “δεῖδιν,” ἢ τοιάτε τοινός. Eu-
stath.

Ibid. πᾶσαν] Al. πάμπαν.

Ver. 82. τῷ] Al. τῷν.

Ver. 84. ἔλθῃ] Al. ἔλθοι.

Ver. 86. Ἀπόλλωνός γε ἔκητι] Κυροτρό-
φος γὰρ ὁ θεός. Schol. Vide infra ad ὁ. 71.

Ver. 88. 91. Λήθει — λήθεις] Vide su-
pra ad λ. 101.

Ver. 92. “Ο σῆς κεφαλῆ ἀναμάξεις.] Πάν-
τως ἴαυτῆς προστρέψις· ἢ ἀναλήψις. Schol.
Similiter Eustathius; Τὸ δὲ “ἀναμάξεις”
ἀντὶ τῆς προστρέψις· σαφίσειον δὲ ἀντὶ τῆς προ-
κολληθῆναι ποιήσις αὐτῆς τῇ σῇ κεφαλῇ. Καὶ
ἴσιν εὔρειν τοιαύτην ἔννοιαν καὶ παρὰ τῷ Σο-
φοκλεῖ· ἵνδα φαίνεται ταῖς περισσευμάνοις κε-
φαλᾶς ἴνατομητρεσθαι τὸ ίδιο τοῖς ξέρειν
αἷμα· ὡς οὐς κεφαλὴν δῆλον ἵκείνοις τρέπο-
μένη τὴν κακοῦ.

κατὰ λατρεύοντις κάρον

- Ἔντας, καὶ Ἐύρυνόμην ταμίην πρὸς μῆδον ἔειπεν·
 Εὔρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
 "Οφρὰ καθεζόμενος εἴπῃ ἐπος, ἢδι ἐπακόση
 'Οξεῖνος ἐμέθεν ἐδέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
 100   "Ως ἔφαδ· ἡ δὲ μάλιστρα ὀτραλέως κατέθηκε φέργσα
 Δίφρον ἐῦξεισον, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἐβαλλεν·
 "Ἐνθα καθέζετ' ἐπειτα πολύτλας δῖος Ὁδυσσεύς.
 Τοῖσι δὲ μῆδων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
 Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτὴν,
 105 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόδι τοι πόλις, ἢδε τοκῆες;
 Τὴν δὲ ἀπαρειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·
 "Ω γύναι, ἐκ τούτης σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 Νεικέοι· ἦ γάρ σου κλέος ψευδὸν εὔσυνον ικάνει·
 "Ωστε τεντοῦ ἦ βασιλῆς ἀμύμονος, ὃς τε θεοδῆς

- Dixit, et Eurynomen aconomam sermone allocuta est;
 "Eurynome, affer jam sedem, et pellem super ipsam;
 "Ut sedens dicat verbum, et audiat
 "Hospes ex me; volo enim ipsum interrogare."
 100 Sic dixit: illa vero valde festinanter deposuit ferens
 Sedem bene-politam, et ei pellem injiciebat:
 Illic sedebat deinde multa-passus nobilis Ulysses.
 Illis autem sermonem exordiebatur prudens Penelope;
 "Hospes, hoc quidem te primum ego percontabor ipsa,
 105 "Quis? unde es virorum? ubinam tibi urbs et parentes?"
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 "O mulier, nemo te hominum in immensa terra
 "Vituperet: certe enim tua gloria ad cœlum latum pervenit;
 "Sicut alicujus vel regis eximii, qui deo-similis

104 ίγώ] F.

Κυλλῆς λέξιματα.

Sophoc. Electr. ver. 447.

Eodem modo explicat Dna Dacier. Poëta autem (ut opinor) hac phrasim idem simpliciter denotare vult ac infra χ'. 217. — "οῶ δ' αὐτῷ κράτι τίσεις." Tuo ipsius capite lues. Occurrit porro eadem phrasim apud Herodotum: Τὰ μὲν γὰρ πρότερον οἴγα τε ἵπερχα, καὶ ιμῆ κεφαλῆ ἀναμάζεις φίνε. Lib. I. §. 155. Clark. Imitatus est hanc formam etiam Joseph. XVIII. 6. 10. κεφαλῆ τῇ σῇ τῆτον ἀνα-

μαζάρψινος τὸν λόγον; non tuo capite hunc sermonem luas? Ern.

Ver. 95. ἥδησθ', ιτεῖ] Ita ex utraque Eustathii editione et ex Oroniensi restituit Barnesius. Vulgg. ἥδηστα, ιτεῖ.

Ver. 109. 111. ὃς τε θεοδῆς — Ειδοκίας; ἀνέχησον] Τετέσι. Σεΐς λόγον ἔχων διάνοιαν, ἐσκῆπτρον, ἐδὲ κεραυνὸν, ὃς τεισαντα, ὃς ἴνοι πλάττεσι ιαυτοὺς καὶ γράφουσι, τῷ ἀνεφίκτῳ ποιητικοῖς ιστρίον τῷ ἀνόητον. Plutarch. πρὸς ἡγεμόνα ἀπαδίνετον. Cæterum totum hunc locum imitatur Hesiodus:

- 110 Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ιφθίμοισιν ἀνύσσων,
 Εὐδικίας ἀνέχηστος φέρηστο δὲ γαῖα μέλαινα
 Πυρὸς, καὶ πριδᾶς, Βρείθηστο δὲ δένδρεα καρπῷ.
 Τίκτει δὲ ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχει ἵχθυς
 Ἐξ εὐηγεσίν· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ’ αὐτῷ.
- 115 Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῷ ἐνὶ οἴκῳ
 Μηδὲ ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
 Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὁδυνάων
 Μνησαμένῳ μάλα δὲ εἰμὶ πολύσονος· όδε τί με χρὴ
 Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γούωντά τε μυρόμενόν τε
- 120 Ἡσθαι· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἀκριτον αἰεί·
 Μή τις μοι δμῶν νεμεσήσεται, ηὲ σύ γ’ αὐτή·

- 110 “Viris in multis et fortibus regnans,
 “Jura sustentet; ferat autem terra nigra
 “Triticæ et hordea, graventurque arbores fructu;
 “Pariunt vero robustæ pecudes; mare porro præbet pisces,
 “Ex prudenti-administratione; feliciterque degunt populi sub ipso.
- 115 “Ideo me nunc alia quidem percontare tua in domo;
 “Ne vero meum exquire genus et patriam terram,
 “Ne mihi magis animum impleas doloribus
 “Recordanti: valde enim sum ærumnosus; neque omnino me oportet
 “Domo in aliena lugentemque flentemque
- 120 “Sedere: quoniam malum est lugere indiscriminatim semper:
 “Nequa mihi ancillarum succenseat, vel tu ipsa;

121 ἡ σὺ αὐτῆς] F. A. L. 122 δάκρυν πλάκειν] Ead.

Οἱ δὲ δίκαιοι βίνοισι καὶ ἀδίκοισι δίδοσιν
 Ἰδιαῖς, καὶ μή τι παρεργάζεινοι δίκαιοι,
 Τοῖσι τίθησι τόλις, λαοὶ δὲ ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ—
 Τοῖσι φέρου μὲν γαῖα πολὺν βίον ἔχοισι δὲ δέρνες
 “Ἄκρη μὲν τοῖσιν βαλάνες, μέσον δὲ μελίσσας·
 Εἰσορούσοι δὲ οἷς μαλλοὶ καταβεβίθεσι εἰτο·
 “Ἐγεγ. καὶ Ἡμετερ. I. ver. 223. 250.

Vide Platonem de Republ. Lib. II. ubi
 loca hæc Homeri et Hesiodi citantur.

Ver. 110. Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι] Apud Platonem de Republ. Lib. II. itemque apud Plutarchum, loco jam supra citato, omittitur hic versus.

Ver. 111. φέρηστο δὲ γαῖα μέλαινα Πυρὸς,
 etc.] Similiter apud Callimachum:

Κίνοις ὃ μὲν ἀργυραῖς φέρου σάχνην, ὃ δὲ γνιθόλη
 Τιτανίδων, εὖ δὲ ὀλύμπον ἀέξεται.
 Hymn. in Dian. ver. 150.

Ver. 112. βρείθηστο] Vide ad II. n. 545.
 Ver. 113. Τίκτει — παρέχειν] Apud Platonem, Τίκτη — παρέχη. Quod et cum praecedentibus φέρηστο, βρείθηστο aptius congruit.
 Ibid. ἥμιτιδα] Al. ἥμιτερα.

Ibid. θάλασσα δὲ παρέχειν ἵχθυς] Quamvis piscium copia hic inter Populi felicis et opulentia bona numeretur, nusquam tamen apud Poëtam eos ad edendum appositos memorari observat Athenaeus: “Ελλήσποντον δὲ Ὁμηρος ἵχθυντα προσαγορεύειν, καὶ τὸς Φαιάκων πλωτικωτάτης ποιῶν, καὶ ἐν τῷ 19άκρῃ εἰδὼς λιμένας πλεῖν, καὶ τῆς προσερχεῖν τολλάς, ἐν αἷς ἵχθυνταὶ γίνεσθαι πλῆθος καὶ ἀγριῶν ὄρνιθων καὶ τοῖς εὐδαιμονίαις δὲ καταρρεύμαν τὸ την θάλασσαν ἵχθυς παρέχειν ὅμως πάτεται ὑδίνα ποιεῖ προσφέρομενον. Lib. I. cap. 8.

Φῆ δὲ δακρυπλάνειν βεβαερότα με φένας οἴνω.

Τὸν δὲ ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.

Ξεῖν, ἥτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, εἰδός τε, δέρμας τε,

125 "Ωλεσαν ἀδάνατοι, ὅτε" Ιλιον εἰσανέβαινον

"Ἄργειοι μετὰ τοῖσι δὲ ἐμὸς πόσις ἦν Ὁδυσσεύς.

Εἰ κεῖνός γένθων τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,

Μεῖζόν κε πλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον ὅτω.

Νῦν δὲ ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαιμῶν·

130 "Οσσοι γάρ νήσοισιν ἐπικρατέεσσιν ἄριστοι,

Δελιχίω τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήντι Ζακύνθῳ,

Οἵ τ' αὐτὴν Ιδάκην εὔδείελον ἀμφινέμονται,

Οἵ μ' ἀειαζομένην μνῶνται, τρύχεσσι δὲ οἴκον.

" Dicatque lachrymis abundare gravatum me mentem vino."

Huic autem respondit deinde prudens Penelope;

"Hospes, profecto quidem meam excellentiam, formamque, corpusque,

125 "Perdiderunt immortales, quando ad Ilium navigabant

"Argivi; cum iis autem meus maritus erat Ulysses.

"Si ille utique reversus meum statum gubernaret,

"Major gloria esset mea, et melior ita:

"Nunc autem tristor: tot enim mihi immisit mala deus:

130 "Quotquot enim insulis dominantur optimi,

"Dulichioque, Samæque, et nemorosæ Zacyntho,

"Quique ipsam Ithacam amœnam incolunt,

"Hi me nolentem ambiunt, alteruntque domum.

126 μετὰ τοῖς δὲ ἱμὸς] F. A. L. 129 ἵπεκλωσιν] Ead.

Ibid. παρέχει] De prosodia verbi vide ad II. §. 62.

Ver. 114. [Ἐξ ἐνηρεσίν] Τῆς εὐδαιμονίας· ἢ τῆς εὐδαιμονίας, παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι· κακῶς δὲ οὐ σὺ τῷ ἐγράφοντες εὐεργεσίν. Schol.

Ibid. ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῶν.] Ἐν ἀρετῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ διάγωσιν. Schol. "Εἰ δὲ σφατηγίας μὲν ἔταινος, ἢ τῶν πολεμίων κατασφρόνθι βασιλίας δὲ, ἢ τῶν ὑπηκόων εὐδαιμονίας. Themist. Orat. X. de Pace.

Ver. 116. Μηδὲ ἴρδον] Al. Μηδὲ μοι.

Ver. 117. θυαδὸν ἵνταλήσης ὁδυνῶν Μνημόνινων] Virgil.

Infandum, regina, jubes renovare dolorem.

Æn. II. 3.

Ver. 122. Φῆ δὲ δακρυπλάνειν βεβαερότα με φένας οἴνω.] Ο γάρ οἶνος ὁ πολὺς μάλιστα

φαίνεται παρασκευάζειν τοιάτες, οἷς λέγομεν τὰς μελαγχολικὰς εἶναι· καὶ πλεῖστα ἡδη ποιεῖν [Al. ποιεῖ] πινόμενος, οἷον ὄργιλλος, φιλανθρώπος, ἐλεήμονας, ἰατρός — ὃ μὲν λάλος, ὃ δὲ κεκινημένος, ὃ δὲ ἀριδακρυς· ποιεῖ γάρ τινας καὶ τοιάτες· δι' ὃ καὶ "Ουμηρος ἐποίησε,"

"Καὶ μέ φησι δάκρυν πλάνειν βεβαερημένου οἴνων," Aristot. Probl. Sect. 50. haud longe ab initio. Ubi notandum in transcurso Aristotelem versum hunc aliter, ac in Vulgatis jam scriptum est, legisse; nisi forte ille memoria tantum citaverit.

Ibid. δακρυτλάνειν] Δακρύων πληθύνειν. Schol. Al. δάκρου πλάνειν.

Ver. 125. εἰσανέβαινον] Al. εἰς ἀνέβαινον.

Ver. 127. τὸν ἱμὸν βίον ἀμφιπολεύοις,] Τὰ ἱμᾶ βίᾳ προνοοίτε. Schol.

- Τῷ γέτε ζείνων ἐμπάζομαι, γέν' ἵκετάων,
 135 Οὔτε τι κηρύκων, οἵ δημιοεργοὶ ἔσοιν.
 'Αλλ' Ὀδυσῆα ποδεῦσα, φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
 Οἱ δὲ γάμον σπεύδοσιν ἐγὼ δὲ δόλες τολυπεύω.
 Φᾶρος μέν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων
 Στησαμένη μέγαν ισὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
 140 Δεπτὸν καὶ περίμετρον. ἄφαρ δὲ αὐτοῖς μετέειπον.
 Κέροι, ἐμοὶ μητῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
 Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
 'Εκτελέσω, (μή μοι μεταμώλια νήματ' ὀληταῖ,)
 Λαέρτη γέρωι ταφῆιον, εἰσότε κέν μιν
 145 Μοῖρ' ὅλοι καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο.
 Μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
 Αἴ κεν ἄτερ σπείρε κεῖται, πολλὰ πτεατίσσας.

- " Ideo neque hospites curo, neque supplices,
 135 " Neque omnino præcones, qui publici-ministri sunt;
 " Sed Ulysem desiderans, caro contabesco corde:
 " Hi autem nuptias urgent; ego vero dolos struo:
 " Vestem quidem mihi primum inspiravit in mentem deus
 " Exorsæ magnam telam in ædibus texere,
 140 " Subtilem et immensam: statim autem inter illos dixi;
 " Juvenes, mei proci, quandoquidem mortuus est nobilis Ulysses,
 " Manete urgentes licet meas nuptias, donec vestimentum
 " Perfecero, (ne mihi vana fila pereant,)
 " Laërti heroi sepulchrale, in tempus quo ipsum
 145 " Fatum perniciosum corripuerit perennis mortis:
 " Nequa mihi in populo Achivarum succenseat,
 " Si sine vestimento jaceat, multa qui possedit.

139 ὑφαίνον] R. male.

Ver. 129. ἵπτοστενες] Al. ἵπτελωσιν. Clark. Vide ad σ'. 255.

Ver. 130. "Οσσοι γὰρ νήσουσιν] Vide supra ad π'. 122.

Ver. 131. Δελιχίω τε, Σάμη τε,] Vide supra ad σ'. 246. et σ'. 29.

Ver. 133. Οἱ] Barnesius edidit Τοι.

Ver. 136. Ὀδυσῆα ποδεῦσα, φίλον κατατήκομαι ἦτορ.] 'Αμφιβολον, inquit Eustathius, εἴτε πέρδε τὸν Ὀδυσσεῖα, εἴτε πέρδε τὸν ἦτορ, κολλητέου τὸ φίλον. Vera autem pos-

terior constructio; ut liquet ex locis innumeris ubi eadem phrasis occurrit.

Ver. 139. Στησαμένη — ὑφαίνειν,] Al. Στησαμένη — ὑφαίνον.

Ver. 143. μεταμώλια] Al. μεταμώνια.

Ver. 144. εἰσότε] Al. εἰς ὅτε.

Ver. 149. "Ενθα καὶ ὑματίν] MS. a Tho. Bentleio collatus, "Ενθα καὶ ὑματίν uti in vulgatis editum est supra β'. 104. ubi idem versus occurrit. Ac verior videtur hæc lectio. Nam vocula καὶ cum senten-

- "Ως ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐωεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
"Ενδα κεν ἥματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ίσὸν,
150 Νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαιδας παραδείμην.
"Ως τρίετες μὲν ἔληδον ἐγὼ καὶ ἐπειδον Ἀχαιές·
"Αλλ' ὅτε τέτρατον ἥλιθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὄρας,
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἥματα πόλλ' ἐτελέσθη,
Καὶ τότε δὴ με, διὰ δμωᾶς, κύνας ἐκ ἀλεγύσας,
155 Εἶλον ἐπελθόντες, καὶ ὄμοκλήσαντ' ἐώεσσιν.
"Ως τὸ μὲν ἔξετέλεσσα καὶ ἐκ ἐθέλεστ' ὑπ' ἀνάγκης·
Νῦν δ' ὅτε ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, ὅτε τιν' ἄλλην
Μῆτιν ἐφευρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνυσσι τοκῆς
Γήμασθ· ἀσχαλάα δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
160 Γιγνώσκων· ήδη γὰρ ἀνὴρ οἴος τε μάλιστα
Οἷς κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

" Sic dixi: illis autem persuasus est animus generosus.

" Tunc interdiu quidem texebam magnam telam,

150 " Noctu vero dissolvebam, postquam faces adhibueram.

" Sic triennium quidem latebam ego et persuadebam Achivis:

" Sed quum quartus venit annus, et advenerunt horae

" Mensibus exeuntibus, diesque multi circumacti-sunt,

" Utique tunc demum me, per famulas, canes non curantes,

155 " Deprehenderunt supervenientes, et increpauerunt verbis.

" Sic illud quidem perfeci, etiam nolens, ex necessitate:

" Nunc vero neque effugere possum nuptias; neque ullum aliud

" Consilium invenio; valde autem hortantur parentes

" Nubere; et ægre-fert filius victimum devorantes,

160 " Cognoscens: jamjam enim vir est habilis maxime

" Ad domum curandam, cui utique Jupiter gloriam præbet.

145 μεταμάνια] R. vid. ad σ'. 147 κτεταΐσας] F. A. L. 148 Ως φάμην]

A. L. 160 Γινώσκων] R. Ibid. οἴος τε μέγας τε] F. A. L.

tia (ut opinor) hoc in loco non convenit. Clark. Κέν est etiam infra α'. 138. in omnibus libris. Verterim: *Tum igitur, s. vero, estque pro ἴνδα δή.* Eustathius etiam notat, κεν interdum esse σύνδισμον πατετληρωματικὸν, p. 51. Apoll. Rh. IV. 338. ἴνδα κε — Μίνυαι — ὑπείκαθον. Ern.

Ver. 150. Νύκτας δ' ἀλλύεσκον,] Hinc Ovidius:

Durat opus vatum, Trojani fama laboris,
Tarda nocturno tela retexta dolo.

Amor. III. ix. 29.

Et Propertius, de eadem *Penelope*:

Conjugium falsa poterat differre Minerva,
Nocturno solvens texta diurna dolo.

Lib. II. ix. 3.

Ver. 151. Ἀχαιές] Ἀντὶ τοῦ, μνησῆρες:
Uti notavit Barnesius. Vide supra ad σ'. 93.

Ver. 155. ὄμοκλήσαντ'] MS. a Tho.
Bentleio collatus, ὄμοκλησαν. Quæ forte
et verior lectio. Nam verbum ὄμοκλέω
nusquam alibi apud Poëtam nisi voce ac-

Ἄλλὰ καὶ ὡς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὅππόθεν ἐστί.
Οὐ γὰρ ἀπὸ δευός ἐστι παλαιφάτης, ἀδ' ἀπὸ αἴτης.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς.
165 Ὡ γύναι αἰδοῖ Λαερτιάδεω Οδυσῆος,
Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τὸν ἔμον γόνον ἔχερεσσα;

Ἄλλ' ἐκ τοι ἐρέω ἦ μέν μ' ἀχέεσσι γε δώσεις
Πλείσιν, ἢ ἔχομαι· η γὰρ δίκη, ὅππότε πάτρης
Ἡ ἀπέγου ἀνὴρ τόσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,

“ Sed et sic mihi dic tuum genus, unde sis;

“ Non enim a quercu es olim-fabulosa, neque a petra.”

Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;

165 “ O uxor veneranda Laertiadæ Ulyssis,

“ Nondum desines meum genus interrogare?

“ Sed tibi enarrabo; certe quidem me doloribus utique dabis

“ Pluribus, quam teneor: hic enim mos, quando a-patria

“ Sua absit vir tanto tempore, quanto ego nunc,

162 [οσσι] A. L. 166 Οὐκέτ' ἀπολ.] R.

tiva occurrit. Vide ad II. ψ. 565. item ad α'. 51.

Ver. 158. μάλα δ' ὀτρύνησι τοκῆς] Vide supra ad α'. 16.

Ver. 159. Γήμασθ'.] Vide supra ad λ'. 272.

Ver. 160. οἵος τι μάλιστα Οἴκει κῆδεσθαι,] Ita infra φ'. 116. 117.

οἵος ἵγε κατόπισθι λιποίμην
Οἴκει την πατρὸς αἴθιλα καλέ ἀνελέσθαι.

Cæterum Henricus Stephanus hic inter varias lectiones retulit οἵος τι, μέγας τε.

Ver. 161. τῷ τι Ζεὺς κύδος ὀπάζει.] Al. κύδος ὀπάζῃ. Cæterum Dna Dacier hic legendum existimat ὀπάζοι. “ C'est un ‘souhait (inquit) que Penelope fait pour ‘son fils.’ ” Male omnino.

Ibid. κύδος] Al. ὄλβον. Atque ita legit MS. a Tho. Bentleio collatus.

Ver. 162. εἰπὲ τεὸν γένος, ὅππόθεν ἐστι.] Virgil.

Qui genus? unde domo? — En. VIII. 114.

Ver. 163. Οὐ γὰρ ἀπὸ δευός ἐστι παλαιφάτης, οὐδὲ ἀπὸ πίτης.] Oi γὰρ παλαιοὶ ὑπελάμβανον τὰς περὶ ξαυτῶν ἐδρῶν καὶ πετρῶν γεγενῆσθαι, διὰ τὸ τὰς πικέτεσσι εἰς τὰ σελέχη καὶ σπήλαια ἐντιθέναι τὰ παῖδια ἐστὲ ὁ λόγος, οὐ γὰρ δὴ ἐκείνων εἰς σύ — πιδανὸν δὲ τὰς παλαιὰ ἀνθρώπτες ἐν ταῖς ἐρημίαις τὰς μίξεις ποιεῖσθαι παλαιοῖς δρυῶν καὶ πε-

τρῶν. Schol. Παροιμιῶν ὁ λόγος· καὶ — παταφατικῶς μὲν ἀπὸ δρυὸς η ἀπὸ πίτης εἰναι τις λέγεται, ὅτε ἐκ ἦσι γένος αὐτῆς εἰπῶν ἀποφατικῶς δὲ φαμεν ὡς ὃν ἔστι τις ἀπὸ δρυὸς παλαιφάτης η ἀπὸ πίτης, ὅτε ἐκ ἄλλου ζωγῆσσαι πάθει εἰσιν. — Εσι δὲ καὶ ἀλλας νοηθῆναι τὸ ἥρτὸν ὅποις ἀπλάσεσσον εἰπὲ μοι τὰ πατεῖσα σὲ η γὰρ ἐν εἴποις χρόνῳ μαρτρῷ ἀπειλῆσθαι τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην, ὡς τὰ ἐκ δρυὸς καὶ πίτηρας παλαιὰ διηγήματα.

Eustath. Hinc apud Platonem: “ Η οἵει ἐκ δρυὸς ποθὲν, η ἐκ πίτηρας τὰς πολυτίας γίγνεσθαι, de Republ. Lib. VIII. Sed et aliam adhuc hujus phrasis explicationem assert Eustathius ad Odyss. χ'. 290. Τὸ ἀπὸ δευός, (inquit) η πίτηρας εἶναι τῶν ὡς μόνον ἀρχαιογονίαν παλαιτάτην σημαίνει Ουηρικάτερον, ἀλλὰ καὶ ἡθος ἀπέραμνον. Quo sensu (notante Duporto, in Gnomologia ad hunc locum,) usurpatur apud Plutarchum; Καίτοι ὑδὲ αὐτὸς “ ἀπὸ δευός οὐδὲ ἀπὸ πίτηρας” ἐγενόμην. Consolat. ad Uxor. haud longe ab initio. Et apud Theocrition; — “ πίτηρας ἀπόκομψ” ἀπεράμνων.” Idyll. X. 7. Et Ciceronem; “ Non enim “est e saxo sculptus, aut e robore dolutus.” Academic. lib. IV. Et in Tusculanis; “ Non enim silice nati sumus.” Lib. III. cap. 6. Verum ista interpretatione huic Homeri loco non convenit. Por-

170 Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄσε ἀλώμενος, ἀλγεα πάσχων·
Αλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, ὅ μ' ἀνέιρεαι ἥδε μεταλλᾶς.

Κρήτη τις γαῖ ἐστὶ, μέσω ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Καλὴ καὶ πίειρα, περιρρύτος· ἐν δὲ ἄνθεωπος
Πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόλης.

175 "Αλλη δὲ ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοῖ,
Ἐν δὲ Ἐτεόκορτες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
Δωριέες τε τριχάϊκες, δῖοι τε Πελασγοί.

170 " Multas hominum per urbes errans, dolores patiens·

" Sed et sic dicam, quod me percontaris et interrogas.

" Creta quadam terra est, medio in nigro ponto,

" Pulchra et pinguis, circumflua; in ea autem homines

" Multi, innumeri, et nonaginta urbes.

175 " Alia autem aliorum lingua mixta: insunt quidem Achivi,

" Insunt vero indigenæ Cretenses magnanimi, insunt et Cydones,

" Doriensesque trifariam-divisi, eximiique Pelasgi.

174 [ἐνεύκοντα] F. A. L. Eustath.

ro Clemens Alexandrinus versum hunc a-
lio adjecto hemisticchio citat;

Οὐ γὰρ ἀπὸ δευτὸς ἵστοι παλαιότερον, ἀλλ' ἀπὸ πέ-
τρου.

'Αλλ' ἀνδρῶν γένος ἱστοι.

Admonit. ad Gentes.

Vide et ad Il. χ. 126.

Ibid. παλαιότερον.] Παλαιὰ φυτιζομένιν,
περὶ τῆς παλαιὰ μεθίνεται. — Τινὲς δὲ πα-
λαιότερον, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ ἐβαλανοφάγοι,
παρὰ τέτο καὶ φηγός· ὡς φαγός τις θόσος.
Schol. Etymologicum Magnum et aliam hu-
ijs vocis interpretationem affert: Παλαι-
φαμένιν, ἀντὶ τῆς τῆς πάλαι τετμημένης δεύτης.
Porro apud Hesychium, notante Barnesio,
legitur et παλαιότερον.

Ver. 166. ἀπολανῆσαι] Al. ἀπολανῆσαι, et
ἀπολανῆσης. Clark. Vid. ad Iliad. ὁ. 31.

Ver. 170. Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄσε ἀλώμενος.] Vide supra ad α'. 3.

Ver. 172. Κρήτη τις γαῖ ἐστὶ, μέσω ἐνὶ οἴ-
νοπι πόντῳ] Virgil.

Crete Jovis magni medio jacet insula ponto.

Ἐπ. III. 104.

Ver. 174. Πολλοὶ, ἀπειρέσιοι,] Ἐπινεύκε-
τῷ πολλοὶ, τῷ ἀπειρέσιοι, αἰεῖστες ἔνεκεν.
Schol.

Ibid. καὶ ἐνεύκοντα πόλεις.] In Iliade
ἐκατόμετολοι τῇ Κρήτῃ vocat Poëta;

"Αλλοὶ δέ, οἱ Κρήτης ἐκατόμετολοι ἀμφιέμοντο.
Il. β. 649.

Qua de re Eustathius: "Ἐνεύκοντάπολις
δὲ νῦν Κρήτη, ἡ ἐν Ἰλαΐδι ἐκατόμετολις, κατὰ
τειρπέτιαν ἀνασταθῆναι γάρ φασι δέκα πό-
λεις ὑπὸ Ἰδομενίου ἐπανελθόντος ἐξ Ἰλίου, ὅτε
Λιῦκος αὐτὸν ἀπήλαυνε, ὃ δὲ θετὸν παῖδα
ὄντα, φύλακα τῆς βασιλείας κατέλιπε δρά-
κοντα θρηστὸν, ὃς δὲ Λυκόφρεων φοίστης δὲ
τοιαύτας δέκα πόλεις ἀρρεκτούσθηναι φασίν ὑσ-
τερον μετὰ τὰ Τραικά. — "Ἐπεροὶ δὲ ἡχὴ ἀ-
ριστίνων ἐκεῖ νοῦσοι τὴν ἐκατόπολιν, ἀλλ' ἀ-
πλῆς τὴν πολύπολιν. Καὶ εἴωθεν ὅταν ποτὲ
λαμβάνοισθαι τὸ ἐκατόν, διὰ τὸ πρεμβεῖον τῇ
ἐπιτιλέσι ἀριθμῷ κατὰ τὸ "ἐκατόν θύσανοι,"
καὶ "ἐκατόν πολεων πουλίσσοσιν." "Οἱ τε ἐκα-
τόπολις Κρήτη, πολύπολις. Similiter Scho-
liastes ad Il. β. 649. et ad hunc locum.
Vide et Strabonem, Geograph. Lib. X.
pag. 735. al. 479. ubi de hac re plura.

Virgilius Iliadem secutus est;

Centum urbes habitant magnas. —

Ἐπ. III. 106.

Ver. 175. "Αλλη δὲ ἄλλων γλῶσσα μεμιγ-
μένη"] Προσωκόνμησεν, ἵνα μὴ τις αὐτὸν ἐλέγ-
ῃ, διὰ τὸ μὴ χρήσασθαι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν.
Schol. Sed hoc longius petitum.

Ibid. οἱ μὲν Ἀχαιοῖ, 'Εν δὲ Ἐτεόκορτες
etc.] Vide Diodorum Siculum, Hist. Lib.
V. haud longe a fine; et Strabonem, Geo-
graph. Lib. X. pag. 728. al. 475.

Ibid. οἱ μὲν Ἀχαιοῖ,] Μετὰ τὰ Ἰλιακὰ
Ταλαθύβιοι ἢν Μυκηνῶν πηγαγιν ἀποκίαν.
Schol.

- Τοῖς δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις· ἔνθα τε Μίνως
 Ἐννέωρος βασίλευε Δίος μεγάλος ὀφειτῆς,
 180 Πατρὸς ἴμοιο πατήρ, μεγαδύμος Δευκαλίωνος.
 Δευκαλίων δέ μ' ἔτικτε, καὶ Ἰδομενῆς ἄνακτος·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νησσοῖς κορωνίσιν "Ιλιον εἶσω
 "Ωιχεδ' ἄμ' Ἀτρείδησιν ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθαν,
 "Οπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείαν.
 185 "Ενδ' Ὁδυσῆς ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ζείνια δῶκα·
 Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἵσ αὐτόμοιο,
 "Ιέμενον Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν.
- " Apud hos autem est Cnossus magna urbs; ubi scilicet Minos
 " Novennalis regnabat Jovis magni confabulator,
 180 " Patris mei pater, magnanimi Deucalionis.
 " Deucalion nempe me genuit, et Idomeneum regem:
 " Sed ille quidem in navibus rostratis ad Ilium
 " Abiit una-cum Atridis; mihi vero nomen inclytum Æthon,
 " Junior natu; ille etenim prior et melior.
 185 " Illic Ulysses ego vidi, et hospitalia dedi:
 " Etenim eum ad Cretam deduxit vis venti,
 " Euntem ad-Trojam, ubi-abegisset a Maleis:

185 δὲ τίκτε] R. 187 παραπλάγξασα] F. A. L.

Ver. 176. [Ἐτεόρητες] Οἱ αὐτόχθονες
 Κρήτες· ἦ οἱ Ἰδαιγενεῖς. Schol. Clark. v.
 Mazoch. V. C. Comm. ad tabul. Heracl.
 p. 96. 97. Ern.

Ibid. ἐν δὲ Κύδωνες,] Strabo, loco supra
 citato, et hos *Cretæ* indigenas fuisse arbi-
 tratur: Τὰς μὲν ὡν Ἐτεόρητας καὶ τὰς Κυ-
 δῶνας αὐτόχθονας ὑπάρχουσι εἰκός· τὰς δὲ λαοὺς,
 ἵπνηλυδας.

Ver. 177. Δωρίες τε τριχάϊκες,] Τριχῆ
 διαιροῦντες· οἱ μὲν γὰρ Εὐβοιαν κατάκισαν,
 οἱ δὲ Πελοπόννησον, οἱ δὲ Κρήτην. Schol. A-
 lii autem, (uti et notat Scholiastes,) vocem
 τριχάϊκες aliter accipiunt. Κορδεύοιλος, δὲ
 συνεχῶς κανόν τὴν κόρυθα· δὲ μιταστοικόν, ἐπὶ^{τῷ}
 τῷ "Ἄρεος, ἔφον, [Iliad. x.]" ι"τος Ἐ-
 "νναδίων πορυθάκι." — Ἐκ δὲ τῷ "κορυ-
 "θάκι," λόγου τὸ, "Δωρίες τε τριχάϊκες" δὲ
 συνεχῶς τὰς τρίχας διὰ τὸ δρασικὸν κινή-
 τες, καρηκορέωντες εἴρηνται. Porphyrii
 Quæst. Homeric. 3. ipso fine. Eodem modo
 exponit Etymologicum Magnum; locum
 autem deinceps ex Hesiodo affert, ubi altero
 sensu usurpatur hæc vox: "Νοίδος δὲ,
 διὰ τὸ τριχῆ αὐτὰς οἰκησαι" οἰον, — "πάντις
 δὲ τριχάϊκες καλίονται, Οὐντα τριστὴν γα-

" αγ ἱκὰς πάτερς ἴδασσατο." Τεία γὰρ Ἐλ-
 ληνικὰ ἔδιν τῇ Κρήτῃ ἱπάκησαν, Πελασγοί,
 Ἀχαιοί, Δωρίες. Etymolog. Magn. ad vo-
 cem Τριχάϊκες. Vide et Strabonem, Geo-
 graph. Lib. X. pag. 729. al. 475.

Ibid. δῖοι τι Πελασγοί] Vide Strabo-
 neni, Lib. V. pag. 337. 338. al. 220. 221.

Ver. 178. Τοῖσι,] Al. Τῆσι.

Ibid. ήθα τε Μίνας Ἐννέωρος βασίλευε
 Δίος μεγάλος ὀφειτῆς.] Μυθολογεῖται τὸν Εύ-
 ονέωτην καὶ Δίος [Ita ex MS. Barnesius, pro-
 vulgato τῷ Δίοις] Μίνωα ἐν Κρήτῃ οἰκηντα
 διὰ οἰνοετίας ἀφικεῖσθαι πρὸς τὸν πατέρα πα-
 δειθρούμενον· καὶ ὡς παρὰ σοφιστῶν μαθάντων
 τὰ διοντα, ὃ μὲν ἀλλὰ καὶ τὸ χρόνος τὰς ἀ-
 ποδεῖσις διδόναι, ὃν μεμαθήκοι τὸν προτερό
 οἰνοετηρίδι ταρά τῷ Δίοις ὅδιν καὶ τῶν πάν-
 των αὐτῶν βασιλία κατασῆσαι· τῷ τε γνάμη
 καὶ τῇ κρίσι διενιγκεῖν, ὥστε ἐν ἀδειᾳ δικαστὴν
 γινέσθαι τῶν ἀδίκων φυχῶν. Ἡ δὲ ισορία
 παρὰ Πλάτωνι. Schol. Vide Platonem in
 Minoë; et Strabonem, Lib. X. pag. 750.
 al. 476. Lib. XVI. pag. 1105. al. 762

Εἴτε γι θυτοὶ θῶν νόμοισι κείμενα.
 Euripid. Hippolyt. ver. 98.

- Στῆσε δὲ ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέσις Εἰλειθυίης,
Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι μόλις δὲ ὑπάλυξεν ἀέλλας.
 190 Αὐτίκα δὲ Ἰδομενῆς μετάλλαι, ἄσυδ' ἀνελθάν·
Ξεῖνον γάρ μιν ἔφασκε φίλον τὸν ἔμεν, αἰδοῖον τε.
Τῷ δὲ ἥδη δεκάτῃ ἡ ἐνδεκάτη πέλεν ἦώς
Οἰχομένω σὺν νησὶ πορωνίσιν Ἰλιου εἶσεν.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὗ ἐξείνισσα,
 195 Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἴκου ἐόντων·
Καὶ οἱ, τοῖς τὸν ἄλλοις ἐτάροις, οἱ ἂμπτοι ἀντὶ ἐποντο,
Δημόδεν ἄλφιτα δῶκα, καὶ αἴθοντα οἴνον ἀγείρας,

" Statuit autem in Amniso, ubi scilicet specus Lucinæ,
" In portibus difficilibus: vix autem evasit procellas.
 190 " Statim vero Idomeneum quærebat, ad urbem profectus;
" Hospitem enim ipsum dicebat dilectumque esse, reverendumque.
" Ei autem jam decima vel undecima erat Aurora
" Digresso cum navibus rostratis Ilium versus,
" Illum quidem ego ad ædes dicens bene hospitio-excepī,
 195 " Accurate tractans, multis in domo suppetentibus;
" Et ei, cæterisque sociis, qui una ipsum comitabantur.
" De-publico farinas dedi, et generosum vinum collectum,

189 μόγις] F. 191 ἐμαν] F. A. L. 194 ἐξείνισσα] Ead.

ubi Scholiastes hunc Homeri locum adducit.

Ver. 179. [Ἐνίωρος] Οἱ μὲν, ὅτι διὰ ἵνα
τῷ πατρὶ συνία Διῖ, παρὸν αὐτῷ ἴματα
την, ἀπίνα τὴν δίκαιαν οἱ δι, ὅτι ἵνατης ἀν,
βασιλεύειν θορυκτο οἱ δι, ὅτι ἵπτην ἵνατην ἴβα-
σίλευεν, ὄμιλοτην; γενόμενος τῷ Διῖς· οἱ δι, ὅτι
ἵπτην ἵνατην πατέρα τῷ πατρὶ ἴπαδεύθη-
φασὶ δὲ ἔτεροι, ὡς ταῦς τῷ βασιλεὺι γνω-
μονι; ἢ ἡράνια πιθοται οἱ ὑποτεταγμέναι· ἀ-
νέντα ἐν αὐτὸν εἰς τὸν Ἰδην διὰ ἵνατης συ-
δεῖναι νόμος, καὶ φέροντα διεβεβισθεῖσα ὡς
ὑπὸ τῷ Διῷ εἰν δεδομένοι. Schol. Plato au-
tem, loco Jain supra citato, vocem Ἐνίω-
ρος exponit δι τὸν ἔτερον, nono quoque anno.
Quam et verum omnino explicatio-
nem contendit C. saubonus in annotatio-
nibus ad Strabonem, Lib. X. pag. 730. al.
476. " Atque hoc (inquit) est, quod alii
" tradunt, Μίνωην nouo quoque anno
" solitum leges emendare et ἐπανορθεῖν." Vide et Davisii annotationes ad Ciceronis
Tusculanis Lib. II. §. 13.

Ibid. Διὸς μηγάλα δαρεῖται,] "Ἐσιν δὲ τῷ τῷ
Ὀμέρος ἰγκάμιοι εἰς Μίνω διὰ βροχήν εἰσ-

μένοι, οἷον δὲ εἰς ἕνα τῶν ἱερῶν ἐποίησεν" Ομη-
ρος. — Τὸ γάρ, Διὸς δὲ τα παῖδα, μόνον ὑπὸ
Διὸς πιπαδεύσθαι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπαί-
νε. Plato, in Minœ. Οὐδὲν γάρ ὅτας τῷ
βασιλεῖ προσήκοντος ὁτὲ τὸ δίκαιον ἔγον. —
Καὶ τὸς βασιλεῖς Ουμπρός φυσι, ὃχλεπόλεις,
δὲ τὸν καλλίστην, ἀλλὰ θύμιστας παρὰ τῷ
Διὸς λαμβάνοντας, ῥύσθαι καὶ φυλασσειν.
Καὶ τῷ Διῷ, ἐπὶ τὸν πολεμικότατον, δὲ τὸν ἀ-
δικώτατον καὶ φονικότατον τῶν βασιλέων, ἀλ-
λὰ τὸ δικαιότατον, διεισῆν καὶ μαθητὴν προ-
ηγόρευεν. Plutarch. in Demetrio.

Ibid. δαρεῖται,] Ομιλητῆς. Schol. Συνε-
σιστεν τῷ Διῷ εἰσι τὸ Μίνω [σημαῖνε]. Οἱ
γάρ δέοσι, λόγοι εἰσι καὶ δαρεῖται, συνεσιστεν
εἰσιν λόγοις. Plato, loco supra citato.

Ver. 188. [Ἀμνισῷ.] Ἀμνισός, πόλις καὶ
ποταμος Κεύτης. Schol. Al. Ἀμνισσοῦ.

Ibid. δέ τι το σπέσις Εἰλειθυίης,] Μίνω δὲ
φασιν ἴπαντα χρήσασθαι τῷ Ἀμνισῷ, ὅπε
τὸ τῆς Εἰλειθυίας ιερόν. Strabo, Lib. X.
pag. 730. al. 476.

Ibid. Εἰλειθυίης,] Τῆς ἀφαρισμένης παῖς
τικτέσσας Διᾶς. Schol.

Kai βέσι ιρεύσασθαι· ἵνα πλησαίστο θυμόν.

"Ενθα διώδεκα μὲν μένον ἥματα δῖοι Ἀχαιοί·

200 *(Εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, ὃδ' ἐπὶ γαιή
Εἴσασθαις χαλεπὸς δέ τις ὁρος δαιμων·)*

Τῇ τριηκοδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσει τοὶ δ' ἀνάγοντο.

"Ισκεν, φεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὄμοις·

Τῆς δ' ἄρ' ἀκεέστης ρέε δάκρυα, τήκετο δὲ κρέως·

205 *Ως δὲ χιῶν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,*

"Et boves ad-mactandum, ut explerent-sibi animum.

"Illic duodecim quidem manebant dies nobiles Achivi;

200 *"(Coērcebat enim eos Boreas ventus magnus, neque in terra*

"Sinebat stare; infestus vero aliquis excitavit deus:)

"Tertiodecimo autem ventus cecidit: illi vero avehebantur."

Ita fingebat, mendacia multa dicens veris similia:

Illi autem audienti fluebant lachrymæ, liquefiebatque cutis:

205 *Sicut autem uix liquefit in summis montibus,*

205 *ὄρεσσιν]* F. A. 1. L.

Ver. 189. *[Ἐν λίμεσσιν χαλεποῖσι]* Eustathius recte λίμεσσι χαλεποῖσι. Ern.

Facit illud verisimile quod mendacium est.

Plaut. Pseudol. IV. 10.

Ver. 190. *μετάλλα,*] Al. *μετάλλαι.*

Ver. 191. *γάρ μι]* Al. *γάρ οἱ.*

Ver. 192. *δικάτην ἡ ἴνδικάτη]* Ψευδόμενοι, ίταν λίγωσι τι μη εἰδέναι ἀληθῶς, πι-
θανάτερι δοκεῖσιν εἶναι. Schol.

Kai γὰρ ἡ ποιητικὴ χάριν ἔσχε καὶ τηνὶν τοῖς

πεποργμένοις λικότα λέγουν ὡς "Ομηρος ἐφη, "Ισκε φεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὄμοις." Plutarch. de Gloria Atheniensium.

Ver. 193. *φίλεων,*] Vide ad Il. a'. 538.
et u'. 504.

Porro Strabo hoc ad Homerum Poësin in universum transfert: Οὕτω δὲ (inquit)

Ver. 197. *Δημόθεν ἀλφίτα δῶκα,*] Τὸ δὲ
δημόθεν δῶκαι ἀλφίτα καὶ οὖν, καὶ ίσης, δη-
λοὶ Εἴδος εἶναι ξενίσθιαι δημοσίᾳ τοῖς ἄξιοις.
Οὕτω καὶ Ἀλκίνοος, [supra v. 13. 14.] καὶ
οἱ σὺν αὐτῷ ἄξιοις, ἀνδρικὰς δόντες δῶρα τῷ
Οὐδοσσῖ, θερευοντες ἀγυρόμενοι κατὰ δῆμον,
ἐκοίνους τὸ ἡδύτερα ικεῖ. Eustath.

Kai γὰρ ἡ ποιητικὴ χάριν ἔσχε καὶ τηνὶν τοῖς

Ibid. *ἀγυρος,*] Al. *ἀτίτα.*

Ver. 200. *Εἴλει γὰρ Βορέης*] Versiones
pleraque reddunt, "Flabat enim Boreas."
Sed minus recte: Ut liquet ex aliis locis,
ubi vox Eiléos occurrit. Vide Iliad β'.
294. 9'. 215. Odyss. μ'. 210. χ'. 460.

πεποργμένοις ταῖς μυθοποιίαις, καὶ τὴν Οὐδοσσίων πλάνην ὡσαύτως. Ἐκ μηδενὸς δὲ ἀλη-

θεοῦ; ἀνάπτειν κενὴν τεραπολιγιαν, ἢν "Ομηρούκον." Προτίτπει γάρ, ὡς εἰκός, ὡς πιθανότερον, ἐν θτω τις φεύδειος, εἰ καταρίσιοι τοι
καὶ αὐτῶν τῶν ἀληθινῶν ὅπερ καὶ πολύβιος φησι περὶ τῆς Οὐδοσσίων πλάνης ἐπιχειρῶν.

Τοιότῳ δ' ἐστι καὶ τὸ, "Ισκε, φεύδεα πολλὰ

Ver. 201. *ἄρορε]* Vox ἄρορε hoc in loco

"λέγων ἐτύμοισιν ὄμοις" ἔτει γὰρ πάντα,

non est a Perfecto ἄρορε, sed ab Aoristo

ἄρορεν. Alioqui non constaret Temporo-

rum ratio. Vide ad Il. a'. 37.

Dειδίασχε δὲ μάλιστα Ομηρος καὶ τὰς ἄλλας

ψευδῆ λέγειν ὡς δεῖ. Aristot. de Poëtic.

cap. 24.

Ver. 202. *Ισκεν, φεύδεα πολλὰ λέγων*

Ibid. "Ισκεν," Οἱ μὲν γλωσσογράφοι ἀπό

τοῦ "ἔλεγον" ἐκδίχονται οἱ δὲ ἀκοιβίσεις ἀπ-

τοῦ τοῦ "ησκεν," ὃ ίσιν εἴκεδεν, ἀπεικονίζων

τρόπον ἀληθείαν. Eustath. Posteriori sensu

occurrit hæc vox Iliad. λ'. 798. π'. 41.

Odyss. δ'. 279. Alteri autem sensui fa-

vere videtur χ'. 51. infra;

Ver. 203. *Ισκεν, φεύδεα πολλὰ λέγων*

"Ισκεν" ἐπαστος ἀνή.

Obscuris vera involvens.

Vide Apollon. Argonaut. Lib. II. 240.

"Ην τ' Εὔρος κατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύοι·
Τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθεστι ρέοντες·
"Ως τῆς τήκετο καλὰ παρῆϊα δακρυχεύσης,
Κλαιέσσης ἐὸν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὸς Ὁδυσσεὺς
 210 Θυμῷ μὲν γοώσαν ἐὴν ἐλέαιρε γυναικα,
'Οφθαλμοὶ δ' ᾧσεὶ κέρα ἵσασαν, ἡὲ σίδηρος,
'Ατρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθεν.
'Η δ' ἐπεὶ ἐν τάρφῃ πολυδακρύτοιο γόοιο,

Quam scilicet Eurus liquefecit, postquam Zephyrus diffuderit;
Liquescente autem ea fluvii implentur fluentes:
Sic ejus liquefiebant pulchræ genæ lachrymas fundentis,
Flentis suum virum assidentem: at Ulysses

210 Animo quidem lugentem suam miserabatur uxorem,
Oculi autem tanquam cornua stabant, aut ferrum,
Immoti in palpebris; dolo nempe ille lachrymas occultabat.
Illa vero postquam satiata est lachrymoso luctu,

206 καταχεύη] F. A. L.

III. 596. item Lib. I. 854. ubi Scholias. — Tò δὲ "σκεν" ἐνταῦθα μὲν ἀντὶ τῆς "ἄλεγης," παρῷ δὲ "Ομῆρον, ἀντὶ τῆς "ἔμοίς."

Ver. 204. 205. 207. 208. τήκετο δὲ — "Ως δὲ χιαταπήκετ" — Τηκομένης δὲ ἄρση — "Ως τῆς τήκετο" De huicmodi vocis unius repetitione, Hermogenes: Ταυτότητι ἐνομάτων χρησόμενα, — ὅταν τῆς πράγματος ἐν ὄνομα ἡ τὸ ἱεραγέσατον τότε γὰρ ἢ δεῖ χρηγιαν ἔπειν τὸν ἀφανίζουσαν τὸν ἴνασην τῆς πράγματος· ἵνα δὲ τις παραβάσῃ, ἐπίδειξιν μὲν ἄκαιον ἐποίησατο, τὸν χεριῶν δὲ ἀπολώλεκε τῆς συγγραφῆς. "Ομηρος, "Ως δὲ χιάν καταπήκετ" etc." Οὕτως τὸ λείβεται, ἔπει τὸ κεῖται, ἔπει τὸ λύεται, θτως ἀρνίζει, ἦς τὸ "τήκεται." "Οψις γάρ ισι χιόνος ἀναλισκομένης ἡ τηκειδών. Hermog. περὶ μελέτης δεινότητος, cap. 4. Quando e contrario multiplici et composita verborum copia utendum sit, vide ad II. λ'. 269.

Ver. 206. καταχεύοις] Al. καταχεύη.

Ver. 208. "Ως τῆς τήκετο]

Liquitur, ut quandam Zephyris et solibus iete
Solvuntur teneræ, vere tepente, nives.

Consolat. ad Liv. August. (Ovidio vulgo a
script.) ver. 101.

Ver. 211. 'Οφθαλμοὶ δ' ᾧσεὶ κέρα ἵσασαν.] Sententiam hic minus recte accipit Dna Dacier: "Ulysse" inquit "est ici en "proye tout à la fois, non seulement à "l'étonnement, à l'admiration, et à la

"compassion; mais au desir de consoler "Penelope, et à la douleur de ne le "pouvoir. En cet état la vûe est fixe "et arrêtée, comme si on avoit perdu "tout sentiment." Plutarch. autem recte; Καὶ πνεῦμα δῆπε καὶ νῦν καὶ ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μίρη τῆς σώματος ἀλογά ἴσιν· ἀλλ' ὅταν ὁρᾷ γένηται, σίσσαντος ὥσπερ ἡνίας τῆς λογισμῆς, πάντα τίτακται καὶ συνηπται καὶ ὑπακεῖν. — "Ἄριστα δὲ ὁ Ποιητής τὸ συμπταθὲν καὶ συγκατασχηματιζόμενον τῷ λόγῳ τῆς ἀλόγης παρισποι διὰ τέτων· — "Οφθαλμοὶ δὲ ᾧσεὶ κέρα ἵσασαν etc." ἔπεις κατέκοντον εἴχε τῆς κρίσισις καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ αἷμα καὶ τὸ δάκρυον. De Virtute Morali. Et in libro de Garrulitate; 'Ο δὲ Ποιητής (inquit) τὸν λογιστάτον Οδυσσέα σιαστηλότατον πετοίκε· — Αὐτὸς δὲ [Οδυσσεὺς] τῇ Πινελόπῃ παρακαλέμενος, "Θύμῳ μὲν γούσσαν ἐν ἐλέαιρε γυναικα, "Οφθαλμοὶ δὲ ᾧσεὶ κέρας ἵσασαν, ἡὲ σίδηρος, "Ατρέμας ἐν βλεφάροισι." Οὕτως τὸ σέμα μεσὸν ἡν αὐτῷ πανταχόθεν ἐγκρατείας καὶ πάντα ἔχων ὁ λόγος εὐπειθῆ καὶ ὑποχίσια, προσέπαττε τοῖς ὅμμασι μὴ δάκρυειν, τῷ γλάστρῃ μὴ φίγγυσθαι, etc. Hanc scilicet veram esse hujus loci explicationem liquet ex sequenti "δόλῳ δὲ ὅγε δάκρυα κεῦθεν." Vide et supra ad σ. 211.

Ibid. ᾧσεὶ κέρα] Τέξα ἵνα ἡ, τεταμένεις, εἴχε τὰς ὄφθαλμάς, ὥσπερ τοῦτο ἡ ἄλλας, τὴν φύσιν τὴν κέρασις πιοιέλαβε· σκλη-

- Ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 215 Νῦν μὲν δὴ σευ, ξεῖνε γ', ὅως πειρήσεσθαι,
 Εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιδέοις ἑτάροισιν
 Ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
 Εἰπέ μοι, ὅπποι ἄσσα περὶ χροὶ εἴμαστα ἔσο,
 Αὐτός δ' οἶος ἔην, καὶ ἑταίροις, οἵσι ἔποντο.
 220 Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεὺς·
 Ω γύναι, ἀργαλέου τόσσου χρόνον ἀμφὶς ἔοντα
 Εἰπέμεν· ηδὲ γάρ οἱ ἔεικον ἔτος ἔσιν,
 Εξ ἂντεν ἴβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
 Άλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, ὡς μοι ἵδαλλεται ἥτορ.
 225 Χλαιῖναι πορφυρέην γλῆν ἔχε δῖος Ὁδυσσεὺς,

Iterum ipsum verbis respondens allocuta est;

- 215 “Nunc quidem demum te, hospes, puto me experturam,
 “An vere profecto illic-cum eximiis sociis
 “Hospitio-excepereis in ædibus meum maritum, sicut dicens.
 “Dic mihi, qualia quedam circa corpus vestimenta induitus erat,
 “Ipseque qualis erat; et socios, qui eum comitabantur.”
 220 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 “O mulier, difficile tanto tempore seorsum cum abfuerim
 “Dicere; jam enim ei vigesimus annus est,
 “Ex quo illinc ivit, et mea abiit a-patria:
 “Verum et sic dicam, sicut mihi imaginatur cor.
 225 “Lænain purpuream villosam habebat nobilis Ulysses,

214 ιπέσσιν] F. A. L. 215 Νῦν δὲ σεῦ ξεῖνε] Ead. 224 Αὐτάρε ίγὰν ίρέω]
 F. A. L.

ἢ γάρ. Schol. Pro posteriori expositione
facit sequens, ήσι σιδηρός.

Ver. 212. δόλῳ δὲ ὡρε] Apud Plutarchum, de Virtute morali, δόλῳ δὲ γε.

Ver. 215. τάχφην] Al. τάχητην.

Ver. 216. 217. ιτάροισιν Ξείνισας] Scr. ιτάροισι. Ern.

Ver. 221. ἀργαλίου τόσσου χρόνον ἀμφὶς
ἔοντα Εἰπέμεν] Καὶ Ὁδυσσεὺς ιαντὸν μὲν
οῖος ἦν, σιωπῇ μὲν καὶ πιρηγύμενος εὐθὺς
ἀναγνωρισθῆναι πιλεγομένης τῆς γυναικὸς τὴν
σημειαν· — οἷα δὲ ἐφόρει εἴμαστα, οἷοι ἀντι-
μονοτεῖς. Eustath.

Ver. 222. γάρ οἱ] Al. γάρ μοι.

Ver. 224. Άλλὰ καὶ ὡς ίρέω,] Al. Αὐτάρε
ται ίρέω. et Αὐτάρε ίγὰν ίρέω.

Ibid. οἵ μοι ἵδαλλεται ἥτορ] “Ως μοι
ἀναφέρει ἡ ψυχὴ, ὡς διαμιμηται. Schol.

Ver. 226. Διπλῆν] Τὸ δὲ διπλῆν αὐτῆς καὶ
ἡ μία περόνη, μαθηνοιδὲν αὐτὴν εἶναι δηλοῖ·
ἢ κύρλαχ ἀμπιχεσσαν. ἀλλὰ διπλεμένην κατὰ
τὸ ἔμπεισθαι καὶ διπλεῖν διὰ τῶν ἀριστῶν,
ἀριστῶν δὲ ἄντα, ὡς καὶ προσηπλωτην, τὰ
δεξιά. Eustath.

Ibid. αὐτάρε οἱ] Vide ad Il. a'. 51. Al.
αὐτάρε τοι.

Ver. 227. Αὐλοῖσιν] Πάρθεις εἰΩθίαις. εἰς
δέ κατακλείονται αἱ πιρόναι. Schol.

Ibid. τάχοις δὲ διδαλον ἥεν] “Oper-
“ris Musici (inquit Barnesius) apud Græ-
“cos Antiquitas vel hinc notaunda, Sidon-
“niis, Hebreis, atque Egyptiis ortuni
“ferens; dein Medis, Persis, atque Indis.

- Διπλῆν αὐτάρ οἱ περόνη χρυσοῖ τέτυκτο
 Αύλοῖσιν διδύμοισι· πάροιδε δὲ δαιδαλον ἦν·
 'Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλὸν
 'Ασπαίροντα λάων τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἀπαντες,
 230 Ως οἱ χρύσεοι ὄντες, οἱ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγγων,
 Αὐτὰρ οἱ, ἐκφυγέειν μεμαῶς, ἥσπαιρε πόδεσσι.
 Τὸν δὲ χιτῶν ἐνόησα περὶ χροὶ σιγαλόεντα,
 Οἵον τε κρομύοιο λοπὸν κατὰ ισχαλέοι·
 Τὰς μὲν ἔνη μαλακὸς, λαμπρὸς δὲ ἦν, ἡλιος ἦς·
 235 Η μὲν πολλαὶ γ' αὐτὸν ἐδησαντο γυναικες.
 "Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ Βάλλεο σῆσι·
 Οὐκ οἶδ', εἰ τάδε ἔτο περὶ χροὶ οἴκοδ' Οδυσσεὺς,

- " Duplicem; at ei fibula auro facta-erat
 " Calamis geminis; antrorum vero opus-variegatum erat:
 " In anterioribus pedibus canis tenebat varium hinnulum
 " Palpitanti inhians; hoc autem admirabantur omnes,
 250 " Quod hi aurei existentes, hic quidem inhiabat hinnulum suffocans;
 " At ille, effugere ardens, palpitabat pedibus.
 " Tunicam vero animadverti circa corpus splendidam,
 " Qualem cepa tunicam de arida:
 " Ita quidem erat mollis; splendida autem erat, sol veluti:
 255 " Profecto quidem multæ ipsam admiratæ sunt mulieres.
 " Aliud autem tibi dicam, tu vero in mente reconde tua:
 " Nescio, an hæc indutus fuerit circa corpus domi Ulysses,

227 δαιδαλα] Ead.

" Aristophanes, ἵν βατοάχοις, (ver. 968.)
 " Οὐκ ίππιλεπτούνας, οὔτε τριγλάφες,
 " ἅπερ σὺ, 'Ἐν τοῖσι παρατετάσμασι τοῖς
 " Μηδικοῖς γρύψασιν.'"

Ver. 228. ἐλλὸν] Νεβρὸν, νεογιὸν ἐλαφον.
 Schol.

Ver. 229. 'Ασπαίροντα λάων] 'Ο μὲν Ἀρίσταρχος, ἀπολαίων, ἀπολαυτικὸς ἔχων ὁ δὲ Κρέτης λάων φησί, ἀπὸ τῆς βλέπων ὡς εἰς κατὰ σέοντας, ἀλλὰς ὁ πυρλός. Schol. Et Etymologicum Magnum, in voce ἀλλάς, exponit, βλέπων. Cæterum fuerunt, notwithstanding Scholiaste et Eustathio, qui hic legendum voluerint, 'Ασπαίρονθ ὄλαων. Sed minus recte: ut liquet ex versu sequenti, ubi iterum occurrit vox λάε: neque ullus isti conjecturæ locus. Clark. Add. Hesychius de hac constructione in h. v. A λάω est haud dubie λάπτω. Ern.

Ver. 230. Ως οἱ χρύσεοι ὄντες, οἱ μὲν]
 Vide supra ad μ. 75. Clark. Cæterum latinitas id non imitatur. Itaque verendum erat. Quod cum aurei essent, tamen alter etc. Ern.

Ver. 231 ἐκφυγέειν μεμαῶς, ἥσπαιρε]
 Hinnulum luctantem, et ad effugiendum impetus facientem, optime depingunt hujus versus numeri.

Ver. 233. Οἵον τε κρομύοιο λοπὸν κατὰ ισχαλίου] Κρομύς δὲ λοπος λίτυρον, ταῦτα τὸ λίτωρ καὶ τάπε ἐχλωῶς, παχὺς γὰρ ὁ ταῦπος· ἀλλὰ ισχαλίς. Τέτο δὲ φασι τοὺς τὸ εἴποντα ἐρέειν τὴς χιτῶνος καὶ ισχυόν· ὁ γὰρ χλωᾶς λοπὸς ἐκ εὐτόνως ἔχει. Eustath. Atqui propter molliitatem, cum cepæ arida tunica comparatur vestis, ut liquet ex sequenti, Τὰς μὲν ἵνα μαλακός. Clark. Etymolog. Magni, in λοπὸς citat h. l. εἰν τα-

- "Η τις ἔταιρων δῶκε θόης ἐπὶ νηὸς ιόντι,
"Η τίς πά καὶ ξεῖνος ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
240 "Εσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἥσαν ὄμοιοι.
Καὶ οἱ ἕγω ἔχαλκειον ὅσοι, καὶ δίπλανα δῶκα
Καλὴν, πορφυρέην, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
Αἴδοιώς δ' ἀπέπεμπον ἐϋσσέλμος ἐπὶ νηὸς.
Καὶ μέν οἱ κῆρυξ ὄλιγον προγενέσερος αὐτῷ
245 Εἴπετο· καὶ τὸν τοι μυθίσσομαι, οἷος ἦν περ·
Γυρὸς ἐν ὄμοισιν, μελανόχροος, ὀλοκάρυνος·
Ἐγενθάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔζοχον ἄλλων
Ων ἔτάρων Ὀδυσσεὺς, ὅτι οἱ φρεσίν ἀρτια ἤδη.
"Ως φάτο· τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἴμερον ὥρσε γόοιο,

" An aliquis sociorum dederit veloci in navi eunti,
" Aut aliquis alicubi etiam hospes; quoniam multis Ulysses

- 240 "Erat carus: pauci enim Achivorum erant similes.
" Et ei ego æreumensem, et duplēcēm dedi vestem
" Pulchram, purpuream; et talarem tunicam:
" Honorate autem dimittebam bene-tabulata in navi.
" Et quidem eum præco paulo major-natu ipso
245 "Comitabatur, et hunc tibi dicam, qualis scilicet erat:
" Gibbosus in humeris, nigra-cute, crispo-capite;
" Eurybates vero nomen erat: honorabat autem ipsum supra cæteros
" Suos socios Ulysses; quod sibi animo congrua sentiret."
Sic dixit: illi autem adhuc magis desiderium excitavit luctus,

243 ἀπόπεμπον] F. Ibid. Ιὔστρημα] Edd. 246 ὄμοιοι] F. A. L. recte. 248
ὅτοι φρ.] F. A. L. male.

ηρούνοιο λοτός. In quo si non est vitium scripturæ, quidam etiam neutralem formam agnovere. Nescio an ad h. l. respiciat Cel. *Hemsterhusius* monens ad *Aristoph.* *Plut.* p. 276. in *Homeri* loco esse, qui legunt λοτὸς neutro genere. *Ern.*

Ibid. κατὰ ισχαλεῖον] Al. καταϊσχαλέ-
οιο.

Ver. 242. καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·] Οἱ μὲν τίλαιοι, συναποτεματιζόμενοι ὄλφ τῷ σώματι, ποδέην. Οἱ δὲ σύμμετροι, καὶ μήτε ἵνδονται, μήτε ὑπέρμετροι. *Schol.* Eadem phrasι utitur *Hesiodus*, "Εἳγ. καὶ Ἡμιρ. II. ver. 155.

Χλαῖνάν τε μηλακὴν, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα.
Clark. Ubi *Schol.* interpretatur ποδέην.

Sed rusticō, cui ibi commendatur, talis tunica talaris vix apta, nec militi. *Ern.*
Ver. 243. Αἴδοιώς] Al. Αἴδοος.
Ver. 244. Καὶ μήν οἱ] *Barnesius* edidit, Καὶ μήν οἱ. At nulla allata auctoritate. *Clark.* Quomodo autem μήν h. l. producatur vid. ad II. a'. 51. *Ern.*

Ver. 246. Γυρὸς ἐν ὄμοισιν, μελανόχροος,] Ita ex *Etyalog.* *Magn.* ex *Schol.* MSS. et ex *Veterum Exemplarium* nonnullis edidit *Barnesius*. Quocum facit et MS. a *Tho. Bentleio* collatus. *Henricus Stephanus* aliisque hic habent Γυρὸς ἐν ὄμοισι, μελανόχροος. Quod ferri non potest; nisi pro ὄμοιοι legas ὄμοιοι uti et in una Editione scriptum *Barnesius* reperit. *Clark.* "Ω-

- 250 Σήματ' ἀναγνέσῃ, τά οἱ ἔμπεδαι πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 'Η δ' ἐπεὶ ἐν τάρφθη πολυδακρύτοι γόοιο,
 Καὶ τότε μιν μύδοισιν ἀμειβομένη προσέειπε
 Νῦν μὲν δὴ μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐών ἐλεεινὸς
 'Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλος τ' ἔση, αἰδοῖος τε
 255 Αὐτὴ γὰρ τάδε εἴματ' ἐγὼ πόρον, οἵ ἀγορεύεις,
 Πτύξασ' ἐκ θαλάμου περόνην τ' ἐπέθηκα Φαεινὴν,
 Κείνω ἄγαλμ' εἶναι τὸν δ' ὡχ υποδέξομαι αὖτις
 Οἴκαδε νοσήσαντα, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Τῷ ρά κακῇ αἴση κοίλης ἐπὶ νῆος Ὀδυσσεὺς
 260 "Ωχετ' ἐποψόμενος κακοῖλιον ὥκ όνομασήν. [σεύς·
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυ-

- 250 Signis agnitis, quæ ei accurata dixit Ulysses.
 Ea autem postquam satiata est lachrymoso luctu,
 Utique tunc ipsum verbis respondens allocuta est;
 " Nunc quidem demum mihi, hospes, antea quidem cum-esses miserabilis
 " In ædibus meis, carusque eris, honorabilisque:
 255 " Ipsa enim hæc vestimenta ego præbui, qualia dicis,
 " Plicata ex thalamo; fibulamque imposui splendidiam,
 " Illi ornamento ut-esset: eum autem non suscipiam rursus
 " Domum reversum, dilectam in patriam terram.
 " Ita scilicet malo fato cava in navi Ulysses
 260 " Abiit visurus malum- Ilium non nominandum."
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;

252 προσέειπεν] F. 257 ἄγαλμ' ἔμεναι] F. A. L.

μοις habet etiam ed. Amst. 1650. Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 248. ὅτι οἱ φρεσὶν ἀρτια ἥδη.] Τατέσιν
 ἢ δὶ ἀνδρίαν, ἢ γένος, ἢ τι τοιότον, ἀλλ᾽ ὅτι
 ἀρτιφέων ἢν τοιότος γὰρ ὁ φρεσὶν ἀρτια εἰ-
 δὼς. Eustath. Sed vide ad Il. ε'. 526.

Ver. 250. 251. Σήματ' ἀναγνέσῃ, — 'Η
 δ' ἐπεὶ ἐν] Desunt hi duo versus in MS. a
Tho. Bentleio collato. Prior tamen non
 recte videtur abesse; posterior fortasse, ex
 ver. 213. supra, huc irreperserit.

Ibid. πέφραδ'] Vide ad Il. β'. 514. et
 §. 500.

Ver. 255. Αὐτὴν] Al. Αὐτίκα.

Ver. 256 Πτύξασ' ἐκ θαλάμου] 'Ἐν θα-
 λάμῳ refer ad πόρον. Ipsa vestes illas e
 thalamo promptas, et compositas ad ave-
 lidendum in cista, præbui. Ern.

Ibid. περόνην τ'] Al. περόνην δ'.

Ver. 257. εἶναι] Al. ἔμεναι.

Ver. 260. κακοῖλιον ὥκ όνομασήν.] "Ἄλλα
 δὲ εἴσιτε συντιθέναι εἰς διαβολήν τινα, ὡς δυσ-
 ἀνώμαλον ὡς τὸ " Δύσπταιρον" καὶ — "Ιλιον
 " κακοῖλιον ὥκ όνομασήν" διὰ γὰρ τὸ " ὥκ
 " ὄνομασήν, " τὸ δυσδικούμενον ἐπονημήνατο. Por-
 phyr. Quæst. Homeric. 16. Κακοῖλιον ὡς
 Τροία ἐσὶν, ὡς μὴ ἀξία πάκιν τινὶ μηδὲ εἰς μηδί-
 μην, διὰ τὰ ἵν αὐτῷ κακά. Οὕτω καὶ Δύ-
 σπταιρος ἐν Ιλιάδῃ ὁ Αλιξανδρος· καὶ αἰνιλένη,
 ὡς Ελένην ἡ διὰ φανδότητα κλήσαντα, ἀλλ
 ὅτι κακῶν ἐγίνοντο αἴτιοι διὸ ιστις ὧδε μηδίμην
 ἀξιοὶ εὖ ἀχρι κλήσεως. Eustath. Ovid.

Ilium et Tenedos, Simoisque et Xanthus et Ide,
 Nomina sunt ipso pene timenda sono.

Hercoid, Epist. XIII. ver. 53.

- Ω γύναι αἰδοίη Δαεστιάδεω Ὀδυσῆος,
 Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν
 Τῆκε, πόσιν γούωσαι· νεμεσοῦμαί γε μὲν ὕδεν·
 265 Καὶ γάρ τις τ' ἀλλοῖον ὁδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
 Κερίδιον, τῷ τέκνα τέκη φιλότητι μιγεῖσα,
 Ἡ Ὀδυσῆ, ὃν φασι Θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
 Αλλὰ γός μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῆδον·
 Νημερότεως γάρ τοι μυθήσομαι, ὅδ' ἐπικεύσω,
 270 Ως ἡδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόσῳ ἄκροσα,
 Αγχὺ Θεσπεωτῶν ἄνδρῶν ἐν πίονι δῆμω,
 Ζωὴ· αὐτὰρ ἔγει κειμῆλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ,
 Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· αὐτὰρ ἐρίηρας ἐταίρος
 Ὡλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 275 Θεινακίης ἀπὸ νήσου ίών· ὁδύσαντο γάρ αὐτῷ
 Ζεύς τε καὶ Ἡέλιος· τῷ γάρ βόας ἔκταν ἐταῖρος.
 Οἱ μὲν πάντες ὅλοντο πολυκλύνω ἐνὶ πόντῳ·

- “ O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
 “ Ne amplius nunc corpus pulchrum macera; neque omnino animum
 “ Tabesfac, virum lugens; at succenseo quidem nihil:
 265 “ Etenim quævis et aliasmodi luget virum amissum,
 “ Cui-virgo-nupserit, cui filios pepererit amore mixta,
 “ Ac Ulyssem, quem aiunt diis similem esse.
 “ Sed a-luctu quidem cessa, mei autem adverte sermonem;
 “ Vere enim tibi loquar, neque celabo,
 270 “ Quomodo jam Ulyssis ego de reditu audivi,
 “ Prope Thesprotorum virorum in ubere populo,
 “ Vivi: quinetiam dicit res-pretiosas multas et egregias,
 “ Petens per populum: at dilectos socios
 “ Perdidit, et navem cavam in nigro ponto,
 275 “ Trinacria ab insula veniens: irati euim sunt ipsi
 “ Jupiterque et Sol: hujus enim boves interfecerunt socii.
 “ Illi quidem omnes perierunt undoso in ponto:

272 αὐτὰρ τοι ἄγει] R. non male.

Cæterum MS. a Tho. Bentleio collatus
 hic legit ἄνηκεσίν. Clark. Non male. Sic
 et infra ver. 597. Ern.

Ver. 261. Τὸν δὲ] Ita recte Barnesius;
 quippe Penelopen hic alloquitur Ulysses.
 Henricus Stephanus aliisque corrupte, Τὸν
 δὲ.

Ver. 263. ἴναιρεο,] Al. ἀναιρεο. Clark.
 Eustathius notat ἴναιρεοθαι hic habere ter-
 tiam verbi significacionem et dici pro ἀ-
 φενίζειν ή αἰσχύνειν. Ern.

Ver. 268. ιμεῖο δὲ σύνθεο μῆδον] Al. μί-
 δον. Virgil.

Τὸν δ' ἄρδ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμα' ἐπὶ χέρσῃ
Φαιήνων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθεοι γεγάσασιν.

280 Οἱ δὴ μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὁὓς, τιμήσαντο,
Καὶ οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἥδελον αὐτοὶ¹
Οἴκαδ' ἀπήμαντον· καὶ κεν πάλαι εὐθύδ' Ὁδυσσεὺς
"Ηην· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδειον εἰσαπο θυμῷ,
Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ιόντι·

285 "Ως πέρι κέρδεα πολλὰ καταδυνητῶν ἀνθρώπων
Οἶδ' Ὁδυσσεύς· τὸ δὲ ἄν τις ἐρίσσειε Βροτὸς ἄλλος.
"Ως μοι Θεσπρωτῶν Βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων·
"Ομνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
Νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμψεν ἑταίρος;

290 Οἱ δὴ μιν πέμψοι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
"Αλλ' ἐμὲ πρὸιν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐξχομένη νῆσος
"Ανδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δελίχιον πολύπυργον.
Καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὁδυσσεύς·

" Hunc autem super carina navis ejecit unda in continentem,

" Phæacum in terram, qui propinqui-diis sunt:

280 " Qui sane ipsum ex animo, deum veluti, honorabant,
" Et ei multa dederunt; mittereque ipsum volebant ipsi
" Domum incolumem: et jam pridem hic Ulysses
" Fuisset; sed ei hoc scilicet utilius visum est animo,
" Opes colligere multam super terram eunti:

285 " Adeo astutias multas præ mortalibus hominibus
" Novit Ulysses; neque quisquam contenderet homo aliis:
" Sic mihi Thesprotorum rex dixit Pheidon;
" Jurabat autem ad me ipsum, libans in domo,
" Navem deductam, et paratos esse socios,
290 " Qui jam ipsum deducant dilectam in patriam terram.
" Sed me prius dimisit; contigit enim ut iret navis
" Virorum Thesprotorum in Dulichium tritici-ferax.
" Et mibi possessiones ostendit, quot collegerat Ulysses:

278 ἔμβαλε] F. male. 283 πέρι] Edd.

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta.
Æn. III. 250.

Ver. 278. ἔκβαλε] Al. ἔμβαλε.

Ver. 285. "Ηην.] Al. Εἴην.

Ver. 285. πέρι] Ita Barnesius. Quam lectionem et præfert Henricus Stephanus: "Πέρι," inquit, "jungo cum ἀνθρώπων, pro

"περισσῶς, ut aliis compluribus locis antea ponitur, et infra (v. 53.) in πάντων πέρι

VOL. IV.

κάμμορες φωτῶν." Vulgati hic habent πέρι.

Ver. 286. ἐρίσσειε] Ita recte edidit Barnesius: Atque ita MS. a Tho. Bentleio collatus. Vulgg. λοίσειε. Quod antepenultimam corripit. Vide ad Il. a. 6. et 140. Clark. "Ἐρίσσειε pariter omnes edd. vett. Ern.

Ver. 288. "Ομνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, etc.] Μίμηται δὲ ἀνακιφαλαιωτικῶς καὶ νῦν, κατὰ

- Καί νῦ νεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἔτερόν γ' ἔτι Βόσκοι,
 295 "Οσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἀνάκτος.
 Τὸν δὲ ἐς Δωδώνην φάτο βῆμεναι, ὅφει θεοῖ
 'Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βελὴν ἐπακέση,
 "Οππας νοσήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 "Ηδη δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφαδὸν, ἢ εκυφηδόν.
 300 "Ως ὁ μὲν ὥτως ἐσὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἡδη
 "Αγχι μάλ· ὥδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 Δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὄρκια δώσω·
 "Ισω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 "Ισίη τ' Ὀδυσσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
 305 "Η μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω·
 Τῇ δὲ αὐτῇ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνδάδ' Ὀδυσσεὺς,
 Τῇ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τῇ δὲ ἵσαμένοιο.
 Τὸν δὲ αὗτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

- " Et sane in decimam generationem alium adhuc alerent,
 295 " Quotquot ei in ædibus res-pretiosæ jacebant regis.
 " Ipsum autem in Dodonam dixit ivisse, ut dei
 " Ex queru alto-vertice Jovis consilium audiret,
 " Quomodo rediret dilectam in patriam terram,
 " Jam diu absens, an palam, an clam.
 500 " Sic ille quidem ita est salvus, et veniet jam
 " Prope valde; neque amplius longe ab amicis et patria terra
 " Diu aberit: omnino autem tibi juramenta dabo;
 " Sciat nunc Jupiter primum, deorum summus et optimus,
 " Larque Ulyssis eximii, quem adveni;
 305 " Certe quidem hæc omnia perficiuntur, sicut dico:
 " Hoc autem ipso anno veniet huc Ulysses,
 " Hoc quidem exeunte inense, illo autem instante."
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;

295 Τόσσα οἱ] A. 2. 3. 297 ἴτακέσαι] F. A. L.

καὶ ἐν τοῖς τερὸς Εῦμαιον, τῇ τῶν Θεσπηντῶν
 βασιλίας Φειδῶνος. Eustath. Vide supra
 ad ἔξ. 323. 327. 331.

Ibid. ἀποστίδων] Al. ἀποστίδων.

Ver. 295. "Οσσα] MS. a Tho. Bentleio
 collatus habet Τόσσα. Atque ita in Vul-
 gatis legitur supra ἔξ. 326. Clark. Vid.
 Var. Lect.

Ver. 296. Τὸν δὲ Δωδώνην φάτο βῆμε-
 ναι] Vide supra ad ἔξ. 327.
 Ver. 297. ἴτακέση] Al. ἴσακέση.
 Ver. 304. 'Ισιν] Ita hic MS. a Tho.
 Bentleio collatus; et Editiones plurimæ.
 Vide supra ad ἔξ. 159. ε'. 156. Clark.
 Veteres quidem nostræ omnes habent ἴσις,
 ut supra. Ern.

- Αἱ γὰρ τῆτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένου εἴη·
 310 Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,
 'Εξ ἐμεῦ· ὡς ἀν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
 'Αλλά μοι ὅδ' ἀνὰ θυμὸν ὄστεται, ὡς ἔσται περ.
 Οὐτ' Ὁδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, γέτε σὺ πομπῆς
 Τεύχη· ἐπεὶ γάρ τοι σημάντορές εἰσιν ἐν οἴκῳ,
 315 Οῖος Ὁδυσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, (εἴποτ' ἔην γε,)·
 Ξείνες αἰδοίς ἀποτεμπέμεν ἥδε δέχεσθαι.
 'Αλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δὲ εὔνην,
 Δέρμνια, καὶ χλαιναῖς, καὶ ρήγεαι σιγαλόεντα,
 "Ως καὶ εὖ θαλπίων χρυσόθρονον ἥδη ἰκηται.
 320 Ἡῶθεν δὲ μάλ' ἥρι λόσσοι τε χρῖσαι τε,
 "Ως καὶ ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
 "Ημενος ἐν μεγάρῳ τῷ δὲ ἄλγιον, ὃς κεν ἐκείναιν
 Τῆτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος, γέδε τι ἔργον

" Utinam enim hoc, hospes, verbum perficiendum sit:

- 310 " Ita cito cognosceres amicitiamque, multaque dona,
 " Ex me; adeo ut aliquis te occurrens beatum-diceret.
 " Sed mihi sic in animo putatur, sicut erit videlicet;
 " Neque Ulysses amplius domum veniet, neque tu deductionis
 " Potieris: quoniam nequaquam rectores sunt in domo,
 315 " Qualis Ulysses erat inter viros, (si quidem unquam fuit),
 " Ad hospites venerandos dimittendos et excipiendois.
 " Sed ipsum, famulæ, lavate: deponiteque cubile,
 " Strata, et lænas, et integumenta splendida;
 " Ut bene calens ad aureo-solio auroram perveniat.
 320 " Mane autem valde mature lavateque ungiteque,
 " Ut intus apud Telemachum de-jentaculo cogitet
 " Sedens in domo: ei autem gravius erit, qui illorum
 " Hunc molestia-afficiet perniciousus: neque quod opus

312 ἴστεται πιο] Ead. 321 Τηλεμάχῳ] F. A. L. 323 ἥδε κεν ἔργον] R.

Ver. 306. Τῇ δὲ αὐτῇ λυκάβαντος] Vide supra ad §. 161.

Ver. 307. Τῇ μὲν φίλοντος μηδὲ,] Vide supra ad §. 162.

Ibid. φίλοντος] Vide ad Il. β'. 43.

Ver. 314. οὐτοι] Al. οὐτι.

Ibid. εἰσὶν οὐδὲν,] Al. εἰστιν οὐδὲν.

Ver. 315. οὐτοις οὐδὲν γε,] Vide ad Il.

γ'. 180.

Ver. 316. Ξένες αἰδοίς ἀποτεμπίμενοι] Vir eruditus Henricus Stephanus legendum hic conjicit " αἰδοίος ἀποτεμπίμενον" ex versu videlicet supra 243. " Αἰδοίος δὲ ἀποτεμπάντων ἕσσοίλμοις ἵστι νότος." Conjectura non mala: Attamen mutato nihil opus; cum "ξένοι αἰδοῖοι" phrasis Poëtæ alibi usitata.

Ibid. ἀποτεμπίμενοι ἥδε δέχεσθαι.]

- Ἐνθάδ' ἔτε πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
- 325 Πᾶς γὰρ ἐμεῦ σὺ, ξεῖνε, δαίσεαι, εἴ τι γυναικῶν
 Ἀλλάων περίειρι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
 Εἴ κεν ἀσταλέος, κακὰ εἰμένος, ἐν μεγάροισι
 Δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθσιν.
 Ὁς μὲν ἀπηνής τ' αὐτὸς ἔη, καὶ ἀσηνέα εἰδῆ,
 330 Τῷδε καταράνται πάντες βροτοὶ ἄλγε ὅπίσσω
 Ζωῷ· ἀτὰρ τεθνεώτι γ' ἐφεψιόνται ἀπαντες.
 Ὁς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη, καὶ ἀμύμονα εἰδῆ,
 Τῇ μέν τε κλέος εὔρη διὰ ξεῖνος φορέεστι
 Πάντας ἐπ' ἄνθρωπάς πολλοὶ δέ μιν ἐσπλὸν ἔειπον.

“ Hic amplius efficit, valde licet iratus graviter.

- 525 “ Quomodo enim de-me tu, hospes, scies, ecquid mulieribus
 “ Aliis præstem mente, et prudenti consilio,
 “ Si squalidus, male indutus, in ædibus
 “ Couiveris? homines autem brevis-ævi sunt,
 “ Qui quidem crudelis et ipse sit, et crudelia sentiat,
 530 “ Huic imprecantur omnes homines dolores in-posterum
 “ Vivo; at mortuum sane probris-insequuntur omnes:
 “ Qui autem bonus ipse sit, et bona sentiat,
 “ Hujus quidem gloriam latam hospites perferunt
 “ Omnes ad homines, multique eum eximium dicere-solent.”

527 αὐσαλέος] F. A. L. Ibid. μεγάροισιν] Edd. 529 ἀπηνής αὐτὸς] F. A. L.

Χρὴ ξεῖνοι παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
 Supra, σ. 74.

Ver. 518. et 557. ρήγεα] Vide ad Il. σ'. 664.

Ver. 519. εἰς θαλπίαν] Al. εὐθαλπίαν.

Ver. 520. Ἡᾶθιν] Al. Ἡᾶθι.

Ver. 523. ἀνάζηγ] Vide ad Il. σ'. 24.

Ibid. οὐδὲ τι ἔργον] Al. οὐδὲ τοι ἔργον et
 οὐδὲ κεν ἔργον.

Ver. 524. Ἐνθάδ' ἔτι] Al. Ἐνθάδε τι.

Ver. 526. περίειρι] Al. πέρι εἰρι.

Ibid. ἐπίφρονα] Al. ἐπίφρονα. Atque ita in commentario citat Eustathius.

Ver. 527. Εἴ κεν] Al. Αἴ κεν.

Ibid. ἀσταλέος] Αἴσταλέον. Schol.

Ver. 528. ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθσιν.]

Χάσ βραχὺν ἐπειρίσσει λάχουμεν κείνου —.

Bio, Idyll. V. ver. 14,

breve et irreparabile tempus

Omnibus est vita. — Virgil, En. X. 167.

Τέτο πρέστε τὴν εὐφημίαν εἰρκενεί καὶ ἀναφέ-
 γεται ἐπὶ τὸ κλέος διληροχόνιοι δὲ πατέρωντες
 οἱ ἄνθρωποι, ὀφειλοντες εὖ πράττοντιν ἐν τῷ βίῳ,
 καὶ φέμεν ἀγαθὴν περὶ ἑαυτῶν ἀπολείποντιν.
 Schol.

Ver. 529. Ὁς μὲν ἀπηνής τ' αὐτὸς] Apud Dionem, Orat. I. itemque in MS. a Tho. Bentleio collato legitur ἀπηνής αὐτὸς, omis-
 sa vocula τι, quæ et in Vulgatis deest
 infra ver. 552. ubi similis phrasis occurrit: “ Ὁς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη, etc.” Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 530. Τῷδε] Al. τῷ δι. Vide ad Il. σ'. 57.

Ver. 531. ἐφεψιόνται] Καθάπτονται καὶ λαδορύνται ἢ ἐπιχαίρεσθαι καὶ ἐφίδονται. Schol. Prior, ut opinor, verior interpreta-
 tio. Ita enim usurpari videtur hæc vox
 infra ver. 570. — κακίνων ἐφεψιόντο γυναι-
 κες. Et ver. 572. Ὡς σιδέν αἱ κύνες αἵδες
 παθεψιόνται ἀπασται.

- 335 Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσ-
τῆς οὐ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεων Ὅδυστος,
[σεύς·
Ἔτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ρήγεα σιγαλόεντα
Ὕχθεν, ὅτε πρῶτον Κερῆτης ὄρεσσι νιφόεντα
Νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἵὸν δολιχηρέτμοιο.
340 Κείω δέ, ὡς τὸ πάρος περ ἀστυνεστὰς νύκτας ἰανον·
Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίων ἐνὶ κοίτῃ
Ἄεσσα, καὶ τὸ ἀνέμενα εὔθρονον ἥῶ δῖαν.
Οὐδέ τι μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα Θυμῷ
Γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέροιο
345 Τάων, αἴ τοι δῶμα κάτα δεήσειραι ἔασιν,

- 535 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
“ O uxor veneranda Laertiadæ Ulyssis,
“ Profecto mihi lænæ et integumenta splendida
“ Odio-erant, quando primum Cretæ montes nivales
“ Reliqui in navi proficiscens longis remis instructa.
540 “ Cubabo autem, sicut antea scilicet insomnes noctes ducebam:
“ Multas enim jam noctes sordido in cubili
“ Requievi, et expectavi pulchro-solio auroram divinam.
“ Neque omnino mihi lotio pedum grata animo
“ Est; neque mulier pedem tanget nostrum
545 “ Earum, quæ tibi in domo ministræ sunt;

531 πάντες] F. A. L. 541 ἵνα οἴκη] Ead. 542 εὐθρόνοι] F. A. I. 545
ἰπποὶ ἥραι ἀνὰ Θυμὸν] F. A. L.

Ver. 533. Τῇ μὲν τε κλέος εὐὸν — πολλοὶ δὲ μὲν ἱσθλὸν ἔιστον]

“Οφειται τοιούτοις οὐδὲν τοιούτοις. Theocrit. Idyll. XVI. ver. 30.

————— ἀνδρας γὰρ παλῆς
Πρέσσοντος ἀνάγκη κεντά περιδάνειν ἵπη. Sophocl. Trachin. ver. 234.

Nec dissimiliter Ennius in Epigrammate quodam;

————— volito viru' per ora virum. ver. 4.

Porro Dio, loco supra citato, legit; Τῇ μὲν τοι κλέος etc. Clark. Διαφορέσσι melius vertas differunt. Ern.

Ver. 534. πολλοὶ δέ] Al. πολλοὶ τε.

Ver. 537. 538. χλαῖναι καὶ ρήγεα — Ηχθεῖ,] Ηχθεῖ refertur forma ad proximum ρήγεα solum, quod nihil insoliti ha-

bet, ut opinor: quamquam Eustathius ait, propter χλαῖναι dicendum fuisse ηχθεῖ, nec Atticum sic dicturum esse. At ipsa forma loquendi ἑνίκα λιονταὶ ηχθεῖ, insolentior est pro ηχθόμεν χλαῖναις καὶ ρήγει. Ern.

Ver. 538. Κερῆτης ὄρεσσι νιφόεντα] Vide Strabonem, Lib. X. pag. 728. al. 475.

Ver. 539. Νοσφισάμην] Vide infra ver. 579. Ern.

Ver. 541. ἵνα κοίτῃ] Al. ἵνα οἴκη.

Ver. 545. ποδάνιπτρα] Ποδάνιπτρα δὲ, οὐ αὐτὴν λέγει τὴν νίψιν τῶν ποδῶν· οὐ τὸ οὐδωρι, οὐ πόδες νίπτονται. Eustath. Posteriori sensu plane usurpatur hæc vox infra ver. 504. hujus libri:

————— γρῆς δὲ δὲ ίπει μεγάροιο βεβίζεται,
Οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πέτραις ἵκηστο
κάτιτα.

Εἰ μή τις γερῆς ἐσὶ παλαιὴ, κέδν' εἰδυῖαι,
“Ητις τέτληκεν τόσσα Φρεσὶν, ὅσσα τ' ἔγώ περ·
Τήνδε δ' ἀν' ς φθονέοιμι ποδῶν ἄψασθαι ἐμεῖο.

Τὸν δ' αὗτε προσέειτε περίφξων Πηνελόπεια·

- 350 Ξεῖν φίλ', ς γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπινμένος ὁδε
Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
‘Ως σὺ μάλ’ εὐφραδέως πεπινμένα πάντ’ ἀγορεύεις.
“Εσι δέ μοι γερῆς, πυκινὰ Φρεσὶ μήδε’ ἔχεστα,
“Η κεῖνον δύσηνον ἐῦ τρέφεν, ἥδ’ ἀτιταλλεν,

“ Nisi aliqua anus est antiqua, honesta sciens,

“ Quæ toleraverit tot mente, quot ego scilicet;

“ Hanc vero non ægre-ferrem pedes tangere meos.”

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;

- 350 “ Hospes dilecte, nondum enim quisquam vir sapiens adeo
“ Hospitum longinquorum carior meam advenit domum,
“ Adeo tu valde scite prudentia omnia dicas.
“ Est autem mihi anus, cata mente consilia habens,
“ Quæ illum infelicem bene nutriebat, et educabat,

547 [Ητις δὴ τέτληκε τόσα] R. 548 Τῇ δὲ ἡσά] F. A. L.

Ibid. ιστιμένα] Vide supra ad γ'. 164.

Ver. 346. Εἰ μή τις γερῆς etc.] Versum hunc et sequentes duos a nonnullis repudiari testatur Scholiastes. Et Eustathius: Καὶ τοῖνον Ὁδυσσεῖς μὲν ἐκ ἀνίστησις ταῦτα παραδίδει καλῶς; ὑπὸ τοιαύτης γνωμῆς τὰς ποσσὰς νίψασθαι, οἷα αἰρέμενος (φασι) τὴν δύναμίν τοις ἴσποτοις γνωρίσαι αὐτὸν δῆλος; δὲ καὶ ἀθετεῖται ὁ τοιάτος ταῦτα παλαιῶν — Σημείωσαι δὲ καὶ τὸν τότον τοῦτον εἰς παράδειγμα βιβλεύματος ἐκ εὖ μὲν ἐπικεφαλίνας, εἰς ἀγαθὸν δὲ ἐκβάντος· ἰδε γάρ Ὁδυσσεῖς εἰ καὶ γραῦ ἢ καλῶς εἰπεῖσατο τὴν δύναμίν τοις ἀναγγελῶν αὐτὸν, ἀλλ' ὅμως εὐτυχῶς ἐσχετεῖν αὐτοὺς προσθέτοις· πολλὰ γὰρ τῷ μητροποτονίῳ καὶ ἡ τοιαύτη συνένεγκε γραῦς Εὔρυκλεια. Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ λόγου. Spondanus aliter; “ Ita” (inquit) “ voluisse de industria Ulyssem “ dicimus, ut esset etiam hæc Euryclea “ ejus consilii conscientia, quæ multum ad “ futuram illam μητροποτονίαν conferre “ poterat; quod cum prævideret Ulysses, “ ne dignosci quidem ab ea timuit, ut “ pote eujus fidem adeo exploratam habe- “ ret, ut tuto illi totum negotium com- “ mitti posse crediderit.” Rectius autem Barnesius; “ Poëta quidem (inquit) non

“ facit Ulyssem de Cicatrice cogitasse “ — antequam deventum esset ad ver.
“ 590. quando serius paulo esset: tum “ tamen, quod unicum erat reliquum, “ avertit se a Luce ad tenebras —. Deco- “ ri igitur semper memor Poëta Probabi- “ litati studet.”

αὐτάρες Ὁδυσσεύς
“ Τίτην εἴστιςχαροφίν, ποτὶ δὲ σκότος ἐτρέπεταιτιςφάσας
Αἴνεια γάρ κατὰ θυμὸν δίστασι, μήδε λαβέσσα,
Οὐλήν ἀμφεπόσσωσι, καὶ ἀμφαδάτηρα γίνεται.

Infra, ver. 388.

Clark. Feminas juniores repudiat, ut earum irrisionem vitet. v. 372. 373. Ern.

Ver. 347. [Ητις τέτληκε τόσα φρεσὶν] Al. [Ητις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν.]

Ver. 348. Τήδε δ' ἀν' ς φθονέοιμι] Al. Τήδε δ' ἀν' ς φθονέοιμι et Τήδε δ' ἀν' ς φθο-“ νέοιμι. Cæterum de voce φθονέοιμι hoc in loco, ita Eustathius; Τήδε δὲ ς φθονέοιμι “ ποδῶν ἄψασθαι” ἀντὶ τοῦ ὑμεμβούμην τολ-“ λαχθεὶς γάρ ὁ φένος καὶ ἵπι μέρψεως ἀπλῶς τιθεται. Et Barnesius; “ Φθονέα προ ἀ-“ νῆματι, Invidere non Honori, sed Labori; “ hoc est, non promittere, vel concedere. “ Ita — ἀδεῖς φένος, vel ς φθονήσα, i. e. “ ἀν' ἀφεντοματι.” Vide Iliad. δ. 55. 56. Odyss. λ'. 379. ε'. 400.

355 Δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
"Η σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέφσα περ ἔμπης.

'Αλλ' ἄγε οὐν ἀντᾶσα, περίφεων Εὔρυκλεια,
Νίψου σεῖο ἄνακτος ὄμηλινα· καὶ περ Ὀδυσσευς
"Ηδη τοῦσδ' εἰς πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·

360 Αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκοντιν.

"Ως ἂρ ἔφη γερῆς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
Δάκρυα δὲ ἐκβαλε θερμὰ, ἔπως δὲ ὁλοφυδὸν ἔειπεν·
"Ω, μοι ἐγὼ σέο, τέκνου, ἀμήχανος· η σε περὶ Ζεὺς

355 " Susceptum manibus, quando ipsum primum peperit mater;

" Quæ tibi pedes lavabit, debilis quantumvis sit.

" Sed age nunc surgens, prudens Euryclea,

" Lava tui domini coetaneum; et alicubi Ulysses

" Jam talis est pedibus, talisque etiam manibus;

360 " Cito enim in malo homines consernescunt."

Sic utique dixit: Vetula autem operuit manibus vultum,

Lachrymasque emisit calidas, verbumque luctuosum dixit;

" Hei mihi, tui causa, Fili, animi-impotenti: certe te Jupiter pro

354 ιὐτρεφεν] A. L. R.

Ibid. ἵμενο.] Al. ἵμοιο.

Ver. 351. φίλιων] "Εσι δὲ φίλιων, οἱ φίλιοις· καὶ γίνεσται οὐ τῷ φίλῳ, ὅμοιος τῷ, παλὸς, καλλίων. Κεῖται δὲ περ καὶ ἀλλαχθῆ παρὰ τῷ Ποιητῇ. Τέττα τὸ ὑπερθετικὸν παρὰ Σοφοκλεῖ, οὐ τῷ, "φίλισσαν ικέγνων." Eustath. Alii interpretantur "amicorū," ac si esset ex φίλῳ. Firmatur autem Eustathii expositio ex ᾧ. 267. infra, ubi idem versus occurrit. Reperitur vero vox φίλιων nullibi apud Poëtam nisi hisce duobus in locis.

Ver. 353. 361. 386. et 487. γενῆς,] Barnesius edidit γενῆς.

Ver. 354. ιὐτρεφεν,] Ita Barnesius. Vulg. ιὐτρεφεν.

Ver. 356. ὀλίγηπειλένσα] "Ολίγον ισχύσσα, ἀσθενῆσα. Schol.

Ver. 358. στῖον] Al. σοῖο.

Ibid. καὶ περ Ὁδυσσεὺς; "Ηδη τοῦσδ' εἰς πόδας, etc.] Male: et alicubi U. Verte: et forte, s. opinor. conf. 370. Ern.

Ver. 360. Αἴψα γὰρ οὐ κακότητι βροτοὶ καταγηράσκοντιν.] Haud dissimiliter Theocritus:

— οἱ δὲ ποιεῦντες οὐ ματι γηράσκοντιν.

Idyll. XII. 2.

Ubi Scholiastes hunc locum Homeri citat. Apud Hesiodum autem occurrit ipse versus Homericus, "Εγ. καὶ Ημερ. Lib. I. ver. 93. Cæterum recte observat Barnesius versum hunc, ut et alios nonnullos, apud Hesiodum ad sententiam multo minus apte et congruenter, quam apud Homerum, positos. Unde merito colligit Hesiodum recentiore versus hosce ex Homero exscriptos suo Poëmati inseruisse.

Ibid. οὐ κακότητι] Καὶ γὰρ τῷ κακότητι ποτὲ μὲν ίδιας σημαίνεις κακίαν καὶ μοχθίαν ψυχῆς· — ποτὲ δὲ ἄλλην τιὰ κάκωσιν, ή δυστυχίαν ὡς "Ομηρος, "Αἴψα γὰρ οὐ κακότητι βροτοὶ καταγηράσκοντιν." Plutarch. de audirnd. Poët.

Ver. 363. ιὴν σίο, τέκνο, ἀμήχανος.] Alloquitur Ulyssem absentem, ut putat. In quo venustus agnoscit Eustath. Ern.

Ibid. ἀμήχανος:] Πρὸς δὲ δηλοντι τὸ Δία, οὐτε εἴς τοὰ μηχανὴν εὑρίεται· ιὲς δὲνδὲ καὶ χαλεπός εἰσι. Schol. ex MS. Aloysii a Barnesio excerpt. Vocem nimirum ἀμήχανος ad sequentem Ζεὺς refert iste Scholiastes. Clark. Simile scholia Pseudo-Didymi est Il. ἡ. 273. ἀμήχανος b. l. est miserrima, nimis αρυννοσα. Dicitur enim in utramque partem ad magnitudi-

- Ανθρώπων ἡγέρης θεοδέα θυμὸν ἔχοντα.
- 365 Οὐ γάρ πώ τις τόσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
 Πίστι μηδὲν ἔκη, φόδ' ἐξαίτες ἐπατόμβως,
 "Οσσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀράμενος ἦντις ἵκοιο
 Γῆράς τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε φαιδίμου νίόν.
 Νῦν δέ τοι ὥδε σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἥμαρ.
- 370 Οὕτω πά κάπεινα ἐφεψιώντο γυναικες
 Ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τεν κλυτὰ δάμασθ' ἵκοιτο,
 "Ως σέδεν αἱ κύνες αἴδε καθεψιώνται ἄπασαι·
 Τάνων νῦν λάβην τε καὶ αἰσχεα πόλλα ἀλεείνων,
 Οὐκ ἔάσις νίζειν ἐμὲ δ' ἐκ ἀένεσσαν ἀνάγει
- 375 Κάρον Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
 Τῷ σε πόδας νίψω, ἄμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
 Καὶ σέδεν εἶνεκ· ἐπεὶ μοι ὁρώσεται ἐνδοδι θυμὸς
 Κήδεσιν· ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίεις ἐπος, ὅ, ττι κεν εἴπω."

" Hominibus odit pium animum habentem.

- 565 " Nondum enim quisquam mortalium tot Jovi fulmine-gaudenti
 " Pinguia femora combussit, neque eximias hecatombas,
 " Quot tu ei dedisti, precans ut pervenires
 " Ad senectutem placidam, nutriresque illustrem filium:
 " Nunc autem sic tibi omnino abstulit reditus diem.
- 570 " Sic alicubi et illum probris-insequantur mulieres
 " Hospitum longinchorum, quando alicujus inclytas ædes advenerit,
 " Sicut te, senex, canes hæ probris-insequuntur omnes:
 " Quarum nunc contumeliam et opprobria multa vitans,
 " Non sinis lavare: me vero non invitam jubet
- 575 " Filia Icarii, prudens Penelope.
 " Ideo tibi pedes lavabo, simulque ipsius Penlopess
 " Et tui gratia: quoniam mihi commovetur intus animus
 " Doloribus: sed age nunc adverte verbum, quod dicam.

567 [Ιδίες] F. A. L. 574 [ἄνωγες] R.

nem vel boni vel mali exprimendam.
Eru.

Ibid. ἡ οἱ περὶ Ζεὺς Ἀνθρώπων] Int.
 ἀλλων vel πάντων. Certe te pre cæteris
 hominibus odit Jupiter, cum tam sis pius
 adversus Deos. *Eru.*

Ver. 566. Πίστι μηδὲν ἔκη,]

— ιψὶ τίσιν νῦν. *Iliad.* β. 549.

— pingues — aras. *Aen.* IV. 62.

Ver. 567. τῷ] *All.* τῷδε.

Ibid. ιψὶ τίσιν] Vide supra ad o. 109.
 et ad *Il.* α'. 193.

Ver. 569. Νῦν δέ τοι ὥδε σι] *All.* Νῦν δέ
 τοι διη.

Ver. 570. ιψιψιώντο] Vide supra ad
 ver. 531. *Clark.* Eustathius notat quo-
 dam libros habuisse ιψιψιώνται, quod non
 convenire metro. Εφεψιώνται sensu
 aptius: sic forte et Ulyssi mulieres illu-
 dunt etc. Et sunt alia exempla talis δυ-
 μετρίας. Cæterum, quod editur, verten-

- Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ’ ἵκοντο,
 380 Αλλ’ ὅπω τινά φημι ἐοικότα ὡδεὶς ἰδέσθαι,
 ‘Ως σὺ, δέμας, φωνὴν τε, πόδας τ’ Ὁδυσῆς ἔοικας.
 Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσ-
 ος· Ω γερῦ, ὅτα φασὶν ὅσοι ἴδον ὄφθαλμοῖσιν [σεύς·
 ‘Ημέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιον
 385 “Εμμεναι· ὡς σύ περ αὐτή ἐσιφρονέοστ’ ἀγορεύεις.
 ‘Ως ἄρετέ φη· γερῦς δὲ λέβηδ’ ἔλε παμφανόνωνται,
 Τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δὲ ἐνεχεύατο πελὸν
 Ψυχρόν· ἐπειτα δὲ θερμὸν ἐπήψυσεν· αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς
 “Ιζεν ἐπ’ ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότος ἐτράπετ’ αἴψα.
 390 Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὁσσατο, μήτε λαβεῖσα
 Οὐλὴν ἀμφεύσσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
 Νῖζε δὲ ἄρετέ στονον ιἷσα ἀναχθέτεο· αὐτίκα δὲ ἔγνω
 Οὐλὴν· τὴν ποτέ μιν σῆς ἥλασε λευκῷ ὁδόντε

“ Multi sane hospites miseri huc venerunt,

- 380 “ Sed nondum quenquam dico similem sic vidisse me,
 “ Sicut tu, corpore, voceque, pedibusque, Ulyssi similis-es.”
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 “ O vetula, sic dicunt quicunque viderunt oculis
 “ Nos ambos, valde similes nobis-invicem
 385 “ Esse ; sicut tu scilicet ipsa perspicax dicis.”
 Sic utique dixit: vetula vero lebetem sumpsit splendentem,
 Ex quo pedes lavabat: aquam autem infudit multam
 Frigidam; deinde vero calidam insuper-fudit: at Ulysses
 Sedebat ad focum; ad tenebras autem convertit-se cito:
 390 Statim enim in animo suspicatus est, ne ipsum attractans
 Cicatricem animadverteret, et manifestæ res fierent.
 Lavabat autem ea proinde prope accedens regem suum; statim vero agnovit
 Cicatricem; quam aliquando ei aper inflxit albo dente,

379 Πολλοὶ δὲ] F. A. L. 389 “Εξερεύνη] F. Ibid. ἀπ’ ισχ.] R. 390 ὁσσατο] F.
 A. L. 391 ἀγράπτοσσατο] Ead.

dum; Sic forte et Ulyssi mulieres illudebant interdum, cum in illustrem domum venerat. Ern.

Ver. 372. καθεψιώνται] Al. καθεψιάντων.

Ver. 374. ἀνώγει] Al. ἀνωγε. Vide ad Il. S. 322.

Ver. 384. εἰκέλω] Ita Barnesius; quo cum facit et MS. a Tho. Bentleio colla-

tus: Recte. Al. ικέλω. Quod primam corripit.

Ver. 387. πελὸν] Al. πολλόν.

Ver. 389. ιπ’ ισχαρόφιν] Al. ἀπ’ ισχαρόφιν. Clark. Malim ισχαρόφι. Ern.

Ibid. ιπράπειν] Vide supra ad i. 49t. et ad II. λ. 235.

Ver. 390. Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὁσσατο,] Vide supra ad ver. 346. Porro Vul-

- Παρησπονδ' ἐλθόνται, μετ' Αὐτόλυκόν τε, καὶ νῖας,
 395 Μητρὸς ἔῆς πατέρ' ἐσδλὸν, ὃς ἀνθρώπως ἐκένασο
 Κλεπτοσύνη θ', ὥρκω τε· Θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἐδωκεν
 'Ερμείας· τῷ γὰρ περιχωρισμένᾳ μητρίᾳ κατεν
 'Αργῶν ἥδ' ἐξίφων· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἄμ' ὀπήδει.
 Αὐτόλυκος δ' Ἰδάκης ἐλθὼν ἐς πίονα δῆμον,
 400 Παιδα νέον γεγανῶτα πιχήσατο θυγατέρεος ἡς·
 Τόν ρά οἱ Εὐεύκλεια φίλοις ἐπὶ γέννασι θῆκε
 Πανομένῳ δόρποιο· ἔπος τ' ἐφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὑρεο, ὅ, ττι κε θεῖς
 Παιδὸς παιδὶ φίλῳ πολυάργητος δέ τοι ἐσί.
 405 Τὴν δ' αὗτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φάνησέν τε·

In-Parnassum profectum, ad Autolycumque, et filios,

- 595 Matris suæ patrem eximum, qui hominibus præcellebat
 Furtoque, jurejurandoque: deus nempe ei ipse dedit
 Mercurius: huic enim grata femora comburebat
 Agnorum et bœdorum: hic autem eum promptus una comitabatur,
 Autolycus autem Ithacæ cum-venisset in opulentum populum,
 400 Filium rēcens natum invenit filiaæ suæ:
 Hunc utique ei Euryclea caris genibus imposuit
 Desinenti a-cena; verbumque dixit, et compellabat;
 "Autolyce, ipse nunc nomen inveni, quod imponas
 "Filiæ filio dilecto; exoptatissimus autem tibi est."
 405 Huic vero rursus Autolycus respondit, dixitque;

594 Παρησπονδ'] Edd. vett. at 411. locis aliis omnibus cum duplice σ.

gati hic habent δίστατο Barnesius autem edidit δίστατο. Ac occurrit quidem vox Ωισάνην, antepenultima correpta, apud Apollonium, Argonautic. I. 291. Vide et supra ad a'. 323. Notandum autem voices οἰω, οἴορα, istud ī apud Homerum producere. Clark. Etiam ed. Rom. habet εἴστατο. At in Eustath. commentario est εἴστατο, ut in cæteris edd. quod retinendum erat. Ern.

Ver. 595. ὃς ἀνθρώπως ἐκένασο Κλεπτοσύνη θ', ὥρκω τε·] 'Ἐκ τῷ 'Ερμῇ [γίνεται] Αὐτόλυκος, ὃς οἰκανὸν τῷ Παρησπονδίᾳ πλεῖστον ἴδηταύριζεν' εἰχε γὰρ παύτην τῷ τέχνῃ παρὰ τῷ πατέρος, ὥστε τὸς ἀνθρώπων, ὅτε κλέπτοι τῷ λαϊδάνειν, καὶ τὰ θερματα τῆς λίας ἀλλοιόν τοις ὃ θάλοι μορφῆς· ὥστε πλείστους αὐτὸν διεπότων γενίσθαι λίας. 'Η δὲ ιεροία παρὰ Φερεκύρῃ. Schol. ad ver.

452. infra. Videtur autem hoc Autolyco a Poëta non Vitio, sed Laudi et Honori datum. Καὶ 'Ομηρος ἵταιῶν τὸν Αὐτόλυκον, φησὶ περιειναι πάτων, "Κλεπτοσύνη θ', ὥρκω τε—." Julian. Imperat. Misopog. Atque ita explicatur hic locus apud Platonem: Κλίπτης ἄρα τις ὁ δίκαιος, ὡς ἕσκεν, ἀπατίφεντας καὶ κινδυνεύεις παρὰ 'Ομηρος μεμαθήκειναι αὐτόν. Καὶ γάρ ἐκεῖνος τὸν Ὀδυσσείας περὶ μητρὸς πάταπον Αὐτόλυκον ἀγαπᾷ τι, καὶ φησιν αὐτὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπως κινάσθαι "Κλεπτοσύνη θ', ὥρκω τε·" 'Ἐσκειν ἣν ὁ δίκαιοσύνη, — καὶ καθ' 'Ομηρον καὶ κατὰ Σμιλιδῶν, κλεπτική τις εἶναι· ἵπ' ὀφελείᾳ μηντοι τῶν φίλων, καὶ ἵπτι βλάβῃ τῶν ἴχθεῶν. De Repub. Lib. I. Clark. Οὐρά porro int. jurandi artificiū: quod est, cum verum juramus, et tamen alterum fallimus sine noxa; quomodo poëta

- Γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ', ὅ, ττι κεν εἴ-
Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὁδυσσάμενος τόδ' ικάνω [πω·
'Ανδράσιν ἡδὲ γυναιξὶν, ἀνὰ χθόνα πελυβότειραν.
Τῷ δ' Ὁδυσεὺς ὄνομ' ἵστηται εἰς μέγα δῶμα
410 Ὀππότ' ἀνὴρ οὐδέποτε μητρῶιον ἐστιν,
"Ελθη Παρνησσόνδ', ὅδι πέ μοι πτήματ' ἔστιν,
Τῶν οἱ ἔγα δάσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
Τῶν ἔνεκ' ἥλθ' Ὁδυσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα
Τὸν μὲν ἄρδεντα Αὐτόλυκός τε καὶ νίκαιαν Αὐτολύκου
415 Χερσίν τ' ἡσπάζοντο, ἔπεσσι τε μειλιχίοισι·
Μήτηρ δ' Ἀμφιδέη μητρὸς, περιφῦσ' Ὁδυσῆς,
Κύστος ἄρδε μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάει καλά.

" Gener meus, filiaque, imponite nomen, quod dixero: .

" Multis enim ego indignatus huc venio

" Viris et mulieribus super terram almam :

" Huic autem Ulysses nomen sit super-inditum: at ego,

410 " Quando puber-factus maternam in magnam domum

" Venerit Parnassum, ubi mihi possessiones sunt;

" Ex his illi ego dabo, et ipsum gaudentem dimittam."

Horum gratia ivit Ulysses, ut sibi is præberet splendida dona.

Hunc quidem deinde Autolycusque et filii Autolyci

415 Manibusque salutabant, verbisque blandis:

Mater autem Amphithea matris, circumplexa Ulyssem,

Osculata est ipsi caputque et ambo lumina pulchra.

417 Κῦστος] Edd.

aliquoties jurantem inducit Ulyssem.   voces ὁδυσσάμενος, ὁδυσαντο etc. Clark. Πολλοῖσιν γάρ. Eustath. bene. Ern.

Ver. 397. μηδία καῖν] Al. μηδίη ἕκηρν
et μηδία καῖν.

Ver. 599. ἰδάνης; ἰλαθὼν] Al. ἰλαθὼν, ιθά-

κην.

Ver. 401. Εὐρύντλισι] Al. Ἀντίκλισι.

Ver. 403. θεῖον] Al. θεῖο.

Ver. 404. πολυάρσητος] Μετὰ πολλῶν εὐ-

χῶν γενόμενος. Schol. Vide et infra ad χ'.

208.

Ver. 407. Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὁδυσσάμε-
νος] Τὸ δὲ "Πολλοῖσι γὰρ ἔγωγε ὁδυσσάμε-
νος," λέγει μὲν τὸ πολλοῖσι μισθίσις καὶ δι'
ἔργης ἰλαθὼν παθητικῶς, ἢ μὴ καὶ ἐνέργειαν,
ὅποιον τὸ [Odyss. a. 62.] "τι νῦν οἴ τόσον αἰδύ-
" σασι Ζεῦ;" Eustath. Atqui posteriori isto
sensu semper apud Homerum usurpantur

Ibid. τὸδέ] Al. τόδι.

Ver. 408. πελυβότειραν] Al. βωτιάνει-

ραν. Atque ita in commentario citat Eu-

stathius.

Ver. 409. Τῷ δὲ Ὁδυσεὺς ὄνομ' ἵστηται εἰς τά-

νυμον'] Hinc Sophocles a Barnesio citatus;

— "Οξεῖδος εἰμί ἐπάνυμος κακοῖς."

Πολλοὶ γὰρ ὁδυσαντο δυσερδεῖς ήσοι.

Σιληνὸς μέντοι δὲ Χῖος κατὰ τὴν ισορίαν, ἵνα δευ-

τέροις Βιβλίοις τῶν αὐτοῦ μυθικῶν, δασύνει πα-

ρὰ τὴν δόδον, λέγων ὡς Ἀντίκλισις ὁδυσάτης

παρὰ τὸν Νήριον, δοσεν δὲ Ζεύς τὴν δὲ ὑπὸ ά-

γωνίας ἐκεῖ πασσάσαν τεκεῖν· καὶ τὸ γεννηθὲν

κληθῆναι Ὁδυσσεία παρὰ τὸ ἐν τῇ δόδῃ ὄνται.

Eustath.

- Αύτόλυκος δ' υιοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι,
Δεῖπνον ἐφοπλίσται· τοὶ δὲ ὀτρύνοντος ἄκησαν·
 420 Αὐτίκα δὲ εἰςάγαγον βέβη ἄρσενα πενταέτηρον.
Τὸν δέρον, ἀμφὶ δὲ ἔπον, καὶ μιν διέχεναν ἄπαντα,
Μίσυλλόν τε ἄρδεπταμένως, πειράν τε ὀβελοῖσιν,
Ωπτησάν τε περιφραδέως, δάσσαντό τε μοίρας.
Ως τότε μὲν πρόπταν ἥμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 425 Δαίνυντ· ὃδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐῖσης.
Ημος δὲ ἡέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἥλιθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὑπνε δῶρον ἔλοντο.
Ημος δὲ ἡριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος ἡώς,
Βάν ρούμεν ἐς θήρην ἥμεν κύνες, ἥδε καὶ αὐτοὶ
 430 Τίεες Αὐτολύκος· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἡιεν· αἰπὺ δὲ ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλη

Autolycus vero filios jussit gloriosos

Cœnam parare; illi autem hortanti auscultarunt:

- 420 Statim vero induxerunt bovem masculum quinquennem:
Eum excoriarunt, curaruntque, et ipsum divisorunt totum,
Minutatimque inciderunt scite, infixeruntque verubus,
Assaruntque perite, divisoruntque partes.
Sic tunc quidem toto die ad solis occasum
 425 Epulabantur; neque quicquam animus indigebat convivio æquali.
Quando autem sol occidit, et tenebrae advenerunt,
Tunc demum decubuerunt, et somni donum ceperunt.
Quando vero mane-genita apparuit rosea-digitos aurora,
Perrexerunt utique ire in venationem et canes, et etiam ipsi
 430 Filii Autolyci: cum his autem nobilis Ulysses
Ibat: altum vero montem ascenderunt indutum sylva

Ver. 410. 'Οππότε' ἀν] Al. 'Οππόταν.

Ver. 416. Μῆτηρ δὲ Αμφιθίν μητρὸς,] Αυτικλείας μάτηρ. Schol.

Ver. 417. Κύστος ἄρα μιν κεφαλήν] Ita edidit Barnesius pro vulgato Κύστος ἄρα, vel Κύστος ἄρα. Quocum facit ex MS. a Tho. Bentleio collatus. Vide supra ad π'. 15. et σ'. 39.

Ver. 420. βέβη ἄρσενα πενταέτηρον.] Ακμάζει δὲ μάλιστα [βέβη] πενταετής ὥν διὸ καὶ "Ομηρόν φασι πεποικίναι τινὲς ὄρθας, ποιησαντα, "ἄρσενα πενταέτηρον." Aristot. de Historia Animalium, Lib. VI. cap. 21.

Ver. 421. ἀμφὶ δὲ ἵππον,] Vide ad Il. δ'. 202.

Ver. 423. δάσσαντό] Al. ἐρίσαντο.

Ibid. μοίρας.] Al. πάντα.

Ver. 426. Ημος δὲ ἡέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἥλιθε, Δὴ τότε κοιμήσαντο,] Virgil.

Vertitur interea cœlum, ruit Oceano nox,
Involvens umbra magna terramque polumque;

————— fusi per moenia Teucri
Conticuere: sopor fessos complectitur artus.

AEn. II. 250.

Ver. 431. ὄρος — καταιμένον ὕλη] Virgil.

————— sylvis scena coruscis

Παρησσεῖ· τάχα δ' ἵπανον πτύχας ἡνεμόέσσας·
 'Ηέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀξέρας,
 'Εξ ἀκαλαρρέετο βαθυρρός Ὀκεανοῖο·
 435 Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵπανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρε' αὐτῶν
 *Ιχνη ἐρευνῶντες κύνες ἥϊσαν· αὐτὰρ ὅπισθεν
 Τίεες Αὐτολύκε· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὁδυσσεὺς
 'Ηἱεν ἄγχι κυνῶν, κραδάνων δολιχόσκιον ἔγχος.
 'Ενθα δ' ἄρε' ἐν λόχμῃ πυκνῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
 440 Τὴν μὲν ἄρε' ὅτε ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 Οὔτε μιν ἡέλιος φαέθων ἀπτῖσιν ἐβαλλεν,
 Οὔτ' ὄμβρος περάσκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνή
 'Ηεν· ἀτὰρ φύλων ἐνέην χύσις ἥλιδα πολλή.
 Τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἥλιδε ποδοῖν,
 445 'Ως ἐπάγοντες ἐπῆσαν· οὐδὲν δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο

Parnassi; cito autem pervenerunt ad juga ventosa.

Sol quidem deinde recens percutiebat arva,

Ex placide-fluente profundo Oceano;

435 Venatores autem in vallem perveniebant; ante vero ipsos

Vestigia scrutantes canes ibant; at pone

Filius Autolyci: cum his autem nobilis Ulysses

Ibat prope canes, vibrans longam hastam.

Ibi vero in sylva densa jacebat magnus aper;

440 Quam quidem neque ventorum perlatabat vis humidum spirantium,

Neque ipsam sol lucens radiis percutiebat,

Neque imber penetrabat penitus, adeo scilicet densa

Erat; at foliorum inerat fusio affatim ingens.

Hunc autem virorumque canumque strepitus circumsonuit pedum;

445 Ut venantes ingruebant: hic autem adversus ex arbusto,

Desuper, horrentique atrum nemus imminent
 umbra. *AEn.* I. 168.

——— ingens inventa sub illicibus sus.

AEn. VIII. 43.

Ver. 433. 'Ηέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀξέρας,] Virgil.

Vide ad *Il.* γ'. 563.

Ver. 440. διάει] *Al.* διάπη.

Ibid. ὑγρὸν ἀέντων,] Vide supra ad ε'.

478

Ver. 441. Οὔτε μιν ἡέλιος] Virgil.

Solis inaccessam radiis. —————

AEn. VIII. 195.

Ver. 435. βῆσσαν] Τὴν πρόσβασιν τῷ ὄρει.
Schol.

Ver. 444. Τὸν δὲ] *Al.* Τῶν δὲ.

Ver. 436. "Ιχνη] *Al.* "Ιχνη, et "Ιχνη".

Ver. 445. 'Ως ἐπάγοντες] *Al.* Οὐδὲ ἐπάγοντες.

Ver. 439. κατέκειτο μέγας σὺς;] Sic a-
 pud Virgil.

Φρίξας εῦ λοφιὴν, πῦρ δ' ὁφθαλμοῖσι δεδοξῶες,
 Στῇ ρ̄ αὐτῶν σχεδόνεν· οὐδὲν δ' ἄρα πρώτισος· Οδυσσεὺς
 "Εσσυτ', ἀνασχόμενος δολιχὸν δόξῃ χειρὶ παχείῃ,
 Οὔτάμεναι μεμαώς· οὐδέ μιν φθάμενος ἐλασεν σῆς
 450 Γενὸς ὑπερ· πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὕδοντες
 Λικριφὶς ἀἴξας, τὸ δέ δέσεον ἵκετο φωτός.
 Τὸν δ' Οδυσσεὺς ἔτησε τυχὰν κατὰ δεξιὸν ἀμον,
 Ἀντικεὶ δὲ διῆλθε φαεινὴ δερὸς ἀκακῆ·
 Καὶ δὲ ἔπειτα ἐν κονίσσι μακάν· ἀπὸ δὲ ἔπτατο θυμός.
 455 Τὸν μὲν αὖτις Αὐτολύκον παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο·
 Ωτειλὴν δὲ Οδυσσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
 Δῆσαν ἐπισαμένως· ἐπαιοιδῆ δὲ αἷμα κελαῖνὸν

Erectis valde cervicis-setis, ignisque *instar oculis tuens,*
 Stetit ipsos prope: primus autem Ulysses
 Irruit, elevata longa hasta, manu robusta,
 Vulnerare cupiens: ipsum vero prævertens percussit aper

450 Genu super; multum autem exhausit carnis dente
 Oblique adortus; neque ad os pervenit viri.
 Illum vero Ulysses vulneravit assecutus ad dextrum humerum;
 Penitus autem transiit splendidæ hastæ cuspis:
 Decidit vero *is in* pulvribus vociferatus; avolavit autem animus.
 455 Hunc quidem deinde Autolyci filii dilecti circum-occupabantur;
 Vulnus autem Ulyssis eximii deo-paris
 Ligaverunt scite; incantationeque sanguinem nigrum

446 [*ἰς λοφίνην*] A. L.

Ver. 446. πῦρ δ' ὁφθαλμοῖσι δεδοξῶες,] Virgil.

stant lumina flamma.

An. VI. 300.

οφθαλμοῖσι δεδοξῶες,]

An. XII. 103.

Ibid. δεδοξῶες,] Vide ad *Il.* β'. 314.

Ver. 451. Λικριφὶς ἀἴξας,] Similiter apud Horatium:

Verris obliquum meditantis ictum

Carm. Lib. III. Od. xxii. ver. 7.

Ver. 455. Τὸν μὲν — ἀμφεπένοντο·] Τετράγραμμον αὐτὸν ἐπονέστο, ἥτοι ποιὸν Οδυσσοῖς· τοις δὲ καὶ τοῖς τὸν σῦν. Eustath. Vera posterior explicatio; ut liquet ex sequenti

Ver. 457. ἐπαιοιδῆ δὲ αἷμα κελαῖνὸν "Εσσεδόν"] Διοκλῆς ἐπαιοιδῆς παρίδωκε τὴν παρογόριαν· ἴσχαιμον γὰρ εἶναι ταύτην, δῆταν τὸ πνεῦμα τῷ τετρωμένῳ προστεχὲς ή, καὶ ὡς περ προσητημένον τῷ παρογόραντι, ὡς καὶ δὲ ἴστισσων, [Iliad. δ'. 401.] "Αλλά σε μὲν θεοῖς ἐράπων ποτιστέπιτω." Schol. "Ισίου ὅτι ἀρχαῖοι ιστὸν ἡ διὰ τῆς ἐπαιοιδῆς θρατίσια. "Ομηρος, — παῦε δὲ ἐπαιοιδῆ δὲ αἷμα κελαῖνόν." Etymolog. Magn. ad vocein Επαιοιδῆ.

"Dixit Homerus, profluvium sanguinis "vulnerato femine Ulixem inhibuisse carmine: Theophrastus ischiadicos sanari: "Cato prodidit luxatis membris carmen "auxiliari: M. Varro podagrīs." Plin. Nat. Hist. Lib. XXVIII. cap. 2. a Barnesio citatus. Similiter apud Pindarum: "Ωτειλὴν δὲ Οδυσσῆος ἀμύμονος.

"Εσχεθον αῖψα δ' ἵκοντο φίλες πρὸς δάματα πατρός:
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ νέες Αὐτόλυκοι

460 Εὖ ισάμενοι, ἷδη ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
Καιρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἐπεμπον
Εἰς Ἰθάκην τῷ μέν ῥᾳ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Χαῖρον νοσήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἔκαστα,
Οὐλὴν, ὅ, ττι πάδοι· οὐδὲ σφίσιν εὖ κατέλεξεν,

465 "Ως μιν Θηρεύοντ' ἐλασεν σὺς λευκῶδες οὐδόντι
Παρηησόνδηλθόντα σὺν νίστιν Αὐτόλυκοι.

Τὴν γρηῆς χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβέσσα,
Γνῶ ρ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι.
Ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκὸς,

Cohibuerunt: statim autem pervenerunt cari ad aedes patris.

Illum quidem Autolycusque, et filii Autolyci

460 Bene postquam-sanassent, et splendida dona ei præbuissent,
Statim gaudentem caram gaudentes dimiserunt
In Ithacam: eo quidem pater et veneranda mater,
Gaudebant reverso, et interrogabant singula,
De-cicatrice, quid passus esset: ille autem ipsis rite narravit,
465 Ut ipsum veñantem percussisset aper albo dente,
Ad-Parnassum profectum cum filiis Autolyci.

Hanc Cicatricem anus manibus pronis prehensam,
Agnovit attractans; pedem autem dimisit ferendum:
Incidit vero lebeti tibia; resonuit autem æs;

461 φίλων] R. 464 σφιν] Ead.

τὸς μὲν μαλακῶς
Ἐπαυδαῖς ἀμφίστων. — Pythior. III. 91.
Neque eum juvere in vulnera cantus.

Virgil. En. VII. 757.

Ver. 461. φίλων] MS. a Tho. Bentleio collatus, φίλως.

Ver. 465. ἔλαστον σὺς] Eustath. in Comm. bis ἔλαστος σὺς; recte. Erm.

Ver. 467. Τὴν γρηῆς χείρεσσι etc.] Observat Dionysius Halicarnassensis Poëtam in sequenti descriptione res tam pulchre et significanter depingere, ut pictura esse potius oculis exhibite, quam poëmate narratæ, videantur. Εἰ δὲ καὶ ἐν γραφίαις διδάσκαλον "Ομηρον φάινει τις, ὅτι ἀνάμαρτάνται. — Ἰδεμεν δὲ καὶ ἄλλα ἴνος ἐκ πολλῶν παραδίγματος, ὅτι ἐρωμένοις μᾶλλον ή ἀκρομένοις ἔσκε τὰ ποιηματα· ἀπειρε ἐν καὶ τὰ

ποιητα, ἵνα δις καὶ τὴν ἐλὴν τῇ Ὀδυσσέως φρέσσας, ἐπιφέρει τὰ τῆς Εὐρυκλείας, "Τὴν γρηῆς "χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβέσσα, Γνῶ ρ' ἐπι- "μασσαμένην" καὶ τὰ ἔτη. Ἐνταῦθα γάρ, καὶ τῶν ἐπίκαιων γραπτῶν δεδειγμένων, τῶν δὲ πὸ τὸν ὄφθαλμὸν πεσεῖν δυναμένων, ἐρφαίνεται πλειόν τὰ μηδὲ τῷ ὄφει ἔτι καταληπτά, ἀλλὰ τῇ νοσίᾳ μόνην ἢ τε διὰ τὴν ἐκταληῆν ὄφεις τῷ ποδὸς, καὶ ὁ ψόφος τῇ χαλκῇ, καὶ τὸ ἐκχεύομενον ὕδωρ, καὶ τῆς γραΐας λύτη τε ἄμα καὶ χαρά· καὶ τὰ βρύσιντα πρὸς τὸν Ὁδυσσέα, καὶ ἀ πρὸς τὴν Πηνελόπην ἀποβλήφασα εἰπεῖν ἐμέλλοτε. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα γραφικῶς παρὰ τῷ Ποιητῷ διέκυνται, ἀπειρε ἵν αὐτῷ τῇ ἀναγνώσει θεάσασθαι ἔνεσιν. Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὁμέρου ποιησεως, §. 26. Similiter de tota Homeri poësi Cicerο: "Traditum est etiam, Homerum cæcum "fuisse: At ejus picturam, non poësim,

470 "Αψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἔξεχυθ' ὕδωρ.
Τὴν δ' ἄμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλε φένει· τὰ δέ οἱ
Δακεύόφιν πλῆσθεν θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή. [ὅσσε
Αψαμένη δὲ γενείς Οδυσσῆα προσέειπεν.

"Η μάλιστα Οδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· ὃδέ σ' ἔγωγε
475 Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἀνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάσσαι.

"Η, καὶ Πηνελόπειαν ἐξέδρακεν ὄφθαλμοῖσι,
Πεφραδέειν ἐδέλεσα φίλον πόσιν ἔνδον ἔοντα.
"Η δ' ὅτε ἀδρῆσαι δύνατ' ἀντίη, ὅτε νοῆσαι·
Τῇ γὰρ Αθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Οδυσσεὺς
480 Χεῖρ ἐπιμασσάμενος, φάρυγος λάβε δεξιτερῆφι·
Τῇ δ' ἐτέρῃ ἔδει ἀσσον ἐρύσσατο, φάνησέν τε·
Μαῖα, τίν μ' ἐδέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
Τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,

- 470 Retroque in-alteram-partem inclinatum est; in terram autem effusa est aqua.
Ipsius vero simul gaudium et dolor invasit mentem; oculi autem ei
Lachrymis impleti sunt; clara vero ei hæsit vox.
Prehensio autem ejus mento, Ulyssem allocuta est;
"Profecto omnino Ulysses es. care fili; neque te ego
475 "Prius agnovi, quam totum herum meum contrectassem."
- Dixit, et Penelopen intuita est oculis,
Indicare volens carum maritum intus esse.
Ea autem neque videre potuit e-regione, neque animadvertere;
Ei enim Minerva mentein avertit: at Ulysses
- 480 Manu admota guttur cepit dextra;
Altera vero propius ad-se traxit, dixitque;
"Nutrix, cur me vis perdere? tu autem me nutritisti ipsa,
"Tuam ad mammam; nunc vero dolores multos perpassus

"videmus. Quæ regio, quæ ora, qui locus Græciæ, quæ species formæ, quæ pugna, quæ acies, quod remigium, qui motus hominum, qui ferarum, non ita expictus est, ut quæ ipse non viderit, "nos ut videremus efficerit?" Tusc. Disputat. Lib. V. §. 39.

Ver. 468. Γνῶ μὲν ἐπιμασσαμένη,] Χρὴ δὲ σημειώσασθαι καὶ οἷος προσώπου ἔνυτὸν καὶ ὅτας ἐπίσευσεν Οδυσσεύς· ἵνα καὶ ὥτας ἡ ποιητικὴ ποικιλία διαδειχθεῖν, καὶ τὸ τῆς πλάστου πολύτροπον. Τηλεμάχῳ μὲν γὰρ ὡς οὐαῖ γνωσίζεται καὶ εἰών [supra π'. 188.] ἔγνω γάρ οἰος πᾶς, ὃς καὶ ἀπεδημος δι' αὐτὸν. Εὔκυλεια δὲ ἄκνω, τῇ καὶ τροφῶ, καὶ οἷον μη-

τρί. Εὔμαρίν δὲ καὶ Φλοιτίρ [infra φ'. 207.] πρὸς αὐτὴν τῇ ἀκμῇ τῷ ἔργῳ γνωσθήσεται· τῇ γάρ ἔστι πρώτη· Τῇ μέντοι γυναικὶ Πηνελόπῃ [ψ'. 205.] ἀπάντων ὑπερον ἡ γὰρ ἰχεοπίμενος ἐπίστηνται οὖν. Eustath.

Ibid. ἐπιμασσαμένη,] Similiterque infra ver. 480. ἐπιμασσάμενος vide ad Il. φ'. 564.

Ver. 471. Τὴν δὲ χάρμα καὶ ἄλγος ἔλε φένει·] Οδειν λαβέσσων, φασι, Σεφολῆς ἐφη ως "χάρμα ὑφίσκει δάκρυον ἐκκαλέμενον." Eustath.

Ver. 472. Δακεύόφιν πλῆσθειν,] Scr. vide-

tur δακεύόφι, ut mox 480. διεξιτερῆφι. Erga-

"Ηλυδον εἰκοσῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

485 Άλλ' ἐπεὶ ἐφύσθης, καὶ τοι θεὸς ἐμβαλε θυμῷ,
Σίγα, μῆτις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.

"Ωδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσαι,
Εἴ χ' ὑπ' ἐμοὶ γε θεὸς δαμάσῃ μνησῆρας ἀγαυὴς,
Οὐδὲ τροφῇ ὅσης σεῦ ἀφέζομαι, ὅππότ' ἂν ἄλλας

490 Δμῶας ἐν μεγάροισι ἐμοῖς κτείναιμι γυναικας.
Τὸν δὲ αὗτε προσέειπε περίφρων Εὔρυκλεια·

Τέκνον ἐμὸν, ποῖον σε ἐπος Φύγεν ἔρκος ὁδόντων;
Οἶσθα μὲν, οἷον ἐμὸν μένος ἐμπεδον, ἐκ ἐπιεικτόν·

"Ἐξω δ', ὡς ὅτε τις σερεὴ λίθος, ἡὲ σίδηρος.

495 "Άλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
Εἴ χ' ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνησῆρας ἀγαυὴς,
Δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναικας,

"Veni vigesimo anno in patriam terram.

485 "Sed postquam animadvertisisti, et tibi deus injecit animo,

"Tace; neque quis alias in ædibus audiat.

"Sic enim edico, quod et perfectum erit;

"Si mihi deus domuerit procos eximios,

"Neque, nutrix licet-sis, a-te abstinebo, quando alias

490 "Famulas in ædibus meis interficiam mulieres."

Hunc autem rursus allocuta est prudens Euryclea;

"Fili mi, quale tibi verbum fugit ex septo dentium?

"Nostī quidem, qualis meus animus firmus, inexpugnabilis:

"Tenebo autem, sicut aliquis solidus lapis, aut ferrum.

495 "Aliud vero tibi dicam, tu autem in mente reconde tua;

"Si tibi deus domaverit procos eximios,

"Tunc demum tibi recensebo in ædibus mulieres,

494 ὡς ὅτε τι λιθος] F. A. L. int. ἵχε. quod prætulerim.

Ver. 475. ἀμφαφάσθαι] MS. a Tho.
Bentleio collatus, ἀμφὶ φάσθαι.

Ver. 480. φάργος λάβε δεξιτερῆρ] Guttur nimirum ei manu arcte constringebat, ne Penelope alloqui posset. Ut recte Eustathius: "Οτε μίντοι καὶ τῇ φάρνγῃς αὐτῆς ἰλάβετο, τότε θδις θδόλως ἔχει λαλεῖν. Spondanus aliter accipit: "Hoc autem "contactu," inquit, "qui supplicis est, "et sequenti oratione nutricem demulcet Ulysses, ne se prodat. Minus recte.

Ver. 484. εἰκοσῷ ἵττῃς] Vide supra ad π'. 206.

Ver. 485. ἐφύσθης, καὶ τοι θεὸς ἐμβαλε θυμῷ,] Vide ad II. α'. 194.

Ver. 487. τὸ δὲ καὶ] Al. καὶ μήν.

Ver. 490. ἐν μεγάροισι] Al. ἐν μεγάροισι.

Ibid. κτείναιμι] Al. κτείνωμι.

Ver. 495. οὐκ ἐπιεικτον] Al. οὐδὲ ἐπιεικτον.

Ver. 494. "Ἐξω δ', ὡς ὅτε τις σερεὴ λίθος,] Ο δὲ Ποιητὴς τὸν λογιώτατον Ὀδυσσεία σιωπήλοτας πεποίκε, καὶ τὸν νιὸν αὐτῷ καὶ τὴν γυναικα καὶ τὴν τροφόν ἀκένεις γὰρ λιγότεν, "Εξω δ' ἡῦτι πιε πρατειὴ δένεις, ἢ

Αἴ τέ σ' ἀτιμάζοι, καὶ αἱ νηλητεῖς εἰσιν.

Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεὺς·

500 Μαῖα, τίν δὲ σὺ τὰς μυθήσεαι; ἐδέ τι σε χρή.

Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἶσομ' ἐκάστην·

Αλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.

“Ως ἄρε ἔφη γενῆς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο Βεβήκει,

Οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ ἔκχυτο πάντα.

505 Αὐτὰρ ἐπεὶ νίψει τε, καὶ ἥλειψεν λίπ' ἐλαίω,

Αὗτις ἄρε ἀσσοτέρω πυρὸς ἐλκετο δίφρον Ὅδυσσεὺς

Θερσόμενος, ἐλὴν δὲ πατὰ ρακέεσσι κάλυψε.

Τοῖσι δὲ μύθῳ πῆρε περίφρεων Πηνελόπεια·

Ξεῖνε, τὸ μέν σ' ἔτι τυτδὸν ἐγὼ εἰρήσομαι αὐτῷ·

“Et quae te parum-honorent, et quae inculpatæ sint.”

Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;

500 “Nutrix, cur vero tu eas indicabis? neque omnino te oportet.

“Bene utique et ipse ego observabo, et cognoscam unamquamque:

“Sed tene silentio verbum, committeque diis.”

Sic utique dixit: anus autem per domum exivit,

Allatura pedum-lavacra; priora enim effusa erant omnia.

505 At postquam lavissetque et unxisset pingui oleo,

Iterum propius ad ignem traxit-sibi sedile Ulysses

Calefacturus-se; cicatricem autem pannis cooperuit.

His vero sermonem exordiebatur prudens Penelope;

“Hospes, paulum quidem te amplius ego percontabor ipsa;

504 ποδανίπτρα] R.

“σιδηρος.” Plutarch. de Garrulitate. Ubi
in transitu notandum, quod jam legimus,
ώς ὅτε τις σεεῖ λιθος, legisse Plutarchum,
aut memoriter citasse, ήδητε περ ἀραιερή
δρῦς.

Ver. 498. καὶ αἱ νηλητεῖς εἰσιν.] Λίαν
ἀμαρτωλαῖ, ἀλλοι ἀπέδοσαν, τῷ νη ἐπιταπικέ
ῶντος, ώς ἐν τῷ, νήχυτος ὄρτης· ἀμεινὸν δὲ
τὰς ἀναμαρτάτες, συγκειμένης τῆς λέξεως
ἐκ τῷ νη σερηπικῆς μορίας, καὶ τῷ ἀλιταινειν
ήν, σσαι ἀμαρτάσσων, καὶ σσαι ἡ. Schol.
Cæterum Vulgati hic habent νηλητεῖς.
Barnesius autem edidit νηλητεῖς. Vide
supra ad π. 317. Al. νηλητεῖς notante
Eustathio. Clark. Interpretationem ἀνα-
μαρτάτες eventus comprobat χ. 418. sq.
Ern.

Ver. 502. ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.]

“Ἄσσα δὲ ἐπειτ’ ἵσαι, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Theogn. Gnom. ver. 1044.

Permitte Divis cætera.

Horat. Carm. I. ix. 9.

Ver. 505. λίπ' ἐλαίω,] Virgil.

pinguis olivi. Eclog. V. 63.

Clark. Alibi habuimus ἥλειψέ λιπ' ἐλαίω,
ut h. l. habet Eustath. Ern.

Ver. 510. ήδίος ἰσσιται ἀρη,] Al. ἰσσε-
ται ήδίος ἀρη.

Ver. 515. ἐπὴν] Al. ἵπει.

Ver. 516. 517. πυκναὶ δι μοι — μελιδῶ-
ναι ὁδυρομένην ἐρέθσοιν.] Constructio nota-
bilis, μοι — ὁδυρομένην. Sed μοι enclitice
s. pleonastice accipiendum. Ern.

Ver. 518. 522. ‘Ως δὲ ὅτε Παιδαρίς κά-

- 510 Καὶ γὰρ δὴ κοίτοι τάχ' ἡδέος ἔσπεται ὥρη,
 "Οὐτινά γ' ὅπνος ἔλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων.
 "Ηματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὁδυρομένη, γούωσα,
 "Ἐς τ' ἐμὰ ἔργ' ὄρώσα καὶ ἀμφιπόλων, ἐνὶ οἴκῳ
 515 Αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλιθη, ἔλησί τε κοῖτος ἄπαντας,
 Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκνιὰ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
 "Οξεῖαι μελεδῶναι ὁδυρομένην ἐρέθθσιν.
 "Ως δ' ὅτε Πανδαρές κέρη, χλωρηῖς ἀηδῶν,
 Καλὸν ἀείδησιν, ἔαρος νέον ισαμένοιο,
 520 Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκνοῖσιν,
 "Ητε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνὴν,

- 510 "Etenim jam cubitus cito placidi erit hora,
 "Quemcumque scilicet somnus ceperit dulcis, etiam dolentem.
 "Sed mihi et dolorem immensum præbuit deus:
 "Dies etenim delector lamentans, lugens,
 "Meaque opera inspiciens et ancillarum, in domo:
 515 "At postquam nox venerit, ceperitque cubitus omnes,
 "Jaceo in lecto, crebræque mihi circa intimum cor
 "Acutæ curæ lugentem lassunt.
 "Sicut autem quando Pandarei filia, florida luscinia,
 "Pulchre canit, vere recens ineunte,
 520 "Arborum in foliis sedens densis,
 "Quæ frequenter versans fundit multisonam vocem,

510 ἔσπεται ἡδέος ὥρη.] R.

εη, etc.] Εἰ μέν τις ἐν πράγματι χάρις ἔιται,
 τὰδε καὶ ἡ λίξις ποιεῖ ἐπιχαριτωτεραὶ οἵους,
 "Ως δ' ὅτε Πανδαρές ετίσι." Εὐταῦθα γάρ καὶ
 ἦ ἀηδῶν, χαρίειν ὄρνιθιον καὶ τὸ ἔαρ φύσει
 χαρίειν πολὺ δὲ ἐπικεκόσμηται τῇ ἐρμηνείᾳ
 καὶ ἔιται χαρίσεσσα, τό τε, χλωρηῖς, καὶ τό,
 Πανδαρές κέρη, εἰπεῖν ἐπὶ ὄρνιθος ἀπέρ τῷ
 Ποιτίῳ θίδι ἔιται. Demetr. Phaler. περὶ Ἑρ-
 μηνίας, §. 133. Porro Strabo, Geograph. Lib. XIV. pag. 981. al. 665. citat; Ως
 καὶ Πανδαρές κέρη. Virgil.

Qualis populea mœrens Philomela sub umbra,
 Amisso queritur foetus ———.
 Flet noctem, ramoque sedens miserabile carmen
 Integrat, et mœstis late loca questibus implet.

Georgic. IV. 511.

Talis in umbrosis, mitis nunc denique sylvis
 Deflet Threicium Daulias ales Ityn.

Consolat. ad Liv. August. (Ovidio vulgo
 ascript.) ver. 105.

Vide et infra ad ver. 522.

Ibid. Πανδαρές] Barnesius edidit Παν-
 δάρεων.

Ibid. χλωρηῖς ἀηδῶν,] "Ητοι ἐν χλωροῖς
 διατριβώσα· ἡ ἄηδα ποῖς χλωροῖς φαινομένη,
 γάρ οὐδὲ φαινεται· ἡ διὰ τὸ χρέμματα καὶ
 ταρὰ Σιμωνίδην δὲ χλωραύχενες λέγονται αἱ
 Ἀπόνεις. Schol.

Ver. 519. ἔαρος νέον ισαμένοιο,] Sic apud
 Virgilium:

Vere novo. ————— Georgic. I. 43.

Ver. 520. Διενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζο-
 μένη] Pronunciabatur Δενδρῶν.

Οἷοι ἀηδονῆes ἐφέζομενοι ἐπὶ δένδρων

Πωτῶνται, πτερύγων περιώμενοι, δῶν ἀπ' οὖς.

Theocrit. Idyll. XV. 121.

Ver. 521. πολυηχέα φωνὴν,] "Ηδη μέντοι

- Παῖδ' ὄλοφυρομένη "Ιτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
 Κτεῖνε δὶ αὐτοῦ, πέριον Ζῆδοιο ἀνακτος·
 "Ως καὶ ἐμοὶ δίχα θυμός ὁρώσεται ἐνδα καὶ ἔνθα,
 525 Ή μένω παρὰ παιδί, καὶ ἐμπεδα πάντα φυλάσσω,
 Κτῆσιν ἐμὴν, δμώας τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
 Εὔνην τ' αἰδομένη πόσιος, δῆμοιο τε φῆμιν.
 "Η ἡδη ἄμ' ἐπωμαὶ Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
 Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορὸν ἀπερείσια ἔδνα.
 530 Παιᾶς δ' ἐμὸς, ἔως μὲν ἔην ἐπι νήπιος ἡδὲ χαλίφρων,
 Γῆμασθ' ς μ' εἴα πόσιος κατὰ δῶμα λιπεῖσαν.
 Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐσὶ, καὶ ἥβης μέτρον ικάνει,
 Καὶ δὴ μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
 Κτήσιος ἀσχαλόων, τὴν οἱ κατέδεσσιν Ἀχαιοί.
 535 'Αλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι, καὶ ἄκεσσον.
 Χῆνές μοι κατὰ οἴκου εἴκοσι πυρὸν ἔδεσσιν

- "Filiū lugens Ityliū carū, quem quondam ære
 "Interfecit per insipientiam, filium Zethi regis;
 "Sic et mihi bifariam animus movetur huc et illuc,
 525 "Utrum maneam apud filium, et integra omnia servem,
 "Possessionem meam, famulasque, et altam magnam domum,
 "Torumque reverens mariti, populique famam:
 "An jam una sequar Achivorum eum, quicunque optimus
 "Ambit me in ædibus, præbitis infinitis sponsalibus.
 530 "Filius autem meus, donec quidem fuit adhuc infans et animi-impotens,
 "Nubere non me sinebat, mariti domo derelicta:
 "Nunc vero quando jam magnus est, et pubertatis limitem attigit,
 "Jam demum me optat retro-cedere ex domo,
 "Ob-possessionem indignans, quam ei consumunt Achivi.
 535 "Sed age mihi somnium declara, et audi:
 "Ansres mihi in domo viginti triticum edunt

τινὲς καὶ "πολυδευκία φωνὴν," γράφουσι, τὴν ποικίλως μιμημένην ὡς τὴν ἀδευκίαν, τὴν μηδὲ δύσις εἰς μίμησιν παρατραπέσσαν. *Ælian.* *Animal. Lib. V. cap. 38.*

Ver. 522. Παῖδ' ὄλοφυρομένη "Ιτυλον] Τῇ Νυκτίᾳ (*Ἀντίση,* notante *Barnessio*) Ζῆδος γίγνεται καὶ Ἀμφίων — γαμεῖ δὲ Ζῆδος; μὲν Ἀπόδεινα, τὴν τῷ Πανδαρέιν τῶν δὲ γίγνεται "Ιτυλος καὶ Νῆτος" Ιτυλος δὲ ἡ μητήρ Ἀπόδον ἀποκτεῖνει διὰ νυκτὸς, δοκεῖσα μῆναι τὸν Ἀμφίωνος παιδα, ζη-

λῆσσα τὴν τῷ προειρημένα γυναικα, δὲτ' αὐτῆς μὲν οἵ ταῖδες, αὐτῆς δὲ δύο: ιφορμᾶ δὲ ταῦτη ὁ Ζῆδος ποιήντος ἡ δὲ οὐχίται ὅρης γενίσσεις καὶ ποιεῖ αὐτὴν ὁ Ζῆδος Ἀπόδον. Σοζεῖ δὲ ἀσί ποτε τὸν "Ιτυλον, ὡς φησι Φερεκυδης. Schol.

Ver. 523. Ζῆδοιο] Al. Ζῆτας notante Eustathio.

Ver. 529. Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι,] Al. Μνᾶται ἐμ' ἐν μεγάροισι.

Ibid. ἀπερείσια ἔδνα.] Al. ἀπερείσιοι ἔδ-

'Εξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ιαίνομαι εἰσορόωσα·
 'Ελθὼν δὲ ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
 Πᾶσι κατ' αὐχένας ἔζε, καὶ ἔκτανεν· οἱ δὲ ἐκέχυντο
 540 Αθρόοις ἐν μεγάροις· οἱ δὲ ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
 Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκάπιον, ἐν περ ὄνείρῳ·
 'Αμφὶ δὲ μ' ἡγερέθοντο ἐϋπλοκαριδες Ἀχαιαὶ,
 Οἴκτρ' ὄλοφυρομένην, ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
 "Αψ δὲ ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἐζετ' ἐπὶ πρόχοντι μελάνθρῳ·
 545 Φωνῇ δὲ βροτέη κατερήτυε, φώνησεν τε·
 Θάρσει, Ἰκαρίς καρη τηλεκλειτοῖ·
 Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὑπαρ ἐσθλὸν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσαι.
 Χῆνες μὲν, μνησῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 "Ἡα πάρος, νῦν αὗτε τεὸς πόσις εἰλήλαθα,
 550 "Ος πᾶσι μνησῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.
 "Ως ἔφατ· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὑπνος ἀνῆκε.

" Ex aqua, atque ipsis lætor inspiciens:
 " Profecta vero ex monte magna Aquila adunco-rostro,
 " Omnibus cervices confregit, et interfecit; hi autem fusi sunt
 540 " Conferti in ædibus: illa vero in æthera divinum elevata est.
 " Ast ego flebam et ejulabam, etiam in somnio;
 " Circum autem me congregabantur comas-pulchræ Achivæ
 " Miserabiliter lugentem, quod mihi aquila interfecerat anseres.
 " Reversa autem desidebat in prominenti tecto;
 545 " Voceque humana compescerat, dixitque;
 " Confide, Icarii filia longe-lateque-incliti;
 " Non somnium, sed visio-vera, quæ utique perfecta erit.
 " Anseres quidem, proci sunt; ego autem aquila avis
 " Eram antea; nunc demum tuus maritus veni,
 550 " Qui omnibus proci sœvam mortem inferam.
 " Sic dixit: at me dulcis somnus dimisit.

542 ἐϋπλοκάριδες] F. A. L.

ra. Clark. Hæc forma usitator Homero. Illa est etiam supra Il. π'. 178. Sed et in altera reperitur: eaque est mollior et Homero aptior. Ern.

Ver. 530. ἥως μὲν ἐν τοι τάπιος] Editt. nonnullæ, ἥως μὲν ἐπι τάπιε τάπιος. Enunciabatur autem ὡς μὲν.

Ver. 531. Γύμνασθ] Vide supra ad λ'.

272.

Ver. 534. ἀσχαλίων,] Al. ἀσχάλλων.

Ver. 536. πυρὸν ἔδεσσιν· Εξ ὕδατος,] Non, "Εξω καὶ χωρὶς ὕδατος, uti mire admodum exponit Scholiastes; sed triticum aqua mixtum: Ita ver. 553.

Πυρὸν ἴσεπτομένης παρὰ πύλων. —

Ver. 539. Πᾶσι κατ' αὐχίνας] Al. Πᾶσι δὲ αὐχίνας.

Ver. 540. αἰθέρα] Al. ὑέρα.

Ver. 546. Ἰκαρίς κάρη] Ita Barnesius

Παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
Πυρὸν ἐρεπτομένες παρὰ πύελον, ἥχι πάρος περ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσ-
555 Ὤ γύναι, ὅπως ἐσὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον [σεύς.
"Αλλῃ ἀποκλίναντ· ἐπειὲν ῥά τοι αὐτὸς Ὁδυσσεὺς
Πέφραδ", ὅπως τελέει μνησῆσι δὲ φαίνετ' ὄλεθρος
Πᾶσι μάλ· οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια
560 Ξεῖν, ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι
Γίνοντ', όδε τι πάντας τελείεται ἀνθρώποισι.
Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὄνειρων.

" Ubi-circumspectassem vero, anseres in ædibus animadvertis
" Triticum comedentes apud pelvum, ubi antea scilicet."

Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;

555 " O mulier, nequaquam licet declarare somnium
" Alio deflectentem; quandoquidem sane tibi ipse Ulysses
" Dixit, quomodo perfecturus-sit: procis vero appetat exitium
" Omnibus prorsus; neque quisquam mortem et fatum effugiet."
Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
560 " Hospes, profecto quidem somnia inscrutabilia, indiscriminatim-loquentia
" Sunt, neque omnino omnia perficiuntur hominibus.
" Duæ etenim portæ debilium sunt somniorum:

556 ἀποκλίναντ' ἵπει ἥ [ῥά] F. A. R. L.

ex editionibus compluribus; atque ita MS.
a Tho. Bentleio collatus. Henricus Stephanus aliique ediderunt 'Ικαρίοιο κέρη.
Quæ posterior vox, uti et notavit Barnesius, apud Poëtam alibi non occurrit.

Ver. 547. ὥπαρ] Τὸ μιθ' ὥπεραν φαινόμενον ἔντεκτον. Schol.

Ver. 556. 'Αλλῃ ἀποκλίναντ·] Ἔξω τῆς ἀληθείας εἰπόντα. Schol.

Ibid. ἵπει ἥ [ῥά]. Al. ἵπει ἥ [ῥά].

Ibid. αὐτὸς Ὁδυσσεὺς Πέφραδ,] Ipse Ulysses venusta ambiguitate dixit, volens intelligi a Penelope aquilam ver. 549. ipse referens ad ea, quæ ante dixerat. Ern.

Ver. 557. Πέφραδ, ὅπως τελέει] Indicavit nempe Ulysses, quo modo ipse perfecturus sit. Barnesius male vertit "Dixit, " quomodo fit." Quo sensu nusquam apud Poëtam occurrit vox τελέει. Vide Iliad. S'. 415. v'. 370. Odyss. β'. 256.

Ver. 558. Sequuntur hi duo versus:

Μηστήνος, εἴ δὲ μα κατ' ἀντιθέσιν Ὁδυσσῆς
Ἄνισας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάσθαι.

Hi rursus occurunt Od. v'. 569. 570. Sed in illo contextu est μηχανάσθαι. Si in pluribus libris reperiantur h. l. non repudiem. Quia procorum jam mentio τ. 551. abesse possunt. Ern.

Ver. 560. ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι,]

Ψεδῆς ὄνειροι χαίρεται· ὁδὲν ἥτε ἄρα.
Euripid. Iphig. in Taur. ver. 569.

Ibid. ἀμήχανοι,] Πρὸς δὲ μηχανὴν εὐρεῖν ἐκ τοιούτου. Schol. Rectius autem Eustathius: 'Αμήχανοι δὲ ὄνειροι, πρὸς δὲ τοιούτου τινὰ ὀρισμένην τεχνήσασθαι ἦτοι μηχανήσασθαι.

Ver. 562. Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὄνειρων ctc.] Virgil.

Sunt geminæ Somni portæ; quarum altera fertur

Cornea, qua veris facilis datur exitus umbris:
Altera, candenti perfecta nitens elephanto,

Αἱ μὲν γὰρ περάσσοι τετεύχαται, αἱ δὲ ἐλέφαντι·
Τῶν οἵ μέν καὶ ἔλθωσι διὰ πριςτὸν ἐλέφαντος,
565 Οἱ δὲ ἐλεφαίρονται, ἐπεὶ ἀκράντα φέροντες·
Οἱ δὲ διὰ ξεσᾶν περάνων ἔλθωσι θύραις,
Οἱ δὲ ἔτυμα πραΐνοσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
Ἀλλ’ ἐμοὶ τῷ ἐντεῦθεν ὄτομας αἰνὸν ὄνειρον
Ἐλθέμεν· οὐ καὶ ἀσπασὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
570 Αλλο δέ τοι ἔρεα, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
Ηδε δὴ ήτος εἴσι δυσώνυμος, οὐ μόνος· Οδυσῆς
Οἴκας ἀποσχήσει· νῦν γὰρ παταθήσω ἄειδλον,
Τὰς πελέκεας, τὰς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσιν

“ Nam alteræ quidem cornibus factæ sunt; alteræ autem ebore:

“ Horum quæ quidem venerint per sectum ebur,

565 “ Hæc decipiunt, verba irrita ferentia :

“ Quæ vero per polita cornua iverint foras,

“ Hæc vera perficiunt; hominum quando aliquis viderit.

“ At mihi non hinc puto grave somnium

“ Venisse: certe gratum mihi et filio foret.

570 “ Aliud autem tibi dicam, tu vero in mente reconde tua:

“ Hæc jam aurora adveniet infesta, quæ me Ulyssis

“ A-domo amovebit: nunc enim deponam certamen,

“ Secures, quas ille in ædibus suis

565 Οἱ γ'] F. A. L.

Sed falsa ad cœlum mittunt insomnia manes.

Æn. VI. 893.

“ Αἱ γὰρ προσεῦδον νυκτὶ τῆδε φάσματα

Διστῶν ὄνειραν.”

Sophoc. Electr. ver. 645.

ubi Scholiastes hunc locum Homeri citat.
Vide et Luciani Hist. Ver. Lib. II. item Dialog. qui inscribitur, Somnium, seu Gallus.

Ibid. ἀμενηνῶν] Apud Etymolog. Magn. notante Barnesio, Φευτάνων. Male.

Ver. 563. Αἱ μὲν γὰρ περάσσοι τετεύχαται, αἱ δὲ ἐλέφαντι] Οἱ μὲν φροὶ περατίνην πύλην συνεκδοχικῶς τὰς ὄφθαλμάς περατοιεῦντος γὰρ ἐπρότος χιτῶν τὰς ὄφθαλμάς ἐλέφαντίνην διέ, σόμα καὶ ἵσσαθεν ἐλέφαντοχεωτας τὰς ὅδοντας· οὐ δὲ τέττα, πιστότερα εἴναι τὰ ὁρώμενα τῶν λεγομένων. Καὶ ὅτε διὰ μὲν περατος οὖν τε καὶ ἰδεῖν, διὰ δὲ ἐλέφαντος ἡ. Schol. ad ver. 562. ubi et plures hujus loci explicaciones affert satis inficetas. Vide et Macrob. in Somn. Scipian. Lib. I. cap. 5. sub

fine. Porro hinc Plato, in Charmide; “ Αἱ καὶ δὴ τὸ ἐμὸν ὄνειρο, εἴτε διὰ περάτων, εἴτε δὲ ἐλέφαντος ἐλέφαντες.

Ver. 564. οἱ μὲν καὶ ἔλθωσι διὰ πριςτὸν ἐλέφαντος, Οἱ δὲ ἐλεφαίρονται,]

“ Υπνῶντα παρέπασεν δψις ὄνειρον,
Κλεφτίνον ἐλέφαντος ἀνατίξασα ἀντλάων.
Nonnus Dionys. Lib. XXXIV. ver. 80.

— an vitio carentem

Ludit imago

Vana, quæ porta fugiens eburna

Somnium ducit?

Horat. Carm. III. xxvii. 39.

Ibid. πριςτὸν ἐλέφαντος,] Virgil.

— sectoque elephanto. *Æn.* III. 464.

Ver. 565. 567. Οἱ δὲ — Οἱ δὲ — Barnesius edidit Τοῖδε — Τοῖ δέ. Al. Οἱ γ'] et Οἱ τ'. Ver. 571. “ Ηδε δὲ ήτος] Λέγει ήτος καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν “ Ηδε δὲ ήτος εἴσι δυσώνυμος.” Porphyry. Quæst. Homeric. 12.

Ver. 572. νῦν γὰρ παταθήσω ἄειδλον, Τὰς

- "Ισασχ' ἔξείης, δρυόχοις ὡς, δώδεκα πάντας.
- 575 Στὰς δ' ὅγε πολὺν ἄνευθε, διαρρίπτασκεν ὕισόν.
- Νῦν δὲ μνησήρεσσιν ἀεδλον τῆτον ἐφήσω·
Ος δέ κε ρήϊτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμησι,
Καὶ διοϊσεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην, νοσφισταμένη τόδε δῶμα,
- 580 Κερίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο.
Τῇ ποτε μεμνήσεσθαι ὄιομαι, ἐν περ ὄνείρῳ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-

Ω γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος, [σεύς]

- "Statuebat ordine, navium-statamina veluti, duodecim omnes;
- 575 "Stans autem ille valde procul, trajiciebat sagittam.
"Nunc vero procis certamen hoc inferam:
"Qui autem facillime intenderit arcum in manibus,
"Et jaculatus fuerit per secures duodecim omnes,
"Hunc una sequar, relicta hac domo,
- 580 "Juventutis-meā, per pulchra, plena victu;
"Cujus aliquando recordaturam me puto, vel in somnio."
Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
"O uxor veneranda Laertiadæ Ulyssis,

577 ἐντανύσει] R. 579 νοσφισταμένη] Edd.

πελέκεας,] "Οτι τὸ δὲ τοῖς ποιήσι εὐτλασον κατ-
ερθῶν πανταχῷ μάλιστα ὁ Ποιητὴς, θαυμασός
ἐστι καὶ ἐνταῦθα, εὑμέθοδως ἀπὸ τῶν ἀρτὶ προ-
λαλῶν καὶ οἴον προσιμάζουσαν τὴν κατὰ τῶν
μνηστίρων μάχην. — Ἄλλον ἐκεῖνον [Πηνελό-
πη] ἔξενγεκεν [νοεῖ], πελέκεας δῶδικα, δὶ' ὧν
ἔκεινος [Ὀδυσσεὺς] ὠίσευς· καὶ τὸν ἰσχύσαντα
ὕτω διοτεῦσαι λαβεῖν ἀδόρα, ὡς ἱούστα τῷ
πάλαι ἀνδρί. — Καὶ Ὀδυσσεὺς ἀκάστας, ἐπαι-
νῆ τὴν βελῆν, [infra ver. 584.] ὡς εὐτυχῶς
αὐτῷ ἐπινοθεῖσαν καὶ παραινεῖ ποιῆσαι θῶν.
— Καὶ ὡς εὔμορφως ἐντεῦθεν ἀρξάμενος,
περιενεὶ τὰ ἴφεξης πάνι πιθανά, καὶ ὡς ἐκ
ἄν ξέοι τις κρείττον πλάσασθαι. Eustath.

Ver. 575. πελέκεας.] Τὰ σιδηρὰ πτερυγη-
μένα. Schol. Pronunciabatur autem πε-
λέκεας, vel πελέκεις. Ut et πελέκεων, infra
ver. 578. pronunciabatur πελέκων. Vide
ad Il. β'. 811.

Ver. 574. 575. "Ισασχ' — διαρρίπτασκεν]
Vide ad Il. α'. 57. et β'. 221. Al. διαρρίπ-
τασκεν.

Ver. 574. δρυόχοις ὡς,] Οι μὲν κίρκης ἀ-
κύσσοι τινας μεγάλας ἐπ' ὅβελίσκων κειμένες·
ὅς καταπήγνυσθαι εἰς τὴν γῆν, ἀστ! δὶ αὐτῶν

τοξεύειν· οἱ δὲ μολιβᾶς τὰς θέσεις αὐτῶν κάτ-
αθεν, ἔπειτα τὸν κύκλον ἄνω ἐπικείμενον. "Α-
μενον δὲ ἀκύνιν δρυόχοις, ξύλα δρῦθα, ἵψ' ὡν ἡ
τρόπος ἐρείδεται τῆς πηγυσμένης νεᾶς, ηγεν-
τηρίγματα· καλλῆνται δὲ αὐταις καὶ πηγυκενί-
δες. Elymolog. Magn. in voce δρυόχοις.

Ibid. δῶδικα πάντας.] Similiter infra
ver. 578. δυοκαίδεκα πάντων. Vide supra ad
ι'. 244. et ad Il. σ'. 573. 470. Porro fue-
runt, notante Eustathio, qui hic legerint,
δρυόχοις ὡς δῶδικα, πάντας. Minus recte.

Ver. 576. ἀεδλον τῆτον ἐφήσω] In utra-
que Eustathii editione legitur τῆτον atque
ita ipse in commentario; "Εδέξ δὲ (inquit)
τῷ Ποιητῷ τὸν ἀεδλον ἐνταῦθα ἀετέρους εἰπεῖν
τὸ ἀεδλον ὄμοιός τῷ, ὁ λύχνος, τὸ λύχνον,
καὶ τοῖς τούτοις. Barnesius autem Hen-
ricum Stephanum veterumque editionum
nonnullas secutus, τῆτον edidit. Quin et
infra ver. 584. hujus libri, in omnibus, at-
que etiam apud Eustathium in commen-
tario legitur τῆτον ἀεδλον. Similiterque
supra λ. 622. 625.

————— οὐ γάρ ἔτι ἄλλον
Φράγματο τεθέ τι μοι καλεστέρεον μῆτε αἰθλον.

Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐν τῆτον ἔδελον·

585 Πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνδάδ' Ὁδυσσεὺς,
Πρὶν τέττας, τόδε τόξον ἐψέζον ἀμφαφόωντας,
Νευρήν τ' ἐντανύσαι, διοιτεῦσαι τε σιδήρας.

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

Εἴ τ' ἔδελοις μοι, ξεῖνε, παρέμενος ἐν μεγάροισι

590 Τέρπειν, ὃ μοι ὑπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυδείη.
Ἄλλ' ὃ γάρ πως ἐσὶν ἀνπνυτες ἔμμεναι αἰὲν
Ἀνθράπας· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
Ἄδανατοι θητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρεγραν.

“ Ne amplius nunc differ in ædibus hoc certamen :

585 “ Ante etenim solers veniet huc Ulysses,
“ Quam isti, hunc arcum bene-politum contrectantes,
“ Nervumque intenderint, jaculatique fuerint per ferrum.”
Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
“ Si velles mihi, hospes, assidens in ædibus
590 “ Delectare, haud mihi somnus in palpebras funderetur.
“ Sed nequaquam licet insomnes esse semper
“ Homines; in singulis enim sortem imposuerunt
“ Immortales mortalibus super almam terram.

586 πότε τέξον] F. A. L. 587 Νευρήν ἐντανύσαι] Eæd. non male. 590 οὐκ
ἐμοὶ ὑπνος] F. A. L. bene.

Ver. 579. νοσφισσαμένη] Ita ex Seberi Indice restituit Barnesius; atque ita in omnibus legitur supra ὅ. 263. Recte. Nam, uti et ipse annotat Barnesius, quod hic habent Vulgati νοσφισσαμένη secundam corripit:

Νοσφισσατ', ὃδι μοι ἔτην. ————— Odys. x. 424.

Et ver. 559. hujus libri:

Νοσφισσαμην ἐπὶ νηὸς. —————

Vide ad Il. a'. 140.

Ver. 580. καλὸν,] Vide ad Il. β'. 45.

Ver. 584. τῆτον ἔδελον] Vide supra ad ver. 576.

Ver. 586. τόδε τέξον] Al. πότε τέξον.

Ver. 590. οὐ μοὶ ὑπνος] Al. οὐκ μοι ὑπνος. Quæ et probabilior videtur lectio.

Ver. 591. ἄλλ' ὃ γάρ πως] Barnesius vocalam γὰρ hoc in loco otiosam existimat. Eustathius autem, “Ορα δὲ καὶ νῦν ὅτι ἀρεσμένος ἀπὸ τοῦ “γὰρ” συνδίσιμος, ἀπίδω-

κεν εἰς τὸ “ἄλλα” (ver. 594.) Vide supra ad κ'. 190.

Ibid. οὐ γάρ πως ισίν ἀνπνυτες ἔμμεναι αἰὲν] Ovid.

Quod caret alterna requie, durable non est.
Heroid. Epist. IV. ver. 89.

Ver. 592. ἐπὶ γάρ τοι ἐκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν Ἀθάνατοι] Μοῖραν φοῖτὴν καθ' εἰρημὸν βίση διανέμουσιν. Eustath. Πᾶς ὁ βίος ἡμῶν εἰς ἄντοις καὶ σπεδὴν δίχορται, καὶ διὰ τῆτον ἐπένονται. ἄλλα καὶ ὑπνος εὐρέθη ὃδι πόλεμος, ἄλλα καὶ τιρένην ὃδι χυμάν, ἄλλα καὶ εἰδία etc. Plutarch. de Liberis educandis.

Ver. 593. ισίν ζείδωρον ἄρεγραν.] “Ægypto to autem ac Syriæ Ciliciæque et Asiae ac Græcie peculiares Zea, Olyra, Tiphæ; — propter quam [Zeum] Homerus ζείδωρος ἄρεγρα dixit; non, ut aliqui arbitrantur, quoniam vitam donaret.” Plin. Natural. Hist. Lib. XVIII. cap. 8. Altero autem modo exponit Hesychius, notante Duporto, Gnomolog. Ho-

- 'Αλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερῷον εἰςαναβᾶτα,
 595 Δέξομαι εἰς εὔνην, ἢ μοι συνόεσσα τέτυκται,
 Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ ἣ 'Οδυσσεὺς
 "Ωιχετ' ἐποφόμενος κακοῖλιον ἐκ ὄνομασήν.
 "Εὐθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 "Ἡ χαμάδις σορέσας, ἢ τοι κατὰ δέμνια θέντων.
 600 "Ως εἰπώστη ἀνέβαιν' ὑπερῷα σιγαλόεντα,
 Οὐκ οἴη· ἄμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
 "Ἐς δὲ ὑπερῷαναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
 Κλαίεν ἐπειτ' 'Οδυσῆα, φίλον πόσιν· ὥφεα οἱ ὑπνον
 "Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις 'Αδήνη.

- " Sed sane ego, in cœnaculum ubi-conscendero,
 595 " Decumbam in lectum, qui mihi luctuosus factus est,
 " Semper lachrymis meis fœdatus, ex quo Ulysses
 " Igitur visurus malum-Ilium, non-nominandum.
 " Illic cubuero: tu vero cuba hac in domo,
 " Vel humi ubi-straveris, vel tibi famuli cubilia ubi-deposuerint."
 600 Sic locuta concedit cœnacula splendida,
 Non sola; cum ea scilicet et famulæ iverunt aliæ.
 In cœnaculum autem ubi-ascendisset cum familis mulieribus,
 Flebat deinde Ulyssem, carum maritum; donec ei somnum
 Dulcem palpebris immisit cæsia-oculis Minerva.

599 χαμαδισορέσας] R. 604 βάλεν γλ.] F. A. L. male.

meric. ad hunc locum. Vide supra ad γ'.
 5. Ver. 595. 598. Λέξομαι — λεξαίμην — λέξο] Vide ad II. G. 515.

Ver. 596. Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι] Al. Δάκρυσιν αἰὲν ἐμοῖσι.

Ver. 597. κακοῖλιον ἐκ ὄνομασήν.] Vide supra ad ver. 260. Cæterum MS. a Tho. Bentleio collatus habet ὄνομασόν. Vide supra 260.

Ver. 598. λέξο] Τὸ δὲ λέξεο παροστατικὸν πάνυ κανοῦς ἔχει· γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς λέγω, λέξω, ἢ ἀναδραμόντος εἰς ἐνεσῶτα, ἔξιν αὐτῷ παθητικὸν τὸ λέξομαι· ἢ παροστατικὸς ἐλέξομαι, τὸ τρίτον λέξετο, καὶ ἐξ αὐτῷ παροστα-

τικὸν τὸ λέξεο. Eustath. Vide ad II. ζ. 109. Al. λέξαι, et λέξαιο.

Ver. 599. χαμάδις] Apud Eustathium, χαμάδι.

Ibid. κατὰ δέμνια θέντων.] Apud Eustathium scribitur καταδέμνια. Minus recte: Nam κατὰ δέμνια θέντων, ut recte notavit Barnesius, est δέμνια καταθέντων. Porro vocem θέντων (quæ apud Poëtam hoc tantum in loco occurrit) Scholiastes expōnit ἀποδειρίνων, δηλοντι τῶν θεραπαιῶν. Eustathius autem, θέντωσαν αἱ δελιδες. Clark. Posterius melius. Atticis frequens hæc forma. Ern.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Τ'.

Τωδεσις τῆς 'Ραψῳδίας Τ'.

ΒΟΓΛΗΘΕΙΣ ἀνελεῖν Ὁδυσσεὺς τὰς μιγματένας τοῖς μητῆρσι θεραπαινίδας,
καὶ μεταγνῶς, διὰ τῶν ἐξης πρὸς Εὔμειον καὶ Φιλοίτιον διαλέγεται· ἐν ᾧ καὶ
τῶν μητήρων γίνεται ὄμιλός.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Υ.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ πρὸ τῆς μνησηροφονίας.

Ἄλλως.

Υ', Βρευταῖς Ζεὺς θάρσουν' Ὀδυσσέα καὶ σχέδιον' Αχαιές.

ΑΥΤΑΡ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Καμψὲν ἀδέψητον βοένη σόρεσ', αὐτὰρ ὑπερθε
Κώεα πόλλ' οἴων, τὰς ἵρεύεσκον Αχαιοῖ·

AT in vestibulo cubabat nobilis Ulysses:
Subter quidem crudam bubulam-pellem stravit; at superne
Pelles multas ovium, quas sacrificabant Achivi;

2 ὑπερθεν] R. male.

Ver. 1. εὐνάζετο] Εαυτῷ εὐνὴν παρεσκεύαζεν. Schol.

Ver. 2. Καμψὲν ἀδέψητον] Καμψὲν, uti recte notavit Barnesius, est κατὰ μὲν' eodem modo ac καθδὲ est κατὰ δὲ καμψόν, κατὰ μέσον Iliad. l'. 172. etc. Vide et ad Il. π'. 106.

Ver. 3. ἵρεύεσκον] Al. ἵρεύεσκον. Quod (ut opinor) eodem modo pronunciandum. Vide supra ad γ'. 94. et φ'. 181.

Ver. 5. μνησῆροι κακὰ φεούεων] Hinc inscriptus hic Liber. Τὰ πρὸ τῆς μνησηροφονίας' notante Eustathio.

Ver. 7. ἴμισγίσκοντο] Vide ad Il. α'. 57. et β'. 221.

Ibid. τάργος περ,] Al. πάργος γι.

Ver. 8. γίλωτα καὶ] Exemplaria nonnulla, teste Eustathio, legunt γίλω τι καί. MS. a Tho. Bentleio collatus, γίλων τι καί. Ut supra σ'. 349.

— γίλω δ' ἵτάροισι ἔτενε.

Ver. 10. Πολλὰ δὲ μιεμήργεις κατὰ φέρεται] Virgil.

Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc;

In partesque rapit varias, perque omnia versat.

Æn. IV. 285.

Ibid. μιεμήργεις] Al. μιεμήργει.

Ver. 14. ἀμαλῆσις περὶ σκυλάκεσσι βιβῶ-

- Εὔρυνόμη δ' ἄρε' ἐπὶ χλαιῖναν βάλε ποιηθέντι.
- 5 "Ενδ' Ὁδυσεὺς μνησῆσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Κεῖτ' ἐγρηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναικες
"Ηίσαν, αἱ μνησῆσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
'Αλλήλῃσι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχοσαι.
Τὰ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ σῆθεσσι φίλοισι·
- 10 Πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
'Ηὲ μεταίξας δάνατον τεύξειν ἐκάση,
"Η ἔτ' ἐῷ μνησῆσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
"Τσατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἐνδον ὑλάκτει.
'Ως δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
15 "Ανδρέ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι·
"Ως ἡα τὰς ἐνδον ὑλάκτει ἀγαιομένης κακὰ ἔργα.
Στῆθος δὲ πλήξας, κραδίην ἤνιπαπε μύθῳ·

Eurynome vero deinde lēnam injectit ad-somnum-composito.

- 5 Hic Ulysses procis mala meditans in animo,
Jacebat vigilans: mulieres vero ex domo
Iverunt, quae cum-procis miscebantur antea scilicet,
Sibi-invicem risum et lætitiam præbentes.
Hujus autem commovebatur animus in pectoribus caris:
10 Multum vero deliberabat in mente et in animo,
An adortus mortem pararet unicuique,
An adhuc sineret cum procis superbis misceri
Extremo et ultimo: cor autem ei intus latrabat.
Sicut vero canis tenellos circum catulos iens,
15 Viro ignoto latrat, ardetque pugnare:
Sic utique hujus intus latrabat cor ægre-ferentis mala opera.
Pectore autem percusso, cor increpuit sermone;

7 ἰμιγίσκων.] F. A. L. 10 μερμήριξε] F. A. L. 12 'Ηέ τ' ιῶ] F. A. male.

16 "Ως ἄρα τῷ ιῶ.] A. R. L. vid. not.

σα,] Τὸν περὶ τῶν τέκνων φόβον ὡς δεύτερον προσλαβέσσα θυμόν. Plutarch. de Amore Proli.

Ver. 15. ὑλάει, μέμονέν τι] Vide ad Il. a'. 37. et v. 736.

Ver. 16. "Ως ἡα τῷ ιῶν ὑλάκτει] Statius:

stat pectore demens

Luctus, et admoto latrant præcordia tactu.

Sylvarum, lib. II. i. 12.

Porro MS. a Tho. Bentleio collatus hic legit "Ως ἄρα τῷ atque ita habet Eusta-

thii Editio Basileensis. Quæ si vera sit lectio, pronuncianendum erit "Ως ἄρα τῷ ιῶν ὑλάκτει etc. Clark. Aeschylus Pers. 997. Βοῶ βοῶ μιλίων ινδόθεν ήτορ. Ubi Scholia notant h. l. imitatum esse Aeschylum, sed habet ιντός pro ινδόν. De tropo hoc vid. quos memorat Abresch. V. C. Animadv. ad Aeschyl. p. 240. Ern.

Ibid. ἀγαιομένης] "Αγαν θαυμάζετος, ή χαλινάννορος. Schol. Eustathius et ἀπαίσημης scribi testatur; quo modo et legitur apud Etymolog. Magn. notante Barnesio.

Ver. 17. κραδίην ἤνιπαπε μύθῳ Τίτλῳ

Τέτλαδι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο πότ' ἔτλης,
"Ηματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἀσχετος ἥσθιε Κύκλωψ
20 Ιφθίμες ἑτάρες· σὺ δὲ ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
Ἐξάγαγ' ἐξ ἀντρού, διόμενον θανέεσθαι.
"Ως ἔφατ', ἐν σήμεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
Τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληΐα

- "Tolera jam, cor; et pejus aliud aliquando tolerasti
"Die illo, quando tibi robore invictus comedebat Cyclops
20 "Fortes socios; tu vero sustinebas, donec te solertia
"Eduxit ex antro, cum-putares te moritum."
Sic dixit, in pectoribus increpans carum cor:
Ei autem penitus in retinaculo cor manebat tolerans

18 Τέτλαδι κρ.] F. an τέτλα δὴ. 19 ὅτε μοι μένος] II.

δὴ, κραδίη·] Καὶ ἵν ἄλλοι δὲ ποιεῖ [Ομηρος] τὸν λογισμὸν τῷ θυμῷ παραπλέτα, καὶ ὡςτερ
μέρχοντα τῷ ὑποτιταγμένῳ κατέλιπον, "Τέ-
"τλαδι δὴ, κραδίη etc." Καὶ πολλάκις μὲν
τῷ λογισμῷ πιέσται τὸ θυμόμενον, ως τὸ
τοις, (ver. 22, 23.) "Ως ἔφατ"—Τῷ δὲ αὐτῷ
"ἐν πείσῃ etc." Dionys. Halicarn. περὶ τῆς
Ομήρου ποιήσεως, §. 15. Porro laudat hunc
locum Plato, de Repub. Lib. III. 'Αλλ'
εἴπει τοῖς καρτερίσας πρὸς ἀναντα καὶ λέγον-
ται καὶ πραθόνται ὑπὸ ἐλλογίμων ἀνδρῶν,
Θεοτοκοὶ τε καὶ ἀνθράκειον. Οἶν καὶ τὸ "Στῆ-
"θος δὲ πλήξεις, κραδίνην ἕντεπτε etc." Vide
et eundem in Phædone, ubi hunc locum
adducit: item Ἑλιαν. de Animal. Lib.
V. cap. 54. sub fine.

Ver. 18. καὶ κύντερον ἄλλο πότ' ἔτλης,]
Horat.

Fortem hoc animum tolerare jubebo:
Et quondam majora tuli. —————

Serm. II. v. 20.

Perfer et obdura; multo graviora tulisti.

Ovid. Trist. V. xi. 7.

Vide supra ad ε'. 222. Clark. Cicero Att. IX. 15. Τέτλα, κύντερον ne illud quidem nostrum proprium (sc. κύντερον ἦ) erat enim spes propinquai redditus etc. Ern.

Ver. 19. ὅτε τοι μένος ἀσχετος ἥσθιε Κύκλωψ ιφθίμες ἑτάρες·] Οἴζτισον μὲν αὐτὸς φέλασσας ἐφ [supra μ'. 258.] τὸ κατὰ τὸν ἕπερν, [forte ἑταίρος,] ὅτε αὐτὸς ἡ Σκύλλα ἔργαζε τὸ δὲ κατὰ Λαισευγόνες, ἡ μόνον οἰκτισον, ἀλλὰ καὶ χείροις. Ἐπελέξατο δὲ ἵνταῦθα ὁ Ποιητὴς τὸ κατὰ τὸν Κύκλωψα, διότι Σκύλλα μὲν καὶ Λαισευγόνες ἀπρακτος ἦσαν ἄνια, κατὰ δὲ τὸν Κύκλωψος ἔπραξεν

ἄμυναν Ὀδυσσεὺς, τλέμων φανὸς ἵνα εὔρει κατούν. Eustath.

Ibid. ὅτε τοι] Apud Eustathium, et in contextu et in commentario, ὅτε μοι. Atque ita legit MS. a Tho. Bentleio collatus. Clark. Si hæc lectio vera esset, post v. 20. etiam debegret esse ὄφρα με μῆτις. Ern.

Ver. 21. διόμενον θανέσθαι] Scribi potuit διομένην sed et διόμενον ferri potest. Quippe cum cor suum alloqui dicitur Ulysses, Scipsum alloqui intelligitur. Uti notavit Barnesius.

Ver. 22. καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·] Schol. Κατασίλλων, τὴν ἀπότασιν ποιέμενος εἰς τὴν Ψυχὴν, ὡς τε αὐτῆς ἀψοθεῖ τὰ λεγόμενα. Clark. Καθαπτόμενος hic vertam potius demulcens. Iliad. a'. 582. ἀλλά συ τόνγ' εἰπεσσοι καθάπτοσσαι μαλακεῖσθαι. Ern.

Ver. 23. Τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληΐα]

Ούτα τὸ σόμα μεσὸν ἦν αὐτῷ πανταχόθεν ἐγκρατείας· καὶ πάντα ἔχων ὁ λόγος εὐπειθῇ καὶ ὑποχείρων, προσέταπε τοῖς δύμασι μὴ δακρύειν, τῷ γλώττῃ μὴ φθίγγεσθαι, τῷ καρδίᾳ μὴ τρέμειν μηδ ὑλακτεῖν. Τῷ δὲ αὐτῷ ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληΐα· μέχοι τῶν ἀλέγων κινητάτων δικόντων τῷ λογισμῷ, καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ αἷμα πετοιμένα κατέκοιν ιαυτῷ καὶ χειρόπετες. Plutarch. de Garrulitate. Ubi in transcurso notandum, pro τῷ δὲ μάλ', legisse hic Plutarchum, Τῷ δὲ αὐτῷ. Quo modo legitur et apud Dionys. Halicarn. loco ad ver. 17. supra citato. Porro hinc apud eundem Plutarchum; Ἐχοντι κατὰ κάρων ἐν τῷ Ομηροῦ πείσῃ μένοντα τὸν θυμόν. De Ira cohibenda, haud longe ab initio. Et

Νωλεμέως ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.

- 25 Ως δ' ὅτε γαστέρ' ἀνήρ, πολέος πυρὸς αἰδομένοιο,
 Ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἴματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
 Αἴόλει, μάλα δ' ὡκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι.
 "Ως ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσετο, μερμηρίζων,
 "Οππως δὴ μνησῆροι ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆσει,

Continenter : at ipse volvebatur huc et illuc.

- 25 Sicut autem quando ventrem vir, multo igne ardente,
 Plenum pinguedineque et sanguine, huc et illuc
 Varie-versat; valde vero cito cupit assatum esse;
 Sic utique ille huc et illuc volvebatur, deliberans,
 Quomodo demum procis impudentibus manus inferret,

apud Synesium de Calvit. (citante Galake-ro ad Antonin. Lib. III. §. 6.) "τέργον
 "ἐν πείσῃ, φασὶ, τὴν καρδίαν." Clark. In
 Plutarchi loco κατὰ χάραν esse glossam,
 monet Kusterus ad Aristoph. Plut. 367.
 Ern.

Ibid. ἐν πείσῃ] 'Αντὶ τῆς κατὰ χάραν
 ἐκ τοῦ ἦν ἐν κινήσει, ἀλλ' ἐν δύσμοις ἔμενεν
 ἢ ἐν οἷς ἐπέπεισο καὶ ἐγνώκει, εἰναὶ ἐκ τούτου
 αὐτῷ. Schol. a Barnesio ex MS. emendata.
 Eustathius vocem πείση interpretatur πει-
 σθοῖ. Quam explicationem rejiciens vir
 eruditus Tho. Gatakerus, ipse exponit
 σχινίον ἀγνωστῶν, funis anchoralis. "Ta-
 "lem nempe" (inquit) "vult animi sta-
 "tum, qualem describit apud Plut. de
 "virt. moral. nescio quis verbis hisce;

" un homme affamé qui se tourmente
 " et qui s'agit pour faire cuire sur un
 " grand feu le ventre d'un animal, dont
 " il brûle de se rassasier." Poëta au-
 tem, ut opinor, hac similitudine nihil
 aliud quam crebras corporis voluntatio-
 nes depingere voluit. Porro fuerunt
 qui hanc Similitudinem vilem Poëtaque
 omnino indignam arguerint: Eustathius
 autem in commentario ad Iliad. x. 5.
 "Ἐν δὲ Ὁδυσσείᾳ (inquit) θαυμάζεται ἄλλως
 [ό Ποιητής] ὅτι τὸν πτωχικὸν Ὅδυσσεα κα-
 τασμικρύνει τῇ οὐκίνι, ἀνδρὶ ἀπεικόνασις ὀπ-
 τῶντι γαστέρα κνίσσην γέμεσσαν ὅλως γὰρ ὁ
 Ποιητής ἄρσος εἰκονίζειν, καὶ προσφυνῶν τοῖς
 κινοῖς τὰ τε μηραλεῖα ἐπιτίθεναι, τάς τε
 σμικρότατας. Vide supra ad π'. 1. Clark.
 Verum vidit Clarkius. Hæc similitudo
 autem etsi tenuior est, tamen ἀχείρεια
 habet, et optime exprimit jactationes cre-
 bras Ulyssis: quod et de aliis similitudi-
 nibus Homericis tenendum. Ern.

—
 "Ναῦς, ἣτις ἐκ μὲν τῆς ἀνέστηται [Al. ἀνέγεν-
 "ται] βέβοιος,
 "Πνεῦ δὲ ἔστε, ἵμνη δὲ ἐνεχετεῖ τὰ πύρωματα."

Annotat. in Antoninum, Lib. III. §. 6.
 Vide supra ad ver. 17. et 23. Apud Homerum vox alibi non occurrit. Clark.
 Πύρωματα illustrat Pierson. Veris. p. 114.
 Ern.

Ibid. πτεληνία] Al. πτεληκῆα.

Ver. 24. ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσετο ἔνθα καὶ
 ἔνθα.] Αὐτὸς b. 1. est corpus: opponitur
 enim animo. Vid. ad II. a'. 4. Ern.

Ver. 25. Ως δ' ὅτε γαστέρ' ἀνήρ, etc.]
 Spondanus hac comparatione cogitationum
 in Ulysse volubilitatem exprimi arbitratur.
 Dna Dacier aliam accipiendo rationem
 afferit: " Ce Poëte (inquit) compare
 " Ulysse, qui se tourne çà et là dans son
 " lit, brûlant d'impatience de se saouler
 " du sang des Amants de Penelope, à

Ver. 26. Εμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵμα-
 τος,] Apud Porphyrium, Quæst. Homeric.
 3. legitur Εμπλείων. Ut supra σ'. 45.

— κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλησσοντες.
 Clark. Εμπλείων verum est. Vid. σ'. 118.
 Deberet esse ἐμπλήσιας. Ern.

Ver. 27. Αἴόλει,] Δηλοῖ — τὸ εἰλεῖν, καὶ
 συνεχῶς σφέψιν. Porphyr. Quæst. Home-
 ric. 5. Ubi pro Αἴόλλῃ legitur Αἴόλλῃ
 ut et in MS. a Tho. Bentleio collato.

Ver. 28. ἄρ'] Ut dictum est: supra
 ver. 24.

Ibid. μερμηρίζων,] Vide supra ad ver.
 10.

Ver. 29. ἰφῆσι,] Al. ἰφῆση.

- 30 Μῆνος ἐών πολέσιν· σχεδόθεν δέ οἱ ἥλιος εν Ἀθήνῃ,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἡγκτο γυναικί·
Στὴ δ' ἄρε τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῆδον ἔειπε·
Τίπτ' αὖτ' ἐγρήσσεις, πάντων πέρι πάρμαρε φωτῶν;
Οἶκος μέν τοι οὖδ' ἐστι, γυνὴ δέ τοι ηδ' ἐνὶ οἴκῳ,
35 Καὶ πάις, οὗτον πέρι τις ἔειλδεται ἔρμεναι τία.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·
Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἄλλα τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
“Οππας δὴ μνησῆρον ἀναιδέσι χειρας ἐφῆσα
40 Μῆνος ἐών οἱ δ' αἰεν ἀολέες ἐνδον ἔστοι.
Πρὸς δ' ἐτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,

- 50 Solus cum-esset, multis: prope vero ipsum venit Minerva,
Cælitus delapsa; corpore autem assimilata erat mulieri:
Stetit vero deinde super caput, et ipsum sermone allocuta est;
“Cur demum vigilas, omnes supra infelix viros?
“Domus quidem tibi hæc est, uxor autem tibi hæc in domo,
55 “Et filius, qualem aliquis cuperet esse filium.”
Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
“Certe jam hæc omnia, dea, composite dixisti:
“Sed non nihil mihi hoc animus in mente cogitat,
“Quomodo demum procis impudentibus manus inferam,
40 “Solus cum-sim; hi autem semper frequentes intus sunt.
“Insuper autem et hoc majus in mente cogito;

53 ἐγρήσεις] F. A. L. 34 οὖδ' ἐνὶ οἴκῳ] Eæd. 41 Πρὸς δέ τι] F. A. L. 42 σέθιν τὸν ἀίκνητι] Eæd. quod non absurdum. Nam si sciebat, Jove et

Ver. 50. Μῆνος ἐών πολέσιν σχεδόθεν] Scribendum πόλεσι. Ern.

Ibid. σχεδόθεν δὲ οἱ ἥλιοι Αθήναι.] Vide supra ad τ. 166. et ad Il. a'. 194.

Ver. 51. 52. Οὐρανόθεν καταβᾶσα.—Στὴ δ' ἄρε τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς;] Virgil.

Devolat, et supra caput astitit. —

An. IV. 702.

Ver. 54. μέν τοι] Al. μὲν σός.

Ver. 57. ἔιστες.] Al. ἔιστας. Ut alibi sexpe.

Ver. 41. Πρὸς δέ τι] Al. Πρὸς δέ τι. Clark. Hoc prætulerim propter consensum edd. veterum, et v. 38. Ern.

Ver. 42. Εἴπεις γὰρ κτείναιμι,] Vertam: Enimvero, si maxime interficerim. Ern. Ibid. Διός τε σέθιν τὸν ἀίκνητι,] Spondanus

apud Didymum legi annotat, Διός τε σέθιν τὸν ἀίκνητι quam et potiorem lectio- nem existimat vir eruditus: “Hoc enim” inquit “verebatur Ulysses, ne hoc negotium Jupiter et Minerva [non] probarent, quod fortasse eos cæde Homini “num minime delectari intelligeret.” Et paulo superius; “Incipit ea de re cogitare, ne quid inconsultis et invitatis “Diis facere videatur.” Sed hoc cum reliqua sententia minus congruit. Vide et infra ψ. 117. 122. ubi de eadem re deliberandum Ulysses monet. Clark. Vid. Var. Lect. Nihil huc pertinens est l. c. Ern.

Ver. 43. τὸ σὲ φούξιοθαί ἄνωγα.] Vul- gati habent τὸ δὲ φράξιοθαί ἄνωγα. Bar-

Εἴτερ γὰρ κτείναιμι, Διός τε σέφεν τε ἔκητι,
Πῆ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

45 Σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερείου πείδεθ ἐταίρῳ,
“Οσπερ. Θνητός τ' εἰς, καὶ ὡς τόσα μῆδεα οἶδεν.
Αὐτῷ ἐγὼ θέος είμι, διαμπερὲς ἢ σε φυλάσσω
Ἐν πάντεσσι πόνοις ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·

Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνδρώπων

50 Νῷ περισσαῖεν, κτείναι μεμαῶτες ἄργη,
Καὶ κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἕφια μῆλα.
‘Αλλ’ ἐλέτω σε καὶ ὑπνος ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
Πάννυχον ἐγρήσσοντα· κακῶν δ’ ὑπὸ δύσεις ἥδη.

“ Siquidem enim interficerem, Jovisque tuique voluntate,

“ Quo subterfugerem? hoc te considerare jubeo.”

Hunc autem rursus allocuta est dea cæsia-oculis Minerva;

45 “ Miser, et quidem aliquis etiam pejori credit socio,

“ Qui scilicet mortalisque est, et non tot consilia novit:

“ At ego dea sum, perpetuo quæ te custodio

“ In omnibus laboribus; dicam autem tibi aperte:

“ Siquidem quinquaginta agmina articulate-loquentium hominum

50 “ Nos circumstarent, interficere cupientia ferro,

“ Etenim horum abigeres boves et pingues oves.

“ Sed capiat te et somnus: molestum est etiam excubare

“ Tota-nocte vigilantem; e malis vero emerges jam nunc.”

Minerva volentibus cædem futuram, nec de fuga timendum erat. 43

τὰ σὲ φέ] R. τὸ δὲ] F. A. L. 46 οἶδε] A. R. non bene. 48 πόνοισιν ἵξειν] F. A. L.

nesius autem edidit τὸ σὲ: quæ et potior videtur lectio. Nam quod “τὸ ἄνωγα” (uti hic commentus est vir eruditus) “non solum κτείνω, verum et κτείνω signifi-“ cet;” id quod apud Poëtam, ut opinor, nusquam fit: sed quod alibi apud Poë- tam occurrit phrasis similis:

οἱ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.

Odyss. a'. 269. n'. 312.

τὰδε σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.

ζ'. 279.

τῷ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.

ψ'. 122.

MS. autem a Tho. Bentleio collatus, et Eustathii editio Basileensis τὰ σὲ φράζε-θαι ἄνωγα legunt.

Ver. 46. Θνητός τ' ἵστι] Apud Eustathium in commentario, itemque in MS. a Tho. Bentleio collato legitur Θνητός ἵστι, omissa vocula τι. Quod et ferri posset. Vide ad Il. a'. 51. Clark. Immo ferri h. l. non potest, quia ultima in Θνητός non est in cæsura. Ern.

Ver. 47. διαμπιέρες ἢ σε φυλάσσω Ἐν πάν- τεσσι πόνοις] Ita supra v'. 300.

Παλλάδ' Ἀθηναῖην κάλεν Δίδες, ἵτε τοι αἰτεῖς
Ἐν πάντεσσι πόνοις παρέσταμεν ἥδε φυλάσσω.

Et Iliad. a'. 278.

— Αἰγάλεως Δίδες τίκος, ἵτε μαίνεις
Ἐν πάντεσσι πόνοις παρέστασαι —.

Ver. 48. πόνοις ἵξειν] Al. πόνοισιν ἵξειν.
Ut pronuncietur videlicet ἵξει.

- "Ως φάτο· καὶ ἡρός ὑπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν·
- 55 Αὐτὴ δὲ ἀψέεσ "Ολυμπὸν ἀφίκετο δῖα θεάων,
 Εὗτε τὸν ὑπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
 Λυσιμελῆς ἄλοχος δὲ ἄρετος ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖαι·
 Κλαῖε δὲ ἄρετος ἐν λέντροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίσσα πορέσσατο ὃν κατὰ θυμὸν,
- 60 Ἀρτέμιδι πρώτισον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν·
 "Ἀρτέμι, πότνια θεὰ, θύγατερ Δίος, αἴδε μοι ἥδη
 'Ιὸν ἐνὶ σῆθεσσι βαλῶσ' ἐκ θυμὸν ἔλοιο
 Αὐτίκα νῦν ἢ ἐπειτά μοι ἀναρπάξασα θύελλα

Sic dixit; et ei somnum palpebris infudit:

- 55 Ipsa autem retro in Olympum abiit nobilissima dearum,
 Quando hunc somnus capiebat solvens curas animi,
 Membrorum-relaxator: uxor vero experrecta est honesta sciens;
 Flebatque proinde in lectis sedens mollibus.
 At postquam flens satiasset-se suo in animo,
- 60 Diana primum supplicavit praestantissima mulierum;
 " Diana, veneranda dea, filia Jovis, utinam mihi jam
 " Sagitta pectoribus immissa animum eximeres
 " Statim nunc; vel postea me raptam procella

60 δῖα θεάων] Ead. male.

- Ver. 49. λόχοι] Τῶν τολεμίων συσ্কέματα. Schol.
- Ver. 50. ἀσητοῖς] "Ἄστος νῦν ὁ σιδηρος. Schol.
- Ver. 52. ἀνίν] Vide ad Il. ὁ. 24. Clark.
- Ibid. v. 393. dixerat: ἀνίν καὶ πολὺς ὑπνος. Ern.
- Ver. 53. κακῶν δὲ ὑποδύσαις ἥδη.] Κάκωσιν ὑπεισιλεῦσ. Schol. Ubi Barnesius Sensus omnino postulare existimat, ut legatur Κακώσιος ὑπεξέλθης. "Jam nunc enim" inquit "finem malorum illi adesse spondet Minerva." Eadem interpretationem in versione sequuntur Editiones plurimae. Atque hoc seuus occurrit vox ὑποδύσσειτο supra ζ. 127.

Ως ἀπάντη, θάμνων ὑπειδύσσετο. —

Eustathius autem alteram interpretationem secutus videtur. Clark. Vide ad ζ. 127.

Ibid. ὑποδύσαις] Al. ὑποδύσσαις et ἀποδύσαις. Vide ad Il. ο'. 109.

Ver. 54. καὶ ἡρός] Versus etiam sine ἡρᾳ constabat. Unde non temere et exemplidi versus causa ponit hanc particu-

lam patet: Atque ita ea somnum etc. Ern.

Ver. 55. Αὐτὴ δὲ ἀψέ] Al. Αὐτὴ δὲ αὐτή. Ver. 61. αἴδε μοι ἥδη 'Ιὸν ἐνὶ σῆθεσσι] Vide supra ad ο'. 409.

Ver. 63. ἐπιτά μοι ἀναρπάξασα θύελλα οἴχοστο προφίεσσα etc.] Similiter Helena, Iliad. ζ. 345. 346.

"Ως μοι ὅρε" —
 Οἴχοσται προφίεσσα κακὴ ἀνέριστο θύελλα
 Εἰς ὅρε, η̄ οὐ κύμα πολυφρίσεος θαλάσσης,
 "Ειδα με κύμ' ἀπόρεσον." —

Ver. 64. ἡσιόεντα κίλευθα,] Τὸν αἴρα, η̄ τὸν ἀδην. Schol.

Ver. 65. Εν προχοῖς δὲ βάλοι ἀψοφρόν "Οκτανοῖο.] Quoniam Ulysses inferos visurus extremum Oceanī adiisse dicitur supra λ'. 15. ideo hic per προχοῖς "Οκτανοῖο, "locum ubi antiquitas inferos collocavit" intelligit Spondanus. Rationibus, ut opinor, haud satie idoneis. Scholiastes expōnit simpliciter, Τοῖς φύμασιν.

Ibid. ἀψοφρόν "Οκτανοῖο.] Ταῦ κύκλῳ περιοδεῦτος τὴν γῆν, καὶ ἀψ τάλιν ἵππη τὰ αὐ-

- Οἴχοιτο προφέρεσσα κατ' ἡρόεντα κέλευθα,
 65 'Εν προχοής δὲ Βάλοι ἀψόρρος Ὄκεανοῖο.
 'Ως δ' ὅτε Πανδαρέως κέρας ἀνέλοντο θύελλαι·
 Τῆσι τοκῆς μὲν φθίσαν θεοῖ· αἱ δὲ λίποντο
 'Ορφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ· 'Αφροδίτη
 Τυρῶ, καὶ μέλιτι γλυκερῶ, καὶ ἥδεῖ οἶνῳ.
 70 "Ηρη δ' αὐτῆσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
 Εἶδος καὶ πινυτὴν, μῆκος δ' ἔπος· "Αρτεμις ἀγνή,
 "Ἐργα δ' 'Αθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐγγάζεσθαι.
 Εὗτ' 'Αφροδίτη δῖα προσέστιχε μακρὸν "Ολυμπον,

- " Iverit portans per aëreas vias,
 65 " Fluentisque injiciat refluxi Oceani.
 " Sicut autem quando Pandari filias sustulerunt procellæ;
 " Quibus parentes quidem perdiderunt dii; ipsæ autem relictae sunt
 " Orbæ in ædibus; curavit vero diva Venus
 " Caseo, et melle dulci, et suavi vino:
 70 " Juno autem ipsis pre omnibus dedit mulieribus
 " Speciem et prudentiam; proceritatem vero præbuit Diana casta,
 " Opera autem Minerva docuit inclyta operari.
 " Quando Venus diva adiit magnum Olympum,

66 [Ως ὅτε] F. A. L.

τὰ ἀφικνεμένα. Schol. Τινὶς δὲ ἀψόρροον φασὶ τὸν ταχὺ ῥέοντα, ὡς οἷον σινθόρροον. Eustathius.

Ver. 66. 'Ως δ' ὅτε Πανδαρέως κέρας] Πανδάρεως ὁ Μίρεστος καὶ νῦμφης Ορείας παῖς, Μιλήσιος τὸ γένος, γῆμας Ἀρμαθῆν τὸν Ἀμφιδάμαντος, ἵσκει παῖδας τρεῖς, Ἀηδόνα, καὶ Κλιοθέραν, καὶ Μερόπην ἃς τρέφεσσιν Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἡρα. Πανδαρέως δὲ παραγγενόμενος εἰς Κούτην, κλέπτει τὸν τῷ Διὸς κύνα — ὁ δὲ Ζεὺς αὐτὸν — κτείνει σὺν τῇ γυναικὶ ταῖς δὲ θυγατράσιν αὐτῷ τὰς Ἀρτεμίας ἐφορμᾶ· αἱ δὲ ἀνέλόμεναι Ἐρινύοις αὐτὰς διδίσσουν δυλεύειν· & μη ἀλλὰ καὶ νόσοις αὐταῖς ἐμβάλλει Ζεύς· καλεῖται δὲ αὐτὸν κύνων. Schol. Vide et Pausaniam, Lib. X. cap. 50. ubi hanc historiam ex Homero refert: item supra ad τ'. 518.

Ibid. Πανδαρέων] Barnesius edidit Πανδάρεων.

Ver. 69. Τυρῶ, καὶ μέλιτι γλυκερῶ, καὶ ἥδεῖ οἶνῳ] Τερψῆς ἐστιν — εἰδούσεις. Eustath.

Οὐδὲ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῦ γάλακτος, οὐ κερασῶν μελιτῶν, τὸ καὶ μάκαρες ποιήσων. Batrachomymach. ver. 38.

'Ρῦ δὲ γάλακτι πίδον,
 'Ρῦ δὲ οἶνῳ, βεβ μελισσῶν
 Νίκταρι.

Euripid. Bacch. ver. 142.

— τυρέσσα μέγαν λευκοῦ γάλακτος.
 Theocrit. Idyll. I. 58.

Ubi Casaubonus (notante Barnesio) vocem τυρέσσα non "Caseum," sed "Placentam," vertendam contendit.

Ver. 70. αὐτῆσιν περι] Eustathius: αὐτῆσι περι, quod verum est. Ern.

Ver. 71. μῆκος δὲ ἔπος· "Αρτεμις ἀγνή,] Κυνοτέρφος γὰρ ἡ θεός, δύσις τῷ ἀξιλφῷ Ἀπόλλωνι. Schol. a Barnesio ex MS. emendata. Καὶ γὰρ τὸ ὄλον, τὸν τι σωτηρίαν καὶ τὸν ὄλεθρον τῶν μὲν ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, τῷ δὲ γυναικῶν τῇ Ἀρτεμίδι, τετίσι τῷ ἄλιν καὶ τῇ σελήνῃ, ἀνατίθησι, τοξότας μὲν αὐτὰς ποιῶν διὰ τὴν τῶν ἀκτίνων βαλλίν — Διὰ ταῦτα γένει φτον τὸν μὲν Τηλέμαχον τηλικτὸν εἶναι "Ἀπόλλωνός γε ἔκπτι" τὰς δὲ Πανδαρέως κέρας ὑπὸ Ἀρτεμίδος πῦσσούς. Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὄμηρος ποιήσων, §. 23. Vide supra ad τ'. 86.

- Κάρησ' αιτήσθεσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
 75 Εἰς Δία τερπικέραυνον (ό γάρ τ' εῦ οἴδεν ἄπαντα,
 Μοῖράν τ' ἀμμορίνην τε καταδηνητῶν ἀνδρώπων)
 Τόφει δὲ τὰς πέρας "Αρπυιαι ἀνηρείψαντο,
 Καὶ ρ̄ ἔδοσαν συγερῆσιν Ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν."
 "Ως ἔμ' ἀϊσώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 80 Ήέ μ' ἔϋπλόκαμος Βάλοι "Αρτεμις, ὅφει Ὀδυσσῆα
 "Οσσομένη, καὶ γαῖαν ὑπὸ συγερὴν ἀφικοίμην,
 Μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἔϋφραίνοιμι νόημα.
 'Αλλὰ το μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὅππότε κέν τις

- " Puellis petitura perfectionem floridarum nuptiarum,
 75 " Ad Jovem gaudentem fulmine; (ille etenim bene novit omnia,
 " Fortunamque infortuniumque mortalium hominum :)
 " Interea utique puellas Harpyæ abripuerunt,
 " Et dederunt odiosis Erinnibus ut-servirent :
 " Sic me deleant Olympias domos habentes,
 80 " Vel me comas-pulchra percutiat Diana; ut Ulyssem
 " Ob-oculos-habens, etiam terram odiosam subeam,
 " Neque omnino pejoris viri lætificem mentem.
 " Sed hoc quidem et tolerabile habet malum, quando aliquis

74 γλυκεροῖο γάμοιο] F. A. L.

Ver. 72. δίδας] Postulat Temporum ratio, ut hæc vox sit, non ex Præterito δίδαξ, sed ex Aoristo δίδασ. Coniunctum enim est cum præcedentibus, κόμισσι, δᾶκοι. ἵππος. Recteque proinde exponit Eustathius δίδαξ, non δίδιδαχι. Vide supra ad S'. 448. et ad Il. a'. 37.

Ver. 74. θαλεροῖο] Al. γλυκεροῖο.

Ver. 75. ὁ γάρ τ' εῦ οἴδεν ἄπαντα, Μοῖράν τ' ἀμμορίνην τε] Al. Μοῖραν καμμορίνην τε.

Οὐ τινά φυιά θέντα ἀπέρ ὅλβιον,

Οὐ βαζότομος ἀνδρεα γενισθαί.

Euripid. Heraclid. ver. 608.

Ver. 80. Ήέ μ' ἔϋπλόκαμος] Al. "Η ἔμ'
 ἔϋπλόκαμος.

Ibid. ὅφει Ὀδυσσῆα Οσσομένη, καὶ γαῖαν
 ὑπὸ Τετίγιν ήτα θάσουι ἔχοια μῆμην τῷ
 ἀρίστῃ ἀνδρὸς ιγγεγραμμένην μοι ἀνεξάλευτον εἰς ψυχήν. Eustath. Ita supra Odyss.
 a'. 115.

"Οσσόμενος πατίς ισθὼν ἐν φεστίν.

Vide Porphyr. Quæst. Homeric. 16. Bar.

nesius, versiones vulgatas secutus, vocem
 'Οσσομένη minus recte reddit "Visura."

Ver. 82. Μηδί τι] Al. Μηδίτι.

Ver. 83. ἵχι] Al. ἵχι.

Ver. 85. ὁ γάρ τ' ἵππλοισι ἀτάντων
 'Εστλῶν ήδη κακῶν,] Vide infra ad ψ. 342.
 Seneca:

— tuque, o domitor

Somne laborum, [Al. malorum,] requies animi.

Herc. Furens, ver. 1065.

— requies, medicinaque publica cura,
 Somnus.— Ovid. Pont. I. ii. 43.

Hinc et apud Virgilium:

— Lethæo — somno.

Georgic. I. 78.

Porro Barnesius hic ex Editionum veterum nonnullis pro ἀτάντων edidit ἄταντας. Quam lectionem Sensum postulare existimat: "Sensus," inquit, "Somnus "omnes alios Oblivisci facit bonorum atque malorum; me non item." Sed constructionem minus recte cepisse videtur vir eruditus. Sententiae cuim membra

"Ηματα μὲν κλαιή πυκνῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
 85 Νύκτας δ' ὅπνος ἔχησιν. (ό γάρ τ' ἐπέλησεν ἀπάντων
 'Εσθλῶν ἡδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἀρ βλέφαρος ἀμφικαλύψῃ.)
 Αὐτὰς ἐμοὶ καὶ ὄνείρατ' ἐπέσσενεν κακὰ δαίμων.
 Τῇδε γάρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραδεν εἰκελος αὐτῷ,
 Τοῖος ἐών, οἵος ἦν ἄμα σρατῷ· αὐτὰς ἐμὸν κῆρ
 90 Χαῖρε, ἐπεὶ τὸν ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ ὅπαρ ἦδη.
 "Ως ἔφατ· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἥλυσθεν ἡώς.
 Τῆς δ' ἄρα κλαιάσσης ὅπα σύνδετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Μερμήριζε δ' ἐπειτα, δόκησε δέ οι κατὰ θυμὸν

" Dies quidem flet, frequenter dolens corde;
 85 " Noctes vero somnus eum habet: (hic etenim oblisci-facit omnium
 " Bonorum et malorum, postquam palpebras obtexerit:)
 " At mihi et insomnia immittere-solet mala deus.
 " Hac enim rursus mihi nocte accubuit similis ipsi,
 " Talis existens, qualis ivit cum exercitu; at meum cor
 90 " Gaudebat, quoniam non putabam somnum esse, sed visionem-veram jam."
 Sic dixit: statim vero aureo-solio venit Aurora.
 Illius autem flentis voce audiebat nobilis Ulysses;
 Cogitabatque deinde; visa autem est ei in animo

85 ἐπίληπτον ἀπαντας] Ead. 95 Μερμήριζε] F. A. L.

opposita non sunt hoc: "ό γάρ τ' ἐπίληπτον
 " etc." et sequens: "Αὐτὰς ἐμοὶ καὶ ὄνεί-
 " ρατ" etc." ver. 87. sed præcedens: "Αλ-
 " λὰ τὸ μὲν καὶ ἀντὶ τὸ etc." ver. 83. et il-
 lud "Αὐτὰς ἐμοὶ καὶ ὄνείρατ' etc." hoc autem
 "ό γάρ τ' ἐπίληπτον ἀπάντων 'Εσθλῶν ἡδὲ κα-
 " κῶν, ἐπεὶ ἀρ βλέφαρος ἀμφικαλύψῃ," pa-
 renthesi includendum est. Atque ad hanc
 sententiam rectius et venustius dicitur
 ἀπάντων quam ἀπαντας.

Ver. 86. ἀμφικαλύψῃ] Apud Eustathium et in contextu et in commentario,
 ἀμφικαλύψῃ.

Ver. 87. Αὐτὰς ἐμοὶ καὶ ὄνείρατ' ἐπέσσενεν
 κακὰ δαίμων.] Ovidius:

Somnia me terrent veros imitantia casus;
 Et vigil sensus in mea damna moi.

Pont. I. ii. 45.

Et Seneca, de Hercule;

En, fusus humili sœva feroci
 Corde voluntat somnia etc. Herc. Furens. 1082.

Ita et Plautus in Rudente:

Miris modis Dii ludos faciunt hominibus,
 Mirisque exemplis somnia in somnis donunt.

Ne dormientes quidem sinunt quiescere.

Rud. ver. 584.

Quorum versum priores duo repetuntur
 in ejusdem Mercatore, ver. 221. 222.
 Clark. Cæterum Eustathius rectius:
 ἐπίσσετος κακά, ut σ'. 25. Ern.

Ver. 88. ἵξελος] Apud Eustathium,
 ἵξελος. Male: Nam ἵξελος primam corri-
 pit.

Ver. 89. Τοῖος ἱών, οἵος ἦν] Vox οἴος
 priorem corripere videtur propter sequen-
 tem vocalem. Ita Iliad. v. 275.

Οἴδ' ἀρετὴν οἴος ἱστοι. —————

Et Odyss. n'. 312.

Τοῖος ἱών οἴος ἱστοι. —————

Et infra ver. 379. hujus libri, in voce ἱε-
 παῖον.

Ἐμπταιον, ἀδὲ βίνος. —————

Vide ad Il. v. 103. et σ'. 24.

Ibid. ἦν] Τυτέσι ἦν. οἵτοι ἀπῆσι. Eu-
 stath.

- "Ηδη γινώσκεσμ παρειάμεναι κεφαλῆφι.
- 95 Χλαιναν μὲν συνελῶν καὶ κάει, τοῖσιν ἔνευδεν,
 'Ες μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ Θρόνῳ· ἐκ δὲ Βοείην
 Θῆκε θύραζε φέρων· Διὶ δ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών·
 Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐδέλοντες ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑ-
 "Ηγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ' ἐκακάσατε λίην, [γρὴν
 100 Φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομέναν ἀνδρῶπων
 "Ἐνδοδεν· ἔκτοςθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
 "Ως ἕφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε μητίεται Ζεύς·
 Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήνετος Ὄλύμπου
 'Τψόθεν ἐκ νεφέων· γήδησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
 105 Φήμην δ' ἐξ οἴκου γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς

Jam ipsum cognoscens astare capit.

- 95 Vestem quidem ubi collegerat et pelles, in quibus cubabat,
 In domum depositus in sella: extra vero bubulam-pellem
 Posuit foras ferens: Jovi autem supplicabat, manibus sublatis;
 "Jupiter pater, si me volentes super siccumque et humidum
 "Duxistis meam in terram, postquam me malis-affecistis valde,
 100 "Omen aliquis mihi dicat vigilantium hominum
 "Intus; extra autem Jovis portentum aliud ostendatur."
 Sic dixit precans: eum vero audivit providus Jupiter;
 Statimque tonuit a splendido Olymbo
 Ab-alto e nubibus: gavisus est autem nobilis Ulysses:
 105 Omen vero e domo mulier præmisit molitrix

100 Φῆμιν] F. A. L. 107 Τῆσιν δᾶδ.] Eæd. 108 ἀλείφατα] A. L.

Ibid. αὐτὰρ ἐμὸς κῆρ] Al. ἀλλ' ἐμὸς
 ἡτορ.

Ver. 90. ὅτα] Vide supra ad σ'. 547.

Ver. 92. ὅτα σύνθετο] Supra σ'. 529.

τῷ δ' — φεστὶ σύνθετο θέσσιν ἀιδήν. Ern.

Ver. 97. Διὶ δ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών·
 Ζεῦ πάτερ, etc.] Virgil.

At pater Anchises oculos ad sidera latus

Exultit, et celo palmas cum voce tetendit: —

Da deinde auxilium, pater, atque haec omnia
 firma. En. II. 687. 691.

Vide et supra ad σ'. 239.

Ver. 98. Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεστις —
 "Ηγετ' — ικακάσατε] Intelligentum, Jove
 appellando, rege Deorum, una appellari
 Deos Deasque in celo omnes. Ern.

Ver. 100. et 105. Φήμην] Κληδόνα, οἰωνόν.
 Schol. Vide Porphyr. Quæst. Home-
 ric. 16. Cæterum Eustathius in pluribus

Exemplaribus Φῆμιν legi testatur; atque
 ita in editionibus nonnullis scriptum re-
 perit Barnesius. Ita habet etiam MS.
 a Tho. Beualegio collatus, ver. 105.

Ver. 102. "Ως ἕφατ' εὐχόμενος· τῷ δ'
 ἔκλυε μητίεται Ζεύς· Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν]
 Virgil.

Vix ea fatus erat senior, subitoque fragore
 Intonuit lævum. ——————

En. II. 692.

Audiit; et cœli genitor de parte serena
 Intonuit lævum. ——————

En. IX. 630.

Vide infra ad ver. 113.

Ver. 104. 'Τψόθεν ἐκ νεφέων'] Πλῶς μν φη-
 οὺς ἡ ἀλετρὸς [infra ver. 114.] "Οὐδὲ ποθι
 "νέφος εἰσί;" Νῦν τὸν τόπον ἔφη, Ἀττικῶς, ἐν
 ᾧ τινας συνισσοῦσι τὰ νίφην. Schol.

Πλησίον, ἐνδ' ἄρα οἱ μύλαι εἴστο ποιμένι λαῶν.
 Τῆσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώντο γυναικες,
 "Αλφιτα τεύχεσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
 Αἱ μὲν ἄρδ' ἄλλαι εὑδον, ἐπεὶ πατὰ πυρὸν ἀλέσσαν·
 110 Ἡ δὲ μή' ὅπω παύετ', ἀφαυροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
 "Ἡ ρά μύλην σήσασα, ἔπος Φάτο, σῆμα ἄνωκτι·
 Ζεῦ πάτερ, ὅστε θεῖσι καὶ ἀνδρώποισιν ἀνάσσεις,
 "Ἡ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀστέρων ἀσερόεντος,
 Οὐδέ ποδι νέφος ἐσί· τέρας νῦ τεῳ τόδε φαίνεις·
 115 Κρηνὸν νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῆ ἔπος, οὐ, ττί κεν εἴπω·
 Μυητῆρες πύματόν τε καὶ ὕσατον ἡματι τῷδε
 "Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινόν·

Prope, ubi utique ei molæ erant pastori populorum:
 His autem duodecim omnes sedulo-incumbebat mulieres,
 Farinas hordeaceas confidentes et triticeas, medullam virorum.
 Cæteræ quidem dormiebant, postquam triticum moluerant;
 110 Una vero nondum cessabat, debilissima autem erat:
 Quæ sane molam ubi-stitisset, verbum dixit, signum regi;
 " Jupiter pater, qui utique diis et hominibus imperas,
 " Certe valde tonuisti a cœlo stellato,
 " Neque usquam nubes est; portentum utique alicui hoc ostendis:
 115 " Perifice nunc et mihi miserae verbum, quod dicam:
 " Proci postremumque et ultimum die hoc
 " In ædibus Ulyssis capiant convivium desiderabile;

Ver. 106. ἵνῳ ἄρα οἱ μύλαι εἴστο] Al. εἴστο. Τὸ δὲ "μύλαι εἴστο," ἀντὶ τοῦ ἐκάπιντο, ἔκειτο —. Οἱ δὲ Παλαιοὶ γράφουσι καὶ ὅτι, φιλῶς τὸ εἴστο ἵνα ἦ, ἀντὶ τοῦ ἡσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ εἰμί καὶ ἐσὶ πείστον τέττα. Eustath.

Ibid. οἱ — ποιμένι λαῶν.] Simile exemplum notavimus supra σ'. 371. ἵνάδει οἱ φραζάμετα λυγρὸν ὅλθεον Τηλεμάχῳ. Eri.

Ver. 107. Τῆσι δὲ δώδεκα] Al. Τῆσιν δώδεκα.

Ibid. δώδεκα πᾶσαι] Vide supra ad σ'. 244. et ad II. σ'. 375. 479.

Ibid. Τῆσι — ἐπερρώντο γυναικες,] Bene Clarkius vertit incumbebant. Hinc duxit Apollon. Rhod. ἐπερρώντ' ἰλάστησι, quo passim utitur, ut II. 663. quod plane est Virgilianum incumbere remis. Vide et quæ diximus ad Callim. H. in Del. 175. ad ἑώσωνται. Hesychius huc respexit in ἐπερρώντο, sic enim legendum bene mo-

nuere viri docti; qui tamen nimis de contextu interpretatur ἡλεύν, molebant. Eri.

Ver. 108. ἀλείατα,] "Αλειαρ, τὸ ἀκό συρρᾶν ἀλευρὸν καθάπτει ἀλφιτον, τὸ ἀπὸ κοιδῆς. Eustath. Al. ἀλειφατα.

Ver. 112. Ζεῦ πάτερ, ὅστε θεῖσι καὶ ἀνδρώποισιν ἀνάσσεις,] Virgil.

O pater, o hominum Divūmque aeterna potestas. Eri. X. 18.

Ver. 113. ἐβρόντησας ἀπ' ἡραῖς ἀτερόεντος, Οὐδέ ποδι νέφος ἐσί·] Virgil.

— cœlo ceciderunt plura sereno
Fulgura. — Georgic. I. 487.

— namque Diespiter
Igni corusco nubila dividens,
Plerumque per purum tonantes
Egit equos, volucremque currum.
Horat. Carm. I. xxxiv. 5.

Οἱ δὴ μοι καμάτῳ θυμαλγέϊ γένατ' ἔλυσαν,
"Αλφίτα τευχόσῃ νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.

- 120   "Ως ἀρ' ἔφη χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ζηνός τε Βροντῆ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.
Αἱ δ' ἄλλαι δμωαὶ κατὰ δάματα κάλ' Ὀδυσῆος
Ἄγρομεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' εὐνῆδεν ἀνίσατο ἰσόθεος φῶς,
125   Εἴματα ἐσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὁξὺ θέτ' ἀμῷ.
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὁξεῖς χαλκῷ.
Στῆ δ' ἀρ' ἐπ' ἐδὸν ἴων, πρὸς δ' Εὔρυκλειαν ἔειπεν
                Μαῖα φίλη, πῶς ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
130   Εὐνῇ καὶ σίτῳ; ή αὕτας κεῖται ἀκηδής;
Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτή περ ἐσσα,

"Qui jam mibi labore tristi genua solverunt,
"Farinas confienti; nunc ultimum cœnent."

- 120 Sic utique dixit: gaudebat autem omine nobilis Ulysses,
 Jovisque tonitru: putabat enim se ulturum sones.
 Cæteræ vero famulæ in ædibus pulchris Ulyssis
 Congregatae accendebant in foco indefessum ignem.
 Telemachus autem e lecto surrexit deo-par vir,

125 Vests indutus : circumque ensem acutum posuit humero;
 Pedibusque sub nitidis ligavit pulchros calceos;
 Sumpsitque validam hastam, præfixam acuto ære.
 Stetit autem super limen profectus, et Eurycleam allocutus est;
 " Nutrix dilecta, quomodo hospitem honorasti in domo

130 " Lecto et cibo; an temere jacet neglectus?
 " Talis enim mihi mater, prudens licet sit,

120 *χαιρεῖ*] F. A. L. Ibid. *αληδόνι*] R. quod ferri potest. 123 *ἴνεκτος*] F. A. L. 126 *ίντε*] F. A. L. quod et ipsum rectum est.

Fulgura fallaci micuerunt crebra sereno.
Lucanus, Pharsal. I. 530.

Vide supra ad ver. 102.

Ibid. οὐρανῷ ἐσεόρευτος.] Virgil.

— stellantis regia coeli.

Æn. VII. 210.

— *cœlum stellis fulgentibus aptum.*

Engeribus aptur.

Ver. 119. δειπνήσειαν.] Vide supra ad 8.
555.

Ver. 121. *τισασθαι*] Similiter infra ver.
169. *τισαίατο*. Vide ad *Il. 8.* 257. *i.* 508.
Item ad *γ'*. 28.

Ver. 123. ἀκάματος πῦρ.] Virgil.

— flammæ atque incendia vires

Indomitas. ————— *Æn. V. 680.*

Ver. 124. εὐηγέρει ἀνίσατο etc.] Virgil.

'Εμπλήγδην ἔτερόν γε τίς μερόπων ἀνθρώπων
Χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει.

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια.

135 Οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνου, ἀναίτιον αἰτιόω.

Οἶνον μὲν γάρ πῖνε καθήμενος, ὅφελ' ἔδειλ' αὐτός.

Σίτε δέ ψκέτ' ἐφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.

'Αλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὑπνος μιμησκοίτο,

'Η μὲν δέμνι ἄνωγεν ὑποσορέσας δρωῆσιν·

140 Αὐτὰρ ὅγ', ᾧς τις πάμπαν οἴχυρὸς καὶ ἀποτροπος,

Οὐκ ἔδειλ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ρήγεσσι καθεύδειν,

'Αλλ' ἐν ἀδεψήτῳ Βοέη καὶ πάσσιν οἰῶν

"Ἐδραδεν ἐν προδόμῳ χλαιναν δέ ἐπείσσαμεν ἡμεῖς.

"Ως φάτο· Τηλέμαχος δὲ δί' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,

145 "Εγχος ἔχων· ἄμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.

" Temere alterum honorat articulate-loquentium hominum

" Deteriore; meliorem vero inhonorum dimitit."

Hunc autem rursus allocuta est prudens Euryclea;

135 " Ne illam nunc, fili, insontem accuses.

" Nam vinum quidem bibebat is sedens, quamdiu volebat ipse:

" Cibum autem non amplius dixit se appetere; interrogabat enim ipsum.

" Sed quando demum cubitus et somni meminit,

" Illa quidem cubilia jussit substernere ancillas:

140 " At is tanquam aliquis omnino ærumnosus et infortunatus,

" Noluit in lectis et in stragulis dormire,

" Sed in cruda bubula-pelle, et pellibus o vium

" Dormivit in vestibulo; lænam vero injecimus nos."

Sic dixit: Telemachus autem ex domo egressus est,

145 Hastam habens: unaque eum canes pedibus sequebantur.

129 φίλη, τὸν ξεῖνον] Eæd. quod præfero, quia sequitur ἢ. 158 ὕμνος] A.

2. 3. male. 141 Οὐκ ἴθελεν λ.] F. A. 1.

Consurgit senior, tunicaque inducitur artus:
Et Tyrrena pedum circumdat vincula plantis.
Tum lateri atque humeris Tegeæum subligat
ensem. *An. VIII. 457.*

Ibid. ισθεος φᾶς.] Sic apud Ovidium:
Æquandi superis —— viri. *Pont. I. ii. 120.*

Ver. 125. ὕμων] Al. ὕμω, et ὕμες.

Ver. 129. πῶς ξεῖνον] Al. τὸν ξεῖνον.

Ver. 151. ίμοι] Al. ίμη.

Ver. 152. 'Εμπλήγδην] 'Εκπληκτικῶς· ἦ
ἀκρίτως, καὶ ὡς ἂν τύχῃ, ἵμπιλάζεσσα τοῖς
πράγμασι. Schol. Καὶ ἄλλως δὲ, ἵμπληγδην,
τὸ δίκην ἵμπληκτε τινός· ἵμπληκτος δὲ, ὁ ἄ-
σατος, καὶ οἷοντι ἔσω πεπληγμένος, καὶ ἡ κα-
τὰ φύσιν φρονῶν. Eustath.

Tοιοῦτοι μέντοι φῶτες ἵμπληκτοι βροτῶν.

Sophocl. Ajax, ver. 1376.

Ver. 145. "Ἐδραδεν ἵν] Al. "Ἐδραδ ἵν.

Βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' ἐύκνήμιδας Ἀχαιές·
‘Η δ' αὗτε δμωῆσιν ἐπέλετο δῖα γυναικῶν
Ἐνξύκλει, Ωπος θυγάτηρ Πεισηνορίδας·

‘Αγρεῖδ, αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιῶντάσασαι,

150 ‘Ράσσατέ τ· ἐν δὲ θρόνοισ’ εὐποιήτοισι τάπητας
Βάλλετε πορφυρέας· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ ποτῆρας,
Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μενδ' ὕδωρ
“Ερχεσθε κρήνηδε, καὶ οἴστετε θᾶσσον ιὔσαι·

Perrexit vero ire in concionem ad benc-ocreatōs Achivos:
Ancillas autem demum hortabatur nobilissima mulierum
Euryklea, Opis filia Pisenoridæ;

“Agite, aliae quidem domum verrite festinantes,

150 “Aspergiteque; et in sedilibus fabrefactis tapetes

“Injicite purpureos: aliae vero spongiis mensas

“Omnes abstergite: purgate autem crateras,

“Et pocula rotunda fabrefacta: aliae vero petituræ aquam

“Ite ad-fontem, et afferte cito euntes:

146 Εὐκνημ.] R. A. L. 149 ποιῶντάσα] F. A. L. 150 θρόνοισιν] Eædem.
male, ut mox R. εὐποιήτοισιν. 155 δὴ] F. A. L. 159 δῶμα] Eæd. 160
δημητῆρες] Ed. R. et sic habuit in suis libris Eustathius: qui p. 1888. 5.

Ver. 149. ‘Αγρεῖδ,] Scholiastes interpretatur Συναδροίζεσθε. Eustathius aliter, Τὸ δὲ ‘Αγρεῖτε (inquit) — ταυτὸν τῷ σπεδαῖως ἄγετε· καὶ ὡς εἰπεῖν, ἄγετε ἥρων. Διὸ καθάπειρ “Αγε, καὶ “Αγετε, παρακελευσματικῶς, ὅτων νῦν μὲν ‘Αγρεῖτε· ἐν δὲ ‘Ιλιαδὶ ἵνακῶς [Iliad. ε'. 765.] “Αγετε μάν οἴτωροσον Αθηναίνην.” Atque hoc quidem in sensu sæpe apud Poëtam usurpatur ‘Αγετε numero singulari; vide Iliad. η'. 459. λ. 512. ζ'. 271. Odys. φ'. 176. In plurali autem hoce tantum in loco occurrit.

Ibid. δῶμα κορήσατε ποιῶντάσασαι, ‘Ράσσατέ τ· etc.] Similiter Anaxandrides Poëta, apud Athenæum;

‘Αλλὰ ξενίας οἶγε, καὶ ἥνον δόμες,
Στρώνν τι κοτέας, καὶ τυχός φλέξον μένος,
Κρατητά τ' αἴρε, καὶ τὸν θύσιον κέρα.
Athen. II. 9. ipso initio.

Ver. 150. ‘Ράσσατε. Schol. Θέμα δὲ τῷ ‘Ράσσατε, ‘Ράσσων ἔτι δὲ τοῖς ἔξης, [ver. 554. Iujus libri,] “ποιῶντος ιέρραδαται” δύοις τῷ, ὀνομάδαται, καὶ τοῖς τοιότοις. Eustath. Quod reprehendens Barnesius, ex ‘Ράσσων, ήσσαστε omnino deductum con-

tendit. “Αἱ ράσσαι” inquit “Fut. ράσσαι
“Ἄεοlice ράσσαι, duplicatione Ionica ἁρά-
“σαι.” Atqui observavit Heraclides apud Eustathium, in commentario ad ver. 554. Iujus libri, ιέρραδαται a ράσσαι deduci non posse. Λέγει δὲ ἵκενος (inquit Eustathius) καὶ ὡς ἐκ ίσιν ἀπὸ τῷ ‘Ράσσαι γενέσθαι τὸ ιέρρα-
δαται· ἢν γὰρ ἡν, φοινι, ιέρραδαται τοιχοι. Vide ad Il. β'. 314. Clark. A ράσσαι pariter ράσσαι dicit Elymol. Magn. Ern.

Ver. 152. ἀμφιμάσασθε,] Vide ad Il. ε'. 564.

Ver. 153. δίπτα ἀμφικύπελλα] Vide ad Il. α'. 584. MS. a Tho. Bentleio collatus, δίπτα.

Ibid. τετυγμένα] Vide ad Il. ζ'. 488. Ver. 154. οἴστετε] Tὸ δὲ “οἴστετε,” ποιῶντάσαι κανονίζεται, ὡς παραπατικὸς ἀπὸ μέλλοντος ἀναδιαμόντος εἰς ἵνεστα. Οἴστε γὰρ, ἢ παραπατικός, οἴστον, τὸ τρίτον, οἴστε τὸ προσπατικὸν διοφάνων, οἴστε ἢ πληθυντικὸν τὸ, οἴστετε. Eustath. Atque analogia quidem haud dissimili sæpe usurpare videtur Poëta verba δίσομαι, βίσομαι, βίστοι εtc. Vide autem ad Il. ε'. 109. Occurrit eadem vox Iliad. γ'. 103. ο'. 718. et apud Theodo-

- 155 Οὐ γὰρ δὴ μυητῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
 Ἀλλὰ μάλ’ ἦρι νεονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἔορτή.
 “Ως ἔφαδ· αἱ δὲ ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἡδ’ ἐπί-
 Αἱ μὲν ἔεικος βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον. [Θοντο.
 Αἱ δὲ αὐτῷ κατὰ δώματ’ ἐπισαμένως πονέοντο.
 160 Εἰς δὲ ἥλιθον μυητῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἐπειτα
 Εῦ καὶ ἐπισαμένως κέασαν ξύλα· αἱ δὲ γυναικες
 Ἡλίθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δέ σφισιν ἥλιθε συβάτης,
 Τρεῖς σιάλες κατάγων, οἵ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.”

- 155 “ Non enim diu proci aberunt a domo;
 “ Sed valde mane venient; quoniam et omnibus festus-dies.”
 Sic dixit: illæ autem ei omnino quidem auscultarunt et paruerunt.
 Viginti quidem iverunt ad fontem nigrum-aquis;
 Aliæ vero illic in ædibus scite operabantur.
 160 Ingressi autem sunt proci eximii: hi quidem deinde
 Bene et scite findebat ligna: mulieres vero
 Venerunt a fonte: illis vero supervenit subulcus,
 Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi:
 dicit: Καὶ τοῖς δερτῆροι μετ’ ὀλίγα ἐπιμαρτύρεται· οἱ τοῦ καὶ ἐπισαμένως, φοι,
 κίασαν ξύλα· ὃ δὴ ἔργον ἦν τῶν δρησθρων. Hæc non vidisse nec Barnesium,
 nec Clarkium, mirum videtur. Haud dubie recipienda in textum est
 hæc lectio.

critum, Idyll. XXIV. 48. Porro fuerunt, teste Barnesio, qui εἰσατε ubique legendum statuerint. Sed nullo profectu. Nam, ut ipse annotat, occurrit apud Homerum σῖσις in Imperativo, numero singulari; ubi isti emendationem locus nullus est:

Oīος θίαν, etc. ————— *Odyss. χ'. 106.*
 Oīος θίεν, γενή, κακῶν ἄκος· οἴστε δέ μοι πῦν. —————
Ibid. 481.

Et apud Callimachum:

φέες σάχυν· οἴστε θεξισμόν.
Hymn. in Cererem, ver. 137.

Ver. 155. Οὐ γὰρ δὴ μυητῆρες ἀπέσσονται] Ita edidit Barnesius ex Eustathio, qui et in contextu et in commentario hoc modo legit. Ita porro habet MS. a Tho. Bentleio collatus. Et simili fere loquendi ratione utitur Poëta supra τ'. 301. 302.

οὐδὲ ἔτι τῇλε φίλων καὶ πατεῖδος αἷν
 Δηρὸς ἀπεσσύται

Vulgati hic legunt, Οὐ γὰρ δὴ μυητῆρες ἀ-
 πέσσονται. Ad sententiam minus recte.

Ver. 156. ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἔορτή.] Ταῦτη τὴν ἡμέραν ἔορτὴν καὶ νεμηνίαν παραστίθεται Ἀπόλλωνος ἱεράν· ἵνα τῶν ἀνδρῶν περὶ τὴν ἔορτὴν καταγινομένων, εὐκαιρον ἔχῃ τὸ ἐπιτίθεσθαι μυητῆροι. Schol. Ita infra φ'. 258.

Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμου ἔορτὴ τοῦ Θεοῦ
 ‘Αγρῆ’

Et ver. 276. *hujus libri;*

Κύρικες δ’ ἀνὰ ἄσυν θεῦν ἴερην ἐκατόμβων
 “Ηγούν τοι δὲ ἀγέροντο καρεκομιάντες Ἀχαιοί
 “Αλσος ὑπὸ σκισῶν ἐκατύβολες Ἀπόλλωνος.

Ver. 159. Κατὰ δῶματ'] Ita edidit Barnesius ex Eustathii commentator. Quæ et probabilior videtur lectio. Vide *Odyss.* φ'. 402. 531. σ'. 416. υ'. 298. 351. *Vulg.* κατὰ δῶμα.

Ver. 160. Εἰς δὲ ἥλιθον] MS. a Tho. Bentleio collatus, οὐ δὲ ἥλιθον.

Ibid. μυητῆρες ἀγήνορες] Vir eruditus Tho. Bentleius in uno MS. reperit δερτῆρες ἀγήνορες, in altero, δερτῆρες Ἀχαιον, quæ et potior videtur lectio; tum quia sequens, κίασαν ξύλα. Servorum quam

- Kai τὸς μὲν ῥ' εἴσοσε καθ' ἔρκεα καλὰ νέμεσθαι,
 165 Αὐτὸς δὲ αὖτ' Οδυσῆα προσηγόριστο
     Ξεῖν, ἦ ἄρτι σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορώσιν,
     Ἡσσοὶ δὲ αὐτιμάζοσι κατὰ μέγαρον, ὡς τοπάρος περ;
     Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσεφη πολύμητις Οδυσ-
     Αῖ γὰρ δὴ, Εὔμαιε, Θεοὶ τισαίστο λάθην, [σεύς·
 170 "Ην οἶδ' ὑβρίζοντες, ἀεικέα μηχανόνται
     Οἴκων ἐν ἀλλοτρίῳ, τὸ δὲ αἰδήσει μοῖραν ἔχοσιν.
     Ὄσιοι μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλας ἀγόρευον.
     Ἀγχίμολον δέ σφι ἦλθε Μελάνθιος, αἴπολος αἰγῶν,
     Αἴγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπερπον αἴπολίοισι,
 175 Δεῖπνον μνησήρεσσι· δύω δὲ ἄμ' ἔποντο νομῆς·

- Et hos quidem sivit per septa pulchra pasci;
 165 Ipse vero demum Ulyssem allocutus est blandis verbis;
     “Hospes, an jam te magis Achivi respiciunt,
     “An te ignominia-afficiunt in aedibus, sicut antea scilicet?”
     Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
     “Utinam enim jam, Eumae, dii ulciscerentur contumeliam,
 170 “Qua isti insultantes, indigna machinantur
     “Domo in aliena, neque pudoris portionem habent.”
     Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
     Prope autem ipsos venit Melanthius, custos caprarum,
     Capras agens, quæ inter omnes excellebant greges,
 175 Cœnam procis; duo autem una comitabantur pastores;

176 κατιδησαν] F. R. vid. not.

Procorum magis proprium videtur opus;
 tum quia Procorum ingressus meminit
 Poëta infra ver. 248. Clark. Vid. Var.
 Lect. Μητῆρες et δημητῆρες confusi etiam
 supra σ'. 75. Ern.

Ver. 161. αἰ] Al. ταὶ.

Ver. 163. οἱ ἵσται μετὰ πᾶσιν ἄργειον] Ita
 edidit Barnesius ex ver. 174. infra; atque
 ita legitur in MS. a Tho. Bentleio collato.
 Firmatur porro hæc lectio ex *Iliad.* l. 2.
 v. 409. ubi similis phrasis occurrit. Vul-
 gati hic habent, οἱ ἵσται πᾶσιν ἄργειον.

Ver. 164. εἴσαι καθ' ἔρκεα καλὰ νέμεσ-
 θαι] Sensus est, ut puto, sivit in atrio
 pulchro errare. Melanthius contra capras
 in portico alligat v. 176. Sic sidera di-
 cuntur in cœlo νέμεσθαι, errare. Et sic
 cepit Pseudo-did. qui interpretatur διατρέ-
 βειν. Ern.

Ver. 166. ἦ ἄρτι] Al. ἦ ἂρτι τι.
 Ibid. μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορώσιν,] Προση-
 γόριστον. Schol.
 Ibid. Ἀχαιοὶ] Vide supra ad φ'. 515.
 Ver. 170. ἀεικέα] Al. ἀτάσθαλα; ut in-
 fra ver. 370.
 Ver. 171. οὐδὲ αἰδήσει μοῖραν ἔχοσιν.] Scho-
 liastes exponit, οὐδὲ ὀλίγον αἰδήσται. Si-
 militerque reddit Versio Wetsteniana;
 “Neque pudoris vel particulam habent.”
 Et Barnesius; “Neque pudoris partem
 “i. e. tantillum habent.” Attamen vox
 μοῖρα isto in sensu vix usquam reperietur.
 Sensus, ut opinor, est simpliciter; “Ne-
 “que pudoris portionem (qualis nimurum
 “cæteris hominibus inesse solet) habent.”
 Clark. Recte. Nec ipsis pudor obtigit.
 nempe beneficio naturæ. Horatius Epod.
 Lupis et agnis quanta sortito obtigit, te-

- Καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ’ αἰδέσῃ ἐριδέπω·
 Αὐτὸς δὲ αὖτ’ Ὁδυσῆα προσηνύδα περιτομίοισι·
 Ξεῖν, ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ’ ἀνιήσεις κατὰ δῶμα,
 Ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ ἐκ ἔξεισθα θύραζε;
 180 Πάντως ἔκετι νῦν διακρινέεσθαι οἶω,
 Πρὸν χειρῶν γεύσασθαι· ἐπεὶ σύ περ ἡ κατὰ πόσμον
 Αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.
 “Ως φάτο· τὸν δὲ ὅτι προσέφη πολύμητις Ὅδυσσεὺς,
 ‘Αλλ’ ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
 185 Τοῖσι δὲ ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὅρχαμος ἀνδρῶν,
 Βεν σεῖραν μηνισῆροιν ἄγων καὶ πίονας αἴγας·
 (Πορθμῆς δὲ ἄρα τέστη γε δίηγαχον, οἵτε καὶ ἄλλας

- Et has quidem religavit sub porticu sonora;
 Ipse vero demum Ulyssem allocutus est convitiis;
 “Hospes, adhuc et nunc hic molestus-eris in domo
 “A-viris petens? at non exibis foras?
 180 “Ommino non amplius nos diremptum-iri puto,
 “Priusquam manus invicem gustaverimus; quia tu scilicet non decenter
 “Petis: sunt autem et alia convivia Achivorum.”
 Sic dixit: hunc autem nihil allocutus est solers Ulysses,
 Sed tacite movit caput, mala profunde-cogitans.
 185 His autem tertius supervenit Philoctitus, princeps virorum,
 Bovem sterilem procis agens, et pingues capras:
 (Portatores vero hos trajecerunt, qui utique et alios

182 εἰσι] Edd. 189 τὰ μὲν δὲ] F. A. I. L.

cum mihi discordia est. ubi vid. Interp. Ern.

Ver. 176. Καὶ τὰς μὲν κατέδησεν] Eustathius et Henricus Stephanus in exemplaribus nonnullis τὰς μὲν legi testantur. Male, ut notat Barnesius, propter illud quod legitur supra ver. 174. Αἴγας ἄγων, οἱ πάσι μετίπερτον —. Nisi et ibi legas, οἱ πάσι μετίπερτον.

Ibid. κατέδησεν] Barnesius ex Eustathio edidit κατέδησαν· et in annotationibus, “Referendum (inquit) ad δύνωνες· δέ τοι γάρ ἄμ’ ἴχνον· αὐτος δὲ Μελάνθιος αὖτ’ Ὁδυσῆα etc.” Sed præstat vulgata lectio. Ita enim apte inter se ex adverso respondent ista “τὰς μὲν”, et “Αὐτὸς δέ”; quo modo et supra ver. 164. et 165.

Καὶ τὰς μὲν δέ εἰσαστε —
 Αὐτὸς δέ. —

Firmaturque porro hæc lectio ex ver. 189. 190. infra, ubi eadem sententia occurrit. Clark. Utraque lectio bona est. Barnesiana facet etiam ed. Flor. nec parum valet testimonium Eustathii, ignorantis aliam lectionem. Ern.

Ver. 178. ἀνιήσεις] Vide ad Il. ὁ. 24. Cæterum deducta (ut opinor) hæc vox non ex ἀνιάζω, (inde enim fieret ἀνιήσεις penultima correpta;) sed ex ἀνιάω· unde ἀνιάται Odyss. ὁ. 554. et ἀνιάται, α'. 153. γ'. 117. et Iliad. β'. 291. Vide ad Il. α'. 67. et 140. Clark. Cæterum ἀνιήσεις conjunxerim cum ἀνδρεστος· molestus eris viris mendicando? Ern.

Ver. 181. Πρὸν χειρῶν γεύσασθαι] Il. ν'. 258. γεύσασθε ἀλλήλων χαλκήρους ἵγχειντιν. Conf. etiam Odyss. φ'. 98. Ern.

Ver. 182. Αἰτίζεις] Al. Αἰτίζοις.

- Ανδρώπεις πέμπτοιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·)
 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ’ αἰδέσῃ ἐριθέπω·
190 Αὐτὸς δ’ αὖτ’ ἐρέεινε συβάτην, ἄγχι παρασάς.
 Τίς δὴ ὁδεῖ ζεῦνος νέον εἰλήλαθε, συβῶτα,
 ‘Ημέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ’ ἔξ εὑχεται εἶναι
 ‘Ανδρῶν; πῶς δέ νυ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἀρχαρι;
 Δύσμορος· ἥτε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἀνακτι.
195 Άλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτος ἀνδρώπεις,
 ‘Οππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλάσονται οἴζον.
 ‘Η, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκητο χειρὶ παρασάς·
 Καὶ μιν φωνήσας ἐπει πτερόεντα προσηῦδα·

Homines deducunt, quicunque ipsis advenerit:)

Et hæc quidem bene religavit sub portico sonora:

190 Ipse autem demum interrogabat subulcum, prope astans;

“Quis jam hic hospes nuper venit, subulce,

“Nostram ad domum? ex quibus vero se profitetur esse

“Viris? ubinam autem ei genus et patria terra?

“Infelix; certe similis-est corpore regi imperatori.

195 “Sed dii malis-mergent multivagos homines,

“Quando etiam regibus destinabunt ærumnam.”

Dixit; et dextra complectebatur manu astans;

Et ipsum affatus verba alata dixit;

192 [ἴξενος] Edd. **196** [Οππότε κεν] F. A. L.

Ibid. καὶ ἄλλαι] Al. καὶ ἄλλοθι. Atque ita in commentario citat Eustathius.

Ver. 185. ὁρχαμος ἀνδρῶν,] Vide supra ad §. 5. 22.

Ver. 187. Πορθμῆς] Πορθμῆς πάντως λεγόμενοι, ὡς διὰ πορθμῆς, ὅτις σενάς πόρος θαλάσσης, τὰς περιστρέψεις ἔγοντες. Eustath.

Ibid. ἄγα] Ut soliti erant.

Ver. 187. 189. τὰς γε — τὰ μὲν] Notanda tironibus varietas. Primum feminino et masculino, subjicitur masculinum, quod id genus prævalet, deinde neutrum. Ern.

Ver. 188. εἰσαφίκηται] Al. εἰσαφίκοιτο.

Ver. 192. τέων δ’ ήτοι ὕχεται εἶναι] Ita edidit Barnesius. Vulgg. [ἴξενος].

Ver. 194. βασιλῆϊ ἀνακτι.] Nil impedit intelligi Ulyssem: *Similis est specie corporis regi domino nostro. Dominos ἀνακτας* dici, notissimum est. Ern.

Ver. 195. 196. Άλλὰ θεοὶ — διζύν.] Sensus est: Sed intelligi potest, quam pro-

clives Dii sint ad homines miseris mergendos, cum etiam regibus decernant atque immittant miseriam. Ern.

Ver. 195. Θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτος ἀνθρώπους,]

“Ος γὰρ ἐπεκλάσατο θεοὶ δυλῶσι βροτοῖσι Ζώνιοι μενεύεις. ————— Iliad. l. 525.

Ibid. δυόωσι] Ei; κάκωσιν μεταβάλλωσιν. Schol.

Ver. 196. Οππότε καὶ] Al. Οππότε κεν.

Ibid. ἐπικλάσονται] Al. ἐπικλάσωνται Clark. Hoc melius puto. Ern.

Ver. 199. πάτερ,] Barnesius edidit πατήρ. Sed nihil opus. Vide ad Il. a'. 51.

Ibid. [ἴξενος διπίσσω] Al. ἔσπειρ διπίσσω. Vide supra ad σ'. 121.

Ibid. [ἴξενος διπίσσω] “Ολβίος” ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς] Ovid.

Fleibile principium melior fortuna sequetur.

Metamorph. VII. 518.

- Χαῖρε, πάτερ, ὃ ξεῖνε, γένοιτο τοι ἔσπερ ὅπίσσω
 200 "Ολβος· ἀτὰς μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.
 Ζεῦ πάτερ, ὅτις σεῖο θεῶν ὀλούτερος ἄλλος.
 Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτὸς,
 Μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.
 "Ιδιον, ὡς ἐνόησαι, δεδάκρυνται δέ μοι ὅσσε
 205 Μυησαμένῳ 'Οδυσῆος· ἐτεὶ κάκεινον ὅτι
 Τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
 Εἴπε ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἡελίοιο.
 Εἰ δὲ ἦδη τέθνηκε, καὶ εἰν αἴδαι δόμοισιν,
 "Ω· μοι ἔπειτ' 'Οδυσῆος ἀμύμονος, ὃς μὲν ἐπὶ βεστὶν

" Salve, pater, o hospes, adsit tibi in posterum saltem

200 " Felicitas; at nunc quidem malis teneris multis.

" Jupiter pater, nullus te deorum perniciosior alias:

" Non parcis viros, postquam jam generasti ipse,

" Miscere malo et doloribus tristibus.

" Sudavi, ut animadvertis; lachrymisque oppleti sunt mihi oculi

205 " Recordanti Ulyssis; quoniam et illum puto

" Tales pannos habentem inter homines vagari;

" Sicubi adhuc vivit, et videt lumen solis.

" Sin jam mortuus est, et in orci aedibus,

" Hei mihi deinde ob Ulyssem eximium; qui me bobus

199 ὁσπις] Eaed. 200 πολλοῖσιν] F. A. L. πολέεσσι] R. recte. et sic est
 σ'. 122. non πολέεσσιν.

Non, si male nunc, et olim
 Sic erit. ——— Carm. II. x. 17.

Ver. 200. ἔχεαι πολέεσσιν.] Ita edidit Barncsius ex σ'. 122. supra, ubi idem versus occurrit, et in vulgatis scriptum est πολλοῖσιν. Atque ita hic legit MS. a Tho. Bentleio collatus. Vulgg. hoc in loco, πολλοῖσιν. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 202, 203. Οὐκ ἐλεύθερος ἄνδρας, —
 Μισγέμεναι κακότητι] Barnesius et Versiones vulgatae reddunt, " Non misereris
 " viros — Misericri malo." Sed potius ver-
 tendum censui, " Non parcis viros — mis-
 " cere malo." Nam vox Μισγέμεναι (ut
 opinor) activa est, sicut ἀρχέμεναι, ἐλέμε-
 ναι, εὑρέμεναι, πεμψίμεναι, etc.

Ver. 202. ἐπὴν δὲ γείνεαι αὐτὸς;] Καθ'
 Ἑ., Πατήσος ἀνδρῶν τε θεῶν τι. Schol.

Ver. 204. "Ιδιον, ὡς ἐνόησαι,] Scholiastes
 et Eustathius vocem "Ιδιον, quæ apud Ho-

merum hoc tantum in loco occurrit, ex-
 ponunt, "Ιδρωσα, ἡγωνίασσα, ut sit videlicet
 imperfectum ex 'Ιδιον. Quæ expositiō fir-
 matur ex Aristotele: "Οὐστε ἡδὲ τινὲς ἰδισσαν
 αἱματῶν θρῆνα. De historia Animalium,
 Lib. III. cap. 19. Et ex Aristophane:
 Οὐκ ἂν ἐξίδισσιν οἱ θοιμάτιον. Aves, ver. 793.

Dna Dacier vero "Ιδιον hoc in loco ex Ad-
 jectivo "Ιδιος esse existimat; sententiam-
 que ita mire admodum exponit: " Phile-
 " tius, en voyant cet étranger si malheu-
 " reux, se plaint de la cruauté de Jupiter,
 " qui plonge les hommes dans des mal-
 " heurs épouvantables; et il se confirme
 " dans ce sentiment, en faisant reflexion
 " à ce qui est arrivé à Ulysse. "Ιδιον ὡς
 " ἐνόησαι depend de ce qui précède, Et l'
 " exemple domestique que nous en avons,
 " me revient dans l'esprit." Clark. U-

- 210 Εἰσ' ἔτι τυτθὸν ἔοντα, Κεφαλλήνων ἐνὶ δῆμῳ
 Νῦν δὲ αἱ μὲν γίνονται ἀδέσφατοι, ὃδέ κεν ἄλλως
 'Ανδρὶ γέ υποσαχύωτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
 Τὰς δὲ ἄλλους με κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς
 'Εδμεναι· ὃδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγγοιν,
 215 Οὐδὲ ὅπιδα τρομέσοι θεῶν· μεράσαι· γὰρ ἥδη
 Κτήματα δάσσουσθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ σήδεσσι φίλοισι
 Πόλλος ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν, υῖος ἔοντος,
 'Αλλων δῆμον ικέσθαι, ίοντ' αὐτῆσι βόεσσιν,
 220 "Ανδρας ἐσ ἀλλοδαπός· τὸ δὲ ρίγιον, αὖδε μένοντα
 Βεσίν ἐπ' ἀλλοτρίησι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
 Καὶ κεν δὴ πάλαις ἄλλον υπερμενέων βασιλήνων

210 " Præfecit, adhuc parvulus cum-essem, Cephalenorum in populo !

" Nunc autem haec quidem sunt innumeræ, neque aliter

" Viro utique succresceret boum genus latis-frontibus:

" Has autem alii me jubent ducere sibi ipsis

" Ad-edendum : neque omnino filium in ædibus curant,

215 " Neque vindictam timent deorum; cupiunt enim jamdudum

" Possessiones dividere diu absentis regis.

" At mihi hoc animus in pectoribus caris

" Plerumque volvit; valde quidem malum, filio existente,

" Aiorum populum adire, euntem cum ipsis bobus,

220 " Viros ad alienos; hoc vero durius, hic manentem

" Bobus alienis assidentem dolores pati.

" Et jam olim ad alium magnauimorum regum

210 Εἰς] F. A. 1. R. male. 212 υποσαχύωτο] Edd. Eustath. υποσαχύωτο,
 qui tamen dicit, nihil impedivisse, quo minus υποσαχύωτο diceret.

sus verbo est etiam Hippocr. περὶ γυν. L. I. p. 244. ed. Foes. κρίσσον διερεῖν καὶ ἰδεῖν. Vid. Foes. Οἰκον. Hipp. in Ἰδος. Eru.

Ver. 207. καὶ ὁρῷ φάσις ἡλίοιο.] Mire hic Eustathius; Τοῦτο, "ζῶει καὶ ὁρῷ φῶς," πρὸς ἀκριβιαν καὶ νῦν κείται, ὡς πολλῶν ζώντων μὲν, μὴ βλεπόντων δέ. Ac si locum hic habere posset istiusmodi distinctio.

Ver. 209. ἐπὶ βεσίν] Al. ἐνὶ βεσίν.

Ver. 211. ἄλλως] Al. ἄλλῳ. Clark. Nescio, qui libri ἄλλως habeant, quod commodum sensum efficit. Sed ἄλλως rectum; quod non aliter vertendum erat (nec enim inde commodus oritur sen-

sus) sed facile, temere. Laudat prosperrum successum curæ suæ: nec temere cuiquam tam numerosa soboles boum succreverit. In ἀνδρὶ intell. τιν. Eru.

Ver. 212. υποσαχύωτο] Al. υποσαχύωτο, et υποσαχύωτο.

Ver. 213. ἀγινέμεναι] Vide supra ad ver. 202.

Ver. 215. Οὐδὲ ὅπιδα τρομέσοι θεῶν] Vide supra ad §. 82. et ad Il. σ'. 388.

Ver. 216. Κτήματα — ἄνακτος.] Hic quoque ἄνακτος est potius domini quam regis. Vide supra ad ver. 194. Eru.

Ver. 218. Πόλλος ἐπιδινεῖται] 'Εν τοῖς σή-

'Εξικόμην φεύγων· (ἐπεὶ ἔκειτο ἀνεκτὰ πέλονταί·)

'Αλλ' ἔτι τὸν δύσηνον ὄιομαι, εἴποδεν ἐλθὼν

225 'Ανδρῶν μυητῆρων σκέδασιν κατὰ δάματα θείη.

Τὸν δ' ἀπαριειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσ-
Βεκόλ', ἐπεὶ γέτε κακῷ γέτε ἄφρονι φωτὶ ἔοικας, [σεύς·
Γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς, ὃ τοι πινυτὴ φρένας ἔκει,
Τεῦνεα τοι ἔρεων, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμήματι·

230 'Ισω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίν τε τράπεζα,
'Ισίν τ' 'Οδυσῆος ἀμύμονος, ἢν ἀφικάνω,
'Η σέθεν ἐνθάδ' ἔόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' 'Οδυσσεύς·
Σοῖσιν δ' ὁφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἵ τ' ἐδέλησθα,
Κτεινομένες μυητῆρας, οἵ ἐνθάδε ποιρανέοσι.

235 Τὸν δ' αὗτε προσέειπε βοῶν ἐπιβεκόλος ἀνήρ·

" Exivissem fugiens, (quoniam non amplius tolerabilia sunt;)

" Sed adhuc illum infelicem expecto; sicunde reversus

225 " Virorum procorum dispersionem per aedes faciat."

Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;

" Bubulce, quandoquidem neque malo neque insipienti viro similis-es,

" Cognosco autem et ipse, quod tibi prudentia mentem occupat,

" Ideo tibi dicam, et insuper magnum jusjurandum jurabo:

230 " Sciat nunc Jupiter primum deorum, hospitalisque mensa,

" Larque Ulyssis eximii, quem adveni,

" Certe, te hic praesente, veniet domum Ulysses;

" Tuisque oculis videbis, si volueris,

" Interfici procos, qui hic dominantur."

235 Hunc autem rursus allocutus est boum bubulcus vir;

220 ἀλλοτρίστην] A. R. 227 Βεκόλεις] F. A. L. 231 Ἐσίν] L. 235 αἴκε-

Σίλησθα] Edd.

Θεσιν ἀνακυκλεῖ ὁ λογισμὸς, πολλὰς σροφὰς
λαμβάνει. Schol.

Ver. 219. "Αλλον] Al. "Αλλον" notante
Eustathio.

Ibid. αὐτῆσι] Al. αὐτοῖσι.

Ver. 222. Καὶ καὶ δὴ] Vide ad Il. l. 453.
et 504.

Ver. 227. Βεκόλ', ἵπει γέτε κακῷ] Pronunciabatur ἵπ' γέτε, vel ἵπειντε tribus syllabis: Ut et notavit Barnesius. Ita Iliad.
v. 777.

Μίλων, ἵπει δέ δικαίων πάμπταν etc.

Vide et ad Il. i. 533.

Ver. 228. ὁ τοι] Al. ὅτι.

Vol. IV.

Ibid. πινυτὴ] Al. πινυτής.

Ver. 231. Ἰσίν! τ' 'Οδυσῆος] Ita edidit Barnesius ex Eustathio, ex Etymol. Magn. et ex Odys. τ'. 504. ubi idem versus occurrat. Cum Barnesio porro hic facit MS. a Tho. Bentleio collatus. Al. 'Εσίν τ' 'Οδυσῆος. Clark. Immo cum Barnesio faciunt edd. veteres F. A. R. Ern.

Ver. 233. αἵ τ' Ισίλησθα] 'Ισίον δὲ καὶ ὅτι τὸ εἴτερον ιδέλιον, ἀπόπειρά ἵσιν 'Οδυσσίως εἰς Φιλοτίου, ὅποιαν φθάσας προσδοκίμασσον [supra τ'. 505.] ἐτηκόντων τῷ νῦν. Eustath. Sed hoc nimis longe videtur petitum.

Ver. 235. ἐπιβεκόλος] 'Επιβεκόλον, inquit Eustathius, φησι, κατὰ πλεινασμὸν προ-

Αἱ γὰρ τῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
Γνοίης, οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.

“Ως δ’ αὕτως Εῦμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
Νοσῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.

240 “Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλας ἀγόρευον.

Μνησῆρες δ’ ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
“Ηρτυον” αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἥλυθεν ὅρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήζωνα πέλειαν.

Τοῖσιν δ’ Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·

245 “Ω φίλοι, ἐχ̄ ἡμῖν συνθεύσεται ὅδε γε βελὴ,
Τηλεμάχοιο φόνος ἀλλὰ μνησάμεδα δαιτός.

“Ως ἔφατ’ Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ’ ἐπιήνδανε μῆδος.

“ Utinam enim hoc, hospes, verbum perficeret Saturnius!

“ Cognosceres, qualis mea potentia et manus sequerentur.”

Sic autem pariter Eumaeus supplicavit omnibus diis,

Ut rediret Ulysses prudens suam ad domum.

240 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Proci autem Telemacho mortemque fatumque

Struebant: at iis sinistra venit avis,

Aquila altivolans; tenebat vero timidam columbam.

Illi autem Amphinomus concionatus est, et dixit;

245 “ O amici, haud nobis perficietur hoc sane consilium,

“ Telemachi cædes: sed recordemur convivii.”

Sic dixit Amphinomus: illis vero placebat sermo.

243 [χεῖν] F. A. L.

Σίστωσ. Barnesius voculam ἐπὶ “Superioris orem in illo Officio” denotare existimat. “Ita,” inquit, “μ'. ver. 131. ἐπιπομένες, “Pastores præcipui; et ἐπίσχος.” At rectius videtur quod addit Eustathius: Δοκεῖ — ἐπιβεβήλος εἶναι ὁ ἐπὶ βεσὶ τεταγμένος· ἔγειρα, ὁ ἐπὶ τῶν βοῶν, ὁ ἐπισταῶν αὐτῶις. Οὕτω δὲ καὶ ἐπίσχος, ὁ ἐπὶ φυλακῇ τεταγμένος.

— Οδυσῆος ἀμύμονος, ὃς μ' ἐπὶ βεσὶν
Εἴοτε τυτθόν εἴστα. — Supra ver. 209.

Ver. 237. Γνοίης, οἵη] MS. a Tho. Bentleio collatus, Γνοίης χ', οἵη. Quæ forte et verior lectio. Ita enim in omnibus legitur infra φ'. 202. ubi repetitur hic versus; atque ita hic legisse videtur Eustathius: quippe in commentario citat, Γνοίης ἢ οἵη etc. Clark. Et est hæc lectio elegantior, nec a librario orta. Ern.

Ibid. οἵη ἐμὴ δύναμις] “ Pro ἐμῷ,” inquit Henricus Stephanus, “ fortasse rectius λέγετον ἐμῷ. Firmatur autem vulgata lectio ex φ'. 202. infra, ubi idem versus occurrit.

Ibid. χεῖρες ἔπονται.] Al. χεῖρες ἔπονται et χεῖρες ἄπονται. Clark. “Epoxidai autem h. l. est comitari in negotio aliquo, adjuvare. Videres, quam fortem me adjutorem haberet. Ern.

Ver. 241. θάνατόν τε μόρον τε] “ Nec illa quidem ejusdem significatio repetitio “ignava et frigida videri debet;

“ Μνησῆρες δ’ ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον
“ τε

“ “Ηρτυον” —

“ Quod bis idem θάνατον καὶ μόρον dixerit.

“ Indignitas enim moliendæ tam acerbæ
“ tamque injustæ necis, miranda mortis

- 'Ελθόντες δ' ἐς δάματ' "Οδυσσῆος θείοιο,
Χλαινας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμάς τε θρόνος τε
250 Οἱ δ' ἱέρευν ὅις μεγάλες καὶ πίονας αἰγας,
'Ιέρευν δὲ σύνας σιάλες καὶ βῖν ἀγελαίην·
Σπλάγχνα δ' ἄρετος ὀπτήσαντες ἐνάμιων· ἐν δ' ἄρετος οἶνον
Κρητῆρσιν περίσσωτο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβάτης.
Σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὅρχαμος ἀνδρῶν,
255 Καλοῖς ἐν κανέοισιν ἐώνοχόει δὲ Μελανθεύς.
Οἱ δ' ἐπ' ὄνειδιν ἔτοιμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὁδυσῆα κατίδρυε, πέρδεια ναρῶν,
'Εντὸς ἐυσαδέος μεγάρες, παρὰ λάϊνον ὕδον,
Δίφρον ἀεικέλιον παραδεῖς, ὀλίγην τε τράπεζαν·

Ubi autem venissent in aedes Ulyssis divini,
Lænas quidem deposuerunt in sedilibusque soliisque;
250 Ipsi autem mactabant oves magnas, et pingues capras;
Mactabant etiam porcos, et bovem armentalem:
Viscera vero assata distribuebant; vinumque deinde
In crateribus miscebant: pocula autem distribuit subulcus.
Panem vero ipsis distribuit Philætius, princeps virorum,
255 Pulchris in canistris: vinum autem fundebat Melanthius.
Illi vero ad cibos paratos appositos manus porrigeabant.
Telemachus autem Ulyssem sedere-fecit, astutias versans,
Intra bene-fundatam domum, apud lapideum limen,
Sella turpi apposita, parvaque mensa:

250 *ὅις μεγάλες*] F. A. L. non male. sed sunt etiam ἄρσενες ὅις; ut *Il. μ'. 451.*

255 *κρητῆρσιν*] Edd. omnes v. Item *Eustath.* Ibid. *περίσσωτον*] F. A. L.

"iteratione defleta est." Gellius, Lib. XIII. cap. 23. Vide supra ad λ'. 611.
Ver. 242. *ἥλυσθεν ὄρης,*] Vide supra ad ὅ. 160.

Ver. 245. *οὐχὶ ἡμῖν συνθένεται]* Facete dictum, notat *Eustathius*: *ἐ συνδραμεῖται* *ἡμῖν*. Non pro cupiditate nostra nobis procedet consilium. *Hesych.* *συνθένεται*, *συνδραμεῖται* *συνοίσι*. Ern.

Ver. 250. *Οἱ δ' ἱέρευν ὅις*] *Παραπτηρίτεον*, inquit Scholiastes, *ὅτι μόνες τέσσες μηνοτηρέας θεοῖς θύσιας ἔχει οὖτε.* *Eustathius* autem hunc unicum locum a Veteribus exceptum testatur: *Σημειῶνται δέ* (inquit) *ἐν τοῖς ἑπθεῖσιν οἱ Παλαιοί, ὡς ἴνθεις καὶ μόνον οἱ μηνοτηρέες ἱερέύσιν ὅις, καὶ τὰ ἔτης, ὡς ἡρρίθην ἔλλασχε δὲ τῆς Ομηρικῆς ταύτης ποιότων ἔχει ἑρηγναὶ θεῶν ποιῶντες.* Attamen de Procis

hunc ipsum versum sequentemque usurpat Poëta supra p'. 180. 181. de iisdemque dicitur ξ. 93. 94.

"Οσσα γὰρ ὑπτες τε καὶ ἡμέραις ίπποις θεοῖς οὐτοῦτος εἰσενόστιον, ἀδεὶ δέ οὐδὲν.

Ibid. *μεγάλες*] Al. *μεγάλας*.

Ver. 251. *ἴσενον δὲ σίας*] Pronunciatur, ut videtur, *"Ισενον* quo modo sape et scripta occurunt *"Ιενός*, *ισά'* et *ιεινόσκον* ver. 3. hujus libri: Uti et notavit Barne-sius.

Ver. 252. *ὄπτησαντες*] Vide supra ad β. 500. et ad *Il. α'. 466.*

Ibid. *ἐν δὲ ἄρετος*] Al. *ἐν δέ στο*.

Ver. 253. *Κρητῆρσιν περίσσωτον*] Ita Barnesius ex veteribus exemplaribus. Al. *Κρη-*

- 260 Πάρε δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οῖνον ἔχενεν
 'Εν δέπαι τρυπάνω, καὶ μιν προς μῆδον ἔειπεν.
 'Ἐνταῦθοι νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων
 Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
 Πάντων μνησήρων· ἐπεὶ γὰς δῆμος ἐσιν
 265 Οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὁδοσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος.
 'Τμεῖς δὲ, μνησήρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνπῆς
 Καὶ χεῖρας· ἵνα μὴ τις ἔρις καὶ νεῖκος ὅρηται.
 "Ως ἔφατ· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χείλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὁ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
 270 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὔπειρεος υἱός·

- 260 Apposuit vero ei viscerum partes, infuditque vinum
 In poculo aureo, et ipsum sermone allocutus est;
 " Illic nunc sede inter viros vinum-bibens :
 " Convitia vero tibi ipse ego et manus abarcebo
 " Omnia procorum ; quoniam nequaquam publica est
 265 " Domus haec, sed Ulyssis ; mibi autem acquisivit ille.
 " Vos vero, proci, continete animum a-convitio,
 " Et manus ; ut ne aliqua lis et contentio oriatur."
 Sic dixit : illi autem omnes mordicus labris compressis
 Telemachum admirabantur, quod audacter loquebatur.
 270 Inter hos autem Antinous locutus est, Eupitheci filius;

268 φῦντες] Edd.

τῆρος. Quod et ferri posset. Vide ad II. a'. 51. Clark. Vide Var. Lect.

Ibid. *χείρωντο*] Al. *χεράσαντο*.

Ver. 254. 255. Σῖτον δέ σφ' ἱπένειμε — Καλοῖς ἐν κανέοισιν] Virgil.

Cereremque canistris
Expediunt. — ΑἘπ. I. 705.

Ver. 255. *ἴωνοχέα*] Al. *ἴωνοχόσι*.

Ver. 259. Δίφρον ἀεικέλιον παραβεῖ, ὀλίγην τε τράπεζαν· — Observarunt hic Veteres, res tenuissimas atque etiam humiliatas aptissime et pulcherrime depingere Poëtam. Φανερὸν μὲν καὶ τὰ χαριτῶλα τῶν ὄνομάτων ἴσχυόπτητα ἐμποιεῖν τῷ λόγῳ ὡς ἔχει τὸ, " Δίφρον ἀεικέλιον etc." Aristid. Quintil. de Musica, Lib. II. pag. 84. Ἱσχυρὸν δὲ [πλάσμα] τὸ καὶ τῇ ὅλῃ τῶν περιγμάτων μικρὸν, καὶ τῇ λέξῃ κατισχναμένον. Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ομῆρος ποίησες, §. 9. Cæterum de voce ὀλίγην, hoc in loco, ita Eustathius in commentario ad I. 515. Τὸ ὀλίγον, — τὸν μικρὸν ἰσημανεν ὁ φαί-

νεται — καὶ ίν τῷ " ὀλίγην τε τράπεζαν." — Πάντως δὲ ταυτὸν, ὀλίγον εἰπεῖν, καὶ τυρθὸν, καὶ μικρὸν. Aristoteles autem et vocem ὀλίγην, et vocem ἀεικέλιον, vim hic singularem habere contendit. Siquis nimis hoc in loco substitueret, " Δίφρον μοχληὸν καταβεῖς, μικράν τε τράπεζαν" τὸ ἀεικόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἵστων, θεωρεῖσθαν· — τὸ μὲν φαινετα καλὸν, τὸ δὲ εὐτελέσι. Poëtic. cap. 22. Vide supra ad I. 515, et ad π'. 1. Clark. Est autem αεικέλιον h. l. εὐτελῆς, contrarium τῷ μικρῷ. Eo verbo Homerus sæpe utitur et varie in Odyssea, seu in tantum in Iliade, quod sciām: Cæterum virtus loci est in eo, quod utrumque verbum est exquisitius cæteris, v. c. εὐτελῆς et μικρός. Ern.

Ibid. παραβεῖς,] Apud Eustathium in commentario, καταβεῖς, atque ita legit Aristoteles loco jam supra citato. Clark. Utrumque rectum, sed παραβεῖς est usitatus in hac re. Ern.

- Καὶ χαλεπόν περ ἔοντα δεχάμεδα μῆθον, Ἀχαιοί,
Τηλεμάχος· μάλα δὲ ἡμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴσει Κεροίων· τῷ κέ μιν ἥδη
Παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἔοντ' ἀγορητήν.
275   “Ως ἔφατ’ Ἀντίνοος· οὐδὲ ἄρδε εἰπάζετο μύθων.
Κῆρυκες δὲ ἀνὰ ἄσυ θεῶν ιερὴν ἐκατόμβην
“Ηγον· τοι δὲ ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί
“Ἀλσος ὑπὸ σκιερὸν ἐκατηβόλεις Ἀπόλλωνος·
Οἱ δὲ ἐπεὶ ὠπτησαν κρέας ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
280   Μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ’ ἐρικυδέα δαῖτα.
Πὰρ δὲ ἄρδε ‘Οδυσσῆι μοίραν θέσαν, οἵ πονέοντο

“Et molestus quantumvis sit, accipiamus sermonem, Achivi,
“Telemachi; valde autem nobis minatus loquitur.
“Non enim Jupiter sivit Saturnius; alioquin ipsum jam
“Compescuissemus in ædibus, canorus licet sit concionator.”

- 275   Sic dixit Antinous: ille vero non curabat verba.
Præcones autem per urbem deorum sacram hecatomben
Ducebant: congregabantur autem comantes Achivi
Luco sub umbroso longe-jaculantis Apollinis:
Hi autem postquam assaverant carnes superiores, et detraxerant,
280   Partibus divisis, convivabantur celebri convivio.
Ulyssi vero partem apposuerunt, qui ministrabant,

272 ἡμῖν] F. A. L. 275 μύθῳ] F. A. L. male. 281 οἵ δὲ ιπένοντο] Ead.
quod est verbum proprium in ea re.

Ver. 260. μοίρας,] Apud Eustathium, μοίρας. Clark. Moίρα placet. Nam singulis singulæ portiones datæ sunt, nisi quem præcipue honorare vellent, quod facere voluisse Telemachus non videtur. Vid. ver. 293. Sed μοίρας potest etiam pro singulari positum intelligi. Cæterum στράγκην ut viscera de carne accipienda. Ern.

Ver. 261. Ἐγ δέπατι χειρούργῳ] Pronunciabitur χειρούργῳ. Vide ad Il. v. 523.

Ver. 267. Καὶ χειρούργῳ] Eustathius in commentario citat, χειρούργῳ. Quo modo et in pluribus Codicibus scriptum reperit Vir eruditus Tho. Bentleius. Clark. Ita ordo erit verborum: Θυμὸν ἐπίσχετε ἵνα τῆς καὶ χειρούργῳ. Ern.

Ver. 271. Ἀχαιοῖ,] Vide supra ad φ. 513.

Ver. 272. ἡμιν ἀπειλήσας] ‘Ἐγ δὲ τῷ, “μάλα δὲ ἡμιν ἀπειλήσας,” προπειλεπτάται

τῷ ἡμιν, ὡς καὶ ἀλλαχῆ, κατὰ συστολὴν τῆς ληγύσσης, ἀναπειλεπτός τε τόπος λόγῳ ἴγκλισις. Eustath. Vide supra ad φ. 569. et π. 372.

Ver. 275. εἴσατε] Barnesius edidit, scribendumque contendit, εἴσαστε. Sed vide ad Il. φ. 42.

Ver. 276. 277. Κῆρυκες δὲ ἄσυ — τοι δὲ ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί] Poëta hic, observante Eustathio, de universo populo Ithacensi loquitur; ad Procos reddit ver. 279. Ἀχαιοί δὲ νῦν, οἱ κατὰ τὴν Ἰθάκην — καὶ κῆρυκες δὲ, οἱ κατὰ τὴν Ἰθάκην δημόσιοι ἱνταῦδα νοστίται, οἱ καὶ ταῖς θυσίαις ὑπάρχουν —. Οὕτω μὲν οἱ τῷ δήμῳ ἐτέλευτὴν ἐκατόμβην οἱ δὲ μνησῆρες ἐν τοῖς τῷ ‘Οδυσσέως “δαίνυντο ἐρικυδέα δαῖτα.” (ver. 280.)

Ver. 277. καρηκομόωντες] Sic apud Virgilium:

- "Ισην, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὡς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος νιὸς Ὀδυσσῆος θείου.
Μνησῆρας δ' ἐπάμπαν ἀγήνορες εἴς τα Αθήνη
- 285 Δώβης ἵσχεσθαι θυμαλγέος· ὅφελος εἴτι μᾶλλον
Δύνη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
"Ἡν δέ τις ἐν μνησῆρσιν ἀνήρ, ἀδεμίσια εἰδὼς,
(Κτήσιππος δ' ὄνομα ἔσκε, Σάμη δ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναῖεν)
"Ος δή τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς ἐόσι,
- 290 Μνάσκετ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
"Ος ρά τότε μνησῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
Κέκλυτέ μεν, μνησῆρες ἀγήνορες, ὅφελα τι εἴπω·

- Æqualem, sicut ipsi scilicet sortiebantur: sic enim jussit Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini.*
Procos autem non omnino eximios sinebat Minerva
285 Contumelia abstinere acerba; ut adhuc magis
Subiret dolor cor Laërtiadæ Ulyssis.
Erat vero quidam inter procos vir, nefaria doctus,
(Ctesippus autem nomen erat; in Same vero domum habitabat;)
Qui jam possessionibus fretus patris sui,
290 Ambiebat Ulyssis diu absentis uxorem:
Qui scilicet tunc inter procos superbos dixit;
"Audite me, proci eximii; ut aliquid dicam;

288 ναῖαν] F. A. male.

Ver. 278. ἐκατηβόλεις Ἀπόλλωνες:] Vide supra ad II. a'. 75.

Ver. 279. καὶ ιέναντο,] Al. κάδδης ιέναντο.

Ver. 281. οἱ πονέοντο,] Al. οἱ ῥ' ιπένευτο.

Ver. 284. ἀγήνορες] Vide supra ad a'. 106.

Ver. 286. Δύνη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.] Recte Eustathius: "Ηγενταὶ στρεψίλητη λύπη τὸν Ὀδυσσεῖαν κατὰ καρδίαν. Male autem deinceps adjicit: "Η ἀντιτακτικῶς τὴν καρδίαν τῷ Ὀδυσσεῖῳ. As si non aequae facile et scribere potuissest Homerus, si id rectius fuissest καρδίην Λαερτιάδεων Ὀδυσῆος."

Ver. 288. Σάμη δ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναῖεν] Vide supra ad a'. 29.

Ibid. ναῖαν] Henricus Stephanus inter varias lectiones retulit ναῖαν.

Ver. 289. πατρὸς ἐόσι,] Al. θεσπεσίοισιν. Atque Eustathius ita in commentario ci-

tat. Clark. Patris quidem mentio et infra ver. 307. Ern.

Ver. 294. οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, ἀλλὲ δίκαιον, Ξίνις]

Καὶ τῶς δίκαιον τὸν ικέτην ἀγένειον.

Euripid. Heraclid. ver. 255.

Ibid. ἀτέμβειν,] "Ατέμβειν," inquit Duportus, Gnomolog. Homeric. ad hunc locum, "hic est βλάπτειν, ἀδικεῖν, ὑβρίζειν." "alibi ἀμέδειν, σεξόσκειν, ἀποστρίζειν cum "genit. Μή τίς οἱ ἀτεμβόμενοι κίονισσοι." (Il. λ'. 704.)" Immo vero hoc in loco, posteriori isto in sensu plane usurpatum habet vox: ut liquet tum ex praecedente, "Μοῖρα μὲν δὲ ξίνος ἵχει πάλαι, ὡς ἐπέσυνεν, Ισην;" tum ex sequenti, "Ἄλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξίνον." Priori sensu, ut opinor, nusquam apud Poëtam occurrit. Porro in Etymologicō Magno ἀτέμβειν scribi notat Barnesius.

Ver. 297. λοετροχόων] Schol. Νῦν, τῷ τὰ

- Μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
"Ισην· ἐγὰρ καὶ τὸν ἀτέμβειν, ὃδὲ δίκαιον,
295 Ξείνες Τηλεμάχον, ὃς κεν τάδε δώματ' ἰκηται.
'Αλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶξεῖνον ὄφρα καὶ αὐτὸς
'Ηὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας, ἡὲ τῷ ἄλλῳ
Δμάων, οἱ κατὰ δώματ' Οδυσσῆος θείοιο.
"Ως εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
300 Κείμενον, ἐκ κανέοιο λαβάνῳ ὁ δ' ἀλεύατ' Οδυσσεὺς,
"Ηκα παρακλίνας κεφαλήν· μείδησε δὲ θυμῷ
Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὑδημητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἤνιπατε μύθῳ.

- " Partem quidem jam hospes habet dudum, sicut decet,
" Aequalem, non enim honestum est privare, neque justum,
295 Hospites Telemachi, quicunque has aedes advenerit.
" Sed age, ei et ego dem hospitale-donum; ut et ipse
" Vel balneatori det munus, vel alicui alii
" Famulorum, qui sunt in aedibus Ulyssis divini."
Sic locutus, projectis bovis pedem manu robusta,
300 Jacentem, ex canistro sumptum; evitavit vero Ulysses,
Leviter declinato capite; subrisit autem animo
Sardanium omnino tale: ille autem bene-aedificatum percussit murum.
Ctesippum vero Telemachus increpuit sermone;

λατρὰ παρέχοντι, ἢ παρασκευάζοντι. Clark.
Immo τῇ παρέχεσσῃ ἢ παρασκευάζετη. Nam
ancillarum hoc munus. Erm.

Ver. 298. Δμώαν, οἱ κατὰ δώματ' Οδυσσῆος.] Apud Eustathium in commentario omittitur hic versus. At potest quidem sine sententia dispendio abesse.

Ver. 299. "Ως εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα]
"Αλλ' ὃδ' ὅτε μητσῆρας εἰσάγει μεθύντας,
ἢ δὲ τότε τοιάντην ἀκοσμίαν εἰσῆγαγεν, ὡς
Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχυλος πεποίκασιν· ἀλλὰ
πόδα βοειοῦ ἐπὶ τὸν Οδυσσέα ῥιπτόμενον. Athenaeus, Lib. I. cap. 14.

Ver. 300. 'Ο δ' ἀλεύατ' Οδυσσεὺς, "Ηκα παρακλίνας] Virgil.

— ille ictum venientem a vertice velox
Prævidit, celerique elapsus corpore cessit.
Æn. V. 444.

Ver. 301. παρακλίνας] Vide ad Il. α'. 509. 558.

Ibid. μείδησε δὲ θυμῷ Σαρδάνιον μάλα
τοῖον] Οἱ τὴν Σαρδάναν κατοικήντες, ἀπὸ Καρ-
χηδόνιον ὄντες, χρῶνται νόμῳ πινὲ βαρβαρ-
ῆ, καὶ πολὺ τῶν Ἑλλήνων διηλασγμένῳ τῷ

γὰρ Κέρων θύμοιν, ημέραις τρισὶ τεταγμέ-
ναις, ἢ μόνον τῶν αἰχμαλώτων τὰς καλλίσυς,
ἄλλα καὶ τῶν πρεσβυτέρων τὰς ὑπὲρ ἴδιομή-
κοντα ἐπι γεγενμένας. Τάτους δὲ θυμούντας,
τὸ μὲν δακρύειν αἰσχρὸν εἶναι δοκεῖ καὶ δη-
λον, τὸ δὲ ἀσπάζεσθαι καὶ γελᾶν ἕσχατον,
καὶ προϊόντων ἀνδράδεις τε καὶ καλόν. "Οὐεν
φασὶ καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ προσποιητὸν γέλωτα
κηδηῆναι Σαρδόνιον. "Η δὲ ισορία παρὰ Δή-
μων. Schol. Alter Pausanias; Πλάνη δὲ
Βατάνης μᾶς καθαρίειν καὶ ἀπὸ φαρράκων
ἢ νησος [Σαρδάνα], ἀργάζεται θάνατον. "Η
πόλις δὲ ἡ ὀλεθρίος σελίνῳ μέν ἵσιν ἐμφερῆς·
τοῖς φαγῆσι δὲ γελῶσιν ἐπιγίνεσθαι τὴν τε-
λευτὴν λέγεσιν. "Επὶ τάπῳ δὲ "Ομηρός τε
καὶ οἱ ἐπειτα ἀνθρώποις τὸν ἐπὶ ἀλενὶ ὑγιεῖ
Σαρδάνιον γέλωτα διομάζειν. Phocica, Lib.
X. cap. 17. sub fine. Ejusdemque explicationis meminerunt Eustathius, et Scholiastes ad ver. 302. ubi de hac re plura.
Caterum hinc apud Ciceronem; "Ne —
"rideamus γέλωτα Σαρδόνιον." Epist. ad
Familiares, Lib. VII. 25. Porro Scholiastes ad Iliad. ο'. 101. Junonis risum,

- Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο Θυμῷ.
 305 Οὐκ ἕβαλες τὸν ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ Βέλος αὐτός.
 Ὡς γάρ κέν σε μέσον Βάλον ἔγχει ὀξυόεντι,
 Καὶ κέ τοι ἀντὶ γάμου πατήρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
 'Ενθάδε· τῷ μή τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
 Φαινέτω ἥδη γὰρ νόσων καὶ οἰδα ἔκαστα,
 310 'Εσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦν.
 'Αλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τετλάμεν εἰσορόωντες,
 Μήλων σφαζομένων, οἶνοι τε πινομένοιο,
 Καὶ σίτε· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἔνα πολλάχι.
 'Αλλ' ἄγε, μηκέτι μοι κακὰ ρέζετε δυσμενέοντες.
 315 Εἰ δ' ἥδη μὲν αὐτὸν πτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
 Καὶ κε τὸ βελοίμην, καὶ κέν πολὺ κέρδιον εἴη

- Ctesippe, certe omnino tibi hoc satius fuit animo;
 505 "Non percussisti hospitem; evitavit enim telum ipse;
 "Certe enim te medium percussissem hasta acuta,
 "Et tibi pro nuptiis pater exequias celebrasset
 "Hic: ideo ne quis mihi insolentias in domo
 "Prodat; jam enim intelligo et novi singula,
 510 "Bonaque et pejora; antea autem adhuc infans eram.
 "Sed continuo hæc quidem et toleramus inspicientes,
 "Ovibus mactatis, vinoque potato,
 "Et pane *consumpto*: difficile enim cohibere unum multos.
 "Sed agite, ne amplius mala facite infensi:
 515 "Sin jam me ipsum interficere cupitis ære,
 "Etiam hoc vellem, et multo satius esset

310 δὲ τι] Edd. 315 Εἴ ἥδη] F. A. L.

quem ibi depingit Poëta, hujusmodi fuisse notat:

— ἡ δὲ ἴγέλασσος
 Σείλεσιν, ὃδὲ μίτωπον ἐν ὅφεσι συνανέγον
 Ιάνθη. — Il. 6. 101.

Οὗτος ὁ γίλως, (inquit ibi Scholiastes,) Σαρδόνιος χαλεύται, ὅτ' ἀν τις μὴ ἐν διαβέσσως γελᾷ. Vide et infra ad ver. 547.

Ver. 502. Σαρδάνον] Apud Plutarchum, notante Barnesio, scribitur Σαρδιανόν. Alii, teste Eustathio, scripserunt Σαρδόνιον. Uti legitur et apud Ciceronem, loco jam supra citato.

Ibid. μάλα] Al. μέγα.

Ibid. μάλα τοῖον] Quid est subrisit Sar-

danium omnino tale? Immo subrisit plante Sardonium risum. Μάλα τοῖον eleganter auget, sic ut et οἷος adjectivis additur eadem vi, ut apud Plat. Apol. Socr. ἀπίχθεια οἷας χαλεπώτατα; et apud Herodot. IV. 28. ἀφέροντος οἷος χρυσός. Quod in nonnullis est μέγα pro μάλα, videri potest e glossa natum. Ern.

Ver. 304. ἡ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο Θυμῷ] Τὸ μὴ βαλεῖν, ἵπει αὐτὸς ἀνήσπιο, [forte ἀν ἀνήσπιο] ἡ τὸ βαλεῖν τὸν ξένον αἰρεῖται τὸ κέρδιον. Scholion (in Vulgatis versui 531. infra importune annexum.) Priorem interpretationem sequitur Eustathius: Τὸ δὲ, “Οὐκ ἕβαλες,” [ver. 505.] ἀλλιπᾶς (inquit) εἰργαται διὰ Θυμόν ἡν δὲ

Τεθνάμεν, ἡ τάδε αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὄράσθαι,
Ξείνες τε συφελιζούμενες, δμώας τε γυναικας
·Ρυσάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα παλά.

- 320   “Ως ἔφασ”. οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
‘Οψὲ δὲ δὴ μετέειπε Δαμασορίδης Ἀγέλαος.
“Ω φίλοι, ἐκ ἀν δὴ τις ἐπὶ ρήθεντι δικαίῳ
·Αντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοις
Μήτ’ ἔτι τὸν ξεῖνον συφελιζετε, μήτε τίν’ ὅλλου
325 Δμώων, οἱ κατὰ δώματ’ Ὁδυσσῆος Θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ νε μῦδον ἐγὼ καὶ μητέρι Φαιήνη
“Ηπιον, εἰ σφῶν πραδίῃ ἄδοι ἀμφοτέροισιν.
“Οφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ σῆθεσσιν ἐώλπει
Νοσῆσαι Ὁδυσσῆα πολύφρονας ὅνδε δόμονδε,

“Mori, quam hæc semper indigna opera videre,
“Hospites pulsatos, famulasque mulieres
“Vos violantes indigne in ædibus pulchris.”

- 520   Sic dixit: illi vero omnes muti facti sunt silentio.
Sero autem tandem inter eos locutus est Damastorides Agelaus;
“O amici, haud jam quisquam super dicto æquo
“Contrariis verbis carpens sævit:
“Neque amplius hospitem pulsate, neque quenquam alium
325   Famulorum, qui in ædibus sunt Ulyssis divini.
“Telemacho autem verbum ego et matri dicam
“Mite, si ipsis corde placeat ambobus:
“Quamdiu quidem vobis animus in pectoribus sperabat
“Rediturum Ulyssem prudentem suam ad domum,

524 Μήτε τι] R. etiam Eustath. sic legisse videtur. estque elegantior lectio.

328 ήμιγ] F.

τὸ ἐντελὲς, θωτος· ἡ μάλα σὺν κέρδοιον ὅτι ἐκ
ἔβαλες τὸν ξεῖνον.

Ver. 306. ὕξενόντη] Vide ad II. ε'. 50.

Ver. 310. πάρος δὲ τις μῆτος ἡ]. Ita
edidit Barnesius ex emendatione Isaaci
Casauboni, et ex σ'. 228. ubi occurrit hic
versus, et in Vulgatis scriptum est ἔτι.
Atque ita hic legit MS. a Tho. Bentleio
collatus. Vulgg. πάρος δὲ τις μῆτος ἡ.

Ver. 313. χαλεπῶν γὰρ ἐρυκακέουν ἵνα
πολλάζ.]

Οὐ γὰρ γένοιτο ἂν εὖ γε τοῖς ποιλοῖς ἴσσος.
Sophocl. Οδίπ. Τυρανν. ver. 855.

Vide supra ad π'. 88.

VOL. IV.

Ver. 315. Εἰ δὲ ηδη μ' αὐτῷ] Vir erudi-
tus Tho. Bentleius in duobus MSS. scrip-
tum reperit Ei δὲ μὴ αὐτόν.

Ver. 317. η τὰδε αἰὲν] Al. η τὰδε τ' αἰὲν.
Al. η τὰδε γ' αἰὲν.

Ver. 319. ·Ρυσάζοντας] “Ετι δὲ, τὸ μετὰ
βίας καὶ ἀνάγκης ἵλκειν καὶ μίγνυσθαι γυ-
ναικί. Etymolog. Magn. ad vocem ἥνταζεν.

Ver. 320. “Ως ἔφασ”. οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκὴν
ἐγίνονται] Virgil.

Dixerat Aeneas: olli obstupere silentes,
Conversique oculos inter se atque ora tenebant.
Æn. XI. 120.

Ver. 524. Μήτε τι] MS. a Tho. Bentleio

Q q

- 330 Τόφρ' ὅτις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν, ισχέμεναι τε
Μνησῆρας κατὰ δῶματ'. (ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦν,
Εἰ νόσησ' Ὁδυσεὺς, καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα.)
Νῦν δ' ἥδη τόδε δῆλον, ὅτ' ἐκέτι νόσιμός ἐσιν.
'Αλλ' ἄγε, σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
- 335 Γήμασθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν.
"Οφρα σὺ μὲν χαίρων πατερῶις πάντα νέμηαι,
"Εσθων καὶ πίνων· ή δ' ἄλλως δῶμα ἵκηται.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίου ἥνδα.

530 " Tamdiu minime ægre-ferendum manereque erat, et detinere
" Procos in ædibus; (quoniam hoc satius erat,
" Si rediisset Ulysses, et redux venisset domum:)
" Nunc vero jam hoc manifestum, quod non amplius redditus capax est.
" Sed age, tuæ hæc matri assidens nuntia,
535 " Nubat ei, quicunque optimus vir, et plurima præbuerit;
" Ut tu quidem gaudens paterna omnia possideas,
" Comedens et bibens: illa vero aliis domum adeat."
Illum autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

337 δῶματ'] R. idque sequendum erat, ut supra 159. ubi omnes alii libri δῶμα. δῶμα κοριζη] F. A. L.

collatus, Μάτις τι. Ut supra σ'. 415. Clark. Vid. Var. Lect.

Ibid. μάτις τιν' ἔλλον etc.] Telemachus de ancillis modo loquitur, et hic servi commemoorentur. Intelligendum, ut opinor, Agelaum etiam ab his abstineri injuriam velle, ut ab Eumæo, qui vexatus et ipse a procis erat: atque ita *Homericum* masculino genere usum. Conf. φ'. 210. Ern.

Ver. 327. ἀμφοτέρουσιν] Al. ἀμφοτέροιν.

Ver. 328. "Οφρα μὲν ὑμῖν Συμὸς ἐν τῆς θεσσαλίᾳ Νοσῆσαι Ὁδυσῆα] Ita MS. a Tho. Bentleio collatus, et Eustathius in commentario. Quibuscum facit, teste Barnesio, Editio Florentina. Alii hic legunt "Οφρα μὲν ἡμῖν etc. Quo modo editid Barnesius; et in annotationibus: "Ita," inquit, "omnino legendum; nam ut Eustath. fol. 736. lin. 38. 'Αγέλαος δὲ, εἴς τῶν μνησήσων, τετό φονού quare seipsum includens, ἡμῖν ait." Sed errat (ut opinor) Vir eruditus. Non enim Procos, sed Telemachum et Penelopen hic alloqui videtur Agelaus; atque ita aptius congruent sequentia, Τόφρ' ὅτις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν, ισχέμεναι τε Μνησῆρας κατὰ δῶματ'.

ver. 530. et, 'Αλλ' ἄγε, σῇ τάδε μητρὶ etc. ver. 534.

Ver. 329. Νοσῆσαι] Eustathius videtur legisse Νοσήσαν.

Ver. 330. ισχέμεναι] Versiones nonnullæ reddunt, "teneri;" ac si ισχέμεναι vocis esset passiva: Sed (ut opinor) minus recte. Vide supra ad ver. 202. et ad II. φ'. 501.

Ver. 335. et 342. Γήμασθ,] Vide supra ad x. 272.

Ver. 337. δῶμα ἵκηται.] Eustathius in commentario citat, δῶμαθ ἵκηται. Al. δῶμα κοριζη.

Ver. 339. Οὐ μὰ Ζῆν, 'Αγέλαος, καὶ ἄλλια πατέρες ἡμοῖς,] Haud dissimiliter Apollonius:

"Ισω Λητῆς υἱὸς, ὁ μὲ τερέζεων ἐδίδαξε
Μαντοσύνας." Ισω δὲ δυσώνυμος ἡ μὲν ἀλαχειν καὶ
Argonaut. II. 257.

Ubi Scholiastes; "Ρητίον δὲ, ὅτι ιμεραδίστερος γίνεται ὁ ὄρκος, ὅταν τις κατὰ τῆς ἴδιας ὅμηρος συμφορᾶς." "Οὐ μὰ Ζῆν, 'Αγέλαος etc." — "Εδος δὲ ἀρχαῖον, πρῶτον Θεὸς ὄμηνον, εἶτα ἐπάγειν καὶ τὰς ἴδιας συμφορᾶς. Vide Langbænii annotationes in Longinum, §. 16.

- Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
 340 "Ος πε τῇλ' Ἰδάκης ἡ ἔφειται, ἡ ἀλάληται,
 Οὕτι διατείβω μητρὸς γάμον ἀλλὰ κελεύω
 Γήμασθ', ὃς καὶ ἐδέλη, ποτὶ δὲ ἀσπετα δῶρα δίδωσι.
 Αἰδέομας δὲ ἀέκνεσταν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
 Μύθῳ ἀναγκαῖον μὴ τότε θεὸς τελέσειεν.
 345 "Ως φάτο Τηλέμαχος· μνησῆρος δὲ Παλλὰς Ἀθῆνη
 "Ασβετον γέλον ὕρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
 Οι δὲ ἦδη γναθμοῖσι γελῶν ἀλλοτρίοσιν"

- " Non per Jovem, Agelaë, et dolores patris mei,
 340 " Qui alicubi longe ab Ithaca, vel periit, vel vagatur,
 " Nequaquam remoror matris nuptias; sed jubeo
 " Nubere, cuicunque velit, quique insuper multa dona det.
 " Vereor autem invitam a domo pellere
 " Verbo violento; ne istud deus perfecerit."
 345 Sic dixit Telemachus: procis vero pallas Minerva
 Inextinctum risum movit, errareque fecit intellectum.
 Hi autem jam maxillis ridebant alienis;

542 οἵτε Σέλην] F. A. L. Ibid. δίδωμι] Ead. vid. not. 346 γέλων] A. L.
 Ibid. παρέπλαγξε] R. A. 3. 347 γελώιαν] F. R.

ad ista verba, Μὰ τὸν ἵνα Μαραθῶνι προκυνδυνεύσαντας.

Ver. 340. ἡ ἔφειται, ἡ ἀλάληται,] Vide ad Il. a. 37.

Ver. 342. ποτὶ δὲ ἀσπετα δῶρα δίδωσι.] Ita Vulgati: et ita legit Eustathius, exponitque, καὶ δὲ αὐτῷ πολλὰ δίδωσιν. Ἀπὸ κοινῆς γὰρ, inquit, λητωτίον τὸ "ὅς." Atque eadem constructio occurrit supra β'. 113.

114.

Μητέον σὴν ἀπόψιμον, ἀνακθεῖ δέ μνι γαμίσεις
 Τῷ, ὅτε τε πατεῖς κέλεται, καὶ ἀνδάνεις αὐτῷ.

Barnesius autem ex veterum Editionum nonnullis edidit ποτὶ δὲ ἀσπετα δῶρα δίδωσι· "quoniam τὸ δίδωμι (ut ait) majorem Telemachi alacritatem ostendit." Sed, ut opinor, minus recte. Dona enim apud Poëtam ab eo, qui mulierem ambit, semper præberi dicuntur. Vide supra ad X. 281. a. 77. 392. et infra ad φ'. 161. 162. Atque ita supra ver. 535. hujus libri;

Γήμασθ', ὅτις ἀξιος ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρους.
 Attamen MS. a Tho. Bentleio collatus δίδωμι hic legit. Clark. Et plures edd. veteres. Vid. Lect. Sane mihi ποτὶ fa-

vere huic lectioni videtur. Sensus est; ipse hortabor nubere, atque adeo insuper dona dabo matri abeunti. In altera lectione ποτὶ friget. Ern.

Ver. 346. γέλων] MS. a Tho. Bentleio collatus, γέλων.

Ver. 347. Οἱ δὲ ἦδη γναθμοῖσι γελάφων ἀλλοτρίοσιν] Hinc Horatius:

— malis ridentem alienis.

Sermon. II. iii. 72.

Et Valerius Flaccus:

Errantesque genæ, atque alieno gaudia vultu.
 Argonaut. VIII. 164.

Porro de hac phrasi ita Eustathius: "Ισέον δὲ ὅτι τὸ γναθμοῖς γελᾶται ἀλλοτρίοις, καὶ νῦν ἐπιπολάζει λέγεσθαι παροιμιακός. Τὸς γάρ τοι ἐφ' οἷς μὰ ἄξιον γελάντες, εἰς Θυμόν ἡ ἀμυχανίας τινός, ξένιας φαμὲν γελᾶν παρειᾶς. Ὡς τείρει καὶ τὸς πόδες βίσσας ἐσθίοντας, ἀλλοτρίοις ἰστίειν γναθμοῖς. — "Ισως δὲ τὸ γναθμοῖς ἴγελων ἀλλοτρίοις, καὶ ὄμοιόν ἴσι τῷ, "Ἄχειον ἴγελατεν," (supra φ'. 162) ὁ ἵππος τῆς Πηνελόπων ἔργονται. Quam explicationem reprehendens Dna Dacier, ipsa per hanc phrasin risum immodicum denotari arbitra-

Αίμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἥσθιον· ὅσσε δ' ἄρα σφέων
Δακρυόφιν πίμπλαντο· γύρον δὲ ὁμέτο θυμός.

350 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδῆς·

“Α δειλοὶ, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
Εἰλύαται κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρδε τε γῆνα.

Οἵμωγή δὲ δέδηη, δεδάκρυνται δὲ παρειαῖ·

Αἴματι δὲ ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι·

355 Εἰδώλων δὲ πλέον πρόδυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλὴ,

‘Ιερένων’ Ἔρεβός δε υπὸ ζόφον· ἡλιος δὲ

Οὐρανὸς ἔξαπόλωλε, κακὴ δὲ ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.

Cruentatasque jam carnes comedebant; oculi vero ipsorum
Lachrymis implebantur; luctumque præsagiebat animus.

350 Inter hos autem et locutus est Theoclymenus deo-par;

“Ah miseri, quid malum hoc patimini? nocte quidem vestra

“Obvoluta sunt capitaque, faciesque, subtusque genua.

“Ululatus autem exarsit, lachrymisque-oppletæ-sunt genæ;

“Sanguine vero conspersi sunt parietes pulchraque intercolumnia;

355 “Simulachris autem plenum est vestibulum, plenaque et aula,

“Properantibus in Erebum sub tenebras; Sol vero

“Ex cœlo perit; malaque incessit caligo.”

356 [Ιερένων] F. A. L.

tur: “Homère” inquit “dit clairement
“qu'ils riaient de tout leur cœur, et,
“comme nous disons, à gorge déployée;
“comme des gens qui riaient avec une
“bouche d'emprunt, qu'ils n'appréhende-
“roient pas de fendre jusqu'aux oreilles.”
Atque hanc interpretationem confirmari
existimat tum ex præcedenti “Ασβεσον γέλον
ζεστον, tum ex sequenti δὲ δέκα
ver. 358. At melius congruit Eustathii
explicatio cum sequenti, — ὅσσε δὲ ἄρα
σφέων Δακρυόφιν πίμπλαντο· γύρον δὲ ὁμέτο
θυμός. Caeterum Euripides, notante Bar-
nesio, hujusmodi risum γέλωτα παραπ-
τηνημένον vocat;

“Ἐλεξε δὲ ἄμα γέλωτι παρεπεπληγμένων.

Herc. Fur. ver. 935.

Vide et Galakeri Annotationes in Antoninum, Lib. I. §. 15. Clark. Hinc ducta
bella sententia Thucyd. l. 70. τοῖς μὲν σώ-
μασιν ἀλλοτρωτάτοις ὑπὲρ τῆς πόλεως χρω-
ταν, quam imitatus est Lysias in Epitaph.
p. 43. ἴνομάρον τὰς ψυχὰς ἀλλοτρίας κε-
τησθαι. et Isocrates: ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίαις
ψυχαῖς κινδυνεύσειν, in Paneg. p. 154. Ern.

Ibid. γελάσιον] Al. γελάσιαν.

Ver. 348. ὅσσε δὲ ἄρα σφέων] Pronuncia-
batur σφῶν. Similiterque ὑμέων ver. 351.
pronunciabatur ὑμῶν. Vide ad II. β'. 811.

Ver. 351. Α δειλοὶ, τί κακὸν τόδε πάσχε-
τε, etc.] Οὐχ ὅρπες τὰς μιτηῆρας νεανικαῖς
ἡδοναῖς συγγινομένες, πίουσας αἷγας κατίδον-
τας, καὶ ἀπαλῶν ἐξίφων ἐμπιπλαμένες, καὶ
αὐλῶν ἀκέντοτες, καὶ δίνον ἀπομισγομένες, καὶ
δίσκοις περπατμένες, καὶ αἰγανέας ἵντας; Τί
ἐκ ἣν αὐτές τῆς ἡδονῆς ταύτης ἐραπάροτεν;

“Ἄλλα ὁ μαντικὸς καὶ γνωσικὸς τῷ μίλλον-
τος λέγει· “Α δειλοὶ, τί κακὸν τόδε etc.”

παρὰ πόδας τὸ κακόν, καὶ ἰγγύς. Maximus
Tyr. Dissertat. XXXI. haud longe a fine.
Vide et Platonem in Ione; ubi hunc lo-
cum adducit, et pro “Α δειλοὶ,” citat, Δαι-
μόνιον.

Ibid. νυκτὶ μὲν ὑμέων Εἰλύαται κεφαλαῖ] Similiter Virgilius de Marcello brevi mori-
rituro:

Sed nox atra caput nigra circumvolat umbra.

En. VI. 866.

Ver. 352. Εἰλύαται] Similiter δειλοὶ et
δεδάκρυνται, ver. 353. ἐρράδαται, ver. 354.

- "Ως ἔφας· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἥδū γέλασσαν.
 Τοῖσιν δὲ Εὐρύμαχος, Πολύβη παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν."
 360   'Αφροδίνεις ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλεθώς.
 'Αλλά μιν αἴψα, νέοι, δόμοις ἐκπέμψασθε θύραζε
 Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἔσκει.
 Τὸν δὲ αὗτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδῆς·
 Εὐρύμαχ', ὅτι σ' ἀνωγα ἐμοὶ πομπῆς ὀπάζειν.
 365 Εἰσί μοι ὄφθαλμοί τε καὶ βατα καὶ πόδες ἄμφω,
 Καὶ νόος ἐν σήθεσσι τετυγμένος ὃδεν ἀεικής·
 Τοῖς ἔξειρι θύραζε, ἐπεὶ νοέω καπὸν ὅμμιν

Sic dixit; illi autem omnes super ipso suaviter riserunt.

His autem Eurymachus, Polybi filius, incipiebat loqui;

360   "Desipit hospes nuper aliunde huc profectus.

"Sed ipsum statim, juvenes, domo emitte foras

"In forum ut-eat; quoniam hæc nocti assimilat."

Hunc autem rursus allocutus est Theoclymenus deo-par;

"Eurymache, nequaquam te jubeo mibi comites præbere:

365 "Sunt mihi oculique et aures et pedes ambo,

"Et mens in pectoribus facta nequaquam iucongrua:

"Horum-ope exibo foras, quoniam sentio malum vobis

ἴσαπλάνως et ἵπτιδεργειν, ver. 357. Vide ad Il. a'. 57. et v'. 756.

Ibid. νέρθε τε γῆνα.] Apud Platōnem, loco supra citato, νέρθε τε γῆνα. Quam lectiouem et præfert Barnesius.

Ver. 355, 354. Οἰμαγὴ δὲ — Αἴματι δὲ] Apud Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὀρέης ποιῶντας, §. 15. citatur hæc Theoclymeni oratio, omisis hisce duobus versibus. Omittiturque corundem posterior apud Platonem, in Ione.

Ver. 354. ἰρράδαται] Vide supra ad ver. 150. et ad Il. β'. 314.

Ver. 355. περῶντος, — αὐλὴν,] Vertit Clarkius: Vestibulum, — aula. At vestibulum est aula ipsa antiquioribus. Vid. Perizon. ad Ἑλιαν. V. H. III. 4. Περόθυρον est atrium, et αὐλὴ vestibulum subdivale. Ern.

Ver. 356. ἡλίος δὲ Οἰρανῆ ιζαπλάνωλες,] Al. ἡλίος τε. Cæterum Eustathius hoc de vera Solis Eclipsei accipi posse arbitratur. Ταῦτα δὲ, inquit, ὡς ἀπὸ ἡλίου ἐκλιψίης; ὁ σοφὸς μάντις καθοδοῦ. Et paulo inferius: Ή δὲ τὰ ἡλίου ἐκλιψίης, ὡς καὶ προδεδίλωται, ἐκ ἀπίσταντος οὐα γενομένη μὲν ἐν νυκτίσι. Sed, ut opinor, minus recte. Pro-

digia enim hæc omnia Theoclymeno soli visa sunt, ut liquet ex sequenti Eurymachi oratione. Id quod et ipsum Eustathium non fugit. Porro prodigi similis meminit Lucanus:

Ipse caput medio Titan cum ferret Olympo,
 Condidit ardentes atra caligine currus;
 Involvitque orbem tenebris. ——————
 Pharsal. I. 540.

Similiter et Virgilius de Sole, post Cæsaris mortem:

Ille etiam extincto miseratus Cæsare Romam,
 Cum caput obscura nitidum ferrugine textit.

Georgic. I. 466.

Ubi et plura hujusmodi prodigia memorantur.

Ver. 362. ἵπτε τάδε νυκτὶ ιστοκει.] Ιστόν δὲ, inquit Eustathius, ὅτι ἐν τῷ "ἵπτε τάδε νυκτὶ ιστοκει" ἱστίκασι νομίζειν οἱ μυρτῆρες οἴνῳ σφάλλασθαι τὰς ὅψεις τῷ Θεοκλυμένῳ ἵπτε καὶ ἀληθῶς πλανᾶ ἐπολὺς οἶνος τὰς τῶν μεθυόντων ὅψεις. Atqui non ebrius, sed mentis non compos arguitur Theoclymenus, supra ver. 360.

Ibid. ιστοκει.] Al. ιστοκει, et ιστοκει.

Ver. 366. τετυγμένος ὃδεν ἀεικής.] Vide

- Ἐρχόμενον, τό κεν ὅτις ὑπεκφύγοι, ἀδ' ἀλέαιτο
Μηνισῆρων, οἱ δῶμα κατ' ἀντιδέες Ὀδυσσῆος
370 Ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάσθε.
“Ως εἰπὼν, ἐξήλθε δόμων εὗ ναιεταόντων
“Ικετο δ' ἐς Πείραιον, ὁ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
Μηνισῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλ. 85 ὥροντες,
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόντες.
375 Ὡδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
Τηλέμαχ', ὅτις σεϊο κακοζεινώτερος ἄλλος.
Οῖον μέν τινα τῶν ἔχεις ἐπίμασον ἀλήτην,

- “Ingruens, quod nemo subterfugere possit, neque evitare
“Procorum, qui in domo deo-paris Ulyssis
370 “Viros contumelia-afficientes injusta machinamini.”
Sic locutus, exivit aedibus ad-habitandum commodis:
Ivit autem ad Piraeum, qui ipsum lubens suscepit.
Proci vero omnes se invicem intuentes,
Telemachum irritabant, de hospitibus ridentes:
375 Sic autem aliquis dicebat juvenum superborum;
“Telemache, nemo te pejorum-hospitum-exceptor alius;
“Qualem quidem quandam hunc habes mendicum erronem,

374 ιπὲ ξείνοις γελόντες] A. male. 376 ὅτι στο] F. A. L.

ad II. ζ'. 488. Τὸ δὲ “ὅδιν ἀσικῆς” πρὸς τὸ
“τετυγμένος” κολλᾶται, ήταν εἰη νῦν ὁ τετυγ-
μένος ἀσικῆς. Eustath.

Ver. 368. ὑπεκφύγοι,] Apud Eustathium
in commentario, ὑπεκφύγη.

Ibid. ἀλίσιτο. Al. ἀλίσιτο.

Ver. 371. “Ως εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων] Ἐξέρ-
χεται δότος ίκ τῆς οἰκίας οἰκονομικῶς. Schol.
ad ver. 357, supra, ne Procorum videlicet
cædi interstit.

Ver. 372. “Ικετο δ' ἐς Πείραιον,] Cui ni-
mirum Telemachus eum excipiendum
mandarat, supra ὁ. 539. uti et notavit Bar-
nesius.

Ver. 374. Τηλέμαχον ἐρέθιζον,] Al. Τηλέ-
μαχον θάμαζον. Atque ita in commen-
tario legisse videtur Eustathius.

Ver. 376. κακοζεινώτερος] Κακῶν ξένων
ὑπόδοχεύς. Schol. Occurrit autem hæc vox
apud Dinnysium, Περιήγησ. ver. 742. sen-
su diverso:

— μάλα γάρ τε κακοζεινώτεροι ἄλλοι.

Porro observavit Eustathius in comment.
ad Iliad. ὁ. 446. Odyss. β'. 350. repugnare

hanc vocem analogiæ Grammaticæ, quæ,
ut scribatur κακοζεινώτερος antepenultima
brevi, propter præcedentem syllabam ξε
productam, postulet. At recte hic notat Barnesius, ex κακόζενος recte et secundum
analogiam deduci κακοζεινώτερος indeque,
more Ionic, κακοζεινώτερος ut τεθνιώτερος,
ex τεθνιώτερος χαλκείν, ex χαλκέην et simili-
lia. Vide ad II. ζ'. 464. Clark. Similiter
Callim. H. in Del. v. 156. φιλοζεινωτάτην.
Ern.

Ver. 377. ἔχεις] Al. ἔγεις.

Ibid. ιπέμασον ἀλήτην,] Vocem ιπέμασ-
τον, quæ apud Homerum hoc tantum in
loco reperitur, Scholiastes interpretatur ι-
πιμασένοντα καὶ ιπιζητήτα. Similiterque
Eustathius: Επέμασον δὲ, inquit, ὁ ιπαίτης,
ώς τροφὴν μασίνων, ὁ ιστιν ιπιζητῶν. Ety-
mologicon autem Magnum, a Barnesio ci-
tatum, aliam interpretationem affert; nem-
pe, τὸν ίκ παιδὸς, οἷον τὸν ἀπὸ μασῆ, ιπαι-
την.

Ver. 378. Σίτε καὶ οἶνος] Ita Vulgati.
Barnesius autem, nullis allatis Codicibus,

Σίτε καὶ οἷς κεχρημένον, ὃδέ τι ἔργων
 "Εμπαιον, ὃδὲ βίης, ἀλλ' αὕτως ἄχθος ἀρέρης.
 380 "Αλλος δ' αὗτέ τις ἔτος ἀνέση μαντεύεσθαι.
 'Αλλ' εἴ μοι πείθοι, τό κεν πολὺ νέρδιον εἴη.
 Τὰς ξείνιες ἐν τῇ πολυκληῆι βαλόντες
 'Ες Σικελὸς πέμψωμεν, ὅδεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.
 "Ως ἔφασαν μνησῆρες· ὁ δὲ ἐκ ἐμπάζετο μύθων.
 385 'Αλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεὶ,
 'Οππότε δὴ μνησῆροι ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆσει.
 'Η δὲ κατάντησιν θεμένη περικαλλέα δίφρον

" Panis et vini indigentem; neque omnino operum
 " Scientem, neque fortitudinis; sed incassum pondus terræ.
 380 " Alius autem demum quidam hic surrexit ad-vaticinandum.
 " Sed si mihi parueris, quod multo satius fuerit;
 " Hospites in navim multis-transtris-instructam conjectos
 " Ad Siculos mittamus, unde quis dignum-premium referat."
 Sic dixerunt proci: ille vero non curabat verba;
 385 Sed tacite patrem intuebatur, expectans semper,
 Quando demum procis impudentibus manus inferret.
 E-regione autem ubi-posuerat per pulchram sellam

381 'Αλλ' εἴ δή τι πίθαι] Ead.

de suo edidit, Οἷς καὶ σίτα· itaque potius legendum contendit, "ob Hiatum im-portunum." Ratione, ut videtur, haud satis idonea: præsertim si Οἷς olim pronunciabatur *Winos*; uti ad *Iliad.* α'. 51. notatum est.

Ver. 379. "Εμπαιον, ὃδὲ βίης,] Videatur vox "Εμπαιον penultimam hic corripere eadem ratione ac τίων, οἵσι, ἵπτην, etc. Vide supra ad ver. 89. et ad *Il.* v. 103. et c. 24. *Eustathius* autem ἴμπαιον pro *Spondæ* hic habendum arbitratur. "Ενταῦθα (inquit) — μετεπέποι τὴν λέξιν κατὰ πόδα Σπανδεῖον ἐν συντίτησις. Sed hoc qua ratione fieri possit, equidem non video. Porro vocem hanc interpretantur *Scholiaest* et *Eustathius* ἴμπαιον. Atque ita infra φ. 400.

κακῶν ἴμπαιος ἄλητος.

Ibid. ἄλλ' αὕτως ἄχθος ἀρέσσεις.] Παροιμῶντος μέν εἰς, ὑπεδηλοῖ δὲ τὸν βυθύαν. *Eustath.* Ita de seipso *Achilles*, *Iliad.* σ'. 104.

"Αλλ' ἴμπαι ταρὰ ηγούσιον ἴτωσιον ἄχθος ἀρένεις.

Similiter apud *Nicandrum*, Θηριακῶν, ver. 9.

'Εργασάς τ', ἵχιάς τι, καὶ ἄχθια μούσα γαίνον.
 Et apud *Platonem* in *Theceteto*; "Οτις & λῆ-
 γοι εἰσὶ, γῆς ἄλλως ἄχθη, ἄλλ' ἀνδρες etc.

Ver. 380. μαντεύεσθαι.] *Al.* μαντεύσασθαι.

Ver. 581. εἴ μοι πείθαι,] *Al.* εἴ μοι τι πί-
 θαισοι, et εἴ δή τι πίθαι.

Ver. 383. 'Ες Σικελὸς πέμψωμεν,] "Εγι-
 ωσκετο ἄστρα τὰ κατὰ τὰς Σικελέας· ἐπειδὸς
 δὲν ἔχει τὴν πλάνην γεγονέναι. Διαφέρουσι δὲ
 Σικελιῶται Σικελῶν" οἱ μὲν γὰρ "Ελληνες, οἱ
 δὲ βάρβαροι. Schol.

Ibid. ὅδεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.] Vir eruditus Tho. Bentleius in uno MS. reperit,
 ὅδεν κέ τις ἄξιον ἄλφοι. Quæ forte et ve-
 rior lectio. Nam alioqui videtur istud ἄλ-
 φοι non habere quo referatur. De duobus enim hospitibus hic loquitur Poëta, uti an-
 notavit Barnesius. Quod inde infert ille,
 nempe necesse est, "ut τὸ ἄξιον sit Casus
 "Rectus, et ἄλφοι Passive capiantur;" id
 vero, apud Homerum, exemplo caret. U-
 bi enim occurrit vox ἄλφοι, supra σ'. 252.

Κέρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
 Ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἐκάστη μῆδον ἄκε.
 390 Δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε γελοίωντες τετύκοντο,
 Ἡδύ τε καὶ μενοεικὴς, ἐπεὶ μάλα πόλλα ἱέρευσαν.
 Δόρπε πάντας ἀχαρίζερον ἄλλο γένοιτο,
 Οἶον δὴ τάχ' ἔμελλε Θεὰ καὶ παρτερὸς ἀνὴρ
 Θησέμεναι πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανώντο.

Filia Icarii prudens Penelope,
 Virorum in ædibus uniuscujusque sermonem audiebat.

390 Prandum etenim illi ridentes fecerunt,
 Suaveque et gratum, quippe valde multa mactarant:
 Cœna vero nequaquam injucundior alia fieri posset,
 Qualem sane mox erant dea et fortis vir
 Facturi: priores enim proci indigna machinabantur.

g'. 250. (quibus solis in locis apud Poëtam, hoc excepto, reperitur,) sensu activo plane usurpatur. Clark. Sed τις intelligi potest. *Tou Homeri esse non dubitem: quod datum in cæteris etiam locis est.*

——— ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
 g'. 250.

——— ὁ δὲ ὅμιλος μυσίον ὕπον
 "Αλφοι. ————— d. 451. Ern.
 Ver. 387. κατάντησιν] Ἀντικρὺς τῇ ἀν-
 δρῶνος, ἐν τῇ γυναικωνίτῳ. Schol. Al. κατ'
 ἀντησιν et καταντικρύ.
 Ver. 390. γελοίωντες] Al. γιλάνωντες et
 γελώνωντες. Vide supra ad ver. 547.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Φ'.

Ταῦθεν τῆς 'Ραψῳδίας Φ'.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ τῷ τείνοντι τὸ τέλον ὁμολογεῖ τὸν αὐτῆς γάμον. Ὁδυσσεὺς δὲ Εὑμαιί καὶ Φιλοιτίῳ ἐντειλάμενος πέρι τῆς τῶν θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίηται τὸ βίλος διὰ τῶν πελέκεων, ἄλλως τεῖναι τὸ τέλον μὴ δυνηθέντος.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἡ ΓΡΑΜΜΑ Φ'.

Ἐπιγραφαι·

Τόξος Θέσις.

Ἀλλως.

Φῖ δὲ βιὸν προτίθοντι ἀεθλον Πηνελοπεῖν.

Τῇ δὲ ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κερῃ Ἰαρίοιο περίφρονι Πηνελοπεῖη
Τόξον μνησήρεσσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον,

Cæterum in mentem posuit dea cæsia-oculis Minerva
Filiæ Icarii prudenti Penelopæ,
Arcum procis ponere, canumque ferrum,

Ver. 1. Τῇ δὲ ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε] Τὸ “δὲ,” inquit Scholiastes, ἀντὶ τῆς “γάρ,” Male admodum. Quidni enim et scribere potuissest Homerus (si id rectius fuisset,) Τῇ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε. Cæterum vocula ἄρ’ vim habet in sententiā connectenda cum eo quod præcessit supra τ'. 572, etc. ubi consilium certaminis hujus Procis propoundingi enarrabat Hospiti Penelope. Ad quod quidem consilium exequendum, tempus jam idoneum ei visum est. Τίνοι δὲ τὸ τόξον, ἵνα ἵνα μὲν πλείστη ἴντεινωσι, σασάσωσιν ἵνα δὲ μηδεὶς, ἀνάξιοι τῆς μνησίας φανῶσιν. Schol.

Ibid. ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ] Ita ex Editionibus compluribus recte edidit Barnesius: Ita enim in omnibus legitur supra s. 427. τ'. 157. ubi idem fere versus oc-

currit. Henricus Stephanus aliquie ediderunt ἐπὶ φρεσὶ θεὰ θῆκε. Quod etsi ferri posset, (pronunciando videlicet θῆξ) multo tamen minus est numerosum. Clark. Non opus est verbis. Apud Stephanum transpositio facta est errore operarum. Ern.

Ver. 3. Τόξον μνησήρεσσι θέμεν,] Hinc inscriptus hic liber, Τόξος Θέσις, notante Eustathio.

Ibid. πολιόν τε σίδηρον,] Λέγει δὲ νῦν σίδηρον τὰς περιφέντας πιλίνεις. Eustath. Vide supra τ'. 573.

Ver. 4. καὶ φόνος ἀρχήν.] Non a consilio Penelopæ, sed Minervæ: ut inde fieret cædis occasio et initium. Ern.

Ver. 5. Κλίμακα δ' ὑψηλὴν] Τὴν ἐπ τῆς [Ita Barnesius ex MSS. pro Τὴν αὐτῆς] γυν-

- Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια, καὶ φόνες ἀρχήν.
 5 Κλίμακα δὲ ψηλὴν προσεβίσατο οὗ δόμοιο·
 Εἴλετο δὲ κληῆδ' εὐκαμπτά χειρὶ παχεῖη
 Καλὴν, χαλκείην· κάπη δὲ ἐλέφαντος ἐπῆν.
 Βῆ δὲ ἔμεναι θάλαμούδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
 "Εσχατον· ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
 10 Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκυμπτός τε σίδηρος.
 "Ενθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἡδὲ φαρέτρη
 Ἰοδόκος, πολλοὶ δὲ ἔνεσαν σονόεντες ὅϊσοι·
 Δῶρα, τὰ οἱ ζεῦνος Λακεδαιμονιού δῶκε τυχήσας,

In ædibus Ulyssis, certamina, et cædis principium.

- 5 Scalam autem altam ascendit suæ domus;
 Sumpsitque clavem bene-flexam manu crassa
 Pulchram, æream; manubrium autem eboris inerat.
 Perrexit vero ire in-thalamum, cum famulis mulieribus,
 Intimum; illic nempe ei thesauri jacebant regis,
 10 Aesque, aurumque, valdeque elaboratum ferrum.
 Ibi autem arcus jacebat reflexus, et pharetra
 Sagittifera; multæque inerant luctuosæ sagittæ:
 Dona, quæ ei hospes Lacedæmone dedit obvius-factus,

5 προσεβίσατο] Edd.

ναικωνίτοδος εἰς τὴν ἀποθήκην ἵνα τὴν κλεῖν
 λάθῃ. Schol.

Ibid. προσεβίσατο] Al. προσεβίσετο.

Ver. 6. εὐκαμπτία] Vide ad Il. ὁ. 463.
 et π'. 85.

Ibid. χειρὶ παχεῖη] Manu crassa non
 bene convenit feminæ pulchrae et reginæ.
 Si ad pulchritudinem refertur, intelligenda
 est manus carnosa, non macilenta, i. e.
 pulchra: unde et εὐταχὴς in laudem dicitur.
 Ita non erit necesse, ut cum veteri-
 bus apud Eustathium dicamus, aut ἀνυρο-
 λογίας esse, quod χειρὶ παχεῖα viris modo
 conveniat, aut totum hoc temere positum
 esse ac redundare. Ern.

Ver. 7. Καλὴν, χαλκείην] Καλκείην δὲ, & τὴν
 ἐκ σιδήρου, κατὰ τὸ χάλκεα ὄπλα, ἀλλὰ τὴν
 αὐτόχθονα χαλκηνὸν διὸ καὶ καλὴν αὐτὴν ἐφῆ-
 δὲ καὶ μᾶλλον προκαλεῖται γραφὴν ἐπέραν τὴν
 ἕν τοιν. Ἀντιγράφους, ήγειν τὸ, "Καλὴν, χει-
 "ρεῖην." Χρυσῷ γὰρ μάλιστα οἰκεῖον τὸ Κα-
 λόν. Eustath. "Et Aurum (inquit Barne-
 "sius) aptius Ebori jungitur; quare χει-
 "ρεῖην omnino legendum." Atque ita
 quidem ipse edidit. Sed Textui mutan-

do haud satis idoneæ videntur hæ ratiō-
 nes. Vide et ad Il. γ'. 380.

Ibid. κάπη δὲ ἐλέφαντος ἐπῆν.] Virgil.
 ————— atque ensem collo suspendit eburnum.
 Ἀε. XI. 11.

Ver. 9. ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο —, Καλ-
 κός τε, χρυσός τε,] Virgil.

Est domus alta; jacent penitus defossa talenta
 Cælati argenti: sunt auri pondera facti,
 Infectique mihi. ————— Ἀε. X. 526.

Ver. 10. πολύκυμπτός τε σίδηρος.] "Τῷ" ὡς
 πολλὰ κάμψισι. Schol. Πολύκυμπτος δὲ σί-
 δηρος, ἵστος μὲν ὁ ἀκατέργασος, τῷ δὲ πολ-
 λῷ ἐστι καμψις. Μάλιστα δὲ, ὁ εἰς ἥρη χαλ-
 κευθεῖς πολλῷ καμψάτω. Εἰ δὲ καὶ σονόεντα
 ξίφη εἰσὶ τὰ τοιαῦτα ἥρη, λίγεται τὰ τοιαῦτα
 πολύκυμπτος σίδηρος, διὸ δὲ πολλοὶ ἂν κάμοιεν,
 ὁ ἐστι Θάνατος. Eustath. Potissima videtur
 secunda Eustathii explicatio; nempe, ὁ εἰς
 ἥρη χαλκευθεῖς πολλῷ καμψάτω. Occurrit
 enim vox πολύκυμπτος, Odyss. δ'. 718. ubi
 secundum reliquas interpretationes accipi
 nullo modo potest:

———— ἵτε ἔττι τοι πολυκυμπτός θαλάμωσις.

- "Ιφιτος Εὔρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισι.
- 15 Τὰ δὲ ἐν Μεσσήνῃ ἔμβλήτην ἀλλήλουιν,
Οἶκων ἐν Ὀρσιλόχῳ δαιφρονος· ἦτοι Ὁδυσσεὺς
Ἡλδε μετὰ χρεῖος, τό γά oī πᾶς δῆμος ὄφελε.
Μῆλα γὰρ ἐξ Ιθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἀειραν
Νησὶ πολυκλήσι τριηκόσι, ἷδε νομῆας.
- 20 Τῶν ἔνεκ ἔξεσίν πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὁδυσσεὺς,
Παιδὸς ἐών· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ, ἄλλοι τε γέροντες.
"Ιφιτος αὖτ' ἵππας διζήμενος, αἴ oī ὅλοντο,

Iphitus Eurytides, similis immortalibus.

- 15 Hi nempe in Messena occurrerunt sibi-invicem,
Domo in Orsilochi prudentis: sane Ulysses
Ivit propter debitum, quod ei totus populus debebat:
Oves enim ex Ithaca Messenii viri sustulerant
Navibus multa-transtra-habentibus trecentas, et pastores.
20 Horum gratia in-legationem multam viam venit Ulysses,
Adolescens cum-esset; emisit enim pater, aliquique senes.
Iphitus ex-altera-partē equas quārens, quae ei perditae erant,

17 ὄφελε] R.

Ver. 11. "Ενθα δὲ τόδιον ἔκειτο] Προεοντι-
κῶς, δικὴ ἐν τῷ ἀνδρῶν· ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς καπνῆς ἡ
νεῦρα φαγῇ. Schol. Al. τόδιον καῦτο.

Ver. 12. Λακεδαιμονίου δῶνες τυχόντας,] Νῦν
ἐν τῇ χώρᾳ. Schol. "Οτι δὲ Λακεδαιμων ὄρω-
νύμους λέγεται, καὶ ἡ χώρα καὶ ἡ πόλις, δηλοῖ
καὶ Ὁμηρος· λέγω [Al. λέγων] δὲ χώραν σὺν
τῇ Μεσσηνίᾳ περὶ μὲν δὴ τῶν τείχων ὅταν λέ-
γει· "Δῶρα, πά oī ἔνεινος Λακεδαιμονίου δῶνες τυ-
χόντας, "Ιφιτος Εὔρυτίδης." Εἰτ' ἐπινεγγε,
"Τὸ δὲ ἐν Μεσσήνῃ ἔμβλήτην ἀλλήλουιν,
"Οἶκων ἐν Ὀρσιλόχῳ." [ver. 15.] Strabo,
Geograph. Lib. VIII. pag. 565. al. 367.
Vide supra ad δ'. 1. et infra ad ver. 15.
hujus libri.

Ver. 14. 22. 37. "Ιφιτος — "Ιφιτον] Vide
ad Il. β'. 518.

Ver. 15. Τὰ δὲ ἐν Μεσσήνῃ ἔμβλήτην] Τῇ
Μεσσηναῖς χώραι, ἥτις ἦν μέρος τῆς Λακε-
δαιμονίου, πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθίδει.
Schol. Τῆς Φηρᾶς τὴν χώραν λέγει, ἦς μέρος
ἥν καὶ ἡ Μεσσηνία. [Al. ἦς μέρος ἦν τῆς Μεσ-
σηνίας.] Οὐ διπλεγκει δι τούτων καὶ ἔτις εἰ-
πεῖν " — οὗτος Λακεδαιμονίου δῶνες τυχόντας"
καὶ, "Τὸ δὲ ἐν Μεσσήνῃ ἔμβλήτην." "Οτι
γὰρ αἱ Φηρᾶι εἰσιν τῇ Ὀρσιλόχῳ ὁ οἶκος, δῆ-
λον" "Εἰς Φηρᾶς δὲ ἰκοντο, Διοκλῆνος ποτὶ
"δῶμα, Τίεος Ὁρσιλόχῳ" [supra γ'. 488.

ο'. 186.] ὁ τε Τηλέμαχος καὶ ὁ Πεισίστευτος.
Αἱ δὲ Φηρᾶι εἰσι Μεσσηνίας εἰσίν. Strabo,
loco supra citato. Vide et Pausaniam,
Messenica, Lib. IV. cap. 1.

Ibid. ἀλλήλουιν.] Apud Strabonem, loco
supra citato, ἀλλήλουιν. Quod perinde
est.

Ver. 16. Οἶκων ἐν Ὀρσιλόχῳ] Ἐν Φερᾶι.
Schol. Vide ad ver. 15. Porro Vulgati
hic legunt Ὁρσιλόχῳ. Barnesius autem
edidit Ὁρσιλόχῳ quo modo in vulgatis
scribitur Iliad. i. 542. 546. 547. 549.
Olyss. ο'. 187. Atque ita legitur apud
Strabonem, loco supra citato. Quanquam
Strabonis MS. notante Casaubono, alteram
scribendi rationem semper sequitur. Quod
et facit Pausanias, loco supra adducto.
Vide supra ad γ'. 489.

Ver. 17. τόδιον] Quod scilicet —.

Ibid. ὄφελε] Apud Eustathium, ὄφελε.

Ver. 20. έξσιν] Δημοσίαν ἔπειρυψι.
Schol. Ita Iliad. ο'. 234.

— ὁ οἰ Θεῆκες πάρεν ἄνδρες
Ἐξσιν ἐλέθοτι. —

Ver. 21. πρὸ γὰρ ἥκε πατὴρ] Vide ad
Il. α'. 442. Clark. Γέροντες h. l. sunt pro-
ceres populi Ithacensis, ἡ γερουσία. Ern.

- Δάδεκα θήλειαι, ὑπὸ δὲ ἡμίονος ταλαιργοῖς·
Αἱ δῆ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο·
- 25 Ἐπειδὴ Δίος νὺὸν ἀφίκετο, καρτερόδυμον
Φῶς· Ἡρακλῆς, μεγάλων ἐπιτίσορα ἔργων,
"Ος μιν ζεῖνον ἔοντα κατέκτανεν ὃ ἐνὶ οἴκῳ·
Σχέτλιος, ὃδὲ θεῶν ὅπιν ἡδέστατ'", ὃδὲ τράπεζαν,
Τὴν δῆ οἱ παρέδηκεν ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν·
- 30 Ἰππεῖς δὲ αὐτὸς ἔχει καρτερώνυχας ἐν μεγάροισι.
Τὰς ἔρεων Ὀδυσσῆι συνήντετο· δῶκε δὲ τόπον,

Duodecim fœminæ, sub iisque mulæ patientes-operum :

Quæ sane ei et postea cædes et fatum factæ sunt:

- 25 Postquam ad Jovis filium pervenit magnanimum
Virum Herculem, magnorum scientem operum;
Qui ipsum, hospes cum-esset, interfecit sua iu domo:
Iniquus, neque deorum vindictam reveritus est, neque mensam,
Quam jam ei apposuerat; postea autem occidit et ipsum:
50 Equas vero ipse habuit solidas-ungulis in ædibus.
Has quærens Ulyssi obvius-factus est; dedit autem arcum,

27 "Ο; μοι] A. 29 Τὴν ἥν οἱ] F. A. L.

Ver. 22. 24. "Ιφίτος αὖθις ἵππεις διξήμενος, — Άλλ δῆ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος] "Ιφίτος, Εὔρυτα μὲν ταῖς, Οἰχαλιεῦ δὲ τὰ γένος, ἀπολομένων αὐτῷ τῶν ἵππων, περιῆν [Ita Barnesius ex MS. pro sepij] τὰς πέριξ ἰευνῶν πόλεις, εἴπεις φανεῖν. Πολιύρες δὲ τὰ μάντεις εἰποῦσιν αὐτῷ μὴ παραγίνεσθαι εἰς Τίρενδα κάλειν ἁπτόστασις, ἢ γάρ εἶναι συμφέρον λέγεται παρακλήσαντα παραγενέσθαι. Τὸν δὲ Ἡρακλέα μηχανῆ τινι καὶ σερπηγίᾳ συνεψελκυστόμενον αὐτὸν ἄγειν εἰς ἐπικρημνον τειχος, καὶ καταστρέψαι, διὰ τὸ πρός αὐτὸν ἔχειν ἔγκλημα, καὶ τὸν πατέρον, ὅτι τελευτῆσαντι αὐτῷ τὸν ἄδηλον, τὴν ἱόλην γαμεῖν ἐκ θύων, ἀλλὰ ἀτιμάσαντες ἀπίπεμψιμον. — Η σορός παρὰ Φερεκυδῆ. Schol. Aprius tamen cum Poëtæ narratione convenire videtur quod conjicit Spondanus; nempe Iphitum ideo ab Hercule interfectum, "ne resciceret eas equas penes eum esse."

——— ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτὸν·

"Ιππεῖς δὲ αὐτὸς ἔχει καρτερώνυχας ἐν μεγάροισι.

Infra ver. 29.

Ver. 25. Ἐπειδὴ Δίος νὺὸν] Vide supra ad μ. 425. et ad II. ψ. 2.

Ver. 26. Φῶς· Ἡρακλῆς] Vide ad II. δ. 194.

Ibid. μεγάλων ἐπιτίσορα ἔργων,] Μεγαλεργὸν, ἵπτι μεγάλων ἔργοις ἴσορους, ἐπισήμουα. Schol. Καὶ τὸν Ἡρακλέα εἰκὼς ἀπὸ τῆς πολλῆς ἴμπιείν τε καὶ ισορίου λεχθῆναι "Μεγάλων ἐπιτίσορα ἔργων." Strabo, Geograph. Lib. I. pag. 17. al. 9.

Ver. 27. "Ος μιν ζεῖνον ἔοντα κατέκτανεν ὃ ἐνὶ οἴκῳ· Σχέτλιος, etc.] Η συνθίσια τοῖς ἀνθρώποις μήγα δίκαιον, τὰ μηδίν αἰδικεῖν, καὶ σωνδαῖ καὶ τράπεζαι. Τὸν Εὔρυτον ἀπέκτεινεν ὁ ταρρὸς αὐτῷ ξενοθεῖς."

"Σχέτλιος, ὃδὲ θεῶν ὅπιν ἡδέστατ'", ὃδὲ τράπεζαι.
"Τὴν, ἥν οἱ παρέδηκεν" ἔπειτα δὲ τίχειν καὶ αὐτὸν." Dio, Orat. 74.

"Cujus tanti sceleris fuerit, in conspectu
"Deorum penatum necare hospitem?"
Cicero, Orat. pro Deiotaro.

et penetralia

Sparsisse nocturno cruore
Hospitis. — Horat. Carm. II. xiii. 6.

Ver. 28. Σχέτλιος, ὃδὲ θεῶν ὅπιν ἡδέστατ'",
Hinc Hesiodus:

Σχέτλιοι, ὃδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες. —

"Ἐγγ. καὶ Ημερ. I. 185.

Ubi recte observat Barnesius, istud εἰδότες
vim Homerici ηδέστατ' minime attigisse.

Τὸ πρὶν μέν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὔρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδί^ς
Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δάμασιν ὑψηλοῖσιν.
Τῷ δὲ Οδυσσεὺς ξίφος ὁξὺν, καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
35 Αεχὴν ζεινοσύνης προσκηδέος· ὃδε τραπέζῃ
Γνώτην ἀλλήλων πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔτεφνεν
Ιφιτον Εὔρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
“Ος οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δὲ ὅποτε δῖος Οδυσσεὺς,
Ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
40 Ήγεῖτ· ἀλλ' αὐτῷ μνῆμα ζείνοι φίλοιο
Κέσκετ· εὐὶ μεγάροισι· Φόρει δέ μιν ἦς ἐπὶ γαίης.
‘Η δὲ ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,

Quem antea quidem gestabat magnus Eurytus; at is filio
Reliquit moriens in ædibus excelsis.

Illi vero Ulysses ensem acutum, et validam hastam dedit,

55 Principium hospitii necessarii; neque mensa

Cogniti sunt inter se: prius enim Jovis filius interfecit

Iphitum Eurytidem, similem immortalibus;

Qui ei arcum dedit: hunc autem nunquam nobilis Ulysses,

Prosciscens ad bellum nigris in navibus,

40 Capiebat; sed ibi monumentum hospitis dilecti

Jacebat in ædibus; gestabat vero is ipsum sua in terra.

Quando autem demum ad thalamum hunc pervenit nobilissima mulierum,

52 ῥ] abest R. quod ferri potest. Ibid. παιδὸς] R. non male, ut infra 40.

36 ἀλλήλω] F. A. L.

Vide supra ad τ'. 360. item ad ξ. 82. et
ad Il. π'. 388.

Ver. 29. Τὴν δὴ οἱ παρέθηκεν] Al. Τὴν,
ἥν οἱ παρέθηκεν. Atque ita legit MS. a
Tho. Benileio collatus; item Dio, loco
supra citato. Clark. Vid. et Var. Lect.
Τὴν δὴ οἱ elegantius est, ut opinor. Ern.

Ver. 50. Ἱππας δὲ αὐτὸς ἔχει] Τὰς δὲ ἥρη-
θεσσας Ἱππας ἔλεγε· Ηρακλῆς, ἐκ αὐτὸς ἡ
ληπισμένος ἡ ὑψηλόμενος, ἀλλ' ἐτέρῳθι κλέμ-
μα λαβών. Αὐτόλυκος γάρ, φασιν, ὁ Ἐρεμῆ,
κλέψας τὰς Εὐρύτας Ἱππας, πίστει τῷ Ἡ-
ερακλεῖ. Eustath.

Ibid. πεπτερώνυχας] Virgil.

— solido — ungula cornu.

Georgic. III. 88.

Ver. 32. μέν ῥ' ἐφόρει] Al. μέν ἐφόρει.
Vide ad Il. α'. 51.

Ibid. μέγας Εὔρυτος,] Ἐπὶ τοξικῇ. Schol.
Vide supra ad Σ. 224. 226.

Ibid. παιδὶ] Al. παιδός. Minus recte.

Ver. 35. προσκηδός] Τῆς ποιέσσας κηδεμο-
νικῶς ἔχειν πρέσσος ἀλλήλων. Schol. Barne-
sius aliquie minus recte vertunt, “Dolo-
“rose.”

Ver. 56. Γνώτην ἀλλήλων] Ita Henricus
Stephanus. Barnesius, et Editiones plu-
rimæ. Atque ita in Exemplarium accu-
ratiōribus legi testatur Eustathius; ἵνα λί-
γη ὅτι γνῶσιν ἔσχον ὃ εἰς ιτίρας. Firmatur
porro hæc lectio ex ψ'. 108. 109. infra,
ubi eadem phrasis occurrit;

————— ἢ μάλα νῦν
Γνωσθεῖσι ἀλλήλων καὶ λάτιον —————

Al. Γνώτην ἀλλήλων.

Ver. 58. Ος οἱ τόξον ἔδωκε·] Τρίτον εἴσηκε
τὴν δόσιν, ἵστε διὰ μίσου τινὰ παραδιηγεῖται.
Schol. Cæterum Barnesius et hic et in-
fra ver. 54. legendum conjicit, “Ος ῥ' οἱ
Sed nihil opus. Vide ad Il. α'. 51.

Ούδον τε δρυῖνον προσεβήσατο, τόν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπισαμένως, καὶ ἐπὶ σάδμην Ἰθυνεν,
45 Ἐν δὲ σαδμὸς ἄρσε, Θύρας δὲ ἐπέθηκε φαεινάς·
Αὐτίκ’ ἀρέτην ἔγειρε θώας ἀπέλυσε κοράνης,
Ἐν δὲ κληῆδ’ ἥκε, Θυρέων δὲ ἀνέκοπτεν ὁχῆας,
Ἄντα τιτυσκομένη τὰ δὲ ἀνέβρεαχεν, ἡύτε ταῦρος
Βοσκόμενος λειμῶνι τόσ’ ἐβρεαχε καλὰ θύετρα
50 Πληγέντα κληῆδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὄκα.
“Η δὲ ἄρετην ἐφ’ ὑψηλῆς σανίδος βῆ, ἐνδα δὲ χηλοὶ^ς
Ἔσασαν ἐν δὲ ἄρα τῇσι θυάδεα εἴματα κεῖτο.
Ἐνθεν ὄρεξαμένη, ἀπὸ πασσάλες αἰνυτο τόξον

Limenque quernum ascendit, quod quondam faber
Polivit scite, et ad perpendiculum exegit;

45 In eo vero postes aptavit, foresque apposuit splendidas:
Statim deinde illa lorum cito resolvit annuli,
Clavemque immisit, foriumque repulit pessulos,
Ex-adverso collimans: hæ autem resonuerunt, velut taurus
Pascens prato; tantum sonuerunt pulchræ fores
50 Pulsæ clavi, apertæque sunt ei cito.
Ipsa vero altum tabulatum ascendit, ubi scilicet arcæ
Stabant, in iis vero odoriferæ vestes jacebant.
Illinc manu-porrecta, a clavo cepit arcum

40 αὐτῷ] L. quod et recentiores quidam habent, ut supra παιδὶ v. 52.

45 προσεβήσετο] Edd. ut v. 5. 52 εἴματα ἕκειτο] R.

Ver. 41. Κίσσετ’ ἐν μεγάροις] Al. Κίσσετο ἐν μεγάροις.

Ver. 45. προσεβήσατο,] Al. προσεβήσετο.

Ver. 46. ἴμαντα θῶας ἀπίλυσε κοράνης,]

Τὸ κλεῖδον ἵκατέρωθεν ἔπρεπτο πρὸς κρίκον,

ἄστε δὲ διελκομένην εἰς τὸναντίον ἀνοίγεσθαι.

Schol. Porro in Vulgatis hic legitur κο-

ράνη. Barnesius autem ex Editionum ve-

tustiorum nonnullis, et ex Scholiorum

MSto quodam, edidit κοράνης. Atque ita

habet MS. a Tho. Bentleio collatus. Clark.

Nostræ veteres edd. omnes κοράνης ha-

bent. Eustathius tamen utramque lec-

tionem habet. Ern.

Ibid. κοράνης,] Κρίκη, κόρακος. Schol.

Ver. 47. Ἐν δὲ κληῆδ’ ἥκε, Θυρέων δὲ ἀν-

κοπτεν ὁχῆας, “Ἄντα τιτυσκομένη”] Οχῆας δὲ,

φασι. Ἡ τὸς ἐνδον ποχλάς, — ἀλλὰ τὰς λε-

γορένας βαλάνες; τὰς ἐν τῷ χελωνίῳ καταν-

τικὴν τῆς κλειδός; αἱ περιμάγονται, φασι, καὶ

ἀνοίγονται. Δοκεῖσι δὲ εἶναι αὐταὶ, ἃς νῦν

διαδέόμενοι φαμένοι διὸ καὶ ἄντα τιτυσκεται, δηλαδὴ κατασοχάζεται τῶν βαλάνων ἐν τῷ ἀνοίγειν, ὡς ἂν αἱ βάλανοι (φασιν) ἄντας γένωνται τοῖς γέμφοις τῆς κλειδός ἵνα λέγη ὅτι ἐνῆκεν ἡ Πηνελόπη, τὴν κλεῖδα, καὶ ἀνέκοπτεν ἡγενεν ἀνέρους, ἀνάδει, τὰς βαλάνους, τιτυσκομένην, ὡς εἴρηται. Eustath. Ubi de hac re plura.

Ver. 48. 49. τὰ δὲ ἀνέβραχν, — τόσ’ ἐβραχεῖ] “Ομηρος δὲ σεμνῶς ἀμα καὶ ἀρεσ-

φυῶς μεγάλης θύρας εὗ ἀρεσνίας τρισμὸν

τρεαχεῖ τῇ φρεσὶ μιμέμνοντος, ἔτε ἀφανόν

τι παρείληφε κατὰ τὰ ψιλὰ, ὃδε ἀμετάβολον

ἰσχνόφανον, ἀλλ’ εὐγενεῖς ἐπελέξατο τὸ “ἀν-

“βραχεῖ.” Eustath. Vide ad Il. δ. 455. Clark.

Tὰ autem referendum ad θύετρα, et si non praecedit hæc vox, sed sequitur,

et intelligi potest in Συρίων. Ern.

Ibid. ἡύτε ταῦρος] Sc. mugiens. Nam janus etiam dicuntur μυκῆν apud Homericum Il. ε'. 749, et alibi. Ern.

- Αύτῷ γωρυτῷ, ὃς οἱ περίκειτο φαεινός.
- 55 Ἐξομένη δὲ κατ' αὐδή, φίλοις ἐπὶ γένασι θεῖσαι,
Κλαῖε μάλα λιγέως ἐκ δὲ ἥρεε τόξον ἀνακτος.
‘Η δὲ ἔπει ἐν τάρφθη πολυδαρύτοιο γόοιο,
Βῆ ρ̄ ἴμεναι μέγαρονδε μετὰ μνησῆρας ἀγαυθε,
Τόξον ἔχαστ’ ἐν χειρὶ παλίντονον, ἡδὲ φαρέτηρην
- 60 Ἰοδόκον πωλλοὶ δὲ ἔνεσαν σονόεντες οἴσοι.
Τῇ δὲ ἄρρεν μὲν ἀμφίπολοι φέρον ὅγκιον ἐνθα σίδηρος
Κεῖτο πολὺς, καὶ χαλκὸς, ἀέδλια τοῦ ἀνακτος.
‘Η δὲ ὅτε δὴ μνησῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
Στῇ ρᾳ παρὰ σαδμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
- 65 Ἀντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.

Cum ipsa theca, quae ei circumdata-erat splendida.

- 55 Sedensque ibidem, caris genibus ubi-imposuerat,
Flebat admodum stridule; eduxitque arcum regis.
Hæc autem postquam satiata est lachrymoso luctu,
Perrexit utique ire in domum ad procos eximios,
Arcum tenens in manu reflexum, et pharetram
- 60 Sagittifera; multæ vero inerant luctuosæ sagittæ.
Simul autem cum ea ancillæ portabant cistam; ubi ferrum
Jacebat multum et æs, certamina regis.
Quando autem demum ad procos pervenit nobilissima mulierum.
Stetit utique ad postes domus affabre structæ,
- 65 Genis obtendens nitida redimicula.

55 καταῦθι] R.

- Ver. 50. Πληγίντα] Vide ad II. β'. 514. et γ'. 51.
- Ver. 54. Αύτῷ γωρυτῷ,] Τῇ θίηῃ τῷ τόξῳ. Schol.
- Ver. 55. ‘Ἐξομένη δὲ κατ’ αὐδή, φίλοις ἐπὶ γένασι θεῖσαι,] Al. καταῦθι. Quam lectio nem rejeciendum prorsus existimans Henricus Stephanus, ipse præpositionem κατὰ ad sequens θεῖσαι referri vult, ut sit “κατ’ αὐδή θεῖσαι pro καταθεῖσαι αὐδή, (ut infra “ver. 90.) κατ’ αὐτόδι τοξα λιπόντε pro “καταλιπόντε αὐνόδι.” Ac illo quidem in loco κατ’ αὐτόδι λιπόντε omnino est καταλιπόντε αὐτόδι at hic præpositio κατὰ cum ‘Ἐξομένη potius conjungenda est, ut sit Καθιξομένη αὐδή, sequens enim θεῖσαι ad ἐπὶ referendum est, pro γένασι ἐπιθεῖσαι. Clark. Nec tamen absurdum putem καταῦθι, ut habeamus, ut παραντίκα, παραντόδιν etc. καταντόθι, apud Apollon. Rh. II. 16. ubi tamen quidam libri κατ’ αὐτόδι, ut κατ’ referatur ad θηριαζῆσαι, sicut apud nostrum mox v. 90. Ern.
- Ibid. φίλοις ἐπὶ γένασι θεῖσαι, Κλαῖε] Similiter Apollonius de Medea:
- “Η, καὶ φωριαμὸν μετεκίαθεν, ὃ ἐν πολλὰ Φάρμακον οἱ, τὰ μὲν ἐσθλὰ, τὰ δὲ ρεισήρης ἔχετο.”
- Ἐνθεμένη δὲ ἐπὶ γένατο δόδυρο — Argonaut. III. 801.
- Ver. 58. Βῆ ρ̄ ἴμεναι] Al. Βῆ ρ̄ ἴμενις.
- Ver. 61. δύχιον] “Εἰ μὲν τῶν ἀπαλληλούμενων ἡ λέξις σημαίνει δὲ ἀγκύλον κισσούδες, Πτα Barnesius pro vulgato σχισούδες,] ἐν φίγκειντο οἱ δύχιοι δύχοι δὲ εἰσὶ οἱ πάγωνες τῶν ἀκίδων. Schol. Al. δύχιοι.

- 'Αμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέση·
 Αὐτίκα δὲ μνησῆρσι μετηύδα, καὶ Φάτο μῦθον.
 Κέκλυτέ μεν, μνησῆρες ἀγήνορες, οἱ τόδε δῶμα
 'Εχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ,
 70 'Ανδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον ὥδε τιν' ἄλλην
 Μύθες ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
 'Αλλ' ἐμὲ ἴέμενοι γῆμαι, θέσθαι τε γυναικα.
 'Αλλ' ἄγετε, μνησῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον.
 Θήσω γὰρ μέγα τόξον Οδυσσῆος θείοιο.
 75 "Ος δέ κε ρῆτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμησι,
 Καὶ διοῖσενη πελέκεων δυοκαίδεκα πάνταν,
 Τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην, νοσφισταμένη τόδε δῶμα

Ancilla vero ei honesta utrinque astitit;
 Statim autem ea inter procos locuta est; et dixit sermonem;
 " Audite me, proci eximii, qui in hanc domum
 " Ingruistis ad comedendum et bibendum assidue semper,
 70 " Viro absente multo tempore; neque ullum alium
 " Tumultus facere prætextum potuistis;
 " Nisi me cupientes ducere, facereque uxorem.
 " Sed agite, proci, quoniam hoc appetet certamen;
 " Deponam enim magnum arcum Ulyssis divini:
 75 " Qui autem facilime intenderit arcum in manibus,
 " Et sagittam-miserit per secures duodecim omnes,
 " Hunc una secuta fuero, relicta hac domo

77 νοσφισμένοις] Edd.

Ibid. ἔνθα σιδηρος Κῦτο πολὺς, καὶ χαλ-
 κὸς,] 'Ως ἐν τῷ τοιότῳ κεῖσθαι κατὰ περιο-
 χὴν καὶ τὸς δηλωθέντας πελέκεις. Eustath.

Ver. 66. 'Αμφίπολος δ' ἄρα οἱ etc.] De-
 est hic versus in MS. a Tho. Bentleio col-
 lato.

Ver. 70. οὐδὲ τιν' ἄλλην — 'Αλλ']
 Vide ad γ'. 377. 378. Ern.

Ver. 71. Μύθες ποιήσασθαι ἐπισχεσίην] 'Ἐν
 δὲ τῷ, "Μύθες ἐπισχεσίην," οἱ Παλαιοὶ μῦ-
 θοι μὲν ἵνταῦθα δίοις τὴν σάσιν λίγυσσον ἵπει
 καὶ Ἀνακρέων τὸς ἐν Σάμῳ θέλον εἰπεῖν σα-
 σιασάς, "Μυθηταὶ δὲ ἐν τησσ. (Φοῖ), δίετασιν
 " ἰεδὸν ἄσυν" (ver. 1231.) ἀντὶ τῶν σασιασάι
 ἐπιρρήπτοι. — 'Ἐπισχεσίην δὲ, τὴν περιφασιν
 ἐπειπερ οἱ προφασίζομενοι ἐπέχυσιν. δ' ἵσι
 μέντοις, ἐννοείμενοι τί ἄν εἴποιεν. Eustath.
 Eodem modo exponit Scholiastes. Bar-

nesius autem μύθες hoc in loco per πεάγ-
 ματος exponendum censem.

Ver. 72. ἡμὲν ίέμενοι] Al. ἡμί ήέμενοι.

Ibid. γῆμαι,] Vide supra ad λ'. 272.

Ver. 73. ἐπεὶ τὸδε φαίνετ' ἄεθλον] Τὸ
 ἡμὲν γῆμαι. Schol. Eodem modo explicat
 et Eustathius. At fortasse per ἄεθλον hic
 intelligetur Arcus certamen, Procis a Pe-
 nelope jam proponendum. Vide infra ad
 ver. 91. 135. et 180. item supra ad τ'.
 572. Vide autem et infra ad ver. 106.
 Clark. Mihi Eustathii ratio melior vide-
 tur. Φαίνετο est extitit, ortum est, sive
 propositum est: eamque plane firmat ver.
 105. 106. Nam ibi clare ipsa Penelope
 est τὸ ἄεθλον quod φαίνετο. Ern.

Ver. 76. διοῖσενη πελέκεων δυοκαίδεκα
 πάνταν,] Εἰ γὰρ ἐν μίσοις ἦσι τὸ βίλος, ἔσθι-

Κερίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον Βιότοιο·

Τῷ ποτε μεμνήσεσθαι δῖομαι, ἔνπερ ὄνειρω.

- 80   “Ως φάτο· καὶ ᾧ Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν,
Τόξον μυητήρεσσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον.
Δακρύσας δὲ Εὔμαιος ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν.
Κλαῖε δὲ βακόλος ἄλλοδ’, ἐπεὶ ἵδε τόξον ἀνακτος.
Ἀντίνοος δ’ ἐνένιπτεν, ἐπος τ’ ἔφατ’, ἐκ τ’ ὄνομαζε·

- 85   Νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες, ..
“Α δειλοὶ, τί νυ δάκρυ κατείβετον, ἥδε γυναικὶ¹
Θυμὸν ἐνὶ σῆθεσσιν ὁρίνετον; ἢ τε καὶ ἄλλως
Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὄλεσ’ ἀκοίτην.

“ Juventutis-meæ, per pulchra, plena victu;

“ Cujus aliquando recordaturam me puto, vel in somnio.”

- 80   Sic dixit; et Eumæum jussit nobilem subulcum

Arcum procis deponere, canumque ferrum.

Lachrymans vero Eumæus accepit, et depositus:

Flebat autem bubulus ex-altera-parte, postquam vidit arcum regis.

Antinous vero increpabat, verbumque dixit, compellabatque;

- 85   “ Stulti rustici, quæ-in-diem-sunt cogitantes;

“ Ah miser, cur lachrymas funditis? et mulieri

“ Animum in pectoribus commovetis? cui utique et alias

“ Jacet in doloribus animus, postquam carum perdidit maritum.

86 διλῶ] F. A. L. quod propter librorum consensum prætulerim.

λος ἦν, ὡς ἐλλείπων τῇ δυνάμει. Schol. Pronunciabatur autem πελέκων uti et πελέκεις infra ver. 120. 260. pronunciabatur πελίκεις. Vide ad Il. β'. 811.

Ver. 77. νοσφισσαμένην] Ita recte edidit Barnesius et hic et infra ver. 104. Vulg. νοσφισαμένην. Quod secundam corripit. Vide supra ad τ'. 579. et ad Il. α'. 140.

Ver. 80. ῥ] Proinde.

Ver. 82. 83. Δακρύσας δὲ Εὔμαιος ἐδέξατο, — Κλαῖε δὲ βακόλος] Εὔμαιος καὶ Φιλοίτιος οἱ δύοι, τὸ δεσποτικὸν τόξον ἰδόντες πιθίμενον ὡς ἵπποι ἀγῶνι, κλαίσιν, οἵσα δεδότες μὴ τις νικήσας τῶν μυητήρων ἀποίσται τὴν Πιηνελόπην. Καὶ ἄλλως δὲ κλαίσιν ἀναμνησθετες τῷ δεσπότῳ διὰ μέσον τῷ τόξῳ, καθό καὶ πρὸ αὐτῶν ἡ δίστονα. [supra ver. 56.] Eustath. Quæ posterior omnino verior accipiendi ratio. Clark. Scr. videtur κατέθηκε. Eru.

Ver. 83. ἄλλοθι,] Al. ἄλλος.

Ver. 85. ἴφημίαια φρονέοντες,] Τὸ παρεπτικα μόνον φρονέντες, ἐ προνοῦντες τῷ μίλλον-

τος. Schol. Ita Ἀschylus in Fragmentis;

Τὸ γὺρες βρότουν σπέρμα ἴσημίσια, φεοεῖ,
Apud Stobæum, Ethic. Serm. 98.

Et Theocritus;

Οἱ Θνατοὶ πελάμεσθα, τὸ δὲ αὔριον ἐπὶ ἴσορῶμες.
Idyll. XIII. 4.

Istuc est sapere, non quod ante pedos modo est
Videre, sed etiam illa quæ futura sunt
Prospicere.

Terent. Adelph. Act. III. Scen. iii. 32.

Ver. 86. Ἄ δειλοί,] MS. a Tho. Bentleio collatus, Ἄ διλῶ. Quod hoc quidem in loco perinde est. Vide ad Il. α'. 566.

Ver. 89. ἀκίων δαινοῦσθε] Ἀκίων, ἱουχάζων. Πατέρων κατὰ μεσότητα ἐξηνίκηται, ἀγτὶ τῷ ἐφ ἱουχίας. Καὶ εἰ ἄλλοι, “Ἄλλ’ ἀκίων δαινοῦσθε καθήμενον.” Suidas, ad vocem Ἀκίων.

- 'Αλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἡὲ θύραις
 90 Κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,
 Μνησῆρεσσιν ἄεθλον ἀάατον ἢ γὰρ ὅιω
 'Ρηϊδίας τόδε τόξον ἐῦζοον ἐντανύεσθαι.
 Οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν,
 Οἶος 'Οδυσσεὺς ἔσκεν ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὥπωπα,
 95 (Καὶ γὰρ μνήμων εἰμί,) πάις δ' ἔτι νήπιος ἦσα.
 "Ως φάτο· τῷ δ' ἄρδα θυμὸς ἐνὶ σήθεσσιν ἐώλπει
 Νευρὴν ἐντανύσειν, διοιτεύσειν τε σιδήρει
 "Ητοι ὅις γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
 'Ἐκ χειρῶν 'Οδυσῆος ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα

- " Sed tacite epulamini sedentes, vel foras
 90 " Flete egressi, arcu hic relieto,
 " Procis certamine difficulti; non enim puto
 " Facile hunc arcum bene-politum tensum-iri.
 " Non enim quisquam adest talis vir inter hos omnes,
 " Qualis Ulysses erat; ego vero eum ipse vidi,
 95 " (Etenim memor sum;) puer autem adhuc insans eram."
 Sic dixit: ipsi vero animus in pectoribus sperabat
 Nervum se tensurum, sagittamque missurum per ferrum.
 Sane sagittam quidem primus gustatus erat
 Ex manibus Ulyssis eximii; quem olim contumelia-afficiebat

93 μετὰ] Edd. 99 ὁν τοτέ] F. A. L.

Ver. 90. κατ' αὐτόθι] Al. καταντόθι. tem usurpata videtur hæc vox *Iliad.* §.
 Vid. ad 55. 271.

Ibid. τόξα] Νῦν, τὴν σύμπασαν σκευήν.
 Schol.

Ver. 91. ἄεθλον ἀάατον] 'Αάατος δὲ καὶ
 νῦν ὁ ἀτηρὸς, παρὸν τὴν ἀτην, οἴς ήσα κατὰ σί-
 ρησιν, ἄαατος ὁ ἀβλαβῆς, καὶ κατὰ δευτέραν
 σέρησιν, ἄαατος ὁ μὴ ἀβλαβῆς, ἀλλὰ δηλαδὴ
 βλαβερὸς, οἵτοι ἀτηροι. — Δύναται δὲ ἀλλως
 ἄαατος εἶναι καὶ ὁ πολυβλαβῆς, ἣς ἀπὸ τοῦ
 ἄαατου, τὸ βλάψαι: οἴς ἡ ἄαατος ἀπλῶς ὁ βλα-
 βερὸς, καὶ κατ' ἵτασιν ἄαατος ὁ πάνυ τοιό-
 τος. Eustath. Ejusdem interpretationis
 ineminit et Scholiastes; aliam autem de-
 inde adiicit huic omnino contrariam:
 'Αάατον, (inquit,) ἐπιβλαβῆ, ἢ ἀνεβλαβῆ.
 Quam posteriore expositionem sequun-
 tur versiones pleræque infra χ'. 5. ubi
 hoc idem certamen ἄαατον iterum appellat
 Poëta. Verior tamen (ut opinor)
 prior interpretatio; malam enim in par-

"Αγεν τοῦ μοι ὄμοσσοι ἄαατον Σπυρὸς ὕδωρ.

Atque ut et hic in malam partem accipi-
 atur, postulare videntur sequentia, "ἢ
 γὰρ ὅιω 'Ρηϊδίας τόδις τόξον ἐῦζοον ἐντανύ-
 "εσθαι." Unde versiones plurimæ, (quas
 et secutus sum,) hoc in loco "certamen
 "difficile" reddunt. Vide infra ad χ'. 5.

Ver. 92. μετά] Ita Barnesius: Ut pro
 μέτετι scilicet positum intelligatur. Quo
 modo exponuit Scholiastes. Al. μετά.
 Ver. 94. ὥπωπα,] Vide ad *Il.* α'. 37.
 et §. 124.

Ver. 97. et 127. Νευρὴν ἐντανύσειν,] Al.
 Νευρὴν ἐντανύειν et Νευρὴν τ' ἐντανύσειν.

Ver. 98. Ητοι ὅις γε πρῶτος] "Εσι δὲ
 καὶ ή διάνοια παρ' αὐτῷ [Ομήρῳ] πολλοῖς
 εἰδεσσιν ἐσχηματισμένη. Ων έισι καὶ ή Προσαν-
 εκφάνησις, ητις γίνεται, ὅταν τις διηγέμενος

- 100 Ἡμενος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δὲ ὥρνυε πάντας ἑταίρους.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἴσις Τηλεμάχοιο.
 Ὁ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφεονα θῆκε Κρονίων.
 Μήτηρ μέν τοι φησί φίλη, πινυτή περ ἔσσα,
 "Αλλῶ ἂμ' ἐψεσθαι, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα."
 105 Αὐτὰρ ἔγα τοι γελώ, καὶ τέρπομαι ἄφεονα θυμῷ.
 "Αλλ' ἀγετε, μνησῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἀεθλον,
 Οἴη νῦν ἡκὲ εἴη γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
 Οὔτε Πύλας ἱερῆς, ὢτε Ἄργεος, ὢτε Μυκήνης,
 Οὔτε αὐτῆς Ἰθάκης, ὢτε Ἡπείρου μελαίνης."
 110 Καὶ δέ αὐτοὶ τόδε γέ τοι με χρὴ μητέρος αἰνεῖς;
 "Αλλ' ἀγε μὴ μύησι παρέλκετε, μηδὲ εἴτι τόξον

100 Sedens in domo, incitabatque omnes socios.

Inter hos vero et locuta est sacra vis Telemachi;

"Pape! certe valde me Jupiter dementem reddidit Saturnius:

"Mater quidem dicit dilecta, prudens quantumvis sit,

"Alium una secuturam se, relicta hac domo;

105 "At ego rideo, et delector recordi animo.

"Sed agite, proci, quoniam hoc apparet certamen,

"Qualis nunc nom est mulier in Achaica terra,

"Neque Pyli sacræ, neque Argi, neque Mycenæ,

"Neque ipsius Ithacæ, neque Epiri nigrae :

110 "Et sane ipsi hoc scitis; quid me oportet matrem laudare?

"Sed agite; ne praetextibus rem-protrahite, neque amplius arcus

100 μεγάροις] R.

101 μετίφη] Eæd.

μεταξύ, τὸ ἐν ἐπέροις τάξιν ἔχον τὰ ἁρδῆντας προλέγη. ὡς ἐν τέττῳ, Ἡτοι διστά γε σχῶτος "γενσεσθαι ἐμελλεν." Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ομῆρος ποίησεως, §. 8. Vide infra ad χ'. 15.

Ver. 99. ὃν ποτ' ἀτίμα] Scribitur, notwithstanding Eustathio, et ὃν τότε ἀτίμα. Atque ita habet MS. a Tho. Bentleio collatus. Clark. Sic et veteres editiones præter Rom. idque melius puto. En.

Ibid. ἀτίμα] Vide ad Il. α'. 57. β'. 221. et γ'. 84.

Ver. 100. ἐν μεγάρῳ,] Al. ἐν μεγάροις.

Ver. 104. ἂμ' ἐψεσθαι,] Al. ἂμ' ἐσπεσθαι.

Ibid. νοσφισσαμένη] Vide supra ad ver. 77.

Ver. 109. Οὔτε αὐτῆς Ἰθάκης,] Deest hic versus in MS. a Tho. Bentleio collato.

Clark. Sed abesse hic versus non potest. En.

Ver. 111. μὴ μύησι παρέλκετε,] "Ηγεμονόφασσος —. Δέγει δέ, φασι, καὶ Ἀλκαιός τὸ προφασίζεσθαι, μύνεσθαι" οἷον, "Οὐδέ τι μυνάμενος ἄλλο νόημα." Eustath. in comment. ad ver. 71. supra. Conjectit porro Eustathius vocem μύην ex μονὴ deducat; Μονῆς γάρ τινος (inquit) χρεία τοῖς προφασίζομένοις, καὶ ἵπτισχυσιν ἢτοι ἐπέχυσιν —. Ετοι δέ γε τὴν μονὴν γίνεται Αἰολικῆς μύην, κατά τε συνήθη βαζὲν τόνον, καὶ σρόπον τὰ οὐραῖς τὰ, ὄνομα, ὄνυμα. ἀσσόπτεροι, ἀσσοπτεροι· καὶ τοῖς ὄμοιοις. Conjectura, ut videtur, haud satis probabili. Clark. Sane μύην et μονὴν hactenus habent communem originem, quod μύνα et μύνων ducuntur e μῦ (unde μάω, μίω, μύνω, μύνων).

Δηξὸν ἀποτρεπτῶς θε τανυσύος, ὥφεα ἵδωμεν.

Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τῇ τόξῃ πειρησαίμην·

Εἰ δέ κεν ἐντανύσω, διοιτεύσω τε σιδήρου,

115 Οὐ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
Λείποι ἄμ’ ἄλλῳ ἰστ’, ὅτ’ ἐγὼ κατόπιςθε λιποίμην,
Οἴος τ’ ἡδη πατρὸς ἀέδλια κάλ’ ἀνελέσθαι.

‘Η, καὶ ἀπ’ ὄμοιν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,

‘Ορθὸς ἀναίξας· ἀπὸ δὲ ξίφος ὅξὺ θέτ’ ὄμων.

120 Πρῶτον μὲν ἀελέκεας σῆσεν, διὰ τάφου ὅξυέας
Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ σάδμην ἴθυνεν·
‘Αμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε τάφος δ’ ἔλε πάντας, ιδόντας,
‘Ως εὐκόσμως σῆσε· πάρος δ’ ἢ πάποτ’ ὀπώπει.

“ Diu aversamini tensionem, ut videamus.

“ Quin et ipse ego arcum experiar:

“ Quod si tetendero, sagittamque misero per ferrum,

115 “ Non mibi dolenti has ædes veneranda mater

“ Liquerit, una-cum alio profecta; cum ego pone relinquar,

“ Valens jam patris certamina pulchra reportare.”

Dixit, et ab humeris lænam depositus purpuream,

In-pedes erectus, ensemque acutum depositus ab humeris.

120 Primum quidem secures statuit, vallo perfosso

Omnibus uno longo, et ad amussim direxit;

Circumque terram ingessit: stupor vero cepit omnes, videntes,

Quam accurate statuit; antea autem nunquam viderat.

111 μηδὲ τι] F. A. L. 115 Οὐκ ἂν μοι] R.

quod est comprimo, unde et utriusque vis
ducitur. Ern.

Ibid. μηδὲ ἔτι] Al. μηδὲ τι.

Ver. 115. πειρησαίμην] Al. πειρησωματ.

Ver. 114. σιδήρου] Τῶν πελίκων. Schol.

Ver. 115. ἀχνυμένῳ] Al. ἀχνυμένῳ πο-
tante Eustathio.

Ver. 117. Οἶος τ’ ἡδη πατρὸς] Vide su-
pra ad τ'. 160.

Ver. 118. φοινικόεσσαν] Pronunciabatur
φοινικέσσαν. Secundam enim producit.

Ver. 119. Ορθὸς ἀναίξας] “Ορα δὲ, inquit
Eustathius, ὡς ἡ τῷ “Ορθὸς ἀναίξας” ἡ
“ἀνὰ” πρόθεσις ἐκπίνει τὴν λίγυσσαν διὰ τὴν
ἰπιφρούριην ὁξιαν. Mire admodum; ac si
ἀναίξας; compositum esset ex ἀνὰ et ἄξας;
non ex ἀνὰ et ἄξας, quae vox apud Homerum
primam ubique producit.

Ver. 122. Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἵναξ:] “Ἐναξ-

ingestam utrimque terram pedibus con-
pressit, ut immobiles starent secures.
Dubitatio est, quod in exemplis, quæ
habet Kuster. ad Aristoph. Nub. 1206.
et aliis, quæ observavi, locus dicitur
ἵπασσοις, non res, qua quid impletur
vel resarcitur. Itaque cogitavi aliquan-
do ἵναξ, a σάττει, quod de terra ita
ingesta dicitur. Σάττει τὴν γῆν est apud
Xenoph. Econ. 19. 11. ἵπασσοι δ’ ἀν
μόνον τὴν γῆν, ἡ καὶ σάξαις ἢ εὐμάλου περὶ
τὸ φυτόν. Conf. notata Cel. Wesselung.
Disp. Herodot. p. 51. Sed non est ne-
cessarium. Hesych. ἵναξ, ἵναξ. Ern.

Ver. 123. εὐκόσμως] Al. εὐκόσμος.

Ibid. τάξεις δὲ ἢ πάποτ’ ἵπατει.] Quippe
quo tempore ludo hoc sese exerci-
tabat Ulysses (supra τ'. 573.) Telemachus
nondum natus, aut omnino infans erat.

- Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ὁδὸν ίὰν, καὶ τόξῳ πειρήτιζεν·
 125 Τρὶς μέν μιν πελέμιζεν, ἐρύσσεσθαι μενεάνων,
 Τρὶς δὲ μεδῆκε βίης, ἐπιελπόμενος τόγε θυμῷ,
 Νευρὴν ἐνταυνύσειν, διοϊσεύσειν τε σιδήρος.
 Καὶ νῦ νε δῆρ' ἐτάνυσσε βίη τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
 'Αλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεδεν ἕμενόν περ.
 130 Τοῖς δ' αὐτῖς μετέειφ' ἵερὴ ἴσ Τηλεμάχοι·
 "Ω πόποι, ή καὶ ἔπειτα πακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικνος,
 'Ηε νεώτερός εἰμι, καὶ ψῶ χερσὶ πέποιδα
 "Ανδρ' ἀπαμύνεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη·
 'Αλλ' ἄγεδ', οἵπερ ἐμεῖο βίη προφερέσεροι ἔσε,
 135 Τόξῳ πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεδλον.
 "Ως εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,

Stetit vero deinde ad limen profectus, et arcum tentabat:

- 125 Ter quidem ipsum pepulit, trahere cupiens,
 Ter autem destitit ab. impetu, sperans hoc animo,
 Nervum se tensurum, sagittamque missurum per ferrum.
 Et jam demum tetendisset vi quartum attrahens,
 Sed Ulysses nutu-prohibebat, et coercuit cupientem licet.
 150 Inter hos autem rursus locuta est sacra vis Telemachi;
 "Papae! vel et postea malusque ero et impotens,
 "Vel junior sum, et nondum manibus confisus sum
 "Virum propulsare; quando aliquis prior lacerri-
 "Sed agite, qui scilicet me viribus præstantiores estis,
 155 "Arcum tentate, et perficiamus certamen."
 Sic locutus, arcum quidem a se depositum humi,

124 πειρήτιζε] F. R. L. bene. 127 Νευρὴν τ' ἐντ.] R. non male. 133
 ἀπαμύνεσθαι] F. A. L. vid. not.

Infantem enim adhuc reliquerat Ulysses
 ad bellum Trojanum proficiscens. Vide
 supra ad λ'. 447. et τ'. 19.

Ver. 126. ἐπιελπόμενος] Al. ἐπιελπόμενος.
 Ibid. τόγε] Al. τόδε.

Ver. 129. ἀνίνευε,] Vide supra ad λ'. 468.

Ver. 131. ή καὶ ἔπειτα] Al. ή καὶ ἔπειτα.
 Ibid. πακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικνος,] "Cau-
 "te et modeste imbecillitatem suam
 "præexit Telemachus, cum tamen alia
 "ei causa desistendi fuerit, ut antea vi-
 "dimus." Spondan.

Ibid. ἄκικνος,] Vide supra ad λ'. 515.

Ver. 132. καὶ ψῶ χερσὶ πέποιδα "Ανδρ'
 ἀπαμύνεσθαι,] Vide ad Il. v'. 96. et α'. 369.

Ver. 133. ἀπαμύνεσθαι,] Al. ἀπαμύνεσ-
 θαι. Clark. Iliad. α'. 369. edidit Clarkius
 ἀπαμύνεσθαι, quod et hic libri plures e
 veteribus habent. Itaque et hic, con-
 stantiæ causa sic edendum erat, præser-
 tim cum et sit elegantius. Eru.

Ver. 134. προφερέσεροι] Al. πολὺ φίρ-
 τεροι.

Ver. 135. πειρήσασθε,] Al. πειρήσασθε.

Ver. 136. et 165. ἀωδὸν] Vide ad Il.
 α'. 51.

Ver. 137. et 164. ἰνέστης] Al. ἰνέστοις,
 et ἵνεστης.

Ver. 138. προσίκλινος] Al. προσίδηκος.
 Ibid. κοράνη.] Τῷ ἀκροφ τῷ τόξῳ. Schol.

Κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξένης σανίδεσσιν·

Αὐτῷ δὲ ἀκού βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ.

"Αψ δὲ αὗτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ Θρόνῳ, ἐνθεν ἀνέση.

140 Τοῖσιν δὲ Ἀντίνοος μετέφη, Εὔπειθεος υἱὸς·

"Ορνυσθ' ἐξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι,

Ἄρξαμενοι τῷ χώρᾳ, ὅδεν τέ περ οἰνοχοεύει.

"Ως ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δὲ ἐπιήνδανε μῆδος.

Δειωδῆς δὲ πρῶτος ἀνίσατο, Οἴνοπος υἱὸς,

145 "Ος σφι Θυσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν

Ἴζε μυχούτατος αἰεί: ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἴω

Ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσοις μνησήρεσσιν·

"Ος ρα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ἀκού·

Στῆ δὲ ἄρ' ἐπ' ὕδον ἵππον, καὶ τόξῳ πειρήτιζεν·

Acclinatum conglutinatis bene-politis tabulis;

Ibidemque velox telum pulchro acclinavit annulo.

Iterum vero deinde resedit in sede, unde surrexerat.

140 Inter hos autem Antinous locutus est, Eupitheci filius;

"Surgite ordine a-dextris omnes socii,

"Exorsi a loco, unde scilicet vinum fundit aliquis."

Sic dixit Antinous: illis vero placebat sermo.

Leiodes autem primus surrexit, Cenopis filius,

145 Qui ipsis vates erat; juxta craterem vero pulchrum

Sedebat intimus semper; improbitates autem ei soli

Invisae erant; omnibus autem succensebat procis:

Qui tunc primus arcum cepit et telum velox:

Stetit autem deinde ad limen profectus, et arcum tentabat;

154 πολὺ φέρτεροι] Ead. 155 πειρήσασθε] R.

Eandem interpretationem affert Eustathius: deinde autem addit; Τινὲς δὲ κορώνην καὶ τὸν ινόντα τὸ τῆς Θύης ἴτιστασπον. Κριτήτον δὲ ὄμοις; τὸ πρῶτον.

Ver. 141. ἴωδεῖξα] Al. Ἐκ τῷ δεξιῷ μέρου. Schol.

Ver. 142. ὅδεν τέ περ οἰνοχοεύει.] Εὐλογὸν ιστον εἰσίντως [Al. εἰσίντων] εἰς τὸν ἀνδρῶν τὸ δεξιόν κινδύνει τὸν κρατῆρα. Schol. Al. ὅδεν τὸν εἰπει οἰνοχοεύει.

Ver. 145. "Ος σφι" Ita Barnesius. Vulg.

"Ο σφι.

Ibid. Θυσκόος] 'Ο διὰ Θυῶν κοῦν, ἦτοι νῶν, τὰ μίλλοντα. Eustath. Θυσκόοι εἰσὶν οἱ ἀπὸ τῶν θυμέγεων διὰ πυρὶ μαντεύμενοι.

νοι· Ἰσρεῖς δὲ, οἱ ἀπὸ τῶν ιερῶν στιλάγχων μαντεύμενοι. Etymolog. Magn. ad vocem Θυσκόος.

Ibid. Σαρὴ κρητῆρα δὲ καλὸν ἴζε μυχούτατος αἰεί·] Sedebat nimirum intima couclavis parte, craterique, unde vinum fundebatur, proximus; ideoque omnium primum arcum tentaturus surrexit, secundum Antinoi præceptum, supra ver. 142.

Ἄρξαμενοι τῷ χώρᾳ, ὅδεν τέ περ οἰνοχοεύει.

Ver. 146. μυχούτατος] Ad analogiam τῶν παρούτατος, α πάρος, ε μυχὸς fit μυχούτατος pro μυχώτατος. Estque ea forma Io-

- 150 Οὐδέ μιν ἐντάνυσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,
 Ἀτρίπτες, ἀπαλάς· μετὰ δὲ μνησῆρσιν ἔειπεν.
 Ὡ φίλοι, καὶ μὲν ἐγὼ τανύω λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
 Πολλὰς γὰρ τόδε τόξον ἀρισῆνας κεκαδήσει
 Θυμῷ καὶ ψυχῇς ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐσι.
- 155 Τεθνάμεν, ήττας ἡζώντας ἀμαρτεῖν, οὐδὲ ἔνεκ' αἰεὶ¹
 Ἔνθαδ' ὄμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἥματα πάντα.
 Νῦν μέν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ Φρεσὶν, ηδὲ μενοινᾶ
 Γῆμαι Πηνελόπειαν, Οδυσσῆος παράκοιτιν.
 Αὐτὰρ ἐπὴν τόξον πειρόσεται, ηδὲ ἕδηται,
 160 Αλλην δῆ τιν' ἐπειτα Αχαιαϊάδων ἐϋπέπλων
 Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ή δέ κ' ἐπειτα
 Γῆμαιδ', ὃς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλποι.
 "Ως ἀρέ εφάνησεν, καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἐδηκε,
 Κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξέσης σανίδεσσιν,

150 Neque ipsum tetendit: prius enim fatigatus est manibus attrahens,
 Haud-tritis, mollibus: inter procos vero dixit;
 " O amici, non quidem ego tendo; capiat vero et alias:
 " Multos enim hic arcus optimates privabit
 " Mente et anima; quoniam multo melius est

155 " Mori, quam vivos excidere ea re, cuius gratia semper
 " Hic versamur, expectantes dies omnes.

" Nunc quidem aliquis et sperat in mente, et cupit
 " Ducere Penelopen, Ulyssis uxorem:

" At postquam arcum tentaverit, et viderit,

160 " Aliam demum aliquam postea Achivarum pulchris-peplis-indutarum
 " Ambiat sponsaliis petens: hæc autem deinde
 " Nubat ei, qui plurima dederit, et fatalis venerit."

Sic utique dixit; et a se arcum depositus,
 Acclinatum conglutinatis bene-politis tabulis;

150 ἐντάνυσεν] R. male. 154 ἵστη] Edd. vett. male. 161 ἐέδνοισι] F. A. L.
 167 ἐρνητεῖν] R. ut alibi, de quo supra dictum.

nica: Attici faciunt μυχαίτατος. Vide
 Eustath. ad h. l. Ern.

Ver. 149. πειρήτητεν] Vide ad ll. 9'.
 87. et 9'. 84.

Ver. 156. ποτιδέγμενοι] Al. προτιδέγ-
 μενοι.

Ver. 157. ἔλπιτεν] Al. ξέλπιτεν.
 Ver. 158. 162. Γῆμαι — Γῆμαιδ',] Vide

supra ad λ'. 272.

Ver. 162. Γῆμαιδ',] Al. Γῆμαιδ'.
 Ver. 165. κορώνη.] Vide supra ad ver.

158. Ver. 173. Οἶον τι βυτῆρα βίσ τ' ἐμιναι,]
 Vide supra ad τ'. 160.

Ibid. ὁἴσσων] Al. ὁἴσση.
 Ver. 174. τανύσσου] Al. τανύσσι.

Ver. 176. "Αγριε δὲ κῦνος] Vide supra ad
 ν'. 149. Al. "Αγριε πεῦ δῆ.

- 165 Αὐτῷ δ' ἀκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνη·
 "Αψ δ' αὗτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνος, ἐνθεν ἀνέση.
 'Αυτίνος δ' ἐνέιπτεν, ἐπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 · Λειῶδες, ποιὸν σε ἔτος φύγεν ἔρκος ὁδόντων,
 Δεινόν τ' ἀργαλέον τε; νεμεσοῦμαι δέ τ' ἀκάνθη,
 170 Εἰ δὴ τετρό γε τόξον ἀριστῆς κεκαδήσει
 Θύμῳ καὶ ψυχῆς· ἐπεὶ δὲ δύνασαι σὺ τανύσσαι·
 Οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
 Οἶον τε ρυτῆρα βιώτης τέλεος εἶμεναι, καὶ οἵτινες·
 'Αλλ' ἄλλοι τανύσσοι τάχα μνησῆρες ἀγανοί.
 175 "Ως φάτο· καὶ ᾧ ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλου
 "Αγρει δὴ πῦρ κεῖον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ, [αἰγῶν·
 Πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
 "Ἐκ δὲ σέατος ἐνεικε μέγαν τροχὸν, ἐνδον ἐόντος,
 "Οφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίσιοντες ἀλοιφῇ,

- 165 Ibidemque velox telum pulchro acclinavit annulo:
 Iterum vero deinde resedit in sede, unde surrexerat.
 Antinous autem increpabat, verbumque dixit, compellabatque;
 "Leiodes, quale tibi verbum fugit ex septo dentium,
 "Graveque molestumque? indignor etenim audiens,
 170 "Si demum hic arcus optimates privabit
 "Mente et anima; quoniam non potes tu tendere:
 "Nequaquam enim te tales genuit alma mater,
 "Qui tractator arcusque esses, et sagittarum:
 "Sed alii tendent cito proci inclyti."
 175 Sic dixit; et jussit Melanthium, custodem caprarum;
 "Age jam ignem accende in aedibus, Melanthi,
 "Juxta autem pone sellamque magnam, et pellem saper ipsam;
 "Effter autem sevi magnum orbe, de eo quod intus est,
 "Ut juvenes calefacentes, inungentes unguine,

170 κεκαδήσοι] A. 3. male. vid. v. 174. 171 τανύσαι] Ead. 174 τα-
 νύσαι] F. A. L. Eustath. 176 πῦρ δῆ] Ead.

Ver. 177. Πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν]
 "Ως ἂν οἱ νέοι ἐν αὐτῷ καθῆμενοι, διὰ τὸ
 χαμαὶ πεπῆχθαι τὸς πελέκας, βάλλοιν
 κατὰ σκοτεῖ. Eustath. Male. In hac sede
 enim, (uti recte annotavit Dna Dacier,) dum arcum fricabant et calefaciebant,
 tantummodo considerabant: Jaculaturi au-
 tem, ad limen atrii stabant. Vide supra
 ad ver. 124. 149.

Ver. 178. et 183. στίατος] Pronuncia-
 batur (ut opinor) σᾶτος vel σῆτος.

Ver. 179. "Οφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίσιον-
 τες ἀλοιφῇ, Τόξῃ πειρώμεσθα,] Fuerunt, (no-
 tante Dna Dacier,) qui Procos hoc adipie,
 ad seipso ungendos, usos existimarint.
 Quam interpretationem secutae versiones
 nonnullæ, voces θάλποντες, ἐπιχρίσοντες, red-
 dunt, "calefacti, inuncti." Atque ita ac-

180 Τόξο πειράμεσθα, καὶ ἵκτελέσωμεν ἀεθλού.

“Ως φάδ· ὁ δὲ αἴψ’ ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον

Πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν, καὶ κῶας ἐπ’ αὐτῷ, [πῦρ]

Ἐκ δὲ σεάτος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἔόντος.

Τῷ ρᾷ νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ^τ. ἀδ’ ἐδύναντο

185 Ενταύσαται, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέεις ἥσαν.

Ἀντίνοος δὲ ἐτ’ ἐπεῖχε, καὶ Εὐρύμαχος θεοειδῆς,

Ἄρχοι μνησήρων ἀρετῇ δὲ ἐσαν ἔξοχ’ ἀριστοί.

Τῷ δὲ ἔξ οίκε ἐβησαν ὁμαρτήσαντες ἄμ’ ἄμφω

Βενόλος ἡδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.

190 Εκ δὲ αὐτὸς μετὰ τὰς δόμας ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.

180 “Arcum tentemus, et perficiamus certamen.”

Sic dixit: statim autem accendit Melanthius indefessum ignem;

Juxtaque ferens sellam posuit, et pellem super ipsam,

Extulitque sevi magnum orbem, de eo quod intus erat;

Quo sane juvenes calefacientes tentabant; neque poterant

185 Tendere; multum autem robore deficiente erant.

Antinous vero adhuc abstinebat, et Eurymachus deo-par,

Principes procorum; virtute autem erant longe optimi.

Cæterum ex domo exiverunt eodem-tempore-profecti simul ambo

Bubulcus et subulcus Ulyssis divini:

190 Exivit autem ipse post illos domo nobilis Ulysses.

180 πειράματα καὶ ἵκτελέσωμεν] R. Eustath. prius perimit versum, posterius

verum. vid. not. 181 ‘Ως φάτο αἴψα δὲ ἔκαιε] R. at A. 1. utramque lec-

tionem miscet ὡς φάτο αἴψα δὲ ἀνέκαιεν. 182 θῆκε καὶ] A. 2. 5. L. bene.

cipitur apud Spondanum: “Nervosum
— genus omne, humore pingui et lento
conflicatis artibus, ad motum expedi-
tius, et ad laborem perforendum absque
noxa robustius unguentis hisce praestare
conabantur (Athletæ); quæ, frictione
prius apertis poris, et per consequens
excalefactis membris, (quod sibi illud
θάλποντες velle videtur,) ceromate pra-
sertim prius eliquato, (τρέχον στίατος
appellat,) in altum corporis penetrabant.
— Unde sequitur, sevum, id est τὸ σίαρη,
illis fuisse, quod postea Romanis Athle-
tis oleum aut ceroma; quam etiam cera-
turam appellat Columella.” Spondan.
Vidit tamen ipse postea vir eruditus ex
ver. 246. infra, “Procos Arcum ad ignem
calefacere, ad eum emolliendum;” re-
teque observat in Comment. ad versum

istum (246.) Poëtam “ubique activo θάλ-
πον uti, ut cum eo subauditus accusati-
vus casus, τόξον, construatur.” Vide
supra ad ε. 491. Recte itaque hunc lo-
cum exponit Eustathius; “Ἐκφέρεται δὲ καὶ
σίαρη, ἵνα χρίμενον τὸ τόξον καὶ θάλπομενον,
εὐχρηστεῖσθν πάντως γάρ τὸ κραῦμαν τῷ τόξῳ,
ὅπερ τῷ μακρῷ τῷ χερόν ἐπεγένετο, ἢ τοιαύτη
ἄν ἀλιθὴ ἔξειλε, διειδύσσα τῶν κεράτων ἐν τῷ
θερμαϊσθαι πυρί.

Ver. 180. Τόξο πειράματα,] Spondanus in commentario ad ver. 246. infra, legen-
dum hoc in loco censem Tόξον, ut ad pre-
cedens θάλποντες referatur. Sed minus
recte. Sæpiissime enim hanc phrasin usur-
pat Poëta. Vide supra ad ver. 113. 124.
135. 149. 159. et infra ad ver. 268.

Ibid. ἵκτελέσωμεν] Eustathius in com-
mentario citat ἵκτελέσωμεν. Quo modo le-

Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκτὸς θυγέων ἔσαν, ἡδὲ καὶ αὐλῆς,
Φθεγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μειλιχίοισι·

Βενόλε, καὶ σὺ, συφορβὲ, ἔπος τί νε μυθησάμην,

Η αὐτὸς κεύθω; Φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνάγει·

195 Ποῖοι κ' εἴτ' Ὁδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἐλθο-

“Ωδε μάλ’ ἐξαπίνης, καί τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκη;

Η κεν μνησήρεσσιν ἀμύνοιτ’, ή Ὁδυσῆϊ;

Εἴπαδ’, ὅπως ὑμέας κραδί θυμός τε κελεύει·

Τὸν δ’ αὗτε προσέειπε βοῶν ἐπιβενόλος ἀνήρ·

200 Ζεῦ πάτερ, αἱ γὰρ τέτο τελευτῆσιας ἐλδωρ,

“Ως ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ εἰ δαίμων·

Sed quando jam extra fores erant et aulam,

Locutus ipsos verbis affabatur blandis;

“Bubulce, et tu, subulce, verbum-ne aliquod dicam?

“An ipse celem? dicere autem me animus jubet:

195 “Quales essetis in Ulyssi auxiliando, sicunde veniret

“Huc valde derepente, et aliquis deus ipsum afferret?

“Num procis auxiliaremini, an Ulyssi?

“Dicite, quomodo vos cor animusque jubet.”

Hunc autem rursus allocutus est boum bubulcus vir;

200 “Jupiter pater, utinam enim hoc perficeret votum;

“Ut veniret quidem ille vir, adduceretque ipsum deus:

184 ἃς δὲ δύναντο] F. A. L. 186 Ἀντίνοος δὲ τ'] Ead. nou male. 197 Η καὶ]

F. A. L. Voluerunt dare η κε, quod rectum est, saltem ferri potest.

200 ἔλαδω] R. ut v. 209. έλαδ. male. 201 ἐπεῖνος] R.

git et MS. a Tho. Bentleio collatus. Atque ita habent Vulgati supra ver. 155. et infra ver. 268. ubi repetitur hic versus. Clark. Itaque et hic sic edendum erat, constantiæ causa. Ern.

Ver. 184. ἥτις ipsiis propositum erat. ver. 179.

Ver. 186. Ἀντίνοος δὲ τὴν ἐπεῖχε, καὶ Εὐρυμάχος] Ο Ἀντίνοος ἐπεῖχε καὶ ἐκάλυσεν αὐτὸς πρὸς τὸ παῖδεν χεῖσασθαι τῷ τέλεῳ φαινεται γὰρ ὁ Ἀντίνοος ἔξις λέγων, μὴ δεῖν τείναι τὸ τέλον, οὐρτῆς δῆση τῷ τοξεῖον θεῖ. καὶ Εὐρυμάχος πειδεται. Schol. Minus recte. Neque enim cum hac sententia apte convenit vocula ἥτις neque hic id facit Antinous, sed tum demum cum arcum frustra tentaverit Eurymachus. Dna Dacier adhuc pejus vertit, “Antinous et Eury-“ maque, qui étoient à la tête des Pour-

“ suivants, et les plus robustes, sont obligez eux-mêmes d'y renoncer.” Id quod neque cum vocula ἥτις ullo modo congruit; et ex sequentibus ver. 245. etc. plane refutatur. Potissima videtur Eustathii expeditio: “Εἰ δὲ νῦν ἵπτεται, τὸ δὲ τῷ τίῳ ἀργεῖν καὶ μὴ ἰγχιστεῖν ἔργη. Hoc nimurum et cum vocula ἥτις sensu, et cum sequentibus aptissime convenit. Notandum tamen MS. a Tho. Bentleio collatum bic legere, Ἀντίνοος δὲ τὴν ἐπεῖχε.

Ver. 188. Τῷ δὲ οἰκεῖβησσον] Barnesius edidit, η οἰκεῖβησσον.

Ver. 190. Ἐκ δὲ αὐτὸς μετὰ τὸ δόμες ηλυθε] Ασχολημένων τῶν μνησῆρων εἰς τὴν τὴν πτέραν, καιρὸν ἐσχεν Ὁδυσσεὺς ἀναγνωρισθῆναι τοῖς δέλοις. Eustath.

Ver. 195. Ποῖοι καὶ εἴτε] Ποῖοι δὲ εἴπτε κατὰ τὴν γνώμην. Schol. Vide infra ad

Τροίης χ', οἵη ἐμὴ δύναμις, καὶ χεῖρες ἔπονται.

"Ως δ' αὔτως Εῦμαίος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοσῆσαι Οδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.

205 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶν γε νόον ημερετέ' ἀνέγνω,
'Εξαυτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
"Ἐνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
"Ηλυσθον εἰκοσῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

Γιγνώσκω δ', ὡς σφῶιν ἐελδομένοισιν ικάνω
210 Οἴοισι δυάων τῶν δ' ἄλλων ὃ τεν ἀκροσα
Εὐξαμένως ἐμὲ αὗτις ὑπότροπον οἴκαδ' ικέσθαι.
Σφῶιν, δ', ὡς ἔσται περ, ἀληθείην καταλέξω.
Αἱ̄ χ' ὑπὸ ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνησῆσας ἀγανάκτης,
"Αξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχοις, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,

" Cognosceres, qualis mea potentia, et manus sequerentur."

Sic autem pariter Eumaeus supplicabat omnibus diis,

Ut rediret Ulysses prudens suam ad domum.

205 At postquam horum ingenium verum cognovit,

Iterum ipsos verbis respondens allocutus est;

" Intus quidem demum hic ipse ego, mala multa perpessus,

" Veni vigesimo anno in patriam terram.

" Cognosco autem, quod vobis cupientibus venio

210 " Solis servorum: cæterorum vero haud quemquam audivi

" Optantem me iterum reducem domum venire.

" Vobis autem, sicut erit scilicet, veritatem dicam;

" Si mihi deus domuerit procos eximios,

" Deducam ambobus uxores, et possessiones præbebo,

209 Γιγνώσκω] R. ut alibi sæpe: quod et ipsum rectum. 210 Οἴοισιν] F.

A. L. male.

χ'. 61. 62. Clark. Veteres quidam hic, auctore Eustath. ad h. l. scribebant εἰτὶ pro ἵστι, ut εἰτὶ pro ἵστι, dicitur, improbante Heraclide. Ern.

Ibid. εἰ ποθεν ἵλθοι Ωδὲ] Vide supra ad α'. 182.

Ver. 196. ἴνειχη] Al. ἴνεγκοι, et ἴνεγκαι.

Ver. 197. "Η καὶ μνησῆσον] Al. "Η καὶ μνησῆσσον. Minus recte. Clark. Vid. Var. Lect.

Ibid. ἀμύνοιτ',] Apud Eustathium in commentario, ἀμύνητ'.

Ver. 200. αἱ γὰρ] Vide ad Iliad. n'. 132.

Ver. 202. χεῖρες ἔπονται.] Al. χεῖρες ἔπονται. Vide ad ver. 237.

Ver. 203. "Ως δ' αὔτως Εῦμαίος] Similiter infra ver. 225. "Ως δ' αὔτως Οδυσσεύς. Et apud Virgilium:

Nec minus Aeneas.

Æn. VI. 475. VIII. 465. XII. 746.

Ver. 205. ἴτιδὴ] Barnesius edidit ἴτιδη.

Ver. 207. "Ἐνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγώ,] Virgil.

— coram, quem queritis, adsum

- 215 Οἰνία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καὶ μοι ἔπειτα
Τηλεμάχος ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.
Εἰ δὲ ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δεῖξω,
(“Οφρὰ με εὖ γνῶτον, πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ Θυμῷ,)
Οὐλὴν, τὴν ποτέ με σὺς ἥλασε λευκῷ ὁδόντι,
220 Παρηνησόνδ' ἐλθόντα, σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
“Ως εἰπὼν, ράκεα μεγάλης ἀποέργασθεν ἡλῆς.
Τὰ δὲ ἔπει τε εἰσιδέτην, εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,
Κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆα δαιφρονα χεῖρε βαλόντε,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι πεφαλήν τε καὶ ὥμησ.
225 “Ως δὲ αὔτως Ὀδυσσεὺς πεφαλᾶς καὶ χεῖρας ἔκυσσε.
Καὶ νῦ κ' ὁδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἡελίοιο,
Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε·

- 215 “Domosque prope me ædificatas; et mihi postea
“Telemachi sociique fratresque eritis.
“Quin age, jam et signum manifestum aliud quoddam ostendam,
“(Ut me bene cognoscatis, fidatisque in animo.)
“Cicatricem, quam quandam milii sus infixit albo dente,
220 “Ad-Parnassum profecto, cum filiis Autolyci.”
Sic locutus, pannos magna diduxit a cicatrice.
Illi autem postquam inspexerant, beneque cognoverant singula,
Flebant deinde, circa Ulyssem prudentem manibus conjectis,
Et osculabantur amplectentes caputque et humeros.
225 Sic autem pariter Ulysses capita et manus osculatus est.
Et jam lugentibus occidisset lumen Solis,
Nisi Ulysses ipse cohibusisset, locutusque fuisset;

216 Τηλεμάχοι] L. 218 "Οφρὰ μ' εὖγνωτον] F. A. L. 220 Παρηνησόν δ']
Edd. 225 ἔκυσε] F. R. A. 1.

- Troius Æneas, Libycis eruptus ab undis. Ver. 217. Ei δὲ ἄγε] Particulæ Ei, hoc
Æn. I. 599. in loco, vis hujusmodi est; “Sin adhuc
Ver. 208. ἔτεις] Vide supra ad τ'. 206. “dubitatis; Age etc.” Vide et ad Il. ζ. 576.
Ver. 211. ιμὲ αὐτις] Al. ιμέ γ' αὐτις.
Ver. 212. ἀλλεῖν] Barnesius edidit, Ver. 218. "Οφρὰ με εὖ γνῶτον,] Al. "Οφρὰ
legendumque contendit, ἀλλέιν. Vide μ' εὖ γνῶτον.
autem supra ad τ'. 297. Ver. 219. Οὐλὴν, τὴν ποτέ με σὺς] Vide
Ver. 213. δαμάσῃ] Al. δαμάσει. supra ad τ'. 591. 593.
Ver. 216. Τηλεμάχοις ἔτραχοι] Exemplaria Ver. 221. "Ως εἰπὼν, ράκεα etc.] Vide
nonnulla (notante Barnesio) hic legunt Aristot. de Poëtic. cap. 16. et supra ad τ'. 467.
Τηλεμάχοις ἔτραχοι. Ibid. Λοισθον.] Eustathius in commentario citat Λοισθον. Quod et ferri potest. Vide ad Il. α'. 566.
- Ibid. Λοισθον.] Eustathius in commentario citat Λοισθον. Quod et ferri potest. Vide ad Il. α'. 566.
- Ver. 223. ἀμφ' Ὀδυσῆα δαιφρονα χεῖρε βαλόντι,] MS. a Tho. Bentleio collatus,

- Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιο τε· μή τις ἴδηται
 Ἐξελθὼν μεγάροιο· ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἴσω.
 230 Άλλὰ προμνησῖνοι ἐξέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες·
 Πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δὲ ὑμεῖς· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω·
 "Άλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνησῆσες ἀγανοί,
 Οὐκ ἔάσθσιν ἐμοὶ δόμεναι βίὸν ἡδὲ φαρέτην·
 "Άλλὰ σὺ, δι' Εὔματε, φέρων ἀνὰ δάματα τόξον,
 235 Εν χείρεσσιν ἐμοὶ δέμεναι· εἰπεῖν τε γυναιξὶ^ν
 Κληῆσσαι μεγάροιο θύρας πυκνῶς ἀραρίας.
 "Ην δέ τις ἡ σοναχῆς ἡὲ πτύπε ἐνδον ἀκόση
 "Ανδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε
 Προβλάσκειν, ἀλλ' αὐτῇ ἀκὴν ἐμεναι παρὰ ἔργῳ.

- " Cessate a fletu luctuque ; ne quis videat
 " Egressus domo ; at dicat et intus.
 230 " Sed alius-post-alium intrate, neque simul omnes :
 " Primus ego, post autem vos; at hoc signum fiat:
 " Alii etenim omnes, quotquot proci eximii,
 " Non sinent mihi dare arcum et pharetram ;
 " Sed tu, nobilis Eumæe, ferens per ædes arcum,
 235 " Manibus mihi impone, dicitoque mulieribus,
 " Ut claudant domus fores firmiter aptatas.
 " Si autem aliqua vel gemitum vel strepitum intus audiat
 " Virorum nostris in septis, nequaquam foras
 " Prodeat, sed ibidem quiete sit apud opus.

235 δόμεναι] F. R. A. 1. 236. 241 κληῆσσαι] Edd. ut et infra 582.

'Οδυσσῆι δαῖφρον· Ut vox ἀμφὶ ad sequentem
 tem βαλόντε referatur.

Ver. 225. ἔκυσσε.] Vide supra ad g'. 39.
 Ver. 226. Καὶ νῦν ἡδυρομένοισιν ἔτον φάσος.]
 Virgil.

Et fors omne datum traherent per talia tempus.

Æn. VI. 537.

— neque avelli possunt, nox humida donec
 Invertit cœlum. ————— Æn. XI. 201.

Ver. 232. μνησῆσες ἀγανοί, Οὐκ ιάσσοιν]
 " Il en donne (inquit Dna Dacier) la rai-
 " son dans cette seule épithète, *les fiers*
 " Poursuivants; il veut faire entendre
 " qu'ils étoient trop orgueilleux pour per-
 " mettre qu'un homme, qu'ils regardoient
 " comme un gueux, entrât avec eux en

" lice." Attamen nihil opus ut vox ἀγανοί hic in malam partem accipiatur. Vide supra ad a'. 106.

Ver. 233. Οὐκ ιάσσοιν ἡμοὶ δόμεναι βιὸν.] Pronunciabatur Οὐκ ἀσσοῖς ἡμοὶ etc. Eadem scilicet ratione ac Iliad. s'. 256.

———— τρῆν μ' ἐκ Ιππαλλὰς Ἀθήνην.

Et a'. 344.

— Αλλ' ιᾶψεν μιν τρῆστα. —————

Multum autem errat Barnesius, qui (in annotationibus ad Iliad. 8'. 42. Odyss. x'. 147.) ex hoc loco colligit vocem ιάσσω secundam corripere. Nam vox ιάσσω, uti et alias omnes in ἄω purum desineutes, secundam et in Futuro et in Aoristo

- 240 Σοὶ δὲ, Φιλοίτιε δῖε, Θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
Κληῆσσαι κληῆδι, θῶν δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλαι.
“Ως εἰπὼν, εἰςῆλθε δόμος εῦ ναιετάοντας·
“Εζετ’ ἔπειτ’ ἐπὶ δίφρον ἴων, ἔνθεν περ ἀνέση·
‘Ες δ’ ἄρα καὶ τὰ δμῶε ἵτην θείας Ὀδυσῆος.
245 Εὔρυμαχος δ’ ἥδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώματο,
Θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός ἀλλά μιν ὃδ' ᾧς
Ἐντανύσσαι δύνατο· μέγα δ’ ἔσενε κυδάλιμον κῆρος·
‘Οχθήσας δ’ ἄρα εἰπεν, ἔπος τ’ ἔφατ’, ἐκ τ’ ὄνομαζε·
“Ω πόποι, ἡ μοι ἄχος τερεῖ τ’ αὐτῆς καὶ τερεῖ τάν-
- 250 Οὕτι γάμες τοσσότον ὁδύρομαι, ἀχνύμενός περ· [ταυ·
(Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιῶδες, ἡμὲν ἐν αὐτῇ

- 240 “Tibi vero, Philætie nobilis, fores mando aulæ
“Ut claudas clavi, citoque vinculum indas.”
Sic locutus, intravit domos habitantibus commodas;
Sedit deinde in sella profectus, unde scilicet surrexerat:
Ingressi sunt autem deinde famuli divini Ulyssis.
245 Eurymachus vero jam arcum in manibus versabat,
Calefaciens hoc et illuc splendore ignis: sed ipsum neque sic
Tendere potuit; valde autem gemebat glorioso corde:
Ingemiscens vero fatus est, verbumque dixit, et prolocutus est;
“Papa, certe mihi dolor deque me ipso et de omnibus:
- 250 “Nequaquam nuptias tantum lugeo, dolens licet:
“(Sunt et aliæ multæ Achivæ, tum in ipsa

249 περὶ αὐτῆς] F. A. R. 251 αἱ μὲν] A. I. R.

primo semper producit. Vide ad Il. α'. 67. et δ'. 42.

Ver. 242. δόμες εῦ ναιετάοντας.] Vide ad Il. δ'. 648.

Ver. 244. ἄρα] Ut jusserset Ulysses.—
Supra ver. 250.

Ver. 246. Θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σίλα πυρός:] Vide supra ad ver. 179.

Ibid. σίλα πυρός:] Videtur σίλα hoc in loco (uti notat Barnesius) contractum ex σίλαιοι (vide Il. ε'. 739.) eodem fere modo ac δίπα ex δίπαιοι, Odyss. φ'. 62. ν'. 153. Ita Hesiodus:

“Ως ἄρα τὴν τοιαῦτα σίλα πυρὸς αἰθομένοιο.
Theogn. 867.

Ιστόν δὲ (inquit Eustathius) ὅτι σίλας, ἡ μόνον πυρὸς, ἀλλὰ καὶ Ἡλίς. Apud Homerum tamen nusquam ita usurpatur.

Ver. 239. Προβλώσκειν,] Προσῆναι ἔξω.
Schol.

Ver. 241. θῶν δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλαι.] ‘Οποῖ-
όν τι καὶ πρὸ δίλιγε [supra ver. 46.] εἴχον
αἱ τὰ βασιλικὰ θαλάμου θύρα, οὐ αἵς ἡ δεσ-
ποινα μάντα θῶν ἀπολύσσασα κληῆδα ἵηκεν,
δῆτε ἀνοίξαι. Eustath.

- ‘Αμφιάλω ’Ιδάκη, ἥδ’ ἄλλησιν πολίεσσιν·)
 ‘Αλλ’ εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες είμεν
 ‘Αντιθέες ’Οδυσῆος, ὅτ’ ἐ δυνάμεσθα τανύσσαι
 255 Τόξον· ἐλεγχείν δὲ καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι.
 Τὸν δὲ αὐτὸν Ἀντίνοος προσέφη, Εὔωειδεός νιός·
 Εὐρύμαχ’, ὃς ότας ἔσαι· νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
 Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῦ Θεοῦ.
 ‘Αγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ; ἀλλὰ ἔκηλος
 260 Κάτθετ· ἀτὰρ πελέκεας γε καὶ εἴκ’ εἰῶμεν ἄπαντας
 ‘Εσάμεν· ὃ μὲν γάρ τιν’ ἀναιρήσεσθαι ὅτι,
 ‘Ἐλθόντ’ ἐς μέγαρον Δαερτιάδεω ’Οδυσῆος.

“ Circumflua Ithaca, tum in aliis urbis: :)

“ Sed si demum tantopere viribus deficiente sumus

“ Præ deo-pari Ulysse, ut non possimus tendere

255 “ Arcum; probrosum sane et posteris auditu.”

Hunc autem rursus Antinous allocutus est, Eupitheci filius;

“ Eurymache, non ita erit; intelligis vero et ipse.

“ Nunc etenim in populo festum dei

“ Sanctum; quis autem arcus tenderet? Sed quieti

260 “ Deponite: at secures etiam si namus omnes

“ Stare, bene erit; haud etenim quenquam sublaturum puto,

“ Ingressum domum Laertiadæ Ulyssis.

252 πολίεσσιν] F. 261 [ισάμεν] F. A. L.

Ver. 248. εἴπει, ὅπος τ’ ἔφατ’, ἵν τ’ ὄνομαζες:] MS. a Tho. Bentleio collatus, εἴπει πρὸς ὁν μεγαλύτερα θυμόν.

Ver. 251. ἡμὲν ἐν αὐτῷ Ἀμφιάλῳ ’Ιδάκῃ, ἥδ’ ἄλλησιν πολίεσσιν.] Ita ex utraque Eustathii editione, ex Codice Aldino, et ex Conrado Ritterhusio, de interpretatione quorundam locorum Oppiani, ad Cyneg. I. ver. 36. edidit Barnesius. Al. αἱ μὲν ἐν αὐτῷ etc. Quod (uti ipse annotat Barnesius) cum sequenti ἥδ’ minus apte congruit. Cæterum MS. a Tho. Bentleio collatus, habet αἱ δὲ ἄλλησιν πολίεσσιν. Clark. Si legamus αἱ δὲ ἄλλησιν πολίεσσιν non spernanda sit lectio αἱ μὲν, quae est in edd. veteribus quibusdam. vid. Var. Lect. Cæterum putem etiam scribendum: ἄλλησι πολίεσσιν. Ern.

Ver. 254. Ἀντιθέες ’Οδυσῆος,] Οὐρα δὲ (inquit Eustathius) τὸ Ἀντιθέες ’Οδυσῆος παραφρίψιν ἐπὶ θεραπείᾳ τῆς λύτας, ὡς

μὴ κατὰ ὅν, εἰ τοιάτυ πάνδρὸς λείπονται. Eodem modo accipit et Dna Dacier. Verum neque ut Epitheton hoc, Ulyssi toties apud Poëtam tributum, vim hoc in loco singularem habere intelligatur, ulla idonea videtur ratio; neque profecto lenitem dolori hic quærer Eurymachus, sed causam doloris simpliciter exponit.

Ver. 258. κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῦ Θεοῦ [Αγνή] ‘Εορτὴ δὲ ἦν ἀρτι, ὡς προσίσται, ‘Απόλλωνος ἡλία, διὰ τὴν ἐν τριακαῦται ὡς δεδήλωται σύνδονος.’ Απόλλωνος γὰρ ἴσχα τὰσσα νεμνία, καθὰ καὶ ἡ τῷ σεληνιακῷ μηνὶ ἰβδόμην, ὡς γενέθλιος Απόλλωνος. Eustath. Ήμέραι τινὲς ἴνομίζοντο Αθήνησι θεοῖς ποιῶσσον νεμνία καὶ ἰβδόμην, Απόλλωνος. Suidas a Barnesio citatus.

Πρῶτον ἔνν, τετάρτας τε, καὶ ἰβδόμην, ιερὸν θυμαῖς

Τῇ γὰρ Απόλλωνα κενούσσα γενέσθαι Λητώ.

Hesiod. Ήμέραι, ver. 6.

'Αλλ' ἄγετ', οινοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,

"Οφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα.

265 'Ηῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,

Αἴγας ἄγειν, αἱ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,

"Οφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,

Τόξῳ πιερώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἀεθλον.

"Ως ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δὲ ἐπικήνδανε μῆθος.

270 Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,

Κέροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέψαντο πότοιο.

Νάμησαν δὲ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.

Οι δὲ ἐπεὶ ἐν σπεῖσάν τ', ἐπιόν θ', ὅσον ἥθελε θυμὸς,

" Sed agite, pocillator quidem incipiat poculis,

" Ut libatione-facta deponamus curvos arcus.

265 " Mane vero jubete Melanthium, custodem caprarum,

" Capras adducere, quæ in omnibus longe præstantissimæ gregibus;

" Ut femoribus impositis in-honorem Apollinis inclyti-arcu,

" Arcum tentemus, et perficiamus certamen."

Sic dixit Antinous: illis autem placebat sermo.

270 Ipsius vero præcōnes quidem aquam in manus fuderunt;

Juvenes autem crateras coronarunt potu;

Distribueruntque omnibus auspicantes poculis.

Illi autem postquam libarant, biberantque, quantum volebat animus,

Vide supra ad ὁμ. 156. Clark. Illa quoque Eustathii h. l. observatio non inutilis tironibus: ex h. l. apparere, veteres Iones dixisse ἴορτὴν (nempe ut Atticos) posteriores demum Iones, tempore v. c. Herodoti ὥρτὴν. Itaque valde erret, si quis putet Homerum ὥρτὴν dicere debuisse, et male Atticam dialectum cum Ionica miscuisse. Ern.

Ibid. τοῖο θεοῖο] Θεῖς ἐπιστατέντος τῷ τόξῳ. Eustath.

— Απόλλωνι κλυτοτόξῳ. Infra ver. 267.

Ver. 259. 'Αγνῆν] Καίριον δὲ ἐπιστετον ἴορτης, τὸ ἄγνη, διὰ τὰς τηνικαῦτα ἔγνωμεν. Eustath.

Καὶ δύναμιν δὲ ἵρδιαν ιἴεται τανάτους θεῖσιν

*Αγνᾶς καὶ καλλαρψ.

Hesiod. *Εγγ. καὶ Ημερ. I. 333.

Ibid. τίς δέ καὶ τοῦτα πιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἰκκλοις Κάτειτ'] *Ἀνέβιτο τὰ τῷ τόξῳ Ἀντίνοος ίεταν αὐρηιον, ὡς μὲν αὐτὸς ἀν ἴστι, ἀντιδεις; ἀταλῶς θεῖη τὰ τῷ ἔργῳ ἀληθῶς δὲ, ὡς

τῆτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀμπχανῆτε προ-
καλένται τὸ θεῖον εἰς σύνασσον. Eustath. ad
ver. 279. infra. Immo videtur Antinous
prætextum hunc certaminis differendi
excogitasse, ne arcum scilicet sua vice
tendere aggressus, et ipse viribus deficeret.

Ver. 260. εἰκὸνεις ἄκαντας 'Εσάμεν'] Vide ad Il. a'. 135.

Ver. 263. ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν.] Simi-
literque infra ver. 272. ἐπαρξάμενοι δεπά-
εσσιν] Vide supra ad n. 183. et ad Il. a'.
471.

Ver. 268. Τόξῳ πιερώμεσθα, καὶ ἐκτελέω-
μεν] Vide supra ad ver. 180.

Ver. 270. κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας
χειραν,] Virgil.

Dant famuli manibus lymphas.

Æn. I. 704.

Ver. 271. κρητῆρας ἐπεσέψαντο πότοιο.] Virgil.

Crateras magnos statuunt, et vina coronant.

Æn. I. 728.

Vide ad Il. a'. 470.

- Τοῖςδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὄδυσσεύς.
- 275 Κέκλυτέ μεν, μνησῆρες ἀγαπλειτῆς βασιλείν,
- "Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ σήθεσσι κελεύει.
- Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνου θεοειδέα
- Λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τότε ἐπος κατὰ μοῖραν ἔειπε.
- Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν.
- 280 Ἡῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ὡς κ' ἐθέλησιν.
- "Αλλ' ἄγε μοι δότε τόξον ἐϋξοον, ὁφρά μεθ' ὑμῖν
- Χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἐσὶν
- "Ιε, οἴη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
- "Η ἥδη μοι ὄλεσσεν ἄλη τ', ἀκομισίη τε.

Inter eos utique dolos-meditans locutus est solers Ulysses;

- 275 "Audite me, proci inclytæ reginæ,
- "Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
- "Eurymachum autem maxime et Antinoum deo-parem
- "Oro, quoniam et hunc sermonem apposite dixit:
- "Nunc quidem dimittite arcum; et committite rem diis;
- 280 "Mane vero deus dabit robur cui voluerit.
- "Sed agite, mihi date arcum bene-politum, ut inter vos
- "Manus et robur experiar; an mihi adhuc sit
- "Vis, qualis antea erat in flexilibus membris;
- "An jam mihi perdiditer vagatioque, et curationis-inopia."

277 [Ἀντίνου βασιλῆα] F. A. L. 279 Versus hic abest ab iisdem edd.

Ver. 274. μισέφην] Al. προσέφην.

Ver. 276. "Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ σήθεσσι κελεύει.] Deest hic versus in MS. a Tho. Bentleio collato. Quin et apud Eustathium in commentario, ubi recitatur tota hæc Ulyssis oratio, omittitur idem versus. Unde verisimile eum aliunde hoc irrepisse.

Ver. 277. καὶ Ἀντίνου θεοειδίᾳ] Τὸ δὲ "θεοειδίᾳ" (inquit Eustathius) νῦν μὲν Ὄδυσσεὺς ἐπιλέγει τῷ Ἀντινῷ στρέβουλον δὲ ὁ Παιητὴς τὸν Εὐρύμαχον ὅπως ἐπίπει, (supra ver. 186.) καὶ ἦν ἐπίπει κρείττον. Τέτο γάρ καιρίως κολακέων φοσὶν Ὄδυσσεύς πολλὴ γὰρ διαφορὰ Εὐρύμαχος πέρὸς Ἀντίνου τὸν φουκὸν καὶ ἄγγιον. Verum non ob morum probitatem utravis tribuitur hoc Epitheton, sed vel ob Corporis speciem et pulchritudinem, vel ob fortitudinem, quibus reliquos omnes Procos antecelluisse dicuntur. Vide supra ad ver. 187. Cæterum editiones nonnullæ, notante

Barnesius, hoc in loco habent, καὶ Ἀντίνου βασιλῆα. Quam lectionem et præferre videtur ipse Barnesius.

Ibid. θεοειδίᾳ] Pronunciabatur θεοειδῆ. Quo modo et scribi postea coepit est.

Ver. 279. Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν] Versus hunc in nonnullis Exemplaribus deesse testantur *Henricus Stephanus* et *Barnesius*. Verum, ut ipsi annotant, sine sententiæ dispendio non potest abesse.

Ibid. ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν] Scholiastes interpretatur; Εἶται καὶ συγχωρᾶται τῇ ἐρητῇ. Verum cum vox ἐπιτρέπτω πusquam apud Poëtam hac significacione occurrat; rectius forsitan intelligetur hoc de Certaminis eventu Diis committendo. Aptius nempe congruet hoc cum sequentibus Ἡῶδεν δὲ θεός δώσει κράτος ὡς κ' ἰδίλησιν. Et hoc seusu plane usurpatur eadem ipsa phrasis supra τ'. 502.

"Αλλ' ἵξει σιγῇ μῆδον, ἐπιτρέψος δὲ θεοῖσιν.

- 285   “Ως ἔφαθ· οἱ δὲ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
Δείσαντες, μὴ τόξον εὔχονταν ἐνταυγεῖσιν.
‘Αντίνοος δὲ ἐνένιπτεν, ἐπος τὸ ἔφατ’, ἐκ τὸ ὄνομαζε.
    ‘Α δειλὴ ξείνων, ἐνι τοι φρένες ἀδ’ ἡβαιαί.
Οὐκ ἀγαπᾶς, ὅδ’ ἔκηλος ὑπερφιάλοισι μεδ’ ἥμιν
290 Δαινυσαι; ἀδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκέεις
Μύθων ἡμετέρων καὶ ρήσιος; ἀδέ τις ἄλλος
‘Ημετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκέει.
Οἶνός σε τράει μελιηδῆς, ὅστε καὶ ἄλλες
Βλάπτει, ὃς ἀν μιν χανδὸν ἔλῃ, μηδ’ αἰσιμα πίνῃ.
295 Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτον Εὔρυτίωνα

- 285 Sic dixit: illi vero omnes supra-modum indignati sunt,
Veriti, ne arcum bene-politum tenderet.
Antinous autem increpabat, verbumque dixit, compellabatque;
    “ Ah miser hospitum, inest tibi mens ne exigua quidem:
    “ Nonne contentus es, quod quietus una cum superbis nobis
290 “ Epularis? neque omnino convivio privaris, at audis
    “ Sermones nostros et colloquium? neque quisquam alias
    “ Nostros sermones hospes et pauper audit.
    “ Vinum te labefacit dulce, quod utique et alios
    “ Lædit, quicunque ipsum avide ceperit, neque modice biberit.
295 “ Vinum etiam Centaurum inclytum Eurytiona

287 ἐνένιπτεν] R. Ibid. ὄνομαζεν] Edd. omnes. recte.

Et infra χ'. 288. 289.

————— ἀλλὰ θεῖσι
Μῦθον ἐπιτρέψαι. —————

Ver. 282. οὐδένεος πειρόσομαι,] Vide ad Il. 6'. 359.

Ver. 284. ἄλη τι, ἀκομισίν τε,] “Ηγευ
ἡ πλάνη, καὶ τὸ μὴ ἔχειν κομιδὸν, δὶς τη-
μελεῖται τὸ σῶμα. Eustath.

Ibid. ἀκομισίν] Vide ad Il. 6'. 24.

Ver. 289. Οὐκ ἀγαπᾶς, ὅδ' ἔκηλος] Τὸ δὲ
ἡρῷν “ οὐκ ἀγαπᾶς” ἐπιστὸς τὸς ὑπερον ἐπὶ¹
τὸ ἀκεῖσθαι τιθέναι τὸ ἀγαπᾶν ὁ καὶ μετὰ
δοτικῆς ἐπεῖνος συντάσσοντι. Eustath.

Ibid. ὅδ' ἔκηλος] Al. ὁ ἔκηλος.

Ibid. ὑπερφιάλοισι μεδ' ἥμιν] Σημιεῖται
δὲ οἱ Παλαιοὶ καὶ ὡς ὑπερφιάλες τὰς μυτη-
ρας ὁ Ἀντίνοος ἐπὶ ἐπαίνω φοσὶν ἢ γὰρ δὴ τὰ
ψύγει τὰς κατ' αὐτόν εἰ μὴ ἄρα βαρυθόμενος
λέγει, ὡς ἄξιος κοπῆ συνευωχεῖσθαι ἥμιν τοῖς,
ὡς οἱ πολαιοὶ φασιν, ὑπερφιάλοις” ὡς δὴ ὄμοιον
τι ἐγένετος καὶ τὸ, [infra ver. 509. 510.]
“ ἔκηλος τίνε μετ' ἀνδράσι κεροτέροισιν” ὡς
ταυτὸν ὄν, ὑπερφιάλης, καὶ κεροτέρες, εἰπεῖν

Eustath. Cæterum vox ὑπερφιάλος, semper
alibi apud Poëtam, deteriorem in partem
usurpata videtur.

Ver. 293. Οἶνός σε τράει μελιηδῆς,] Καὶ
‘Αντίνοος δὲ λέγω πόδες Ὁδυσσία, “Οἶνός σε
“ τράει μελιηδῆς,” αὐτὸς ἐκ ἀπειχθο τῷ πό-
ματος διὸ καὶ τρωθεὶς ἀπώλετο [infra χ'. 9.
17.] ἐπὶ κρατῶν τὸ ποτήριον. Athenaeus, Lib.
I. cap. 8. sub fine. Clark. Labeficit in ver-
sione Clarkii lenius est, quam pro ver-
bo τράει, quod est synonymum τῷ βλάπ-
τειν. Est autem h. l. de statu mentis de-
jicere. Vide ad Callim. H. in Dian. 153.
ubi hoc verbum restituimus. Ern.

Ver. 294. Βλάπτει, ὃς ἀν μιν χανδὸν ἔλῃ,
μηδ’ αἰσιμα πίνῃ.] Οὐδὲ δὲ ὁ Ομηρος καὶ τὸ
ἀφίλιμον καὶ τὸ σύμμετρον τῷ οἴνῳ, ὃς τὸν
χανδὸν ἔλκοντα [forte ἐλόντα] αὐτὸν βλάπ-
τεισθαι φοσί. — Τῆς μέδης δὲ κατατρέχων δὲ
Ποιητὴς, — διὰ ταύτην ἀπολλύμενον παρίσπ-
τον καὶ Εὔρυτίωνα τὸν Κένταυρον. Athenaeus,
Lib. I. cap. 8.

Πολὺς γὰρ οἶνος πόλλα ἀμαρτάνει τοις.
Alexis apud Grotium in Excerptis.

- "Αασεν ἐν μεγάρω μεγαλύμενος Πειριθόοιο,
 'Ες, Λαπίθας ἐλθόντ· ὁ δ' ἐπεὶ φένεις αὔστεν οἴνω,
 Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο·
 "Ηρωας δ' ἄχος εἶλε, δι' ἐκ προδύος δὲ θύραζε
 300 "Ελκον ἀναίξαντες, ἀπ' ςατα νηλεῖς χαλκῷ,
 "Ρινάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, φρεσὶν ἥσιν ἀσθεῖς,
 "Ηἵεν ἦν ἀτην ὄχέων ἀεσίφρονι θυμῷ·
 'Εξ ἓ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
 Οἱ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὗρετο οἰνοβαρείαν.
 305 "Ως καὶ σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἴκε τὸ τόξον
- " Labefecit in domo magnanimi Pirithoi,
 " Ad Lapithas profectum: is nempe postquam mentem labefecerat vino,
 " Insaniens mala patravit in domo Pirithoi;
 " Heroas vero dolor cepit; ex vestibulo autem foras
 500 " Pertraxerunt impetu-facto; aures sævo ære,
 " Naresque ubi-amputarant: ille autem mente sua labefactus,
 " Ibat suum damnum portans dementi animo;
 " Ex quo Centauris et viris contentio facta est;
 " Sibique ipsi primo malum invenit is, vino gravatus.
 505 " Sic et tibi magnum damnum denuntio, si arcum

506 Ιδήτως] A. L. 513 οἱ κατὰ] L.

Οἵτε ταῖς πίνεις πελὸν, κακόν ἦν δέ τις αὐτὸν
 Πινήπισταμένος, ἐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.
 Theogn. Gnom. ver. 211.
 Οἷος μὲν Στηνῶσι θῶν πάρα δύοντος ἀγαθον,
 Πινέμενος κατὰ μέτρον ὑπεις μίστρον δὲ κίσσου.
 Panyasis, Eis ἀρχαῖαι, Fragm. II.

Ibid. χρυσὸν Ἀθέρων καὶ κεχνίτεων.
 Schol. Sic apud Nicandrum:

Χρυσὸν ἀπίστοντο δέχεται πότεν. —
 Theriac. ver. 541.

ubi Scholiastes hunc Homeri locum adducit.

Ibid. Ἀλη, — πίνη] Apud Galenum citatur Ἀλη, — πίνον Lib. inscript. "Quod "Anim. Mor. Corp. Temperam. sequantur." Et MS. a Tho. Bentleio collatus babet πίνον.

Ver. 295. Οἷος καὶ Κίνταυρος ἀγαλλυτὸν Εὐρυτίωνα "Αασεν etc." Schol. "Ἐντα τῶν ἐν τῷ Πινοίδε γάμῳ Κίνταύρων ἀπολομένων τὸν Εὐρυτίωνα λίγην ὅτε τὴν Ἀδρέστην [Barnesius edidit τὴν "Ἀτραχον"] θυγατρία, λέγω δὲ Ἰταπόδαμιαν. Πινέμενος πέρις γάμου ἀγαθεύεις ικάλεσσε κατὰ συγγένειαν Λαπίθας καὶ Κίνταύ-

ρος: ὑπὸ μίσθου δὲ οἱ Κίνταυροι προαρχέεντες τῶν Λαπίθων ἀγωάσσαι τὰς γυναικας ἵπτειν εργανοῦν: οἱ δὲ ὀργισθεῖται ἀνίδον τὰς Κίνταύρους. Virgil.

Bacchus et ad culpam causas dedit: ille furentes Centauros Ieto domuit, Rhætumque Pholumque, Et magno Hylæum Lapithis craterem minantem.

Georgic. II. 455.

Nam tibi, sævorum sævissime Centaurorum Euryte, quam vino pectus, tam virgine visa Ardet; et ebrietas geminata libidine regnat.

Ovid. Metamorph. XII. 219.

At, ne quis modici translati munera Liberi, Centaurea monet cum Lapithis rixa super mere Debellata. — Horat. Carm. I. xviii. 7.

Ver. 296. 297. "Αασεν] Vide ad Il. I. 116.

Ibid. "Αασεν ἐν μεγάρῃ] Apud Galenum, loco supra citato, itemque in MS. a Tho. Bentleio collato legitur "Αασεν" ἐν μεγάρῃ. Athenaeus autem Lib. XIV. cap. 1. sub initio, citat "Ωλεσ" ἐν μεγάρῃ.

Ver. 298. Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα] Tὸν Δίστην — μαινόμενος οἱ πολλοὶ λίγησιν, ἀπὸ τῆς τε πλείστος ἀκράτεις σπάντας

'Εντανύσης· ἐ γάρ τεν ἐπητύος ἀντιβολήσεις
 'Ημετέρω ἐνὶ δῆμῳ, ἔφαρ δέ σε νηὶ μελαινῇ
 Εἰς "Ἐχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 Πέμψομεν" ἔνθεν δ' ὅτι σαώσεαι· ἀλλὰ ἔκηλος

310 Πῖνε τε, μηδὲ ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κεροτέροισι.

Τὸν δ' αὐτε προσέειτε περίφρων Πηνελόπεια·
 'Αντίνο', ἐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν, ἐδὲ δίκαιον,
 Ξείνες Τηλεμάχον, ὃς κεν τάδε δάμαδ' ἵκηται.
 "Ἐλπει, αἴχ' ὁ ζεῖνος 'Οδυσσῆος μέγα τόξον

315 'Εντανύση, χερσίν τε βίηφί τε ἥφι πιθήσας,

" Tetenderis: non enim cujusquam favorem invenies
 " Nostro in populo; statim autem te navi nigra
 " Ad Echetum regem hominum multatorem omnium,
 " Mittemus; inde autem nequaquam salvus-evades: sed quietus

310 " Eibeque, neque contendere cum viris junioribus."

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 " Antinoë, non quidem honestum mulctare, neque justum
 " Hospites Telemachi, quicunque has ædes advenerit.
 " Putasne, si hospes Ulyssis magnum arcum

515 " Tetenderit, manibusque viribusque suis fretus,

515 χερσί τε] F. A. L. Eustath. Ibid. ἥφι] R. vitio operarum.

Σορβώδεις γίνεσθαι — "ὁ δὲ ἵππος φρένας
 " ἄποστις οὖν, Μαιόμενος κάκοντες εἰς τὸ σῶμα, ὡς φονος Ἡ-
 φέδος, ἐπαναστλένει κακὰ ἵππος καὶ μαιόμενα.
 Atheneus, Lib. XIV. cap. 1. ipso initio.

Κακὸν τὸ πίνειν, ἀπὸ γὰρ οὗτοῦ γίνεται
 Καὶ θυγειοπόσαις καὶ πατέραις καὶ βαλεῖν.
 Aristoph. Vesp. 1243.

Protinus eversæ turbant convivia mensæ,
 Raptaturque comis per vim nova nupta prehen-
 sis. Ovid. Metam. XII. 222.

Ibid. δόμον κάτα Πιεριθόου] Apud Eu-
 stathium in commentarii legitur et γάμον
 κάτα Πιεριθόου. Quam lectionem sequi-
 tur Dna Dacier. Sed, ut opinor, minus
 recte. Cæterum apud Atheneum, loco
 supra citato, legitur δόμοις ἐν Πιεριθόου.

Ver. 500. "Ελκον] Barnesius hic legen-
 dum vult Εἵλκον ne scilicet "non satis
 " distinguatur a Participio Neutro." Quod
 sane nihil opus.

Ibid. ἀπὸ γάτα μηλοῦ χαλκῆν, 'Πῖνες τὸ ἀ-
 μήσαντες'] Virgil.

——— lacerum crudeliter ora;

Ora manusque ambas, populataque tempora rap-
 tis

Auribus, et truncas in honesto vulnere nares.

Æn. VI. 495.

Ver. 302. ἦν ἄττην ὁχίων] MS. a Tho.
 Benileio collatus, ἀχέων, Male: Nam vox
 ἀχέων cum istiusmodi Accusativo conjunc-
 ta nusquam apud Poëtam occurrit. At
 ὁχίων eodem sensu alibi usurpatur;

Οὓς τίνας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὁχίωντας οὔτε
 'Αἰτεύονταν. ————— Odys. η'. 211.

———— ἦ τίνα καὶ σὺ κακὸν μάρον ἴγνωλάζεις,
 "Οὐ τε ἴγανον ὁχίσκον —————. Χ. 617.

Ver. 503. 'Εξ δὲ Κεντάύρων καὶ ἀνδράσι
 νεῖκος ἐτύχθη,] Ovid.

Fœmina silvestres Lapithas populumque bimem-
 brem

Turpiter apposito vertit in arma mero.
 Amor. II. xii. 19.

An fera Centauris indicere bella coëgit
 Atracis Hæmonios Hippodamia viros?

Heroid. XVII. 247.

Vide supra ad ver. 295.

Ibid. 'Εξ δέ] Vide ad Il. α'. 6.

Οἰκαδέ μ' ἀξεσθαι, καὶ ἐὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
Οὐδ' αὐτός πά τετό γ' ἐνι σῆδεσσιν ἔοικε·
Μηδέ τις ύμειν τῷ γ' εἴνεκα θυμὸν ἀγχεύων
Ἐνδάδε δαινύσθω ἐπεὶ ἐδὲ μὲν ἐδὲ ἔοικεν.

- 320 Τὴν δὲ αὖτ' Εὔξείμαχος, Πολύβῳ παῖς, ἀντίον ἦνδα·
Κέρη Ικαρίοι, περίφρων Πηνελόπεια,
Οὐτὶ σε τονδὲ ἀξεσθαι σύσμεδ'. ἐδὲ ἔοικεν·
Ἄλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν, ἡδὲ γυναικῶν,
Μή ποτέ τις εἰπῆσθαι πανώτερος ἀλλοιος Ἀγγαιῶν,
325 Ἡ πολὺ χείρους ἀιδοῖς ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
Μνῶνται· οὐτὶ ἐδέ τι τόχον έυζύον ἐντανύστιν·
Ἄλλ' ἀλλοιος τις, πτωχὸς ἀνὴρ ἀλλοιομένος ἐλθὼν,

“ Domum eum me ducturum, et suam facturum uxorem?
“ Neque ipse omnino hoc in pectoribus sperat:
“ Neque quisquam vestrum hujus gratia animo dolens
“ Hic convivetur; quoniam nequaquam quidem decet.”

- 520 Hanc autem rursus Eurymachus, Polybi filius, contra allocutus est;
“ Filia Icarii, prudens Penelope,
“ Nectiquam te hunc ducturum putamus; neque decet;
“ Sed verentes rumorem virorum, et mulierum,
“ Ne quando aliquis dicat deterior alius Achivorum;
525 “ Certe multo peiores viri, eximii viri uxorem
“ Ambiunt; quippe neque omnino arcum bene-politum tendunt;
“ Sed alius quidam pauper vir errans ubi-advenit,

319 ιαζι] R. bene. 322 ιεζαται] Edd. male. Eustath. ιεζεται.

Ver. 506. 515. Ἐτενίσης — Ἐτενίσηρ.] Apud Eustathium in commentario, Ἐτενίσης, — Ἐτενίσηρ.

Ibid. εὸ γάρ τοι ἴταντος ἀρτισθέντος] De voce ἴταντος, quæ apud Homerum hoc tantum in loco occurrit, ita Eustathius; Ἐτενίδες δὲ, κατὰ μὲν τοις, ἡ μετίταντος, ὡς ἔτει τοι ἴταντος. Ἐτενοὶ δὲ ἴταντος τοι δὲ λέγοντες φεροὶ ἴταντος, ὡς ἄτο τοι ἴταντος ἔγειτον, ὡς ἔτει τοι φέρομεν τοι λέγοντες. Vide supra ad l. 332. et d. 127. Catalogum in nonnullis editionibus, notante Barnesio, scriptum est ἴταντος. Clark. Vide Var. Lect. Sed hæc lectio manifeste est vitiosa. Ἐτενίδες est laus. Ern.

Ibid. ἀρτισθέντος] Ἀρτισθέντος δὲ τοῦ τοι ἴταντος γένεται ἀρτισθέντος δὲ, τὸ συναττῆσαι ταῦτα τοι τοις οὐτοῖς, καὶ τοι ἴταντος. Eustath.

Ver. 508. Εἰς Ἐξέτην βασιλῆα,] Vide supra ad d. 84.

Ver. 515. Εἰνεῖ τε ἢρι τε θέας,] Vulgati hic legunt Εἰνεῖ τε ἢρι τε θέας. Barnesius autem ex Editionum veterum non nullis restituit Εἰνεῖ τε ἢρι. Quo modo habet et MS. a Tho. Bentley collatus. Recte, ut opinor. Atque ita hic legisse liquet et Scholiasten, qui interpretatur, Τῇ ιαυτῇ. Eandem porro phrasin (notante Barnesio) usurpat Poëta Iliad. χ. 107.

“ Ετενοὶ δὲ φέροι τοις τοις ὑπερταῖοι.
At phrasim, ἢρι τε θέας, nusquam alibi occurrat. Clark. Et deberet esse καὶ ἢρι. In ἢρι omnes edd. veteres præter Rom. consentiunt. Ern.

Ibid. πιθίας,] Eustathius in commentatoris citat πιθίας.

Ver. 317. 319. et 322. ιελατι — ιαζατι] Vide ad Il. a. 37.

Ver. 318. το γ' ιηνα] Τέτε χάρην, ὅτι ιηνα; καὶ ιεζαται. Schol.

“Ρηϊδίως ἐτάνυσσε βίον, διὰ δὲ τὴν σιδῆρον.

“Ως ἐρέσος· ἡμῖν δὲ ἐλέγχεια ταῦτα γένοιτο.

- 330 Τὸν δὲ αὗτε προσέσειπε περὶ φρεών Πηνελόπεια·
 Εὐρύμαχ', όπως ἐσὶν ἔυκλεῖας κατὰ δῆμον
 "Εμμεναι, οἱ δὲ οἰκου ἀτιμάζοντες ἐδοσιν
 "Ανδρὸς ἀριστῆος τί δὲ ἐλέγχεια ταῦτα τίδεσθε;
 Οὗτος δὲ ξεῖνος, μάλα μὲν μέγας, ηδὲ εὐπηγής,
 335 Ανδρὸς δὲ ἐξ ἀγαθῶν γένος εὐχεταί ἐμμεναι οἰός.
 "Αλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐνέχοον, ὅφεια ἰδωμεν.
 "Ωδε γὰρ ἐξερέσω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἐσται.
 Εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δῶν δέ οἱ εὐχός Απόλλων,
 "Εσσω μιν χλαινάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλά.

“Facile tetendit arcum, misitque per ferrum.

“Sic dicent: nobis vero probra haec fierent.”

- 350 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 “Eurymache, nullo-modo licet bona-famæ-compotes in populo
 “Esse; qui scilicet domum dedecorantes edunt
 “Viri optimi: cur vero probra haec facitis?
 “Hic autem hospes, valde quidem magnus et bene-compactus,
 355 Viroque ex eximio genere gloriatur esse filius.
 “Sed age, ei date arcum bene-politum, ut videamus:
 “Sic euim edico, hoc vero et perfectum erit;
 “Si ipsum tetenderit, dederitque ei gloriam Apollo;
 “Induam ipsum lanaque tunicaque, vestimentis pulehris;

528 ιτάνοι] Edd. 531 ιηνλαίας] R. male. 534 Αἰτος δι] F. quod ferri posset.

Ver. 319. οὐδὲ μιν οὐδὲ ιουν.] Vide ad Il. a. 299.

Ver. 525. "Αλλ' αἰσχυνόμενοι etc.] Αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν, ηδὲ γυναικῶν, ἀτίμωσιν δηλαδὴ τὸν τὸν Τηλεμάχον ξύνειν. Τότε γὰρ ἀνταγκαῖος οὐ μηδὲ ἀπὸ παντὸς νοστητος, τῷ δίκαια σίχνων κατιμενος. Eustath. Vide supra ad ver. 312. Cæterum Barnesius et αἰσχυνόμενα hic legi annotat.

Ibid. αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν.]

—— δινός δὲ Σεροῦ οὐταλέσιος φημι.

Φήμη γαρ τοι κακὴ τιλεται. —————

Hesiod. "Εγε, καὶ Ήντη. II. 578.

Ver. 324. Μή τοι τις οὐτησι] Barnesius inter varias lectiones retulit Μή τοι τις καὶ οὐτησι. Sed nihil opus. Vide ad Il. a. 51.

Ver. 326. Μηντας οὐδὲ τι] Al. Μηντας οὐδὲ τι, et οὐδὲ τι.

Ver. 329. ημῖν δὲ ιλίγχια] Al. ημῖν δὲ ιλίγχια et ημῖν δὲ τοι ιλίγχια.

Ver. 333. εἰ δὲ ιλίγχια ταῦτα τιθεσθεῖ] Τυτοὶ τὰ μηχάνα ταχεῶστες ιλίγχια, εἰ δὲ τοις τὰ μηχάνα θρογγάσθε. Eustath. Barnesius autem versionesque pleraque redundant, "Cur igitur opprobria haec facitis;" ut scilicet per ιλίγχια intelligantur superba et iniqua Procorum facinora. Quod et simplicius videtur.

Ibid. ταῦτα] Al. τάρτα.

Ver. 335. "Ανδρός] MS. a Tho. Bentleio collatus, Πατρός. Clark. Hic versus me semper offendit, ob verbum τιθεις, quod in hac phrasι et sententia abesse solet. Eustathius redundare ait: quod non sufficit. Erm.

Ver. 337. τοι δὲ καὶ] Barnesius edidit τοι καὶ. Vide supra ad Il. B. 257.

- 340 Δώσω δ' ὁξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
 Καὶ ξίφος ἀμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα·
 Πέμψω δ', ὅππη μὲν πραδίη θυμός τε κελεύει.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἥδα·
 Μῆτερ ἐμὴ, τόξον μὲν Ἀχαιῶν ὅτις ἐμεῖο
 345 Κρείσσων, ὡς κ' ἐδέλω δόμεναι τε, καὶ ἀρνήσασθαι·
 Οὐδὲ ὅσσοι κραναὴν Ἰδάκην κατακοιρανεσσιν,
 Οὐδὲ ὅσσοι νῆσοισι πρὸς Ἡλιδός ιπποβότοιο.
 Τῶν ὅτις μὲν ἀέκοντα βίησεται, αἴ κ' ἐδέλοιμι
 Καὶ καδάταξι ξείνω δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
 350 Ἄλλ' εἰς οἶκον ἴστα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
 Ἰσόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 "Εργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει
 Πᾶσι, μάλιστα δὲ ἐμοί τῷ γάρ κούτος ἐσ' ἐνὶ οἴκῳ.

- 340 "Daboque acutum jaculum, canum propulsatorem et virorum,
 "Et ensem ancipitem; dabo porro sub pedibus calceamenta:
 "Mittam vero, quo ipsum cor animusque jubet."
 Hanc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 "Mater mea, arcum quidem, Achivorum nullus me
 345 "Potentior, cui velim dareque, et negare;
 "Neque quotquot in aspera Ithaca dominantur,
 "Neque quotquot in iusulis prope Elidem equis-pascendis-aptam.
 "Horum nullus mihi invito vim-afferet, si velim
 "Et omnino hospiti dare hunc arcum auferendum.
 350 "Sed in domum profecta, tua ipsius opera cura,
 "Telamque columque; et ancillas jube
 "Opus obire: arcus autem viris curae-erit
 "Omnibus, maxime vero mihi; hujus enim imperium est in domo."

547 ναίσοι πρὸς] F. A. L. 548 αἴτις θέλοιμι] Edd. 552 μῆδος δὲ ἀνδρέσσι.]

F. A. L. quod aliunde, ubi similis versus est, v. c. Odyss. α'. 358. hic
 venisse potest. 353 τῷ γάρ] Eadem.

Ver. 359. ἕματα καλά] Al. ἕματα πάντα.

Ver. 342. πραδίη θυμός τε κελεύει.] Al. πραδίη καὶ θυμός ἀνάγει.

Ibid. κελεύει.] Al. κελεύῃ, et κελεύοι.

Ver. 344. τόξον μὲν Ἀχαιῶν ὅτις ἐμεῖο
 Κρείσσων,] Sensus est: quod ad arcum
 quidem attinet, nemo Graecorum majus
 jus habet etc. Ern.

Ver. 346. Οὐδὲ ὅσσοι] MS. a Tho. Bent-
 leio collatus, Οὐδὲ ὅσσοι.

Ibid. κραναὴν Ἰδάκην] Vide supra ad l'. 25. 27.

Ibid. κατακοιρανεσσιν,] Al. κάτα κοιρα-
 νεσσιν.

Ver. 347. νῆσοι πρὸς Ἡλιδός] Taut
 πρὸς τὸ Δελίχιον. Schol. Νῆσοι δὲ ἵγγης
 "Ἡλιδός, Δελίχιον, Σάκυνθος, Σάμην, καὶ λοι-
 πα. Eustath. Vide supra ad π'. 247.
 etc. Cæterum alii hic legunt ναίσοι πρὸς
 "Ἡλιδός. Clark. Veterem hanc esse lectio-
 nem patet e Schol. minoribus et loco Plu-

'Η μὲν θαυμάσσασα, πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·

355 Παιδὸς γὰρ μῆδον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.

'Ἐσ δὲ ὑπερῷ ἀναβᾶσσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,

Κλαῖεν ἐπειτ' 'Οδυσῆα, φίλον πόσιν, ὅφει οἱ ὑπνοι

'Ηδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις' Αθήνη.

Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρει καρπύλα δῖος ὑφορβός·

360 Μνησῆρες δὲ ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·

'Ωδε δέ τις εἰπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·

Πῇ δὴ καρπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶται,

Πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται

Οἴον ἀπ' ἀνθρώπων, ὃς ἔτρεφεις εἴ κεν' Απόλλων

365 'Ημῖν ἰδίηροι καὶ ἀδάνατοι θεοί ἄλλοι.

'Ως φάσαν· αὐτὰρ ὁ Θῆκε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χώρᾳ,

Δείσας, ὥνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.

Illa quidem attonita, retro in domum ivit;

355 Filii enim sermonem prudentem posuit in animo.

In cœnaculum autem quum-ascenderat cum famulis mulieribus,

Flebat deinde Ulyssem, dilectum maritum, donec ipsi somnum

Dulcem palpebris immisit cæsia-oculis Minerva.

Cæterum arcum sumptum ferebat curvum nobilis subulcus:

360 Proci autem proinde omnes lìcrepabant in ædibus:

Sic vero aliquis dicebat juvenum superborum;

"Quonam demum curvum arcum fers, immanis subulce,

"Amens? cito tandem te apud sues canes veloces comedent

"Seorsum ab hominibus, quos [canes] nutriviisti; si Apollo

365 "Nobis propitias-sit, et immortales dii alii."

Sic dixerunt: at ille posuit ferens ipso in loco,

Veritus, quoniam multū increpabant in ædibus.

365 'Ημῖν δὲ ιλήκησι] F. A. L. bene.

tarchi, ubi sic versus profertur. Et aptior est versui præcedenti, ne constructio τὸ κατακοινώνεται diversa sit. Ern.

Ver. 348. αἴ τ' οὐδεῖσιν] Al. αἴ τι δι-λοιποι. Vide supra ad σ'. 316.

Ver. 349. καθάπτει] Τὸ δὲ, καθάπτει, ἀντὶ τὸ εἰς τὸ παντελίς, ἀπαξίσταῖς εἰρησθαι σημειώνεται οἱ Παλαιοί. Eustath.

Ver. 350. 352. τὰ σαντῆς ἴογα κόμιζε, — τόξον δὲ ἀνδρεσσοι μιλήσου] Vide ad II. ζ'. 490.

Ver. 354. 'Η μὲν θαυμάσσασα, πάλιν οἶκόνδε βεβήκει] Optime Poëta Procorum

cædem jamjam memoraturus, Penelopen, quam cædi isti interesse minime conveniret, prius amovet. "Οτι προσαγαγὼν πάτιν

ἀναγκαῖος ὁ Ποιητὴς τὴν Πηνειόσπην τῆς γυναικωνίτιδος ἐφ ὅσον ἐχρῆν, καὶ ἀνύστας δι-

αὐτῆς τὴν τὸ τόξον κατάθεσιν εὑμεβόδως, εἰτα διαγρέει, ὡς ἔκειται Χρεία ὅλως ταῦτης ἐπὶ τοῖς ἵησι, συσέλλεις αὐτῆν τὸ λατέρη διγύρωτατα.

Οὐ μὴν δὲ ἄλλα καὶ κομιζεῖ βαθὺν, ὡς ἂν μηδενὸς τῶν γυναικομένων αἰσθούμενος δέ γίγνονται, παρασθέσως υπερον καὶ μετ' ἐκπλήξεως ἀναγνωρίσου τὸ ἄμα τὸν ἄνδρα, καὶ μάδις ἐξιλασθεῖται τὸ παντός. Eustath.

Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἔγεγάνει·

"Ἄττα, πρόσω Φέρε τόξα· (τάχ' ἡκ εῦ πᾶσι πιθήσεις.)

370 Μή σε, καὶ ὀπλότερος περ ἔὰν, ἀγρόνδε δίωμαι

Βάλλων χερμαδίοισι· βίνφι δὲ φέρτερος εἰμι.

Αἱ γὰρ πάντων τόσσου, ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔσοι,

Μνησῆρων χερσὸν τε βίνφι τε φέρτερος εἴην·

Τῷ κε τάχα συγεέως τιν' ἔγώ πέμψαιμι νέεσθαι·

375 Ἡμετέρῃς ἐξ οἵκων ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.

"Ως ἔφατ· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἥδη γέλασσαν

Μνησῆρες· καὶ δὴ μεδίεν χαλεποῖο χόλοιο

Τηλεμάχῳ τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβάτης

'Ἐν χείρεσσος' Οδυσσῆι δαΐφρονι θῆκε παρασάν·

380 Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσεφη τροφὸν Εὔρύκλειαν·

Telemachus autem ex-altera-parte minatus clamabat;

"Heus, ulterius fer arcum; (cito non bene omnibus obedies:)

370 "Ne te, et junior licet sim, in agrum pellam

"Percutiens saxis; viribus autem præstantior sum.

"Utinam enim omnibus tantum, quotquot in ædibus sunt,

"Procis manibus viribusque præstantior essem:

"Tunc statim graviter aliquem ego mitterem ire

375 "Nostra ex domo; quoniam mala machinantur."

Sic dixit: omnes autem super ipso suaviter riserunt

Proci; et jam remiserunt a gravi ira

Erga Telemachum: arcum vero ferens per domum subulcus

Manibus Ulyssi prudenti imposuit adstans.

380 Evocatam autem allocutus est nutricem Euryleam;

569 τόξον] R. 574 ἵγαντις πεμψα] R.

Ver. 360. ἄρε] Ut expectandum erat.

Ver. 363. Πλαγχτέι] Παραπλήξ· τὴν διάνοιαν πεπλαγμένη· Schol. Παξάφεων καὶ πεπλαγμένη τὴν διάνοιαν. Hesych. ad vocem Πλαγχτέος.

Ibid. τάχ' ἄν σ'.] Al. τάχ' ἄν σ'.

Ibid. κατίδινται] Al. κατίδινται.

Ver. 365. ἰλλησος] Ιλεως γίνεται. Schol.

Ver. 366. αὐτῷ] Al. αὐτῇ.

Ver. 369. "Ἄττα,] Vide supra ad π. 31.

Ibid. οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις] Παροιμῶνες καὶ ίτι ἀρίσκον, καὶ πᾶσιν ιδίλοντος πάντα πειθούσαι. Eustath.

Ver. 374. ἵγαντις πεμψα] Apud Eustathium, et in contextu et in commen-

Ver. 381. Τηλέμαχος κίλεται σε, etc.] Καὶ ἡκ ἀληθεύει μὲν ὁ Εὔμαιος, εἰτὰν ὡς ὁ Τηλέμαχος ὅταν καλεύει, [vide supra ad ver. 255. etc.] ταλὶν ὡς πεπυμένος φειδεταῖς καὶ αὐτός· ἡ γὰρ ἔδει πάντως εἰταῦ ὅτι 'Οδυσσοὺς κίλεται σε τάδε ποῖσαι, ἡ γὰρ οἶδε τὸν αὐτῆς ικείνης ἀναγνωρισμέν. Ευ-

stath.

Ver. 382. 387. et 389. Κλησσαι — Κλήσσειν] Vide supra ad ver. 236. et ad τ'. 30.

Ver. 386. τῇ δὲ ἀπτερος ἵπλετο μῆδος.] Vide supra ad π. 57.

Ver. 389. ἄρε] Uli ei præccperat Ulysses. Supra ver. 240.

Τηλέμαχος κέλεται σε, περίφρων Εὔρυκλεια,
Κληῆσσαι μεγάροι θύρας πυκινῶς ἀραιούιας.

"Ην δέ τις ἡ σοναχῆς ἡε πτύπας ἔνδον ἀκόση

'Ανδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε

385 Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτῷ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.

"Ως ἄρ' ἐφάνησεν τῇ δ' ἀπτερος ἔπλετο μῆδος.

Κληῆσσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.

Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοι Φιλοίτιος ἀλτο θύραζε,

Κληῆσσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.

390 Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθέσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσοντος

Βύβλινον, ὃς δέ ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἥϊεν αὐτός.

"Ἐγετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφυον ἵων, ἐνθεν περ ἀνέση,

Εἰσορόων Ὀδυσῆα· οὐδὲ τόξον ἐνώμα,

" Telemachus jubet te, prudens Euryclea,

" Claudere domus fores firmiter aptatas.

" Si autem aliqua vel gemitum vel strepitum intus audiat

" Virorum nostris in septis, nequaquam foras

585 " Prodeat, sed ibidem quiete sit apud opus."

Sic utique dixit: illi autem pennarum-expers fuit verbum.

Clausit vero fores ædium habitantibus commodarum.

Tacite porro ex domo Philætius prosiliit foras,

Clausitque deinde fores bene-munitæ aulæ.

390 Jacebat autem sub porticu funis navis remis-utrinqꝫ-agitatæ

Byblinus, quo scilicet illigavit januas; ingressus est vero ipse.

Sedebat deinde in sella profectus, unde scilicet surrexerat,

Inspiciens Ulyssem: ille autem jam arcum tractabat,

381 Abest F. A. L. 383 ἢ κτ.] R. vitiōse. 385 πιρὶ ἔργῳ] A. L. Ibid.

ἴξον] F. male. 387 Κληῆσαι] F. A. L.

Ver. 390. ὄπλον νεὸς] Σχολ. Ita supra ξ. 345. 346.

"Ἐνδέ ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐνσέλμοι ἴν τοῦ,
"Οπλοὶ ἐνσερῆι στρεψοις" —

Ver. 391. Βύβλινον,] Κανάβινον οἱ δὲ τὰ
in κανάβινοι. Schol. Dna Dacier vertit, un
cable d' Egypte; et in annotationibus
exponit; " Un cable fait de la plante
"appelée biblus, qui croissoit dans les
"marais d' Egypte." Atque hujus plan-
tae meminit Strabo; Φύιται δὲ τοῖς Αἰ-
γυπτιαῖς ὄλεσι καὶ ταῖς λίμναις ἡπε βί-
θος —. Η μὲν βίβλος Φιλὴ φύβος ἴστιν,

ἐπὶ ἄκρᾳ ἤχεσσα χαίτην. Geograph. Lib.
XVII. pag. 1151. al. 799. Hinc scribi-
tur et Βύβλινον. Atque ita in commen-
tario Eustathius; Βύβλινον δὲ (inquit) &
τὸ ἐκ βίβλου, ὃ ἱσι παπύρος Αἰγυπτίου, ἀλλὰ
βοτάνην; τοὺς ἐμφερῆς παπύρους. Οἱ δὲ καν-
άβινοι φασιν ἔτεροι δὲ, τὸ ἐκ φιλούσας. Cæ-
terum Masson, Hist. Critique de la Re-
publ. des lettres, Tom. XV. pag. 506. 507.
Poëtam funem hunc Byblinum a Byblo,
oppido quodam ubi navium rudentes fie-
bant, appellasse contendit. Quin et op-
pidi maritimí ita nomiuati meminit Diony-
sius in Periegesi:

- Πάντη ἀνασρωφῶν, πειρώμενος ἔνδαι καὶ ἔνδαι,
 395 Μὴ κέρα ἵσες ἔδοιεν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος.
 “Ωδε δέ τις εἴπεσκεν, ἴδων ἐς πλησίον ἄλλον·
 “Ἡ τις Θηητὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἐπλετο τόξων,
 “Ἡ ρά νύ πν τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοδι κεῖται,
 “Ἡ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν· ὡς ἐνὶ χερσὶ¹
 400 Ναυρᾶς ἔνδαι καὶ ἔνδαι κακῶν ἐμπαίος ἀλήτης.
 “Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
 Αἱ γὰρ δὴ τοσσθτον ὄνήσιος ἀντιάσειεν,
 ‘Ως ἥτος ποτε τῆτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.
 “Ως ἄρ' ἐφαν μνησῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,

- Omni-ex-parte versans, tentans huc et illuc;
 395 Ne cornua vermes edissent, absente domino.
 Sic vero aliquis dicebat, intuitus in propinquum alium;
 “Sane hic aliquis peritus et sagax est arcuum;
 “Aut sane alicubi tales et ipsi domi jacent,
 “Aut ille molitur facere; ita in manibus
 400 “Versat huc et illuc malorum expertus erro.”
 Alius autem rursus dicebat juvenum superborum;
 “Utinam enim jam tantopere utilitatis particeps fiat,
 “Ut iste unquam bunc poterit tendere.”
 Sic utique dixerunt proci: at solers Ulysses,

394 ἀνασρωφίαν] Eæd. 399 χερσῆν] Edd. male.

Βίβλον τὸ ἀγχίσαλον. — ver. 912.

Ibid. ᾧ β'] Quo scilicet.

Ver. 394. ἀνασρωφῶν.] Al. ἀνασροφίαν.

Ibid. πειρώμενος ἔνδαι καὶ ἔνδαι, Μὴ κέρα
 ἵσεις θύειν.] Ὁδοστένις μὲν τὸ τόξον πάντη
 ἀνασρωφῶν, ὅπερ ἂδεις τῶν πρὸς αὐτὸν ἰποίσειν,
 ἐπιεράπτο ἔνδαι καὶ ἔνδαι, μὴ κέρα ἵσεις
 ἔδοιεν· ὡς ἄν, ὑγιές μὲν ὄντος τῷ τόξῳ, ἐγ-
 κειήσῃ τῷ ἕργῳ· ἀχρειώδεις δὲ, μηχανή-
 σηται τι ἐπερον. — Ἰστέον δὲ ὅτι θηητία οἱ
 ἵσεις κέρασιν ἐμφύμενα καὶ κατεσθίοντα, τα-
 ρατλήσια, φασὶ, κώνωψι γίνεται δὲ παρὰ τὸ
 ἕπτεν, ὅ ἵστι φθείρειν. Τινὲς δὲ ὑφ' ἧν, κερα-
 πτες, γράφουσι, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς κέρασιν ἵσεις,
 πρὸς διαστολὴν τῶν ἐν φυτοῖς. Ἄλλοι δὲ, κε-
 ραῖδες, ὡς ἀπὸ τῷ κεραῖζεν ἵνα δηλοῖ τὰς
 τῶν τόξων φθαρτικάς. Eustath.

Ver. 395. κέρα] Κεράτινος δὲ ἦν, φασὶν,
 ὡς φαίνεται, τὸ τόξον ὑ μὴν, κατὰ τὰ σάλαι
 Σκυθικὰ, ἔγλινον. Eustath. Barnesius au-
 tem Veteres hac in re non recte judicasse

contendit; “Τὰ κέρα enim,” inquit, “hoc
 “in loco, *Duas* potius *Arcus extremita-*
 “tes notant, quæ ex *Cornu* fere esse so-
 “lent; quæque si exesæ fuerint, nulla-
 “tenus tali *Arcui* fidendum.” Attamen
Pandari Arcum totum ex Capri cornu-
 bus factum narrat ipse Poëta, *Iliad.* δ.
 105. 109. etc.

Ver. 397. Ἡ τις Θηητὴρ] Θαυμασικὸς,
 ἥμετρος. Schol. Cæterum apud *Plutarclum*, de *Oraculorum Defectu*, citatur, E⁷
 τις Θηητήρ. Clark. Θηητὴρ est spectator
 armorum, ut apud Terentium spectator
 formarum, qui de formis eleganter judi-
 care potest. Item *spectatio* numorum,
 est judicium artificis, utrum probi sint an
 adulterini. Ern.

Ibid. ἐπίκλοπος] Ἐπιθυμητής, ὀρεκτικός;
 κλίπτης κλίπτειν γὰρ τὸ ἐπιθυμεῖν, καὶ
 κλίπτης ὁ ἐπιθυμητής τῶν ἀλλοτριῶν. Schol.
 Θαυμαστικὸς τῶν τόξων ὁ ξένος, καὶ κλίπ-

- 405 Αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάσασε, καὶ ἵδε πάντῃ,
 'Ως ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπισάμενος καὶ ἀοιδῆς
 'Ρηϊδίως ἐτάνυσσε νέω ἐπὶ κόλλοπι χορδὴν,
 "Αψας ἀμφοτέρωθεν ἐυτρεφὲς ἔντερον οἰօς,-
 "Ως ἄρ' ἄτερ σπεδῆς τάνυσσε μέγα τόξον 'Οδυσσεὺς-
- 410 Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς.
 'Η δ' ὑπὸ καλὸν ἕεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδῆν.
 Μνηῆσσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χειρῶς
 'Ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε, σήματα φαινών.
 Γῆδησέν τ' ἄρ' ἐπειτα πολύτλας δῖος 'Οδυσσεὺς,
 415 "Οττι ρά οἱ τέρας ἦκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω.

- 405 Statim postquam magnum arcum ponderavit, et vidit undique,
 Sicut quando vir citbaræ peritus et cantus
 Facile extendit novo in clavo chordam,
 Ubi nexuerit utrinque bene-tortum intestinum ovis;
 Sic utique sine nisu tetendit magnum arcum Ulysses:
 410 Dextera autem deinde manu prebensum tentavit nervum;
 Hic vero subtus clare sonuit, hirundini similis voce.
 Procis autem inde dolor factus est magnus; omnibusque color
 Mutatus est: Jupiter vero valde intonuit, signa ostendens:
 Gavisus autem est deinde multa-passus nobilis Ulysses,
 415 Quod scilicet sibi ostentum misisset Saturni filius versuti.

406 'Ως δ' ὅτ'] F. R. L. 407 ἰτάνυσι] Edd.

τῶν εἰς τὴν αὐτῶν ἴμφερεν. Eustath. Porro MS. a Tho. Bentleio collatus hic habet ἵππιλονος. Clark. Ἐπίκλονος; respondet latino callidus. Colum. VII. 3. callidissimum rerum naturæ. Ern.

Ver. 399. "Η ὅγ' ἴφορμάται ποιοῖμεν"] Iva ἡ ἴξυνάση ἀντά [τόξῳ] οἱ ἴχυ, (ver. 398.) ἡ ἴνα ποιόν δύοις. Eustath. Barnesius aliquique vertunt, "Vel certe hic parat "aliquid facere." Sed potior videtur Eustathii interpretatio: Facilius enim vocem ποιοῖμεν de arcibus, (de quibus loquitur Poëta ver. 397. 398.) accipere, quam voculam τι, quæ sensum tam diversum inducat, subintelligere.

Ver. 400. ἴμπανος] Vide supra ad v. 379.

Ver. 402. ποτοῦτον ἐνόσιος ἀντιάσειν, 'Ως ὕτος ποτι τύπο] Barnesius vertit, "Tantum utilitatis obviaret mihi, Quantum etc." Cui interpretationi favere qui-

dem videtur sequens vox ὕτος. Rectius autem, ut opinor, Scholiastes; 'Ο νέος, ἵδε καὶ ἵτι ποτοῦτον ἐνόσιον, ὃν βύλεται, λάβοι.

Ver. 406. 'Ως ὅτ' ἀνὴρ] Apud Eustathium, 'Ως δ' ὅτ' ἀνήρ.

Ver. 407. ἵππο κόλλοπι] Apud Eustathium, τις κόλλοπι.

Ibid. κόλλοπι] Κολλάβη. οὔποτε δὲ παρὰ τὴν κόλλαν. Schol. Κόλλοψ δὲ, ὁ παρὰ τοῖς ὑπερον κόλλαβος, δι' ἣ τείνονται αἱ τοιαῦται χερδαί. Eustath.

Ver. 408. ἴστερψις ἔντερον οἰօς,] Τὴν χορδὴν. Schol.

Ver. 409. πάνυτε μέγα] Barnesius edit. πάνυτε. Sed nihil opus. Vide ad Il. a'. 51.

Ver. 410. παιζόσατο] Al. παιζόστε.

Ver. 411. 'Η δ' ὑπὸ καλὸν ἕεισε,] Virgil.
sonat una letifer arcus.

Æn. IX. 631.

Ibid. χελιδόνι εἰκίλη αὐδῆν.] 'Ιερίς δὲ

- Εἴλετο δ' ὧκὺν οἴσὸν, ὃς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
 Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτης
 Κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
 Τόν ρ' ἐπὶ πάγκει ἐλάν, εἴλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
 420 Αὐτόθεν ἐκ δίφρου καθήμενος, ἥκε δ' οἴσὸν
 "Αντα τιτυσκόμενος· πελέκεων δ' ἐκ ἥμβροτε πάντων
 Πρώτης σειλειῆς, διὰ δ' ἀμφερὲς ἥλιδε θύραζε
 'Ιος χαλκοβαρῆς· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν·
 Τηλέμαχ', ὃ σ' ὁ ζεῦνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
 425 "Ημενος· ςδέ τι τῇ σκοπῷ ἥμβροτον, ςδέ τι τόξον
 Δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐσιν·
 Οὐχ ᾽σ με μνησῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.

Sumpsit vero velocem sagittam, quae ei adjacebat mensæ
 Nuda; cæteræ autem cavam intra pharetram
 Jacebant, quas cito erant Achivi experturi:
 Hanc utique ad arcus-medium ubi-applicuerat, trahebat nervum crenasque,
 420 Indidem ex sella sedens; misit autem sagittam
 Ex-adverso collimans: securium vero non aberravit omnium
 A primo foramine; transivit autem penitus foras
 Sagitta ære-gravis: ipse vero Telemachum allocutus est;
 "Telemache, ncn te hospes in ædibus dedecorat
 425 "Sedens; neque omnino a scopo aberravi, neque arcum
 "Diu laboravi tendens: adhuc mihi robur integrum est:
 "Non uti me proci ignominia-afficientes vituperant.

418 πιερήσεσθαι] F. A. L.

καὶ ὅτι ξελιδόνι, ὃ μὴν ἀπόδον, κατυπήσασαν
 εἰκαστον τὴν νευρὴν, ἐπεὶ μὲν πρὸς ἡδοτητα ἡ
 ὅμοιωσις, ἀλλὰ μόνον πρὸς ποιότητα φανῆς
 πῆκάστης ὑπότροχον. Eustath.

Ver. 412. πᾶσι δ' ἄρα χεὼν Ἐτεράπτετο·]
 Eis ἀχρέων δηλαδή. Eustath.

Ver. 413. Ἐτεράπτετο·] Vide supra ad ε'.
 491. et ad II. a'. 199.

Ver. 415. τέρας ἥκε] Τέρας δὲ, οὐ διὰ τὸ
 εἰκός καὶ νῦν ἀνέφελον τῷ ἀίρος· οὐ καὶ
 οὐ ἐκ τῶν ἀνωτέρων πότων, ἕνθα καὶ τὰ τεί-
 ετα, οἷς τὸ τέρας παρανυμέται. Eustath.
 Atqui videtur tonitru hoc ideo potius por-
 tentum dictum, quod isto præcipue tem-
 pore, simul atque Ulysses arcum teten-
 disset, acciderit.

Ibid. πᾶσι; Al. πάσι;

Ver. 416. Εἴλετο δ' ὧκὺν οἴστον,] Virgil.

— aurata volucrem Threissa sagittam
 Depromisit pharetra. — En. XI. 858.

Ver. 418. Ἀχαιοὶ] Vide supra ad ε'.
 513.

Ver. 419. ἐπὶ πάγκει ἐλάν,] Πάγκει, τῷ
 τῷ τόξῳ πίστα. Schol. "Εσὶ δὲ τὸ μὲν, "ἐπὶ
 "πάγκει ἐλάν," ἀπὸ τῷ πρατήσας καὶ θεῖς
 τὸν οἴσον ἐπὶ τῷ πάγκει τῷ τόξῳ, ήγεν τῷ πί-
 στα, ἵδα ἡ τῷ τόξῳ λαβήν. Eustath.

Ibid. εἴλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,] Virgil.

— nervoque obversus equino
 Contendit telum; diversaque brachia ducens,
 Constitut. — En. IX. 622.

— cornuque infensa tenuit;
 Et duxit longe, donec curvata coirent

Inter se capita. — En. XI. 859.

Ver. 422. Πρώτης σιλεῦσι,] Διὰ πρώτης

- Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
 'Εν φάει, αὐτὰρ ἐπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάσθαι
 430 Μολπῆ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναδήματα δαιτός.
 Ἡ, καὶ ἐπ' ὁφρύσι νεῦσεν ὁ δὲ ἀμφέδετο ξίφος ὁξὺ
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὄδυσσης Δείοιο.
 'Αρμφὶ δὲ χεῖσα φίλην βάλει ἔγχει· ἄγχι δὲ ἀρέτη
 Πὰρ Θρόνῳ εἰσῆκει, κεκορυφμένος αἴθοπι χαλκῷ.

- " Nunc autem hora et cœnam Achivis parandi
 " In luce; at postea et aliter delectandi-se
 430 " Cantu et cithara; hæc etenim sunt ornamenta convivii."
 Dixit, et superciliis innuit: circumposuit autem sibi ensem acutum
 Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini;
 Circumque manum caram jecit hastæ: prope vero ipsum
 Juxta sellam stetit, armatus splendido ære.

428 Ἀχαιοῖσι τιτ.] Edd. 429 ἐψιάσθαι] F. A. 2. 5. L. 434 Θρόνου] R. male.

γὰρ ὁπῆς [Ita ex MS. edidit Barnesius, pro vulgato ὁ τῆς] τῶν πελέκεων διπνεκῶς ἔλθειν. Schol.
 Ver. 424. ἐλύγχι] Al. ἀτίζει.
 Ver. 425. οὐδὲ τι τᾶ] Al. οὐδὲ τι πε.
 Ibid. ἡμβροτον,] Al. ἡμβροτεν.
 Ver. 427. Οὐχ ὡς με μνησῆρες ἀτιμάζοντες ἔνενται.] Vide supra ad σ'. 361.

Ver. 428. Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον] Πλειστονεὶς τὴν διάνοιαν αὐτῶν τὸ μὲν δὲ δεῖπνον, ἀντὶ τῆς θαυμάτου, τὸ δὲ ἐψιάσθαι, (ver. 429.) ἀντὶ τῆς οἰμώζειν. Schol.
 Ver. 430. τὰ γάρ τ' ἀναδήματα δαιτός.] Vide supra ad σ'. 271.
 Ver. 434. Πὰρ Θρόνῳ εἰσῆκει,] Al. Πὰρ Θρόνον εἰσῆκει.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ ἢ ΓΡΑΜΜΑ Χ'.

Την πόθεσις τῆς 'Ραψωδίας Χ'.

ΤΑ περὶ τὴν μυητηροφονίαν ἐργασάμενος Ὁδυσσεὺς παρέστης Ἀθηνᾶς, ἐν τοῖς
ἔξης τὰς θεραπαινίας διὰ Τηλεμάχου καὶ τῶν οἰκείων κολάζει, ὡμα Μελανθίων.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἡ ΓΡΑΜΜΑ Χ'.

Ἐπιγραφαί.

Μητηροφονία.

Ἄλλως.

Χῖ, Ὁδυσεὺς μνησῆρες ἐκαίνυτο υἱοῖς χαλκῷ.

ΑΥΤΑΡ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὅδυσσεύς.
Ἄλτο δὲ ἐπὶ μέγαν ὃδὸν, ἔχων βίον, ἡδὲ φαρέτρην
Ιῶν ἐμπλείην· ταχέας δὲ ἐκχεύεται ὀϊστός.
Αὐτῷ πρόσθε ποδῶν· μετὰ δὲ μνησῆροις ἔειπεν.

5 Οὗτος μὲν δὴ ἄεδλος ἀάστος ἐκτετέλεσαι·

CÆTERUM nudatus est pannis solers Ulysses;
Insiliitque in magnum limen, habens arcum, et pharetram
Sagittis plenam; celeres autem effudit sagittas
Ibidem ante pedes: inter procos vero dixit;

5 “ Hoc quidem demum certamen difficile perfectum est;

Ξ εὐπλεῖην] F. A. L. ut c. 467. quod nescio cur neglectum sit. 5 ἀστος] Eæd. male.

Ver. 1. Αὐτῷ δὲ γυμνώθη ῥακέων] Eu-
stath. Νοπτέον δὲ ἵντεῦθα ὅτι ζωτάμενος
Ὀδυσσεὺς ἐγυμνώθη τὰ σκέλη μόνα — ἐ γάρ
δή πε τὸ ὅλον ἐγύμνειο σώμα, εἰς πόλεμον πα-
ρατατόμενος. Conf. σ'. 73.

Ver. 2. Ἄλτο δὲ ἴστι μέγαν ὃδὸν,] Τὸν
Ὀδυσσεῖον ὅταν ἐπὶ τὸν ὃδὸν ἐφαλλόμενον φύδης,

τὰ τε δίστην περὶ τῶν ποδῶν. — τότε πότερον
ἴμφρων εἰ, πῃ ἔξω σαντέ γίγνη; καὶ παρὰ
τοῖς πράγμασιν οἵτεται σὲ εἶναι ἡ ψυχὴ οἵς
λέγεται ἐνθυσιάζεσσα, ἢ ἐν Ἰδάκῃ θου, ἢ ἐν
Τροίᾳ, ἢ δῆκας ἢ καὶ τὰ ἐπη ἔχη. Plato in
Ione.

Ibid. Ἄλτο] Ita apud Homerum semper

ἐκφανῆ γιγνόμενον τοῖς μνησῆροις, καὶ ἵνχέον-

Νῦν αὗτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν ἔπω τις βάλεν ἀνήρ,
Εἴσομαι, αἱ̑ς κε τύχοιμι, πόρη δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

Ἔτοι δὲ τὸν Αντινόῳ ἴδυνετο πικρὸν οἰστόν.

Ἔτοι οὐ καλὸν ἄλλεισον ἀναιρέσθαι ἔμελλε

- 10 Χρύσεον, ἄμφωτον· καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώματα,
“Οφρα πίοις οἶνοι· φόνος δέ οἱ ἐκ ἐνὶ θυμῷ
Μέμβλετο· τίς καὶ οἵοιτο μετ’ ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
Μῆνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
Οἱ τεύχειν θάνατον τε κακὸν, καὶ κῆρα μέλαιναν;
15 Τὸν δὲ Ὁδυσέν τατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἵζε
‘Αντικρὺ δὲ ἀπαλοῖο δί αὐχένος ἥλυνθ’ ἀκακῆ.

“ Nunc denuo scopum alium, quem nondum quisquam percussit vir,

“ Videbo, an consequar; præbeatque mibi gloriam Apollo.”

Dixit; et in Antinoum dirigebat amaram sagittam.

Sane ille pulchrum poculum sublatum-ibat

- 10 Aureum, utrinque ansatum; et jam manibus tractabat,
Ut biberet de-vino: cædes vero ei non in animo
Curæ- erat: quis putaret inter viros convivas,
Solum inter plures, etiamsi valde fortis esset,
Ei structurum mortem malam, et fatum nigrum?
- 15 Hunc utique Ulysses ad guttur nactus percussit sagitta;
E-regione vero teneram per cervicem ivit cuspis.

15 [ἐπισχόμενος] F. A. L.

scribitur hæc vox, notante Barnesio. Al.
Ἄλτο. Vide ad II. §. 85.

Ver. 5. [ἰμπλάσιν] Al. εὐπλεῖν.

Ver. 5. ἄξιος ἀάστοι] ‘Αάστος δὲ δύ^ν
τατος δὲ δίχα βλάβης ἴντανθεις τὰ λίγη^ν
‘Οδυσσεὺς, ἡς ἐ πολυβλαβῆς, ὁ μυπατῆρες,
ἴμοι ὁ παξῶν ἄξιος, ὡς ἵμεις ἐλέγετε, ἀλλὰ
ἰστερημένος ἀπει, καὶ ᾧ εἰστει, ἀβλαβῆς.
Λίγοι δὲ ἂν αὐτὸν καὶ ἄλλως εἰρωνικῶς ἀάστοι,
ἔγειν τὸν πολυβλαβῆν, καστὰ τὸ δεκάν τοι;
μυπατῆρες. Eusynth. Friorem interpretationem hic secuti sunt plerique. Vide autem supra ad φ. 91.

Ibid. ἐκτετίλεσσαι] Vide ad II. ε'. 37.

Ver. 7. πόρη] Al. πόροι.

Ver. 9. Ἔτοι δὲ κακὸν ἄλεισον etc.] Διο-
νύσιος ὁ Θρασύς τοι ταῖς Μιλάταις φησι, τὴν τα-
ραχομίαν, “Πολλὰ μιταῖν τέλει [Al. et for-
“tasse rectius, πέτει] χύλινος καὶ χειλεος
“ἄσχεος,” ἀπὸ τέττου διαβέβοθεις περοπτίθιμος
γάρ Αντίνοος τὸ πέμπα. βάλλεται. Schol.

Ver. 12. τίς καὶ οἴστο] Al. τίς καὶ οἴστο.

Ver. 13. ἵζε] Al. ἵλθοι.

Ver. 14. θάνατός τε κακὸν, καὶ κῆρα μέ-
λαιναν;] Vide supra ad ε'. 241.

Ver. 15. Τὸν δὲ Ὁδυσέν τατὰ λαιμὸν] Vide Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὄμηρος ποιησίας, §. 10.

Ibid. [ἐπισχόμενος] Scholiastes exponit, ισπιλαβόμενος, Eustathius autem, Τὸ δὲ ἐπισχόμενος, (inquit) ἀντὶ τῆς κατασοχασά-
μενος τὸτε δὲ διὰ τὸ ἐπίχειν τὴν χειραν καὶ
ἰσάγει τὸν κατὰ σοκοῦ βάλλοντα. Eustath. Al.
ἐπισχόμενος. Clark. Eustathii interpre-
tatio verior et verbo aptior. Activum quidem apud Homerum non uno loco
pro dirigere vel tendere in aliquem. Euseyph. ισπιλαβόμενος, κατασοχασάμενος; quod
mihi non videtur ad h. l. pertinere, nisi
corrigerem velis ἐπισχόμενος et hanc lectio-
nem etiam in h. l. sequi. Ern.

Ibid. βάλεν ἵζε] Μιᾶς δὲ καὶ ἴντανθεις βολῆ
θανατοῖ ὁ Παιωτῆς τὸς βαλλομένους, διὰ τὸ
ἀγδροφόρον φαρμάκην τὸς οἴστος βιβλίοφεροι,

'Εκλίνθη δ' ἐτέρωσε, δέπας δέ οι ἔκπεσε χειρὸς
 Βλημένες· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ρῆνας παχὺς ἥλθεν
 Αἴματος ἀνδρομέοιο· θῶν δ' ἀπὸ οὗ τράπεζαν
 20 Ωσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἰδαται χεῦνεν ἔραζε.
 Σῖτός τε, πρέα τ' ὄπτα, φορύνετο· τοὶ δ' ὄμάδησαν
 Μνησῆρες κατὰ δῶμα, ὅπως ἵδον ἄνδρα πεσόντα.
 'Ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρθωσαν, ὅρινθέντες κατὰ δῶμα,
 Πάντοτε παπταίνοντες ἕϋδμήτες ποτὶ τοίχους.
 25 Οὐδέ πη ἀσπὶς ἦν, ἀλλαμπιμον ἔγχος, ἐλέσθαι.
 Νείκειον δ' Ὁδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
 Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· ἐκ ἔτ' ἀέθλων

Declinatus est autem *is* aliorum, poculumque ei excidit manu

Percusso: statim vero fistula per nares crassa venit

Sanguinis humani; cito autem a se mensam

20 Pepulit pede percussam; effudit vero cibos humi.

Panisque, carnesque assatæ födabantur: ipsi autem tumultuati sunt
 Proci in domo, ut viderunt virum lapsum.

Ex sedibus vero surrexerunt, turbati per domum,
 Undique circumspectantes bene-structos ad parietes:

25 Nullibi vero scutum erat, neque valida hasta, ad-capiendum.

Objurgabant autem Ulysses iratis verbis;

"Hospes, male in viros sagittas-mittis: non amplius certaminibus

24 ιὔτμήτες] Edd. vett. 25 Οὐδέπω] F. A. L.

κατὰ καὶ ἐν τῇ ἀλφᾳ ρυψωδίᾳ (ver. 261.)
 προσίγνηται. Eustath. Sed et locis maxi-
 me lethalibus tela infixa memorat Poëta.
 Vide infra ver. 92.

Ver. 16. Ἀντικεὶ δ' ἀπαλλαῖον] Apud Dio-
 nyssium Halicarnassensem, περὶ τῆς Ὑμέρης
 ποντικῶν, §. 10. omittitur hic versus.

Ver. 17. δίτας δὲ οἱ ἔκπεσε χειρὸς Βλη-
 μένες] Ita vulgati: itaque in Exemplari-
 bus accuratiōribus legi testatur Eustathius.
 Ac hujusmodi quidem construc-
 tio Poëtae non inuisitata: Vide supra ad
 ζ. 155. et l. 256. In nonnullis autem
 Exemplaribus legitur, notante ibidem Eu-
 stathio, Βλημένω.

Ver. 18. αὐτίκα δὲ αὐλὸς] Λύλὸς μὲν, τὸ
 ὅργανον ὃ διέρχεται τὸ πνεῦμα· καὶ πᾶν τὸ
 διατεταμένον εἰς σύνθητα σχῆμα, αὐλὸς κα-
 λέμεν αὔστερ τὸ σάδιον καὶ τὸ κορνὸν τῷ αἴ-
 ματος· "Αὐτίκα δὲ αὐλὸς ἀνὰ ρῆνας παχὺς
 "ἥλθε." Athenaeus, Lib. V. cap. 5.

Ver. 19. οἶο] Al. εἰς.

Ver. 20. ποδὶ] Al. ποσὶ.

Ver. 21. φορύνετο] Τετέσιν ἱμολύνετο ή
 αἴματι, ή καὶ ἄλλως, κυλίσμα εἰς γῆν.
 Eustath.

Ver. 22. κατὰ δῶμα.] Al. κατὰ δάμαθ.

Ver. 24. ἕϋδμήτες ποτὶ τοίχους·] Ita pro
 vulgato ιὔτμήτες; restituit Barnesius:
 Quocum facit et MS. a Tho. Bentleio col-
 latus. Recte, ut opinor. Occurrat enim,
 ut et ipse annotat Barnesius, phrasis τοί-
 χος εὑδάητος supra ἡ. 502. et infra ver.
 126. hujus libri; item τοίχος ιύδμητος,
Iliad. p. 157. At τοίχος ιύτμητος nusquam
 alibi apud Homericum reperitur.

Ibid. ποτὶ] Al. προτὶ.

Ver. 25. Οὐδὲ πη ἀσπὶς ἦν,] Arma sci-
 licet omnia amoverant Ulysses et Telemachus; ut supra τ'. 31. memoratum est.

Ibid. Οὐδὲ τῷ] Al. Οὐδὲ πῷ.

Ibid. ἄλκιμον ἔγχος,] Sic apud Virgili-
 um:

— validam — hastam. Άρη, X.401.

- "Αλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
 Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
 30 Κέρων εἰν 'Ιδάκη· τῷ σ' ἐνθάδε γῆπες ἔδονται.
 Ἰσκεν ἔκαστος ἀνὴρ, ἐπειὴ φάσαν ἐκ ἐπέλοντα
 "Ανδρεα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι ἐκ ἐνόσου,
 'Ως δὴ σφιν παῖσιν ὄλεθρος πείρατ' ἐφῆπτο.
 Τέσ δ' ἄρδε υπόδρα ιδῶν προσεέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς.
 35 "Ω κύνες, ὃ μ' ἔτ' ἐφάσκεδ' υπότροπον οἴκαδ' οἰκόθας
 Δήμος ἀπὸ Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
 Δμωῆσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε Βιάιας,
 Αὐτᾶς τε ζώοντος υπερμνάσθε γυναικα,
 Οὔτε θεὸς δείσαντες, οἱ ἡρανὸν εὐρὺν ἔχοσιν,

- " Aliis intereris: nunc tibi certum adest grave exitium.
 " Etenim jam nunc virum interfecisti, qui longe optimus
 30 " Juvenum in Ithaca: ideo te hic vultures edent."
 Dicebat uniusquisque vir, quia putabant non volentem
 Virum interfecisse: hoc autem stulti non adverterunt,
 Quod jam ipsis etiam omnibus mortis fines impenderent.
 Eos autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;
 35 " O canes, non me amplius existimabatis reducem domum venturum,
 " Populo a Trojanorum; quod mihi consumebatis domum,
 " Cum famulis vero mulieribus concubebatis violenter,
 " Ipsiusque mei viventis ambiebatis uxorem,
 " Neque deos veriti, qui cœlum latum habitant,

37.58 In edd. F. A. L. permutati sunt, male.

Ver. 26. [επίσσων.] Eustath. ιπίσσων.
 Bene. Ern.

Ibid. Νείξιον etc.] Eustathius notat, veteres hunc locum spurium putasse, quod ridiculum esset, plures eadem loqui, cum præsertim alias Homerus in tali re dicat, ὅτι τις εἴπεσκεν. Sed ipse recte hanc crisin repudiavit. In tali terrore plures proclamant: quod poëta exprimere voluit. Cæterum illud fatendum, versum salva sententia abesse posse ob v. 31. Ern.

Ver. 27. Ξεῖν, κακῶς —. ἐκ ἕτερης ἀίδηλων —. νῦν τοι] "Ορα δὲ οὐ τῷ Ξεῖν κακῷ ἀντιάσεις," καὶ ξέπι, τὸ τῶν ἵνων κορμαστικὸν διὰ θυμὸν τρεῖς γάρ οὐ δυοὶ σίχοις ἵνων κατέπιεν. Eustath.

Ibid. οὐκ ἔτερης ἀίδηλων "Αλλων ἀντιάσεις." Eustathius hoc ita videtur accepisse, ut

vertendum sit, " Nulla amplius præmias
 " consequeris." Ως οἷα λεγόντων τῶν μητρό-
 ηρων, ὅτι διοίσεύσας μὲν οἰδηρός, εἶχες ἀίδηλα τὰ
 ὑπὸ τῆς Πηνελόπης τεθίντα· ίτι δὲ τῇ βολῇ
 ταύτη τῷ Ἀντιόν, ἐκ οἵσαι σοι ἀίδηλων τυ-
 χεῖν. Sed varior vulgata interpretatio;
 " Nullis amplius certaminibus intereris."

Ver. 28. ἀντιάσεις] Vide ad Il. a'. 67.
 Ver. 30. σ' ινδάδι γῆπες ἔδονται.] Virgil.
 Alitibus linquere feris. ——————

Aen. X. 599.

Ver. 31. "Ισκεν ἔκαστος ἀνὴρ,]" Ισίον δὲ ὅτι
 ποθεύεται ὑπὸ τῶν Παλαιῶν τὸ χωρίον τέτο-
 ἄκαιρον γάρ, φασι, καὶ γελοῖον πάντας ὅμη
 ταῦτα λέγειν, ὡς ἐκ αὐθίματος, οἷς τινας
 Τραγικὸν ζηρόν. "Εθος γάρ φασιν 'Ομέρῳ οὐ
 τοῖς τούτοις ἔχει θυσίαν, ἀλλὰ λίγην,
 " "Ωδὲ δὲ τις εἴπεσκεν." "Εσι δὲ εἰτεῖν, οὐ

40 Οὔτε τιν' ἀνδρῶπων νέμεσιν κατόπινθεν ἔθεσθε.

Νῦν δὲ καὶ πᾶσιν ὅλεθρος πείρατ' ἐφῆπται.

"Ως Φάτο· τὸς δὲ ἄρχοντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν·
Πάπτην δὲ ἔκαστος, ὅπη Φύγοι αἰτὺν ὄλεθρον.

Εὐρύμαχος δέ μιν οὗτος ἀμειβόμενος προσέειπεν·

45 Εἰ μὲν δὴ 'Οδυσσεὺς Ιδακῆσιος εἰλήλεθας,

Ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον 'Αχαιοῖ,
Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δὲ ἐπ' ἀ-

'Αλλ' ὁ μὲν ἥδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἐπλεπτο πάντων, [γρε.

'Αντίνοος· ἔτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,

50 Οὕτι γάρ τόσσον κεχρημένος, οὔτε χατίζων,

'Αλλ' ἄλλα φρονέων, τά oī ἐκ ἐτέλεσσε Κρονίων.

40 " Neque ullam hominum indignationem in-posterum supposuistis.

" Nunc vobis etiam omnibus mortis fines impendent."

Sic dixit: illos vero omnes pallidus timor cepit:

Circumspectavit autem unusquisque, qua effugeret grave exitium.

Eury machus vero ipsum solus respondens allocutus est;

45 " Si quidem jam Ulysses Ithacensis venisti,

" Hæc quidem juste dixisti, quot faciebant Achivi,

" Multa quidem in ædibus injusta, multa autem in agro.

" Sed hic quidem jamjam jacet, qui causa erat omnium,

" Antinous: hic enim instituit hæc opera,

50 " Nequaquam nuptiarum tantopere indigens, neque cupiens,

" Sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius;

40 [εἰσοδοι] Eæd. vid. not.

ιεχημάτισιν "Ομηρος τῶν ἄλλων τὸ τοιῆτον
τοῖριν, ὡς οὖτι συγκεχυμένως ιφ' ικάνω τῶν
μητήρων λεγέμενον" & γὰρ ιχνεύει τοιέτῳ
ταραχᾷ ποιῶν ἦδη ἡθοποιον. Eustath. Cæ-
terum de voce "Ιστιος", vide supra ad τ'.
203. Clark. Locus Eustathii pertinet ad
ver. 25. Cæterum ante ιστιον minor esse
debet distinctio, quod coherenter hæc ver-
ba cum præcedentibus. Ern.

Ver. 36. Δῆμος ἀπὸ Τούρων,] Ισίον δὲ ἔτι
τὸ "Δῆμος ἀπὸ Τούρων" δι' ιησθέντων τῶν
μητήρων πατεῖται, ιεὶ ἀταρινού τοῦ αὐ-
τῆς διδοῖς. Eustath. Eodem modo accipit
et Dñs Dacier. Quod tamen longius vi-
detur peitum.

Ver. 37. πατεῖται] Vide ad Il. l.
336. Porro in nonnullis Codicibus ver-
sus hic et sequens transponuntur. Clark.
Et apud Eustathium est δημονίσι. Ern.

Ver. 38. ὑπεριάστε] Schol. "Ταπειθείστε,
λεληθότας ιαντεύοντος. i. e. malis artibus.

Ver. 40. ἔθεσθε.] Scholiastes legit ἔστε-
θετον ή διατάξεις ιστολαι." Atque ita
habet MS. a Tho. Benleio collatus. At
veri similius vulgata lectio, quod eandem
phrasin usurpat Poëta, Iliad. s. 121.

ἀλλ' οὐ φειδεῖθεντος

Ἄλλοι καὶ οὐσιον.

Ver. 42. εἶλεν] Scr. εἶλα. Ern.

Ver. 43. Πάττην δὲ] Deest hic versus in
MS. a Tho. Benleio collato. Clark. Πάτ-
την Eustath. Ern.

Ver. 47. Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτά-
σθαλα, πολλὰ δὲ ιστὸν ἄγει.] Haud dissimili-
ter Horatius:

Iliacos intra muros peccatur, et extra.

Epist. Læ. I. ii. 15.

"Οφρός Ιθάκης κατὰ δῆμον ἐϋκτιμένης Βασιλεύη
Αὐτὸς, ἀτὰς σὸν παῖδα κατακτείνει λοχήσας.
Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίην πέφαται σὺ δὲ φείδεο λαῶν
55 Σῶν ἀτὰς ἄμμες ὅπιεθεν ἀρεστάμενοι κατὰ δῆμον,
"Οσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδῆδοται ἐν μεγάροισιν,
Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐικοσάβοιον ἔκαστος,
Χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδάσσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
'Ιανδῆ· πρὶν δ' ὅτι νεμεσητὸν κεχολῶσθαι. [σεύς]
60 Τὸν δ' ἄρετον δραῖαν ιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
Εύρυμαχός, τὸν δὲ εἴ μοι πατρῷα πάντα ἀποδοῖτε,
"Οσσα τε νῦν ὑμῖν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
Οὐδέ κεν ὡς ἔτι χειρας ἔμας λήξαιμι φόνοιο,

" Ut Ithacæ in populo bene-cultæ regnaret

" Ipse, at tuum filium interficeret insidiatus.

" Nunc autem ille quidem fato suo interfactus est: tu vero parce populis

55 " Tuis: at nos postea, ubi-placaverimus te per populum,

" Quaecunque tibi epota et comesta sunt in ædibus,

" Pretrum separatim ducentes viginti-boum unusquisque,

" Ἄσκε aurumque pendemus; donec tuum cor

" Exhilaratum-sit: prius autem nequaquam indignum te irasci."

60 Hunc autem torve intutius allocutus est solers Ulysses;

" Eurymache, neque si mihi paterna omnia penderetis,

" Quaecunque scilicet nunc vobis sunt, et sicunde alia adderetis,

" Neque sic adhuc manus meas abstinerem a cæde,

62 "Οσσα τε οἱ νῦν ἔστι] F. A. 1. L. quantum cuique nunc est: quod mihi non spernendum videtur.

Ver. 49. ἵπινλιν] Συνέστησ. Schol. Cæterum de antepenultima hujus vocis producta, vide ad Il. ὁ'. 24. et π'. 762.

Ver. 50. Οὖτι γάμψ] Al. Οὖτι γάμων.

Ver. 52. βασιλέυν] Al. βασιλεύον.

Ver. 54. ὁ μὲν ἐν μοίην πέφαται] Scholiastes istud ἐν μοίην exponit, Δικτίων, δεόντως eodemque modo interpretatur Eu-stathius. Quam expositionem Henricus Stephanus et Barnesius, in versione redundant, " Merito imperfectus est." Nescio tamen annon phrasis "ἐν μοίην πέφαται" idem potius sonet quod " Θάνατος καὶ μοῖς" εἰς τιχάντι, "Iliad. φ'. 478 672. χ'. 436. et similia. Clark. Sane non videtur textus orationis requirere ut Antinous jure cæsus dicatur, sed ut hæc verba repeatant, quod ante dixerat, ἀλλ' ὁ μὲν ἦδη κεῖται.

Sed tamen ἐν μοίην sic dici, ut sit, fato quodam aut suo, nondum reperi. Ἐν μοίην alias idem est quod ἐν κάρε. Ern.

Ver. 55. Σῶν ἀτὰς ἄμμες ὅπιεθεν] Al. Τῶν σῶν ἄμμες δ' ὅπιεθεν.

Ver. 56. ἐδῆδοται] Al. ἐδῆδαται, et ἐδῆδεται.

Ibid. ἐν μεγάροισιν, Τιμὴν etc.] Eustathius μεγάροισι recte. Ern.

Ver. 57. ἀμφὶς ἄγοντες] Χωρὶς ἔκαστοι διδόντες. Schol.

Ver. 58. Χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδάσσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ 'Ιανδῆ] Ἔχει τὸ χωρίον ἀμφιβολίαν ἐπιτηδευτήν. — "Ἄδηλον γάρ καὶ ἴνταῦθα εἴτε ἰδίᾳ ἔκαστος ἀνὰ εἰκοσάβοιον χαλκῷ ἀποδάσσει, καὶ αὐτὸς ἀνὰ εἰκοσάβοιον χρυσῷ εἴτε καὶ ἄλλως, ἰδίᾳ μὲν ἔκαστος ὥστε μέντοι τε εἰκοσάβοιον, δι' ὃ τῇ βίᾳ εἴκοσι

Πρὸιν πᾶσαν μυητῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.

65 Νῦν ὑμῖν παράκειται, ἐναντίον ἡὲ μάχεσθαι,

"Η φεύγειν, ὅς νεν δάνατον καὶ πῆρας ἀλύξῃ."

'Αλλά τιν' ἡ φεύξεσθαι ὄτομαι αἰπὺν ὄλεθρον.

"Ως φάτο· τῶν δὲ αὐτῶν λύτο γέννατα καὶ φίλον ἦτορ.

Τοῖσιν δὲ Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὗτις.

70 "Ω φίλοι, ἡ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀπτεῖς·

'Αλλ' ἐπεὶ ἐλλαβε τόξον ἐψέουν, ἡδὲ φαρέτην,

Οὐδὲ ἀπὸ ξεῖν τοξάσσεται, εἰσόκε πάντας

"Αρμε παταπτείη· ἀλλὰ μυησάμεδα χάρμης·

Φάσγανά τε σπάσσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας

75 'Ιῶν ἀκυμόρων" ἐπὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἔχωμεν

"Antequam omnem proci injuriam luiscent.

65 "Nunc vobis optio-adest, contra vel pugnare,

"Vel fugere, qui mortem et fatum evitaverit:

"Sed haud ullum effugiturum puto grave exitium."

Sic dixit: eorum vero ibidem soluta sunt genua et carum cor.

Ipsos autem Eurymachus alloquebatur secundo rursus;

70 "O amici, non enim abstinebit vir hic manus indomitas;

"Sed postquam cepit arcum bene-politum, et pharetram,

"Limine a polito sagittabit, donec omnes

"Nos interficerit: quin recordemur pugnæ:

"Ensesque stringite, et obtendite mensas

75 "Sagittis letiferis: in ipsum vero omnes ingruamus

67 φεύξασθαι] A. 2. 3. 68 τῶν δὲ αὐτῶν] F. 74 σπάσσασθε] Edd. male.

πτήσασθαι, οἴδι δὲ χαλκὸν καὶ χρυσὸν ἀσφίστας. Eustath.

Ver. 61. 62. ἀποδοῖτε, — ἐπιθεῖτε,] Τὸ δὲ ἀποδοῖτε, καὶ τὸ ἐπιθεῖτα, συγχρόνη ἐστι τῇ δοῖται, καὶ θεῖται ὥν τρίτα, τὸ ἀποδοῖται καὶ ἐπιθεῖται. Eustath.

Vide supra ad φ'. 195.

Ver. 63. χεῖρας ἴμας; ληξαῖμι] Vide ad Il. v. 424.

Ver. 64. ἀποτίσαι.] Similiterque infra ver. 218. τίσσει. Vide ad Il. i. 508. et χ'. 19. 20. In nonnullis, notante Barnesio, male hic scriptum est ἀποτίσαι.

Ver. 65. παράκειται,] Πρόκειται εἰς αἴρεσιν. Schol. Al. πάρα κείται.

Ver. 70. "Ω φίλοι, ἡ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε]"

"Οὐδὲ δὲ ὅτι καὶ ἵνταῦθα ὁ Πλούτης ἐκ τῆς

"γὰρ" συνδίσμενος ἀρρέμενος, ἐν τῷ, "ἢ γὰρ

"σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας," ἀποδιδωσι τὸν ἴν-

νιαν μετὰ τριῶν σίχες, εἰπὼν συνῆθως, [ver. 73.] "ἀλλὰ μυησάμεθα χάρμης." Πολλαχοῦ γὰρ ὁ Ἀλλὰ σύνδισμος ἀποδοτικὸς καῖται.

ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ, Δῆ, λαμβάνεται. Eustath.

Rectius autem fortasse hic referetur vocula γὰρ ad id quod retinetur: "Consili-

"um aliquod nostrum ipsorum defenden-

"dorum nobis excogitandum est; non E-

"NIM etc." Vide ad Il. i. 22. Clark.

Omnia ista in argutiis numeraverim. Verterim: Enimvero, quod habet πάθεις ἐμ-
φασιν, aptam h. l. Enimvero, ut hic se comparat et loquitur, non cessabit vim facere. Ern.

Ver. 72. Οὐδὲ ἀπὸ ξεῖν] Al. Οὐδὲ ἵπ-

ξεῖν.

Ibid. et ver. 78. τοξάσσεται, — τοξάσ-

σσούτο.] Ita recte edidit Barnesius; atque ita habet MS. a Tho. Bentleio collatus.

- Αθρόοις εἴ κέ μιν ἔδει ἀπάσομεν, ήδε θυράων,
 "Ελθωμεν δ' ἀνὰ ἄσυ, Βοὴ δ' ὕκιστα γένοιτο·
 Τῷ κε τάχ' ἔτος ἀνήρ νῦν ὑπατα τοξάσσαιτο.
 "Ως ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὅξεν,
 80 Χάλκεον, ἀμφοτέρωντεν ἀκαχμένον· ἀλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 Σμερδαλέα ιάχων· ο δ' ὄμαρτη δῖος Ὀδυσσεὺς
 'Ιὸν ἀποπροσεῖς βάλλει σῆθος παρὰ μαζὸν,
 'Ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 Φάσγανον ἦκε χαμᾶζε, περιρρήδης δὲ τραπέζῃ
 85 Κάππεσε δινηθείς· ἀπὸ δ' εἰδατα χεινεν ἔραζε,
 Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ο δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ,
 Θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι
 Δακτίζων ἐτίναξε· κατ' ὄφθαλμῶν δὲ ἔχυτ' ἀχλύε.
- "Conferti; si eum a limine depellamus, et foribus,
 "Eamusque per urbem, clamorque citissime fiat;
 "Eo cito hic vir nunc ultimo sagittaverit."
 Sic utique locutus, strinxit ensem acutum,
 80 Ηρευμ, ancipitem; insiliitque in ipsum
 Terribiliter vociferans, eodem-tempore autem nobilis Ulysses
 Sagitta emissa percussit pectus ad mammam,
 Infixitque ei hepati velox telum: ex manu vero
 Ensem demisit ī humi; vertiginosus autem circa mensam
 85 Decidit contortus; effudit vero cibos humi,
 Et poculum rotundum: ipse autem terram verberabat fronte,
 Animo dolens; pedibusque thronum ambobus
 Calcitrans concussoit: ob oculos vero fusa est caligo.

80 ἐπ' αὐτῷ] F. A. L. 82 βάλει σῆθος] R. βάλεται σ.] F. A. L.

Vulg. male, τοξύσσαιτο. Fiunt enim (uti notavit Barnesius) ex τοξύσω, cuiusmodi verba istud & in Futuris et Aoristis primis semper corripiunt. Item infra ver. 79. ubi in Vulgatis scriptum erat τοξύσσατο φάσγανον ὅξεν, recte restituit Barnesius (quocum et ibi facit MS. a Tho. Bentleio collatus,) εἰρύσσατο atque ita in Vulgatis scribitur Iliad. x'. 506. ubi occurrit idem versus. Vide ad Il. x'. 140. et π'. 781.

Ver. 75. "Αμφις κατακτείνῃ." Vide ad Il. x'. 59. Quod autem hic ait Barnesius: "Αμφις, ήμερος Διονύσιος, ἀντὶ Πλανητικῶν id (ut opinor) non recte se habet. Vide ad Il. x'. 566.

Ver. 74. Φάσγανον τι στάσσουσθε,] Ἐξιφεύσεν γὰρ οἱ Πλαδαιοί. Schol.

Ibid. καὶ ἀντίσχεσθε τραχίζας] Τὸ δὲ "ἀντίσχεσθε τραχίζας ἱῶν," ἀντὶ τῆς προβλαλεσθε ἄντα ἡ ζωτην, καὶ ἔγεναντις τῶν βελῶν ἔχετε, δίκην ἀστιδῶν. Eustath.

Ver. 81. Σμερδαλέα ιάχων] Vide ad Il. x'. 456.

Ibid. ὄμαρτη] Al. ἀμαρτη et ὄμάρτη.

Ver. 82. βάλλει σῆθος] Al. βάλει δὲ σῆθος.

Ver. 85. Κάππεσε δινηθείς] Al. Κάππεσεν δινηθείς.

Ver. 86. ο δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ,] Similiter infra ver. 94. χθόνα δὲ ἥλιτος παντας μετώπῳ. Virgil.

- 'Αμφίνομος δ' Ὁδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
 90 Ἀντίος ἀίξας εἴρυτο δὲ φάσγανον ὁξὺ,
 Εἴπως οἱ εἴξειε θυράων ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
 Τηλέμαχος κατόπις δε βαλὼν χαλκῆρει δερὶ,
 "Ομων μεσσηγὺς, διὰ δὲ σήδεσφιν ἔλασσε·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, χθόνας δ' ἥλασε παντὶ μετώπῳ.
 95 Τηλέμαχος δ' ἀπόρρεσε, λιπὼν δολιχόσκιουν ἔγχος
 Αὐτῇ ἐν Ἀμφινόμῳ περὶ γὰρ δίε, μὴ τις Ἀχαιῶν
 "Ἐγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιουν, η ἔλασσειε,
 Φασγάνω ἀίξας, η προπρηνέτ τύψας.
 Βῆ δὲ θέων μάλα δ' ὡκα φίλον πατέρεν εἰσαφίκανεν·
 100 Ἀγγῆ δ' ισάμενος ἐπεια πτερόεντα προσηύδα·
 "Ω πάτερ, ηδη τοι σάκος οἶσα και δύο δερε,

- Amphinomus autem in Ulyssem irruit gloriosum
 90 Ex-adverso impetu-facto; strinxitque ensem acutum,
 Siquo-modo is sibi cederet foribus: sed sane ipsum prævertit
 Telemachus a tergo percutiens ærata hasta,
 Humeros inter; perque pectora adegit:
 Fragorem vero edidit is lapsus, terramque feriit tota fronte.
 95 Telemachus autem abripuit-se, relicta longa hasta
 Illic in Amphinomo, pertimescebat enim, ne quis Achivorum
 Hastam retrahentem longam, vel feriret,
 Ense insurgens, vel prono percutiens.
 Ivit autem currens, valdeque cito dilectum ad patrem pervenit:
 100 Prope vero stans verbis alatis allocutus est;
 "O pater, jam tibi scutum afferam et duas hastas,

88 δὲ κίχυτ'] R. Eustath. male.

at ille

Fronte ferit terram.

Æn. X. 348.

Ver. 87. ἀνάσων] Vide ad Il. v. 103. et ὅ. 24.

Ver. 88. κατ' ὄφελομῶν δ' ἕχυτ' ἀχλύς.] Virgil.

— in aeternam clauduntur lumina noctem.

Æn. XII. 310.

Ver. 89. Ὁδυσῆος ἐείσατο] Ως ἵπι Ὁδυσ-
 οῦ ἀρχαντιν. Schol.

Ver. 90. ἔρυτο] Nonnulli, notante Bar-
 cesio, scribendum volunt εἰρύτο· ut sit
 contractum ex εἰρύετο· eadem ratione ac-
 tuo ex λύετο. Vide ad Il. v. 555. et ὅ.

Ver. 91. ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ Τηλέμαχος
 κατόπισθε βαλὼν] Εἴθα και ὄρα τὴν Ὁμη-
 ρικὴν διξέβηται. Πρωτόπτειος γὰρ αἱ πολι-
 μες δ' παις, οἵτε θαρρεῖ μάχην ἀντιμετωπον,
 ἀλλ' ἴνδρυντικῶν βάλλει κατόπισθε· και βα-
 λὼν δὲ, "ἀπόρρεσε λιπὼν δολιχόσκιουν ἔγχος
 " Αὐτῇ ἐν Ἀμφινόμῳ" [infra ver. 95.]
 Eustath.

Ver. 94. Δέπησεν δὲ] Vide ad Il. 3. 445.
 et 504.

Ver. 97. Ιλάσσεις] Πλαστεῖ τῷ ξίφῳ πλή-
 ξειεν. Schol. Vide ad ver. 98.

Ver. 98. η προπρηνέτ τύψας.] Κατὰ σό-
 μα τῷ ξίφῳ ὁδὸς εἰς τομπροσθεν μὴ ἀν-
 τίνεις, ἀλλὰ μέχας ὑπτίως· οἱ μὲν γὰρ νύ-
 τοντες, πλαστεῖ ξύψοι, τὸ ξίφος· οἱ δὲ πλή-
 τοντες, πλάγιον. Schol. Atqui hoc, ut

Καὶ κυνέην εὔχαλκον, ἐπὶ προτάφοις ἀραιεῖσαν,
Αὐτὸς τὸ ἀμφιβαλεῖματι ἵών δάσω δὲ συβάτη
Καὶ τῷ βενόλῳ ἄλλῳ τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.

105 Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
Οῖσε θέων, εἴως μοι ἀμύνασθαι πάρ' ὅτοι, [σεύς]
Μή μέντοι ἀποκινήσωσι θυγάτιν μῶνον ἔοντα.

"Ως φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατέρι.
Βῆ δὲ ἴμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο·
110 Ενθεν τέσσαρα μὲν σάκε ἔξελε, δέρατα δὲ ὄπτω,
Καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἵπποδασείας·
Βῆ δὲ φέρων, μάλα δὲ ὥκα φίλου πατέρε' εἰσαφίκανεν.
Αὐτὸς δὲ πρώτισα περὶ χροῦ δύσατο χαλκόν·
"Ως δέ αὕτως τὰ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλὰ,

" Et galeam bene-aeratam, temporibus aptam,
" Ipseque me-induam profectus: dabo porro subulco
" Et bubulco alia: armari enim melius."

105 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
" Affer currens, dum mihi ad-propugnandum adsunt sagittae,
" Ne me amoveant foribus, solus cum-sim."

Sic dixit: Telemachus autem dilecto obedivit patri.

Perrexit vero ire ad-thalamum, ubi ei inclyta arma jacebant:

110 Inde quatuor quidem scuta desumpsit, hastasque octo,
Et quatuor galeas aeratas setis-equinis-densas:
Ivitque ferens; valde autem cito carum ad patrem pervenit.
Ipse vero primum circum corpus sibi-induit aēs:
Sic autem pariter famuli sibi-induerunt arma pulchra;

102 Καὶ κυνέην πάγχαλκον] R. Eustath. 106 ἀμύνασθαι] F. 109 θάλαμον
ὅδι] F. A. L. 113 δύσετο] Edd.

opinor, potius dicere vult Poëta; nem-pe metuisse Telemachum, nequis ipsum, (dum se ad hastam evellendam inclina-ret,) aut ense elevato palam feriret, aut prono clam configeret.

Ibid. προτερηνίᾳ] Al. προτερηνία.

Ibid. τύψας.] MS. a Tho. Bentleio col-latus τύψῃ.

Ver. 99. Βῆ δὲ θέων.] Al. Βῆ δὲ θέων.

Ver. 102. εὔχαλκον,] Al. εὐχαλκον. Al. πάγχαλκον.

Ver. 103. Αὐτὸς τὸ ἀμφιβαλεῖματι] " Ip-
" seque me armis induam." Propria ni-

mirum hæc vocis mediæ significatio. Vt de supra ad l. 296. et ad ll. γ'. 141.

Ver. 106. Οἵσι] Vide supra ad v. 154.

Ibid. ἀμύνασθαι] Al. ἀμύνασθαι ut in-fra ver. 116. notante Barnesio. Clark. Αμύνασθαι h. l. melius puto, ubi non ac-tus unus intelligitur. Sed 116. habet male ἀμύνασθαι. Ern.

Ver. 109. Βῆ δὲ ἴμεναι θάλαμόνδ', ὅδι.] Ita ex utraque Eustathii editione restituit Barnesius; cumque eo facit et MS. a Tho. Bentleio collatus. Ita infra ver.

161. Βῆ δὲ αὗταις θάλαμονδε Μελάθριος. Vul-gati hic habent θάλαμον, ὅδι.

- 115 "Εσαν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαῖφρονα ποικιλομήτην.
 Αὐτὰρ ὅγ', ὁφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνασθαι ἔσαν ιοὶ,
 Τόφρα μνησῆρων ἔνα γ' αἰεὶ φέντε οἴκω
 Βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχισῖνοι ἐπιπτον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ιοὶ διέσεύονται ἀνακτα,
 120 Τόξον μὲν πρὸς σαδρὸν ἐϋσαδέος μεγάροιο
 "Ἐκλιν' ἐιάμεναι, περὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
 Αὐτὸς δ' ἀμφ' ἄμοισι σάκος δέτο τετραδέλυμνον·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἴφθιμῳ κυνένην ἐῦτυκτον ἐθηκεν
 "Ιππεροιν, δεινὸν δὲ λόφος καδύπερδεν ἐνευεν·
 125 Εἴλετο δ' ἄλκιμα δῆρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
 'Ορσοδύῃ δέ τις ἐσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·
 'Ανρότατον δὲ παρ' ὁδὸν ἐϋσαδέος μεγάροιο

- 115 Steteruntque circum Ulyssem prudentem, versutum.
 At ille, quandiu quidem ipsi ad-propugnandum aderant sagittæ,
 Tamdiu procorum unum utique semper sua in domo
 Percutiebat collimans : illi vero conferti cadebant.
 At postquam defecerunt sagittæ jaculantem regem,
 120 Arcum quidem ad postem bene-fundatae domus
 Inclinavit ut-staret, ad parietes colluentes:
 Ipse vero circum humeros scutum posuit quadruplex;
 Capitique forti galeam fabrefactam imposuit
 Setis-equinis-comantem ; terribiliter autem crista desuper nutabat:
 125 Sumpsit porro validas hastas duas muuitas ære.
 Posticum vero quoddam erat bene-structo in pariete;
 Extremum autem ad limen bene-fundatae domus

118 Βάλλειν] A. perperam. 121 "Ἐκλινεν σάμεναι] R. "Ἐκλινεν ισαμ.] F.
 A. L. vid. not. 123 εὗτυκτον] F. bene.

- Ver. 110. σάκει ἔξελτοι] Al. σάκει εἰλετο. perfecto, et Aoristo primo, ī semper producit. Vide ad Il. a'. 509. 314. et 338. item ad ξ. 510. Al."Ἐκλινεν σάμεναι.
 Ver. 113. δύσσατο] Al. δύστετο. Vide ad Ibid. περὸς ἐνώπια] 'Ενώπια λέγει τὰς ἐκαπτέωσθαι τῆς εἰσόδου τοίχου. Eustath.
 Ver. 116. ἀμύνασθαι] Apud Eustathium in commentario, ἀμύνεσθαι. Ut supra ver. 106.
 Ver. 118. ἀγχισῖνοι] Al. ἀγχισῖνοι, et
 ἀγχησῖνοι. Ut. caput fulgens, cristaque hirsutus equina. En. X. 869.
 Ver. 121. "Ἐκλινον ισάμεναι] Ita edidit Barnesius; atque ita legit MS. a Tho. Bentleio collatus. Recte. Quod enim hoc in loco habent Vulgati, "Ἐκλινεν ισάμεναι, ferri non potest. Quippe κλίνω (uti et annotavit Barnesius,) in Præsenti, Im-

- Ὕπερ δέ τοις λαύρην, σανίδες δέ ἔχον εὗ ἀραιοῦσιας
Τὴν δέ Οδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνάγει δῖον υφορβὸν
130 Εἰσάστη ἄγχ' αὐτῆς μία δέ οἴη γίνεται ἐφορμή.
Τοῖς δέ Αγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
“Ω φίλοι, ἐκ δὲ τις ἀν' ὁροδύεντην ἀναβαίνῃ,
Καὶ εἴποι λαοῖσι; Βοὴ δέ ὥκισα γένοιτο;
Τῷ κε τάχ' ἔτος ἀνήρ νῦν ὕστατα τοξόσοιτο.
- 135 Τὸν δέ αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
Οὐπως ἔστι, Αγέλαος διοτρεφέσ· ἄγχι γὰρ αἰνῶς

- Erat via in angiportum, tabulæ vero illam continebant bene aptatæ:
Hanc autem Ulysses custodire jussit nobilem subulcum,
150 Stantem prope ipsam: unus vero solus erat aditus.
Illis autem Agelaus dixit, verbum omnibus promulgans;
“O amici, nonne jam aliquis ad posticum ascendet,
“Et dicat populis? clamorque citissime fiat?
“Eo cito hic vir nunc ultimo sagittaverit.”
- 155 Hunc autem rursus allocutus est Melanthius, custos caprarum;
“Nullo modo licet, Agelæ Jovis-alumne: prope enim valde
- 151 Τοῖς δέ Αγελάος μετέειπεν] Edd. vett. et Eustath. ita Αγέλαος pro tri-syllabo pronunciandum foret.

Bina manu lato crispans hastilia ferro.

An. I. 317. XII. 165.

— manusque ambas jaculis oneravit acutis.
An. X. 863.

Ver. 126. Οροσθένη δὲ τις ἔστεν] Al. Οροσθένη, et Οροσθένη. Cæterum hinc Scholiastes ad Euripidis Medeam, ver. 154. vocem ἀμφιπολον ita exponit; τὸ ἔχον δύο πύλας καὶ εἰσόδους, μίαν μὲν τὴν αὐθεντικὴν, ἑταῖρα δὲ ἡ Ομηρος λέγεις Οροσθένην. Porro de hoc loco ita Eustathius; Οροσθένη ἵναῦθα παρὰ τῷ Παιτῆ, θύρα τις ἐπίσημος ὑψηλοτερίαν πρόσθεσιν ἔχεσσα, εἰς ἣν τὴν οὔτην τοῦ ἀνελθέντος πορτας μὴ διὰ κλιμακαρίων ἡ ἀλλας πας ἀνορθεύσαται καὶ ἀναθορέται εἰς αὐτήν. Ήδεν καὶ Οροσθένης ἐκαλεῖτο, πηγαὶ θύρα εἰς ἣν ὅρυτατι τις, θύλων ιδεῖν ἐκπίθεν. — Τινὲς δὲ τὴν Οροσθένην ικτοράδα θύραν ἡμίπεπταν δὲ ἡς εἰς ὑπερέων ἀναβαίνοντες, ὀρυνοτες ἵστησανται. Εἴη δὲ ἦν αὕτη ὅποια ἡ καταβράσσουσα κλιμάκων ἄνω, καὶ δι' αὐτὸν λεγομένη κοινῶς καταβάστης. Τέως μέντοι τὴν Ομηρικὴν τούτην τοχάζονται τινες; ἐν γνωστῇ ἡ διέξιδον εἶναι τῷ Οδυσσεῖ ισαμένη ἐπὶ τῆς φλιᾶς καὶ τοξίσυνται, θύσιν ἐν τηις διαχώρᾳ τῷ τοίχῳ σενωτάτῳ. Ἐφερος δὲ ἡ τοικυτη Οροσθένη τὸν ἀνελθέντα εἰς

αὐτὴν ἐπὶ τὰς μετὰ τὸν πρόδομον θύρας τῆς αὐλῆς, ἡς τὰς πύλας διερμήνει βυθίνην Φιλοίτιος ἐπίδοσις, [supra φ. 591.] καὶ ἐπὶ λαῦραν, τατέρι δημοσίαν σενωπόν. Ubi et de hac re plura. Scholiastes portam hanc in thalamum, ubi arma reposita erant, ducere existimat. Εγ τῷ τῷ οἷς ἵναντι τοίχῳ (inquit) θύρα ἡν δὲ ἡς εἰς τὸν θάλαμον ἀνεβῖναι, ἵντα τὰ διπλὰ ἐκπίθεν. Εἴπεν δὲ ξενος, ἐπεὶ ὑψηλοτερία ἡν, ἵψ' η ἡν ὁρυσσαι καὶ ἀναθορέν. Verum si in thalamum duxisset porta haec, quam Ulyssis jussu custodiebat Subulcus, (ver. 129.) adeo ut ea via nullo modo egrediendum esse fateretur Melanthius, (ver. 156.) non statim deinceps subjecisset ille consilium armorum e thalamo petendorum, (ver. 159.) sed potius thalamum alia quadam via adeundum monuisse. Vide et infra ad ver. 142. Clark. Varias et dissentientes interpretationes veterum Grammaticorum vid. et apud Etymol. in h. v. ubi in fin. pro πρόθεσιν corrigendum πρόθεσιν ex Eustathio. Pollux I. 76. ait cendem esse, quæ ἀμφιθεάτρος dicatur, cui ἀντίθεστο alia e regione apposita est, quod h. l. aptum ait Kuhnus. Vix certi

Αὐλῆς καλὰ θύρεται, καὶ ἀργαλέον σόμα λαύγει.
Καὶ χ' εἰς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅστ' ἄλκιμος εἴη.

'Αλλ' ἄγεδ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι

140 'Ἐκ θαλάμους' ἔνδον γὰρ, (οἴομαι,) ἀδέ πη ἄλλη
Τεύχεα κατέσθην 'Οδυσσεὺς καὶ φαῖδιμος νιός.

"Ως εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,

'Ἐς θαλάμους' Οδυσσῆς, ἀνὰ ρῶγας μεγάζοιο·

"Ἐνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσα δὲ δῆρα,

145 Καὶ τόσας πυνέας χαλκήρεας ἵπποδασείας·

"Aulæ pulchræ fores, et angustum os angiporti;

"Et unus omnes arceret vir, qui scilicet strenuus esset.

"Sed agite, vobis arma afferam, ad-armandum,

140 "Ex thalamo: intus enim, (puto,) neque usquam alibi

"Arma deposuerunt Ulysses et illustris filius."

Sic locutus, ascendebat Melanthius, custos caprarum,

In thalamum Ulyssis, per scalas domus:

Inde duodecim quidem scuta desumpsit, totidemque hastas,

145 Et tot galeas æratas setis-equinis-densas:

138 Καὶ οὗτος οὐχί] F. R. A. 1. L. 140 ἔνθεν γὰρ] F. A. L. ut ἔνθεν sit pro οὐχί.

143 ἀναρρώγας] F. A. L. ἀνάρρωγας] R.

quid, aut, quod satis perspicuum sit, dici potest. Omnes descriptiones ædificiorum, etiam a peritis artis factæ, ambiguæ sunt, et vix satis intelligendæ. Ern.

Ibid. ιεῦτην τοίχῳ] In nonnullis legitur, notante Barnesio, ιεῦτην. Minus recte. Vide supra ad ver. 24.

Ver. 128. λαύγην,] Στενὴν δὸν, διὸ οὐσιοὶ λαύσονται καὶ φίρονται, οἷοντι ἀμφόδον. Schol. et Eustath. Clark. Etymol. M. in 'Οδός. Οὐδὲν οὐ λαύσον, βατήηρα, βατήηρον σημαίνει δὲ τὴν δημοσίαν δόντα λαύσον δὲ Φιλέσιν τὴν ρύμην φοσι. Καὶ τινες μὲν δόντα ἀπέδοκαν, τινες δὲ τὴν ποτρώνα, οὓς Ἰπτάνων: qui locutus ad ver. 127. et 128. pertinet. Post ἔχον referendum ad ὀροθένεν, quæ janua duplices fores habet. Ern.

Ibid. εὖ ἀραινῖαι] Al. εὔτοις λισσαὶ et εὐδοντοις notante Eustathio.

Ver. 150. μία δὲ σὺν γίνεται φορμή.] "Ἐξοδος· οὐ δὲ οὐδὲ μόνα ἔξοδος εἰς τῷ ἀντικρὺν τῆς εἰσόδου τοίχῳ τῷ ἀνδρῶνος· εἰς τῷ δεξιῷ γωνίᾳ οὐ δησθένεα, οἵτις εἰς τὴν λαύσαν ἔφερεν· οὐ δὲ λαύσα σενωτός εἰσι παρακιμένος ἔχων τὴν δεξιὴν τοίχον, εἰς ὃ καὶ δέ θάλαμος, ἥξε ὁ Πηνελόπης, ἀλλ' εἰς ὃ τὰ σπλαχνά εἰχειτο· αὐτὴν δὲ οὐ λαύσα ἔξοδον οὐ εἰς τὸν περό-

δομον εἰχεν οὐδὲ δὲ τὴν ἔξοδος οροθένεα. Schol. Vide autem supra ad ver. 126.

Ver. 151. Τοῖς δὲ Αγίλαος εἴπεται,] In veterum Exemplariorum nonnullis legitur hic (notante Barnesio,) Τοῖς δὲ Αγίλαος μισθεύτεται· ut pronuncietur scilicet 'Αγίλαος. Cumque his facit et MSS. a Tho. Bentleio collatus.

Ver. 153. Καὶ εἴποι] Al. Καὶ δὲ εἴποι.

Ver. 154. τοξόσσαιτο.] Vide supra ad ver. 72.

Ver. 156. ἄγχι—αινᾶς—θύρετα,] Quid est: pro valde aulæ fores. Immo: Bene clausa est aulæ janua. Vide φ'. 391. Ern.

Ver. 157. ἀργαλέον σόμα λαύγειν,] Eustath. Ηγγειον δὲ πρὸς τὴν δησθένεαν ἄγων τεντωτές. Clark. Immo ab ὀροθένεη, quæ ex ipsis ædibus fert foras in atrium, angustus aditus est in publicum. Ern.

Ver. 142. Ως εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος,] 'Ἐν τέτοιοι δέ φασιν οἱ Παλαιοὶ καὶ εἰπέσσαν δησθένεαν εἶναι, διὸ οὐσιαλθάνεις εἰς τὰ ὑπερφόνια Μελάνθιος, ἀνείλετο τὰ σπλαχνά. Eustath.

Ver. 143. ἀνά ρῶγας] Πήγματα, [Ita Barnesius ex MS. pro vulgato Ρήματα,] θυρῆδας οὐ τὰς τῆς οικίας περιώμας διδόντες. Schol. Οἱ δὲ, τὰς ἀναβάσεις, ἀπὸ τῆς διεισ-

- Βῆ δ' ἴμεναι, μάλα δ' ὥκα φέρων μητῆρσιν ἔδωκε.
 Καὶ τότ' Ὁδυσσῆος λύτο γένατα καὶ φίλοι πήτορε,
 'Ως περιβαλλομένας ἵδε τεύχεα, χειροὶ δὲ δύρα
 Μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἕργον.
 150 Αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἐπει πτερόεντα προσηύδα·
 Τηλέμαχ', οὐ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 Νῦν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν, ηὲ Μελανθεύς.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 'Ω πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἡμίθροτον, (ἢδέ τις ἄλλος
 155 Αἴτιος,) ὃς θαλάμοιο θύρην πυκνᾶς ἀραζοῦαν
 Κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ήν αἰμείνων.
 'Αλλ' ἴθι, δι' Εὔμαιε, θύρην ἐπίθεες θαλάμοιο,
 Καὶ φράσαι, εἴτις ἄρ' εἰς γυναικῶν, η τάδε ρέζει,
 'Η νιὸς Δολίοιο, Μελανθεὺς, τόν περ δίω.
 160 "Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλες ἀγόρευον.

Perrexit vero ire, valdeque cito ferens procis dedit.
 Et tunc Ulyssis soluta sunt genua et carum cor,
 Ut circumponentes-sibi vidit arma, manibusque hastas
 Longas vibrantes; magnum autem ipsi apparebat opus.

- 150 Statim vero Telemachum verbis alatis allocutus est;
 " Telemache, certe omnino jam aliqua in ædibus mulierum
 " In nos concitat bellum malum, vel Melanthius."
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 " O pater, ipse ego hoc peccavi, (neque quisquam alias
 155 " Reus;) qui thalami januam arcte compactam
 " Reliqui reclinatam: horum vero speculator erat melior.
 " Sed ito, nobilis Eumæe, januam claude thalami,
 " Et observa, siqua sit mulierum, quæ hæc faciat;
 " An filius Dolii, Melanthius; quem quidem puto?"
 160 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

152 [Ημῖν ἐποτερε] R. 156 [ἴγκλίνας] F. A. L. 166 [ἴνσπει] Eæd. perperam,
 167 [κρείσσων τε] Eæd.

ναὶ. *Elymolog. Magn.* ad voces, 'Ανὰ βῶ-
 γας μεγάροις. *Al. ἀναρρόγγας.*
 Ver. 144. "Εὐθεν δῶδεκα μὴν σάκος" etc.]
 Fuerunt qui Homerum hic reprehendeb-
 rent, tot arma ab uno homine ferri non
 posse contendentes. Eandemque ob cau-
 sam locum hunc ab Aristarcho repudia-
 tum testatur *Eustathius*. Σημιώσω δὲ
 καὶ ὅτι τὸ περὶ τῶν δῶδεκα σάκων καὶ τὸ
 ἱερός, 'Αρίσταρχος ἀθηναῖος καχίακεν, ἀδύ-
 νατον εἶναι εἰκὼν τοσαῦτα βασάσαι ἀνθεωτον.
 Dna Dacier autem et Barnesius *Melan-*
thium arma hæc non omnia simul, sed
 pluribus subinde vicibus, thalamo extulisse intelligent; idque confirmari ex-
 istimant ex ver. 161. 183. 184. infra, ubi
 idem *Melanthius* thalamum iterum adi-
 esse, unamque tantum galeam et unum

Βῆ δὲ αὗτις θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οἴσων τεύχεα καλά· νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,
Αἴψα δὲ Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·

Διογενὲς Λαιρετιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

165 Κεῖνος δὲ αὗτ' ἀΐδηλος ἀνὴρ, ὃν ὅϊόμεν' αὐτοὶ,
Ἐρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
Ἡ μιν ἀποκτείνω, αἴ κεν κρείσσων γε γένωμαι·
Ἡέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
Πολλὰς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.

170 Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
“Ητοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μυητῆρας ἀγαυὺς [σεύς·
Σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρουν, μάλα περ μεμαῶτας·
Σφῶι δὲ ἀποσρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθέν,
Ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δὲ ἐκδῆσαι ὥπιεθε·

175 Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῆς πειρήναντες,

Ivit autem iterum ad-thalamum Melanthius, custos caprarum,
Allaturus arma pulchra: animadvertis vero nobilis subulcus;
Statimque Ulyssem alloquebatur prope existentem;

“ Generose Laërtiade, solers Ulysses,

165 “ Ille utique rursus perniciosus vir, quem putamus ipsi,
“ Proficiscitur in thalamum; tu vero mihi explicitum dic,
“ An ipsum interficiam, si quidem superior fvero;
“ An tibi huc ducam; ut injurias luat
“ Multas, quotquot hic molitus est tua in domo.”

170 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
“ Sane ego et Telemachus procos eximos
“ Continebimus intra ædes, quantumvis incitatos:
“ Vos vero retortis pedibus et manibus desuper,
“ In thalamum conjicie; fores autem astringite pone;
175 Cateuam vero plexam ex ipso ubi-nexueritis,

175 πυρήναντι] F. A. L. et Eustath. quod propter librorum consensum
prætulcrim, etsi alterum quoque ferri potest.

scutum exportare dicitur. Clark. Sed videtur tum unam tantum reperisse gallem et unum scutum. Nam efferebat utrumque vetustate corruptum. Ern.

Ver. 148. χειροί δὲ] Al. χειροί τε.

Ver. 152. Νῶιν] Apud Eustathium, Ἡμιν.

Ver. 154. αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἡμβροτον,]
Ἐμμιτλῆς δὲ καὶ χαρίσις ὁ λόβην τινὰ καθ' αὐ-

τελέγων, ἢ ἄγνοιαν, ἢ φιλοτιμίαν. Plutarch.
de Sui Laude.

Ver. 156. ἀγκλίνας·] Vide supra ad ver. 121. item ad Il. a'. 309. 338.

Ver. 157. δῆ] Al. δῆ.

Ver. 165. ἀΐδηλος ἀνὴρ,] Vide supra ad π'. 29.

Ver. 167. κρείσσων γε] Al. κρείσσων τε.

Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
“Ως κεν δηθὰ ζωὸς ἐών, χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ.
“Ως ἔφαδ· οἱ δὲ ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύουν, ἥδ' ἐπίθουτο·
Βὰν δὲ οἵμεν ἐς θάλαμον λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
180 Ἡτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν πάτα τεύχε' ἐρεύνα·
Τὰ δὲ ἔσαν ἐκάτερον ταῦτα σαδροῖσι μένοντε.
Εὗδ' ὑπὲρ ὕδον ἐβαίνει Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Τῇ ἐτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
Τῇ δὲ ἐτέρῃ σάκος εὐρὺν, γέρουν, πεπαλαγμένον ἄζη,

“ Columnam in altam trahite, et admovete trabibus;

“ Ut diu vivus manens, graves dolores patiatur.”

Sie dixit: illi vero ei omnino quidem auscultarunt, et paruerunt:

Perrexerunt autem ire in thalamum; latuerunt vero ipsum intus existentem.

180 Sane ille quidem in thalami recessu arma quærebat:

Hi vero steterunt utrinque ad postes manentes.

Quando super limen ibat Melanthius custos caprarum,

Altera quidem manu ferens pulchram galeam,

Altera vero scutum latum, antiquum, fœdatum situ,

179 βῆ] A. 1. R. male. Ibid. λαβίτην] F. L. vid. not. 184 ἥραξ εὐρὺν]

R. 186 δὲ λέλυντο] F. A. L. 188 ἀχύμενοι] Eæd. male.

Ver. 168. ἀποτίσῃ] Vide supra ad ver. 64. et ad Il. χ. 19. 20.

Ver. 174. σανίδης δὲ ἐκδῆσαι ὅπιεβε·] Τὸ
ἔπος, σφῶν ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χειρας,
εἰς θάλαμον ιμβάλεται· σανίδη δὲ πλεκτὴν
ἴπι αὐτῷ πειρόνατε, ἀνὰ κιόνα ὑψηλὴν ἐρύ-
σατε, σανίδης δὲ ἐκδῆσατε, ή δηπιέντεν κλείσατε
τὰς θύρας μετὰ ταῦτα. Schol. Similiter
Eustathius; Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι τὸ “σανίδης
“ἐκδῆσαι ὅπιεβεν,” ὑπερολογικῶς κεῖται, ἢγν
κατὰ τρόπον πρωθεντέρον οὐ γάρ μετὰ τὸ
σανίδης ἐκδῆσαι, τετίστοι θύρας, κρεμάννυται
ὁ Μελανθεὺς, ἀλλὰ σραφήσις χειρας καὶ πόδας,
καὶ σιρεψὶς ἐκδέσσεις, ἀπανθεῖται· καὶ θύρας αἱ
σανίδης ἐκδένονται. — Διὸ καὶ πάτα ποιήσαν-
τες οἱ δῆλοι, θύρην ἐπίστενον φρενινήν ὡς ίν τῷ
συμπληγώσει τῷ διηγήματος (ver. 201.) ὁ
Ποιητὴς φοίσι. Aliam autem postea ex-
pllicationem afflert; Ἰστέον δὲ ὅτι εὐρύόντες τι-
νις παρὰ Ἡρόδοτον κείμενον τὸ, ζῶντα τὸν δεῖνα
πρὸς σανίδηα διεπαττάλευσαν, ἰθιάσαντο κάν-
τανθα δόμοιόν τι νοῆσαι καὶ ἐπὶ τῷ, “σανίδης
“δὲ ἐκδῆσαι ὅπιεβεν” ἡ εὐδῆται δὲ τοῖς οὐ-
τα γοῦσιν ὁ λόγος, ἀλλὰ κρεῖττον ισι νοῖσιν ἀ-
πλάνσερον αὐτῷ ἀντὶ τῷ, τὰς θύρας κλείσαντες,
ἐκδῆσαι αὐτὰς μετὰ ταῦτα. Ceterum quid-
ni, servato proprio et simplici verborum

ordine, jubere intelligatur Ulysses; Melanthio in thalamum tracto, fores primum
occludi, ne quis ipsos ingressus impediret; ipsumque deinceps ex trabe suspendi?

Ver. 175. πειρόνατε,] Al. πειρόνατε· Ut
ἀποστρέψαντε, ver. 173. 190. et μένοντε, ver.
181. Sed et πειρόνατε recte dicitur. Vi-
de ad Il. α'. 566.

Ver. 176. Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαται] Vir-
gil.

Et nodum informis leti trabe necit ab alta.

Ἐπ. XII. 603.

Ver. 177. “Ως κεν δηθὰ ζωὸς ἐών, χαλέπ’
ἄλγεα πάσχῃ·] Τὸ δὲ, “ώς κεν δηθὰ ζωὸς ἐών,
“ἄλγεα πάσχῃ,” δηλοῖ, τοῖς κακοποργαγόσιν
ἄγαδον ὡς ἐν καροῖς εἶναι τὸ ἀπαλλάττον
τῇ βίᾳ τάχιον ὡς τὸ γε χαλεπά ἐπὶ τοὺς
πάσχειν ζῶντα, οἴκτισον ἐσι. Eustath. Haud
dissimiliter Suetonius de Tiberio, notante
Barnesio: “Mori volentibus, vis adhibi-
ta vivendi. Nam mortem adeo leve sup-
plieum putabat, [Tiberius;] ut cum au-
disset unum ex reis, Carnilium nomine,
“anticipasse eam, exclamaverit; Carnu-
lius me evasit. Et in recognoscendis
“custodiis, precanti cuidam pœnæ matu-

185 Λαέρτεως ἥρωος, ὁ καρίζων Φορέεσκε·

Τὰ δὲ τότε γ' ἥδη πεῖτο, ράφαι δ' ἐλέλυντο ἴμάντων·

Τὰ δὲ ἄρ' ἐπαΐζανθ' ἐλέτην, ἔρυσάν τε μιν εἰσα

Κερίξ· ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ Βάλον ἀχρύμενον πῆρ.

Σὺν δὲ πόδας χειράς τε δέον θυμαλγέῃ δεσμῷ,

190 Εὗ μάλ' ἀποσρέψαντε διαμπερὲς, ὡς ἐκέλευσεν

Τίος Λαέρτου πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῆς πειρήγαντες,

Κίον' αὖ ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσι.

185 Laërtis herois, quod juvenis *is* gestabat;

Tunc sane jamdudum jacuerat; suturæ autem dissolutæ erant lororum:

Illi utique deinde adorti prehenderunt, traxeruntque ipsum intro-

Per-capillos; in pavimento vero humi dejecerunt dolentem corde.

Pedes autem manusque colligaverunt acerbo vinculo,

190 Bene admodum retortos penitus; sicut jussit

Filius Laërtis multa-passus nobilis Ulysses.

Catenam vero plexam ex ipso ubi nixerant,

Columnam in altam traxerunt, admoveruntque trabibus.

189 τ' ἔτεον] Ead. quod præferendum videtur, si δὲ ἐλέλυντο præfertur,
constantiae causa. 192 πειρήγαντε] F. A. L. vid. ad ver. 175.

"ritatem respondit; Nondum tecum in gratiam redii." Sueton. Tiber. cap. 61.

Ver. 179. Βὰν δὲ ίμεν εἰς Θάλαμον.] Ita ex Exemplaribus nonnullis restituit Barnesius. Recte, ut videtur. Alii hic habent, Εῆν δὲ ίμεν εἰς Θάλαμον. Quod de Melanthio accipiendo est. Verum ut de Servis Eu-mæo et Philatio intelligatur hoc, postulant sequentia λαβίτην δὲ μιν ἔνδον λόντα etc. et Melanthius thalamum jamjam (uti notavit Barnesius) concendisse dicuntur, supra ver. 161, 166. Porro etsi in utraque Eustathii Editione male editum sit, ut in Vulgatis, Βῆν δὲ ίμεν ipse tamen cum Barnesio leguisse videtur Βᾶν δὲ ίμεν. Ita enim in commentario exponit; Καὶ αὐτὸς εἰδὼς ιλθόντες εἰς Θάλαμον, λαθόν τὸν Μελάνθιον. Clark. Βᾶν habent Fl. Ald. 2. 5. Lov. Ern.

Ibid. λαβίτην δὲ μιν] In nonnullis scribitur, teste Barnesio, λαβίτην δὲ μιν. Sed, uti et ipse notat, minus recte. Nondum enim prehensum Melanthium liquevit ex sequentibus, Ἡτοι δὲ μὲν Θαλάμοι — Τὰ δὲ ιστανταὶ εἰδάτει etc. Clark. Enimvero λαβίν in hac forma non est comprehendere, sed deprehendere, nancisci. Vniciebant ad

thalamum, cum jam intus erat, ut effugere non posset, nec facinus negare. Eaque forma ut exquisitior haud dubie præferenda. Ern.

Ibid. et ver. 193. λαβίτην — Δίστι] Vide supra ad λ'. 101.

Ver. 184. ἄλιζη,] Εὐρῶτη, ἡ ξηρασία. Schol.

Ver. 187. Τὰ δὲ ἄριστα εἰπεῖνται] Barnesius edidit, legendumque contendit, Τῶδ' ἄριστον "nondum Sensus sit completus." Sed vide ad II. a'. 57.

Ibid. ἔρυσάν τε μιν εἰσα Κυρίξ.] Τὸ δὲ "κυρίξ," τῶν ἀπαρτῶν παρ' Ομήρῳ ἐνθέντων εἰσὶ καὶ αὐτότοι δηλοῖ δὲ, κατὰ τὸν Παλαιότες, τὸ νεανικῶς· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ὃς ἐφέδη (ver. 185.) κυρίξειν, ἐμέλλων δωρικὸς, κυρίζως, καὶ εἰς αὐτῆς κυρίξ, τὸ ἀνδρεῖος, καὶ ὃς πρέπει κύρως. Καὶ οὕτω μέν φουν ὁ Κεάτης· Ἀρίσταρχος δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιλαβούμενος τῆς κόμπης ἵνα γ' κατ' αὐτὸν, τὸ Κυρίξ ἀντὶ τοῦ λεπτῆς κεφαλῆς. Eustath. Quae posterior videtur potior interpretatio. Clark. Sed obstat, ut opinor, primum analogia: quod vix dici potest quomodo κυρίξ possit per capillos significare et qua etymologiam, et qua formam; deinde res. Nam per ca-

- Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
- 195 Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυ-
Εὐνῆ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος, ὡς σε ἔοικεν [λάξεις,
Οὐδέ σέ γ' ἡριγένεια παρ' Ὁκεανοῖο ρόσαν
Λήσει ἐπερχομένη χρυσοῦθρονος, ἥνικ' ἀγνεῖς
Αἴγας μητῆρεσσι δόμον πάτα, δαῖτα πένεσθαι.
- 200 "Ως ὁ μὲν αὖθις λέλειπτο, ταῦτες ὄλοι ἐνὶ δεσμῷ.
Τὰ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην τ' ἐπιθέντε φαειήν,
Βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαῖφρονα, ποικιλομήτην·
"Ενθα μένος πνείουτες ἐφέσασαν· οἱ μὲν εἰπόδης,

- Eum autem aspere-deridens allocutus es, Eumae subulce;
- 195 "Nunc quidem demum prorsus omnino, Melanthi, nocte vigilabis,
"Lecto in molli decumbens, uti te deceat;
"Neque te sane aurora ab Oceanī fluentis
"Latebit adveniens aureo-solio, quando adduces
"Capras procis in domo, ad convivium apparandum."
- 200 Sic is quidem illic relictus est, extensus perniciose in vinculo.
Illi autem arma induit, januaque occlusa splendida,
Iverunt ad Ulyssem prudentem, versutum:
Ibi robur spirantes astiterunt: hi quidem super limen,

196 ὡς ἵπτοις] F. A. L. 193 ἀνερχομένη] A. L. 204 ἴπτοσθε δόμῳ] F. A.
L. quod melius puto. Homerus in hac tota narratione singulari utitur.
205 ἵπαγχίμολον] Ead. 209 "Οστα ἀγ.] F. A. L. pro magnitudine et

pillos trahi solent abjecti ad terram. At
hic intro tractus demum abjicitur in ter-
ram. Cæterum eadem varietas interpreta-
tionum traditur apud Hesych. in ἀποξέι-
νομένης, ubi virtiose τῆς κόρης λαμβ. editur
pro κόρης, vel κόρης. Ern.

Ver. 188. ἀχνύμενος κῆρος.] Editiones
nonnullæ, notante Barnesio, hic legunt
ἀχνύμενοι κῆροι. Sed minus recte.

Ver. 190. ἱκέλευσιν] Al. ἱκέλευσην.

Ver. 192. πιερίγναντες,] Vide supra ad
ver. 175.

Ver. 195. Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, etc.]
"Εστι δέ τι εἶδος Εἰωνίας καὶ ὁ Σαρκασμός,
ἵπιειδάν τις διὰ τῶν ἑναντίων ὀνειδίζων τινί,
μεταποιῆται μειδιάματος —. Τέτοις παρα-
πλησίως ἔχει καὶ ἡ Ἀλληγορία, ἥπερ ἔτερον
δι' ἑτέρου παρείσποντος εἴσοντος εἰς τοῦτο, "Νῦν μὲν
"δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθι, νύκτα φυλάξεις,
"Εὐνῆ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος, ὡς ἵπτοι-
"κεῖ" τὸν γάρ ιδεῖται διηγεῖσθαι καὶ ἀνηρτημένον,
ἐν κοίτῃ ἀπαλῇ ὑπνάσσοντα λίγει. Dionys.

Halicarn. περὶ τῆς Ὁμήρου ποίησις, §. 8.
sub fine.

Ver. 196. ὡς σε ἔοικεν] Apud Diony-
sium, loco jam citato, ὡς ἵπτοις. Clark.
Immo sic et editiones antiquæ. Vid. Var.
Lect. Idque prætulerimus, ut mollius. Ern.

Ver. 200. ἐνὶ δεσμῷ] Al. ἐπὶ δεσμῷ.
Ver. 201. θύρην τ' ἵπτιθέντε] Al. θύρην
ἵπτιθέντε.

Ver. 205. ἴρισασαν] Eustathius vocem
hanc ex ἴρισκεσσαν contractam vult. Καὶ
ὅτα (inquit) τὸ "ἴρισασαν" ὡς ἀπὸ τῆς ἴσην,
ἴσησαν, (ἢ γὰρ ἂν ἰδασύνετο) ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ
ἴρισκεσσαν, κατὰ συγκοτῆν, καὶ τροπὴν τοῦ
η εἰς α. Sed vide ad Il. μ'. 55.

Ver. 205. ἥλθει Ἀθηνᾶ, —
πλαττομένη μὲν μυδικῶς, νοσμένη δὲ καὶ νῦν
ἀλληγορικῶς παρεῖναι τῷ Ὀδυσσεῖ, ἴμψοντας
πάντα ποιῶντα. Eustath. Vide ad Il. α'.
19.4. et η'. 29. 34.

Ver. 208. ἄμυνον ἀρέη,] Observat Eusta-
thius voces ἀρέη, ἀράματα, eorumque deri-

- Τέσσαρες, οι δ' ἔντοςθε δόμων, πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
 205 Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἥλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας, ἡδὲ καὶ αὐδῆν.
 Τὴν δ' Ὁδυσσεὺς γάθησεν ἴδων, καὶ μῦθον ἔειπε·
 Μέντορ, ἄρινον ἀρὴν, μνῆσαι δ' ἑτάροι φίλοιο,
 "Ος σ' ἀγαθὰ ρέζεσκον ὄμηλική δέ μοι ἐσσί.
 210 "Ως ἔφατ', οἰόμενος λασσόσον ἔμμεν Ἀθήνην.
 Μνησῆσες δ' ἑτέρωθεν ὄμόκλεον ἐν μεγάροισι·
 Πρῶτος τὴν γ' ἐνένιπτε Δαμασορίδης Ἀγέλαιος·
 Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιτεπίθησιν Ὁδυσσεὺς,

Quatuor; illi autem intra aedes multique et eximii.

- 205 His autem p̄t̄ope filia Jovis advenit Minerva,
 Mentor assimilata tum corpore, tum etiam voce.
 Hanc vero Ulysses gaudebat conspicatus, et verbum dixit;
 "Mentor, propulsa malum, memorque esto socii dilecti,
 "Qui te bene s̄æpe-saciebam: eadem-estate autem mecum es."
 210 Sic dixit, suspicans popolorum-concitatricem esse Minervam.
 Proci vero ex-altera-parte increpabant in aedibus:
 Primus hanc utique objurgabat Damastorides Agelaus;
 "Mentor, ne tibi verbis persuadeat Ulysses,

multitudine beneficiorum, quæ tibi tribui non male. 211 ὄμόκλεον ἐκ
 μεγάρου] F. quod melius puto. nam proci proclamabant sane e triclinio,
 cum Ulysses et socii foris essent. v. 203. 204. 212 ἐνίπτε] R.

vata, primam apud Homeri producere. Nempe in commentario ad Iliad. ε. 51. τὸ
 “ἀρρεῖσθαι” (inquit) καὶ ἡ “ἄρει” — φύσει
 ἵκτεινος τὸν αὐτοῖς ἀρρεῖκὸν αὐτὸν ἀπλεῖν
 καὶ ἐν τῷ (Iliad. α'. 94.) “Ἀλλ' ἵνα” ἀρην
 “τῆρος” καὶ ἐν τῷ (ι'. 456.) “Ὥσοι δὲ ἵτελιν
 “ἐπερράξ.” Et alibi, citante Barnesio:
 Τὴν ἀρὴν ἵτεινος καὶ βλάβης λέγεσθαι,
 καὶ ὅτι φύσει μαρτύριον ἔχει τὴν ἀρρεῖσθαινταν
 [Il. ο'. 598.] “Θίτειος ἔπαινος ἀρην.” Atque hinc dubitat Barnesius annon hoc loco scribendum sit ἀρην pro ἀρει. Cui quidem lectioni nonnihil faveat, quod occurrit, Il. ξ. 485. — ἀρην ἀλλτῆρα λατίσθαι. Observat autem deinde Barnesius, voces ἀρην, ἀρει, alibi apud Homerum occurtere priore correpta: Iliad. ο'. 100. Odyss. ε'. 538. Immo, (id quod neque ab Eustathio neque a Barnesio notatum est,) quoties βλάβην, damnum, ut hoc in loco, significant hæc voces, priorem semper corripiunt. Un-

de verisimile videtur, alia eas esse ab origine ac vox ἀρει, supplicatio, que primam semper producit. Vide Iliad. μ. 534. π'. 512. ο'. 489. ο'. 578. ψ'. 199. Odyss. δ'. 767. Vide etiam Porphyriūm, Quæst. Homeric. 18. Cæterum quod in versione hic habet Barnesius, “Assiste nobis in bello;” ferri, ut opinor, omnino nequit.

Ver. 209. Ος σ' ἀγαθὰ ρέζεσκον] Ita Henricus Stephanus, eumque secutus Barnesius. Atque hanc potiorem lectionem contendit Ritterhusius, de interpretatione quorundam locorum Oppiani, ad Cyneg. I. 56. Al. “Οσσ' ἀγαθὰ ρέζεσκον. Quæ nec mala Lectio. Cæterum Versiones Didymī et Stephani vocem ρέζεσκον hoc in loco reddunt “Sacrificavi.” Sed, uti notavit Barnesius, minus recte.

Ibid. ὄμηλική] Ita Barnesius. Vulgg. ὄμηλικίν.

Ver. 210. “Ως ἔφατ’, οἰόμενος] Al. “Ως

- Μνησήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ·
 215 Ὡδὲ γὰρ ἡμέτερον γε νόον τελέεσθαι οἴω·
   ‘Οππότε κεν τάττες κτέομεν, πατέρ’ ἥδε καὶ νίον,
   ‘Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἵα μενοινῆς
   “Ερδειν ἐν μεγάροις” σῶ δ’ αὐτὸς κράστι τίσεις.
   Αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελάμενα χαλκῷ,
 220 Κτήμαδ’, ὄπόσσα τοι ἐσὶ, τά τ’ ἔνδοδι, καὶ τὰ Δύνηφι,
   Τοῖσιν Ὁδυσσῆος μεταμίξομεν, ἔδε τοι νῖας
   Ζώειν ἐν μεγάροισιν ἔασομεν, ἔδε Δύγατρας,
   Οὐδ’ ἄλλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἦσυ πολεύειν.
   “Ως φάθ”. ‘Αθηναίη δὲ χολώσατο κηρόδι μᾶλλον·
 225 Νείκεσσεν δ’ Ὁδυσσηα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
   Οὐκέτι σοί γ’, Ὁδυσσεῦ, μένος ἔμπεδον, ἔδε τις ἀλκὴ,
   Οἴη ὅτ’ ἀμφ’ Ἐλένη λευκωλένω, εὐπατερείῃ,

- “ Procos ut-oppugnes, auxilierisque sibi ipsi :
 215 “ Sic enim nostrum consilium perfectum-iri puto :
   “ Quando hos interfecerimus, patrem atque etiam filium,
   “ Cum iis et tu postea interficieris ; qualia cogitas
   “ Facere in ædibus : tuo vero ipsius capite lues.
   “ At postquam vestras vires abstulerimus ære ;
 220 “ Possessiones, quotquot tibi sunt, quæque intus, et quæ foris,
   “ Cum ipsis Ulyssis commiscebimus ; neque tibi filios
   “ Vivere in ædibus sinemus, neque filias,
   “ Neque uxorem honestam Ithace in urbe versari.”
   Sic dixit : Minerva vero irata est ex-corde magis ;
 225 Objurgavitque Ulyssem iratis verbis ;
   “ Non amplius tibi utique, Ulysses, robur integrum, neque ulla fortitudo,
   “ Qualis, quando pro Helena candida-ulnis, nobili-patre-nata,

221 Τοῖσι δ] F. A. L. ibid. ἔδε οἱ νῖας] F. 222 ἐν μεγάροις] R. 224 Ως
 ἵφαθ] F. quæ et in v. 223 ἱθάκης omittit.

φάτ', οἴόμενος. Clark. Quæ lectio fundit sensum commodiorem: quamquam suspicatur, Minervam sub illa specie latere, quod est οἴόμενος. Ern.

Ver. 216. κτίσομεν.] Al. κτίσωμεν. Quod pronunciandum κτῶμεν.

Ver. 221. Τοῖσιν] Al. Τοῖσι δ.

Ver. 222. ιάσομεν,] Vide ad II. δ. 42.

Ver. 225. 226. 227. Νείκεσσεν δ — Οὐκέτι σοί γ', —, Οἴη ὅτ' ἀμφ' Ἐλένη] Virgil.

Hic gravis Entellum dictis castigat Acestes, — Entelle, heroum quandam fortissime frustra, — ubi fama per omnem Trinacriam, et spolia illa tuis pendentia tectis? En. V. 387. 389. 392.

Ver. 227. Οἴη ὅτ' ἀμφ' Ἐλένη] 'Ἐν δὲ τῷ περὶ Ἐλένης καὶ Τρώων καὶ ἀλάσσων Ἰλία, ὅφα ὅτι τε πάλιν ἴσπιτηδίως ὁ Ποιητὴς Τρωῖ καὶ ισογίαις παραρρέει τὴν τῆς Ὁδυσσείας ἀφέλειαν. Eustath.

Ibid. λιυκωλίνῃ,] Sic apud Virgilius :

- Ἐινάετες Τρωεσσιν ἐμάργναο ναλεμὲς αἰεῖ·
Πολλὰς δ’ ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
- 230 Σὴ δ’ ἥλω βελῆ Πριάμῳ πόλις εὐρυάγυια.
Πῶς δὴ νῦν, ὅτε σὸν γε δόμου καὶ κτήματ’ ἴκανεις,
“Ἄντα μητῆρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
‘Αλλ’ ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ’ ἔμ’ ἵσασο, καὶ ἵδε ἔργον,
“Οφρ’ εἰδῆς, οἵος τοις ἐν ἀνδράσι δυξμενέεστι
- 235 Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.
“Η ρά· καὶ ὅπω πάγχυ δίδε ἑτεραλκέα νίκην,
‘Αλλ’ ἔτ’ ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,
‘Ημὲν Ὁδυσσῆς, ἡδὲ νιᾶς κυδαλίμοιο.
Αὐτὴ δ’ αἰδαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
- 240 “Εχετ’ ἀναιξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἀντην.
Μητῆρας δ’ ὥτρυνε Δαμασορίδης Ἀγέλαος,

“ Novem annis cum Trojanis pugnabas assidue semper:

“ Multos autem viros interfecisti in gravi pugna;

250 “ Tuoque capta est consilio Priami urbs viis-spatiosa.

“ Quomodo demum nunc, quum tuas ædes et possessiones advenisti,

“ Contra procos molliter-cessas fortis esse?

“ Sed age huc, amice, juxta me sta, et vide opus,

“ Ut videoas, qualis tibi inter viros inimicos

255 “ Mentor Alcimides ad beneficia rependenda.”

Dixit utique; et nondum prorsus dabat variabilem victoriam;

Sed adhuc sane roburque et fortitudinem experiebatur,

Et Ulyssis, et filii gloriosi.

Ipsa vero splendidæ super domus tectum

240 Sedit impetu-sursum-facto, hirundini similis aspectu.

Procos autem concitatbat Damastorides Agelaus,

231 σὸν δῆμον καὶ] F. A. L. quod et versio antiquior exprimit: idque forte melius. opponit terram Trojanam et patriam, Helenam et sua bona.

— niveis — Diva lacertis.

Aen. VIII. 387.

Ver. 250. Σὴ ἥλω βελῆ Πριάμῳ πόλις εὐρυάγυια.] Προσαττούνται δὲ αὐτῷ [Οδυσσεῖ] δὲ Ποιητῆς τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, ἀς δψὶ ποτε τῇ Οδυσσέως ἐπινόσσουτος τὴν τῷ δεσμοῖς ἵττα πατασκεύην, Ἐ εἰσαχθέντος, ἐπορθήθην ἡ Ἰλιος. Schol. ad Iliad. β'. 278. Ubi hunc versum citat isto modo:

Σὴ δ’ ἥλω βελῆ ἄστον Πριάμῳ ἀνάκτος.

Porro hinc Ulyssi præcipue tribuitur Epi-

theon πτολίπορθος. Ut Eustathius; Φαίνεται δὲ νῦν καὶ πτολίπορθος ὁ Οδυσσεὺς, ἐπειδὴ κατὰ τὸν δέρμιον ἴππον, ἡ Τροία ἥλω. Vide ad Il. β'. 278. Cæterum Porphyrius, Quæst. Homeric. 1. vocem βελῆ δι, (inquit) οἷον βολή τις: δέ τις ἔφη, “Σὴ δ’ ἥλω βελῆ etc.” ἀς εἰ ἔφη, τοῖς σοῖς ὅπλοις, ἡ βίλεσι. Eademque fere verba affert Scholiastes ad β'. 319. supra. Verum neque vox βελῆ ullibi (ut opinor) isto sensu usurpatur; neque profecto ob vires bel-

- Εὐρύνομός τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαιφρεων·
Οἱ γὰρ μνησήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχοι ἄριστοι,
 245 "Οσσοι ἔτ' ἔζωοι, περὶ τε ψυχέων ἐμάχοντο·
Τὸς δὲ ἥδη ἐδάμασσε βίος καὶ ταρφέες ιοί.
Τοῖς δὲ Ἀγέλαος ἕειπεν, ἐπος πάντεσσι πιφαύσκων·
 Ὡ φίλοι, ἥδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀπάτες·
Καὶ δῆ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη πεντε εὔγματα εἰπών·
 250 Οἱ δὲ οἵοι λείπονται ἐπὶ πρώτησι θύρησι.
Τῷ νῦν μὴ ἄμα πάντες ἀφίετε δύρατα μακρά.
 Ἄλλος ἄγεδ', οἱ ἔξ πρῶτον ἀκοντίσατ', αἴ κέ ποδι Ζεὺς
Δώῃ Ὁδυσσῆα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Τῶν δὲ ἄλλων καὶ ἥδος, ἐπὴν ὅτος γε πέσησιν.
 255 "Ως ἔφαδ'· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευσεν,

- Eurynomusque, et Amphimedon, Demoptolemusque,
Pisanderque Polycorides, Polybusque prudens:
Hi enim procorum virtute erant longe optimi,
 245 Quotquot adhuc vivebant, et de animabus pugnabant:
Cæteros autem jam domuerat arcus, et crebrae sagittæ.
Illis vero Agelaus dixit, verbum omnibus promulgans;
 "O amici, jam cohibebit vir hic manus indomitas:
 "Atque jam ei Mentor quidem abiit inanes jactationes locutus;
 250 "Hi autem soli relicti sunt in primis foribus.
 "Ideo nunc ne simul omnes emitte hastas longas:
 "Sed agite, sex primum jaculamini, sicubi Jupiter
 "Dederit Ulyssem percuti, et gloriam nos reportare.
 "Cæterorum autem non solicitudo, postquam hic utique ceciderit."
 255 Sic dixit: illi vero proinde omnes jaculati sunt, sicut jussit,
- 247 In edd. F. A. L. et R. est ut supra 151. 251 ἴφειτε] F. A. L. 254
πίσησι] R. male. 255 ἐκίλευσεν] R.

licosus, sed ob consilia et solertia præcipue celebratur *Ulysses*.

Ver. 251. σὸν γε δόμον] Al. σὸν δῆμον.

Ver. 252. ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;] Schol. Nῦν, ἀποδειλιᾶς. Clark. Nempe ὀλοφύρομαι h. l. pro ἀπολοφύρομαι. Apud Thuc. I. ἀπολοφύρομαι sunt lamentationes desperantium, desperationes. Ern.

Ver. 259. ἀνὰ μιγάραιο] Al. ὑπὲρ μεγάραιο.

Ver. 240. εἰκίλη] Ita recte edidit Barnesius: atque ita in Vulgatis scriptum

occurrit supra φ'. 411. Alii hic ἔκελην
quod primam corripit.

Ver. 245. περὶ τε ψυχέων] Enunciabatur ψυχῶν. Nam ψυχὴ priorem producit.

Ver. 247. Τοῖς δὲ Ἀγέλαος ἕειπεν,] Al. Τοῖς δὲ Αγέλεως μετείπεν notante Barnesio. Vide supra ad ver. 151.

Ver. 251. ἀφίετε] Al. ἴφειτε. Vide et ad II. π'. 762.

Ver. 252. οἱ ἔξ πρῶτον ἀκοντίσατ',] Barnesius, Versiones Didymi et Stephani se-
cucus, reddit, "In eum sex primum jacula-

Ίέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἵτάσια θῆκεν Ἀθήνη.

Τῶν ἄλλος μὲν σαδμὸν ἔυσαδέος μεγάροιο

Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκνῶς ἀραιοῦται·

"Αλλὰς δὲ ἐν τοίχῳ μελίνη πέσε χαλκοβάρεια.

- 260 Αὐτὰρ ἐπειδὴ δέρατ' ἀλεύαντο μνησήσων,
Τοῖς ἄρα μύδων ἥρχε πολύτλας δῖος Ὁδυσσεὺς·

"Ω φίλοι, ηδη μὲν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμι,

Μνησήσων ἐς ὄμιλον ἀκοντίσαι, οἵ μεράσαιν

"Ημέας ἐξεναρίζαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.

- 265 "Ως ἔφατ· οἱ δὲ ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὁξέα δέρα,
"Αντα τιτυσκόμενοι Δημοπτόλεμον μὲν Ὁδυσσεὺς,
Εὔρυαδην δὲ ἄρα Τηλέμαχος, "Ἐλατον δὲ συβάτης,
Πείσανδρον δὲ ἄρ' ἐπεφυε βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνήρ.
Οἱ μὲν ἐπειδὴ ἄμα πάντες ὁδᾶξ ἐλον ἀσπετον γδας.

Connixi; illa autem omnia irrita reddidit Minerva.

Eorum alius quidem postem bene-fundatae domus

Percussit, alius autem januam firmiter aptatam;

Alius vero parieti fraxinea-hasta incidit ære-gravis.

- 260 At postquam hastas evitaverunt procorum,
His utique sermonem exordiebatur multa-passus nobilis Ulysses;
“O amici, jam quidem ego dicerem et nobis,
“Procorum in turbam ut-jaculemur, qui cupiunt
“Nos interficere, præter priora mala.”
265 Sic dixit: hi autem omnes jaculati sunt acutas hastas,
Ex-adverso collimantes: Demoptoleum quidem Ulysses,
Euryadem autem Telemachus, Elatum vero subulcus,
Pisandrum autem interfecit boum bubulcus vir:
Hi quidem deinde simul omnes mordicus prehenderunt immensum solum.

256 τὰ δὲ πολλὰ] F. male e v. 273.

"mini." Sed minus recte. Ad istum enim sensum, non *Dativo Casui*, sed *Genitivo* semper apud Poëtam jungitur vox ἀκοντίζω. Vide Iliad. v. 516. §. 402. e. 608.

Ver. 256. 258. ἵτάσια θῆκεν Ἀθήνη. — Βιβλήκει, — θύρην] Virgilius:

Excepere auræ vulnus: Saturnia Juno
Detorsit veniens; portæque infigunt hasta.
Ætn. IX. 745.

Ver. 261. Τοῖς ἄρα] Al. Τοῖς δὲ ἄρα.

Ver. 264. ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.] Ηγεν,

καὶ τοι αὐτῷ προκυπτάζαντις τῇ κακῇ. Eustath. Rectius autem et simplicius interpreteris cum Barnesio aliisque, "præter ("super) priora mala."

Ver. 266. Δημοπτόλεμον μὲν Ὁδυσσεὺς, Εὔρυαδην δὲ etc.] "Οτι τίσαρσιν ἴνταυθα ἱφέντης ὀνόμασιν ἐν ῥῆμασιν ἡ πόλις ἐπήγαγεν, εἰπών πάντα συντόμως, θύτως" Ὁδυσσεὺς μὲν τὸν διηνόν Τηλέμαχος δὲ τόνδε συβάτης δὲ ἐκτίναξ. Φιλοίτιος δὲ ἄλλον ἐπεφυε σπειδὴ πλάξεις καὶ τὴν φράσιν συνεπιτιμάν. Eustath.

Ver. 269. ἀσπετον γδας.] Vide supra ad v. 395.

- 270 Μνησῆρες δ' ἀνεχάρησαν μεγάροιο μυχόνδε.
 Τοῖς δ' ἄρ' ἐπήιξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἔλοντο.
 Αὗτις δὲ μνησῆρες ἀκόντισαν ὅξεα δέρα,
 Ἰέμενοι τὰ δὲ πολλὰ ἐτάσια θῆκεν Αθήνη.
 Τῶν ἄλλος μὲν σαδμὸν ἐϋσαθέος μεγάροιο
 275 Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύξην πυκινῶς ἀραιεῖται.
 "Αἵλλας δὲ ἐν τοίχῳ μελίῃ πέσε χαλκοβάρεια.
 "Αἰφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
 Λίγδην, ἄκον δὲ ριὸν δηλήσατο χαλκός.
 Κτήσιππος δὲ Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχει μακρῷ
 280 Ωμον ἐπέγραψεν τὸ δὲ ὑπέρπτατο, πίπτε δὲ ἔραζε.
 Τοὶ δὲ αὖτ' ἀμφ' Οδυσῆα δαιφρονα, ποκιλομήτην,
 Μνησῆρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὅξεα δέρα."

270 Proci vero recesserunt domus iu penetrale :

In eos autem illi irruerunt, et e cadaveribus hastas extraxerunt.

Rursus porro proci jaculati sunt acutas hastas,

Connixi : illa vero pleraque irrita reddidit Miucervam.

Eorum alius quidem postea bene-fundata domus

275 Percussit, alius autem januam firmiter aptatam;

Alius vero parieti fraxinea-hasta incidit aere-gravis.

Amphimedon autem Telemacho percussit manum ad carpum

Strictim; extremam vero pellem læsit aës.

Ctesippus porro Eumæum super scutum hasta longa

280 Humerum perstrinxit ; ea autem supervolavit, ceciditque humi.

Illi vero ex-altera-parte circum Ulyssem prudentem, versatum,

Procorum in turbam jaculati sunt acutas hastas:

270 δ' ἄρ' ιχ.] F. A. L. male. 271 Τοὶ δ' ἄροι] R. quod, ni fallor, melius est quam τοῖς, nam hoc ad cadavera esset referendum, quod non commodum est propter τὸ νεκύων : et in hac lectione intelligendus nominatio-

Ver. 270. ἀνεχάρησαν] Al. ἄρ' ιχάρησαν.

in postea, fores, parietem, duo leviter perstrinxere Telemachum et Eumæum, sextum in terram cecidisse. Ern.

Ver. 271. Τοῖς δ' ἄρ' ιπνίξαν,] MS. a Tho.

Ver. 275. et 286. Βεβλήκει,] Vide ad Il.

Bentleio collatus, Τοὶ δ' ἄρ' ιπνίξαν. Quæ

a'. 37. et δ. 492.

et potior videtur lectio. Clark. Vid.

Ver. 277. βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ Λίγδην,]

Var. Lctt.

Ver. 274. 275. 276. Τῶν ἄλλος μὲν σαθ-

"Ωστε ιπιλίξαι, ὃ ίσιν ιπιψαῦσαι ιπιπολαῖος

μόνον τὴν ξέωθεν ιπιφάνειαν τὴν σώματος.

Schol. Similiter ver. 279. 280. — ἔγχει

μακρῷ Ωμον ιπέγραψεν. Virgilius :

— defexit partim stringentia corpus.

Æn. X. 331.

Supra v. 256. dixerat πάντα jacula irrita cecidisse. Hic

v. 273. ait πολλά. Et tria quidem abidere

Tandem etiam magno strinxit de corpore Turni.

Ibid. ver. 478.

- "Ενδ' αὗτ' Εὔρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος· Οδυσσεὺς,
Αμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβάτης.
285 Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα Βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνὴρ
Βεβλήκει πρὸς σῆδος· ἐπευχόμενος δὲ προσηύδω·
"Ω Πολυθεοσίδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
Εἴκων ἀφειδίης μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
Μῦδον ἐπιτρέψαι· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
290 ΤἜτο τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινῆιον, ὃν ποτ' ἔδωκας
Αντιδέω· Οδυσσῆι, δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.
"Η ρά Βοῶν ἐλίκων ἐπιβυκόλος· αὐτὰρ Οδυσσεὺς
Οὐτα Δαμασορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχει μακρῷ·
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Δειπνοίτον ἔτι
295 Δερὶ μέσον πενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἐλασσεν·

Tunc denuo Eurydamanta percussit urbium-vastator Ulysses,
Amphimedonta autem Telemachus, Polybum vero subulcus;
285 Ctesippum autem deinde boum bubulcus vir
Percussit ad pectus; et super eum glorians allocutus est;
    " O Polytherside convitiorum-amans, nunquam omnino
    " Obsequens stultitiae magnifice loquere, sed diis
    " Sermonem committe; quoniam multo potentiores sunt.
290 " Hoc tibi pro pede hospitale-munus, quem quondam dedisti
    " Deo-pari Ulyssi, per domum vaganti."
    Dixit utique boum cornibus-camurorum bubulcus: at Ulysses
Vulneravit Damastoridem cominus hasta longa:
Telemachus autem Euenoridem Leiocritum vulneravit
295 Hasta medio ventre, penitusque æs transegit:

tivus, quem et expressit in versione Clarkius. In altera autem lectione
τοὶ δι sunt Ulysses cum sociis. 278 ἄκρον] A. L. 286 ἵπενδάμαντος] F.

Ver. 278. ἄκρον δὲ ἥπον] Ita Barnesius
et Henricus Stephanus. Al. ἄκρον δὲ ἥπον.
Ver. 280. τὸ δὲ ὑπέρπτατο,] Virgil.

— ac tremebunda supervolat hasta.

Aen. X. 522.

Ver. 283. Εὔρυδάμαντα] MS. a Tho.
Bentleio collatus. Εὔρυδάμοντα.

Ver. 287. Πολυθεοσίδη] Al. Πολυθεοσεί-
δη. Clark. Πολυθεοσίδην verum est: a Πο-
λυθεοσίδη fit Πολυθεοσείδης: nec penultima
in Πολυθεοσίδη produci potest. Ern.

Ver. 288. Εἴκων ἀφειδίης] Vide ad II. l.
594.

Ibid. εἰπεῖν,] Al. εἰπίμεν.

Ibid. ἀλλὰ θεοῖσι Μῦδον ἐπιτρέψας]

"Αλλ' εἰς θάνατον τοῦτον ἀναστήσαντο οἱ οὐρανοί.

Euripi. Phæniss. ver. 712.

Ver. 290. ΤἜτο τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινῆιον]
Ισίον δὲ ὅτι τὸ "ΤἜτο τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινῆιον"
εἰς παροιμίαν ὑστερεῖ ἔπεισεν, ἵστι τῶν ἀντὶ^{τοι} κακῶν ἀπολαβόντων κακόν. Eustath.

Ibid. οἱ ποτ' ιδωκας· Αντιδέω· Οδυσσῆι,]
Supra v. 299.

Ver. 293. Οὐτα Δαμασορίδην] "Οτι καὶ
ισταῦθα τὸ "ἄτα" καταί προσεισπάμενον
διὰ ἀποκοπῆς τὴν ἵξην ἀπαστεῖ, ἡ σημαῖνει

"Ηειπε δὲ πρηνὴς, χθόνα δ' ἥλασε παντὶ μετάπω.
Δὴ τότ' Ἀθηναί φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
·Τψόθεν ἐξ ὄροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίθεν.
Οἱ δὲ ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, Βόες ἀς ἀγελαῖαι,
300 Τὰς μέν τ' αἰόλος οἴσχος ἐφορμήσεις ἐδόνησεν,
"Ωρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἡματα μακρὰ πέλονται.
Οἱ δὲ, ἀστ' αἰγυπιοὶ γαρψάνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Ἐξ ὄρέων ἐλθόντες ἐπ' ὄρνίθεσσι θορῶσι,
Ταὶ μέν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσεσαι ἔνται,

Cecidit vero *is* pronus, terramque feriit tota fronte.

Tunc demum Minerva mortalibus-exitosam *Ægida* sustulit

Alte ex fastigio: eorum autem mentes perterritæ sunt.

Ipsi vero trepidabant per domum, boves tanquam armentales,

500 Quas quidem pernix Asilus adortus agitavit,

Tempore in verno, quando dies longi sunt.

Hi autem sicut vultures curvis-unguis, aduncis rostris,

Ex montibus profecti avibus insiliunt;

Hæ quidem in campo nubes timentes volitant;

297 φθισίμβροτος] A. L. 504 Τὰς μέν τ' ιμπιδίῳ] F.

τὴν ἐγγύθεν πληγήν. *Eustath.* Vide ad *Il.* δ. 525.

Ibid. Δαμαστορρίδην] *Agelaum:* Vide ver. 241.

Ver. 297. φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν] Nonnulli, notante Barnesio, hic legerunt φθισίμβροτος: scilicet ad præcedentem Ἀθηναί referatur. Sed, ut videtur, minus recte. Cæterum de prosodia vocis, φθισίμβροτος, vide ad *Il.* v. 539.

Ver. 298. ἐξ ὄροφῆς:] Apud *Eustathium* in *commentario*, in *xorophē*.

Ibid. τῶν δὲ φρένες ἐπτοίησεν.] Al. τῶν δὲ φρένες ἐπτοίησεν.

Ver. 299. 502. Οἱ δὲ ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, Βόες ἀς —. Οἱ δὲ, ἀστ' αἰγυπιοὶ] Ισέον δὲ ὅτι τῶν ῥηθεοῦν παραβολῶν ἡ πρώτη μὲν σεμνοτέρα εἴχε τὰς μνησῆς, εἰς Βόες αὐτὰς παραβάλλεσσα, διὰ τὸ ἀγελαῖον τῆς πλήθεως τὰς μέντοι πτοῦντας μικροφυῖ ζωσφίᾳ τῷ οἰστρῷ εἴκαζε, διὰ τὴν κατὰ πλήθος; τε διαγότητα, καὶ τὸν ἐκ τῷ βάλλει κεντησμόν. Ἡ μέντοι δευτέρα ἀπεναντίας ἦκει τῇ πρώτῃ, πάνι μὲν σεμνύσσα τὰς διώκοντας, τῇ πρὸς αἰγυπιοὺς παραβολῇ ἀχρείσσα δὲ τὰς διωκομένας μνησῆς, διὰ τὸ μηδὲ ἀρές ὄνυμα μνησῆν, οἵσις ὁρνίθεσσιν ἐν τῷ φύγειν εἴκασι. *Eustath.* Importune admodum. Non enim *Ulyssen* *Sociosque Asilo* hic

comparat Poëta; sed priori hac similitudine, Procorum solummodo dissipatio-neū trepidationemque confusam; posteriori, *Ulyssen* *Sociorumque vires superiores* victoriame facilem depingit.

Ver. 500. Τὰς μέν τ' αἰόλος οἴσχος ἐφορμήσεις ἐδόνησεν.] Οἱ οἴσχος ἀπογεννᾶται ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς πλαγίων ζωαρίων τῶν ἐπιπλέοντων τὰ ὕδατα. διὸ καὶ πλεῖστα περὶ αὐτὰ γίνονται. Οἱ δὲ μύωψ ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶταις καὶ Καλλίμαχος περὶ τῆς μύωπος, "Βέσσον, ὃν τε μύωπα βοῶν καλέσθιν ἀμορ-
"βοί." Εἰσὶ δὲ ὅτι πολέμους τοῖς Βεσίν ὅταν γάρ κατὰ τὴν λαπάξην αὐτὰς δρύψωσιν, εὐθίως ἀπολιμπάνουσι τὸν νομὸν σοζηδέντες. "Εἰσὶ δὲ ὁ μὲν οἴσχος μυία παραπλήσιος, κέντρον ἔχων εὐμέγειας ἐκ τῆς σόματος, καὶ φωνὴ μεγάλην βοεμβάδη· ὁ δὲ μύωψ παρόμοιος τῇ κυνομοίᾳ τῷ τε κέντρον ἔλασσον ἔχει τῆς οἴσχου. *Schol.* ad ver. 299. Aliter autem *Scholia* ad hunc versum: Οἴσχος, ὁ λεγόμενος μύωψ· ἔστι δὲ ζῶν ὑπόχαλκον τὴν μορφὴν, ὅπερ ἀνείλθη εἰς τὰ ὠτα τῶν βοῶν, εἴσισθεν ἀναγκάζει τὰς βόες. *Virgilius:*

Est lucos Silari circa, illicibusque vircentem Plurimus Alburnum volitans, cui nonen asilo Romanum est, cœstron Graii vertere vocantes, Asper, acerba sonans; quo tota exterrita sylvis Diffugiunt armenta. — *Georgic.* III. 146.

- 305 Οι δέ τε τὰς ὀλέκσοιν ἐπάλμενοι, ὃδέ τις ἀλκὴ
Γίγνεται, ὃδὲ φυγή· χαίρεσσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρη·
“Ως ἄρα τοι μνησῆς ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
Τύπτον ἐπιτροφάδην· τῶν δὲ σόνος ὠρντεῖται ἀεικῆς,
Κράτων τυπτομένων· δάκτεδον δ' ἄπαν αἴματι θύεν.
- 310 Λειώδης δ' Ὁδυσῆς ἐπεσσύμενος λάβε γένων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
Γενθμαί σ', Ὁδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καὶ μ' ἐλέησον·
Οὐ γάρ πω τινὰ φημὶ γυναικῶν ἐν μεγάροισιν

- 505 Illi autem eas perdunt insilentes; neque ulla resistendi-facultas
Fit, neque effugium: gaudent autem et viri captura:
Sic utique hi procos irruentes per domum
Feriebant quaquaversum; illorum autem gemitus oriebatur fœdus,
Capitibus percussis: pavimentum vero totum sanguine undabat.
- 510 Leiodes autem Ulyssis advolans prehendit genua,
Et ipsum precans verbis alatis allocutus est;
“Supplex-oro te, Ulysses; tu vero me respice, et mei miserere:
“Nunquam enim cuiquam dico me mulierum in ædibus

- Ibid. αἰόλος] Vide ad Il. β'. 816. et μ'. 167.
Ver. 501. εἰσαρνῆ] Vide ad Il. ε'. 5.
Ver. 502. Οἱ δέ, ὡστ' αἰγυπτιοί] Quoniam Poëta dicit infra ver. 506. χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρη, ideo Dna Dacier vultures hosce sive accipitres ab ipsis hominibus ad aves minores captandas consulto emisso intelligit. Poëtamque hic aucupium istius temporis depingere existimat. Rationibus tamen, ut opinor, haud satis idoneis. Neque isti interpretationi satis apte congruit istud 'Ἐξ ὁρίων ἡλέοντες, ver. 503.
Ver. 503. ἵπ' ὁρίθεσσι θοῶσι,] Τὸ δέ "ἵπ' ὁρίθεσσι" (inquit Eustathius) ἀντὶ τᾶς, κατὰ ὁρίθεων. Male. Videtur enim non advertisse vir eruditus, ἵπ' ὁρίθεσσι θοῶσι, esse ὁρίθεσσι ἵπιθοῶσι.
- Ver. 504. νέφεα πτώσσουσαι] Νέφεα δέ, ή τὸν τῶν νεφῶν τόπον καὶ νῦν λέγει. — Η μάλιστα, κατὰ τὸν Πασλαῖς, δικτύων εἶδος, δέ καὶ ὁ Κωμικὸς νεφέλας φοῖον ἐν τῷ. "μὰ "νεφίλας, μὰ δίκτυα" ἵνα εἰκάζει τὸν μηνοπτῆρας ὁρντον ἡ παραβολὴ, αἱ, λίνων αὔταις ισταμένων, ὃ ἐστὶ δικτύων, εἴτα αἰγυπτιῶν ἐπιόντων, πτῆξασσι ἵπ' νέφεα ἴνται, ὃ ἐστὶ δικτύων ἐμπειλάζεσσιν. Eustath. Posteriorem vocis hujus interpretationem veriore contendit Dna Dacier. Vide autem ad
- ver. 502. Clark. Prior interpretatio vera est. Sed parum eleganter vertitur locus: *nubes timentes volitant*. Immo: *nubes fuga s. metu petunt*. Cæterum h. l. specitavit Hesych. in νέφεα. — λίνα θηρατικά. Locus Aristoph. est Av. 195. et alias v. 527. Ern.
- Ver. 506. χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρη] Viri intelligendi pastores vel rustici spectantes illam quasi venationem et capturam delectantur hoc spectaculo. Ern.
- Ver. 507. τοῖ] Al. τάς. Minus recte.
Ver. 508. τῶν δὲ στόνος ὠρντεῖται] Virgil.
Tum vero et gemitus morientum, et sanguine in alto
Armaque corporaque. — En. XII. 633.
- Ver. 509. δάκτεδον δ' ἄπαν αἴματι θύεν.] Virgil.
— atro tepefacta cruore
Terra torique madent. — En. IX. 333.

Clark. Cæterum scribendum θῦει, quia sequitur λιώθως. Ern.

Ver. 513. Οὐ γάρ τω τινὰ φημὶ γυναικῶν ἐν μεγάροισι Εἰπεῖν, μὴ δὲ τι μέχαι, ἀτάσθαλον] Barnesius inter varias lectiones retulit, Εἰπεῖν, μ' οὐδὲ τι μέχαι "τὸ μὲν enim," inquit, "omnino necessarium, videtur excide." Porro totam sententiam ita reddit Vir eruditus, Versionem Editionis

- Εἰπεῖν, ἀδέ τι ρέξαι, ἀτάσθαλον ἀλλὰ καὶ ἄλλας
 315 Παύεσκον μνησῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ρέζοι.
 Ἀλλά μοι ἡ πείδοντο κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι·
 Τῷ καὶ ἀτασθαλίησιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
 Αὐτὰρ ἡγὼ μετὰ τοῖς θυσκόος, ὃδεν ἐοργῶς,
 Κείσομαι· ὡς ἐκ ἐσι χάρις μετόπιες δὲ εὐεργέων.
 320 Τὸν δὲ ἄρδενόδρα ἴδων προεέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·
 Εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖς θυσκόος εὔχεαι εἶναι,
 Πολλάκι πά μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι,
 Τηλῆς ἐμοὶ νόσοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
 Σοὶ δὲ ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, καὶ τέκνα τεκέσθαι·

- “ Dixisse, neque aliquid fecisse, iniquum ; sed et alios
 315 “ Compescebam procos, quicunque talia scilicet faceret.
 “ Sed mihi non paruerunt, ut a malo manus abstinerent:
 “ Quare et ob iniuritates sævum fatum consecuti sunt.
 “ At ego inter hos vates, nihil qui-patravi,
 “ Jacebo: ita non est gratia in-posterum benefactorum.”
 320 Hunc autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;
 “ Siquidem jam inter hos vates profiteris te esse,
 “ Sæpe utique necessario-soles optare in ædibus,
 “ Longe mihi redditus finem dulcis fieri;
 “ Tibi autem uxoremque caram accedere, et filios parere:

329 τῇ δὲ] R. male. 350 ἀλύσκας] Edd. vett.

Didymi fere secutus; “ Nondum enim aliquam dico mulierum in domibus Diciturani, me neque aliquid fecisse injustum.” Male. Nam ista ratione vox ὡς “ neque” plane esset importuna. Sententiam recte (ut opinor) exhibet *Versio Wetsteniana*, quam fere secutus sum; “ Nunquam enim cuiquam dico me mulierum in ædibus Dixisse neque aliquid fecisse malum.” Neque dissimilem phrasin usurpavit Poëta supra δ. 695.

Kūnos δὲ ὑποτιτάκταν ἀτάσθαλον ἀνδρας ἐνεγκα Clark. Melior sane sensus foret in priori ratione: nam non modo, quid cum feminis egissent, sed etiam quid in rem Ulyssis et Telemachum, quærebatur: vid. ver. 35. sq. Sed verba Homeri vix sinunt. Ern.

Ver. 315. Παύεσκον] Vide ad Il. β'. 221.

Ver. 317. et 416. ἀτασθαλίησιν ἀεικία πότμον ἐπέσπον.] Ita supra ad α'. 7.

Αὐτῶν γὰρ σεστίγουσιν ἀτασθαλίησιν ἔλειπτο.

Ver. 518. et 521. θυσκόος,] Vide supra ad φ'. 145.

Ver. 519. ἐνεργῶν.] Pronunciabatur ενεργῶν. Vide ad Il. β'. 811. Clark. Εὐεργεῖος active de benefactoribus jam supra dixit δ. 695. ubi v. Eustath. Ern.

Ver. 522. μέλλεις ἀσήμιναι] Vide supra ad ver. 208. Clark. Verte: Sæpe utique solebas vota facere et preces etc. Ern.

Ver. 525. προφύγοισθα.] Al. προφύγοισθα.

Ver. 527. ὅρ'] Quem scilicet —. Non nulli, notante Barnesio, scribunt ὅρρ' quo modo et ὅρ' pronunciabatur. Vide ad Il. α'. 51. et α'. 228.

Ver. 529. Φθιγγομένα δὲ ἔρεται γι κάρη κενίσσους ἡμίχθη.] Virgil.

325 Τῷ ἐκ ἀν θάνατον γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.

“Ως ἄρα φωνήσας, ξίφος εἴλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμενον, ὅς ῥ’ Ἀγέλαος ἀποτροέηκε χαμᾶζε
Κτεινόμενος· τῷ τόνυτε κατ’ αὐχένα μέσσον ἔλασσε·
Φθεγγομένης δὲ ἄρα τῷ γε κάρη πονίησιν ἐμίχθη.

330 Τερπιάδης δέ τ’ ἀοιδὸς ἀλύσκασε κῆρα μέλαιναν
Φῆμιος, ὃς ῥ’ ἦειδε μετὰ μνησῆρσιν ἀνάγκη·
“Εση δ’ ἐν χείρεσσιν ἔχων Φόρμιγγα λίγειαν
“Ἄγχι ταρῷ ὁρσοθύρην δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
“Η ἐκδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλε ποτὶ βαρὺν
335 Ἐρκείς ἵζοιτο τετυγμένον, ἐνδ’ ἄρα πολλὰ

525 “Quare non mortem sane gravem effugies.”

Sic utique locutus, ensem cepit manu robusta
Jacentem, quem scilicet Agelaus abjecerat humi
Quum-interficiebatur; quo bunc ad cervicem medium feriit:
Loquentis vero ejus caput pulveribus mixtum est.

330 Terpiades porro cantor declinavit fatum atrum
Phemius; qui utique canebat inter procos ex-necessitate:
Stetit autem in manibus tenens citharam argutam
Prope ad posticum: bifariam vero mente deliberabat;
Utrum egressus domo, Jovis magni ad aram
335 Hercei sederet fabrefactam, ubi utique multa

531 ἥδε] F. male. 533 μερμήριζεν] F. A. L. 533 ἵζοιτο] R. A. 1.

Tum caput orantis nequicquam, et multa parantia
Dicere, deturbat terrae. — *Aen.* X. 554.

Vide ad *Il.* x'. 457.

Ver. 330. ἀλύσκαστ] Ita ex Codice Oxoniensi restituit Barnesius. In Vulgatis scriptum est ἀλύσκαζε. Quod ferri non potest. Clark. 'Αλύσκαστ ante Barnesium jam editum est, v. c. in ed. Amst. 1650. *Ern.*

Ver. 331. μετὰ μνησῆρσιν] Supra *Odyss.* a'. 154. ubi idem versus occurrit, legitur παρὰ μνησῆρσιν.

Ver. 333. ὁρσοθύρην] Vide supra ad ver. 126.

Ibid. μερμήριζεν,] Al. μερμήριζεν.

Ver. 334. Διὸς μεγάλε ποτὶ βαρὺν Ἐρκείς] Βαρὺν δὲ Ἐρκένιον Διὸς, ἔξω πεπεριθέντι αὐλὴν αἴθριον ἔναις δοκεῖ, δύποιοι πολλοὶ φαίνονται, ἐν ᾧ ἔθνον Διῆς ἐφόρη τῷ ἔρχεται, δέσι τῷ περὶ αὐλὴν τυχίᾳ ὑπειπει αὐτὸν πάλιν ἐν τῇ κατ’ οἶκον εἰσία Διῆς ἰγνώντο θυσίαι, ἐν

οἱ μὲν ἄλλοι ἱφέσιον, Ἡρόδοτος δὲ Ἰωνίων λέγει ἵπσιον. Eustath. “Jupiter inter alia multa Epitheta — etiam Ἐρκένιος appellatus est, quod intra septum domus cujusque coleretur, qui et Penteralilis.” Ritterhus. de interpretatione quorundam locorum Oppiani, ad Cyneget. I. 36. Hinc apud Euripidem:

Καὶ τὸν φυτεῦγὸν Πρίαμον
— τοῖσθε δὲ ἐδόν ὄμησασιν
Αὐτὴν κατασφαγίντες ἐφ’ Ερείω πνεῦσσι.
Troad. ver. 481.

Et apud Senecam:

Sparsum cruento regis Herceum Jovem,

Agamenn. ver. 443.

Vide et infra ad ver. 376.

Ibid. ποτὶ βαρὺν] Al. περὶ βαρὺν, et παρὰ βαρὺν.

Ver. 335. ἵζοιτο] Al. ἵζοιτο.

Ibid. τετυγμένον,] Vide ad *Il.* §. 488.

Λαέρτης Ὁδυσεύς τε Βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκαιον·
“Η γένων λίσποιτο προσαΐξας Ὅδυσῆα.

“Ωδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδον εἶναι,
Γένων ἄψασθαι Λαερτιάδεω Ὅδυσῆος.

- 340 Ἡτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέδηκε χαμᾶξε
Μεσσηγὸς κρητῆρος ἵδε θρόνος ἀργυροήλιος·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὅδυσῆα προσαΐξας λάβε γένων,
Καὶ μιν λισσόμενος ἔπει πτερόεντα προεῖδει· [σον]
Γενῆμαί σ', Ὅδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καὶ μ' ἐλέη-
- 345 Αὐτῷ τοι μετόπιες ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδὸν
Πέφηγες, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας

Laértes Ulyssesque boum femora comburebant;
An ad-genua precaretur aggressus Ulyssem.
Sic autem ei cogitanti visum est satius esse,
Genua prehendere Laertiadæ Ulyssis.

- 340 Sane ille eitharam cavam deposituit humi
Medio inter craterem et solium argenteis-clavis-distinctum:
Ipse autem demum Ulyssem aggressus prehendit genua,
Et ipsum precans verbis alatis allocutus est;
“Supplex-oro te, Ulysses: tu vero me respice, et mei miserere:
345 “Ipsi tibi in-posterum dolor erit, si cantorem
“Interfeceris, qui diis et hominibus cano.
“Ex-me-ipso doctus sum; deus vero mihi in mente cantus

536 ἔκην] R. quod melius puto, ubi Laértes et Ulysses immolare consueverant quondam: cui rei imperfectum non convenit.

Ver. 536. ἔκην] Al. ἔκηνται et ἔκηνται.

Ver. 338. Ὤδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδον εἶναι,] Virgil.

Hæc alternanti potior sententia visa est.

An. IV. 287.

Ver. 342. 343. λάβε γένων, Καὶ μιν λισσόμενος] Virgil.

Et genua amplectens, effatur talia supplex.

An. X. 523.

Ver. 344. Γενῆμαί σ', Ὅδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καὶ μ' ἐλέησον] Virgil.

Te precor, hanc animam serves —.

An. X. 525.

— sine hanc animam, et miserere precantis.

Ibid. 598.

Ver. 347. Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί·] Τετίσιν αὐτομαθῆς τάγε πρὸς θυτὴν διδασκάλαν. Eu-

stath. Ἐξ φύσις διδιδαγμένος. Schol. Πάντες οἵτε τῶν ἕπαν Ποιηταὶ οἱ ἀγαθοὶ, ἥκει τίχυνς, ἀλλ' ἵνθεοι ὄντες καὶ κατεχόμενοι, πάντα τὰ καλὰ λίγοις ποιήματα.

Plato in Ione, citante Barnesio.

Ibid. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας] Apud Justin. Martyr. de Monarchia Dei, notante Barnesio, legitur θεὸς δέ μοι ἔμβαλεν οἴμας. Apud Maximum Tyrium, §. 22. Θεὸς δέ μοι ὄπασαν ὄμφην. Videntur nimirum illi memoria citasse.

Ver. 348. ἔοικα δέ τοι παρατίθειν, “Οὗτε θεῖος·] Δεῖγμα δὲ τῆς τε ἀιδὲ Φημία θεῖον διδεχῆς, καὶ οἱ νῦν λόγοι· & γὰρ ἂν οὕτω ῥαδίως ἔνοιαι σεμνότεραι τῶν ισταῦτα μέρεστεν ἀκριβεῖσται τῶν Ὅδυσσοι μετὰ τὴν εἰς Ἱδάκην ἐλευσιν· ἐν αἷς προλάμψει γοργῶς τὸ, “ἔοικα “δέ τοι παρατίθειν, “Οὗτε θεῖος·” πάντα γὰρ κο-

Παντοίας ἐνέφυσεν ἔοικα δέ τοι παραιέδειν,

"Ωστε θεῶ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.

350 Καὶ κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος νιός,
"Ως ἐγὼ ὅτι ἕκαν ἐσ σὸν δόμον, ψόδε χατίζων,
Πωλεύμην μυητῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαιτας·
"Αλλὰ πολὺ πλέονες καὶ πρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.

"Ως φάτο· τῷ δ' ἡκούσ' ἵε Τηλεμάχοιο,

355 Αἴψα δ' ἐὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα·
"Ισχεο, μηδέ τι τῶτον ἀναίτιον ὅτας χαλκῷ·
Καὶ κῆρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅστε μεν αἰεὶ
Οἶκω ἐν ἡμετέρῳ ηδέσκετο παιδὸς ἔοντος·
Εἰ δὴ μή μιν ἐπεφνε Φιλοίτιος, ηὲ συβάτης,

"Omnigenos insevit; aptus autem sum ad tibi accinendum,

"Tanquam deo: quare ne me cupias obtruncare.

350 "Et Telemachus hæc utique diceret, tuus dilectus filius,
"Quod ego neutquam lubens in tuam domum, neque indigens,
"Veniebam procis cantaturus inter convivia;
"Sed multo plures et potentiores ducebant me vi."
Sic dixit: eum autem audivit sacra vis Telemachi;
555 Statimque suum patrem alloquebatur prope existentem;
"Contine-te, neque omnino hunc insontem vulnera ære:
"Et præconem Medonta servabimus, qui scilicet me semper
"Domo in nostra curabat, puer cum-eram:
"Si jam non ipsum interfecerit Philætius, vel subulcus,

552 δαιτα] F. 553 πρείσσονες] R. 556 μηδὲ ἵπι] F. A. L.

λακικῶς εἴρηται· καὶ χαίρει ἄν Οδυσσεὺς τῇ τοιαύτῃ ἴννοιᾳ. Eustath. "Phemius va-
tes, — cum jam procorum stragem ter-
ribilem vidisset, et suam vitam ἵπι ξυ-
ρεῖ ἀκμῆς versari intelligeret; Ulyssi sup-
plex ad genua provolutus, verbis eum
"placare pro sua virili aggreditur. In-
"ter alia autem quæ sane sunt egregia,
"et personæ convenientia, hoc delini-
"mento utitur; ἔοιξα δὲ τοι παραιέδειν,
"Ωστε θεῶ· — Hoc autem voluit Phemi-
"us dicere, (ut Eustathius exponit, et
"verba ipsa fidem faciunt,) se in hoc
"suo discriminè Ulyssem spectare tan-
"quam præsentem Deum." Meric. Ca-
saubon. de nupera Homeri Editione Dis-
sertat. I. Neuter videtur sensum loci
attigisse. Vitam enim sibi ideo (ut opi-
nor) conservandam monet hic Phemius,

quod idoneus sit qui *Ulyssi*, tanquam deo,
accinat. Clark. Simplicius puto: possum
te carmine celebrare, *vel* oblectare, *ut*
Deum. Nam cultus Deorum est in car-
minibus et delectantur carminibus. Si-
militer παραδόσιοι, cum dativo, est mini-
stria præstant. Ern.

Ver. 349. δειροτομῆσαι.] Apud Eusta-
thium in commentario, δειροτομήσειν.

Ver. 350. εἴποι,] Apud Eustathium,
εἴπη.

Ver. 351. 'Ως ἐγὼ ὅτι ἕκαν] Κάκινο δὲ
παρὰ τῶσιν οὐδεῖσαν, τὸ πολάρισθαι τὰ ἕκά-
σια ἀμφοτίματα, τὰ δὲ ἀκέστα συγγράμμα-
τυγχάνειν' τέτο πάλιν δείκνυσιν ὁ Ποιητὴς,
ἐν οἷς φοίνις ὁ ἀνδρὸς παρεὶ αὐτῷ, "Καὶ κεν
"Τηλέμαχος τάδε γ' εἴπα, σὸς φίλος νιός,
"Ως ἐγὼ ὅτι ἕκαν ἐσ σὸν δόμον, ψόδε χατίζων,

360 Ἡέ σοι ἀντεβόλησεν ὄρινομένω κατὰ δῶμα.

“Ως φάτο· τῇ δὲ ηὔσει Μέδων, πεπυνμέναι εἰδὼς·
Πεπτηώς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνου, ἀμφὶ δὲ δέρμα

“Εσο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Αἴψα δὲ ἀπὸ θρόνου ὥρτο, θῶς δὲ ἀπέδυνε βοείην.

365 Τηλέμαχον δὲ ἦρε προσαΐξας λάβε γένων,
Καὶ μιν λισσόμενος ἔπειτα πτερόεντα προσκύδα.

“Ω φίλ’, ἐγὼ μὲν ὅδ’ εἰμι· σὺ δὲ ἴσχεο· εἰπὲ δὲ πα-
Μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξεῖς χαλκῷ, [τρὶς,
‘Ανδρῶν μνησήσων κεχολωμένος· οἵοι ἔκειρον

370 Κτήματ’ ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι ὀδεῖν ἔτιον.

Τὸν δὲ ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς.
Θάρσει, ἐπειδὴ σ’ ὅτος ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,

560 “Vel tibi is occurrerit ruentī per domum.”

Sic dixit: eum vero audivit Medon, prudentia doctus:

Stratus enim jacebat sub solio; circum autem pellem

Indutus erat bovis recens-excoriatam, vitans fatum atrum.

Statim vero a solio surrexit, citoque exuit bubalam-pellem:

365 Telemachum autem deinde aggressus prehendit genua,

Et ipsum precans verbis alatis allocutus est;

“O care, ego quidem hic sum: tu vero contine-te, et dic patri;

“Ne me ferociens lēdat acuto aere,

“Virorum procorum causa iratus; qui ei attondebant

370 “Possessiones in ædibus; te autem stulti nihil honorabant.”

Hunc vero subriden s allocutus est solers Ulysses;

“Bono-esto-animo, quandoquidem te hic liberavit et servavit;

564 ὑπὸ Θε.] R. male. 572 ιεύσατο] Edd.

“Πωλιύμην.” Dionys. Halicarn. περὶ τῆς
Ομήρου ποιήσεως, §. 21.

Ibid. Ιε σὸν δόμον,] Al. Ιεὶς ιὸν δόμον.

Ver. 552. μιτὰ δαῖτας] Apud Eustathium in commentario, μιτὰ δαῖτα.

Ver. 362. Πεπτηώς] Barnesius aliique vertunt, “Ἐρπαεfactus.” Sed minus recte: ut liquet ex aliis locis ubi eadem vox occurrit. Vide supra §. 354. 474. et infra ver. 384. hujus libri.

Ver. 364. ἀπὸ θρόνου] Al. ὑπὸ θρόνου.

Ver. 370. ιὶ μιγάρων,] Al. ιὶ μιγάρων.

Ibid. οὐδὲν ἔτιον.] Al. οὐδὲν ἔτισαν.

Ver. 374. Ως κακοεργίνεις εὐτργεστίν μίγι
ἀμείνων.]

Τῆς εἰεργούσην ὁδὸν ἀριστερον.

Theogn. Gnom. Eleg. ver. 548.

Εὗ μὲν γὰρ ἔργοται καὶ τῦτο, τὰς ἀνθρώπους:
τότε μάλιστα μικρίσθαι τὰς θεῖς, ὅταν εὐεργε-
τῶσιν. Strabo, Geograph. Lib. X. pag.
717. al. 467.

Ver. 575. μιγάρων, ἔξοσοις τύραννοι] Athe-
næus, Lib. V. cap. 3. citat, μιγάρων εὐ-
ταισταόνταν.

Ver. 576. Ἐκ φόνεις αὐλῆν,] “Ομηρος δὲ
τὴν αὐλὴν ἀεὶ τάπτει ἵστη τῶν ὑπαιθρῶν τό-
πων, ἔνθα δὲ ὁ τῷ Ἐρκείῳ Σπόλης βαρύς. ‘Ο
μὲν τοὶ γε Πηλεὺς καταλαμβάνεται. Iliad.
λ’. 773. ‘Αὐλῆς ἐν χόροῖς.’ — Καὶ δὲ Οδυ-
σσεὺς προστάττει τοῖς περὶ τὸν Φήμιον, ‘‘Αλλ
‘ιξελθόντες μιγάρων εὖ καιταόντων, Ἐκ φό-

"Οφρα γνῶς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπησθα καὶ ἄλλῳ,
·Ως κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.

375 'Αλλ' ἐξελθόντες μεγάρων, ἔζεσθε θύραζε
Ἐκ φόνων εἰς αὐλὴν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδὸς,
"Οφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅπτεό με χρή.
"Ως φάτο· τὰ δ' ἐξα βήτην μεγάροιο κιόντε.

'Εζεσθη δ' ἄρα τώγε Διὸς μεγάλε ποτὶ Βαρὺν,
380 Πάντοτε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένα αἰεί.

Πάπτηνεν δ' Ὁδυσεὺς καθ' ἐὸν δόμον, εἴτις ἔτ' ἀνδρῶν
Ζωὸς ὑποκλωπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Τὸς δὲ ἵδεν μάλα πάντας ἐν αἴματι καὶ κονίσι
Πεπτεῶτας πολλάς· ὥστ' ιχθύας, ὥστ' ἀλιῆς

385 Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης

" Ut noscas in animo, quin dicas etiam alii,

" Quod maleficio beneficium est longe melius.

375 " Sed egressi ex aedibus, sedete foris

" Ex cæde in aulam, tuque et valde-celebris cantor,

" Dum ego per domum operatus fuero, quocunque me oportet."

Sic dixit: hi autem exiverunt domo profecti.

Sedebantque proinde ipsi Jovis magni ad aram,

380 Undique circumspicientes, cædem expectantes semper.

Circumspectavit vero Ulysses per suam domum, si quis adhuc virorum

Vivus surriperet-se, vitans fatum atrum.

Illos autem vidit prorsus omnes in sanguine et pulveribus

Collapsos multos; sicut pisces, quos scilicet piscatores

385 Cavum in littus, canum extra mare,

384 Πεπτηῶτας] A. R. L.

" νε εἰς αὐλήν." *Athenaeus*, Lib. V. cap. 3.

Ibid. πολύφημος ἀοιδὸς,] Πολύφημος δὲ ἀοιδὸς ὁ Φύμιος. ἢ ὡς σοφὸς καὶ πολυτιστῷ, καὶ ὡς πολλὰς Φύμας εἶδος. ἢ ὡς πολλὰς φημίζων. ἢ ὡς ὑπὸ πολλῶν τόποι πάσχων. *Eustath.* Vide supra β'. 150. ubi eadem vox occurrit.

Ver. 379. ποτὶ] *Al. προτὶ*, et παρά.

Ver. 383. ἐν αἴματι καὶ κονίσι Πεπτηῶτας] Vide ad *Il. a'. 593.* et *v'. 508.* Ἐκ δὲ τοῦ "ἐν αἴματι καὶ κονίσι" σημειῶται οἱ Παλαιοὶ, ὡς ἐκ πατέρων λίθους τὸ τε ἀνδρῶν ἔδαφος, ἕγε κονίαν εἶχε. *Eustath.*

Ver. 383. 384. πάντας—πολλάς.] Poëta universitatem et multitudinem voluit ex-

VOL. IV.

primere. Sed latine rectius vertas: *omnes* — *magno numero*. *Ern.*

Ver. 384. Πεπτηῶτας πολλάς.] In Vulgatis scriptum est Πεπτηῶτας. Quod vix ulla licentia excusari potest. Barnesius edidit Πεπτιώτας, atque ita quidem in Vulgatis legitur, *Piæd. q'. 503.* Πεπτιώτ' ἄλλυδις ἄλλα —. Ex analogia tamen verisimilior videtur altera viri eruditii conjectura; nempe legendum Πεπτηῶτας, ut pronuncietur videlicet Πεπτῶτας. Quia enim analogia ex τεθνότες fit τεθνῶτες, ex μεμάτοτες, μεμάντοτες etc. eadem plane ex Πεπτηῶτας fit Πεπτηῶτας. At τιθνότες, μεμάτοτες, et similia, nusquam apud Homericum reperiuntur. Vide ad *Il. a'. 265.*

Δικτύω ἐξέργυσαν πολυωπῷ· οἱ δέ τε πάντες
Κύμαδ' ἀλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,
Τῶν μέν τ' ἡέλιος φαένδων ἐξείλετο Θυμόν·
“Ως τότ’ ἄρα μνησῆρες ἐπ’ ἀλλήλοισι κέχυντο.

- 390 Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·
Τηλέμαχ', εἴδ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὔρυκλειαν,
“Οφρὰ ἔπος εἴποιμι, τό μοι καταδύμιον ἔιν.
“Ως φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατέρι·
Κινήσας δὲ Θύρην, προσέφη τροφὸν Εὔρυκλειαν.
- 395 Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηνὸν παλαιγενὲς, ἥτε γυναικῶν
Δμωάνων σκοπός ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων.
“Εχεο· κιλήσκει σε πατὴρ ἐμὸς, ὄφρα τι εἴπῃ.

Reti extraxerunt multiforo : hi etenim omnes
Undas maris desiderantes in arenis fusi sunt ;
Et horum quidem sol lucens abstulit animam :
Sic tunc utique proci alii super alios fusi erant.

- 390 Tum demum Telemachum allocutus est solers Ulysses ;
“ Telemache, eia age, mihi advoca nutricem Eurycleam ;
“ Ut verbum dicam, quod mihi in-animo est.”
Sic dixit : Telemachus vero dilecto obedivit patri ;
Motaque janua allocutus est nutricem Eurycleam ;
595 “ Huc jam move-te, anus antiqua, quaet utique mulierum
“ Famularum inspectrix es in ædibus nostris :
“ Veni; vocat te pater meus; ut aliquid dicat.”

et v. 46. Porro cum et MS. unus a Tho. Bentleio collatus Πειπτεῖται, hic legit, Textui hanc lectionem inscrui. Clark. Recte. Sic et ed. Flor habet, neutri h. l. inspecta: quod in Aldina temere et per errorem mutatum in edd. cæteras fluxit. Ern.

Ibid. πολλάκις ὡς τ' ἰχθύας,] “ Fortasse,” inquit Henricus Stephanus, “ melius legetur “ return Πειπτεῖται, πολλάκις ὡς τ' ἰχθύας, “ etc.” Ut vox nimirum, πολλάκις, ad ἰχθύας, non ad Πειπτεῖται referatur. Sed præstat, ut opinor, vulgata Lectio.

Ibid. ὡς τ' ἰχθύας, etc.] “Ορα δὲ ὅτι μεγαλεῖον προγύμναστο εἰ καὶ μὴ πολὺ εὐρών δὲ Ποιητῆς, ἐπιλεόνασε παραβολαῖς· περὶ δύσιγχων μὲν χρησάμενος τῇ ἀπὸ βοῶν, (ver. 299.) ἔπι δὲ καὶ αἰγυνικῶν, (ver. 502.) ἐνταῦθα δὲ τῇ ἀπὸ ἰχθύων προσῖον δὲ, λέοντι τὸν Ὁδυσσεῖα παραβαλεῖ, (infra ver. 402.) ἐρεῖ δὲ ὁ φιλέσπειρος καὶ ἀπὸ κιχλῶν καὶ πελειῶν παραβολὴν τῷ τῶν ἀμφιστόλων Θανάτῳ, (ver. 468.) Καὶ νῦν μὲν

ἔτις· ἄλλως μέντοι τὸ τῆς Ὁδυσσείας βιβλίον σπανίζει παραβολῶν, ἀλλὰ Ἰλιάς εἰ; πλῆθος μεμέσωται, διὰ τὸ τῶν ἱκετῶν πράξεων πολυμηθεῖς, ἵναγοντας δεορέωντας τε καὶ τῆς ἵκ παραβολῶν. Eustath. Vide supra ad α'.

1. Ver. 586. Δικτύω ἐξέργυσαν] Σημειῶνται δὲ οἱ Παλαιοὶ ἀπαλός ἐνταῦθα μυησθῆναι τὸν Ποιητὴν ἰχθύων θάρσας τῆς διὰ δικτυῶν τὸ γάρ ἐν Ἰλιάδι [§. 487.] “ Μήτως ὡς ἀψίσι λίνις ἀ· “ λόντε πανάγρες,” ἀδηλον φασὶν, εἴτε ἰχθύων, εἴτε πεζῶν ζώων, εἴτε καὶ σπηνῶν ἄγραν δηλοῖ· τὴν δὲ γε δι' ὄδυμάς καὶ ἀγκίσες θήραν πολλάκις εἴτε. Eustath.

Ibid. πολυωπῷ] Πολλὰς τρύπας ἔχουσι. Schol.

Ver. 587. 589. κέχυνται, — κέχυντο.] De Tempore præsenti alterum, alterum de præterito. Quorum utrumque quidem a Latino “fusi sunt” recte exprimi potest; at Graece, si voces hinc illinc transponas, nequaquam constabit Temporum ratio.

"Ως ἄρε' ἐφώνησεν· τῇ δὲ ἀπτερος ἐπλεπτο μῆδος.

"Ωιξεν δὲ θύρας μεγάρων εὐ ναιεταόντων.

400 Βῆ δὲ ἴμεν αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσδ' ἡγεμόνευεν.

Εὗρεν ἐπειτ' Οδυσσῆα μετὰ κταμένους νεκύεσσιν,

Αἴματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥστε λέοντα,

"Ος ρά τε βεβρωκὼς βοὸς ἐρχεται ἀγραύλοιο·

Πᾶν δὲ ἄρα οἱ σῆνός τε, παρηϊά τ' ἀμφοτέρων

405 Αίματόντα πέλει· δεινὸς δὲ εἰς ἄπα ιδέσθαι·

"Ως Οδυσσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερβεν.

"Η δὲ ὡς ἐν νέκυας τε καὶ ἀσπετον εἴσιδεν αἴμα,

"Ιδυσσεν ρ' ὀλολύζαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἐργον·

'Αλλ' Οδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἐσχεδεν, ιεμένην περ.

Sic utique locutus est: ei autem pennarum-expers fuit verbum.

Aperuit vero fores ædium habitantibus-commodarum:

400 Perrexitque ire; at Telemachus ante præibat.

Invenit deinde Ulyssem inter cæsa cadavera,

Sanguine et pulvere inquinatum; tanquam leonem,

Qui scilicet pastus de-bove venit agresti;

Totum autem ei pectusque, genæque utrinque

405 Cruentæ sunt; terribilis vero in vultum aspectu:

Sic Ulysses inquinatus erat pedes et manus superne.

Illa autem ubi cädaveraque et immensum inspexit sanguinem,

Impetum cepit jubilandi, quoniam magnum vidit opus:

Sed Ulysses cohibuit et retinuit, cupientem licet;

401 νέκυσιν] Edd. 408 "Ιδυσσεν δὲ Ἀλ. R. male.

Vide ad II. ω'. 37. Clark. Immo ne latinitas quidem vera hic ferret fusi sunt. Ern.

Ver. 388. Τῶν μὲν τ' ἡλίους φαέθων ἔξειλετο θυμόν] "Ulyssem vero," inquit Spondanus, "Soli [comparat;] qui illos Procos "interemit, ut Sol illos pisces." Miuis recte. Parum enim apta ista comparatio. Poëta autem hac similitudine Procos imperfectos, aliosque super alios humi fusos, solummodo describit; *Ulyssem*, infra ver.

402. *Leonis* similitudine depingit.

Ver. 394. Κινήσας δὲ θύην,] Κόψας, κρέσσας. Schol. "Οτι κινήσαι θύραν φοι τὸ διασπαλισσαι, ἵωτι κλήσαι τινὸς τῶν ἔνδον. Eu-

stath.

Ver. 398. τῇ δὲ ἀπτερος ἐπλεπτο μῆδος.]

Vide supra ad ρ'. 57.

Ver. 401. μιτὰ κταμένοις νεκύσσιν,] Oe-

currat idem versus infra ψ'. 45. et utrobiusque in Vulgatis scriptum est μιτὰ κταμένοις νέκυσιν quod, ut recte observat Barnesius, ferrī non potest, nisi duplice σ scribas νέκυσσιν. Cum vero vox νέκυα, aut νέκυσσι, nusquam apud Homerum nisi hisce duobus in locis, reperiatur; νεκύεσσι autem saepius occurrat; edidit Vir ipse eruditus ex conjectura, μιτὰ κταμένοις νεκύσσι.

Ver. 404. πάρηϊά τ' ἀμφοτέρων Αἴματόντα πίλει] Virgil.

lavit improba teter
Ora crux. ————— *Æn.* X. 727.

Ver. 408. 411. "Ιδυσσεν ρ' ὀλολύζαι, — μηδὲ ὀλόλυζει"] De vocis, ὀλολύζαι, significatio, ita Eustathius: Νοητόν εἶν, ὅτι τῆς γραῦς ἐν τῷ χαίρειν ὀλολύζαι προθεμένης, πήγαν τρανσέργα φωνὴ εὑξέσθαι, καὶ θεάς ἐπιβαθύσε-

410 Καὶ μιν φωνῆσας ἔπει πτερόεντα προσηύδα·

Ἐν Θυμῷ, γερῦ, χαῖρε, καὶ ἵσχεο, μηδ' ὄλόλυζε·

Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι.

Τέσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν, καὶ σχέτλια ἔργα·

Οὕτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,

415 Οὐ κακὸν, ὃδε μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·

Τῷ καὶ ἀτασθαλίησιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.

Ἄλλ' ἄγε μοι σὺ γυναικας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,

Αἴ τέ μ' ἀτιμάζοσι, καὶ αἱ νηλητεῖς εἰσι.

410 Et ipsam compellans verbis alatis allocutus est;

“ In animo, anus, gaudē, et te-contine, neque jubila:

“ Non est fas, interfectos super viros gloriari.

“ Hosce vero fatum domuit deorum, et iniqua opera:

“ Neminem enim honorabant terrestrium hominum,

415 “ Non malum, neque quidem bonum, quicunque ad ipsos perveniret;

“ Quare et ob iniuritates sævum fatum consecuti sunt.

“ Sed age, mihi tu mulieres in ædibus recense,

“ Et quæ me parum-honorent, et quæ culpæ-expertes sint.”

Θα διὰ τὴν χαρὰν, καλεῖς; Οδυσσεῖς, παρανέ-
σσας ἐν Θυμῷ χαίρουσιν αὐτὴν, σιωπῶσσας δηλαδή·
τὸ μέντον ἐπὶ Θεῶν τάττειν τὸ ὄλολύζειν νεω-
τέρων ἴσι· Ετ Ἑσυχίους ad vocem Ὀλο-
λυγῆ Φωνή (inquit) γυναικῶν, οἵ τοι ἀνταῦται ἐν
τοῖς ἱεροῖς εὐχέμεναι. Ita supra δ. 767.

“ Οἱ εἰπὼν ὄλολυξε· Θεὰ δέ οἱ ἔκλυει ἀξῆς.

Et Iliad. §. 501.

Αἱ δὲ ὄλολυγῇ πᾶσαι· Αἴθητη χῆρας ἀνίσχον.

Et apud Aeschylum:

Αἰσθαλέοντα μὲν πάλαις χαρᾶς ὑπο.

Agamemn. ver. 596.

Et Ibid. ver. 603.

————— καὶ γυναικεῖσιν οὐμῷ
‘Ολογυμῷς ἄλλος ἄλλοδεν κατὰ πτόλυ
‘Ελασκος, εὐφημώντες ἐν θεῶν ὕδασι.

Vide et Theocrit. Idyll. XVII. 64. item
Meric. Casaub. de nupera Homeri Edit.
Dissertal. I. et Duportum, Gnomolog. Ho-
meric. ad hunc locum; ubi de hac voce
plura. Clark. Apud Eustathium est “Ιδυ-
σειν ὄλολύζειν, quod et ipsum ferri potest, aut
saltem scribendum “Ιδυσει ῥ’ ὄλολ. ῥ’ potest
additum esse ad expleendum versum, ut in-
fra 499. Cæterum ὄλολύζειν potest etiam
accipi pro ἄνολολύζειν, quod est proclaimare
vehementius, vel terroris, vel repentinū
gaudii caussa. Ern.

Ver. 411. ‘Εν Θυμῷ, γερῦ, χαῖρε, καὶ
ἵσχεο,] Sic apud Propertium:

In tacito cohibe gaudia clausa sinu.

Lib. II. xxv. 30.

Ver. 412. Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἵτῳ ἀν-
δράσιν εὐχετάσθαι.]

Κάκυον κέπειται, μὴν φυβεῖζεσθαι νεκρές.

Euripid. Phæniss. ver. 1657.

Οὐ γὰρ ἐιθλὰ κατθανάσι κειτομένης ἐπὶ ἀνδρέασ.
Archil. apud Clem. Alex. Strom. VI.

ubi et hic Homerī locus adducitur.

Θοντὸς αἰρυκὸς μὴ γίλα τεθνεότα.

Grotius, in Excerpt. ex incertis Auctor.

Ibid. Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν] Ita in Hym-
no in Apollinem, Homero vulgo ascripto
ver. 237.

Οὐ γὰρ τὰ πεάντειν’ ὁσίη γένεται.

Ἐν δὲ τῷ, “Οὐχ ὁσίη,” λείπει τὸ δίκη, οὐ τὸ
εὐχῆ, ληφθεὶς ἀπὸ καινῆς ἵτα λέγη, ὅτι δὲ καὶ ὁσίη
εὐχῆ, τὸ θέτως εὐχετάσθαι. Eustoth. “Οσίη δι-
“ citur Poëta, prout et aliis nonnullis,
“ quod ὁσίος Sophocli in illis; Οὐ δίκης, οὐδὲ
“ ὁσίος et Phocylidæ, 125.

“ Οὐχ ὁσίος κεύπτειν τὸν ἀπόσθαλον ἀνδρεῖς ἀτίτον.”

Gataker. de Novi Instrumenti Sty-
lo, cap. 33.

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὔρυκλεια·

420 Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω·

Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναικες

Δμωαὶ, τὰς μὲν τὸ ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,

Εἴρια τε ξαίνειν, καὶ δελοσύνης ἀνέχεσθαι·

Τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδεῖς ἐπέβησαν,

425 Οὐτὸς ἐμὲ τίθομαι, γάρ τοι αὐτὴν Πηνελόπειαν.

Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, γάρ δέ ἐστι μήτηρ

Σημαίνειν εἴσακεν ἐπὶ δμωῆσι γυναιξίν.

Illum autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea;

420 "Enimvero ego tibi, fili, veritatem declarabo;

"Quinquaginta tibi sunt in aedibus mulieres

"Famulæ; quas quidem opera docuimus operari,

"Lanasque carpere, et servitutem sustinere:

"Harum duodecim omnes ad impudentiam processerunt,

425 "Neque me honorantes, neque ipsam Penelopen.

"Telemachus vero recens quidem adolescebat, neque ipsum mater

"Imperare sinebat famulis mulieribus.

421 μεγάροισιν] Edd. male, ut passim alibi. 425 δελοσύνην] R.

Ipse autem deinde eorum sententiam præfert, qui δοῦιν hic Substantivum potius esse censeant. Cæterum Plinius, Epist. IX. 1. citat Οὐχ ὅσιον φθιμένοιν. Hesychius autem, notante Barnesio, legit, Οὐχ ὅσιον φθιμένοιν. Vide et supra ad π'. 423.

Ver. 413. Τέ; δὲ δι μοῦ ἰδάμασσος θιῶν,] Τέ; δὲ ἀναγκασθίντας ἵπαντες αὐτές, ἵλαρέστερος παρέχει καὶ τὸ μὴ ωάντα προστοεῖν ἴαντοις; ἀλλ' ὡς πέρι φροτικῆς δέξης; τὸ μὲν εἰς τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν θεὸν ἀποτίθεσθαι. Plutarch. de Sui Laude. Cæterum Eustathius in commentario citat, Τέ; δὲ δίκην ὑδάμασσος.

Ver. 417. Ἀλλ' ἄγι μοι σὺν γυναικας] "Οτι εἰ καὶ οἱ τοῖς πεδὸν τύτων (supra π'. 500). Οδυσσεὺς μὴ ιδίλειν εἴτε ἐν τῇ τροφῇ μαδεῖν τίνει τῶν γυναικῶν φαῦλαι, καὶ τίνεις τὸ ποιατεῖν, αὐτὸς εἰπὼν φρόσασθαις" ἀλλ' ἵκεν μὲν ἔφη, ὡς μὴ πολλὰς ιδίλων εἰδέναι χάριτας ἀκαίρως τῇ μασί· οὐ μέντοι ἐρωτᾷ χάριν ἴσογιας ἀναγκαῖας, καὶ προκαλεῖται αὐτὴν καταλέξαι γυναικας τὰς ἐν μεγάροις. Eustath.

Ver. 418. ηγλητεῖς] Ita Barnesius: Quocum facit et MS. a Tho. Bentleio collatus. Vulgg. ηγλιτεῖς. Al. ηγλίτιδες. Vide supra ad π'. 317.

Ver. 420. ἀληθείην] Vide supra ad π'. 297.

Ver. 425. δελοσύνης ἀνέχεσθαι] In exemplaribus nonnullis legitur, notante Eustathio, δελοσύνην ἀνέχεσθαι.

Ver. 424. δώδεκα πᾶσαι] Vide supra ad π'. 244. item ad II. σ'. 375. 470.

Ibid. ἀναδίνεις ἴτιβησαν,] Ἐπὶ πολὺ τῆς ἀναιδίας; ἴτιβηδον. Schol. Ita infra π'. 15.

Καὶ τε χαλιφενόντα σαρξοσύνης ἴτιβησαν.

Et ver. 52.

————— ὁρα σφῶν ἐνεργοσύνης ἴτιβητον
Ἀμφοτέρων φίλων ἦτορ. —————

Et Iliad. β'. 234.

————— πακάν ἴτιβασκέμαν οἵας Ἀχαιῶν.

Ver. 426. Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο,] Ἀπολογία δὲ τοῦτο ὑπὲρ τῆς πατιδός, ἵνα μὴ μεμφοῖτο αὐτὸν ὁ πατήρ, ὡς μὴ καλύνοτα τὰς δμωας τοιαῦτα ποιεῖν. Eustath Verum, ut opinor, non hoc voluit Euryclea; (neque enim quicquam opus:) sed servarum nequitiam simpliciter huic causæ tribuit, quod scilicet domino caruerint.

Ver. 427. Σημαίνειν] Al. Σημαίνειν.

- Αλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερῷα σιγαλόεντα,
Εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὑπνον ἐπῶρσε. [σεύς]
 430 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσ-
Μήπω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξὶν,
Ἐλθέμεν, αἴπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.
“Ως ἄρ' ἔφη· γενῆς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο Βεβήκει,
Ἀγγελέος γυναιξὶν, καὶ ὀτρυνέος νεοσθίαι.
 435 Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ Βενόλον ἡδὲ συβάτην
Εἰς ἐ καλεσσάμενος, ἐπει πτερόεντα προσηύδα.
“Ἄρχετε νῦν νέκυας Φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναικας·
Αὐτὰρ ἐπειτα θρόνος περικαλλέας, ἡδὲ τραπέζας,
“Τύπτει καὶ σπόγγοισι πολυτερήτοισι καθαίρειν.

- “ Sed age, ego, concesso cœnaculo splendido,
“ Dicam tuæ uxori; cui aliquis deus somnum immisit.”
 430 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
“ Nondum eam excita; tu vero hoc dic mulieribus,
“ Ut-veniant; quæ scilicet antea indigna machinabantur.”
Sic utique dixit: anus autem per domum exivit
Nunciatura mulieribus, et hortatura ad-veniendum.
 435 At ille Telemachum et bubulcum et subulcum
Ad se vocatos, verbis alatis allocutus est;
“ Incipite nunc eadavera portare, et jubete mulieres;
“ At postea solia per pulchra, et mensas,
“ Aqua et spongiis multiforis purgante.

Ver. 429. ὑπνον ἐπῶρος.] Al. ὑπνον ἐχει.
Ver. 451. Μήπω τήνδ' ἐπέγειρες] Ἐκάλυ-

σεν γὰρ ἂν κολασθῆται τὰς δύλας. Schol. Οὐ-
τῷο γὰρ ἴσιλει τὴν Πηνελόπην ἐπέγερθηναι,
πριν καὶ τὸ δῶμα τέλειο διακομηθῆναι, καὶ
τὰς κακὰς δὲ γυναικας ἐπιλαπτεῖν. Eustath.

Ver. 434. et 496. ὀτρυνέος] Vide ad Il.
xv. 55.

Ver. 440. πάντα δόμου κατακομῆσσοντες.]
Dubitab Barnesius annon potius scriben-
dum, “ πάντα, δόμου κάτα, κομῆσσοντες ”
“ Ut sit; non, omnem domum; sed, omnia
“ per domum.” Sed præstat, ut opinor,
vulgata lectio. Quin et (uti fatetur vir
ipse eruditus,) occurrit similis phrasis in-
fra ver. 457. ubi nullus istiusmodi con-
jecturæ locus:

—— τὰς μέγαρον δικομῆσαντο.

Clark. Non animadverterat Barnesius,
δόμου ut infra μέγαρον esse triclinium, in

quo interfecti procī, ut supra jam monu-
imus. Ern.

Ver. 442. θόλε] Κυκλοτερῆς οἰκήματος,
ἀπὸ τῆς περιθεῖν εἰς ὃ τὰ καθ' ἐκδηνή ήμέ-
ραν εἰς χῆπσιν πίπτοντα ἀπειθεντο, οἷον
κρατῆρας καὶ ἐκπώματα καὶ τὰ ὅμοια. Schol.

Ver. 445. πασίων] Ita edidit Barnesius:
quocum facit et MS. a Tho. Bentleio col-
latus. Atque ita semper alibi apud Ho-
merum scribitur hæc vox. Vulgati hoc
in loco habent πασῶν. Quo modo sci-
licet et πασίων pronunciaandum. Clark.
Etiam edd. antiquiores habent πασίων.
Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 444. ἐξαφέλισθε.] Al. ἐξαφέλησθε.

Ver. 445. μίσγοντό τε λάθον.] “Home-
“ rum” inquit Henricus Stephanus “ hic
“ scripsisse μίσγοντό τε λάθον, in animum
“ inducere nequeo, ut videlicet dixerit
“ μίσγονται Ἀφεοδίτην, aut ἀνακολέψῃ plane
“ oratione usus sit; sed potius μίσγονται

- 440 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε,
 Δυνάστις ἔξαγαγόντες ἔυσαθέος μεγάροιο,
 Μεσσηγύς τε θόλος καὶ ἀμύμονος ἔρχεος αὐλῆς
 Θεινέμεναι ξίφεσιν ταυνήκεσιν, εἰσόπε τασέων
 Ψυχᾶς ἔξαφέλοισθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης,
 445 Τὴν ἄρ' ὑπὸ μνησῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάδηρη.
 "Ως ἔφατ· αἱ δὲ γυναικες ἀολλέες ἥλιδον ἀπασι,
 Αἴν' ὄλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέεσαι.
 Πρῶται μὲν ἐν νέκυας φόρεον κατατεθνεῖται,
 Καὸ δ ἄρ' ὑπ' αἰδίσῃ τίθεσται εὐερκέος αὐλῆς,
 450 Ἀλλήλησιν ἐρείδοσαι· σήμαινε δ' Ὁδυσσεὺς
 Αὔτοίς ἐπισπέρχων· ταὶ δ ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.

- 440 " At postquam jam totam domum ordinaveritis,
 " Famulas eductas e bene-fundata domo,
 " Medio inter tholumque et egregium septum aulæ,
 " Ferite ensibus longis, donec omnium
 " Animas abstuleritis, et oblite fuerint Veneris,
 445 " Quam scilicet cum procis habebant, miscebanturque clam."
 Sic dixit: mulieres autem confortæ venerunt omnes,
 Graviter lamentantes, uberes lachrymas defundentes.
 Primum quidem cadavera portabant mortua;
 Sub porticu vero deposuerunt bene-septa aulæ,
 450 Sibi-invicem innitentes: imperabat autem Ulysses
 Ipse adsurgens: illæ vero exportabant etiam ex-necessitate.

440 κατακοσμήσεσθε] F. A. L. 445 πασῶν] R. 451 ἐπισπέρχων] F. vid. not.

"ὅτε λάθον scriptum reliquise; quæ
 "lectio illorum incommodorum est ex-
 "pers." Quem reprehendens Bergle-
 rius; "Non animadvertisit," inquit, "sub-
 "audiendum esse ibi αὐταῖς, aut αὐ-
 "τοῖς, aut ἀλλήλοις — . Elliptica simi-
 "lis illi, quam Stephanus in dubium vo-
 "cat, in hoc :

"Τὴν δὲ αὖτε πεσίστεν αὖτε, ὃς ἴμσεντο
 "λάθην." Odyss. δ'. 429.

Præf. ad *Iliados Editionem Welsteinianam*, pag. 8. Nempe Stephanus non recte intellexit vir eruditus. Orationem enim ἀνακίλεθον appellat is, non quia vox αὐταῖς, sive ἀλλήλαις, subintelligenda sit, (id quod aequo necessarium est, si cum ipso legas μίσγοντ' ὅτε) sed quia particula τι vocem μίσγοντο cum præce-

dente εἶχον non ita copulet, ut utraque ad eandem vocalam ἦν referatur. Cujusmodi tamen constructio (ut opinor) alibi non inusitat. Vide *Iliad.* γ'. 235. δ'. 53. *Odyss.* β'. 202. σ'. 524.

Ver. 448. νέκυας — κατατεθνεῖται,] Vide ad *Il.* ι'. 409. et v'. 46.

Ver. 450. Ἀλλήλησιν ἐρείδοσαι] Τὸ δὲ ἐρεί-
 δου, ἐν τῷ "Ἀλλήλησιν ἐρείδοσαι," ἀντίβασιν
 δηλοῖ, τὴν καὶ ἀντίρεσιν — . Ιερόν δὲ ὅτι
 δύναται εἶναι καὶ, ἐπ' ἀλλήλαισιν ἐρείδοσαι
 ἵνα δηλοῖ σοιβὴν τῶν νεκρῶν ἡ λέξις. Eustath. Verior, ut opinor, prior accipendi ratio; meliusque cum vocis ἐρείδω significatione congruit.

Ver. 451. ἐπισπέρχων] Eustathius in commentario citat, ἐπισπέρχων. Clark. ἐπισπέρχων est etiam in ed. Flor. et ex h. I. laudatur apud Steph. in Thes. nec

Αύτὰρ ἔπειτα θρόνος περικαλλέας, ἷδε τραπέζας,
“Τδατι καὶ σπόγγοισι πολυτερήτοισι κάθαιρον.
Αύτὰρ Τηλέμαχος καὶ Βενόλος ἷδε συβάτης
455 Λίσσοισιν δάπεδον πύνα ποιητοῦ δόμοιο
Ξύνον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαὶ, τίθεσαν δὲ θύραζε.
Αύτὰρ ἐπειδὴ τῶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
Δμωὰς ἔξαγαγόντες ἔυσαδέος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλος καὶ ἀμύμονος ἔρχεος αὐλῆς,
460 Εἴλεον ἐν σείνει, ὅθεν ὥπας ἦεν ἀλύξα.
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν.
Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
Τάνω, αἱ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὄνείδεα χεῦαν,

Cæterum deinde solia per pulchra, et mensas,
Aqua et spongiis multiforis purgabant.
At Telemachus et bubulus et subulcus
455 Scopis pavimentum affabre structæ domus
Verrebant; exportabant vero famulæ, posueruntque foris.
At postquam totam domum ordinarent,
Famulas eductas e bene-fundata domo,
Medio inter tholumque et egregium septum aulæ,
460 Cogebant in angusto, unde nullo-modo erat effugere.
Ad hos autem Telemachus prudens incipiebat loqui;
“ Non quidem jam pura morte animum auferrem
“ Harum, quæ dudum meo capiti opprobria offuderunt,

460 Εἴλεον] F. A. L.

spernam hanc lectionem. Latini sic dicunt obire ipsum, scil. visendi, urgendi causa. Ἐπιστίχων alibi Homerus dicit Il. ψ'. 450. Ern.

Ver. 455. Λίσσουσιν] Τοῖς ξυσῆρσιν, ἀπὸ τοῦ λαίνειν. Schol.

Ver. 456. ταὶ δὲ ἐφόρεον δμωαὶ] Τὰ ξυσμένα δηλαδῆ. Eustath. Cæterum pronunciabatur ἐφόρευν, vel ἐφόρευν, uti et notavit Barnesius. Eustathius autem in commentario citat, ταὶ δὲ ἐφέρον δμωαὶ.

Ver. 458. Δμωὰς ἔξαγαγόντες] Al. Δμωὰς δὲ ἔξαγαγόντες.

Ver. 462. Μὴ μὲν ὃν καθαρῷ θανάτῳ] Al. Μὴ μὲν ἐν καθαρῷ θανάτῳ. Καθαρὸς μὲν ὃ διὰ ξίφους δέοντος θάνατος, μαρὸς δὲ ὁ ἀγχοτομαῖος. Eustath. Ita Euripides:

‘Ασχήμονες μὲν ἀγχόναι μετάστοιο,
Καὶ τοῖσι δύοισι δυστρεπτες νομίζεται’

Σφαγαὶ δὲ ἐχοσιν εὐγενές τι, καὶ καλόν.
Helena, ver. 506.

Ver. 465. πεῖσμα νέας κυανοπερώροιο Κίονος ἔξαψας] Virgil.

Et nodum informis leti trabe necit ab alta.
Æn. XII. 603.

Ibid. νέας] Al. νέος.
Ver. 466. Κίονος ἔξαψας] Al. Κίονος ἔξαψας.

Ibid. περίβαλλε θόλοιο,] Circumjecit tholo nemo potest intelligere. Eustath. σύλλας ἔξαρτόντας τινὸς, ἢ κιονοειδῆς ξύλον περίθετο τῆς θόλου. Funem crassiorem nauticum, e columna aptum, circa tholum interiore duxit, ut ex eo omnes suspendi possent, suo quaque laqueo. Ern.

Ver. 467. ἵκηται.] Apud Eustathium in commentario, ἵκετο.

Μητέρες δ' ἡμετέρη, παρά τε μνησῆσιν ἵανον.

- 465   "Ως ἦρ' ἔφη" καὶ πεῖσμα νέως κυανοπρώδοιο
Κίονος ἐξάψας μεγάλης, περίβαλλε δόλοιο,
"Τύφος" ἐπεντανύσας, μήτις ποσὶν ὅδας ἴκηται.
"Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ κίχλαι τανυσίπτεροι, ἢε πέλειαι,
"Ερκεις ἐνιπλήξωσι, τό δέ ἐσήκει ἐνὶ θάμνῳ,

- 470   Αὔλιν ἐσιέμεναι, συγερὸς δὲ υπεδέξατο κοῖτος"
"Ως αἴγις" ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
Δειρῆσιν βρόχοι ἥσαν, ὅπως οἴκτισα θάνοιεν.
"Ησπαιροι δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, ὅτι μάλα δήν.
"Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἥγον ἀνὰ πρόδυον τε καὶ αὐλήν"

- 475   Τέ δὲ ἀπὸ μὲν ρῖνάς τε καὶ ὕατα τηλεῖ χαλκῷ

"Matrique meæ; cumque procis concubebant."

- 465   Sic utique dixit; et funem navis prora-cœruleæ
Ex-columna nexum magna, circumjecit tholo,
Alte extensem, nequa pedibus solum attingeret.
Sicut autem quando vel turdæ patulæ-alis, vel columbae,
Reti se-impingunt, quod scilicet stabat in fruticeto,
470   Septum intrantes; triste autem eas suscepit cubile;
Sic bæ ordine capita habebant, circum autem omnibus
Colla laquei erant, ut miserrime morerentur.
Palpitabant vero pedibus paululum, nequaquam valde diu.
Educebant porro Melanthium per vestibulumque et aukam:
475   Ejus autem naresque et aures sævo ære

467 ιπαντανύσας] F. A. L. sic et habet Seberus in Ind. sic ιπαντινοὶ dici-
tur. Verius videtur. 470 δ] Abest F. A. L. male.

Ver. 469. "Ερκεις ἐνιπλήξωσι,]" Schol. Νῦν
τῷ δικτύῳ. Eustath. Μηχανήματι ἀγρευτι-
κῷ ἐγκρούσσωσι. Vid. Interpr. ad Hesych.
in h. v. quem Cel. Alberti ex h. l. optime
correxit. Ern.

Ibid. ἐνιπλήξωσι,] Barnesius, versionem
Editionis Didymi secutus, reddit, "sece
conquassant." Minus recte. Vide Iliad.
μ'. 72. σ'. 344.

Ibid. τό δ' ισήκου] Al. τό δ' ισήκει et
τὸ δ' ισήκη.

Ver. 470. Αὔλιν ἐσιέμεναι,] Koītūn. Schol.
Al. Αὔλιν ίε ἐμεναι.

Ver. 472. Διερῆσιν βρόχοι] Eustathius:
διερῆσις βρόχοι recte. Ern.

Ver. 473. "Ησπαιροι δὲ πόδεσσι μίνυνθά
περ, ὅτι μάλα δήν.] Palpitantes et con-

vulsas optime depingit et quasi ob oculos
ponit hic versus. Vide ad Il. γ'. 363.

Ver. 474. etc. 'Ex δὲ Μελάνθιος ἥγον etc.]
Hinc Comatas apud Theocritum, Idyll. V.
ver. 149.

————— ἀλλὰ γνοίματι,
Αἱ μὴ τὸ φλάσαμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.

Quem ad locum Scholiastes, citante Barnesio, 'Αλλ' ἵεν μή σε θλάσσα, γνοίμην, ἀντὶ Κομάτα, Μελάνθιος' καὶ καλασθίπη, ὀσπέο
ἐκένος ὑπὸ Εύματις καὶ Φιλοιτίν, ἐγὼ, ἐν τοῖς Οδυσσίων οἴκοις.

Ver. 474. πρόθυρον τε καὶ αὐλήν] Vide
ad v'. 355. Ern.

Ver. 475. 477. ἀπὸ μὲν ρῖνάς τε καὶ
ὕατα — . Χιονάς τ' ἡδὶ πόδας κόπτον,] Vir-
gil.

Τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσσεν, καὶ σὺν ὀμὰ δάσασθαι·
Χεῖράς τ' ἡδὲ πόδας κόπτον, κεκοτηότι θυμῷ.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε,
Εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεσο δὲ ἔργον.

480 Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὔρύκλειαν·

Οἴσε Θέειον, γρηῦ, κακῶν ἄκος, οἴσε δέ μοι πῦρ,
"Οφεῖα θειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
Ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Πάσας δὲ ὄτρυνον δμωὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.

485 Τὸν δὲ αὗτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὔρύκλεια·

Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἄλλ' ἄγε τοι χλαινάν τε χιτῶνά τε, εἴματ' ἐνείκω·
Μηδὲ ὅτα ράκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὥμες
"Εσαδ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσητὸν δέ κεν εἴη.

Abscindebant; genitaliaque evulserunt, canibus cruda distribuenda;
Manusque et pedes amputabant, irato animo.

Hi quidem deinde ubi se abluerant manusque pedesque,

Ad Ulyssem in-domum iverunt; perfectum autem erat opus.

480 Cæterum ille alloquebatur dilectam nutricem Eurycleam;

"Affer thus, anus, malorum medelam, afferque mihi ignem,

"Ut suffiam domum; tu autem Penelopen

"Venire huc jube, cum famulis mulieribus:

"Omnes vero hortare ancillas per domum, ut-veniant."

485 Eum vero rursus alloquebatur dilecta nutrix Euryclea;

"Certe jam hæc sane, fili mi, apposite dixisti:

"Sed age, tibi lènamque tunicamque, vestimenta afferam:

"Neve hoc-modo pannis tectus latos humeros

"Sta in ædibus; indignum nempe foret."

— laniatum corpore toto
Deiphobum vidit, lacerum crudeliter ora;
Ora, manusque ambas, populataque tempora
raptis
Auribus, et truncas in honesto vulnera nares.

An. VI. 494.

Ver. 481. 482. Οἴσε Θέειον, γρηῦ, — "Οφεῖα
θειώσω μέγαρον"] Similiter apud Theocritum:

— καθαίρεψε δὲ πυράσσετε δῶμα Θέειον
Idyll. XXIV. ver. 94.

"Ἐδόκεν γὰρ οἱ Ἑλληνες ὅτα τὰ τοιαῦτα μύ-
ση καθαίρεσθαι διοτομηθέμενα· — Θέειον δὲ
θυμιάματος εἶδος καθαίρειν δοκεῖτος τὸς μι-

ασμέν. *Eustath.* "Sulphur habet et in
Religionibus locum, ad expiandas suf-
fitu domos." *Plinius a Barnesio citatus.*
Ibid. Οἴσε] Ἀπὸ ινεσῶτος τῷ Οἴσε. *Eustath.* Vide supra ad v. 154.

Ver. 483. 484. γυναιξίν [Πάσας] Ser.
γυναιξί. *Ern.*

Ver. 486. ῥάκεσιν [Al. ῥυτας]. Ut alibi
stere.

Ver. 488. ῥάκεσιν πεπυκασμένος]
— ῥάκεσι κρεψθεῖσι, ὥστε πολύμετος Ὀδυσσεύς.
Aristoph. *Vespae*, ver. 349.

Clark. *Eustathius rectius ῥάκεσι.* *Ern.*

Ver. 489. "Εσαδ' ἐνὶ μεγάροισι]" Al. "Ισαδ"

ἐνὶ μεγάροισι; et "Εσαδι ἐν μεγάροισι.

- 490 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
Πῦρ νῦν μοι πρώτισον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω. [σεύς·
“Ως ἔφαδ·” ἀδ' ἀπίδησε φίλη τροφὸς Εὔρυκλεια,
“Ηνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ Δῆιον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εὗ διεθείσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
495 Γεηῦς δ' αὗτ' ἀνέβη διὰ δώματα κάλ· Ὀδυσῆος,
‘Ἄγγελέσσα γυναιξί, καὶ ὀτρυνέσσα νέεσθαι·
Αἱ δὲ ἵσταν ἐκ μεγάροι, δάος μετὰ χερσὶν ἔχοσαι.
Αἱ μὲν ἄρδε ἀμφεχέοντο, καὶ ἡσπάζοντ· Ὀδυσῆα,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ᾗμες,
500 Χειράς τ' αἰνύμεναι τὸν δὲ γλυκὺς ἴμερος ἥρει
Κλαυθμῷς καὶ σοναχῆς· γίνωσκε δὲ ἄρα φρεσὶ πάσας.

- 490 Eam autem respondens allocutus est solers Ulysses;
“Ignis nunc mihi primum in ædibus fiat.”
Sic dixit: neque inobsequens fuit cara nutrix Euryclea;
Attulit vero ignem et thus: at Ulysses
Bene suffivit ædes et domum et aulam.
495 Anus autem demum ascendit per ædes pulchras Ulyssis,
Nunciatura mulieribus, et hortatura ad-veniendum:
Illæ vero iverunt ex domo, facem in manibus habentes.
Illæ quidem deinde circumfundebantur, et salutabant Ulysem,
Et osculabantur amplectentes caputque et humeros,
500 Manusque prensantes; illum autem dulce desiderium cepit
Fletus et suspirii: cognoscebat vero animo cunctas.

495 Γεηῦς] F. A. L. male. ut alibi. 498 ἀμφιχέοντο] R. L. sed alterum
consuetudini Homeri in hac compositione aptius.

Ver. 494. μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.] Eustathius ait, discriminē vidērī intelligendū μεγάρου καὶ δώματος. Putat autem μέγαρον esse γυναικωνῖτιδα, cuius significatiōnis exempla (*χορός*) ante posuerit. Falso: μέγαρον est triclinium, δῶμα est πεδ-θέρον. v. 474. Purgaturus erat loca cæde inquinata. Cæterum in principio scribit. dieθείσις μεγ. Ern.

Ver. 495. ἀνέβη] Al. ἀπέβη.

Ver. 497. Αἱ δὲ ἵσταν ἐκ μεγάροι,] Hic secundum observationem Eustathii, intel-ligenda γυναικωνῖτις. Ern.

Ibid. δάος μετὰ χερσὶν ἔχοσαι.] Μαρκαί-ρειν δὲ δηλοῖ τὸ φῶς; δάος καλέσθω. “Δάος μετὰ χερσὶν ἔχοσαι” ἀφ' ἓ, αἱ δικτικαὶ τῷ φωτὸς, δῆδος, καὶ δαιδός. Porphyri. Quæst. Homeric. 9. ipso fine.

Ver. 499. Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι] In nonnullis legitur, notante Barnesio, Καὶ κύνεον ῥ ἀγαπαζόμεναι. Vide autem ad Il. a'. 51. Clark. Add. supra ad 408.

Ver. 500. τὸν δὲ γλυκὺς ἴμερος ἥρει Κλαυθ-μῇ καὶ σοναχῆς.] Vide ad Il. ψ'. 108.

Ver. 501. γίνωσκε δὲ ἄρα φρεσὶ πάσας.] Al. γίνωσκε δὲ φρεσὶ πάσας.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἡ ΓΡΑΜΜΑ Ψ.

Τπόθετις τῆς 'Ραψῳδίας Ψ'.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΟΣ Ὁδυσσέως πρὸς τὴν γυναικα, καὶ τῶν τῆς πλάνης διηγημάτων ἀταχεφαλαιώσις, καὶ Ὁδυσσέως καὶ Τηλεμάχου μετὰ τῶν οἰκείων ἔξοδος.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ψ.

Ἐπιγραφαί.

Οδυσσέως ὑπὸ Πηνελόπης ἀναγγωρισμός.

"Αλλως.

Ψι, δ' ἀναγγωρίζει πόσιν ὅν ποτε Πηνελόπεια.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ δὲ εἰς ὑπερῷον ἀνεβήσατο καγχαλώσαι,
Δεσποίνη ἐρέεσται φίλον πόσιν ἐνδον ἔονται·

Γένατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δὲ ὑπερικταίνοντο·

Στῆ δὲ ἄρετερη κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῆδον ἔειπεν·

5 "Εγερο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὁφρα ἴδηαι

Οφθαλμοῖσι τεοῖσι, τά τ' ἐλδεαι ἡμάτα τάντα·

ANUS vero in cœnaculum ascendit exultans,

Heræ dictura dilectum maritum intus esse:

Genua autem firmiter-se-movebant, pedesque subsultabant:

Stetit vero deinde super caput, et ipsam sermone allocuta est;

5 " Surge, Penelope, cara filia; ut videas

" Oculis tuis, quæ utique desideras dies omnes:

1 ἀνεβήσετο] F. A. L.

Ver. 1. ἀνεβήσατο] Al. ἀνεβήσετο. Vide ad II. β'. 55. et l'. 109.

Ver. 5. ἐρρώσαντο,] Εἴρωμένως ἐπορεύοντο. Schol. a Barnesio ex MS. Aloysii excerpta.

Ibid. πόδες δὲ ὑπερικταίνοντο] Ἀρίσαρχος, ἀνιπάλλοντο καὶ ἐκινθέτο, προδυμασίνης αὐτῆς βαδίζειν ταχίνως, μὴ δυσαμένης δὲ, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ, διὰ τὸ γῆρας· οἱ δὲ, ὑπεριξείσαντο, ἀμείνον δῆθιν ἐκινθέτο, παρόν τὸ ἵκταρ.

“**Ηλ^δ**’ **Οδυσσεὺς**, καὶ οἶκον ικάνεται, ὅψέ περ ἐλθών.
Μνησῆρας δὲ ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἴδ’ ἐὸν οἶκον
Κήδεσκον, καὶ κτήματ’ ἔδον, βιώαντό τε παῖδα.

- 10 **Τὴν δὲ** αὗτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Μαῖα φίλη, μάργυρη σε θεοὶ θέσαν· οἵτε δύνανται
”Αφρονα ποιῆσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ’ ἔόντα,
Καὶ τε χαλιφρονίοντα σαφροσύνης ἐπέβησαν·
Οἴ σέ περ ἐβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
15 **Τίστε** με λωβεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχεσαν,
Ταῦτα παρεξ ἐρέοσα; καὶ ἐξ ὑπνου μὲν ἀνεγέρεις
”Ηδέος, ὃς μὲν ἐπέδησε φίλα βλέφαρούς ἀμφικαλύψας;
Οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδρασον, ἐξ ἁγέτης **Οδυσσεὺς**

“ Venit Ulysses, et domum advenit, sero licet reversus:
“ Procos autem interfecit eximios, qui utique suam domum
“ Contristabant, et possessiones comedebant, violabantque filium.”

- 10 **Illam** vero rursus allocuta est prudens Penelope;
“ Nutrix cara, insanam te dii reddiderunt, qui scilicet possunt
“ Insipientem facere eum, qui vel prudentissimus sit,
“ Atque etiam mentis-impotentem sapientiae admoverunt:
“ Qui te sane læserunt; antea autem mente integra eras.
15 “ **Cur me ludibrio-habes**, per-tristem animum habentem,
“ Hæc præter-verum dicens? et ex somno me suscitas
“ Dulci; qui mihi vinxit caras palpebras complexus?
“ Nondum enim taliter dormivi, ex quo Ulysses

16 παρεξερίσσα] F. A. L. 20 ἐρχεο] Edd. veteres omnes. quod propter
consensum librorum prætulerim; Homerus promiscue dicit ἐρχεο et ἐρ-
χει, totidemque utriusque formæ exempla reperiuntur.

ἢ ἵσιν, ἴγγυς⁵ καὶ γὰρ προείρηκε, “Γένατα
“ δὲ ἐρράσαντο” ταχίσις ἢν ὑπεικινῦντο, ὃ
ἴσι παρεγίνοντο. Schol. Ibid.

Ver. 7. **Ηλ^δ**’ **Οδυσσεὺς**, καὶ οἶκον ικάνεται, ἐπιβάς μὲν τῆς
πατρίδος γῆς, τὸν οἶκον δὲ ἐλθών ἐπεὶ καὶ
ταυτολογία εἶναι δοκεῖ τὸ, “**Ηλ^δ**’ **Οδυσ-**
“ **σεὺς**, καὶ οἶκον ικάνεται.” Eustath. Vide
infra ad ver. 55. Clark. Argutiae sunt
istæ. Immo in affectu presertim latiori
tautologiæ solennes sunt et probables,
presertim in muliercula. Ern.

Ver. 8. Μνησῆρας δὲ ἔκτεινεν ἀγήνορας,] Tὸ
δὲ “ἀγήνορας” φανερῶς ἵπτι ψόγε καται, ὡς

δηλοῖ τὸ, “οἵτε οἶκον κτήσοντο,” καὶ τὰ ἔξης.
Eustath. Minus recte. Vide supra ad
α'. 106.

Ibid. οἴδετο οἶκον] Apud Eustathium in
commentario, οἱ τέοι οἶκον.

Ver. 11. οἵτε δύνανται “Αφρονα ποιῆσαι,
etc.]

Ω Ζεῦ, τί δῆτα τὰς ταλαιπώσεις βροτὸς
Φρονεῖ λέγεσι; σὺ γὰρ ἴσητημεθα,
Δρῦμέν τε τοιαῦτο, ἀντίν σὺ τυγχάνεις θέλων.
Eurip. Suppl. ver. 734.

Ver. 13. Καὶ τε χαλιφρονίοντα σαφροσύ-
νης ἐπέβησαν]

— τὸ μὴ κακῶς φεοῦν,
Θεῶ μάγισοι δῶρον. — Eschylus, Agam. ver. 936.

- "Ωχετ' ἐποφόμενος πακοῖλιον ὃκ ὄνομασίν.
- 20 'Αλλ' ἄγε νῦν κατάβηδι, καὶ ἀψέρχεν μέγαρόνδε.
- Εἰ γάρ τις μὲν ἄλλη γε γυναικῶν, αἱ μοι ἔστι,
- Ταῦτ' ἐλθεῖσ' ἥγγειλε, καὶ ἐξ ὑπνοῦ μὲν ἀνέγειρε,
- Τῷ περ τάχα συγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαις
- Αὗτις ἔσω μεγάρων· σὲ δὲ τἜτο γε γῆρας ὄνήσει.
- 25 Τὴν δὲ αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὔρυκλεια·
- Οὕτι σε λαβεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι
- Ἡλδὸν· Οδυσσεὺς, καὶ οἶκον ικάνεται, ὡς ἀγορεύω,
- Ο ζεῦνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι·
- Τηλέμαχος δὲ ἄρα μιν πάλαις ἦδεν ἔνδον ἔοντα,
- 30 'Αλλὰ σαιφροσύνησι νόματα πατρὸς ἔκευθεν,

" Igitur visurus malum-Ilium non nominandum.

20 " Sed age nunc descende, et retro vade in-domum :

" Siquis enim mihi alia mulierum, quae mihi sunt,

" Hæc veniens nunciasset, et ex somno me suscitasset,

" Eo-caso cito graviter ipsam ego dimisissem ut-iret

" Rursus intra ædes: te vero hac quidem in re senectus tua juvabit."

25 Hanc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea;

" Nequaquam te ludibrio-habeo, filia cara: sed vere tibi

" Venit Ulysses, et domum advenit, sicut dico;

" Ille hospes, quem omnes ignominia-afficiebant in ædibus:

" Telemachus vero illum dudum noverat intus esse,

30 " Sed prudentia consilia patris occultabat;

21 γε] Abest A. 1. R. male. 22 μὲν] Abest edd. vett. Ibid. ἀνέγειρεν]

F. A. 1. L. male, ut 25 προσέειπεν] A. 28 ἀτίμεον] F. quod ut magis Ionicum prætulerim.

Ibid. χαλιφρονίοντα] Κεκαλυσμένας ἔχοντας φρίνας· ἡλίθιον, ματαιόφρονα. Schol.

Ibid. σαιφροσύνης ἐπέβησαν] Vide supra ad χ'. 424.

Ver. 14. περ ἡβλαψάν] Al. παρέβλαψάν.

Ver. 15. λαβεύσις, εἰς λαβηνάς φρίνας, τὰς φρίνας. Schol.

Ver. 16. παρέξειρεσσα;] Παρὰ τὸ δίον λέγοντα. Schol. Vide autem supra ad δ'. 548. Al. παρέξερέσσα.

Ver. 19. πακοῖλιον] Vide supra ad σ'. 72. et σ'. 260.

Ver. 20. ἔρχεν] Ita edidit Barnesius, quocum facit et MS. a Tho. Benuleio collatus; atque ita in omnibus Exemplaribus scripta occurrit hæc vox infra ver. 254.

hujus libri, et saepè alibi apud Poëtam. Vulgati hic habent ἔρχε. In nonnullis autem scribitur, notante Barnesio, ἔρχετο quod et ipsum pronunciandum ἔρχεται, vel ἔρχε. Vide infra ver. 52. et 78. Clark. ἔρχεται ex h. l. laudat etiam Seberi index. ἔρχεται non esse scribendum, certum est: nuspiam enim hac scriptura uitium Homerius. Sed vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 22. ἐξ ὑπνοῦ μὲν ἀνέγειρε,] Al. ἐξ ὑπνοῦ ἀνέγειρε.

Ver. 24. ἔσω μεγάρων] Al. ἔσω μέγαρον.

Ibid. οὐ δὲ τἜτο γε γῆρας ὄνήσει.] Τὸ μὴ μετρέοντα βρέπεις ἀποκεμφθῆναι οὐσίαν, εἴ καὶ τὰ ἄλλα τοι βαρέυει, τἜτο γε ὄνήσει. Schol.

Ver. 25. Τὴν δὲ] Ita recte Barnesius.

"Οφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο Βίην ὑπερηνορεόντων.

"Ως ἔφαδ'. ή δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θορύβου
Γερῆ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἦκε·
Καὶ μιν φωνήσασ' ἔπει πτερόεντα προσηῦδα·

35 Εἰ δ' ἄγε δὴ μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἔνισπε,
Εἰ ἐτεὸν δὴ οἴκον ικάνεται, ὡς ἀγορεύεις,
"Οππως δὴ μνησῆσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε,
Μένος ἐών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.

Τὴν δ' αὗτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὔρύκλεια·

40 Οὐκ ἵδον, ς πυθόμην, ἀλλὰ σόνον οἶον ἄκουον
Κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων ἐϋπήκτων
"Ημεδ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Πρὸν γ' ὅτε δὴ με σὸς νιὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε

" Ut virorum ulcisceretur violentiam superborum."

Sic dixit: illa autem gavisa est, et a lecto ubi-prosiluerat
Anum complexa est; a palpebris vero lachrymam misit;
Et ipsam compellans verbis alatis allocuta est;

35 "Eia age jam mihi, nutrix dilecta, verum dic,

"Si vere jam domum venit, ut dicis,

"Quomodo demum procis impudentibus manus intulerit,

"Solus cum-esset; hi vero semper frequentes intus manebant."

Illam autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea;

40 "Non vidi, non edocta sum; sed gemitum solum audiebam

"Eorum-qui-interfiebantur: nos vero in recessu thalamorum bene-con-

"Sedebamus turbatæ; fores vero nos continebant bene-aptatae: [structorum

"Prius scilicet quam demum me tuus filius a domo vocaret

40 ἄκουσα] F. A. L. 41 ὑπήκτων] F. bene. 43 κάλεσσεν] A. 2. 5. male.

45 κταμένοις νέκυσιν] Edd. vett. Eustath. nempe pronunciando du-
plicanda litera σ. 48 Totus versus abest a Fl. recte, ut mihi videtur.

Henricus Stephanus aliisque male, Τὸν δ'. Clark. Quorsum tali notula de manifesto
vitio typographicō? Ern.

Ver. 27. Ἡλῶ 'Οδούεις, καὶ οἴκον ικάνε-
ται,] Vide supra ad ver. 7.

Ver. 31. τίσαιτο] Similiterque infra ver.
57. ιτίσαιτο. Vide ad II. l. 508. et χ'. 19.
20.

Ibid. βίην ὑπερηνορεόντων.] Eustathius in
commentario citat, βίας ὑπερηνορεόντων.

Ver. 35. θυσπι,] MS. nonnulli a Tho.
Bentleio collati, ἔνσπεις.

Ver. 40. ἄκουον] Al. ἄκουσα.

Ver. 42. ἀτυζόμεναι,] Ἐκπληκτομεναι,

ταρασσόμεναι. Ἀτίνα, δέ μέλλων ἀτύσων, καὶ
κατὰ παραγαγὴν, ἀτύχω, Αἰολικόν. Schol.

Ibid. σανίδες δ' ἔχον] Scholiastes inter-
pretatur, ἡσφαλισμέναι πόσαι· Quam ex-
plicationem secutus Barnesius, vertit,
"Fores vero claudebantur." Minus rec-
te. Vide Iliad. x'. 264. μ'. 8. Odyss. δ'.
560. item χ'. 128. ubi eadem ipsa phrasis
occurrit.

Ver. 45. μετὰ κταμένοις νέκυσιν] Ita
hic edidit Barnesius; ut et supra χ'. 401.
Vulg. μετὰ κταμένοις νέκυσιν. Sive, uti
legit MS. a Tho. Bentleio collatus, item-
que Eustathius in commentario, μετῶ.

Τηλέμαχος· τὸν γάρ ρα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.

- 45 Εὗρον ἔπειτ' Ὁδυσῆα μετὰ κταμένοις νεκύεσσιν
 'Εσαόδ· οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταιπέδου ὅδας ἔχοντες,
 Κείσται' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ιδὼσά κε Θυμὸν ίανθης,
 Αἴματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα.
 Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείησι θύρησιν
 50 Ἀνδροῖσιν αὐτὰρ ὁ δῶμα θεεῖσται περικαλλὲς,
 Πῦρ μέγα κειάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
 'Αλλ' ἔπει, ὅφρα σφῶιν ἐϋφροσύνης ἐπιβῆτον
 'Αμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
 Νῦν δ' ἥδη τόδε μακρὸν ἐέλθωρ ἐκτετέλεσαι.
 55 Ἡλέθε μὲν αὐτὸς ζώσ ἐφέσιος, εὗρε δὲ καὶ σε,
 Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι κακῶς δ' οἴπερ μιν ἐρεζον

" Telemachus: hunc enim pater emisit ad-vocandum.

- 45 " Inveni deinde Ulyssem inter cæsa cadavera
 " Stantem; illi vero circum ipsum, solidum pavimentum tenentes,
 " Jacebant alii super alios: videns tu animo exhilarata fuisses,
 " Sanguine et cruento fædatum, tanquam leonem.
 " Nunc hi quidem demum omnes ad atrienses forces
 50 " Conferti: at ille domum suffit per pulchram,
 " Igne magno accenso: te vero me emisit ut-vocarem.
 " Sed sequere, ut vobismet lætitiae applicetis
 " Ambo carum cor; quoniam mala multa passi estis.
 " Nunc vero jam hoc longum desiderium perfectum est:
 55 " Venit quidem ipse vivus in-domum-redux; invenit autem et te,
 " Et filium in ædibus; male vero qui ei faciebant

translatus hoc est versus sine reliqua comparatione, sine qua commodum
 sensum non habet. nec est vestigium ejus apud Eustath.

κταμένοισι νέκυεσσιν. Vide supra ad χ'.

401. Ver. 46. [Ἐσαόδ·] MS. a Tho. Bentleio collatus. [Ἐσεῖος.] Ibid. κραταιπέδους] Τὸ σερὲν πέδον, ὡς λιθόστρωτον, ἢ μᾶλλον ὡς πεπιλημένον καὶ νευαγμένον. Eustath. Ver. 47. ίανθης,] Barnesius edidit, legendumque pronunciat, ιανθῆς. Sed nihil opus.
- Ver. 48. Αἴματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα.] Vide supra χ'. 402. 403. Clark. Vide de h. v. Var. Lect.
- Ver. 49. Νῦν οἱ] Al. Νῦν δ' οἱ.

Ver. 51. κειάμενος:] Al. κηάμενος.

Ver. 52. 78. ἔπει,] Barnesius inter varias lectiones, ἔπει. Vide supra ad ver. 20.

Ibid. ἐϋφροσύνης ἐπιβῆτον] Vide supra ad χ'. 424.

Ver. 53. πέποσθε.] Eustathius exponit, πεπόνθεται. Scholiastes autem, πεπόνθεται quod et rectius. Vide et ad χ'. 465.

Ver. 55. ιφέσιος,] Ἡτοι σίς τὴν ισίαν ἴστια δὲ ὁ οἶκος· δὲ γὰρ ἔπειν, "Ἡλέθε μὲν αὖτος ζώσ ἐφέσιος," μεταλαβὼν ἔφη, (supra ver. 7. et 27.) "Ἡλέθε οὐδεσίος, καὶ οἶκον

Μνησῆρες, τὰς πάντας ἐτίσατο ὃ ἐνὶ οἴκῳ.

Τὴν δὲ αὐτές προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

Μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσαι·

60 Οἶσθα γὰρ, ὡς καὶ ἀσπασίδος ἐνὶ μεγάροισι φανείη
Πᾶσι, μάλιστα δὲ ἐμοί τε, καὶ νιέϊ, τὸν τεκόμεσθα·

Ἄλλ' ἐκ ἑσδ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις.

Ἄλλα τις ἀδανάτων κτεῖνε μνησῆρας ἀγαυές,

"Τύβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα, καὶ πακὰ ἔργα·

65 Οὕτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ πακὸν, ἐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ δὲ ἀτασθαλίᾳς ἐπαδον πακόν· αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς
"Ωλεσε τηλῆ νόσον Ἀχαιΐδος, ἀλετο δὲ αὐτός.

Τὴν δὲ ἡμείβετ' ἐπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

70 Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἐπος φύγεν ἔρκος ὁδοντῶν;
"Η πόσιν ἔνδον ἔοντα παρ' ἐσχάρῃ, ἐποτ' ἐφησθα

" Proci, hos omnes ultus est sua in domo."

Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope;

" Nutrix dilecta, nondum magnopere gloriare exultans;

60 " Nosti enim, quod gratus in domo appareret

" Omnibus, maxime vero mibique, et filio, quem genuimus:

" Sed non est hic sermo verus, sicut dicens :

" Sed aliquis immortalium interfecit procos eximios,

" Injuriam indignatus acerbam, et mala opera:

65 " Neminem enim honorabant terrestrium hominum,

" Non malum, neque quidem bonum, quicunque ad ipsos pervenisset:

" Ideo ob iniuritates passi sunt malum: at Ulysses

" Perdidit longe redditum ab-Achaia, periitque ipse."

Ei autem respondit deinde dilecta nutrix Euryclea;

70 " Filia mea, quale tibi verbum fugit ex-septo dentium?

" Quae maritum, intus cum-est apud focum, nunquam dicens

"ιχάνται." Porphyry. Quest. Home-
ric. 2.

Ver. 56. ἔρεζον] Al. ἔρεξαν.

Ver. 63. κτεῖναι] MSS. nonnulli a Tho.
Bentleio collati, κτεῖναι.

Ver. 66. εἰσαφίκοιτο] Al. εἰσαφίκηται.

Ver. 67. Τῷ δὲ ἀτασθαλίᾳς ἐπαδον κα-
ζόντι] Ita supra χ'. 517. 416.

Τῷ καὶ ἀτασθαλίσιν ἀεκία πέτρων ἐπίστοι.

Item α'. 7.

Αὐτῶν γὰρ σφιερεῖσιν ἀτασθαλίσιν ὅλοντο.

Ver. 71. παρ' ἐσχάρῃ,] "Ενθα τὸ πῆρον καί-
εται, τόπος ἵστι δὲ βαρὺς ἰσόστεδος, ὥν ἐκ
λίθων ὑψέμενος. Schol.

Ver. 75. σοι αὐτὴν] Al. σοι αὐτῆς.

Ver. 76. ἀλλά με κεῖνος] Al. ἀλλ' ἐμ-
ἴκετος.

Ver. 77. πολυτίθεσίησι] Al. πολυκερδίησι.
Ut infra α'. 166.

Ver. 78. ἴμιθιν περιδάσομαι αὐτῆς,] Ita
Iliad. ψ'. 485.

Δεῦρο νυν ἡ τείσεδος πειδώμεθα, ήτε λίβητος.

Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι; Θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.

Ἄλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἴπω,

Οὐλήν· τὴν ποτέ μιν σὺς ἥλασε λευκῷ ὁδόντι·

75 Τὴν ἀπονίζεσσα φρασάμην· ἔθελον δέ σοι αὐτὴν

Εἰπέμεν· ἄλλα με κεῖνος ἐλάνη ἐπὶ μάσανα χερσὶν,

Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυιδρείησι νόοιο.

Ἄλλ' ἔπειν· αὐτὰρ ἔγων ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,

Αἱ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναι μὲν οἰκτίσω ὀλέθρῳ.

80 Τὴν δὲ ἡμείβετεν ἔπειτα περίφρων Πηνελόπειον·

Μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάνων

Δήνεια εἴρυσθαι, μάλιστα περ πολυιδρεῖν ἐθσαν·

Ἄλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παιῶν ἐμὸν, ὅφεια ἴδωμαι·

"Ανδρας μνησῆρας τεθνότας, ηδὸν ὃς ἔπεφνεν.

85 "Ως φαμένη, κατέβαιν' ὑπερῷα· πολλὰ δέ οἱ κῆροι

"Ορμαίν, ή ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοις,

" Domum esse venturum? animus nempe tibi semper incredulus.

" Sed age tibi et signum manifestum aliud quoddam dicam,

" Cicatricem; quam quondam ei aper inflixit albo dente:

75 " Hanc abluens agnovi; volebam autem tibi ipsa

" Dicere; sed me ille prehensam ad os manibus,

" Non sinebat dicere, solertia mentis.

" Sed sequere; at ego me oppignerabo ipsam,

" Si te decipiam; ut-interficias me miserrima morte."

80 Huic autem respondit deinde prudens Penelope;

" Nutrix cara, difficile te deorum sempiternorum

" Consilia scrutari, valde licet multarum-rerum scientem:

" Sed omnino eamus ad filium meum; ut videam

" Viros procos mortuos, et eum, qui interfecit."

85 Sic locuta, descendebat e cœnaculo: multa vero ei cor

Agitabat, an seorsum dilectum maritum interrogaret,

Et apud Aristophanem;

— Ιδίω τῷ τῆς κισσᾶς περιδόσθαι.
Equites, ver. 788.

Ibid. περιδόσθαι.] Al. πίξι δόσθαι.

Ver. 81. χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάνων
Δήνεια εἴρυσθαι,]

Οὐ γάρ ισθ' ἔτως τὰ θεῶν βυλώματα ἰρωῦσαι
βεστία φένι.

Pindar. citatus a Duporto, Gnomolog.
Homeric. ad hunc locum.

Mάντις δὲ ἔδειτο εἰνι ἐπιχθονίον ἀνθεύεται,

"Οστις δὲ εἰδεῖται Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο.
Hesiod. apud Clem. Alexandrin.
Strom. V.

Πάντη δὲ θανάτους ἀζανθεῖται νόος ἀνθεύεται.
Solon Atheniensis, apud eundem ibid.

Ver. 82. εἴρυσθαι,] Hesychius legit εἴρυσθαι, exponitque εἴρυσθαι nempe ad vocem εἴρυσθαι, ubi hunc Homeri locum adducit: uti et notarunt Barnesius, et Duportus in Gnomologia ad hunc locum. Al. σίευσθαι. Conf. ad 151.

Ver. 84. τεθνότας,] Vide ad Il. β'. 818.

- "Η παρεῖσα κύστει κάρη καὶ χεῖρε λαβὼσα.
 "Η δὲ ἐπεὶ εἰςῆλθεν, καὶ ὑπέεβη λάϊνον ὀδὸν,
 "Ἐξετὴ ἐπειτὴ" Οδυσσῆος ἐναντίου, ἐν πυρὶς αὐγῇ,
 90 Τοίχῳ τῷ ἵτερῷ· ὁ δὲ ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
 Ἡρῷ κάτω ὁρόν, ποτιδέγμενος, εἴ τι μιν εἴποι
 Ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὁφθαλμοῖσιν.
 "Η δὲ ἄνεω δὴν ἥρῳ, τάφος δέ οἱ ἦτος ἵπανεν.
 "Οψει δὲ ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπιδίως ἐξίδεσκεν,
 95 "Αλλοτε δὲ ἀγγώσσασκε, κακὰ χροὶ εἴμαστ' ἔχοντα.
 Τηλέμαχος δὲ ἐνένιπτεν, ἐπος τὸ Ἐφατ', ἐκ τὸ ὄνομαζε·
 Μῆτερ ἐμὴ, δύξμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχεσσα,

An astans oscularetur caput et manus preceusas.

Illa vero postquam ingressa est, et transivit lapideum limen,

Sedebat deinde Ulyssi ex-adverso, in ignis splendore,

90 Ad-parietem alterum : ille autem ad columnam longam

Sedebat deorsum tuens, expectans, si quid sibi diceret

Eximia uxor, postquam vidi oculis.

Hæc vero tacita diu sedit ; stupor vero ei cor invasit :

Obtutu autem aliquando quidem eum in-oculos aspectabat,

95 Aliquando vero non-agnoscebat, mala corpori vestimenta habentem.

Telemachus autem increpabat, verbumque dixit, et compellabat ;

"Mater mea, infelix-mater, immitem animum habens,

96 ἵνεπτεν] R.

Ver. 85. "Ως φαμένη, κάτιβαιν' ὑπερώιας]"
 Οκτηρίας δὲ τινα δηλοῖ τὸ "κατιβαίνειν" πα-
 ρετατικῶς φρασθὲν Εὐρύκλεις μὲν γὰρ, πι-
 τεισσασθεντὸν εἶναι τὸ φίλον αὐτῇ τέκος, ιψω-
 μένως ἀντίβανεν· ἡ δὲ γυνὴ ἱδιοάγρασσα, σχο-
 λαιώς κάτεισιν. Eustath. Vide ad Il. 2'.
 87. et v. 84.

Ver. 89. ἐναντίον,] Al. ἐναντίν.

Ibid. iv πυρὶς αὐγῇ,] 'Εν τῷ πειθωτο-
 μένῳ τέκῳ καὶ πιθογισμένῳ ἀπὸ τῷ πυρῷ.
 Schol.

Ver. 90. Τοίχῳ τῷ ἵτερῷ] Ita Iliad. i.
 218.

Αἰτὸς δὲ ἀντίον ήτε Οδυσσῆος θύμοιο
 Τοίχῳ τῷ ἵτερῳ.

Ver. 93. ἄνεω δὴν ἥρῳ, τάφος δέ οἱ] Simili-
 liter apud Virgilium :

At vero Aeneas aspectu obmutuit amens.

AEn. IV. 279.

Ibid. τεφρὸς δέ οἱ ἦτας ἵκανεν.] "Εσι γὰρ

αὐτῇ (inquit Eustathius) τὸ ἀπόρον ἀλη-
 θῶν ἀλυτον. Ως γὰρ ἐδίνε καπνὸν, εἰ καὶ
 δὲλπη διέξει ὁ τῷ "Οδυσσοῦ εἰκαστής δάίμον,
 ὅτις δὲ τοτερός τὸ τῆς κλίνης (ver. 225, 226.)
 ἕπεται μυστήγον" & γὰρ ἀδύνατον τὸν τὸ ἄλλα
 εἴδοτα θεὸν εἶδεν καὶ αὐτό. Καὶ τόντον εἰ
 καὶ οὔτερον οὐκέ ποτε συμπεισθῆ, καὶ ἀναγνῶσα
 τὸ ἐν τῷ ἀπόρος σύμματα, (ver. 206, 207.)
 διακούσασθαντὸς ἀμφὶ κείρας διερῆ βάλλε τῷ "Οδυσ-
 σοῖς" ὃδι ὕπτιος εὐ συνεπίσθη καὶ γάρ ὁ δάίμον,
 δι ὑπόπτειν, καὶ τὰ σύμματα πάντως εἰς ἥδει.
 Nimis subtiliter et minute. Cum enim
 dicat Penelope supra ver. 63. "Ἄλλα τις
 "ἀθανάτων κτενὲς μυντῆρος ἀγανακτεῖ" cum-
 que Euryclea respondeat, ver. 81. "—χα-
 "λιπόν σε θεῶν αἰσχυντάρων Δήμα τοῦτο
 "λεῖ" id solummodo (ut opinor) exprimere vult, nempe prorsus incredibile esse,
 Ulysssem revera rediisse, procosque inter-
 fecisse.

Ver. 94. ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπιδίως ἰσίδεσ-
 κεν,] Τὸ δὲ "ἐνωπιδίως," ἄντὶ τοῦ, κατ' ὄψιν.

Τίφδ' ὅτω πατρὸς νοσφίζει, ὃδὲ παρ' αὐτὸν
Ἐξομένη μύδοισιν ἀνείρεαι, ὃδὲ μεταλλᾶς;
100 Οὐ μέν καὶ ἄλλη γ' ἀδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεσαίη, ὃς οἱ πακὰ πολλὰ μογῆσας
Ἐλθοι ἐεικοσῆ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν·
Σοὶ δὲ αἰεὶ κραδίη σερεωτέρη ἐσὶ λίθοιο.

Τὸν δὲ αὗτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
105 Τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ σῆμεσσι τέδηπεν·
Οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, ὃδὲ ἐρέεσθαι,
Οὐδὲ εἰς ὅπα ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δὲ ἔτεον δὴ
Ἐσ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἴκον ικάνεται, η μάλα νῷ·

“ Cur sic a-patre separaris? neque apud ipsum
“ Sedens, verbis percontaris, neque interrogas?

100 “ Haud quidem alia utique sic mulier obfirmato animo
“ Viro absisteret, qui ei mala multa perpessus
“ Venisset vigesimo anno in patriam terram:
“ Tibi vero semper cor durius est lapide.”

Illum autem rursus allocuta est prudens Penelope;

105 “ Fili mi, animus mihi in pectoribus stupet;
“ Neque aliquod proloqui possum verbum ad eum, neque interrogare,
“ Neque in vultum intueri ex-adverso: si autem revera demum
“ Est Ulysses, et domum venit; certe omnino nos

101 ὅς τ' οἱ] R. L.

Ἴνα λέγην δῖτι ἄλλοτε μὲν προεργότερον ἵντρα-
νίζουσα καὶ πατεσσοπότητα ἴπεγίνωσκεν, ἄλ-
λοτε δὲ ἡγήσοι. Τὸ δὲ ἵνωπαῖον, γεάφεται
μάλιστα ἵνωπαδίως. Eustath. Et MS. a
Tho. Bentleio collatus ἵνωπαδίως legit.
Clark. Eandem varietatem notat Elym. Magn.
In h. v. Eustathius videtur ἵνωπα-
δίως πρaeferre. Ern.

Ver. 96. Τηλέμαχος δὲ ἵνειστεν,] “Οὐτι
μεθοδιώσας δὲ Ποιητὴ τὴν κατ' ὄψιν ἵντυχίαν
τῇ Ὁδυσσίᾳ καὶ τῆς γυναικὸς καινότερον,
φυλάττει κάνταῦθι τὸν Ὁδυσσία τλήμονα
καὶ λαλῶντα μηδὲν καὶ θίλει μὲν ἡ γυνὴ
φαῦναι τοιαύτη. Ἐπεὶ δὲ δεκάνη, ὅτῳ πεφυ-
λαγμένης ἀμφοῖν τοῖς ἵντροις, ὄμιλῆσαι αὐ-
τὴς ἄλληλοις, πλάττει μεστεύοντα τῇ ὄμι-
λίᾳ τὸν παιδα, καὶ λαλῶντα τῇ μητρὶ καὶ
αὐτὴν αὖτις τῷ παιδὶ καὶ τρίτον ἐπ' αὐτοῖς
ἀναγκαῖας τὸν Ὁδυσσέα. Καὶ ὅτῳ προβαίνει
πιθανῶς καὶ εὑμεδόδως τὰ ἴφιξης ἐκ ἄλλων
μέντοι προσφέρειται τὸν ἄιδρον, εἰ μὴ προ-

λογίσει ἑκεῖνος πρὸς αὐτὴν, εὐλαβεμένη μὴ καὶ
ἄλλῃ θαρρύντος. Eustath.

Ver. 97. Μῆτρει ἐμὴν, δύσμητρε,] “Ἄλλα δὲ
εἴλαθε συντιθέναι εἰς διαβολήν τιναν, ὡς δυσω-
νύμων ὡς τὸ “Δύσταρη” καὶ τὸ, “Μῆτρε,
δύσμητρε.” Porphyry. Quest. Homeric.
16. sub fine. Vide Conrad. Ritterhus. an-
notat. ad Oppian. Cyneg. Lib. I. ver. 260.

Ver. 101. ἀφεσαίν.] Al. ἀποσαίν.

Ibid. ὅς οἱ Barnesius inter varias lecti-
ones retulit ὅς ρ' οἱ. Sed nihil opus. Qua
enim ratione vocula ὅς etiam extra cæsu-
ram produci possit, vide ad Il. a'. 51.

Ver. 102. ἔτει ἵσ] Vide supra ad π'. 206.

Ver. 103. Σοὶ δὲ αἰσὶ κραδίη σερεωτέρη ἵσ
λίθοιο.] Ita apud Hesiodium:

— ἀδάμαντος ἔχον κρατεύόσσονα θυμόν.
Feyr. καὶ Ημερ. I. 146.

Et apud Moschum:

- Γνωσόμεν' ἀλλήλων καὶ λαϊον· ἔσι γὰρ οἵμαιν
 110 Σήμαδ', ἃ δὴ καὶ νῷ πεκρυμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 Αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἐπεια πτερόεντα προεηύδα·
 Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνι μεγάροισιν ἔσπον
 Πειράζειν ἐμέδεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
 115 Νῦν δ' ὅττι ρύπον, κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εἶμαι,
 Τένεκ' ἀτιμάζει με, καὶ ἔπω φησὶ τὸν εἶναι.
 Ἡμεῖς δὲ φραζώμεν', ὅπως ὅγειρα γένηται·
 Καὶ γάρ τις δ' ἔνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
 Ω, μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀσσοπῆτες ὀπίσσω,
 120 Φεύγει, πήγε τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
 Ἡμεῖς δὲ ἔξμα πόληνος ἀπέκταμεν, οἱ μέγ' ἀριστοί

- “ Cognoscemus alter-alterum et melius; sunt enim nobis
 110 “ Signa, quæ scilicet et nos abscondita scimus ab aliis.”
 Sic dixit: risit vero multa-passus nobilis Ulysses;
 Statimque Telemachum verbis alatis allocutus est;
 “ Telemache, sane matrem in ædibus sine
 “ Tentare me; cito autem cognoscet etiam melius.
 115 “ Nunc vero, quia sordeo, malaque corpori vestimenta induitus sum,
 “ Ideo despiciatui-habet me, et nondum putat ipsum esse.
 “ Nos vero consultemus, quo-pacto quam optime fiat:
 “ Etenim aliquis, etiam unum virum ubi-interfecerit in populo,
 “ Cui non multi sint adjutores pone,
 120 “ Fugit, cognatisque relictis et patria terra:
 “ Nos autem columen urbis interfecimus, qui longe optimi erant

— τίτην οὐ' ἔχων σίσιον ηὲ σιδήνα
 Καρπίον τοιούτον. — Idyll. IV. 44.

Et apud *Æschylum*:

Σιδηνέσσων τε κάτι τίτης εὐγαστένος.
Prometh. Vinct. ver. 242.

Et apud Plutarchum, de capiendo. ex Inimic. Utilitat. “ Κτίνος οὖτις ἀδάμαντος η σιδά· “ οὐ κεχάλκισται μίλαιναι καρδίαι.” Vide et infra ad ver. 172.

Ver. 106. Οἰδίπ. τι.] *Al.* Οὐδὲ ἔτι.

Vcr. 109. Γνωσόμεν' ἀλλήλων] Vide supra ad φ'. 56. *Al.* Γνωσόμεν' ἀλλήλων.

Ver. 115. ἵασον] Bornesius edidit ἵασσον, et ita semper scribendum statuit. Sed vide ad *Il.* δ'. 42.

Ver. 115. Νῦν δὲ ὅττι ρύπον,] *Al.* Νῦν δὲ ἔτι οὐ λατίων. Ex φ'. 72. supra.

Ver. 119. ἀσσοπῆτες] Ἀσσοπῆτος δὲ καὶ ἡ τοῖς ἥνθισι, καθὰ καὶ ἡ ἄλλοι, ὁ δίχα ὅστες βονῶν, τετέτοιο ὁ ἔτειμος καὶ ἀπροφάσσοστος ἱπίνεος. Eustath.

Ver. 120. Φεύγει, πηγές τε προλιπάν] “Εδος ην ταῦτα τοῖς Παλαιοῖς, τὸν ἀκέστον φόνον λεγατέρειν φέγγειν τῆς πατρίδος, καὶ παρεγγίγονται οὗς τους οικίαν ἀδεῖς πλεσίν, καὶ καθίσσουν ἵπται τῆς οικίας συγκεκλημένοι, καθασσόντες δέμενοι. Schol. ad *Iliad.* α'. 480. Τὸ δὲ φεύγονται τὰς πατρίδας ὑπὸ τῶν φονευσάτων, καθαμιλησται· οἱ μάτιαρα τοιὺν τοῖς οὐ φοιὲν τὴν συνέχεσσαν· τότε γὰρ ἵπται μίλαινα οὐ δήμαι. Eustath. Vide ad *Il.* α'. leg. κα-97. Clark. In Schol. ad *Il.* α'. leg. κα-97. Ιπται τὴς ισίας. Ern.

Ibid. πηγές] Τας πέριαδιν συγγενεῖς. Schol. Vide supra ad φ'. 581.

Κέρων εἰν Ἰθάκη· τῷ σε φρέσκεσθαι ἄνωγα.

Τὸν δὲ αὖ Τηλέμαχος πεπυμένος ἀντίον ἦνδα·

Αὐτὸς ταῦτα γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην

125 Μῆτιν ἐπ' ἀνδρώπτες φάσ' ἔμμεναι, ὃδέ πε τίς τοι

"Αλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταδηνητῶν ἀνδρώπων.

'Ημεῖς δὲ μεμαῶτες ἄμ' ἐψόμεδ', ὃδέ τι φημι;

'Αλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστι.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-

130 Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. [σεύς·

Πρῶτα μὲν ὅπε λέσσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,

Δμώας τ' ἐν μεγάροισιν ἀνάγετε εἴμαδ' ἐλέσθαι·

Αὐτὰρ δεῖος ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λιγεῖαν,

'Ημῖν ἥγείσθω φιλοπαίγμονος ὁρχηθμοῖο,

" Juvenum in Ithaca; ideo te consultare jubeo."

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

" Ipse hæc sane videoas, pater dilecte; tuum enim optimum

125 " Consilium in hominibus dicunt esse, neque quisquam tecum

" Alius vir contendet mortalium hominum.

" Nos vero alacres una sequemur; neque omnino puto *me*

" Fortitudine defecturum, quanta vis quidem adsit."

Illum autem respondens allocutus est solers Ulysses;

150 " Etenim ego dicam, ut mihi videtur esse optimum:

" Primum quidem lavamini, et induimini tunicas,

" Famulasque in ædibus jubete vestimenta sibi-sumere:

" Cæterum divinus cantor, habens citharam argutam,

" Nobis præeat ad lusoriam saltationem,

122 τάδε] R. 125 ἀνδρώποιοι] F. A. L.

Ver. 122. τῷ σε φρέσκεσθαι ἄνωγα.] Apud Eustathium in commentario, τὰδε σε φρέσκεσθαι ἄνωγα. Atque ita in omnibus exemplaribus legitur supra ε'. 279. Vide et ad u'. 45.

Ver. 123. ἀντίον ἦνδα.] Sic apud Virgilium:

Æolus hæc contra. ————— Σεν. I. 80.

— Eneas contra cui talia reddit. Σεν. X. 530.

Ver. 125. ἐπ' ἀνδρώπτες φάσ' ἔμμεναι,] In nonnullis legitur, notante Barnesio, ἐπ' ἀνδρώποιοι φάσ' ἔμμεναι. Sed male. Nam vox φασί, quam saepe in *Iliade* et *Odyssaea* occurrit, priorem semper producit. Cœ-

terum MS. a Tho. Bentleio collatus habet, ἐπ' ἀνδρώπτες φάσ' ἔμμεναι.

Ver. 126. ἑρίσειε] Vide ad *Il. a'*. 140.

Ver. 127. 128. 'Ημῖν δὲ μεμαῶτες ἄμ' ἐψόμεδ', etc.] Occurrit idem Distichon *Iliad. v'*. 785. 786. nisi quod ibi legitur, 'Ημῖν δὲ ἐμμεμαῶτες. Atque inde et hic edidit Barnesius ἐμμεμαῶτες. Sed et vulgata lectio satis recte se habet. Vide ad *Il. a'*. 51. Porro totum Distichon hoc in loco omittunt Codices nonnulli.

Ver. 128. ὅση δύναμις γε πάρεστι.] Post hunc versum subiectunt nonnulli, notante Barnesio, ex *Iliad. v'*. 787.

Πᾶς δύναμιν δὲ ἐκεῖσι καὶ ἐσύντεντο τολεμίζειν.

- 135 "Ως κέν τις φαίν γάμον ἔμμεναι, ἐκτὸς ἀκέων,
"Η ἀν' ὅδὸν σείχων, η̄ οἱ περιναετάσσον·
Μὴ πρόσθε πλέος εὐρὺν φόνον κατὰ ἄσυ γένηται
Ανδρῶν μνησήρων, περί γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
Αγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυνόνδρεον· ἔνθα δὲ ἔπειται
- 140 Φρεσσόμεν^δ, οὐ, ττι κε κέρδος Ὄλύμπιος ἐγγυαλίζῃ.
Ως ἔφαδ^δ. οἱ δὲ ἄσα τῷ μάλα μὲν πλύνον, ηδὲ ἐπίθον
Πρῶτα μὲν ἐν λάσαντο, καὶ ἀμφίσσαντο χιτῶνας. [το]
Οσλισθεν δὲ γυναικες· οἱ δὲ εἴλετο θεῖος ἀοιδὸς
Φόρμιγγα γλαφυρῆν, ἐν δέ σφισιν ἴμερον ὥρσεν
- 145 Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὁρχηθμοῖο.
Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περισσοναχίζετο ποστὶν
Ανδρῶν παιζόντων, καλλιζώντων τε γυναικῶν.
- 155 " Ut aliquis putet nuptias esse, extra audiens,
" Vel per viam vadens; vel ex iis qui circum-habitant:
" Ne prius fama lata cædis per urbem fiat
" Virorum procorum, quam scilicet nos iverimus extra
" Agrum in nostrum arboribus-abundantem: illic vero postea
- 140 Consultabimus, quicquid utile Olympius præbuerit."
Sic dixit: illi autem ei omnino quidem auscultarunt, et paruerunt.
Itaque primum quidem lavarunt-se, et induerunt-sibi tunicas:
Ornatæ autem sunt mulieres; sumpsit vero divinus cantor
Citharam cavam; ipsisque desiderium concitavit
- 145 Cantusque dulcis, et egregiae saltationis.
His vero magna domus personabat pedibus
Virorum ludentium, pulchreque cinctarum mulierum.

157 πρός Θεῦ] R. 146 περισσοναχίζετο] F. A. L.

Clark. Quod auget etiam interpolationis suspicionem. Ern.

Ver. 150. ἄριστ^α] Al. ἄριστον.

Ver. 151. λάσασθε, καὶ ἀμφίσσασθε] Si-militerque infra ver. 142. λάσαντο, καὶ ἀμ-φίσσαντο. Vide supra ad δ'. 491. et i'. 296.

Ver. 152. Δμωάς τ'] Al. Δμωάς δ.

Ver. 154. φιλοπαίγμονος] Al. πολυπαίγ-μονος.

Ver. 156. περισσονατάσσον^τ] Eustath. Περι-ναετάσσον et mox ver. 144. ὥρσε. recte. Ern.

Ver. 145. Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύ-μονος ὁρχηθμοῖο.] "Ορα δὲ ὅτι τε κάνταῦθα, ὡς καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸν Δημόδοκον, πρὸς φόρ-μιγγα ἡ μολπὴ καὶ ἡ ὁρχηστής ὡς καὶ ἐν τῷ (Odyss. α'. 421. σ'. 505.) "οἱ δὲ σις ὁρχησ-

" τὸν τρέψαντο, καὶ ἴμερόσσαν ἀιδήν." Eu-stath. Vide supra ad θ'. 262.

Ver. 146. Τοῖσιν δὲ] Burnesius edidit Τοῖ-σιν δή. Sed, ut opinor, minus recte.

Ibid. περισσοναχίζετο] Al. περισσοναχίζετο.

Ver. 147. παιζόντων] Vers. ludentium. Non male. At clarius erat, saltantium. Ern.

Ver. 151. Εἰρηνθαι] Al. Εἰρηνθαι et Εἰ-ρηναι.

Ibid. ὅφε^τ ἀγ ἵκοτο.] Eustathius in com-men-tario citat, ἵκες ἵκοτο. Ut supra δ'. 109. et τ'. 567.

Ver. 154. 156. λάσειν, καὶ — χεῖν πολ. bene. Ern.

“Ωδε δέ τις εἰπεσκε, δόμων ἔκτοςθεν ἀκάνθων·

“Η μάλα δή τις ἐγημε πολυμνήσην βασίλειαν·

150 Σχετλίη, ὃδ' ἔτλη πόσιος ἐπειδίοιο

Εἴξυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ὅφελὸν ἵκοιτο.

“Ως ἄρα τις εἰπεσκε· τὰ δ' ἐκ ἵσαν, ὡς ἐτέτυκτο.

Αὐτὰρ Ὁδυσσῆα μεγαλήτορα ἦν οἶκων

Εὔρυνόμην ταμίη λαθσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·

155 Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν, ἥδε χιτῶνα·

Αὐτὰρ κακηφαλῆς χεῦνεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,

Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καὶ δὲ κάρητος

Οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνων ἄνδει ὄμοιας.

‘Ως δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀγρύνει ἀνὴρ

160 “Ιδρις, ὃν Ἡφαίστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη

Sic autem aliquis dicebat aedes extra audiens;

“ Certe omnino jam aliquis duxit uxorem multum-ambitam reginam:

150 “ Improba, neque sustinuit mariti sui cui-virgo-nupsit,

“ Servare magnam domum perpetuo, donec venisset.”

Sic utique aliquis dicebat; hæc autem non noverunt, quomodo facta erant?

At Ulyssem magnanimum sua in domo

Eurynome q̄economia lavit et unxit oleo;

155 Circumque ipsum pallium jecit et tunicam:

Cæterum capiti affudit multam pulchritudinem Minerva,

Majoremque aspectu fecit et crassiorem; a capite autem

Crispas demisit comas, hyacinthino flori similes.

Sicut autem quando aliquis aurum circumfundat argento vir

160 Peritus, quem Vulcanus docuerit et Pallas Minerva

151 ἴως ἵκοιτο] R.

Ver. 156. 157. Αὐτὰρ κακηφαλῆς χιτῶν —, Μείζονά τ' εἰσιδέειν etc.] Ita Editio omnes. Attamen parum apte cum præcedentibus connectitur istud “ Μείζονά τ' εἰσιδέειν etc.” Uti observat Eustathius; “Ἐνταῦθα δὲ κατατιθεῖται ὅλης ἕπμα προληπτικὸν τὴν “ Μείζονα καὶ πάσσονα.” Quod autem deinceps addit ille: Καὶ ἤστι η σύνταξις κατ' ἔλλειψιν, ἵνα νοῆται ὅτα πως “ ἀστερεῖς εἰναι τὸν Ὁδυσσεῖα μείζονα καὶ πάσσονα.”” uti et notat Eustathius,

recte ad præcedentem vocem ἔπηκεν refertur. Unde verisimile videtur versum hunc, “ Αὐτὰρ κακηφαλῆς etc.” hujus loci proprium non esse; sed pro isto, “ Τὸν μὲν “ Ἀθηναῖν θῆκεν etc.” ζ. 229. aut alio quodam simili, per errorem huc irrepsisse. Vide et infra ὁ. 568. Clark. Sed et alterum proclive est suspicari, versus 157 — 162. esse huc tralatos, omisso primo τὸν μὲν, qui non conveniebat; quod nescio an magis credibile sit. Ern.

Ibid. κακηφαλῆς χεῦνεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,] Virgil.

———— namque ipsa decoram Cæsarem nato genitrix, lumenque juventæ

Τέχνην παντοίην, χαρίενται δὲ ἔργα τελεῖει,
“Ως μὲν τῷ περίχενε χάριν κεφαλῆ τε καὶ ὄμοις.
Ἐκ δ’ ἀσπιμίδῃ βῆ, δέμας ἀδανάτοισιν ὁμοῖος.
”Αψ δ’ αὗτις κατ’ ἄρ’ ἔζετ’ ἐπὶ Θρόνῳ, ἔνδεν ἀνέση,

165 Αὐτίον ἡς ἀλόχος· καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
Κῆρ ἀτέραμνον ἔδηκαν· Ολύμπια δάματ’ ἔχουτες.
Οὐ μέν κ’ ἄλλη ὅδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεσαίη, ὃς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας

170 Ελθοι ἐεικοσῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

”Αλλ’ ἄγε μοι, μαῖα, σόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Λέξομαι· ἦ γὰρ τῇγε σιδῆρεος ἐν φρεσὶ θυμός.

Artem omnigenam; pulchra vero opera *is* perficit;
Sic quidem huic circumfudit gratiam capitique et humeris:
E balneo vero *is* egressus est, corpore immortalibus similis;
Iterum autem deinde resedit in solio, unde surrexerat,

165 Ex-adverso suæ uxori; et ipsam sermone allocutus est;

“ Infesta, tibi quidem præ mulieribus fœmineis
“ Cor impenetrabile fecerunt Olympias domos habentes:
“ Haud quidem alia sic mulier obfirmato animo
“ Viro absisteret, qui ei mala multa perpessus

170 Venisset vigesimo anno in patriam terram.

“ Sed age mihi, nutrix, sterne lectum; ut et ipse
“ Decumbam; profecto enim huic ferreus in præcordiis animus.”

165 ἔπειν] A. 2. 5. L. male. 168 ἄλλη γ'] A. 2. 5. 169 ἀποσαίη] F.
A. L. 172 σιδῆρεος ἐν φρεσὶν ἥτορ] Eæd.

Purpureum, et lætos oculis afflарат honores.

En. I. 593.

Ver. 158. Οὐλας; ἥτε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄν-
τει ὄμοις.] Vide supra ad §. 231.

Ver. 159. ‘Ως δ’ ὅτε τις χειρὸν περιχεί-
σται ἀργύρῳ] Virgil.

Quale manus addunt ebori decus; aut ubi flavo
Argentum, Pariusve lapis, circumdatur auro.

En. I. 596.

Ibid. περιχείσται] Al. περιχεύστο.

Ver. 160. δίδαιν] Vide supra ad §. 448.
et v. 72.

Ver. 166. et 264. Δαιμονίη,] Similiter-
que ver. 174. Δαιμόνι. Vide ad *Il. a'. 194.*

Ibid. περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
Κῆρ ἀτέραμνον] “Εστιν δὲ ἀσεῖον εἰπεῖν, ὡς
μηκὺ δὲν συντεμώτερον ἴσχε τὴν μνησηο-

τοίαν κατειχάσσασθαι· Οδυσσεὺς, ἢ τὸν ἀνα-
γνωρισμὸν τῆς γυναικός· ὅτῳ περίφεων ἡ γυ-
νὴ καὶ σφέα καὶ εἰπεῖν καὶ πλάξαι. Eu-
stath.

Ver. 168. Οὐ μέν κ’ ἄλλη ὅδε] Al. Οὐ μέν
κ’ ἄλλη γ’ ὅδε; ut supra ver. 100. Al. ἡ
μὴν ἄλλη γ’ ὅδε.

Ver. 172. ἦ γὰρ τῇγε σιδῆρεος ἐν φρεσὶ¹
θυμός.] Al. σιδῆρεον ἐν φρεσὶν ἥτορ. Al. σιδῆρε-
ος ἐνδοῦ; θυμός. Similiter *Iliad. x. 357.*

————— ἦ γὰρ σοί γε σιδῆρεος ἐνδοῦ; θυμός.
Et a'. 205. 521.

————— σιδῆρεον γέ τοι ἥτορ.

Similiter et Tibullus:

- Τὸν δὲ αὗτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Δαιμόνι, ὅτ' ἂρ τι μεγαλίζομαι, ὃδ' ἀδερίζω,
 175 Οὐδὲ λίγην ἄγαμας μάλα δ' εῦ οἶδ', οἵος ἔποθα,
 'Εξ Ἰδάκης ἐπὶ νηὸς ἵων δολιγχηρέτμοιο.
 'Αλλ' ἄγε οἱ σόρεσον πυκνὸν λέχος, Εὔρυκλεια,
 'Ἐπτὸς ἐυσαδέος Θαλάμος, τὸν ρ' αὐτὸς ἔποιει·
 'Ενθα οἱ, ἐκδεῖσαι πυκνὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνὴν,
 180 Κάει, καὶ χλαίνας, καὶ ρήγεια σιγαλόεντα.
 'Ως ἂρ ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς
 'Οχθῆσαι ἀλοχον προσεφώνει, κέδν' εἰδυῖαν·
 'Ω γύναι, ἡ μάλα τῷτο ἔπος θυμαλγὴς ἔειπες.
 Τίς δέ μοι ἀλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη

- Illum autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 " Generose, neque sane quid magnificatio, neque nihil-habeo,
 175 " Neque admodum admiror; perquam autem bene novi, qualis eras,
 " Ex Ithaca in navī proficiscens longis remis-instructa.
 " Sed age ei sterne densum lectum, Euryklea,
 " Extra bene-fundatum thalamum, quem scilicet ipse fecit:
 " Illic ei, exposito denso lecto, injicie, ad-cubandum,
 180 " Pelles, et lēnas, et integumenta splendida."
 Sic utique dixit, maritum tentans; at Ulysses
 Indignatus uxorem alloquebatur, honesta scientem;
 " O mulier, profecto valde hoc verbum acerbum dixisti.
 " Quis vero mihi alibi posuit lectum? difficile nempe esset

178 Εἰτὲ] F. male. 179 ἐμβάλι τ'] R. vid. not.

Quam ferus et vere ferreus ille fuit. Libr. I. xi. 2.
 Et Cicero; " O te ferreum, qui illius peri-
 culis non moveris!" Ad Attic. Lib.
 XIII. Epist. 30. sub initio. Vide et supra ad i. 190. et ad ver. 103. hujus libri.

Ver. 174. ἀθίρζω] Τὸ ἱκίστω καὶ ἀ-
 ποβάλλω, ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ἀθίρων τῶν
 μὴ δυναμένων ἐχεῖσθαι διὰ σφιγγότητα οἱ γάρ
 λυκρωτίς ἱκρίστεσσιν αὐτές. Schol. ex MS.
 Aloysian. a Barnesius excerpto.

Ver. 177. et 179. πυκνὸν λέχος,] Διὰ τὸ
 ἐκ πολλῶν ἴματον τὰ σεώματα συντίθεται
 Hesychius, ad vocem Πυκνὸν. Eustathius
 autem; Πυκνὸν —, οἷα φίρειν ἔχει [ἴχη?]
 στήρην τὰ ἰπτικέμενα.

Ver. 178. ἔξτρε] Al. ἔγτος.

Ver. 179. ἱκδῖσαι πυκνὸν λέχος, ἐμβά-
 λι τ' εὐνὴν,] Vulgati habent ἐμβάλι τ' εὐνὴν.

Barnesius autem ex Editionibus nonnullis
 edidit, ἐμβάλετ'. Quod, uti et ipse anno-
 tat, cum precedente ἱκδίσαι aptius con-
 gruit. Atqui MS. a Tho. Bentleio col-
 latus hic legit ἱκδίσθαι. Quae si vera
 lectio, omnino scribendum cum vulgatis
 ἐμβάλι τ'. Clark. ἐμβάλετ' exhibet etiam
 Ammon. in χλαίναι et λέχος. Cæterum
 si legamus ἱκδίσαι, quod et ipsum edd.
 quædam habent et quod mutari potuit
 velut fulciendi versus causa, etiam ἐμβάλε-
 locum tueri potest. Sed illud melius.
 Ern.

Ver. 180. Κάει, καὶ χλαίνας,] Apud Am-
 mon. l. c. est δίμνα καὶ χλαίνας: et sic
 e Tryphone laudatur apud eundem in
 χλαίναι. Ern.

Ver. 184. ἀλλοσε θῆκε λέχος;] Eustathi-

- 185 Καὶ μάλ' ἐπιταμένω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
 'Ρηϊδίως ἐδέλων θείη ἄλλη ἐνὶ χώρῃ·
 'Ανδρῶν δ' ἐκ ἄν τις ζώσ βροτὸς, φόδε μάλ' ἡβῶν,
 'Ρεῖα μετοχλίσσειν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
 'Ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἔγώ κάμον, φόδε τις ἄλλος.
 190 Θάμνος ἔφу τανύφυλλος ἐλαῖνος ἔρχεος ἐντὸς,
 'Ακμηνὸς θαλέδων· πάχετος δ' ἦν, ἡύτε κίων.
 Τῷ δ' ἔγώ ἀμφιβαλῶν θάλαμον δέμον, ὅφρ' ἐτέλεσσα
 Πυκνῆσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καδύπερθεν ἔρεψα.
 Κολλητὰς δ' ἐπέδηκα θύρας, πυκνῶς ἀραρυίας.
 195 Καὶ τότ' ἐπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανύφυλλος ἐλαῖνος.

- 185 "Etiā valde scienti: nisi quando deus ipse aggressus
 "Facile volens poneret alio in loco:
 "Virorum autem haud quisquam vivus mortalis, neque valde pubescens,
 "Facile amoliretur; quoniam magnum signum factum est
 "In lecto elaborato; eum autem ego feci, neque quisquam aliis.
 190 "Arbor erat patula-foliis olivae septum intra,
 "Vigens, florescens; crassa vero erat, tanquam columna;
 "Ei autem ego circumdatum thalamum struxi, donec perfeci
 "Densis lapidibus, et bene desuper texi;
 "Conglutinatasque imposui fores, firmiter aptatas.
 195 "Et tum deinde abscidi comam patulæ-foliis olivæ;

188 μετοχλίσσειν] R. 192 θάλαμον ἐμὸν] F.

us infra ver. 204. in commentario citat, ἄλλοσ ἔθηκε. Atque ita et hic et infra ver. 204. edidit Barnesius; lectionem longe potiorem pronunciat. At quamobrem longe potiorem existimet vir eruditus, equidem non video. Quin et hoc in loco cum vulgatis ἄλλοσ θῆκε legit ipse Eustathius.

Ver. 185. ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν etc.] Recte observat Spondanus, "Difficultas" tem cuiusvis rei ita solere a Poëta ex "primi." Vide et supra ad ver. 95.

Ver. 187. οὐδὲ ἄν τις] Al. & κέν τις.

Ibid. οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,] Legitur et ἄλλη γυναικῶν notante Eustathio.

Ver. 190. τανύφυλλος] Al. τανύφύλλος ut infra ver. 195.

Ver. 191. 'Ακμηνὸς θαλέων] 'Ακμηνὸς δὲ νῦν δεῦνεται φασὶ γάρ ὅτι 'Αρισταχος ἐνταῦθα μὲν ἵπται τῷ, Θάμνος ἀκμηνὸς, ὁ εἰς, ἀκμὴν ἔχων τῷ νεάρειν, ἀξυνόντος· ἐν δὲ 'Ιλιάδι, (τ. 163. 346.) ἵπται τῷ δηλεῦντος τὸν ἥπην,

ἡβαρυτόντος. "Ετεροι δέ, φασι, καὶ τὰ δύο προσαρωξυτόντοςαν. Eustath.

Ver. 195. Πυκνῆσιν λιθάδεσσι,] Ita restituit Barnesius ex Odys. ξ. 56. ubi, ut ipse annotat, idem Hemisticium occurrit, et in omnibus Exemplaribus hoc modo legitur. Cumque Barnesio facit Phil. Labbe, Thesaur. Prosod. pag. 152. "Le-gendum" inquit "quavis pactione constendo, Πυκνῆσιν λιθάδεσσι, ut scriptum extat, Odys. ξ. ver. 56." Firmatur porro hæc lectio et ex MS. a Tho. Bentleio collato, ubi scribitur Πυκνῆσιν λιθάδεσσι. Vulgati hic habent Πυκνῆς λιθάδεσσι. Quod vix ulla potest licentia excusari: Nam vox Πυκνῆς duas priores syllabas corripit; ut liquet tum ex aliis permultis Poëtæ locis, tum ex versu hunc proxime sequenti:

————— Σύνεις πυκνῆς ἀραρυίας.

Clark. Supra l. c. est πυκνῆσι λιθάδεσσι. Ern.

- Κορμὸν δ' ἐκ ρίζης προταμάν, ἀμφέξεσα χαλκῷ
 Εὗ καὶ ἐπισαμένως, καὶ ἐπὶ σάδμην Ἰδυνα,
 'Ερμῆ' ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
 'Ἐκ δὲ τῷ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὅφρ' ἐτέλεσσα,
 200 Δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἥδ' ἐλέφαντι·
 'Ἐκ δὲ ἑτάνυσσα ιμάντα Βοὸς, φοίνικι φαεινόν.
 Οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· ὡδέ τι οἴδα,
 Εἴ μοι ἔτ' ἐμπεδόν ἔσι, γύναι, λέχος, ἡὲ τις ἥδη
 'Ανδρῶν ἄλλοσε Θῆκε, ταμὰν ὑπὸ πυθμέν' ἐλαίης.
 205 "Ως φάτο· τῆς δὲ αὐτῇ λύτο γέννατα καὶ φίλον ἥτος,
 Σήματ' ἀναγνώσῃ, τά οἱ ἐμπεδα πέφεαδ' Ὁδυσσεύς.

"Truncum vero a radice usque proscissum circumdolavi ære
 "Bene et scite, et ad perpendiculum exegi,
 "Fulcro elaborato; terebravique omnia terebra.
 "Ab hoc autem incipiens lectum poliebam, donec perfeci,
 200 "Varie-ornans auroque et argento et ebore;
 "Inde vero extendi pellem bovis, purpura splendidam.
 "Sic tibi hoc signum dico; neque omnino scio,
 "An mihi adhuc incolumis sit, mulier, lectus, an aliquis jamjam
 "Virorum alibi posuerit, succiso fundo olivæ."
 205 Sic dixit: ejus vero ibidem soluta sunt genua et carum cor,
 Signa agnoscentis, quæ ei accurata dixit Ulysses.

199 λέχος ἵντυνος] A. 2. 3. 206 ἀναγνώσους] F. A. L.

Ver. 196. Κορμὸν δ' ἐκ ρίζης προταμάν,] μιτρίαν ὅθεν καὶ τὰς Ἑλληνας τετράγωνον
 'Απὸ τῆς ρίζης κορμὸν ποιήσας. Schol. Τὸ δὲ, "κορμὸν ἐκ ρίζης προταμάν," ὃ δηλοῖ πάτωθεν τὸν κορμὸν ἐκτυπωθῆναι· τῦτο γὰρ, ἀπὸ πυθμένος ἐσὶ τυμηθῆναι, ὃ μὲν κορμὸν προταμάν διὸ καὶ ἐρρέπων κατατένει [ver. 204.] τὸ, "ταρεὺν ὑπὸ πυθμήν εἰλάίνεις" ἵνα ὑποταμεῖν μὲν νοοῦτο τὸ κάτωθεν ἐκκόψαι τὸ παχὺ τὸ πυθμένος προταμεῖν δὲ τὸ ἄνωθεν ποθεν ἐκ κορμῆς. — "Ωστε ὦχ ὑπέτερος μὲν Ὁδυσσεὺς κορμὸν ἀπὸ ρίζης, ἢ τοι πυθμένος· ἄλλα προτερεῖν κορμὸν, πὴν πρὸ τῆς ρίζης ἔκοψεν, ὡς τὸ μὲν αὐτὴν τυμηθῆναι, τὸ δὲ λιπίσθαι. Eustath.

Ibid. ἀμφέξεσα] Al. ἀμφ' ἔξεσα.

Ver. 197. στάλματος] Τὴν τεκτονικὴν σπάρτον. Schol.

Ver. 198. 'Ερμῆ' ἀσκήσας·] Κλινόποδα· ἔρμα γὰρ τῆς κλίνης. Schol. 'Ερμῆς, ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος, παῖς ἔτι ἦν, ἣν ἀνθρώποις τίσσασα μέγιστα εὔχεται, Γεράμματα, καὶ Μεσικὴν, καὶ Πάλαιστραν, καὶ Γεω-

μιτρίαν ὅθεν καὶ τὰς Ἑλληνας τετράγωνον αὐτὸν ἀσκῆσαι, καὶ ὅτας ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθέναι. Τῷ δὲ Ὁνειροπομήρῳ εἶναι, καὶ τὰς κομαμένας αὐτῷ εὔχεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἴλοντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τὸ ὑπτίον, ἐπινόσσαι τε καὶ ἀσκῆσαι τὰς τῶν κλινῶν ποδας εἰς τὴν τῷ θεῷ τρέζοντι, ὅπως ἀλέξητος εἴχοντες θέας, [Barneius edidit ιδίας,] τὰ μὲν δείματα μὴ φοβοῦντο, προσδεκόντες δὲ πλεῖστην ἴπαφροδίσιαν διὰ τῶν ὀνυροτάτων. Ἡ δὲ ισογία παρὰ Ἀπολλοδόρῳ τῷ Αθηναίῳ. Schol. a Barneio ex MS. emendata.

Ver. 199. 'Ἐκ δὲ τῷ ἀρχόμενος] Τῷ ποδός. Schol.

Ver. 200. ἥδ' εἰλίφαντι] Vide supra ad δ'. 73.

Ver. 201. 'Ἐκ δὲ ἑτάνυσσα] Apud Eustathium in commentario, 'Ἐν δὲ ἑτάνυσσα. Omnino autem scribendum cum duplicita, ἑτάνυσσα penultima enim corripitur. Vide ad Il. φ'. 58.

Δαιρεύσασι δ' ἔπειτ' ιθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Δειρῆ βάλλε' Ὀδυσῆϊ, πάρη δ' ἔκυος, ἤδε προσήνδα.

- Mή μοι, Ὀδυσεῦ, σκύζευ, ἐπεὶ τὰ περ ἄλλα μά-
210 Ἀνθρώπων πέπνυσο· Θεοὶ δ' ὥπαζον οἴζυν, [λισα
Οἱ νῶιν ἀγάπαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
"Ηβης ταρπῆναι, καὶ γῆραος ὕδον ἵκεσθαι.
Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χάσο, μηδὲ νεμέσσα,
Οὔνεκά σ' ἢ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ίδον, ἀδ' ἀγάπησα.
215 Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ σῆθεσσι φίλοισιν

Lachrymis-fusis autem deinde recta cucurrit, circumque manus
Collum jaciebat Ulyssi; caput vero osculata est, et affabatur;

- " Ne mihi, Ulysses, irascere; quoniam in aliis quidem rebus maxime
210 " Hominum prudens-eras; dii autem dabant ærumnam,
" Qui nobis inviderunt nos una invicem mauentes
" Pubertate fruitorum esse, et senectutis limen attigisse.
" At ne nunc mihi ob-hoc irascere, neque indignare,
" Quod te non primum, postquam vidi, sic amplexa sum;
215 " Semper enim mihi animus in pectoribus caris -

207 ἴππιτα] Ead. 208 πρόσωπα] F.

Ibid. φοίνικι φασινόν.] Al. Ἱφι κταμένοι.

Ver. 203. Εἴ μοι ἔτ' ἔμπιδόν ήσι, γύναι, λίχος,] Vocem, γύναι, quæ in Henrici Stephanii aliisque editionibus exciderat, recte hic ex Eustathio Exemplaribusque nonnullis restituit Barnesius.

Ver. 204. ἄλλοσ τῆς,] Vide supra ad ver. 184.

Ibid. ὑπὸ] MS. a Tho. Bentleio collatus, ἄπο.

Ver. 205. τῆς δ' αὐτῆς λύτῳ γέννατα καὶ φίλον ἦτορ, Σῆματ' ἀναγνώσῃ,] Ita Vulgati; atque ita Eustathius: Σημείωσαι δὲ (inquit) καὶ τὸ, "τῆς δ' αὐτῆς λύτῳ γέννατα, σῆματ' ἀναγνώσῃ," κανότερον φρασθέν τὸ γάρ κοινὸν, ἦ, "τῆς δὲ ἀναγνώσῃ," ἦ, "τῇ δὲ ἀναγνώσῃ," ὅρ. Ο δὲ γενικὴ δοτικὴ ταρπῆται διὰ τὸ μυριαχόν φανηγόν φύσις ἀσολούκισον τὸ πλαγιασμόν, καὶ τὴν συγγένειαν τῶν δύο πέτων πτώσων. Neque dissimilem syntaxin alibi usurpat Poëta: Vide supra ad ζ. 155. 157. ad ι. 256. 257. et ad ΙΙ. ς. 187. 188. item infra ad ver 211. hujus libri. Barnesius porro, etsi in annotationibus ad ι. 256. citato hoc loco, vulgatam præfert lectio- nem, elegantiæque imperitos arguit, qui scribunt ἀναγνώσῃς ipse tamen hic, Editio- num veterum nonnullos secutus, Σῆματ'

ἀναγνώσῃς edidit; alteramque lectionem ex Odyss. τ'. 249. huc irrepsisse suspicatur.

Ver. 207. ἴππιτι ιδε,] Ita recte ex Editione Florentina restituit Barnesius. Cumque eo facit et MS. a Tho. Bentleio collatus. Vide supra ad ζ. 53. Vulgg. ἴππιτα ιδε.

Ibid. ιθὺς δράμεν,] Al. ιθὺς κίν.

Ver. 208. πάρη δ' ἔκυος,] Vide supra ad ι'. 15. et ι'. 59.

Ver. 209. Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ, etc.] "Οτι εὐλόγη φασθὰ καὶ προερήθη, λογισμῷ ἡ Πηνελόπη συμπτέσσατα ξαντὴν ἱφ' οἷς ὁ Ὀδυσσεὺς περὶ τῷ κατὰ τὴν κλίνην σῆματος εἶται, παντοίᾳ γίνεται τὰ εἰς τὸν ἄνδρα, χαρεῖσσα, περιπλακεῖσσα, αιτησαμένη συγγνώμην ἐγκαπτοκύνων ἵψ' οἷς ἐκ ἴππιτον ἥδισιν ἐπὶ δὲ τέτοιος καὶ ἴππιτεσσα εἰς βοσχὸν καθάπτει ιδίδεις ἡ ὥρα. Εἴτε δὲ οἰκτισαμένη τῆς ἐν τῇ πλάνη οἴζυος. Eustath.

Ver. 210. Θεοὶ δ' ὥπαζον οἴζυν,] Al. Θεοὶ δ' ἴππιταζον οἴζυν. Porro Dna Dacier hoc ita accipit, ut per οἴζυν id hic infortunium dicere intelligatur Penelope, quod scilicet Ulysses non citius agnoscisset. "Les Dieux ont voulu ajouter encore cela à tous les maux que nous avons soufferts." Ita illa: Sed multo rectius de

'Ερρίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
 'Ελθάν· πολλοὶ γὰρ κακὰ πέρδεαι βλεύσοιν.
 Οὐδέ πεν 'Αργείη 'Ελένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 'Ανδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῆ,
 220 Εἰ δὴ, ὁ μιν αὗτις ἀρέπιοι νῦν 'Αχαιῶν
 'Αξέμεναι οἰκόνδε φίλην ἐσ πατρίδ' ἐμελλον.
 Τὴν δ' ἦτοι ρέξαι θεὸς ὥροιν ἔργον ἀεικές.
 Τὴν δ' ἄτην δὲ πρόεθνεν ἵψε ἐγκάτθετο θυμῷ
 Λυγρὴν, ἐξ ἣς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.

" Horruit, ne quis me hominum deciperet verbis

" Huc-profectus; multi enim malas astutias cogitant.

" Neque Argiva Helena, e-Jove nata,

" Viro cum alieno mixta fuisse amore et cubili,

220 " Si in-animo-habuisset, quod ipsam iterum bellicosi filii Achivorum

" Reducturi domum dilectam in patriam erant.

" Eam autem profecto ad-patrandum deus instigavit opus indignum:

" Noxam vero non ante in suo depositus animo

" Gravem; ex qua primum et ad nos venit dolor.

221 ι; πατρίδα γαῖαν] F. 222 Τὴν δῆτοι] F. A. L.

prioribus *Ulyssis* et *Penelopes* infortuniis dictum hoc intelligetur; atque ita aptius congruent sequentia; Οὐ νῦν ἀγάσσαντο etc.

Ver. 211. Οὐ νῦν ἀγάσσαντο, παρ' ἀλλά-
 λοις μίνοντες "Ηῆται παρτῆται," De bujusmo-
 Syntaxis, vide supra ad ver. 205. Porro fieri non potuit quin consulto hic ita scrip-
 serit Poëta, quum in promptu erat dicere,
 "παρ' ἀλλάλοισι μίνεστος." Uti et observat
Eustathius; Κανὸν δὲ ίνταῦθα (inquit) σχῆ-
 μα δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς αιτιατικὴν ἀνακόλυθος
 μετάβασις, ἐπ τῷ "οὐ νῦν ἀγάσσαστο," καὶ
 ἔπειτα "οὐ μὲν γάρ ἀκόλυθον εἰπεῖν, "οὐ δὲ οὐ-
 "δόντος παρ' ἀλλάλοισι μίνεστος τέρπεσθαι"
 ήτα δὲ ὅμοιότωτον τὸ, ἡμῖν, καὶ τὸ, μίνεστον.
 "Η δὲ 'Ομηρικὴ γυνὴ τὸ σχῆμα πλακέ, κανό-
 τερον μὲν, ἀσολίκως δέ." *Eustath.*

Ver. 215. χάσο, μηδὲ νημίστα], Δῆλον δὲ
 ὅτι πολλοὶ διαφορὰ τῷ, χάσθαι, καὶ τῷ, νημ-
 ὕσται. Ἐκεῖνο μὲν γάρ εἰκὼς καὶ μὴ δικαῖως
 γηνόσθαι· δὲ δὲ νημέστος ἀεὶ σὺν τῷ δικαιῷ ἐσί.
Eustath. Atqui non videtur Poëta hic
 istiusmodi distinctionem in animo ha-
 buisse.

Ver. 216. 'Ερρίγη,] Vide supra ad §.
 467. et ad *Il.* β. 514.

Ver. 217. πολλοὶ γὰρ κακὰ πέρδεαι βλ-

λεύσσιν.] Haud dissimiliter apud *Theognis*-
 dem:

Πολλοὶ τοι σίβδηλον ἐπίκλετον θέος ἔχοντες.
Gnom. ver. 959.

Ver. 219. ἀλλοδαπῷ] *Al.* ἀλλοδαπῶν.

Ver. 220. Εἰ δὴ, ὁ μιν αὗτις ἀρέπιοι νῦν
 "Αχαιῶν." Ο γὰρ λόγος, Οὐκ ἂν δὲ 'Ελέ-
 νη παρ' ἀλλοφύλῳ ἀνδρὶ ἐμίγη, εἰ προεώρα τὸ
 μέλλον διὸ καὶ ίπανάζειν ἐμελλον αὐτῆν οἱ
 "Ελληνες, ὃς μηδὲν ἡμαρτηκοῦται." Ita *Schol.*
 Atque ita Veteres accepisse testatur *Eustathius*. Verum neque vocula ὁ (ut opinor) pro δὲ satis recte dici potest; et sente-
 teotiam, uti observant *Barnesius* et *Dna Dacier*, multo rectius et facilius secundum
 vulgatam interpunktionem interpreteris:
 ut dicat nimurum *Penelope*, "Nequaquam
 "Helenam viro se dedisse alieno, si praevi-
 "disset tot ac tanta mala inde esse oritu-
 "ra."

Τὴν δὲ ἄτην δὲ πρόεθνεν ἵψε ἐγκάτθετο θυμῷ
 Λυγρὴν, ἐξ ἣς περνάτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
Infra ver. 223.

Ver. 222. Τὴν δὲ δῆτοι] *Al.* Τὴν δὴ τοι.

- 225 Νῦν δ', ἐπεὶ ὥδη σῆματ' ἀριφραδέως κατέλεξας
 Εὔης ἡμετέρης, τὴν δὲ θροτὸς ἄλλος ὅπωπει,
 'Αλλ' οἶοι σύ τ' ἔγώ τε, καὶ ἀμφίωλος μία μένη
 'Αυτορὶς, ἦν μοι δᾶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιέση,
 'Η νῶν εἴρυτο θύρας πυκνῆς θαλάμου,
 230 Πείδεις δή μεν θυμὸν, ἀπηνέα περ μάλ' ἔόντα.
 "Ως φάτο· τῷ δὲ ἔτι μάλλον ὑφ' ἵμερον ὁρε γόσιο.
 Κλαῖε δὲ ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν' εἰδὺιαν.
 'Ως δὲ ὅτ' ἀν ἀσπασίως γῇ νηχομένοισι φανείη,
 'Ωντε Ποσειδάων εὐεργέα νῇ ἐνὶ πόντῳ
 235 'Ραίσῃ ἐπειγομένην ἀνέμω καὶ κύματι πηγῷ.
 Παῦροι δὲ ἐξέφυγον πολιῆς ἀλὸς ἡπειρόνδε
 Νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροὶ τέτροφεν ἄλμη.

- 225 "Nunc vero, quandoquidem jam signa manifeste dixisti
 "Lecti nostri, quem non mortalis alias viderat,
 "Sed soli tuque egoque, et ancilla una sola
 "Actoris, quam mihi dedit pater jam huc et proficiscenti,
 "Quae nobis custodiebat fores compacti thalami;
 250 "Flectis tandem meum animum, durus licet valde sit."
 Sic dixit: ei autem adhuc magis desiderium excitavit luctus.
 Flebat vero tenens uxorem animo-gratam, honesta scientem.
 Sicut autem quando grate terra natantibus appetet,
 Quorum scilicet Neptunus bene-fabricatam navem in ponto
 235 Perdidit, agitatam vento et fluctu vasto;
 Pauci vero effugerunt e cano mari in terram
 Natantes, multa autem circa corpus accrescit salsugo;

227 ἰγὼ καὶ] Ead. 231 τῷ δὲ ἄρα μ.] R.

Ver. 223. Τὴν δὲ ἄτην δὲ προσέθν] Οὐ τῷ τοῦ παθεῖν, ἔγων τὴν φενοβλαβειαν. Schol.

Ver. 225. ἐπεὶ ὥδη] Al. ἐπεὶ δῆ.

Ibid. σῆματ' ἀριφραδέως] Al. σῆματ' ἀριφραδία. Atque ita in commentario citat Eustathius.

Ver. 226. τὴν] Al. τῇ.

Ver. 228. μοι δῶκε] Al. μοι ἔδωκε.

Ver. 231. τῷ δὲ ἐπι μᾶλλον] Al. τῷ δὲ ἄρα μᾶλλον.

Ver. 233. 'Ως δὲ ὅτ' ἀν ἀσπασίως γῇ] Si-militer Statius:

Nec minus hæc læti trahimus solatia, quam si
 Præcipiti convulsa Noto prospectet amicam
 Puppis humum. ——— Thebaid. II. 193.

Et lib. VII. ver. 145.

————— dulcis medii de gurgite ponti
 Respicitur tellus. ———

Ibid. ἀσπασίως] Al. ἀσπάσιος.

Ver. 235. 'Ραίσῃ] Apud Eustathium,
 'Ραίσι.

Ver. 236. 237. Παῦροι δὲ ἐξέφυγον — Νη-
 χόμενοι.] Virgil.

Apparent rari nantes in gurgite vasto.

Æn. I. 122.

Ver. 237. πολλὴ δὲ περὶ χροὶ τέτροφεν
 ἄλμη.] Ita supra §. 157.

Σμερδαλίος δὲ αὐτῆσι φάνη, κεκακωμένος ἄλμη.

'Ασπάσιοι δ' ἐπέβαν γαῖς, πακότητα φυγόντες·

"Ως ἄρα τῇ ἀσπασίᾳ ἦν πόσις εἰσορώσῃ·

240 Δειρῆς δ' ὥπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκῶ.

Καὶ νῦ κ' ὁδορομένοισι Φάνη ροδοδάκτυλος ἡώς,

Εἴ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέδειν, Ἡῶ δ' αὗτε

'Ρύστατ' ἐπ' Ὄκεανῷ χρυσόθρεονον, ωδὸς ἔα ἵππες

245 Ζεύγνυσθ' ἀκύποδας, φάος ἀνδρώποισι φέροντας,

Λάμπον καὶ Φαιέθοντ, οἵτ' Ἡῶ πᾶλοι ἄγαστοι.

Καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προξέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·

"Ω γύναι, ὃ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' αἴσθλων

"Ηλθομεν, ἀλλ' ἔτι ὅπιςθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσαι

250 Πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.

Læti vero concenderunt terram, malo evitato:

Sic utique illi gratus erat maritus intuenti;

240 A-collo autem nondum omnino removebat brachia candida.

Et sane lugentibus apparuisset rosea-digitis aurora,

Nisi utique aliud cogitasset dea cæsia-oculis Minerva:

Noctem quidem in termino longam tenuit, Auroram vero contra

Detinuit in Oceano aureum-solium-habentem, neque sinebat equos

245 Jungere veloces, lumen hominibus ferentes,

Lampum et Phæthona, qui scilicet Auroram equuli vehunt.

Et tunc utique suam uxorem allocutus est solers Ulysses;

“Ο mulier, nondum enim omnium ad fines certaminum

“Venimus, sed adhuc in posterum immensus labor erit,

250 “Multus et difficilis, quem me oportet omnem perficere.

249 ιστ] F. quod ferri potest. Sed usitatus est ὅπισθεν futuro jungi, ut
mox v. 261.

Et sale tabentes artus in littore ponunt.

Virgil. En. I. 177.

Ver. 240. ἀφίετο] Al. ἀφίετο.

Ver. 241. Καὶ νῦ κ' ὁδορομένοισ] Virgil.

Et fors omne datum traherent per talia tempus.

En. VI. 537.

Ver. 243. Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέδειν.] Ήδη τρόπος τῷ πίρατῳ καὶ τῷ πέλει θαν. Schol. Eustathius aliter: Περάτην δὲ (inquit) ἄπαξ ἴνταῦθα φοινὶς ὁ Ποιητὴς κατὰ γένος θηλυκόν. Καὶ δηλοῦ ἡ λίξις τὸ πέρας τῷ Ὄκεανῷ νῦν, ὃ τὸ ἄνατολικὸν, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ δυτικόν δι' ὃ ἐμειληλευτὴν ἡ Νῦξ δῆθεν σωματικῶς κατελθεῖν, ὡς ἀντίτρωθεν ἀνίληθη ἡ Ήλία. Διὸ καὶ ὁ Ποιητὴς εἶπε, "Νύκτα μὲν

"ἐν περάτῃ σχέδει," τῇ κατὰ δύσιν δηλαδῆ· "Ἡῶ δ' αὗτε ιστ' Ὄκεανῷ," τῷ κατὰ ἀνατολῆν· ὑπέτριμπτε ταύτην ἀναδῦναι, μῆτε ἱκείνην καταδύναι.

Ibid. ἐν περάτῃ] Al. ἐμπεράτῃ.

Ibid. δολιχῆν] Al. δολιχῆ.

Ibid. et ver. 246. Ἡῶ] Al. Ἡλία.

Ver. 246. Λάμπον καὶ Φαιέθοντ,] "Ουηρος μὲν ὃ τὸ ξυνωρίδεον ποιεῦντας τῇ Ήδῃ Λυκόφρων δὲ καὶ ἐπειοι μονοπάλον τὴν Ἡῶ πλάτοντας, Πηγάσων αὐτὴν ἐποχθεῖσι πτερωτῷ ἵππῳ. Eustath. Soli autem (uti notat Barneesi) quatuor apud Ovidium tribuuntur equi: Metamorph. Lib. II. ver. 153. 154.

Ver. 248. οὐ γάρ πω πάντων etc.] Ιστοι δι' ὡς καὶ ἴνταῦθα ὁ Ποιητὴς ἀρχὴν λόγῳ θέ-

- "Ως γάρ μοι ψυχὴ μυθήσατο Τειρεσίαο,
 "Ηματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον" Αἴδος εἴσω,
 Νόσον ἐταίροισιν διζήμενος, ἡδ' ἔμοὶ αὐτῷ.
 'Αλλ' ἔρχεν, λέκτρονδ' ἵομεν, γύναι, ὄφεα καὶ ἥδη
 255 "Τπνω ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεδα κοιμηθέντε.
 Τὸν δὲ αὗτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Εὔνη μὲν δὴ σοί γε τότ' ἔσσεται, ὀππότε θυμῷ
 Σῶ ἐδέλησ· ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
 Οἶνον ἐντίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 260 'Αλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καὶ τοι θεὸς ἐμβαλε θυμῷ,
 Εἴπ· ἄγε μοι τὸν ἀεδλον· ἐπεὶ καὶ ὥπιεθεν, (οἵω,
 Πεύσομαι· αὐτίκα δὲ ἐσὶ δαήμεναι ὅτι χέρειον.
 Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς.

- " Sic enim mihi anima dixit Tiresiae,
 " Die illo, quando scilicet descendit domum Orci intra,
 " Reditum sociis quarens, et mibi ipsi.
 " Quin veni, ad-lectum eamus, uxor, ut et jam
 255 " Somno a dulci delectemur ubi-decubuerimus."
 Eum autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 " Cubile quidem demum tibi sane tunc erit, quando animo
 " Tuo volueris; quia scilicet te dii fecerunt venire
 " Ad domum bene-redificatam, et tuam in patriam terram.
 260 " Sed quoniam cogitasti, et tibi deus injecit animo,
 " Dic age mibi hoc certamen; quoniam et postea, (puto,)
 " Audiam; statim autem est scire nequaquam pejus."
 Hanc vero respondens allocutus est solers Ulysses;

254 ὄφρα κεν ἥδη] R.

μενος τὸν "γάρ" σύνδεσμον, ἀποδίδωσιν αὐτὸν συνῆθως δἰα τὴν "ἀλλά" εἰπάν· "Ω γύναι, " Ἐ γάρ σω πάντων ἐπὶ πείρατα" καὶ ἔξης. οὗτοι μετὰ τίχειας ἐξ ἴωαγαγῶν, (ver. 254.) "Αλλ' ἔρχεν λέκτρονδις καὶ ἔξης." Eustath. Vide supra ad x. 174. 190.

Ver. 249. ὥπιεθεν ἀμέτρητος πάνος ἵσαι,] Ωδησσεὺς δὶ τέτο λίγει διὰ τὸν ἐρεῖτος πάνον, ἐν δεδλεύσσει κατὰ τὴν ἀρχὴν μαντίζει τὴν Τειρεσίαν, χάρου τιμῆς τὸν Ποσειδῶνος· ὡς καὶ τὴν γυναικὶ ἀφηγήσεται. Eustath. Vide infra ad ver. 267. etc.

Ibid. ἵσαι,] Eustathius in commentario citat, ἵσι. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 251. μυθήσατο] Al. μαντίζατο.

Ver. 254. ὄφρα καὶ] Al. ὄφρα κεν.
 Ver. 255. ταρπώμεδα] Vide supra ad i'. 491.
 Ver. 258. ἰδίλης·] Apud Eustathium in commentario, ἰδίλειος.
 Ver. 260. καὶ τοι θεὸς ἐμβαλε θυμῷ.] Τὸ εἰπεῖν, ὅτι παιᾶσαι σὲ τι καὶ ἐπειροῦ [Al. ὥστε εἰροῦ] δεῖ. Schol.
 Ver. 262. δαήμεναι ὅτι χέρειον.] Ita supra g'. 176.
 Οὐ μὲν γάρ τι χίξουσιν ἀργῇ διηπονούσθει.
 Ver. 264. τι τ' ἄρεις] Al. τι τ' ἄρεις.
 Ibid. ὀτεννίσσαται] Apud Eustathium in commentario, ὀτεννίσσει. Utrumque salva

- Δαιμονίη, τί τ' ἄρετος μέ μάλιστα σελεύεις
 265 Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθίσσομαι, γάρ δέ επικεύσω.
 Οὐ μέντοι θυμός κεχαρήσεται: γάρ αὐτὸς
 Χαίρω ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἀσέαν ἀναγεν
 'Ελθεῖν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐηρες ἐρετμόν.
 Εἰσόκε τὸς ἀφίκωματι, οἵ τοι ίσασι θάλασσαν,
 270 Ανέρας, γάρ δέ ἀλεσσοι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδεσσιν.
 Οὐδέ τοι γάρ ίσασι νέας φοινικοπαρῆγες,
 Οὐδέ εὐήρετοι ερετμὰ, τά τε πτερὰ νησοῖ πέλονται.
 Σῆμα δέ μοι τόδε ἔειπεν ἀριφραδές, (γάρ δέ σε κεύσω)
 'Οπότε κεν δῆ μοι ξυμβλήμενος ἀλλος ὁδίτης
 275 Φήη ἀδηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὥμῳ,
 Καὶ τότε μέν γαίη πήξαντ' ἐκέλευεν ἐρετμὸν,

" Infausta, cur igitur demum me valde hortans jubes

- 265 " Dicere? at ego dicam, neque celabo.
 " Haud quidem tibi animus gaudebit; neque enim ipse
 " Gadeo: quoniam admodum multas hominum ad urbes jussit
 " Proficisci, in manibus babentem fabrefactum remum;
 " Donec ad illos pervenero, qui haud norunt mare,
 270 " Viros, neque salibus mixtum cibum comedunt;
 " Neque sane hi norunt naves rubras-proris,
 " Neque fabrefactos remos, qui utique alae navibus sunt.
 " Signum vero mibi hoc dixit manifestum, (neque te celabo;)
 " Quando demum mihi obviam-factus alias viator
 275 " Dixerit me ventilabrum habere super splendido humero;
 " Utique tunc me terrae infixo jussit remo,

264 τι τ' ἄρετος ίσασι] F. A. L. 276 ικέλασσον] Edd. vett.

prosodia. Qua enim ratione ex μαρτυρομαι, μαρτυρεῖμαι, fit μαρτυρίομαι: ex φίλομαι, φίλημαι, φίλεω eadem ex ὅτουνα, ὅτουνῷ, fit ὅτουνέω. Vide ad Il. a'. 338. κ'. 55. et u'. 304.

Ver. 266. Οὐ μέντοι θυμός κεχαρήσεται: γάρ αὐτὸς Χαίρω] Ή ἀπόφασις τῆς καταφάσου ποτὲ μὲν τὸ ίσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλίσιον. — Τὸ γάρ λίαν λυπεῖσθαι, τῇ ἀποφάσει διδόνεται. *Hermogenes*, πιστὸς μαθόδος διανότητος, cap. 37. Eadem loquendi ratione usus est Virgilius:

Nec vero Alciden me sum latus euntem
 Accepisse. ————— An. VI. 392.

Et Sophocles:

"Αλλ' ἔτι χαίρων, τὴν τιδ' ἀριφραδέη βίλος.
Philoctet. ver. 1292.

Vide ad Il. v. 544.

Ibid. Θυμός κεχαρήσεται] Al. Θυμῷ κεχαρίσαι.

Ver. 267. πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἀσέαν ἀναγεν 'Ελθεῖν. Supra λ'. 120. etc. ubi totus hic locus occurrit.

Ver. 269. 270. οἵ τοι ίσασι θάλασσαν, ————— οἵ δέ ἀλεσσοι] Vide supra ad λ'. 121.

Ibid. et ver. 271. ίσασι] Ita Barnesius: atque ita Eustathius in commentario. Recite. Ita enim, uti ipse notat Barnesius, semper alibi apud Homerum scribitur hac vox. Alii hic minus recte scribunt ίσασι, et ίσασαι. Clark. Edd. vett. habent

- "Ἐρξανδ' ἵερὰ καλὰ Ποσειδάνων ἄνακτι,
 Ἀργείον, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα πάπριον,
 Οἴκαδ' ἀποσείχειν, ἔρδειν δέ τοις ἵερας ἐκατόμβιας
 280 Αθανάτοις θεοῖσι, τοὶ δρανὸν εὐρὺν ἔχεσι,
 Πᾶσι μάλ' ἐξείνε. Θάνατος δέ μοι ἐξ ἀλὸς αὐτῷ
 Αβληχέος μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὃς νέ με πέφη
 Γῆρα ύπατι λιπαρῷ ἀρημένον ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 "Ολβίοι ἔσσονται· τάδε μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.
- 285 Τὸν δὲ αὗτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
 Εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέσσιν ἄρειον,
 Ελπιώρη τοι ἐπειτα πακῶν ύπαλυξιν ἔσεσθαι.
 "Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλας ἀγόρευον.
 Τόφρα δὲ ἄρετος Εὐρυνόμη τε ἴδε τροφὸς ἔντυον εὔνην
- "Factisque sacris eximiis Neptuno regi,
 "Ariete, tauroque, suumque initore verre,
 "Domum abire, facereque sacras hecatombas
 280 "Immortalibus diis, qui cœlum latum habitant,
 "Omnibus prorsus ordine: mors autem mihi ex mari ipsi
 "Lenis admodum talis adveniet, quæ me occidat
 "Senectute a molli confectum; circum autem populi
 "Felices erunt: hæc mihi dixit omnia perfectum-iri."
- 285 Illum autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 "Si quidem demum senectutem dii perficiunt meliorem,
 "Spes tibi deinde malorum effugium fore."
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Interea vero Eurynomeque et nutrix instruebant lectum

279 [ἔρδειν] F. A. I. 283 Γῆρα ύπατο] F. A. L. 286 γῆράς τι] Ead.

ἵσσασι, præter R. que habet ἵσσασι, quod temere, non consilio factum patet. Ern.

Ver. 270. Ἀνέρας,] MS. a Tho. Bentleio collatus habet Ἀνέρες. Atque ita in Vulgatis legitur supra λ'. 122.

Ver. 271. νίας φονικοταρήνης,] Virgil.

— pictasque innare carinas. En. VIII. 93.

Ver. 274. Οππότε κεν δῆ] Vide ad Il. ξ. 435. et 504.

Ver. 275. ἀθηηλοιγὸν] Vide supra ad λ. 127.

Ver. 276. Καὶ τότε μὲν γαῖην] MS. a Tho. Bentleio collatus, Καὶ τότε δὴ γαῖην. Ut supra λ'. 128.

Ibid. ἱκέλευσεν.] Al. ἱκέλευσεν.

Ver. 277. Ποσειδάνων ἄνακτι, Ἀργείον, ταῦρον τι,] Virgil.

Laocoön, ductus Neptuno sorte sacerdos, Solennes taurum ingentem mactabat ad aras. En. II. 201.

— meritos aris mactavit honores: Taurum Neptuno. — En. III. 118.

Ver. 281. Θάνατος δέ μοι ἐξ ἀλὸς αὐτῷ Αβληχέος] Vide supra ad λ. 133. 134.

Ver. 282. ὃς νέ με] Al. ὃς καὶ ίμι.

Ver. 283. Γῆρα ύπατο] Al. Γῆρα ύπατο.

Ver. 289. ἔντυον εὐνην] Vide ad Il. i. 720.

Ver. 290. ύπολαμπομενάνων,] Al. ύπολαμπομενάνων.

- 290 Ἐσθῆτος μαλακῆς, δαῖδων ὑπολαμπομενάων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέγσαι,
 Γρηῦς μὲν κείσα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει.
 Τοῖσιν δὲ Εὔρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
 Ἐρχομένοισι λέχοεδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχεσσα.
- 295 Ἐς θάλαμον δὲ ἀγαγγόσα, πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἐπειτα
 Ἀσπάσιοι λέκτροι παλαιῖς θεσμὸν ἴκοντο.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βενόλος ἥδε συβάτης
 Παῦσαν ἄρ' ὁρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναικᾶς.
 Αὐτοὶ δὲ εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
- 300 Τὸ δὲ ἐπεὶ ἐν φιλότητος ἐταξιάτην ἐρατεινῆς,
 Τερπέσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλας ἐνέποντες.
 Ἡ μὲν, ὅστις ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο διὰ γυναικῶν,
- 290 Veste molli, facibus sublumentibus.
 At postquam straverant densem lectum properantes,
 Anus quidem decubitura retro in-domum ivit;
 Illis vero Eurynome cubicularia praiebat
 Euntibus ad-lectum, facem in manibus tenens :
 295 In thalamum autem ubi-duxerat, retro ivit : illi quidem deinde
 Lubentes lecti antiqui ritibus accesserunt.
 At Telemachus et bubulcus et subulcus
 Cessare-fecerunt a-saltatione pedes, cessareque fecerunt mulieres;
 Ipsi vero cubabant per ædes obscuras.
- 300 Illi autem postquam amore delectati sunt desiderabili,
 Delectabantur sermonibus, secum invicem confabulantes :
 Illa quidem, quot in ædibus sustinuerat nobilissima mulierum,

292 Γρῆν δὲ μὴν] Eæd. 293 Τοῖσι δέ] Edd.

Ver. 294. δάος] Al. φάος.

Ver. 296. Ἀσπάσιοι λέκτροι παλαιῖς θεσμὸν ἴκοντο.] Σεμνοῖς ῥήμασι κοσμεῖ τὸν λόγον τὴν γᾶρ ἐν δίκῃ καὶ νόμιμον περάζειν ἐνέφρην, εἰπών, “Ἀσπάσιοι λέκτροι etc.” Aristid. Quintil. de Musica, Lib. II. pag. 82. Hinc A. Sabinus, in Epistola Penelopes Ulyssi, ver. 150.

Heu, precor ut properet ille venire dies,
 Antiqui renovet qui latus fædera lecti.

Porro Aristophanes Grammaticus et Aristarchus, notante Scholiaste, versum hunc finem faciunt totius *Odyssæ*: Cumque iis facit et Codex unus a Tho. Bentleio collatus. Qua de re Eustathius: Ἰστιον

δέ, inquit, ὅτι κατὰ τὴν Παλαιῶν ιστορίαν, Ἄρισταρχος καὶ Ἀριστοφάνης, οἱ κορυφαῖοι τῶν τότε γεωμετρικῶν, τοῖς τὸν ὃς ἱρέον, “Ἀσπάσιοι λέκτροι παλαιῖς θεσμὸν ἴκοντο,” περιεπέθησαν τὴν Ὁδύσσειαν τὰ ἵψεῖν, ἵνα τέλεις τῷ βιβλίῳ, νοθεύοντες. Οἱ δὲ τοιῦτοι πολλὰ τῶν καιρωτάτων περικόπτεσσιν, ὃς φασιν οἱ αὐτοῖς ἀπιστάσαντες, οἷς τὴν εὑθὺς ἵψεῖν τῶν φύσαντων ῥητορικὴν ἀνακριθαίσσιν, καὶ τὴν τῆς ὅλης, ὡς εἰπεῖν, Ὁδύσσειας ἐπιτομὴν ἴστα καὶ τὸν ὑστερὸν ἀναγγειλοῦντον Ὁδύσσειας τὸν πρὸς τὸν Λαέστην, καὶ τὰ ἐκεῖ θαυμασίως πλαττόμενα· καὶ ἂλλα ἐν δίλγα. Sed et connecti videntur sequentia cum eo quod præcessit ver. 137. hujus libri; ubi declaravit ipse Ulysses,

- 'Ανδρῶν μυητήρων ἐσορῶσ' ἀΐδηλον ὄμιλον.
 Οἱ ἔδεν εἶνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
 305 "Εσφαζον· πολλὸς δὲ πίδων ἡφύσσετο οἶνος.
 Αὐτὰς ὁ διογενὴς Ὁδυσεὺς, ὅσα κήδε· ἔδηκε
 'Ανθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς οἴζυσας ἐμόγησε,
 Πάντ' ἔλεγ· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκέσσος', όδε οἱ ὕπνοι
 Πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος καταλέξαι ἀπαντα.
 310 "Ηρέξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ· αὐτὰς ἔπειτα
 "Ηλ. ὡς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρεβαν.
 'Ηδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν
 'Ιφθίμων ἐτάρων, ὃς ησθιεν, όδε ἐλέαιρεν.
 'Ηδ' ὡς Αἴολον ἵκεν· ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο,
 315 Καὶ πέμπ· όδε πω αἰσα φίλην ἐς πατρίδ' ἵκεσθαι

Virorum procorum inspiciens perniciosum cætum;

Qui sui gratia multa, boves, et pinguia pecora,

505 Mactabant; multum autem ex-doliis hauriebatur vinum.

At generōsus Ulysses, quot dolores intulerat

Hominibus, et quæcunque ipse ærumnis-conflictatus exantlaverat,
 Omnia dicebat; illa vero delectabatur audiens; neque ei somnus
 Incidebat palpebris, antequam is enarrasset omnia.

310 Incepit autem, quomodo primum Ciconas domuit; at postea

Venit in Lotophagorum virorum pinguem terram:

Et quot Cyclops fecit, et quomodo exegit penam
 Ob fortis socios, quos comedebat *is* neque miserabatur:
 Utque ad Æolum venisset, qui ipsum lubens suscepit,

315 Et dimittebat; nondum vero fatale dilectam in patriam pervenire

508 ἡ δ' ἄρα τίρεται] F. A. L.

se in agrum suum prefecturum, ad evitandam Ithacensem iram, quos Procurum mortem ulciscendam aggressuros suspicabatur.

Μὴ πρέσθιε πλέον εὐὴν φίνη πατὰ ἄσυ γίνηται etc.

Ver. 298. παῦσαν δὲ γυναικας;] Al. γυναικες.

Ver. 303. ἀΐδηλον ὄμιλον] Vide supra ad π'. 29.

Ver. 308. Πάντ' ἔλεγ· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκέσσος,] Vide supra ad λ'. 223.

Ver. 310. "Ηρέξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ· etc.] Ρητορικὴν — περοίκην ἀνασφαλείασιν καὶ ἵπιτομὴν τῆς Ὁδυσσείας. Schol. 'Αγανιφαλαιῖται τὴν ὄλην πλάνην ἐν

ἴπεσσιν ἐν πρὸς τοῖς τριάκοντα, κατὰ φύσιν διηγησάμενος, καὶ ἐκ τῶν πρότων εὐτάκτων ἰλάδων πρὸς τὰ ἵσχατα. Eustath. Vide et Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὁμήρου τουτουσιώς, §. 20. in fine; item supra ad λ'. 59. 84. 104. etc.

Ver. 312. καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν 'Ιφθίμων ἐτάρων,] Τὸ δὲ "ἀπετίσατο ποινὴν ἐτάρων," εἰς τὸν ἀπέτισις ποινὴν ἐτάρων ἡ ἀντὶ τοῦ ἀπέτισις ποινὴν ὁ φραγὼ αὐτὸς Κύκλωψ, πετίστιν ἀπέδωκεν ἦ, Ὁδυσσεὺς ἐτίσατο ἱκείνον, ήγνην ἐπιμάργησεν, σίς ποινὴν τὴν ὑπὲρ τῶν φίλων. Eustath. Verior, ut opinor, postrema interpretandi ratio; quia isto sensu semper apud Poëtam usurpatur verbum ἀποτίομαι media voce. Vide

"Ηην, ἀλλά μιν αὗτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἵχθυόντα φέρεν μεγάλα σενάχοντα·

'Ηδ' ὡς Τηλέπυλον Λαισρυγονίν ἀφίκανεν,

Οἵ νῆας τ' ὅλεσαν καὶ ἔνηνήμιδας ἔταιρες

320 Πάντας· 'Οδυσσεὺς δὲ οἶος ὑπέκψυγε νῆι μελαίνη·
Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε·

'Ηδ' ὡς 'Αἴδεων δόμον ἥλυθεν εὔρωντα,

Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίς Τειρεσίαο,

Νηὶ πολυκληῆι, καὶ εἰςιδε πάντας ἔταιρες,

325 Μητέρα δ', ἦ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἔόντα·
'Ηδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἀκύσεν·

"Ως δ' ἵκετο πλαγκτὰς πέτρας, δεινήν τε Χάρυβδιν,

Σκύλληην δ', ἦν τὸ πώποτ' ἀκήριοις ἄνδρες ἀλυξαν·

Erat; sed ipsum rursus abreptum procella

Pontum in piscosum tulit valde gementem:

Et quomodo Telepylum Læstrygoniam advenit,

Qui navesque perdidérunt et bene-ocreatōs socios

320 Omnes: Ulysses autem solus effugit nave nigra:

Et Circes enarravit dolum et varium-artificium:

Et quomodo Orci domum adiit squalidam,

Animam consulturus Thebani Tiresiae,

Navi multis-transtris-instructa; et aspexit omnes socios,

325 Matremque, quæ ipsum peperit, et nutritiv parvulus cum-esset:

Et quomodo Sirenum frequentium vocem audiit:

Quomodoque venit ad erraticas petras, horrendamque Charybdis,

Scyllamque, quam nondum unquam illæsi viri effugerunt:

316 αὖ τις] A. R. L. non male. 318 ἀφίκοντο] F. A. L. quod prætulerim.

supra ad s'. 24. v. 386. et c'. 540. item ad *Iliad.* s'. 116.

Ver. 314. Ηδ' ὡς Αἴολον ἵξε?;] Ita legitur apud Eustathium, et in contextu et in commentario. Atque ita infra ver. 318. 322. 329. 330. etc. *Al. τις Αἴολον* et *τις Αἴολον*. Vide et supra x'. 1. etc. Clark. Immo sic omnes edd. vett. F. A. R. L. Ern.

Ver. 318. Τηλέπυλον Λαισρυγονίν] Vide supra ad x'. 82.

Ibid. ἀφίκανεν,] Eustathius in commentario videtur legisse ἀφίκοντο. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 319. Οἵ νῆας τ' ὅλεσαν] "Εὐθὰ ὅταν εἰδε, "οἱ νῆας ἀλεσαν," τετίσιν οἱ Λαισρυγόνες."

ἀς ταῦτὸν ὅν, Λαισρυγονίν, καὶ Λαισρυγόνες, εἰπεῖν. Eustath. "Alias," inquit Barnesius, "facile legerim oī, pro ὅδι, quod ferri "posset, ut Λαισρυγόνες tamen subaudiatur, "vel ναῖται." Atqui vocula oī isto sensu nusquam apud Homerum (ut opinor) reperiatur.

Ver. 322. εὐρώντα,] "Ητοι πλατὺν, παρὰ τὸ εὖρος· ἦ σκοτεινός. Schol. Vir autem eruditus Gatakerus, in annotationibus ad Antoninum, Lib. IV. §. 6. citato versu isto Hesiodi, "Εργ. καὶ Ήμερ. 152.

Βῆτας ἐς εὔρωντα δόμοις κρυπτεῖ ἀΐδαο· "Εὐρώντα," inquit, "malim vertere, situ "obstum; quam, cum interpretibus, la- "lum."

- ‘Ηδ’ ᾧς Ἡελίοιο Βόας κατέπεφνον ἔταιροι·
 330 ‘Ηδ’ ᾧς ἵηα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ἀπὸ δὲ ἔφθιδεν ἐσθλοὶ ἔταιροι·
 Πάντες ὄμως, αὐτὸς δὲ κακᾶς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·
 “Ως δ’ ἴκετ’ Ὁγυγίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψῶ,
 “Η δή μιν κατέργυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
 335 ’Εν σπέσσοι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἥδε ἔφασκε
 Θήσειν ἀδάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
 ’Αλλὰ τῷ ὅποτε θυμὸν ἐνὶ στῆθεσσιν ἔπειθεν·
 ’Ηδ’ ᾧς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Οἵ δή μιν περὶ κῆρι, θεὸν ᾧς, τιμήσαντο,
 340 Καὶ πέμψαν σὺν νῇ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις, ἐσθῆτά τε δόντες·

Utique Solis boves interfecerunt socii :

- 350 Utique navem velocem percussit ardenti fulmine
 Jupiter altitonans; perieruntque eximii socii
 Omnes pariter; ipse vero mala fata effugit :
 Quomodoque advenit Ogygiam insulam, Nymphamque Calypso,
 Quæ demum ipsum detinebat, cupiens sibi maritum esse,
 355 In specubus cavis, et alebat, atque dicebat
 Redditurem se eum immortalem et senectutis-expertem dices omnes;
 Sed ei nunquam animum in pectoribus flectebat :
 Et quomodo ad Phœacas pervenit, multa perpassus,
 Qui sane ipsum ex corde, deum veluti. honoraverunt,
 340 Et dimiserunt cum navi dilectam in patriam terram,
 Άρεque, auroco affatim, vestituque datis:

355 [Ἐν σπέσσοι] R. quod ferri potest, sed σώσσοι Homero solenne. 358
 [Φαίηκας] R.

Ver. 326. Σειρήνων ἀδινάων] “Ἐνθα, φασὶν οἱ Παλαιοὶ, τὸ ἀδινάων, ἀντὶ τῷ ἡδυφάνων, ἀδικῶν, παρὰ τὸ ἀδειν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἡδύ. Eustath. Atqui si sensu nusquam (ut opinor) apud Poëtam reperiatur hæc vox. Vide Iliad. β'. 87. 469. α'. 481. Clark. Sed etiam infra ω'. 316. ἀδινὸν potius ceterim, clare, quam crebro, et ἀδινὰ apes possunt esse a sono, et Sirenes adeo λιγύφων, canore, conf. supra α'. 216. Ern.

Ver. 327. πλαγκτὰς πίτης,] Vide supra ad μ'. 61.

Ver. 328. οὐ πάπτοτ] Vide ad Il. ζ'. 504.

Ver. 330. ψολόεντι κεραυνῷ] Καυσικῶ.

ψόλον γάρ, τὸ ἄστβολον [Ita ex MS. Barnesius, pro vulgato ἄσβολον] ποιεῖν. Schol. Vide de infra ad ω'. 538.

Ver. 334. Η δή μιν κατέργυκε,] Hinc Ovidius:

Creditur et Nymphe mortalis amore Calypso
 Capta, reluctantem detinuisse virum.

Amor. Lib. II. Eleg. xvii. 15.

Ver. 338. Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,] Tibullus:

Finis et erroris miseri Phœacia tellus.

Lib. IV. i. 78.

Ver. 342. ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος Λυσιμε-

Ταῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὑπνος
Λυσιμελῆς ἐπόρεσε, λύων μελεδήματα θυμῷ.

'Η δ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόσει θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

345 'Οππότε δὴ ρ' Ὁδυσσηα ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμὸν,
Εὔνης ἡς ἀλόχῳ ταρπήμεναι, ἥδε καὶ ὑπνος,
Αὐτίκ' ἀπ' Ὡκεανῷ χρυσόθρονον Ἡριγένειαν
Ὄρεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ· ὥρτο δὲ Ὁδυσσεὺς
Εὔνης ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δὲ ἐπὶ μῆδον ἐτελλεν·

350 Ὤ γύναι, ἥδη μὲν πολέων κενορήμεδ' ἀέθλων
Ἄμφοτέρω σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόσον
Κλαίσο· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἀλγεσι καὶ θεοὶ ἀλλοι
Ιέμενον πεδάσσον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Νῦν δὲ ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἴκόμεδ' εὐνὴν,

Hoc sane ultimum dixit verbum, quando eum dulcis somnus
Membrorum-relaxator invasit, solvens curas animi.

Diversa autem ex parte aliud cogitavit dea cæsia-oculis Minerva:

345 Quando demum scilicet Ulyssem putabat, suo in animo,
Concubitu suæ uxoris oblectatum esse, atque etiam somno;
Statim ab Oceano aureo-solio Auroram
Excitavit, ut hominibus lucem ferret: surrexit vero Ulysses
Cubili ex molli; uxori autem verbum mandabat;

350 "Ο uxor, jam quidem multis satiati sumus certaminibus
"Ambo: tu quidem hic meum ærumnosum redditum
"Deflens; at me Jupiter doloribus, et dii aliis,
"Properantem detinebant mea a patria terra:
"Nunc vero postquam ambo ad desiderabile venimus cubile,

344 αὖτις] R.

λῆς ἐπόρεσε, λύων μελεδήματα θυμῷ.] Ita
apud Moschum:

"Υπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάρουσιν ἐφέζων
Λυσιμελῆς πεδάρη μαλακῷ κατάφάσα δεσμῷ.
Idyll. II. ver. 3.

Et apud Orpheum, in Hymno τοῖς "Τπνον".
Ver. 5.

Λυσιμελέμιτε, κόπται τὸ δεῖπνον ἔχαν ἀνάτανσιν.

Et apud Virgilium:

— placida laxarant membra quiete.

Aen. V. 836.

Apud Ovidium denique:

Somne quies rerum, placidissime Somne deorum,

VOL. IV.

Pax animi, quem cura fugit. —————

Metamorph. XI. 623.

Vide et supra ad α'. 85.

Ver. 347. Ἡριγένειαν Ὄρεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ.] Virgil.

Aurora interea miseri mortalibus aliam
Extulerat lucem. ————— Aen. XI. 182.

Vide supra ad β'. 1. et ad II. α'. 477.

Ver. 348. ὥρτο δὲ Ὁδυσσεὺς Εὔνης ἐκ
μαλακῆς,] Virgil.

Tum vero Aenias —————

Corripit e somno corpus ————— .

Aen. IV. 571.

Ver. 354. ἀμφοτέρω] Apud Eustathium
in commentario ἀμφότεροι.

- 355 Κτήματα μὲν, τά μοι ἔστι, πομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
 Μῆλα δ', ἂ μοι μητρῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
 Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔγαλ ληῖσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
 Δώσασ', εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλας.
 'Αλλ' ἦτοι μὲν ἔγαλ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι,
- 360 'Οψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὅ μοι πυκινῶς ἀνάχηται·
 Σοὶ δὲ, γύναι, τάδ' ἐπιτέλω, πινυτῇ περ ἐόσῃ·
 Αὐτίκα γὰρ φάτις εἴσιν ἀμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 'Ανδρῶν μητρήρων, θεῖς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
 Εἰς ὑπερῷ ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
- 365 Ἡσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
 'Η ρα, καὶ ἀμφ' ἄμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά·

- 555 " Possessiones quidem, quae mihi sunt, curato in ædibus;
 " Pecora autem, quae mihi proci superbi consumpserunt,
 " Multa quidem ipse ego prædabor, alia autem Achivi
 " Dabunt, donec omnia impleverint stabula.
 " Sed sane ego quidem ad arboribus-abundantem agrum proficiscor,
- 360 " Visurus patrem eximium, qui mibi multum dolet;
 " Tibi autem, uxor, hæc mando, prudens licet sis;
 " Statim enim fama ibit simul cum sole orto
 " Virorum procorum, quos interfeci in ædibus;
 " In cœnaculum ubi-ascenderis, cum familis mulieribus,
- 365 " Sede, neque quenquam respice, neque interroga."
 Dixit utique, et circum humeros induit-sibi arma pulchra:

357 ληῖσσομαι] Edd. 559 ἀγρὸν ἄπειμι] A. L. ἔπειμι verum est. 361 ἵπτι-
 στίλλω] F.

Ibid. πολυδένδρον] Vide supra ad λ'. 274. et ad Il. σ'. 512.

Ver. 355. Κτήματα μὲν, τά μοι ἔστι, πομιζέμεν ἐν μεγάροισι·] "Vel," inquit *Henricus Stephanus*, "πομιζέμεν ἐν μεγάροισι· vel, "τά μοι ἔστιν ἐν μεγάροισι· quod malo." Multo tamen simplicior videtur et facilior prior constructio.

Ver. 357. Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔγαλ ληῖσσομαι,] Vide supra ad γ'. 73.

Ibid. ληῖσσομαι,] Ita recte *Barnesius*, pro vulgato ληῖσσομαι. Vide supra ad α'. 398.

Ver. 358. ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλας.] Ἡτοι σαδμὸς αὐλὰς, ἐπαύλις. Γράφεται δὲ, φασι, καὶ μεσαύλις. *Eustath.*

Ver. 361. Σοὶ δὲ, γύναι, τάδ' ἵπτιλλω,] Ita *Vulgati*. Quæ si vera sit lectio, vox

ἵπτιλλω (utpote ex duabus composita,) secundam producit eadem ratione ac πασειπάν, διπτείος, ἵπτιλγδην et similia. Vide ad Il. §. 62. n'. 121. σ'. 174. et g'. 599. *Barnesius* autem ex duabus Editionibus edidit, legendumque omnino contendit, ἵπτιλλω· quam quidem vocem pro ἵπτιλλω usurpatam reperiri notat *Eustathius* ad *Iliad.* λ'. 47. *Ipsi* autem hoc in loco citat, τὸδ' ἵπτιλλω.

Ver. 362. Αὐτίκα γὰρ φάτις εἴσιν] "Εὐθα δ' "γὰρ" σύνδεσμος κύται συνήθως ἐν ἀρχῇ, αὐτὶ τῇ ἵπτιλλῃ, ἢ διότι ἀποδίδεμενος εἰς τὸ [ver. 364.] "Εἰς ὑπερῷ ἀναβᾶσα." *Eustath.*

Ver. 365. Ἡσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.] "Ιτα μηδί, τῶν περιεγμένων εἰδέγαι δοκόσσα, μὴ δ' ἀδικηθείη ὑπό τινων.

“Ωρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βενόλον ἥδε συβάτην,
Πάντας δ’ ἔντε ἄνωγεν ἀρνία χερσὶν ἐλέσθαι.

Οι δέ οἱ εἰκὸν ἀπίδησαν· ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ·

370 ”Ωιξαν δὲ θύρας, ἐκ δ’ ἦτον· ἥρχε δ’ Οδυσσεύς.
”Ηδη μὲν φάος ἦν ἐπὶ χθόνα· τὰς δ’ ἄρ’ Αθήνη
Νυκτὶ καταρρύψασα θῶς ἐξῆγε πόληος.

Incitavit autem Telemachum et bubulcum et subulcum,

Omnesque arma jussit martia manibus sibi-sumere.

Hi vero ei non inobsequentes fuerunt: armabant autem se ære:

370 Aperuerunt vero fores, exibantque; præibat autem Ulysses.

Jamjam quidem lux erat super terram: illos autem Minerva

Caligine coopertos cito eduxit ex urbe.

Καὶ τῦτο μὲν ὅτις εὐοικονομῆτας ἀναπεφά-
νηται. Eustath.

Ver. 366. καλά] Vide ad *Il. β'. 44.*

Ver. 370. ἵκ δὲ ἦτον· ἥρχε δὲ Οδυσσεύς.]

Al. ἐξῆρχε δὲ δῖος Οδυσσεύς.

Ver. 371. τὰς δὲ ἄρ’ Αθήνη Νυκτὶ κατα-
ρρύψασα] Virgil.

At Venus obscuro gradientes aëre sepsit,
Et multo nebulæ circum Dea fudit amictu;
Cernere ne quis eos, neu quis contingere posset.
Æn. I. 415.

Ver. 372. ἐξῆγε πόληος.] *Al.* ἐξῆγε πό-
ληος.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ω'.

Ταῦθεν τῆς "Ραψωδίας Ω".

ΤΑΣ τῶν μυητήρων ψυχᾶς Ἐρμῆς εἰς ἀδειάν κατάγει· καὶ ἀναγγωρισμὸς Ὁδυστέως γίνεται πρὸς τὸν ἑαυτῷ πατέρα Λαέρτην· καὶ ταραχὴν τοῖς Ἰδακησίοις γιγενημένην ἐπὶ τῇ τῶν μυητήρων ἀναιρέσει Ἀθηνᾶ διακωλύει.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἡ ΓΡΑΜΜΑ Ω'.

Ἐπιγραφαί.

Σπονδαί· ἦ, Νεκύια.

Ἄλλως.

Ω, δ' Ὁδυσεὺς, σὺν πατέρι καὶ νεῖς μάργαντ' Ἀχαιοῖς *.

ἘΡΜΗΣ δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο

MERCIUS autem animas Cyllenius evocabat

Ver. 1. [Ἐρμῆς δὲ ψυχὰς] Fuerunt, qui totum sequentem locum, ubi Poëta Procorum Animas ad inferos deductas narrat, defunctorumque ibidem colloquia refert, suppositum suspicati sint. Ac videtur quidem nonnulla hic *Homerum* minus sapere. Scholiastes et Eustathius multas Veterum contra hunc locum objectiones afferunt; quarum haec sunt præcipuae: Primo, quod nusquam alibi apud Poëtam Animarum defunctarum deductor dicatur *Mercurius*, neque *Cylenius* appelletur; deinde, quod non sponte hic et sine deductore, (ut in *Iliade*,) ad inferos descendant Animæ; dein quod inseptuli Orcum intrent; dein quod Musarum numeri alibi non meminerit *Homerus*; cum pluribus aliis objectionibus minoris momenti. Iidem tamen Veteres, notante *Eustathio*, Προσίενται καὶ τὴν νεκύιαν ταῦ-

την, ἀποδεκόμενου αὐτῆς, καὶ ὅτι τὰ κατὰ τὸ Θάνατον τῇ Ἀχιλλέως διεξιστεῖ, τὸν ἐν Ἰλιάδι σεσιγμένον καὶ ὅτι ἐπαναλαμβάνει ὅποσα τῆς ποισεως ταῦτα ὑπὸ ἕρθη ὁ Ποιητὴς ἀνακιφαλαιώσασθαι, τὰ κατὰ τὴν Πηγελόπτην δηλαδὴ, ὡς ἔργον, καὶ τὴν τῷ Ὁδυσσέως λαθραῖαν ἐπάνοδον. Et Scholiastes; Καὶ ἄλλως δὲ, (inquit,) ἐκ τῆς κατὰ τὴν σιχοτοῦντα δινότητος, τὸ Ποίημα τὸν "Ομηρον ὄμολογον. Cæterum totum hunc librum, cum precedentis parte aliqua, ab Aristarcho et Aristophane Grammatico repudiatum testatur Scholiastes ad ψ. 296. supra; uti ibi notatum est.

Ibid. ψυχὰς — ἐξεκαλεῖτο] Τὸν μὲν γὰρ ψυχοτομπότον Ἐρμῆν, κατὰ τὸ παλαιὸν νόμιμον παρ' Αἰγυπτίους ἀναγαγόντα τῷ "Ἀπίδος τὸ σῶμα μέχρι τινὸς, παραδίδονται πᾶν περικυμένω τὴν τῇ Κερφίδιον προτομήν. Τῇ δὲ Ὁρφέως τῷτο καταδείξαντος παρὰ τοῖς "Ελ-

[* Ita ex Edit. Oxon. Barnesius, pro vulgato μάχετ' Ἀχαιοῖς.]

Ανδρῶν μυητήρων ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν
Καλὴν, χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμρατα θελγει,
Ων ἐδέλει, τὸς δὲ αὐτε καὶ ὑπνώντας ἐγείρει.
5 Τῇ δὲ ἄγε πινῆσας ταὶ δὲ τρίζσαι ἐποντο.
Ως δὲ ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἀντρε θεσπεσίοιο

Virorum procorum; habebat vero virgam in manibus
Pulchram, auream; qua scilicet hominum oculos mulcet,
Quorum vult; contra vero et dormientes suscitat:
5 Hac utique ducebat commotas; illæ vero stridentes sequebantur.
Sicut autem quando vespertilioes in secessu antri divini

λησι, τὸν Ομηρον ἀκολέθως τάτῳ θεῖναι κατὰ
τὴν ποίησιν,

"Ἐξεῖς δὲ φυκὰς Κυλλήνος ἔξεκαλύπτο
"Ανδρῶν ἡρῶν" ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν."

Diodorus Siculus, Bibliothec. Hist. Lib.
I. haud longe a fine. Vide et *Phur-*
nutum, de natura Deorum, cap. 16.

Tu pias lætis animas reponis
Sedibus, virgaque levem cōrēces
Aurea turbam. —————

Horat. Carm. I. x. 17.

Ibid. Κυλλήνος] Ο εἰν Κυλληνίῳ ὅρει τῆς
Ἀρκαδίας ἀναστραφέσι. *Schol.* Κυλλήνος δὲ
Ἐρεῦνος μυδικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἦτις ὅρος
ἴσιν Ἀρκαδίας: — περιόδεται δὲ, διαφέρον-
τω: εἰν τοῖς περὶ τὸ τοιόταν ὄρος τιμᾶσθαι τὸν
Ἐρεῦνην, κάκιοῖς σχεῖν τὸ λειχθεῖν ἵπιδετον.
Eustath. Ita in Hymno isto Mercurii,
qui Homero vulgo ascribitur, ver. 1. 2.

"Ἐρεῦνην ὑμεῖ, Μῆσα, —————
Κυλλήνης μεδεόντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμηλά.

Et apud *Callimachum*:

Οὐ πάγος Ἐρεύειν Κυλλήνος, —————
Hymn. in Delum, ver. 272.

Ibid. ἔξεκαλεῖτο] *Al. ἔξεκάλεσσεν.*

Ver. 2. *'Ανδρῶν μυητήρων]* *Diodorus Si-*
*culus, loco supra citato, legit, 'Ανδρῶν
ἡρῶν.*

Ibid. ἔχε δὲ ῥάβδον etc.] Virgil.

Tum virgam capit: hac animas ille evocat Orco
Pallentes, alias sub tristia Tartara mittit:
Dat somnos adimitque, et lumina morte resig-
nat. *Aen. IV. 242.*

Vide et supra ad ver. 1. *Clark.* In fine
scr. χερσὶ. *Ern.*

Ver. 4. *ἰδεῖται]* MS. a *Tho. Bentleio*
collatus, *ἰδεῖται*. Ceterum post hunc ver-
sum in eodem MS. sequitur;

Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχον, πέτετο κεστὺς Ἀργειφόντης.
Ex ε'. 49. supra.

Ver. 5. ταὶ δὲ τρίζσαι ἐποντο. "Ως δὲ
ὅτε νυκτερίδες] Similiter ver. 7. "Τρίζσαι
"ποτίσανται;" et ver. 9. "Ως αἱ τετρηγυῖαι."
Ισίεν δὲ, ὅτι τε μυδικῶς ταὶς ψυχαῖς ἐπελέχ-
θη τρισμὸς, οἵα λόγε μὲν ἴνάρδες ἐσερ-
μίναις, ἄλλας δὲ θορυβόστας. Eustath. Ita
Ovidius, de *Vespertilionibus*:

Conataque loqui, minimam pro corpore vocem
Emittunt; peraguntque leves stridore querelas.

Metamorph. Lib. IV. ver. 412.

Porro ex hoc Homeri loco, et ex λ'. 43.
supra, *Virgilium, Umbras infernas, "Tur-*
"bam sonantem" [Aen. VI. 753.] appellasse existimat Turnebus, Adversar. Lib.
XVIII. cap. 46. sub. fine. Ut et notavit Barnesius.

Ver. 6. "Ως δὲ ὅτε νυκτερίδες] "Recte" inquit Barnesius "Manium umbras Ves-
"pertilionibus confert; quod non nisi
"Noctu appareant, quod minime dor-
"miant, quod Stridorem edant, quod nec
"Animalia nec Inanimata sint." Earundemque explicationum meminit et Eustathius. Atqui videtur Poëta Animarum Stridorem solummodo depingere voluisse.

Ibid. ἄντρες θεσπεσίοιο] Θεσπεσίοιο δὲ ἄν-
τροι, ἂχ ἀπλῶς ἔτω παρέρριπται, ἀλλ' ὅτι
Σείδη τὰ ἄντρα ἐνοικίζοντο, οἵα σύμβολα κόσ-
μου, κατὰ Πορφύριον, ὃς καὶ εἰν τοῖς περὶ τῷ
ἰδακοῖς ἄντρῃς εἴρηται, ὃ καὶ ἐπηρεοτος
ἴρρεθν ἐκεῖ. [supra ε'. 103.] Eustath. Vide
Porphyrium, περὶ Νυμφῶν ἄντρες. Poëtam tamen quicquam hujusmodi in animo habuisse vix crediderim.

Ver. 7. et supra ver. 5. *Τρίζσαι*] Vide supra ad λ'. 394. et ad δ'. 455.

Ibid. ἵτε καὶ τις ἀποτίσσοιν] Barnesius vocem ἀποτίσσοιν hoc in loco vertit, "de-
"cusserit;" et in annotationibus; "Αντὶ"

Τρίζεσαι ποτέονται, ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσησιν
 'Ορμαδῆ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται·
 "Ως αἱ τετριγυῖαι ἄμ' ἥσαν· ἥρχε δὲ ἄρα σφιν
 10 Ερμείας ἀκάητα κατ' εὐρώντα κέλευθα.
 Πᾶς δὲ ἵσαν Ὀκεανὸς τε ρόας καὶ λευκάδα πέτρην,

Stridentes volant, postquam aliquis exciderit

Serie ex petra; sibi autem invicem adhærescunt:

Sic illæ stridentes una ibant: præibat vero ipsis

10 Mercurius alienus-a-malo, per squalidas vias.

Præteribant autem Oceanique fluctus et Leucada petram;

inquit "τὴς ἀποπέσιν τοιῷ· et decusserit
 "verto: Non enim de una Vespertilione
 "decidente res est, sed de Viatore, qui
 "simul hærentes plurimas videns de-
 "cusserit, ut simul plures decadentes stri-
 "deant." Et Stephanus aliisque vocem
 ἀποπέσησιν hoc in loco vertunt, cadere
 fecit. Sed errant Viri eruditii. Neque
 enim unquam (uti observat Duportus, in
 Praelect. ad Theophrasti Charact. cap. 6.)
 hanc significationem fert vox πίπτω, aut
 ἐπεστρεψον neque quicquam obstat, quomodo
 nus hoc de uno Vespertilione dictum
 intelligatur, quem forte delapsum reliqui
 omnes stridentes sequantur. Cæterum
 vox ἀποπέσησιν primam producit eadem
 ratione ac ἀποέονται, ἀδάνατος, et similia.
 Vide ad Il. a'. 598.

Ver. 8. [Ορμαδῆ ἐκ πέτρης.] Τόπῳ ἐπαλ-
 λῆς πετρῶν συνδίσιως: — ἢ τὴν τῶν νυκ-
 τεριδῶν ἀδεσιομάτων. Hesych. ad voces Ορ-
 μαδῆς ἐκ πέτρης. Ορμαδῆς, σύνδομος, σί-
 χος. Suidas a Barnesio citatus. Porro
 Vespertilionum hoc modo serie catenata
 pendentium, itemque stridorem maximum
 edentium, meminit (notante Barnesio,)
 Gemell. Careri, in Descriptione Insularum
 Philippicarum, Lib. I. cap. 4.

Ver. 9. [Ως αἱ τετριγυῖαι ἄμ' ἥσαν] Vi-
 tuperat hunc locum Plato: Δεῦ δὲ (ὡς ἔοι-
 κει) ἡμεῖς ἐπιστεῖν καὶ περὶ τόπων μίδων
 τοῖς ἐπιχειρεῖσι λέγειν καὶ διεσθαι μὴ λιπορεῦν
 ἀπλῶς ἥτω τὰ ἐν ἄρδε, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπανεῖν
 ὡς ἔτ' ἀληθῆ λέγοντας, ὅτ' ὑφίλιμα τοῖς
 μίδωσι μαχίμως ἔσεσθαι —. "Ἐξαλεῖφομεν
 ἄρα — πάντα τὰ τοικῦνα —" "Ως δὲ ὅτε
 "νυκτερίδες —" "Ως αἱ τετριγυῖαι ἄμ' ἥσ-
 "αν." De Republ. Lib. III.

Ibid. τετριγυῖαι] Vide ad Il. β'. 514.

Ver. 10. [Ερμείας ἀκάητα] Κοινὴ μὲν γὰρ
 ἀπαντας [Φεύς] Δωτῆρας ἔλανον διομάζεσσιν
 [οἱ Ποιηταί] ιδίᾳ δὲ ἥτω μέρον τῶν, καὶ Ἀ-

κάκητα γε, καὶ Ἐριένιον ὅτι κακὸν μὲν οὖν
 ἡ παρὰ αὐτῷ δωρεά ἀγαθὰ δὲ ἔξης ἀπαντα το-
 γίζει τοῖς ἀνθρώποις, ἐν πολέμοις, ἐν εἰρήνῃ,
 ἐν γῇ, ἐν θαλάσσῃ, ἐν δυσκολίαις, ἐν εὐφορού-
 ραις, πανταχοῦ. Aristid. Orat. 3 a Barnesio
 citatus. "Ενοι, ἀπὸ Ἀκακηνού ὄντος ἐν Ἀφ-
 ενταῖς δοκεῖ γὰρ ὁ θεὸς Ἀρκάς εἶναι. Schol.
 Vide Pausan. Arcadic. Lib. VIII. cap. 3.
 56. item supra ad S'. 522.

Ibid. κατ' εὐρώντα κέλευθα.] Vide supra
 ad ψ. 522.

Ver. 11. Πᾶς δὲ ἵσαν Ὀκεανὸς τε ρόας etc.]
 Diodorus Siculus hunc locum ita exponit: "Οκεανὸν μὲν ἐν καλεῖν [Ομηρον] τὸν ποτα-
 μὸν, διὰ τὸ τὰς Αἴγυπτινς κατὰ τὴν θάλατταν διέλεκτον, οὐκέτι δέ τοις οὐδὲν λέγειν τὸν Νεῖλον. Ἡλία
 δὲ πύλας, τὴν πόλιν τῶν Ἡλιετολιτῶν. Λει-
 μῶνα δὲ νομίζουν καὶ τὴν μυθολογημένην σύ-
 κησιν τῶν μεττυλλαχόστων, τὸν παρὰ τὴν λίμ-
 νην σόπον τὴν καλλιμένην μὲν Ἀχερούιαν,
 πλησίον δὲ θάσον τὴν Μέμφεων, ὅπως τεριὶ αὐ-
 τὴν λιμνῶν καλλίσων, ἐλαῖν καὶ λωτός καὶ
 καλάμος. Ἀκολθῶς δὲ εἰρῆσθαι καὶ τὸ κατ-
 οικεῖν τὰς τελευτήσατας ἐπότοις τοῖς τό-
 χοις, διὰ τὸ τὰς τῶν Αἴγυπτιν ταφὰς τὰς
 πλείστας καὶ μεγίστας ἐνταῦθα γίνεσθαι, δια-
 πορφυρομένων μὲν τῶν νεκρῶν διά τε τὸν πο-
 ταμόν καὶ τῆς Ἀχερούιας λίμνην, πιθεμένων
 δὲ τῶν σωμάτων εἰς τὰς ἐνταῦθα κειμένας θή-
 κας. Συμφωνεῖ δὲ καὶ τὸ ἄλλα τὰ παρεῖ-
 τοις "Ἐλληνοι καθ' οὓς μυθολογύμενα τοῖς ἐτ-
 ὑν γινομένας κατ' Αἴγυπτον. Bibliothec.
 Hist. Lib. I. haud longe a fine.

Ibid. [Οκεανὸς τε ρόας] Al. οὐκεανοῖς
 ρόας.

Ibid. καὶ λευκάδα πέτρην,] Πρὸς τοὺς κα-
 ταχθεῖσις μίρσοι. Schol. Eustathius duas
 affert accipendi rationes: Ἰστόν δὲ, inquit,
 ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν δὲ μῆδος πρὸς τῷ ἀδη-
 πλάττει, ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, μέλας γαρ ἐκ
 σκότου· ἢ καὶ διὰ τὰς ἐσχάτας τῆς ἐκεῖ γῆς
 τόπους, ὃς εἰκὸς τὸν ήλιον ἐτί διαλευκάσινεν εὑρ-

‘Ηδὲ παρ’ Ἡελίοιο πύλας, καὶ δῆμον Ὀνείρων,
“Ηῖσαν· αἴψα δ’ ἵκοντο κατ’ ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
“Ενθα τε ναίσσι ψυχαῖ, εἰδῶλα καμόντων.

- 15 Εὗρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός δ’, ὃς ἄριστος ἐν εἶδός τε δέμας τε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ’ ἀμύμονα Πηλείωνα.
“Ως οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὄμιλεον ἀγχίμολον δὲ
20 “Ηλυθ’ ἐπὶ ψυχὴν Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο

Et Solis portas, et populum Somniorum,
Præteribant: statimque pervenerunt in herbosum pratum,
Ubi scilicet habitant animæ, simulacra defunctorum.

- 15 Invenerunt autem animam Pelidæ Achillis,
Et Patrocli, et eximiæ Antilochi,
Ajacisque, qui præstantissimus erat specieque corporeaque
Cæterorum Danaorum, post eximum Peliden.
Sic hi quidem circa illum versabantur: prope vero

- 20 Advenit anima Agamemnonis Atridae

μενον. Quarum explicationum prior plane inepita.

Ver. 12. ‘Ηδὲ παρ’ Ἡελίοιο πύλας,] Ταῦτα κύκλας, δι’ ᾧ τὰς πορείας ποιεῖ δο “Ἡλιος”, οἱ δὲ, ἀλληγορικῶς τὰς Ὀφθαλμές. Hesychius, a Barnesio citatus. Ita Diogenes Laërtius, Lib. VIII. in Pythagora; “Εστι, (inquit,) ἐν οἷς Ἡλίοις πύλας καλεῖ τὰς Ὀφθαλμές. Eustathius aliter: Πύλας δὲ ἡλίοις λέγει τὰς εἰον συγκλισίσας ἐκεῖνον κρύψεις, γενόμενον πρὸς δύσμορας” ἀς δὲ πύλας εἰδουμένος, ὡς ὑπὸ κινθμῶνται τινας, γίνεται ἀφανής. Quod et verisimilius videtur. Vide autem et supra ad. ver. 11.

Ibid. καὶ δῆμον Ὀνείρων,] Ita Orpheus in Argonauticis, ver. 1140.

“Ἄργυροι τ’ Ἀΐδαο πύλαι, καὶ δῆμος Ὀνείρων.

Porro Scholiastes δῆμον Ὀνείρων exponit: Τὴν νύκτα, ἣν φαίνονται οἱ ὄντες. Vide et Lucianum, Ver. Histor. Lib. II.

Ver. 13. κατ’ ἀσφοδελὸν λειμῶνα,] “Ἀκαρπῶν φυτὸν, ὁ ἀσφόδελος. Νῦν τὸν τόπον λέγει τὸν ἀσφοδελώδην. Schol. Προταρεξυτόνως δος ἀναγνωσίον.” “Οὐδὲ δόσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ “ἀσφοδέλῳ μέγ’ ὄντας” τὸν δὲ τόπον, ἣν φύεται, “Οξυτοντέον” ἀς καὶ παρ’ Ὀμηρῷ “κατ’ ἀσφοδελὸν λειμῶνα.” Suidas, a Barnesio citatus. Vide et supra ad λ’. 558.

Ver. 14. “Ἐνθα τε ναίσσι ψυχαῖ,] Bar-

nesius edidit, legendumque contendit, ‘Ἐνθάδε ναίσσι ψυχαῖ. Sed mutato nihil opus. Præsertim cum occurrat similis phrasis supra λ’. 474. ubi et ipse Barnesius cum vulgatis edidit ἐνθα τε

————— ἐνθα τε νεκροῖς
[Ἄφραδίσι ναίσσι, βρεστῶν εἴδωλα καμόντων.] Virgil.

————— simulacraque luce carentum.
Georgic. IV. 472. Lucret. Lib. II. 39.

Ibid. καμόντων.] Vide ad Il. γ’. 278.

Ver. 15. 18. Εὗρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεως etc.] “Οτι πόρος τε πλατυσμὸν, πρός τε ταφαδοζοποῖαν, πρός τε ποικιλίαν ποιήσειν, τεχνᾶται τι κάρτανθα “Ομηρος ὁν καὶ ἐν τῇ περιττῇ Νεκυῖᾳ πεποίκη, καὶ πλάττει, ὡς ἐν ἡδοποίᾳ εἰδῶλοποιητικῇ, Ἀχιλλέα τε τὸν αὐτῷ φίλον, ἔτι δὲ καὶ τὸν εὐνυχειοντα Ἀγαμέμνονα, διοιδεύμένης ἀλλήλοις τὰ σίκνια βιωτικώτερον. Ἐν οἷς ἄλλα τι κατορθοῖ ὁ Ποιητὴς, καὶ Τεωῖκαις ἴσορίαις ἀρτίνι συνήθως τὴν ποίησιν, καὶ μόδοις χρῆσται, ὡς τερψμένη ποίησις ἢ ἄλλη ποίησις. Eustath. Vide et supra ad λ’. 466. 469. ubi iidem quatuor versus occurunt.

Ver. 18. Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ’ ἀμύμονα Πηλείωνα.] Vide ad Il. β’. 675. et 768.

Ver. 20. “Ηλυθ’ ἐπὶ ψυχὴν] Vide supra ad β’. 262. Al. Ηλυθις ἐπὶ ψυχὴν.

Ἄχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραδ', ὅσσαι ἄμ' αὐτῷ
Οἴκω ἐν Αἰγίσθοι θάνον καὶ πότμον ἐπέστων.

Τὸν προτέρην ψυχὴν προσεφάνεε Πηλείανος·

Ἄτρειδη, πέρι μὲν σε φάμεν Διῖ τερπικεραύνῳ

25 Ἀνδρῶν ἡρώων φίλου ἔμμεναι ἥματα πάντα·

Οὔνεκα πολλοῖσιν τε καὶ ιφθίμοισιν ἄνασσες,

Δῆμων ἐνὶ Τρώων, ὅδι πάσχομεν ἄλγε 'Αχαιοί·

Ἡ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παρασήσεθαι ἔμελλε

Μοῖρ' ὀλοὴ, τὴν δὲ τις ἀλεύεται, ὃς κε γένηται.

Dolens; circum autem aliæ congregatæ erant, quotquot una-cum ipso
Domo in Ægisthi mortui sunt, et fatum oppetierunt.

Hunc prior anima alloquebatur Pelidæ;

"Atride, supra quidem te putabamus Jovi gaudenti fulmine

25 "Viros heroas carum esse diebus omnibus;

"Quoniam multisque et fortibus imperabas,

"Populo in Trojanorum, ubi patiebamur dolores Achivi.

"Profecto utique et tibi primum affore decernebatur

"Parca perniciosa, quam nemo evitat, qui natus sit.

21 ιγνηρατ] F. 29 ἀλιναται] Edd.

Ver. 21. Ἀχνυμένη.] Fuerunt, notante Eustathio, qui hunc locum vituperarint: Γελοῖον φασὶ μιθ' ὅτῳ πολὺν χρόνον ἀχνυθεῖ τὴν Ἀγαμέμνονος ψυχὴν, ὡς προσφάτως θανῦσσαν, καὶ τοῖς ἵταρίοις συνολοφύρεσθαι. Ἡ λύσις, ὅτι τῷρες αὐτῷ τῷ θανάτῳ τοιότος ὁνδὸς Ἀγαμέμνων, φυλάσσει διὰ τέλεως τὸ ὅτῳ φαινούσαν ταῖς γὰρ ψυχαῖς κατὰ τὸν Ποιτίν, τὰ τὸν ἄνω παθημάτων εἴδωλα, καὶ κάτω δινεκτῆς μιφαντάζονται καθά καὶ ἡ πρώτη Νεκυία οἴηλωσεν. Ceterum de prosodia vocis Ἀχνυμένην, vide ad Il. γ'. 260.

Ver. 26. πολλοῖσιν τε καὶ] Eustath. πολλοῖσι τε καὶ. Ern.

Ver. 27. et 31. Δῆμων ἐνὶ Τρώων,] Vide supra ad α'. 203. Clark. i. e. in finibus Trojanorum, prope Trojam. Virgil.

Trojæ sub mœnibus altis.

Æn. I. 99. — Ern.

Ver. 28. σοὶ πρῶτα παρασήσεθαι ἔμελλες
Μοῖρ' ὀλοὴ,] Scholiastes vocem πρῶτα hoc
in loco exponit, πρὸ τοῦ δίουτος καιροῦ εο-
demque modo interpretatur et Eustathius.
Rectius autem fortasse vocem hanc intel-
liges eandem fere hic vim habere ac vox
ταπερῶτα Iliad. §. 489. ubi similis senten-
tia occurrit:

Μοῖρας δ' ὕπινά φημι περιγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Οὐ κακὸν, ἐδὲ μὲν ἴσθιτον, ἐπὶν ταπεῖται γίνεται.

Clark. Nempe πρῶτα jungendum τῷ ἔ-
μελλε. Ab initio vita destinatum tibi erat,
ut te quoque invaderet mors. Ern.

Ver. 29. Μοῖρ' ὀλοὴ, τὴν δὲ τις ἀλεύεται.]
Τὴν πετρωμένην μοίρην ἀδύνατα ἱεὶ ἀποφυγίειν καὶ θεῶν. Herodot. Lib. I. §. 91. Πᾶσι
μὲν γὰρ ἀνθρώποις τέλος τῷ βίᾳ θάνατος, καὶ
ἐν οἰκούσῃ τις αὐτὸν καθίσεται τηρη. Demosthenes, apud Clement. Alexandrin.
Strom. VI.

Οὐδὲ ἵστι μοίρας τῇ κατέν τ' ἀπωλλαγή.
Euripid. Hippolyt. 1256.

— inexorabile fatum.

Virgil. Georgic. II. 491.

— ineluctabile fatum. Æn. VIII. 334.

— neque ulla est

Aut magno aut parvo leti fuga. —

Horat. Sermon. II. vi. 94.

Clark. Locus nobilis Demosthenes est ex
Or. de Coron. c. 28. Ern.

Ibid. ἀλεύεται,] Ita ex Eustathio edidit
Barnesius. Quocum facit et MS. a Tho.
Bentleio collatus. Ita porro scripta occur-
rit hæc vox in vulgatis supra §. 400. si-
militerque legitur ἀλεύμενος, Iliad. π'.

- 30 Ως ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος, ἥσπερ ἀνασσες,
Δῆμως ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἡδέ κε καὶ σῶ παιδὶ μέγα κλέος ἥρα ὄπισσω.
Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίσω θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.
- 35 Τὸν δ' αὗτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο·
“Ολβιε Πηλέος υἱε, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
“Ος θάνες ἐν Τροΐη, ἐκὰς Ἀργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱες ἄρισοι,
Μαρνάμενοι περὶ σεῖο σὺ δὲ σροφάλιγγι κονίης
- 40 Κεῖσο μέγας μεγαλωσὶ, λελασμένος ἵπποσυνάων.
“Ημεῖς δὲ πρόσωπαν ἡμαρτέμαδ'· όδέ κε πάμπαν
Πανσάμεδα πτολέμεις, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
Αὐτὰρ ἔπει σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
Κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήγαντες χρόα καλὸν,

- 30 “Ut debuisti honore fruitus, quo scilicet imperabas,
“Populo in Trojanorum mortem et fatum obiisse:
“Ita tibi sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,
“Atque etiam tuo filio magnam gloriam comparasses in posterum:
“Nunc autem sane te miserrima morte fatale erat corripi.”
- 35 Illum autem rursus anima alloquebatur Atridæ;
“Felix Pelei fili, dii assimilis Achilles,
“Qui mortuus es in Troja, longe-ab Argo: circum vero te alii
“Interfiebantur Trojanorum et Achivorum filii optimi,
“Pugnantes de te; tu autem in vortice pulveris
- 40 “Jacebas ingens ingenti-spatio, oblitus equitationis.
“Nos vero toto die pugnabamus, neque omnino
“Cessavissimus a-bello, nisi Jupiter turbine cessare-fecisset.
“At postquam te ad naves portaveramus ex bello,
“Deposuimus in lectis, purgato corpore pulchro,

42 πολίμω] F. A. L.

711. Alii hoc in loco habent ἀλιτύαται.
Clark. Hoc ego non imiter. Vid. ad. II.
π'. 711. Ern.

Ver. 50. [Ως ὄφιλες etc.] Versio: *Ut debuisti nihil est: Uinam isto honore fru-*
itus, — apud Trojanum fatum obisses. Ern.

Ibid. ἀπονήμενος] Ὁντσιν καὶ ἀφίλειαν
λαβάν. Schol.

Ver. 53. ἥρα] Barnesius legendum
conjicit ἥρω, ut infra ver. 192. ικτήσω.

Ver. 54. Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίσω θανάτῳ]
Similis versus supra s'. 512.

Ver. 56. 37. Ολβιος Πηλίος υἱη, — Ος
θάνες in Τροΐη,] Virgil

— O terque quaterque beati,
Queis ante ora patrum, Trojæ sub mœnibus altis
Contigit oppeter. — En. I. 98.

Ver. 57. ἐκὰς Ἀργεος] τῇ Θετταλικῇ
δηλαδῇ. Eustath.

45 "Υδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
 Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, κείροντό τε χαίτας.
 Μήτηρ δ' ἐξ ἀλὸς ἥλθε σὺν ἀδανάτησ' ἀλίησιν,
 Ἀγγελίης ἀῖσσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὁρώνει
 Θεσπεσίη· ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιές·
 50 Καὶ νῦ καὶ ἀναιξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
 Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιά τε, πολλά τε εἰδῶς,
 Νέσωρ, καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο Βελή·
 "Ος σφιν ἐύφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 "Ισχεσδ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κῆρος Ἀχαιῶν·
 55 Μήτηρ ἐξ ἀλὸς ἥδε σὺν ἀδανάτησ' ἀλίησιν,
 "Ερχεται, καὶ παιδὸς τεθνείότος ἀντιώσα.
 "Ως ἐφαδ'· οἱ δὲ ἐσχοντο φόβῳ μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
 "Αμφὶ δέ σ' ἐσησαν κεχραι ἀλίοιο γέροντος,
 Οἴτερ' ὄλοφυρόμεναι, τῷρι δὲ ἀμβροτα εἵματα ἐσσαν·

45 "Aquaque calida et unguento: multas vero te circum
 "Lachrymas calidas fundebant Danai, tondebantque sibi crines.
 "Mater autem ex mari venit cum immortalibus deabus marinis
 "Nuntium audiens; clamor vero super mare excitatus est
 "Imensus; subtus autem tremor cepit omnes Achivos:
 50 "Et jam impetu-facto condescindissent cavas naves,
 "Nisi vir detinuissest, antiquaque, multaque doctus,
 "Nestor, cuius et antea optimum ostendebatur consilium:
 "Qui ipsis recte-sentiens concionatus est, et dixit;
 "Contine-te-vos, Argivi, ne fugite, filii Achivorum:
 55 "Mater ex mari hæc cum immortalibus deabus marinis,
 "Ventura est, suo filio mortuo occursura.
 "Sic dixit: continebant autem se a fuga magnanimi Achivi.
 "Circum vero te steterunt filiae marini senis,
 "Miserabiliter lamentantes; circum autem immortales vestes tibi induerunt.

55 ὡς φη] F. A.

Ver. 39. στῖον] Al. σοῖο.

Ver. 40. Κεῖσο μίγας μεγαλωσι,] Virgil.

— ingentem, atque ingenti vulnera victum.
 En. X. 842.

Vide ad Il. π'. 776.

Ver. 41. οὐδέ κε πάμπται] Al. ἀκέτη πάμπ-

πται.
 Ver. 44. Κάτβιμεν ἐν λεχίσσαι, καθήρα-

ται; etc.] Virgilius:

corpusque lavant frigentis et ungunt.

tum membra toro deflata reponunt.

En. VI. 219. 220.

Ver. 45. ἀμφὶς] Al. ἀμφί. Clark. ἀμφὶ

h. l.

pratulerim. Ern.

Ver. 46. κείροντό] Al. κείραντο.

Ver. 48. ἀῖσσα·] Vide ad Il. δ'. 252.

Ver. 49. ὑπὸ δὲ] Al. ἐπὶ δὲ.

Ver. 54. Ισχεσδ', Ἀργεῖοι, etc.] Ita Ni-

ad. γ'. 82.

- 60 Μῆσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὅπι καλῇ,
 Θρήνεον ἔνθα κεν ὅτιν' ἀδάκρυτον γ' ἐνόπιας
 Ἀργείων τοῖον γὰρ ὑπώροφε Μῆσα λίγεια.
 Ἐπτὰ δὲ καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἥμαρ,
 Κλαίομεν, ἀθάνατοι τε θεοὶ, θνητοί τ' ἄνθρωποι.
- 65 Ὁκτωκαιδεκάτη δ' ἔδομεν πυξὶ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
 Μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα, καὶ ἐλικας βῆσ.
 Καίεο δ' ἐν τ' ἐσδῆτι θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,
 Καὶ μέλιτι γλυκερῷ πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
 Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυξὴν πέρι καιομένοιο,

- 60 " Musæ vero novem omnes, alternantes voce pulchra,
 " Lugebant: tunc neminem absque-lachrymis utique vidisses
 " Argivorum: usque-adeo enim increbuit Musa canora.
 " Septem autem et decem quidem te pariter noctesque et dies,
 " Flebamus immortalesque dii, mortalesque homines;
 65 " Octava-et-decima autem dedimus igni; multas vero circa te
 " Oves jugulavimus valde pingues, et camuras-cornibus boves.
 " Cremabarisi autem in vestitu deorum, et unguento multo,
 " Et melle dulci: multi vero heroes Achivi
 " Cum-armis agitarunt-se circa pyram ardentis,

59 [σαν] F. A. L. 63 [ιπτακαιδεκα] Ead. 65 δ' [ιτ' αὐτῷ] F. A. L.

"Ισχεσί," Αργεῖοι, μὴ βάλλετε, καῦσοι" Αχαιῶν.
 Ver. 56. τεθνείστος] Al. τεθνήτος.
 Ver. 57. ἵσχοντο] Al. ισχοντο.
 Ver. 59. περὶ δ' ἄμβροτα ἴματα ἴσσαν.]
 Virgilius :

Purpureasque super vestes, velamina nota,
 Coniuncti. ————— En. VI. 221.

Ver. 60. Μῆσαι δ' ἐννία] Hinc Achillis Epitaphium in Πίπλῳ, citante Barnesio:

Θεσσαλὸς ἔτος ἀντὶς Ἀχιλλέως ἐν τῷδε τίθεται
 Τίμιοθεὸς ἱδρύνσαν δ' ἐννέα Πιεζίδες.

Ibid. ἐννία πᾶσαι,] Vide supra ad ε'. 244. et ad Il. σ'. 575. 470. Clark. Hoc uno in loco Homeri commemorari numerum Musarum, adnotarunt veteres. Vid. ad ver. 1. Ern.

Ver. 61. ἴνόντας] MS. a Tho. Bentleio collatus, ἴνόντα. Quod cum praecedenti, ἴνθα κει, minus convenit.

Ver. 62. τοῖον γὰρ ὑπώροφε Μῆσα λίγεια.] Ita supra 9'. 559.

"Ἐξ ὧν δορτίοιμεν τε, καὶ ὡροῦ δῖος ἀπίδος,
 'Εκ τούτῳ ὑπὸ πανταῖς οἰκευότῳ γέδοι.

Unde vocem ὑπώροφε hoc in loco, non, (ut Barnesius aliisque,) "Animos permovere-rat;" sed, "Increbuit," verto. Clark. Sed quo sensu dicitur Musa increbuit? an intell. voce? Eustathius interpretatur ἴπορνίνην, ὀρίνην, item ἴρθίσιν. Cæterum non refragerat, si verteretur: ita accinebat Musa canora; talem cantum cœperant Musæ, tam ad movendas lachrymas efficacem. Ern.

Ibid. ὑπώροφε] Postulat Temporum ratio ut vox ὑπώροφε sit non a Perfecto ὑπώροφε, sed ab Aristote ὑπώροφον. Vide ad Il. a'. 37. Cæterum apud Eustathium in commentario, itemque in MS. a Tho. Bentleio collato legitur ιπάροφε. Al. ιπάρνει, et ιπόρνει. Clark. Επάροφε quoque est ex Eustathio. Sed ibi est interpretatio non lectio. Ern.

Ver. 65. Ἐπτὰ δὲ καὶ δέκα μέν σε] Ita edidit Barnesius: Quocum facit et MS. a Tho. Bentleio collatus. Vulgg. Επτακαιδεκα μέν σε.

Ver. 65. πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς Μῆλα κατεκτάνομεν] Virgil.

- 70 Πεζοί δ' ἵππης τε· πολὺς δ' ὁρυμαγδὸς ὁρώσει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δῆ σε φλὸς ἦνυσεν Ἡφαίσοιο,
 'Ηῶθεν δή τοι λέγομεν λεύκ' ὅσε', 'Αχιλλεῦ,
 Οἴνω ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
 Χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
 75 Φάσκ' ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτεῖ Ἡφαίσοιο·
 'Ἐν τῷ τοι καῖται λεύκ' ὅσεα, φαίδιμ' 'Αχιλλεῦ,
 Μίγδα δὲ, Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
 Χωρὶς δ', 'Αντιλόχου τὸν ἔξοχα τῆς ἀπάντων
 Τῶν ἄλλων ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.

- 70 " Peditesque equitesque; ingens autem strepitus ortus est.
 " Sed postquam demum te flamma confecerat Vulcani,
 " Mane utique tibi colligebamus alba ossa, Achilles,
 " Vino in puro et unguento: dedit autem mater
 " Auream amphoram, Bacchi vero donum
 75 " Dicebat esse; opus autem incliti Vulcani :
 " In hac tibi jacent alba ossa, illustris Achilles;
 " Promiscueque, Patrocli Menoetiadæ mortui:
 " Separatim vero, Antilochi, quem maxime honorabas omnium
 " Aliorum sociorum, post Patroclum utique mortuum.

— cedit quinas de more bidentes,
 Totque sues, totidem nigrantes terga juvencos.
Aen. V. 96.

Multa boum circa mactantur corpora morti;
 Setigerosque sues, raptasque ex omnibus agris
 In flammarum jugulant pecudes. —

Aen. XI. 197.

Ibid. πολλὰ δὶ σ' ἀμφὶς] *Al.* πολλὰ δὶ τῷ αὐτῷ. Ut referatur scilicet ad præcedentem ῥητῷ. Uti notavat Barnesius.

Ver. 67. Καίσο δὲ ἐν τῷ ισθῆτι θάν.] *Eustath.* τὰ δὲ θανάτου λέγει τὰ μυθικᾶς ἀμβροστα εἰματτα τὰ ἀνατέρων ἡθίντα. *Eustath.* Vide supra ad ver. 59.

Ver. 68. πολλοὶ δὲ ἥρωες 'Αχαιοὶ Τεύχεοιν ἕρροσαντο πυρὶν πέλῃ] Virgil.

Ter circum accensos, cincti fulgentibus armis,
 Decurrere rogos: ter maestum funeris ignem
 Lustravere in equis: ululatusque ore dedere.
Aen. XI. 188.

Ver. 69. ἕρρωσαντο] Τεύχεοιν ἕρσασθαι, τοι ἕρρωμένως κινθῆναι. *Eustath.* Ita *Iliad.* α'. 616.

Νυμφάνων, αἷ τ' ἀμφὶ 'Αχελώον ἕρροσαντο.

Vide et *Iliad.* α'. 529. *Odyss.* ψ'. 5.

Ver. 71. Αὐτὰρ ἴται δῆ σε φλὸς ἦνυσεν] Virgil.

Postquam collapsi cineres, et flamma quievit,
 Reliquias vino et bibulam lavare favillam:
 Ossaque lecta cado texit Chorinæus aheno.
Aen. VI. 226.

Ver. 72. 'Ηῶθεν δή τοι λέγομεν λεύκ' ὅσε',] Virgil.

Tertia lux gelidam celo dimoverat umbram:
 Mærentes altum cinerem et confusa ruebant
 Ossa focis. —

Aen. XI. 210.

Ibid. τοι] *Al.* σοι.

Ver. 73. δῶκε δὲ μήτηρ Χρύσεον ἀμφιφορῆα:] Ita *Iliad.* ψ'. 91.

"Ως δὲ καὶ ὅσια νῦν ὅμη σοθὸς ἀμφικλύτοι,
 Χρύσεος ἀμφιφορῆα, τὰ τε πόρε πότινοι μήτηρ.

Ver. 76. 77. 'Ἐν τῷ τοι καῖται λεύκ' ὅσεα,
 — Μίγδα δὲ, Πατρόκλοιο] Ita nimirum
 præceperat ipse Achilles: *Iliad.* ψ'. 258. 245.

Ver. 78. τοῖς] Vide ad *Il.* δ'. 257. et
 ψ'. 105.

Ver. 79. μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.]
Al. μετ' ἀμύμονα Πατρόκλη.

- 80 Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
Χεύαμεν Ἀργείων ιερὸς σρατὸς αἰχμητάων,
Ἀκτῇ ἐπὶ πρόχεσῃ, ἐπὶ πλατεῖ· Ελλησπόντῳ·
"Ως κεν τηλεφανῆς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
Τοῖς, οἵ νῦν γεγάσσι, καὶ οἵ μετόπιςθεν ἔσονται.
85 Μήτηρ δ', αἰτήσασα θεάς, περικαλλέ̄ ἄεθλα
Θῆκε μέσω ἐν ἀγῶνι ἀριστήσσιν Ἀχαιῶν.
"Ηδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
"Ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένες βασιλῆος
Ζώννυνται τε νέοι, καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·
90 Ἄλλα κε κεῖνα μάλιστα ἴδων ἐτεθήπεα θυμῷ,

80 " Circum hæc autem postea magnum et insignem tumulum
" Congessimus Argivorum sacer exercitus bellicosorum,
" Littore in prominenti, ad latum Hellespontum;
" Ut longe-conspicuus ex ponto viris esset
" Iis, qui nunc nati sunt, et qui in-futurum erunt.
85 " Mater autem, diis rogatis, per pulchra certamina
" Posuit medio in circo optimatibus Achivorum.
" Jamjam quidem multorum funeri virorum interfui
" Heroum, quandocunque fit ut mortuo rege
" Cinganturque juvenes, et parent certamina;
90 " Sed illa maxime conspicatus mirabar animo,

90 καὶ θύσας θυμῷ] F. A. L.

Ver. 80. ἰππεια μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμ-
βον Χεύαμιν] Ita videlicet (uti notavit
Dna Dacier) Græcis mandaverat Achilles,
quum Patrocli exequias celebrabat, Iliad.
Ψ'. 245. Porro Achillis tumulum ad Si-
geum Promontorium extitisse refert Stra-
bo: Τέ μὲν ὁντινὸν Αχιλλέως (inquit) καὶ ιερὸν
ἰεῖ καὶ μνῆμα πρὸς τῷ Στριτῷ Πατρόβολα
δὲ καὶ Ἀντιλόχου μνῆματα· καὶ ἵναγιζοσιν
οἱ Ἰλιῖοι πᾶσι καὶ τέτοις, καὶ τῷ Αἴαντι.
Geograph. Lib. XIII. pag. 891. al. 596.

Ver. 81. Ἀργείων ιερὸς σρατὸς] Ιερὸν δὲ
σρατὸν λέγει τὸν Ἐλληνικὸν, ὃς ὑπὲρ ἀρετῆς
τολυπεύσαντα τὸν δεκατῆντα εἰκεῖνον πόλεμον.
Eustath. Videatur autem Epitheton hoc,
sicut διὸς, et similia, rem quacunque de
causa insignem denotare.

Ver. 82. Ἀκτῇ ἐπὶ πρόχεσῃ,] Virgil.

— projectaque saxa Pachyni.

Ἐπ. III. 699.

Ibid. ἐπὶ πλατεῖ· Ελλησπόντῳ.] De hac

phrasī, vide ad II. n'. 86. ubi plures vo-
cis πλατεῖ accipiendæ rationes afferun-
tur. Optima autem omnium videtur quæ
simplicissima; nempe ut *Hellespontus*
ideo πλατεῖ dictus intelligatur, quod inde
Tumuli longe se aperiret prospectus.
Quæ explicatio omnino firmatur ex hoc
loco, ubi addit Poëta:

"Ως κεν τηλεφανῆς ἐκ ποντέσιν ἀνδράσιν εἴη.

Clark. Vide et a nobis notata ad l. c. Ern.

Ver. 83. ποντόφιν] Vide ad II. s'. 588.

Ibid. εἴη] Eustathius in commentario
legit εἴη.

Ver. 87. ἀντεβόλησα] Eustathius in
commentario citat, ἀντεβόλησας. Quæ lec-
tio (uti notat Barnesius) refutatur ex ver.
90. infra; "Ἄλλα κε κεῖνα μάλιστα ἴδων ἐπε-
" θύσας θυμῷ" nisi ibi pro ἐπεθύσα le-
gas vel θύσας, uti babet MS. a Tho. Bent-
leio collatus, Editionesque nonnullæ; vel
ἐπεθήσα, aut ἐπεθήτας, (pronunciando

- Οἱ ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέσσεις, ἀεθλα,
 Ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
 Ως σὺ μὲν ὃδε θανάντον ἄλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ⁹⁵
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλὸν, Ἀχιλλεῦ·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἥδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
 Ἐν νόσῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὅλεθρον,
 Αἰγίσθε υπὸ χερσὶ, καὶ ἐλομένης ἀλόχοιο.
 Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλας ἀγόρευον.
 Αγχίμολον δέ σφ' ἥλιδε διάκτορος Ἀργειφόντης,
 100 Ψυχὰς μνησήσων κατάγων, Ὁδυσῆς δαμέντων·
 Τὰ δ' ἄρα θαυμβήσαντ' ἴδυς κίον, ὡς ἐσιδέσθην·
- “ Qualia super te depositus dea per pulchra certamina,
 “ Argentea-pedibus Thetis: valde enim carus erat diis.
 “ Sic tu quidem neque mortuus nomen perdidisti, sed tibi semper
 “ Omnes apud homines gloria erit eximia, Achilles :
 95 “ At mihi quae ea voluptas, postquam bellum confeceram ?
 “ In reditu enim mihi Jupiter molitus est grave exitium,
 “ Ægisthi sub manibus, et perditæ uxoris.”
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Prope autem ipsos venit internuncius Aricida,
 100 Animas procorum deducens, ab Ulysse domitorum :
 Illi vero proinde attoniti recta iverunt, ut intuiunt sunt :

103 τὸν] Abest edd.

scilicet ἵτεθήπεις¹⁾) quarum lectionum hic
 meminit Eustathius. Ac similis quidem
 loquendi ratio occurrit supra λ'. 417.

*Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ἀλοφύρας θυμῷ.
 Ver. 88. ἀποφθιμένα] Vide ad II. β'. 45.
 Ver. 89 Ζάννυνται τε νέοι,] 'Ἐν ποιξώ-
 μασιν ἀγωνίζονται. Schol. Vide ad II. ψ'.
 710.
 Ver. 90. *Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν
 ἵτεθήπεις θυμῷ,] Apud Eustathium in
 commentario legitur *Ἀλλά γε κεῖνα etc.
 “ Que particula γε,” ut recte hic anno-
 nat Henricus Stephanus, “ cum ἵτεθήπεις
 “ videri etiam aptior posset quam κε.
 “ Hanc enim cum ἵτεθήπεις retinentes,
 “ otiosam esse sive παραπληρωματικὴν di-
 “ cemus. At si ἵτεθήπεις legamus, aut
 “ ὥντοσα, (ut habet Flor. Editio;) erit ne-
 “ cessaria κε, pro ἀγ. ” Vide supra ad
 ver. 87.

Ver. 95. οὐδὲ θανάντον ἄλεσας, etc.]
 Vide ad II. λ'. 413. item infra ad ver. 195.
 hujus libri :

*Ἄετη δὲ, καὶ θάνη τις, ἐκ ἀπόλυτων
 Ζῆδ, ἐπ' ἐτὸν σώμαστος. —————
 Euripid. Fragmentum, quod inscribi-
 tur Τήμενος, ἢ Τημενίδαι, ver. 1.
 ————— nomenque erit indeleble nostrum.

Ovid. Metam. XV. 876.

———— famam extendere factis,
 Hoc virtutis opus. ————— Virgil. Aen. X. 463.

Ver. 95. Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τοδ' ἥδος,] Sed
 mibi quae talis voluptas contigit exantato
 bello? Ern.

Ver. 97. Αἰγίσθε υπὸ χερσὶ,] Vide supra
 ad λ'. 408. etc. ubi historiam hanc fusius
 Ulyssi narrat Agamemnon.

Ver. 99. διάκτορος Ἀργειφόντης,] Vide
 supra ad Σ'. 558. item Phurnulum, de
 Natura Deorum, cap. 16.

Ver. 101. Τὰ δ' ἄρα θαυμβήσαντ'] Achil-

- "Εγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαι
 Παιᾶνα Μελανθῆνος, τὸν ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα.
 Ξεῖνος γάρ οἱ ἦν, Ἰθάκη ἔνι οἰκία ναιῶν.
- 105 Τὸν προτέρην ψυχὴν προσεφάνεεν Ἀτρείδαιον.
 Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνήν γαῖαν ἔδυτε,
 Πάντες κεκριμένοι καὶ ὄμηλικες; ἀδέ πεν ἄλλος
 Κεινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστας.
 "Ἡ ὑμμ' ἐν νήσοις Ποσειδάνων ἐδάμασσεν,
- 110 "Ορσας ἀργαλέες ἀνέμετος καὶ κύματα μαργά;
 "Ἡ πε τὸν ἀνάρσιον ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσος,
 Βῆς περιταμνομένες ἥδ' οἰῶν πώεα καλά;

- Cognovit autem anima Agamemnonis Atridae
 Filium Melanthii, inclytum Amphimedontem:
 Hospes enim ei erat, in Ithaca aedes habitans.
 105 Hunc prior anima alloquebatur Atridae;
 "Amphimedon, quid passi obscuram terram subiistis,
 "Omnes selecti et coætanei? neque alius sic
 "Habito-delectu elegisset per urbem viros optimos.
 "Num vos in navibus Neptunus domuit,
 110 "Excitatissimæ ventis et fluctibus ingentibus?
 "An alicubi hostiles viri multarunt in terra,
 "Boves prædantes et ovium greges pulchros?

104 γάρ τοι ἔην] F. A. L. 117 ἵστιλμαν] Edd. 121 Totus versus abest
 F. A. L. Consuetudini Homeri aptius puto versum hunc servari: nisi

les et Agamemnon. Vide ad *Il. a'. 566.* Clark. Hi autem admirati recta adierunt etc. Admirabantur multitudinem, et quid rei esset scire cupientes, adierunt percunctandi causa. Ern.

Ver. 105. Παιᾶνα Μελανθῆνος, τὸν ἀγακλυτὸν] Ita Barnesius, pro vulgato Παιᾶνα Μελανθῆνος ἀγάκλυτον. Cæterum MS. a Tho. Bentleio collatus hic legit Παιᾶνα φίλον Μελανθῆνος, ἀγάκλυτον.

Ver. 104. γάρ οἱ] Al. γάρ τοι.

Ver. 106. τί παθόντες ἐρεμνήν γαῖαν ἔδυτε,] Silius Ital.

Quinam te, qui casus, ait, dux maxime, fessæ
 Exiuit patriæ. — XIII. 450.

Ver. 107. οὐδί κειν ἄλλος] MS. a Tho. Bentleio collatus, οὐδί κειν ἄλλως. Cujus lectionis et Eustathius meminit. Clark. Ego ἄλλως prætulerim. Nec enim te-

mere s. facile legat quis delectum agens tam egregios viros ex universa urbe. Hic est sensus loci, isque commodus. At ἄλλως vix commodam interpretationem habet. Scriptura antiqua τῆς προ αι fallore potuit de ἄλλως supra dictum. Ern.

Ver. 112. Βῆς περιταμνομένες] Ita Vulgati; atque ita MS. a Tho. Bentleio collatus. Barnesius autem ex conjectura edidit Βῆς περιμαρναμένες. Sed rationibus, ut opinor, haud satis idoneis. Vide supra ad λ'. 401. ubi idem locus occurrit. Nec dissimiliter usurpatur vox ἀπετάμνετο in *Hymno ad Mercurium*, Homero vulgo ascripto ver. 74.

Πεντάκοντά ἀπέλλης ἀπετάμνετο βῆς ἱεριμύκης.

Porro Scholiastes vocem περιταμνομένες hoc in loco exponit, περιταμνόντας.

Ἡὲ περὶ πτόλιος μαχεύμενοι ἡδὲ γυναικῶν;
Εἰπέ μοι εἰρομένων ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.

- 115 Ἡ ὁ μέμνη, ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δᾶ,
Οτρυνέων Ὀδυσῆα, σὺν ἀντιδέᾳ Μενελάῳ,
Ιλιον εἰς ἄμ' ἐπεσθαι, ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
Μηνὶ δ' ἦρ' ὃλω πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντου,
Σπεδῇ παρπεπιδόντες Ὀδυσῆα πτολίπορθον.

- 120 Τὸν δ' αὗτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος.
Ατρείδη κύδισε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Μέμνημαι τύδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω
Ημετέρę θαύτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.

“ An de urbe pugnantes occubuistis, et mulieribus?

“ Dic mihi interroganti; hospitem autem tibi profiteor me esse.

- 115 “ An non meministi, quando illuc veni ad vestram domum,
Hortaturus Ulyssem, cum deo-pari Menelao,
Ad Ilium una ut-comitaretur, bene-transtris-instructis in navibus?
“ Mense autem deinde toto omnem transivimus latum pontum,
“ Ubi vix tandem persuassissemus Ulyssi urbium-vastatori.”
- 120 Eum autem rursus anima alloquebatur Amphimedontis;
Atride, gloriosissime, rex virorum Agamemnon,
Memini hæc omnia, et accurate enarrabo
Nostræ mortis malum finem, qualis contigerit.

sequamur lectionem, quæ e Barnesio in not. ad b. v. exhibetur, quam sequuntur F. A. L. nobisque melior vulgata videtur.

Ibid. καλά;] Similiterque infra ver. 205. καλόν. Vide ad II. β'. 43.

Ver. 115. Ἡ περὶ πτόλιος μαχεύμενοι ἡδὲ γυναικῶν;] Versum hunc ita interpretatur Spondanus; “ Aut in bello, tutanda civitatis et mulierum causa, occubuc-“ rint.” Rectius autem (ut opinor) reddit Dna Dacier; “ Ou devant quelque ville “ que vous ayez attaquée pour la piller, “ et pour emmener les femmes captives?” Quo modo accepisse videtur Eustathius in commentario ad λ'. 402. supra, ubi idem locus occurrit. Hoc nimis sensu eandem phrasin alibi usurpat Poëta, ubi nec ullus intellectui ambiguo locus;

Ver. 115. Ἡ ὁ μέμνη,] Vide ad II. σ'. 18. Ita apud Euripidem:

“ Ἡ ἐν ἀξέχειας ἡ θάσις etc. Orest. ver. 596.

Ver. 118. Μηνὶ δ' ἦρ' ὃλω πάντα περί-σαμεν εὐρέα πόντου, Σπεδῇ παρπεπιδόντες] Eustathius istud “ Μηνὶ δ' ἦρ' ὃλω” non ad περήσαμεν, sed ad sequentem παρπεπιδόντες, refert. Τόννον (inquit) μηνὶ ὃλω τὸν Ὁδυσσία πείσαντες, φοίνι, ἵπερσαμεν πόντου. Et paulo inferius; Μηνὶ γὰρ ὃλω πατεργάσαντο διὰ πειθῆς ἐκεῖνον. Quod tamen durius videtur.

Ibid. περήσαμεν] Vide ad II. α'. 67.

Ver. 119. Σπεδῇ παρπεπιδόντες] Οἴα κατὰ σύνεσιν, ἢ καὶ εἰς μαντείας, εἰδότα τὸ τῆς Τερψίης μάχον δυσποτέλεσον. Eustath. Similiter Scholiastes; “ Ηδεὶς δὲ κρύπτειν ιαυτὸν ὁ Ὁδυσσεὺς, μὴ βελόμενος σρατεύσθαι, ἢ διὰ διπλίαν, ἀλλ' ὡς συνετὸς ἀνὴρ, ὃς ἂν τὸ

οὐκ ἔτελνει
Μίμνεν ἐν πεδίῳ, ὅτι τις Τέρψης καὶ Ἀχαιοὶ¹
Ἐγ μένοι ἀμφότεροι μήνος “Ἄργος δασίσανται.”
Αλλὰ πεὶ πτόλιος τε μαχεύσαται ἡδὲ γυναικῶν.
Iliad. σ'. 262.

- Μνώμεν^δ Ὅδυσσηος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
- 125 Ή δὲ γένετο συγερὸν γάμου, ὃτε ἐτελεύτα,
 Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ πῆρα μέλαιναν·
 Ἀλλὰ δόλον τόνδε ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
 Στησαμένη μέγαν ίσὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
 Λεπτὸν καὶ περίμετρον ἄφαιρε δὲ ήμιν μετέειπε·
- 130 Κέροι, ἐμοὶ μητῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὅδυσσεὺς,
 Μίμνετ^ε ἐπειγόμενος τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
 Ἐπτελέσω, (μὴ μοι μεταμάλια νήματ' ὅληται,)
 Δαέρητη ἥρωϊ ταφῆσιν, εἰσότε κέν μιν
 Μοῖρ^ε ὄλοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο·
- 135 Μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶν νεμεσήσῃ,
 Αἴκεν ἀτερ^ε σπείρεις κεῖται, πολλὰ κτεατίσσας.
 "Ως ἔφας· ήμιν δὲ αὗτ^ε ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

- " Ambiebamus Ulyssis diu absentis uxorem;
 125 " Hæc autem neque negabat odiosas nuptias, neque perficiebat,
 " Nobis meditans mortem et fatum atrum:
 " Sed dolum hunc alium in mente excogitavit;
 " Exorsa magnam telam in ædibus texebat,
 " Subtilem et immensam: statim autem inter nos dixit;
 150 " Juvenes, mei proci, quandoquidem mortuus est nobilis Ulysses,
 " Manete urgentes licet meas nuptias, donec vestimentum
 " Perfecero, (ne mihi vana fila pereant,)
 " Laerti heroi sepulchrale; in-tempus quo ipsum
 " Fatum perniciosum corripuerit perennis mortis:
 155 " Nequa mihi in populo Achivarum succenseat,
 " Si sine vestimento jaceat, multa qui possedit.
 " Sic dixit: nobis vero persuasus est animus generosus.

125 ὅτε τέλεσσα] Ead. 135 εἰσόκε] F. A. L.

μίγεθος τῇ πολέμῳ. "Οδεν εὐκὸς τὸν Ἀγα-
 μένοντα παρὰ τῷ Ἀμφιμέδοντι [Barnesius
 ex Eustathio legendum vult παρὰ τοῖς τῷ
 Ἀμφιμέδοντος] μένειν, καὶ ἐπαρὰ τῷ Ὅδυ-
 σεϊ. Scholion, ex MS. a Barnesio supple-
 tum.

Ver. 121. 122. Ἀτρεῖδην κυδιστε, etc.] Fue-
 runt, notante Barnesio, qui versus hosce
 duos hoc modo legerint:

Μίμνημαι τάδε πάντα, διοτεφὲς, ὁς ἀγορεύεις·
 Σοὶ δὲ ἵγανθι μαλὰ πάντα καὶ ἀτρεκίων κατα-
 λέξω.

Ver. 128, etc. Στησαμένη etc.] Occurrit

idem hic locus supra β'. 94. etc. item α'.
 139. etc.

Ver. 152. μεταμάλια] Al. μεταμάνια.

Ver. 153. εἰσότε] Al. εἰσόκε.

Ver. 158. Ενθα κεν ηματίν] Vide supra
 ad α'. 149.

Ibid. ὑφαίνεσκεν μέγαν] Supra β'. 104.
 editiones veteres ὑφαίνεσκεν μέγαν quod
 verum est. Ern.

Ver. 159. Νύκτας δὲ ἀλλάνεσκεν,] Vide su-
 pra ad τ'. 150.

Ibid. et ver. 144. ἀλλάνεσκεν, — ἀλλάνε-
 σσαν] Al. ἀναλάνεσκεν, — ἀγαλάνεσσα.

"Ενθα κεν ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ισὸν,
Νύκτας δὲ ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαιδας παραδεῖτο.

- 140 "Ως τρίετες μὲν ἔληδε δόλω, καὶ ἐπειδεν Ἀχαιές·
Ἄλλ ὅτε τέτρατον ἥλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,
Μηνῶν φεινόντων, περὶ δὲ ἡματα πόλλ ἐτελέσθη·
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἡ σάφα ἥδη,
Καὶ τὴν γένεταν ἀλλύσσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ισόν.
145 "Ως τὸ μὲν ἔξετέλεσσε, καὶ ἐκ ἐθέλεστο, ὑπ' ἀνάγκης.
Εὖθ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφῆνασα μέγαν ισὸν,
Πλύνασ', ἡελίῳ ἐναλίγηκον, ἡε σελήνῃ·
Καὶ τότε δὴ ρ' Ὁδυσῆα κακός ποδεν ἥγαγε δαιμῶν
Ἀγεῖς ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅδι δώματα ναῖς συβάτης·
150 "Ἐνθ' ἥλθεν φίλος νιὸς Ὁδυσσῆος Δείοιο,
Ἐπ Πύλας ἡμαδόεντος ἵων σὺν νῇ μελαινῇ.

" Tunc interdiu quidem texebat magnam telam,

" Noctu autem dissolvebat, postquam faces adhibuerat.

- 140 " Sic triennium quidem latebat dolo, et persuadebat Achivis:
" Sed quando quartus venit annus, et advenerunt horae,
" Mensibus exeuntibus, diesque multi circumacti sunt;
" Utique tunc demum aliqua dixit mulierum, quæ certe norat;
" Et ipsam dissolventem invenimus egregiam telam.

- 145 " Sic id quidem perfecit, etiam nolens, ex necessitate.

" Quando illa vestimentum ostendit, ubi texuerat magnam telam,

" Et laverat, Soli similem, vel Lunæ;

" Tunc demum Ulyssem malus alicunde duxit deus

" Agri in extremitatem, ubi ædes habitabat subulcus:

- 150 " Illuc venit carus filius Ulyssis divini,

" Ex Pylo arenosa reversus cum navi nigra:

139 ἀλλύεσκον] F. A. L. sic et v. 144. L. 142 Μηνῶν etc.] Abest versus totus ab F. A. L. 149 ἐσχατιῆς] F. A. L.

Ibid. παραδεῖτο.] Al. παραδεῖν, et παρα-

primum autem illa vestem detextam et lotam protulit in conspectum et probavit. Ern.

Ibid. ὑφῆσσα] Barnesius inter varias lectiones retulit ὑφῆσσαν· quod et ipse prefert. Sed, ut videtur, minus recte. Nusquam enim apud Homerum occurrit verbum hoc voce media. Vide et supra ad ε'. 491.

Ver. 147. Πλύνασ',] Similiterque infra ver. 152. ἀρτύναντι. Vide ad Il. α'. 309. 338, et χ'. 153. 155.

Ver. 146. Εὗσ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν,] Cum

Τὰ δὲ μνησῆσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε,
 "Ικοντο προτὶ ἄσυ περικλυτόν· ἦτοι Ὁδυσσεὺς
 "Τυερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευε.
 155 Τὸν δὲ συβώτης ἦγε, κακὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντα,
 Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγηνον, ἢδε γέροντι,
 Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροὶ εἴματα ἔσο.
 Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἔοντα,
 'Εξαπίνης προφανέντ', ὃδ' οἱ προγενέσεοι ἥσαν.
 160 Αλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίπτομεν, ἢδε βολῆσιν.
 Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσι
 Βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος, τετληκότι θυμῷ.
 'Αλλ' ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγιόχοιο,
 Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε ἀείρας,
 165 Εἰς θάλαμον κατέδηκε, καὶ ἐκληίσσεν ὄχῆς.
 Αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον πολυκερδείησιν ἄνωγε

" Hi vero procis mortem malam moliti,
 " Venerunt ad urbem inclytam; sane Ulysses
 " Posterior, at Telemachus ante preibat:

- 155 " Illum vero subulcus duxit, mala corpore vestimenta habentem,
 " Mendico misero similem, et seni,
 " Baculo innitentem; turpia autem circum corpus vestimenta indutus erat.
 " Neque quisquam nostrum potuit cognoscere ipsum esse,
 " Ubi derepente se-ostendit, neque qui majores-natu erant:
 16 " Sed verbisque malis incessimus et ictibus.
 " At ille ad-tempus quidem tolerabat in ædibus suis
 " Percussus et objurgatus, patienti animo:
 " Sed quando demum ipsum suscitavit Jovis mens Αἴgiochi;
 " Cum quidem Telemacho perpulchra arma sublata,
 165 " In thalamum depositit, et obdidit pessulos:
 " At ipse suam uxorem multo-astu jussit

165 ιχληίσσει] Edd.

Ver. 149. ιτ' ισχατὴν,] Al. ιτ' ισχατῆς.
 Ver. 150. "ΕΙΣ ἡλέτη φίλος] Eustath.
 ἡλέτη φίλος. recte. Ern.
 Ver. 160. ινίστομεν,] Al. ινίσομεν. Quo modo et in commentario citat Eustathius.
 Ita infra ver. 162. Βαλλέμενος καὶ ινισσόμενος.

Ver. 163. μιν ἔγειρε Διὸς νόος] Similiter apud Virgilium:

— hominum sator atque Deorum —

— Tarchontem in prælia sæva
 Suscitat, et stimulis haud mollibus incitat iras.
 En. XI. 725. 727.

— animum viresque Latii
 Addidit, et stimulus acres sub pectore vertit.
 En. IX. 717.

Ver. 165. καὶ ιχληίσσει ὄχῆς] Τυρίστι
 μοχλές· τέσσε τε τῆς γυναικωνίτος, καὶ τὰς
 περὶ τὴν αἰλῆν. Eustath. Vide supra ad
 φ'. 236. 389.

Τόξον μυητήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
‘Ημῖν αἰνομόροισιν ἀέδλια, καὶ φόνες ἀρχήν.

Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῦ βιοῦ

- 170 Νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ ἐπιδευέες ἡμεν·
‘Αλλ’ ὅτε χεῖρας ἴκανεν Ὁδυσσῆος μέγα τόξον,
‘Ενδ’ ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι,
Τόξον μὴ δόμεναι, μηδὲ εἰ μάλα πόλλ’ ἀγορεύοι·
Τηλέμαχος δέ μιν οἶσις ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
- 175 Αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὁδυσσεὺς,
‘Ρηϊδίως δὲ ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δὲ ἡκε σιδῆρος.
Στῇ δὲ ἄρ’ ἐπ’ ὕδον ἵαν, ταχέας δὲ ἐκχεύατ’ οἴστρος,
Δεινὸν παταίνων· βάλε δὲ Ἀντίονον βασιλῆα.
Αὐτὰρ ἔπειτ’ ἄλλοις ἐφίει βέλεα συνόενται,
180 “Αιντα τιτυσκόμενος· τοὶ δὲ ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον.
Γνωτὸν δὲ ἦν, ὃ γά τις σφι θεῶν ἐπιτάρροδος ἦν.

“ Arcum procis ponere, canumque ferrum,
“ Nobis infortunatis certamina, et cædis principium.
“ Neque quisquam nostrum poterat validi arcus

- 170 “ Nervum intendere; valde autem impares eramus:
“ Sed quando in manus pervenit Ulyssis magnus arcus;
“ Tunc nos quidem omnes increpabamus verbis *subulcum*,
“ Arcum ne daret, neque si valde multa *is* diceret;
“ Telemachus vero eum solus hortans jussit:
175 “ At ipse accepit manu multa-passus nobilis Ulysses;
“ Facileque tetendit arcum, misitque *sagittam* per ferrum.
“ Stetit autem deinde super limen profectus, velocesque effudit sagittas
“ Horrendum circumspectans; percussit vero Antinoum regem.
“ At postea aliis immittiebat tela luctuosa,
180 “ Ex-adverso collimans; illi vero conferti cadebant.
“ Manifestum autem erat, quod aliquis ipsis deorum adjutor esset:

174 δὲ οἱ οἰς] F.

Ibid. ἐκλήσσεν] Ita recte hic Vulgati.
Vide supra ad τ'. 50.

Ver. 166. Αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον πολυκερδεῖ-
σσιν ἄνωγε. Τόξον μυητήρεσσι θέμεν] Eustathius dictum hoc *Amphimedontis* falsum
arguit. “Ενδα (inquit) ὁ τὸν ἄλλα πρὸς ἀ-
ληθείαν εἰπὼν ‘Αμφιμέδων, ὑποψιεύεται. Οὐ
γὰς καθὰ τὸ εἴδωλον τὴν τοῦ τόξου οἵται
πολυκερδεῖσσις Ὁδυσσίως γενίσθαι, γὰτα καὶ τὸ
ἀληθῆς εἰς τὸ πᾶν ἔχει· ἀλλ’ ἐβαλεύσατο μὲν

αὐτὸν ἡ Πηνειόπη πρώτη, ἐπίκροτος δὲ Ὁδυσ-
σεύς. Vide supra ad τ'. 572. 584. Atta-
men, ut recte respondet Barnesius, “licet
“ hoc non esset verum, verisimile tamen
“ visum est, ita Procos existimare, quando
“ audirent Ulysem se palam agnoscen-
“ tem.”

Ver. 167. πολιόν τε σίδηρον] Vide supra
ad φ'. 5.

- Αὐτίκα γὰρ κατὰ δάματ' ἐπισπόμενος μένει σφῷ,
 Κτεῖνον ἐπισροφάδην· τῶν δὲ σύνος ὥρνυτ' ἀεικῆς,
 Κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἄπαν αἴματι θῦεν.
- 185 "Ως ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμενος", ὃν ἔτι καὶ νῦν
 Σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὁδυσῆος.
 Οὐ γάρ πω ἵσασι φίλοι κατὰ δάμαδ' ἐκάστη,
 Οἱ τοῦ ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ἀτειλέων,
 Κατθέμενοι γοάσιν· ὁ γὰρ γέρας ἐσὶ θανόντων.
- 190 Τὸν δὲ αὗτε ψυχὴν προσεφάννεν Ἀτρείδαο·
 "Ολβίε Δαέρταο πάϊ, πολυμήχανος Ὁδυσσεῦ,
 "Ἡ ἀρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
 "Ως ἀγαθαὶ φρένες ἡσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,

- " Statim enim per aedes sequentes impetum suum,
 " Interfiebant quaquaversum: illorum vero gemitus oriebatur fœdus,
 " Capitibus percussis; pavimentum autem totum sanguine undabat.
- 185 " Sic nos, Agamemnon, perimus; quorum adhuc etiam nunc
 " Corpora neglecta jacent in ædibus Ulyssis;
 " Nondum enim sciunt amici in ædibus cujusque,
 " Qui abluto atro tabo ex vulneribus,
 " Depositos lugerent; hic enim honor est mortuorum."
- 190 Illum autem rursus anima alloquebatur Atridae;
 " Felix Laërtæ fili, solers Ulysses;
 " Profecto utique cum magna virtute potitus es uxore.
 " Adeo bona mens erat eximiæ Penelopæ,

193 ἱχέφρους Πηνελ.] F. quod prætulerim.

Ver. 172. "Ἐνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέο-
 μενοι] Vide supra φ. 360.

Ver. 178. Δεινὸν πατταίνων.] Barnesius
 vertit, "Acriter collimans;" Alii, "Recta
 "collimans." Sed minus recte. Vide ad
Iliad. δ'. 497. λ'. 545. ρ'. 551. 649.

Ver. 179. ἴριεν] Vide ad *Il.* π'. 762.

Ver. 182. ἐπισπόμενοι μένει σφῷ,] Vide
 ad *Il.* ι'. 594.

Ver. 184. δάπεδον δ' ἄπαν αἴματι θῦεν.]
 Virgil.

— atro tepefacta cruento,
 Terra torique madent. — *An.* IX. 333.

Ver. 186. Σώματ' ἀκηδέα κεῖται] Τὸ μὲν
 γὰρ τῶν ζώντων ἀεὶ "δέμας" προσαγορεύει
 [Ομηρος] ὡς ἐν τέτοιοι, (*Il.* α'. 115). "Οὐ
 "δέμας ἀδὲ φυὴν, etc." — τὸ δὲ ἀποθεβλη-
 τὸς τὴν ψυχὴν, ἐδὲν ἄλλο οὐ "σώμα" καλεῖ-

ως ἐν τέτοιοι, — "Σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐν
 μεγάροις Ὁδυσῆος." Dionys. Halicarn.

πτερὶ τῆς Ὄμηρος ποιήσεως. §. 15.

Ver. 188. μέλανα βρότον] Τὸ μετὰ πόνεων
 καὶ ἰδράτος αἷμα. Schol.

Ver. 189. γοάσιν] *Al.* γοοῖσιν.
 Ibid. et ver. 295. ὁ γὰρ γέρας ἐσὶ θανόν-
 των.] Virgil.

— qui solus honos Acheronte sub imo est.
An. XI. 23.

Ver. 190. Τὸ δὲ αὗτε ψυχὴν προσεφάννεεν
 "Ἀτρείδαο"] Quoniam in sequenti oratione
 nihil *Amphimedonti* respondet Agamem-
 non, sed de *Ulyssis* felicitate *Penelopesque*
 fidelitate exclamacionem solummodo facit;
 ideo Barnesius hic legendum potius con-
 jicit, Τῷ δὲ αὗτε ψυχὴν ἱπεφάννεεν. Mutato
 tamen, ut opinor, nihil opus.

- Κέρη Ἰκαρίς, ὡς εῦ μέμνητ' Ὁδυσῆος,
 195 Ἀνδρὸς περιδίες τῷ οἱ κλέος ἔποτ' ὀλεῖται
 Ἡς ἀρετῆς τεύχεσσι δὲ ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
 Ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἔχεφρονι Πηνελοπείη.
 Οὐχ ὡς Τυνδαέες πέρη πακὰ μήσατο ἔργα,
 Κερίδιον κτείνασσα πόσιν συγεεὴ δὲ ἀοιδὴ
 200 Ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπως χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσε
 Θηλυτέρησι γυναιξὶ, καὶ ηὐεργὸς ἔησιν.
 “Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλας ἀγόρευον,
 ‘Ἐσαότ’ εἰν αἴδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Οἱ δὲ ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δὲ ἀγρὸν ἰκοντο
 205 Καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ’ αὐτὸς

“ Filiæ Icarii ; adeo bene meminerat Ulyssis,

195 “ Viri cui-virgo-nupserat: ideo ei gloria nunquam peribit

“ Sua virtutis: facient autem terrestribus cantilenam

“ Immortales amabilem prudenti Penelopæ.

“ Non sicut Tyndari filia mala molita est opera,

“ Cui-virgo-nupserat interfecto marito: odiosa vero cantilena

200 “ Erit inter homines; gravemque famam intulit

“ Fœmineis mulieribus, etiam ei, quæ bene-morata fuerit.”

Sic hi quidem talia inter se loquebantur,

Stantes in Orci ædibus, sub cavernis terra.

Illi autem postquam ex urbe descenderunt, cito utique in prædium perva-

205 Pulchrum Laërtæ, cultum, quod scilicet quandam ipse [nerunt

199 στυγεὴ δὲ τὸ ἀοιδὴν] Edd. quod melius.

Ver. 191. “Ολβίεις Λαέρταο πάϊ, πωλυμήχαν Ὁδυσσεῖν,] Ἀπερτὲς φασὶν, παρέντα τὸ συμπαθεῖν περὶ τῆς οἰκίας τῷ Ἀμφικέδοντι τύχης, ἐπανειν τὸν Ὁδυσσεῖαν ἔχει ἀπεικόδες δὲ, διὰ τὸ καὶ τὸν αὐτὸν ὑπὸ τῆς συναικάσους [Ita ex MS. restituit Barnesius pro corrupto νικέσους] τὰ κάκια πεισοθένται. Schol. Porro Barnesius hic pro πάϊ edidit πάϊς, quod alioqui “importunus sit hiatus.” Sed vide ad II. a'. 51.

Ver. 192. “Η ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἱκτήσω ὦ ποιτιν.] Σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ, τετέστιν εὐτυχίᾳ, εὐδαιμονίᾳ. Eustath.

Ibid. ἱκτήσω] Al. ἱκτῆσα. Vide supra ad ver. 33.

Ver. 195. περιδίεις] Al. περιδίοιο.

Ibid. τῷ οἱ κλέος ἔποτ’ ὀλεῖται Ἡς ἀρετῆς] Ita Theognis;

— ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος ἔποτ’ ὀλεῖται.
Gnom. Eleg. ver. 865.

Et Euripides:

Οὐ τοι λέγωνα τῶν ἀγαθῶν

‘Ανδρῶν ἀξιωμάτων

Χρέοντος ἀ τὸν ἀρετὰν

Καὶ θανάτου λάμπεται.

Andromach. ver. 774.

Et Seneca:

Nunquam Stygias fertur ad umbras
 Inclita virtus. — *Hercul. Etæsus*, 1982.

Vide et supra ad ver. 94.

Ver. 196. τεύχεσσι δὲ ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν]

‘Ρέξαντες καλὰ ἔργα, σοφῶν ἐκάησαν ἀοιδῶν.

Theocrit. XVII. 6.

Carmine fit vivax virtus, expersque sepulchri.

Ovid. ex Pont. IV. viii. 47.

- Δαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.
 "Ενδια οἱ οῖκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη,
 'Εν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἥδε ἵανον
 Δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο.
- 210 'Εν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῆς πέλεν, ἦ ρά γέρουτα
 'Ενδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἄγρῳ, νόσφι πόληος.
 "Ενδ' Ὁδυσεὺς δμώεσσι καὶ νιέῃ μῦθον ἔειπεν
 "Τμεῖς μὲν νῦν ἐλθετ' ἔυκτίμενον δόμον εἴσω.
 Δεῖπνον δ' αἰψία συῶν ιερεύσατε, ὅστις ἄριστος."

Laertes acquisiverat, postquam valde multum laboraverat:
 Illic ei domus erat, circumque exedra currebat circumquaque,
 In qua comedebant et sedebant et dormiebant
 Famuli necessarii, qui ei amica laborabant.

- 210 Inerat vero mulier Sicula anus, quæ utique senem
 Diligenter curabat in agro, procul ab urbe.
 Ibi Ulysses famulis et filio sermonem dixit;
 " Vos quidem nunc ite in bene-aëdificatam domum intro;
 " In cœnam autem statim porcorum mactate, quicunque optimus.

215 ἔυκτίμενον πτολεμέαν] F. A. L.

Clark. Ἐπιχθονίοις refer ad χαρίσσαν, Πηνελοπεῖν ad τεῦχον. Ern.

Ver. 197. 570. [Αδάνατοι — ἀσανάτοις] Vide ad Il. a'. 598.

Ver. 198. Τυνδάρεις] Barnesius edidit Τυνδάρεων. Vide autem supra ad λ. 297.

Ver. 199. Κρείδαιον κτείνασσα πόσιν] Vide supra ad λ. 429.

Ibid. στυγεῖον δὲ ἀνοῖν] Barnesius edidit στυγεῖον δὲ τ' ἀνοῖν: sed nihil opus.

Ver. 200. χαλιεῖν δὲ τε φῆμιν ὄπασσοι Θηλυτρίγονι γυναιξί.] Vide supra ad λ. 452.

Ver. 204. Οἱ δὲ ἵτει ἐκ πόλεως κατέβαν,] Ulysses videlicet et Telemachus cum duobus Servis. Redit enim jam Poëta, ut recte notat Spondanus, "ad institutam narratio rationem de Ulysse," (unde digressus est supra libri superioris fine;) "cujus ad ventum in agrum Laertis exponit."

Ibid. τάχα δέ] Versio Wetsteniana reddit, "citoque." Sed rectius, ut opinor, sententiæ Apodosis hic ad voces τάχα δέ incipere intelliges: Ac proinde vertendum, "cito utique;" vel "cito dein." Similis enim videtur hic constructio, Οἱ δὲ ἵτει —, τάχα δέ: ac supra Il. a'. 57. Οἱ δὲ ἵτει δέ, — Τοῖσι δέ: quem locum vide Clark. Sed unde δέ habet hanc vim. Immo hic,

ut aliis locis interponitur, hiatus ingratitudinandi causa, et simul relationem ad antecedens indicat. Sic est Il. a'. 194. ἴως δ ταῦθ' ἀρμανε — ἥλιδε δ' Ἀθήνη, et sic centies. Ern.

Ver. 205. τετυγμένον,] Vide ad Il. ζ. 488.

Ibid. ὃν ρά ποτε αὐτὸς Λαίστης κτεάτισσεν, ἵτει μάλα πόλλ' ἐμόγησεν] Dna Dacier sententiam hanc ita vertit; "Qu'il avoit augmentées par ses soins, et par son travail." Sed potior, ut opinor, altera ejusdem interpretatio: "Qu'il avoit acquise par ses travaux." Hoc nimurum et cum voce κτεάτισσεν, et cum vocula ταῦθ' aptius videtur congruere. Cæterum Scholiastes vocem κτεάτισσεν exponit ἔκτισσεν quod, ut opinor, ferri nullo modo potest.

Ver. 207. κλίσιον] "Απαξ εἴρηται σημαντικόν δὲ ἱερόν τινα συγματεῖδην, ἵνα ἡ ἱεριντο οἱ κλίσμοις ἦν κερπίδαμα, οἱρ' δὲ ἱεράδεσσοντο, η ἱερομῶντο. Schol. Κλίσιον σημαίνει τὸν τόπον ἱερᾶς ἵσταται τὰ ζεύγη — Τέτοια παρὰ μὲν Ομήρως συσίλλει τὸν καὶ πρωταρχούντατας οἶον, — περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη;" παρὰ δὲ τοῖς Ἀππικοῖς ἱερίνεται τὸν καὶ παρεργάτας, ὃς τὸ θηρίον. Etymolog. Magn. ad vocem. Κλίσιον δὲ, σκιτικὸς οἶκος ἐστιν εὐτι-

215 Αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
Αἴκ’ ἔμ’ ἐπιγνοίη καὶ φράσσεται ὁ φθαλμοῖσιν,
‘Ηέ κεν ἀγνοίησι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔοντα.

“Ως εἰπὼν, δμώεσσιν ἀρῆια τεύχε’ ἔδωκεν.

Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θῶσι κίον· αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς

220 Ἀσσον ἵεν πολυκάρπες ἀλωῆς, πειρητίζων.

Οὐδὲ εὑρεν Δολίου, μέγαν ὄχγατον ἐξαταβαίνων,

Οὐδέ τινα δμώων, ἀδ’ οὐτων· ἀλλ’ ἄρα τοίγε

Αίμασιας λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἔρχος,

215 “At ego patrem tentabo nostrum,
“An me agnoscat et discernat oculus,
“An ignoret, multo tempore seorsum cum-abfuerim.”

Sic locutus, famulis martia arma dedit.

Illi quidem deinde ad domum celeriter iverunt: at Ulysses

220 Propius ivit ad abundans-fructibus arboretum, tentare-cogitans;
Neque invenit Dolium, in magnum hortum descendens,
Neque quenquam servorum, neque filiorum; sed sane illi
Sepes collecturi, arboreti ut-essent septum,

216 Αἴ τι μέτρον] R.

λῆσ, καὶ οἶον τις κλισία, περὶ ἦν δμῶς ἵανον.
Παρεὶ μέντοι Ἀττικοῖς τὸ κλίσιον ἀμάξιν καὶ
ζευγῶν ἔσι διεκτικόν. Eustath. Ubi et plu-
res hujus vocis explications affert. Clark.
Res sic intelligenda: Domus ipsa Laertea
erat in medio: ejus aream amplectebatur,
velut septum quoddam, aedificia tenuiora,
in quibus servi essent, etiam pecora etc.
Κλισίον idem est quod κλίσια, diciturque
de omni habitatione tenuiori, s. tenuioru-
rum: quo sensu est etiam apud Demosth.
Cor. c. 40. de cellis meretricium s. lupanari.
ώς ἡ μάντη σὺ τοῖς μεθημεροῦς γάμοις
ἐν τῷ κλισίᾳ τῷ πρὸς Καλαμίτη “Ηέωι χεω-
μίνι εtc. ita recte accipit Casaub. ad Sue-
ton. Cai. 57. Ern.

Ver. 215. ‘Τυμέσις μὲν νῦν ἔλθετ’ ἔυκτίμε-
νον δόμον εἶσων.] In Vulgatis editum est ἔυκτί-
μενον πτολεμένον Barnesius autem ex
utraque Eustathii editione restituit ἔυκτί-
μενον δόμον εἶσων. Atque ita habet Editio
Wetsteniana. Recte: Etenim (uti ipse
annotat Barnesius,) non ad urbem, sed
ad Laertis domum missos liquet ex ver.
219. infra;

Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θῶσι κίον. —

Et ex ver. 357.

VOL. IV.

“Αλλ’ ίορμεν περὶ τοῖς, ὃς δεκάτης ἐγγένειοι κεῖται
“Ἐνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βεντόλον ἡδὲ συβάτην
Πρέπειαν, ὡς ἂς δέπινον ἐφεωλίσσωσι τάχισα-

Porro artificiose hic Telemachum et Ser-
vos dimisso memorat Poëta, ut locum
habeat Ulysses patris sui tentandi, (infra
ver. 239.) sequentisque narrationis indu-
cendae, ver. 503. etc. ‘Ο Ὁδυσσεὺς — εὖ
τῷ πατρὶ αὐτόθεν ιδίειοι ἀπειρίσγως γνωστοί
τῆν περιπέτερας δὲ διάπειραν σχεῖν καὶ αὐ-
τῷς, τὰς μὲν ἀμφ’ αὐτὸν σέλλει, δεῖπνον ταχὺ^ν
συῶν ἱερῶνται. Eustath.

Ver. 216. Αἴτιον ἐπιγνοίη] Eustathius
in commentario citat, Εἴ μετρον γνωστον. Ma-
le autem deinceps addit: ‘Ἐν δὲ τῷ, “Εἴ
μετρον γνωστον,” ἀργὸν ἐκ περισσοῦ κεῖται τὸ τέττα
ἐπιπέρημα. Etenim si vera sit ista lectio,
nequaquam supervacanea erit vocula τῷ, sed eam babebit vim, ut exploraturus di-
catur Ulysses, “an a patre jam, post tam
diutinam absentiam, aguoscatur.

Ver. 222. οὐδὲ οὐτων] Dolii nempe filio-
rum, ut recte Spondanus. Cæterum Bar-
nesius hic inter varias lectiones retulit
νίτων. Quod pronunciatu idem.

Ver. 223. Αίμασιας λέξοντες,] Eustath. Τὰ
ἐν τῷ λεπτῶν λίθων τεχνία οικοδομήσοντες.
Schol. Αίμασια δι, κατὰ τὴν τῷ Ποιητῷ ἔρ-

3 L

- "Ωιχοντ· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὄδὸν ἡγεμόνευεν.
- 225 Τὸν δὲ οἶον πατέρον εὑρεν ἔϋκτιμένη ἐν ἀλωῆ,
Λισρεύοντα φυτόν· ρυπόωντα δὲ ἐσο χιτῶνα,
Παπτὸν, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμησι βοείας
Κνημῖδας ρυπτὰς δέδετο, γραπτὺς ἀλεείνων.
Χειρίδας τὸν ἐπὶ χερσὶ, βάτων ἔνεκ· αὐτὰρ ὑπερθέν
- 230 Αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.
Τὸν δὲ ὡς ὅν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Γῆραι τερρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
Στὺς ἦρ ὑπὸ βλαθέην ὄγκην κατὰ δάκρυον εἴβε.

Abiverant; at iis senex viam præibat.

- 225 Solum autem patrem invenit bene-culto in arboreto,
Circumfidentem plantam: squalentem autem indutus erat tunicam,
Sutilem, turpem; circum vero crura bubulas
Ocreas sutiles ligaverat-sibi, sentium-stricturas vitans;
Chirothecasque super manus, ruborum causa: at superne
250 Caprinam galeam capite habebat, dolorem auctans.
Hunc autem ut animadvertis multa-passus nobilis Ulysses
Senectute afflictum, magnumque mente dolorem habentem,
Stans utique sub excelsa pyro lachrymam effundebat.

235 εἰβε] F. A. L. male.

μηνίαν, ἀλωῆς ἔοκος· τῶς μὲν ὡς προσδη-
λών, οὐκ ἀναθάνετο. Clark. Proprie est
lecturi lapides ad struendam maceriam,
adeoque structuri maceriam. Est enim
αἵμασια maceria e lapidibus vulgaribus
sine calce et luto structa. Vid. inpr. Sal-
masius de Jur. Att. et R. p. 556. Mox
v. seq. ἡγεμόνευεν melius. Ern.

Ver. 226. Λισρεύοντα φυτόν ρυπόωντα δὲ
ἐσο χιτῶνα,] Observat Cicero, Hesiodum,
cum de cultura agri scriberet, de Ster-
coratione ne verbum quidem fecisse. "At
"Homerus," (addit,) "qui multis, ut mi-
"hi videtur. ante saeculis fuit, Laërtem le-
"nientem desiderium, quod capiebat e
"filio, colentem agrum, et cum sterocoran-
"te tenuit." Lib. de Senectute. Ubi cum
hunc Homeri locum respicere videatur,
nihil autem hic de Stercoratione memo-
rat Poëta; conjicit Petrus Victorius, Var.
Lect. I. lib. XXVIII. cap. 4. Ciceronem ver-
sum hunc ita legisse; "Λισρεύοντα φυτὸν
"ρυπόωντα τε ἐσο χιτῶνα" vocemque ρυ-
πόωντα, Stercorantem, reddidisse. Quod
tamen (uti observat Victorius) cum vocis

ρυπόωντα sensu minime congruit; (vide
supra ζ. 87. γ'. 455. τ'. 72. ψ'. 115.) Præ-
terquam quod et Asyndeton istud, "ἐσο
"χιτῶνα, admodum sit inusitatum. Cæ-
terum recte deinde notat Victorius, Ster-
corationem Homero cognitam patere ex
ε'. 297. etc. supra:

'Ἐν πολλῇ πότερον, οὐδὲ περιτάχοις θυμάνων
'Ημέρων τε βօνν τε ἀλις κίχνης· ὅσος ἀνάγειν
Δημῶν· Οδυσσῆος, τίμειος μέγα ποτεῖσοντες.

Porro vocem Λισρεύοντα exponit Scholias-
tes, Περιένοντα καὶ περισκάπτοντα. Et Eu-
stathius; Λισρεύειν δὲ, (inquit,) τὸ περιένειν,
παρὰ τὸ Λίσγον, οὐ ἐστὶ ξύπνον — . Αὐτὸν δὲ τὸ,
Λισρεύειν φυτόν, ὅμοιόν ἐστι τῷ, φυτὸν ἀμφιλα-
χαινεῖν [infra ver. 241.] Vide supra ad
χ'. 455. Clark. An Cicero in illo ipso
λαχαινεῖν intellexit stercorationem? quod
etiam circumfossis arboribus stercus addi-
solet. Ern.

Ver. 227. Παπτὸν, ἀεικέλιον] Τὸ δὲ, "παπ-
"τὸν ἀεικέλιον," inquit Eustathius, οὐδὲ
ἀναγνωστὸν ἵνα δηλοῖ τὸν ἀεικέλιον παπτόν.
Sed, ut opinor, minus recte.

- Μερμήριξε δὲ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
235 Κύσσαι καὶ περιφῦναι ἐὸν πατέρ', ἡδὲ ἔκαστα
 Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
 "Η πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἔκαστα τε πειρῆσαιτο.
 "Ωδε δέ οἱ Φρονέοντι δοάσσωτο κέρδους εἶναι,
 Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι.
240 Τά φρονέων ίδὺς κίνητος δίος, Ὁδυσσεύς·
 "Ητοι ὁ μὲν κάτ' ἔχων κεφαλὴν, φυτὸν ἀμφελάχαινε·
 Τὸν δὲ παρισάμενος προσεφώνεε φαίδηρος υἱός·
 "Ω γέρον, οὐκ ἀδημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν

Cogitavit vero deinde in mente et in animo,

- 235** Osculari et amplecti suum patrem, et singula
 Dicere, quomodo venisset et accessisset ad patriam terram;
 An prius interrogaret, singulaque tentaret.
 Sic autem ei cogitanti visum est satius esse,
 Primum mordacibus verbis tentare.
- 240** Hæc cogitans recta ivit ad eum nobilis Ulysses:
 Sane ille quidem deorsum tenens caput, plantam circumfodiebat;
 Eum autem astans alloquebatur illustris filius;
 "O senex, non imperitia te tenet curandū

235 Κύσσαι] Eæd. 241 κατίχων] F. A. L.

Ver. 228. γεαπτοῦς] Schol. Τὰς τῶν ἄκανθῶν φυτῶν καταπειρέζουσι καὶ ἀμυχάσ. Clark. Nam et γεάφυν de laceratione carnis et vulneribus dicitur. Il. ɻ. 599. γεάψυν δὲ οἱ δέσιοι ἄχρις Αἴχνη. Ern.

Ver. 229. Χειρίδας τ' ἐπὶ τοῖς χειροῖς,] "Ηγενά τὰ τῶν χειρῶν καλύμματα, ἐπὶ δερμάτων δηλαδὴ καὶ αὐτὰ ὄντα. Eustath. Casaubonus quidem hujusmodi chirothecarum usum veteribus Græcis et Romanis incognitum fuisse contendit, "Neque Græci," inquit, "neque Romani habuere in usu "manuum tegumenta, quibus etiam rustici hodie utuntur." Annotat. in Atheneum, Lib. XII. cap. 5. Et paulo inferius: "Græci veteres, ut diximus, et horum, et tibialium usum ignorarunt." Ita vir eruditus. Atqui utrisque Laertem usum bic memorat Poëta.

Ver. 230. πνεῦδος ἀίσχων.] Vertam: dolorrem fovere. Indicat poëta, interea dum opus rusticum faceret, induluisse dolori, cui fovere apta solitudo agri et labor corporis in tali solitudine. Itaque procul ex ore sensis intelligit Ulysses tristitiam animi. Ern.

Ver. 233. ὅγχον] Barnesius edidit ὅγχην. Vide infra ad ver. 246. Clark. Vide ad Odyss. n. 115. etc.

Ver. 254. κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,] Ita apud Virgilium:

— mentem animumque. En. VI. 11.

Ver. 235. Κύσσαι καὶ περιφῦναι] In Vulgatis editum est Κύσσαι ut et infra ver. 319. Κύσσαι δὲ μιν περιφῦς — . Sed scriendum videtur cum duplice σ, Κύσσαι — Κύσσαι: uti et in nonnullis locis apud Poëtam edidit Barnesius: nam vox κύσσαι alibi priore corripit. Vide supra ad π. 15. et ɻ. 59.

Ver. 236. et 261. Εἰπεῖν,] Al. Εἰπέμεν.

Ver. 238. δοάσσωτο κέρδους εἶναι, Πρῶτον κερτομίοις] Πρεμπθεῖσατα γὰρ (inquit Eustathius) Οδυσσεὺς ἐπὶ ιδὺς ἱευτὸν ἀναγνοίζει τῷ πατρὶ, μή ποτε τῷ αἰφνίδιῳ τῆς χαρᾶς ἀποσβῆ ὁ γέρων. Vernum hoc in animo habuisse Ulyssem, minime ex ipso Poëta constat. Vide et supra ad ver. 213.

Ver. 239. κερτομίοις ἐπέεσσιν] Vide ad Il. ὥ. 649.

Ver. 241. Ητοι ὁ μὲν κάτ' ἔχων κεφαλὴν,]

- "Ορχατον, ἀλλ' εῦ τοι κομιδὴ ἔχει, ὃδέ τι πάμπταν,
 245 Οὐ φυτὸν, ἢ συκῆ, ἢ ἄμφελος, ἢ μὲν ἐλαιή,
 Οὐκ ὅγχην, ἢ πρασίνη τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
 "Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἐνθεο θυμῷ.
 Αὐτόν σ' ἐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἄμα γῆρας
 Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμεῖς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἔσσαι.
 250 Οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἔνεκ' ἢ σε κομίζει,
 Οὐδέ τι τοι δέλειον ἐτιτρέπει εἰσοράσσει
 Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆς γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
 Τοιότῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λέσσαιτο φάγοι τε,
 Εὐδέμεναι μαλακῶς· ἡ γὰρ δίκη ἐσὶ γερόντων.
 255 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

- " Hortum, sed bene tibi cultura habet, neque omnino,
 245 " Non planta, non ficus, non vitis, non quidem oliva,
 " Non pyrus, non area tibi sine cultura in horto.
 " Aliud autem tibi dicam; tu vero ne iram induc animo;
 " Ipsum te non bona cura babet, sed simul senectutem
 " Gravem habes, squalesque male, et turpiter indutus es.
 250 " Non quidem inertiae sane dominus causa non te curat,
 " Neque quid tibi servile conspicuum-est intuentibus
 " In forma et statura; regi enim viro similis es.
 " Tali autem similis es, qui postquam laverit comederitque,
 " Debeat dormire molliter; hic enim mos est senum.
 255 " Sed age mihi hoc dic, et accurate narra,

246 ὥχνη] Ead. 249 ἴσαι] Edd.

Κάτω ἥχνην, νενευκώς· δύναται δὲ καὶ ὑφ' ἓν, τὸ κατέχων. Schol. Et Henricus Stephanus inter varias lectiones retulit κατέχων. In annotationibus autem plane mendoza esse lectionem contendit; voulamque κάτ' non pro κατὰ, sed pro κάτω positam intelligit. Quod tamen diu nius videtur, et sententiae nihil addit.

Ibid. φυτὸν ἄμφελάκων.] Vide supra ad ver. 226.

Ver. 245. οὐκ ἀεργονίν σ' ἔχει] Vide supra ad ψ. 266.

Ver. 245. οὐ συκῆ,] Edidit Barnesius συκίη. Quod eodem modo pronunciandum.

Ver. 246. Οὐκ ὅγχην, ἢ πρασίνη] Ita Vulgati. Quae si vera sit lectio, pronunciamendum erit Οὐκ ὅγχην, πῦ πρασίνη ut Iliad. l. 535.

"Η λάθιτ", η ἡκτένησεν. —————

Et τ'. 31.

Αιναζέτην τίς σω ἄλλας. —————

Vide et ad ver. 115. bujus libri. Barnesius autem ex Etymolog. Magn. et Editionibus nonnullis edidit: Οὐκ ὥχνη, ἢ πρασίνη; — ut adeo Οὐκ ὥχνη pes sit dactylus.

Ver. 250. Οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἔνεκ' ἢ σε κομίζει,] Duportus in Gnomologia Americana legit ἔνεκν σε κομίζει. Ad sententiam multo minus recte.

Ver. 253. Τοιότῳ δὲ ἔοικας, ἵστι λέσσαιτε φάγοι τε, Εὐδέμεναι μαλακῶς:] Τὸ δι, "Τοιότῳ δὲ ἔοικας, etc." διττὸν ἔχει ἔννοιαν. "Η γὰρ, ὅτι τοιότος εἴ οἶος λέσσαιται, καὶ μετὰ τὸ ἐμφαγεῖν κομισθεῖται, ὁ μὴν καὶ ἔργοις ἰστητέταις ἀνδρίκοις· ἡ ὅτι τοιότῳ, ἥγεν ταῦται, ἥγεν βασιλεῖ, ἔοικας, ἢ νῦν ὕπτως ὡς ἔχεις, ἀλλ' ὅτι ὁ τοιότος λέσσαιτο καὶ φάγοι, ἀστε καὶ ἀνατεστεῖ εἰς ὑπτον. Eustath. Verior, ut op-

Τεῦ δμὰς εἰς ἀνδρῶν; τοῦ δ' ὅρχατον ἀμφιπολεύεις;
 Καί μοι τῇ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφελος εὗ εἰδῶ,
 Εἰ ἐτέον γ' Ἰδάκην τήνδ' ικόμεδ', ὡς μοι ἔειπεν
 Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὲ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ιόντι,
 260 Οὕτι μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ καὶ τόλμησεν ἔκαστα
 Εἰπεῖν, ήδ' ἐπακεῖσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
 'Αμφὶ ζείνω ἐμῷ, εἴπεις ζώει τε καὶ ἐσι,
 'Η ηδη τέθνηκε, καὶ εἰν αἰδαο δόμοισιν.
 'Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μεν ἄκεσον,
 265 "Ανδρα πότ' ἐξείνισσα φίλη ἐνὶ πατρίδι γαῖῃ,
 'Ημέτερόνδ' ἐλθόντα· καὶ γῆπα τις βροτὸς ἄλλος
 Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.

" Cujusnam servus es virorum? cujusnam vero hortum curas?
 " Et mihi hoc dic vere, ut bene sciam,
 " Si revera utique Ithacam hanc advenimus, sicut mihi dixit
 " Ille vir, jam nunc obviam-factus hoc venienti,
 260 " Nequaquam valde sapiens; quoniam non sustinuit singula
 " Dicere, et audire meum verbum, ut interrogabam
 " De hospite meo, an alicubi vivatque et existat,
 " An jam mortuus sit, et in orci ædibus.
 " Edicam enim tibi, tu vero attende, et me audi;
 265 " Virum quondam hospitio-excepit cara in patria terra,
 " Ad nostram domum ubi venerat; et nondum quisquam mortalis alias
 " Hospitum longinquorum carior meam advenit domum.

259 ἐνθαδ' οἴντι] F. A. L. male. 262 ζώει γε] F. Ibid. ισιν] Edd. recte.

nor, prior explicatio; quam et amplectitur Dna Dacier. Constructio tamen hic subdifficilis videtur, Homericamente perspicuitatem minus sapere: Nisi forte legendum sit, "Τούτῳ δὲ ζοικιν, ἐπεὶ λέσσαι—
 "το ετ." Qua ratione perspicua admendum et luculenta erit sententia.

Ibid. ἐπεὶ λέσσαιτο φάγοι τι,] Apud Julianian. Orat. II. (notante Barnesio,) λέσσῃ τε φάγη τι.

Ver. 254. ή γὰρ δίκη ισὶ γεόντων.] Τὸ δὲ διύτερον [μέρος τὸ γήρως,] ἐφ' ὃ τὸ σύμφορον ὄνομα φέρεται, αὐτὸ τόπο τῶν εἶναι, καθ' ἡ λέγωσιν, "—ἐπην λέσσαιτο φάγοι τι, Εὐδέ—
 " μναι μαλακῶς —." Galen. de Sanitate tuend. Lib. V. cap. 12. sub fine.

Ver. 256. τοῦ δὲ ὅρχατο] Al. τοῦ δὲ ὅρχατο, quod melius videtur, quia sic est

in præcedente membro: etsi nulla necessitas est ejusdem formæ usurpandæ. Ern.

Ver. 257. et 296. Καί μοι τῇ ἀγόρευσον ἐτήτυμον,] Virgil.

— mihique hæc edisse vera roganti. Æn. II. 149.

Ver. 266. οὔτω τις βροτός] Al. καὶ τοῖς βροτός.

Ver. 267. Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.] Φιλίων, τατέσι φίλτερος, ἐμὸν ἵκετο δῶμα. 'Ἐκ τοῦ "φίλος" δὲ, δ φιλίων γίνεται ἀπ' αὐτῷ δὲ, ὡς καὶ προσθηλάθη, δ φιλίσσος, δ χρῆσις καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. Eustath. Vide supra ad τ'. 551. Quod cum non intellexerit Spondanus, sententiam hoc in loco plane pessundat, istud φιλίων vertendo "amicorum;" ac si esset videlicet

- Εὕχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
Λαεστην Ἀργεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ.
- 270 Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εῦ ἐξείνισσα,
Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἴκου ἐόντων
Καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήια, οἷα ἐάκει
Χευσθ μέν οἱ δῶν' εὐεργέος ἐπτὰ τάλαντα,
Δῶκα δέ οἱ πρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
- 275 Δῶδεκα δὲ ἀπλοῖδας χλαινας, τόσσας δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσας δὲ ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
Χωρὶς δὲ αὗτε γυναικας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδύιας,
Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἡδελεν αὐτὸς ἐλέσθαι.
- Τὸν δὲ ἡμείβετ' ἐπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴβων.
- 280 Ξεῖν, οἵτοι μὲν γαῖαν ἴκανεις, οἵνις ἐρεείνεις.

“ Profitebatur autem se ex Ithaca genere esse ; at dicebat
“ Laertem Arcesiadem patrem esse ipsius.

- 270 “ Hunc quidem ego ad domum ducens bene hospitio-excepī,
“ Per amanter tractans, multa in domo *mihi cum-essent* ;
“ Et ei dona præbui hospitalia, qualia decebat ;
“ Auri quidem ei dedi bene-elaborati septem talenta,
“ Dedi vero ei craterem totum-argenteum floribus-cælatum,
- 275 “ Duodecimque simplices lænas, totque tapetes,
“ Totidemque pallia pulchra, totidemque ad hæc tunicas :
“ Separatim vero insuper mulieres eximias, operum scientes,
“ Quatuor speciosas, quas voluit ipse eligere.”
- Illi autem respondit deinde pater lachrymas stillans ;
- 280 “ Hospes, profecto quidem ad terram pervenisti, de-qua interrogas :

268 Εὕχετο γ' [εξ] A. L. 269 ἔμμεναι αὐτῷ] R.

ex φιλ.ος. Et in annotationibus ; “ Do-
“ cet” inquit “ his verbis, se remotam
“ quandam regionem incoluisse, utpote
“ ad quam peregrini homines minime
“ accederent.” Eandemque interpreta-
tionem sequuntur Versiones plerique.
Sed et Barnesius, qui ad *Odyss.* τ. 551.
ubi idem versus occurrit, sententiam et
in Versione et in Annotationibus recte
exposuit; ipse tamen hoc in loco vocem
φιλιῶν “ amicorum ” mire vertit.

Ver. 269. αὐτῷ.] *Al.* αὐτῷ.

Ver. 271. φιλιῶν,] Vide ad *Iliad.* v.
504.

Ver. 273. Χευσθ μέν οἱ] Barnesius inter
varias lectiones, Χευσθ μῆν οἱ.

Ver. 275. ἀπλοῖδας χλαινας,] Bene ad-
dit, simplices. Nam vulgo duplices erant,
cum iis uterentur ad avertendam vim fri-
goris. Vide Callimach. H. in Dian. 115.
Ers.

Ver. 278. εἰδαλίμας,] Εὐειδεῖς, εὐκρόφες.
Etymolog. Magn. ad vocem Εἰδαλίμας.
Ubi et hic Homeri locus adducitur.

Ver. 285. Εἰ γάρ μιν] Refertur istud γάρ
non ad aliquid jam ante dictum, sed ad id
quod de egregia Ulyssis benevolentia et
hospitalitate elegantius reticetur. Vide
ad *Il.* ε'. 22.

Ver. 285. ή γάρ Θίμις, οἵτις ἵπαζεν.]
Vocem ὑπάξεν (quæ apud Homerum hoc
tantum in loco occurrit,) Scholiastes ex-

- Τύβρισαι δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλος ἄνδρες ἔχεσι·
 Δῶρα δὲ ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρῖ ὅπαζων.
 Εἰ γάρ μιν ζών γέπιχεις Ἰδάκης ἐνὶ δήμῳ,
 Τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,
 285 Καὶ ξενίη ἀγαθῆ· ἢ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Πόστον δὲ ἔτος ἐσὶν, ὅτε ξεινιστας ἐκεῖνον,
 Σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παιδόν, εἴ ποτ' ἔην γε,
 Δύσμορον; ὃν πε, τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἴτη,
 290 Ἡ πε ἐν πόντῳ φάγον ιχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσοι
 Θηρὶ καὶ οιωνοῖσιν ἔλωρ γένετ· ὃδε ἐ μῆτηρ
 Κλαῦσε περισείλασα, πατήρ δ', οἱ μιν τεκομεσθα·
 Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἔχεφρων Πηνελόπεια

“ Injuriis autem ipsam et improbi viri habent.
 “ Dona vero irrita hæc largiebaris, multa præbens:
 “ Si enim ipsum vivum utique invenisses Ithacæ in populo,
 “ Eo te bene donis remuneratus dimisisset,
 285 “ Et hospitio bono ; hoc enim jus est, quicunque coeperit.
 “ Sed age mihi hoc dic, et accurate narra,
 “ Quotus jam annus est, quando hospitio-excepisti illum,
 “ Tuum hospitem infelicem, meum filium, (si quidem unquam fuit,)
 “ Infortunatum? quem alicubi, procul ab amicis et patria terra,
 290 “ Vel in ponto comedenterunt pisces, vel in terra
 “ Feris et avibus captura factus est ; neque ipsum mater
 “ Flevit coopertum, paterque, qui ipsum genuimus ;
 “ Neque uxor multum-dotata prudens Penelope

285 γε κιχεις] Edd. 285 οὐτάρξει] R. 287 ὁτ' ξεινιστας] R. ξεινος] F. A. L.

ponit, προκατάρξηται. Similiter Eustathius: Δικαιον, inquit, ἀντιτίξειν τὸν οὐτάρξαντα. Pindar.

*Ἐζόντι τούτῳ πρέπει
 Νόμῳ τὸν εὐεργέταν
 *Τυπανίσσασι —. Pythior. V. 57.
 Χάρις χάριν γάρ έσιν ή τίτανος ἀσί.
 Sophocl. Aj. 522.

Cæterum Eustathius legit οὐτάρξει. Clark. Huc facit glossa Hesychii: οὐτάρξας, ουτάρξας. Cæterum hæc significatio frequens apud Atticos scriptores. Hoc fas est contingere ei, qui prior bene fecerit. Ern.

Ver. 288. εἴ ποτ' ἵνν γε,] Vide ad II.

γ'. 180. Clark. Est formula luctus et desiderii exprimendi: si tamen fuit. Ern. Ver. 289. Δύσμορον; ὃν πε, τῇλε φίλων etc.] Virgilius :

Heu! terra ignota, canibus data præda Latinis,
 Alitibusque jaces: nec te tua funera mater
 Produxí, pressive oculos. —————

Æn. IX. 485.

Ver. 290. Ἡ πε ἐν πόντῳ φάγον ιχθύες,] Virgil.

————— aut gurgite mersum
 Unda feret; piscesque impasti vulnera lambent.
 Æn. X. 559.

Ibid. ιπὲ χέρσον] Al. ιπὲ χέρσων.

Ver. 292. περισείλασα,] Schol. Περικα-

- Κώκυος' ἐν λεχέεσσι φίλον πόσιν, ὡς ἐπέοικεν,
 295 Οφθαλμὸς καθελῆσα· τὸ γὰρ, γέρας ἐσὶ θανόντων.
 Καὶ μοι τῇτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφες εὖ εἰδῶ,
 Τίς; πόδεν εἴς ἀνδρῶν; πόδι τοι πόλις, ἥδε τοκῆς;
 Πᾶς δὲ νηῦς ἐσηκε θόη, ἢ σ' ἦγαγε δεῦρο,
 'Αντιδέεις δ' ἑτάρες; ἢ ἔμπορος εἰλήλαθας
 300 Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἐβησαν; [σεύς·
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὅδυσ-
 Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
 Τίος Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαιο ἄνακτος.

- “ Ploravit in lectis carum maritum, sicut deceat,
 295 “ Oculos illius ubi presserat: hic enim honos est mortuorum.
 “ Et mihi hoc dic vere, ut bene sciam,
 “ Quis? unde es hominum? ubinam tibi urbs et parentes?
 “ Ubinam autem navis stat velox, quae te vexit huc,
 “ Deo-paresque socios? an vector venisti
 500 “ Navi in aliena; illi autem te-exposito discesserunt?”
 “ Illum autem respondens allocutus est solers Ulysses,
 “ Enimvero ego tibi haec valde accurate narrabo:
 “ Sum enim ex Alybante, ubi inclytas aedes habito,
 “ Filius Aphidantis Polypemonidæ regis:

298 πῇ δαι] R. vid. not. 502 πάντα μάλ'] F. A. L.

λύψασ. Clark. Verbum proprium de mortuis. Vide Cuper. Obs. II. 9. qui hoc bene illustrat. Ern.

Ver. 295. ἀλοχος πολύδωρος] 'Η πολλοῖς δῶροις γαμπρεῖσσα. Schol. Vide supra ad v. 378.

Ver. 294. ἐπίσικεν,] Eustathius in commentario citat ἐπίσκεψιν. Quae forte potior lectio. Vide ad Il. a'. 37. Clark. Si referatur ad Penelopen, melius est ἐπίσκεψιν. Sin ad genus universum, ad officium uxoriū, ἐπίσκεψιν melius est. Mihi posterius placet. Sic enim in talibus Homerus. mox, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων etc. Ern.

Ver. 295. Οφθαλμὸς καθελῆσσα] Verte: compressis oculis. quod est proprium latinarum in ea re verbum, ut Graecis καθελεῖν. Il. λ'. 453. Ern.

Ver. 298. Πᾶς δὲ νηῦς ἐσηκε] Ita Vulgati. In utraque autem Eustathii editione scriptum est, Πᾶς δαι νηῦς ἐσηκε· quam lectio-

nem et præfert Stephanus Berglerus, in Præfatione ad Iliados Editionem Wetsteinianam, pag. 8. pluraque ex Aristophane loca adducit, ubi vocula δαι occurrit. Apud Homerum tamen, (uti fatetur vir ipse eruditus,) in vulgatis exemplaribus, nusquam reperitur haec vocula. Barnesius ex conjectura edidit, Πᾶ δὴ νηῦς ἐσηκε. At verisimilior altera ejusdem conjectura; Πᾶ δ' ἢ νηῦς ἐσηκε· Quae lectio firmari videtur ver. 507. infra; ubi ex a'. 185. restituit ipse Barnesius, Νηῦς δὶ μοι ἢδε ἐσηκει ἵστ' ἀγρεῖ—. Sed et vulgata lectio hoc in loco qua ratione ferri possit, vide ad Il. a'. 51.

Ver. 299. ἢ ἔμπορος εἰλήλαθες] 'Εγραῦθα "Ἐμπορος κύπται ὁ ἀλλοτρίας νηὸς ἐπιβάτης. Eustath. Vide supra ad β'. 319.

Ver. 503. Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος,] 'Αλύβας, πόλις Ἰταλίας τὸ Μεταπόντιον, ἢ μᾶλλον Μετάποντον· ἥντινα ἵν τῷ καταλόγῳ

- 305 Αὐτὰρ ἔμοι γ' ὄνομ' ἔσιν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαιμων
Πλάγξ ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, ὃν ἐδέλοντα·
Νηῦς δέ μοι ἦδ' ἵσηκεν ἐπ' ἀγρῷ, νόσφι πόληος.
Αὐτὰρ Ὁδυσσῆι τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἔσιν,
Ἐξ ἧς κεῖθεν ἔβη, καὶ ἔμης ἀπελήλυθε πάτρης,
310 Δύσμορος· ἡ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ιόντι
Δεξιοὶ, οἵς χαιρῶν μὲν ἔγων ἀπέσεμπον ἐκεῖνον,
Χαῖρε δὲ κεῖνος ίών· Θυμὸς δ' ἔτι νῶιν ἐώλπει
Μίξεσθαι ξενίη, ἥδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.
“Ως φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
315 Ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλῶν κόνιν αἰδαλόεσσαν

305 “ At mihi sane nomen est Eperitus; sed me deus
“ Errare-fecit a Sicania, huc ut-venirem nolens:
“ Navis vero mihi haec stat ad agrum, seorsum ab urbe.
“ At Ulyssi hic jam quintus annus est,
“ Ex quo illinc ivit, et a mea discessit patria,
510 “ Infelix: profecto utique ei bonæ erant aves eunti,
“ Dextræ; quibus gaudens quidem ego dimittebam illum;
“ Gaudebat autem ille abiens: animusque adhuc nobis sperabat,
“ Mixtum-iri nos hospitio, et splendida dona datus.”
Sic dixit: illum autem doloris nebula cooperuit atra:
315 Ambabus vero manibus sumptum pulverem fulvum

512 Θυμὸς δὲ τι] R.

[*Iliad.* β'. 857.] Ἄλιβην ἴφη. Schol. “Ετε-
ροι δὲ, πόλιν Θρακίαν ταῦτην εἶπον. Eu-
stath. Quæ autem hic affert Barnesius;
“ Ἄλιβας ab ἄλη, *Peregrinationem*; Ἀφί-
“ δες, *Munificentiam Laërtæ notare*; Πε-
“ λυπημονίδης, ejusdem *Afflictions*:” ha-
verò meræ sunt ineptiæ. Quanquam ea-
dem fere annotat et *Eustathius*.

Ver. 506. Σικανίης] Σικελίας· ὡκησαν γὰρ
αὐτὴν Ἰθηρεῖς, ἐλθόντες ἀπὸ Σικανῆς ποταμοῦ.
Schol.

Ver. 507. Νηῦς δὲ μοι ἦδ' ἵσηκεν] Ita ex
Editionibus nonnullis restituit Barnesius.
Recte, ut videtur. Ita enim (uti ipse
annotat) in omnibus legitur supra α'. 185.
ubi idem versus occurrit. Alii hic, omissa
vocula ἦδ', legunt Νηῦς δέ μοι ἵσηκεν etc.
Clark. Hic tamen paullo aliter est ac α'.
185. Nam ibi ante mentio navis, qua se
venisse singit Minerva. Itaque apte: na-

vis autem illa mihi stat etc. Hic autem
nulla præcessit mentio navis, ad quam
ἦδ' referri possit, nisi referre velimus ad
v. 298. quod durum est. Ern.

Ver. 511. Διξιοὶ,] Αἴσιοι ἢ ix τῶν διξῶν
μερῶν. Schol.

Ver. 512. θυμὸς δὲ ἴτι] Al. θυμὸς δὲ τι.

Ibid. νῶιν] *Eustathius* in commenta-
rio citat ἡμῖν.

Ver. 514. τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε
μέλαινα] Vide ad *Il.* σ'. 22.

Ver. 515. χερσὶν ἐλῶν κόνιν αἰδαλόεσσαν
κινάτῳ κακκεφαλῆς πολῆς,] *Virgil.*

Canitiem immundo deformat pulvere, et ambas
Ad celum tendit palmas. —

Æn. X. 844.

Canitiem terra atque infuso pulvere frēdans.
Catull. de Nuptiis Pelei et Thetidos, Carm.
LXIV. ver. 224.

Χεύατο κακηφαλῆς πολιῆς, ἀδινὸν σεναχίζων.
Τε δὲ ὡρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ρῖνας δέ οἱ ἥδη
Δρυμὸν μένος πρόστυψε, φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
Κύσσε δέ μιν περιφύει, ἐπιάλμενος, ἥδε προσηύδα.

- 320 Κεῖνος μέντοι ὅδε αὐτὸς ἔγώ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλ-
"Ηλυδὸν εἰκοσῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν. [λ.α.,
'Αλλ' ἵσχεο κλαυθμοῖο, γόοιο τε δακρυόεντος.
'Επ γάρ τοι ἔρεω· (μάλα δὲ χρὴ σπενδέμεν ἔμπης.)
Μνησῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόροισι,
325 Δάρβην τινύμενος θυμαλγέα, καὶ καὶ ἔργα.

Τὸν δὲ αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φάνησέν τε.
Εἰ μὲν δὴ Ὁδυσέus γε, ἐμὸς πάις, ἐνθάδ' ικάνεις,
Σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδὲς, ὅφει πεποίθα.

Fudit-sibi in caput canum, crebro gemens.

Hujus autem commovebatur animus; ad nares vero ei jam

Acer spiritus pulsavit, carum patrem intuenti.

Osculatus vero est ipsum amplectens, insiliens, et alloquebatur;

- 520 " Ille quidem hic ipse ego, pater, quem tu inquiris,
" Veni vigesimo anno in patriam terram.
" Sed contine-te a fletu, luctuque lachrymoso.
" Edicam enim tibi; (valde autem oportet festinare omnino:)
" Procos interfeci in nostris aedibus,
525 " Contumeliam ulciscens animo-gravem, et mala opera."
Ei autem rursus Laërtes respondebat, dixitque;
" Siquidem revera Ulysses utique. meus filius, huc venisti,
" Signum aliquod mihi nunc dic manifestum, ut persuadear."

525 τινύμενος] A. 2. 5. J. T.

Ver. 317. ἀνὰ ρῖνας δέ οἱ ἥδη Δρυμὸν μί-
νος πρόστυψε,] Δρυμὸν μένος πρόστυψεν, ἥγεν
προστέξεις ταῖς ρίσιν ὁ δὲ προπάσχει, ὡς τὰ
πολλὰ, ὁ μελλων δακρυόν. Eustath. Aristotleς autem hujusmodi narium affectio-
nem ab ira proficiunt putat; Οἱ ἀνδεσίοις,
inquit, θυμοτίδεις ἴτπικώτατον γὰρ ὁ θυ-
μὸς πρὸς τὰς κινδύνους ὅθεν καὶ Ὀμηρος,
"—Δρυμὸν δὲ ἀνὰ ρῖνας μένος—." Πάντα γὰρ
τὰ παιώντα ἕοικε σημαίνειν τὰ θυμῷ ἔγγε-
σιν καὶ δόμην. Ethic. Nicomach. Lib. IIII.
cap. 11. Similiterque Theocritus, Idyll.
I. ver. 18.

Καὶ οἱ ἄντες δημητὰ χολὰ τοῖς ρύσι πάθηται.

Ver. 319. Κύσσει] Vide supra ad ver.
255. et ad φ. 39.

Ver. 520. Κεῖνος μέντοι ὅδε αὐτὸς ἔγώ, πά-
τερ, ὃν σὺ μεταλλάξῃ,] Similiter apud Vir-
gil.

coram, quem queritis, adsum
Trojus Aeneas, Libycis eruptus ab undis.
Aen. I. 599.

Et apud Martialem:

Hic est, quem legis, ille, quem requiris.

Lib. I. Epigramm. i. ver. 1.

Ver. 521. εἰκοσῷ ἔτει ἐσ] Vide supra
ad π. 206.

Ver. 522. 'Αλλ' ἵσχεο κλαυθμοῖο,] Pro-
nunciabatur ἵσχε, vel ἵσχει, ut recte no-

- Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·
- 330 Οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε Φράσαι ὄφθαλμοῖσι,
Τὴν ἐν Παρηνησῷ μὲν ἔλασεν σὺς λευκῶν ὁδόντι
Οἰχόμενον· σὺ δὲ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
Ἐξ πατέρος Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὥφες ἀνέλοιμην
Δῶρα, τὰ δεῦρο μολών μοι ὑπέσχετο, καὶ πατένευσεν.
- 335 Εἰ δὲ ἄγε, τοι καὶ δένδρε, ἔκπτιμένην κατ’ ἀλαῆν,
Εἴπω, αἱ μοι πότ’ ἔδακας, ἐγὼ δὲ ἥτεόν σε ἔκαστα,
Παιδὸς ἐάν, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος διὰ δὲ αὐτῶν
Ἴκνεύμεσθα, σὺ δὲ ἀνόμαστας καὶ ἔειπες ἔκαστα.
“Ογχυας μοι δῶκας τρεις καὶ δέκα μηλέας,
- 340 Συκέας τεσσαράκοντα· ὥρχυς δὲ μοι ἄδειον
Δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἔκαστος

Illum vero respondens allocutus est solers Ulysses;

- 530 “Cicatricem quidem primum hanc animadverte oculis,
“Quam in Parnasso mihi inflixit sus albo dente
“Peregre-profecto: tu vero me emiseras et veneranda mater
“Ad patrem Autolycum matris carum, ut acciperem
“Dona, quae huc profectus mihi promiserat, et annuerat.
535 “Quin age, tibi et arboreas, bene-culto in arboreto,
“Dicam, quas mihi olim dedisti; ego autem poscebam a te singulas,
“Puer cum-essem, per hortum comitans; per ipsas vero
“Ibamus, tu autem nominasti et dixisti singulas.
“Pyros mihi dedisti tredecim, et decem malos;
540 “Ficos quadraginta, vitium-ordines vero mihi hic diserte-dixisti
“Daturum te quinquaginta; penitus-vindemialis autem υπαυσκιisque

tavit Barnesius. Similiter ἡτοιν, infra ver. 536. pronunciabatur ἡτοιν, vel ἡτιν. Vide ad II. δ. 116.

Ver. 523. Μάλα δὲ χρὴ σπενδέμεν] Διὰ τὸ καραδοκεῖσθαι πόλεμον ἐκ τῶν Ἰδακνίων αὐτίκα νῦν. Eustath.

Ver. 525. τινύμενος] Vide ad II. β. 43. γ'. 260. et 279.

Ver. 531. Τὴν ἐν Παρηνησῷ] Vide supra ad τ'. 593. etc.

Ibid. ἔλασιν σὺς] Sic edd. omnes. at scr. puto ἔλασις σύς, ut supra x'. 390. libri Fl. et Eustath. ἔλασι σάλεωσιν. Conf. τ'. 465. Ern.

Ver. 535. Εἰ δὲ ἄγε,] Particulæ Ei, hoc in loco, vis hujusmodi est: “Sin hoc tibi non satis visum fuerit;” Vel, “Sin alia adhuc indicia postules; Age, etc.”

Ibid. καὶ δένδρε, — Εἴπω, αἱ μοι πότ’ ἔδακας.] Καὶ τῷ πατρὶ ιδιάτατόν τι γάρισμα παραδεικνύειν εἰπεῖν τῷ τόπῳ περὶ ὃν ἀρτι εὑρέται, ἀπαριθμεῖται καὶ δένδρα τῷ Λαέρτῃ, “αἱ μοι ποτὶ” φηνο “ἔδακας etc.” Eustath.

Ver. 539. Ογχυας] Al. Οχυας. Vide supra ad ver. 246. et η'. 115.

Ver. 340. ὥρχυς δὲ] Ορχὸς γάρ εἰπι ὁ βέθρος, εἰς ὃν ἐντίθεται τὰ φυτὰ πρὸς μόσχουν — Ο δὲ Ησίδος ὥρχὸς λίγεις τὴν ἐπίστιχον φυτείαν τῶν ἀμπέλων. [Ασπίς Ησακλ. ver. 293. 294.] “Οι δὲ εὖ, ἐς ταλάρους ἔφερον — βότρυνας μεγάλων ἀπὸ ὥρχῶν” — καὶ πάλιν, [ver. 296. 297.] “— παρὰ δὲ σφισιν ὥρχὸς Χούστες ήν.” Εἰς δὲ ὅπε δηλοῖ καὶ κῆπον. Etymolog. Mugh. ad vocem “Ορχατος.”

Ver. 341. διατρύγιος δὲ ἔκαστος “Ηην”] Τὸ

"Ηην· ἔνδα δ' ἀνὰ σαφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
·Οππότε δὴ Διὸς ὄραι ἐπιβρίσειαν ὑπερδεν.

- "Ως φάτο· τῇ δ' αὐτῇ λύτο γένατα καὶ φίλον ἥτος,
345 Σήματ' ἀναγνόντος, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' ·Οδυσσεὺς.
·Αρφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ Βάλε πήχεε· τὸν δὲ προτὶ οἱ
Εἴλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος ·Οδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ρ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρδη,
·Εξαῦτις μύδοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε.
350 Ζεῦ πάτερ, οὐδὲν δέοι κατὰ μακρὸν" Ολυμ-
Εἰ ἐτεὸν μνησῆρες ἀτάσθαλοι ὑβριν ἔτισαν. [πον,
Νῦν δ' αἰνᾶς δεΐδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
·Ενδάδ' ἐπέλθωσιν ·Ιδακῆσιοι, ἀγγελίας δὲ

"Erat; illic nempe uvæ omnigenæ insunt,

"Quando demum Jovis tempestates incubuerint desuper."

Sic dixit: ejus autem ibidem soluta sunt genua et carum cor,

345 Signa agnoscentis, quæ ei accurata dixerat Ulysses.

Circum vero filium carum jecit brachia; eum autem ad se

Cepit anima-deficientem multa-passus nobilis Ulysses.

At postquam *is* spiritum-recepit, et in mentem animus collectus est,

Iterum verbis respondens allocutus est;

350 "Jupiter pater, profecto utique adhuc estis dii in magno Olympo,

"Si revera proci improbi injuriam luerunt.

"Nunc autem graviter timeo in mente, ne cito omnes

"Huc adveniant Ithacenses, nuncios vero

342 ιασσον] R. 351 ἀτάσθαλον] F. A. L. 354 πολεῖσσι] Edd.

δὲ "διατρύγιος" ἀπαξ μὲν καὶ αὐτὸς εἴρηται
τῇ Ποιητῇ, σημαίνει δὲ ἀπελεόν, ἂς οἱ καρ-
ποὶ ἐν διαφόροις καιροῖς πεπάνονται· διὸ καὶ
ζῷφ, "ἔνδα σαφυλαὶ παντοῖαι." Ετεοὶ δὲ
διατρυγίες φασὶν ὅρχες, ὡς μόνον οἰνκάν, ἀλλὰ
καὶ δενδρικάν, τὰς μὴ πάνι πυκνάς, ἀλλὰ τοι-
έτες ὡς μεταξὺ τῶν κατὰ τὰ φυτὰ σοίχων
παρεσπάραι τι τῶν σκορπίων καὶ σῶν τερ-
γάσθαι. Eustath. Rectius autem, ut o-
pinor, vocem διατρύγιος interpreteris, "Pe-
"nitus.vindemialis:"

——— ὅτε τευγόρχει ἀλωνίν.

Iliad. ſ'. 566.

——— εἰτέρας δ' ἄρα τε τευγόρχωσιν.

Odyss. η'. 124.

Οι δὲ ἐτρύγων οῖνας.

Hesiod. Λεπτ. Ηεράλ. 292.

Clark. Cur autem penitus vind.? In διὰ
nulla peculiaris vis est. Ern.

Ver. 343. ἐπιβρίσουσα] Vide ad Il. η'.

343. Clark. Versio: quando denum Jovi-
vis tempestates incubuerint desuper. Quid
hoc est? aut quis hoc potest intelligere?
Sensus est: quoties Jovis Horæ, quæ sunt
quasi promæcondas copiarum et fertilitatis,
suas copias effuderint. Il. σ'. 561. est ἀλων
μέγα βοῶσσα σαφυλῆσι. Ern.

Ver. 347. πίφραδ'] Vide ad Il. β'. 314.
et §. 500.

Ver. 347. Εἴλεν] Al. Εἴλακεν.

Ver. 350. οὐ δέντ' οὐδὲν] Ita apud
Euripidem:

Νῦν τὴν δὲ αελπτον ἡμίσαν ίδεσ' οὐδὲ,
Θεὸς νομίσω, καὶ δοκῶ τὰς συμφοράς

"Εχειν ἀλασσειν, τῶνδε πισάντων δίκην.

Supplices, ver. 731.

Πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσοι.

- 355 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς·
Θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων·
Ἄλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὁρχάτε ἐγγύδι κεῖται·
Ἐνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βενόλον ἡδὲ συβάτην
Πρεψεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοιτίσσωσι τάχισα.
360 "Ως ἄρα φωνήσαντε, βάτην πρὸς δάματα καλά.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ρ' ἵκοντο δόμες εὖ ναιετάοντας,
Εὗρον Τηλέμαχον καὶ βενόλον ἡδὲ συβάτην,
Ταμνομένες κρέα πολλὰ, κεράντας τ' αἴθοπα οἶκον.
Τόφρα δὲ λαέρτην μεγαλήτορα ὡς ἐν οἴκῳ
365 Ἀμφίπολος Σικελὴ λαῖσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαῖον·

"Circumquaque expediant Cephallenorum ad urbes."

- 355 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
"Confide, ne tibi hæc in mente tua curæ-sint;
"Sed eamus ad domum, quæ hortum prope jacet:
"Illuc vero Telemachum et bubulcum et subulcum
"Præmisi: ut cœnam apparent citissime."
360 Sic utique locuti, iverunt ad ædes pulchras.
Hi autem quando jam pervenerunt ad ædes habitantibus-commodas.
Invenerunt Telemachum et bubulcum et subulcum,
Incidentes carnes multas, miscentesque generosum vinum.
Interim vero Laërtem magnanimum sua in domo
365 Famula Sicula lavit, et unxit oleo;

359 [ἔφοιτλισσοι] Edd. 363 κρέα καλὰ] F. 365 λαῖσεν καὶ] Edd.

Et apud Livium; "Pro se quisque, Deos
"tandem esse, et non negligere humana,
"fremunt." Lib. III. §. 56. Et Tor-
quatus, apud eundem; "Est celeste nu-
"men! Es, magne Jupiter!" Lib. VIII.
§. 6. Nec dissimiliter apud Lucanum:

— sunt nobis nulla profecto
Numina; cum cæco rapiantur secula casu;
Mentimur regnare Jovem. —————
Pharsal. Lib. VII. 445.

Ver. 351. ἀτάσθαλοι] Al. ἀτάσθαλον.
Ibid. ἴτιουν.] Vide ad Il. i. 508. et χ.
19. 20.
Ver. 352. δεῖδοικα] Vide ad Il. v. 736.
Ver. 353. ἴπειλθωσιν ἰδακήσιοι,] Barne-
sius ex conjectura edidit ἴπειλθωσιν ρ' ἰδα-
κήσιοι. Sed nihil opus. Vide ad Il. a.
51.
Ver. 354. Κιφαλλήνων πολίεσσοι.] Ita rec.

te ex Eustathii commentario et ex Odyss.
φ'. 252. restituit Barnesius. In vulgatis
hic corrupte editum est πολίεσσοι: ac si es-
set videlicet ex πολύς. Clark. Eadem va-
rietas supra notata ad φ'. 252. Ern.

Ver. 363. Ταμνομένες] Vide ad Il. v.
180.

Ibid. κεράντας τ' αἴθοπα οἶκον.] Τατίση,
ἰμβάλλοντας εἰς κρατήρας. Eustath. "Τὸ
κεράνη, sive κεράσαι, licet miscere proprie
significet, usurpatum tamen simpliciter
ἀντὶ τῆς ἐγχέειν, καὶ διδίνειν πίνειν pro in-
fundere in calicem scil. sive cyathum,
et bibendum porrigerere." Gataker. Adver-
sar. Miscellan. Posthum. cap. 5. ubi hunc
Homeri locum adducit.

Ver. 365. λαῖσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαῖον.] Scri-
bendum λαῖσεν, ex libris. Vid. Var. Lect.
Ern.

- Αμφὶ δ' ἄρα χλαιῖναν παλῆν Βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 "Αγχι παρισαμένη μέλει ἥλδανε ποιμένι λαῶν,
 Μείζονα δ', ής πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
 'Επ δ' ἀσαμίδει βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος νιὸς,
 370 Ως ἵδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπει πτερόεντα προσηνύδα·
 "Ω πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων
 Εἶδός τε μέγεδός τε, ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι.
 Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπυμένος ἀντίον ἦνδα·
 375 Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλον,
 Οἷος Νήρικον εἶλον, ἐϋπτίμενον πτολίεθρον,
 'Ακτὴν Ἡπείρου, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
 Τοῖος ἔών τοι χθῖζός ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
 Τεύχε' ἔχων ὄμοισιν, ἐφεσάμεναι, καὶ ἀμύνειν
 380 "Ανδρας μνησῆρας· τῷ κε σφέων γένατ' ἐλυσα

Circumque deinde lēnam pulchram jecit: at Minerva
 Prope astans membra auctavit pastori populorum,
 Majoremque, quam antea, et crassiorem fecit ad-intuendum.
 E balneo vero *is* egressus est; admirabatur autem ipsum carus filius,
 370 Ut vidit immortalibus diis similem coram;
 Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;
 " O pater, certe omnino aliquis te deorum sempiternorum
 " Formaque staturaque, egregium fecit ad-intuendum."
 Eum autem rursus Laertes prudens contra allocutus est;
 375 " Utinam, Jupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
 " Qualis Nericum cepi, bene-aedificatam urbem,
 " Littus Continentis, Cephallenibus imperans,
 " Talis existens tibi hesterius in nostris aedibus,
 " Arma habens humeris, astitissem, et propulsassem
 380 " Viros procos; eo ipsorum genua solvissem

368 Μείζονα ἦς] F. A. L. 369 'Επ δ' ἀσ.] Ead. 373 ἀμείνονα] Edd.
 vett. et Eustath. 374 τὸν αὖ] A. 1.

Ver. 366. αὐτὰρ Ἀθήνη — μέλει ἥλδανε ποιμένι λαῶν,] "Hτοι εὐτερῷ καὶ λιταρῷ ἴπτοις, εὐρύνσα τὰ μέλη. Porphyry. Quest. Homeric. 10. Vide et supra ad π'. 175. et ψ'. 156.

Ver. 368. Μείζονα δ',] Apud Eustathium in commentario, Μείζονα τ'.
 Ver. 373. ἀμύμονα θῆκεν ιδέσθαι.] Vera

hujus loci lectio est ἀμείνονα, vid. Var. Lect. Non hic inspectae sunt edd. veteres nec a Barnesio, nec a Clarkio. Ern. Ver. 375. 376. Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, — Οἷος Νήρικον εἶλον,] Virgil.

O mihi præteritos referat si Jupiter annos!
 Qualis eram cum primam aciem Prænesti sub
 ipsa
 Stravi. ——————
 En. VIII. 560.

Πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ιάνθης.

"Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλας ἀγόρευον.

Οἱ δὲ ἐπεὶ ὅν παύσαντο πόνον, τετύκοντό τε δαιτα,
Ἐξεῖντο ἔχοντο κατὰ κλισμάς τε θρόνος τε·

385 "Ενδ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον ἀγχίμολον δὲ
"Ηλιδ' ὁ γέραν Δολίος, σὺν δὲ νιεῖς τοῦ γέροντος
"Ἐξ ἔργων μογέοντες· ἐπεὶ προμολὼσα κάλεσσεν
Μῆτηρ, γηρῆς Σικελὴ, ἡ σφέας τρέφε· καὶ ἡ γέροντα
"Ενδυκέως κομέσσου, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἐμαρπτεν.

390 Οἱ δὲ ὡς ὅν Ὁδυσσῆα ἴδον, φράσσαντό τε θυμῷ,
"Εσαν ἐνὶ μεγάροισι τεδηπότες· αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς
Μειλιχίοις ἐπέεσσι καδαπτόμενος προσέειπεν·

"Ω γέρον, οὐκέπει δεῖπνον ἀπεκλελάθεσθε δὲ θάμ-
Δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες [Beus·

395 Μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί.

" Multorum in ædibus; tu vero mente intus lætatus fuisses."

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Illi autem postquam cessarant a labore, apparaverantque convivium,
Ordine sedebant in sedilibusque soliisque :

585 Ibi illi quidem prandio manus-admovebant; prope autem
Venis senex Dolius, unaque filii hujus senis
Ex operibus fatigati; quippe egressa vocaverat
Mater, anus Sicula, quæ ipsos nutriebat; et sane senem
Studiose curabat, postquam senectus corripuerat.

390 Illi vero ut Ulyssem viderunt, agnoveruntque animo,
Steterunt in ædibus attoniti; at Ulysses
Blandis verbis compellans allocutus est;

" O senex, sede ad prandium; obliviscimini vero stuporis;

" Dudum enim cibo manus-admovere cupientes

595 " Manebamus in ædibus, vos expectantes semper."

587 προμολὼσ' ἐκάλεσσεν] R. 589 ἐμαρψτεν] R.

Ver. 576. Οἶος Νήρικον εἶλον, — Ἀκτὴν
[Ηπείρου.] Η Λευκάς, Κορινθίων τὸν ἰσθμὸν
διακοφάντων, τῆςος γέγονεν, ἀκτὴν πρότερον
ἴστα· περὶ ταύτης γάρ φησι λέγειν τὸν Λαέρ-
την· "Οἶος Νήρικον εἶλον, εὔκτιμενον πτολε-
“Φρον, Ἀκτὴν Ηπείρου." Strabo, Geograph.
Lib. I. pag. 102. al. 59. Vide et eun-
dem, Lib. X. pag. 693. al. 451. 452.

Ver. 587. 588. καλέσσεν Μῆτηρ.] Scr.
κάλεσσεν. Epi.

Ver. 588. γέροντα Ἐνδυκέως κομέσσουν.]
Τὸν Δολίον, ἡ τὸν Λαέρτην. Eustath. Sed
de Dolio omnino intelligendum hoc, li-
quet ex praecedenti ver. 586.

"Ηλιδ' ὁ γέραν Δολίος, σὺν δὲ νιεῖς τοῦ γέροντος.

Ver. 594. μεμαῶτες] Vide ad II. v. 46.

“Ως ἄρ’ ἔφη· Δολίος δ’ ίδυς κίε, χεῖρε πετάσσας
 ’Αμφοτέρας· Οδυσσεῦς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ’ ἐπὶ καρπῷ,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηύδα.

“Ω φίλ’, ἐπεὶ νόσησας ἐελδομένοισι μάλ’ ἡμῖν,

- 400 Οὐδέ τ’ ὄιομένοισι, θεοὶ δέ σε ἥγαγον αὐτοῖς,
 Οὐλέ τε, καὶ μέγα χαιρε, θεοὶ δέ τοι ὅλβια δοῖεν.
 Καὶ μοι τετ’ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφελος εὖ εἰδῶ,
 “Η ἥδη σάφα οἴδε περίφρων Πηνελόπεια
 Νοσήσαντά σε δεῦρ’, ἢ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.

- 405 Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις· Οδυσσεύς·
 “Ω γέρον, ἥδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;
 “Ως φάδ’· ο δ’ αὔτις ἄρ’ ἔζετ’ ἐϋξέεις ἐπὶ δίφρῃ.
 “Ως δ’ αὕτως παῖδες Δολίος κλυτὸν ἀμφ’ Οδυσῆα

Sic utique dixit: Dolius autem recta ivit, manibus passim
 Ambabus; Ulyssisque prehensam osculatus est manum ad carpum;
 Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;

“O care, quandoquidem rediisti cupientibus valde nobis,

- 400 “Non vero et expectantibus, dii autem te duxerunt ipsi;
 “Salveque, et magnopere gaude; dii vero tibi prospera dent:
 “Et mihi hoc dic verum, ut bene sciam,
 “An jam certo norit prudens Penelope
 “Reversum te huc, an nuncium expediamus.”

- 405 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 “O senex, jamjam novit; quid te oportet hæc curare?”
 Sic dixit: ille vero rursus deinde sed sit bene-polita in sede.

Sic autem pariter filii Dolii inclytum circa Ulysem,

369 πετάσσας] Edd. 597 Οδυσσεὺς] A. L. R.

Ver. 397. Οδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ’]

In vulgatis scriptum est Οδυσσεὺς δὲ λαβὼν etc. Eustathius autem; ‘Ἐν γενικῇ Αἰολικῇ (inquit,) ἡ Δωρικῆ, εἴρηται κατὰ κράσιν μετὰ περισταμένα τὸν τὸ Οδυσσεὺς καὶ δηλοῖ ὅτι ὁ Δολίος τὴν τὸ Οδυσσέως λαβὼν ἐφίλησε χεῖρα· ὡς γὰρ πρὸ δύλιγων, [supra ver. 59.] τὸ “ἐκλιάδεος θάμψεος” θάμψεις ἕπειν, θῶτα καὶ ἐνταῦθα τὸ Οδυσσέος Ιανικὸν συνείδευ εἰς τὸ Οδυσσεὺς. Recte omnino. Alioqui enim sequens oratio, quæ manifeste Dolii est, Ulyssi tribuerit. Et Barnesius ex Etymologico Magno Editionibusque nonnullis, Οδυσσεὺς editit. Porro Editio Westeniana habet Οδυσσέως.

Ibid. κύσε] Vide supra ad φ. 59.

Ver. 400. θεοὶ δέ σε ἥγαγον] Al. θεοὶ δέ σ’ ἀνήγαγον.

Ver. 401. Οὐλέ τε, καὶ μέγα χαιρε,] Τὸ δὲ “Οὐλέ,” καὶ νῦν ἀντὶ τῆς ὑγίαινες τετράσιν, ὅλος καὶ ὑγίης ἐσο. Eustath. Οὐλειον δ’ Απόλλωνα καλέσοι τινὲς καὶ Μιλήσιον, καὶ Δῆλιοι, [Al. Λαδίοι,] οἷον ὑγιασικὸν καὶ παιονικόν· τὸ γὰρ ἔλαιον, ὑγιαίνειν· ὅφελος δὲ καὶ τὸ ἄλλο, καὶ “Οὐλέ τε, καὶ μέγα χαιρε.” Strabo, Geograph. Lib. XIV. pag. 942. al. 635. Similiter et Macrobius; “Eundem Deum [Apollinem] præstantem salubribus causis, Οὐλειον appellant; id est sanitatis auctorem;” ut ait Homerus: “Οὐλέ τι,

- Δεικνύονται ἐπέεσσι, καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο.
 410 Εξεῖς δὲ ἔλοντο παρὰ Δολίον πατέρα σφῶν.
 "Ως οἱ μὲν περὶ δεῖπνου ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
 "Οσσα δὲ ἄρδη γελος ἀκακαπτότολιν ὥχετο πάντη,
 Μνησήρων συγερὸν θάνατον καὶ κῆρον ἐνέπεσσι.
 Οἱ δὲ ἄρδη μᾶτις ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλοις,
 415 Μυχμῷ τε σοναχῇ τε, δόμων προπάροιδες Ὀδυσῆος.
 'Ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον, καὶ θάπτον ἔκαστοι.
 Τὰς δὲ ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἔκαστον
 Πέμπον ἀγενὶς ἀλιεῦσι, θοῆς ἐπὶ ημετὶ τιθέντες.
 Αὐτοὶ δὲ εἰς ἀγορὴν κίονιν ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρο.
 420 Αὐτὰρ ἐπεὶ ρῆγερθεν, ὄμηγερέες τὸν ἐγένοντο,
 Τοῖσιν δὲ Εὐπείθης ἀνά θέσιν, καὶ μετέειπεν.

Blande-compellabant verbis, et manibus inhærebant:

- 410 Ordine vero sedebat juxta Dolium patrem ipsorum.
 Sic illi quidem circa prandium in ædibus se-occupabant.
 Fama vero nuncia cito per urbem ibat undique,
 Procorum gravem mortem et fatum indicans:
 Illi autem simul audientes ibant aliunde alias,
 415 Cum strepitque gemituque, ædes ante Ulyssis:
 Exportabant vero cadavera ædibus, et sepeliebant singuli:
 Eos autem qui erant ex aliis urbibus, domum unumquemque
 Mittebant vehendos piscatoribus, velocibus navibus imponentes:
 Ipsi vero in concionem iverunt conferti, dolentes corde.
 420 At postquam congregati erant, et frequentes convenerant,
 Inter eos utique Eupitheus surrexitque, et locutus est;

417 οἰκόνδε ἔκαστος] F. A. L.

"καὶ μάλα χαῖρε." *Saturnal.* Lib. I. cap. 17. Apud Homerum in *Iliade* et *Odyssaea* non alibi occurrit hæc vox.

Ibid. μέγα χαῖρε,] Al. μάλα χαῖρε. Atque ita citat *Macrobius* loco jam supra adducto.

Ver. 410. σφῶν.] Al. σφίων et σφόν.

Ver. 412. "Οσσα δὲ ἄρδη γελος ἀκακαπτότολιν ὥχετο" Apud *Eustathium* in commentario, "Οσσα δὲ ἄγγελος." Virgil.

Extemplo Libyæ magnas it fama per urbes;
 Fama, malum quo non aliud velocius ullum.

An. IV. 173.

Fama—

Spargitur in turmas, solito perniciosa index,

VOL. IV.

Cum lugenda refert. —————

Statius, *Thebaid.* Lib. IX. 33. 54.

Ver. 415. προπάροιδες Ὀδυσῆος;] Barnesius inter varias lectiones, προπάροιδες Ὀδυσῆος. Vide supra ad ver. 397.

Ver. 416. 'Ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον, καὶ θάπτον ἔκαστον' Virgil.

Constituere pyras, huc corpora quisque suorum More tulere patrum. ————— *An. XI.* 185.

Ibid. ἔκαστοι] Apud *Eustathium* in commentario, ἔκαστον.

Ver. 417. οἰκόνδε ἔκαστον] Al. οἰκόνδε ἔκαστος.

Ver. 418. Πέμπον ἀγενὶς ἀλιεῦσι,] 'Αλιεῖς δὲ τὰς πορθμέας δοκεῖ λέγειν, ἡγε μάλιστα

Παιδὸς γάρ οἱ ἄλασον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
 Ἀντινός, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὁδυσσεύς.
 Τῇ ὥγε δακρυχέων, ἀγορῆσατο καὶ μετέειπεν·
 425   “Ω φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ’ Ἀχαιοῖς·
 Τὰς μὲν σὺν νήσοσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλάς,
 “Ολεσε μὲν νῆας γλαφυρὰς, ἀπὸ δ’ ὥλεσε λάσς·
 Τὰς δ’ ἐλδὰν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὥχ’ ἀρίστας.
 ‘Αλλ’ ἄγετε, πρὶν τᾶτον ἦ ἐς Πύλον ἄκα ικέσθαι,
 430   “Η καὶ ἐς Ἡλιδα δῖαν, ὅδι πρατέεσσιν Ἐπειοῖ,
 “Ιομεν· ἦ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσσομέδ’ αἰεί·
 Λάβη γὰρ τάδε γ’ ἐσὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
 Εἴ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆς
 Τισόμεδ’, ἐκ δὲ ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
 435   Ζωέμεν· ἀλλὰ τάχισα θανὰν φθιμένοισι μετείην.

Ob-filium enim ei indelebilis in mente dolor manebat,
 Antinoum, quem primum interfecerat nobilis Ulysses:
 Ob hunc ille lachrymas-fundens concionatus est, et inter-eos-dixit;

425   “O amici, certe magnum opus vir hic molitus est Achivis:
 “Alios quidem cum navibus ducens multosque et eximios,
 “Perdidit quidem naves cavas, perdidit autem populos:
 “Alios autem reversus interfecit Cephallenorum longe optimos.
 “Sed agite, antequam hic vel in Pylum cito iverit,
 430   “Vel et in Elidem divinam, ubi dominantur Epei,
 “Eamus; aut et postea ignominiosi erimus semper:
 “Contumelia enim hæc sunt et futuris auditu.
 “Si jam non filiorumque fratrumque interfectores
 “Ulciscamur; non mihi quidem in mente dulce fuerit
 435   Vivere, sed citissime mortuus defunctis interfuerdo.

425 Ἀχαιοῖς] F. A. L.

χρεία ἡν εἰς τὸν νεκραγωγεῖν, ὅπερ ἵστι νεκρὸς ἀγένειν ἐκφορηθέντας δηλαδέ. Eustath.

Ver. 419. Αὐτοὶ δὲ εἰς ἀγορὴν κιον ἀθέσσοι,] Virgil.

Olli convenere, fluuntque ad regia plenis
Tecta viis. ————— En. XI. 236.

Ver. 425. Ἀχαιοῖς.] Al. Ἀχαιός.

Ver. 426. σὺν νήσοσιν ἄγων] Eustathius
in commentario legit, ἐν νήσοσιν ἄγων.

Ver. 430. ίς Ἡλιδα δῖαν, ὅδι πρατέεσσιν
Ἐπειοῖ,] Vide supra ad v'. 275.

Ver. 431. “Ιομεν” ἦ καὶ ἔπειτα] Εγ δὲ τῷ,
 “Ιομεν,” καὶ, “Αλλ’ ιομεν,” [infra ver.
 436.] καὶ, “Μὴ ιομεν,” [ver. 461.] ἀλιαφο-
 ρία διχρόνων συννήθης φαίνεται· τὸ μὲν γὰρ
 “Ιομεν” ἔκτεινε τὴν ἀρχοσαν, τὰ δὲ λοιπὰ
 συσέλλει αὐτὴν. Eustath. Vide autem ad
Il. v'. 103. et ὁ. 24.

Ver. 432. τάδε] Al. τόδε.

Ver. 436. φέίωσι] Al. φθάσι. Quomo-
do scilicet et φέίωσι pronunciabatur. Si-

'Αλλ' ἕομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἔκεινοι.

"Ως φάτο δακρυχέων· οἴκτος δ' ἔλε πάντας' Αχαιές.

'Αγχίμολον δέ σφ' ἥλθε Μέδων καὶ θεῖος ἀοιδὸς,

'Ἐκ μεγάρων 'Οδυσῆος, ἐπεὶ σφέας ὑπνος ἀνῆκεν·

440 "Ἐσαν δ' ἐν μέσοισι τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἔκαστον.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·

Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ιδακήσιοι· ό γὰρ 'Οδυσσεὺς

'Αθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μῆσατο ἔργα·

Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὃς δέ 'Οδυσῆς

445 'Εγγύθεν εἰσήκει, καὶ Μέντορι πάντα ἐάκει.

'Αθανάτος δέ θεὸς τοτὲ μὲν προπύροιδ' 'Οδυσῆος

Φαίνετο θυρσύνων, τοτὲ δὲ μνησῆρας ὁρίνων

Θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον.

"Ως φάτο· τὸς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἤρει.

" Sed eamus, ne præveniant transgressi illi."

Sic dixit, lachrymas-fundens: commiseratio autem cepit omnes Achivos.

Prope vero ad ipsos venit Medon et divinus cantor,

Ex ædibus Ulyssis; postquam ipsos somnus reliquerat;

440 Steteruntque in mediis: stupor autem cepit virum unumquemque.

Inter eos vero locutus est Medon, prudentia doctus;

" Audite jam nunc me, Ithacenses; non enim Ulysses

" Immortalibus iuvitis diis hæc molitus est opera:

" Ipse ego vidi déum immortalem, qui scilicet Ulysses

445 " Prope stetit, et Mentori omnia similis erat.

" Immortalis vero deus aliquando quidem ante Ulysses

" Apparebat animans, aliquando autem procos turbans

" Ruebat per domum; illi vero conferti cadebant."

Sic dixit: eos vero omnes pallidus timor subiit.

444 ὃς δέ 'Οδυσῆος] F. A. L. 446. 447 'Αῃ. ποτὶ — ποτὶ] F. A. L.

militer σφίας infra ver. 439. pronuiciabatur σφῖς· nam *ultimam* producit.

Ibid. περαιωθέντες ἕκεῖνοι.] Εἰς Πύλον δηλαδή, ἢ καὶ εἰς "Ηλίδα. Eustath.

Ver. 442. οὐ γὰρ 'Οδυσσεὺς 'Αθανάτων δίκηντι θεῶν τάδε μῆσατο] Ita Iliad. i. 185.

Οὐχ ὦτε ἀπειθεῖτε θεῶν τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγκης "Εστηκε' ἀνθαίρων.

— non hæc sine numine Divūm Eveniunt. ————— ΙEn. II. 777.

Cæterum refertur hic vocula γὰρ, non ad

id quod proxime præcessit, sed ad id quod elegantius reticetur; "Cavete quid faciat tis, non ENIM etc." Vide ad Il. i'. 22.

Ver. 444. ὃς δέ 'Οδυσῆος] Eustathius in commentario citat, ὃς 'Οδυσῆς. Quod et ferri posset. Vide ad Il. a'. 51.

Ver. 446. 447. ποτὶ μὲν — ποτὶ δὲ] Al. ποτὶ μὲν — ποτὶ δὲ. Atque ita edidit Barnesius.

Ibid. προπάροιδες 'Οδυσῆος] Al. προπάροιδες θεοί 'Οδυσσεύς. Ut supra ver. 415.

- 450 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἦρως Ἀλιθέρσης
 Μασορίδης· ὁ γὰρ οἶος οὐα πρόσσων καὶ ὀπίσσων.
 "Ος σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
 Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰδακήσιοι, ὅ, ττε κεν εἴπω.
 "Τμετέρη κακότητι, φίλοι, τύδε ἔργα γένοντο.
 455 Οὐ γάρ ἐμοὶ πείθεσθ', καὶ Μέντος ποιμένι λαῶν,
 "Τμετέρες παιδας καταπινέμεν ἀφεοσυνάεων.
 Οἱ μέγα ἔργον ἔρεζον ἀτασθαλίησι κακῆσι,
 Κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἀκοιτιν
 "Ανδρὸς ἀγισῆνος· τὸν δὲ τὸν ἔτι φάντο νέεσθαι.
 460 Καὶ νῦν ἄδε γένοιτο· πίθεσθε μοι, ὡς ἀγορεύω.
 Μὴ ἴομεν, μή πά τις ἐπίσπασον κακὸν εὔρῃ.
 "Ως ἔφαν· οἱ δὲ ἕρη ἀνήξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 "Ημίσεων πλείσεις· τοὶ δὲ ἀδρόοις αὐτόδι μεῖναν.
 Οὐ γάρ σφιν ἄδε μῆδος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Εὐπείδει

- 450 Inter eos autem et locutus est senex heros Halitherses
 Mastorides: is enim solus videbat ante et pone:
 Qui inter ipsos recte-sentiens concionatus est et dixit;
 "Audite jam nunc me, Ithacenses, quodcunque dicam;
 "Vestro vitio, o amici, hæc opera facta sunt:
 455 "Non enim mihi parebatis, non Mentori pastori populorum,
 "Ut vestros filios desinere-faceretis a stultiis;
 "Qui magnum opus faciebant improbitate mala,
 "Possessiones attondentes, et dedecorantes uxorem
 "Viri optimi; ipsum vero non amplius putabant redditurum.
 460 "Et nunc sic fiat: parete mihi, sicut dico:
 "Ne eamus, nequa aliquis accersitum malum inveniat."
 Sic dixit: hi autem deinde surrexerunt magno cum clamore
 Dimidiis plures; illi vero conferti illic manserunt.
 Non enim ipsis placuit sermo in mente; sed Eupitheo

457 ἔρεζαν] Edd.

Ver. 448. ἀγχισῆνοι] Al. ἀγχινῆνοι, et
 ἀγχισῆνοι.

Ver. 449. τὰς δὲ ἕρη πάντας ὑπὸ χλωρὸν
 δέος ἥξει.] Virgil.

Tum vero tremefacta novus per pectora cunctis
 Insinuat pavor. ——— En. II. 228.

Ver. 451. οὐα πρόσσων καὶ ὀπίσσων] Vir-
 gil.

——— novit namque omnia vates,

Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura tra-
 hantur.

Gorgia. IV. 392.

Ver. 454. 456. τμετίεη — τμετίεες]
 Henricus Stephanus inter varias lectiones,
 "Ημετίεη — Ημετίεες. Sed minus recte
 utrobiique. Utī observavit Barnesius.

Ver. 456. καταπανίμων] Vide supra ad
 p. 168. et 244.

Ver. 457. ἔρεζον] Al. ἔρεζαν.

Ver. 461. ἵτιστασον] Καταχρησικῶς ση-

- 465 Πείθοντ· αἴψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
 Αὐτὰρ ἔπει τῷ ἔσσαντο περὶ χροὶ νάρωπα χαλκὸν,
 Ἀθρόοι ἡγερέθοντο πρὸ ἀσεος εὔευχόδοιο.
 Τοῖσιν δὲ Εὔπειθης ἡγήσατο νηπιεῖσιν·
 Φῆ δὲ ὅγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον· ὃδ' ἄρδε ἐμελλειν
 470 "Αψ ἀπονοσήσειν, ἀλλ' αὐτῷ πότμον ἐφέψειν.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προζηύδα·
 "Ω πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπατε κρειόντων,
 Εἰπέ μοι εἰδομένη, τί νῦ τοι νόος ἔνδοδι κεύθει;
 "Η προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
 475 Τεύξεις; ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθαι;
 Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 Τέκνον ἐμὸν, τί με ταῦτα διείρεαι, ἥδε μεταλλᾶς;
 Οὐ γὰρ δὴ τέτον μὲν ἐβέλευσας νόον αὐτῇ;
 "Ως ἦτοι κείνες Ὁδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλαδάν.

- 365 Parebant: statim autem postea ad arma ruebant.
 At postquam induerant-se circum corpus splendido aere,
 Conferti congregabantur ante urbem spatiostam.
 Ipsi autem Eupitheis præfuit stultiis:
 Putabat vero ille ulturum se filii cædem; neque sane erat
 470 Retro reversurus, sed illuc fatum obiturus.
 At Minerva Jovem Saturnium allocuta est;
 " O pater noster, Saturnie, summe regum,
 " Dic mihi interroganti, quid jam tibi mens intus occultat?
 " Nunquid ulterius bellumque malum et pugnam gravem
 475 " Facies; an amicitiam inter utrosque statuis?"
 Illam autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;
 " Filia mea, cur me hæc percontaris, et interrogas?
 " Nonne enim dudum hoc quidem excogitasti consilium ipsa?
 " Ut sane illos Ulysses ulcisceretur reversus.

μαίνει τὸ ἱερόν, ὁ ἵεν, ὁ ἱευτῷ τις ἐπισπά-
 ται. Schol. a Barnesio ex MS. Aloysii
 Alemanni excerpt.

Ver. 465. αὐτότι μεναν.] Eustathius in
 commentario citat, αὐτότι μίμενον.

Ver. 466. νάρωπα χαλκὸν.] Ἐπαρρόδιτος
 ἐν τοῖς Ὀμηροῖς φησὶν ὅτι γίγνεται ἐν Παι-
 ονίᾳ σίδηος, ὃς ἀκονθίεις λαμπρότατός ἴειν
 ἀφ' ἧς καὶ τὸ, " νάρωπα χαλκὸν." Barnesi-
 us ex Stephano περὶ πόλεων. Vide supra
 ad v. 19. Clark. v. 468. leg. νηπιεῖση.
 Ern.

Ver. 469. τίσεσθαι] Al. τίσασθαι. Vide
 ad Il. γ'. 28.

Ver. 470. αὐτῷ] Al. αὐτότι.

Ibid. ἐφέψειν.] Al. ἐπισπεῖν.

Ver. 472. Ω πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπα-
 τε κρειόντων,] Virgil.

O pater, o hominum Divūmque aeterna potes-
 tas. *Aen.* X. 18.

Ver. 473. τί νῦ τοι νόος ἔνδοδι κεύθεις] Virgil.

- 480 "Ερζον, ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέσοικεν.
 'Ἐπειδὴ μνησῆρας ἐτίσατο δῖος Ὁδυσσεὺς,
 "Ορκια πισὰ ταμόντες, ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεί·
 'Ημεῖς δ' αὖ παιδῶν τε κασιγνήτων τε φόνοι
 "Ἐκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλας φιλεόντων
 485 'Ως τοπάρος· πλάτος δὲ καὶ εἰρήνη ἄλις ἔσω.
 "Ως εἰπών, ὥτεννε πάρος μεμαυῖαν Ἀδήνη·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἐν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὁδυσσεύς·

- 480 "Fac, quomodo vis? dicam vero tibi, sicut decet.
 "Postquam jam procos ultus est nobilis Ulysses;
 "Fœderibus fidis ictis, hic quidem regnet semper;
 "Nos autem ex-altera-partē filiorumque fratrumque cædis
 "Oblivionem faciamus; illi vero se-invicem diligent
 485 "Sicut antea: divitiae autem et pax abunde sit."
 Sic fatus, incitavit antea promptam Minervam:
 Descendit vero ea ab Olympi verticibus impetu-facto.
 Illi autem postquam cibi dulcis desiderium exemerant,
 Ipsi deinde sermonem exordiebatur multa-passus nobilis Ulysses;

484 Θεόμεν] F. A. L.

Nate Dea, quæ nunc animo sententia surgit?
 Ἀη. I. 586.

Ver. 478. 479. Οὐ γὰρ δὲ etc.] Occur-
 runt iidem duo versus supra §. 23. 24.

Ver. 481. Ἐπειδὴ μνησῆρας] Vide supra
 ad μ'. 423. et ad Il. ψ'. 2. Al. Ἐπὶ δὲ
 μνησῆρας.

Ver. 482. "Ορκια πισὰ ταμόντες·] Τυτίσι,
 διὰ θυσιῶν ποιήσατες, ὡς πολλαχοῦ καὶ τῆς
 Ἰλιαδὸς φράσται. Eustath. Virgil.

— sedusque ferit. —

Ἀη. X. 154.

Ibid. ταμόντες, δὲ μὲν βασιλευῖτων] De
 hujusmodi Syntaxi ἀνακολύθη, vide supra
 ad μ'. 73. et ad Il. γ'. 211. Καὶ δὲ τι
 σχῆμα τὸ, "Ορκια πισὰ ταμόντες, ὁ μὲν
 "βασιλευέτω ἀεί, Ἡμῖν δὲ ποιήσουμεν τὸδε"
 καὶ ἐξῆς. Καὶ ισὶ πως ὄμοιον καὶ αὐτὸ, τῷ,
 "Οἱ δὲ δύο σχέσιλοι, ὁ μὲν etc." Eustath.

Ver. 483. φόνοιο"Ἐκλησιν θέωμεν] Simi-
 liter Cicero, apud Dion. Cass. lib. 44. Τὰ
 μὲν γεγενημένα ταῦτα, χαλάζης τε τυδὸς καὶ
 κατακλυσμῷ τρέπον συμβεβηκίναι νομίσαντες,
 λαζηγε παραδότε. Et Valerius Maximus, de

Thrasybulo; "Plebis enim scitum inter-
 "posuit, nequa præteriorum rerum men-
 "tio fieret. Hæc oblivio, quam Atheni-
 "enses ἀμνησίαν vocant, concussum et la-
 "bente civitatis statum, in pristinum ha-
 "bitum revocavit." Lib. IV. cap. 380.
 "Omnem memoriam discordiarum obli-
 "vione sempiterna delendam censui." Cic. Orat. Philippic. I. sub initio.

Ver. 484. Θεόμεν] Al. Θεόμεν.

Ver. 485. πλάτος δὲ καὶ εἰρήνη ἄλις ἔσω.] Ita apud Theognidem v. 881.

Εἰρήνη καὶ πλάτος ἔχοι πόλιν. —

Ver. 487. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων
 ἀΐξασα.] Virgil.

Illa viam celerans —

— cito decurrit tramite virgo.

Ἀη. V. 609.

— at illa leves cœli demissa per auras.

Ἀη. XI. 595.

Ver. 488. Οἱ δ' ιστὶ ἐν σίτοιο etc.] Ne-
 quaquam hic supervacanea est vocula ista
 ἡ. Sententiam enim connectit cum eo

490   Ἐξελθάν τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὥστι κιόντες.

“Ως ἔφατ· ἐκ δὲ νίος Δολίων κίεν, ὡς ἐκέλευεν·

Στῆ δὲ ἄργεντ' ἐπ' ἔδον ἵων, τὸς δὲ σχεδὸν εἴσιδε πάντας·

Αἴψα δὲ Ὀδυσσῆα ἔπει πτερόεντα προσηύδα·

Οἶδε δὴ ἐγγὺς ἔασ· ἀλλ' ὅπλοι ώμεδα θᾶσσον.

495   “Ως ἔφατ· οἱ δὲ ὠρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύοντο,

Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἐξ δὲ νιεῖς οἱ Δολίοι·

Ἐν δὲ ἄρτα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,

Καὶ πολιοὶ περ ἔόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισάι.

Αὐτὰρ ἐπειρρόντες περὶ χροῦ νάρωπα χαλκὸν,

490   “ Egressus aliquis videat, ne jam prope sint venientes.”

Sic dixit: egressus est autem filius Dolii, sicut jubebat:

Stetitque proinde ad limen profectus; illos vero prope vidit omnes;

Statimque Ulyssem verbis alatis allocutus est;

“ Hi jam prope sunt: sed armemur ocyus.”

495 Sic dixit: illi vero exurgebant, et arma sibi-induebant,

Quatuor circum Ulyssem; sex autem filii Dolii:

Inter eos vero deinde Laértes Doliusque arma induebant,

Etiam cani licet essent, necessarii bellatores.

At postquam induerant-se circum corpus splendido ære,

496 [Ὀδυσῆα] F. A. L. vid. not.

quod præcessit ver. 361—411. ubi Poëta *Ulyssem*, *Laértem*, cæterosque cœnantes depingebat: ad quos jam redit.

Ver. 491. 492. ὡς ἐκέλευεν Στῆ] Scr. *ἐκέλευεν*. Ern.

Ver. 493. [Ὀδυσῆα ἔπια] Nulla analogia produci hic potest ultima vocis *Ὀδυσῆα*. Sequi enim debet *Accusativus* iste *Genitivi* *Ὀδυσσῆος* analogiam, ac proinde ultimam corripere. Vide ad *Il. a.* 265. Unde haud absimile videtur, mendosi hic aliquid latere. Occurrunt quidem non-nunquam apud Poëtam Vocales breves hoc modo, extra omnem analogiam, productæ; (vide supra ad *v.* 246. 520. *π.* 206. et *p.* 37.) Verum istiusmodi exempla admodum sunt rara. Clark. Sed cur in istis rariss non et hoc ponatur? Et alibi de hac forma jam monuimus, produci brevem vocalem a cæsura et hiatu. Conf. *ψ.* 102. *ἴτει* *ἴτει*. Ern.

Ver. 496. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἐξ δὲ νιεῖς οἱ Δολίοι] Henricus Stephanus alii que hic legunt, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἐξ δὲ νιεῖς Δολίοι: ubi liquet syllabam aliquam

intercidisse. Ad quam quidem suppleundam plures ab aliis conjecturæ afferuntur, uti videre est apud Barnesium. Verum cum hæ omnes nulla auctoritate firmantur, voculam *οἱ* ex MS. *Collegii Corporis Christi Cantabr.* hic inserui. Clark. At hoc *οἱ* haud dubie est ab correctore explere cupiente versum. Sequare lectionem edd. veterum. Vid. Var. Lect. quam et *Eustathius* habet in Comm. Ern.

Ibid. *νιεῖς*] Apud Eustathium in commentario, *νιεῖς*.

Ver. 497. Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον, Καὶ πολιοὶ περ ἔόντες,] Virgil.

— nec tarda senectus

Debilitat vires animi, mutatque vigorem:
Canitem galeæ præmimus. —

Ἐπ. IX. 610.

Nunc senior gladioque latus scutoque sinistram
Canitem galeæ subjicioque meam.

Ovid. Trist. IV. i. 73.

Ver. 498. ἀναγκαῖοι πολεμισάι] Lucan.

— fortis virtute coacta.
Pharsal. IV. 798.

- 500 "Ωἴξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἥϊον, ἦρχε δ' Ὁδυσσεύς.
 Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἡλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένῃ ἡμέν δέμας, ἥδε καὶ αὐδήν.
 Τὴν μὲν ἴδων γῆδησε πολύτλας δῖος Ὁδυσσεύς.
 Αἴψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον οἶόν·
- 505 Τηλέμαχ', ἥδη μὲν τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
 'Ανδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κείνονται ἄριστοι,
 Μῆτι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἱ τοπάρος περ
 'Αλκῆ τ' ἡνορέη τε κεκάσμεδα πᾶσαν ἐπ' αἶν.
- Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδη·
- 510 "Οψεαι, αἴκ' ἐθέλησθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Οὔτι καταισχύνοντα τεὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις.

- 500 Aperuerunt utique fores, exieruntque; præibat autem Ulysses.
 Ad eos vero prope filia Jovis accessit Minerva,
 Mentor assimilata, tum corpore, tum etiam voce.
 Hanc quidem conspicatus gaudebat multa-passus nobilis Ulysses;
 Statimque Telemachum alloquebatur suum carum filium;
- 505 "Telemache, jam quidem hoc sane in-animo habebis ipse præsens-factus,
 "Viris pugnantibus, ubi discernuntur optimi,
 "Ne quid dedecores majorum genus, qui antea scilicet
 "Roboreque et fortitudine excelluimus totam super terram."
 Illum autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
- 510 "Videbis, si volueris, pater care, hoc in animo,
 "Nequaquam dedecorantem me tuum genus, sicut dicens."

500 "Ωἴξαν ρά] R. 503 Τὴν δὲ θύραν] F. 511 εἰς ἀγορεύεις] R.

- Ver. 499. ρ'] Ut jam dictum est.
- Ibid. ράστα χαλκὸν,] Vide supra ad ver. 466. et v. 19.
- Ver. 500. "Ωἴξαν δὲ θύρας,] In utraque Eustathii Editione legitur, notante Barnesio, "Ωἴξαν ρά θύρας. Quod perinde est. Neque, si vulgatam lectionem retineas, "τὸ δὲ (uti hic commentus est Barnesius,) est loco τῦ, καί et Comma ponendum ad 'Οδυσσεῖς," ut adeo scilicet sequens Τοῖσι δὲ etc. sententiae intelligatur ἀπόδοσις: nam et "Ωἴξαν δὲ" sententiae intelligi potest Apodosis, ac proinde reddi, "Aperuerunt utique;" vel, "Aperuerunt deinde." Vide ad Il. α'. 57. et γ'. 148.
149. Clark. Verba eadem sunt ψ. 370. sine varietate. Ern.
- Ver. 502. et 547. Μέντορι εἰδομένῃ ἡμέν
- δέμας, ἥδε καὶ αὐδήν.] Similiter apud Virgilium:
- Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque. *Aen.* IV. 558.
- Omnia longævo similis, vocemque coloremque. *Aen.* IX. 650.
- Ver. 503. πολύτλας δῖος, 'Οδυσσεύς,] ————— patientis Ulyssci.
- Horat.* Epist. I. vii. 40.
- Ver. 507. Μῆτι καταισχύνειν πατέρων γένος,] Ita *Hiad.* §. 209.
- Μῆδε γένος πατέρων αἰσχυνέειν —————.
- Et apud Virgil.
- in antiquam virtutem animosque viriles Et pater *Aeneas*, et avunculus excitat *Hector*. *Aen.* III. 842.

"Ως φάτο· Λαέρτης δ' ἔχάρη, καὶ μῦθον ἔειπε·
Τίς νύ μοι ἡμέρη ὥδε, θεοὶ φίλοι; ἢ μάλα χαίρω·
Τυίος δ' οὐανός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχεσθαι.

515 Τὸν δὲ παρισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

"Ων Ἀρχεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταδ' ἔταιρων,
Εὐξάμενος κάρη γλαυκῶπιδι, καὶ Διὶ πατρὶ,
Αἴψα μάλ' ἀμπεπαλὸν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος.

"Ως φάτο, καὶ ᾧ ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς

520 Εὐξάμενος δ' ἄρετε πειτα Διὸς κάρη μεγάλοιο, [Ἀθήνη].
Αἴψα μάλ' ἀμπεπαλὸν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Εὐπείθεα, κόρυθος διὰ χαλκοπαρῆγε.
Ἡ δὲ σκέπη ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἰσαγότο χαλκός·

Sic dixit: Laërtes vero gavisus est, et sermonem dixit;

"Quænam mihi dies hæc, dii cari? profecto valde gaudeo:

"Filiusque neposqué de virtute litem habent."

515 Eum autem astans allocuta est cæsia-oculis Minerva;

"O Arcesiadæ, omnium multo carissime sociorum,

"Precatus filiam cæsiam-oculis, et Jovem patrem,

"Statim valde vibratam emite longam nastam."

Sic dixit; et inspiravit robur magnum Pallas Minerva.

520 Precatus autem is deinde Jovis filiam magni,

Statim valde vibratam emisit longam hastam,

Et percussit Eupithem, galeam per æreis-munitam-malis;

Ea vero non hastam inhibuit; penitus autem transiit æs:

Et iterum, *Æn.* XII. 439.

Sis memor; et te animo repetentem exempla
tuorum

Et pater Æneas, et avunculus excitet Hector.

Τέσ τε νεωτέρες, πατέρων τῶν τότε ἀγαθῶν
γενομένων παιδας, πειρᾶσθαι [χεὶς] μὴ αἰσ-
χνας τὰς προσήκουσας ἀρετάς. Thucydides,
Lib. IV. pag. 514. al. 151. Ubi Scholiast
locum istum Homericum, Il. §. 209.
adducit.

Ver. 511. ὡς ἀγορεύεις.] Eustathius in
commentario citat, ὡς ἀγορεύεις.

Ver. 513. Τίς νύ μοι ἡμέρη ὥδε, θεοὶ φί-
λοι; Similiter Cicero, *Orat. in Pisonem*,
citatus a Quintiliano, Lib. IX. cap. 4.

"Proh Dii immortales, quis hic illuxit
"dies!" Porro gaudium et admiratio-
nen Laërtis, Asyndetis istis, Τίς νύ

μοι —; ἢ μάλα —. Τίδες δὲ οὐανός τοι —
optime depingi notat Eustathius.

Ibid. ἢ μάλα χαίρω] Al. ἢ μέγα χαίρω
ut supra ver. 401.

Ver. 514. Τίδες δὲ οὐανός τοι]

Οὐδὲ τοι μείζων ἡδονὴ ταύτης πατέρι,
"Η σωφροῦτα καὶ φρονῆται" ιδεῖν τίνω
Τάν εἰ λαντῆ.

Menander, apud Stobæum, Serm. 73.

Ibid. ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχεσθαι.] "Et cer-
tamen honestum, et disputatio splendi-
da; omnis est enim de virtutis digni-
tate contentio." Cicero, *de Finibus*,
Lib. II. §. 21.

Ver. 519. ἔμπνευσε μένος μέγα] Vide ad
Il. v. 110. et e. 185.

Ibid. Παλλὰς Ἀθήνη.] Al. ποιμένι λαῶν.

Ver. 520. μεγάλοιο,] Al. Διὶ τοι αὐτῷ
ut supra ver. 517. καὶ Διὶ πατρῷ.

- Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
- 525 Εν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος νιός·
Τύπτον δὲ ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Καὶ νῦ κε δὴ πάντας τὸ ὄλεσαν καὶ ἐθηκαν ἀνόσες,
Εἰ μὴ Ἀθηναῖν, πέρη Διὸς Αἰγιόχοιο,
"Hūσεν φωνῆ, κατὰ δὲ ἔσχεδε λαὸν ἀπαντα·
- 530 "Ισχεσθε πτολέμε, Ιδακήσιοι, ἀργαλέοιο,
"Ως κεν ἀναιμωτεί γε διακρινθεῖτε τάχισα.
"Ως φάτ' Ἀθηναίη· τὸς δὲ χλωρὸν δέος εἶλε·
Τῶν δὲ ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα·
Πάντα δὲ ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
- 535 Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο.

- Fragorem vero edidit *is lapsus, resonueruntque arma super ipso.*
- 525 Irruerunt autem primis-pugnatoribus Ulysses et illustris filius;
Feriebantque ensibusque et hastis ancipitibus.
Et sane jam omnes perdidissent et fecissent redditus-expertes,
Nisi Minerva, filia Jovis Aegiochi,
Clamasset voce, cohibussetque populum omnem;
- 550 "Abstinet a bello, Ithacenses, gravi;
"Ut sine-cruore utique dirimamini citissime."
Sic dixit Minerva: illos autem pallidus timor cepit:
Eorumque proinde territorum ex manibus volabant arma;
Omniaque in terram cadebant, dea vociferata:
- 555 Ad urbem vero convertebant-se cupidi vitæ-conservandæ.

529 "Hūσεν φωνῆ] R. bene.

Ver. 521. ἀμπεταλῶν προῖει δολιχόσπιον
ἴγκος,] Virgil.

— ferro præfixum robur acuto —
— diu librans jacit. — En. X. 479.

Ver. 522. Εὐπιθεῖα,] Al. Εὐπιθην. Quo modo et Εὐπιθεῖα pronunciatatur. Al. Εὐπιθην.

Ver. 523. ἔρυτο,] Barnesius inter varias lectiones, ἔρυτο. Vide ad Il. v. 555. et α'. 1.

Ver. 528. Ἀθηναῖν,] 'Η ἡρωϊκὴ δηλαδὴ φόνησι. Eustath. Et in commentario ad ver. 544. infra; Πειθεῖται Ἀθηνᾶ, τῇ παρ' αὐτῷ φρονήσῃ. Vide ad Il. α'. 194. et β'. 167.

Ver. 529. 530. "Hūσεν φωνῆ, — "Ισχεσθε πτολέμε, Ιδακήσιοι,] Virgil.

Significatque manu, et magno simul incipit ore;
Parcite jam Rutuli, et vos tela inhibete, Latini.
En. XII. 692.

Ver. 531. ἀναιμωτεί γε] Apud Eustathium in commentario, ἀναιμωτέ γε. Clark. De hac scriptura supra dictum ad Il. ε'. 563. En.

Ibid. διακρινθεῖτε] Τὸ δὲ "διακρινθεῖτε" συγχέονται ἀπὸ τοῦ διακρινθεῖτος: δ, διακρινθεῖται τὸ τρίτον πρόσωπον. Eustath. Vide supra ad φ'. 195. Al. διακρινθῆτε. Quod autem inter varias lectiones habet Henricus Stephanus διακρεῖσθαι, id vero ferri non potest. Vide ad Il. ς'. 141.

Ver. 533. ἔπτατο] Al. πίπτετο.
Ibid. τεύχηα] Pronunciatatur τεύχη· uti et scribi postea cœptum est.

Σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Οἴμησεν δὲ ἀλεῖς, ὡς τὸν αἰετὸς ύψιπετήεις.

Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει φολόεντα κεραυνὸν,
Κάδδ' ἔωεσεν πρόσθεν Γλαυκώπιδος ὄβριμοπάτρης.

540 Καὶ τότε Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμῆχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὄμοις πολέμοιο,
Μῆπως τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς.
“Ως φάτ’ Ἀθηναίη· ὃ δὲ ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.

545 “Ορκια δ’ αὖ πατόπιες μετ’ ἀμφοτέροισιν ἐπηκε

Παλλὰς Ἀθηναίη, πάρη Δίος Αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη, ἡμὲν δέρμας, ἡδὲ καὶ αὐδῆν.

Terribiliter autem clamavit multa-passus nobilis Ulysses;
Impetumque dedit concitus, sicut aquila altivolans.
Tum vero demum Saturnius misit ardens fulmen;
Decidit autem id ante Cæsiam-oculis forti-patre-natam.

540 Et tunc Ulyssem allocuta est cæsia-oculis Minerva;

“ Generose Laërtiade, solers Ulysses,
“ Contine-te, compesceque contentionem æque-gravis-belli;
“ Nequa tibi Saturnius irascatur late-sonans Jupiter.”

Sic dixit Minerva : ille vero parebat, gaudebatque animo.

545 Fœdera autem demum in-futurum inter utrosque fecit
Pallas Minerva, filia Jovis Ἄεγιοχι,
Mentori assimilata, tum corpore, tum etiam voce.

537 Οἴμησεν] F. R. Ibid. ἀλεῖς] A. 2. 3. L. vide et Il. χ'. 308. 542
πτολίμοιο] F. A. L.

Ver. 537. Οἴμησεν δὲ ἀλεῖς, ὡς τὸν αἰετὸς] Vide ad Il. χ'. 308. Al. Οἴμησεν δὲ.

Ver. 538. Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει] Al. Αὐτίκα δὲ Κρονίδης ἦκε. Vide supra ad ς'. 113.

Ibid. Φολόεντα κεραυνὸν,] Καυσικὸν ἀσβόλην ποιῆσται· φόλον γὰρ τὴν ἀσβόλην λέγεις τοιῶτον δὲ ἀφίσσουν ὁ Ζεὺς πῦρ ἐπ τὴν ἥραν. Schol. Τῶν δὲ κεραυνῶν, οἱ μὲν, καταβάταις οἱ δὲ, φολόεντες, οἱ δὲ, ἀργῆτες καλληνται· ὡς Ὁμηρος ἀνόμασεν. Scholiastes ad Aristophanis Equites, a Barnesio cī-tatus.

Ver. 539. ἔωεσεν πρόσθεν] Eustath. habet ἔπιστε πρόσθεν. recte. Ern.

Ver. 540. Καὶ τότε] Al. Δὴ τότε.

Ver. 542. ὄμοις πτολίμοιο,] Vide supra ad ς'. 236.

Ver. 544. ὃ δὲ ἐπείθετο,] Vide supra ad ver. 528.

Ver. 546. 547. Παλλὰς Ἀθηναίη, — Μέντορι εἰδομένη,] "Εοικε γὰρ ὃ Ἰθακῆσιος Μέντωρ περῶν μυσολαβῆσαι τοῖς ὅρκοις, καὶ σωῖςσαι τὰ ισημερινά. Eustath.

BATPAXOMYOMAXIA:

SIVE

RANARUM ET MURIUM PUGNA;

AD FIDEM VETERUM LIBRORUM

RECENSUIT

VAR. LECT. ET NOTAS

ADDIDIT

JO. AUGUSTUS ERNESTI.

PRÆFATI O.

DE auctore hujus Carminis aut indele dicere, post tot in utramque partem disputationes, nihil, ut opinor, attinet. De textu ipso, qua est Criticæ subjectus, pauca monere, non alienum videatur, quæ ab aliis non satis diligenter notata videantur. *Demetrii Chalcondylæ* querela est, textum hujus Carminis valde corruptum esse, non modo in singulis verbis, sed etiam in serie ipsa orationis; quod jam a *Barnesio* notatum videmus. Id quale sit diligentius explicandum est. Res autem sic habet. Libri Manuscripti non consentiunt in numero versuum, saepe nec in ordine. Liber Manuscriptus Bibliothecæ nostræ Paullinæ plures habet versus, quam sunt in editis exemplis, et interdum alio ordine, ut varietas Lectionis indicabit. Habeo exemplum Batrachomyomachiæ (*Erfurti, ni fallor*) editum an. 1515. a *Thilonino Cunrado*, poëta laureato, qui ante Erfurti egerat, et ibi literas græcas primum didicerat, post in Italia earum præceptores *Bapt. Pium, Iac. Cruceum, Egnatium, et Philippum Beroaldum* habuerat, tum autem in nova Academia Vitembergica vivebat, vocatu, ut opinor, Principis. Is ait, sibi cum a quibusdam suis et Musarum amicis oblata esset Batrachomyomachia, ut ederet, opinor, et interpretaretur, fragmenta se potius quam integrum Carmen agnoscisse. Nam animadvertisse, multa deesse, quæ olim legerit in Codice Homeri scripto apud *Hieron. Balbum*, poëtam et oratorem in urbe Praga, quamquam non nimis emaculato. Itaque se editurum ex oblato sibi libro non fuisse, nisi studiosi græcarum literarum instituisseint, ut ederet. Istud igitur exemplum, rudibus admodum literarum figuris et vitiosissime expressum, adjuncta versione poëtica non contemnenda, versus modo ccxxiv habet; estque in primis in loco de Concilio Deorum valde mutillum. In numero versuum consentiunt editiones antiquæ, nec admodum dissentient in verbis: ut facile appareat e Florentina

omnes fluxisse. At Lipsiæ an. 1566 quaternis edita est Batrachomyomachia a *Leonhardo Lycio*, Collegii principalis minoris Sodale, e *Vægelinei* officina, cum versione prosaica ipsius, ut opinor, et altera poëtica *Simonis Lemnii*. Ejus editionis exempla habent versus cccx. cum cætera habeant ccxciv. Et tituli ipsius professio est, multis in locis auctius et castigatius hoc Carmen factum: et in epistola, qua hoc opusculum dedicat *Badhornii*, Consularis, filii, discipulis suis, sibi occasionem et incitamentum edendi, ait, fuisse librum perquam vetustum, in quo plura essent græcorum poëtarum Carmina: quod eo cum editis Batrachomyomachiae exemplis comparando intellexerit, ex eo libro Carmen hoc et plenius et emendatius fieri posse. Noster autem ille magnus *Camerarius* in brevi Carmine græco, quod est de laudibus *Lycii* et editionis hujus, jubet lectores gratias agere *Lycio*,

---

ὅς νῦν ἐξεπόνησεν
‘Ως πολὺ πάντ’ αἴρεται οὐ βέλτιον η πρότερον.

Ac profecto in hoc contextu adeo melius omnia cohærent, ut facile appareat, librum, unde ductus est, antiquorem et meliorem eo fuisse, e quo *Chalcondylas* sumpsit. Hujus igitur exempli tex-tum basin hujus nostri exempli esse volui, sed ut numeri antiqui versuum mancarent, et notarentur versus, qui in vulgatis non reperirentur, ut discernere Lyciana a cæteris liceret iis, quibus hæc ratio non placeret. Neque enim omnibus omnia probare possumus: nec id speramus, aut valde cupimus. Varias lectiones in notas, quia nostræ sunt, conjectimus: eademque ratione utemur in hymnis et epigrammati, quæ in quintum Tomum rejicere necesse fuit, in quo et Indices et alia studiosis *Homeri* non inutilia D. V. exhibebimus.

Admonitio.—Quoniam notæ Clarkianæ in Batrachomyomachiam et reliqua prope totæ constant comparatione locorum Homericorum, unde versus vel toti vel ex parte ducti sunt, similibusque, non illis plane inutilibus ad cognoscendum, sed tamen, non necessariis, et copiosius collectis: eas omisimus, etiam compendii caussa, et solam nostram adnotationem subjecimus. Cæterum non piguit percurrere illas notas et memorare, siquid ad critici et intellectum prodesset.

ARGUMENTUM

BATRACHOMYOMACHIÆ.

CUM mus insequentem mustelam effugisset, et ad paludem sitis levandæ caussa cucurisset, colloquio orto inter eum et ranam, de utriusque vitæ genere, mus invitatus a rana concendit ejus tergum, ut per mare vectus cognosceret bona ranarum. Natan-tibus cum hydrus apparuisset, rana præ terrore oblita hospitis, defertur in profundum, atque ita mus perit in undis. Ejus ca-sus spectator mus alius, defert rem ad mures, qui a patre suffo-cati muris incitati bellum adversus ranas parant. Ranæ fama primum, deinde denunciatione belli incitati, pariter se ad bellum comparant. Pugnæ signo dato, acriter concurrunt exercitus. Sed cum multi utrinque caderent, victoria tamen ad mures inclinavit. Qui cum ad interencionem ranarum pugnarent, Jupiter primum fulmine eos deterrere tentat. Ea res cum mures non coërceret, misit cancros, a quibus mures mutilati fugiunt et pug-nandi finem faciunt.

ΟΜΗΡΟΥ

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΤΩΜΑΞΙΑ.

ΑΡΧΟΜΕΝΟΣ πρώτον Μεσῶν χορὸν ἐξ Ἐλικῶν
Ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἥτορ ἐπεύχομαι, εἶνεν ἀοιδῆς,
Ἡν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γύναισι Δῆκα,
Δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον" Αρηος,
5 Εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς θάτα πᾶσι βαλέσθαι,
Πᾶς μύεις ἐν Βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
Γηγενέων ἀνδρῶν μιμέμενοι ἔργα γιγάντων,

ORDIENS, primum Musarum chorū ex Helicone
Venire in meum pectus exopto, gratia carminis,
Quod nunc in tabellis super genua impositis instituo:
Pugnam immensam, bellistrepum opus Martis,
5 Cupiens homines omnes audire,
Quomodo mures ranas strenue aggressi sint,
Terrigenarum imitantes facinora Gigantum,

Ver. 3. Ἡν νέον — Δῆκα,] Sensus est, quod carmen recens institui, vel nunc instituo scribere. Εμοῖς retulerim potius ad γύναισι, quam cum versione vulgata ad δέλτοισιν, praesertim cum δέλτος cum genere masculino incertum sit, certe vix istius atatis. Et sic cepit auctor Scholii e MS. antiquo apud Lycium: ἦ, ἵν ταῖς βίβλοις ἴγγεράφων καὶ χαράττων δηλονότι, ἔθηκα ἵν τοῖς ἵροις γόνατοι etc.

Ver. 6. ἀριστεύσαντες ἔβησαν,] Est periphrasis, pro ἀριστεύσαν. Mures inter ranas

fortissime, et victores pugnavere, gigantum more.

Ver. 9. γαλίνης κίνδυνον] Barnesius ad v. 51. frusta obloquitur Perizonio ad Ἀelianī V. H. XIV. 4. mustelam intelligenti, non felem. In agris mures non timent feles, sed mustelas. Et sic accepere Thiloninus Conradus et Lycius, qui id a Nic. Perrotto bene demonstratum admonet. Cæterum, γαλίνης κίνδυνον dictum pro x. ix vel ἀπὸ γαλίνης, sua sponte quemque intelligere arbitror.

- ‘Ως λόγος ἐν θυητοῖσιν ἔην· τοίνη δὲ ἔχει ἀρχήν.
 Μῆς ποτε διψαλέος γαλένης κίνδυνον ἀλύξας,
 10 Πλησίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε γένειον
 “Υδατὶ τερπόμενος, μελιηδεῖ· τὸν δὲ κατεῖδε
 Λιμνόχαρις, πολύφημος, ἐπος δὲ ἐφθεγξατο τοῖον·
 Ξεῖνε τίς εἰ; πόδεν ἥλθεις ἐπ’ ἥρνα; τίς δέ σ’ ὁ φύ-
 Πάντα δὲ ἀλήθευσον, μὴ φευδόμενόν σε νοήσω. [σας;
 15 Εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐσ δόμον ἄξιω,
 Δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 Εἰμὶ δὲ ἐγὼ Βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
 Τιμῶμαι, Βατράχων ἡγέμενος ἥματα πάντα·
 Καὶ με πατήρ Πηλεύς ποτε γείνατο, Υδρομεδέση
 20 Μιχνέτης ἐν Φιλότητι παρ’ ὄχθας Ἡριδανοῦ.
 Καὶ σε δὲ ὁρῶ καλόν τε καὶ ἀλκιμον ἔζοχον ἄλλων,

- Ut sermo inter mortales erat. Tale autem habuit principium,
 Mus olim sitibundus, mustelæ periculum cum evitasset,
 10 Propinquæ paludi molle immissit mentum
 Aqua se oblectans dulci. Hunc autem conspergit
 Limnocharis, garrulus, verbumque locutus est tale;
 Hospes, quis es? unde venisti ad littus? ecquis te procreavit?
 Omnia autem vere dico, ne mentiri te sentiam.
 15 Si enim te cognovero amicum dignum, domum deducam,
 Muneraque tibi dabo hospitalia multa, et præclara.
 Sum autem ego rex Physignathus, qui per paludem
 Color, ranis imperans diebus omnibus.
 Et me pater Peleus olim genuit, Hydromedusæ
 20 Mixtus amore juxta ripas Eridani.
 Sed et te video præstantemque et robustum præ aliis,

Ver. 10. ἀπαλὸν — γνίνειον] MS. Oron. λιχνον, quod placet Barnesio, qui comparat Callimachi σίματα λίχνα, fr. 19. quomodo et Gregor. Naz. locutus est. Probarem et ipse, si de cupediis et esculentis esset sermo, quæ ligurriret musculus: de barba bibentis aquam durius mihi videtur: etsi fatendum est, vix intelligi posse, quomodo pro ἀπαλὸς in mentem venire potuerit librario λιχνος.

Ver. 12. Λιμνόχαρις.] Barnesius scribi malit λιμνοχαρην, ut habet ex h. l. Stephanus in Thes. idque sane analogia desi-

derat. E χάρις nulla hujs formæ vocabula et nomina fiunt, nec possunt significare, quod hic res desiderat, nempe lacibus gaudens.

Ibid. ἐπος δὲ ἐφθεγξατο τοῖον] MS. Lips. ἐπος δὲ ἐφατ’ ἐκ δὲ ὀνόμαζεν. Sic erat et in Lycii MS. φθίγγεσθαι cum acc. rursus est 91. 263.

Ver. 19. ποτε γείνατο] MS. L. ἀνεθέψατο. item in Cod. Lycii sic fuit.

Ver. 20. παρ’ ὄχθας] Sic edidi pro ὄχθαις, quod et ipsum rectum est, quia sic sem-

Σκηπτίχον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
Ἐμμεναι· ἀλλ’ ἄγε θᾶσσον ἐν γενετὴν ἀγόρευε.

Τὸν δὲ αὖ Ψιχάρπαξ ἡμείβετο φάνησέν τε·

- 25 Τίπτε γένος τέμὸν ζητεῖς, φίλε, δῆλον ἄπασιν
Ἄνθρωποις τε, θεοῖς τε, καὶ ἔργοισι πετενοῖς;
Ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ πικλήσομαι· εἰμὶ δὲ κῆρος
Τεωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος, ηδέ νυ μητὴρ
Λειχομύλη θυγάτηρ Πτερυγοτράπτε βασιλῆος.
30 Γείνατο δὲ ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεδρέψατο βρωτοῖς,
Σύνοις καὶ καζύοις καὶ ἐδέσμασι παυτοδαποῖσι.
Πῶς δὲ φίλον ποιῆ με, τὸν εἰς φύσιν ὀδεν ὄμοιον;
Σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐσὶν ἐν ὕδαισιν αὐτὰρ ἔμοιγε,

Sceptigerum regem, et in bellis pugnatorem
Esse. Sed age ocius tuum genus narra.

Huic autem contra Psicharpax respondit dixitque:

- 25 Quid genus meum quæris, amice, notum universis
Hominibusque, Diisque, et cœlestibus volucribus?
Psicharpax ego vocor; sum autem filius
Troxartæ patris magnanimi; mater vero
Lichomyle filia Pternotroctæ regis.
50 Genuit autem in tugurio me, et enutriit cibis,
Ficubus et nucibus et eduliis variis.
Quomodo autem amicum facias me, natura neutiquam similem?
Tibi enim vita est in aquis: sed mihi

per est in hoc Carmine, et h. l. in MS. Lips.

Ver. 21. Καὶ σε δὲ ὁρῶ] MS. L. Καὶ σε
βλέπω.

Ver. 23. ἐν γενετὴν] Pro σὺν vel τὸν, de qua ratione dictum ad Odyss. v. 520.

Ver. 25. φίλε, δῆλον ἄπασιν] MS. L. δῆλόν γ' ἐν ἄπασιν, quod non displicet. conf. 15. 51.

Ver. 26. Ἀνθρώποις etc.] Barnesius c Versione Graeco-Barbara Demetrii Zeni (apud Crusium in Turco-Graecia) ex uno versu facit duos: Ἀνθρώποις, Ἀστῖς τε καὶ Εὐρώπης νάτησι, Ἀθανάτοις τε θεοῖς καὶ ἔργοισι πετενοῖς. Sed illa versio, que interdum παραφεσικὴ videri potest, non videtur satis auctoritatis habere ad versum inserendum, cuius in nullo alio libro vestigium est.

Ver. 27. κῆρος] MS. L. κῆρος.

Ver. 31. Σύνοις etc.] Hic versus deest

in MS. Lips. et habet aliquid, quod redolent paraphrasin τῷ βρωτοῖς, et ταυτολογίαν in βρωτοῖς et ἐδέσμασι.

Ver. 35. Ἄρτος τρικοπάνιος] MS. L. δυσκοπάνιος, vitiōs pro δισκ. quod e duobus MSS. profert Barnesius, et fuit in MS. Lycii. Est autem non bis aut ter pistus, sed mollior et delicatior, e farina tenuissima, aut exquisitori artificio factus, ut bene Lycius capit.

Ver. 36. Οὐδὲ πλακῆς] Barnesius de conjectura οὐ πλακέντις. Πλακῆς τανίτηλος est aut simpliciter lata, aut condimentis, saccharo tecta et velut involuta et loricata.

Ibid. πολὺ σπαμότυρον,] Sic MS. L. et ed. Lycii. Alii: πολλὴν σπαμίδα, quod est nomen placenter, que hic describitur. Vid. Etym. Magn. in πυραμίδι. Id fortasse in margine scriptum venit post in contextum. Lycius non dubitabat πολὺ

"Οσσα παιρ' ἀνθρώποις, τρώγειν ἔθος. Οὐδέ με λήπει
 35 "Αρτος τριζκοπάνισος ἐπ' εύκυκλῳ κανέοιο,
 Οὐδὲ πλακῆς τανύπεπλος ἔχων πολὺ σησαμότυρον,
 Οὐ τόμος ἐκ πτέρων, ἐχ ἥπατα λευκοχίτωνα,
 Οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῦ γάλακτος,
 Οὐ χειρὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποδέσσιν,
 40 Οὐδὲ ὄσα πρὸς θοίνας μερόπων τεύχεστι μάγειροι.
 Κοσμῶντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
 'Ουδέποτ' ἐκ πολέμου κακὴν ἀπέφευγον ἀϋτήν,
 'Αλλ' εὐθὺς μετὰ μῶλον ἵων προμάχοισιν ἐμίχθην.
 Οὐ δέδι ἀνθρώπον, καίπερ μέγα σωμα φορεντῷ.
 45 'Αλλ' ἐπὶ λέκτρον ἵων καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον,

Quæcunque suppetunt hominibus, rodere consuetudo. Neque me latet

- 55 Panis bene coctus in rotundo canistro,
 Neque placenta lata, habens multum sesamini casei,
 Non particula resecta de perna, non jecora alba tunica inducta,
 Non caseus recens pressus ex dulci lacte,
 Non bona ex melle placenta, quam et beati appetunt:
 40 Neque quæcunque ad epulas hominum parant coqui
 Instruentes ollas condimentis variis.
 Nunquam ex bello malam fugi pugnam:
 Sed recta prælium iniens primis pugnatoribus misceor.
 Non metuo hominem, quamvis magnum corpus habentem:
 45 Sed ad lectum iens summum digitum admordeo,

σησαμότυρον, quod in suo Codice repererat, esse verum: nam alterum orthographiam non tueri.

Ver. 37. *ἥπατα λευκοχίτωνα*,] Jecinora ad verbum, *albam tunicam* *habentia*, ut vulgo vertunt, utque cepit Lycius, intellecto peritonæo, s. *ἰτίπλω*, quo involvi solita jecinora, cum assarentur vel coquerentur, tradit Athenæus III. 24. "Εἴος τῷ *ἰτίπλῳ* περικαλύπτοισι *ἥπατα*: unde jocus meretriculæ, reperto pulmone pro jecinore in omento, exclamantis: *ἀπόλλω λείπων μὲν ἀλειπων περιπτυχαί*; itemque Creobyl Comici ratio, *αισχυνόμενον*, *verecundum* vocantis tale jecur. Sed nil impedit intelligi jecinora *alba*, anserina, ut opinor, vel suilla, quæ sunt in deliciis, et sunt coloris hujusmodi, bene pastis animalibus. MS. L. perperam *ἱματα*. *Ἡπαρ* Græci etiam interpretantur genus placentæ, jecori similis.

Ver. 38. *Οὐ τυρὸς*] Sic bene e MSS. dedit Barnesius, quod est et in MS. L. Sed sic jam ediderat e MS. Lycius.

Ver. 39. *τὸ καὶ μάκαρες ποδέσσιν*] Barnesius in notis dubitat, Dii an divites intelligendi sint? At τὸ καὶ videtur pro Diis decernere.

Ver. 40. *πρὸς θοίνας*] Sic Lycius e MS. post Barnes. e duobus. MS. L. edd. cæteræ in θοίνη consentiunt.

Ver. 42. 45. 46. Berglerus in præf. ad Odysseam colligit hinc, Homeri non esse Batrachomyomachiam, quod in *ἀπίφυτον* media producatur, et in *ἴτανον* corripiatur vitiōse. At cum antiquum tamen sit carmen: quomodo potuit Auctor tam gravior peccare, quicunque sit? Itaque talia potius corrigenda sunt, ut manifesta vitia, qualia etiam in multos Iliados et Odyss. Codices irrepserit; quod et ad ver. 47. 52. pertinet.

Καὶ πτέρηντις λαβόμην, καὶ ὁ πόνος ἄνδρα ἵκανεν·
 Νήδυμος ὡς ἀπέφευγ' ὑπνος δάκνοντος ἐμοῖο.
 Ἀλλὰ δύω μάλα πάντα, τὰ δείδια πᾶσαν ἐπ' αἶν,
 Κίρκον καὶ γαλένην, οἵ μοι μέγα πένθος ἄγγεστι,
 50 Καὶ παγίδα σονέσσαν, ὅπερ δολέσις πέλε πότμος.
 Πλεῖστον δῆ γαλένην περιδείδια, ἥτις ἀρίστη,
 Ἡ καὶ τρωγλοδύοντα κατὰ τρώγλην ἐρεείνει.
 Οὐ τρώγα ράφανας, ἢ πράμβας, ἢ κολοκύνθας,
 Οὐ τεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, ὃδὲ σελίνοις.
 55 Ταῦτα γὰρ ὑμέτερος ἐσὶν ἐδέσσατα τῶν κατὰ λίμνην.
 Πρὸς τάδε μειδῆσας Φυσίγναθος ἀντίον ἤνδα.
 Ξεῖνε, λίνην αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι ἐσὶ καὶ ἡμῖν
 Πολλὰ μάλ’ ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ’ ἰδεόθας.

Et calcaneo prehendo, nec dolor invadit virum.
 Aut profundus fugit somnus, mordente me.
 Verum duo valde omnino metuo omnem super terram,
 Circum et mustelam, qui mihi magnum luctum ferunt,
 50 Et tendiculum lamentabilem, ubi dolosa est mors.
 Plurimum sane mustelam extimesco, quae est præstantissima,
 Quae etiam cavernam subeuntem, in ipsa caverna queritat.
 Non comedo raphanos, non brassicas, non cucurbitas;
 Non betis viridibus pascor, neque apii.
 55 Hæc enim vestra sunt edulia, qui paludem incolitis.
 Ad hæc subridens Physignathus contra dixit:
 Hospes, nimis gloriaris ventre. Sunt et nobis
 Multa valde in palude, et super terra mirabilia visu.

Ver. 42. ἀπέφευγον] Sic bene restituit Barnesius. MSS. edd. ἀπέφυγον contra metrum.

Ver. 43. εἰδὺς μετὰ μῶλον] Scribendum puto εἰδὺν, recta, quod sensus desiderat: ultima producitur a cæsura.

Ver. 44. φορεῦντα] Barnesius φορεῦντα, e conjectura: si scriptura vulgata non placet, potest etiam scribi φορέοντα, quod pronunciandum φορεύτα vel φορεῦντα.

Ver. 45. Καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον,] Sic edidit Barnesius, quem sequor. MSS. et edd. omnes ordine inverso.

Ver. 46. ἄνδρα ἵκανεν] Sic malim, ordine verborum inverso, ut in v. præced. quam cum Barnesio de conjectura ἵκετο φάτα. Forte et melius foret ἵκανεν.

Ver. 47. οὐκ ἀπέφευγ' ὑπνος] Sic cum Barnesio placet pro ἀπέφυγεν ὑπνος. Si quis tamen malit ἀπέφευγον ὑπνος, ut prima in ὑπνος corripiatur, sicut infra in ἄρπανος, ver. 190. non repugnem.

Ver. 48. Ἀλλὰ δύω μάλα πάντα, τὰ δείδια] Si hæc lectio genuina est, intelligenda sic, sed duo sunt omnino, quo sensu πάντα adjectum numeris dici, supra a Clarkio demonstratum est, et ab aliis alibi. Sed valde blanditur lectio duorum Codd. apud Barnesium: ἀλλὰ δύω πάντας πέρι δείδια.

Ver. 52. τρωγλοδύοντα] Libri omnes ante Barnes. male τρωγλοδύοντα.

Ver. 53. 55. Οὐ τρώγων] Suspiciatur aliquando sum, hos versus, ut alios hujus

- Αμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὸν Βατράχοισι Κρονίων,
 60 Σκιρτῆσαι κατὰ γῆν, καὶ ἐφ' ὑδασὶ σῶμα καλύψαι,
 (Στοιχείοις δυσὶν μεμερισμένα δάματα ναίειν.)
 Εἰ δὲ ἐπέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερές ἐσι.
 Βαῖνε μοι ἐν νάτοισι, πράτει δέ με, μήποτ' ὄληαι,
 "Οππως γηδόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
 "Ος ἄρετος ἐφη, καὶ νῶτ' ἐδίδως· οὐδὲ ἐβαίνε τάχισα,
 65 Χεῖρας ἔχων ἀπαλοῖο κατ' αὐχένος, ἀλματὶ καθφω.
 Καὶ τὸ πρῶτον ἔχαιρεν, ὅτε ἐβλεπε γείτονας ὄρμας,
 Νήξει τερπόμενος Φυσιγνάδως· ἀλλ' ὅτε δὴ ρά
 Κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δακρύων
 "Αχερησον μετάνοιαν ἐμέμφετο, τίλλε δὲ χαῖτας,
 70 Καὶ πόδας ἐσφιγγε κατὰ γασέρος· ἐν δὲ οἱ πτορ

- Ancipitis enim vitæ pastum dedit ranis Saturnius,
 60 Salire per terram, et sub aquis corpus oculere,
 (Elementis duobus distinctas domos habitare.)
 Quod si vis et hæc nosse, facile est.
 Conscende meum dorsum, prehendeque me, ne forte pereas,
 Utque latus meam domum pervenias.
 Sic quidem dixit, et dorsum præbuit. Ille vero ascendebat celerrime,
 65 Manibus tenens tenerum collum, saltu levī.
 Et primum gaudebat, cum videret vicinos portus,
 Natatione oblectans se Physignathi: sed cum jam
 Fluctibus purpureis obruebatur, multum lachrimans
 Inutili pœnitentia querebatur, vellebatque pilos,
 70 Et pedes stringebat sub ventrem, inque eo cor

carminis, in libris loco motos et post v.
 40. reponendos esse.

Ver. 54. Οὐ τεύτλοις] MSS. Oxon. et
 Lips. item Codex Lycii ἀδὲ πράσσοις.

Ver. 55. ὑμρῶν] Sic Lyc. MSS. Oxo. L.
 ὑμρτίον] i.e. male.

Ver. 56. μιδόσας] Μιδιάσας iid. male.
 Lips. etiam addit ὁ φυσ.

Ver. (Στοιχείοις) Hunc versum primus edidit Lycius; secutus est Barnesius, qui in MSS. tribus reperit, sed posuit ante versum σπιρῆσαι. Ego versum spurium puto, et propterea uncis inclusi. Est enim nimis frigida ταυτολογία. Nec mihi persuadeo, σωχῆσαι hoc sensu tam antiqua esse et poëta apta.

Ver. 61. Εἰ δὲ ιδίλιαις] MS. Lips. εἰ δὲ ιδίλιαις.

Ver. 62. Βαῖνε μοι] Sic MSS. Oxo. L. et antiquus Lycii, unde et sic edidi. Cæteræ edd. αἴρωστ' εἰν.

Ver. 63. "Οππως] MS. L. ὥπως.

Ver. 65. ἀπαλοῖο] MS. duo Oxo. et Lips. τρυφεροῖο.

Ver. 68. πολλὰ δακρύων] Intelligendum est, medium in δακρύων esse natura longam, ut e δακρύσῃ et similibus patet, corripique modo ob vocalem sequentem: ut notat Clarkius. Barnesius in uno MS. reperit, πολλὰ δὲ ἐβάστησι, quod ad 84. pertinere videtur.

Ver. 69. "Αχερησον μετάνοιαν ἐμέμφετο,] Non est malus sensus: accusabat seram suam et propterea inutilem pœnitentiām: sed vide an melius sit, intelligere

Πάλλετ' ἀηδείη, καὶ ἐπὶ χθόνα βέλεδ' οἰκέσθαι.

Δεινὰ δὲ ἐπειονάχιζε, φόβῳ πευόεντος ἀνάγκη.

"Τὸς δὲ ἔξαπίνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὄραμα

"Αμφοτέροις δὲ δὸν δὲ ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον.

75 Τῶτον ιδὼν κατέδυ Φυσίγναδος, ὃ τι νοήσας,

Οἶον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμενον καταλείπειν.

Δῦ δὲ Βάδος λίμνης, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.

Κεῖνος δὲ ᾧς ἀφέδη, πέσεν ὑπτίος εὐθὺς ἐφ' ὕδωρ,

Χεῖρας δὲ ἔσφιγγε, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριξε.

80 Πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δὲ αὖτε
Λακτίζων ἀνέδυνε μόρον δὲ ὡκὴ ἦν ὑπαλύζαι.

Οὐρὴν πρῶτην ἥπλωσεν ἐφ' ὕδασιν, ἡὗτε κάπην

Σύρων, εὐχόμενος τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν οἰκέσθαι,

"Τύμασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δὲ ἐβάζει,

Saliebat insolentia, et in terram cupiebat redire.

Vehementer autem suspirabat metus frigidi vi.

Hydrus enim de improviso apparebat, horrendum spectaculum

Ambobus, erectumque super aquam habebat collum.

75 Hunc conspicatus aquam subiit Physignathus, nequaquam cogitans,
Quod sodalem esset pereuntē relicturus.

Subiit igitur profunditatem paludis, et vitavit mortem atram.

Ille autem postquam relictus est, cecidit supinus statim in aquam,
Manusque stringebat, et periens stridebat.

80 Sæpe quidem mergebatur sub aqua, stepe vero rursum

Calcitrans emergebat: mortem autem non licebat subterfugere.

Caudam primum exorrexit super aquis, tanquam remum

Trahens, oransque Deos, in terram ut rediret,

Aquis purpureis alluebatur, multumque clamabat,

κατ' ἀχρ. μετάνοιαν, ut μέμφισθαι sit sine
regimine, queri.

Ver. 70. ἔσφιγγε κατὰ] MS. Lips. be-
ne. Cæteri libri ἔσφιγγεν. Sic et mox
v. 87.

Ver. 71. βέλεθ' ικτόται.] Sic MSS. duo
Or. et Lips. ed. Lyc. alii ιδίοται, quod
defendit Barnesius, quia mox sequitur
ικτόται. Explicasset potius, quid hic esset
ἰκτὶ γαῖαν ιδίοται.

Ver. 72. ἐπειονάχιζε,] MS. Lips. ὑπε-
στονάχιζε. Sic et Oron. Nihil refert. Utro-
que verbo utitur Homerus, et confusio
utriusque solennis est, omninoque ista-
rum præpositionum in compositis.

Ver. 73. "Τὸς δὲ ἔξαπίνης] Hoc magis
poëticum quam ἵζαιφνς, quod Lips. et
alii quidam habent.

Ver. 76. ἀπολλύμενον καταλείπειν.] Hoc
melius, ut opinor, quam quod habent
vulgg. ἀπολλύμεναι κατὰ λίμνην. In illo
consentientur MSS. Or. Lips. ed. Lycii.

Ver. 82. Οὐρὴν πρῶτην ἥπλωσιν] Sic Ly-
cius e MS. edidit, idque verum puto,
nec displicet Barnesio. Ἔτλασι, quod
vulgo habent, nimis generale est: se-
quentia ἡὗτε etc. illustrant τὸ ἥπλωσιν, por-
rēxit. Conf. v. 108. Cæterum versus hic
cum sequentibus septem in edd. vulg.
post v. 73. reperitur. Ego MS. Lips.

- 85 Καὶ τοῖον φάτο μῦθον, ἀπὸ σόματος δὲ ἀγόρευεν·
Οὐχ ὅτῳ νάτοισιν ἐβάσασε φόρτον ἔρωτος
Ταῦχος, ὅτε Εὔρωπην διὰ κύματος ἦγε ἐπὶ Κρήτην,
‘Ως ἴμ’ ἐπιπλάσαις ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἴκου
Βάτραχος ἀμπετάσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λευκῷ.
90 Δευόμεναι δὲ τρίχες πλεῖστον βάρος εἶλκον ἐπ’ αὐτῷ.
“Τσατα δὲ ὄλλομενος τοίς ἐφθέγξατο μύθοις.
Οὐ λῆσεις δολίως, Φυσίγναθε, ταῦτα ποιήσας,
Ναυηγὸν ρίψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης.
Οὐκ ἂν με κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἥσθαι, κάκισε,
95 Παγκρατίᾳ τε, πάλῃ τε, καὶ εἰς δρόμον ἀλλὰ πλανή-
Εἰς ὕδωρ μὲν ἐρρίψας ἔχει θεὸς ἐκδικον ὄμμα, [σας
Ποιηὴν αὐτίκα καὶ τίσιν ὄρθην ὃς καὶ ἀποδώσει,
(Ταῖς δὲ τίσεσι σε μυῶν σρατὸς, ῳδὲ ὑπαλύξεις.)

- 85 Et talem dixit sermonem, expediteque locutus est:
Non ita dorso portavit pondus amoris
Taurus, quando Europam per fluctum vexit in Cretam:
Ut me innatans super dorso duxit domum
Rana, cum expandisset pallidum corpus in aqua alba.
90 Madentes autem pili maximum pondus attrahebant.
Postremo autem periens tales edidit sermones:
Non latebis, dolose, Physignathe, his perpetratis,
Naufragum quo dejecisti de corpore, tanquam de petra.
Haud me in terra præstantior eras, pessime,
95 Pancratioque, luctaque, et ad cursum. Sed cum seduxisses,
In aquam me dejecisti: Habet Deus vindicem oculum,
Pœnam statim et ultionem meritam qui retribuet,
(Quibus sane ulciscetur te murium exercitus, neque subterfugies.)

et *Lycium* secutus sum, quibus res magis faveat. Versus 77. sq. 81. ὅτῳ etc. non possunt in tergo ranæ dicti esse, ut facile patet e verbis ὡς ἴμ’ ἦγεν ἐς οἴκου βάτραχος.

Ver. 84. πολλὰ δὲ ἐβάστει] Ita e MSS. restitut *Barnesius*. MS. L. et edd. omnes ἐβάσαν, quod versum perimit.

Ver. 85. ἀπὸ σόματος δὲ ἀγόρευεν] MS. L. ἀγόρευσιν.

Ver. 89. ἀμπετάσας] Ita ex ed. *Lycii* et MS. L. dedi, quibus duo *Oxon.* consentiunt. *Vulg.* ὑψάσας. Utrum sit ab auctore, vix pro certo dicam.

Ver. 91. “Τσατα δὲ ὄλλομενος] Hæc est haud dubie vera lectio, quam *Lycius* e MS. antiquo dedit. Cæteri scr. et edd. ὕδασι, vel ὕδατι e v. 89.

Ver. 92. δολίως, Φυσίγναθε, ταῦτα ποιήσας,] In hac lectione MSS. consentiunt cum ed. *Lycii*. Edd. vulg. γι θεές. Sed hoc post minatur, et doli factam mentionem arguunt sequentia: ἐκ ἀν με etc. quibus dicit vi superiorē ranam futuram non fuisse.

Ver. 93. ὡς ἀπὸ πίτης.] MS. L. ὡστ’ ἀπὸ πίτης.

Ver. 97. etc. Ποιηὴν etc.] Exhibui lec-

Ταῦτ' εἰπὼν ἀπέπνευσεν ἐν ὕδατι· τὸν δὲ κατεῖδε
 Λειχοπίναξ ὄχθησιν ἐφεζόμενος μαλακῆσι,
 (Καὶ ῥά κραιπνότατος μοίρης μυσὶν ἄγγελος ἦλθε)
 100 Δεινὸν δὲ ἔξολόλυξε, δραμὼν δὲ ἡγγειλε μύεσσιν.
 'Ως δὲ ἔμαδον τὴν μοῖραν, ἔδυ χόλος αὐνὸς ἅπαντας,
 Καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν, ὑπὲρ ὄρθρου
 Κηρύσσειν ἀγορὴν, ἐς δάματα Τρωξάρταο,
 Πατρὸς δυσήνες Ψιχάρπαγος, ὃς κατὰ λίμνην
 105 "Υπτιος ἔξηπλωτο νεκρὸς δέμας, ωδὲ παρ' ὄχθας
 'Ην ἥδη τλήμων, μέσσω δὲ ἐπενήχετο πόντῳ.
 'Ως δὲ ἥλθον σπεύδοντες ἄμ' ἦοι, πρῶτος ἀνέση
 Τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολέμενος, εἰπέ τε μῦθον.
 'Ω φίλοι, εἰ καὶ μένος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθε

Hæc locutus expiravit in aqua. Illum autem conspexit
 Lichopinax ripis insidens mollibus,
 (Et velocissimus mortis muribus nuncius venit,)
 100 Misereque ejulavit, currensque nunciavit muribus.
 Ut autem cognoverunt mortem, invasit ira gravis universos,
 Et tunc præcones suos jusserunt, sub diluculum
 Advocare concionem in ædes Troxartæ,
 Patris luctuosi Psicharpagis, qui in palude
 105 Supinus porrigebatur, mortuo corpore, neque juxta ripas
 Erat jam miser: medio sed innatabat ponto.
 Ut autem venerunt festinantes cum aurora, primus surrexit
 Troxarta ob filium irascens, dixitque sermonem;
 O amici, etsi solus ego mala multa passus sum

tionem, quam e MS. antiquo dedit *Lycius*, nisi quod e MSS. *Oron.* duobus et *Lips.* in quibus et ipsis hi duo versus sunt, sed valde corrupti, dedi τίσιοι, pro τίσσαισιν. In vulg. tantum est unus versus, isque vitiosus ποιὸν σὺ τίσις μυῶν σρατῶ θὲτονταλέγει, quem Barnesius ex ingenio corredit ποιὸν αὖτις σὺ μυῶν σρατῷ. Sane si uno versus defunctus esset, aptius fuisse breviloquentiae precum, inprimis in moriente, essetque simile illi *Iliad.* a'. 42. Τίσιαν Δαναοὶ ἵμεν δάκρυα τοῖσι βίλεσσι. Itaque si bonus versus ex bono libro preferretur, libenter præferrem. In MS. est ἀντίκτιον ὁρθόν. Barnesius hoc e scholio natum ait. Ἀντίκτιος est sane glossa τῆς ποιὸν, etiam apud Hesych. Sed ὁρθὸν non videtur esse glossatoris.

Ibid. Ποιὸν — ὃς καὶ ἀποδάσσει,] Videtur sapere scriptorem Christianum. In *Novo Testamento* Deus dicitur ἀποδάσσει ἵκαστα κατὰ τὰ ἔργα αὐτᾶς. Sed etiam bene græce sic. *Lysias Or.* I. p. 3. ἡ αὐτὴ τιμωρία τοῖς ἀσθενεστάτοις πρὸς τὰς τὰ μέγιστα δυναμίνες ἀποδίδοται, eadem pœna s. ultio humillimis contra potentissimos redditur, sc. a republica. Intelligentum igitur in verbis poëtie mox τὰς ἀδικεμένης.

Ibid. τίσις ὁρθὸν] Est pœna justa.

Ver. 98. Ταῦτ' εἰπὼν] MS. L. ὡς εἰπὼν, ut et MSS. duo *Oron.*

Ver. (Καὶ ῥά κραιπνότατος etc.) Hic versus a *Lycio* primum editus est, totidemque literis extat in MS. *Lips.* et duobus *Or.* Recepit et Barnesius, sed mutatum sic: Κραιπνότατος δὲ αὐτῷ μοίρης etc., nulla

- 110 Ἐκ Βατράχων, ἡ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
 Εἰπὶ δὲ νῦν ἐλεεινὸς, ἐπεὶ τρεῖς παιδας ὄλεσσα.
 Καὶ τὸν μὲν πρῶτόν γε κατέκτανεν ἀρπάξασα
 Ἐχθίση γαλέη τρώγλης ἔκτοςθεν ἐλῆσα.
 Τὸν δὲ ἄλλον πάλιν ἀνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ἤξαν,
 115 Καινοτέρας τέχνας ξύλινον δόλον ἔξευρόντες,
 Ἡν παγίδα καλέσσοι, μυῶν ὀλέτειραν ἐθσαν.
 Ὁ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῆ.
 Τετον ἀπέωνιζεν Φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄξας.
 Ἀλλ' ἄγεδ' ὄπλισόμεσθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτὰς,
 120 Σάματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι.
 Ταῦτ' εἰπὼν ἀνέπεισε καδοπλίζεσθαι ἅπαντας.
 Καὶ τὰς μέν ῥ' ἐκόρυστεν Ἀρης πολέμοιο μεμηλάς.

- 110 A ranis: mors mala omnibus parata est.
 Sum autem nunc miserabilis, siquidem tres filios perdidit,
 Et primum quidem occidit arreptum
 Odiosissima mustela foramen extra deprehensum.
 Alterum vero deinde viri crudeles ad mortem traxerunt,
 115 Novis artibus ligneum dolum cum excogitassent,
 Quam tendiculam vocant, murium illam perditricem.
 Tertius erat dilectus mihi et matri venerandæ;
 Hunc suffocavit Physignathus, in profundum dejectum.
 Sed agite, armemur et egrediamur contra illas,
 120 Corporibus instructis armis pulchris.
 Hæc locutus persuasit, ut armarentur, universis,
 Atque illos quidem incitavit Mars, cui bellum cordi.

idonea de causa. Illa forma connectendi καὶ ἡ usitatissima Homero tali in re ac loco. μοῖρας mutandi ratio est, quod Homero in dativo μοῖρῃ potius usurpatur quam μοίρᾳ. Caterum suspectum versum facit ταυτολογία. Nam in sequenti idem dicitur, δομὸν δὲ ἡγγιστας μύεσσιν. Et δενδὸν δὲ ἐξολόλυσε, graviter ingemuit, vel exclamavit præ dolore, ab spectaculo scilicet tristi et acerbo, aptius cohæret cum κατιδίδι etc.

Ver. 105. [Ταττος ἐγέντλωτο] Egregia pictura natantis cadaveris. Natat mortuus mus supinus, et porrectus a solutione membrorum. conf. 82.

Ibid. νεκρὸς δίμας,] Sic MS. Lips. ed. Lycii, at edd. cateræ νεκρὸς δίμας, quod

et ipsum rectum est. quod nos prætulimus, magis poëticum est.

Ver. 106. ἵπενήχετο] MS. L. ἵπενήχετο. male. vid. ad v. 72.

Ver. 112. πρῶτόν γε] Sic ed. Flor. Lycii, et hoc volebat Cod. vetus apud Barnesium, qui habet τε. Id, ut melius τῷ φα, prætuli. Edd. Ald. et Lov. neutrum habent.

Ver. 115. ἔκτοσθεν] MS. L. ἔκτοσθεν. male.

Ver. 114. ἤξαν,] MS. L. et alias apud Barnesium ἔκταν.

Ver. 115. δολον] MS. L. et duo apud Barnesium, item Schol. Soph. Antig. 100. μόρον.

Ver. 117. Ὁ τρίτος ἦν] Barnesius cor-

- Κινημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κυήμησιν ἔθηκαν,
 'Ρήξαντες κυάμις χλωρεῖς, εὗτ' ἀσκήσαντες,
- 125 Οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπισάντες κατέτρωξαν.
 Θώρηκας δὲ εἶχον καλαμοσεφέων ἀπὸ Βυρσῶν,
 Οὓς γαλέην δείσαντες ἐπισάμενως ἐποίησαν.
 'Ασπὶς δὲ ἦν λύχνος τὸ μεσόμφαλον· ἡ δέ ν λόγχη
 Εὔμηκης βελόνη, παγχάλκεον ἔγγον "Αρηος.
- 130 Ἡ δὲ κόρυς τὸ λέπαυρον ἐπὶ κροτάφοις καρύοιο.
 Οὕτω μὲν μύες ἤσαν ἐνοπλοι· ὡς δὲ ἐνόησαν
 Βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὑδατος· εἰς δὲ ἔνα χῶρον
 'Ελθόντες, βελὴν ξύναγον πολέμοιο καποῖο.
 Σκηπτομένων δὲ αὐτῶν, πόθεν ἡ σάστις, ἡ τίς ὄμιλος·

Oreas quidem primum cruribus circumdederunt,
 Frangentes fabas virides, apteque elaborantes,

125 Quas ipsi per noctem assidue devorant.

Thoraces autem habebant de coriis, culmeo vinculo munitis,
 Quos, de mustela excoriata, scienter fecerant.

Scutum autem erat lychni medius umbo. Sed lancea,
 Bene-longa acus, æreum opus Martis.

130 Galea vero cortex in temporibus, nucis.

Ita quidem mures erant armati. Ut autem intellexerunt
 Ranæ, emerserunt ex aqua, inque unum locum
 Profectæ consilium inierunt de bello malo.
 Cogitantibus autem illis, unde seditio, aut quæ turba:

rexit ὁς, quod non arbitror necessarium. Nam apud Homerum ὁ pro ὁς Ionice sæpe occurrit.

Ver. 119. ὅπλισμεσθα, καὶ] MS. Lips. ὅπλισμεθα καὶ, ed. Lycii ὅπλισμεθα κ' ἵζ. An fuit: ὅπλισμεθα κ' ἵζλ. Sed versus foret parum concinnus.

Ver. 120. Σώματα etc.] Hic versus abest MS. L.

Ver. 121. Ταῦτ'] Ταῦτ' edd. F. Lyc.

Ver. 122. Καὶ τὸ μὲν etc.] Hic versus abest MS. L. et duobus Oxon. nec sane placet.

Ver. 124. εὗτ' ἀσκήσαντες,] MS. L. κυά-
 μις ἐκάλυψαν. Haec lectio est e confusione diversarum lectionum. Sunt in duabus MSS. apud Barnesium, loco hujus versus duo alii, quorum alter habet hanc clausulam.

Ver. 126—150. Θώρηκας etc.] Hi versus quinque sunt in MS. L. hoc ordine:

'Ασπὶς — Εὔμηκης — 'Η δὲ κ. — Θώρηκας — Οὖς —

Ver. 126. καλαμοσεφίων ἀπὸ βυρσῶν, etc.] Hunc locum nunquam satis concoquere potui. Unde mustela muribus? an forte in cadaver mustelæ incidentar? Sed ex una mustela quomodo tot muribus thoraces? nam pluralem βυρσῶν in una mustela non urgeo. Conjeci θυρεῶν, intelligens caules, in qua significazione θύρας scribi, Eustathius tradit. Caules plantarum demorsos stramineis vinculis junxere. Hi essent commode καλαμοσεφίων θυρεοῖ. Atque hoc genus thoracis apte conveniret cæteris generibus armorum. Tales et thoraces ranarum v. 161. Sed ita alter versus delendus esset. Obiter noto, apud Hesych. esse θύρας κυνῆ ex Aristophanis Νίσσοις, quod fragmentum prætermisssum est a Cantero et Coddeo.

Ver. 129. Εὔμηκης βελόνη,] Sic ed. Lycii,

- 135 Κήρυξ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσὶ,
Τυρογλύφῳ νίσι μεγαλητορος, Ἐμβασίγυτρος,
Ἄγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν· εἰπέ τε μῦθον·
“Ω βάτραχοι, μύεσ ὑμιν ἀπειλήσαντες ἐπεμψαν
Εἰπεῖν ὡτλίζεσθαι ἐπὶ πόλεμον τε μάχην τε.
140 Εἶδον γὰρ καὶ ὅδωρ Ψιχάρπαγα, ὄντερ ἐπεφνεν
Τυμέτερος Βασιλεὺς Φυσίγναδος· ἀλλὰ μάχεσθε,
Οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆς γεγάσατε.
“Ως εἰπὼν ἀπέφηνε, λόγος δὲ εἰς ἥπατα μυῶν
Εἰσελθὼν ἐτύραξε φρένας βατράχων ἀγεράχων.
145 Μεμφορένων δὲ αὐτῶν Φυσίγναδος εἶπεν ἀνασάς.
“Ω φίλοι, ὃκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, ὃδε κατεῖδον

- 135 Praeco accessit gestans sceptrum in manibus,
Tyroglyphi filius magnanimi, Embasichytrus,
Nuncians belli malum nuncium, dixitque sermonem :
O ranæ, mures vobis minati miserunt
Dicere, ut armemini ad bellumque pugnamque.
140 Viderunt enim in aqua Psicharpagem, quem occidit
Vester rex Physignathus. Sed pugnate
Quæcumque inter ranas fortes natæ estis.
Sic locutus rem exposuit. Sermo autem in aures murium,
Ingressus, perturbavit animos ranarum præstantium.
145 Conquerentibus autem illis, Physignathus dixit, cum surrexisset :
O amici, non occidi ego murem, neque conspexi

e MS. ut opinor. Et hoc melius, quam cum Barnesio de conjectura dare, αἱ δὲ νν λόγχαι, Εἴμηνεις βιλόναι. Etiam ante singularis est. MSS. et edd. alia ἡ δὲ νν λόγχη εὑμῆνεις βιλόναι. male.

Ver. 150. κροτάφους καρύνιο.] Sic pro κροτάφοισι καρύνεις bene dedit Barnesius. MS. Lips. κροτάφους ἵρεινδε, cum tribus MSS. Oron.

Ver. 151. ἴνοτλαι.] Barnesius edidit ἴνοτλαι, ut et infra.

Ver. 152. ἵξανθυσαν] F. A. L. et Lycius ἵξανθυσαν, quod non necesse est.

Ver. 155. μετὰ χερσὶ,] Sic Lycius dedit. Sic habet MS. Lips. et sic dedit Barnes. de conjectura. Cæteri libri κατά.

Ver. 154. ἡ τίς ὄμιλος.] Servavi lectio-
nen Lycii, quam e et vetere libro profert Barnesius. MS. Lips. et duo Oron. ἡ μῦ-
θος, edd. ἡ θεύλλος.

Ver. 135. σκῆπτρον] In MS. Lycii fuit φαβδόν.

Ver. 156. Τυρογλύφῳ] Barnesius e ver-
sione barbara reposuit Τυροφάγῳ, idque et metro consentire. Frustra. Versio sen-
sum expressit. Τυρογλύφος; melius, non qui caseos vorat, sed rodit, et paullatim,
velut scalpendo, minuit. Notus est καρ-
δαμογλύφος. Nec metrum repugnat.

Ver. 157. εἰπέ τε μῦθον] MS. L. τοῖς.
Illud melius, simile τῷ ἔπει τραγῳ.

Ver. 140. ὄντερ ἐπεφνεν] Sic Lyc. MS.
L. et tres Oron. at Vulgg. ὃν κατίπεφνεν.

Ver. 145. λόγος δὲ εἰς ἥπατα μυῶν] Sic MSS. et edd. ante Barnesium, qui de con-
jectura dedit μυῶν δὲ εἰς ἥπατα μῦθος, quod recipere non sum ausus; etsi concedo ver-
sum esse vitiosum, qui et hoc nomine non placet, quod in hac collocatione mures videri possint audisse eam orationem.

- Ολλύμενον πάντως δ' ἐπνίγη παιζῶν παρὰ λίμνην,
 Νήσεις τὰς βατράχων μιμόμενος· οἱ δὲ κάκιοι
 Νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε βελήν
 150 Ζητήσωμεν, ὅπως δολίες μύας ἔξολέσωμεν.
 Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὃς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 Σώματα κοσμήσαντες ἐν ὅπλοις σῶμαν ἀπαντεῖ,
 "Ακροῖς πᾶς χείλεσσιν, ὅπει κατάκρημνος ὁ χῶρος.
 'Ηνίκα δ' ὄρμηδέντες ἐφ' ἡμέας ἔξελθωσι,
 155 Δραζάμενοι κορυδάνην, ὅστις σχεδὸν ἀντίον ἔλθοι,
 'Ἐς λίμνην αὐτὸς σὺν ἐκείναις εὔθυνται βάλωμεν.
 Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδαισι τὰς ἀκολύμβες,
 Στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ἀδε τρόπαιον.
 'Ως ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐνέδυσεν ἀπαντας.

- Pereuntem. Omnino autem suffocatus est ludens in palude
 Natactiones ranarum imitando. Pessimi vero
 Nunc me accusant, extra culpam qui sum. Sed age consilium
 150 Quæramus, ut dolosos mures extirpemus.
 Itaque ego dico, ut mihi videtur esse optimum.
 Corpora postquam armaverimus, stemus universæ
 Summas juxta oras, ubi præceps locus.
 Quando autem impetu facto contra nos egressi fuerint,
 155 Prehensos galeis, quicunque forte obviam venerit,
 In paludem eos, cum illis, recta dejiciamus.
 Ita enim si suffocaverimus in aquis natandi imperitos,
 Statuemus læto animo occisorum murium hic tropæum.
 Sic ergo locutus armis induit universas.

Ver. 147. πάντως δ' ἐπνίγη] Sic ed *Lycii* cum duobus MSS. *Or.* idque verum. Ceteri libri delent τὸ δ'.
 Ver. 152. ἐν ὅπλοις σῶμαν] Sic cum *Barnesio* rescripti e MS. *Lips.* cui et MS. *Oxon.* adstipulatur, quamquam et ἐνοπλοις σῶμαν bene dicitur, et ἐνοπλισθῆμεν, quorum illud ed. *Lycii* et MS. *Or.* hoc edd. vett. habent, F. A. L. 'Ἐν ὅπλοις autem retulerim potius ad κοσμήσαντες, quam σῶμα, ex ver. 12.

Ver. 155. ὅστις σχεδὸν ἀντίον ἔλθοι,] MS. *L.* ὅστις σχεδὸν ἥλθον iφ' ἡμέας. Edd. *Fl.* *L.* ἀντίος.

Ver. 156. αὐτὸς; σὺν ἑκείναις εὔθυνται] Ser-
 vavi veterem et librorum scripturam,
 quam habent MSS. *Oxon.* duo et *Lips.*
 et ed. *Lycii*. Cæteræ edd. ἑγείσι habent.

Nulla autem necessaria de causa *Barnesi* sicut fecit αὐτοῖς σὺν ἑγείσι, etsi eleganter sic dicitur. Nam pluralis hic commode locum habet. Εὐθὺ autem non est statim, ut vertunt vulgo, sed recta: quamquam non præfracte negem, pro statim poni, de quo ad *Callimachum* dixi. Nam hoc loco recta verum sensum exprimit: Wir wollen sie gerades Weges ins Wasser schmeissen. De iwdū et ejus constructione egregie dixere Viri Celeb. *Hemsterhusius* ad *Lucian.* T. I. p. 457. et *Valkenarius* ad *Ammon.* p. 90. 91.

Ver. 157. ἐν ὕδαισι] MS. *L.* ἑκείναις, quod e versu superiori natum est.

Ver. 159. 'Ως ἄρα φωνήσας, etc.] In MSS. *L.* et *Oxon.* versus hic sic est: ὡς εἰ-

- 160 Φύλλοις μὲν μαλαχῶν κυήμας ἔὰς ἀμφεκάλυψαν·
Θώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων·
Φῦλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὗ ἥσκησαν·
"Εγχος δ' ὁξύσχοινος ἐκάστῳ μακρὸς ἀρήρει·
Καὶ κόρυθες κοχλιῶν λεπτῶν κράτις ἀμφεκάλυπτον.
165 Φραξάμενοι δ' ἔισησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῆσι,
Σείουτες λόγχας, θυμῷ δὲ ἐπληντο ἕπασος.
Ζεὺς δὲ θεὸς καλέστας εἰς ἔργανὸν ἀσερόεντα,
Καὶ πολέμῳ πληθὺν δεῖξας κρατερός τε μαχητὰς,
Πολλὰς καὶ μεγάλας, ἷδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
170 Οἷος Κενταύρων σρατὸς ἔρχεται ἡδὲ γιγάντων,
"Ηδὺ γελῶν ἐρέεινε τίνες βατράχοισιν ἀρωγοὶ
"Ἡ μυσὶν ἀδανάτων; καὶ Ἀδηναίην προσέειπεν·

- 160 Foliis quidem malvarum crura sua contexuerunt.
Thoraces autem habuerunt e viridibus et latis betis.
Folia autem brassicarum in scuta belli aptarunt.
Hasta autem, acutus juncus unicuique longus, aptata erat,
Et galeae cochlearum tenuium, capita cooperiebant.
165 Munitæ autem armis steterunt in ripis altis
Vibrantes lanceas, iraque plena erat unaquæque.
Jupiter autem Deos cum vocasset in cœlum stellatum,
Et belli copias ostendisset, robustosque bellatores,
Multos et magnos, atque hastas longas ferentes,
170 Qualis Centaurorum exercitus incedit atque Gigantum,
Snaviter ridens, interrogavit: quinam ranis auxiliarii erunt
Aut muribus immortalium? et Minervam allocutus est;

πῶν ἀνέπιστοι καθοπλίζεσθαι ἀπαντας ε. v.

12. Et sic fuit in Cod. Lycii.

Ver. 160. μαλαχῶν κυήμας ἔὰς] Sic MSS. et edd. Barnesius de conjectura correxit μαλάχης σφὰς κυήμας. 'Εὰς monosyllabice efferrendum.

Ver. 161. χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων] MSS. Lips. οὐδὲν χλοερῶν ἀπὸ στύτλων. Vulgata melior, quam rursus de conjectura mutavit Barnesius in πλατέων; Χ. ἀ. τ. At latos thoraces hic non commode dixisset poëta: nec rurum est apud græcos poëtas, duo epitheta sine copula jungi. Alioqui proclive foret scribere πλατέων τ'. Betæ sunt aptæ loricis, quia latæ sunt.

Ver. 164. κόρυθες etc.] MSS. tres

Oron. et Lips. hunc versum sic exhibent: Καὶ κέρα κοχλιῶν λεπτῶν ἐκάλυπτε κάρηνα, quod non displicet Barnesio, si modo corrigitur κοχλιών, ut versus constet. Sane κέρα κοχλιῶν non sapit ingenium glossatoris. Quod autem Barnesius in vulgato malit κέρας' quam κράτις' nihil est, quamquam prima natura longa est, tamen, ut alia centies, propter sequentem vocalem corripi potest.

Ver. 165. ἐπ' ὄχθαις] MS. I. ὄχθης.

Ver. 166. θυμῷ δὲ ἐπληντο ἕπασος.] Sic rescripsi e MSS. qui ἐπληντο vel ἐπίπληντο, saltem pluralem habent, qui certe elegantior est.

Ver. 172. "Ἡ μυσὶν ἀθανάτων;] MS. I. Ἡ μυσὶ τισσομένησι. male.

- Ω Δύγατερ, μυσὶν ἦρ' ἐπαλεξήσθε πορεύσῃ;
 Καὶ γάρ σε κατὰ τηὸν ἀεὶ σκιρτῶσιν ἄπαντες,
175 Κνίσση τερπόμενοι, καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θυσιάων.
 "Οις ἀρ' ἔφη Κρονίδης, τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
 Ω πάτερ, ὃν ἂν πώποτ' ἔγα μυσὶ τειχομένοισιν
 Ἐλθοίμην ἐπαργάγος, ἐπεὶ κακὰ πολλά μ' ἔοργαν,
 Στέρματα βλάπτοντες καὶ λύχνας, εἶνεν ἐλαίς.
180 Τέτο δέ με λίην ἔδακε φρένας, οἷον ἔρεξαν·
 Πέπλον με κατέτρωξαν, ὃν ἔξυφῆνα καμψοι,
 Εκ ροδάνης λεπτῆς, καὶ σήμονα λεπτὸν ἔνησαι,
 Τρώγλας τ' ἐμποιήσαν· οὐ δ' ἡπητής μοι ἐπέση,
 Καὶ πράσσει με τόκες· τέττα χάριν ἔξαργισμα.
185 Χρησαμένη γὰρ ὑφῆνα, καὶ ὃν ἔχω ἀνταποδέναι.
 'Αλλ' ὃδ' ᾧς βατράχοισιν ἀρηγέμεν ὃν ἐδελήσω.

- Mea filia, muribus anne opem latura vades?
 Etenim tuum per templum semper saltant universi,
175 Nidore cum delectentur et eduliis ex sacrificiis.
 Sic quidem dixit Saturnides. Hunc vero allocuta est Minerva;
 Mi pater, nunquam ego muribus, si affligantur,
 Venerim auxiliatrix, quia mala multa mihi intulerunt.
 Coronas violantes, et lychnos, causa olei.
180 Hoc autem meum valde momordit cor, quod fecerunt.
 Peplum meum corroscunt, quod detexui labore multo
 Ex subtemine molli, et stamen subtile nevi,
 Foraminaque in eo fecerunt. Textor autem mihi instat,
 Et exigit a me usuras. Hujus causa irritata sum.
185 Mutuata enim texui, et non possum reddere.
 Sed ne sic quidem ranis opem ferre velim.

Ver. 173. ἥρ' ἐπαλεξήσθε] MSS. *Ox.*
L. ἥρα βοῶθισσα, illud perperam, hoc e glossa. *πορένη,* MS. *L.*

Ver. 175. ἐδέσμασιν ἐκ θυσιάων.] MSS. *O. L.* ἰδ. παντοδαποῖσιν e v. 31.

Ver. 180. οἷον ἔρεξαν] MS. *L.* οἴα μ' ἔοργα e v. 178.

Ver. 181. ὃν ἔξυφῆνα] Productæ syllabæ secundæ in ἔξυφῆνα exemplum aliud ad fert *Barnesius.*

Ver. 182. Εκ ροδάνης] Gloss. *Philar.* subtemen κρόκη, ροδάνη.

Ver. 183. Τρώγλας τ' ἐμποιήσαν] MS. *L.* καὶ τρώγλας ἐτίλεσσαν, alii aliter. Per-
 param omnes.

Ver. 184. Καὶ πράσσου με τόκες;] MS. *L.*
 καὶ πολὺ με πράσσου. Sane, quid hic sibi velint τόκοι, quos exigat textor, (ita enim forte optimum, ἡπητὴ intelligere) non video. Si a textore aliquo mutuata est licetia: (quod enim aliud?) ea reddere debet, non usuras solvere. Nec, ut opinor, *Homeri* tempore usitatæ fuere usuræ. Haec difficultas tollitur lectione MS. *Lips.* sed ea mihi tamen non satisfacit. Venit aliquando in mentem pro ἡπητὴ legendum esse χερίσην creditorem. Ita certe bene convenient τόκοι. De formula πράττειν τινά τι, pro exigere, reposcere ab aliquo aliquid, centies dictum a recentioribus philologis.

- Εἰσὶ γὰρ ἔδ’ αὐτοὶ φρένας ἐμπεδοὶ ἀλλά με πρώην
 ’Ἐκ πολέμου ἀνιζον, ἐπεὶ λίνη ἐκοπάθην,
 ”Τπνε δευομένην, ἐκ ἑασαν θορυβῶντες
 190 Οὐδὲ ὄλιγον καταμῆσαι ἐγὼ δὲ ἀύπνος κατεκείμην
 Τὴν κεφαλὴν ἀλγεῖσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
 ’Αλλ’ ἄγε παυσάμεσθα θεοὶ τέτοισιν ἀρήγειν,
 Μή κέ τις ἡμείων τρωδῆ βέλει ὁξύεντι,
 (Καὶ μή τις λόγχηφι τυπῇ δέμας, ἢ μαχαίρῃ)
 Εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι, εἰ καὶ θεὸς αὐτίου ἐλθοι.
 195 Πάντες δὲ σφρανόθεν τερπάμεντα δῆριν ὄρῶντες.
 ’Ως ἄρε ’έφη· τῇ δὲ αὐτῷ ἐπεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι
 Πάντες ὅμῶς δὲ ἀολλέες ἥλυθον εἰς ἓνα χῶρον.
 Κάδδ’ ἥλυθον κήρυκε τέρας πολέμοιο φέροντες·
 Καὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες

- Sunt enim neque ipsae animis graves: sed me nuper
 Ex bello redeuntem, cum valde defatigata essem,
 Somni indigentem, non siverunt tumultuantes
 190 Ne parum quidem oculos claudere. Ego vero insomnis decubui,
 Caput dolens, donec cecinit gallus.
 Sed age mittamus Dii illis auxiliari,
 Ne quis vestrum vulneretur telo acut
 (Et quis lancea percutiatur corpus, aut gladio.)
 Eunt enim cominus pugnantes, quamvis Deus obviam veniret.
 195 Omnes autem cœlitus delectemur pugnam videntes.
 Sic quidem dixit. Huic autem tum paruerunt Dii alii
 Omnes, simulque frequentes venerunt in unum locum.
 Descenderunt autem præcones duo, signum belli ferentes:
 Et tum culices magnas buccinas habentes

Ver. 187. ἀλλά με πρώην] Sic MSS. Oxon. Lips. ed. *Lycii*, quod recte recepit Barnesius. *Vulg.* πρώτων.

Ver. 189. οὐκ ἑασαν θορυβῶντες] Εἴασαν bene MS. L. et ed. *Lycii*, nec in h. v. opus duplice sigmate, ut *Clarkius* monuit dumdam. *Vulg.* εἴασσαν.

Ver. 193. ἡμείων] Ed. *Lyc.* ὑμείων.

Ver. (Καὶ μή τις] Hunc versum, qui in MSS. apud Barnes. sed varie, et in ed. *Lycii* legitur, quia spurium puto, uncis inclusi.

Ver. 194. ἀντίον ἐλθοι.] Sic MS. L. et ed. *Lycii*, ut supra v. 155. Itaque ita

exprimi jussimus. *Al.* ἀντίος, ut supra sola ed. *Fl.*

Ver. 196. αὐτῷ ἐπεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι] MSS. et edd. αὐτῷ πεπ. Sed secuti sumus Barnesium, quo monente et *Odyss.* β'. 103. sic editum est, ubi vid. *Clarkium*. Idem h. l. etiam edidit ἐπεπείθοντο οἱ θεοὶ ἄλλοι. quod est melius, sed tamen non necessarium. Nam ultima in verbo produci potest e cæsura: nec articulus est in hac forma necessarius.

Ver. 197. Πάντες ὅμῶς δὲ ἀολλέες ἥλυθον εἰς ἓνα χῶρον.] Barnesius e vestigiis MSS. concinniorē versum facit; Πάντες ὅμῶς

- 200 Δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμῳ κτύπον· ὥρανόθεν δὲ
Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμου κακοῖο.
Πρῶτος δὲ Τυφώας Λειχήνορα ὥτασε δερὶ,
Ἐσαότ' ἐν προμάχοις, πατὰ γασέρα, εἰς μέσον ἥπαρ.
Κάδδ' ἔτεσε πρηνῆς, ἀπαλὰς δὲ ἐκόνισεν ἐθείρας.
(Δάπησεν δὲ πεσὸν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.)
- 205 Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείανα,
Πῆξεν δὲ ἐν σέργῳ σιβαρὸν δόρυ· τὸν δὲ πεσόντα
Εἴλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δὲ ἐκ σώματος ἔπτη.
Σευτλαῖος δὲ ἄρ' ἔπεφνε Βαλὰν νέαρ Ἐμβασίχυτρον.
Ἄρτοφάγος δὲ Πολύφωνον πατὰ γασέρα τύψεν.
- 210 Ἡριπε δὲ πρηνῆς, ψυχὴ δὲ μελέων ἔξεπτη.
Λιμνόχαρις δὲ ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,

- 200 Horrendum buccinarunt belli strepitum. Cœlitus autem Jupiter Saturnides tonuit, signum belli mali.
Primus igitur Hypsiboas Lichenorem pupugit hasta
Stantem inter primarios pugnatores, per ventrem in medium hepar,
Conciditque pronus tenerosque fedavit cincinnos,
(Insonuitque lapsus, strepueruntque arma in ipso.)
- 205 Troglodyta autem post eum jaculatus est Pelionem
Impegitque pectori firmam hastam. Illum vero lapsum
Cepit nigra mors, animaque ex corpore volavit.
Seutlaeus autem occidit icto corde Embasichytrum.
Artopbagus autem Polyphonum secundum ventrem percussit,
- 210 Ceciditque pronus, animaque ex membris evolavit.
Limnocharis autem ut vidi pereuntem Polyphonum,

δ' εἰςῆλθον ἀστλάτες. Vox εἰςῆλθον est etiam in MS. Lips.

Ver. 198. Κάδδ' ἥλσοι] Hunc versum non habet MS. Lips. abestque et ab duobus Oron.

Ver. 200. Δεινὸν ἐσάλπιζον] MSS. Ox. L. ἐσάλπιγξα, quod bene consentit τῷ ἔβροντισε.

Ver. 204. Κάδδ' ἔπεσε πρηνῆς,] Vulgg. καδδίπεσεν.

Ibid. ἐκόνισεν ἐθείρας.] Sic recte edd. Lycii, Fl. Ald. Lov. non ἐκόνισον, ut alia et Barnes. quamquam et Il. §. 145. editur, κονίσονται, cum in κονίᾳ sit iota longum ut Il. §. 820.

Ver. (Δάπησεν δὲ etc.) Hunc versum e duabus MSS. Oxon. inseruit primus, ut opinatus est, Barnesius. Sed eum jam

e suo Codice addidit Lycius. Nec tamen eum genuinum puto. In Iliade non solet post sententiam poni, quæ in versu præcedente expressa est.

Ver. 207. Ψυχὴ δὲ ἐκ σώματος ἔπτη.] MSS. Lips. Oxon. Ψυχὴ σώματος εἰς ἔπτη. Codd. Ox. addunt etiam δὲ εἰς.

Ver. 208. Σευτλαῖος — Εμβασίχυτρον.] MSS. L. O. Σευτλαῖον — Εμβασίχυτρος, quæ lectio male se habet, si veri sunt versus sequentes duo apud Barnesium Ἄρτοφάγος Σευτλαῖον ἴνχατο, χωρίνος κῆρ, καὶ Πολύφωνον ἄγακτα, μέσην πατὰ γαστίρα τύψει. Omnino in hac narratione prælia non consentiunt libri scripti et editi. Potuit interpolari textus, dum similia dictis conarentur homines et margini adscriberent. Sane in vulgato se-

Τρεωγλοδύτην πέτρω μυλοειδέϊ τρῶσεν ἐπιφθάς,
 Αὔχένα πὰρ μέσσον· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψεν·
 (Ὦκιμιδην δ' ἄχος εἶλε, καὶ ἥλασεν ὀξεῖς σχοίνῳ·
 'Αλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος ἐφορμηθέντος ἐπ' αὐτῷ,
 Οὐδὲ ἔξεσπασεν ἔγχος, ἐναντίον ἥριπε δὲ εὑθύς.)

Δειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δερὶ φαεινῷ,

- 215 Καὶ βάλεν, ὃδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἥπαρ· ὡς δὲ ἐνόησε
 Κραμβοφάγος, ὅχθησι βαθείαις ἐμπεσε φεύγων.
 'Αλλ' ὃδ' ὡς ἀπέληγεν ἐν ὕδασιν ἥλασε δὲ αὐτὸν·
 Κάππεσε δὲ ὃδ' ἀνένευσεν, ἐβάπτετο δὲ αἴματι λίμνη
 Πορφυρέω, αὐτὸς δὲ παρ' ἥιόν ἔξετανύσθη,
 220 Χορδῆσι λιπαρῆσιν ἐπορνύμενος λαγόνεσσι.
 Τυρογλύφον δὲ αὐτῆσιν ἐπ' ὅχθαις ἔξενάριξε.

Troglodytam saxo molari vulneravit occupans

Cervicem circa medianam: ipsum vero caligo oculos texit.

(Ocimiden autem dolor cepit, et sauciavit acuto junco.

Sed ille traxit hastam ejus, qui impetum fecerat in se:

Non tamen extraxit hastam, coram sed cecidit statim.)

Lichenor autem in illum collimabat hastam splendidam,

- 215 Et vulneravit, nec aberravit, juxta jecur. Ut autem intellesit
 Crambophagus, ripis profundis insiliit fugiens.

Sed neque sic evasit in aquis. Percussit enim ipsum,

Conciditque, nec respiravit: tingebatur autem sanguine palus

Purpureo. Ipse vero juxta littus porrectus jacuit,

- 220 Intestinis pinguibus intumescens circa ilia.

Tyroglyphum autem in ipsa ripa interfecit.

cunda in πολύφωνον non bene producitur. In MS. Lips. non sunt quidem hi duo versus, ut nec alter 'Αετοφάγος etc. Sed statim post 208 Σευτλαῖος ponuntur hi quinque, quos et e MSS. indicavit Barnesius: 'Οκιμιδην δ' ἄχος εἶλε, καὶ ἥλασεν ὃξεῖς σχοίνῳ Τρεωγλοδύτην ἀπαλλοῦ δὲ αὐχένος. Ήριπε δὲ εὐθύς. Οὐδὲ ἔξεσπασεν ἔγχος ἐναντίον ὡς δὲ ἐνόσης Κασοφάγον φεύγοντα, βαθείαις ἐμπεσεν ὅχθαις: 'Αλλ' ὃδ' ὡς ἀπέληγε μάχης, ἀλλ' ἥλασεν αὐτόν. Contra in MS. Lips. non sunt versus octo "Ηριπε — ἥλασε δὲ αὐτόν. Nos edita tenebimus, et maxime a Lycio, qui antiquissimo Codice usus est.

Ver. ('Οκιμιδην — εὐθύς) Hi tres versus non sunt in aliis edd. aut MSS. qui quidam noti sint, nec sunt ultima saltēm

parte admodum venusti. Vide tamen Barnesius.

Ver. 214. Δειχήνωρ] Quia v. 202. Mus huius nominis occisus memoratur, Clarckio videntur hi versus alieno loco esse.

Ver. 216. Κραμβοφάγος, ὅχθαισι] Barnesius de conjectura dedit διηγησι, quod non imiter. Pro ὅχθαισι melius fuerit ὅχθησι. In versu seq. pro αὐτὸν reponit ὅχθηδι, nullo auctore.

Ver. 220. λαγόνεσσι.] Sic MS. L. Alii λαγόνεσσιν.

Ver. 221. Τυρογλύφον etc.] Sic edidi cum Barnesio e MSS. Oxon. et L. nisi quod Τυρογλύφον servavi, ut supra, pro quo est in istis libris Τυροφάγον, de quo supra vidimus. Vulgg. λιμνήσιος δὲ ὅχθαισι Τυρογλύφον ξεινηρίζει, qui versus est vi-

- Πτερυνοφάγον δ' ἔσιδὼν Καλαμίνθιος εἰς φόβον ἥλατεν,
 "Ηλατο δ' ἐς λίμνην Φεύγων, τὴν ἀσπίδα ρίψας.
 "Τδρόχαρις δέ τ' ἐπεφνε Πτερυνοφάγον Βασιλῆα,
 225 Χερμαδίω πλήξας κατὰ βρέγματος ἐγκέφαλος δὲ
 'Ἐκ ρινῶν ἔσαζε, παλάστετο δὲ αἴρατι γαῖα.
 Διτραιὸν δ' ἄρ' ἐπεφνεν ἀμύμων Βορβοροκοίτης.
 Λειχοπίναξ δ' ἐκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην
 "Εγχει ἐπαΐξας, τὸν δὲ σκότος ὅστ' ἐκάλυψε.
 Πρασσοφάγος δ' ἔσιδὼν ποδὸς εἴλκυσε Κνισσοδιάκτην
 230 'Ἐν λίμνῃ δὲ ἀπέπνιξε κρατήσας χειρὶ τένοντα,
 Ψιχάρπαξ δ' ἥμυν' ἐτάρων πέρι τεθνειώτων,
 Καὶ Βάλε Πρασσοφάγον κατὰ νηδύος εἰς μέσον ἥπαρ.
 Πίπτε δέ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δὲ ἀιδόσδε βεβήκει.
 Πηλοβάτης δὲ ἔσιδὼν, πηλᾶ δράκα ρίψεν ἐπ' αὐτὸν,
 235 Καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ ἐξετύφλε παρὰ μιηρόν.

- Pternoglyphum autem conspicatus Calaminthius in metum venit,
 Saluitque in paludem fugiens scuto projecto.
 Hydrocharis autem occidit Pternophagum regem,
 225 Lapide cum percussisset in sinciput: Cerebrum autem
 Ex naribus stillabat, polluebaturque sanguine terram.
 Listraeum autem occidit praeclarus Embasichytrus.
 Lichopinax autem interfecit praeclarum Borborcætam
 Hasta adortus: ipsum vero caligo oculos texit.
 Prasophagus autem conspicatus pede traxit Cnissodioctam,
 230 In paludeque suffocavit, cum prehendisset manu cervicem.
 Psicharpax autem ultus est socios mortuos,
 Et jaculatus est Prasophagum per ventrem in medium jecur.
 Cecidit autem ante illum animaque ad orcum descendit.
 Pelobata autem conspicatus, luti pugillum jecit in illum,
 235 Et frontem oblevit, et excæcavit propemodium.

tiosus: melius *Lyc.* Τυρόγλυφον δὲ ἐπ'
 ὅχειας λιμνήσιον ἔξενάρξει, in quo metrum
 salvum est.

Ver. 227. Διτραιὸν etc.] In hoc secutus
 sum Barnesi rationem, qui primo dat λι-
 τραιὸν e vestigiis MSS. qui habent φιτραι-
 ον, quod est et in Lips. cum ed. *Lyc.* ha-
 beat λιτραιὸν, deinde pro ἵμβασίχυτρος,
 quem omnes libri habent, βερβοροκοίτην, et
 tandem versum ponit hoc loco, cum in li-
 brys sit post ἥλατο. Nam ἵμβασίχυτρος,

hic loco est alieno, et sequitur mox cædes
 βερβοροκοίτην. Cæterum in MS. Lips. ver-
 sus 'Τδρόχαρις non est.

Ver. 229. εἴλκυσε] Media contra anti-
 quiorum consuetudinem corripitur, nec
 tamen sine exemplo posterioris ætatis, ut
 e Mettario notat Clarkius.

Ver. 252. Καὶ βάλε Πρασσοφάγον] Ita
 Barnesius bene, ut opinor, restituit pro
 Πηλότειον, quod perimit versum, et natum
 est ex initio versus mox sequentis. Qui-

Θυμάθη δ' ἄρα κεῖνος, ἐλὰν δέ γε χειρὶ παχείῃ
Κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον, ὥβειμον ἄχθος ἀρθρόν,
Τῷ Βάλε Πηλοβάτην ὑπὸ γύνατα· πᾶσα δ' ἐκλάσθη
Κνήμη δεξιτερὴ, πέσε δ' ὅπτιος ἐν κονίησι.

- 240 Κραυγασίδης δ' ἥμυνε, καὶ αὐδίς βαῖνεν ἐπ' αὐτὸν,
Τύψε μέσην δ' αὐτὸν κατὰ γασέρα· πᾶς δέ οἱ εἴσω
Οξύσχοινος ἔδυνε, χαμαὶ δ' ἔκχυντο ἀπαντα
Ἐγκατ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δέρατι χειρὶ παχείῃ.
Σιτοφάγος δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθησι ποταμοῖο
- 245 Σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς.
Ηλατο δ' ἐς τάφρον, ὅπως φύγη αἰπὺν ὄλεθρον.
Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναδον ἐς πόδα ἄκρον.
Ωκα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνην ἤλατο φεύγων.
Τρωξάρτης δ' ὡς εἶδεν ἔδ' ἡμίπνεν προπεσόντα,
- 250 Εὔδης ἐπέδραμεν αὐτὸν ἀποκτάμεναι μενεάνιν.

Excanduit igitur ille, cumque arripuissest manu robusta
Jacentem in campo lapidem, prægrande pondus arvi,
Eo percussit Pelobatam sub genua: totumque fractum est
Crus dextrum, ceciditque supinus in pulvribus.

- 240 Craugasides autem ultum venit, et contra aggressus illum,
Percussit medium illum secundum ventrem, totusque ei intro
Acutus juncus subibat, humique effundebantur omnia
Intestina, cum extraheretur hasta manu robusta.
Sitophagus autem ut vidi in ripis fluminis,
- 245 Claudicans ex bello recessit, cruciatu cum gravi:
Saliitque in fossam, ut fugeret magnam perniciem.
Troxarta autem jaculatus est Physignathum in pedem extremum,
Celeriterque dolens in paludem saliit fugiens.
Troxarta autem ut vidi adhuc semivivum prolapsum:
- 250 Statim accurrit illum interficere gestiens.

dam MSS. habent Πρασσαῖον, quod fortasse rectum est, nam et ante pro Πρασσοφάγος est in MSS. Ορον. et Lips. Πρασσαῖον.

Lips. etiam habet, μήτω γύνις ιπιβάτα.

Ver. 233. πρεσβειν,] MS. Lips. προπάροιθε.

Ver. 234. Πηλοβάτης] MSS. Ορ. Lips. et Al. Κραυμβοβάτης, ut et post.

Ver. 242. ὕδης,] Sic MSS. duo apud Barnes. Lips. ed. Lycii. Al. δῦνη. Barnes. etiam e MS. Ορ. et fr. Steph. Ικέινυτο.

Ver. 244. Σιτοφάγος] MS. Ορ. Lips. Τρωγλοδύτης. ὄχθησι MS. Lips. bene. Al. ὄχηστρι.

Ver. 247. Τρωξάρτης etc.] MS. Lips. ἔβαλε. Barnes. e MS. dedit ις ποδὸς ἄξονος.

Ver. 248. Ωκα δὲ etc.] Abest MS. L. nec sane videtur stare posse. Nam si in stagnum insiluit, quomodo potuit eum aggredi mus. Nec video, quomodo ἡμίπνευστος modo sit, qui tantum in pede extremo

- Πρεσσαῖος δ' ὡς εἶδεν ἔδ' ἡμίπνυν προπεσόντα,
 Ἡλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὁξεῖ σχοῖνα.
 Οὐδ' ἐρρήξε σάκος, σχέτο δ' αὐτῷ δερὸς ἀκακῆ.
 (Τε δὲ ἵβαλε τρυφάλειαν ἀμύμονα καὶ τετράχυτρον
 Δῖος Ὀρειγάνων μιμέμενος αὐτὸν Ἀρηνα,
 "Ος μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίσενεν καδ' ὄμιλον.
 "Ωρμησαν δὲ ἄρ' ἐπ' αὐτόν· οὐδὲ ὡς ἴδεν, τὴν ὑπέμεινεν
 "Ἡρωας κρατερὸς, κατέδυ δὲ ὑπὸ βένθεσι λίμνης.)
 Ἡν δέ τις εἰνὶ μύεσσι νέος παῖς, ἕζοχος ἄλλων,
 255 Ἀγχέμαχος, φίλος νιὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβέλη,
 "Ορχαμός, αὐτὸν Ἀρην φαίνων, κρατερὸς Μεριδάρπαξ,
 "Ος μόνος εἰνὶ μύεσσιν ἀρισεύσκε μάχεσθαι.
 Στῇ δὲ παρὰ λίμνην γαυρόμενος οὗτος ἀπ' ἄλλων.
 Στεῦτο δὲ πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων.
 260 Καὶ νῦ κεν ἐξετέλεσσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦν.
 Εἴ μὴ ἄρδε ὁξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Prasaeus autem ut vidit etiam dum semivivum prolapsum,
 Venit per principes prælii, et jaculatus est acuto junco.
 Neque perrupit scutum, tenebatur enim ipsius hastæ acies.
 (Illiū autem percussit galeam,
 Dius Origanon, imitans ipsum Martem,
 Qui solus inter ranas strenue se gerebat per turbam.
 Irruerunt autem in illum. Qui ut vidit, non expectavit
 Heroas fortes: sed subiit sub profunda paludis.)

Erat autem quidam inter mures adolescens excellens alios,

- 255 Cominus pugnans, dilectus filius inculpati Artepibuli,
 Dux, ipsum Martem referens, fortis Meridarpax,
 Qui solus inter mures strenuum se præbebat pugnando.
 Stabat autem juxta paludem superbiens solus ab aliis:
 Asseverabatque, se perditum ranarum genus bellatricum.
 260 Et certe perfecisset: quoniam magnum ei robur erat:
 Nisi celeriter sensisset pater hominumque Deorumque.

percussus sit. Nec intelligi potest, qui sit alter ἥμιττος προπισῶν, quem Πρεσσαῖος vidit. Locus hic totus valde est interpolatus, aut mutitus: et valde variant hic MSS. apud Barnesium itemque Lips.

Ver. (Τε δὲ ἵβαλε τρυφάλιαν) Hic versus cum sequentibus quatuor est in sola ed. Lycii. Habet vero etiam MS. Lips.

Duo priores etiam sunt in MSS. Oxon. quartus et quintus etiam in duobus Oxon. sed paullo aliter. Varietates omnes referre vix est tanti. Adeat Barnesium, qui vollet.

Ibid. ἵβαλε] MSS. ed. Lyc. ἵβαλεν.

Ibid. τετράχυτρον] Sic ed. Lyc. MSS. τετράχητον et τετράχυτον. Lycius fecit

Καὶ τότ' ἀπολλυμένες Βατράχος ὥκτειρε Κρονίων,
Κινήσας δὲ πάρη τοίνι ἐφθέγξατο φωνήν.

Ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.

265 Οὐ μηδέν μ' ἐπληξε Μεριδάρπαξ κατὰ λίμνην,
Ἐνναίρειν Βατράχος Βλεμεαίνων ἀλλὰ τάχισα
Παλλάδα πέμψαμεν πολεμοκλόνου, ἡδὲ καὶ Ἀρην,
Οἵ μιν ἀποσχήσσοι μάχης πρατεξόν περ ἔοντα.

Ὦς ἄρ' ἔφη Κρονίδης. "Ἀρης δὲ ἀπαμείβετο μύθῳ.

270 Οὔτ' ἄρ' Ἀδηναίης, Κρονίδη, σθένος, γέτε γ' Ἀρηος
Ἰσχύσει βατράχοισιν ἀεργέμεν αἰτίᾳν ὅλεθρον.
"Αλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀεργόνες, ἢ τὸ σὸν ὅπλον
Κινείσθω μέγις, Τιτανοκτόνου, ὅβειμόεργον
Ὦ, Τιτάνας ἐπέφνεις ἀείσεις ἔζοχα πάντων,
(Ω, ποτὲ καὶ Καπανῆα κατέκτανες ὅβειμον ἄνδρα,)
275 Ἐγκέλαδόν τ' ἐπέδησας, ιδὲ ἄγρια φῦλα γιγάντων,
(Κινείσθω ἔτω γὰρ ἀλώσεται ὅστις ἀριστος.)

Et tune perituras ranas miseratus esset Saturnius,

Moto autem capite, talem edidit vocem:

Proh! Dii, certe magnam rem oculis intueor.

265 Non parum me movet Meridarpax juxta paludem,
Trucidare ranas gestiens. Quin celerrime
Minervam mittamus bellistrepam, atque etiam Martem,
Qui ipsum retrahant pugna, robustus quamvis sit.

Sic quidem dixit Saturnides. Mars autem respondit sermone;

270 Neque sane Minervæ, Saturnides, robur, neque Martis
Valebit ranis arcere gravem perniciem.
Quin age omnes eamus auxiliarii: vel tua arma
Moveantur magna, Titanum victoria, magnifica,
Quibus Titanas occidisti præstantissimos longe omnium,
(Sicut olim et Capaneum interfecisti fortē virum,)
275 Enceladumque ligasti, atque agrestia genera gigantum,
(Moveatur. Ita enim distinebitur quisque præstantissimus.)

nomen viri, et interpusuit post τευφάλιαν.
Videtur esse epitheton galeæ corruptum.
an ἀμύμονα τετραφάληρον?

Ver. 254. εἰνὶ μύσοι] Ita Barnesius cor-
rexit pro ἐν μύσοις bene: nisi quis malit ἐν
μύσοι δη, ut est in MSS. quibusdam.

Ver. 255. Ἀγχίμαχος,] MSS. quidam,
in his Lips. Κρείοντος vel Κρείωνος.

Ver. 265. ἐπληξε] Quia πλήσσειν non
occurrit sensu eo, quo hic dicitur, Clarkius
us conjicit non male μ' ἐπληξε.

Ver. 268. ἀποσχήσσοι] Ita Barnesius
edidit. Al. ἀποσχήσσοι. MS. L. ἀποσχή-
σσοι.

Ver. 270. οὕτε γ' Ἀρηος] Sic de conjectu
Barnesius. Et sic est in MS. Lips.

- ‘Ως ἄρ’ ἔφη, Κρονίδης δ’ ἔβαλε ψολόεντα περαυνόν.
 Πρῶτα μὲν ἔβρόντησε, μέγαν δ’ ἐλέλιξεν” Ολυμπον,
 Αὐτὰρ ἔπειτα περαυνὸν δειμαλέον, Διὸς ὥπλον,
 “Ηκ’ ἔπιδινήσας· ὃ δ’ ἄρ’ ἔπτατο χειρὸς ἀνάκτος.
- 280 Πάντας μέν ῥ’ ἔφοβησε βαλὰν βατράχους τε μύας τε.
 ‘Αλλ’ ὡδὸς ἀπέληγε μυῶν σρατὸς, ἀλλ’ ἔτι μᾶλλον
 “Ιετο ποσθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων,
 Εἰ μὴ ἀπ’ Οὐλύμπῳ βατράχους ἐλέησε Κρονίων,
 “Ος ρα τότε βατράχοισιν ἀρωγὸς εὐδὺς ἔπειμψεν.
- 285 Ηλ.Δον δ’ ἔξαιφνης νωτάπνιμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
 Δοξοβάται, σρεβλοὶ, ψαλιδόσομοι, ὀσρακόδερμοι.
 ‘Οσοφεῖς, πλατύνωτοι, ἀποσίλβουτες ἐν ὄμοις,
 Βλαισοὶ, χειροτένοντες, ἀπὸ σέρνων ἐσορῶντες,
 ‘Οκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες· οἱ δὲ καλεῦνται
- 290 Καρκίνοι· οἱ ρα μυῶν ὡρὰς σοράτεσσιν ἔκοπτον
 ‘Ηδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγγάμπτοντο δὲ λόγχαι·

- Sic quidem dixit. Saturnides autem dejecit ardens fulmen.
 Primum quidem tonuit magnumque commovit Olympum:
 Sed postea fulmen horrendum, Jovis arma,
 Misit contorquens; hocque volavit e manu regis.
- 280 Omnes equidem terruit jaculatus ranasque muresque:
 At neque sic quiescebat murium exercitus: sed adhuc magis
 Cupiebat extirpare ranarum genus bellaticum,
 Nisi de Olympo ranarum misertus fuisset Saturnius,
 Qui quidem tunc ranis auxiliarios statim misit.
- 285 Venerunt enim de improviso ineudes in tergo habentes, incurvis brachiis,
 Oblique incedentes, oculis distortis, forficulas in ore gerentes, citem testa-
 Natura ossei, latis dorsis, renidentes in humeris, [ceam habentes,
 Distortis cruribus, manibus extensis, ex pectoribus aspicientes,
 Octipedes, bicipites, intractabiles. Hi vero vocantur
- 290 Cancer: qui utique murium caudas ore abscedebant,
 Atque pedes et manus: flectebantur autem laueae:

Ver. 275. Κινσίσθω etc.] Hunc versum spuriū puto, et in eo variant libri, ut et in sqq. atque hoc malim, quam alterum, qui ab hoc verbo incipit, quem *Lycii* ed. et MSS. *Oxon.* habent. Ita tollitur etiam tautologia.

Ver. [Ω, ποτὶ] Sic rescripsi pro ὧς. Ceterum hic versus est in sola ed. *Lycii*. MSS. in hoc versu variant.

Ver. 282. Ιετο] MSS. O. L. ιλπετο.
 Ver. 283. ἰλίοις] MSS. O. L. ὥχτειρε.
 Ver. 291. ἀνεγγάμπτοντο] Edd. F. A. L. *Lycii.* ἀνεγγάμπτοντο, solenni variatione. quamquam et hoc rectum est: tamen illa forma in libris *Homeri* recepta est. Itaque prætuli.

Οὓς καὶ ὑπέδδεισαν δειλοὶ μύες, ἐδὲ ὑπέμειναν.
 Ἐς δὲ Φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύσετο δὲ ἥλιος ἥδη,
 Καὶ πολέμῳ τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη.

Quos et subveriti sunt miseri mures: neque substiterunt,
 Sed in fugam versi sunt. Occidebat autem sol jam,
 Et belli expeditio uno die perfecta est.

Ver. 295. [ἰδύσετο] Sic Barnesius edidit et MS. Ox. lectione [ἰδύσσετο]. MS. Lips.
 [ἰδύσσατε.]

CORRIGENDA ET ADDENDA

IN VARIIS LECTIONIBUS ET NOTIS.

II. A'.

Ver.

- 2 post Edd. vett. ὕθηκεν, pro
Recte, scr. *Male.* et post *fere additur*, adde: cum sequens versus incipit a vocali.
- 14 MS. Uratisl. σέμιμα τ' et glossa: τὸ σεφάνωμα.
- 20 MS. λῦσαι τε et post δέχεσθαι a man. sec. glossa: λάβετε. In not. in fin. post MS. Lips. add: a manu pr.
- 27 δηδύνοντα MS.
- 29 in not. l. 2. scr. τὴν ἐγώ.
- 41 MS. κρήνην ut et v. 504.
- 54 MS. καλέσατο — Ἀχιλεὺς; sic semper.
- 75 ἄνακτος; MS.
- 77 ἔπεις καὶ, bene.
- 103 ἀμφὶ μέλαιναι.
- 150 ἔπεις πειθ. bene.
- 187 φᾶσθαι.
- 189 σήθεσσι λασ. bene.
- 207 τὸ σὸν μένος.
- 211 ἔσσεται a m. pr.
- 241 σύμπαντας.
- 253 εὐ φρονέων.
- 271 κατ' ἐμψυχτὸν.
- 284 Ἀχαιοῖσι πέλεται.
- 287 πέρι.
- 295 ἄλλοισι δῆ.
- 311 ἀν δ' ἀρχὸς.
- 373 σέμιμα τ'.
- 406 ἐδίτι.
- Ver.
- 410 ἐπαύρωσι βασ. quod et ipsum ferri potest.
- 413 καταδακρυχέσσα.
- 423 ἐς Ὄντεαν.
- 425 αὗτις.
- 444 ἴλιστομέδα MS. a m. pr.
- 481 πρῶτες μέτον, bene.
- 483 κέλευθον. v. not.
- 484 μιτὰ σρατὸν.
- 486 ψαμάδοις.
- 491 abest γ'.
- 504 κρήνην.
- 510 ὁφέλλωσι τέ οἱ τιμῆν. v. not. in V. L.
- 513 εἴρετο—αὗτις.
- 522 αὗτις.
- 527 abest γ'.
- 531 in Var. L. add: cæteræ et MSS. Lips. et Uratisl. διέτημαγον. Hesych. utrumque commemorat.
- 543 ὅττι.
- 549 ὃν δὲ κ' ἐγών.
- 550 μὴ δὲ σὺ.
- 552 ἔπιτες.
- 563 ἔσσεαι, male.
- 568 ἔδδεισι.
- 570 In V. L. ad notulam add: conf. et ad o'. 101. Atque etiam si accipitur verbum sine augmento, bona lectio est, præsertim in poëta, qui augmenta negligere solet.

II. B'.

Ver.

- 31 ἐπέγνωψεν. v. Var. L. ad α'.
 569.
 34 ἀνήν, quod et ipsum rectum.
 v. o. 24.
 43 περὶ δὲ μέγα. — φάρος.
 44 ὑπὸ λιπ. ut Lips. quod et ipsum rectum est.
 45 ὥμοισι βάλ. recte.
 50 κέλευσε.
 78 εὑφρόν. ut v. 283.
 95 ὑπὸ δὲ σονάχ. ut Lips. quod prætulerim.
 104 δῶκε Πέλοπι. recte. vid. Var. Lect.
 110 MS. consentit Lips. vid. V. L.
 111 in Textu corr. ἐνέδησε.
 137 εἰλατ' ἐνι μεγ. bene. vid. V. L.
 at male μεγάροισι.
 141 Τροίαν a m. pr.
 169 εὐρεν δ' ἔπειτ. Voluit versum
 nectere.
 170 ἐνσέλαυσο.
 181 μηδ' ἔτε.
 184 κῆρυξ.
 190 ἡ σ' ἕουκε. Vestigium (ut v.
 181. μηδ' ἔτε) veteris scripturæ,
 quæ eandem literam bis non
 scripsit. His plenus hic liber.
 206 σφίσι βασιλεύῃ.
 208 ἐπεσινόντο.
 211 αὐτὰρ, male, ut saep.
 227 Hunc locum venuste ad E-
 picurum applicat Cleomedes,
 Theor. Cycl. II. p. m. 201.
 274 δὲ μέγα, ut Lips. et Fl.
 282 ἐπιφραστατο.
 293 σύν νη. v. not.
 294 Notæ in Var. Lect. add. conf.
 Var. Lect. ad γ'. 222.
 301 τοδε πάντες.
 310 βαμψ δ' ὑπ' et 314. τετρυγ-
 τας. male.
 322 θεοπρεπίων ut ed. Fl.
 339 πῆ. v. not.
 347 νότῳ βαλεύσωσ.

Ver.

- 350 abest γ.
 362. 363 φίτεα — φίτεη — φίτεη-
 φιν.
 366 πειθονται ut MS. Lips. conf.
 ad α'. 570.
 399 κάπινσαν.
 425 ἀφύλλοισι, bene.
 434 ἄμβαλώμεδα.
 451 ἐκάστω.
 452 ἄληκτον.
 462 πτερύγεσσιν, male. — ἀγαλλί-
 μενα. v. Var. Lect.
 468 γίνεται.
 475 διακρίνωσι ut Lips.
 481 ἀγροφένοισι.
 497 Σκόλον.
 498 εὐρύχωρον.
 504 Γλίσαντ'.
 506 Ποσειδηίον, male.
 532 Βῖσσαν.
 538 Κίζιθον.
 544 σκύθεσφιν.
 549 Ἀθήνη. In Textu cor. εισι.
 550 ιλάσκονται — ἵνδα δι.
 553 ὅπω — ἐπιχθόνιος.
 554 κορμῆσαι δ' ἵππας frustra.
 557 ἄγε.
 559 τεχνίσσαν, vitiose.
 566 Ταλασοίδεο.
 572 Σικυώνα, δέδ' Ἄδεινος.
 582 Φάριν.
 611 πολεμίζει.
 619 ἐβαίνοι, male.
 621 δ' ὁ ἀρ' Εὔρ.
 627 τῶν δ' αὖδ'.
 629 ἀπενάπατο.
 656 Ἰάλυσον ut Lips. — Κάμιρον.
 661 τράφεν ἐνι — εὐπίκτω. In Var.
 Lect. adde: τράφ' ἐνι] edd. vett.
 671 abest δ' non male, ut 681.
 676 Κρατόντε — αῖ.
 681 αὐτάρι.
 682 Ἄλλοι, ut et ap. Herodot. 7.
 172. a nonnullis editum est. sed
 "Ἄλλοι verum est.
 684 abest.
 687 in Var. Lect. corr. ὅστις σφί-
 σιν] edd. vett. præter Fl.

Ver.

690. 691 Λυρητος — Λυρητον ut MS. Lips.

692 ἐβαλε και, bene.

709 πόθεν γε μεν ἐσθλὸν ἔοντα, in μὲν consentiens Lips. Fortasse melior hæc lectio. conf. v. 703.

712 εὐκτιμένην.

718 ἥρχε, recte. vid. V. L.

728 ἔτεις Ρύνη, recte.

729 Τείχη. In V. L. Τείδην corr. Τείχη.

Ibid. Ιθάνη — κλαματέσσος. Olim legebatur etiam κλημακίσσος, ut est ap. Stephanum de Urb. in Ιθάνη, eamque lectionem explicat Hesych. in h. v. An et κληματέσσος lectum, pro vitiferam.

744 Πυλίγ.

752 abest ρ̄.

768 ἀνδρῶν αῦ ut Lips. et Fl. bene, ut arbitror.

774 δίσκοισι τερπ. recte.

783 φασὶν Τυφάνεως. male.

792 ίζε.

794 ναῦφι, male. . .

802 ὁδε δε βέξαι.

811 πόλεος ut Lips.

814 πολυσκάρμαο, male.

819 παῖς.

820 τὸν ὑπ' sic.

823 Ἀρχέλοχος.

826 τῶν τ' αὐτ̄.

832 γδ' ἐσ.

844 Πιέρος. vid. V. L.

849. 850 Ἄξις — αἰαν.

856 ὁ Δίος.

875 ἐκόμισε.

876 ἥρχε, bene.

II. Γ'.

36 αὔτις.

57 λαῖον — ἔνεχ' sic.

61 εἶτι.

67 εἰ μὲν ἐψίλεις ut Lips.

69 μέσην.

109 μέτειτι. male.

112 παύσασθαι.

116 ἐπεμψε.

Ver.

119 ἐκέλευσεν.

155 ἥκα.

158 ὀθανάτησι. sic.

168 ἔστι, sic et 170. ἔστε.

172 ἔκνεσ. .

173 ὅφελ — ἀδεῖν.

175 ὄμηλίνη, corrupte.

186 Μυγδόνος.

192 ἐσίν, male.

209 ἐν ἀγρομ.

220 ζάκοτόν τέ τιν' ut Lips.

223 ἐρίσεις.

235 εὖ γνοίνη.

238 est in margine.

247 κρατῆρα.

249 ὥτρυνε.

257 νείσθαν, ut 74. forte rectius.

262 περικάλεια βίστετο ut 312.

272 μέγα, sic, ut τ'. 253.

273 τάμνεν. male.

279 τίνυσθον ut Lips. et 286. ἀποτινέμεν, quod non est necesse.

Od. v. 214. editur τίνυται.

304 εὐκηρη. ut 343. 370. etc.

318 θεοῖσι δὲ sic MS.

334 ὥμοιοι, bene.

345 ἀλλήλοιοι κοτ. recte.

373 εἴρυσθεν.

381 ὥστε θέος γ̄.

383 ἐκίχανε, sic.

400 πῆ. male.

411 πορτανίσσοι.

416 μητίσουσι, voluit dare μητίσουσι, ut habet MS. Lips. v. V. L. rectius. v. ad κ'. 48. ubi Clark. recte edidit μητίσασθαι.

424 φιλομειδῆς.

437 in Var. L. pro recte corr. male. nam versus sequens incipit a conson.

438 ἔντε. in V. L. pro ἀνίστε corr. ἔντε.

449 ἐφοίτα, sic MS. In Var. Lect. adde φοίτα] edd. vett.

489 ἀποτινέμεν, sed supra scr. v.

II. Δ'.

10 φιλομειδῆς, ut ante, et γ'. 424. etc.

Ver.

- 67 ἀρξασιν, et 95. κεν. male.
 116 βεβλησθαι, male.
 131 λέξεται.
 141 μιγνή.
 147 ὑπένερθεν, male.
 161 ἀπετίτσαι.
 162 σφῆσιν, male.
 181 κειμῖσι.
 196 ἔβαλε, bene.
 202 Θρύης, male.
 204 ὄρσε.
 229 παραπλέμεν.
 245 γινεται.
 253 ἵκελος.
 258 πολέμω.
 269 ἔχενσαν.
 275 εἰδε νέφος.
 280 διοτρεφέων. Gl. εὐγενῶν.
 289 πᾶσι.
 297 ἵπποις et ὄχεσφιν.
 300 πολεμίζοι.
 301 ἵππεῦσι, bene.
 307 γάτα, non bene.
 318 ἴγανο.
 324 αιχμάσσοι.
 325 πεποθασί τε βίηφι, utrumque
male, ut v. 341. σφᾶν.
 368 καὶ τὸν μὲν.
 372 πτωσκαζέμεν.
 388 πολέτι, bene.
 392 ἀψ ἀνεξ.
 400 κερα.
 405 πατέσσω.
 416 δημόστειν — ιερὴν.
 417 δηιαθ.
 435 ἀκόπται.
 456 γένετ', male.
 467 ῥ' abest.
 475 ὄχθης Σιμ. recte.
 478 θρέωτραι.
 498 ἀκοντίταντος.
 503 εκάλυψεν, male.
 504 δεπησ δὲ, item v. 540.
 506 μέγ' ἵσχον, male.
 518 ὀκρυόεντι.
 523 πετάσσει.
 541 ἀτὰρ.

Il. E'.

Ver.

- 10 ιερεὺς.
 12 ἀποκριθ. — ἐναντίον.
 26 ἐταιροῖσι, bene.
 28 ὄχεσφι, recte.
 43 Μήνος ut Lips.
 58 Sequuntur in textu versus
MS. Lips. in V. L.
 75 ὁδησι, male.
 91 ἐπιβρέσσει.
 109 ὄρσε πέπον.
 110 ἐρύσης.
 117 αὖ τέ με φίλε.
 135 Τρωτὶ perperam.
 138 δαμάσσει.
 140 ἔρημα.
 141 ἀγχιστῆραι, pro ἀγ — ηναι.
 153 ὁ δὲ τιμεστο.
 155 ἔνθ' ὁ τὰς ἐνάριξ.
 157 λίπ'.
 159 νίας.
 161 ἄξη.
 199 ἐμβεβ. sic.
 208 ἐσενα.
 219 ἵπποις, bene.
 227 ἐσιβίσσομει.
 228 δὲ μοι.
 237 ἐλαυνε θ' ἀρματα, male.
 247 μὲν ἀμύρονος.
 254 πτωσέμεν.
 252 ἀγόρευε.
 269 Θηλέας.
 270 γενέτλη.
 271 ἀτίταλ.
 272 μίτορε — δῶκε, bene.
 273 καν abest.
 288 ἀποπαύσασθαι.
 293 ἰξεσίθη. v. not.
 297 ἀπόρρησε.
 301 ἀντίος.
 321 ἐρύκακε.
 331 γινάσκω — ut v. 433. γινάσκων.
 337 ἀμβληκρήν.
 343 μίγ'.
 Ibid. κάμβικλεν, ut θ'. 249. sic sem.
per.
 344 ἐρύσατο.

Ver.

346 ἔλοιτο.

364 ἀκαχερένη, male.

366 μάσιξε δ'.

396 ὠύτος.

400 ὠμεῖν εἰν τιβ.

412 Ἀδεητήν.

463 κέλευστεν.

486 λαοῖσι, bene.

491 γ' abest. vid. V. L.

496 μάχεσθαι.

501 κρίνη.

503 κονισάλω.

510 Τερσι θυμὸν.

515 ἴδον, male.

516 ἔτι.

526 πνοῆσι, v. not.

563 ὥτρυνε.

567 σφίας.

578 δερικλυντὸς, male.

582 χειρός.

587 γὰρ β' ἀμάθοι, ut MS. Lips.

Fl. et Ald. 1. 3. quod ego, ut
lenioris soni et mollius, prætu-
lerim.

602 ἔμμεναι, male.

608 δύνα φῶτ' ἔκτανεν, passim.

615 βάλε, bene.

709 Κηφισίδι, bene, ut arbitror.
nam media in Κῆφισος, ut apud
Poëtas latinos, longa est natu-
ra, v. not. ad β'. 522.

722 ὁχέεσφι.

737 θωρήστεν et μοκ θυταγόεστο.

738 ὄμοιοι.

739 ἐπεφάνωται.

756 ἔξειρετο, non male. Sic Il. v'.
15. α'. 361. Od. v'. 127. semel
modo h. l. habetur ἔξειρετο in
textu edito, quod et Hesychius
habet. sed locusvidetur arguere,
cum scripsisse ἔξειρετο, ut MS.
Lips. Il. v'. 15. dat ἔξειρετο, item
Il. α'. 361. aliqui libri scripti.

768 μάσιξε δ'.

770 notæ adde; Comparetur h. l.
judicium Cleomedis, Theor.
Cycl. L. II. p. m. 171.

774 συμβάλετον ὑδὲ Καμάνδρος.

775 ἔχενεν, male.

Ver.

776 τοῖσι δ'.

783 κάπεροι, recte et v. s. ἕπποι.

798 ἀπομόργυνν.

809 σοὶ δ' ἡτοι, sic MS. qui et v.
præced. consentit lectioni re-
ceptæ.

824 μάχην ἀνὰ κ.

827 μήτε σύ γ' Ἄρης τῷ γε. Gloss.
τῷ γε τῷ γε νῦν ἔχον.831 In not. add. Gl. MS. τυκτὸν
κακὸν pariter interpretatur, na-
tura improbum. at ἀλλοπρόστα-
λον, διπέρσωπον.

833 μαχίσσοθαι.

846 ὡς δ' οἴδε.

854 ἀπ' ἐκ δ. a m. sec.

870 δεῖχε δ'.

893 σπεδῆ. Gl. MS. μόλις.

900 MS. πάσσων, sed Gloss. ἐν-
πασσεν.

901 Hic versus est in margine.

Il. z'.

28 Μηκισιάδης.

50 εἶκεν.

53 ὦ Θερ. sic.

55 γίτως.

62 ἀπαὶ Θεν, conf. ad λ'. 476.

91 μεγάρε. v. V. L.

105 μάχεσθαι, quod videtur legen-
dum μαχέσθαι, ut habet Fl. et
A. 1.

111 τηλέκλητοι, a m. s.

123 ad notulam in Var. Lect. ad-
de: sic et MS. Uratisl.

148 ἐπιγίνεται.

154 ὁ δὴ κ. quod versum perimit.

164 κάτθανε, pessime.

165 ὁ μ' ἔθελ' εἰν φιλ.

168 In Var. Lect. dele: quod ve-
rum est.

187 ἀνερχομένω, sic MS.

191 γίνωσκε.

207 Τεοίαν a m. pr.

228 πόδει.

237 πύργον.

245 πλησίον.

262 σοῖσι, male.

Ver.

266 ἀνίπτοις in Var. Lect. del. recte.

270 ἀόλλιστα, ut 287. ἀόλλιστα.

271 ὅς τοι χαρ.

280 καλέσω.

285 ἐπιλελαθ.

287 Consentit MS. Lipsiensi.

290 abest αὐτὸς.

336 ad προτραπέσθαι, Gl. ἐνδέσθαι, παραμυθησθαι. Priorem interpretationem veriorem et verbo magis consentaneam puto. Hesych. προτραπέσθαι, ἀποτραπῆναι, ἵπτοιξαι, commemorato hemistichio Homericō. Scholia fluctuant. In indice verti indulgere dolori, in animo habens Virgilianum, juvat indulgere dolori; quod tamen ibi paullo aliter dictum est et durius.

364 ἐντοῦθε, recte.

365 οἰκόνδ' ἐξελεύσομαι.

393 τῇ δὲ ἀρ — διεξιμεναι.

414 πατέρα μὲν, quod et ipsum rec-
tum foret. sed ἀμὸν et alibi u-
surpat Homerus.

415 πέρσε, bene.

417 σεβάστω.

432 ὁρφανὸν.

449 εὑμελία.

456 ἐν "Αργεῖον.

463 χίτει.

475 In Var. Lect. del. bene.

482 ἔθυκεν, male.

499 In Var. Lect. del. bene.

511 In Var. L. Posidonius etc.
add. ap. Eustath. p. 659. A.

523 μεθίησ.

II. H'.

12 MS. εὐχάλικη, ut alii libri,
magno consensu. at vid. dicta
ad v. 612.

27 γέτι, ut Lips.

34 ἄδε.

89 τεθνεῖτος ut Lips.

94 μετέειπεν, male.

107 εὐρυκλ.

129 ἀκόσαι, MS. ut Lips.

Ver.

143 ὥδ' sic MS. In nota l. 3. corr.
ὅδι pro ὥτι.

170 τοῖς δ' αὐτεῖ, nec hoc malum.
Gl. πάλιν. In not. l. 4. pro αὐτοῖς corr. αὐτοῖς.

172 ὄντοςεν, an ὄντος? Sed vulga-
tum rectius, ut opinor.

198 αἴδετη, ut edd. vett. habent
Od. μ. 41. potestque et ipsum
ferri.

212 προσώποις, male.

215 ἕκαστοι, sed superscr. g. illud
exquisitus.

234 MS. habet versum hunc: Αἴ-
αν ἡ μαρτοπές βρυατή, ποῖον ἔει-
πες, qui est etiam Il. v. 824. In
margine autem est: γε. αἴαν δ.
etc. Mihi quidem ille aptior
huic loco videtur. Nam Ajax
gloriabundus minatur, et Hector
id ei exprobret.

238 ἡδὲ ἐπ' ἀρ. male, certe langui-
dius vulgato.

240. 241 MS. consentit Lips. et
edd. vett. in ordine vers.

241 ἴσταιξαι ut Lips. et quædam
edd. veteres. Gl. ἐφορμῆσαι. Cæ-
terum ἴσταιξαι potest pendere a
μέλωσθαι "Ἄρηι, et opponi τῷ ἐν
σαδίῃ, pedestri pugnæ, cum hic
sit equestris.

267 ἐπ' οὐφάλιον, Gl. τὸν οὐφαλον.
In V. L. del. bene.

297 ἐνφερω, quod versum tollit.

294 εὐφεγήνης, male.

304 κυλεψ. vid. V. L.—ἐνδημήτῳ ma-
le.

310 ἀελπίσοντες, v. not. add. sic et
judicat Cl. Valkenarius ad Her-
odot. p. 583. scribendum judi-
cans ἀελπίτεύντες. Satis est ἀελ-
πίσοντες sic pronunciari.

321 In V. L. del. bene.

326 εὖ.

333 In nota l. 2. corr. ad v. 408.
Cæterum etc.

337 ἐν πεδίᾳ.

344 ἐπίγνεσαν, vitiose.

370 κατὰ πτόλιν.

372 ἕτω, male.

Ver.

- 376 εἰσόκεν νεκρὸς.
 385 ἐκκηνητίδες.
 390 ἄφελ'.
 393 In Var. Lect. del. *bene*.
 396 In Var. Lect. cor. Ibid. μα-
     χέσσομενθ'] T.
 410 μειληπόμεν, corrupte.
 415 ἄρ'. In Var. Lect. adde post
     placet: nisi est e v. seq.
 417 In Var. Lect. del. *recte*.
 419 προσίβωνεν, male.
 456 καὶ τοι, quod ferri potest, for-
     tasse etiam melius vulgato.
 458 σὺν δὲ τοι, male.
 460 οἴχονται. v. ad χ'. 235.
 Ibid. εἰς πατέρ.

II. Θ'.

- 27 εἴμις ἀνθρ. ut Lips.
 36 an ὀνήσει (quod consilium pro-
     sit) sequitur enim vocalis, conf.
     not. ad v. 206.
 50 πολὺν ut Lips.
 79 Αἴαντε. v. not. in V. L:
 87 ἀπέτεμεν.
 98 παρηγένεται.
 110 ἵπποδάμαροιν.
 117 μάσιξ, male.
 137 φύγον.
 140 γυνώσκεις, ὅτι ἐκ etc. At Gl. ὅτι
     σοι, quod est ὁ τοι.

143 εἰρήνησατο, sine necessitate. In
 Indice, interpretare *impeditat*.

162 πλειότεροι, Gloss. MS. πεπληρωμέ-
     νοις.

178 ἀμὸν.
 183 ὑπὸ καπνοῦ.

184 φάνησον τε, MS. in marg. γε.
     μακρὸν ἀνύσσει.

192 ἥκει.

196 καὶ Ἀχ.

211 φέρτερος.

216 ἔδωκει, male.

225 ἕσχατα, sic MS. ut Lips.

245 ὀλοφύρετο.

250 παρομφαίω, corrupte. Sed et
     alibi eæ literæ in hoc MS. con-
     fusæ.

251 ὃ?

Ver.

- 276 ἄμφ' ὀπάνοντα.
 283 ὁ σ' ἔτερος etiam MS.
 284 κομίσατο.
 289 κηρεῖ.
 340 ἐλισσόμενος. Gl. συσερόμενος.
 360 ἔμος.
 377 νᾶν.
 378 περοφανεῖσα, MS. a manu pr.
 392 ἡγένετο, sic MS. et edd. vett.
 400 πόλεμονδε.
 411 πρώτησι.
 420 γλαικῶπι.
 428 νᾶι — ἔνεκα πολ. scr. pro πτολ.
 462 ἡγένετο a man. sec.
 471 βοῶπι, male.
 474 ὁρθαι.

481 In Var. L. del. *quod prætu-*
     lerim.

488 ἡλυθε, male.
 496 πτερόντ' ἀγόρευε, quod ad con-
     cionantem aptius est.

504 ἐφοπλισόμενα ἄταρ, ut Lips.

527 κηρεσσιτρόφες. Videtur dare
     voluisse κηρεσσιτροφήτες, ut tol-
     leretur tautologia, quæ versum
     sequentem suspectum γαθεῖας fa-
     cit.

530 ησοῦ.

552 ὅτε πέπλετο.

559 σέλαι.

II. Ι'.

- 14 μελάνυθος Gl. MS. βαθυεύ-
     ματος.
 57 καὶ abest.
 68 κέρδοις μὲν ἐν τ.
 77 καίνοι bene.
 88 κείαντο, a man. pr. ut Lips. v.
     ad Od. i. 231.
 101 κηρῆναι, male.
 102 εἰς ut Lips. male.
 106 διογενεῦς, v. not.
 137 In V. L. add. γῆτε ἄλις] MS.
     edd. vett.
 139 Τρεῖδας, male.
 142 ἔτι.
 144 εὐπήκτῳ a m. pr.
 165 κλειτὴς sed superscr. η.
 183 εὐχομένω, sed superscr. οι

- Ver.
 188 πόλιν.
 215 ἔχενεν, male.
 223 δῖος Ὁδ.
 233 τηλέκλητοι.
 234 φασὶ, recte, ut v. s. μελαίησο.
 252 πόποι.
 258 τιωσ.
 260 παῦε. v. not.
 279 οὐαὶ ἄλις, v. ad. v. 137.
 297 τιμήσουται, male.
 309 ἀπηλυγέως, corrupte.
 314 Consentit Lips.
 319 ἐν δὲ οἴη τ. sic MS.
 328 abest σὺν.
 334 εἶλετο.
 343 in δοξικ. consentit Lips.
 346 Auctor vitæ Hom. p. 312.
     ed. Gal. ἄλλοις βασ. ita et MS.
     mox ille ἀλεξάρτειν.
 352 Ἀχαιοῖσι cum Lips. recte.
 355 μόλις. v. not.
 367 γέρεας δὲ μοι ὅπερ ἔδωκεν et Gl.
     τιμὴν, ήν. Pronunciandum ὅπερ.
 374 συμφράσσομαι.
 377 ἐο clare et m. pr. In nota ad
     v. 378. add. Gl. MS. Urat. con-
     sentit Schol. Lips.
 381 ποτινήσεται.
 384 ἕπποισι bene.
 397 ποιήσομαι.
 402 κεκτῆσθαι.
 408 λεῖσθ.
 435 et 441. vitiose in fine versus
     addit v.
 441 ἀγοράων.
 445 ιβώντα.
 452 προμηγῆναι. Gl. MS. συμμεγῆ-
     ναι.
 455 ἐφέζεσθαι.
 464 εὑρέσενος.
 465 πίστο.
 477 φιλήσει.
 492 In V. L. post δάμασσεν corr.
     F.
 496 Etym. M. habet ὁφθαλμῶν.
 506 καὶ τι.

- Ver.
 510 νόον.
 521 παρέργητοι.
 522 νέον τε.
 527 ἐφατεινῆς, male.
 531 ἐρεζ̄ et v. s. ἐρεζ̄, ut l. 49.
 536 In nota add. v. Cel. Alberti
     ad Hes. in h. v.
 539 ἀπέκτεινε, bene.
 540 θηρήσεας.
 542 δ' ἐπέβης πυρῆς.
 547 τόφρα μὲν διν, e versu præce-
     dente vitiose.
 548 ἔκτοςθε, recte.
 549 ὑπεισέδυ θυμὸς etc.
 562 θεοῖσιν, male.
 563 αἰπεινή, pessime.
 572 καὶ ἀμὲντοι.
 575 οἰνοπεδίοιο, male.
 581 ἐλίσσο.
 584 πύκτη ἐβάλλετο.
 586 abest δι.
 601 ἔσσεαι—ἀνάληκαν ut Lips. sed
     m. sec. correxit.
 607 σῆσαι, et 610. abest οἱ, male
     utrumque.
 623 hunc versum in MS. sequi-
     tur hic: εἰπέμεν Ἀτρειδός, Ἀγα-
     μέριονος καὶ Μεγλάω, qui est Il. η'.
     373.
 632 ἀληκτον, ut λ'. 12.
 638 κῆδεσοι, vitiose. Gl. συγγενεῖς.
 641 ἔεισα, ut Lips. et edd. vett. sic
     et A. Vitæ Homeri.
 642 ἐκείνων.
 643 ὥσ. Gl. ὥτι.
 654 ἐκέλευε.
 668 ἐξερέζην ἀνατέ.
 670 ἀλεξέμενοι.
 674 κεῖνός γ' — σβέσαι.
 684 inserit δὲ post εἰσι.
 690 ἀγόρευεν.
 700 ἐγὼ.
 701 κοιμίσσασθε.
 705 ἐπῆγεσσαν.

Il. K'.

20 πᾶσι Δαν.

Ver.

- 48 ἐν γῆς.
 57 πυθοίστο clare MS.
 80 abest ἄρι et 81. ἐξερέεινε, vitio-
     se.
 82 ἔτως, superscr. o.
 85 abest δε.
 88 γνάσται.
 94 ἀλίκηται.
 98 ἀδηπότες, ut infra 399.
 99 κοιμηθήσονται.
 106 εἰσόκεν.
 108 ποτὲ.
 113 ἔαστιν.
 115 νεκέσσω.
 135 ἀκαχήμενον.
 158 ὕτεν.
 180 ἔμιχθεν.
 204 ὃ αὐτός, quod et ipsum rec-
     tum.
 235 τῶν.
 280 φίλε.
 298 MS. consentit lectionibus
     ἀμφορον, ἀνέκνεται.
 299 εἴσαστε.
 332 ὕμοτε.
 335 Consentit MS. L.
 350 κλιθήτην, male, ut alibi. λ'.
     510. etc.
 354 ἐπιδέσμη. non male.
 363 ήδος ὅπτι.
 387 post τίνα addit πγ.
 391 Hesychius ex h. l. in παρέκ
     habet π. νίον γῆγε με.
 409 Seberus—Ind. ex h. l. habet
     μητίσι, nescio unde, sed ferri
     potest. v. ad v. 48.
 418 ὅσαι μὲν.
 421 εὐδέσσιν Τρ. et sic male etiam
     425.
 441 σύνδρεσσι.
 442 ἐμὲ μὲν υησοὶ πελλάσσετον.
 445 ἡρα κατ'.
 449 excidit μὲν.
 451 πολεμιζων, v. ad v. 644—ἡ εὐ-
     αντ.
 466 Ἐθηκεν, male.
 486 ἐνορέσσει.
 498 abest ἄρι'.

Ver.

- 503 μεριμνίξε—ὅτοι, male.—κύντα-
     τον.
 513 ἐπιβήσετο.
 515 ἀλασσοκοπιὰ.
 517 κατεδύσετο.
 515, 518 MS. interpunctione con-
     sentit Lips.
 520 ἐρημον.
 528 θορῶν.
 529 ἐπεβήσετο.
 534 κέκλεσται,—ἐπήτυμον.
 566 εὐτυχτον.
 567 ἴμαστιν, male.
 571 ἐτομαστιάτ.
 573 ἐμβάντες.

II. Δ'.

- 11 Ἀχαιοῖσι μ. recte.
 15 ζώνυσθαι.
 16 ἐδύσατο.
 43 δέρα.
 45 ἐκδέπησαν.
 63 ὅτε. Gl. ποτὲ. v. not. in V. L.
 64 μέν γε.
 68 ὅγμον v. not. Cl.
 86 περ abest. v. V. L.
 100 περιδύσσει.
 108 μαρῷοι βάλε χαλκήσει δ. conf. ε'.
     145.
 111 γινάσκων, ut semper.
 114 συνέαζε.
 139 ἀναγε, male.
 148 ἔασσ'. sic et 426.
 162 γύπεσι.
 166 ἔλλε ut 372.
 177 ἐπεφυε κρ. non bene.
 185 ὕτεν.
 187 ὄφρα μὲν, male.
 204 ἀποεικε.
 207 τότε σοι.
 222 Θράκη.
 233 παρεῖ v. ad v. 605.
 237 μόλυβδος.
 239 λίσ.
 240 σωάσατο.
 270 τό γε.
 275 In V. L. del. recte.

Ver.

- 293 συὶ κάπερ. 725 ἐνδειος.
 326 πάλιν ὁρμ. 726 ὑπερμεγεῖ.
 330 ὃδὲ ἔτις, quod vérsu[m] perimit.
 331 στείχειν ἐς πόλ. 735 ἐμφερ.
 348 ταῖάμεν, in prima syllaba viti-
     ose.—μένοντε.
 358 κατὰ εἴσατο.
 363 excidit σ'.
 366 ἵσιν, male.
 380 ὄφελὸν γε.
 382 καὶ abest.
 385 κέρα.
 386 abest δῆ.
 389 ὡς εἰ v. V. L.
 416 γνωπτῆσι.
 418 γίνεται ut semper.
 422 καὶ ἔμμονα ἐξενάργειεν.
 423 ἀτσσοντα.
 430 ἔτε.
 433 ὀλέσσης.
 438 μικρῶνει.
 442 abest ῥ'.
 466 ἕκετο φωνὴ.
 467 βιώσαντο, pessime.
 483 ἔλοντο.
 516 ἐπεβήσετο.
 528 ἄρματ' male.
 545 ὅμιλος.
 550 ταννύχιοι..
 558 ῥόπαλα.
 563 τηλεκλυτοί, male.
 582 ἔλκετ'.
 585 ἕστε.
 592 ἔτησαν, sic.
 600 ἕπκας τε δακρυόσσας.
 601 προσέπτεν male.
 610 ἔρειο.
 642 μύθοις et 645. ἄνωγεν.
 663 ἡ ἀπό.
 665 abest δῆ.
 671 βοηλασίης.
 675 περίτρεσσαν.
 682 γέγηθε.
 687 χέρος.
 689 abest ῥ'.
 690 ἔκτανεν.
 708 ταννυδί ut et v. 724.
 718 πω τέ μ'.
 719 ἡμετέροιτιν, male.

Ver.

- 725 ἐνδειος.
 726 ὑπερμεγεῖ.
 735 ἐμφερ.
 746 ἐπόρυσσα.
 779 τάξπομεν.
 801 ἡτία δὲ ἀκμ.
 825 νησι bene.
 827 σὺ εὖ.
 829 845 χλιαρῷ.

Il. M'.

- 5 γηῶν.
 9 τὰ καὶ.
 19 προρέψοιν, male.
 26 συνεχέσ. sic.
 48 ιθύηρ.
 58 ἐνζοον ἄρμα.
 59 ἢ τελ. Gl. MS. ὅπε.
 70 νανύμεν.
 74 ἄφορον.
 80 πολυδάματ.
 90 τεῖχός τε ῥίξειν etc. v. not.
 107 σχήσεσθαι—μελάνησι.
 112 αὐτοῖς bene, at male θοῆσιν.
 114 ἕπποισι, recte, ut 134 ῥίζησι.
 119 νείσοντο.
 125 κεκληγότες.
 132 ὅτε τοι δρ.
 139 140 Ἀσσιον, Ἀσσιάδην, ut infra
     163. v. 384. etc.
 142 ἔόντας.
 144 γένετ' male, ut supra.
 148 δογμά τ'.
 153 λαοῖσι, et.
 169 ἀπολείποντι, bene.
 172 χάσσασθαι..
 179 ἀκακήσατο.
 188 νιὸς m. pr. sed corr. in ov. Gl.
     addit τὸν.
 190 ἐρυσσάμενος, sic MS.
 194 πέλασεν χθ. frustra.
 198 ῥίξειν—ἐνιπεῆσειν.
 237 μετατρέποματ.
 259 ἐμόχλευον. Voluit dare ἐμόχ-
     λευν.
 267 ἐπέσσοιν.
 274 πρόσσω.
 276 Νικος—ποτὶ.

Ver.

- 295 καλὴν χρυσεῖν. v. V. L.
 320 οἶκον δ'.
 326 ἐφέτασσεν.
 328 εὐχός.
 330 ἄγοντες.
 342 In V. L. adde: sed et ibi MS.
   Urat. habet Αἴαντα, quod verum
   esse versus sequens docet, et
   349.
 350 ἐπέσθια.
 382 χειρὶ γε τῇ ἐτέξῃ.
 392 ἐπέστιν, male.
 412 ἐφομωρτεῖτον.
 425 σύνεσφι ut 401.
 440 ὅργυσθ' sic.
 446 ισήκει.

II. N'.

- 5 ἀγχιμάχην.
 20 τίταρτον.
 24 θείησι bene.
 25 ἔδυνε.
 29 γηθοσύνη, a m. pr. iota subscr.
   est rubro colore additum.
 36 ἐμβαλε.
 42 αὐτόθι.
 47 σφὸ μὲν τε.
 51 ἔξει, recte.
 57 τῇ καὶ ἐπεισο.—ἔρωτοι.
 62 ἵρετ.
 69 μάντει.
 83 ὅπισθε.
 96 νῆας.
 114 μεθησέμεναι.
 118 μεθει..
 124 ἔργηζε.
 129 κριθέντες.
 130 πεδοθλυμοῖ, Gl. πυκνοὶ; ἐπάλη
   ληλοι.
 133 πυκνοὶ.
 138 χείμαρρος.
 145 φάλαξ; et v. 146 ἐγκειφθ.
 161 τῆς γτι.
 168 κλιστῆφι.
 173 ἕσχε.
 177 ῥ' abest.
 180 ταριχομένη, sic—πιτάσση m. pr.

Ver.

- 186 δέπησε δὲ π. ut semper in hac
   forma.
 194 ἔξεινταν.
 196 μετὰ λαὸν.
 201 δὺ. A. male.
 212 βεβλημ. sic.
 223 πολεμιζ. sic semper MS. sine
   τ. ut et πόλεμος supra v. 10. ma-
   nus sec. addidit. Saltem con-
   stantia laudanda, quam Dorvil-
   lius in hoc verbo exprimendo
   desiderabat. conf. ad v. 776.
 229 ὅτε, quod et ipsum rectum.
 238 ἐπισάμεσθα.
 239 ἀνὰ πόνον.
 241 δύστο, sic.
 260 abest γ' male.
 274 δ' αὐτ'.
 349 ὀλέσθαι.
 366 ὑπέσχετο.
 369 μάργασθ'.
 379 ὀπνύμεν.
 391 abest γενήσει.
 395 τόλμησε.
 408 ἐάλη, Gl. συνετξάφη.
 423 σενάχοντα.
 428 δ' a m. sec.
 447 ἀντιπεφᾶσθαι.
 450 τίκει, male.
 456 ἐταρίσατο.
 464 κῆδος, sic.
 488 ὄμοισιν, frusta ut v. s. ἐτάρασσιν.
 492 λαοὶ δ' ἐπ.—ἐπεισο.
 493 ἄρα ἐ φένεια.
 508 ἦφυστο' male.
 518 καὶ τόθ', sic MS.
 524 ἐλμένος, a m. sec. ἐρημ.
 539 ἔργει.
 541 ἐνθ' Αἰγαίας Ἀφ.
 543 ἐάφη, sic.
 552 ἐδ' ἐδύναντο.
 569 βεροῦσι, ut Fl. male.
 578 ἀποτλαχθ. ut 592. etc. Nam
   fere constanter γ ante χ. ξ. o-
   mittitur.
 589 θράσκωσι, v. V. L.
 597 χάλκεον ἔγχος e v. 595.

Ver.

- 605 παρὰ, v. V. L. conf. λ'. 233.
 ubi Clarkius non sequitur παρᾷ.
 607 διαπέδο.
 609 ἐλωετο.
 612 εὔχαλκον et v. s. εὐξέφω, hoc male.
 615 ὑπὸ λόφου
 617 αἱματόεντα, sic.
 623 κακοὶ κύνες.
 627 ἄγοντες.
 628 νησοί.
 635 ὄμοιοι.
 642 αὗτ' excidit.
 647 διαπέδο.
 650 ἔβαλεν, frustra.
 657 ποτὲ, sic semper.
 669 ἀλέειν, non bene.
 674 ήδε.
 680 πυκνάς.
 682 ὑπερθεν.
 692 Μέγης τ'.
 705 περιμοῖσι.
 706 ζυγὸς οἶος ἐνέζοος.
 725 Πολυδ. ut supra.
 731 δὲ ὁρκο.
 734 πολεῖσ.
 738 ἀφεισᾶσι.
 741 ἐπιφρεστοῖμενα.
 745 ἀποτίσανται.
 779 Δαναοῖσιν, male.
 785 ἐψόμεθα.
 792 νῦ, sic.
 803 πρέσθεν, quod et ipsum rectum est.
 804 φίνοῖσι.
 819 ιρήκ—ιμμι.
 831 κορέσσαι.

II. Σ'.

Argumentum est in h. v.

- Ξι Κρονίδην ὑπνῷ λεχέσσιν δ' ἡπαφεν
 "Ἡρ.
 8 εἰς, v. ad λ'. 331.
 9 In V. L. corr. ιοῖ. quod et MS. Urat. habet.
 14 ὅπισθεν.
 16 ποεφύει, ut Lips. recte, ut opinor, quia nihil est, quod con-

Ver.

- junctivum desideret, et sequitur προκυνίδεται.
 18 ἐδὲ ἐτέρωτι.
 26 ξίφεσι.
 30 abest ρ', v. V. L.
 40 πτῆξε, sic.
 73 κυδαινεῖ, male.
 81 οὐ ἀλόγη.
 84 αἴθ' ὄφελες.
 90 μάτις ἵτ' ἀλλ. quo adjuvatur correctio Barnes.
 92 ἐπίσαται, v. not.
 101 ἀλλ. ἀποπταν.
 107 τῆςδ' ἀμ. male.
 127 ἀτιμάσαιτε.
 131 ὀτρύνοντες.
 140 γύνοι.
 141 δερκομένω, sic.
 151 Ἀχαιοῖς δὲ.
 152 κραδίδιν ἀληκτον.
 153 ὄφθαλμοῖσιν, male.
 154 ἀπορρίζ.
 163 ιμιζετο.
 167 ἐπῆρσεν, male.
 168 τὴν δ', v. not.—ἀνῳγεν.
 172 τεθυμωμένον, corrupte.
 182 λοβοῖσιν.
 202 οἵ με σφίσι δομ. εῦ etc.
 208 κείνων.
 211 φιλομειδῆς ut supra. v. V. L.
 219 δ' abest. ἐγκατάθεο, sic et 223.
 226 Ἡμαθείη.
 234 ἡ μὲν—ἐμὸν ἐπος.
 235 ιδεῶ χ. v. not.
 236 κοίμισον.
 245 κατενυάσαιμι, male. ibid. abest γε.
 249 ἄλλοτε σῆ—ἐφετεῆ. ibid. ἐπίγυρεν, sic est apud Hesychium, cuius glossa ἐσωφρόνιτε est et in MS. Urat.
 259 δημήτειρι.
 269 abest MS.
 271 ἄστον.
 279 Τιτᾶνες.
 286 πάρος Διὸς ἀστον ικέσθαι.
 288 ὕδανον ix est glossa.
 295 ἐμιγέσθην.

Ver.

- 302 post γένεσιν male inserit τε.
 303 οἵ μεσφ.
 319 ἐδότης.
 347 φύε.
 348 ἐργάζεται.
 357 ἐπάμενον.
 364 μεθείμεν.
 401 ἀντανταγών, citra necessitatem.
 404 ὅττι ἡα.
 439 βέλος δὲ τοι.
 447 ὕτασε καλλαπ. non male.
 464 Ἀρχέλοχος.
 467 προτέρη.
 468 γένναται.
 471 ἦ δ' ἐχ—ἀντιπεφᾶσθαι.
 474 παῖς.
 475 θυμὸν.
 479 ἴρμοδοι.
 485 ἄρεως, sic.
 499 ὁ δὲ ἐφη.
 507 MS. πάπτηνε.
 513 Φάλκυν.

II. o'.

- 11 ἀφανερότερος.
 21 ἡλάτεον.
 31 ἀπολήξης.
 36 ὑπερθ., ut F. et A. recte.
 46 ἡγεμονεύεις.
 72 ἄλλον.
 86 δεπάσσειν, non male: sed contracte pronuncianda media.
 101 ὄχθησαν ut Lips. v. ad α'. 570.
 107 φησι.
 120 θύσατο.
 121 κέ τι.
 126 ἀπὸ χειρὸς.
 128 ἡλεῖ.
 134 αὐτῷ δὲ τοῖς.
 153 ἥμενον, et v. 156. ἐπίσσιν, male.
 161 εἰ ἄλλα διαγ.
 163 δὲ ἡπειτα.
 179 πολεμίζον ut Lips.
 187 abest τ'—ἀδελφοὶ δὲ τεκέτο
     ^{'Ρια.}
 191 ἔλαχε, sic.
 227 πάροιδεν.

Ver.

- 229 λάβε τ'.
 235 ὥστε καὶ.
 262 ἐπινευσε.
 285 εὖ φη.
 297 εἴκεν.
 308 ὥμοισιν, male.
 311 ξερσὶν et 313. νενεῆφιν, male.
 326 φόβηθεν.
 327 Τρωσὶ.
 339 ἔλετο.
 364 ποσὶ.
 372 abest περ.
 376 δάμνασθαι λαβε.
 379 κτύπον pro νόον. v. not.
 386 ἀμφιγύνοις, sic.
 392 ἐν κλ.
 400 παραμενέμεν.
 409 ἡδὲ νέεσσιν.
 416 τὰ δὲ ἵης π. ν.
 420 ῥῆσις φερ.
 432 ζαδέοσιν et v. 439. μεγάροισιν.
 443 ἐν ξεροῖν.
 444 βέλεα, sic.
 450 ἰερέναν.
 465 χαλκοβαρεὺς.
 480 εὔτυχτον.
 484 εἰδε.
 490 γένετ.
 491 ὀτέοιστι, bene.
 492 μινύθει.
 507 κέκλετ[?] ut supra.
 545 κέλευσε.
 546 ἐνένιστεν ut 552.
 557 κτᾶσθαι. v. not.
 562 ἀλλήλες, etc. totus abesta MS.
 Et videtur temere hic tralatus
 ex ε'. 531. ubi est versus hic se-
 quens, at non præcedens h. l.
 in quo jam inest sententia hu-
 jus versus.
 575 ἀκοντίσαντος.
 577 νεισόμενον.
 578 fin. consentit Lips.
 583 λάζ.
 586 ἀλλ' ὁ παρέτρεσσι.
 599 μενάνε pro μένε, quæ est glos-
     sa.
 606 βαθιῖν.

Ver.

- 613 ἔσεσθ'.
 621 προεργάζεται αὐτῷ.
 622 ὃ δὲ ἐφίβοτο, quod melius videtur vulgato.
 633. 634 μαχίσασθαι—μίσησιν.
 645 ἐν ἀστ. ἀντυγι., forte melius.
 659 Νέσωρ αὔτε, sic.
 661 θέσθαι ἔνι.
 666 τραπαῖσθαι vitiōse in ultima.
 675 ἀφίσασται, sic.
 680 συναγύρεται, ut supra, male.
 682 δὲ ἐθησάστο.
 691 παράβοσκ.
 697 ἀλλήλοισι, male, ut 712. αἱριγμίσιοις.
 714 πέσεν. v. V. L.
 742 μακρόων.

II. p'.

- 8 θέσσα.
 16 ἀκαχήμεδα τεθηώτων.
 25 βέβλητο, male.
 29 ἀκειάμενοι.
 Ibid. ἔπλεον Αχ. quod ἔπλευ pronunciandum.
 31 αἰναρέτη, Gl. MS. ὡς ἐπὶ κακῷ κεκτημένη τὴν ἀρετὴν.
 37 ἐπίφραξε.
 45 ἀσούρεν.
 47 οἵ τις αἰτῶ.
 54 προβεβήκη.
 60 ἄρα πως.
 69 βεβήκει.
 73 εἰδοίη.
 84 ἀργαῖ.
 86 ποτὶ.
 87 δὲ ἐλάσσας—αὗτε.
 95 τροπάσσαθαι.
 98 ἕασσοι, sic semper MS.
 106 καπφάλαρα.
 107 ὃδ' ἐδύναντο.
 117 κόλον.
 121 βόλετ' ἀργήγει.
 124 τῆς—πρεμμνη.
 129 δύνεο, sic MS. Subjicitur autem in MS. versus hic: Μυριδόνων, ηγέτη τι φάσι. Δαναοῖσι γένηται, qui est λ'. 796.

Ver.

- 131 κυημίδας.
 133 ἔδυνεν, male.
 137 εὔτυκτον.
 148 τῷδε κεν.
 158 δημάσ.
 160 ἐπὶ κρ.
 169 ἐν δὲ ἀρέτῃ, non male.
 177 Βόρρα.
 181 κράτος, male.
 207 πέφαται.
 217 πυκιγοῖ.
 218 Θωρήσσοντο, v. not. in V. L.
 220 πολεμίζειν.
 243 ὁ φα—ἐπίσαται.
 248. 249 absunt.
 258 ἐβησαν pro ὁρεσαν.
 260 ἐγιδμαίνων.
 264 κινήσῃ, quod melius puto, nisi vulgatum scribas κινήσει.
 272 ἀγγήμαχοι.
 283 ὅποι.
 309 διαπερὸ ut 821.
 319 Μάργη.
 321 πρέσθε, bene.
 324 μυιώνων.
 352 ἐρίφοισιν, male.
 359 ἀκοντίσαι.
 361 τε abest.
 365 τείη.
 374 αἴλλη.
 376 αἴφορον.
 380 ἄρα ut R.
 382 κελλετο.
 384 βέβησχε, Gl. ἤχει.
 386 δή τι.
 392 ἐπικάρ.
 398 ἀπετείνω, quod et ipsum recum. Gl. ἐλάμβανε.
 402 ἐνέξεσθ', male.
 403 ἀλεῖς.
 405 ὁδόντας.
 423 ἀντήσω δὲ ἀρέτη.
 436 ἐν.
 445 αἴκεν, quod non necesse.
 449 υἱεῖς—τοῖσι.
 450 φίλον.
 456 ταρχήνσωσι ut Lips. quod magis placet vulgato.

Ver.

- 463 abest μὲν.
 470 κείκε δὲ ζυγός.
 473 σπασάμ.—τανάκης.
 476 ξυνίτην.
 484 ἔξετεμον.
 486 κονίς.
 488 ἐω².
 493 ἔμμεναι.
 503 ὁφθαλμές τε, male.
 504 ποτὶ ut semper pro πεστὶ.
 510 τεῖρε τε αὐτὸν.
 524 κομιστον.
 526 κατατεθητάτι, ut 565.
 540 ἐπαμύναι.
 542 Λυκίων.
 544 δὲ abest male.
 548 κατάπονθεν.
 561 δαμαστον.
 572 Βεδίω.
 573 τὰ πρὶν.
 586 Ἰδαιμενέος.
 590 προΐη elegantius.
 612 ἵνι σκῆψθι.
 614. 615 absunt v. not.
 618 εἴ σε βάλον περ.
 621 σβίσαι — et καὶ.
 633 ὀρώξει.
 634 ἀκοή, quod pronunc. ἀκελ.
 642 βρομέετι ut Lips. rectius.
 643 abest τε.
 648 καὶ κεῖνον.
 651 ὁφέλειεν.
 656 φύζαν pro θυμὸν cum Gl. φυγὴν.
 661 ἄμι αὐτῷ.
 668 μελέων, v. not.
 669 ροῆσιν, male.
 674 ταξχύσωσι.
 688 ἀείτε — ἀνδρὸς.
 691 ἐνῆκεν.
 704 χείρεσσ².
 709 ὅπερ, male.
 711 ἀλευάμενος, v. V. L.
 713 αὐτὶς.
 719 Φευγίη.
 720 προσέφη Διὸς νὺὸς Ἀπολλάων.
 726 ἀνπόνον, item ց'. 82.
 733 χαμάξι sic semper.
 735 ὀκρυόεντα.

Ver.

- 740 σύγελε, v. V. L.
 742 ὁ δ' ἄρε' νευτῆρι.
 744 προσέφη — ἵππεις a m. pr.
 755 αὖ.
 768 τανακήεσ.
 769 δὲ abest.
 772 δέξε' ἐπεπήγει.
 782 Τρώων τ' ἔξ.
 783 κακὰ Τρώσι, salvo versu.
 791 ὅπιθεν, male.
 801 χείρεσσ² ἔαγη, non male. nam
hæc est Homerica forma, vid.
v. c. ց'. 607. etc.
 808 ἡλικίη, male.
 813 ἔδ' ἔδαμ.
 824 ὥτ.
 829 πτερόεντα προσήνδα.
 835 φιλοπολέμ. quod etiam ferripo-
test.
 838 πά σοι — ἐπέτελλεν.
 840 γῆς ἐπί.
 842 σοὶ δὲ καὶ φένεις, ut Cod. Harl.
quod sensus desiderare videtur.
 843 πάντες καὶ αὐτίκ², v. V: L.
 852 βαίνη, male.
 856 αἰδοσδέ' ἐβεβήκει.
 860 παῖς.
 863 προβιβᾶς.

II. P'.

- 7 παντόσι τὸν.
 9 ἔμμελίς sic semper.
 13 λίπε, male.
 20 παρδάλεος.
 27 πόδισσι γ' ἐστι.
 30 σ' ἔγωγε, ut Lips.
 37 ἀρρήτον, v. not.
 42 ιδὲ ἀλκῆς ιδὲ φόβοιο.
 44 ἔρρηξε. v. V. L.
 63 ὀδεσσιν, male.
 70 φέρεν.
 93 τίς με, male.
 98 ὕελη.
 105 φέρτατον.
 106 ὄρμαπε.
 109 λις.
 112 μεσανλοιο.

Ver.

- 133 ἐτήκει et 139.
 142 ἐδένει, sic scil. ἐδένειο legendum.
 152 πόλει, hoc quoque rectum.
 158 δῆριν ἔχειν. Vulgatum rectius.
 175 γάτι.
 176 αἰών τε — ἡπειρ ἀνδρὸς ut π'. 688.
 181 μάλα περ.
 185 ἦγὼ.
 194 τεύχεις δύνει.
 198 ἵδε, v. V. L.
 207 ὅτι — ἐκροσίσαντα.
 213 μέγ', quod perdit versum, ut 317.
 215 ὠτρύνει — παρισάρεινος, quod versum tollit.
 217 Δηνόρα.
 230 ἐξύση.
 231 τῷ, v. V. L.
 232 ἄξω ἦγὼ, quod de præda bene dicitur.
 240 περιδεῖδια.
 247 ἥντε, male.
 249 Ἀγαμ. ποικίλη λαῶν, quæ lectio aptior est verbo Ἀτρεΐδῃ, sed vid. V. L.
 254 νεμεσοῖς. male.
 260 εἴπη.
 268 σφι, male.
 279 ἔργ' ἐτέτυκτο.
 281 ἵκελος, ut supra.
 282 κάπερ.
 302 θρίπτα, v. V. L.
 304 ἀντ' Αἰ. Gloss. ἀντικεύ, e. v. seq.
 306 μεγαθύμει, v. not.
 307 κλητῷ et 308. πολλεῖτ', male.
 317 ἕρρυσ.
 318 Φόρκυνα.
 321 abest κε.
 327 εἰρύσσασθε.
 330 ὑπερθεᾶ, quod versum corrumpit, nisi pronuncies ὑπερδᾶ.
 334 ἐσάντα — Ἐκτορι, non male.
 336 abest γῦν.
 353 θύσει.
 351 μάχεσθαι pro χάζ. pessime.
 363 ἀναιμωτὶ, v. not. ut 497.

Ver.

- 365 καθ' ὅμιλον, quod et ipsum rectum est.
 368 μάχης, ἐπὶ Φ' ὁσσον, v. not.
 370 Τρῶες καὶ ἔντι. quod placet, quia Homerus semper habet ἔντι. non εὐκυρη.
 371 ἔκηλοι, quod eodem reddit.
 373 δ' ἐμάχ.
 395 μάλα δὲ σφίσιν.
 403 γάρ ῥ' ἀπαν. ut supra.
 404 ἔλπετο ut v. 495.
 409 ἀπαγγελέσθε, quod ferri possit.
 413 ἔχειμπτ.
 415 ημίν εὐκλεῖς, v. not.
 419 ἔργοτειν.
 420 ὡς δὲ τις αὖ Τρ. v. not.
 423 ὅρμουσκεν ἱκάσει, v. V. L.
 429 Αὐτομέδων γε, Διωρ. quod placet. Primam brevem in Diore facit et Virgil.
 435 τεθνεῖστος. Voluit dare τεθνεῖστος, ut 402.
 436 ὅδει ἔνι σκ.
 438 μυρομενοῖς, a m. sec.
 449 ἐσσοσι ut semper.
 450 ἔχη.
 451 βάλω, male.
 456 ἐπέπνευσε, bene.
 461 ρεῖα, male.
 463 ἐσσεύετο, v. not.
 465 ἐπισχεῖν.
 473 ὡμοῖη, quod placet. sic et σ'. 132.
 478 γῦν αὖ — κάλυψεν.
 481 Βοῆ θοὸν, clamore petebat célerem currum, phrasi Virgiliana. Ibid. ἐπορρίσσας, corrupte.
 482 μάλιστα, in marg. μάσιγα.
 487 κακοῖσιν.
 489 γάν κεν ἐφ. — γάν, hoc placet; desideratur enim accus.
 501 ἵππω, non male.
 505. 510 desunt. — Causa est quod v. 505. et 511. ab eodem verbo incipiunt.
 517 παντόσει λογι, ut alibi.
 524 ηδύσιοι.

Ver.

- 528 ἐνισκήφεη, quod et ferri potest. vid. v. 436.
- 532 οἵ δί.
- 533 abest δί.
- 538 ὀλίγον τι, non male.
- 539 post περ addit φῶτα, e glossa.
- 551 ἔσυτὴν.
- 553 ἐποτρύνυσσα.
- 558 ἐλκύσσοιν.
- 561 γεραιὲ διοτρεφὲς.
- 563 παξισάμεναι.
- 571 γένασιν ἐθηκεν.
- 573 θάρσευς, sic.
- 589 σὸν δὲ ἔκτανε, non male.
- 597 ἥρχε φόβοιο, quæ forma usitator Homero.
- 598 πρόστω, male.
- 600 abest ρ'.
- 603 ἐλπετο ut semper.
- 607 φόβηθεν.
- 611 εὐκτιμ. male.
- 630 ζεὺς αὐτὸς ἀργύρει.
- 631 ἐφίει.
- 634 αὐτοὶ τε.
- 639 μελαίησι.
- 648 τὸν δὲ ὁ π.
- 657 μεσάνλ.
- 668 Αἰδάντεσσιν ἐπέτελλεν, v. V. L.
- 672 νῦν αὖ, ut supra.
- 705 ἐνῆκεν.
- 707 μετ'.
- 716 ἀγακλειτὲς corrupte.
- 718 αὐτὰρ ὄπισθεν.
- 733 τράπετο.
- 734 δηρίσσασθαι.
- 737 ἥπτε.
- 755 ψάρων.
756. 759 κεκληγότες, male.

II. Σ'.

- 14 Νῆσες ἐπ' αὐτῷ οἴεναι.
- 24 κακκεφαλῆς, recte. — χάρειν.
- 28 λητόστο.
- 31 πεπλήττοντο ut et 51.
- 37 ἀμφηγερέθοντο.
- 47 ἐνθα δὲ ἐν, melius.
- 63 γέδοιμι φίλον.

Ver.

- 81 ἐπεὶ φίλον ὥλεσ' ἐταῖρον Πάτρον
κλον.
- 90 ὁδὲ με — ἀνάγει.
- 100 ἐμεῖο δὲ ἐδησεν.
- 116 καὶ ἀδ.
- 119 μοῖρὲ ἰδάμασσε.
- 125 πεπάνην.
- 127 τὸν δὲ ἀπαμειβ.
- 128 ταῦτα γε.
- 142 εἰς.
- 143 αἷκε Θέλησιν.
- 147 ἐνείκη.
- 157 Αἴσαντε, v. not.
- 159 abest.
- 163 κορυσαι.
- 174 ἐγνασσᾶσι.
- 175 ἐπιθύμασι v. Alberti ad Hesych. in ἐπιθυμίᾳ, et infra ad Od. π'. 297.
- 178 μὴ δὲ τι.
- 180 ησχυρένος.
- 182 ἡκει, male.
- 186 ἀγάνιφον.
- 191 παροισόμεν, male.
- 192 ἀλλ' ὁδὲ εῦ οἶδα.
- 197 ὅτοι, v. not.
- 206 δαῖεν.
- 213 Ἄργος.
- 220 θυμοδαισάων.
- 225 ἐκπληγον.
- 229 τρὶς δὲ κυκ.
- 237 ἵπποισι, bene.
- 238 εἰς π.
- 243 αὖ.
- 247 ἔλε τρ.
- 260 abest γ'.
- 262 ὁδὲ ἐθελήσει.
- 276 εἰρύσσονται.
- 277 οἵ ut 303.
- 287 ἐεργμένοι.
- 292 ἥκει.
- 304 ἀγείρομεν.
- 306 αἷκε Θέλησι.
- 308 ηὲ φεροίρεν.
- 310 ἀγόρευεν.
- 321 ἀνέρ. Excidit i., ἀνέρι ut in Cod. Harl.
- 330 ὁδὲ ἴμε.

Ver.

- 334 γέ abest.
 349 ζέσεν.
 374 ἔνταθμέα.
 376 δύσονται.
 396 θέλησε.
 406 χρειώ.
 414 πρόσωπον.
 424 Θέτις.
 462 μή τι τοι.
 474 βάλεν.
 477 κρατερήν.
 480 ἐν δέ ἀργ.
 482 εἰδυίησι.
 483 τεῦχ.
 500 πιφάσκων.
 506 ἀμοιβηδὸν ut Harlei.
 512 ἔργεν.
 523 δύο.
 526 τερπορέγω.
 537 τεθνεῶτα.
 549 θαῦμα τέτυκτο.
 550 ἐν δὲ τίθει, sic et 561.
 566 νείσσοντο, ut alibi — τρυγῷμεν.
 571 λεπτείη.
 575 νορκήνδε.
 576 παρὰ ροδανὸν.
 580 ἐρῆμηλον.
 584 ἐνόνεσαν.
 592 ησκησε, bene.
 596 εἴσατ' ἔνν.
 603 περίεσαθ.
 611 ἡκεν, male.
 616 τεύχεα καλὰ φέρουσα, ut v. 137.

II. T'.

- 11 οῖα ὅπω.
 19 ἥσι τετάρτετο.
 27 σαπήν.
 30 τῷ μὲν γὰρ, alterutrum delendum. Explicandi caussa γὰρ additum videtur, conf. 63.
 32 γὰρ et γε absunt.
 34 ἀγορᾶν.
 36 θωρήσεο, — δύσσεο.
 43 ἥια, vitiose.
 50 κιόντε, quod rectum foret, sed κιόντες melius, ob initium v. seq.

Ver.

- 63 Ἐκτορὶ μὲν γὰρ, v. ad u'. 30.
 65 ἐάσσομεν.
 67 ὃδ' ἔτι.
 94 γέ ἐπέδησε.
 97 δολοφροσύη.
 102 ἐν τῷδεσσι κελεύει.
 104 αἴξει.
 109 ἦ μὲν.
 113 ὄμοσε, et v. sq. λίπε, bene.
 115 ἥδε, pronunciandum contracte.
 118 ἔγε pro ἔγαγε.
 122 γέγονεν ἐσθ.
 127 ὄμοσε.
 136 τὴν πρῶτον etc.
 142 εἰ δὲ Σέλεις.
 143 ἀπὸ υπὸς.
 157 μαχησομ.
 168 πολεμίζῃ.
 174 φρεσὶν ἥσιν. Sic et edd. vett.
 183 ἐπαρεσσ.
 187 abest με.
 189 τέως, καὶ.
 191 ἔλθησι.
 201 μετὰ παντ.
 210 τεθνηῶτος.
 216 Πύλεος, v. not.
 218 νοήματί γε.
 231 ἐδωδῆς.
 234 ὀτευντὴν, male.
 251 ἐν χειρὶ.
 253 ἀωρτο.
 263 ἀποτίμασος, Gl. αἰνύθρισος.
 270 δίδοισθα.
 273 sic ut Lips.
 290 μέ.
 295 ἐδέ μ.
 297 ἀλλά μ.
 300 τεθνεῶτα pro ὄτα.
 301 δέ ἐσεναχ. ut 338.
 310 Ἀτρεΐδα, v. not.
 321 πάθοις.
 324 χήτει.
 325 ῥιγεδαῖς, Gl. μισητῖς, χαλεπῖς.
 335 τεθνάναι — ἀκαχεῖσθαι, quod et ipsum rectum.
 337 πάθηται.

Ver.

- 342 τι δὴ, quod perimit versum.
est glossa.
357 ἐκπετίσονται.
367 Τρωσι, recte.
368 δύσσετο.
371 est in margine, sed m. eadem.
376 καὶ εἴ τινι.
382 περιστείοντο.
383 οὐ, Gl. ἐποίησε.
384 abest ἐν ante ἔτεσι.
385 ἐφαρμόσειε.
393 ζεύγνυνον.
402 In not. ante Varietas insere:
Κ ἐῶμεν.
406 Cod. distinguit post ἐξειπέσονται.
411 abest τε.

Il. Υ'.

- 2 ἀκόρητοι.
4 καλέσαι.
8 αἴ τι.
9 πείσαι.
26 ἐν Τρ. male.
42 μέγα κύδανον.
52 πόλιος, v. V. L.
72 σῶκος, Gl. ισχυρὸς.
77 Πειραιώδης.
84 ἀς Τρ.
86 προσέπειτε et 91. οἱ μετέρησι, male.
134 ξυγλάσαι.
148 σένοιστο.
150 ἀρ̄ ἐξιδι, ob seq. verbum.
163 ἔχειν, male.
171 pro ἔτι, αἰτι.
173 φθιξεται.
181 εἶναι μ̄, quod et ferri potest.
182 χερσί, v. V. L.
183 ο δ̄.
187 φοβῆσαι.
191 ὑπεκφυγεῖς, sic.
195 σε βύσσοθαι.
212 εἰ δὲ θελεις.
214 ισασιν, male.
216 κτισε.
221 καταβύκ.

Ver.

- 222 ἀπαλοῖσιν, male.
231 ἀμύμενος.
232 ἀνηρ. Gl. ἐλαβον.
241 abest τε et male 242. post ὁ φέλλει.
247 ἐκατόζυγος.
252 γυκαῖκες, vulgatum melius.
256 ἀποτρέψῃς, non displicet.
259 ἡλασεν ὅβρημον ἔγχος.
260 σμιρδαλέσον.
269 ἐλατε.
272 μείλινον ἔγχος.
274 παντόσες ἵσην, Gl. κυκλοτροφῆ.
299 ἔχεσι, male.
302 μόρσιμον, v. not.
311 ἔάστης.
325 δ' ἔσσενεν.
332 ἀπεόττα, Gl. ἀφεινοντα.
333 est versus, qualis in Cod. Harlei. v. not.

- 335 ξυμβλ.
338 δ' ἔπειτα.
340 διφρασε, vitiose.
355 ἀλλά γ̄, sic et φ'. 60.
357 τόσσος ἀνθ.
359 τόσσος δ̄, v. not.
363 ἐλθοι.
373 ἔπειρη.
378 abest σ̄.
379 ἐδύσσετο.
385 Υλης.
386 τὸν δ̄, v. V. L.
393 ὅσσ' ἐκάλ. ut 471. et semper.
409 παῖσι.
414 παραποσοτα, quasi referatur ad τὸν.
422 Ἀχιλῆος, v. not.
453 εἴη pro ἔτι.
454 νῦν δ̄ αὖ τὰς ἀλλαγς.
457 Φιλοντοριδόνι.
477 ἐλαβε.
478 τένοντε, non bene.
486 ἐν πνεύμονι.

Il. Φ'.

- 17 ἐπ' ὥχθη.
18 ἕσθοε.

Ver.

- 24 κατίσθι, quod et ipsum ferri potest.
 32 ἐτάγοσι, bene.
 38 τάμνεν — ηγε.
 40 ἐπέρασσεν, male, et 47. ἔμελλεν.
 46 αὐθις.
 70 ἄμφεναι, Gl. ἄψασθαι.
 80 νῦν δὲ λύμην, Gl. si λυθεῖν, sic MSS. et edd.
 93 με pro γε.
 100 αἴσιμον ἥμαρ.
 101 πεφιδίσθαι.
 103 φύγοι.
 104 ἐνι κ.
 109 με γείνατο.
 110 καὶ ἐμοί.
 111 δεῖλη.
 121 πτερόεντα προσήνδε.
 123 ἀπολικη.
 125 ἀλὸς εἴσω, durius.
 127 ὡς κε φ. v. not. placet magis.
 126 ὑπολύνει, quod in o vitiosum firmat tamen lectionem Barn.
 128 MS. male κικίνησε.
 147 ἐδαΐζε, v. not.
 153 γενενη, non male.
 157 ἐμὴ.
 159 τὸν δὲ με.
 162 ἀμαρτῆ, v. not.
 163 ηγε.
 166 ἐπιχρείδων, Gl. ἐπιξυστάμενος, quod unde ortum sit, facile intelligitur.
 167 χύτο.
 168 ἀσται.
 182 ὁρέων.
 187 ἐγών.
 189 ἐκ Διὸς Αἴακος.
 194 τῷ δὲ δὲ.
 196 πᾶσαι τε θάλασσαι.
 199 σμαραγδῆσι.
 215 ἀμύνεσι.
 217 ρίξε.
 218 αἰπεινὰ ρίξεα, quod ad augendum est fortius.
 219 ῥόα.
 230 ἐλθοι.
 237 ἐκβαλε.
 238 ζωσι δὲ σάω.

Ver.

- 239 βαθεῖσι, bene.
 245 μὲν πάντα, quod versum tollit.
 246 ἐν δίνης ἀν.
 258 ἀν φυτὰ — ἴγεμονεύοι.
 260 προρρέοντας.
 262 τε abest.
 280 ἀγαθὸς — ἀγαθὸν.
 283 ἀπόρρηση.
 289 ἐπιτάρρεδοι.
 303 ἔσχεθ recte. nam seq. versus incipit a vocali.
 321 ἄσσην, v. V. L.
 328 περιδόδισσασ', quae duplicatio non necessaria in hoc particípio et alibi occurrit in hoc MS.
 343 καλέτο.
 347 αἴψα ἔπειρη — ἐθίξεη.
 349 τρέψεν, male.
 356 ὄνομαζεν, male.
 363 συάλοιο.
 380 συφελίζειν.
 387 πατάγω, mollius, quia hiatus tollitur.
 380 δὲ ἐταλπ. In hac forma satis constans MS.
 391 ηγέξε δὲ Ἀρες, ut alibi in hac forma Homerus.
 402 τὴν ἐδὲ, melius et Homericæ consuetudini aptius.
 405 ἔρον, Gl. ὁροθίσιον.
 409 καὶ ἐπειγ. ut ref. ad προσήνδε, ut alibi.
 411 ἰσοφαριζεις.
 412 ἐρίνας, sic et alibi.
 414 ἀρήγεις.
 415 τρέπεν.
 416 Φιλομειδης Ἀφε.
 417 πακινά.
 426 ἐπι κανοὶ.
 427 πτερόεντα προσήνδε.
 446 πόλιν περὶ, quod prætulerim.
 452 ἀπέπεμψεν.
 459 πειρᾶς.
 467 πανάμ. v. not.
 480 ὄνειδοις.
 482 σήσοσθαι — ἀντιφερίζειν.
 488 Φέρτερος.
 498 ἀργαλέον γάρ.

Ver.

- 503 MS. clare habet πεπτῶτ'. v.
not.
508 ἀνείρετο.
510 ἐνωπὶ, vitiose.
516 πόλιος, male.
525 ἐφῆν ε v. super.
526 ἐστίκει, ut χ'. 36. et alibi.
534 κλονέει.
541 δίψει καρφ. v. not.
558 "Ιλιον.
560 δ' ἄρε.
567 προπάροιθεν πόλιος.
573 πορθαλις.
581 πρόσθε σχέτο.
584 περσαι.
591 ὑπέρ γ. male.
596 ἀδ' ἔτ.
600 abest ρ'.
603 τρέψας.
608 πόλιος.
610 ἐπέχυντο.

II. X'.

- 2 ἀνεψύχοντο, Gl. MS. ἀπεσπόγ-
γιζον.
5 ὀλῶη, plane ut Barn. edidit
de conjectura.
12 δεῦρ' ἐλισθῖνος.
13 ἐ μέν με, v. not. ibid. κτενέεις.
29 καλέντον, male.
33 οὐ' ἐκάψατο.
42 abest ε.
48 ζε.
59 ἐλέσον.
62 ἐλκυθῖσαι.
67 ἐρύσσοι — et καὶ pro κε.
71 ἐπεικέν, recte.
75 αἰσχύνεσαι.
77 abest ἄρε.
78 ἐπειθεν, male.
84 φίλον.
85 μὴ δὲ, v. V. L.
86 ἐ σ' ἔτ.
93 χειῆ, Gl. φωλεῖ.
101 ἐξέλενε.
105 Τρωιαδᾶς.
110 αὐτὸν.

Ver.

- 113 ἀγτίον.
118 ἀποδάσασθαι, v. not. — ὅσα τε
π.
123 ἕγαν h. l. melius.
128 ἀλληλοῖν, v. V. L.
134 ἵκελος.
135 αἴθομένν.
136 ἐδ' ἄρ' ἐτλη, prima syllaba ab-
sorpsit ἄτ'.
152 κρυστάλλῳ et 160. ποσὶν.
163 τροχῶσι pro τροχόσσι.
166 Στοὶ δ' ἐς π.
195 ὑπὸ πύργος.
197 παρφθᾶς, sic MS.
198 γ' abest.
202 ὑπεξέφυγε.
206 ἐδ' ἔα ἔμεναι.
221 πρὸς, quod factum e πεζ.
222 τὸν δὲ τ' ἐγώ.
230 ταίωμεν, ut supra.
232 τὸν, ut referatur ad speciem,
quae erat virilis.
236 ὃς ἐτλης, Gl. ὥστης. ὃς est in
marg.
Ibid. ὄφθαλμοῖσιν, male.
251 δίον.
259 ρίξειν, Gl. ποίησον.
261 μεθηροσύνας, Gl. συνθήκας. Sed
sic dici μεθηρ. nondum reperi.
270 ὃ τοι ἐτ' ἐσθ'] sic MS.
280 ἡδεῖς.
282 μένεος τ' ἀλκῆς τε, bene.
285 ἄλευε. Huc respexit, ut o-
pinor, Hesychius.
290 ἀφάμαξτεν, male.
298 γὰρ ἀδ' ἐφάμην, quod non spre-
verim.
301 φέρτερον ἡεν.
306 εἰρύσσαστο.
308 οἴμησος δὲ.
309 εῖσι, v. V. L.
310 ἀρπάζων.
312 καλυψειν, male.
315 περιστείοντο, ut supra.
324 ἐχεστιν.
325 λευκαν.
326 μεμαῶτ.
329 προτείπη.

Ver.

- 331 ἔφης, quod ferri potest.
 332 ἔτεσθ'.
 336 ἐλκύσθοι.
 346 αὐνόν.
 350 ὑπόσχονται.
 351 σ. χρ. ιερόσοθαι, Gl. γαθμίσασ-
     θαι, ζυγοσατήσαι, ἔτεσθαι.
 361 κάλυψεν, male.
 363 ἀνδρόττητα, v. not.
 366 ἔθλει.
 367 ἔρυσατο.
 383 καταλείψει.
 388 Codex habet versum Eustathii, ζωὸς ἐν Ἀγγ. vid. not. Et
     hoc est primum Codicis Homerici testimonium.
 393 ἡράμεθα etc. In Cod. adscriptum est: ὅτος ἔστιν ὁ Παιών.
 400 δὲ ἐλ. pro ῥ' ἐλ. non bene.
 401 κονίσκολος.
 402 πίματλατο, Gl. τὸ κονιορτώ.—
     κονίσκον.
 404 ἀεικίσασθαι.
 406 ἔριψε. 407 κάκυοι δὲ. 408
     ἄμωξε δὲ, omnia vitiose.
 414 ἐλιτάειντε.
 416 κηδόμενόν περ.
 418 λίσσομαι a pr. m. sed corr.
     λίσσομ'.
 426 ὄφελε—ἐμῆσι, male.
 427 κορεσσόμεται.
 429 ἐπὶ δὲ ἐσενάχ. sic et 515.
 431 βίομαι.
 432 ἀποτελεῖτος.
 435 κε abest.
 436 τῦν δὲ αὖ.
 439 ὅτι. 466 ἐκάλυψε, male.
 473 ἔσαν.
 477 γινόμεθ'.
 483 ἐν πένθει λείπης.
 484 μεγάροσιν.
 485 δυσάμοροι.
 489 ἀπυρίσθοι.
 497 ἐνίσκων.
 499 πρὸς μ.
 500 σᾶς ἐπὶ etc.

II. Ψ'.

Ver.

- 25 τανύσας.
 26 ἔκαστοι.
 27 λύοντο δὲ μάτινχας ἕππει.
 34 κοτυλλήρρυτον.
 37 παρεπιθέτεις.
 45 κεῦσι.
 61 ἀπ' ἡ.
 76 νίσομαι—ἴπει.
 77 ἀπάνευθε.
 84 ἐτράφην περ.
 86 ἴμπερον δῶ, quod tollit ver-
     sum.
 94 ἡθεῖα.
 95 ἐγώ σοι.
 102 συμπατάγησιν, ut Lips. Vide-
     tur ad h. l. respicere Hesychius
     in συμπατάγησα.
 103 ἡ ρά τι.
 111 ἀξέρειν ὕλην.
 127 περικάμβαλον.
 130 καλκῶ.
 135 κατεῖλυνο, quod et ipsum rec-
     tum esset.
 157 πείσανται, non male.
 161 ἐπεὶ τόδ' ἀκ.
 162 σκέδασε κατὰ, bene.
 163 ἡγεμόνες.
 169 δαρτά.
 170 ἐν δὲ ἐπίθει.
 174 ἐνέα βάλε πυρι.
 180 abest τοι.
 192 καίστο.
 197 ἐλθεῖν—πυριφλεγο.
 204 εἰπέ τε.
 206 σῖσ.
 216 πυρι.
 225 στεγαχίζω.
 232 κεκυρκάσ.
 234 ἔγερθε, sed a gloss. notatum,
     γεάφεται ἔγειρεν.
 237 πυρκαϊάν.
 238 ὀπόσην.
 244 ἐγώ.
 246 Notæ in fin. adde: v. et Ca-
     saub. ad Polyb. I. 14.
 253 ἔλλεγον.

Ver.

- 254 ἐς κλισίν δὲ.
 269 δύω.
 277 αὐτὸς, non male.
 287 ἄγερθεν.
 293 ἵπ' Ἀτρ.
 308 τῷ καὶ σε—χρεῶν, quod prætulerim.
 309 ἐλισσέμεν.
 312 ἴσσοι.
 316 ἐπὶ οἰν.
 331 κατατεθηώτος.
 334 ἐγχειρίφας ut 338. ἐγχειρό.
 345 παρέλθοι.
 346 ἐκ εἰ.
 348 ἐνθαδ ἐτραφεν. An ἐνθάδε ἐτραφεν.
 358 σῆμαινε.
 362 ἵπποις μαστ.
 364 διέπεργον—et 365. θύελα.
 367 ἐρώντο.
 368 πολυβ. a m. pr.]
 382 παρέλασσεν, vid. V. L.
 391 κοτέαστα βεβ.
 393 ρῆσε θέα.
 396 θευλίχθη.
 404 μὲν γάρ.
 407 κιχάνετον, quod versum tollit.
 412 κατακταῖ.
 413 ἀποκηδίσαντες, sic v. not.
 436 ἀνατρέψ. quod pronuncianendum ἀντρέψ. eaque est vera lectio. Currus non ἀνατρέψονται, sed ἀνατρέπονται cum confringuntur e concursu. Sic igitur post hæc locus hic exprimendus erit.
 444 φθίσσονται.
 449 οἱ δ' ἐπετ.
 455 σῆμα τέτυκτο.
 460 οἱ—αὐτοὶ.
 461 ἐκεῖσε.
 462 πρᾶτον,—μολύσσας.
 464 εἰσορόωντε a m. s.
 472 ἵππομειχ.
 473 ἐνέπιπεν, videtur dare voluisse
   ἐνέπιπεν.
 480 αὐται ἔστι παροιτεραι, v. V. L.
 481 βεβήκει.

Ver.

- 483 νεῖκος, v. V. L.
 489 ἐπέσσοιν.
 493 κακᾶς, bene. Sic placebat Jortino. v. Journal Brit. T. VII. p. 6.
 497 ἐκαπτοι.
 500 μάστιγι, male, v. not. αἱ δὲ,
   non male.
 501 κέλευθοι.
 504 ἀδὲ τι πολλὴ, v. not.
 505 ἐπισάρτων, ut v. 19. et ἄρι.
 510 ἀδὲ ἐμάτητεν.
 511 αἴθλοι—
 530 βαρδοῖσται, non male.
 533 πρόσθεν, male.
 539 ήδὲ ἐκέλευνον.
 540 καὶ νῦ κε δὴ πόρεν—ἐπήνεον.
 548 οἰκτέρης, male.
 556 ὅς κε θίλοισιν.
 559 δέ κε abest.
 561 περίχυμα, vitiose. nam penultima brevis est.
 564 ἐνεικε, male.
 565 abest a MS. et potest salva sententia abesse: sed nec spuriū judicem.
 574 δικάσσοτε—ἐπαργαγῆ.
 581 εἰ δ' ἄρι.
 583 ἔχε, v. V. L. Cæterum in hoc Cod. constructio tamen constat;
   quod 584. habet ἵππων δ' ἄψ.—
 Ibid. ἐνοσήγασον.
 599 ήλις, inversis prioribus literis.
 615 ἔλαστε, bene.
 617 ἀν ante ἀγάνα abest.
 622 ἐσδύσεαι, v. not.
 623 ἐπεισιν, v. not.
 626 πάντα abest.
 627 ἀδὲ τι.
 630 Ἀμαρευγγέα.
 649 Ἀχαιοῖσι.
 655 ἀδμήτην, sic MS.
 656 ἀμφικύπελον, sic fere semper.
 658 Ἀτρειδη.
 664 ὄρυντο.
 670 ὅτι—674 αὐθι.
 678 Τάλαον. male.
 679 Θήβας δ'.

Ver.

- 683 παρακάμβιον.
 684 εὐδημήτες, male.
 689 δίος.
 691 ἐσήκει, v. not.
 692 ἀναπαύεται, male.
 693 ἐν φ.— κῦμα ἐκάλυψεν.
 697 βάλον θ'.
 698 καθδ' ἀλοφρ.
 704 ὄρενθ' — πειρήσεσθον, v. not.
 721 ἔγκυριδας Ἀχαιεὺς.
 728 θαύμασαν, male.
 730 ἄεισεν, recte.
 739 ἀπομορξάμενοι.
 746 νῖος, sic MS.
 762 πηνίον, Gl. MS. μετάξιον.
 765 ἔχ' inverse.
 767 ἕμενοι.
 773 ἐπαίξασθαι.
 784 ἐπ' αὐτῷ, quod verum puto.
     Nam unum Ajacem risere.
 785 ἄξειοι, scil. ipsi Ajaci; quod
     non absurdum videtur.
 792 ἐρδόνασθαι.
 804 abest.
 805 κεν.
 810 παραθήσομεν, ut edd. veteres,
     quod et ipsum rectum foret.
 814 ἀμφοτέρων.
 815 δερκόμενοι.
 820 ὑπ' αὐτῷ.— ἀκακήν.
 824 δῶκε, bene et 827. Θῆκε.
 825 εὐτρήτω.
 841 δεύτερον.
 843 πάνταν.
 845 καλαύροπα, Gl. ματζύκαν, ρό-
     ωαλον.
 851 πελεκέα — ἡμιπελεκέα, mox v.
     858. ή—λεκα.
 852 ἔσπειρη γηδος, bene, et 854. δῆσε.
 853 θαυμάθοις, v. not.
 855 πελέκας.
 865 τότ' Ἀπ.
 871 ἔχε, recte.
 874 ἔδετο.
 875 τῇ ῥ' ὅγε. v. V. L.
 891 ἵμασιν, male.

II. Ω'.

Ver.

- 5 ἔρη.
 6 ἀνδρεότητα, v. not.
 20 τεθηότα.
 22 ἀείκιζε, bene.
 24 ὀτρύνεσκον, ut 109.
 25 ἔριδανεν.
 29 In textu corr. ὄτε.
 38 κτερίσαιεν.
 40 ὃ γέτε φρ. quod et ipsum rec-
     tum est.
 46 μέλλει μὲν πε.
 80 βυθὸν, quod alibi apud Homerum non occurrit, nisi in Batrach.
 98 εἴρης, ut ad Thetin solam re-
     feratur, quod mihi non dispi-
     cet, quia et sequitur: ή δ' ἄρα
     etc.
 100 δῖας δ' Ἀθήνη, ut ab altera par-
     te Thetis, ab altera Minerva se-
     derit.
 106 ἔνεκα.
 110 προϊάπτω, Gl. πέμπω, male.
 114 μανιομένης, male.
 118. 119 permutati sunt.
 122 ἔξε.
 124 ἐντύγοντο, v. not.
 129 ἔτε, melius, quia sequitur ὃ τ'
     εύνης.
 130 καλὸν δὲ.
 132 παρέστηε.
 149 ιθύνει, male, nisi fuit ιθύνει' ob-
     sequentem in v. s. vocalem, quo
     pertinet lectio ιθύνειν. v. 178.
     rursus sic est.
 163 ἐντυπάς, Gl. eadem Scholii habet, sed pro μόνον habet μίσον.
     Μόνον quod in nota corrigi volui, potest significare, solam fi-
     guram, non ipsum corpus, con-
     spicuam fuisse.
 166 ηδὲ, male, ut 169 πᾶρ.
 175 λύσεσθαι σε κελ.
 181 τάργει.
 189 ἱμιονίην.

Ver.

- 191 κατεδύσατο, frustra, vid. Il. ζ'.
288.
- 192 γλήνεα, Gl. ξύλα.
- 200 κάκυος.
- 201 οἴχοντ̄.
- 202 ἔπλου, non male.
- 206 ἐσόψει.
- 207 ἀνὴρ ὥγε.
- 208 πλαισίουεν.
- 218 κατέρημακε — μὴ δὲ τι αὐτὸν.
- 221 μάντεις, quod prætulerim, ut magis poëticum.
- 228 ἀνίστηγε, male.
- 238 ἀπέργενε.
- 241 ἄλγες ἕπηκε, quod Homero usitatus.
- 242 ὑμεῖς, quod propter initium v. s. prætulerim.
- 243 Ἀχαιοῖσιν δηίοισι.
- 244 ἐνεργεύεν.
- 264 πρέστωμα.
- 266 ἄμμαξαν] v. Mazochii V. C. comm. in tabb. Heracl. p. 365.
- 269 ὁμφαλόντ̄.
- 270 ἐνεάπικην.
- 274 ἔγγονοψαν.
- 275 εὐξεῖσθαι ἐπάντης.
- 277 ἐντεσιεργήσει, sic. Gl. ἀρματοεργήσει.
- 280 ἀπιταλεν.
- 290 εὔχεο.
- 293 ἵσι μάλιστα.
- 298 μεμανῖα.
- 302 ὅτεν.
- 303 ἐπιχεῦσαι.
- 304 χέρινθον, Gl. βάτζελινον.
- 316 θηρητην.
- 319 σφι, bene.
- 320 δὶ ἄξεος, v. V. L.
- 325 τὰς δὲ ιδ.
326. 327. 328. Hic MS. ex quo ductum est Apostolii apographeum, lacunosum fuerit necesse est; nam nullus horum versuum integer est. In primo desunt tria ultima verba, in altero tria priora et in tertio rursus tria ultima.

Ver.

- 330 προτὶ, cum alibi semper pro προτὶ habeat ποτὶ.
- 335 ἀν' ἦθελ. Gl. ταχέως.
- 345 πίτατο.
- 347 αἰσυπτῆτ̄, sic: sed ducta est a glossatore lineola super verbo, quali in hoc Codice nomina propria fere omnia notantur.
- 358 In not. add. ad locum Suetonii numerum cap. 7.
- 359 γνωπτοῖσι, ut semper.
- 365 ἔχοι, recte.
- 369 ἐπαμίνωσαι.
- 370 ὃδ' ἂν σε — καὶ δὲ καὶ ἄλλοι quod posterius etiam MS. L. habet. Cæterum si hæc lectio placeat, pro κακῷ legendum erit κακὰ, ut versus stare possit.
- 374 ἄλλος εἴτης, male.
- 382 ἵνα τοι τάδε σῶα μίμην.
- 388 ὡς μοι καλὰ etc. adeo mihi plane, non commode.
- 400 τῶν μετὰ παλλ.
- 411 τὸν γε.
- 415 κατέδεσι, male.
- 416 ἢ δὲ μιν, quod prætulerim.
- 419 ἐργόνεις, nempe litera prima bis legenda.
- 421 εἰ αὐτῶ.
- 425 διδόναι, sic MS.
- 428 ἐπεμνήσατο.
- 430 σύν τε θεοῖσιν.
- 434 Ἀχιλῆα δέχεσθαι, sic.
- 445 τοῖσιν δὲ ὑπονοι ἐχ.
- 447 δᾶρ̄ ἐπήνησεν, Gl. ἐσώρευσεν, quasi ex νησαι struere, ἐπήνησεν.
- 454 ἐπιφρίσσον, per σ. ut mox v. 456.
- 457 ἀτίξε.
- 472 ἐ δὲ μ. α.
- 473 τὰ δὲ etc. quod prætulerim.
- 477 ἄγκη παρασάσ.
- 480 ὡς ὅτ' ἄνδρα etc. pro ὅταν ἄνδ.
- 485 τὸν δὲ καὶ, quod versum tollit.
- 488 κ. μ. περι κ.
- 491 ἔλπει.
- 503 αἰδοίο.

Ver.

518 κακὰ ἀνάγκεο, sic scripta olim
e lege metrica pronunciabantur.

521 νίας.

526 εἰτίν, male.

545 Φευγίν.

549 ἴσχεο, μηδ.

563 γινώσκω.

564 οττι θέσις τις σ' ἥγε.

566 λαθη.

576 τότ' ἀπὸ Συρόφιν.

578 ἐνσάτερος δ' α. α. unde intelligi
potest, quid sibi velit scriptura
Lips.

580 εὔνητον.

590 ἄειρον, male.

595 ἀποδάσσομαι.

600 φαινουμένηφι, male.

608 τεκέειν. ή δ' — πολλάς, bene.
Nam hoc dicitur e persona
Achillis; et sic interpungunt
edd. primæ.

611 καθθάψαι.

617 Θῖσσαν ἐν κήδεαι.

623 μίσυλον.

636 παυσῶμεθαι.

642 λευκανῆς, v. not.

643 κέλευσεν, male.

645 τάσπιτα.

650 λίξον, male.

661 Θήσεις.

663 μάλα γάρ.

665 δαινυτο.

667 πτολεμίζομεν.

672 ἔλαφε.

675 εὐπήκτε.

676 τῷ δὲ βῃ.

Ver.

679 Ἐξισίαν.

681 πυλωρέσο.

688 γνώη.

690 τοῖσιν δ' Ἐρμ.

696 ἔλον m. pr. sed corr. in ἔλον a
m. sec. ἔχειν εἰς ἄστυ ἵππας ele-
ganter et Homeric phrasi.

699 Καστρίδην.

703 κάκυστεν.

707 αὐτόθι ἐνὶ πόλει λείπετε.

717 ἀσσοσθε.

720 παρὰ δ' εῖ. Gl. καθιστε.

722 ἐπι δ' ἐσενάχ.

724 Ἔκτορος ἵπποδάμαιοιο.

726 πάις δὲ τε.

734 ἈΘΛΕΝΑΝ.

741 Ἀρρήπον.

756 ἀνιστητε δέ μιν.

757 ἕρωεῖς, Gl. φεύγεται, pro ἕρον-
εις, quae non est aberratio libra-
rii. Duplex lectio in Codd.
fuerit necesse est. Sed plures
libri consulendi.

759 βέλεσσον.

760 ἔγειρε pro ὅξινε.

764 ὁφελλ ἀπολέσθαι.

768 ἐνίσποι.

769 εὐπέπλων.

773 ἄμορον.

782 ἵφ' ἄμ. v. V. L. supra melius
(711.) dederat ἵπ' ἄμ.

785 φάνη βοδοδάκτυλος ἡώς e v. 788.

790 totus abest, v. V. L.

791 αἴθοπι οἴνῳ, Gl. κοκκίνῳ.

797 ὑπερθεν, male.

798 πυκνοῖς.

ODYSS. A'.

15 σπίσι, ut et 73.

41 ὁππόταν, in marg. ἐπιβίσται
pro ἵμ.

47 ὅστις.

49 δῆτα, at in marg. δηθά.

53 εἶδεν.

56 αἰτεῖ δ' ἐν.

60 γνεκ' Ὁδ. at in marg. γ' νν ι .

66 ἰσχά.

68 αἰτή, male.

71 πᾶσιν ἐν K. e glossa.

83 Ὁδ. πολύφρονα.

91 μητηρέσιν.

96 ποσὶν

Ver.

- 117 κτήμασιν, in marg. δώμασιν.
 124 πάντος. sed superscr. vulgato.
 132 πάρε δ' αὐτῆν.
 144 εἰς δ'.
 147—150 ut Barnesius collocavit
     et edidit. Κέροι δὲ κερτῆρες
     (sic) etc. Ad marg. Νάυπησαι
     δ' ἄρα etc. sequuntur in contextu:
     Σῖτον δὲ — οἱ δὲ ἐπ' ὄντεστα
     etc.
 151 τοῖτι μὲν, bene, ut 153. χερσοί.
 158 φίλε, εἴκε μοι.
 161 πύθεται, in marg. σίπεται.
 162 ἐν, superscr. εἰν. illud quoque
     ferri potest.
 167 ἐλπωρη.
 168 φησ' et vulg. in marg.
 199 ἐρυκανέσσο'.
 204 ἔχησιν. 205 ἐσι, utrumque
     male.
 222 γε abest.
 234 ἐβέλοντο. Patet dupl. lec-
     tionem olim in libris fuisse. Sed
     v. ad π'. 387.
 243 ὃδε τι.
 248 κατατεργύχεσι δ' εἶκον.
 254 κεν, frustra.
 259 Ἰλλας.
 285 κεῖθεν δ' ἐς Σπάρτην τε.
 287 κε, bene, et ἀκριτεῖς.
 293 τελευτήσεις et ἔρξεις.
 295 δὴ pro κεν.
 317 αὐτησ.
 318 ἕσσετ.
 323 Θάμβησε, bene.
 336 δακρύζεται.
 349 ἐκάστοις.
 371 θεῶν ἐκαλ.
 373 ὑμειν.
 379 ποτὲ.
 384 διδάσκεται.
 402 σοῖσιν.
 403 γὰρ ὡδ' et σ' abest.
 404 Ἱθάκης γ' ἔτι, bene, ut opinor:
     quoad quidem Ithaca habitatur.
 408 οὐ τι.
 409 ικάνοι.

Ver.

- 414 ἐπιπειθομαι, ὅππιθεν.
 416 καλέσσας.
 430 κτεάτεσιν ἔοῖσι: illud ex anti-
     qua scriptura, hoc bene. v. not.
 436 ᾠτε.
 438 γερός.
 440 ἐκφερόσασα et τερεῖ, sed in
     marg. παρεῖ, mox λεχέσσιν, male.
 441 ἐπέρειστε, at superscr. ν.

Od. B'.

- 6 κέλευε.
 11 τῷδε, sed superscr. γ.
 18 εὐπαλον.
 20 ὀπλίσατο.
 24 τῇ ὥγε, e verb. præced.
 31 εἴπῃ.
 32 πιφάσκεται, ut 44. πιφάσκομαι,
     et 162.
 40 τάχα in litura.
 41 ἄγειρα.
 50 ἐπλησίασαι, pro ἐπέχεσσον, quæ
     est glossa e Scholio in margine,
     in quo ἐπέχε. sic explicatur.
 54 ὁγ' ἐτ.
 55 ἡμετέρες.
 73 ἀποτινύμενοι.
 84 προζέειπε, bene.
 98 μεταμέναια, superscr. λ eadem
     manu.
 102 κτεάτεσσας.
 104 ἴρφαίνεσκε, v. V. L.
 107 hunc sequitur in MS. hic:
     μηδῶν φθινόταν, περὶ δ' ἡματα
     πολλ' ἐτελέσθη, qui versus junc-
     tus superiori occurrit χ'. 470.
     ubi tamen suspectus est, v. not.
     et τ'. 153. Si pluribus in libris
     h. l. reperiatur, non repudiem.
 120 ἐντέφανός τε M. v. not.
 122 ἐνόντες, recte, ut 128. ἐθέλησι.
 133 αὐτὸς ἐγάν, v. not.
 134 ἄλλα δ' οἱ δαίμονες.
 144 δώσει, male.
 145 νύποιον, sed superscr. οι.
 148 εἴως, sed ε superscr.
 151 τιναξέσθη, sed α superscr.

Ver.

- 156 ἐμελλε, quod prætulerim.
 159 ἐναίσιμα ad h. l. respexit
Hesych. in ἐναίσιμα.
 160 ὁ σφι, ut 228. &c.
 178 ἄγε δὲ, ut ed. R.
 180 ἤγαν.
 181 ὕργατες μέν τοι πολλὸν, sed su-
 perscr. οἱ.
 183 τῆδε, superscr. λ.
 190 αὐτῷ δέ κέν οἱ.
 191 δυνήσεται οἷος ἀπ' ἄλλων. Pa-
 tet, opinor, versum esse facti-
 tum.
 193 ἀσχάλλοις, ut Eust.
 198 παύεσθαι.
 203 κτήματα.
 220 μηδὲ τὸ ἔντος.
 222 χεύω.
 223 ὅστ' ἐπέοικε.
 226 ἐών ἐν τῷ melius.
 238 τὸν δὲ εἴτε φ;
 248 μειούμενοι.
 250 ἐπίστημ.
 257 ἐφάνησε, bene.
 259 ἐς δάμ.
 260 ἀπάνευθε κιῶν.
Ibid. ἐπὶ θῖν.
 275 γ' factum e τ'.
 283 ἴσασι θάν.
 284 σφι, recte.
 285 ἐκ ἐπὶ δηρὸν.
 289 ὀπλισθο.
 292 ἀψὲ ἐθέλ. superscr. ι.
 298 βῆ δὲ οἶναι, ut et 394.
 305 ἀλλά μοι.
 311 διάνυσθαι τὸ ἀκέοντα, v. not.
 313 ἐγὼ δέ τε.
 316 ὡς χ' ὑμει.
 320 ὡς νῦ πν.
 323 καὶ κέρτ.
 337 εἰς ἵψος. irrepsit e gloss.
 346 ἐσχ' ἦ, sic plane — πάντα φύ-
     λασσε.
- 350 ὄστις — λαρώτατος.
 356 ἀθρόως, sed superscr. α.
 368 φέιν — δάσονται.
 379 ἀφυσεν.
 380 χεῦσεν, — δοροῖσι, recte.

Ver.

- 390 ἐνσελμοι — φορέσοι, bene.
 391 ἐσχατιῖ.
 414 οἱ δὲ ἄρα.
 429 διαπερήσσαν. ut supra et 213.

 Od. Γ'.

 5 οἱ δὲ ἐν θ.
 7 ἔσταν.
 9 εἰς θ' οἱ — μηδὲ ἔχουσι.
 18 ἦν τινα.
 21 τὸν δὲ αὖ, ut 239.
 32 ἐνθα δὲ N.
 37 ἰδεύσε, bene.
 41 χρυσείω δέπασι.
 50 τὴνεκά σοι — ἀλεισσοι et v. 53.
 53 οἱ προτέρω.
 73 Τοι δὲ ἀλ. v. not.
 78 abest a MS.
 80 abest κε.
 82 ἀγροείνω.
 84 φασι, recte.
 101 τῶν νῦν μεν μη. male.
 114 κατὰ Θυντᾶν, v. not.
 117 ἕκκαι.
 118 σφι, bene.
 119 μόλις.
 120 ἐνθὲ αὖ τις, male.
 128 ἐπίφρονα βελην.
 136 ἐθηκε, recte.
 141 πάντας ἐταίρυς.
 142 νόσον μ.
 144 φίξασι.
 150 σφι.
 153 εἰλκομεν ἀμφιελίσσας.
 159 ιερὰ θ.
 169 ἔκιχε.
 175 Φύγωμεν.
 185 οἵ τε σάωθεν.
 197 ἐπεὶ κακεῖνος.
 205 ἥ γάρ.
 211 ἔειπας.
 213 κακὰ μητιάσθαι.
 223 ὅτα γ' ἐθέλοι — καὶ κήδετο θυ=μῷ.
 227 μέγ' ὁ εἶπες, non male.
 239 τὸν δὲ αὖ, v. V. L. conf. 21.
     ubi τὴν editur, in simili oratione.

Ver.

- 240 λεγάμεθα, sic.
 244 περὶ οἵδε a m. sec.
 255 τάδε.
 256 εἰ ζωὸν — Αἰγ.
 258 τῷ κέν οἱ, mollius.
 265 ἡ δῆ τοι.
 277 ἀλληλοῖν.
 280 ἀγανοῖς, βελέσσιν, sic.
 284 κατίσχεν, male.
 286 κακένος, ut supra.
 290 τροφέοντο, male.
 295 περὶ σκ.
 302 κατ' ἀλλοθρόός.
 307 αἴψ' ἀπ'.
 309 Ἀργείοισι.
 313 ἀλάλησαι.
 314 τοῖσι δόμοισι.
 315 μή τι.
 324 ἐθέλεις, quod melius videtur.
 325 ἔσπονται.
 337 οἱ δ' ἔκλυνον.
 341 βάλον.
 367 ὁφείλεται.
 372 πάντας Ἀχαιίδες.
 373 ὁφθαλμοῖσι, v. V. L.
 375 ἔτι σ' ἔολπα, quod placet.
 378 κυδίσην Τειτού.
 381 abest a MS.
 382 ρέξω ἴγαν.
 393 Παλλαΐδ' Αθ.
 400 εὐμελίνη.
 411 Νίσαρ δ' αὖ.
 416 post hunc est hic: αὐτὰρ ἐπεὶ
   ρ' ἥγερθεν, ὄμηρερέες τ' ἔγενοντο.
 419 ιλασσωμεθ' Αθ.
 421 ἀλλ' αγ'.
 437 περιχεῦε, male.
 438 κεχαροῖατ' id.
 449 ἡλαστ., male.
 461 σπλάγχνα πάσαντο.
 464 λάσε, bene.
 469 πάρε δ' ὅγε N.
 471 ὅρωτο, ut 476. ζεύξεθ', male.
 481 βύστο.
 490 ὁ δὲ τοῖς ξεινηῖς θ.
 495 πυζοφόρον, male.

Od. Δ'.

Ver.

- 6 κατένευσε, recte.
 27 γενέν — ἔκπτν.
 29 εἰ ἄλλες πέμπομεν.
 31 ἡ μῆν.
 32 νῦν μὲν πᾶσι, v. V. L.
 33 φαγότες.
 36 θαινήσασθαι.
 38 ἄμα σπεσθαι, v. V. L.
 45 ἡλίοιο πέλεν αἴγλη.
 48 ἔνζεστας.
 51 ἵζοντο.
 65 σφὶ νᾶτα.
 79 ἔασσον ut 165.
 85 ἄρνες κερκοὶ ἄφαρ.
 94 ὕμεν.
 95 πολλὰ πάθον.
 104 τ. πάντων δ' εἰ.
 115 ὁφθαλμοῖσιν, v. not.
 116 ἀμφοτέροισιν.
 123 εὔτυχτον, v. V. L.
 125 ἔδωκεν, recte.
 137 Αὐτίκ' αξ' ἦγ' quod melius.
 153 ὁ πυκνὸν.
 154 ὁφθαλμοῖσιν.
 164 παῖς.
 170 πολέας.
 171 ἔξοχα πάντων.
 178 καί κε Θεοὶ ἄμ. male.
 179 δίεπεντε, vid. V. L.
 185 abest τε.
 197 γίρας ἐστιν.
 221 abest τ'.
 223 ὁ κεν.
 228 πόρες.
 236 ἄλλοτε τ' ἄλλω.
 238. 239 δαίνυσθαι — τέρπεσθαι,
   male.
 240 πάντας, retulit ad ἀεθλες, sed
   versum sustulit.
 242 οἷον τόδε ἔξε, ut 271.
 248 Δέκτη cum linea superset. ut
   sit nomen proprium, v. not.
 263 νοσφισταιένην, v. not.
 270 ἔσχε, male.
 273 Ἀργεῖοι.

Ver.

- 276 ἵσπετ[?].
 289 γε, male.
 294 τράπεζ[?], male et ὄφεα καὶ v. V.
L.
 295 ταρπώμεθα.
 301 δὲ ἐσόρεσαν.
 309 ἴπαι.
 322 νῦν εἰς τὰ σὰ. e glossa add. εἰς.
 344 καδδί, ἔβαλεν.
 349 μὲν τοι.
 351 μὲν ἐπὶ, quod non displicet.
 356 ναῦς.
 364 ἐλέσει.
 365 Πρωτέως, quod ferri posset:
     sed vulgatum melius.
 383 ἀπερκέως ἀγορέντω.
 388 τὸν εἴπτως.
 399 ἐγώ τοι ταῦτα μάλ — ἀγορέντω.
 403 σπέσι.
 407 Φαινομένηφι, male.
 408 εὖ.
 409 πάρ τηνοιν ἐνσελμ.
 412 πεμπάσεται.
 413 μέσσοις. v. not.
 414 ἐπειδὴ.
 415 ἐπειδ' ὑμῖν.
 420 ἐπέσσοι, bene.
 421 οἶλον τε — ἕδηαι, ferri potest,
     ut referatur ad unum v. 399.
     sed vulgatum est etiam, 414.
 425 ἐδύσετο.
 429 σπλισθαμεθ quo hic ferri pos-
     set.
 440 βάλε δ'.
 441 ἔνθα κε.
 443 Τίς γάρ κ' εἰναλίω.
 449 εὐνύζοντο.
 454 αἴψ abest — ἀπίσσ.
 462 βελήν.
 465 ἀγορέντιν.
 471 αὐτίκ.
 472 ὥρελες — θεοῖσι, recte.
 473 ὅτις τάχ.
 475 ἡ γάρ πά τοι μοῖρα, quod non
     displicet, etsi πεινι duplicari pos-
     se non abnuam.
 485 μὲν δὴ ἔτω δὴ, duplex lectio
     confusa est. v. not.

Ver.

- 490 τολύπενσαν. 491 abest μ.
 Ibid. αὐτὶς sic h. l.
 494 ἐπεί κ' εὖ.
 495 τῶν γε Θάνον, πολλοὶ δὲ ἐλίποντο.
 500 γυρῆσι, bene.
 502 πᾶρ, male.
 508 μίμνε.
 512 κῆρ.
 516 φέρε, bene.
 519 κάκεῖθεν.
 535 δείπνισας.
 543 Ἀτρέως v. not.
 550 προσθίδων, quae est vera lec-
     tio, ut κ'. 418. et alibi. Tertia
     persona est ab h. l. aliena.
 567 λιγὺ πνειοντας.
 569 ἐστιν, recte.
 573 κατήλυθον.
 579 Ἄγ δὲ καὶ.
 581 διοπετέος.
 589 πέμψω, quod præfero, etsi
     non necessarium est eadem tem-
     pora esse.
 611 Σοὶ γὰρ etc.
 614 ἐστι, recte.
 617 πόρε.
 621 ἀνὰ δωμ.
 634 χρειά γίνετ[?] αὐτῆς.
 635 εὐρύχωρον.
 644 δύναι τότε.
 646 ἀπήνερα v. not.
 651 Αἰτίζειν, perperam.
 656 ἔβη, et 658. ἀμφοτέροις, male.
 665 παῖς.
 668 πρ. ἥβης μέτρου ἱκέσθαι.
 687 πατέρων.
 690 ἔξαισια.
 692 βεροτὸν, quod ferri posset.
 693 ἄνδρε ἔωργει.
 701 νισόρενον.
 704 ἀφασίν omissio ἐπέων.
 707 ἔδε τι χρειά.
 717 διφέρε.
 721 Τῆς δ'.
 722 Ὁλύμπιος ἄλγες ἔδωκεν.
 723 τρέφον.
 727 Νῦν αῦ — ἀποκτιναι μεράσσιν.
 735 ὀτεղῆς, recte, idque recipien-

Ver.

- dum puto. Non enim aderant,
nisi ancillæ.
 736 δῶκε πατήρ.
 742 περίφεων Εὐρ.
 744 μῆδον δέ τοι.
 745 ἔξιλεν.
 753 σαύσαι.
 754 μὴ δέ.
 755 Ἀρχοτίδαι.
 765 σάσαι.
 771 Ἀστένει, sic MS.
 772 ὁτι' ἵσχε.
 775 μή πότε τις ἀπαγγείλησι, quod
magis placet vulgato.
 781 τ' abest.
 783 λευκὰ πίτασσ.
 784 σφ' ἡγεικα.
 785 ἐκ δ' ἔβαν.
 786 ἐνθάδε.
 787 ut edd. vett.
 788 ποτοῖο.
 789 abest.
 793 ἐπήλυυθε v. not.
 807 ἐσι, bene.
 809 κνάσσοι.
 812 κέλεαι v. ad ε'. 174.
 817 Νῦν αὖ.
 826 τοῖν γάρ οἱ ἄμφι ἔσπειται, sic re-
posuerim.
 832 μοι κάκεῖνον, ut supra.
 838 εἰπὸν, sic MS.
 839 ἀνέρει.
 840 ιάδη.

Od. E'.

- 2 φέρῃ.
 24 ἀποτίπεται, sic.
 27 ἐνὶ γη.
 35 γεγάσσοι.
 36 τιμήσοι, bene.
 39 ἀδέπτος Τροίν v. not.
 53 πυκινὰ.
 59 τηλόσει.
 63 σπίσιος ἀμφὶ πεφύκει.
 79 Sic est in MS. ut Clarkius et
Barnesius dedere.

Ver.

- 84 δερδέσκετο, item v. 158. perpe-
ram, ubi ed. Rom. διερτίσκ.
 94 ἥπθε.
 97 Ἐρωτᾶς.
 98 πριστέα.
 99 ζεὺς ἔμπορ' ἡνάγει, optime.
 101 θεῖσι, male.
 104 παρεξελθεῖν et v. 138.
 111 πέλασοι, recte.
 120 ἦν τις τε. v. not.
 121 ἀρίστα.
 123 εἴως.
 129 ἀγάσθε.
 136 ἀγήρω.
 138 ἔθ' ἀλ.
 163 Εὔρειαν, sic.
 166 ἐρέζοι.
 174 με κέλεαι, sic MS. ή. 807. pa-
riter sic habebat, ubi in edd.
κέλη.
 175 δ. τ' ἀργ. τε τοδε, ήδ' etc. ma-
le.
 178 ὁμόσαι.
 179 αὐτῷ.
 181 ἐκ τ' ὀνόμαζεν, recte.
 182 γε abest, quod versush. l. non
patitur.
 189 ἵπει.
 193 ὁ δ' ἄρε' ἵπ.
 195 καθέλετ' ἐπὶ θρόνῳ, δέεν.
 204 Huic subjicitur in MS. ver-
sus hic: Δάκευτι καὶ στοκαχῆσι
καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐργάζει, repeti-
tus e superioribus, 83. 157.
 Hic non bene coit cum præ-
ced. et seq.
 206 εἰδεῖς ήσι φε.
 208 ἐνθάδ' αὐθι.
 210 τῆς δ' αἰὲν.
 212 ἔσικε, recte.
 219 ἐλδουσαι.
 220 ἡμαρξ ἐλέσθαι.
 227 μένοντες. vid. V. L.
 229 ἔγγυτ.
 230 ἔγγυτο.
 235 αὐτὰρ ἐώ' αὐτῷ.
 240 ἐλαφρὰ.

Ver.

- 244 πελέκησεν.
 245 ξύτε, quod pariter rectum est.
 248 ἀρμονίησιν ἀρωτος. An voluit dare ἄρωτον, quod hic olim legebatur frequentius, ut patet e Schol. min. Sed id necesse esset pronunciatum fuisse ἄρωτόν, quod est durum. An intelligemus ἄρωτον, tundebat ratem, adi- gendis clavis, quod est ἀράσσων.
 249 τοργάσσετ' αὐτῷ.
 251 εὐρέσιν. v. not.
 255 ποιήσατ' ὅφεις ιδίνει. In primo clara vestigia antiquæ scripturæ, de qua subinde admonuimus.
 256 δίσυνίσισι.
 260 ὑπέρεξε.
 267 κορύκω.
 284 ὁ δὲ γάρ σατο.
 285 ποτὶ, quod h. l. melius puto, et si varie a poëta usurpatum hoc verbum concesserim: item 376.
 289 πεῖραρ, vid. V. L.
 291 σύναγε. v. not.
 293 νέφεσσι.
 295 ἐπεισον, non male. Virg. una Eurusque Notusque ruunt.
 300 μή μοι — εἴπη. hoc male.
 302 ἀνταλήσειν. Vulg. melius. conf. 207.
 313 ἔλασε. v. V. L.
 314 ἐέλιξε. v. not.
 326 δὲ ἐκαθίζε.
 329 πυκνά.
 337 ποτὴν, melius et mollius.
 338 σχεδίης, καί μιν πρὸς μῆδον ἔπειτε.
 347 ωδὲ τι τοι, quod melius est vulg.
 349 αἵψ, ut fere semper.
 353 κῦμ' ἐκάλυψε.
 354 μερμήριζε.
 358 πείσουαι, ἐπει.
 369 ἄλλυδις ἄλλα, sc. ligna. bene.
 374 πετάσσει.
 379 ἔσταπ' ὄντοσεπται.
 380 ἴματε, bene.
- Ver.
 394 ὅτ' ἀν.
 409 διατμήζεις ἐπίλεγσα.
 412 ἕρβευχεν.
 415 βάλοι.
 417 εἰ πώ.
 419 ἔξανθησ.
 420 φέροι.
 421 ἐπισεύη.
 423 Ἐνοτήτως.
 425 φέρε.
 426 ἔνδα κ' ἀπὸ εἶνός τ' ἰδε. — σὺ δ'.
 428 μὴ ἐπιφροσύνην, male e v. 437.
 435 κῦμ' ἐκάλυψεν.
 436 δὲ abest.
 437 θῆκε θεά γ. A. e v. 427.
 442 τῇ δὲ οἱ.
 445 ὅτις ἔσται, ut conjectit Barnesius — πολύκλυτος.
 446 ἐνισπάς.
 451 παῦσεν ἱερὸν.
 453 ἐκαμψεν, male.
 456 πίνας θ' ὁ δὲ ἀνάπτυξιος.
 460 καθῆκε.
 461 ἐφερε, bene.
 469 πέλει. v. not.
 471 θάμνοισιν πυκνοῖσι.
 472 κάμπατος, πυκνός.
 475 Βῆ δ'.
 476 ὑπῆλθε.
 479 ἔτε πότ' recte — ἐβάλεν.
 481 ἔφυν τ'.
 482 ἄφαρ δὲ ὑλην.
 485 καλεπαίνει.
 492 κεῖεν.

Od. Z'.

- 9 ἔλασε.
 11 ἀΐδοςδ' ἐβεβήκει.
 15 Βῆ φ'.
 18 ἔχσσα, bene, etsi pluralis ferri potest. v. ε'. 227. V. L.
 20 πνοή.
 22 ναυσικλύτοιο, male.
 30 καίρεσι.
 42 εἰ ὄμβρῳ. εἰ e gl.
 45 πίωτατ' ἀνέφελος.
 47 διεπίφραδε.

Ver.

- 49 εὐπεπλον — ἐπειδαύρο.
 50 κατὰ δ.
 57 ἐφοπλίσεις.
 60 ἔόντα.
 62 μεγάροις, quod ferri potest, si
     in seq. media contracte pronun-
     cies.
 64 νέππλυθ.
 73 ὀπλεον.
 75 ἐνέξεται ὑπ' — κατέθηκαν.
 78 ἐπεβήσατ.
 79 χρυσόν.
 81 ἐλαθε, ut conjecteram.
 84 οἴη, male, ut et v. 86. ἔσαν.
 87 ὑπεκπροδέει.
 89 καὶ ταῖς v. V. L.
 95 ἀποπτύεσκε.
 96 χρισάμεναι, ut in nota volui.
     Cæterum et χριστάμ. ferri po-
     test, si ducatur a χριζομai. Nam
     et infra 220. est χρισσομai, ubi
     vid. not. Sed illud melius.
 109 παρθένος ἀγνή, quæ est glossa.
 110 δῆ φα.
 111 ζεῦξιν, et abest τε.
 113 ὄγροιτο, male.
 116 ἐμβαλε δίηη, v. not.
 124 πίστα.
 127 ὑπεδύσατο.
 130 Βῆ φ'.
 131 ἐκ δέ οι.
 132 βεσοι μετέρχεται, v. V. L.
 149 Θέος νύ τοι.
 150 εἰ μέντοι.
 151 Ἀστέμιδι σ' ἔη.
 152 Φυην τ' εἰσάντα ε. v. ε. 217.
 157 λευσόνταν — εἰσιχν.
 159 ὥρχε γ'.
 165 ή δη, ut volebat Clarkius, id-
     que in textum posthæc recipi-
     endum erit.
 166 ὠσαντως.
 171 Τόφρα δέ με μέγα, quod meli-
     us est et mollius vulgato.
 175 ἀλλ' ἀν.
 178 δός δὲ φ'. sic.
 182 τεθε.

Ver.

- 187 ἐπεὶ γτι.
 190 τάγ.
 195 τὴν γε.
 199 μοι abest.
 207 Τῷ, male.
 211 ἀλλήλοισι κέλευον. illud male,
     et in eo passim peccat Codex,
     hoc verum.
 212 Ὁδυσσεα, quod rectum est, si
     contracte pronuncietur.
 215 χρυσοῦ, unde patet hanc lec-
     tionem tamen e MSS. fluxisse.
 218 γτως, mollius.
 220 χρίσομαι, bene. conf. 96.
 227 ἀλεψί, male.
 229 θῆκε.
 230 καδδί.
 233 δέδας, recte, itemque.
 240 ἔχυσι.
 242 δέστ.
 247 ήδη ἐπειθ.
 248 θέσαν.
 251 ἐνόστε.
 253 ζεῦξε δ' ὑφ'.
 254 ὄνυμαζεν, recte.
 259 ὄφρα μὲν.
 262 ἐπιβείομεν, quod non est ex er-
     rore.
 276 ὅγε.
 277 πόσις νύ οι, ut Eust.
 278 κομισατο.
 279 ἐσσιν.
 280 πολυάρρητος.
 286 ἀλλην, male.
 288 μίσγεται.
 294 πόλιος, ὄσον.
 303 "Ηρως.
 308 ποτικ — ται αὐγῆ. v. not. Sa-
     ne durum videtur, verbum προσ-
     κλίνεσθαι dici de αὐγῆ, etsi alias
     de qualibet vicinia dicitur, ut
     demonstramus ad Callimachum.
 310 μητρὸς περὶ.
 312 ἐσσιν, recte.
 318 εὖ δ' ὄπλισσοντο, male, itemque.
 319 ἐσποιατο.
 321 δύσσετο.

Od. H'.

Ver.

- 2 φέροι, si ad sensum refertur,
ferri potest.
3 ὅτε δὴ ἐπαγγέλτος — ἵκανε, utrum-
que recte.
5 ὑπ' ἀτ.
14 αὐτὰρ Ἀθῆνη. v. n. et salvus
sensus est sine ἀμφί.
22 Τέχνη, ἐπ etc.
25 γείνεται. τῶν δὲ male.
34 ἀκείνοις; recte.
45 σκοπέλοισιν.
59 Γιγάντεσσι, v. V. L.
68 ἔχεσσι, quod stare posset.
74 ἡσυν τὸ εὐφερέντος, duplex lectio
confusa est.
75 εἰ μὲν.
86 ἐρημέδατ', v. not.
87 ἐξ ὁδὸς pro ἐδεῖ, ut 96.
90 ἐφύπερθ.
103 πεντ. δὲ ἔσαν δ.
104 μύλης ἐπι.
108 In marg. γε. ὅστον.
114 τηλεθάνατο.
115 "Οχγαὶ et sic. v. 115. 120.
117 ἀπολείπεται.
129 ἐν δὲ δύο κρ. quod et ipsum
rectum est, et forte melius.
131 οὐδεὶς ὑδρεύοντο πέ. Sic plane
MS. v. not.
132 Τοῦ ἀρ.
135 ἐβήσετο.
145 ὁ δὲ ἐλειτάν. ut alibi.
148 τοῖσι θεοί.
161 οἴδε δὲ.
170 Λαομέδοντα.
171 φιλέσπεκεν, male.
174 πάρ δὲ.
190 ξενίσομεν.
195 τε pro γε.
213 καὶ μᾶλλον ἐγ.
217 ἦ γ.
221 ἐντηλησθῆναι.
222 φαινομένηφι, male.
231 abest τε.
262 μὲν ἐκέλευσεν.
278 abest κε.

Ver.

- 280 ἔνεις ἔτι ἥλιθον.
291 θεῖσι.
294 γάρ τι.
304 ἐκέλευσε.
314 οἰκόδει κάγα.
315 εἰ κ.
320 εἰ πάτοι φ. ε. sic MS.
321 ἐκατέρω.
322 Τόν περ τηλ. primum vitiosum,
alterum non contemnendum.
325 κόρισσαν, at τέλεσσαν in margi-
ne.
326 ἀπήνυσσαν οἴκ.

- 335 ἀμφιπόλοισι, recte.
341 ὠτευνοῦ ῥ.
342 "Ορσοὶ κιών.

Od. Θ'.

- 3 πολίπορθος.
5 σφι, v. supra scr.
17 πολλοὶ δὲ ἄλλα θη. v. not.
23 πολλά, τὰς, v. V. L.
32 ὄστις.
42 ἐρχετο' v. V. L.
45 τέρπειν, v. not.
54 τευκὰ τάνισσαν.
63 Μέσσα φίλ.
73 ἀνδρῶν Οἴμην.
85 εἴρυσσαν, ut 34. ἐρύσσεται.
94 Ἄψι δ' Οδ.
102 περιγιγγ. cum alias satis con-
stanter sine γ. hoc verbum MS.
habeat.
105 πασσαλόφι κρέμασιν, illud bene.
118 ἀρύμνονος, ut 419.
120 πόδεσσι, bene.
124 ἡμιονοῖσιν.
128 προφερέσσατος a m. pr.
129 πολὺ φέρτατος.
133 εἰ τιν' ἀεθλον.
134 abest γε.
139 συγχέουσαι.
142 μῆθον.
143 ἀκρασεν.
144 προσέειπε, bene.
148 ποσοὶ — χείρεσσι, salvo versu.
161 θαμὰ, quod non aptum τῷ θε-

Ver.

- μίζων. Sed et ἄμφα friget. An ὅς τ' ἄρα, ἐπηγυτικᾶς, ut sæpe?
 162 ἔπεστι, bene, nisi quo ἔπει scribere satis erat.
 163 ὁδάσω.
 167 θεῖοι — διδεῖται.
 171 λεύσσου, ut supra et v. 200.
 177 ἔσσιν, bene.
 186 βάλλει, male.
 187 ὀλίγον τε.
 193 ὑπὸ χ. male.
 197 τόρδε τ' quod melius puto.
 201 μετεφάνει, durius vulgato.
 Ibid. καφθίειον, est jactantius, non levius aut lenius, irridendo et provocando.
 202 ἐφίκεσθι, non bene.
 203 τοσστον et 204. ὃν τινα.
 207 πλήν τ'.
 218 περισταῖν.
 227 ἐν. μ. sic.
 231 δαμάσθην, male. Est autem, non *domitus sum*, sed *fractus sum viribus*, vel *confectus*.
 242 κει οἵ εὐ μ. quod locum non habet.
 254 λιγεῖαι, quod et a Clarkio h. l. constantiae causa exprimentium erat. Sic v. 67. etc.
 257 φόρμη. γλαφυρῆν.
 273 Βὴ δ', male.
 277 ἐς θαλαμόν δ', quod nec necesse, nec rectum est.
 280 τά τ' ς κέ τις, quod verum puto.
 284 ἔσκει pro ἔσιν.
 303 abest totus a MS. v. not.
 312 γείνεσθαι.
 315 σφᾶς. — κειτέμεν.
 322 Ἐρμένις.
 336 ὑθέλεισ.
 341 ἐισορόιτε.
 352 σε φέρεισ μ. ἀ. δέομει.
 353 κρεώς.
 361 δ' ἐβεβήκει.
 362 Κύπρουδ' ἵκε φιλ.
 363 ἐς Πάφοι etc. conf. etiam H. in Ven. 58. 59. s.

Ver.

- 370 κέλευσε, recte.
 371 σφιν.
 372 κερσίν ἔχοντες, male.
 373 ἦ σφι π. alterum bene, sed τὴν melius.
 376 μεθίσκε, vitiose.
 378 δὲ ἡ πειτα, ut edd. veteres.
 396 δὲ εἰ αὐτὸν, plane sic MS.
 Ibid. ἀγετάσθω.
 407 abest a MS.
 422 δὲ ἐκάθιζον.
 426 θέματε, quod nescio an usitatum sit: alias prætulerim.
 432 ἄλλοισι τε θεῖσι, male.
 435 ἴσασαν.
 436 ἔχεναι.
 441 θῆκε.
 444 μεθ' ὁδὸν — δηλήσπται, quod versus non fert.
 445 ἐπὶ ἐν etc.
 449 ἀνάγει, male.
 451 γε θάμ.
 483 Ἡρα, quod eodem reddit cum vulg.
 493 ἐποίησε σὺν, bene.
 495 οἴ φ' Ιλ.
 497 αὐτίκα καὶ πᾶσι μ.
 499 φαῖνε τ' ἀοιδὴν.
 501 ἀπέπλεον, male.
 509 ή ἐᾶν v. not.
 513 Ἀργεῖοι, vulg. melius.
 524 προπάροιδε. sic.
 537 λιγεῖαι, ut supra, 254. In vers. lat. leg. cohibeat.
 542 ἀλλ' ἄγει, ο μὲν, vitiose.
 554 τέθινται.
 560 πτόλιας.
 562 σφι, male.
 564 ἀλλὰ τοδ'.
 567 περικαλλέα γῆ.
 570 φαίσεσθαι — ἀμφικαλύψαι.
 574 πτόλιας.
 576 φιλόξενοι — σφι, hoc recte.
 579 μὲν ἐπευξαν.
 581 ἀπέφθιτο Ιλ. quod ego prætulerim. v. not.
 583 γένος ἀνδρῶν.
 584 ἦ πά τις.

Od. I'.

Ver.

- 7 ἀποάλογται, sane indicativus
in hoc contextu locum habere
videtur.
9 μέν δὲ κεν. v. not.
10 δεωκόσι, v. not.
13 σεναχ.
14 τί ἐπ.
17 Φυγὸν ἀπό.
30 Versus totus abest. v. not.
31 ὡσαύτως.
37 ἵνψω.
48 οἴ σφιν.
52 Διὸς ὄσσα.
53 πάθοιμαν.
57 ἀλεξόμενοι.
65 αἴσσαι.
70 σφι. v. V. L.
72 καθέμεν sic MS.
88 προτίν πεντεστι, futurum me-
lius.
94 Φάγη.
99 νησὶ δὲ ἐπὶ — ἐγένετο.
108 Φυτένετο, bene.
116 λάχεια (at n'. 509. ἐλάχεια)
παρεῖξ.
117 ἀπὸ τηλε.
120 εἰσιχγ. ut supra.
121 πάσχειν, recte, et v. ποίησης
et 129. νησὶ.
141 ὑπαὶ σπ. — πεφύκασι, male.
142 καταπλείσμεν.
144 περὶ.
145 κατείχετο δὲ v.
146 ἐπέδρακεν.
158 δὲ δάκε.
159 ἐν δὲ ἐπάση.
160 αἴγες sic MS.
186 πίνουσι.
187 ὁς ἤτα μ.
199 παιδί.
202 δᾶκεν.
207 αὐτὸς, ἀλ. v. V. L.
209 δὲ ἄνα.
218 ἐπηγέσεοθα.
223 τοῖσιν ἀμελγεν.
231 κείσαντες ἐπίσταμεν, sic.

Ver.

- 235 ἔντοσθεν, v. V. L.
239 ἔκτοσθεν.
247 κατέθηκεν, recte.
249 αἰνυμένω. v. not.
251 πυρεῖς ἐκηρε, vitiose. voluit scri-
bere πυρ ἀνέκη, quod verum est;
imperfectum locum non habet.
262 ζεὺς ἥδεις καὶ θεοὶ ἄλλοι.
264 ἐπεργάνιον.
268 ἥτις.
271 ὁς θ' ἵκετησιν.
272 αὐτίκ', quod placet, v. II. ψ.
768. Od. n'. 487.
273 νέπιος, ὡς ξεῖνη.
277 ἄλιθος.
284 πειρατα.
301 ἔχεσι, recte.
303 κε abest.
311 σὺν δ ὅγε δ' αῦτε, sic.
315 πολλῷ.
331 ἄγνωγα.
336 ἥλιθε, bene.
351 πᾶς ἄγ τις καὶ.
353. 361 ἐπιει.
368 αὐτίκ', ut 272.
384 ὡς ὄτε.
385 ὑποσείσοιν.
386 τρύχει — αἰσι, male.
402 καδει, male.
404 δι' ἐργασίν.
406 κτοίνει, quod cum Barnesio
sequendum. Sin μή τι; intelligi-
gis, veteris ne quis, tum con-
junctivus utrobique esse debet,
ut Clarkius vult.
418 λάβη.
420 γένηται.
427 ἀεκών, male, ut v. s. πέλας.
428 φορέσση.
457 ὅππη ἐκεῖνος — ἡλυσκάζει, quod
et ipsum rectum est.
458 Τῷ καὶ οἱ.
459 ὕδει — καδδὶ ἐμὸν κῆρ.
462 σπέσεις ὕδε καὶ, quod etiam fer-
ri potest.
464 τανύποδα — πίονι, utrumque
male.
467 δὲ ιεράχ. ut 477. γ' ἐμελλει.

Ver.

504. 530 πτολίπορθος.
 523 ψυχῆς γε καὶ.
 531 abest. v. not.
 533 οἴκοι ἐστὶν.
 535 εὑρέη.
 539 ἔβαλε — προπάρεσσε, illud bene, de hoc v. not.
 549 ἵστα.
 550 δέ μοι σῖον.
 554 ἀλλ' ὅγε ἐμερμήζειν, v. not.
 559 Δὴ τότε, ut mox 561.
 561 ἐπορεύνεται.
 562 ἐμβαίνειν.

Od. K'.

- 5 γεγάδασσιν.
 7 ἀκοίτας, sic MS. unde patet, hanc lectionem esse tamen e MSS. ortam.
 9 κεῖται, quod ferri potest.
 10 δῶμα περισ. δ' αὐλὴ.
 11 αἰδοίαις, v. not. ἀλόχοισιν. recte.
 12 ἐνέδεσσι τάπησι.
 16 καὶ μὲν ἦρῳ.
 19 Δῶμέ μοι ἐκδίξας, v. not.
 30 ἐλεύσομεν, videbamus, sic semper — ἔόντες, quod non displicet.
 31 γλυκὺς ἐπέλαβεν ὑπνος χειρ. Voluit dare ν. ἐπέλαβε pro ἐπέλαβε.
 48 φέρε, bene.
 50 Ἀγρόμενος, ut supra.
 52 ζωῖσιν ἐσείν.
 55 Αἰολίδα v. quod etiam rectum est.
 58 τ' ἐπασσάμεθ'.
 62 δ' ἀνὰ δώματ' ἐπὶ εἰδη.
 63 ἐθαύμαζον, quae est glossa.
 64 Τίς σοι.
 65 ὄφες ἀν ἕκαται.
 66 φίλοι εἰσίν.
 67 ὡς ἔφαν — ἀχρύμενός περ.
 69 γάρ ἐνεσιν.
 75 ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπ..
 83 ἀπόνει.
 100 προτείνει πεντεσθαίς ut i. 88.
 110 τῶν δ' εἴη — οὐδὲ οἶσιν ἀνάσσει.
 114 εἰς ἀγορὴν, male.

Ver.

- 116 δεῖπνον.
 118 τεῦχος, quod placet.
 124 δαῖτα πένοντο v. not.
 126 ἐγὼν ἄσρος.
 140 ὥντα.
 155 ἐπάροισι.
 163 κονίησι καμάν.
 165 ἐνι γαῖη.
 166 εἴσας' sic MS. at post viciose ἀτάρε.
 174 γάρ πω, melius; ut opinor.
 175 ἐπειλθεῖν, ut Eust.
 181 ὁφαλμοῖσι, recte.
 182 τεύχοντο.
 192 ἀγεῖται, quod sic pronunciabatur, ut nunc editur.
 204 δὲ κατ'.
 208 τῷδε.
 215 περισσιν. ut semper.
 217 θυμῷ, melius,
 227 ἀειδίαις, viciose.
 232 οἵστατο γὰρ δόλον εἶναι.
 233 sequitur versus, quem e MS. protulit Clarkius. Ex 316. huc insitum esse res docet. Nam idem dicitur v. 234. 235. ubi confessio κυκεῶνος est.
 239. 240 τε τρίχας τε, καὶ δίρας.
 242 ῥ' abest v. V. L. — βάλε.
 247 βεβλημένος.
 249 ἀγαζόμεθ', male.
 251 ἥμεν — δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὑλην.
 253 abest a MS. v. not.
 264 αἱροτέρησιν ἐλάντι εἰλίσσ.
 265 abest a MS.
 266 ἂγ ἐκεῖσ'.
 279 χαρίσατος, viciose.
 288 ἐρχε — ἀλάλκησι, quod non postponam.
 290 δ' ἐν φ.
 303 καὶ μιν φύσιν αὐτὴν ἔδειξε. Si esset καὶ μοι φ. αὐτὴν δεῖξε, ferri posset, nec invenustum esset φύσιν αὐτὴν. ἔδειξε quidem verum est.
 304 ἰκελον.
 306 πάντες ἴστοιν.
 316 Τεῦχε — δέπται.
 318 ἐθελεῖ, recte, at

Ver.

- 319 ὀνόμαζε, male.
 320 λέξο, sic.
 322 ἐπῆις ὥστε κατακτημ.
 345 ἐπάρμυνεν, ut supra.
 349 δρ. ησαν.
 350 κρηναῶν.
 355 χρ. κύπελλα e v. 357.
 356. 357 absunt a MS. male.
 360 ἐπὶ σῖνοπι χ.
 364 καὶ ἡλειψεν.
 368—372 absunt a MS.
 373 ἐκέλευσεν.
 376 κρατερὸν δὲ.
 377 ἀγκὴ δ' ἵσαμ.
 380 ἐ τί τε χεὶ, excidit δὲ v. not.
 384 πάσασθαι.
 388 ἡς δὲ ἔφην.
 389 ἀνέωξε.
 393 ἔφυσε.
 397 μὲν ἐκεῖνοι.
 400 προσήνδα πότνια Κίρκη.
 405 ἄψ οἴναι, quod verum puto,
     recteque edidit Barn.
 408 ἐν νῇ θοῆ.
 409 Ad notulam Clark. Cur au-
     tem hoc non præfertur ut Il. σ'.
 94. 428? Nempe propter ad-
     jectiveum θαλερόν.
 414 ἐμὲ ἐκεῖνοι.
 417 ἵνα τέργαφεν. bene.
 422 ἐπέσσοι.
 424 πελάσσοσται.
 425 ὀτρύνεσθ' ἵνα μοι — ἐπησθε.
 429 ἐρύκαχε.
 430 abest a MS. salvo quidem
     sensu abfuerit.
 437 γὰρ κάκεῖνοι.
 450 ἔχεισο, v. not.
 456 abest versus hic a MS.
 474 οἶκον ἐντίμενον.
 475—479 absunt a MS. Quo
     firmatur judicium nostrum in
     nota ad h. l. Cæterum facile
     etiam reliquos duos versus re-
     pudiarem, nisi v. 54. de die in-
     ter sermones cum Circe acto
     ad eos referretur.

Ver.

- 500 Καὶ μιν φωνήσας ἐπ. πτερ. προσ-
     νῦδων.
 509 τὸ ἐλάχεια, ad supra 1. 116.
     λάχ.
 518 πᾶσι, v. not.
 520 αὐτὸν δὲ.
 527 ρέζειν. v. n.
 528 τρέψας.
 533 δείγαντες. male. Infra λ'. 46.
     ubi idem versus est, δείγαντες re-
     peri.
 569 abest, non bene.
 570 "Ιορεν.

Od. Λ'.

- 4 Ἀν δὲ καὶ εὔτοι.
 10 ιθυνε.
 23 ιερεῖα.
 24 ἐσχον.
 26 χοῖνι χεύρην πᾶσι νεκ. recte.
 35 ἐλισάρην.
 37 ἐρέβενς, sic.
 Ibid. ὑπ' ἐρεβ.
 40. 41 ἐγχύησον Ἀνδρὸς ἀρνιφάτε,
     ita sane tautologia tolleretur.
 42 ἐφοίτων ἔνδα καὶ ἔνδα.
 48 Αὐτὸς δὲ ξίφος.
 60 abest.
 67 ὅς σ' ἐτρέφε, sic.
 72 ἀκλαυτον, at 52. ἀκλαυτον.
     Inconstans in hoc verbo, ut a-
     liis, est MS.
 73 μήνιγμα.
 74 ἐστι, recte.
 77 ταῦτά κέ μοι.
 78 ἐγὼ μετ'.
 84 κατατεθνών, ut et 140.
 87 abest a MS. Sed abesse non
     potest salva sententia.
 91 προσέειπε, ut conjeci in not.
 103 μέν κε καὶ.
 105 ὅπποτε κε.
 109 τὰς — ἐάσεις, sic.
 115 κατέδεσι, v. not.
 116 ἐδύα.
 118 ἐπήν.

Ver.

- 120 Ἔρχεσθαι δ' ἡπειτα, quod, vel
δη̄ ἡπειτα, Homero usitatus.
132 ἔχοις, ut volui in not. sicut
et ἀρροσέειπε infra 144.
141 ὁδ̄ ἐὸν.
142 ἐς ἄντα.
143 π. κ. με — τὸν ἐόντα.
145 Σῆσω.
147. 204 sunt in folio alias anti-
quioris manus et chartæ bom-
bycinæ.
148 ἐπιφθονέοις.
159 ἢ δὴ νῦν.
168 εὐπαλον, v. not.
169 ἀλλά γε.
170 τανυλέγος, sic semper.
182 φθίνεις, bene.
190 κακὰ δὲ οἱ χρ. εἰ. ήσαι, non ab-
surde, sed vulgatum Homeri-
cum est, v. τ'. 72. ψ'. 115.
197 ὅτε με ἐν.
201 σά τε κύδεα, quod sententiae
aptius videtur.
204 κατατεθνυίν.
206 ἵκελον.
213 σοναχίζω.
220 ἐσήν κε.
231 πίξειν, sic Codex. Itaque,
quoniam hæc est forma poëtica,
hoc præferendum τῷ πίνειν.
233 γόνον ἐξερέεινεν, male.
234 πρῶτον.
240 ἀρ̄ ἔεισ. v. not.
244 παρθενικὴν, Auctor de Poësi
Homeri.
257 τέκε. v. V. L.
263 ὃ μιν, quod, quia aliis exem-
plis firmatur (v. ad ζ'. 48. in
Add.) prætulerim, cum præ-
sertim μὲν frigeat.
266 κρατερόφρενα, θ.
271 αἰδεσίησι, ut alibi.
281 μετὰ καλλος. v. not.
283 Μινυείω.
291 μοῖς ἐπέδ.
296 Διὸς δ' ἐτέλεσσεν ἐφετμήν.
298 Ἡ ρ̄ ἀνὸ Τ.

Ver.

- 299 Πολυδεύκην. in marg. vulg.
301 παρὰ ξηνὸς.
303 λελόγχασιν.
329 κε καὶ — φθίτ.
330 ἐλθόντα ἐταίρους, male.
339 ήσιν, item 343. pro ὑμείν.
343 ὁδ̄ ἀν ἥ.
354 ἀριδ. — ανδρῶν.
368 Πάντων Αργ.
379 εἰ δὲ τὸ ἀκεμεναῖ τε.
398 ησ σ' οὐ γ' ἐν.
402 μαχέμενοι.
415 φόνα ἄνδ.
417 ἀλλά γε.
422 ἀείρας.
428 δὴ κάκεινη.
429 Φόνον πέσει.
432 οἵ τε κατ' ut edd. vet.
439 ἀρροσέειπε, ut volui in not.
441 ὃν κεν εῦ et πιφασκέμεν.
443 ἐκ γυν. quod favet lectioni ἐκ
γε γ. Facilius γε hic absorbe-
ri potuit, quam τε.
446 γενεὴν.
450 κάκεινος.
452 δέ μι ἐπεφυε.
471 ὀλοφυραμένη.
486 προσέειπε, recte.
511 Νέσωρ τ' — νικέσομεν, sic MS.
quod lectionem a Clarkio re-
ceptam firmat; quamquam et
propter scripturam primæ syllabæ ad Barnesii judicium trahi
potest. Difficile, ut opinor, est
decernere.
513 ὅτε ποτ' ἐς.
526 τρέμε.
529 ὃ δέ μοι — πολλ' ἐκέλευεν,
539 ἔφην, sic.
540 κατατεθνάτων.
554 Αργείοισι, ut volui in not.
564 ἔνθα χ' ὄρεῶς, sic.
566 Hic rursus incipit alia ma-
nus antiquior in charta bom-
byc.
579 ἡλκωσε pro ἡλκησε. An ex
varia h. l. scriptura orta est

Ver.

- confusio utriusque verbi apud
Hesychium in ἡλκησε, ubi vid.
Albertum.
 581 κρατερός ἀλγ. v. not.
 584 κύψει sic.
 585 ἀναβροχθέν. v. *Alberti ad Hes.*
 588 ὄχυρο.
 591 φιαστόποντε κατὰ.
 596 κραταῑ ἵζ.
 598 ὥθεσκε.
 602 θυλίη.
 610 χριλεποί τε λ.
 614 δ' αὐτός ἐμέ κ.
 618 ἔχεσκον, vitiose.
 623 κρατερώτερον εἶναι.
 625 ἔπειρπεν, melius.
 628 τὸ πάρος περ ὅλ.

Od. M'.

- 5 νῆσον τὸ Αἰ.
 6 abest a MS.
 9 προῖεν, ut supra v. κ'. 100. —
 εἰς δῶμα recte.
 26 κακοφραφίης ἀλεγεινῆς.
 33 ἀπὸ νόσφιν.
 36 ἐπίεσσον ἀμείβετο.
 41 πελάστει — ἀπέστει.
 44 hic desinit rursus illa scrip-
     tura.
 49 ἐθέλησθα, sic. v. not.
 52 ὅπ' ἀκέση.
 53 εἰ δὲ.
 54 οἱ δὲ σε ἐν — τότε δεσμ. quae
     videtur esse vera lectio. conf.
     notam nostram.
 55 ἐπὶν δὴ — παρεξελόσωσι.
 59 ποτι.
 61 δὴ τοι ταῦτας θ. vitiose.
 68 θύελλα.
 73 δύο, quod ferri potest.
 77 ἐδὲ ἐπιβαίν. v. not. Sed ta-
     men fatendum est, ἢ καταβ. es-
     se durius structura.
 78 χεῖρές τε.
 80 μ. δὲ σκοπ.
 84 εἰσαφίκησο.

Ver.

- 87 κακὸν, bene. v. not. in V. L.
 98 ἢ πώποτε.
 99 ἴκαστη.
 109 παρεξελόσα.
 126 ἐινόσερον.
 131 ἐπι ποιμένες εἰσὶ, illud vitiosum,
     hoc verum. v. not.
 137 μέν κεν — ἐπέσ.
 138 καὶ κεν ἐτ'.
 145 αὐτές τ' ἀμβ.
 147 abest versus hic, qui supra
     λ'. 637. addebat in MS.
 152 κυβερνήται τ' ιθ.
 154 ἐδὲ δύο οἵω, ut ξ'. 94. et alibi:
     idque prætulerim, etsi nec al-
     terum vitiosum est.
 156 εἰδότες ή τάνακεν, quod melius
     puto.
 157 φύγωμεν, quod magis consen-
     tit τῷ θάνατῳ.
 163 εἰ δὲ κε.
 165 πίφασκον, ut alibi.
 174 πιζευν, sic MS. et 196.
 179 ἀνηπτον.
 181 ἀπῆν, ὅσσου.
 195 αὐτίκα δ' ἀνασ.
 197 παρέλασαν. v. not.
 198 φθοργήν — ἀοιδήν.
 199 ἀψ' ut semper.
 200 ἀλειψαν — ἐλυσαν, male.
 204 ἐσχετο.
 209 ἐπι, sic.
 210 βίηφι, et
 213 ἐγὼ, male.
 220 σκοπέλων.
 223 ἐκέπτι μιθ.
 226 καὶ τότ' ἐγὼν K.
 227 θαρήσοσθαι.
 244 τηνδὲ γόμεν.
 245 κοίλης.
 249 δ' ἐφθείγγοντο.
 264 ἐγάν, benc.
 268 οἴ μοι μάλι πολλὰ ἐπέτιλλον,
     non male et v. 273.
 269 φεισιμβρότε, et 274.
 270 καὶ τότ' ἐγὼν.
 275 ἐφασκον.

Ver.

- 278 abest μ'.
 347 ἔνθε καθέμεν.
 348 βῶν ἔνει.
 349 ἐθέλησ — ἐπονται.
 354 νέως.
 369 ἀρφήλυθεν.
 372 οὐ μάλα μ' — ποιησατε, sic MS.
 390 αὐτῆς, blanditur et hoc, sed difficile est decernere.
 394 τίρει, Hesych. τίρα, τίρει, σημεῖα.
 395 εἰρηπον δὲ — ἐμεμύκεον, quod pronunciandum ἐμεμύκεν.
 399 ἀλλ' ὅτε δὴ, quo tollitur versus.
 407 οὐδὲ οὐδὲ quod prætulerim.
 422 ισὸν ἀραξε. v. not.
 433 ὁδέπω.
 445 ἔστε, ut alibi.
 448 θεοσαν. Virgil. *tertia lux classem Cretæis sistet in oris, AEn. iii. 117.*

Od. N'.

- 5 abest γ'. v. not.
 7 ἡμέων.
 22 βλάσπητο.
 48 ἔπειτε, ut volui.
 52 πέμπομεν.
 60 ἔλθοι.
 61 οὐ ἐνί, male, nisi intelligi potest tua in domo, v. ad v. 320.
 63 ἐβήσατο.
 66 ἀπ' ἕπ. vitiose.
 68 ὄπασσος κομίσσειν.
 69 ἐφερε καὶ, bene.
 71. 72 absunt a MS.
 74 εὐδῆ.
 75 ἐν δὲ κ. ἀ. βῆσετο.
 76 δὲ ἐκάθιζον — ἐκάστοι.
 78—129 sunt ab alia manu, in margine, nempe quæ initia Odysseæ scripsit.
 94 ἀγγέλων.
 100 ἔντοσθεν δὲ τ' ἄγνει, mollius.

Ver.

- 115 τοῖον, ut Eust.
 120 χεῦματ'.
 131 Ὁδυσσ' ἐφάμ.
 135 ἀγλαὰ δᾶξα.
 151 ἀπολήξ. ut alibi.
 157 Σανμαζωσι.
 161 ἐντ' ἐμεται, οὐ δὲ.
 163 Σῆκε.
 177 ἀφικαλίψειν, bene.
 178—230 desunt, relicto folio puro.
 232 καὶ μοι τῦτο.
 233 ἐνγεγάσσοι.
 238 εἰ τὴν δὲ γαῖαν.
 243 ἀτὰρ ὥκ.
 244 οὐ μὲν γάρ — ἐνδ. sic MS.
 245 τ' ἔστοι. v. not.
 258 χρήμασι.
 267 προσιόντα.
 269 ημᾶς.
 273 ἐλισάμην, ut alibi.
 274 τές γ' ἐκέλ.
 279 προεργάσαμεν.
 282 ἐπέλλαβε κεκρ.
 293 ὥκ ἀντὶ οὐ. non bene.
 295 οἴ τε παιδίθεν, v. not.
 298 βελαιῆ.
 299 γ' abest, male.
 300 οὐ τε σοι αἰεὶ.
 303 ἵφαινω, quod ferri posset, sed non bene consentit κείνω.
 304 κτήματά τοι κε.
 306 εἰπα δ'.
 315 εἴως ἐνί. v. not.
 318 γ' abest, non bene — ἐν π. δ.
 327 ὑπεροπενήσ.
 336 οὐτ' ἐτι.
 338 φθινύτοις νύκτες τε καὶ.
 348 ιερὸν N.
 360 ἀερεῖν. v. not.
 362 μὴ τοι.
 363 ἀλλὰ κε. quod versus fert, sed languet.
 365 ὄπως ἔσαι τάδε ἔργα. v. not.
 368 πάντ' ἐφερε, forte melius.
 386 ἀποτίσσομεν ἀ. perperam.
 391 πότνια θ. — πρόφεατ'. at non

Ver.

- dubito, hunc versum esse spuriuum.
 394 περοίμεθα.
 395 αἴματι γ', non bene.
 405 ὄμως. v. not.
 415 ἦν πε.
 418 κάκεῖνος.
 427 οἵω, recte. nam media, cum trisyllabum est verbum, producitur.
 432 πάντεσσι, v. supra adscr.

440 ἵς Δακεδ. v. V. L.

Od. Ξ'.

- 2 οἵη οἱ, quasi referatur ad ἀταξτόν.
 10 ῥυτοῖσι hinc notat etiam Index Seberi.
 24 τέμνων — ἐνχροον.
 28 Θυμὸς.
 32 ἔψ, quod bene habet, sed pronunciandum φ.
 35 σεῦς κύνας, recte.
 56 ἔλθῃ.
 66 ἀς καὶ μοι.
 69 ἔλυτε, v. not.
 70 κ. γὰρ καῖνος.
 71 εὐπωλον.
 75 εῦσεν, μ.
 79 αὔτις δ'.
 87 οἰκόνδε νέεθαι. cf. not.
 89 οἴδε δέ τι ἴστοσσι.
 92 δέδε τι φειδῶ.
 96 ἦ γὰρ τοῦ.
 108 ἐκρείνας.
 110 ἀέκων, ut v. 195.
 113 ἐνὶ πλεῖστον, male.
 115 σ' ἐπρίστο.
 120 ἐπίπολλα.
 126 δς δέ κ' ἀλ.
 139 ὀππίστε ἔλθω.
 151 ἐκ αὔτως, sic MS.
 154 abest hic versus. v. not.
 159 οἶκος ὁδυστῆς. e Glossa irrepedit in textum.
 163 νοσήσειν.
 164 γῆπιον σιῶν.

Ver.

169. 170 θυμὸς — ἀχρυται, quod perinde est.
 171 ἐάσσομεν. ut et 183.
 177 δέμας καὶ εἶδος, v. not. id est Homericum, præsertim de feminis: sed h. l. φένας rectius.
 201 μεγάρω.
 205 ἀς τότ'.
 215 γιγνώσκειν.
 218 Pest φυτεύων in MS. est punctionum.
 226 ἄλλοισι. v. not.
 231 πολλὰ. v. V. L.
 232 ἐξηρεύμενη, quod perinde est.
 238 ἡγύστεσθαι.
 262 σφᾶν, ut apud Eustath. non male.
 269 ἦδη.
 272 ἀναγον. v. n.
 276 εὕτυχτον, v. V. L.
 277 ἔκτοθι.
 278 ἐρύσσατο.
 289 ἀνθρώπες, ita ἑώργει legendum foret εἴλεγοι.
 290 ἱσι φε. recte.
 299 εὐχεῖ, verbo probo et ejusdem significationis, sed non Homericō.
 300 Ζεὺς γάρ σφισι.
 309 κύμασσιν φορέόντο.
 315 πέλασε. v. V. L.
 322 ζείνει' ut σ. pronunciando duplacetur, ut est in ed. R.
 325 καὶ νῦν ἐς — ἔτερον δέ τι βόσκει.
 326 ὅσσα οἱ
 328 ἐπακῆσαι.
 334 ἀπέστεμπε.
 335 εὐθ' ὅγ' ἐμ'.
 341 ἐ δέ με.
 342 ἀμφὶ δὲ με ρ.
 343 φωγαλέα τε κ.
 377 χαιρεσι. v. V. L.
 380 ὁ ρ' ψιδρα.
 381 ἥλυθ' ἐμὰ πρὸς δάματ'.
 383 ξυνέαξεν ἀελλα.
 385 πολλὰ κτήματ'.
 388 αἰδίσσομαι. v. not.

Ver.

- 393 αὐτὰς ὅπισθεν. v. V. L. de ῥίται
v. Cl. Mazoch. Comm. in tabu-
las Heracl. p. 235.
399 ἐπιστούσας, v. V. L.
405 κτείνομι.
406 πρέξεν δὲ γάπατα.
411 ἔρχεται.
419 εἰσάγωγος.
445 ἐφέλη.
450 αὐτὸς ἐπήστατο, quod ferri po-
test, et versum suaviorem red-
dit.
457 et 475 νῦν γάρ οὐ. non bene.
463 εὐξ. τοι ἔπος οὐ. perperam vid.
v. 466.
465 ἀνῆκε, recte.
469 ὑπὸ Τροίην.
471 ἡγάν, αὐτοὶ γ. ἄ. v. V. L.
473 προτὶ ἄστυ.
474 ἀν δόνακας.
479 εἰλυρίνω, male.
481 ἀφραδίη.
516 κεῖνός σε χλ. — εἴματα ἕσσαι.
521 παρεκίσκετ' quod adjuvat Bar-
nesii judicium.
526 ἔξω ἵαν κατελέξατο, male.

Od. o'.

- 10 τῆλ' ἀλάληπαι. v. not.
12 μή τι κατά.
13 χρήματα.
18 εἶδον, sic.
23 τεθνείότος.
31 οῖα. v. supra v. 427.
39 ὅςθ' ἡσάν. v. V. L.
44 ἔγειρε, ut volui in not.
55 ὅς κε φιλ. bene.
76 γυναιξί, ut correcxi in not.
80 ταρφῆναι, corrupte.
83 αὐτῶς ἀποπ. sic MS.
84 εὐχάλκων. v. V. L.
87 ὕεχαμε ἀνδρῶν.
97 κεῖται, quod perinde est.
99 κατεβήσετο.
101 ὅτι κείμε. vitiose pro ὅδι, ut

Ver.

- fuit in Cod. a Th. Bentleio col-
lato.
102 λάβε δίπτας.
118 ἀμφικάλυψε, recte, ut volui
et 124. ὄνομαζε.
145 τ' Κένυγιντ.
146 αἰθέρους ἐριθέπας, sic.
157 Ὁδυση.
163 σφιν, male.
173 ἀθ. μέλαγσι.
178 κακὸν, sic.
181 κακεῖδι.
182 βάλε τοι δὲ, bene, ut opinor.
195 πᾶς κε μοι.
197 εἰ μὲν.
198 ὄνομα, non male, sed vulg.
melius.
200 μή μ' ὁ γέρων.
201 κρεά, v. not.
209 κελευχ δὲ.
215 ἔλασε, ut volui.
217 ἐποτερύνας.
228 ἀλλαν δῆμον. v. not.
237 κασιγνήτῳ δὲ.
274 Ἀργος εἰς — Ἀχαιῶν, v. V. L.
283 το γε.
Ibid. τάνυσι νεός, ut volui.
284 ἰβήσετο et 295. δύσσετο.
303 τοῖς δ' Ὁδυσ.
305 αὐτῷ ἐνί σ.
306 κίκλωντι δὴ,
309 abest 9'.
320 ἐρίσσεις, v. not.
321 ξύλα πολλὰ κ. ut notat Eust.
335 ἔσσον.
343 κακὰ μηδε'.
344 ὄντιν ικ.
371 ἀέρεσι μακ. recte.
383 πόλις.
386 ηνσι, et 387. ἔδωκε, ut cor-
recxi in not.
386 ἐπέρασσαν, sic MS.
387 τῇ ἀνδρὸς.
421 καὶ οὐ κεν. εἰ. non male. su-
pra v. 344. Ἄνερες οὐ κεν etc.
422 ἡρωτα.
Ibid. MS. δὲ γῆπιτα.

Ver.

- 428 ἔδωκε, recte.
 433. et 438 ἀμείψατο.
 436 ἐπάλυνον, ut supra.
 440 ξυμβλήμενος.
 446 πρὸς δωρεὰν.
 447 ἔλθοι.
 459 ἔέρτο, sic MS. sed in margine glossa περὶ φρακτὸν pertinet ad ἔέρτον.
 461 χεροῖν τ' αὐτῷ. v. not.
 464 οὐ δέ με.
 466 ἀνθεπένοντο.
 472 ἀνδρῶν ήν.
 476 ἀλλ' ὅτε δὲ ἔβδ.
 478 κῆνεξ, quod ferri potest, si ut una syllaba pronuncietur.
 483 ὁφελοῦσι, ut correxi.
 493 καθδεαδ. Sic MS. idemque
 496 προέργουσαν.
 503 ἀγρέος ἐπιεύσομαι. Versio lat. non bene *adibo*. immo *abibo*.
 513 εἰ γάρ τι. quod prætulerim. Sic 515. et alibi.
 517 ισοιο.
 523 εἴ κέ σφι. v. not.
 528 ἄπο νίσφι.
 530 ἥλυθε δ.
 531 ἐις ἀντα.
 548 εἰςβαίνον.
 552 ἐκέλευσε, ut volui.

Od. π'.

- Hic totus liber est antiquioris manus.
 2 ἐντύνοντο. v. not.
 4 περίστανον, sic MS. v. not. et V. L.
 15 κῆσε, ut et γ'. 39.
 17 φίλα φρονέων, sic MS.
 39 φθίνεσι, ut correxi in not.
 44 ησο, ξεῖν', quod prætulerim, quod Homerus in simplici allocutione non addit vocativis ὦ.
 45 αῦτις.
 49 τοῖσιν δὲ αὖ πίνακας κρείαν.
 50 κατέλιπον, perperam. Volut dare κατέλειπον.

Ver.

- 65 παρὰ τῆς.
 66 ἕγώ δὲ τοι, forte melius.
 82 κόμισσον, sic MS.
 85 ἑστῶ.
 100 παῖς.
 106 κεν ἰροῖσι.
 119 δὲ αὐτὸν Οδ.
 124 κατακοιρανόσι, recte.
 132 ἕγώ, Vulgatum melius.
 143 Φασὶ Φαγ. v. not.
 145 ὀσεθεὶς κρέως, recte.
 147 ἀχνύμενοι περ, quod prætule-rim.
 165 εἰ δὲ ἡλθε μεγ. bene.
 169 μητῆροι.
 175 δὲ ετανοθει.
 176 ἐγένοντο γενειάδες. v. not. Hanc lectionem habuit *Hesychius*, cuius glossam huc pertinere, Interpretes latuit. Ἐθεράδες non habet. Hinc etiam citat γενειάδες *H. Stephanus* in Thes. An Grammatici veteres offensi so-no ἐγένοντο γενειάδες ἀπρὶ γένειον, et tautologia, induxere Ἐθεράδες? Vel ex Ἐθεράδες, quod de barba durius dicitur, γενειάδες fecere? Difficile est, ut opinor, decernere.
 184 δάομεν, sic. v. not.
 204 εἰ μ. γάρ τι.
 Ibid. πολλά τ' ἀληθεῖς.
 208 in textu scr. Ἡ τέ με — ἐθε-λη, male.
 217 Λιγυπτιοί.
 218 πετεηὰ.
 223 εὐχετόωνται.
 233 abest δ. ut alibi in hac for-mula.
 245 γέτε δέν' οἷαι, quod melius.
 249. 250 φάτες ἔσσοιν — κέροι Ἀ-κκεῖαν, sic MS. v. not.
 254 εἴ κε π. recte.
 255 πολὺ πικρὰ.
 256 γ' abest, non bene.
 260 εἴ κε νᾶιν. v. not.
 274 σόν γε φ. κ.
 275 ἐμοῖο.

Ver.

- 279 οἱ δὲ τοι ὅτι.
 291 πρὸς δὲ τι καὶ τὸδε. v. not.
 292 οἰνοθέντες, at τ'. 11. οἰνωδί.
 304 οἶοι, σύγ, ἡγ. τ.
 306 ἡμὲν ὅπως — γέτι, quod tamen
     contracte legendum, quia pri-
     ma in τιτι longa est.
 310 μέ γ' ἔχεσιν.
 317 νειλιτεῖ.
 331 Ἀσυ ποτιπλείειν.
 337 φίλος πατές ἐκ Πύλας ἥλθε.
 342 δ' ἐνὶ θ.
 354 ἱδὼν γάρ.
 361 ἄλλον, v. not.
 372 ἡμᾶς, male.
 382 ἄλλων δ' — ut supra bene.
 392 εἴδουσι — οὐ δ' κ' ἔπειται. v. not.
 393 ὅς κε πλ. quod ferri potest.
 394 μετέπειτε, ut volui in not.
 399 ὁ σφιν.
 408 δὲ καθίζον — λιθοῖσιν. v. not.
 428 ἔθελον κτεῖναι.
 432 ἐμέ τε.
 433 παύεσθαι.
 459 ἔλθη ἀπαγγ. — εἰρήσασιτο.
 461 ἥλθες δὴ, Εὔμ.
 466 ἀσυ κάτα, βλ.
 470 τόγε οἴδα.
 481 κοίτις δὲ μνήσαντο.

Od. P'.

- 9 με ἴδηται — σοὶ δ'.
 17 ἐδ' αὐτός τοι.
 18 βέλτερον, recte. v. not.
 19 ὃς κ' ἔθέλησιν, sic.
 22 τὸν σὺ κελ. melius, ut opinor.
 25 ἔκαθεν δὲ τε.
 29 οὐ. μ. εὗσε πέρδος κίονα μακρὸν ἐρεί-
     σας. Hinc lacunam explevit a-
     lia manus:
 33 ἔπειτ' ιθὺς κίεν, sic MS.
 38 πήχεα.
 39 κῦσε, ut supra.
 Ibid. κεφαλήν τε καὶ ἡ. sic MS.
 41 ἐδ' ἐτ', male.
 47 ὁξὺν ὄλεθρον.

Ver.

- 49 abest hic versus.
 63. 64 absunt pariter a MS. oc-
     currunt in simili contextu β'. 13.
 72 κατὰ πτ.
 80 δάσωνται.
 86 χλαινεῖ, sic v. not.
 87 ἐς β' ἀσταμ.
 88 τὸν δ' ἐπεὶ ὅν, sic MS.
 93 παρεῖ δὲ.
 105 εἰς τὸδε, recte.
 111 νῖον.
 116 δερίκλυτον, ut et 147.
 118. 119 πολλοί — δάμενται v.
     not. Mihi ea lectio non con-
     temnenda videtur.
 126 ὡς δ' ὅτ' ἐνι.
 127 κομίσασαι, male.
 128 κερηνὺς, quod perinde est.
     Vulg. est in marg.
 133 οἵος περ.
 141 τῶν ζῴων, sic.
 142 φῦ μην ὅγ' quod melius puto.
 143 οὐ μην ἀνακτα.
 146 οἴ κεν μην. v. not.
 147 Hic rursus prior manus.
 156 ἐσίν.
 160 οἷον ἐγώ — ἐϋσέλμυ.
 177 ἔβαν ποτὶ οἴκον ἔκαστος.
 185 δ' ὑπειτα. ut alibi.
 186 ἀναξέρειοι.
 195 ἐστι, ut volui in not.
 197 ἐβάλλεται ἀεικέα π.
 199 Θυμῆσες ἔδωκε.
 201 ὄπισθε γέροντες, male.
 203 εἴμαστ' ἔσο, et infra 338. εἰ-
     ματα.
 206 καλλιέρροον. v. not.
 239 νείκεος ἔσανται.
 254 λίπειν αὐτῆς.
 262 ἀνὰ δέ σφιοι.
 267 εὐεργέεις. v. V. L.
 281 νόεσται, sic MS.
 288 ὄπλιζονται. v. not.
 296 ἀποιχ. Ὄδυσ.
 303 ὥκετ.
 331 ἔνθα δὲ — ἐφίζεσκε, hoc bene.

Ver.

- 336 ἐδύστοτο.
 344 καὶ πρέσας, v. V. L.
 347 ἀνδρὶ παρεῖναι.
 355 γένοιτο, ὅσα.
 359 ὅδε δειπν. — ἐπαύετο.
 363 γνοίη δ'.
 366 ὥσει.
 371 πρόσθε μιν, quod perinde est.
 374 νείκεσε.
 379 τόνδε καλίστας.
 383 ἔσστι. v. not.
 385 κε τερπ.
 387 καλέοιτο — ἔσυτον.
 388. 389 περι.
 391 μεγάρω.
 393 ἄπτα, μὴ. v. not.
 395 μέθοισι, v. not.
 406 οὐιστας.
 407 πάντες.
 410 ἐπεχε.
 413 γεύσασθαι, male
 414 οὐιπε.
 418 ἐγὼ δὲ κέ σε.
 420 ἀφνείος, male.
 429 οὐα.
 431 μένει σφῶν, non male.
 434 ἔκτειναν.
 448 ίκηαι.
 457 ἀπὸ προελάνη.
 458 δὲ χολώσατο.
 460 ἔκειτι, male, v. not.
 464 σφῆλε, bene.
 466 ἀψ δ' ὅγε ιω'.
 467 οὐιπε, recte.
 472 ἀργυρῆς ὁτεσσι.
 486 τελέθωτι, male.
 496 ἐπαργῆτο τίλος, sed supra λ. scripto κ. ἐπαργᾶs habet *Homerus* Il. i. 456. Si τίλος verum esset, id praeferrem. Sed τίκος praefero. cf. o'. 169. ubi eadem Eurynome loquitur: ναι δὴ ταῦτα γέ πάντα, τίκος, etc.
 500 ἔσικε, recte, ut correxii in not.
 512 ὅγε.
 519. 520 ἀειδη, male.
 526 ἐν πίσιν, quod mollius.
 533 τὰ μέν τ' οἰκ.

Ver.

- 537 κατάγεται, sic MS.
 564 χαλεπὸν, quod et ipsum ferri potest.
 565 οὐκει.
 568 τόδ'.
 572 παρὰ, quod perinde est.
 577 ἄλλων, ut referatur ad δῆμα.
 An etiam apud alios ita verecundus est?
 584 οἴη πρὸς, quod mihi etiam eleganter videtur.
 586 οὐσπερ.
 587 εἰ γάρ πω
 597 Ἀχαιοί.
 602 abest.

Od. Σ'

- 7 ἐπαγγείλεσκε — ἀνάγει.
 11 ἐπιλλ. conf. ad Il. ε'. 599.
 20 μήτε — μηδὲ, male.
 44 ἀς ἐπι.
 56 χειρὶ βαρεῖη.
 58 ἐπάμενον, et sequitur versus hic: Ἄνταρ ἐπεῑ ρ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον. v. not. Clarkii.
 66 ράκεσι. v. not.
 74 κακὸς.
 75 οὐς μυντῆρες, male.
 77 ἐνένιπεν. v. V. L. — εἰ τ' ὡραῖος, ut volui in not.
 90 ἐλάσσοι.
 91 τανύσσοι.
 93 ἐπιφρασαῖται.
 96 οὐλθε κατὰ σόμα.
 98 λακτίζω ποτὶ γαῖαν, quod non displicet.
 104 σύνει τε κύνας τ'. v. not.
 107 ἀμφ' ἀμοῖν, quod perinde est.
 109 ἀψ δ' ἀρ' ἐπ' v. V. L.
 110 ἐδιπανόωντ' ἐπέεσσι. Etiam alibi hæc phrasis est sine acc. personæ. v. ο'. 409. et Il. ο'. 86. unde malim vel καὶ δειπ. vel καὶ έδειπ.
 Ibid. ἐπέεσσι, ut correxii in not.
 116 γαῖες — δῖος Οδ.

Ver.

- 119 δύο, quod pariter rectum est,
et hoc in δύω, quam δύω in δύο
mutatum, credibilius est.
- 421 ὥσπερ ὅπ.
- 125 Τοις γάρ καὶ παπέδος, v. not.
- 133 τελώνοι.
- 140 τῷ μή τις ποτε παιπ.
- 148 ἀναιμωτί.
- 149 καὶ κεινοί, eum alibi plerum-
que hæc contrahat, cum sunt
in edd. divisa.
- Ibid. ὑπελθῆ.
- 150 ἔπιε, ut volui in not.
- 159 θέλειε μάλιστα, quæ est glossa.
167. 168 Φρονέστι — ἔπιε, utrum-
que recte, ut volui in not.
- 183 ἐ κεῖται εἴπει.
- 188 λῦθε.
- 191 κάλλει — προσώπατα, v. not.
- 195 θῆκε, v. not.
- 196 ἀπεβήστο.
- 213 οὐ δὲ ἄρα Τ.
- 221 ἕάσσας.
- 222 εἰ τοι — ίμετ.
- 228 χέρεια, v. not. — δὲ τι.
- 229 ἀλλά τι, vitiose.
- 238 καὶ νῦν.
- 240 σῆναι δύναται.
- 246 πλέονες, sic — κε μν. recte —
ιμετερ. vitiose ut in contrario v.
228.
- 256 οὐ λιπῶν.
- 258 ἐ γάρ τ' οὖν εἴκη. quod versum
valde elumbem facit: ferri pos-
set, si scriberetur ἐ γάρ τ' οὖν
εἴκη.
- 268 γενειάσαντα, male. nam versus
perit.
- 269 ὡς καὶ ιθέλησθε, quod verum pu-
to.
- 274 τὸ πάροιδε.
- 278 κείης διῆτα φίλησι.
- 299 ἔνεικε.
- 302 τῇ δὲ ἄρα ἀμφ. non bene.
- 307 ἐτί δὲ ξ.
- 323 ὡς ἔχε.
- 325 ὀνειδίοις, ut jam alibi.
- 326 ἐκπε — ταυμίνος, male.

Ver.

- 331 μεταμάλια, sic at v. τ'. 143.
- 342 αἰθομένησι.
- 349 γέλων δὲ ἄρα τοῖσιν.
- 356 ἔθελοις.
- 357 μισθὸς δὲ τι, male.
- 359 ἔνθε καὶ ἔγώ, v. not.
- 361 ἔμαθες.
- 385 σείνοιτο, v. V. L.
- 386 δὲ χολόσσατο.
- 393 σφέλας ἐλλαεβετ.
- 401 μεθένκε, ut volui in not.
- 402 πτωχῶν.
- 412 abest hic versus.
- 419 δὲ εἰάμεν.
- 426 σπεῖσάν τε, πίοι Σ'.
- 427 βάν δὲ ἴμεται.

Od. T'.

- 7 ἐκ ἔτι.
- 12 κατασχύντε τε δ. recte, sic su-
pra π'. 293.
- 19 δέ τι νήσιος, male.
- 29 ἐφώνησε.
- 30 κλητίσει, sic MS.
- 40 ἔχσοι.
- 44 καταλειψόμεις αὐτῆς.
- 45 ὁφρα καὶ τι δι. quod mihi non
dispicet.
- 48 εἰς θαλ. — ὑπὸ λαμπτ.
- 54 οὐδὲ κα. sic.
- 65 ἐνέσπει et 90.
- 72 ὅτι δι ρυπών.
- 77 ἐλθῃ, contra.
- 84 ἐλθοι, utrobique non bene.
- 90 ὀνόμαζε, recte.
- 93 εἰς σύδοσθ', ἐπει.
- 101 ἐπ' αὐτῆς.
- 125 Ἡλιον εἰς αἰγέβασιον.
- 138 μέν τοι.
- 139 ὑφαίνον.
- 143 μεταμάνια. v. V. L. et ad σ'.
331. in V. L. et β'. 98.
- 149 ἔνθα καὶ, v. not. Ibi dixi, α'.
138. ubi iidem versus sunt, esse
in omnibus libris κεινον; at MS.
noster et ibi habet καὶ. Id adeo
sequendum.

Ver.

155 ὄμοκλησαν, quod etiam e Cod. Bentlei. profert, et recte probat Clarkius. τ' ut alibi, additum est, velut ad fulciendum versum, quod ultima in ὄμοκλησαν brevis esset; ut centies in Homeri libris factum.

158 μῆτιν ἔτ' εὐέστω, nullum amplius consilium: quod non est absurdum.

161 ὄλβον ὀπάζοι.

162 ὁππ. ἕστιν, recte.

166 ἀπολήξεις, ut supra semper.

174 ἐνενήκοντα, vitiose.

181 δ' ἐμὲ τίκτε.

191 γάρ οἱ, et ipsum rectum: hosc pitem enim sibi esse.

197 οἶνον ἀείρας.

198 ἴερεύσασθαι.

203 ἵσκε ψ. quod ferri potest: sed vulgatum melius.

206 καταχεῖν melius h. l. puto.

214 προζεύπε, recte, item.

216 ἐτάροισι, ut volui.

222 ἥδη γάρ μοι, quod et ipsum rectum est; sed vulgatum mihi magis placet.

224 αὐτάρ τοι ἐρέω.

226 αὐτάρ τοι, non bene.

233 λεπάς κατασχαλέοι. λεπάς habet glossæ speciem.

246 ἄμοισι. v. V. L.

257 ἀγαλμ' ἔμεναι.

261 τὴν δὲ sic MS.

263 μή κέ τι — μή δ' ἔτι.

278 ἐμβαλε.

304 Ἰστίν, sic h. l. MS.

314 ἔτι σημ. εἰσ' ἐνὶ οἴκῳ.

329 ἀπνήντις αὐτὸς τ' ἦν. Quod ferri potest, si ἦν ut una syllaba pronuncietur. Sane particula τι sine elegantiae diminutione vix abesse potest. Atque etiam Codex v. 332. similiter habet ἀμίκων αὐτὸς τ' ἦν, ut constantia appareat.

334 πολλοί τε.

341 ἐν κοίτῃ.

Ver.

343 ἵπιν' αὐτὰ θυμόν.

354 ἐντρέφεν.

359 τοῖος δὲ τι.

367 ἰδίδει.

369 νῦν δέ τοι οἴω π.

370 καὶ κείνη.

374 ἀναργε.

384 εἰκέλω, sic MS.

387 πολλὸν.

389 ἀπ' ἴσχαρη.

390 ἑσπεροτο, sic, sed v. not.

394 Παρηπόδε, item 411. etc.

403 θεῖο, quod melius est, τιθισθαι ὄντα est mox 406.

406 θύγατερ, quod non necesse, nam et γυμβέριος jungitur pro vocativo.

410 ὄππόταν.

417 κυν' ut alibi.

423 ἐρύσαντο pro δύσσαντο.

433 ἀρέσας, accusativus Homero in hac phrasi usitatus est. v. II. n. 421.

439 ἡχνι.

444 ποδοῖσιν, vitiose.

461 φίλως, male.

474 ὅδε γ' ἔγ.

487 καὶ κεν τετελ.

490 ἐν — κτείνωμι (κτείνωμι pro κτείνουμι).

493 ὅδ' ἐπ.

498 πλιτεῖς, ut supra.

504 τὰ δὲ.

509 ἡγών, bene.

510 ἐσσεται ιδέος ἀρετ.

525 πᾶς παιδί.

539 ἔκταυς.

540 ἐν μεγάρῳ.

552 μεγάροις ἐντάσ.

557 τελέσει, quod forte melius.

565 Οἴη'.

579 ποσφισταίνειν.

590 ἔκε μοι.

604 βάλει, male.

Od. γ'.

3 οἵτινα — ισεργεῖ.

Ver.

- 8 γέλων τε καὶ.
 16 ἀς ἄρα το. v. not.
 19 ὅτε μοι, v. not.
 27 εἰσίλλη.
 30 πόλεσι, ut correxi in not.
 43 τά σε φρ?
 46 τ' abest. v. not.
 53 ἐγένεσοντα — ὑποδύσεαι.
 58 κλαῖεν δ' ἐν λ.
 67 οὐ δὲ ἐλίποντο.
 70 αὐτῆσι, v. not.
 76 Μοίρην. Nuspiam est apud Homerum Μοίρη, sed tamen μοίρη.
 87 ἐπέστενε. v. not.
 93 μερμήριξ.
 96 Θεόνυν.
 97 εὐχατο.
 100 ἀγειρομένων, usitata Codici aberratione.
 107 τοῖσιν δώδ.
 128 ἔπιπε, recte.
 131 ἔμη.
 143 ἔδραζ' ἐνὶ προδ.
 150 ἐν τε.
 160 ἐκ δ' — δημητῆς, v. V. L.
 161 ταὶ δὲ, recte.
 163 οἱ ἔσται μετὰ π. sic. MS.
 166 οὐ ἄρ τι.
 176 τοις — κατέδησεν. illud vitiose.
 174 de altero v. not.
 182 εἰσι.
 188 ὅτι.
 196 ἐπικλάσσωνται.
 199 ὡςπερ ὀπίσσω, ut supra, non bene.
 200 πολέσσοι. v. V. L.
 202 γίνεται, male.
 212 ἀνδρὶ χ' ὑποσαχνύοιτο.
 228 ἵποι.
 231 ισίη, sic.
 237 γνοίης χ', οἵη, v. not.
 247 τοῖσι δ'.
 248 δῶμα Ὀδ.
 265 δὲ κτητατο.
 267 κειμῶν.
 269 ἀγέρενε, recte.
 302 Σαρδάνιον, male. Voluit dare Σαρδόνιον.

Ver.

- 310 πάρος δ' ἔτι νάπιος ἦν. sic MS
 313 καλεπὸν δὲ.
 314 μή κέ τε.
 315 εἰ δὴ μη.
 316 κέρδιον ἦν.
 311 τὰ δέ τ'.
 324 μή τέ τι. v. V. L.
 327 ἀμφοτεροῖν.
 328 ὄμων.
 337 δῶμα κομιζη.
 340 οὐ φθ.
 342 δίδωμι. v. not.
 346 γέλων, — πορέπτλαγξ.
 380 μαντίνσασθαι.
 381 μοί τι πίθοι.
 383 πέμπωμεν.
 386 ὀππότε μνησίσεσσι.
 387 κατ' ἄντης τιθεμένη, vitiose, in marg. κατ' ἄντην.
 390 γελάντες, male.

Od. Φ'.

- 1 προσεβόστεο, et 43.
 7 καλὴν, κερυσίν, quo adjuvatur Barnesii judicium. Sane Deorum arma, et omnia aurea. Callimachus H. in Apoll. 31. 32.
 11 τόξον κεῖτο.
 29 τὴν, οὐ οἰ.
 32 ε' abest.
 33 ἴψυλοῖς, bene, ut opinor.
 36 ἀλλήλω.
 46 οὐγε — κοράνης, sic.
 52 εἴματ' ἔκειτο.
 58 Εῦ ρ' ἴμεν οὐ μ.
 77 νοσφισμένη, item 104. etc.
 82 κατέπηκε, ut volui.
 83 ἀλλος.
 86 δειλὼ.
 98 γεύσασθαι, male.
 99 οὐ τότ' v. not.
 100 μεγάροις.
 103 μέν μοι.
 111 μὴ δέ τι.
 115 ἀχνυμένη, non benc.
 119 ὠμω.
 121 μίν. Homerus semper hā-
     bet μίαν, semel μῖν.

Ver.

- 124 πειρήτιξε, bene.
 128 καὶ δὴ ἐτ. forte melius.
 133 ἀπαμίνασθαι, v. not.
 135 πειράσθαι, male.
 138 προσέθηκε κορ.
 143 τοῖσι.
 144 λει. καὶ πρ.
 145 ὁ σφι.
 146 μυχαίτατος. v. not.
 152 ἡ γὰρ ἡγά.
 161 ἔδοισι.
 162 ὅς κε πλεῖστα, recte, itemque v.
 163. ἐφάνησ.

167 ἐνένοσπεν.

174 τανύσι.

- 180 ἐκτελέωμεν. v. V. L.
 181 ἀς ἐφατ', αἰψὺ δὲ ἀνέκαστον.
 186 δέ τ' ἐπεῖχε.
 188 βῆσσαν.
 195 κ' ἥτι.
 197 οὐ κε, recte. v. V. L.
 213 αἴτ' οὐτ'.
 218 ὄφει ρ' εὖ.
 223 Οδυσσῆι διάφρον, v. not.
 235 εἰπεῖν δὲ.
 236, 241 κλητόσι, sic, ut 383.
 κλητόσι.

- 244 διῶ ἐσίτην.
 248 εἶπε πρὸς ὃν μεγαλύτορα θυμὸν.
 251 αἱ μὲν.
 252 αἱ δ', v. not.
 253 τόσον γε.

- 276 abest hic versus. v. not.
 287 ἐνένοσπεν — ὀνόμαζεν, recte.
 289 δὲ ἐκκλησί.

296 ἀστ' ἐν.

302 ἀχέων, v. not.

310 ἐρέεινε.

318 τῇ τ' εἴη.

319 ἔστιν, bene.

326 δὲ ἔδει.

334 ἔτος δὴ.

335 πατέρος.

342 κελευσι.

347 γέδησσοι.

356 γυναιξὶ, recte.

363 τάχ' ἀν.

365 ἡμῖν θ' ἵλ.

Ver.

- 373 χερσί τε.
 386 ἐφάνησε.
 391 Βίβλιον. v. not.
 397 θηρευτὴ.
 399 χερσίν, male, item 409. τάγη.
 σεν.
 412 πᾶσιν δ'.
 423 προσέειπε.
 425 ἡμιβροτεν.
 428 Ἀχαιοῖσι.
 429 ἐψιάσθαι.
 434 θρόνον.

Od. X'.

- 7 πόροι.
 19 εῖδο.
 22 δάματ'.
 24 ἐνδρικτός, sic.
 25 ἔδει πω.
 26 ἐπεσσοι, ut Eustath. recte.
 37. 38 hic pariter permutati sunt. Sed ordo editorum librorum est melior. αὐτοῖς enim opponitur διωγμοί, sensu Domini, quod fieri non potest, nisi præcesserit mentio servorum.
 40 ἐπεσσοι.
 41. 56 ὕμμιν.
 42 εἷλε, ut correxi in not.
 50 ἔδει χατίζων.
 52 βασιλέων.
 56 μεγάροισι, v. not.
 72. ἔδει ἐπί.
 Ibid. et 78 τοξάσσεται, sic.
 74 σπάσσεθε.
 81 ἀμαρτῆ,
 82 ἀπὸ προῖεις βάλε σῦνθος, voluit dare, aut legi βάλλε, quod rectum est.
 85 διωδεῖς, male.
 90 ἀντίον.
 98 τίψη. vulgatum melius
 99 βῆ δὲ θέειν.
 102 πάγκαλχον.
 110 σάκε εἴλετο.
 113 δύστετο.
 114 ὠσάντως.

- Ver.
- 118 ἀγχιεῖησος. aliter ω'. 180.
 123 εὕτυχτον.
 129 τὴν ὄ. sine δ'.
 131 Ἀγελέως μετέπειπεν, v. not.
 143 ἀναρρώγας.
 148 χειρὶς τε δέξα.
 157 ἀλλ' οὐδὲ δῆ, Εὔμ. non male.
 166 ἔνσπειρ, ut ψ'. 35.
 167 αἴκε, recte — τε.
 172 ἔντοςθε μεγ. recte.
 175 πειρόσαντες. male, at v. 192.
     habet πειρήναντε.
- 179 Βῆ — εἰς θ.
 200 δλ. ὑπὸ δετρῳῶ.
 201 δύτην, quod tollit versum.
 209 ὅσσ' ἀγ. v. V. L.
 212 ἡνένπε.
 216 κτέωμεν, non bene.
 231 σὸν τε δ. placet, quia sequitur
 καὶ.
 247 ταῖσι δ' — μετέπειπεν, duas lec-
 tiones confusæ sunt.
 251 ἐφίετε.
 255 ἐκλενεν.
 270 δ' ἀρ' ἐγκάρογταν, e versu seq.
 278 ἄκρον.
 280 ἐπέγραψε.
 283 Εὐρυμίδοντα.
 287 Πολυθερούδην, v. not.
 306 γίνεται.
 322 πολλάκιμα μέλλοις, male.
 325 προφύγησθα.
 330 ἀλύσκανε. voluit dare ἀλύσκα-
 σε.
- 335 ἔζοιτο.
 336 ἔργεν.
 364 ὑπὸ θρ. — βοὸς δ' ἀπέδυνε δέρμα,
 vitiose.
 370 μηγδεῷ — ἔτισαν.
 372 ἔργοντα.
 384 πεπτηῶτας.
 401 κταμίνοισι νίκυσσι, hoc verum
 puto. cf. ψ'. 45.
- 418 ηλιτεῖς.
 429 ὑπνον ἔχενε.
 443 πατέων, sic MS.
 444 ἔξαφέλησθε.
 448 κατατεθητας.

- Ver.
- 460 εἶλεον.
 467 ἵκοιτο.
 468 ὅταν.
 469 τοῦ δ' ἐτ.
 475 τῇ δ' ἀπὸ.
 483 γυναιξὶ, ut volui in not.
 491 ἀπιθησε περίφεων Εὐρυκλ.
 493 ἥνεικεν.
 494 διεθείσως μ. ut volui.
- Od. ψ'.
- 1 ἀναβήσετο.
 16 παρεξερέζουσα.
 20 ἔρχεν. sic.
 22 μ' vitiose abest.
 35 ἔποιας, ut χ'. 166.
 40 ἀκροα.
 45 κταμίνοισι νίκυσσι, v. χ'. 401.
 53 ἀμφοτέρων.
 66 εἰσαφίκηται.
 71 ὃποτε φῆσθα.
 76 ἀλλάγ' ἐκεῖνος.
 77 πολυκερδίσου.
 87 παραστᾶσι.
 88 εἰζῆλθε.
 89 ἐναντίν, ut ἀγτιος, χ'. 90. etc.
 91 εἴπη.
 95 ἀγνώσασκε.
 96 ἡνένπεν.
 101 ἀποσαίν.
 127. 128 absunt a MS.
 132 δμαὰς δ'.
 134 γρανος πολυπαι.
 136 πε — σοι. et 144. ὁρσε, u-
 trumque ut correxii in not.
 142 μὲν ἀρ. quod perinde est.
 154 λῆσε. v. not. et 156. χεῦ, et
 160 δέδαε.
 163 ἐκ β' ἀσαμ. cf. ω'. 369.
 172 σιδηρεον — ἥτος.
 184 ἀλλόσ' ἔθηκε.
 187 ἔκει τις.
 179 ἐμβάλετ'. sic.
 204 ἀπὸ.
 207 ἔπειτ' ιδὺς. v. not.
 222 δή τοι.
 225 ἀριφραδία.

Ver.

- 226 ἡγ.
231 τῷ δὲ ἀρι.
233 ὅταν.
235 ῥάσει.
251 μαντέντωτο.
253 ἐταίροισι.
258 θέλεις.
266 θυμῷ.
269. 271 ἵστοι, sic.
270 ἀνερεσ.
273 τόδε εἰπεν.
276 καὶ τότε τῇ γ. π. ἐκέλευστεν.
283 ἵππο.
306 ἔθηκεν, bene.
311 ἦλθ' ἐξ.
319 εὐκρη.
320 abest totus a MS. v. not.
348 φέως φέρει.
359 ἀπειμι.
361 τόδε ἐπιτέλλω.
366 ἀμοιν.

Od. Ω'.

- 2 χερσὶ, ut volui in not.
28 σοι πέωι, quod est πρὸ τῷ διονοτος καιέσ, ut scholia interpretantur πέωτα. Ea si lectio pluribus Codd. firmaretur antiquioribus, tolleretur difficultas, quæ est in πέωτα. Saltem hæc Codicis lectio notabilis est, nec ab errore scribentis.
29 ἀλένεται, sic.
30 ἤπιε. Vulgatum elegantius.
46 κείσατο, non bene, præcedit χέον.
49 ἐπι.
53 ὁ σφιν.
56 τεθνάτος.
61 ἐνόστεν, male.
62 ἐπάροδε, v. not.
63 ἐπτα καὶ δ. μ.
69 περικαμψένοιο.
82 ἀκτῇ δὲ male. nam et perit versus, et ἀκτῇ ἐπι refertur ad antecedentia.
90 ιδὼν θύμοιο θυμῷ, v. not. Con-

Ver.

- ferri etiam potest locus Od. ψ'.
47. ιδεσύ κε θυμὸν ιάνθησ. Itaque lectionem hanc prætulerim.
103 παῖδα φίλον Μελανῆνος, ἀγαπλ.
107 ἄλλως, quod firmat sententiam nostram de hac lectione, v. not.
112 περιταχναμένες, sic.
125 ἥτ' ὃ τ' ἡ. recte, nam sequitur ὃ τε.
132 μεταρμώνια, ut supra.
133 εἰσόκε.
138 ἕνθα καὶ — ἴφαίνεσκε, v. not.
149 ἐπ' ἐσχατιῆ.
152 τὰ καὶ μν.
156 ἡ γερ.
160 ἐνίστομεν, v. not.
174 ἐκέλευεν.
180 MS. ἀγκησῖναι, aliter χ'. 118.
182 σφᾶν, non male, ut supra notavimus; sed h. l. σφῶ melius.
199 δὲ τὸ ἀιδή. v. V. L.
200 καλεπὴν δὲ ἐνὶ φ. ὀπόστοι. quod præfero, quia et præcedit ἐστι ται.
209 εἰργάζοντο.
216 αἴκε μ.
220 ἡ πολυν. bene.
221 εὑρε Δολ.
222 νιών, quam lectionem memoravit Barnes. v. not.
224 ἡγεμόνευε, bene, ut correxi.
233 ὄχυνη, ut 246. etc. εἶβεν, male.
235 κύσται, ut semper et 319. κύστε.
262 ἐσὶν, recte.
269 αὐτῷ, melius fortasse.
283 ὁ γάρ μν — γε κικῆις, male.
286 ἀτρεκέως ἀγόρευσον.
287 ὅτ' ἐξειν.
298 πᾶ δαι, v. not.
302 πάντα μάλ?
303 εἰμὶ μὲν.
312 δὲ ἐπεῖνος.
316 ἀδινὰ τ.
346 ποτὶ οἱ.
351 ἀτάσθαλον ὑβριν. Sane aliis locis proci dicuntur ἀτάσθαλα fecisse.

Ver.

- 351 μὴ ἄμα πάντες.
 357 οἶκον, νῦν.
 359 ἐφοπλίσωσι.
 365 λεῖσε, v. not.
 369 ἐκ ρ' ἀσφε. ut ψ. 163.
 373 ἀριστόνα. v. not.
 387 καλεσσε, ut volui.
 389 ἔμαψεν.
 401 καὶ μάλα χαιρεῖ, ut infr. 413.
 416 ἔκαστον.
 421 μετέπιπτε, recte, ut et 452.
 430 ἦ εἰς Ἡ.
 440 τάφος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιές.
 443 ταῦδ' ἐμήτατο.
 447 τότε δη, male.
 449 δέος εἶλε.
 454 ἥμετέρηγ, sic h. l. MS. at 456.
     habet ὑμ. Et posset illa lectio
     per κοινοποίουν excusari vel de-
     fendi, quae est dicentibus usita-
     tissima. Nostra (parentum)
     culpa hoc malum accidit.
 457 ατασθαλίησιν ἔησιν, quod quis
     prætulerit, ut usitatius Home-
     ro. Sed et Od. μ'. 300. κακῆσιν
     huic subst. additur.

Ver.

- 463 μίμηνον.
 468 νηπιέρησι, ut in not. correx. 470 ἐφέξειν.
 477 διείρεο, male.
 484 θέραση.
 489 τοῖς δὲ ἄρχα.
 490 μὴ δὲ.
 491 ἐκέλευε, ut volui.
 496 Ὁδυστη, ἐξ νῆσ.
 504 προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐντα.
 506 κείνονται ἐρισται.
 511 οἱ ἀγορεύεις, cum Eustath.
     quod forte verius.
 527 καὶ Θῆκαν.
 529 ἡγῆς Φανῆν.
 531 ἀναιμωτί.
 532 abest a MS. et potest com-
     mode abesse. Nam et languidi-
     orem orationem facit. τὰς δὲ
     χλωρὸν δίος εἶλεν. τῶν δὲ ἄρχα διεσάν-
     των — ὡς φάτ' Ἀθηναί — θᾶσσ
     ὅπα Φανησάτης.
 537 ἀλεῖς. v. V. L:
 539 ἐπεσε πρ. v. not.
 542 πτολέμοιο.

Excudebat Andreas Duncan,
 Academiæ Glasguensis Typographus. 1814.

BOOKS

Printed by ANDREW DUNCAN, Glasgow,

AND SOLD BY

RICHARD PRIESTLEY, LONDON.

WILSON'S HEBREW GRAMMAR, abridged by Dr COUPER
of Glasgow.

Neatly printed in 8vo. price 4s. 6d. boards.

CAII JULII CÆSARIS OPERA OMNIA; ad optimorum ex-
emplarium fidem recensita, notulis sermone Anglicano exaratis
illustrata, et Indice nominum priorum uberrimo instructa. Studio
JOANNIS DYMOCK.

*Neatly printed in 12mo. price 5s. boards. Common copy for Schools,
price 4s. bound.*

CAII CORNELII TACITI de situ, moribus et populis Germaniæ
libellus. Ad Editionem Gabr. Brotier fideliter expressus.

Neatly printed in 12mo. price 1s. 6d.

In the Press.

HOMERI OPERUM APPENDIX, Hymnos, Epigrammata et Frag-
menta continens. Recensuit, Varias Lectiones, Notas, Indicem
denique Græcum in Contextum addidit Jo. AUGUSTUS ERNESTI.

PROLEGOMENA AD HOMERUM, sive de Operum Homerico-
rum Prisca et Genuina Forma, variisque mutationibus et proba-
bili ratione emendandi, scripsit FRID. AUG. WOLFIUS.

*The above valuable Works are comprised in one volume 8vo. and
neatly printed uniformly with the Iliad and Odyssey.*

'H KAINH ΔΙΑΘΗΚΗ. Novum Fœdus, cum versione latina, secun-
dum curam J. Leusdenii et Griesbachii, editum ab HENRICO AR-
NOLDO AITTON, V. D. M. Zwollano.

Neatly printing on a small type in a 24mo. pocket size.

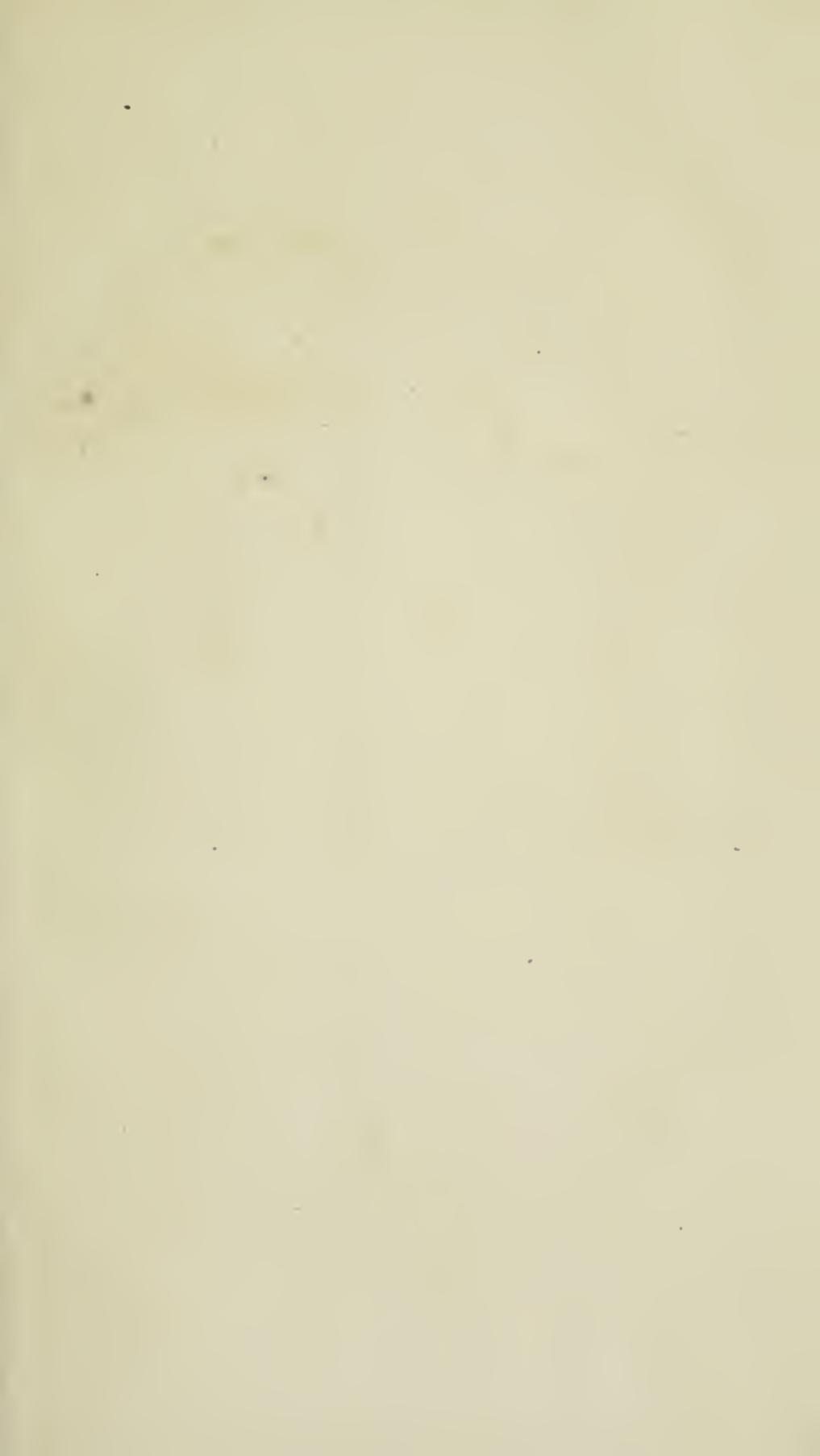
ÆSCHYLI COËPHORÆ. Ex recensione Porsoniana. Adjecti
sunt Choëphorôn Chorici Cantus, sicut dispositi sunt in Tentamine
V. R. Caroli Burnei, LL. D.

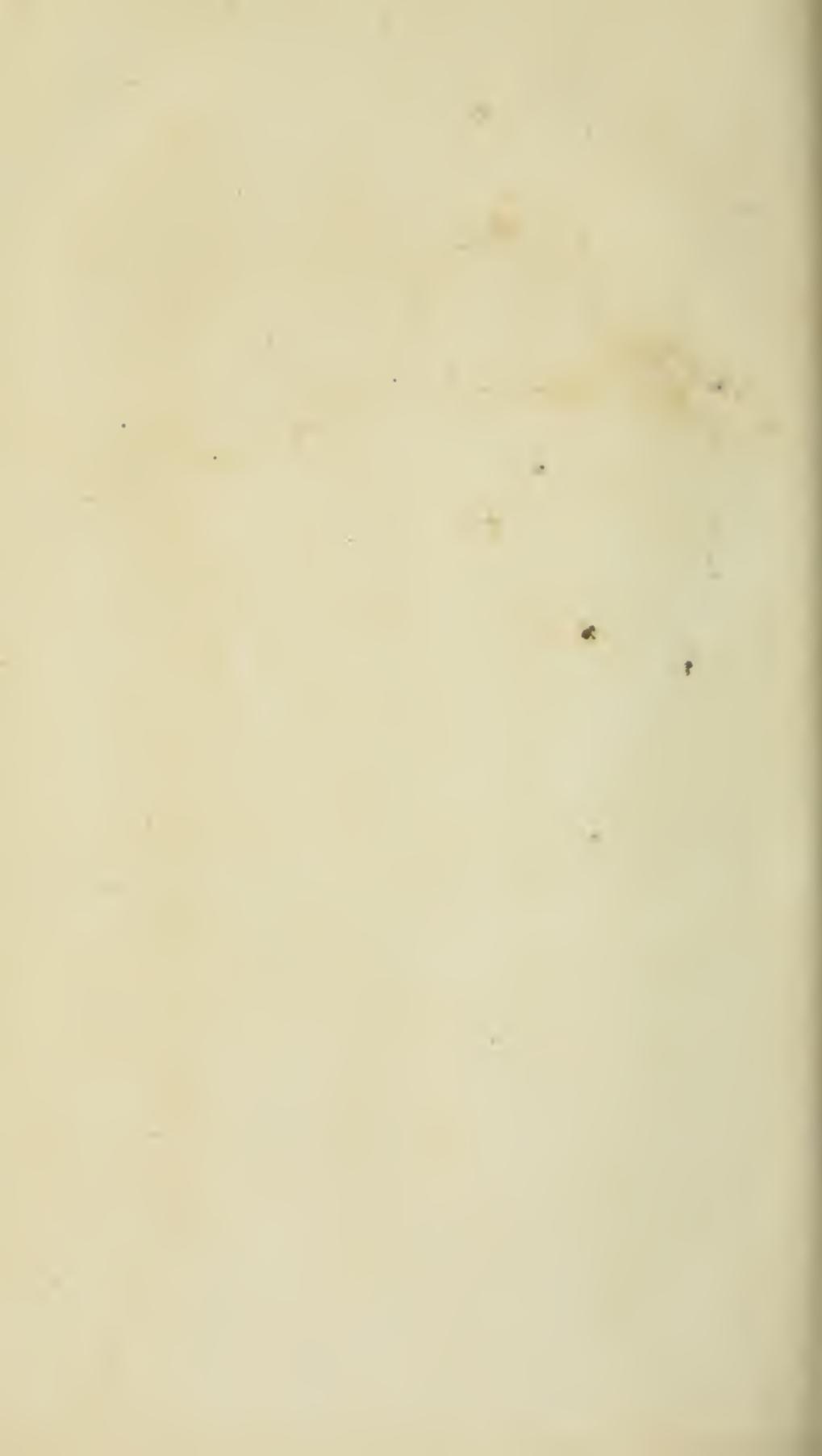
Neatly printing on a small type, in a 24mo. pocket size.

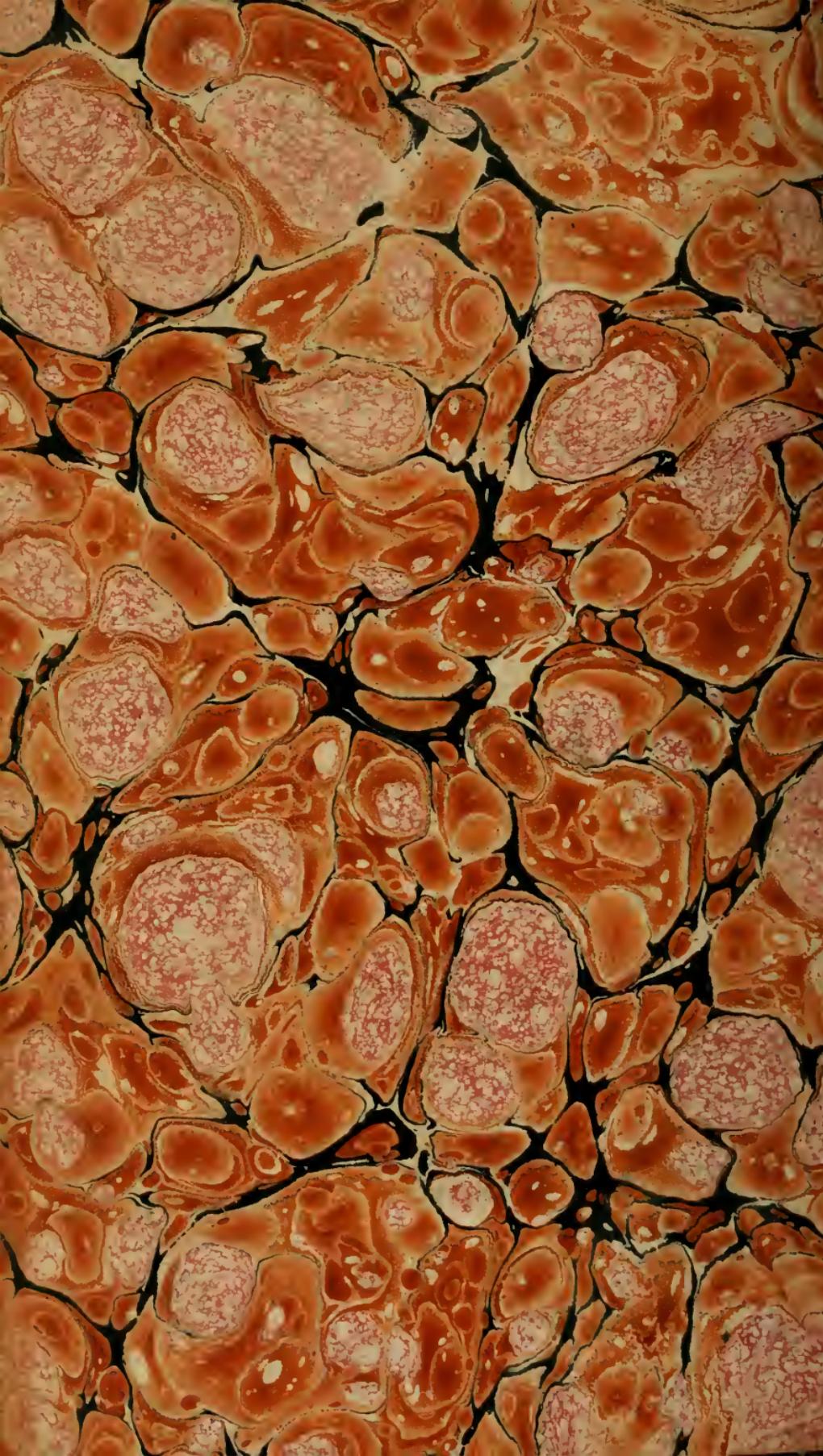

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

Homer   Opera omnia; ed. by Ernesti.   Vol.4.

LGr   H766E

18299

